YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR®

Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

OCAK 2020 SAYI 33

YENİ YIL ÖZEL SAYISI

Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm 7
KENAN BÖĞÜRCÜ

Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu: DUNE
M. YAĞMUR POLAT

Kralın Dönüşü
KENAN ÇETİNKAYA
1. YBKY Kısa Öykü Yarışması ÜÇÜNCÜSÜ

Kara Kutu
EMİRHAN KARAHASAN
2. YBKY Kısa Öykü Yarışması ÜÇÜNCÜSÜ

2222
HAKAN KİLYUSUFOĞLU
3. YBKY Kısa Öykü Yarışması ÜÇÜNCÜSÜ

Metal ve Bilimkurgu
IRON MAIDEN Diskografisine "Edebi" Bir Bakış
KUBİLAYHAN YALÇIN

BİLSAT PROJESİ
ONUR DÖVÜCÜ

Bilimkurgu ve Felsefe
MORPHEUS

Kitap İncelemesi
DÖRDÜNCÜ DÜNYA
MURAT K. BEŞİROĞLU
İSMAİL ŞAHİN

Güneşin Oğlu Esteban
ÖZLEM BUKET DURU

Sibernetiğin Bilinen En Eski Öncüsü: EL CEZERİ
ESRA UYSAL

Roman
Son İnsan - Bölüm 22
GÜRHAN ÖZTÜRK
Kapının İncisi - Bölüm-16
AYSUN ERDOĞAN

Kısa Öykü
Bağımsız Sinema
MURAT K. BEŞİROĞLU
Tohum
YEŞİM ŞAHİN
Sır
EVREN İNANÇOĞLU

Facebook sayfasında ve İnternet sitemizde tanıtımını yaptığımız, yerli bilimkurgu romanlarının incelemelerinin yanında; kısa öyküler, ülkemizde ve dünyada bilim alanındaki gelişmeler, film ve çizgi film incelemeleri, çizgi romanlar, film müzikleri incelemeleri, yerli ve yabancı bilimkurgu yazarlarının tanıtımı, yabancı bilimkurgu roman incelemeleri, film yönetmenleri, anime eserler, bilgisayar oyunları ve daha pek çok konu

Yerli Bilimkurgu eserlerinin tanıtımının yanında, yabancı eserlere ve magazinsel haberlere de yer vermemizin sebebi, daha uzun soluklu bir dergiyi hayata geçirmek amacını taşımaktadır.
Öncelikli konularımız Yerli Bilimkurgu Eserleri ve Kısa Öykü Yarışması katılımcılarının öyküleridir.

Dergimize katkıda bulunmak için, yazılarınızı, incelemelerinizi, çizimlerinizi, tasarımlarınızı, kısa öykülerinizi,
yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
adresinden bizlere ulaştırabilirsiniz.

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi, Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Platformunun süreli yayınıdır.
Dergimiz; tanıtım, bilgilendirme ve bilimkurgu severlerin ortak alanıdır.
Gönüllü yazarların - çizerlerin desteği ile şekillenmektedir. Kâr amacı gütmez.

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR

Genel Koordinatör/Editör ESRA UYSAL
Sanat Yönetmeni BURAK FEDAKAR **Yayın Yönetmeni** İSMAİL ŞAHİN **Çeviri-Arşiv** ARDA TİPİ
Yayın Danışmanı SEYHAN YILDIZ YILDIRIM
Web Tasarım - Dijital Tasarım - Öykü İllüstrasyonları - Dergi Tasarım SEZAİ ÖZDEN - ZAZİ SANAT

Yazarlar
ESRA UYSAL
KUBİLAYHAN YALÇIN
ÖZLEM BUKET DURU
KENAN BÖĞÜRCÜ
MURAT K. BEŞİROĞLU
BURAK FEDAKAR
İSMAİL ŞAHİN
ARDA TİPİ
MUHİTTİN YAĞMUR POLAT
SEZAİ ÖZDEN

Katkıda Bulunanlar
ÖZGEN BERKOL DOĞAN BİLİMKURGU KÜTÜPHANESİ - ETHEM DERMAN - GÜRHAN ÖZTÜRK
AYSUN ERDOĞAN - KENAN BÖĞÜRCÜ - MORPHEUS - ONUR DÖVÜCÜ - ÖZLEM BUKET DURU - KENAN ÇETİNKAYA - EMİRHAN KARAHASAN
HAKAN KİLYUSUFOĞLU - YEŞİM ŞAHİN - EVREN İNANÇOĞLU - NURAY BULAT - SEYHAN YILDIZ YILDIRIM - EKİN ERTARAKÇI
KİTAPLA MUHABBET FACEBOOK GRUBU - VOIDRUNNER - PARADİGMA POLİSİYE - LAGARİ BİLİMKURGU FANZİN - GÖK KIZ: KOZMİK GÖÇEBE
Kapak İllüstrasyonu SEZAİ ÖZDEN

www.yerlibilimkurguyukseliyor.com - www.yerlibilimkurgu.com
yerlibilimkurguyükseliyor@gmail.com

Bu sayıda

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi
2020 Yıl:4 Ocak / Sayı 33

BİLSAT Projesi'nin Hikâyesi
ONUR DÖVÜCÜ 8-10

Metal ve Bilimkurgu
IRON MAIDEN Diskografisine Edebi Bir Bakış
KUBİLAYHAN YALÇIN - KHY BLOG 12-19

Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu:
DUNE
MUHİTTİN YAĞMUR POLAT 20-29

Güneşin Oğlu Esteban
ÖZLEM BUKET DURU 30-35

Sibernetiğin Bilinen En Eski Öncüsü:
EL CEZERİ
ESRA UYSAL 36-41

Çizgi Roman - Bölüm 7
Gök Kız: Kozmik Göçebe
KENAN BÖĞÜRCÜ 42-51

Kısa Öykü
Bağımsız Sinema
MURAT K. BEŞİROĞLU 52-58

Ayın Kitap İncelemesi
Dördüncü Dünya
MURAT K. BEŞİROĞLU
İSMAİL ŞAHİN 60-62

YBKY 1. Kısa Öykü Yarışması ÜÇÜNCÜSÜ
Kralın Dönüşü
KENAN ÇETİNKAYA 66-69

Kütüphanemden Seçtiklerim
ESRA UYSAL 34-35

Kısa Öykü
Tohum
YEŞİM ŞAHİN 70-72

Bilimkurgu ve Felsefe Bölüm 4
MORPHEUS 74-77

YBKY 2. Kısa Öykü Yarışması ÜÇÜNCÜSÜ
Kara Kutu
EMİRHAN KARAHASAN 78-80

Roman / Bölüm - 22
Son İnsan
GÜRHAN ÖZTÜRK 82-90

YBKY 3. Kısa Öykü Yarışması ÜÇÜNCÜSÜ
2222
HAKAN KİLYUSUFOĞLU 92-94

Roman Bölüm-16
Kapının İncisi
AYSUN ERDOĞAN 96-103

Bilimkurgu Yazarlarımız ve Eserleri - 2018 - 2019
SEZAİ ÖZDEN 104-122

Kısa Öykü
Sır
EVREN İNANÇOĞLU 124-125

Çizim Defterimden
SEZAİ ÖZDEN 126

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor

Bilimkurgu ÖYKÜ SEÇKİSİ 2018

47 YAZARIN 51 ÖYKÜSÜYLE HAYAT BULAN ESER

Selma MİNE - Müfit ÖZDEŞ - Özlem KURDOĞLU - Haldun AYDINGÜN - Orkun UÇAR - Gurur ASİ - Kemal Mükremin BARUT - Zübeyir TOKGÖZ

Murat K. BEŞİROĞLU - Şükrü SOYDAŞ - Sercan LEYLEK - Yüksel YILMAZ - Kubilayhan YALÇIN - İlhan DELİKTAŞ - Bertuğ KODAMANOĞLU

Mustafa ÖZÇINAR - Metin UÇAR - Nur İpek ÖNDER MERT - Gri Esin AKYILDIZ - Efe SARITUNALI - Burak KATİPOĞLU - Tuğrul SULTANZADE

Nilay KAYAALP - Gökcan ŞAHİN - M. Yağmur POLAT - Ardakan COŞKUN - Aykut COŞKUN - Badahan CANATAN - Selahattin BAŞBOĞA

Mehmet KARDAŞ - Korkut KABAPALAMUT - Utku KÖSE - Bahri Doğukan ŞAHİN - Mehmet Fatih BALKI - Taner GÜLER - Abdülkadir DOĞANAY

Kenan ÇETİNKAYA - Burak ERDOĞDU - Emirhan KARAHASAN - Selçuk Gökhan KALKANOĞLU - Hakan KİLYUSUFOĞLU

Hasan ÖNAL - Burak FEDAKAR - Arda TİPİ - Esra UYSAL - İsmail ŞAHİN - Sezai ÖZDEN

Tükenmeden Alın!

Paradigma Polisiye

www.yerlibilimkurguyukseliyor.com

Bu seçki, Özgen Berkol Doğan'a ithafen yazılmıştır.

YBKY BİLİMKURGU ÖYKÜ SEÇKİSİ 2019

41 YAZARDAN
41 ÖYKÜ

Bu seçkideki öyküler, Orhan Duru'ya ithafen yazılmıştır.

Bilimkurgu sözcüğünü dilimize kazandıran değerli gazeteci ve yazar ORHAN DURU anısına oluşturacağımız, **YBKY** Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019 için, Ekim 2018'de başlattığımız katılım süresini tamamlamış bulunuyoruz.

Seçkiye katılmak için öykü gönderen herkese teşekkür ederiz.

Tam olarak 62 öykü tarafımıza ulaştı. Sadece 1 öykü katılım şartlarını sağlamadığı için değerlendirmeye alınmadı. Öyküleri 7 kişilik ekibimizle defalarca okuyarak ve üzerinde tartışarak değerlendirdik. Bu seçkide yer almasalar bile bir sonraki seçkide yer alabileceklerinin sinyallerini veren pek çok katılımcı olduğunu görmek/bilmek bizi gerçekten çok mutlu etti. Hepsi çok kıymetli zamanlarını ayırarak birbirinden güzel öykülerle, farklı evrenleri önümüze serdiler.

Hepsine, ilgileri ve alakaları için ayrı ayrı teşekkür ediyoruz.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019'un, 2018'den farkı, seçkiye girecek öykülerin değerlendirmeye tabi tutulmasıdır. Bunu da ilanla zaten duyurmuştuk. İlk seçkimizde (2018) öykü gönderen herkes seçkiye dâhil olmuştu. Kimseyi geri çevirmemiştik. İlk olması bakımından özel olmasını istemiştik; nitekim öyle de oldu ve YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2018, Türk bilimkurgu edebiyatında, 47 yazarı ve 51 öyküsü ile yerini aldı.

Bu girişimin hayat bulmasını sağlayan;"Gönderilen tüm öyküleri basmamız gerek, hepsi girmeli." dediğimizde, çok kritik bir zamanda -kâğıt krizinin başlangıcında- risk alarak fakat aynı zamanda bir rekora imza atıp TÜRKİYE TARİHİNDE KATILIMI EN YÜKSEK BİLİMKURGU ÖYKÜ SEÇKİSİNİN hayat bulmasını sağlayan Paradigma Polisiye'ye, cesaretinden ve yerli bilimkurguya katkılarından dolayı ayrı bir parantez açarak teşekkür ediyoruz.

Bu yıl da katılım yüksek oldu. Seçkiye katılabilecek öyküleri değerlendirirken; öncelikle anlatım diline, dilbilgisine, argo sınırlarını aşarak rahatsız edici derecede -küfür, hakaret- barındırmadığına, öykünün olay örgüsünün kendi içinde çelişmemesine, bilimkurgu olup olmadığına ve alenen herhangi bir siyasi oluşum lehine veya aleyhine ifadeler olup olmadığına bakarak değerlendirdik. Tüm bunların dışında -bu seferlik- çözümünün basit olduğunu düşünerek imla hatalarını görmezlikten geldiğimizi belirtmek isteriz.

Ve tüm bu süreçten sonra 2019 Seçkisine girmeye hak kazanan 27 öykünün yanında yayın ekibimizin kaleme aldığı 5 öykü ve düzenlediğimiz son üç yarışmada ilk üçe giren 9 öykü ile toplamda 41 öykü listedeki yerini aldı.

Gösterdiğiniz ilgiden dolayı tüm katılımcılara, bilimkurgu severler adına tekrar tekrar teşekkür ederiz.

İyi ki varsınız güzel insanlar.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019' a Katılan Yazarlar ve Öyküleri

1. **Özlem Kurdoğlu** - Zamanda Sörf
2. **Gurur Asi** - Garip Bir İşgal Hikâyesi
3. **Esra Kahraman** - Evrenin İyicilleri
4. **Kubilayhan Yalçın** - Ottomat: Robot-u Hûmayun!
5. **Ş. Yüksel Yılmaz** - Yolcu
6. **Murat K. Beşiroğlu** - Anne, Oğul ve Fırtına
7. **M. İhsan Tatari** - Artık Dünya'ya Gitmiyoruz
8. **Zeynep Okçu** - Huzur Emlak
9. **Gri Esin Akyıldız** - Hacimsizler
10. **Tayfun Olam** - Düşkuran
11. **Mustafa İzmirli** - Kanatlarımızı Koparamazsınız
12. **Mehmet Kaan Alpaslan** - Cezaevi
13. **Nur İpek Önder Mert** - Silahlı Peygamber
14. **Efe Sarıtunalı** - Bir Mutant Hikâyesi Daha
15. **Zeynep Kevser Şahin** - Muhteşem İstanbul Köprüsü
16. **Cem Can** - Seha
17. **Onur Gürleyen** - Davet
18. **Nilay Kayaalp** - Yansıtma Teorisi
19. **Çağla Zengin** - Dönüş
20. **Merve Bor** - Kahverengi Pelerinli Gezegen
21. **Gökhan Görmez** - Kum Kuşları
22. **Deniz K. Üstündağ** - Veda ya da Bir Şişe Kayısı Şarabı
23. **Selçuk Gökhan Kalkanoğlu** - Sıfırın İcadı
24. **Can Akcaoğlu** - Dışarıda Kaybolmuş
25. **Eren Kasapoğlu** - Değişkin
26. **M. Yağmur Polat** - Kozmoponik Geçit
27. **Mustafa Özçınar** - Yüzleşme

28. **Ufuk Yasin Yurtbil** - Zeplin
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
29. **Morpheus** - Savaş ve Barış
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
30. **Tuğrul Sultanzade** - Dilek
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
31. **Tülay Temuçin** - Dönüş Yok
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
32. **Yunus Emre Eroğlu** - Uyanış
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
33. **İsmail Turhan** - Zaman Ayracı
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
34. **Abdülkadir Doğanay** - Bulut Çobanı
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
35. **Sezen Aksın Sivrikaya** - Sonsuz Aşk
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
36. **Emre Eryılmaz** - Ses
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü

37. **Esra Uysal** - Tesadüfler
38. **İsmail Şahin** - Sıfır Şiddet
39. **Burak Fedakâr** - Sonsuzluk Direnişi
40. **Arda Tipi** - Ateşin Çocukları
41. **Sezai Özden** - Sonat

Onur Dövücü'nün Röportajıyla

BİLSAT Projesinin Hikâyesi

Dünyanın neresinde olursa olsun ilkleri başarmak her zaman zor olmuştur. Bilimsel bir vizyon ile geleceği planlayabilmek, mensubu bulunduğu ülkenin eksikliklerini analiz ederek bunları giderebilmek için hizmette bulunmak herkesin başarabileceği bir iş değildir. İzmir Ekonomi Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Murat Aşkar ile kendisinin mimarı olduğu Türkiye'nin ilk alçak gözlem uydusu BİLSAT üzerine bir söyleşi gerçekleştirdik. BİLSAT Projesi'nde yaşanan tüm aksiliklere rağmen şu an kendi uydularımızı üretebilecek bilgi birikimine sahibiz ve bu noktaya gelmemizde değerli hocamıza çok şey borçluyuz. Yoğun programlarına rağmen söyleşiye vakit ayırdıkları için kendilerine ve ihtiyaç duyduğumuz her konuda bize destek olan İzmir Ekonomi Üniversitesi yetkililerine çok teşekkür ediyorum.

Onur Dövücü: BİLSAT Projesi nasıl ortaya çıktı? Hangi süreçlerden sonra hayata geçti bahsedebilir misiniz?

Prof. Dr. Murat Aşkar: Elbette! En başından başlayayım. Önce TÜBİTAK Türkiye'de mükemmeliyet merkezleri kurmak istiyordu. ODTÜ'nün Elektrik Elektronik Mühendisliğinde de proje yapabilecek çok yetenekler vardı. Bunun üzerine TÜBİTAK ile o dönem ortak çalışılacak bir Araştırma Enstitüsü kurulmasına karar verildi. Sonuçta, söylenmesi zor kısaltma bir isme (TAEAGE) sahip olan Ankara Elektronik Araştırma ve Geliştirme Enstitüsü de TÜBİTAK bünyesinde, ODTÜ kampusunda yerleşik olarak kuruldu. 10 yıl boyunca bu Elektronik Bölüm Başkanlığı daha sonra da Müdürlüğünü yaptım. Aslında bu görevi iki defa üstlendim, oradan da TRT'de Stüdyolar Dairesi Başkanlığı görevini yürütmek üzere TRT'ye geçtim. Enstitü Müdürlüğünü ikinci defa üstlendiğim dönemde bilgi teknolojileri dünyada çok ön plana çıkmaya ve toplumda tartışılmaya başlanmıştı. Enstitümüzün adını Bilgi Teknolojisi ve Elektronik Araştırma Enstitüsü olarak değiştirdim. Kısa adı TÜBİTAK BİLTEN oldu. TÜBİTAK BİLTEN kapsamında çok değişik çalışmalar yapılmaktaydı.

Özellikle elektronik komünikasyon ve görüntü işlemeyle ilgili çalışmalar yapılmaktaydı. Enstitü müdürlüğü yaptığım dönemde ise bizler; ses kodlama, sesi küçültme, askeri sistemlerde sesi fark ettirmeden gönderme teknolojileri ve güç sistemlerinin otomasyonu üzerinde çalıştık. Görüntü işleme teknolojileri günümüzde olduğu gibi o gün de çok önemli bir konuydu. Türkiye'nin o dönem TÜRKSAT uyduları da bulunuyordu ve onlar yaklaşık 39.000 km irtifadaydılar. Ben alçak irtifa yer gözlem uydularının Türkiye için uygun olduğunu ve bu teknolojiye girmemiz gerektiğini düşündüm. Bu kadar kritik bir coğrafyada yer alan ülkemizin bu tür uyduları yapması gerektiğini düşüyordum.

Sonrasında aklımdakileri Devlet Planlama Teşkilatı'na anlattım ve o zaman bana yaklaşık 13.5 milyon dolar bir kredi tahsis ettiler. Ardından biz ihaleye çıktık. Gelen teklifler içinde en uygunu bir İngiliz üniversitesinin şirketiydi ve onlarla iş birliği yaptık. BİLSAT Projesi kapsamında Türk mühendisleri İngiltere'de eğitim gördü ve işte ülkemizin ilk alçak irtifa yer gözlem uydusunu biz bu şekilde yaptık. Türkiye'nin 3 boyutlu görüntüsünü 15 metre hassasiyetle elde edebileceğimizi öngördüm. Bu özelliğiyle birlikte

BİLSAT Projesi dünyadaki ilk örneğini oluşturdu, aldığı yer görüntülerinden 3-boyutlu modeller çıkardık. Uydunun fırlatılışında görevde değildim. Uydu fırlatıldıktan bir yıl sonra izi kaybedildi. Uydunun güneşe bakarken akülerini doldurması lazımdı, karanlıkta olduğu sürede bunu kullanması gerekiyordu. Burada bir dengesizlik oluşmuş bundan dolayı aküleri yeteri kadar dolduramadığı söylendi. Bu süreç yaklaşık 1 yıl sürdü ama o arada önemli bir teknoloji gelişimi oldu. Sonra aynı Enstitü Göktürk adı verilen uyduları yapmaya başladı. Bunlar da gözlem uydularıydı. Baktılar bu enstitü uydu teknolojilerinde ileri gidiyor, işte bunun için o enstitünün adı TÜBİTAK Uzay Teknolojileri Araştırma Enstitüsü (TÜBİTAK UZAY) olarak değiştirildi. Şu anda benim de izleyicisi olduğum bir proje kapsamında TÜBİTAK UZAY bünyesinde TÜRKSAT eşdeğeri 39.000 km'de dünyayla aynı hızda dönecek, haberleşme ve televizyon yayınlarını yönetecek yeni bir uydu yapılıyor. Çok da başarılı gidiyor. Sonuçta Türkiye'ye böyle bir teknolojiyi kazandırmış olduk. Son iki aşamada da tamamıyla Türk mühendislerin çalıştığı uyduları yapabildik.

Onur Dövücü: Ben buna bayrak yarışı diyorum, yani bilimin sürekli üzerine koyarak ilerlemesi. Fakat burada sizin vizyonunuz çok kıymetli. Ülkemizin ihtiyaçlarını öngörüp buna yönelik planlama yaptınız ve bu vizyonla ilerleyen bir sürecin sonunda bahsettiğiniz noktalara gelmiş durumdayız. Eminim ki daha da ileriye gidecektir.

Prof. Dr. Murat Aşkar: Evet, gidecek. Bu alanla ilgili Türkiye'de TAİ içerisinde uydu test sistemleri ve laboratuvarları kuruldu. ASELSAN'da çok güzel yetenekler geliştirildi. TAİ ve TÜBİTAK bünyesinde yeni güzel yetenekler oluştu. İstanbul'da şimdi bir firma, uydu haberleşmesiyle ilgili modüller yapıyor. BİLSAT Projesi'nden sonra Türkiye'de de bizi geleceğe hazırlayan bir yetenek oluştu, bu ilk projeydi.

Onur Dövücü: "İlkleri başarmak çok zor" işte bu yüzden özellikle sizinle görüşmek istedim.

Prof. Dr. Murat Aşkar: Teşekkür ederim.

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
YERLİ BİLİMKURGU
YÜKSELİYOR®
Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
ARALIK 2019 SAYI 32
Bilimkurgu ve Felsefe
MORPHEUS
Kitap İncelemesi
ALBA
MURAT BENGİSU
İSMAİL ŞAHİN
Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm 6
KENAN BÖĞÜRCÜ
Bilgisayar
ve Video
Oyunlarında
Bilimkurgu:
MACROSS PLUS
M. YAĞMUR POLAT
Yeni Bir Başlangıç
MUSTAFA ÖZÇINAR
1. YBKY Kısa Öykü Yarışması İKİNCİSİ
Başlangıç
BURAK ERDOĞDU
2. YBKY Kısa Öykü Yarışması İKİNCİSİ
Darvin'in Senfonisi
ABDÜLKADİR DOĞANAY
3. YBKY Kısa Öykü Yarışması İKİNCİSİ
Roman
Son İnsan - Bölüm 21
GÜRHAN ÖZTÜRK
Kapının İncisi - Bölüm-15
AYSUN ERDOĞAN
Yıldız Avcısı - Bölüm-15
Arda Tipi
Kütüphanemden Seçtiklerim
ESRA UYSAL
Kısa Öykü
Gökteki Ayna
MURAT K. BEŞİROĞLU
Kanzutka
FARUK KORKMAZ

Kubilayhan Yalçın - KHY Blog

METAL ve BİLİMKURGU

DİSKOGRAFİSİNE “EDEBİ” BİR BAKIŞ

Shakespeare *Venedik Taciri*'nde, *"Hiç tatlı bir musiki dinlerken neşelenmem"* diyen Jessica'ya, Lorenzo'nun ağzından şöyle bir yanıt verir:

> "*Sert bir şeyin huyunu bir anda değiştiren*
>
> *Ancak o musikiden başka bir kuvvet yoktur.*
>
> *Yüreğinde bir parça musiki bulunmayan,*
>
> *Yahut güzel seslerin ahengiyle coşmayan*
>
> *Adamdan cinayetler, desiseler, yağmalar,*
>
> *İnsanoğlunun bütün kötülükleri çıkar."*[1]

İngiliz şair Samuel Taylor Coleridge, *Yazınsal Özyaşamöyküsü'nde* (Biographia Literaria) Shakespeare'in bu tiradıyla oynar ve *"'Ruhunda müzik bulunmayan adam' gerçekten su katılmadık bir ozan olamaz"*[2] der.

"İç ses" misali gizli bir müzikle doğmak ya da ruhunda bir müzikle yaşamak şairliğin önkoşulu mudur bilinmez. Bununla birlikte popüler müzik dünyasında, nitelikli edebiyattan beslenen şarkıcı veya toplulukların, farklı bir estetik duyarlılık ve yaratıcı enerjiye sahip olduklarına tanık olmuşuzdur. Mesela Cem Karaca/Nazım Hikmet besteleri ya da Ergüder Yoldaş ve Attila İlhan'ın "*Sultan-ı Yegâh"* buluşmaları…

***

Iron Maiden, rock dünyasının, entelektüel düzeyi yüksek, "edebi" topluluklarından biri. Grubun beyin takımı/şarkı üreticileri, ilk albümlerinden bu yana tarih, mitoloji, sinema ve edebiyat gibi alanlardan besleniyor. (Örneğin bu satırları yazdığım sırada Bruce, *The Sign of the Cross* şarkısının nakaratında *"The Name of the Rose"* diyerek, Umberto Eco'nun *Gülün Adı* romanına selam çakıyor.)

İmdi; Maiden'ın "yazınsal diskografisine" şöyle bir göz atalım.

Fransız yazar Gaston Leroux'nun (1868-1927) *Le Fantôme de l'Opéra* (Operadaki Hayalet) adlı romanı, Maiden'ın ilk albümü *Iron Maiden*'da (1980) Steve Harris imzalı bir rock şarkısına ilham veriyor: *The Phantom of the Opera*. Bilindiği üzere *Phantom*, Andrew Lloyd Webber tarafından efsanevi bir Broadway müzikaline de dönüştürülmüştü. Keza Edgar Allen Poe'nun meşhur *Murders in the Rou Morgue*'u da (Morg Sokağı Cinayetleri) topluluğun ikinci albümü *Killers*'ta (1981) karşımıza çıkar. Grubun kült şarkılarından *The Trooper*'ın öyküsü ise, Osmanlı İmparatorluğu'nun da dâhil olduğu Kırım Savaşı'na kadar uzanıyor. Şarkı, Victoria Dönemi İngiliz şairlerinden Alfred Lord Tennyson'ın *Charge of the Light Brigade* şiirinden esinlenilmiş. Tennyson bu şiiri Balaclava Muharebesi'nde ölen İngiliz askerlerine ithaf ediyor. Ve tabii Samuel Taylor Coleridge'ın, dilimize, farklı yayınevleri tarafından *Yaşlı Denizci*, *İhtiyar Denizcinin Ezgisi* gibi adlarla çevrilen epik şiiri *The Rime of the Ancient Mariner*… Topluluğun 1984 tarihli *Poweslave* albümünde yer alan ve yaklaşık 14 dakikalık şarkı, fikrimce müzik/edebiyat ya da şiir/heavy metal buluşmasının en iyi örneklerinden biri.

Maiden'ın "edebiyat uyarlamalarını" William Golding'in *Sineklerin Tanrısı*'ndan (The Lord of the Flies) Joseph Conrad'ın *Karanlığın Yüreği*'ne (orijinal: *The Heart of Darkness*. Maiden: *The Edge of Darkness*) kadar genişletilebiliriz…

Şüphesiz bilimkurgu edebiyat ve sineması da, grubun müzikal zekâ ve yaratıcılığını tetikleyen ilham kaynaklarından biri. Trajikomik bir "Çöl Gezegeni Dune" anekdotuyla, Maiden'ın bilimkurgusal arka planına göz atmaya başlayalım.

Grubun bas gitarist ve şarkı fabrikalarından Steve Harris, ülkemizde de geniş bir okur kitlesine sahip Amerikalı bilimkurgu yazarı Frank Herbert'un *Dune* dizisinden esinlenerek, romanla aynı adda bir şarkı yazar:

"He is destined to be a King

He rules over everything

*In the land called **planet Dune"**…*

"It is a land that's rich in spice

The sandriders and the 'mice'

*That they call the '**Muad'Dib**'".*

Dune hayranı olan Harris, Herbert'un menajeriyle irtibata geçer ve kitabın adını kullanmak için izin ister. Fakat Herbert cephesinden olumsuz hatta sert bir yanıt alır: *"Hayır. Çünkü Frank Herbert rock gruplarını sevmez, özellikle heavy rock gruplarını, bilhassa Iron Maiden benzeri grupları."* Harris, şarkının kitabın tanıtımına katkıda bulunacağını belirterek Herbert'a bir iki mektup daha yazar ama ikna edemez. Bunun üzerine şarkı 1983 tarihli *Piece of Mind* albümünde, *To Tame A Land* adıyla yayınlanır. Herbert hayranlarının bileceği üzere

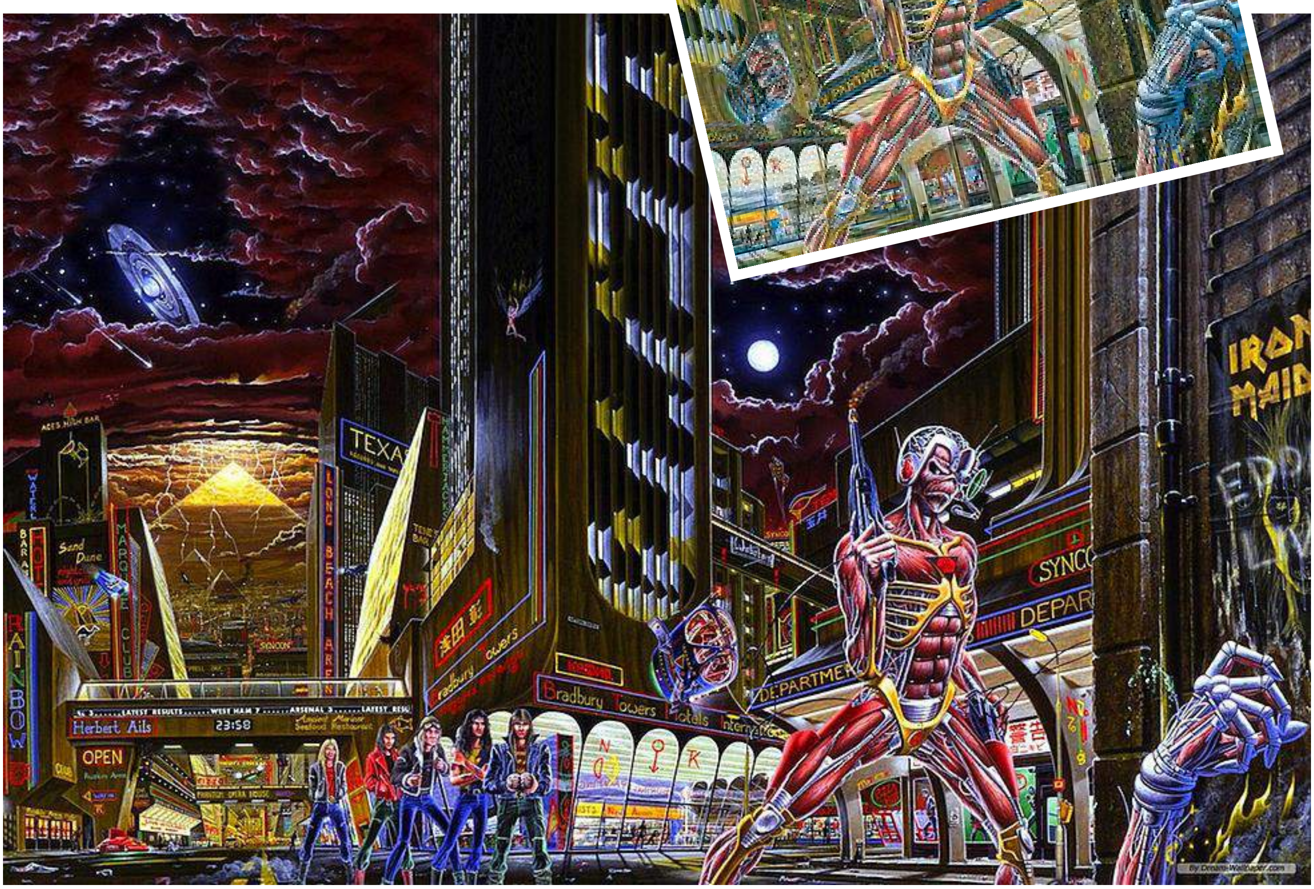
Çöl Gezegeni Dune, Ortadoğu coğrafyası ve Arap/Fars/İslam kültüründen izler taşıyan bir evrende geçer. *To Tame A Land* de Doğu müziğini çağrıştıran melodi ve riflerle bezenmiş yaklaşık yedi dakikalık bir şarkı.

Maiden'ın 1986 tarihli *Somewhere in Time* albümünün "fütüristik", bilimkurgusal kapağı, ressam Derek Riggs tarafından, Philip Dick uyarlaması *Blade Runner* filminden esinle çizilmiş. Topluluğun maskotu "Eddie" kapakta elinde dumanı tüten bir lazer tabancayla resmediliyor. Kapağın sağ alt köşesinde de muhtemelen Eddie'nin vurduğu, et-metal sentezi bir kurbanın elini görüyoruz.

Iron Maiden biyografisi, diskografisi ve topluluk elemanlarının favori yazar ya da kitaplarından şifreler taşıyan bir bulmaca gibi. Örneğin arka kapakta Asimov Vakfı (Asimov'un *Vakıf* dizisine gönderme), Philip Dick Sineması, yine Frank Herbert ve *Dune*'a selam çakan Sand Dune Nightclub And Grill, Herbert Ails gibi tabelalar ve Dr. Who'nun Tardis'i göze çarpıyor.

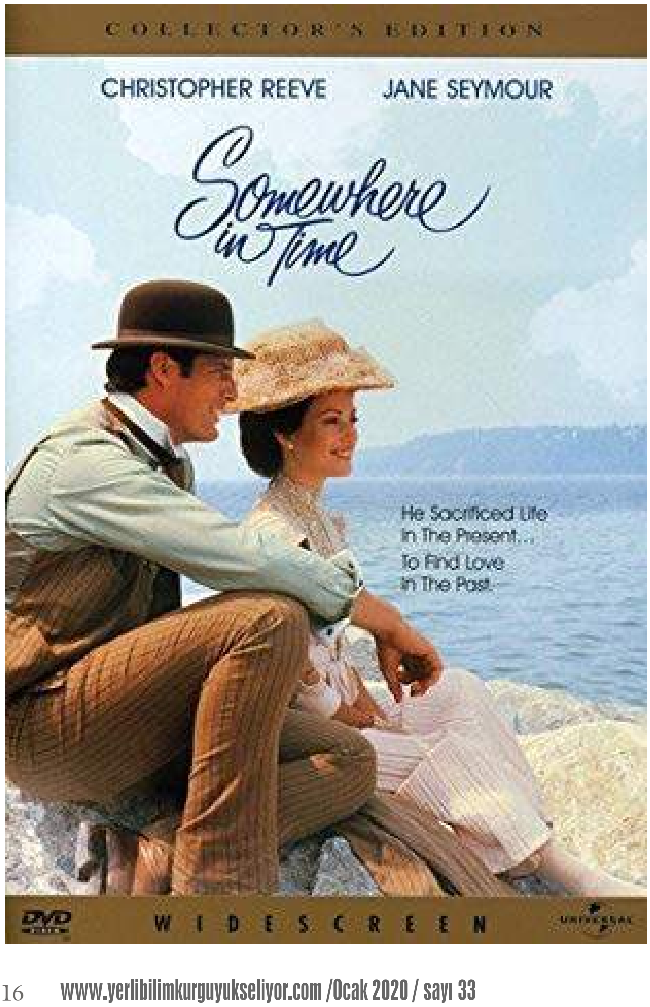

Albümün plak baskısının ön ve arka kapağı

Albüme adını veren *Caught Somewhere In Time* şarkısının hikâyesi hakkında rivayet muhtelif. Bazı kaynaklar şarkının, yönetmen Nicholas Meyer'in zamanda yolculuk temalı *Time After Time* (Zamanın İçinde) filminden esinlenildiğini söylese de, şarkıda, *To Tame A Land* misali, senaryoya, karakterlere açık bir gönderme yok. *Zamanın İçinde*'nin ilginç bir senaryosu var: Seri katil Karındeşen Jack, H.G. Wells'in icat ettiği bir zaman makinesiyle günümüze gelir. Film kısaca, Wells ve Karındeşen'in zamanüstü kovalamacısını anlatıyor. Yeri gelmişken: Jeannot Szwarc'ın, bilimkurgu ve fantezi yazarı Richard Mathesson'ın, yine zamanda yolculuk temalı *A Bid of Time* romanından uyarladığı *Somewhere in Time*

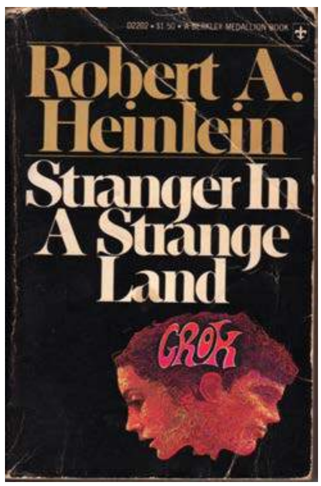

adlı bir filmi var. Filmde başrolleri Jane Seymour ve fikrimce tüm zamanların en iyi "Superman"i Christopher Reeve paylaşıyor.

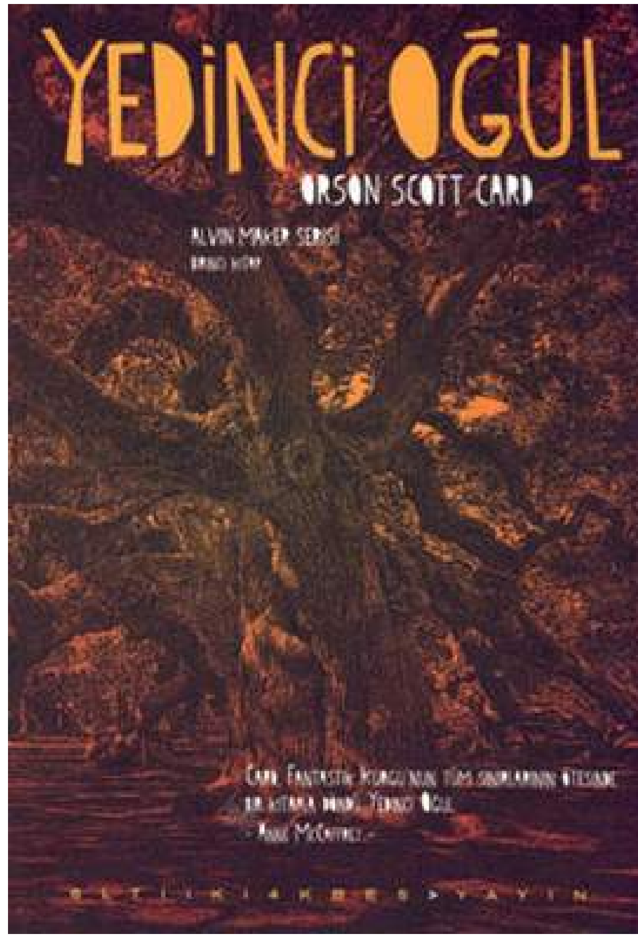
Filmin açılış sekansında, tiyatro yazarı Richard Collier (Christopher Reeve) yazdığı bir oyunun ilk gösteriminde ileri yaşlı bir kadınla karşılaşır. Gizemli kadın Collier'e "Bana geri dön" der ve eline zincirli, antika bir saat bırakır. Bu olayı takip eden günlerde Collier, Grand Hotel'de Elise McKenna (Jane Seymour) adlı, yaklaşık yetmiş yıl evvel yaşamış ünlü bir aktrisin siyah beyaz fotoğrafını görür ve etkilenir. McKenna'yı takıntı haline getiren Collier, zaman yolculuğu hakkında kitabı olan eski bir kolej hocası Dr. Gerald Finney'la irtibata geçer ve kendi kendine hipnoz yöntemiyle fiziksel zaman yolculuğu konusunda çalışmaya başlar. Şarkının *Time after Time* ve *Somewhere in Time* filmlerinden ortak esintiler taşıdığını söylemek mümkün.

Somewhere in Time'daki, Adrian Smith imzalı *Stranger In A Strange Land* şarkısı da, ünlü Amerikalı bilimkurgu yazarı Robert Heinlein'ın aynı adlı romanına bir gönderme yapıyor. Fakat şarkının içeriği bire bir romanla ilişkili değil. Smith, yaşanmış bir olaydan esinlenerek (bir kazazedenin hikâyesi) şarkıyı yazdığını söylüyor. *Stranger In A Strange Land*, kısa bir süre önce İthaki Yayınları tarafından, *Yaban Diyarda Yabancı* başlığıyla dilimize kazandırıldı.

Gelelim Maiden'ın 1988 tarihli albümü *The Seventh Son Of A Seventh Son, Yedinci Oğlun Yedinci Oğlu*'na… Steve Harris bir röportajında, yedinci albümlerinin yapım aşamasında, Amerikalı bilimkurgu ve fantezi yazarı Orson Scott Card'ın *Seventh Son* romanını okuduğunu ve bu adın, yedinci albümleri için iyi fikir olacağına karar verdiklerini söylüyor. 6:45 tarafından dilimize kazandırılan roman Orson Scott Card'ın *Alvin Maker Masalları* dizisinin ilk kitabı. Dizinin protaganisti Alvin Miller doğaüstü yeteneklere sahip bir karakter. Yedinci oğlun yedinci oğlu, Britanya'dan Latin Amerika'ya, türlü varyasyonlarına rastlanan folklorik bir tema.

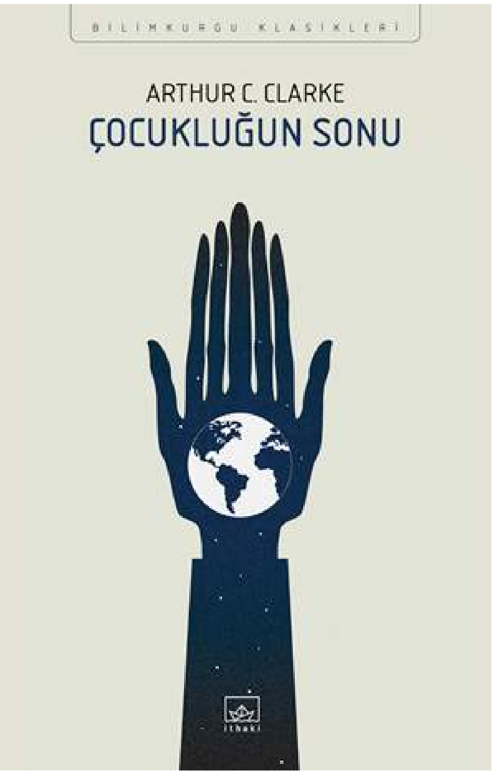
Maiden'ın on ikinci stüdyo albümü ise, Aldoux Huxley'nin meşhur distopyası *Brave New World* ile aynı adı paylaşıyor. Wikipedia, albümdeki *Out Of The Silent Planet* şarkısının da yönetmen Fred Wilcox'ın kült bilimkurgu filmi *Forbidden Planet* (Yasak Gezegen) esinlenildiğini yazıyor. Ayrıca *Narnia Günlükleri*'nin yazarı C.S. Lewis'in de *Out Of The Silent Planet* bir bilimkurgu romanı var.

Arthur C. Clarke'ın *Çocukluğun Sonu* (Chilhood's End) romanının da Maiden'ın *Fear of the Dark* albümünün beşinci şarkısı olarak karşımıza çıktığını belirtip bu faslı kapatalım.

Bilimkurgu okuru ve Iron Maiden dinleyicisi olarak radarıma takılanlar şimdilik bunlar.

Müzik ve bilimkurgu soruşturmalarımız devam edecek…

Dipnotlar:

1. William Shakespeare, *Venedik Taciri*, (Nurettin Sevin, Çev.) MEB Yayınları, s.168.

2. Samuel Taylor Coleridge, *Denemeler* (Halit Çakır, Çev.), Yapı Kredi Yayınları, 1993, s.98.

Kaynaklar:

1-https://www.songfacts.com/facts/iron-maiden/to-tame-a-land

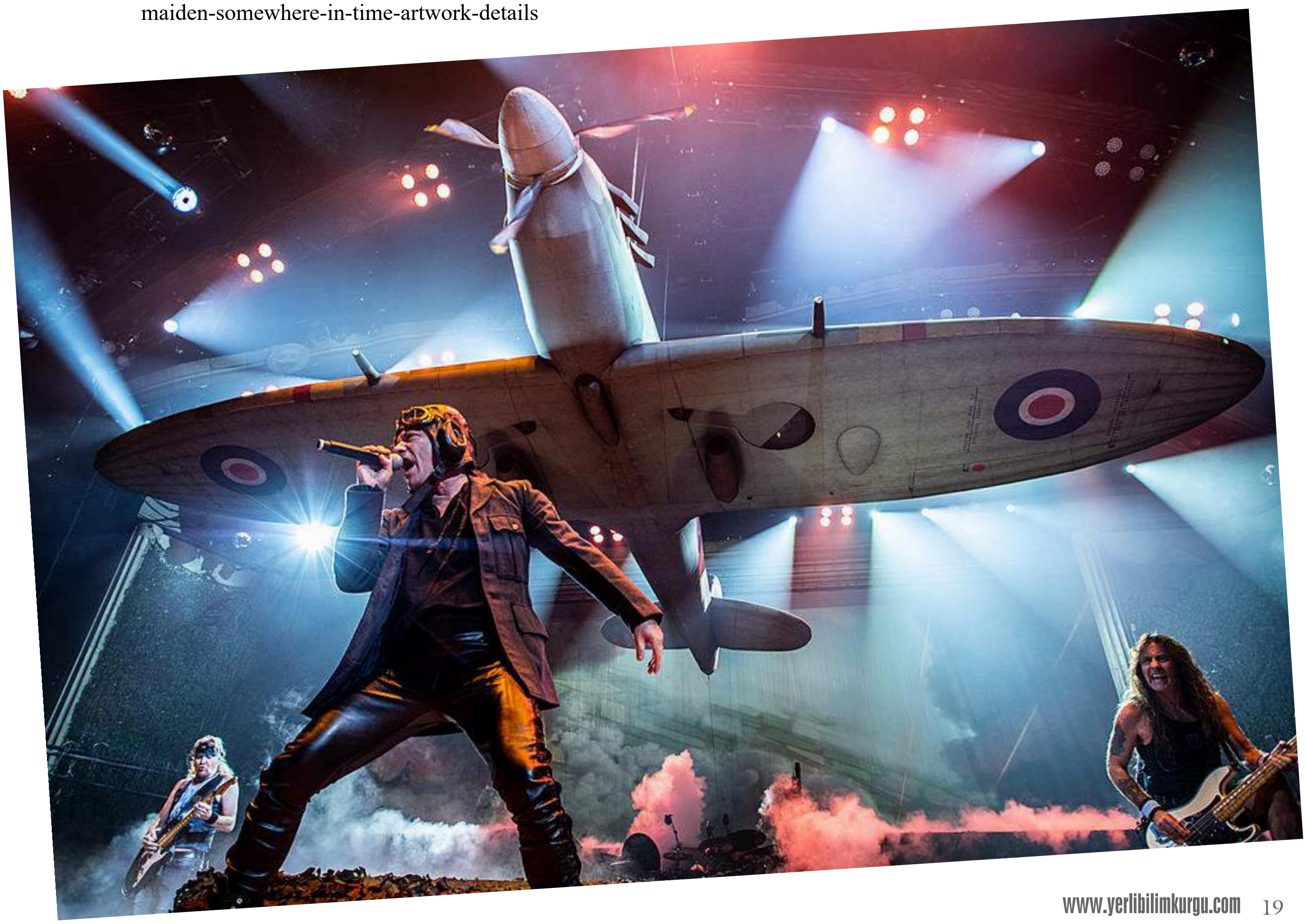
2-https://ultimateclassicrock.com/iron-maiden-somewhere-in-time/

3-https://www.loudersound.com/features/iron-maiden-somewhere-in-time-artwork-details

4-https://www.imdb.com/list/ls000281452/

5-http://www.wikizero.biz/index.q=aHR0cHM6Ly9lbi53aWtpcGVkaWEub3JnL3dpa2kvT3V0X29mX3RoZV9TaWxlbnRfUGxhbmV0Xyhzb25nKQphp?q=aHR0cHM6Ly9lbi53aWtpcGVkaWEub3JnL3dpa2kvT3V0X29mX3RoZV9TaWxlbnRfUGxhbmV0Xyhzb25nKQ

6-https://loudwire.com/iron-maiden-show-review-photos/

Commander64 Günlükleri

Muhittin Yağmur POLAT

Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu:

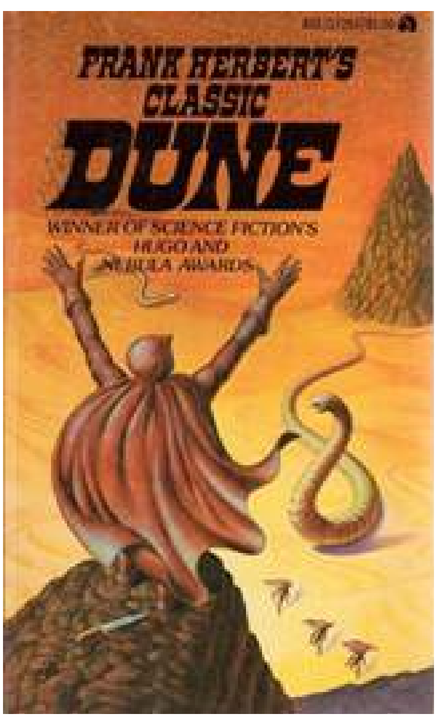
"Korkmamalıyım. Korku akıl katilidir. Korku toptan yok oluşu getiren küçük ölümdür. Korkumla yüzleşeceğim. Üzerimden ve içimden geçmesine izin vereceğim. Ve geçip gittiği zaman, geçtiği yolu görmek için iç gözümü ona çevireceğim. Korkunun gittiği yerde hiçbir şey olmayacak. Yalnızca ben kalacağım."

Dune serisinde yer alan bir *Bene Gesserit* duası.

Değerli okuyucularımız, bu sayımızda gelmiş geçmiş en önemli bilimkurgu eserlerinden olduğu kabul edilen ve Frank Herbert'in zihninin muhteşem bir ürünü olan efsanevi Dune eserini temel alan bilgisayar ve video oyunlarına değiniyoruz. Kızgın kumlar, baharat, kum solucanları, haneler arası mücadeleler, bolca entrika, siyaset ve kanlı savaşlar Dune evreninde bizleri bekliyor.

Frank Patrick Herbert (1920 - 1986):
Amerikalı bilimkurgu kitapları yazarıdır. Tacoma Washington'da dünyaya gelmiştir. Küçüklüğünden beri yazar olmak istemiştir. 1938'de üniversiteden mezun olmuş, 1939'da Glendale Star adlı gazetede

yazarlık kariyerine başlamıştır. Uzun romanlarıyla ünlü olmasına rağmen, aynı zamanda bir gazeteci, fotoğrafçı, kısa öykü yazarı, kitap eleştirmeni, ekolojik danışman ve öğretim görevlisiydi. Frank Herbert'in roman yazarlığı kariyeri 1955'te yazdığı Denizdeki Ejderha (The Dragon in The Sea) ile başlamıştır. Adını duyuran ve en önemli eseri olan Dune serisi için ilk araştırmalarına 1959 yılında başlamış ve kitabı tamamlaması altı yıl sürmüştür. Dune adlı ünlü bilimkurgu serisi ile tanımaktadır. Uzak bir gelecekte kurulan ve binlerce yılda gerçekleşen Dune destanı; insanın hayatta kalması ve evrimi, ekoloji ve dinin, siyasetin ve gücün kesişmesi gibi karmaşık temalarla ilgilenir. Dune (Kumul), tüm zamanların en çok satan bilim kurgu romanıdır ve seri, türün klasiklerinden biri olarak kabul edilmektedir(4).

DUNE (1992)

Dune, Frank Herbert'in aynı adı taşıyan bilimkurgu romanına dayanan 1992 tarihli bir video oyunudur ve Dune serisini konu alan bilgisayar oyunlarının ilkidir. Cryo Interactive tarafından geliştirilmiştir. Oyun ekonomik ve askeri stratejiyle macera türlerini harmanlamıştır, ayrıca en sürükleyici Dune bilgisayar oyunu olarak da kabul edilmektedir. Oyunda romanın hikâyesini zayıf bir şekilde takip edilmektedir. Görsel olarak da 1984

tarihli David Lynch filminden ilham almaktadır. Oyunda Duke Leto'nun oğlu genç Paul Atreides rolünü üstleniyoruz (1,2).

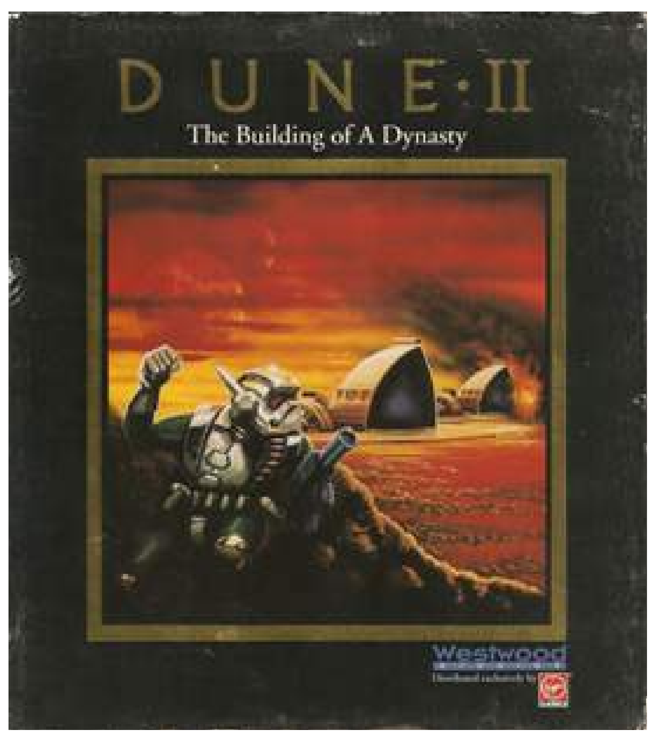
Yaygın olarak Baharat olarak da bilinen tüm evrendeki en değerli madde olan Melanj, üretilebileceği tek yer olan ıssız Arakis (Dune) gezegeninden temin edilmektedir. İmparator Shaddam Corrino IV, Atreides Hanesi'ne bu maddeyi çıkartma ve işletme hakkını verir. Bütün deliller bu teklifin Atreides Hanesi'nin

düşmanı olan Harkonnen Hanesi tarafından düzenlenen bir tuzak olduğunu göstermesine rağmen, "baharatı kontrol eden, evreni de kontrol eder" gerçeği karşısında Atreides ailesi teklifi kabul ederek harekete geçmeyi kabul eder. Paul Atreides, baharatları toplamak için Atreides sarayının yakınında "sietche"lerde (çöl yerleşimleri) yaşayan Fremen kabileleri ile temasa geçmek ve onları ikna etmek göreviyle Arrakis'e gelir. Kaçakçılardan malzeme satın almak ve imparatorun gönlünü hoş tutmak için gerekli olan Hasat, oyunun en önemli parçasıdır. Kahramanımız hasat sürecini hızlandırmak amacıyla kabilelere üretimi arttırıcı biçerdöverler sağlayabilir. Ayrıca gezegenin dev koruyucuları olan "Shai-Hulud"lardan (kum kurtları) korunmaları için onlara "ornis" (kanat çırpan uçak) temin edebilir. Oyun ilerledikçe, Paul'un gizli psişik güçlerini görüp, Chani ve Liet-Kynes gibi kitaptaki karakterlerle tanışıyoruz. Paul Atreides'in bir yandan Dune Gezegeni'nden Harkonnen'i sürmek için uğraşırken diğer yandan baharatların çıkarılmasını, askeri operasyonları ve yerel Fremen kabileleri yoluyla da ekolojiyi yönetmeyi de başarması gerekiyor(1,2).

DUNE II (1992)

1992 yılında Westwood Studios tarafından piyasaya sürülen strateji türünde bir Dune bilgisayar

oyunudur. *Dune II: The Building of a Dynasty* ve *Dune II: Battle for Arrakis* olarak da bilinir. İlk Dune bilgisayar oyununun devamıdır ancak iki oyun arasındaki hikâye bağlantıları zayıftır (Hikâye çizgisi ve oynanış benzememektedir). Her iki oyun da, 1984 tarihli Dune filmine dayanmaktadır. Yeni bir hane olan House Ordos (romanda veya filmde bulunmamaktadır)

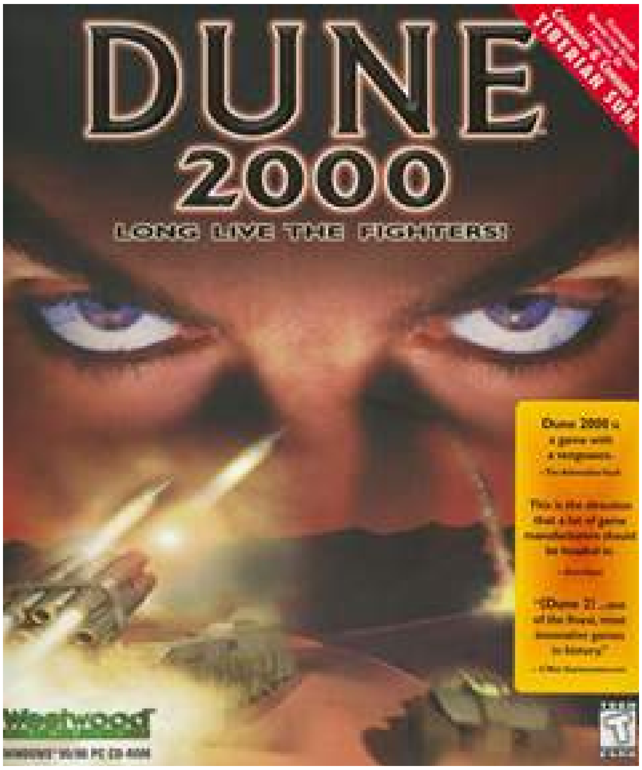
bu oyun için özel olarak yaratılmıştır. Dune II ilk gerçek zamanlı strateji (RTS) oyunu olmasa da, birimleri hareket ettirmek ve çok daha akıcı etkileşimi sağlamak için bilgisayar faresi kullanan ilk oyundu ve gelecek yıllar boyunca takip edilecek bir oyun biçimi oluşturdu. Dolayısıyla Dune II, RTS türünün modern halinin öncüsüdür. Karmaşıklık ve yenilik arasında bir denge kurulması büyük bir başarıydı ve Command & Conquer (bazı çevrelerde "Dune III" olarak da adlandırılır) ve Warcraft serisi ile yaygınlaşan gerçek zamanlı strateji (RTS) çılgınlığının temelini atmıştır(3). House Corrino imparatoru Frederick IV, değerli melanjin toplanması için aile üyelerine karşı yaptığı iç savaş sırasında biriken tüm borçlarını ödeyebilmek için çaresiz durumdadır. Borçlarını ödeyebilmek için Atreides, Harkonnen ve Ordos hanelerine bir teklif sunar. Kendisine en fazla baharat veren haneye Arrakis'in valiliğini vereceğini bildirir. Bu üç hanenin güçlerinin Arrakis'e gelmesiyle birlikte savaş başlar (4).

Oyuncu olarak, diğer iki haneyi saf dışı bırakmak ve neticede Arrakis'in kontrolünü zorla ele geçirmek amacıyla Atreides, Harkonnen veya Ordos gezegenler arası hanelerinden birinin komutanı rolünü üstleniyoruz. Oyundaki temel strateji; bir biçerdöver kullanarak aldatıcı kum tepelerinden baharat toplamak, bir rafineri yoluyla bu baharatı krediye dönüştürmek ve devamında bu kazanılmış kredilerle düşmanı savuşturmak ve yok etmek için askeri birimler üretmektir. Başlangıçta oyun haritasında, oyuncunun

birimleri tarafından kapsanmayan tüm alanlar karanlık bir savaş sisi ile kapatılmıştır. Birimler haritayı keşfettikçe karanlık alanlar kaldırılır. Daha sonraki dönemlerde çıkan Warcraft II gibi oyunlardan farklı olarak, ilk defa yapılan keşiflerden sonra karanlık savaş sisleri tamamen yok olmaktadır. Birimler bölgeden ayrılsa bile tekrar karanlık olmamaktadır. Düşman saldırılarına ek olarak taşıtların ve piyadelerin tamamını yutabilecek ve yalnızca kumda ortaya çıkan taşkınlar ve devasa kum solucanları gibi başka tehlikeler de vardır. Binalar sadece kayalık araziler üzerine yapılabilir, ancak sert hava koşullarından dolayı yapıların bozulmaması için beton temeller inşa edilmelidir. Baharat tarlaları kumda turuncu lekeler halinde görülmektedir. Turuncunun koyuluğu yüksek baharat yoğunluğunu gösterir. Bazı baharat tarları gizlidir. Vurulan veya üzerinden bir ünite geçen bir arazide ortaya çıkarlar (3).

DUNE 2000 (1998)

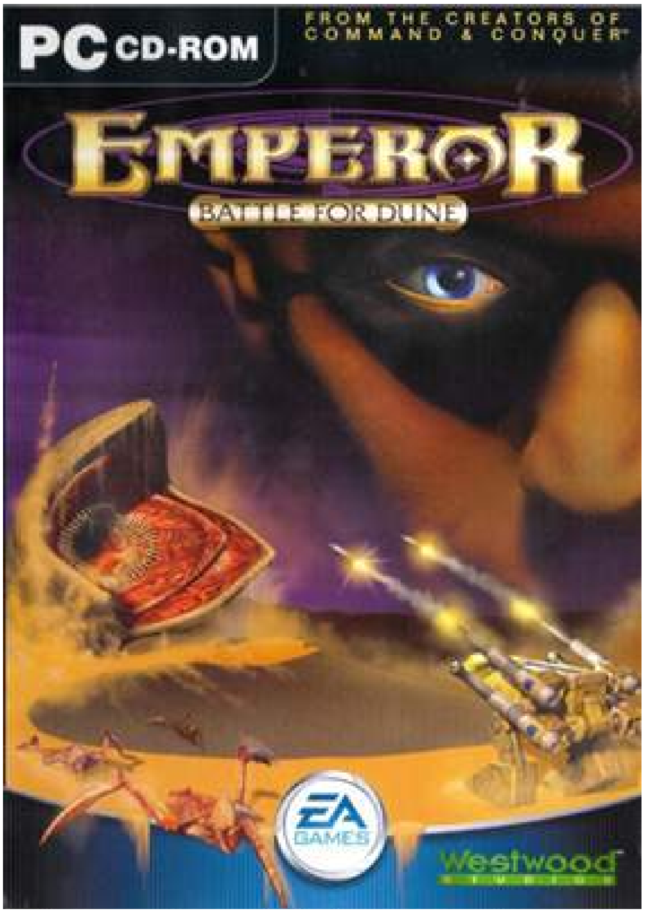

Dune 2000, Intelligent Games tarafından geliştirilen ve Westwood Studios tarafından 1998 yılında Microsoft Windows için piyasaya sürülen gerçek zamanlı bir strateji video oyunudur. Daha sonra 1999 yılında PlayStation'a aktarılmıştır. Dune II'nin kısmi ve yenilenmiş bir sürümüdür. Oyunun hikâyesi Dune II'ye çok benzemektedir. Westwood firmasının Command & Conquer: Red Alert oyunu ile benzer bir oyun motoru kullanmaktadır(5). Bu gerçek zamanlı strateji oyununda da üç haneden biri oynanabilmektedir: Asil Atreides, sinsi Ordos veya kötü Harkonnen. Oyun genel bir dengeyi korumaktadır fakat her bir hanenin farklı ünite ve taktikleri vardır. Atreides'ler hava üstünlüğüne sahipler. Onurlarına ve gezegenin yerlisi olan Fremen'lerle olan ittifaklarına güvenmektedirler. Ordos'lar, gerilla taktiklerine ve üstün teknolojinin yanı sıra paralı askerlere de güvenmektedirler. Harkonnen'ler ise muzaffer oldukları sürece kendi birliklerindekilerin hayatlarını bile önemsemeyen acımasızlıklarına güvenmektedirler (2). Dune II oyunundaki kum kurtları, baharat, Fremenler, bilinen yapılar ve gezegenin haritası ile görsel olarak geliştirilmiş aynı sinematik öğeler bulunmaktadır.

EMPEROR: BATTLE FOR DUNE (2001)

Emperor: Battle for Dune, Dune 2000 oyunundaki olaylardan kısa bir süre sonraki dönemde geçmektedir. İmparator Corrino, cariyesi Lady Elara tarafından öldürülmüştür ve Landsraad kargaşaya sürüklenmiştir(4). Oyunda Kumul'un üç gücü olan Harkonnen, Atreides ve Ordos haneleri arasındaki destansı savaşa tekrar dönüyoruz(6). Oyun, gelişmiş 3D grafiklerin ve kusursuz gerçek zamanlı bir strateji oyununun akıcı bir birleşimini temsil ediyor. Tehlikeli Dune evrenindeki İmparatorluk Tahtını fethetmeniz için, benzersiz beş oyun dünyasından geçen tehlikeli bir rotada ilerleyeceksiniz. Bunun için benzersiz üç taraf ve beş güçlü müttefik olabilecek alt grup

arasından seçim yapmalısınız. Hem tek oyunculu hem de çok oyunculu oyun seçeneklerinde, kuvvetlerinizi hem büyük ölçekli gezegen stratejileri hem de kurnaz yer seviyesindeki taktiklerle yönlendirmelisiniz(2).

Spacing Guild, Dune II sonrasında geriye kalan üç hane olan Atreides, Harkonnen ve Ordos'a Arrakis gezegeninde bir suikastçı savaşı ile benzersiz bir meydan okuma teklifi sunar: Hangisi hane savaşı kazanırsa, Landsraad'ın yeni lideri olacak ve o hanenin lideri Bilinen Evrenin yeni Padişah İmparator'u olacaktır. Savaş sırasında Tleilaxu'lerin Arrakis'e gizli emelleri için gönderdikleri sondalar'ın ölü kum solucanlarından et örnekleri topladığı tespit edilir. Spacing Guild (Seyrüseferciler Loncası) son savaştan sonra hanelerden geriye kalanı olan seçtiğimiz haneyi ele geçirdiğimiz diğer hane gezegenlerinde mahsur bırakırlar. Lonca, Tleilaxu hanesi tarafından genetik olarak değiştirilmiş ve Leydi Elara tarafından muazzam psişik güçlerle güçlendirilmiş bir İmparator Solucanı'nı ile Arrakis'i kontrol etmeye çalışırla.

Ayrıca, Arrakis'te kalan silahlı güçlerin bütün

su kaynaklarına, Lonca'ya köle olmalarını sağlayacak bir ilaç katarlar. Bu nedenle son çare olarak seçtiğimiz hane'nin imparator solucan uyanmadan önce Arrakis'e geri dönmek için Kaçakçılar Loncası'nı kullanarak bir girişiminde bulunması gerektiği açıkça ortaya çıkar. Sonunda oyuncu İmparator Solucanını yok eder ve Lonca'nın planı bozulur. Muzaffer hanemiz Arrakis ve baharat melanjinin kontrolünü tekrar ele geçirir ve taraflarının liderini Dune İmparatoru olarak ilan eder(4).

FRANK HERBERT'S DUNE (2001)

Frank Herbert's Dune, üç bölümlük aynı isimli mini TV dizisine dayanan 3 boyutlu bir aksiyon oyunudur(2,4).

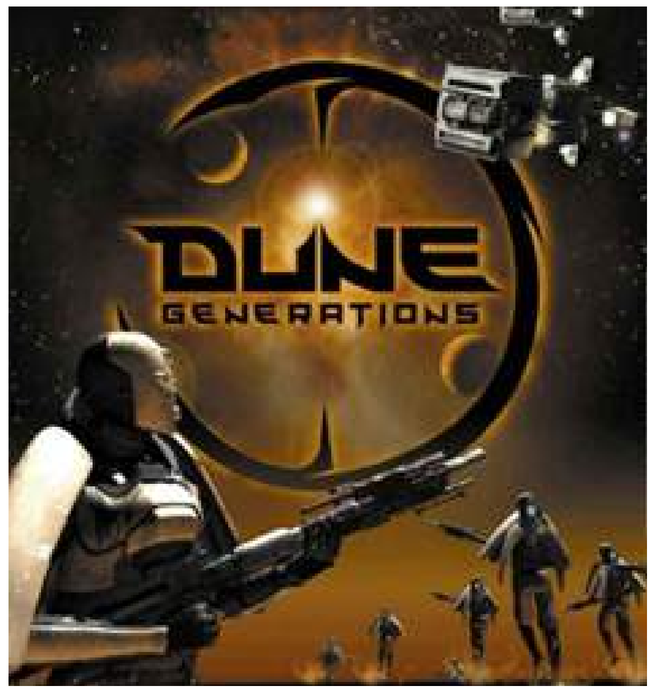
Dük Atreides'in cariyesinin oğlu ve tahtın varisi olan Paul olarak, Dune gezegeninin yerlileri

olan Fremen'lerin güvenini ve saygısını kazanmalı ve onların peygamberlik olarak kabul ettikleri Muad'Dib olmak için çalışmalısınız. Öncelikle Fremen'leri gezegenlerindeki terkedilmiş koşullardan kurtarmanız

gerekecek. Bunu yapabildiğinizde hâlâ kötü olan ve imparatordan gizli destek alarak, ailenizi katleden Lord Harkonnen'in kaçmasına izin vermemelisiniz(2). Paul-Maud'Dib olarak oyuncu, babasının tahtına kavuşmak için çeşitli görevlerde çöl kumları boyunca yolculuk ediyor. Fremen'in merkez bürosu Sietch'e yapılan ziyaretlerle birlikte tamamlanacak toplam beş görev var. Her görevde ilerleyebilmek için yerine getirilmesi gereken belirli hedefleri var. Oyun doğrusaldır, ancak her görevde çok fazla keşif yapmak mümkündür. Oyun sırasında, oyuncu Sietch'ten Arrakis gezegenindeki, çok korunan askeri tesisler ve sarayın kendisi de dâhil olmak üzere çeşitli yerlere seyahat edecektir(9).

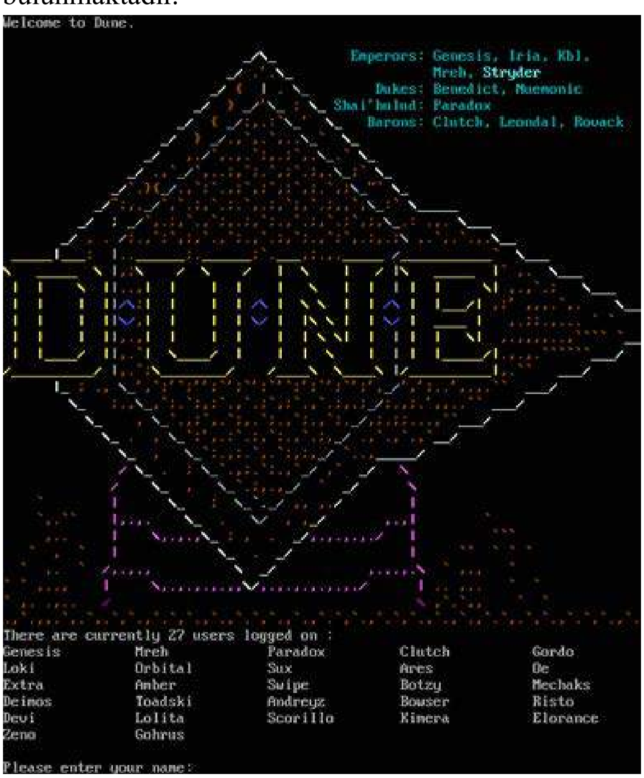
DUNE GENERATIONS (2001, iptal edildi)

2001 yılında, Cryonetworks firması, Dune evreninde geçen bir çevrimiçi, 3D gerçek zamanlı strateji oyunu olan Dune Generations'u duyurdu. Oyun için resmi bir web sitesi açıldı. Web sitesinde; oyunun kavramsal görüntüleri, kısa bir arka plan hikâyesi ve oyun ortamı hakkında bilgiler bulunuyordu.

Oyuncular çevrimiçi çok oyunculu bir dünyada önce kendi hanelerinin doğal kaynaklarına hâkim olmak ve sonrasında diğer oyuncu hanedanlarıyla olan çatışmalar ve ittifaklar yoluyla Dune evrenindeki kontrolü üstlenmeye çalışacaklardı. Kasım 2001'de bir önizleme videosu yayınlandı. Oyun Şubat 2002'de alfa test aşamasındaydı ve sonunda Cryo'nun Temmuz 2002'de iflasından sonra proje durduruldu.

METİN TABANLI OYUNLAR

Dune MUSH (1992-1994), Dune II MUSH (1994-1996), Dune III MUSH (1998-2011), DuneMUD (1992) ve Sand, Spice, and Solari (2017) isimli metin tabanlı on-line oyunlar da bir dönem oynanmıştır (4). Bunların dışında Dune Serisi ile ilgili kart oyunları, masaüstü oyunları ve rol yapma oyunları da bulunmaktadır.

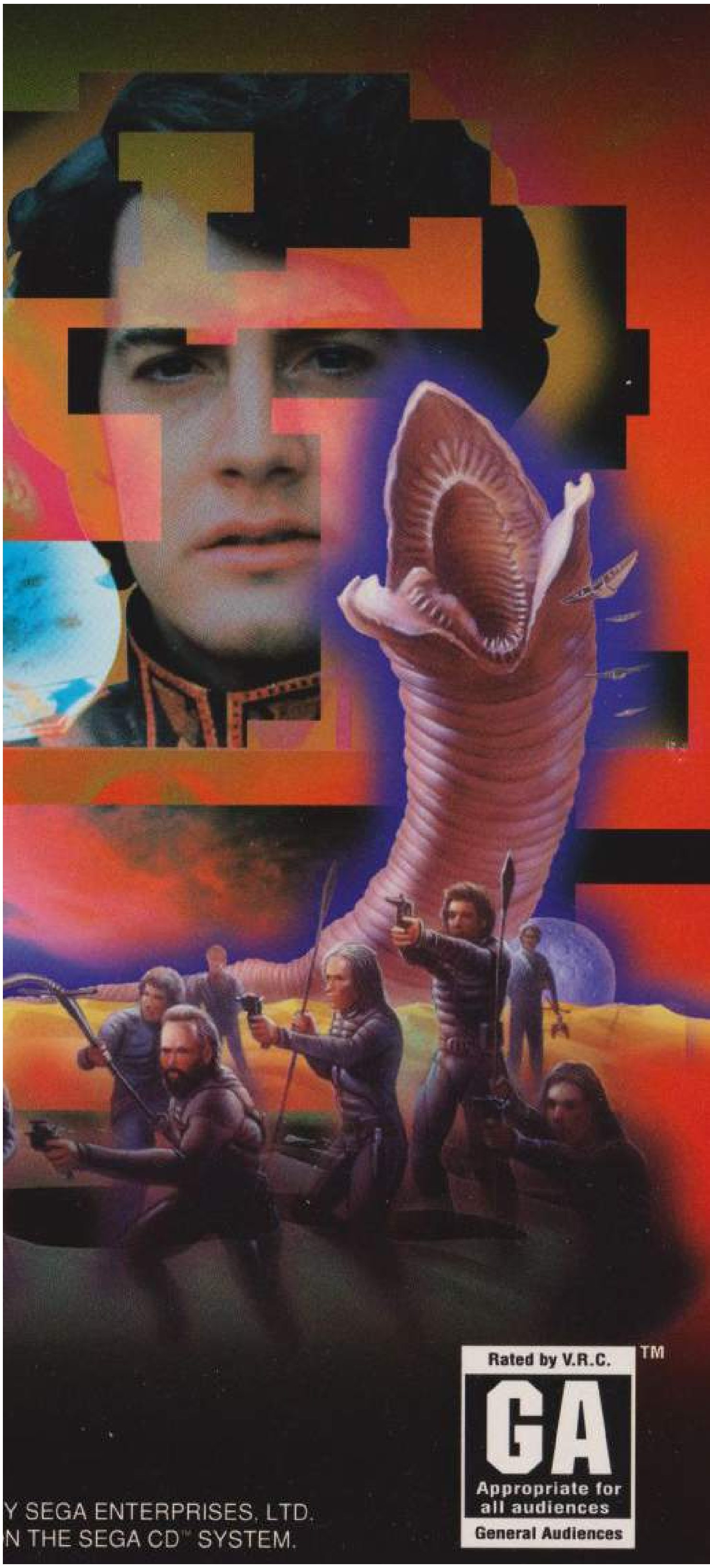

FRANK HERBERT'in BİLGİSAYAR KİTABI:

"Without me You're Nothing: The Essential Guide to Home Computers (Ben Olmadan Hiçbir Şeysin: Ev Bilgisayarları İçin Temel Kılavuz)" kitabını Frank Herbert evindeki bilgisayar sistemini de tasarlamış olan bilgisayar uzmanı Max Barnard'ın yardımıyla yazmıştır. Kitap; bilgisayar donanımın, yazılımının ve programlamanın temel işlevlerine yönelik bir kılavuzdur. Kitap bilgi teknolojisinin yabancı sözcüklerini daha bilinen kavramlara ayırmıştır. Giriş,

çıkış, CPU ve bellek gibi terimler yerine bilgi, eylem, anahtarlama ve depolama alanı gibi daha anlaşılır terimler kullanılmıştır. Kitap 1980, 1981'de ve 1985'te olmak üzere üç baskı yapmıştır(7). Kitap yazarın kurgu olmayan beş kitabından biridir(2).

Bu sayıda Frank Herbert'in Dune kitabını temel alan oyunlara kısaca değindim. Umarım ilginizi çekmiştir. Gelecek sayılarda tekrar görüşmek üzere, esen kalın.

YARARLANILAN KAYNAKLAR

1.igdb.com

2.mobygames.com

3.classicreload.com

4.wikizero.biz

5.lutris.net

6.old-games.com

7.apl2bits.net

8.amazon.com

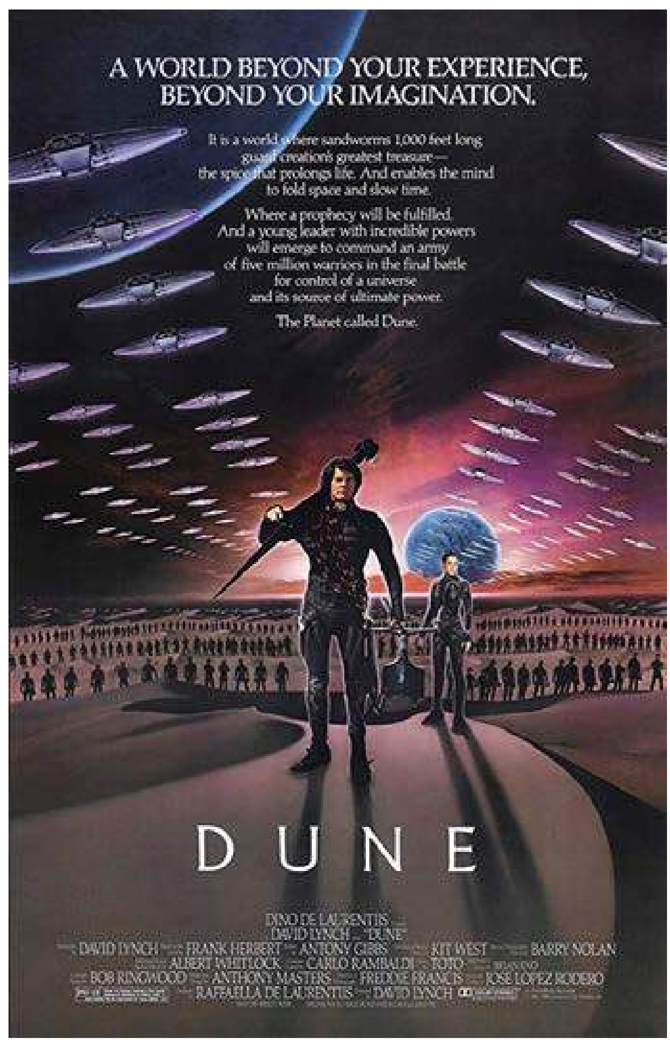
9.ign.com

Jodorowsky's Dune

2013

Frank Pavich

Dune

1984

David Lynch

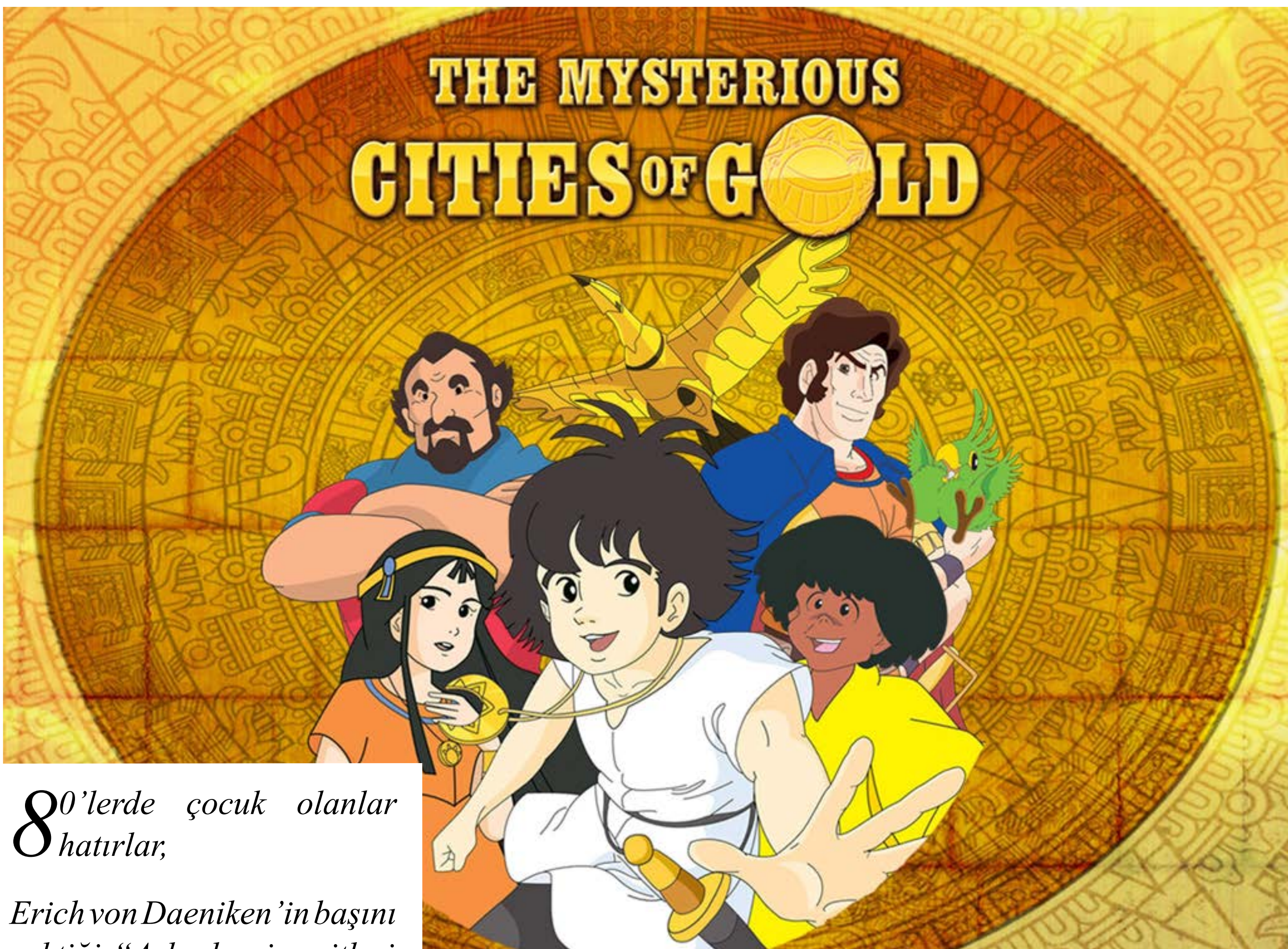
İnceleme - Çizgi Film

Özlem Buket DURU

Güneşin Oğlu Esteban

Aztekler mi, Olmekler mi, Yoksa Uzaylılar mı?

80'lerde çocuk olanlar hatırlar,

Erich von Daeniken'in başını çektiği "Aslında piramitleri uzaylılar yapmış!"teorileri oldukça revaçtaydı. Tanrıların Arabaları adlı kitabı, okumaya meraklı hemen herkesin evinde bulunurdu. Hatta yanılmıyorsam Daeniken 90'larda ülkemize de gelmişti. Kendisi o dönemin gençleri arasındaki popülerliğini sadece Wikipedia'nın olmamasına değil, şimdi bahsedeceğim çizgi filme de borçluydu.

Les Mysterieuses Cites D'or, Fransız-Japon ortak yapımı olup, **Studio Pierrot** ile **DIC Audiovisuel** tarafından 1982-83 arasında Avrupa ve Amerikan televizyonları için yaratılmıştır. 39 bölümdür, bilim-kurgu, Güney Amerika tarihi ile mitolojisinin iç içe geçtiği hüzünlü ve çok vurucu bir hikayeye sahiptir. Eh, Fransızlar da, Japonlar da bu tür yapımlarda insanı üzmeyi, travma geçirtmeyi iyi bildiklerinden ikisi birleşince ölümcül kombinasyon olmuş. Ancak, asla "Aman çocuklara izletilmesin!"diyeceğim bir yapım değil, aksine bir çocuğun hayal gücü için yapacağınız en iyi şey bu çizgi diziyi izletmek olabilir, ama çocuğunuz sonra Indiana Jones filmlerini de izleyip "Arkeolog olacağım!"diye

Xia

tuttururs karışmam. Hoş yaşıtım ebeveynler için bu uyarıya gerek yok, bir neslin bu çizgi film yüzünden arkeolog olmak istediğini gayet iyi bilirler.

Türkçe ismi "Gizemli Altın Şehirler"olduğu halde, pek çoğumuz onu ana kahramanıyla, yani "Güneşin Oğlu Esteban"diye tanıdık, aslında yanlış değildi, çünkü Japonca ismi tam olarak buydu. Hikaye 16. yüzyılda, yani herkesin maceracı denizcilerle servet avcılarının Yeni Dünya adıyla bilinen Amerika'ya akın ettiği yıllarda, Esteban adlı İspanyol çocuğun babasını arayışını konu ediyordu. Esteban, en yakın iki arkadaşı İnka Prensesi Zia ve Mu Uygarlığı'nın son çocuğu siyahi Tao'yla Güney Amerika'yı dolaşıyordu. Onlar maceradan maceraya koşarken 80'lerin şanslı çocukları olarak hem hayalgücümüz genişliyor, hem de Güney Amerika uygarlıkları hakkında bilgi sahibi oluyorduk.

Augustus Le Plongeon

James Churchward

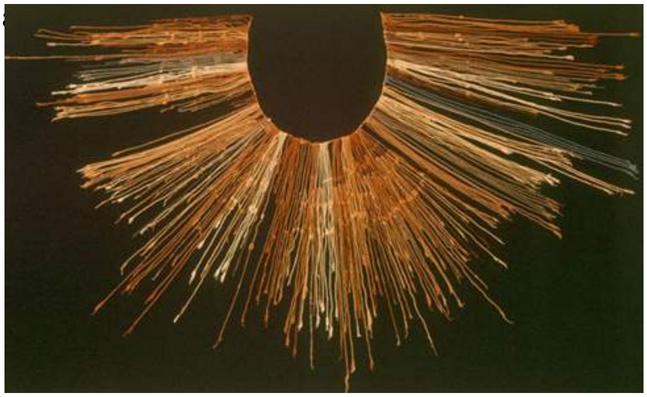
Evet, **Mu** dedim. Herhalde Atlantis mitinin en büyük rakiplerinden batık Mu kıtasının adını duyanınız olmuştur. Zamanında Atatürk'ün de araştırdığı söylenen batık kıtanın varlığı, ilk kez 19. yüzyılda Maya harabeleri ve Yucatan'ı dolaşmış ünlü gezgin **Augustus Le Plongeon** tarafından ortaya atılmıştır. Ama bilinirliği **James Churchward'**un yazdığı kitaplar sayesinde olmuştur. Bu kitaplar Ruh ve Madde Yayıncılık ile Omega Yayınevi tarafından dilimize de çevrilmiştir.

Esteban'ın yetim olduğuna inanmak için pek çok nedeni vardı, henüz bebekken batan bir gemiden kurtarılmıştı. Kurtaran kişi kim miydi? Pelerinini savuran karizmatik İspanyol denizci Mendoza'ydı tabii! Bu adamın yaratılmış en ilginç çizgi film karakterlerinden biri olduğuna şüphe yok. O dönemde çoğu zaman yazılan karakterler gibi ne katıksız iyiydi, ne de safi kötü. Çıkarını kollayan, sinsi bir adamdı Mendoza, altına olan düşkünlüğü zaman zaman öne geçse de, hikayenin kahramanı olan çocukları seviyor ve onları kolluyor, fiziksel bir zarar gelmesine izin vermiyordu.

Esteban ve Mendoza

Mesela Zia, küçük yaşta denizciler tarafından babasından alınarak, İspanyol Prensesi Margarita'ya hediye edilmişti. Mendoza kızı kaçırıp esaret hayatından kurtarıyordu, ama bunu Altın Quipu'yu okuyabilecek tek kişi olduğu için yapmıştı. Altın Quipu ne mi? Hemen açıklayayım: Quipu, Türkçe çevirisiyle "Konuşma Düğümleri", Güney Amerika'da İnka ve öncesi toplumlarda kullanılan bir iletişim, kayıt tutma ve hesap sistemidir. İnkalar yazı yazmayı bilmedikleri için, sayıları türlü iplere düğüm atarak tutuyorlardı, ipin çeşidinin, renginin, düğümün biçiminin, kaç düğümün üst üste atıldığının ayrı anlamları vardı. Okumayı kolay sanmayın, bir Quipu binlerce düğümden oluşabiliyordu. Aynı zamanda bir yazı türü olduğu için sadece hesaplar değil, bu yöntemle yıllar ve tarihi olaylar da kaydedilebiliyordu. Ne yazık ki pek çok Quipu İspanyol işgali sırasında yok edildi, tabii onları yapanlar da, ve bugün pek

Bir quipu örneği

Çizgi film 16. yüzyılda geçtiği için, Zia'nın Quipu okuyabilme yeteneğinin ne kadar önemli olduğunu anlayabilirsiniz. Sayı kaydedebilen bir sistem, elbet koordinat da kaydedebilir. Bu durumda Zia, Mendoza ve arkadaşlarını hazineye götürebilecek çok değerli bir kişiydi. "İnkalar kıyı denizcileri değil miydi, koordinat ne bilsinler?"diye sorabilirsiniz, ama işte çizgi filmin güzelliği de burada: "Gizemli Altın Şehirler", yani Esteban'ın babasını bulmak için aradığı efsanevi yerler, bir zamanlar son derece yüksek teknolojiye sahip uygarlıkların evi olarak ele alınmış. Şimdi yazımın başında Erich von Daeniken'in adını anmam daha anlamlı hale gelmiştir; Çocukların maceraları sırasında rastladıkları bazı "ırklar"pek insana benzemez. Özellikle onları kaçıran "Olmekler"basbayağı yeşilimtrak derili olup, yine 80'lerin efsane dizilerinden Visitors'daki (Ziyaretçiler) uzaylıları andırırlar, ama tipleri biraz daha şeytani çizilmiştir, biraz da Amerikan kültürünün uzaylı kaçırma vakalarında anlatıldığı gibi kısa boylu ve büyük gözlüdürler.

Çizgi film, efsanevi kıtalara meraklı kişiler için son derece ilgi çekicidir; Mesela Mu ve Atlantis kıtaları arasında çok büyük, güneşten güç alan silahların kullanıldığı bir savaş anlatılır, iki kıta da bunun sonucunda batmıştır. Bilim-kurgu öğeleri burada işin içine girer. Mesela Mendoza'nın Xia'nın Quipu okuma yeteneğiyle yana yakıla aradığı "Büyük Hazine"aslında bir füzyon reaktörüdür. Tao'nun "Atalarımdan yadigar, bizi Büyük Hazine'ye, atalarıma götürecek!"diye taşıdığı kavanozda reaktörün soğutucusu vardır. Çocukların bulduğu o unutulmaz "Altın Kartal Solaris,"yani uçabilen kuş şeklindeki gemi bir ornithopter, yani kuş misali kanat çırparak

Olmekler

havalanabilen bir taşıttır. O korkunç Olmekler, kendilerini dondurarak yer altında hayatta kalabilmişlerdir ve sistemlerinin çalışmaya devam etmesi için onların da reaktöre ihtiyaçları vardır, o yüzden çocukların peşini bırakmazlar.

Peki, "Gizemli Altın Şehirler"ne demek? Tabii, efsanevi "Yedi Altın Şehir"(Seven Cities of Gold) kast ediliyor. Çocuklar buraları arıyorlar. Gerçek hayatta da arayanları çoktu. Güney

Amerika'yı fetheden İspanyol denizciler, Meksika civarında "Yedi Altın Şehrin"varlığına dair hikayeler anlatmaya başlamışlardı. Bu şehirlerin Hawikuh, Halona, Matsaki, Quivira, Kiakima, Cibola, and Kwakina oldukları düşünülüyordu, ama özellikle Hawikuh'da bulunanlar altın değil, taş harabelerdi. Güney Amerika uygarlıklarının çok fazla altını bol bulup eriterek pek çok günlük eşya yaptıkları, İspanyollarının gözlerinin bu zenginlik karşısında faltaşı gibi açıldığı doğrudur, ama yedi altın şehrin olduğunu sanmıyorum. Olduysa bile, olası estetik görünümü dışında bir fevkaladelik göremiyorum. Bir Avrupa şehri ile arasındaki tek fark, altının birinde bol, birinde az olmasıdır. Bu işin sonucu da her kaynak dengesizliği gibi kan, kölelik ve gözyaşıyla bitmiştir. Ama biz çizgi filmimize dönelim.

Pizarro

Öncelikle, çocukların niyeti hazine bulmak filan değildi. Esteban gibi, Xia da babasını aramaktaydı, Tao da Mu Uygarlığı'ndan başka sağ kalan olup olmadığını araştırıyordu. Mendoza ile çocukların etik değerleri çok farklı olduğu için zaman zaman ters düştükleri oluyordu. Yine de, özellikle hayatını kurtardığı Esteban'ın iyiliği söz konusu olunca, bu maddiyat düşkünü, anasının gözü altın avcısı aniden günü kurtaran şövalyeye dönüşebiliyordu. Küçük yaşta "gri karakter"kavramını Mendoza'yla tanıdığımı söylersem, abartmış olmam. Yancıları Pedro'yla Sancho onun kadar "iyi"olmasalar da, liderlerinin sözünden çıkmıyorlardı. Özellikle dizinin o iç acıtan finalinde Mendoza'nın tavrı iyi ve merhametli bir insan olduğunu kanıtlasa da, sinsilikleri de unutulacak gibi değildir. Ama çizgi filmin asıl kötü karakterleri Olmekler, daha insafsız hazine avcısı Pizarro ve onun için çalışan Gaspard'la Gomez'dir. Detaylı olarak sadece Mendoza'dan bahsettim, değil mi? Diğerlerine haksızlık olmasın.

Esteban, çizgi filmin esas oğlanı, 12 yaşlarında kimsesiz, iyi yürekli bir çocuktur ve kendisinin süper bir gücü vardır: Güneşi çağırabilmek. Tabii denizciler çocuğun uğurlu olduğuna inanırlar. Güneş madalyonunu herhalde herkes hatırlıyordur. Onu güneşe doğru tutardı ve fırtına dinerdi. Esteban'a şahsen kendimi yakın hissetmemin nedenlerinden biri, çocuğun iflah olmaz yükseklik korkusuydu.

Ama tabii favori karakterim Zia'ydı. Akıllı

ve yetenekli bir prensesti, kız çocuklarına Disney Prensesi alternatifi arıyorsanız çok güzel bir seçim kendisi. O da Esteban gibi ayla güneşi iç içe barındıran altın bir madalyon takıyordu.

Huysuz Tao ise, az önce söylediğim gibi Mu'nun son çocuğuydu. Tabii pek arkadaş canlısı olmamasında yıllardır bir adada yapayalnız yaşaması ve babasını başka kimse kalmadığı için elleriyle toprağa vermiş olmasının payı vardı. Zaman geçtikçe Esteban'la Zia'ya alışıyor, yakın arkadaş oluyorlardı.

Unutmadan belirteyim: Çizgi filmin üç ana karakterinin (hadi Mendoza'yı da sayalım, dört olsun) ikisinin Hispanic, birinin Güney Amerikalı, diğerinin siyahi olması ise, "diversity"yani çeşitliliğin son dönemde türemediğinin, uzun zamandır var olduğunun canlı kanıtıdır.

Bir de dipnot, İngilizce çeviride Mu Kıtası'nın adı Hiwa yapılmıştır. Bu tabii kafadan atılmış bir kelime değildir, Maori (Polonez) efsanelerinin Atlantis'i sayılan Hawaiki'nin ismidir; rivayete göre Polonezyalılar ilk orada var olmuşlardır. Aynı zamanda "Yer Altı Krallığı"olarak da anılır, Yunanların Hades'i gibi düşünebilirsiniz. Bazı gezginler, Hiva'nın Paskalya Adası'nın doğusu ya da batısı olduğuna inanmışlardır. Hawaii Adaları'ndan bazılarının isimlerinin sonunda da "Hiva"eki vardır.

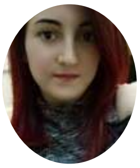

Mu-Atlantis Savaşı

Gizemli Altın Şehirler'in etkisi çok büyük olmuştur ve Antenne 2, Childrens' BBC, Network 2 gibi Avrupa kanalları başta olmak üzere, Nickelodeon ve bizim TRT'nin de aralarında olduğu 22 ülkenin kanallarında yayınlanmıştır. **Jean Chalopin, Mitsuru Kaneko, Mitsuru Majima veSôji Yoshikawa** tarafından kaleme alınmış harika hikayesi ve insanın içine oturan finaliyle unutulmaz bir klasiktir. 2012'de yeni bölümleri çekilmiştir, ama bu bir yeniden yapım değil, hikaye kaldığı yerden devam ediyor. 2013'te piyasaya sunulan *The Mysterious Cities of Gold: Flight of the Condor* ve 2014'te çıkan *The Mysterious Cities of Gold: The Secret Path* adlı bilgisayar oyunlarını ise Steam'den edinebilirsiniz.

Çocukluğunuzu unutmamanız dileğiyle, esen kalın.

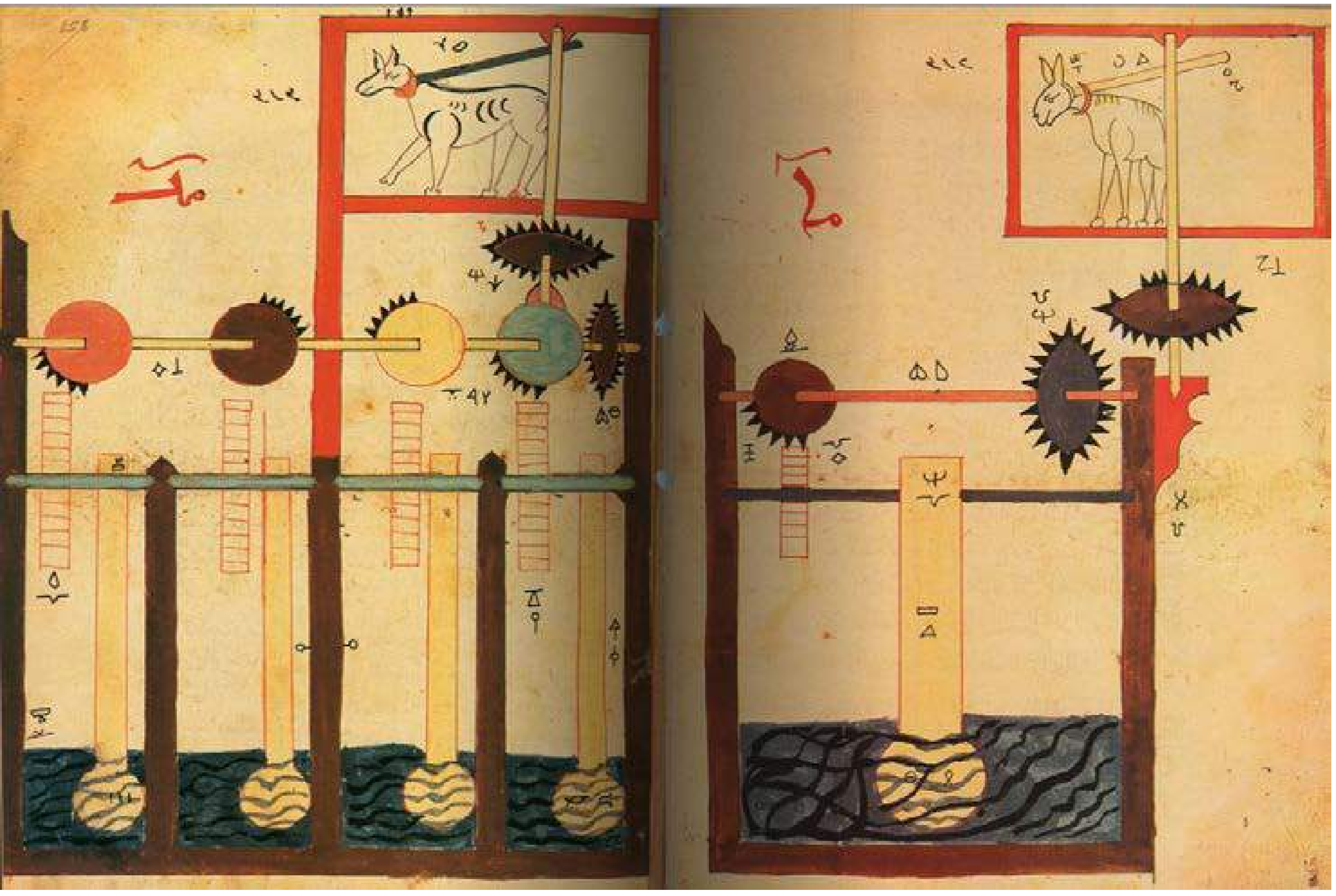
Esra Uysal

Sibernetiğin Bilinen En Eski Öncüsü

EL CEZERİ

Sibernetiğin ilk örnekleri günümüzden 800 yıl kadar önce Anadolu topraklarında yaşayan El Cezeri tarafından dünyanın hizmetine sunulmuştur. Bu yüzden sibernetiğin babası olarak bilinmektedir. Leonardo da Vinci'ye ilham kaynağı olduğu düşünülür.

Sibernetik insani müdahaleye gerek duymadan dış dünyanın ihtiyaç ve dalgalanmalarına göre kendi kendini düzenleyebilen sistemleri inceleyen bilim dalıdır. Bu sistemler yaşantımızda biyolojik ve yapay olmak üzere iki farklı tipte karşımıza çıkmaktadır. Sibernetiğin ilk örnekleri günümüzden 800 yıl kadar önce Anadolu topraklarında yaşayan El Cezeri tarafından dünyanın hizmetine sunulmuştur. Bu yüzden sibernetiğin babası olarak bilinmektedir. Leonardo da Vinci'ye ilham kaynağı olduğu düşünülür.

Sibernetik alanının kurucusu kabul edilen, fizikçi ve robot ustası olarak bilinen bilim insanı İbn er-Rezzāz el-Cezerī 1136 yılında Cizre'de doğmuştur. El Cezerî lakabını yaşadığı şehir olan Cizreden almaktadır. Eğitimini Camia Medresesi'nde tamamlamıştır. 1181-1206 yılları arasında, Diyarbakır'da Artuklu hanedanının himayesinde yaşamıştır. Artukoğulları'nın sarayında "Reisu'l-amal" (başmühendis) olarak görev yapmıştır. 1206 yılında Cizre'de ölmüştür.

Fizik ve mekanik alanlarına yoğunlaşarak pek çok ilke ve buluşa imza atmıştır. Robotikle ilgili bilinen en eski yazılı kayıt El Cezerî'ye aittir. Günümüzden 800 yıl öncesinin fizik ve teknoloji alanlarındaki gelişmeleri, Cezeri'ye ait olan "Mekanik Hareketlerden Mühendislikte Faydalanmayı İçeren Kitap" (El Câmi-u'l Beyn'el İlmî ve El-Amelî'en Nâfi fî Sınâ'ati'l Hiyel) eserinden öğrenmekteyiz. Bu önemli eserin yazılmasını Cezeri'den 1203 yılında Diyarbakır prensi Nāṣireddīn Maḥmūd istemiştir.

El Cezeri eserini iki yılda tamamlamıştır. Eser 6 bölümden oluşur ve içerisinde yer alan 50 kadar makinanın nasıl üretileceği detaylı olarak tarif edilmiştir. Günümüze kopyaları ulaşan eser el

yazmasıdır ve bir çok renkli çizim içermektedir. Kitab-ül Hiyel olarak bilinen eserinin 15 kopyası olduğu bilinmektedir. Topkapı ve Süleymaniye kütüphanelerinde de bu kopyalardan toplam beş tanesi bulunmaktadır. Kültür Bakanlığı bu kopyadan 1990 yılında "Olağanüstü Mekanik Araçların Bilgisi Hakkında Kitap" adında 3000 adet tıpkıbasım kitap basmıştır.

Tasarımlarının günlük hayatta fayda sağlaması temel prensibidir. Tasarımları su, hava, yerçekimi, basınç ve denge üzerine kuruluyordu. Tasarımları için yaptığı çizimlerden, onun çok yetenekli bir ressam olduğu görülmektedir. Ayrıca tasarımları estetik açıdan da oldukça gösterişliydi. Yapacağı cihazların önce kâğıttan

maketlerini inşa etmiştir. 2008 yılında İstanbul Teknik Üniversitesinde minyatür sanatçısı Leman Dinçtürk'ün hazırladığı, Cezeri'nin otomatlarından oluşan minyatür sergisi gösterime sunulmuştur.

"Mekanik Hareketlerden Mühendislikte Faydalanmayı İçeren Kitap" isimli eseri modern çağlardan önceki her hangi bir kültüre ait mühendislik gelişmelerinin önemli kayıtlarından biridir. Diğer mühendislerin bu tasarımları yapabilmeleri için her biri hatasız ve ayrıntılı olarak tarif edilmiştir. El Cezeri'nin eserlerinde tarif ettiği makinaların bir kısmını günümüz bilim adamları yeniden üreterek çalıştığını göstermiştir.

Bunlardan birisi Filli Saat isimli eseridir. Makinenin taklidinin günümüzde yapılması için 150 den fazla kişi çalışmıştır, Dubai'de sergilenmektedir. Fil saati modern mühendislikte kullanılanlara benzeyen bir kaç mekanizmadan oluşur. Filin bel kısmında küçük bir deliği olan şamandıra bulunur. Suyun akışı şamandıranın batmasını sağlar ve şamandıra saatin çalmasını sağlar. Saat çaldıktan sonra şamandıra yukarı çıkar. Saat çaldığında kuş şakıması gibi sesler çıkarır.

Mekanik teknolojisinin gelişimine yaptığı en büyük katkı, su kaldırma makineleri için yaptığı tasarımlardır. Onun makinelerinin bir çoğu günümüz modern cihazlarının prensiplerine tamamen uymaktadır. En ilginç icadı, 3 numaralı su kaldıran makinedir. Suriye Şam da yeni yapılan bir keşif sırasında Yezid Irmağında bulunan bir su çarkının kalıntıları onun aslında El Cezeri'nin tasarımına dayandığını göstermektedir. 13. yüzyılda yapılan su çarkı, yerel topluma 700 yıldan uzun süre boyunca hizmet etmiştir. Yerel hastaneye 1970'li yıllara kadar su taşımıştır. Şu an makine tasarımının bir anıtı niteliğindedir. Bütün çalışmalarında karmaşık bir vites sistemi kullanmaktadır.

Teknolojiyi bir adım daha evrimleştirecek ve mekanik mühendisliğini ebediyen değiştirecek olan şey El Cezerinin su kaldıran 4. makinası için yaptığı tasarımında bulunmaktadır. Bir krank sistemi kullanır. Bu çalışan bir makinede bu teknolojinin bilinen ilk kullanımıdır. Krank günümüz mühendisleri tarafından tekerlekten sonra ki en önemli mekanik cihaz olarak tanımlanmaktadır. Bu icadı önemli kılan şey 500 yıl sonra onun modern çağlara doğru tamamlayıcı bir parça rolü oynamasıdır. Krankın kullanılması ve onun mile bağlanması makineler ve buharlı motorlarda, dizel motorlar ve benzinli motorlar gibi motorlarda bir devrim yarattı. Bu basit parça devamlı dönme hareketinin karşılıklı dönme hareketine dönüşmesini sağlamaktadır. Krank bağlantılı rot

sisteminin dönen bir makine ile birleştirilmesi inanılmaz bir icattır. Bu tasarımı inceleyen modern mühendisler makinenin yatay dingilinin vitesler tarafından döndürüldüğünü ve krankın ucunun menteşe ile bağlı bağlantı çubuğunun içinde kaydığını ve menteşesi etrafında gidip gelerek su kovasını yükseltip alçalttığını keşfettiler. Modern mühendisler El Cezerinin tasarımının şifresini çözene kadar bu sistemin 15. yüzyıl bir avrupa icadı olduğuna inanılıyordu. Ama şaşırtıcı bir şekilde El Cezeri bu cihazı 200 yıl önce makinesinde kullanıyordu.

5 numaralı su kaldıran makinesi için son tasarımı şaşırtıcı bir mekanizma içermektedir. İki zamanlı emme pompası olarak bilinen aletin tasarımı 700 yıl öncesine dayanmaktadır. Esin kaynağı antik çağdaki atalarıdır. MÖ 3. yüzyılda iskenderiye şehrinde çalışan Ktesibios emme pompasının prensiplerini geliştirmeye başladı. Bu tasarıma iki zamanlı su pompası ismi verilmektedir. Bin yıl sonra El Cezeri bu tasarımı alıp geliştirmiş ve yeni aşamalara taşımıştır. İnsan gücüne bağlı olan tasarımı geliştirerek tam otamatik bir pompa yaratmak için mekanik bilgisini kullanmıştır. Modern mühendisliğin gelişimine ve buharlı motordan 500 yıl önce kullanılan krank sistemi üzerinde direkt bir etkisi olmuştur. Pompa vitesler sistemi aracılığı ile işletilen bir su çarkı tarafından çalıştırılır. Bu sistem iki piston çubuğunun bağlandığı salınım sağlayan oluklu bir çubuktur. Pistonlar yatay olarak bir birine ters olan silindirler içerisinde çalışırlar. Her birinde vana ile çalışan emme ve basma boruları vardır. Sulama sistemine bir tek çıkış sağlamak için basma boruları makinenin merkezinde birleştirilir. El Cezeri'nin bu makinelerin yapımında yarattığı gelişmeler doğulu diğer mucitlerin ve bilim insanlarının bu buluşları ilerletmelerine ve daha da şaşırtıcı cihazlar yapmalarına yol açtı. Bu dönemde doğunun mühendisliği geçmişte düşünüldüğünden daha hızlı ilerliyordu.

El Cezeri'nin kitabında yer alan diğer bir mekanik araçta şifreli kilit mekanizmasıdır. Bu kilit bir sandığı 12 harfle kitlemeye yaramaktadır. Kapak üzerinde dört şifreli kilit ve bir döndürme topuzuna bağlı olan iki plakadan oluşmaktadır. Kilit sadece belli bir kombinasyona ayarlanırsa açılmaktadır.

Kitabında yer alan bir başka çalışmasıda, hastadan alınan kanın miktarını ölçen kan alma tekneleridir. Denge prensibini kullanarak çalışan dört adet kan alma teknesi yapmıştır. Aracın üzerinde iki tane keşiş yer almaktadır. Birinin elinde bulunan asa alınan kan miktarına göre hareket etmektedir. Bir dirhemlik kan alındığında keşişin elindeki asa ilk işarete ulaşır. Kan miktarı arttıkça keşiş asası ile birlikte alınan kan miktarını göstermek üzere döner.

İlginç icatlarından biri ise Şarap Servisi Yapan Cariye otomatıdır. 7,5 dakikada bir, ağaç bir dolabın içinden çıkan cariyenin sağ elinde şarap kadehi, sol elinde ise mendil bulunmaktadır. Hükümdar kadehini alıp mendil ile ağzını sildikten sonra kapının kanatlarını kapatır. 7,5 dakika sonra otomat aynı işlemi tekrarlar.

El Cezerî hakkında ülkemizde yazılmış başlıca önemli kaynaklar;

Yrd. Doç Dr. Abdullah Uzun - Cizreli Eb-Ül-İz ve Otomatları

Prof.Dr. Fuat Sezgin – İslam'da Bilim ve Teknik Cilt 5

Doç.Dr. Yavuz Unat – Artuklular Döneminde Bir Türk Mühendis; Cezeri

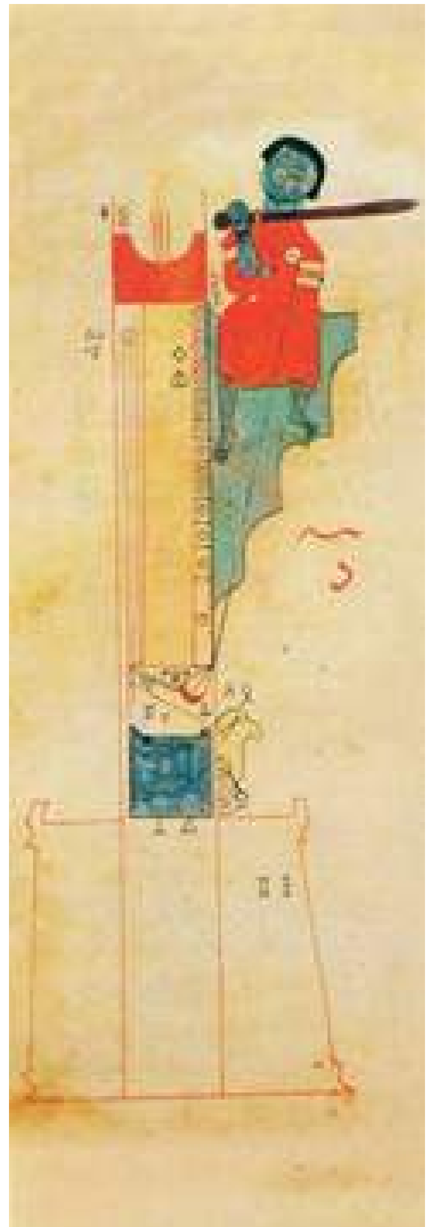
ESERLERİNDEN BAZILARI

Otomatik Çalışan Su Makinası

Masa Makinesi

Kılıç Tutan Çocuğun Mumlu Saati

Sıcak,Soğuk ve Ilık Su
Akıtan İbrik

Tavus Kuşlu İbrik

Saz Çalan Robot

Güneş Saatlerini
Bildiren Su Saati

Çizgi Roman - GÖK KIZ: Kozmik Göçebe / Bölüm 7

Yazan ve Çizen: Kenan Böğürcü

GÖK KIZ

Kozmik Göçebe

Kenan Böğürcü'nün yazıp-çizdiği "GÖK KIZ: Kozmik Göçebe"

Yedinci bölümüyle sizlerle.

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi için özel olarak hazırladığı

çizgi romanın tanıtım yazısı kısaca şöyle;

Geleceğe dair öngörülerimiz dünyanın kaynaklarını tükettikçe uzayda yeni yaşam alanları

bulmak üzerine.

Fakat ya biz gitmeden aynı kaygıları taşıyan göçebe uzaylılar bizden önce davranırlarsa...

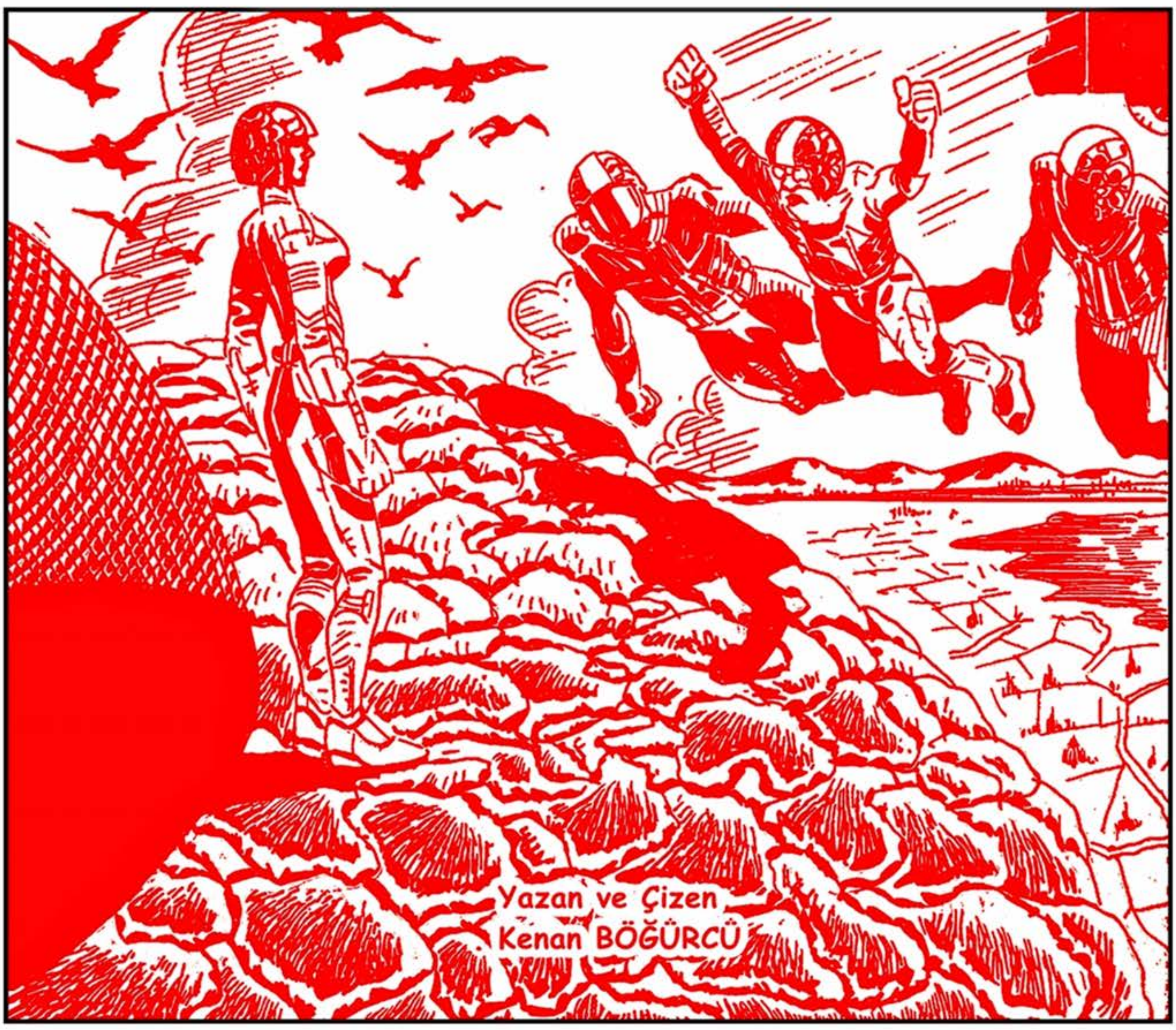
Ve üstelik bunların niyetlerinin ne olduğunu

uzun süre anlayamazsak.

Keyifli okumalar

GÖK KIZ

KOZMİK GÖÇEBE

FAKAT OPERASYON BÖLGESi SANILDIĞININ AKSiNE TEHNA DEĞiLDi
ALLAH ALLAAAAH!!! N'OLUYO ORDA LEN? Bi HIR GÜR VAR AMA ANLAYAMADIM!
SABRiYE BAK HELE SABRiYEEEEE!!!
Bi MOLA VER ACIK ŞURDA Bi iŞLER DÖNÜYO Bi DE SEN BAKIVERSEN YA! DALAŞIYOLAA SANKi!
NERDE Bi ŞEYTANLIK VAR ONU GÖRÜRSÜN ZATEN iŞiNE BAKSANA SEN!
POLiS DEĞiL Mi ONLAR? BESBELLi CEZA KESiYORLAR BiZi NE iLGiLENDiRiR
ŞU HAYDUT KILIKLI ADAMLAR PEK POLiSE BENZEMiYOR EMME ANAAAA! SiLAH MI DOĞRULTTU O?

YOK YOK!
BUNLAR TEKİN DEĞİL!
BEN EN İYİSİ JANDARMAYI
ARAYAYIM...NEME LAZIM
HEH! ALOOOO
MEMUR BEY...
BEY ÜSTÜMÜZDE BİŞEY
UÇUYOR!!!

TÖBE
ESTAAFURULLAH!!!
O NE ?
SİLAHLARINIZI BIRAKIN
?
!
?

EĞER SEN DiLDENYA'YSAN ZAMANLAMAN HARiKA BiR ÇiZGi ROMAN KAHRAMANI GiBiSiN
GELiŞMELER OPERASYON ODASINDA SANiYE SANiYE iZLENiYORDU
EFENDiM PROSEDÜR DIŞI OLASILIK... iZLENMESi GEREKEN YOL HAKKINDA FiKRiMiZ YOK...OPERASYON ÇÖKMEK ÜZERE... EMiRLERiNiZ ?
TANRIM BiR MURPHY KANUNU DAHA!
GERi DÖNÜLEMEYECEK AŞAMADAYIZ
PEKALA DOĞAÇLAMA YAPIN... YAK VE YIK! YAK VE YIK!

TATATATATATATATATATATATATTA
PAT PAT PAT
AMAN PROFESÖR KORUYUN KENDiNiZi
ATEŞ SERBEST
KÜT!
BiN ŞU ARABAYA iHTiYAR!
HAYDi BEYLER EVE DÖNELiM
DUYDUN MU OĞLUM? BURDA KIYAMETLER KOPUVERDi! PLAKASI MI? YOK YAVRUM GÖREMEM

HAH HAH HAH! DÜNYALILARIN UZAYLILARA KARŞI İLK ZAFERİ HA! NE DERSİNİZ LEŞ KARGALARI?
NASIL KAÇTI AMA? UZAYLILARIN AKLINI ALDIK...YAHU ŞAKA MAKA TARİHE GEÇTİK HA!
YOUTUBE'A BAKSANA Bİ... BÖYLE BİR OLAY DAHA ÖNCE YAŞANMIŞ MI?
İNTERNET YOK BENİM CEB ÇALIŞMIYOR HEEEEY N'OLUYO BE? DOĞRU SÜR ŞUNU... SEVİNCİNDEN DRİFT Mİ YAPIYORSUN?
BEN BİRŞEY YAPMIYORUM ÇOCUKLAR! ARABA HAVALANIYOR
MOTOR DURDU... SANKİ GERİ GERİ GİDİYORUZ
DIŞARI BAKIN...BİR ŞEY BIZI YUKARI KALDIRIYOR
HEH HEH HEH İŞTE BU DUYGUYU ÇOOOOK İYİ BİLİRİM
KAPA ÇENENİ İHTİYAR

UFO, DAKİKALAR İÇİNDE YOLCULARIYLA BERABER BİNLERCE FİT YÜKSEĞE ÇIKTI
SİLAHLARI KULLANMAYA NE DERSİNİZ? BELKİ YİNE İŞE YARAR!
ÖYLE BİR ŞEY YAPMAYA KALKARSAN KAFANI UÇURURUM SERSEM HERİF! KANATLARIN MI VAR SENİN?
HEY ŞURAYA BAK! BİZE DOĞRU UÇAN CİSİMLER VAR!
AMA BUNLAR İNSAN BE İNSAN BİZİM GİBİ İNSAN!

ARACIN İÇİNDEKİ BİR KİŞİ HARİCİNDE HERKES ŞAŞKINLIKTAN DONAKALMIŞTI
KİM KİMİN AKLINI ALDI GÖRDÜNÜZ MÜ ŞİMDİ?
PROFESÖR KAPIYI AÇIN!
OOOOV ALLAHIM BUZ GİBİ HAVA PEKALA HANGİNİZ DİLDENYA?
LÜTFEN ŞUNLARI GİYİN PROFESÖR
BUNU DA KAFANIZA TAKIN
AMAN YARABBİ KAFAMIN İÇİNDE BİNLERCE KARINCA DOLAŞIYOR
SAKİN OLUN PROFESÖR KASK, NÖRONLARINIZLA ETKİLEŞİME GEÇİYOR
DİLDENYA SEN MİSİN?

MERHABA PROFESÖR
TEKRAR GÖRÜŞTÜĞÜMÜZE ÇOK SEVİNDİM
SİZE BİR MÜJDEM VAR, ARTIK BEYNİNİZİN
BÜYÜK BİR KISMINI KULLANABİLECEKSİNİZ
SADECE YAPMAK İSTEDİĞİNİZ ŞEYİ DÜŞÜNÜN...ŞİMDİLİK UÇMAYA NE DERSİNİZ?
İŞLERİN BU NOKTAYA GELECEĞİNİ TAHMİN ETMEMİŞTİM AMA...
BENCE DENEMEYE DEĞER...ŞAHANE GÖRÜNÜYORSUNUZ
PROFESÖR BÜTÜN CESARETİNİ TOPLAYARAK KENDİNİ BOŞLUĞA BIRAKTI
HEZARFAN RUHUN ŞAD OLSUN

SÜRECEK

Kısa Öykü

Murat K. Beşiroğlu

Bağımsız Sinema

"Akıntıya karşı kürek çekmek yorar be abi, gerçekten gerek yok," dedi Timur. Kolay 'evet' diyen bir yapımcı değildi. Götürdüğüm her projede uzun uzadıya dil dökmem gerekmişti. "Abyss ortalığı silip süpürdü. Bağımsız yapımcıların çoğu topu attı. Beni sorarsan can çekişiyorum."

"Projeyi doğru dürüst dinlemedin bile."

"Yalnızlığın Buğusu harika bir projeydi. Bana sorarsan bir başyapıt. Gel gör ki paramızı zar zor çıkarmıştık. O zaman bu namussuzlar Abyss'i bu kadar geliştirmemişlerdi. Geçen sene Mustafa Fatsalılar'la Karanlık Güneş'i çektik. Dört dörtlük bir film. Sonuç? Bak aklıma geldikçe hâlâ elim ayağım titriyor. Bağımsız yapımcı olayı bitti abi."

"Sigaraya alıştırır gibi alıştırdılar milleti o ruhsuz filmlere."

"Hasılatın yarısını alıyor, alsın, eyvallah, maliyetler de biraz düşüyor çünkü. Ama birader her şeye karışıyor. Öyle bir sistem ki film senin olmaktan çıkıyor. Ben yapımcı olarak bu kadar sıkılıyorsam yönetmenleri düşünemiyorum bile."

"Şablonlarla yapılan şeyler kalıcı olmaz. Seyirci sıkılır bir süre sonra."

"İki çocuk okutuyorum ben abi. Bunun daha üniversitesi var. Bak sana bir şey söyleyeyim. Biz daha ölmedik, kimse ekmeğimizi elimizden alamaz. Bütçeni yarıya indireceksin, Abyss'i bütün ayrıntısıyla inceleyeceksin. Sonra tekrar konuşacağız. Diyebilirsin ki sen neden incelemiyorsun. İncelemez olur muyum, inceledim, Abyss sisteminde film yapan dostlarımdan dinledim, ne bulduysam okudum. Senin yönetmen olarak bakış açın farklı olur tabii. Ateş olmayan yerden duman çıkmaz derler. Onları kendi silahlarıyla vurmamız lazım. Bilmem anlatabiliyor muyum?"

"Gayet iyi anladım, ne yapabileceğime bir bakayım," diye cevap verdim. Timur uyanık çocuktur, bol paralı maganda yapımcı tiplemesi vardır ya hani, onun tam tersi. Bulunduğu yere adım adım yükselerek gelmiştir. Bütçede kısıntı yapmayı düşünmüyordum. Abyss de doğrusu pek ilgimi çekmiyordu. Ancak bunları tartışmak için erkendi.

Timur'un bürosundan çıkar çıkmaz telefonum çaldı. Fiyatı üçüncü kez indirmemin ardından arabama nihayet alıcı çıkmıştı. İlk jenerasyon uçan otomobillerden olan Audi F12'mle vedalaşma vaktim gelmişti. İşlerim eskisi gibi yoğun değildi, acil bir ihtiyaç durumunda pekâlâ hava taksi kullanabilirdim. Arabayı alacak olan çocuk çok heyecanlıydı; belli ki F12

modelini zamanında gözüne kestirmiş, yıllar boyunca hayalini kurmuş ve nihayet alabilecek duruma gelmiş. Satış işlemini tamamlayıp paramı alınca birikmiş altı aylık kiramı ödedim, arkadaşlarımdan aldığım ufak tefek borçları temizledim ve Selin'i arayıp akşam ne yaptığını sordum. Yemek teklifimi nazlanmadan kabul etmesine memnun oldum, meteliğe kurşun attığım için kaç zamandır arayıp sormamış olmamı mevzu etmedi.

Selin'le Moda'da parktaki ağaçlara bakan bir lokantada buluştuk. Belediyenin hologram kuşları ağaçların üzerinde neşeyle cıvıldaşıyorlardı. Simli kısa saçları, yüzüne yeşil bir ışık düşüren tasarım eseri şapkası ve omuzlarını açıkta bırakan baskılı bluzuyla Selin aylar sonra yeniden karşımdaydı.

"Çok zamandır ortalarda olmadığına göre yeni bir film projesi var," dedi Selin.

"Proje var ama sponsor yok," diye cevap verdim.

"Ufak tefek seslendirme işlerini saymazsak ben de işsizim bu aralar."

"Kahraman bakkallar süpermarketlere karşı savaşıyordu, şimdi sıra sinemacılarda."

"Bakkallar en azından süpermarket gözetmeni oldular, bizde o da yok," dedi Selin.

"Bakkallar yenilmiş olabilir ama biz kazanacağız," dedim.

Selin'in yüz ifadesinden sözlerime şaşırdığını anladım, ancak bu konuda yorum yapmamayı tercih etti. "İlke ne yapıyor?" diye sordu.

"Çalışıyor galiba. Pek sık görüşmüyoruz."

"İyi çocuktur İlke, sen de fena bir baba sayılmazsın, neyi paylaşamadığınızı anlamıyorum."

"Geçenlerde beni çocukluğunda ona kötü davranmakla suçladı. Yaptığı hiçbir şeyi beğenmemişim."

"Sen beni de beğenmezsin. İlke'nin neler hissettiğini anlayabiliyorum."

"Kendimi de beğenmedim hiçbir zaman."

"Dünyayı olduğu gibi kabul etmiyorsun."

"Sanatçı böyle olmalıdır."

"Her sanatçı böyle değil, hatta diyebilirim ki çoğu dünyayla barışık."

"Yani öyle bir manzara çiziyorsunuz ki sanki size sürekli kötü sözler söylemişim."

"Tenezzül edip bir şey söylemezsin, ama karşındaki hisseder. Sen ve yüksek standartların."

"Abyss hakkında ne düşünüyorsun?"

"Bütün işler o tarafa doğru kaydı. Sinema endüstrisinin McDonalds'laşacağı kimin aklına gelirdi? Abyss'i geliştirenler hepimizin yapımcısı, yönetmeni, patronu oldu."

"Gerçekçi sanal oyuncular oluşturduklarında beynimden vurulmuşa dönmüştüm, ama bu kadarını beklemiyordum."

"Bazı huylarına kızdığım halde bu duruşunu seviyorum. Mesela senin hiçbir zaman Abyss'in hizmetine girmeyeceğinden eminim."

"Şimdilik niyetim yok, ama belli olmaz tabii."

Ertesi gün öğlen saatlerinde Timur beni bürosuna çağırdı. Önceki gün Audi F12'mle vedalaşmış olduğum için bir hava taksi çağırdım ve yola çıktım. Çiseleyen yağmur hava taksinin camlarına ince çizikler atıyor ve dışarıda esen rüzgâr aracın hafifçe sallanmasına yol açıyordu. Sorunsuz bir yolculuğun ardından Timur'un ofisinin bulunduğu binanın terasına indik.

Odasına girdiğimde yirmili yaşlarda bir genç Timur'a heyecanla bir şeyler anlatıyordu. Düz sarı saçlı ve yeşil gözlü genç beni görünce ayağa kalkıp yan tarafa geçti ve oturacağım koltuğu seçmemi bekledi.

Timur çocuğu meraklı gözlerle incelediğimi fark edince "Doruhan'la tanışmış mıydın?" diye sordu.

Uzanıp Doruhan'ın elini sıktım ve "Ben Tunç Sezer," diyerek kendimi tanıttım.

Timur'un acelesi var gibiydi, koltuğunda doğrularak "Doruhan Abyss konusunda Türkiye'deki bir numaralı uzmandır, evet, Doruhan, sendeyiz," dedi.

Doruhan kısa bir duraksamanın ardından anlatmaya başladı.

"Abyss'i piyasaya süren Magnetic Dreams şirketini kurulduğu günden beri takip ediyorum. Geçtiğimiz üç yılda piyasayı domine etmeye başladılar. Var olan sinema teknolojilerini janjanlı bir biçimde paketleyerek piyasaya sürdükleri söyleniyor ama ben bu görüşe katılmıyorum. Bence şu anda gerçek bir devrim yaşanıyor."

"Var olan sinema teknolojileriyle neyi kastettiğini sorabilir miyim?"

"Beğenilen ünlülerin imajlarından yararlanılarak yeni ünlüler yaratılması, sanal oyuncuların yüz ifadesi canlandırmaları ve video analitiği gibi konuları kastediyorum. Bu teknolojiler on yılı aşkın bir süredir kullanıldığı halde ancak Abyss hizmet şemsiyesi altında etkili olabildiler."

"Bence yapay zekânın ürettiği yüz ifadeleri hiçbir halta yaramıyor, bana çok basit geliyor," diyerek itiraz ettim.

"Eski örnekler evet, ama bugün gelinen noktada yapay zekalı oyuncular değme aktörlere taş çıkarıyorlar. Ama esas fark video analitiğinin kapsamlı kullanımından doğuyor. Yüzbinlerce videonun izlenme verilerini analiz ederek, ne tür görüntülerin insanların dikkatini çektiğini tespit etmiş durumdalar. Böyle olunca sistem etkileyici arka planları, doğru kamera açısını, dikkat çeken obje ve aksiyonları önerebilir duruma geldi."

"Beğenilen görüntülerden tema ve anlam bütünlüğü olmayan tuhaf kolajlar oluşturuyorlar. Müzik videoları ve reklamlar için uygun olabilir ama uzun metrajlı filmler için asla," diyerek itiraz ettim.

"Yeni sürüm çeşitli obje, müzik ve arka planların insanlarda uyandırdığı duyguları da öğrenmiş durumda. Zaten asıl atılımı duygu boyutunu da işin içine kattıkları son sürümde yaptılar."

Doruhan'ın anlattıklarını dikkatli bir biçimde dinleyen Timur "Çektiğimiz filmler açısından hangi dersleri çıkarabiliriz?" diye sordu.

"Sistem sanal ya da gerçek tüm aktör ve aktrislerin seyirciler tarafından beğenilme skorlarına sahip. Ayrıca dünyadaki hemen her mekânın beğeni skorlarını biliyorlar. Üstelik filmin türünü dikkate alarak kamera açıları, filtreler ve ışık konusunda tavsiyelerde bulunuyorlar. Sistemin arkasındaki veri tabanına sahip olmadığımız için üye olmadan yararlanma şansımız yok," dedi Doruhan.

"Doruhan'ın söylediği şeyleri sinema televizyon bölümünden mezun olup sektörde birkaç yıl çalışan herkes bilebilir. Bence asıl mesele pazarlama. Dağıtım tarafında bir tekel oluşturmuş ve Abyss'i de bu tekelin paravanı haline getirmişler."

"Af edersiniz ama Tunç Bey ben size katılmıyorum," dedi Doruhan.

"Özür dilemene gerek yok Doruhan, neden katılmadığını açıklaman yeterli."

"Örnekler üzerinden açıklayınca Abyss'in kullandığı kriterler basitmiş gibi algılanıyor ama milyonlarca terabyte büyüklüğündeki veriden elde edilmiş binlerce girift kuraldan söz ediyoruz. Bunları bir insanın bilebilmesi mümkün değil."

"Doruhan önemli bir noktaya değindi bence," dedi Timur.

"ABD ve Çin birçok konuda rekabet ediyor gibi görünüyorlar ama Abyss konusunda maşallah çok iyi anlaşıyorlar. Dünyanın iki büyük süper gücünün desteklediği bir işletmeye kim rekabete aykırılıktan dolayı ceza kesebilir ki? Sinema salonlarının yüzde kaçında bağımsız filmler vizyona girebiliyor? Abyss'in yapımcı ve yönetmenlere yardımcı olduğu gerçeğini yadsımıyorum, ancak katkısı marjinal seviyede kalıyor. Bunu ilk fark eden ben değilim elbette. Bu haksız düzene başkaldırmak zor olduğu için herkes Abyss'in faziletlerine inanıyormuş gibi yapıyor."

Doruhan sözlerimi yeşil gözlerini kısarak dinledikten sonra "Olayın bu yönünü araştırmamıştım," dedi.

"Dağıtım işi kritik gerçekten," dedi Timur düşünceli bir sesle.

"Sinemacılar Abyss'e üye olarak sadece sinema salonlarına değil Holofix, Insperon ve Exaturk gibi dijital platformlara da erişiyorlar. Öyle olunca kimseden ses çıkmıyor."

"Abyss'le aralarında hasılat payı anlaşmazlığı olduğu için Insperon ve Exaturk üzerinden dağıtımı ayarlayabilirim, Holofix bir Magnetic Dreams girişimi olduğundan Abyss dışından film kabul etmiyor. Sinema salonları da Abyss'den şikayetçi aslında. Yapımcılar Birliği üzerinden inisiyatif alarak bir kısmını Abyss'den bağımsızlaştırabileceğimizi tahmin ediyorum," dedi Timur. Taarruz emri vermeye hazırlanan bir general gibi heyecanlıydı, ayağa kalkıp odada tur atmaya başladı.

"Tek bir filmi tutturmaya bakar iş. Piyasada duyulunca diğer yapımcılar da Abyss'den vazgeçecektir," dedim. Doruhan bizi şaşkın bakışlarla

izliyordu.

“Bütçede kısıntı yapabiliyoruz, değil mi?” diye sordu Timur.

“Bütçede indirim hayal. Masrafını düşünerek bir sürü sahneden daha en başında vazgeçmiştim. Karakter sayısı da böyle bir film için minimum seviyede. Olsa olsa belki yüzde on kısıntı yapabiliriz,” dedim.

“Abi, ben iki çocuk okutuyorum, bir risk alacaksak da ocağımıza incir ağacı dikilmesin, gözünü seveyim,” dedi Timur.

“Filmin beğenileceğinden kuşkum yok. Ama hasılat işini bilemem tabii. Hem bütçe esas olarak senin işin.”

“O namussuz bütçede mutlaka boşluk vardır. Bana bütçeyi kısmak konusunda söz ver. İşe başlayalım. Dikkat edersen projenin ayrıntısını sormadım, anla yani sana ne kadar güvendiğimi.”

“Afaki konuşmak istemiyorum. Sen dağıtım tarafına bak istersen. Ben de senin ekiple nereden neyi kısabileceğimizi konuşayım. Aybaşında projeye start vermeyi hedefleyelim.”

Timur dönüp koltuğuna oturmaya niyetlendi, ardından vazgeçip odada yeniden tur atmaya başladı, “Ocağımıza incir ağacı dikilecek Doruhan, ama ne yapalım, işimiz bu, film yapmadan duramıyoruz,” dedi heyecanlı bir sesle.

Timur’la yaptığımız görüşmenin üzerinden henüz bir saat bile geçmemişti ki cep telefonum çaldı. Arayan kişi kendisini Abyss Türkiye koordinatörü Berker Durusoy olarak tanıttı ve müsait olup olmadığımı sordu.

-Müsaitim, buyrun.

-Sizinle son projeniz hakkında görüşmek istiyorum. Bugün yüz yüze görüşmemiz mümkün olur mu acaba?

-Şu aralar programım çok yoğun, önümüzdeki hafta görüşsek?

-Yarın Magnetic Dreams’in yıllık toplantılarına katılmak üzere Şangay’a uçacağım. Sizinle gitmeden önce görüşebileceğimi ummuştum, keşke bugün görüşmemizin bir yolu olsaydı.

- Öğleden sonra yapacağım görüşmelerden birini iptal edeyim madem.

- Çok teşekkür ederim, toplantı davetini hemen iletiyorum.

Öğlen yemeğini bir esnaf lokantasında yedikten sonra Berker Durusoy’la görüşmek üzere Abyss’in Çatalca’daki kampüsüne doğru yola çıktım. Hava pırıl pırıl olduğu için İstanbul’un üzeri dört pervaneli seyir balonlarıyla dolmuştu. Hava taksinin otomatik pilotu bir süre balonların arasında düşük hızda ilerledikten sonra yükselmeye karar verdi. Bence bu isabetli bir karar oldu, aksi takdirde görüşmeye geç kalacaktım.

Magnetic Dreams şirketinin genel merkezi ağaçlıklar içinde şirin bir yerdi. Hava taksi yoğunluk nedeniyle hologram heykellerle çevrelenmiş hava araçları pistinin üzerinde birkaç tur attı, iniş sıramız gelince beni bırakmak üzere alçaldı.

Çınar ve ladin ağaçlarının arasındaki patikada ilerlerken sağ tarafta Abyss stüdyolarına ait binaları ve birkaç filmde kullanıldığını hatırladığım yapay gölü gördüm. Saçlarının arasında led ışıklı teller olan genç bir kız beni kapıda karşılayıp Berker Durusoy’un odasına çıkardı.

“Davetimi kabul ettiğiniz için teşekkür ederim, Abyss’le çalışmaya sıcak bakmadığınızı biliyorum, buna rağmen buraya kadar gelmeniz büyük bir incelik” dedi Berker.

“Rica ederim, görüş alışverişi yapmaktan zarar gelmeyeceğini düşündüm.”

“Açık fikirli bir sanatçı olduğunuzu biliyorum, daveti biraz da bu yönünüze güvenerek yaptım. Bugüne kadar birlikte çalışma olanağı bulamasak da çalışmalarınızı hayranlıkla takip ettiğimi söylemeliyim.”

“Teşekkür ederim. Sizden böylesi bir davet alınca şaşırdım doğrusu, bu türden görüşmelerin yapımcılarla yapıldığını sanıyordum.”

“Yapımcılığını doğrudan üstlendiğimiz projeler de var. Geçen yıl Abyss’in dünyadaki dört inovasyon merkezinden biri olduk. Bu başarıda Türk sinemasının sizin gibi duayenlerinin payının büyük olduğunu söylemem gerekir.”

“Fazla vaktinizi almak istemiyorum. Benimle neden görüşmek istemiştiniz?”

“İçeriği hakkında fazla bilgiye sahip olmasam da

bir sonraki projenizde birlikte çalışmayı arzu ediyorum. Geniş bir bütçeyle, en yeni teknolojileri kullanarak bir film çekseydiniz ortaya nasıl bir eser çıkardı?"

"İşin özünün bütçe ya da teknoloji olduğunu düşünmüyorum. Yıllardır omuz omuza vererek çalıştığımız bir yapımcım var. Ortak dostumuz Doruhan'ın size ondan söz ettiğini tahmin ediyorum."

"Timur Bey'in yerinde olsam sizinle ayrılmayı asla istemezdim. Sizin dışınızdaki yönetmenlerle çektiği filmlerin durumu ortada. Oysa siz başka bir yapımcıyla çalışmayı hiç denemediniz. Daha geniş bütçe imkanlarını ve yüksek bir ücreti hak ettiğinizi düşünüyorum. Projelerinizle ilgili geniş bir özgürlük alanına sahip olacağınızı da size kişisel olarak garanti ediyorum."

"Benimle çalışmayı neden istiyorsunuz? Sizinle çalışan benim de şahsen beğendiğim çok sayıda yönetmen var."

"Sanatta niteliğin nicelikten önemli olduğunu düşünüyorum. Bu topraklarda saygın festivallerde ödüller alan harika Türk filmleri çekildi, ancak dünya genelinde gişeleri sallayan, klasikleşmiş bir film yapamadık henüz."

"Beni ikna etmek için gösterdiğiniz çabanın gururumu okşadığını itiraf etmeliyim. Yine de bağımsız çalışmayı tercih ediyorum."

"Kendimi açıklıkla ifade ettiğimi düşünüyorum. Daha fazla ısrar etmeyeceğim. Genel eğilime aykırı davranarak bence gereksiz bir risk alıyorsunuz. Buraya kadar geldiğiniz için teşekkür ederim, sizinle konuşmak benim için bir zevkti."

"Benimle çalışmak istemenizin sadece filmlerimi beğenmenizle ilgili olduğundan emin misiniz? Olayın ticari bir yönü de olsa gerektir."

"Motivasyonlarımızın kaynaklarını net olarak belirlemek güç tabii. Örneğin siz böylesi bir teklifi neden reddediyorsunuz? Belli ki Abyss film üretiminin standardı haline gelecek. Kazanamayacağınız bir mücadeleye giriştiğinizi düşünüyorum."

"Bizi biz yapan şeyler ilk bakışta irrasyonel gibi görünen kararlardır."

"Tabii bu kararların bazen tatsız sonuçları olabiliyor."

"Artık onu yaşayarak göreceğiz."

Yapılacak teklifi reddedeceğimi bildiğim halde görüşmeyi neden kabul etmiştim? Bu sorunun yanıtını bilmiyordum ama görüşme sırasında yeni filmimin aslında neyle ilgili olduğunu zihnimde netleştirmiştim. Dönüş yolunda, senaryonun içime sinmeyen kısımlarını nasıl revize edeceğimi düşünmeye ve değişikliklerin ana hatlarını cep bilgisayarıma yazmaya başladım.

Toplantıda kararlaştırdığımız üzere filmin gösterimi için Holofix, Exaturk ve Insperon dijital platformlarıyla görüştük. Holofix yöneticileri sadece Abyss platformunda üretilen yerli filmleri kabul ettiklerini ifade ederek bizi reddettiler. Exaturk onlara muhtaç olduğumuz varsayımıyla öyle düşük bir fiyat teklifi verdi ki hiç düşünmeden reddettik. Arzu ettiğimiz sonucu elde edebildiğimiz tek dijital platform Insperon oldu. Kültür Bakanlığı'na yaptığımız başvuru da umduğumuzdan kısa sürede sonuçlanınca Kum, Kül ve Karanfil'in çekimlerine planladığımız tarihte başlayabildik.

Filmin çekimleri sırasında önceki hiçbir filmimde olmadığı kadar tedirgindim. Kaygılı ruh halimi set ekibine ve oyunculara da fazlasıyla yansıtmış olacağım ki Timur bir akşam beni kenara çekip uyarmak zorunda kaldı. Timur her zamanki gibi haklıydı, oğlum İlke'nin de defalarca ifade ettiği gibi sanatım söz konusu olduğunda gözüm hiçbir şeyi görmüyordu. Ertesi gün istemeden kalbini kırdığım robot kamera operatörlerinden, ses mühendisinden, ışık ekibinden ve oyunculardan özür diledim. Ekipçe yaşadığımız duygusal rahatlama filmin çocuk kahramanının annesine kavuştuğu sahneye denk geldi. Bilinçaltlarımızın bir oyunu muydu, yoksa tümüyle bir tesadüf müydü bilmiyorum ama yaşadığımız ferahlama çocuğun annesine kavuştuğu sahneye yansıyarak filmin inandırıcılığına ciddi katkı sağladı.

Kum, Kül ve Karanfil ülke genelinde sinemaların sadece beşte birinde vizyona girebildi ve beklediğimizin epeyce altında ilgi gördü. İlk gişe sonuçları elimize ulaştığında Timur neredeyse ağlayacaktı. İki çocuk okuttuğunu papağan gibi tekrarlayıp duruyor, sinemayı bırakacağına dair yeminler ediyordu. Çektiğimiz filmin dünya çapında bir klasik olacağını söyledim, ama bana

inanmadı. Ben de tam emin değildim aslında. Kâh filmin o güne dek yönettiklerimin en iyisi olduğunu düşünüyor, kâh değerinden kuşku duyuyordum. Filmi izleyen sinemacı dostlarımdan gelen tepkiler karışıktı; filme âşık olduklarını söyleyenler de vardı, soğuk ve sıkıcı bulduklarını belirtenler de.

Filmin vizyona girmesinden bir hafta sonra Altyazı sinema dergisinin Pazar ekinde İhsan Müfit Aktaş'ın film hakkındaki eleştiri yazısı yayınlandı. İhsan kısa süren bir yönetmenlik kariyerinin ardından sinema eleştirmenliğine adım atmış ve beğenmediği filmleri yerden yere vurmasıyla tanınmıştı. İhsan'ın acımasız eleştirilerinden geçmişte çokça payımı aldığım halde, sektördeki birçok arkadaşın aksine, yazdıklarında art niyet aramıyor ve görüşlerine saygı duyuyordum. Yazıyı salonumun duvarına yansıtıp büyük bir merakla okumaya başladım.

İçimizdeki Çocuk

Yaşlanıyorum dostlarım. Artık ne yediğim yemekten tat alabiliyorum ne içtiğim şaraptan. İnsan yaş aldıkça yeni şeylerle karşılaşma, şaşırma olasılığı iyiden iyiye azalıyor. Teknolojik oyuncaklar da ilgimi çekmiyor, Shakespeare'in Hamlet oyununun tiyatrolarda bininci kez oynanması da. Şu hayatta beni hakkı verilerek çekilmiş filmlerden başka hiçbir şey avutmuyor. Ne mutlu ki sinemayı iş edinmişim ve ne yazık ki artık sinemadan da sıkılmaya başladım.

Senin dertlerinden bize ne, bunları neden anlatıyorsun, diyebilirsiniz. Hatta bu uzun girizgaha yaş aldıkça çocuklaşmaya başlayan bir sinema eleştirmeninin kaprisi gözüyle bakabilirsiniz. Ben de o zaman yazdıklarımın dün akşam sinemada seyrettiğim Kum, Kül ve Karanfil filmi hakkındaki yorumlarıma girizgâh niteliğinde olduğunu söylerim.

Yapay zekalı danışmanlar yüzünden bütün filmlerin birbirlerine benzediği bir dönemde, Tunç Sezer'in son filmi Kum, Kül ve Karanfil'in bana ilaç gibi geldiğini peşinen söylemeliyim. Filmi izlerken sinema sanatını neden sevdiğimi hatırladım ve salondan yüzümde mutlu bir tebessümle çıktım. Film daha önce seyrettiğim diğer büyük yapıtlar gibi gün boyunca zihnimde yankılanmayı sürdürdü.

Kum, Kül ve Karanfil'in oldukça basit bir hikayesi var. Samet'in annesinin tedavi için eşini Ankara'ya götürmesi gerekmektedir. Ailesi hastane köşelerinde zaman geçirmesini önlemek için onu teyzesine bırakır. Teyzesi ve eniştesinin oturduğu ev hafif bir eğimle kumsala kadar inen ormanlık bir alanın hemen kıyısındadır. Şehirde doğup büyümüş olan Samet başlangıçta çevresine ilgi göstermez, zamanını sanal gerçeklik gözlüğü üzerinden oyunlar oynayarak ve holografik filmler seyrederek geçirir. Eniştesiyle birlikte yaptıkları küçük gezi sonrasında Samet yavaş yavaş doğanın cazibesine kapılmaya başlar. Bir yandan annesinin yanında olmayışının burukluğunu yaşarken, bir yandan da günlerini ormanda ve kumsalda çevresini tanımaya çalışarak geçirir.

Ağır tempolu, 'sanatsal' olması için zorlanmış filmlerden hoşlanmıyorum. Bu türden yapıtlar hakkındaki görüşlerimi ifade etmekten kaçınmadığım için bir aralar sinema dünyasının persona non grata'sı olmuştum. Oysa Tunç Sezer'in yoğun diyalog ve aksiyon içermeyen bu mütevazı filmini sevdim.

Tunç Sezer sinemanın tuzu biberi sayabileceğimiz doğal sesler, kokular ve görsel efektleri tam da kararında kullanmış. Bu ölçülü tavrın filmin içerdiği nefis manzaralar için de geçerli olduğunu söyleyebilirim.

Film boyunca Samet'le birlikte güneş ışığına bakarken oluşan ışık demetlerini, yaprakların yere inen kıpırtılı gölgelerini, çalıların rüzgârda titreşmesini, ufukta oluşan salkım salkım bulutları, deniz suyunun patlayan köpüklerini, akşamüstü durulan denizi, güneş batarken uzayan gölgeleri, dalgaların kumda bıraktıkları izleri seyrederken hiç sıkılmadım. Ayrıca, guruldayan güvercinleri, ormanın gümbürtüsünü, denizin iç çekişini, çakıl taşlarının hışırtısını dinlerken içimin huzurla dolduğunu itiraf etmeliyim.

Filmi izlerken ben de Samet gibi kumsaldaki ateşten saçılan kıvılcımlar, deniz minarelerinin kıvrımları ve renkli çakıl taşları nedeniyle büyük bir coşkuya kapıldım. Samet'le birlikte ıslak toprağın, biçilmiş otların, fırından yeni çıkmış taze ekmeğin, bahçedeki fesleğenlerin ve mor sümbüllerin kokusunu ciğerlerime çektim.

Samet'in artırılmış gerçeklik gözlüğünün denizin üzerine yansıttığı yunuslar, ağaç dallarına kondurduğu

kuşlar ve kumdan kalesinin içine yerleştirdiği askerler de filme dair hoşuma giden yan öğelerdi.

Filmin yavan diyalogları, görsel kalitesiyle bağdaşmayan müzikleri ve devamlılık problemleri de elbette gözümden kaçmadı. Belirttiğim kusurlarına rağmen Kum, Kül ve Karanfil'e derin duyarlığı, zarif kurgusu ve beni yeniden çocukluğuma götürmesi nedeniyle tam not verdim.

İçinizdeki çocuğa iyi davranın dostlarım. Sağlıcakla kalın.

İhsan Müfit Aktaş'ın filmim hakkında yazdıkları koltuklarımın kabarmasına yol açmıştı, yazının bağlantısını Whatsapp üzerinden Timur'a gönderdim. Sinemayla uğraşmaya başladığım günden beri ilk kez iyi bir iş çıkardığımı düşünüyor ve kendimle gurur duyuyordum.

Film hakkında yazılmış başka bir eleştiri olup olmadığını araştırırken telefonum çaldı, arayan Selin'di.

-İhsan'ın seni sevesi gelmiş bu sefer.

-Evet, ben de az önce okudum, bir övgüler, bir övgüler.

-Demek ki çok da ilgisiz bir baba değilmişsin.

-Anlayamadım. Nasıl yani?

-İlke'yle görüştüm evvelsi gün, babam yeni filminde beni anlatmış, dedi. Bunu söylerken görsen nasıl da mutluydu, gözleri parlıyordu.

-Oğlumla bakıyorum benden fazla görüşüyorsun.

-Bence sen de görüşmelisin, dört dörtlük bir insan.

-Seninle de daha sık görüşsek aslında. Gerçi millet ilişkimize bir anlam veremiyor ama olsun.

-Çok zorlasan ilişkimizden bir film çıkarırsın sen. Aralarında cinsel çekim yok ama iyi arkadaşlar. Ama acaba var mı bir şeyler? Sahneler gözümde canlanmaya başladı hemen. Üzülüp süzülmeler, darılıp barışmalar, filan.

- Yarın ne yapıyorsun?

-Çekimlerim var, ama Pazartesi'den sonra müsait hale gelirim.

-İyi madem, konuşuruz o zaman.

-Senin adına çok sevindim, görüşmek üzere.

Sesinin tonundan sözlerinde samimi olduğu anlaşılıyordu. Görüştüğüm fazla insan yoktu ancak kendimi dostlarımdan yana şanslı sayıyordum.

İki gün sonra Emirgan'daki Çınaraltı çay bahçesinde Timur'la buluştuk. Hasır iskemlelerden birinde oturmuş onu beklerken gişe hasılatının şokunu üzerinden atmış olduğunu umuyordum. İlk izlenimim moralinin çok da bozuk olmadığı yönündeydi. Çay bahçesinin mobil uygulaması üzerinden siparişlerimizi verdim, tepsi biçimindeki mini kuadkopter çay ve tostlarımızı getirdi.

"Nasılsın dostum, ilk şoku atlatabildin mi?"

"Atlatmayıp ne yapacaksın abi, işimiz bu bizim."

"Sana ulaşan tepkiler nasıl?"

"Sanatın dibini kazımışız, hasılatı sorarsan nanay. Dünya genelinde yirmiyi aşkın film festivaline başvuru yaptım. Akmasa da damlar diye düşünüyorum. Ayrıca ödül kazanma şansımız da var tabii. Ölürsem kılıcım elimde ölürüm, umutsuzluğa yer yok."

"Aile bütçesi ne alemde? Çocukların okul parası filan."

"Şimdilik idare ediyorum. Insperon'dan iş teklifi aldım. Yapım danışmanlığı. Galiba kabul edeceğim."

"Bağımsız yapımcılık defteri kapandı mı yani?"

"Bir iki sene ara vereceğim."

"Al benden de o kadar. Zamanı geldiğinde senden başkasıyla çalışmam ama. Bilgin olsun."

"Filmimizin yurtdışı hasılatının nasıl gelişeceğine bağlı. Olsa dükkân senin."

"İlke'yle görüştüm dün. Kum, Kül ve Karanfil'de onun çocukluğunu anlattığımı düşünüyor. Memnun olmuş."

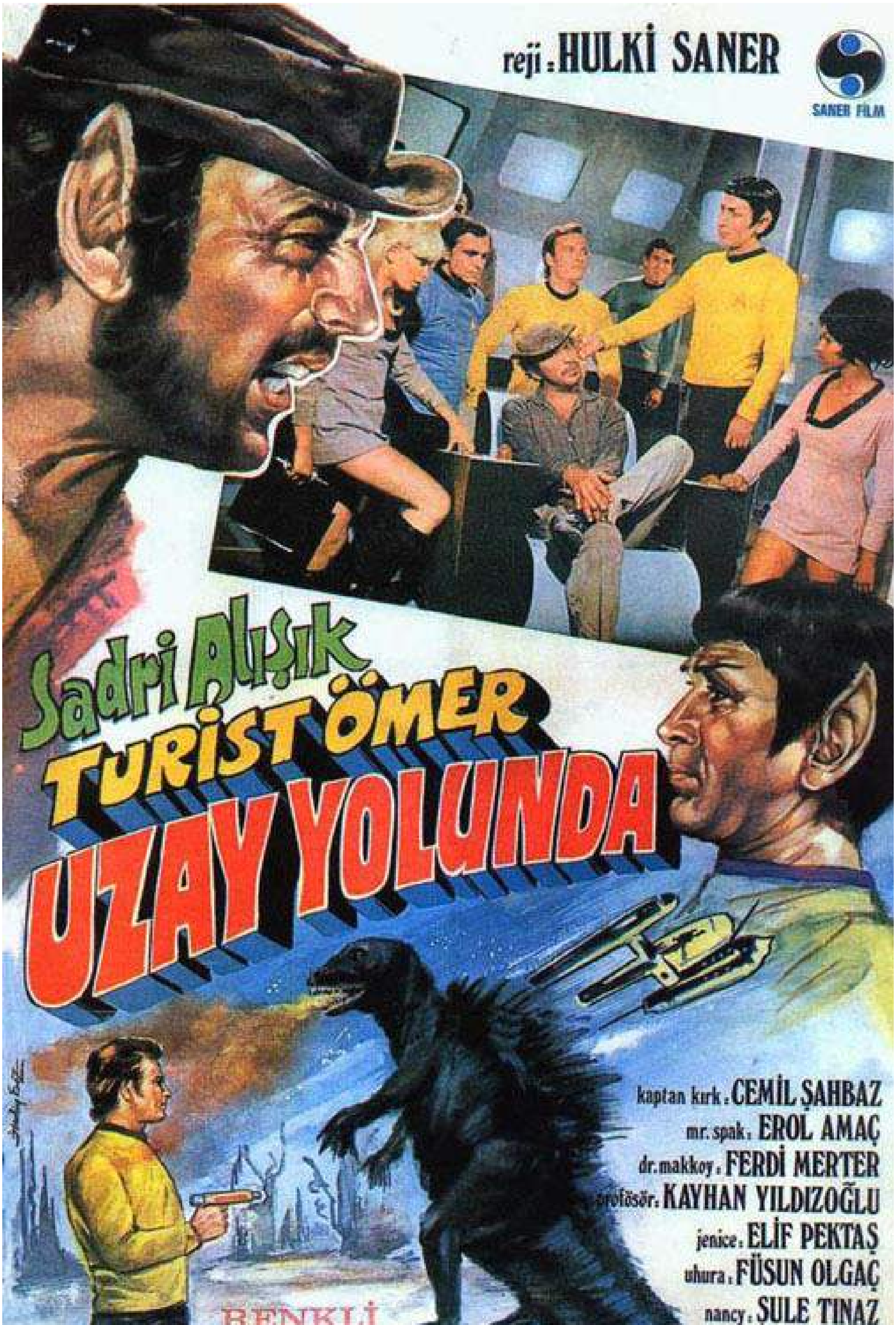
"İşin aslı öyle değil mi?"

"Onunkiyle benimkini bir araya getirerek anlatmıştım. Demek ki deneyimler benziyor."

"Aranızdaki buzlar eriyor yani, çok sevindim be abi."

"Çalışmaya başlayınca işe dair zorunlulukları kavramış galiba. Ben de babamı çocuğum olduğunda anlamıştım."

"Sen onu bekleme abi. İki günlük dünya sonuçta, yarına çıkacağımız belli değil."

reji : HULKİ SANER
SANER FİLM
Sadri Alışık
TURİST ÖMER
UZAY YOLUNDA
kaptan kırk : CEMİL ŞAHBAZ
mr. spak : EROL AMAÇ
dr. makkoy : FERDİ MERTER
profösör : KAYHAN YILDIZOĞLU
jenice : ELİF PEKTAŞ
uhura : FÜSUN OLGAÇ
nancy : ŞULE TINAZ
RENKLİ

Ayın Kitap İncelemesi

İsmail Şahin

Dördüncü Dünya

Murat K. Beşiroğlu

Baskı Yılı / Yeri: 2019 / İstanbul

Sayfa Sayısı: 218

Yayınevi: İkinci Adam Yayınları

Murat K. Beşiroğlu'ndan yeni bir kitap:

"DÖRDÜNCÜ DÜNYA"

Bilimkurgu yazarı Murat K. Beşiroğlu, okurlarıyla bu kez bir öykü kitabı aracılığıyla buluşuyor ve onları 'Dördüncü Dünya'nın kapısını aralamaya çağırıyor.

Bilimkurgu yazarı Murat K. Beşiroğlu'nun ilk öykü kitabı olan Dördüncü Dünya geçtiğimiz günlerde piyasaya çıktı. 28 kısa bilimkurgu öyküsünden oluşan kitap ağırlıklı olarak yazarın 2018 ve 2019 yıllarında kaleme aldığı öykülerden oluşuyor.

Kitapta yapay zekâ, uzaylılarla ilk temas, paralel evrenler, simülasyon dünyalar, zekâ artırımı, kötücül robotlar, jenerasyon gemileri, uzak gezegenler, ölümsüzlük, rüya alemleri, genetik modifikasyonlar gibi bilimkurgu temalarını içeren öyküler bulunuyor. Öyküler ilk çağda, 1920'lerde, 60'larda, 80'lerde, 90'larda, yakın ve uzak gelecekte geçiyor.

Konu ve zaman çeşitliliğinin yanı sıra öykülerin geçtikleri farklı mekânlar da kitabın dikkat çeken özelliklerinden. İstanbul, Trabzon, Mars, Venüs, Melodia, alternatif evrenler, sanal dünyalar bu mekânlardan birkaçı.

Kitapta yer alan öykülerin konularına dair örnekler aşağıda yer alıyor.

-Ağaçları kesilip madenlerine el konulduğu için müziği bozulan Melodia gezegeni,

-Çaldıkları robot gövdeleriyle laboratuvardan kaçan afacan yapay zekalar,

-Mars kolonisi için yeni bir inanç sistemi geliştirmekle görevlendirilen din adamı,

-Türkçe'yi unutup bilmediği bir dili konuşmaya başlayan iş insanı,

-Tramplenin üçüncü katından havuza atlarken havada asılı kalan çocuk,

-Arkadaşının rüyalarını kullanarak bilgisayar oyunu üretmeye çalışan yazılımcı,

-Arabasına binen kadını eşi olmadığına ikna edemediği gibi kendinden şüphe etmeye başlayan aile babası…

Dördüncü Dünya'nın, yazarın ilk öykü kitabı olmasının yanı sıra bugüne dek yarattığı tüm kurgu dünyaları içermek gibi bir özelliği bulunuyor. Kitapta Murat K. Beşiroğlu'nun önceki yıllarda yayınlamış olan Ogox ve Aşk Algoritması romanları ile önümüzdeki günlerde piyasaya çıkacak Rüya Sanatçısı ve Antik Çağın Robotları romanlarının evrenlerine ait birer öykü de bulunuyor.

Yazar 2016 yılında yayınlanan ilk romanı Ogox'da "Yapay zekâlı varlıklar insanlarla eşit haklara sahip olmak isterlerse ne olur?" sorusunun yanıtını aramıştı. Murat K. Beşiroğlu ikinci romanı Aşk Algoritması'nda ise aşkın sırrını çözdüğünü düşünen bir gencin bu bilgiyi çöpçatanlık

uygulaması geliştirmek için kullanmasını anlatmıştı.

Geçmişte yapay zekâ ile profesyonel olarak ilgilenmiş olan Murat K. Beşiroğlu ilk iki kitabında yapay zekâ temasının çevresinde oluşturduğu hikayeler anlatmıştı. Dördüncü Dünya isimli öykü kitabında ele aldığı konuları çeşitlendirmiş ve bilimkurgu denince akla gelen hemen her konuda kalem oynatmış. Özenli dil kullanımı ve akıcı üslubuyla Dördüncü Dünya her türden edebiyatsevere hitap edebilecek bir eser.

Murat K. Beşiroğlu - Biyografi

1971 Trabzon doğumludur. 1994 yılında Gazi Üniversitesi Endüstri Mühendisliği bölümünden mezun oldu. 1997-2018 yılları arasında özel bir bankada uzman ve yönetici olarak çalıştı. İşyerinde üzerinde çalıştığı sistemlerin gittikçe daha akıllı hale gelmesi bilimkurguya olan ilgisini körükledi. Yazdığı bilimkurgu öyküleri Yerli Bilimkurgu Yükseliyor E-dergisi, Bilimkurgu Kulübü internet sitesi gibi mecralarda ve çeşitli öykü seçkisi kitaplarında yer aldı. Elit androidlerin insanlar eşit haklara sahip olma mücadelesini konu alan Ogox isimli ilk romanı 2016 yılında yayınlandı. Çöpçatanlık uygulaması geliştirmeye çalışan bir gencin hikayesinin anlatıldığı Aşk Algoritması romanı ise 2018 yılında yayınlandı. Dördüncü Dünya yazarın ilk öykü kitabıdır.

Esra UYSAL

Roket Biliminin Fikir Babası Torpidonun Mucidi

Hasan El-Rammah

Arapça, "Hasan er-Rammah" ismi, çoğu dillerde Hasan el-Rammah olarak karşımıza çıkabilir.

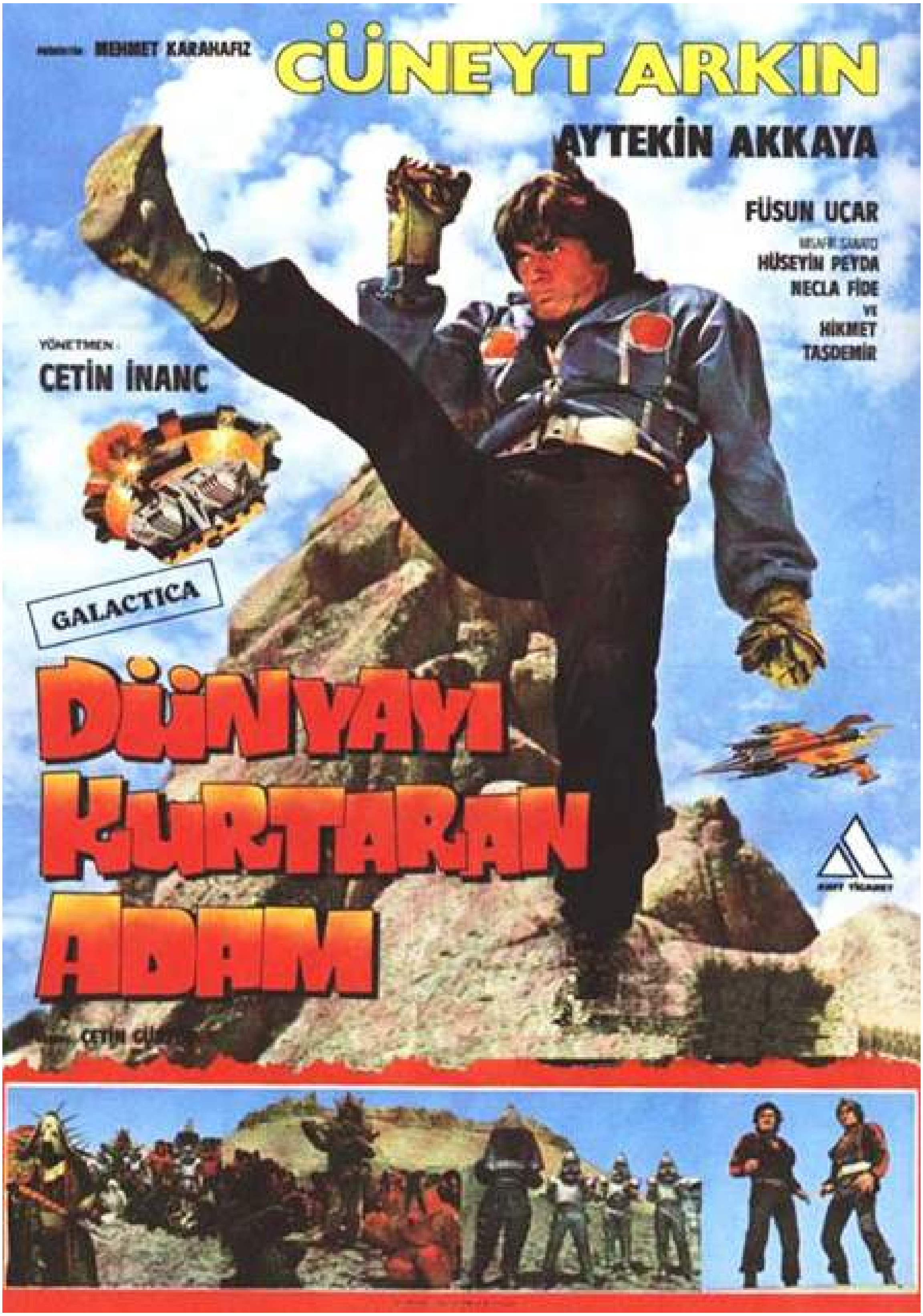
Hasan el-Rammah (Nacm ad-Din el-Ehdâb) barut ve patlayıcı maddeleri inceleyen ve savaşın prototip araçlarını tasvir eden, Memlûk Sultanı emrinde çalışan bir kimyager ve mühendisti. Türk Memlûkleri devrinde, Sultan Baybars'ın zamanında(1260-1277) günümüz Suriye topraklarında yaşamış ve 1294-95 yılları arasında ölmüştür.

Memlûklerin çoğu başta Kuman-Kıpçaklar olmak üzere Türk halklarından oluşuyordu. Bu sebeple Hasan el-Rammah'ında Türk asıllı olduğu düşünülmektedir.

4 www.yerlibilimkurguyukseliyor.com / Ekim 2017 / sayı 6

Roket Biliminin Fikir Babası, Torpidonun Mucidii Hasan El-Rammah / Esra Uysal

Ekim 2017 / Sayı 6

MEHMET KARAHAFIZ
CÜNEYT ARKIN
AYTEKİN AKKAYA
FÜSUN UÇAR
HÜSEYİN PEYDA
NECLA FİDE
HİKMET
TAŞDEMİR
YÖNETMEN :
CETİN İNANÇ
GALACTICA
DÜNYAYI
KURTARAN
ADAM

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR®
Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
KASIM 2019 SAYI 31
Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm 5
KENAN BÖĞÜRCÜ
Bilimkurgu ve Felsefe
MORPHEUS
Kitap İncelemesi
İLYA'NIN SIRRI
ESRA AVGÖREN
İSMAİL ŞAHİN
Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu:
CAPTAIN BLOOD
M. YAĞMUR POLAT
Kütüphanemden Seçtiklerim
ESRA UYSAL
Yapay Dava
SELAHATTİN BAŞBOĞA
8. YBKY Kısa Öykü Yarışması
İş Kazası
MEHMET FATİH ATALAY
8. YBKY Kısa Öykü Yarışması
2050: Gereği %97 Sonuçlandı
BEHRAM BARANSEL
8. YBKY Kısa Öykü Yarışması
Roman
Son İnsan - Bölüm 20
GÜRHAN ÖZTÜRK
Kapının İncisi - Bölüm-14
AYSUN ERDOĞAN
Yıldız Avcısı - Bölüm-14
Arda Tipi
Kısa Öykü
Ruhbükücüler
MURAT K. BEŞİROĞLU
Arınma - Bölüm 2
EZGİ SU YILDIRIM

1. Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Kısa Öykü Yarışması ÜÇÜNCÜSÜ - Işınlanma

Kenan Çetinkaya

Kralın Dönüşü

"Hazırsak başlayalım arkadaşlar!"

Meriç izole edilmiş odaya bakarak konuştu. Fotonla başlayan deneyler şimdi Anadolu bozkırının ortasında gizli bir yeraltı üssünde kalem, plastik, demir parçaları ile başlamış derken şimdi canlı organizmaları da içine almıştı. Üssün diğer ucundaki odaya nesneler hasarsız ışınlanabiliyordu. Tarih 2054 yılının Kasım ayının 12. gününü gösteriyordu.

Meriç elinde tuttuğu kalemi birkaç defa çevirdikten sonra ağzına götürdü. Bu kurşun kalem ilk ışınladığı nesneydi. Sadece on metre öteye kadar gönderdiği kalemi tılsımlıymışçasına yanında taşıyordu.

"Meriç Bey başlayabiliriz." Göstergeleri inceleyen Ziya diğerinin işaretini bekledi. Ardından Ziya izole edilmiş odanın camlarına bakıp içeride ki maymunu kontrol etti. Hayvan sakinleştiricinin etkisinde olduğu için boş gözlerle etrafına bakınıyordu.

Meriç koruma gözlüklerini taktı, önündeki düğmeye basarak geri sayımı başlattı.

"5-4-3-2-1-0"

Odayı kaplayan ışık o kadar güçlüydü ki camların siyah olması bile etkisini azaltmadı. İçeriyi kaplayan beyaz ışık son anda yeşil bir renge büründü. Ardından normale dönen odaya baktıklarında maymun artık yerinde yoktu.

"Bu neydi Ziya?"

"Bilmiyorum. İlk defa böyle bir ışık belirdi."

Aceleyle on metre ileride olan ilk ışınlanma odasına bağlandılar.

“Samet maymunda belirgin bir zarar var mı?” Ziya bağlantı düğmesine tekrar bastı. O sırada ekrandan diğer odayı izleyen Meriç endişeyle Ziya’ya baktı.

“Samet sana söylüyorum.” Diğer taraftan gelen sesin şaşkınlığı belli oluyordu.

“Efendim hiçbir şey yok henüz.”

Meriç gözleri ekranda bir şeyler aranıyordu.

“Hala gelmedi Ziya!”

“Anlamadım Meriç, ne dedin?”

“Yok işte kayboldu.” Meriç kendisini koltuğa bırakıp kalemini parmakları arasında çevirmeye başladı.

Ziya görevlilere hiçbir şekilde odaya girmemelerini söyledi. Her iki odada karantinaya alındı. Meriç elinde ki kalemi kulağının üzerine yerleştirdi.

“Sence ne oldu Ziya?”

Ziya diğerinin yanındaki koltuğa bıraktı kendisini.

“Taramalar yapılsın anlaşılır. Büyük ihtimalle atomlarına ayırdık Kralı.”

“Kralı uyuşturmakta iyi ettik. Umarım acı çekmemiştir. Ama diğer deneklerde böyle bir şey olmamıştı.”

“Bilemiyorum. Ama eğer güvenlik sorun olursa deneyleri kısa bir süreliğine durdurmalıyız.”

Bu sırada Meriç’in bakışlarını fark edince geri doğru çekilip:

“Kısa bir süreliğine sadece.” Dedi Ziya.

“Tamam. Tamam.”

“Raporlara göre radyasyon olması gereken düzeyde, ayrıca…”

“Efendim, efendim.” Ses Samet’indi. Meriç hemen ekrana baktı. Kral oradaydı.

Ziya ve Meriç birbirlerine bakakaldılar. Kral hareketsizce etrafına bakınıyordu. Gözleri bir an kendisini izleyen Meriç ile karşılaşınca Meriç irkildi.

“Bunu gördün mü?

“Evet. Geldi.”

“Hayır onu demedim. Kral sanki bana baktı Ziya.” Meriç ekrana daha bir yaklaştı. Bu sırada Kral küçük drone kameralar tarafından yakından izleniyordu. Su kaybının olacağı düşünülerek küçük bir kol ona doğru su borusunu uzattı. Normalde buna alışık olan Kral bir müddet aleti izledi. Ardından suya uzanıp içmeye başladı. Bir an duraksayıp bekledi. Şapırdattığı ağzına geniş bir gülümseme yayıldı. Sonra tüm gücüyle içmeye devam etti.

“Kameraları vücuduna yaklaştırsınlar Ziya. Bir gariplik var. Ve sakın içeriye kimse girmesin.”

“Samet kameraları iyice yaklaştırın.” Ziya’nın sesi gürdü.

“Peki efendim.” Samet kameraları iyice yaklaştırdı. Dört farklı kamera aynı anda diğerinin etrafında dönüyordu. Kral iştahla suyu içerken kameraları izliyordu.

“Üç dakika on bir saniyedir ortada yoktun. Şimdi buradasın ama neredeydin?” diyen Meriç görüntüleri ekrana vererek incelemeye başladı. Kral ise suyu içmeyi bırakmıştı. Oyun oynayan bir çocukmuşçasına neşeyle kameraları yakalamaya çalışıyordu.

“Şunları görüyor musun Ziya?”

“Yanık izlerini mi diyorsun? Evet diğerlerinden

biraz fazla olmuş. Ama çok acı vermiş gibi durmuyor."

"Hayır onu değil. Boynuna bak. Oradaki izleri görüyor musun?"

Ziya da ekrana iyice sokuldu.

"Evet, sanki tırmalanmış gibi gözüküyor. Samet Kral'ın ellerine odaklanır mısın?"

Kameralardan ikisi yakın çekim alarak ekrana Kral'ın parmaklarını yansıttı.

"Meriç?"

"Sanki kendisi yapmış gibi duruyor. Şunlara baksana tırnaklarının içinde deri parçaları gözüküyor."

Bir drone boyun kısmında durdu.

"Şimdi daha belirgin. Boynunu neden bu kadar çizmiş olabilir ki?"

Ziya ellerini saçları arasında gezdirdi. Sonra;

"Bilemiyorum belki de ışınlamanın verdiği acıdan ya da psikolojik baskıdan olabilir. Oksijensiz bir ortamda soluksuz kalınca içgüdüsel bir hareket yapmış olabilir." Dedi.

"Ama nasıl bir yere gitti ve nasıl hayatta kalabildi. Yani birkaç dakikadan fazla yaşayamaz."

"Tabi dünya da herhangi bir yere gitmediyse."

"Haklısın Ziya isteğimizin dışında bir yere göndermiş olabiliriz. Verileri nasıl?"

Ziya şimdi önündeki verilere bakıyordu. Meriç birkaç defa daha seslendiyse de diğeri duymamışçasına hala ekranla ilgileniyordu. Meriç diğerine yavaşça dokundu.

"İyi misin?"

"Meriç Kral'ın üzerinde ki enerji miktarına bir bak. Bu bu imkânsız. Sanki…"

"Küçük bir jeneratör gibi. Ama vücudu buna nasıl dayanıyor?"

"Dayanmıyor. Hücreleri parçalanıyor. Birkaç dakika içinde tamamen yok olacak. Enerji miktarı ilk geldiğinde daha fazlaymış."

"Çabuk alarm ver. Odayı steril hale getirmek için hazır olsunlar."

Ziya hemen bir düğmeye bastı. Kral bulunduğu platformdan aşağı indi. Sağ bacağını yerde sürüklüyordu. Tüm odayı sürünerek dolaştı. Sonra köşelerden birisinde yüzü duvara gelecek şekilde oturdu. Birden tüm gücüyle ağzında ki suyu tepesinde duran kameraya doğru fışkırttı.

"Ne yapıyor öyle?"

"Bunu daha önce de yapardı. Bakıcısıyla arasındaki bir oyun bu." Ziya içindeki acıma duygusunu tüm ağırlığıyla hissetti.

"Hayır o kamerayı hedef alıyor gibi geldi bana Ziya."

Bu sırada kamera ıslanmış ve aşağı doğru akan su Kral'a kadar geliyordu. Kral dronelerden ikisini yakaladı. Elleri arasında ki aletlerden çıkan kıvılcımlar Kral'ın vücudunda gezindi. Diğer iki dronu geri çekti Samet. Kral biraz hareketlendi. Arkasında duran platforma doğru ağzından bir miktar daha su fışkırttı. Birkaç saniye beklemişti ki makineden ona doğru gelen kıvılcımlar yüzünden titremeye başladı. Ayağa kalkıp kameraya baktı.

"Kahretsin oyun oynarken kendisini kızartacak bu. Samet elektriği kes çabuk." Ziya ayağa kalkmış endişeyle bakıyordu.

"Samet çabuk odayı soyutla kameralarda dahil tüm enerjiyi kes."

Bu sırada ıslak duvar üzerinden zigzaglar çizen bir şey tırmanırcasına kameraya da doğru yönelmişti. Elli santimetreyi aşmayan enerji dalgası yukarı doğru çıkarken odadaki tüm enerji kesildi. Zigzag karanlıkta belirsizce parlayıp yok oldu.

"O şey neydi?" Ziya merakla Meriç'e baktı. O da anlamadığını belirtircesine bakıyordu.

Diğer odada Samet ayakta istemsizce titriyordu. Ardından vücudundan çıkan elektrik dalgası diğer bir ekip üyesinin üzerinde belirdi. Samet yere yığıldı. Zigzaglar çizen elektrik dalgası ardından çoğalarak makineler ve insanlar üzerinde gezinmeye başladı. Garip cızırtılar arasında oradan oraya koşturan bir çocuk gibi hareket eden dalgalar bir enerji kaynağında durup ardından çoğalarak çıkıyorlardı. Kaynak ne kadar büyükse o kadar zigzag beliriyordu.

Meriç imha düğmesini açıp parmağını yerleştirdiğinde Ziya da aynı şeyi yaptı.

"Bunu yapamayız. Eğer bu şey enerjiyle besleniyorsa patlamadan çıkacak enerji onu daha çok besleyecektir Ziya."

"Haklısın. Olabilir."

Tüm üssü karantinaya alan düğmeye bastıklarında yerde kurumuş gözlerle bakan Ziya ellerini ona doğru uzatmıştı. Meriç kalemi elinden düşürdü. Zigzag şimdi ona doğru geliyordu.

Kısa Öykü

Yeşim Şahin

Tohum

"Arılar ve kelebekler en önemli tozlayıcılardır. Operasyon için bunları seçmemiz ne kadar da ironik oldu." dedi İçlerindeki yaşça en büyük, iri kıyım ve yüzündeki radyasyon yanığından buruşmuş yüzlü liderleri

Kendilerine "Dünya'da Yaşam'ın Devamı Militanları" dedikleri illegal grup yıllardır bugüne hazırlanıyordu. Mars'ta koloni kurulacak ve yerleşiklerin tümüyle beraber dünya terkedilecekti. Bu söylenti tüm mutantlar arasında yayılmıştı. Uzay Gelişim Merkezi Başkanı tarafından onaylandıktan sonra herkes bugüne odaklanmıştı. Militanlar bu uçuşu engelleyecek; tüm yaşam umudunun bu dünyada, gerçek ve değişmez vatanlarında olduğu hakkındaki provokasyonlarını çarpıcı bir şekilde güncelleyeceklerdi.

Mars' da nereden çıkmıştı

Kızıl gezegen ...

Yüksek oranda demir-oksit içeriyor.

Dünyadan çok çok soğuk. Toz fırtınaları çekilmez. Su, bulutlar, denizler, bitkiler, hayvanlar hiçbir güzellik yok. Öyleyse aşk yok, romantizm yok, ruh yok, hayat yok.

Dünyada henüz her şey tamamen bitmiş değilken neden Mars?

Milyonlarca yıldır bize barınak, yuva olan, hayat veren binlerce medeniyete tanıklık etmiş vatanımızı terk edip, kızıl gezegende hayat kurmak da neden? Burada yaşamı her ne olursa olsun yeşertmeyi başaracak, lanet gezegene gitmeyeceklerdi.

Uzay Gelişim İstasyonu'nu kuran patronların hırsı bu savaşı isteseler zamanında engelleyebilirlerdi Silah, para, güç, iktidar ve tabi dünyayı yönetme hırsı bir felaketle sonuçlanmıştı. Mars'ta koloni kurulsa çok geçmez yüzyıl sonra orda da savaşlar çıkar, sıradan masum insanlar ölürdü. Nükleer faaliyetten sonra geriye kalanlar birbirlerine çok daha fazla bağlanmış, destek olmuş birliktelik duyguları artmış, dünyada yaşamın devamına olan inançlarını asla kaybetmemişlerdi.

Bu uçuşu ve misyonunu bloke etmek geride kalanların nükleer kıyamete sebep olanlardan en büyük intikamları olacak, faaliyetlerini durduracak böylelikle Dünyada Yaşam Direncini var gücüyle başlatacaklardı.

Militanlar arasında her meslek grubundan insanlar vardı ve tüm sivil kuruluşlardan mümkün olan desteği alıyorlardı. Bilgisayar uzmanı olan militanlar Uzay Gelişim İstasyonu bilgisayar ağına sızmışlar İlk uçuşun en büyük hedefinin Mars'ta kurulacak olan istasyonda beş ana tahıl tohumlarını yeşertmek ve üretimini sağlamak olduğunu öğrenmişlerdi. Bunu öğrendiklerinde militanların güçlü lideri üzerindeki ter ve kirden griye çalan gömleğinin yakasını öfkeyle bağrına kadar açarak "Lanet olsun! Bu bitkiler bir zamanlar topraklarımızda insanlara yetecek kadar çoktu" diyerek haykırdı. Bu uçuş misyonunu sonlandırmaları gerekiyordu. Mars'ta her ne yapılması planlanıyorsa bunların hepsi Dünya'da gerçekleştirilmeliydi.

Liderleri ayağa kalktı. Sağ elini sol elinin içine almış başının üstünde kollarını açarak bir yuvarlak çizmiş "BİZ MARS'LI DEĞİLİZ BİZ DÜNYA'LIYIZ" diye bağırmıştı. Önündeki toplulukta onunla beraber defalarca aynı şekilde bağırarak intikam yemini ettiler.

Bilgisayar uzmanı militanlar tohumların radyasyondan çok etkilenmeyen gizli bir bölgede, özel bir işlemden geçirilip oradan rokete taşınacağını ve taşıyacak aracın güzergahını tespit etmişlerdi. Bu tohumların rokete intikalini engelleyebilirlerse; hedef misyon olmadığından uçuşun da iptal olacağına inanmışlardı. Buna göre planlarını yapmışlardı. Felaketten sonraki yıllarda tohumlama geriye kalan bitkilerde çok daha önemli hale gelmişti. Ekolojik denge uzmanı militanlardan yardım aldılar. Militanların yetiştirdiği binlerce arı ve kelebeklerle tohumları taşıyan araca saldıracaklardı.

Konakladıkları virajda nakil aracının yaklaştığının haberini alınca tırı aracın önüne kırdılar. Kaza süsü verdiler. Liderlerinde ve diğerlerinin başında koruyucu kasklar vardı. Nükleer felaketten öncesi ve sonrası küresel ısınmaya maruz kalan dünyada bu kıyafetlerle nefes almak bile zorlaşıyordu. Nakil aracına silahlarla saldırmak uygunsuzdu. Böyle yapsalar roketi fırlatacak ekibi uyandıracak ve belki de roketi fırlatmalarına sebep olacaktı.

Ve plan harika işliyordu. İçine arı ve kelebekler dolan nakil aracındaki sürücüler hızla olay bölgesinden kaçarak uzaklaşmışlardı. Militanlar bunu fırsat bilerek aracın arka kilit bölgesini etkisiz hale getirerek tohumların yerleştiği soğutulmuş seti özenle aldılar. Bu tohumlar radyasyona ve ısıya karşı dayanıklılığı artırılmış, genetiği ile oynanmış en kıymetlileriydi. Tohumlar dünyanın felaket sonrası bölgelerinde besin yetiştiriciliği için kullanılacaktı.

Militanlar oradan uzaklaşırlarken etrafında kelebekler uçuşan üniforması görünmez haldeki askerin telsizi öfkeli bir sesle inledi: Lanet adamlar nerede kaldınız? Roketin fırlatılmasına çok az kaldı. Çoktan burada olmanız gerekiyordu. Şoka girmiş asker durumu zorlanarak aktardı. Arkasından şiddetli bir küfür ve sessizlik!

Keyifli olma sırası militanlara gelmişti. Kendi aralarında şakalaşıyorlardı: Mars'a tohum yerine hava götürsünler artık ne de olsa orada oksijen yok. Amaçlarına ulaşmışlardı. Bulundukları bölge fırlatma sahasına yakındı. Tohumlar olmadığına göre lanet roket de fırlatılamayacaktı.

Felaket sonrasında güneş hep sisli puslu ağır bir gökyüzünün arkasında kalıyor, gündüzler de neredeyse gece kadar karanlık ve soğuk oluyordu. Ama işte bir gün her şey düzelecek, yağmurlar asit bırakmayacak, sular, nehirler, denizler, okyanuslar kendini yenileyecek, topraklar yeniden yeşerecek, hayatta kalmayı başarmış mutantlar geleceğe daha sağlıklı, dirençli tohumlar bırakacak kaybettikleri dünyayı geri alacaklardı. Militanların ve liderlerinin tüm amaçları buydu. Ve şimdi oldukça keyifliydiler. Felaket sebebi seçilmişleri sabote etmişlerdi, tohumlarla Mars' ı değil Dünya'yı yeşerteceklerdi.

Acil durum ekibin hepsi acil durum ile roket fırlatma sahasına toplatılmıştı. Uçuş ekibinin Başkanı

hiçbir şey olmamışçasına karşılarında duruyor, herhangi bir heyecan, öfke ya da panik mimiği göstermeksizin sakince konuşmasına başladı.

Hepimiz çok iyi biliyoruz ki; dünyada nükleer seleksiyon olmasaydı bile zaten dünya iklim değişikliği ile çok daha yaşanmaz hale gelecekti. Önüne geçilmez nüfus artışı, tüketim ve sanayi de durdurulamaz hızlı gelişimle birlikte atmosferdeki artan karbon dioksit miktarı tüm iklimsel ve ekolojik dengeleri bozmuştu. Bu da yaşanacak bölge azlığına, dünyada bazı bölgelerde kıtlığa, açlığa, büyük yangınlar seller, salgın hastalıklar, sonunda da büyük bir kaosa sebep olmuştur. Nükleer seleksiyonla azaltılacak canlı sayısı geride kalan seçilmişler için artık kaçınılmazdı. Ve bizler bunu başardık. Sahip olduğumuz ileri teknoloji ile dünyada kaderi yönettiğimiz gibi dünya dışında da söz ve hak sahibi olma ve seçilmişleri daha emniyetli olan Mars bölgesine yerleştirme zamanı geldi. Kendilerine Dünya'da Yaşam Militanları diyen önemsiz birtakım kendini bilmezler akıllarınca tohumları çalarak misyonumuzu engelleyeceklerini düşündüler. Oysa biz dünyanın ileri gidenleri her zaman onlardan hep bir adım önde olduk. Tohumların yedekleri buradaki laboratuvarlarımızda da vardı. Henüz genetik geliştirmeleri tam bitmemiş olsa da bu roket kalkacak. Sayın Dünya'nın İleri seçilmişleri aranızdan bazıları bugün Mars'a gidiyor ve dönemeyecek. Biliyoruz ki; Mars'ta da dünyada kurduğumuz teknoloji ve medeniyetten çok daha gelişmişini kısa zamanda kuracaksınız. Ve peşiniz sıra biz liderlerinizle birlikte artık bu tümden çökmüş, köhnemiş, görevini bitirmiş dünyayı terk edeceğiz. Geriye kalanlar mı? Yüzünde alçakça sinsi bir gülümseme ile onlar zaten yaşamı hiçbir zaman yaşamı hak etmeyen, konakçı, asalaklardı. Dünyayı bu hale getiren bizler değil onlardır.

Konuşma alkışlarla kesildi.

Neden sonra kızıla dönen akşamın ufkunda büyük bir patlamayla bir ışık belirdi. Roket kalkmıştı. Aşağıda militanlar roketin çizdiği eğriyi izlerken küçük bir kızın neşeyle söylediği şarkısıyla irkildiler:

ANNE BANA ÇİÇEK VER,

ŞEKER VER,

GÜLÜMSEYEREK ÖPÜCÜK VER.

AMA ANNE BANA EN ÇOK

EN ÇOK UMUT VER….

kitapla
muhabbet
/kitaplamuhabbet

Morpheus

Yazı Dizisi - 1

4. Bölüm

Bilimkurgu ve Felsefe

Bu yazı dizisinin üç bölümden oluşmasını planlıyorum. Birinci bölüm 'Doğa Üzerine', ikinci bölüm 'İnsan Üzerine' ve Üçüncü bölüm 'Toplum üzerine' olacaktır. Her bölümde ana temalara –doğa/insan/toplum- dair felsefi bakış süreci kısaca özetlenmeye çalışılacak ve bu aşamada söz konusu temanın bilimkurguyla olan derin ilişkisinin kavranılmasına çalışılacaktır. Oldukça zor bir işe girişmiş olmamın farkında olarak elimden geldiğince kısa ve anlaşılır kılmaya çalıştığım bölümlerin her birinin sonunda o alanlarla ilgili kült olmuş bilimkurgu yapıtlarından örnekler vererek konuyu daha somut bir hale getirmeye çalışacağım.

Yazı dizimizin ilk bölümü 'Doğa üzerine' olacaktır. Bu bölümde felsefenin başlangıcına kısa bir bakış attıktan sonra doğa felsefesinin tarihi süreç içerisinde sosyal, kültürel ve siyasal yapılar üzerindeki etkin rolüne değineceğim. Ardından Felsefenin birinci teması olan doğayı olduğu gibi keşfetme çabasının sonuçları ve tüm bu sürecin bilimkurgu yapıtları ile olan derin ilişkisini ortaya koymaya çalışacağım.

Eğer uzun süren yazı dizilerini okumayı sevmiyorsanız en sonda ulaşacağımız nihai yargıyı en başta söyleyeyim nitelikli bilimkurgu ile felsefe arasında oldukça sıkı bir bağ vardır.

İnsan nedir?

Tanrı tarafından mevcut doğasıyla özel olarak (akıl, bilinç ve farkındalık gibi) cennette yaratılmış olan ve bir sebeple tanrısına karşı gelerek yediği elma yüzünden dünyaya düşmüş olan, 'düşmüş' üstün bir varlık mı? Yoksa evrimsel süreçlerin ve doğa yasalarının gözünde diğerlerinden hiçbir farkı olmadan bir yaşam savaşı veren sıradan bir hayvan türü mü?

İnsanı insan yapan, diğer canlılardan ayıran şey nedir? Akıl mı? Bilinç mi? Yetenekleri mi? Farkındalığı mı? Bunların tamamı mı? Yoksa aslında insanı diğer hayvan türlerinden ayıran şey sadece teorisini kendi ürettiği bir kurgudan ibaret mi? İnsan sırada bir maymun türüyken elde ettiği güç sayesinde kendisini diğer canlılardan üstün ve farklı bir konuma oturtan zalim ve despot bir tür hayvan mı?

İnsanın evrendeki yeri nedir?

İnsan özel yaratılışı itibariyle 'eşref-i mahlûkat' olan yani tüm yaratılmışlardan daha şerefli olan bir tür mü? Evrende özel bir yeri mi var? Hatta evren tümüyle insan için yaratılmış bir mekân, bir sahne mi? Yoksa evrenin herhangi bir yerinde bir şekilde meydana gelerek var olan önemsiz, değersiz ve sayısız başka türler arasında bir tür mü?

İnsan davranışlarında özgür müdür? Özgürse bu özgürlüğün sınırları nedir?

İnsan yaşamında tamamen özgür müdür? Özgür iradesiyle gücünün yettiği aklının erdiği her şeyi yapabilir mi? Yoksa onun özgür irade dediği şey tamamen bir yanılsamadan, bir mahkûmiyetten mi ibaret? Özgür irade var mı yok mu? Varsa sınırları ne? Sınırları önceden belirlenmiş bir iradenin özgürlüğünden bahs edilebilir mi?

İnsan nasıl mutlu bir yaşam sürebilir?

Tanrının olduğu söylenen yasalara birebir uyarak ve toplumsal kuralları bu yasalar doğrultusunda belirleyerek mi? Yoksa kendi doğasından ve doğa yasalarının felsefi çıkarımlarından hareketle, kendi belirleyeceği evrensel etik yasalarına uygun bir yaşam tarzı sürerek mi? İnsanın tümüyle mutlu bir yaşam sürebileceği bir dünya mümkün mü?

İnsana dair yukarıdaki soruların çoğaltılabileceği muhakkak. Yukarıdaki sorulara geçmişten günümüze kadar verilen, verilmeye çalışılan birbirinden farklı cevapların sayısı da en az sorulan sorular kadar fazla.

Felsefi süreç açısından ele alındığında Antik Yunan'da 'insan' ne olduğuna karar verilememiş bir tür olarak karşımıza çıkar. Sokrates öncesi doğa filozoflarının birbirine zıt ileri fikirler sürmesi ve hemen hepsinin kendilerince kendi iddialarını kanıtlayacak nitelikte akli çıkarımlar ve argümanlar ileri sürmesi o dönemde yaşayan insanların kafasını bir hayli karıştırmıştır. Örneğin dönem filozoflarından Protogoras İnsan her şeyin ölçüsüdür diyerek doğruluk ve yanlışlığın kişiden kişiye değiştiğini yani dünyadaki insan sayısı kadar doğru ve yanlış olduğunu ileri sürmüştür. Tüm bu kafa karışıklığının ardından Sokrates ile başlayan dönemde insanın aslında ne olduğu ve nasıl mutlu bir yaşam süreceğine dair farklı yaklaşımlar öne sürülmüştür. Epikürcüler mutlu olmaya dayalı hazcı, akılcı ve materyalist bir yaşam tarzını, Stoacılar doğaya uygun bir yaşam sürerek kendi aklını evrensel akla (logos) tabi kılarak yaşamayı önerdiler. Septikler şeyler arasında bir ayrım yapmama, yargıyı askıya alma, hiçbir konuda hüküm vermeme tavrının sonucunda ortaya mutlak bir kayıtsızlık ve aldırmazlık çıkacağını bunun sonunda da hiçbir şeyden etkilenmediğiniz için bir sükûnet hâsıl olacağı fikrini savundular. Bu fikir günümüzde "Hiçbir şeyi kafana takma, nasılsa üç günlük dünya" anlayışıyla tarif edilebilir belki…

Ortaçağ Batı düşüncesinde Hıristiyan teolojisi çerçevesinde düşünülmeye ve bu teolojiye uygun olarak farklı bir şekilde anlaşılmaya başlanan insan evrenin merkezine oturtulmuş oldu. Bu düşüncede dünya evrenin merkezindedir. Güneş ve Ay da dâhil her şey dünyanın etrafında döner. İnsan evrendeki en değerli mahlûktur zira o Tanrının yeryüzündeki sureti ve temsilcisidir. Onun kurduğu devlet tanrı

devletidir. Yasaları tanrısal ve karşı konulamazdır. İnsan ancak bu tanrısal kurallara uygun bir yaşam sürerse mutluluğu elde edebilir. Bu dönemde felsefe dinin/kilisenin hizmetinde bir araçtır sadece… Bu yüzden dönem filozoflarının birçoğu aynı zamanda din adamıdır. Amaçları da bilim ile din çatışmaz savını felsefi delillerle kanıtlamaktır. Batı dünyasını yaklaşık bin yıl süre boyunca etkileyen bu düşünce tarzı bilimin ve bilimsel metodolojik düşüncenin gelişmesiyle çatırdamaya başlayacaktır. Zira bilimin keşifleri, kilisenin iddialarının yanlışlığını ortaya koymaktadır. Galile, Kopernik, Bruno, Kepler gibi bilim adamları kilisenin evren ve doğa görüşünü yıkacak teoriler ortaya attılar ve kilise açısından daha da kötüsü onların bu teorilerini ispatlayacak kanıtları vardı. Bilim sayesinde insan önce evrenin merkezinde olmadığını öğrendi. Daha sonra da Darwin'in yaşattığı ikinci şokla özel bir tür olmadığını… Günümüze bile bu bilimsel keşifleri kabul edemeyen milyonlar var. Düz dünyacılar ve evrim karşıtları gibi…

Rönesansla başlama şansı bulan modern felsefedeyse yeni ve seküler bir bakış açısıyla yeniden tanımlanan insan yaratıcı ve özgür bir varlık olarak kabul edildi. Buna göre insan, kendi kurduğu ve yapıcısı olduğu, içinde anlamı kendisine kapalı olmayan, mistik ve gizemli anlaşılmaz ve kanıtlanamaz açıklamalardan uzak bir tarihin öznesidir, yapıcısıdır. Bu nedenle de artık insan kendi kaderini kendi çizecek, kendi anayasasını kendi yazacak, kendi etik değerlerini kendi belirleyecektir. Rönesans doğayla birlikte insanın da kendisini keşfediş sürecinin başlangıcıdır. Bu dönemin ana sloganı "kaynağa dönmektir" yani antik çağ hümanizmine yönelmek...

Rönesansla başlayan hümanizm dalgası insanı tanrıdan ve doğadan ayırarak onu bağımsızlaştırdı ve insan ruhunu evrenin kalbine yerleştirdi. Şüphesiz bu düşünce biçiminin de diğer tüm düşünce biçimleri gibi olumlu ve olumsuz sonuçları olacaktı (insanın kendisini tanrı yerine koyup doğaya ve diğer tüm canlılara saldırganca müdahale etmesi gibi) …

Ardından yaşanan Barok dönemi gerilimlerin, zıtlıkların, dindarlıkla debdebeli yaşam arasındaki uçurumların yaşandığı bir kafa karışıklığı dönemidir. Bu nedenledir ki bu dönem sanatına egemen olan şey birbirine uymayan biçimlerdi. Bu döneme damgasını vuran şey uzlaşmaz karşıtlıklar arasındaki gerilimdir. Barok döneminin ardından Aydınlanma çağı başlar. Bu çağ kısaca tamamen aklın ve bilimsel düşüncenin ön plana çıkarıldığı bir dönem olarak ifade edilebilir.

Tüm bu karmaşa içinde "aklın" ve "usçuluğun" bu kadar ön plana çıkması doğanın, hayvanların, hatta insanın birer mekanik makine gibi görülmesi "Romantizm" akımının ortaya çıkmasına yol açtı. Romantizmin Avrupa'nın varoluşa son "ortak yaklaşımı" olduğu söylenir.

Romantizmin en önemli özelliklerinden biri doğa tutkusu ve doğa gizemciliğiydi. "Doğaya dönmek" sözü ancak Romantizmle gerçek bir anlama büründü. Romantizmle birlikte eski kozmik bilinç anlayışı yeniden diriltilmeye çalışıldı. Doğada bir tanrısal "ben" yakalamış olan Spinoza ve benzerlerinin görüşleri romantikleri oldukça cezbediyordu. Romantiklerin çoğu için doğa ölü bir mekanizma değil, yaşayan bir "evrensel ruh"tu. Bu nedenle de bir odaya kapanıp şiir yazmak ya da çiçekleri, taşları incelemek bir madalyonun iki yüzü gibiydi.

Romantiklerin ana sözcükleri "duygu, hayal gücü, yaşamak ve arzu" gibi sözcüklerdir. Onlar bu sayede insanın bir başka boyutuna duygularına dikkat çekmeye çalışmışlardır. Kant'ın bilginin oluşumunda "ben"in önemine yaptığı vurguyu varoluşun yorumunun tümüyle bireye kalmış olması şeklinde yorumlayan Romantikler bu "benciliği" sonuna dek kullandılar. Bu durum romantiklerce 'sanatçı/yaratıcı dehaya' tapınmaya yol açan bir süreci de başlatmış olacaktı. Bazıları daha da ileri gidip sanatçıyı Tanrı'ya benzettiler. Çünkü sanatçı da tıpkı Tanrı'nın evreni yaratması gibi kendi gerçeğini yaratır.

Novalis'in "Heinrich von Ofterdingen" adlı romanının Romantikler üzerinde büyük etkisi

olmuştur. Romantik yazarlardan Novalis henüz on dört yaşında olan bir kızla nişanlanmıştı. On beş yaşına bastıktan dört gün sonra ölen bu kızı Novalis tüm hayatı boyunca unutmadı. Burada, bir kez rüyasında gördükten sonra hayatı boyunca "mavi çiçeği" arayan Heinrich'i anlatır. İngiliz Romantiği Coleridge de aynı düşünceyi şöyle dile getirmiştir:

"Ya uyusan? Ve ya uyurken rüya görsen? Ve ya rüyanda cennete gidip orada çok garip ve çok güzel bir çiçek bulsan? Ve ya uyandığında çiçeği hâla elinde tutuyor olsan? Ah, ya sonra?"

Bu manada "Uzak ve ulaşılmaz olanı özlemek" Romantikleri anlatan belki de en kısa ve en iyi tariftir.

Günümüzde oldukça popüler olan erişilmez aşk teması Batı dünyasında ilk kez 1774'de Goethe'nin mektuplardan oluşan romanı "Genç Werther'in Acıları'nda işlenmiştir. Bu kısa roman Werther'in sevgilisine kavuşamadığı için kendini vurmasıyla sona erer... Kendisini bir romantik olarak tanımlayanlara kötü haber Romantiklerin çoğu genç yaşta, genellikle vereme yakalanarak öldüler. Kimisi de intihar etti...

İnsanın anlam arayışındaki duygusal boyuta değinmek için biraz da uzun tuttuğum Romantizmi belki de en iyi özetleyen cümle Henrik Steffens'in şu sözleridir "Evrenin sırrını hammaddeden yola çıkarak aramaktan yorgun düşmüş bizler, sonsuzu bulmak için yeni bir yol seçtik. Kendimize dönerek yeni bir dünya yarattık..."

Tüm bu sürecin ardından 19. Yüzyılla birlikte bilimsel gelişmeler sonucu ortaya çıkan psikoloji, sosyoloji vb. insan bilimleri ve felsefedeki yeni düşünceler insan problemi açısından içinden çıkılması daha zor bir tablo ortaya çıkarmıştır.

Her ne kadar kısa tutmayı ve konuyu bir an önce bilimkurgu ile birleştirmeyi arzu etsem de konu istemsizce dallanıp budaklanıyor ve belki dağılıyor bunun farkındayım. Ama sizler de takdir edersiniz ki yaklaşık üç bin yıllık bir anlam arayışının izlerini sürmeye çalışmak ve bunu bir iki sayfaya sığdırmak pek kolay değil. Sizleri daha fazla sıkmamak, konuyu daha fazla uzatmamak adına insana dair felsefenin özet bölümünü burada tamamlıyorum.

Buraya kadar anlatılanlardan yola çıktığımızda görürüz ki edebi türler arasında yukarıda bahsi geçen konulara dair en çok kafa yoran tür hiç şüphesiz ki bilimkurgudur. Bir sonraki yazımda temelde tüm bu felsefi süreçle ilgili olarak insanın kendini keşfediş sürecini konu edinen bilimkurgu yapıtlarına yer vermeye çalışacağım.

Bu arada dört bölümlük yazı dizimi buraya kadar okumuş olan arkadaşlardan yorum, eleştiri ve öneriler beklediğimi belirtmek isterim.

Gelecek bölümde görüşmek dileğiyle…

KAYNAKLAR

Felsefe Tarihi, Ahmet Cevizci, Say Yayınları.

Macit Gökberk, Felsefe Tarihi, Ankara, Bilgi Yayınevi

Sofi'nin Dünyası Jostein Gaarder

2. Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Kısa Öykü Yarışması ÜÇÜNCÜSÜ - Dünya Dışı Türle İlk Karşılaşma

Emirhan Karahasan

Kara Kutu

Kasvetli bir pazar gecesiydi. Karadeniz'in dik yamaçları yine sisler tarafından yutulmaktaydı. Ben ise dağ evimde ateşin başına oturmuş, elimdeki odun parçasıyla közleri karıştırıyordum. O sıralarda, her bir odun külünün içinde kaybolup, her külün içerisinde yeni maceralara yelken açıyordum. Geçmişin güçlü pençeleri kalbime yara açıyordu. Tüm bu karmaşıklığın içinde sıradan geçen bir pazar gecesinin devamında yaşanacakları asla tahmin edemezdim.

Şöminemin üzerinde yer alan guguklu saat gece yarısını gösterirken, ben de uyumaya hazırlanıyordum. Ta ki kapım şiddetli bir şekilde çalınmaya başlayana kadar. Kapının şiddetli sesinden dolayı irkildim. Vücudum bir süre boyunca kapıyı açmak istemedi. Ama kapının gürültülü bir şekilde tıklatılmasına kayıtsız kalamadım. Kapıya doğru yöneldiğimde ses aniden kesildi.

Kapının koluna dokunduğumda kendimi hiç bu kadar ürpermiş hissetmemiştim. Tüylerim diken diken olmuştu. Kan dolaşımımın hızlandığını hissedebiliyordum. Aklımda dolanan birçok soru işareti ile kapıyı açtığımda, karşımda duran sadece bir hiçten fazlası değildi. Etrafa biraz daha göz atmak için ileri bir attığım zaman ayağım çok sert bir cisme çarptı. Karanlığın içinde neye çarptığımı göremedim ve halüsinasyon gördüğümü düşünerek içeri geri girdim.

Sabahın ilk ışıkları yatak odamın pencerisinden içeri dolarken, uyandım. Geçen gece yaşananları hayal meyal hatırlayabiliyordum. Üzerimde büyük bir yorgunluk vardı. İşimi bıraktığımı hatırladığımda, doğrulmaya çalıştığım yatağın içine geri gömüldüm.

Başım ağrıyor ve sağ ayak parmağım zonkluyordu. Dün gece çarptığım şeyin bir kaya parçası olduğunu düşünerek şişmiş ayak parmağıma pansuman yaptım. Metropolün sıkıcı ve tekdüze hayatından kaçıp kendimi bu dağ evine atalı daha sadece birkaç gün olmuştu. Hala alışma sürecindeydim. Yataktan çıkmayı başarabildiğim zaman kendime küçük bir kahvaltı hazırlayıp vakit geçirmek için televizyonu açtım. Televizyondaki haber dikkatimi çekti. Spikerin söylediklerini daha net duyabilmek için televizyonun sesini biraz daha açtım.

‘‘Şu an ülkede kırmızı alarm verildiği yönünde iddialar etrafta dolanıyor fakat yetkililerden gelen herhangi bir açıklama yok. Çok sayıda Silahlı Kuvvetler mensubunun bölgeye yönlendirildiğini görüyoruz.’’

O sırada kameranın odaklandığı yer bana hiç de yabancı gelmiyordu.

“Bölgeye görevliler dışında girişler tamamen kapatılmış durumda. Dün gece saatlerinde yeryüzüne düşen cisme on metreden fazla yaklaşamıyoruz.’’

Çünkü burası evimin bahçesiydi.

Hızlıca televizyonun önünden kalktım. Kapıyı doğru yöneldiğimde dışarıdan gelen helikopter sesi dikkatimi çekti. Kapıyı açtığımda yaşadığım şaşkınlığı hayatım boyunca hiç yaşamamıştım. Ne üniversite sınavında beklediğimden daha yüksek bir sonuçla karşılaştığım zaman, ne de tuttuğum futbol takımı büyük bir final maçında yenildiği zaman yaşamıştım bu duyguyu.

Göz bebeklerim olduğundan daha da büyümüştü. Karşımda kara, devasa büyüklükte bir kutu durmaktaydı. Ben şaşkınlık içinde kara kutuya bakarken, kapıyı açtığımı fark eden birkaç asker yanıma yaklaştı. Benimle içeride konuşmak için izin isteyerek içeri girdiler. Ben de arkamızdan kapıyı kapattım ve onları takip ettim. İçlerinden en rütbeli görüneni konuşmaya başladı.

‘‘Merhaba beyefendi, ben Uzman Çavuş Selim Bozkurt. Tam bu bölgeye dün gece yarısı saatlerinde tanımlayamadığımız bir cisim sert bir iniş gerçekleştirdi. Ne olduğu konusunda size şu an bir bilgi vermem mümkün değil.’’

Asker bu konuşmayı yaparken gözlerimi dört açmış onu dinliyordum.

‘‘Duyduğuma göre bir fizik öğretmeniymişsiniz.’’

‘‘Yaklaşık iki gün önce bıraktım.’’ dedim hafifçe sırıtarak.

‘‘O zaman bize yardımınız gerekebilir. Üstelik bu cisim sizin kapınızın önüne düştü. Şimdi sizi buradan tahliye etmek zorundayız. Arkadaşları takip edin.’’ dedi ve evden ayrıldı. Ben de küçük bir bavul yaparak helikopter ile birlikte bir süreliğine bana ayrılan yeni evime götürüldüm.

Ertesi gün bu olay, tüm dünya basınının gündemindeydi. Sabah saatlerinde kapımı takım elbiseli iki adam çaldı. Milli İstihbarat Teşkilatından geldiklerini söyleyerek beni olay yerine geri götürdüler. Bana söylenen tek şey albayın benimle birebir görüşmek istediğiydi.

Oldukça korunaklı bir odaya alındım ve beklemeye koyuldum. Saniyeler dakikaları kovalarken en sonunda odaya giriş yaptı. Elimi sıktıktan sonra hiç beklemeden lafa girdi.

‘‘Geiger Sayacı, yani Radyasyon Ölçüm Cihazı ile yapılan ölçümler sonrasında bölgede yoğun bir radyasyon olduğu gözlendi ve bu kara kutunun bir tür kapı şeklinde giriş yeri bulunuyor. Bu girişten içeriye

girilip içeride neler olduğunu öğrenmemiz gerekiyor. Bunu herkese soruyoruz. Size de sormak zorundayız. İçeriye girmek için gönüllü olur musunuz?''

Böyle bir soru ile karşılaşacağımı tahmin etmiyordum. Uzun bir süre gözlerimi tek bir noktaya sabitlemiş, düşünürken araya girdi.

''Radyasyona özel kıyafetlerle gireceksiniz. Bu konuda sıkıntınız olmasın.''

Ağzımdan tek bir kelime dahi çıkmamıştı. Kaskatı kesilmiştim. Lafına devam etti.

''Bir gün süreniz var. Ertesi gün, yine bu saatte kararınızı söylemek için burada olacaksınız.'' dedikten sonra odadan ayrıldı. Gün boyunca bu durumu enine boyuna tartıp biçtim ve nihayet tek bir karara vardım. Kara kutunun içine giren ben olmalıyım!

Hayatımda hiçbir şey istediğim gibi gitmiyordu. Bunun farkındaydım. Yaklaşık beş yıl önce başladığım Fizik öğretmenliğine sadece birkaç gün önce veda edip, bu dağ evine yerleşmiştim. Amacım hayatımda aradığım şeyi bulmak, yaşamın anlamını yeniden keşfetmekti. Şimdi bu fırsat ayağımın altına kadar gelmişti. Eski bir fizik öğretmeninden göklerden düşen ve içinde ne olduğu bilinmeyen devasa bir kara kutuya girmesi isteniyordu. Haliyle içimdeki mucit aşkı kabarmıştı. Artık bana yöneltilen sorunun cevabını en iyi ben biliyordum.

Ertesi gün yine aynı şekilde evimden alınarak o odaya götürüldüm.

''Evet, o kutuya girmeyi kabul ediyorum.'' dediğimde, albayın ömründe hiç bu kadar mutlu görünmediğinden emindim.

Aynı gün içinde astronot kıyafetini andıran, radyasyondan korunmak için özel üretilen kıyafetleri giydim. Çeşitli talimatlar verildi. Üzerime biri başıma, biri de sırtıma olmak üzere iki mikro kamera yerleştirildi. Artık her şey için hazırdım. Ama o kara kutunun içine girmeden basının önüne çıkmam istenilmişti. Dünyanın her yerinden televizyon kanalları ve gazeteciler oradaydı. Ben de şu açıklamada bulundum:

''Hemen yanı başımızda devasa bir kara kutu bulunuyor. İçinde ne olduğu hakkında en ufak bir fikrimiz dahi yok. Sadece içeride radyasyon seviyesinin biraz fazla olduğunu biliyoruz. Eğer içeride görmeye değer bir şey varsa, bana zarar vermemesini dilerim. Görmeye değer bir şey yok ise, bu radyasyonun içine boşu boşuna girdim demektir. Teşekkür ederim.'' diyerek soruları cevaplamadan basının yanından ayrıldım.

Kara kutuya yaklaştığımda sanki hayat ağır çekime alınmıştı. Çok heyecanlıydım. İçeri usulca giriş yaptım. İçerisi beyaz parlak bir ışık ile aydınlatılmıştı ve gördüğüm tek şey birçok insandı. Bana çok tanıdık gelen simalar da içerdeydi. Albay, MİT'ten gelen adamlar ve askerler.

''Yeni Dünya'ya hoş geldin.'' dedi albay bana göz kırparak.

''Şöyle anlatayım. Anlamakta güçlük çekebilirsin ama iyi dinle. Dünya'da yaklaşık otuz yıl sonra bir nükleer savaş çıkacak ve milyarlarca insan ölecek. Dünya'daki doğal kaynaklar tükenecek. Biz de aralarından seçtiğimiz insanları yeni gezegenlerine götürüyoruz.''

''Siz?'' diye sorabildim sadece.

''Biz. Kara Kutu sakinleri.''

Aldığı sayısız ödül ve
kaleme aldığı onlarca eseriyle
'Üç Kuşağın Yazarı' unvanlı
GÜLTEN DAYIOĞLU'na
ithafen oluşturacağımız

Bilimkurgu ÖYKÜ SEÇKİSİ 2020

için geri sayım başladı!

Sevgili, Gülten Dayıoğlu'nun da
özel bir öyküsüyle dahil olacağı bu eşsiz öykü seçkisi için
parmakları ve zihinleri çalıştırma zamanı.

Yapmanız gereken, **2000 kelimeyi** aşmayan öykünüzü
yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
adresine göndermek.

* Öyküler, daha önce herhangi bir yerde yayınlanmamış olmalıdır.
* Dilbigisi yazım kurallarına uyulması önceliğimiz olacak, özensiz gönderilen dosyalar elenecektir.
* Öyküler, YBKY Ekibi tarafından ön değerlendirmeye alınacak ve sahiplerine, gerekli bilgiler verilecektir.
* Seçkiye girecek öykü ve yazarların listesi son katılım tarihinden bir hafta sonra açıklanacaktır.

Katılım için son tarih
20 Şubat 2020

www.yerlibilimkurguyukseliyor.com

Roman - Bölüm 22

Gürhan Öztürk

Son İnsan

KİTAP 1- DEĞİŞİMİN YENİ HALKASI

İnsanoğlu en başından beri yanıtları arayıp durdu. Çoğu zaman yanıtların kendi benliğinin içinde olduğunu sandı. Çoğu zaman da yanıtları yıldızların arasında aradı. Ama en başta anlamadıkları şey ortada tek bir yanıt olmadığıydı. Herkesi tatmin edecek tek bir yanıtın hiçbir zaman olmaması yine de insanoğlunun soru sorma heyecanını elinden almaya yetmeyecekti. Ne de olsa bu insanlık için bir yolculuktu ve son insan da gelip geçene kadar yolculuğun sonu gelmeyecekti…

(14.03.2015, Üç ay önce, İzmir)

"Fış fışşşşş…… Fış Fışşşşş…."

"Kara Altın, içimizi şişirdin. Fış fışına ama şimdi başlatma!"

Karakolda bu kaçıncı nezaret deneyimiydi bilemiyordu, Kara Altın. İstese demirleri kuma dönüştürür kaçardı, ama nezarette iki kişi daha vardı. Bu yüzden hilesinin ne olduğunun ortaya çıkmasını istemiyordu. Biri sürekli gece Bornova sokaklarında denk geldiği oranın düzenli hırsızlarındandı, Kara Altın gibi ona bir lakap takılacak kadar ünlenememişti daha. Yaşı da çok geçti, üniversitede okuma ya da düzgün bir meslek sahibi olma fırsatını pek değerlendirmemiş olmalıydı. Diğer arkadaşı Kara Altın da, hırsız yoldaşı da ilk kez görmüştü. Pek konuşkan birisi değildi, biraz da onu gıcık etmek ve ağzından laf almak için fış fış efekti çıkartıyordu boyuna. İnsanlar kızdırmayı iyi

becerirdi, ama bu becerisi pek işe yaramamış gibiydi. Sadece hırsız arkadaşını sinir ettiğiyle kalmıştı.

Akşamın ilerleyen saatleri olduğunu tahmin ediyordu, kimse burada saati söylemezdi. Ne kadar vakit geçtiğini bilmiyordu, o esnada birden fazla insanın ayak sesiyle kendisine geldi. Asker üniformalı yaşlıca bir adam iki polisle beraber demir parmaklıklara doğru ilerliyordu.

"Kendisine Kara Altın dediğine eminsiniz değil mi?" diye soruyordu asker olan adam polislere. Yüksek rütbeli birisi olmalıydı. Otoriter bir duruşu vardı. Kara Altın pek otorite dinlemez biri olduğundan adamdan daha ilk görüşte pek hoşlanmamıştı. Ama bu görüşlerini genelde saklamayı tercih ederdi, dolandırıcılık sanatının altın kuralıydı.

"Evet, ben Kara Altın'ım diye bağırıyordu sürekli," diye yanıt verince polislerden biri Kara Altın konuşma sırasının kendisine geldiğini düşünmüştü. Sonuçta doğrudan kendisiyle ilgili konuşuyorlardı.

"Bana sorsan ben de yanıt verebilirdim. Sonuçta benim de onlar gibi bir ağzım var fark ettiysen," dedi Kara Altın.

"Ağzın olduğunu biliyorum, Kara Altın. Bu konuda beni özellikle uyardılar zaten en baştan," diye konuştu asker.

"Buradan çıkmak istiyorsan, bana marifetini göstermeni istiyorum. Normalde arkadakiler olmasa buradan çoktan tüymüştün bile değil mi?" dedi asker ardından. Kara Altın, adamın hangi marifetinden bahsettiğini anlamıştı. Bu sırrını iyi sakladığını zannediyordu, ama anlaşılan artık kaçamayacağı bir noktadaydı.

"Bunun bir tuzak olmadığını nereden bileceğim peki?" diye sordu adama. Herkesin önünde ilk defa onu özel yapan yeteneğini sergileyecekti, bu riski alacaksa bunun karşılığı da güzel olmalıydı.

"Bilemezsin. Ama başka bir çaren de yok," dedi adam. O disiplinli havasının ardında heyecanlı bekleyişi Kara Altın adamın gözlerinde görebiliyordu. Özel insanlardan birini bulmuş olmanın heyecanı vardı adamda.

Kara Altın daha fazla adamı bekletmek istemedi ve iki eliyle demir parmakları sıkı sıkıya tuttu. Bir süre sonra demir kuma dönüştü ve ortada demir parmaklık diye bir şey kalmadı. Hırsız arkadaşının arka tarafta yere düşüp bayıldığını düşerken çıkan sesten anlamıştı. Sessiz ve gizemli arkadaş ise durum karşısında hala sakin karakterini bozmamayı tercih etmiş gibiydi.

"Gerçekten de büyüleyici. Bu gösteriyi ne zaman izlersem izleyeyim sürekli etkileneceğimi sanıyorum," diye yorumda bulundu yüksek rütbeli asker. Gözlerinde gerçekten de Kara Altın'ın gösterisine göstermiş olduğu hayranlığın gerçek olduğu fark edilebiliyordu. Ancak elinden geldiğince disiplinli karakterini bozmamaya çalışmıştı. Bunu becermekte biraz zorlanmıştı, heyecanını gidermek için öksürdü ve gülümseyerek konuşmasına devam etti: "Ama asıl işimize dönelim. Daha ne kadar bu sefil hayatı yaşayıp, bir amacın olmadan takılmayı planlıyorsun?"

Kara Altın son zamanlarda tam da bunu düşünüyordu zaten. Artık sıkılmıştı hayatından. Bu asker ise zihnini okumuş gibi davranıyordu.

"Önerin nedir?"

"Gazeteleri okumadığına eminim, ondan bilmiyorsundur ama ben bir projenin başındayım. Bizzat ordu tarafından başlatılan bir proje. Senin gibi mucizevi özellikleri olan insanları bir araya getiriyoruz ve onlardan askeri yönden yararlanabileceğimiz bir

güç oluşturmayı planlıyoruz. Böylece insanlar sizin iyi eğitildiğiniz zaman aslında ülkeniz için son derece faydalı işler yapabileceğinizi bilecek.”

Aslında askerin dediğinin aksine gazete okumayı severdi, çöp kutularından topladığı gazetelere göz atardı ve projenin de ne olduğunu biliyordu. Gelen kişinin de kim olduğunu projeden bahsetmesi üzerine anlamıştı. Gazetelerde bayağı bahsinin geçtiği bir generaldi. Ama adı dilinin ucunda olsa da bir türlü aklına gelmemişti. Yine de askerin onun hakkındaki düşüncelerinin bu şekilde kalmasının onu daha güvende tutacağını düşündüğünden projeyi ilk kez duymuş gibi davranmayı tercih etmişti.

“Hım, iyi bir şeye benziyor. Yazabilirsin beni de listeye. Peki, sana ne diye hitap edeceğim?”

“Adım Serhat Seçkin. Ama sen bana General diyeceksin.”

General karakolun çıkışına kadar ona eşlik etmişti. Komiser başta olmak üzere polislerin hiçbiri sanki Kara Altın yokmuş gibi davranıyorlardı, kayıt dışı bir çıkış yapıldığını anlamıştı Kara Altın. Belki de soran olursa hala karakolda nezarette kalıyor olduğu söylenecekti, tabi soran birisi olursa.

“Buradan istediğin yere gidebilirsin. Vedalaşmak istediğin birileri olabilir, çünkü uzun bir süre kimseyle görüşemeyeceksin,” diye belirtmişti General yanından ayrılmadan. Kara Altın zaten gideceği yeri biliyordu. Ayrılmadan önce General’den bir iyilik istemişti. General için yapabileceği oldukça basit bir şeydi.

Karakoldan fazla uzakta olmakta bir meydan vardı. Gecenin belli saatlerine kadar bile insanların uğrak yerlerinden biri olurdu. Genelde arabası olmayan, dışarı uzak bir yere gidemeyen aileler çocuklarıyla birlikte bu meydana gelirdi, merdivenlerine otururlar ve çekirdek ile vakit geçirirlerdi. Çocuklar da kaykaylarıyla, patenleriyle, bisikletleriyle artık aileleri hangisini alabilmişse meydanda arkadaşlarıyla yarışırdı.

Kara Altın da arkadaşlarını genelde burada bulurdu. Meydana vardığında dilencilerden oluşan bir çocuk kafilesinin ortasında kalmıştı. Onu gören çocuklar heyecanla ona doğru koşturuyorlardı. O da her birine General’in karakolun yakınındaki tekel bayinden almış olduğu şeker ve çikolataları dağıtıyordu.

“Kara Altın, bizi terk edeceğin doğru mu?” diye sordu küçük bir kız. Elleri ve yüzü demin yediği çikolatanın izlerini taşıyordu.

“Sizi asla terk etmem. Öyle bir şey yok. Sadece birkaç aylığına başka bir yerde olacağım. Hem döndüğümde size kim bilir neler getireceğim?” dedi Kara Altın. Ama içi de bir yandan sıkılıyordu, bu çocuklarla bir tek o ilgileniyordu. Ailesi ve belediye tarafından sokaklarda terk edilmişlerdi. Kendisini de onlardan biri olarak görüyordu. O bir sokak çocuğuydu, bu gerçek ona çok önceden öğretilmişti.

“Bugün bize ne anlatacaksın, Kara Altın?” diye sordu başka bir çocuk.

“Ah, evet. Bugün size Kleopatra’dan bahsedeceğim. Hiç duyanınız oldu mu?” diye başladı anlatmaya keyifle Kara Altın.

“Rus güzellik kraliçesi mi?” diye şakasına bir tahminde bulundu çocuklardan biri.

“Kleopatra Mısırlıydı. Antik Mısır’ın son kraliçesi olarak bilinir. Aslında VII. Kleopatra’dır doğrusu ama bu isim onunla özdeşleştiği için kısaca Kleopatra diye bilinir her yerde. Çok zeki ve tehlikeli bir kadındı. 9 dil bildiği rivayet edilir. Roma imparatoru Sezar’ı kendisine aşık etmişti. Büyük İskender gibi

onun da en büyük hayali tüm dünyaya egemen olmaktı, ama Sezar ölünce tüm planları alt üst olmuştu. En son İskenderiye'deki sarayında intihar etmek için acı çekmeden öldüren bir zehir içtiği bilinir, öldüğünde 39 yaşındaydı. Büyük bir kayıptır bence, böyle güçlü kadınlar kolay gelmiyorlar dünyaya. Ayrıca burnunun da çok güzel olduğu söylenir, bir bakıma haklısın oğlum, belki Rusların değil ama Mısırlıların güzellik kraliçesi unvanını taşıyabilirdi," diye anlattı Kara Altın.

"Vay be. Belki bir gün biz de onun kadar güce sahip oluruz. Dünyaya değil bu şehre egemen olsak yeter," diye yorumda bulundu çocuklardan biri.

"Tüm dünyaya egemen olmak isteyenlerin sonu hep ibret alınması gereken bir öyküye dönüşmüştür," dedi Kara Altın.

"Senin öyle bir gücün olsaydı, böyle bir şeye kalkışmaz mıydın, Kara Altın?" diye sordu aynı çocuk.

"Bilemem ki. Büyük lokma yiyip, büyük söz söylememeye çalışırım hep ben. O yüzden bir şey dememek daha iyisi belki de."

"Hadi ama, burada hayal ediyoruz sadece," diye ısrar etti çocuk.

"O halde bir düşünelim. Evet, öyle bir güce sahip olsaydım ne yapardım? Sanırım tek yapacağım bir şey olurdu. O da sizlerin daha düzgün bir hayat yaşaması için uğraşmak."

"Buna iyi kıvırmak derim ben."

"Ben de sana çikolatan iyice elinde eridi, birazdan elini yemek zorunda kalacaksın derim."

Bunun üzerine tüm çocuklar gülmeye başladı. O anda fark etti ki belki de çocuklarla geçirdiği son gündü bu Kara Altın'ın. Bir şey demedi, veda etmek istemiyordu. Onlarla yalnızca iyi vakit geçirmek istiyordu.

Demin Kara Altın'ın onları terk edeceğini söyleyen küçük kız birden bir hediye paketi çıkarttı ve bunu Kara Altın'a uzattı. Paketin çoğu tarafı yırtık pırtıktı, çöpten çıkartıldığı belliydi. İçindeki, paketin yırtık kısımlardan biraz sarkmıştı. Temiz, kullanılmamış bir penye olduğunu anladı gözleri dolan Kara Altın. Çocuklar ellerindeki parayla hırsızlık sonucu elde ettikleri değil, satın aldıkları bir penyeyi hediye etmek istemişlerdi.

"Bunu sizden uzak kaldığım her gün giyeceğim. Bunu giydiğim zaman sizler de bana uzak diyarlarda yaşayacağım maceralarımda eşlik etmiş olacaksınız. Söz veriyorum," dedi Kara Altın ve penyeyi kara sakallarına bastırdı.

"Belki dünyaya egemen olamam hiç, istemem de böyle bir şey. İlla her amacın bu kadar yükseklerde olmasına gerek yok ki. Sadece yaşamamın bir anlamı olsun yeter. Belki de ölümümün de bir anlamı olur böylece."

Kara Altın, hayatında en sonunda bir amaç bulmanın heyecanını duyuyordu. Artık arayışının sonuna gelmişti.

(03.07.2015, Günümüz)

Kara Altın toplantı salonunda yemek olmadığını görünce hayal kırıklığına uğramıştı. Daha kahvaltı yapmamışlardı bile. Bu ne yüzsüzlüktü böyle! Kedi Oğlan'ın nişanlısı olarak bahsedilen kadın ise General'in yanında oturuyordu. Gerçekten de güzel bir kadındı, esmer kadınlar zaten Kara Altın'a hep güzel gelirdi. Sarışın ve kızıl saç onun için doğal değildi. Kedi Oğlan'ın neden güzel nişanlısından hiç

bahsetmediğine anlam verememişti, gerçi geldiğinden beri hep içine kapanık biri olmuştu, Manuel ve Kuzgun hariç pek kimseyle konuşmazdı. Daha bu sabah ilk defa Kedi Oğlan ona günaydın diyerek şaşırtmıştı, tam da neşesinin pek yerinde olmadığı bir anına denk gelmişti konuşmaları.

Kedi Oğlan tuvalete gideceğini söylemişti ve daha toplantı odasına gelmemişti. Bulundukları kattaki spor salonunun içerisinde duşların da yer aldığı yere girerken görmüşlerdi en son. Rüyacı ve Klik içeri girdikten sonra sabırsızlanan General: "Kedi Oğlan'ı gördünüz mü buraya gelirken?" diye sordu.

"Hayır, herkes burada sanıyorduk hem biz," diye yanıt verdi Rüyacı.

"Sanırım birisinin onun elinden tutup getirmesi gerekecek," diye ayağa kalktı İklime. Gayet normal bir durummuş yaşanılan şey gibi davranıyordu. Herkesten daha rahat tavırları dikkat çekiciydi.

"Olur mu öyle şey? İsterseniz birini gönderelim, o getirsin," dedi General hemen. Otoritesini nasıl koruması gerektiğiyle ilgili bir ikilem içerisindeydi. İklime burada ondan daha üst bir konumdaydı, ama Kedi Oğlan ve diğerlerinden de General sorumluydu.

"Saçmalamayın, General. Nişanlımı benden daha iyi tanıyan kimse yoktur, bana güvenin siz," dedi İklime kendine güvenen bir ses tonuyla ve odadan çıktı.

"Nişanlısı olduğundan haberimiz yoktu. Neden hiç anlatmadı ki?" diye sordu Marker, İklime çıktıktan sonra. Bu durum karşısındaki şüphesini herkes gibi o da saklamakta zorlanıyordu.

"Bana ve Manuel'e üç akşam evvel anlatmıştı. Ama bize anlattığında başka şeyler söylemişti," diye söze karıştı Kuzgun.

"Ne gibi?" diye sordu hemen Starfell. Kedi Oğlan ve Manuel ile gece buluşmalarına tanık olmuştu, ama hiçbir zaman ne konuştuklarını soracak cesareti bulamamıştı kendisine. Gizli bir mesele konuştukları ortadaydı ve kendisini hiç aralarına almadıklarına göre sırdaşları yapmaya da niyetlerinin olmadığını düşünmüştü.

"Sevdiği kadının öldüğünü söylemişti," diye yanıt verdi Manuel, Kuzgun yerine.

"Sapasağlam ayaktaydı benim gördüğüm kadarıyla," dedi Marker, özellikle son kelimeleri iyice vurgulayarak. Ne de olsa kimse onun gelişmiş gözlerini sorgulayamazdı.

"Sanırım aslında ölmediğini o da bilmiyordu," dedi Kuzgun iç çekerek. Kedi Oğlan'a içten içe acıyordu, böyle bir hadise kimsenin başına gelmemeliydi.

"Ya da bilmediğimiz başka şeyler dönüyor burada," diye yorumda bulundu General. Huzursuz olduğu belliydi son gelişmelerden, ama yine de fazla bir şey söylemek istemiyordu.

İklime, Kedi Oğlan'ı spor salonunda, duşların yer aldığı bölmede buldu. Aynaya bakıp duruyordu. Güya suyu da açmıştı, ama İklime yine de içeri girmekte bir sakınca görmemişti, ne de olsa nişanlısının sürekli duş almaktan hoşlanmadığını biliyordu aynı bir kedi gibi.Yavaşça Kedi Oğlan'ın omzuna dokundu. Ama o ilgisizce aynaya bakmaya devam ediyordu.

"Ben geldim. Sonunda seni buldum," dedi İklime, ama Kedi Oğlan tepkisizdi.

"Biliyorum, bana kızgın olman doğal. Ama bu şekilde olması gerekiyordu. Bu kadar sene acı çektin, yalnız kaldın. Böyle olsun ben de istemezdim."

Birden etraflarındaki duvarlar eskimeye, duş

aparatları paslanmaya başladı. Her şey gelecekteki bir zaman dilimine doğru ilerliyor gibiydi. Sadece duş alanı ile sınırlı kalmadı, yavaşça bu durum tesise yayılmaya başladı.

"Bunu yapma, hepimizi tehlikeye atıyorsun. Yalvarıyorum," diye bağırdı İklime, ama Kedi Oğlan duymuyordu ya da duymak istemiyordu hiçbir şeyi. Aynaya bakmasını sürdürdü ve her şey paslanmaya da devam etti.

Toplantı odasında ilk olanları Kara Altın fark etti. Kuzgun ve Efla'nın başına gelenlerden sonra tekrar benzer bir olayın başka birisi tarafından da deneyimlenmesini istemiyordu, bu yüzden hemen: "General, milleti dışarı çıkart. Hemen!" diye bağırdı.

"Birimiz onu durdurmalı, yoksa yayıldıkça yayılacaktır gücü," diye belirtti Starfell.

"Ben gidebilirim, beni etkilemez," diye önerdi Ozan. Ses tonu sakindi, onun için sıradan bir mevzu gibiydi.

"Hayır, bunu istemiyorum. Lütfen, General, Ozan'ı tek başına göndermeyin," diye karşı çıktı Rüyacı.

"Rüyacı haklı, ailene seni sağ salim teslim edeceğime dair bir sözüm var. Seni ne olursa olsun tek başına gönderemem," dedi General da. Rüyacı, General'in bu tepkisine şaşırarak bakmıştı ve memnun olmuştu.

Daha fazla tartışarak zaman kaybetmemeleri için Kara Altın harekete geçti, toplantı odasından çıkıp kapıyı kapattı hızla. Ardından da kapıyı altına dönüştürdü.

"Bunu yapmasına izin veremeyiz, ben peşinden gidiyorum," diye öne atıldı Starfell. Kedi Oğlan'ı bir kere durdurabilmişti, en azından etkisi altına aldığı kişileri uzaklaştırmayı başarmıştı. Tekrardan ona yaklaşabilirse bedeninde oluşturduğu enerjiyi yine kinetik bir forma dönüştürebilmeyi başarabileceğine inanıyordu.

"Asla! Sen gidersen ne olacağını bilemeyiz. Öfkelenmemen herkes için daha önem teşkil ediyor. Şimdilik yapabileceğimiz bu tesisten mümkün olduğunca uzağa gidebilmek," diye uyardı General. Starfell, General'e hak vermek zorunda kalmıştı acı bir şekilde. Ama Kara Altın onun takım arkadaşıydı, peşinden gitmemek onun için alınması zor bir karardı.

"Bunu ben yapabilirim," dedi Manuel ve hemen kâğıt kalem çıkarttı. Her zaman yanında taşıdığı aksesuarlarıydı bunlar, cüzdan ve saatten bir farkı yoktu onun için kâğıt ve kalemin.

Manuel çizimi yapmaya başladığında herkes Kedi Oğlan'ın etki alanından uzakta durmak için toplantı odasının en dip kısımlarına ilerlemeye başlamıştı. Bay Fend hızlı yürüyemiyordu, sandalyelerden birine değneğinin çarpmasıyla beraber değnek elinden düşmüştü. Geride kalan değneği almaya fırsat bulamayan Bay Fend, masaya tutunarak ilerlemeye çalışırken Starfell hiç düşünmeden arkadaşını kurtarmak için geriye dönmüş ve onun yürümesine yardım etmişti.

"Bir takım arkadaşını daha geride bırakamam," dedi Starfell, sesinde vicdanının yansıması duyulabiliyordu sanki.

Klik endişeyle: "Çabuk olsana!" diye Manuel'in başında bağırmaktaydı. Ama pek de Manuel'in hızına katkı sağladığı düşünülemezdi.

Manuel çizimin son kısımlarında bir ikilemde kalmıştı. Arkadaşlarını riske atmak istemiyordu.

Yeteneğini zorlayacağı bir an değildi. O yüzden son anda bir eklemede bulunmaktan vazgeçti ve biten çizimini herkese gösterdi. Kara kalemle yapılan çizime göre elinden geldiğince benzetmeye çalıştığı takım arkadaşları tesisin yakınlarında yer alan bir ormanın içindelerdi. Çizime baktıkları gibi kendilerini tesisin yakınındaki ormanda buldular. Tesisi uzaktan görebiliyorlardı. Dıştan duvarlarının paslandığını ve yıkılmaya başladığı fark ediliyordu.

Starfell nerede olduklarını anladığı gibi takım arkadaşlarına dönüp bakmış ve içinden sayım yapmıştı. Ama bir eksik vardı. Manuel'in hiç düşünmeden boğazını sıkarak: "Kara Altın nerede lan?" diye bağırdı.

"Onu çizemedim, kurtuluşumuzu garantilemek istedim," diye açıkladı, ama gözyaşlarını tutamıyordu o da. Starfell çizer arkadaşının boğazını sıkmayı bıraktı, öfkesine hakim olması gerektiği için. Yoksa o anda hiç düşünmeden sıkmaya devam edebilirdi.

Kara Altın spor salonuna ulaşmıştı. Starfell'in buradaki jimnastik aletlerine nasıl da heyecanla baktığını hatırlıyordu. Pek fazla burada spor yapmaya fırsat bulamadığından yakınırdı, neredeyse her gün tesis dışına çıkmaları gerekmişti son zamanlarda. Ama şimdi o aletlerin tamamı paslanmıştı ve çoğu küle dönüşmüştü bile.

Kedi Oğlan'ın gücünün etkisine çoktan girmiş olduğunun farkındaydı. Adımları yavaşlamış, artık koşarken nefes nefese kalıyordu. Yaşlılık belirtilerini gösteriyordu iyice. Bastırmayı başaramayacağını bildiği bir korku tüm bedenini ele geçirmişti. Korkuyu kum tanesine dönüştürse bile korkunun yine değişmeyeceğini biliyordu. Bay Fend'in ona söylediği bir sözdü, ona hiç aklında olanı deme fırsatı olmadığını fark etmişti o anda. Keşke onun yüzüne onu affettiğini söylemiş olsaydı, bu pişmanlığı yaşayacağını hiç tahmin edemezdi.

Tartışma yapmaktan kimse harekete geçmeyecek gibi duruyordu, o ilk adımı atarak kapıdan çıkmıştı. Peşinden birilerinin geleceğine inanıyordu. Kedi Oğlan'ı geçen seferki gibi yine hep beraber sakinleştirebileceklerini düşünmüştü.

"Durmalısın! Hadi!" diye Kedi Oğlan'ın nişanlısının sesi geliyordu kulağına. Daha hızlı olmaya çalıştı, sesin geldiği yere varmasına çok az kalmıştı ama yere yığıldı sonunda dayanamayarak.

"Sen o olamazsın. Onun ölümünü kendi gözlerimle izlemiştim ben," diye bağırıyordu Kedi Oğlan.

"Her şeyin açıklaması var, bana inanmalısın."

"Bu sefer beni kandırmasına izin vermeyeceğim. O kolyeyi ne pahasına olursa olsun geri alacağım."

"Ben de sana yardım edeceğim."

"Yalancı! Sen o değilsin!"

İklime, Kedi Oğlan'ın ellerini tuttu ve gözlerinin içine baktı. O sözleri söyledikçe Kedi Oğlan da hatırlamıştı ve birbirlerine sevgilerini anlatan o sevgi dolu şiirin mısraları dökülmeye başladı ikisinin dudaklarından.

"Ne sensiz ne bensiz! Hayatın içinde kaybolmuşuz, ama yine birbirimizi bulmuşuz."

"Ne sensiz ne bensiz! Ölümün sonsuzluğunda hapsolmuşuz, ama yine de sevmekten vazgeçmemişiz!"

"Yüreğimden kopan tek bir parça var, o da artık senin içinde."

"O parça yeşeriyor ve filizleniyor. Sen oluyor! Artık yaşayamam ne sensiz ne bensiz. Çünkü sen de ben de biriz artık."

"Buldum seni her seferinde. Güneşim oldun. Yuvam oldun. Senle ben var oldum."

"Sonunda buldun beni. Buldun!" dedi Kedi Oğlan ve yüzü güldü. Mutlulukla sarıldı sevdiği kadına. O anda her şey normal zaman dilimindeki haline dönmeye başladı. Gözyaşlarının arasından: "Bu nasıl mümkün olabilir? Her şeyi geri alabildim, ama ölümü geri alamadım. Her şeyden kaçabilirsin, ama ölümden asla! Kaçışın olmadığı tek yerdir o," diyordu.

"Kalbim olmadan yaşıyorum diye çok korkmuştum, ama sonradan hatırladım ki kalbimin bir parçası hep sendeydi. O sende olduğu sürece korkmama gerek yoktu."

El ele çıktıklarında ikisinin de yüzü gülüyordu. Herkes deminki olay sırasında tesisten kaçmanın bir yolunu bulmuş gibiydi. Biri dışında. Kara Altın sırt üstü bir şekilde yerde yatıyordu. Nefes almıyordu. Normal, olması gereken yaşındaydı ama yaşam belirtisi yoktu. Kedi Oğlan ağlayarak kaldırdı daha bu sabah günaydın diyerek neşelendirmeye çalıştırdığı arkadaşını yerden ve ona dokundu. Ölümün geri dönüşü yoktu, ölümün kaçışı yoktu! Ne yaparsa yapsın bu yola sapanları geri getiremiyordu.

"Ne yaptım ben?" diye bağırdı Kedi Oğlan.

Hala diğerleri ormanda olaylardan bihaber bekliyorlardı. Tesisin normale döndüğünü görmüşlerdi, ama geri dönmeye korkuyorlardı. Manuel ve Kuzgun takımdan biraz uzaklaşmışlardı. Kuzgun titriyordu. Hava serinlemişti, oranın iklimine göre pek olağan olduğu söylenemezdi. Üstüne o daha yeni yıkanmıştı. Manuel onu ısıtmak için elinden geleni yapıyordu. Arkadan ona sarılmıştı. Bir süre sonra ensesine gelen sıcak nefesi Kuzgun'u heyecanlandırmaya başlamıştı. Kalbi küt küt atıyordu ve Manuel o sesi sanki beyninin içinde duyuyordu.

"Onu kurtarmak için asıl bizim gitmemiz gerekirdi, onun en yakın dostu ikimizdik," diye konu açmaya çalıştı Kuzgun. Birileri onları bu kadar yakın görecek diye rahatsız olmuştu, Manuel'i kendisinden uzaklaştırmak istemişti. Manuel'in ona sarılmasından memnun kalmıştı, bir erkeğin kendisine bu kadar yakın olması özlediği şeylerden biriydi. Ama kendisine uzun zaman önce bir sınır çizeceğine dair söz vermişti, hiçbir erkek artık kalbinin derinliklerine giremeyecekti, bu o kadar kolay olmayacaktı.

"Bu sefer Kedi Oğlan durumu abartmıştı, duygusal anlamda her sorun yaşadığında aynı krizlere neden olduğu sürece öyle dengesiz birinin yanına yaklaşmana izin veremezdim."

"Efendim? Senden izin alan mı vardı sanki?"

"Yani öyle demek istemedim. Biliyorsun!"

"Biliyorum. Beni korumak istiyorsun sadece."

O anda Kuzgun bastırmış olduğu arzularına teslim oldu, kalbindeki sınırı biraz olsun açmak için birisine izin vermesi gerektiğini düşündü ve Manuel'i dudağından öptü. Bu çok kısa bir andı, ne olduğunu Manuel bile başta anlayamamıştı, ardından da yüzü kızarmıştı. Uzaktan gören yüzünün pancar gibi olduğunu söyleyebilirdi rahatlıkla.

Klik, sessizce olayları seyreden Marker'ın yanına gitti. Kafasında diyeceklerini önce bir tarttı. Ardından konuştu.

"Dün sana çok öfkeliydim. Ama sana hak veriyorum. Yaptığın şey çok doğruydu. Ne de olsa sen bir polissin, benden daha iyi bilirsin bu tür durumlarda ne yapılması gerektiğini."

Marker, Klik'in omzunu sıktı dostane bir şekilde ve teşekkür etti: "Bu sözlerin benim için önemliydi,

içimi rahatlattın."

Birbirlerine sarılmalarıyla beraber yeniden eski arkadaşlıklarının geri döndüğünü ikisi de biliyordu.

Efla ise Rüyacı ve Ozan'ın yanında oturmaktaydı. Cebinden ailesinin fotoğrafını çıkartmıştı. Artık sürekli fotoğrafları yakınında tutmak istiyordu, çünkü onların manevi desteğine ihtiyaç duyuyordu. Dün geçmişinden birileriyle karşı karşıya gelmek onu tahmininden daha çok etkilemişti, anlaşılan duyguların insanları nasıl etkileyeceğini kestirmek öngörü yeteneğini bile aşan bir durumdu. Duyguların haricinde Kedi Oğlan'ın gücü de onun bu özel yeteneğini kullanmasını kısıtlıyordu. Çünkü onun gücünün dokunduğu nesneye veya kişiye nasıl etki edeceğini belirleyecek hiçbir ipucu söz konusu değildi. Bu yüzden bu tür durumlarda bir yorumda bulunmak bile onun için riskliydi, zaten General'e Kedi Oğlan'ın bir "tanrı" olarak görüleceğini bu nedenden ötürü demişti.

O fotoğraflara dalmış bir şekilde bakarken Rüyacı: "Aileni senin de kaybettiğini duydum. Seni bu konuda bir tek ben anlayabilirim," diye konuştu.

"Onları çok özlüyorum, Rüyacı. Bunu bazen kendime bile itiraf edemiyorum."

"Zordur, bilirim. Bir yerlerde mutlu olduklarını ve bizi izlediklerini düşünmekten başka yapacak bir şey yok maalesef."

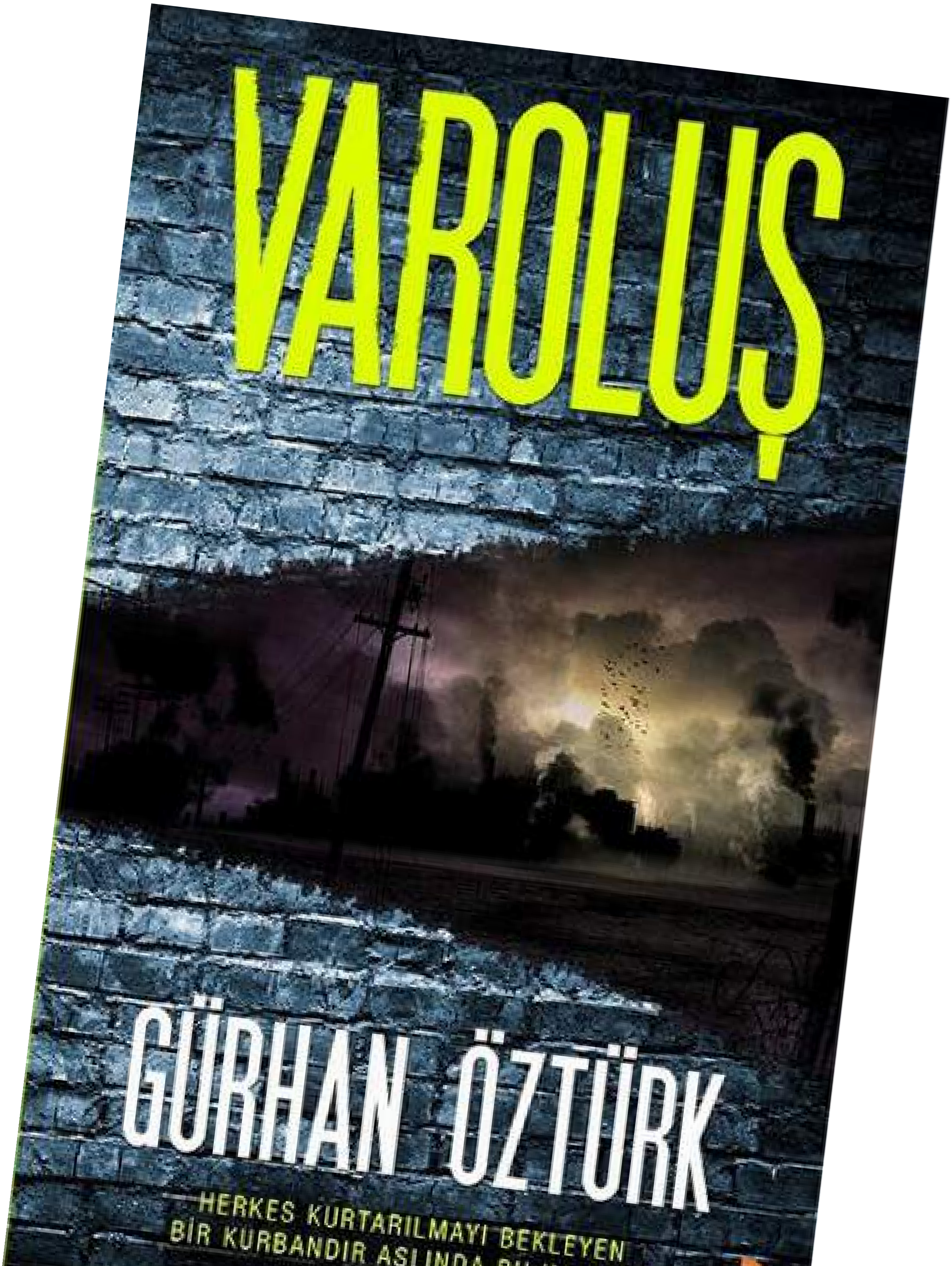
Ozan çok sessizdi. Rüyacı'nın tesisteyken onu durdurmasına müsaade etmişti. Bir senedir tek başınaydı, General ile oradan oraya geziyordu ama başında onu kollayacak bir büyük olmamıştı. O yüzden bu çözemediği bir dengesizlik halini almıştı. İlk günü korkmadan Starfell'in karşısında dikilmişti, şimdi ama Rüyacı'ya karşı çıkamamış ve onu üzmekten endişe duyduğundan arkada kalmayı kabul etmişti.

Bay Fend ve Starfell yeniden eski haline dönmüş olan tesise bakıyorlardı. Bay Fend, değneğini tesiste bıraktığı için yürümekte zorlanıyordu. Neyse ki Starfell onu hiç yalnız bırakmıyordu. Ona yürürken hep destek oluyordu.

Starfell: "Bir haftaya yakın zamandır o tesisin içinde yaşayıp durduğumuza inanasım gelmiyor bazen," diye konuştu.

"Yaşamın gizemi de burada değil midir?" diye yorumda bulundu karşılık olarak Bay Fend.

General, Manuel'in geride bıraktığı çizimlerine bakıyordu. Hiçbirinde tarih yazmıyordu, yani böylece olayın çizildiği an gerçekleşmesine neden oluyordu belki de. Ama sonunda ilk defa bir tarihin not düşüldüğü bir çizime denk geldi. Çizimde kendisi de vardı. Boynunda bir ip asılıydı ve idam edilmek üzere gibi duruyordu. Arkada parlayan bir adam vardı. O parladıkça sanki etrafında felaketlere neden oluyordu. Arka planda dünyanın kendisi çizilmişti, kocaman mavi kürenin ortasında büyük bir patlama olmuştu ve patlama alanı yayılmaktaydı. Korkuyla Starfell'e döndü, patlayan adam o olmalıydı. Manuel niçin böyle bir şey çizmeye kalkmıştı, anlam verememişti ve dahası tarih yarını gösteriyordu. Proje yüzünden vatan hainliği yaptığı nedeniyle idam mı edilecekti, Starfell de bir nedenden ötürü tüm dünyayı etkileyecek bir patlamaya sebep olabilir miydi, sırf gerçeklikle oynama gücü bahşedilmiş birisi böyle bir çizim yaptığı için bunlar gerçekleşebilir miydi?

VAROLUŞ
GÜRHAN ÖZTÜRK
HERKES KURTARILMAYI BEKLEYEN
BİR KURBANDIR ASLINDA BU HAYATTA

3. Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Kısa Öykü Yarışması ÜÇÜNCÜSÜ

Hakan Kilyusufoğlu

2222

Ben, koltuğunun karşısındaki dev pencereden karanlık boşluğa bakıyordu. Elindeki tabletten film izlemekte olan Aaron'a dönüp, "Sence bu pencerelerin bir amacı var mı?" diye sordu. Aaron kafasını tabletten kaldırmadan, "Teknik olarak yok ama psikolojik olarak iyi hissedeceğimizi düşündüler herhalde. Eğer dışarıyı göremeseydik kapana kısılmış gibi hissederdik. Dışarıda hiçbir halt olmadığı görmek güzel," dedi. Ben, "Bende tam tersi bir etki bıraktı. Haftalardır hiçbir yere gitmiyormuşuz gibi hissediyorum," dedi. Aaron yüzünde pis bir sırıtmayla "Yanılıyorsunuz Kaptan, hiçbir şeyin olmadığı yere gidiyoruz! Bu arada ben yüzmeye gidiyorum. Biraz kafa dağıtmak istersen revire beklerim, elimde güzel mallar var!" dedi. Kaptan da ayağa kalktı ve "Ben de geliyorum, o malları da gemideki fıstıkları ayartmak için kullanma artık. Sen tanıdığım en boktan doktorsun Aaron!" dedi. Doktorun cevabı gecikmedi: "Bu geminin kendi kendine gittiğini düşünürsek, sen de tanıdığım en boktan kaptansın Ben!".

Kaptan Benjamin Bright ile geminin tıp ekibinin başındaki Doktor Aaron Sharma çocukluk arkadaşıydılar. Ben, Aaron'un da bu gemide olmasını özellikle istemişti. Frontier adlı yedi bin kişilik bu koca gemide sadece yüz elli kişilik düzenleyici mürettebat vardı. Temizlik ve yemek gibi işleri yolcular dönüşümlü olarak üstleniyordu. Düzenleyiciler sadece işleri organize ediyordu. Gemiye seçilen yolcular 35 yaşın altında, atletik vücutlu ve psikolojik olarak güçlü insanlardı. Çoğu herhangi bir dine inanmıyordu. Seçici kurul, tepkilerden çekindiği için bunu açıkça duyurmamış ama mülakatlarda dindar olduğunu belirten adaylar elenmişti. Böylece din tartışmaları yüzünden projenin tehlikeye girmesi önlenmişti.

Kaptan Ben odasında dinlenirken aniden kapısı

açıldı ve "Kaptan! Rotadan çıktık! Çabuk güverteye!" diye bir bağırış koptu. Ben, yerinden kıpırdamadan kapıya baktı. Az sonra Aaron'un sırıtan yüzü göründü. "Tamam, tamam. Bozuk atma," dedi ve Ben'in yanına oturdu. Ben, "Aslında dalga geçmekte haklısın, bu koca bebeğin nasıl gittiği hakkında bir halt bilmiyorum. Arada bir bana gösterdikleri renkli düğmelere basıyorum o kadar!" dedi. Aaron araya girerek, "O da bir şey mi? Bana verdikleri bir çubuk var. Hastaların kıçına sokuyorum ve anında hastalıkları iyileştiriyor!" dedi. Ben şaşkın şaşkın bakarken kahkahayı bastı. "Şaka yapıyorum Kaptan! Ama sen yine de bu çubuktan kimseye bahsetme. Sinir olduğum birkaç dallamaya bu tedaviyi uyguladım. Gerçeği öğrenirlerse pek iyi olmaz!". Ben, Aaron'un omzuna bir yumruk attı ve "İstediğim kişiyi uzay boşluğuna atma yetkim olduğunu unutma!" dedi. Aaron gözleri açılmış bir halde Ben'e döndü ve "Demek sadece kaptan değil aynı zamanda hepimizin başkanı gibi bir şeysin," dedi. Bu kez Ben kahkahayı bastı. "Saçmalama, böyle bir yetkim falan yok! Ama sen yine de bundan kimseye bahsetme. Kendi kendine giden bir geminin sıkıcı kaptanı olmaktansa istediği kişiyi uzay boşluğuna fırlatabilecek bir lider olmak şimdiye kadar çok işime yaradı!". Aaron, "Çok adisin Ben," dedi. "Ama yaratıcılığın benim çubuktan daha iyi!".

Ben, ekranlarla dolu güvertede bir şeylerle ilgileniyormuş gibi yapıyordu. Yanına gelen Aaron ile sohbete başladı.

"Bütün bu olan biten hakkında ne düşündüğünü bana hiç söylemedin Aaron."

"Beni bilirsin, ciddiyet bana göre değil."

"İnsanların her şeyi nasıl bu kadar çabuk kabullendiğini anlayamıyorum."

"Adaptasyon türümüzün en güçlü özelliğidir."

"Mesajın geldiği günü hatırlıyor musun?"

"21 Haziran 2040. İnsanlık tarihinin en önemli günü."

"Üzerinden beş yıl geçti ve işte ilk gemiyle yoldayız."

"İkinci parti gemilerin gelmesi ne kadar sürer?"

"Biz indikten sonra altı ay içinde beş gemiden toplam otuz beş bin misafir ağırlayacağız."

"Toplamda kaç gemiye ulaşırız sence?"

"Yaklaşık 160 yılımız kaldığına göre, tek bir gemi seksen sefer yapmış ve beş yüz altmış bin kişiyi taşımış olacak. Vaktimiz sona erdiğinde sekiz bin gemiyle yaklaşık dört buçuk milyar insan taşımış oluruz."

"Görünmez kurtarıcılarımız Sekizler'e aynı anda mesajlarını gönderdikten sonra olanları düşünüyorum da… İsteseler gemilerine doldurup hepimizi götürebilirlerdi. Yani bu iş onlar için çocuk oyuncağı olmalı. Ama öyle yapmadılar. Ne yapmamız gerektiğini söyleyip, anlayamadığımız bir teknolojiyi de kucağımıza bırakıp çekip gittiler."

"Sekizler'i neye göre belirlediler acaba?"

"En basit açıklaması uzaya çıkmayı başarmış olanları seçtikleri. Fransa, Arap ülkelerinin proje dışında kalmasını istedi. Japonya kimseyle konuşmadan kendi projesini yürütüyor. Çin, kendi halkının taşıması bitene kadar diğer halklarla ilgilenmeyeceğini açıkladı. Amerikan hükümeti şimdiden yeni gezegenin para sistemi konusunda düzenleyici olmaya çalışıyor. Rusya, Orta Asya'daki komşuları için tek bir kelime etmiyor. Hindistan'ın tek derdi Pakistan'dan kimsenin gitmemesi! Brezilya, Orta Amerika ülkelerinin yükünü

çekmek istemiyor. Güney Kore, kuzeyli soydaşlarını istemiyor. İlginç bir şekilde projesine Türkiye'yi dahil etti. Ve bütün dünya Afrika kıtasında kimse yokmuş gibi davranıyor!"

"Bizden çok üstün bir ırk 162 yıl sonra Dünya yok olacak, şu gemileri yapın ve şuraya gidin diyor, bizim verdiğimiz tepkiye bak!"

"Belki elli, altmış yıl sonrasının yöneticileri şimdikiler kadar ahmak olmaz."

Aaron odasında film izlerken Ben aceleyle içeri girdi ve "Çabuk ekibini topla!" diye bağırdı. Aaron, "Ne oldu kaptan? Hepimizi 28 gün içinde öldürecek bir virüs salgını mı başladı? Benim çubuk her şeyi halleder, merak etme," dedi. Ben ona doğru ilerleyerek elindeki tableti uzattı. Aaron'un yüzündeki gülümseme birden kayboldu. "Bunu şimdi mi söylüyorsun?" diye çıkıştı. Ben, "Anlaşılan bugün bana iletilmesi için önceden programlamışlar," dedi ve ikisi birden aceleyle odadan çıktılar.

İki saat sonra konferans salonundaydılar. Ben söze başladı: "Arkadaşlar, az önce bugün iletilmek üzere programlanmış bir mesaj aldım. Birazdan özel görevimizi açıklayacağım," dedi. Işıklar kapandı ve ekranda bir görüntü belirdi. "Bu gördüğünüz yeni görevimiz. Görünmez efendilerimiz bizi buraya gönderirken bir de ev ödevi vermişler!"

Ekranda görülen şey insanı andıran ama bazı tuhaflıkları olan bir canlıydı! Boyu bir buçuk metre civarındaydı, kulakları çok küçük, gözleri ise insan gözünün iki katı kadardı. Ayakları normal görünüyordu ama elleri çok büyüktü ve dört parmaklıydı. Basık burnu ve büyük ağzıyla sanki gülümsüyormuş gibi görünüyordu. Aaron sözlerine devam etti: "Yeni arkadaşlarımız henüz sözlü iletişim kuramıyorlar ama basit aletler kullanabiliyorlar. Bizden ayrılan en büyük özellikleri," dediğinde ekipten biri "Eller ve gözler," diye araya girdi. Aaron, "Hayır," dedi, "Tamamen barışçıl olmaları!".

Ben sözü devraldı: "Buradaki varlığımızın başlamasıyla birlikte bizden istenen şey, yeni dostlarımızın gen haritasını çıkarmak ve evrim yolculuklarında onlara biraz torpil yapmak!"

Toplantı bittikten sonra yalnız kalan Ben ve Aaron ekrana bakmaya devam ediyordu.

"Hmm, öncelikle boylarını biraz uzatırız, kulaklarını biraz büyütürüz, gözler kesinlikle daha küçük olmalı."

"Ne o? Şimdi de Tanrıcılık mı oynuyorsun?"

"Dur daha bitmedi. Bunları düzgün bir forma sokup zekâ seviyelerini artırdığımızda bizimkilerin kısmetini kapatmasınlar diye harika bir planım var. Çüklerini küçücük yapacağım!"

"Aaron, sen tanıdığım en boktan Tanrısın!"

"Bizi vadedilmiş topraklara sen getirdin Ben. Sen de tanıdığım en boktan peygambersin!"

Kubilayhan Yalçın - KHY Blog

STAR WARS EVRENİNE "POLİTİK" BİR BAKIŞ

"Terörizme karşı ya bizdensin ya onlardan."
George W. Bush

"Benim yanımda değilsen, düşmanımsın!"
Anakin Skywalker

"Bitaraf olan bertaraf olur."
Recep Tayyip Erdoğan

Yıldız Savaşları dizisinin üçüncü filmi Sith'in İntikamı, Türkiye'nin 2007-2017 yılları arasında yaşadığı siyasi fırtınaların, "kumpas davalarının" ya da devlet bürokrasisine sızmış dini cemaatlerin sinematik bir karşılığı, fantastik bir alegorisi gibidir. Filmde envai çeşit hile, komplo, entrika ve cinayetle Galaktik Federasyon'un başına geçen Senatör Palpatine (Darth Sidious), takıyyeci bir tarikat lideri, bir Sith Lordu'dur. Sith'lerin nihai hedefi demokratik federasyonu tasfiye edip yerine kendi dini inançları doğrultusunda galaktik bir diktatörlük/imparatorluk kurmaktır. Bu ikiz kimlikli kripto-Sith'ler, federasyonun tüm siyasi, ekonomik ve askeri kurumlarına sızmıştır.

26 www.yerlibilimkurguyukseliyor.com / Ekim 2017 / sayı 6

Star Wars Evrenine Politik Bir Bakış
Kubilayhan Yalçın

Ekim 2017 / Sayı 6

Roman - Bölüm 16

Aysun Erdoğan

Kapının İncisi

Kısa menzilli uzay araçlarının bulunduğu hangara fazla yolları kalmamıştı. Yol boyunca, herhangi bir düşman askeriyle de karşılaşmamışlardı. Bu ise onları tedirgin ediyordu. Kaptan Emin, gemi mürettebatının ve çocukların gerginliğini hissediyordu. Şu ana kadar bir çatışmaya girmemiş olmaları, bundan sonra da girmeyecekleri anlamına gelmiyordu.

Sonunda hangarın kapısı uzaktan görününce, çocukların neşesi yerine geldi. Heyecanla konuşmaya başladılar:

"Başardık! Bakın, hangar kapısı. Artık evlerimize gidebileceğiz."

Çocukların, bu zor durumda bile umut içinde olmaları Kaptan Emin'in hoşuna gitmişti. Oğluyla ve karısıyla geçireceği güzel günler, artık çok da uzak değildi.

Büyük kapının önünde toplandılar. Fakat bir sorun vardı. Geminin gücü olmadığı için, kapıyı açmak hiç de kolay değildi. İkinci kaptan, kapının açma mekanizmasının bulunduğu panelin vidalarını hızlı bir şekilde sökmeye başladı. Herkes tüm dikkatini, ikinci kaptana ve yapmış olduğu işe vermişti. Etraflarıyla ilgilenen sadece bir kaç kişi vardı. Onlarda ancak el fenerinin aydınlattığı bölgeleri görebiliyorlardı.

Çocuklar, arkalarından gelen acı dolu feryat ile irkilerek, sesin geldiği yöne doğru döndüler. Gördükleri şey hiç de iç açıcı değildi. Kaptan Emin göğsünden yaralanmış ve her tarafı kan içerisinde kalmıştı. iki büklüm olmuş, acı içinde inliyordu. Hemen yanında da Efendi Kaliso elinde tuttuğu küçük saplı mızrağıyla, uçan disk'inin üzerinde, ayakta duruyordu. Karanlıktan yararlanan Efendi Kaliso, hiç kimseye fark ettirmeden sessizce yanlarına gelmiş ve Kaptan Emin Doğaner'i ağır şekilde yaralamıştı.

Düşman Askerleri tarafından pusuya

düşürüldüğünü anlayan ikinci kaptan Rıza Aslan hemen silahını çekti. Arkasını dönmesiyle, Narhaltlı düşman askeri ile burun buruna geldi. Asker, o kadar sessizdi ki, Rıza Aslan, arkasını dönüp de onu görene kadar, yanına geldiğini fark etmemişti bile. Narhaltlı asker, Rıza'nın elinde tuttuğu silaha hamle yaptı. Silahı etkisiz hale getirmek istiyordu. İkili bir süre boğuştular. Rıza da, Narhaltlı askerin silahını çekmesine izin vermiyordu. Boyca ve kiloca aynı ölçülere sahip olan ikili, çok zor bir mücadeleye girişmişlerdi. Mücadeleyi, soluksuz takip eden çocuklar, Ahmet'in Düşman askerine arkasından yaklaşarak, sırtına atlaması sonucunda etkilendiler ve onlar da Narhaltlı askere saldırdılar. Her biri, düşmanın bir tarafını tutmuştu.

Çocuklar tarafından sarılan asker, daha fazla hareket edemedi ve fırsatı değerlendiren Rıza ise, silahını ateşleyerek, düşman askerini iki kaşının ortasından vurdu. Cansız bir şekilde yerde yatan düşman askeri, artık çocuklar için bir tehlike oluşturmuyordu. Fakat işleri henüz bitmemişti. Üzerilerine ateş ediliyordu. Olanca gücüyle bağırdı:

"Herkes savunma durumunu alsın." Sesi, duvarlarda yankılanıyordu.

Rıza Aslan, Kaptan Emin'i, yaralı halde yerde yattığını görünce hiç tereddüt etmedi ve hemen idareyi ele alması gerektiğini anladı.

Rıza Aslan'ın emrini duyan herkes saklanabilecekleri bir yer aramaya başladılar. Fakat nafile bir çabaydı bu. Çünkü hangar kapısının önünde, açık alanda bulunuyorlardı. Kendilerine en yakın koridor köşesi ise bir hayli uzaktaydı.

Düşman askerlerinin sayıca az olması, kendileri için bir avantaj niteliğindeydi. Savaş durumlarında daha önce de bulunmuş olan gemi mürettebatı, hemen yere yattı ve kendi üzerilerine ateş eden düşman askerlerine karşılık vermeye başladılar. Onların yere yattığını gören öğrenciler de eğitmenlerini taklit ettiler ve onlar da yere uzandılar. Yine de bu durumda fazla kalamazlardı. Hemen kalkıp, bölgeden uzaklaşmaları gerekiyordu.

Koridorun köşesinde siper alan Efendi Kaliso'nun askerleri, çocukları açık hedef olarak gördükleri için hiç zorlanmadan onları etkisiz hale getirebileceklerini düşünmüşlerdi. Fakat İncinin mürettebatı, atış üstünlüğünü kısa sürede ele geçirdi ve çocukların oradan kaçabilmeleri için zaman kazanmayı başardılar. Koridorun karşı tarafına koşan çocuklar, korkuyla saklandıkları yere sinmişlerdi. Oktay ise az önce yaralanan babasının yanından ayrılmayı reddetti. Onu tekrar kaybetmek istemiyordu. En azından son zamanlarında yanında olmak istiyordu.

Kaptan Emin'in yanında yerde atış pozisyonunda kalan mürettebat, karşıdan gelen tek tük atışlardan artık işin sonuna geldiklerini anlamışlardı.

Üstün hoca, sabırsızca Rıza Aslan'a soruyordu.

"Sence kaç kişilerdir İkinci Kaptanım. "

Rıza Aslan, yaşadığı olayların etkisiyle soluk soluğa kalmıştı. Üstün hocanın sorusuna cevap verdi:

"Bilmiyorum. Ama sayılarının fazla olduğunu sanmıyorum. "

Çavuş Cosby, bu durumdan artık sıkılmıştı. Bir an önce av durumundan avcı durumuna geçmek istiyordu.

"İkinci kaptan, izin verirsen bu duruma artık bir son vermek istiyorum. "

"Ne yapmayı düşünüyorsun?"

"Orada fazla asker olduğunu sanmıyorum. Atış

üstünlüğü de bizde. Onlara fark ettirmeden arkalarından dolana bileceğimi düşünüyorum. Bunu yapabileceğim bir yol var mı?"

Rıza Aslan, olumsuz anlamında başını sallamıştı. Bu durum Çavuş Cosby'nin hiç hoşuna gitmedi.

"O zaman yapacak bir tek şey var."

Arkadaşlarının şaşkın bakışları arasında silahının ses bombasını aktif duruma getirdi. Onun yaptığı bu hareketi gören Er Kuzu, çavuşunun tetiğe basmakta olduğu elini sıkıca tuttu.

"Gözünü seveyim, yapma Çavuşum. Bu ses bombası sadece onları değil, bizi de perişan eder."

Er Kuzu'ya, sert bir şekilde bakan Çavuş Cosby, elini hızla çekti ve ses silahının tetiğine bastı.

Sesiz bir şekilde ateşlenen silah, insan kulağının duyamayacağı yüksek frekansta ses çıkarmıştı. Bu sesi, insan kulağı duymuyordu ama etkilerini tüm vücut hücreleri hissediyordu. Etki alanı çok yüksek olan ses bombası, sadece düşman askerlerini değil, yanında bulunan tüm mürettebatın da etkilenmelerine sebep olmuştu. Hepsi birden duyma yeteneklerini geçici olarak kaybetmişlerdi. Ayrıca beyinlerinde oluşan sarsıntının geçmesi için bir süre beklemeleri gerekiyordu. Hatta içlerinden kusan bile vardı.

Kendini toparlamaya çalışan Çavuş Cosby, zor da olsa yürümeye gayret göstererek, kendilerine ateş eden askerlerin olduğu yere doğru ilerlemeye başladı. Duvarı dönünce de, yerde hareketsiz yatan üç düşman askerini gördü.

"Demek hepsi buydu. Ses bombasını sadece bu üç salak için kullanmışım."

Arkadaşlarına, baş parmağını yukarıya kaldırarak, başardıklarını anlatmaya çalıştı. Herkes kendisini izlerken o, gurubun arkalarında beliren Efendi Kaliso'yu fark etti. Geminin mürettebatı kendisine doğru baktıkları ve kulakları hala duymadığı için ihtiyar kurdu fark etmemişlerdi. Onlara bu durumu anlatmaya çalıştı. Ama hiç kimse gelen tehlikeyi anlayamamıştı.

Efendi Kaliso, yerden oğlunun yardımıyla kalkmaya çalışan Kaptan Emin'e doğru hamle yaptı. Son anda durumu fark eden Oktay, ani bir refleks hareketiyle babasını düşmanının ölümcül hamlesinden korumak için onu, karşı tarafa doğru savurmayı başarmıştı. Efendi Kaliso'nun kısa mızrağının ölümcül etkisinden son anda kurtulan Kaptan Emin, yarasını tutarak doğrulmaya çalışıyordu. Düşman çok tehlikeliydi. Bunun bilincinde olan Kaptan Emin Doğaner, son bir gayretle oğluna doğru hamle yapan düşmanının üzerine doğru atıldı. Bu hareket sonucu uçan diskinin üzerinden düşen Efendi Kaliso hemen toparlandı ve elinde sıkı sıkı tuttuğu mızrağını Oktay'ın vücuduna saplamak üzereyken Kaptan Emin, mızrak ile Oktay'ın arasına son anda girmeyi başarmıştı. Oğlunun gözlerinin içine bakarak, son gücüyle kulağına fısıldadı.

"Ateş et."

Babasının silahını belinden alan Oktay, sadece bir kaç santim ötesinde bulunan Efendi Kaliso'nun başına lazer silahıyla ateş etti. Kendini korumaya fırsat bulamayan Efendi Kaliso, yakın mesafeden ateşlenen silahın güçlü etkisiyle başının yarısını kaybetmişti. Bedeni cansız olarak Kaptan Emin'in ayaklarının dibine düşmüş ve heybetli görüntüsünden artık tamamen uzak bir şekilde yerde yatmaktaydı.

Vücuduna saplanmış olan kısa mızrağın ucu, Kaptan Emin'i ağır yaralamıştı. Hemen yanlarına gelen doktor, mızrağı çekti ve yarayı inceledi. Yara çok

derindi. Doktor ümitsizce yaradan akan kanı, tampon yaparak durdurmaya çalışıyordu. Ağlamaktan gözleri kıpkırmızı olan Oktay'a baktı. Ümitsizce başını salladı.

Durumunun farkında olan Kaptan Emin, ikinci kaptanı yanına çağırdı.

"Ben İnciyi canlı bir şekilde terk edemeyeceğim, bu belli oldu. Sen çocukları alıp güvenli bir şekilde hemen Konak-1' e götür. Onlar sana emanet. Bu sana verdiğim son emirdir."

Rıza aslan, kaptanının kendisine verdiği emri yerine getirmek için hemen harekete geçti. Hangarın kapalı olan kapısını açmak için yarım kalan işini, hızlı bir şekilde tamamlamaya başladı.

Emin Doğaner Oktay'ın dizleri üzerinde yatıyordu. Bakışlarını, oğlunun bakışlarıyla birleştirdi. Elini sımsıkı tuttu. Oktay'ın göz yaşları babasının yüzüne damlıyordu. Kaptan Emin boşta duran diğer eliyle oğlunun yanaklarındaki gözyaşlarını sildi. Onu avutmak istiyordu. Oğluna, "Üzülme" demek istiyordu. Ama bunun boş bir cümle olduğunu da biliyordu.

"Ağlama oğlum. Ben çok mutluyum. Yıllarca yaşadığım bilinç kaybı artık yok. Çok şükür ondan kurtuldum. Artık kendim gibi olabiliyorum. Kendim gibi düşünebiliyorum. Üstelik burada, şu anda seninle birlikteyim. Sana daha önce yaptıklarım aklıma gelince içim öyle bir yanıyor ki. Ama artık hepsi geçti. Bak... Senin baban olarak...Şimdi, Emin Doğaner olarak ölüyorum."

Kaptan Emin DOĞANER, son nefesini oğlunun kucağında vermişti. Oktay'ın kolları arasında huzuru bularak, ebediyete doğru gitmişti.

İkinci kaptan Rıza Aslan, Kaptan Emin'in cansız bedenini güçlü kollarıyla kaldırdı ve hangarın açık olan kapısından içeriye doğru taşımaya başladı. Oktay, babasının elini bir an olsun bırakmıyordu. Doktor Tülay Işık, öğrencisinin yaşadığı olaylar karşısındaki olgun tutumunu taktirle karşılamış ve ona az da olsa destek verebilmek için, Oktay'ın yanından ayrılmıyordu.

Öğrencilerin tuttukları küçük el fenerleri sayesinde önlerini görebilen gurup, kendilerine korkunç deneyimler yaşatan Kapının İncisinden kurtaracak olan nakliye gemisini görmüşlerdi. Sırayla nakliye gemisinin içine girdiler. Hepsinin yüzünde, az önce yaşadıkları olayın hüzünlü izleri vardı. Çocuklar sessizce yerlerine oturdular ve kemerlerini bağladılar. Öğrencilerden bazıları ağlamaktan şişmiş gözleriyle, Oktay'a ve hemen yanındaki koltuğa bağlanmış olan Kaptan Emin'in cansız bedenine bakıyorlardı.

İkinci kaptan Rıza Aslan, pilot koltuğuna geçti ve haberleşme ünitesini açtı. Konak-1 ile irtibata geçmek için gerekli olan kodları sisteme girip, telsizin düğmesini açtı.

"Konak-1, burası Kapının İncisi. Ben İkinci Kaptan Rıza Aslan."

Bir süre durmuş ve karşıdan gelecek olan cevabı beklemeye başlamıştı. Konak-1'de kilerin İkinci kaptana cevap vermeleri fazla uzun sürmemişti.

"Kapının İncisi. Burası Konak-1. Durumunuzu bildirin."

"Şu anda Kapının incisinde bulunan tüm düşman askerleri imha edildi. Gemideki mürettebat ve çocuklar nakliye gemisine bindirildi. Kaptan Emin Doğaner, Efendi Kaliso ile girdiği mücadele sonucunda şehit oldu. Gemimizin kaptanı Albay Hakan Çelik'in ise akibeti bilinmiyor. Hala İnci'nin içinde bir yerlerde fakat yeri bilinmiyor."

Kısa bir sessizlik olmuştu. Karşı tarafın durumu anlayabilmesi için biraz zaman gerekliydi. Telsizden bu sefer başka birinin sesi geldi.

"Ben Yarbay Schmith. Kaptan Emin'in durumuna çok üzüldük. Onun yardımları olmasaydı bu operasyonu asla başaramazdık. Albay Hakan Çelik'in durumu da bizi endişeye düşürmektedir. Fakat önceliğimiz gemide olan çocuklardır. Onları bir an önce konak-1' getirin. "

Rıza Aslan'ın sesi endişeliydi.

"Efendim, dışarıda yaşanan savaş durumundan endişe etmekteyim. Gemimizin kendini koruyacak yeterlikte silah donanımı bulunmuyor. Sadece öğrencilere talim yaptırmak için kullandığımız hafif silahlarımız var."

"Kendinizi korumanıza gerektirecek bir durum bulunmuyor arttık. Kapının İncisi karanlığa gömüldükten sonra, düşman gemisi bir süre daha bizimle savaştı. Fakat bu savaşı fazla uzun sürmedi. Kendi avcı gemileri bizimle uğraşırken ana gemi Boyut atlaması gerçekleştirip kendi evrenine geçti."

Aldığı haber ile rahatlayan Rıza Aslan, kaptanı beklemek istiyordu.

"Efendim, tehlike geçtiğine göre buradan ayrılmadan önce Albay Hakan Çelik'i de alabilirim. Onu beklemek için izin istiyorum."

"Bu mümkün değil, İkinci kaptan. Albayın ve Kaptan Emin'in konuşmalarını dinledik. Boğlaca incikan'ın uyutulmasından bahsediyorlardı. Albay Çelik'in onu uyutabilmek için kumanda panelinden çıkarmayı başardığı küre, şu anda yerinde olmayabilir ama kadının bilincini hayatta tutan şey sadece o küçük küre değil. Gemi onun hayat kaynağı. O gemiyi imha etmeden Boğlaca İncikan dan kurtulamayız. Her an uyanmasından endişe etmekteyiz. Onun için hemen nakliye gemisini oradan çıkar ve çocukları buraya getir."

Rıza Aslan, kendisine verilen emri isteksiz de olsa kabul etmek zorundaydı. Kaptan'ın nasıl olsa bir yolunu bulup buradan kendini kurtarabileceğine bütün kalbiyle inanmak istiyordu.

"Tamam efendim. Emir anlaşıldı. Hemen harekete geçiyorum."

İkinci kaptan lafını yeni bitirmişti ki gemi, Yarbay Schmith'in sözünü doğrulamak ister gibi canlanmış ve ışıkları yanmaya başlamıştı. İkinci kaptan ne olduğunu anlamaya çalışırken, nakliye gemisinin arka kameralarının, kumanda bölümüne naklettiği görüntüyle irkildi.

Kaptan Hakan, hangarın büyük kapısından içeriye girmek üzereydi. Boğlaca İncikan da onun peşindeydi. Kaptan Çelik, daha içeriye girmeye fırsat bulamadan hangarın kapısı kapanmış ve kaptanla mekiğin aralarında büyük bir duvar oluşturmuştu. Rıza Aslan hopallörden Kaptan Çelik'in sesini duydu.

"Derhal burayı terk edin. Yarbay Schmith'e de söyle hemen gemiyi imha etsinler. Artık bu kadını daha fazla tutacak gücüm kalmadı. Ne yapsam bir türlü ondan kurtulamıyorum."

Kaptan daha fazla bir şey söyleyemeden bağlantı aniden kesildi. Artık İnciye enerji geldiği için Rıza Aslan, hangarın uzaya açılan dış kapısını, küçük gemisinin silahlarıyla patlatmaktan vazgeçti. Nakliye gemisinde bulunan uzaktan kumanda sistemi sayesinde İncinin dış uzay kapılarını rahatlıkla açmıştı. İtici roketlere güç verdi ve hiç vakit kaybetmeden dış uzaya çıktı. Uzaya çıktıktan sonra gördüğü manzara onu şok etmeye yetmişti. Etrafta serseri mayın gibi

dolanan pek çok parçalanmış avcı gemisi kalıntısı dolaşıyordu. Kendilerine çarpma ihtimaline karşı hemen koruyucu kalkanları devreye soktu. Düşmanın büyük gemisinden ise, hiç bir iz yoktu. Sadece Birleşik uzay federasyonunun avcı gemileri, Kapının incisinin etrafını sarmışlar ve kendilerinin oradan uzaklaşmasını bekliyorlardı.

Rıza Aslan, Kaptanın durumunu çok merak ediyordu. Gemi şu anda çalıştığına göre, Konak-1 den de geminin içerisinde olanları seyrediyorlardır diye düşündü.

"Konak-1, Ben ikinci kaptan Rıza Aslan. İnciden güvenle ayrıldık. Kaptan Hariç hepimiz nakliye gemisindeyiz. Konak-1'e doğru hareket etmekteyiz. Yarbayım, şu anda kaptan Çelik'i görebiliyor musunuz, Durumu nedir, söyleyebilir misiniz?"

"İnciden sağ salim kurtulduğunuza hepimiz çok sevindik İkinci kaptan. Albay Hakan Çelik ise şu anda Boğlaca İncikan ile mücadele veriyor. Kadın onu bırakmak niyetinde değil anlaşılan. "

Rıza Aslan endişeyle sormuştu.

"Ne yapacaksınız efendim? Kaptanı orada ölüme mi terk edeceğiz?"

"Sen onları düşünme, bu benim işim. Bu güne kadar hiç bir adamımı yüz üstü bırakmadım. Bundan sonra da bırakacak değilim. Sen görevini tamamlamaya odaklan. Kaptanını da ben düşüneyim."

"Tamam efendim."

Rıza Aslan, bu durumdan hiç memnun değildi. Ama başka bir şansı da yoktu. Küçük nakliye gemisi tüm hızıyla Konak-1'e doğru yol almaya başlamıştı.

Hakan, havada kısa bir uçuşun ardından, hangarın kapalı olan kapısına çok şiddetli bir şekilde çarpmıştı. Çarpmanın şiddetiyle kaburgaları kırılmamıştı ama canı epey bir yanmıştı. Boğlaca İncikan yerde acı içinde kıvranan Hakan'ın yanına yavaş yavaş yaklaşmaktaydı. Avını ağına düşürmüş bir örümcek gibi hiç acele etmiyordu. Onu, yavaş yavaş öldürmenin tadını çıkarmak istediği belliydi.

Yarbay Schmith, tüm olanları Konak-1'in dev ekranlarından izlemekteydi. Artık elinde kalan son kozunu kullanmanın vaktinin geldiğini biliyordu. Boğlaca İncikan'ı durdurmak istiyorsa gemiyi yok etmeliydi. Albay Hakan Çelik'e zaman kazanması ve kendini o cehennemden kurtarabilmesi için bir fırsat yaratması gerekiyordu. Avcı gemileriyle irtibata geçmek için haberleşme subayına emrini bir baş işaretiyle vermişti. Sirius avcı gemilerinin komutanı olan Yüzbaşı Manuel Gaspar ile iletişime geçti.

"Yüzbaşı Gaspar. İncinin bütünlüğünü fazla bozmadan, geminin kuyruk kesimine ateş edin. Dikkat edin. Adamımız hangar kapısının oralarda bulunuyor. Ona bir zarar gelmesini istemiyorum."

"Baş üstüne efendim."

Emri alan Yüzbaşı Gaspar harekete geçmek için hiç vakit kaybetmemişti. Emrinde ki Sirius avcı filosuna hareket emrini verdi.

"Sirius avcı filosu. Benimle birlikte geminin kuyruk tarafına doğru harekete geçin. Yaylım ateşi açılacak."

Avcı filosu komutanlarının peşinden İnci'nin kuyruk kesimine doğru ilerlemişlerdi. Yüzbaşı Gaspar'ın ateşiyle hepsi birden İncinin kuyruk bölümüne doğru ateş etmeye başladılar.

Aldığı yoğun lazer atışları sonucu, Kapının incisi,

eski görkemli görüntüsünü ve gücünü kaybetmişti. Kuyruk tarafından başlayarak ışıkları tek tek sönmeye başladı.

Boğlaca İncikan'ın gücü, gemiye ateş edilmeye başladığı andan itibaren azalmaya başlamıştı. Hakan, kadının yavaş hareketlerinden bunu anlıyordu. Her atılan ateş sonucu gemi sallanıyor ve Boğlaca biraz daha silikleşiyordu. Hakan düştüğü yerden kendini kaldırabilecek kadar bir zaman bulmuştu. Fakat Boğlaca İncikan onun daha doğrulmasına fırsat vermeden hemen adamın üstüne atıldı ve eli ile onun boğazını sıkmaya başladı. Kadının Görüntüsü hologram olmasına rağmen, Hakan'ın boğazında hissettiği sıkma gücü tamamen gerçekti. Nefesi kesilmek üzereydi. Gözlerinin karardığını hissedebiliyordu. Boğlaca İncikan ona gerçek manada dokunmasa bile, Hakan'ın beynini kandırmış ve ona boğulma hissi vermişti. Genç adam nefes alabilmek için tüm iradesini zorluyordu. Ama olmuyordu.

"Buraya kadar mı?", diye düşündü. Hayatı son bulmak üzereydi. Gemi çok kuvvetli bir sarsıntıyla tekrar sallandı. Bu sefer, İnciye çok ağır bir darbe indirmişlerdi. Sirius avcı filosu, Yarbay Schmith'in yönlendirmesiyle , İnciye darbelerini peş peşe vuruyordu. Çok geçmeden gemi tekrar karanlığa teslim oldu.

Kapının İncisinin gücü kesilince, Boğlaca İncikan tekrar yok olmuştu. Artık boğazını sıkan bir güç olmadığı için, Hakan derin derin nefes aldı ve eliyle acıyan boynunu tutmaya başladı. Bir kaç kere şiddetli bir şekilde öksürdü. Nefes alması normalleşince yerden kalktı. Duracak zaman değildi. Bir an önce gemiden kaçması gerekiyordu. Küçük kaçış kapsülleri geldi aklına. Onların bulunduğu yerden fazla uzakta değildi. Hemen toplu tahliye bölümünün olduğu yere doğru ilerledi.

Geminin artık sarsılmadığını fark etti. "Avcı gemileri ateş etmeyi durdurmuş olmalılar", diye düşündü. Karanlıkta yolunu bulmakta zorlanıyordu. Duvarlara tutunarak ilerliyor ve kaçış kapsüllerinin olduğu odayı arıyordu.

"Fazla uzakta olamaz...", dedi kendi kendine. Sonunda el yordamıyla da olsa kapıyı bulmuştu. Gülümsedi. Elini çabuk tutmalıydı. İncinin ne zaman parçalanacağını tahmin etmek çok güçtü. Üstelik durduğu yerdeki hava da bitmek üzereydi. Bunu, artık ciğerlerine tam yetmeyen havadan anlıyordu. Ortamda ki karbondioksit miktarı oksijen miktarından fazlaydı.

Kapıyı elle açabileceği mekanizmanın bulunduğu küçük kapağı açtı. Kapağın altında bulunan çarkı çevirmeye başladı. Büyük kapı, o çarkı çevirdikçe yavaş yavaş açılmaya başlamıştı. Kendi sığabileceği bir aralık oluşana kadar çevirmeye devam etti.

Sonunda başarmıştı. Kapıda oluşan aralıktan geçerek, kaçış kapsüllerinin olduğu yere geldi. El yordamıyla kaçış kapsüllerinden birini buldu. Kapağını açıp içine girdi. Bu kapsüller tek kişilik olarak dizayn edilmişlerdi. İçinde bir kişiyi beş gün idare edebilecek kadar hava ve gıda bulunuyordu. Ayrıca yardım sinyali de gönderebiliyordu.

Kurtarma kapsülleri, küçük bir tüp vasıtasıyla uzaya doğru kuvvetli bir şekilde fırlatılıyorlardı. Bunu, gemiden kaçış anında kapsülün en az şekilde zarar görmesi için yapmaktaydılar. Geminin imha edilme ihtimali de dahil olmak üzere her türlü olasılık incelenmiş ve federasyon, kapsüllerin bu şekilde uzaya fırlatılmasına karar vermişti.

Hakan Çelik, kaçış kapsülünün koltuğuna oturunca derin bir nefes aldı. Yediği darbeler yüzünden, bütün vücudu ağrıyordu.

“Gemide hiç güç yok. Ben seni nasıl fırlatacağım.”

Kaderine teslim olmuş bir insan gibi, yazgısını beklemeye başladı. Yorgunluktan gözleri kapanıyordu. Başını oturduğu koltuğun arkasına yasladı.

Kulaklarına gelen bir uğultuyla gözlerini açtı. Boğlaca İncikan nasıl olduysa bir yolunu bulmuş ve o da kapsülün içine girmişti. Kapsül bir kişilik olduğu için kadının hologram görüntüsü, Hakan’ın kucağında oturuyordu. Elleriyle, onun başını iki taraftan sıkmaya başlamıştı. Hakan, bedeni olmayan bir görüntünün bunu başarmasına hala şaşırıyordu. Boğlaca’nın gücünü aldığı Kapının incisi, yarı yarıya imha edilmişti. Kadının hala psişik gücü vardı. Ama eskisi kadar etkili değildi.

Hakan, oturduğu koltuktan kendisini zor da olsa doğrultmayı başarmıştı. İncinin, Boğlaca sayesinde yeniden uyanması, onun yararına olmuştu. Eliyle, kurtarma kapsülünün fırlatma düğmesine bastı. Kapsül, tüm hızıyla uzaya fırlamıştı.

Hakan, artık kendisini bırakmıştı. Direnecek gücü kalmamıştı. Kurtarma kapsülünün, uzaya fırladığını gören Federasyon avcı gemileri, tüm güçleriyle KAPININ İNCİSİ’ni yaylım ateşine tutmaya başladılar. İnci, eteği tutuşmuş nazlı bir gelin gibi parçalanıyordu. Her bir parçası, uzaya dağılıyordu. Avcı gemilerinin manyetik kalkanları olmasa, bu parçalar onlara zarar verebilirdi.

Hakan’ın kucağında oturan Boğlaca İncikan, artık gücünü kaybetmekteydi. Hologram görüntüsü silikleşmeye başlamıştı. Hakan’ın yüzüne baktı.

“Bunu niçin yaptın? Ben, seninle bir gelecek hayal etmiştim oysa...”

Hakan, donuk bir ifadeyle, kucağında kaybolmakta olan kadının gözlerine baktı.

“Benim geleceğim de sen yoksun.”

Hakan’ın nefret dolu sözleri, son anlarını yaşayan Boğiaca İncikan’ı derinden yaralamıştı. Yaşadığı hayal kırıklığını tüm benliğiyle hissediyordu. Şu anda zihninin son kırıntılarıyla, Hakan’a doğru bakmaktaydı. Adamın soğuk sesi ve gözlerinde gördüğü nefret, onun yanlış insana aşık olduğunu fark etmesine sebep olmuştu. Yıllarca, bilincinin vücut bulduğu gemide, Hakan, kendisine hükmetmişti. Boğlaca İncikan, farkında olmadan kendini onunla bütünleştirmişti. Şimdi, kendisi Hakan’a hükmedecekken ölüyordu.

Hakan’ın kendisini bu şekilde reddetmesi ve ölümünden sorumlu olması çok acıydı. Gözlerini kapadı. yavaşça görüntüsü ortadan kayboluyordu. Artık ne görüntüsü ne de bir bilinci vardı. Boğlaca İncikan; ölmüştü.

Hakan, Kapının İncisinin uzaya dağılan parçalarının arasında bilinçsizce seyahat ediyordu. Birleşmiş milletler uzay federasyonuna bağlı Mevsimler adlı büyük savaş gemisi, hangarının kapılarını açmış ve kurtarma kapsülünü, manyetik çekme kuvvetiyle kendisine doğru çekmekteydi. Çekilişini sakince karşılayan Hakan, yaşadığı olayların yorgunluğuyla oturduğu koltuğa adeta gömülmüş ve öylece hareket etmeden durmaktaydı.

***

Birinci kısmın sonu.

Sezai Özden

Bilimkurgu Yazarlarımız ve Eserleri

2019 - 2018

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor ekibi olarak, yerli eserlerin tanınması birinci önceliğimizdir.

"Yerli Bilimkurgu olur mu hiç!."

"Yerli bilimkurgu kitabı var mı?"

"Bizimkiler bilimkurgu yazamaz!"diyenler için onlarca eseri toparlayıp arşiv haline getirdik. Herkesin kolaylıkla ulaşabileceği internet sitemizde, tarihlerine göre sıraladık.

Eserlerimize sahip çıkma zamanının geldiğini düşünüyoruz. Pek çok eser sessiz sedasız basılıp, raflardaki yerlerini alıp bir süre sonra unutuluyor. Bilimkurguya yeterince değer verilmiyor. Dileğimiz, ülkemizde üvey evlat muamelesi gören bilimkurgu eserlerinin, bilinmesi ve ötelenmemesi. Biliyoruz ki kısa bir süre içinde, bu eserlerin çoğu film veya dizi olarak karşımıza gelecekler. Buna inanıyoruz.

Bu liste ülkemizde şimdiye kadar yayınlanan yerli bilimkurgu kitapları hakkında bilgi sahibi olunması için hazırlanmıştır. Liste sürekli güncellenmektedir. Bu nedenle eksik olduğunu düşündüğünüz, bilimkurgu eserlerini,

***yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com** üzerinden bizlere ulaştırabilirsiniz.*

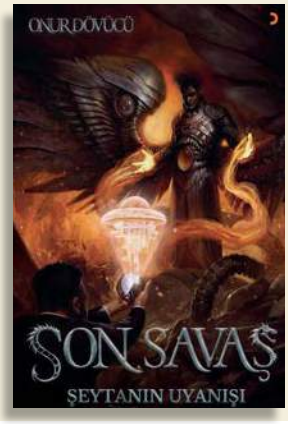
Doğu Yücel

Öldüğünü Google'dan Öğrenen Adam
2019

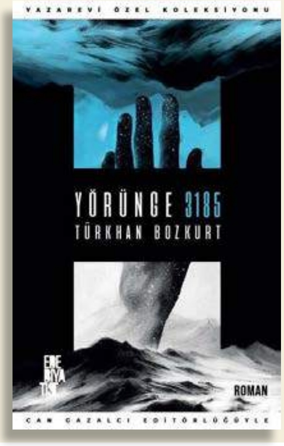
Onur Dövücü

Son Savaş / Şeytanın Uyanışı
2019

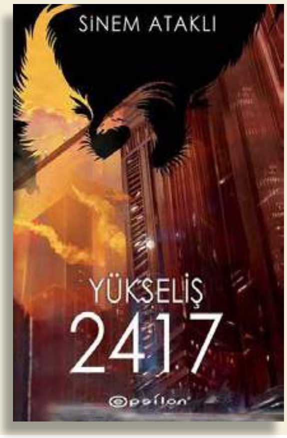
Türkhan Bozkurt

Yörünge 3185
2019

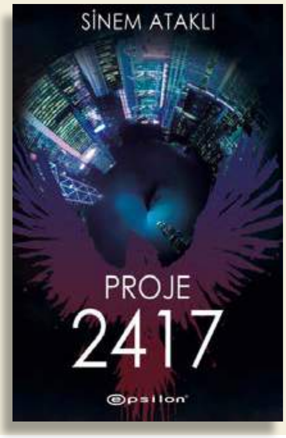

Sinem Ataklı

Yükseliş 2417
2019

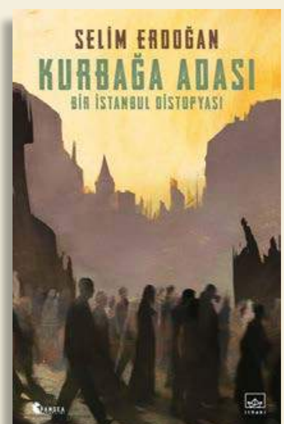

Proje 2417
2018

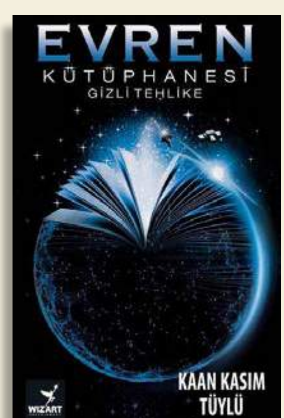
Selim Erdoğan

Kurbağa Adası
Bir İstanbul Distopyası - 2019

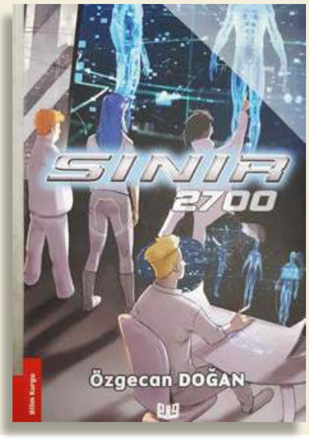
Kaan Kasım Tüylü

Evren Kütüphanesi - Gizli Tehlike
2019

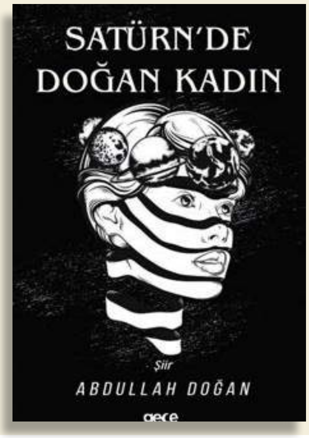
Özgecan Doğan

Sınır 2700
2019

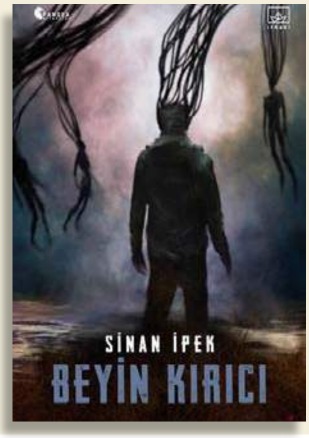
Abdullah Doğan

Satürn'de Doğan Kadın
2019

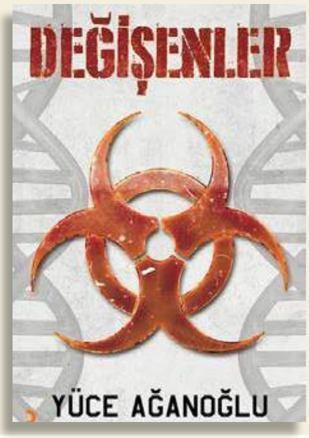
Sinan İpek

Beyin Kırıcı
2019

Yüce Ağanoğlu

Değişenler
2019

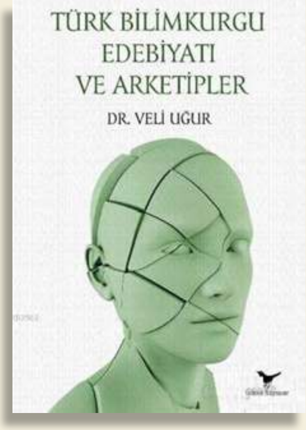
Kolektif

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi - 2019

Veli Uğur

Türk Bilimkurgu Edebiyatı ve Arketipler - 2019

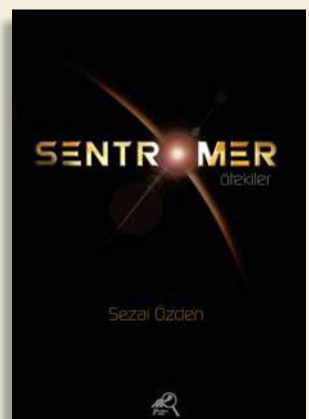
Rıdvan Ganioğlu

Cengin Han 1: Ben Tanrının Size Yolladığı Cezayım - 2019

Sezai Özden

Sentromer: Ötekiler 2019

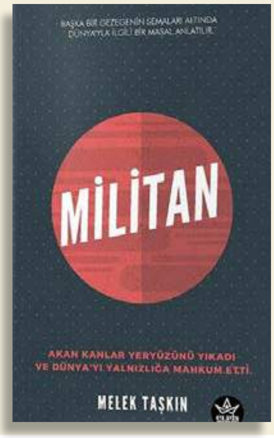
Osman Nuri Eralp

Başka Dünyalarda Canlı Mahlukat var mıdır?- 2019

Melek Taşkın

Militan
2019

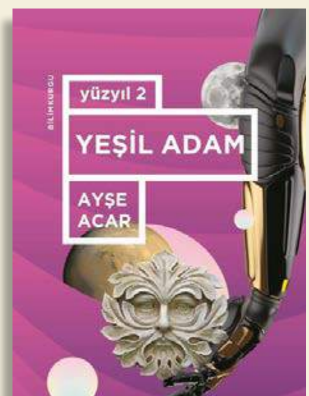

Ayşe Acar

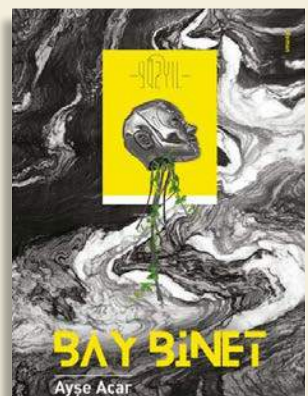
yüzyıl 3: Bayan Nima
2019

yüzyıl 2: Yeşil Adam
2018

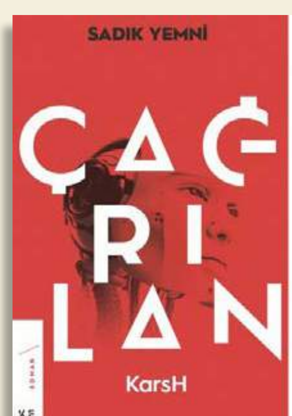

yüzyıl: Bay Binet
2017

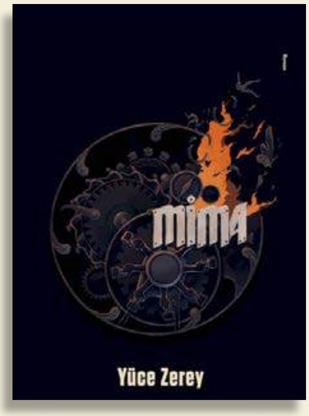
Sadık Yemni

Çağrılan
2019

Yüce Zerey

MİMA
2019

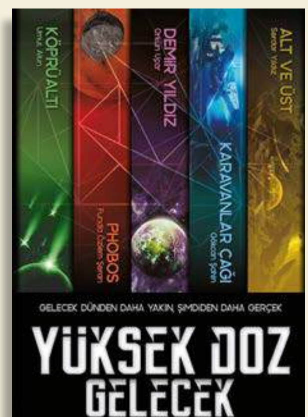

Kolektif

Yüksek DOz Çürüyüş
2019

Yüksek Doz Gelecek
2017

Orkun Uçar

Kült
2019

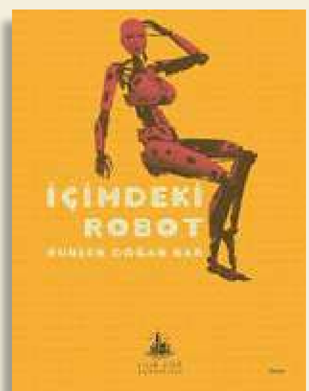
Mikail Kahraman Avcı

Klon 2059
2019

Ruhsen DoğanNar

İçindeki Robot
2019

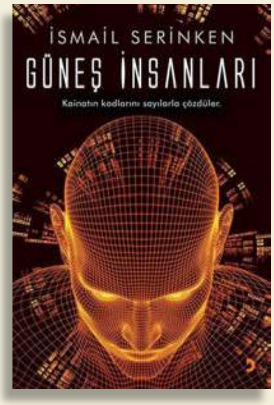
Kolektif

İstanbul 2099
2019

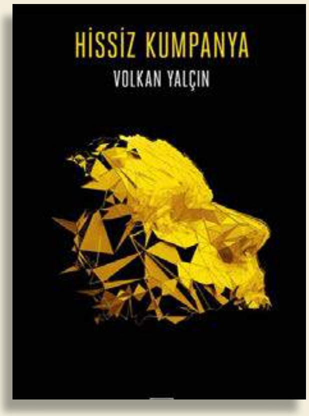
İsmail Serinken

Güneş İnsanları
2019

Volkan Yalçın

Hissiz Kumpanya
2019

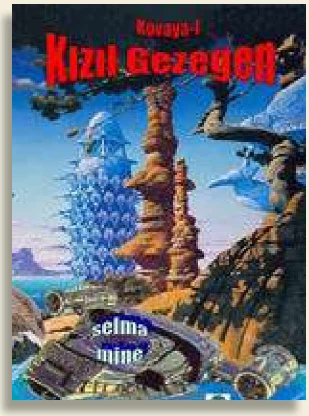
Müfit Özdeş

Son Tiryaki
2018

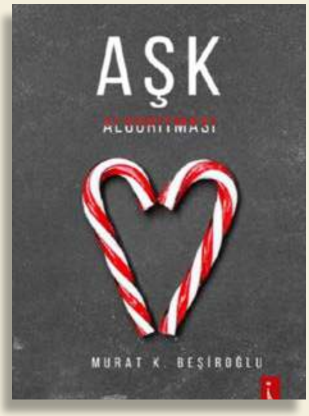
Kovaya 1 Kızıl Gezegen
2018

Selma Mine

Aşk Algoritması
2018

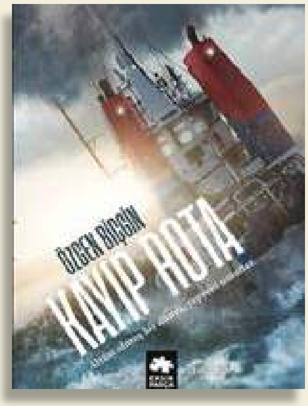
Murat K. Beşiroğlu

Çok Çağı
2018

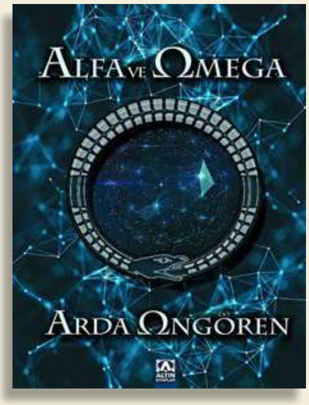
Arzu Eylem

Emre Sayer	2048 Geleceğe Hazır mısın? 2018
Doğu Yücel	Düşler Kabuslar ve Gelecek Masalları 2018
Özgen Biçgin	Kayıp Rota 2018

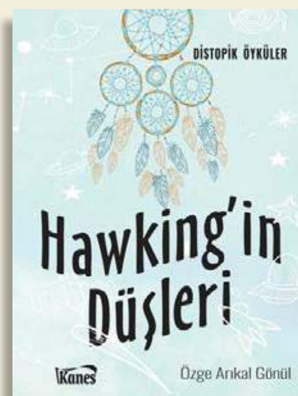
Arda Öngören

Alfa ve Omega
2018

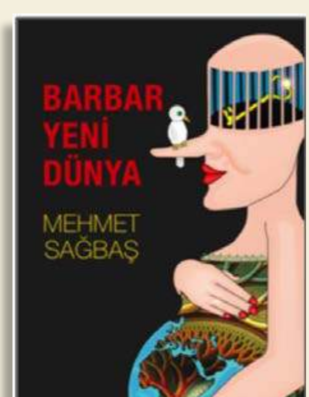
Özge Arıkal Gönül

Hawking'in Düşleri
2018

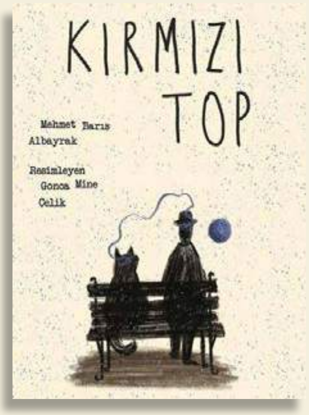
Mehmet Sağbaş

Barbar Yeni Dünya
2018

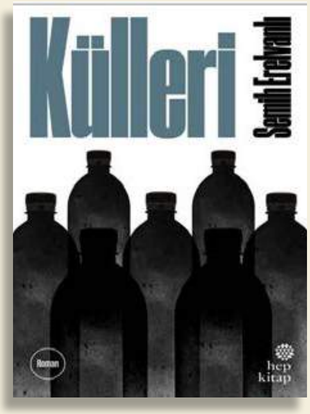
Mehmet Barış Albayrak

Kırmızı Top
2018

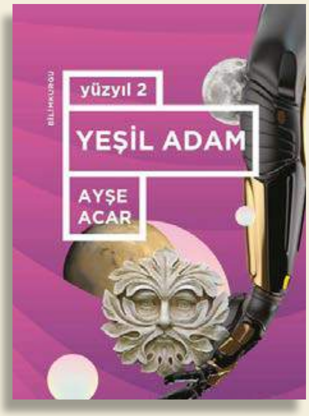
Semih Erelvanlı

Külleri
2018

Ayşe Acar

Yüzyıl 2 Yeşil Adam
2018

Mehmet Açar

Siyah Hatıralar Denizi
2018

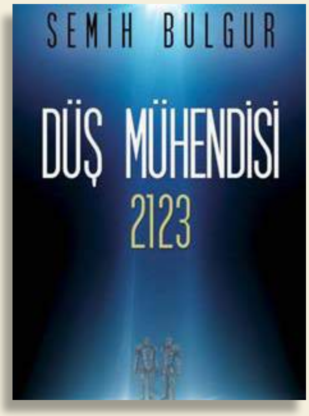
Coşkun Hepyonar

Sinek İkilisi
2018

Semih Bulgur

Düş Mühendisi 2123
2018

Sinem Ataklı

Proje 2417
2018

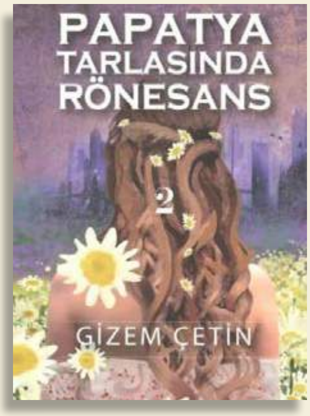

Gizem Çetin

Papatya Tarlasında
Rönesans 1 - 2018

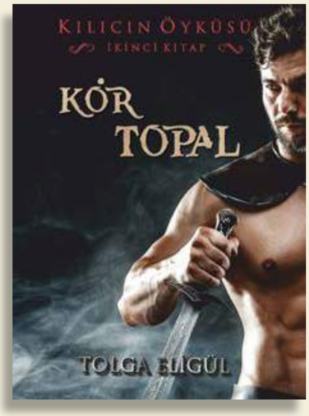

Papatya Tarlasında
Rönesans 2 - 2018

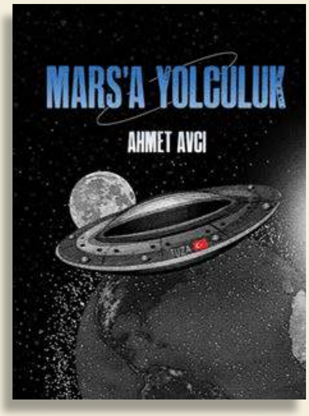
Tolga Eligül

Kılıcın Öyküsü 1
2018

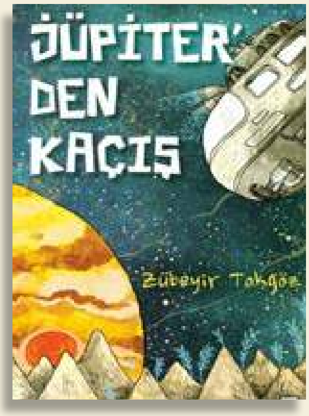
Ahmet Avcı

Mars'a Yolculuk
2018

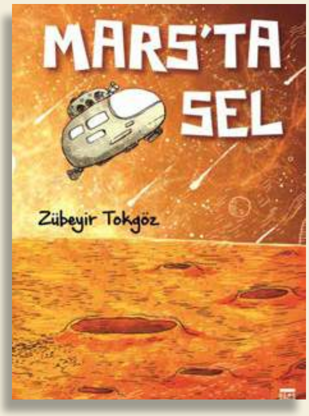

Zübeyir Tokgöz

Jüpiter'den Kaçış
2018

Mars'ta Sel
2018

Akın Başal

Poyraz'ın Gelecek Öyküleri
2018

Onur Gürleyen

Hastalık
2018

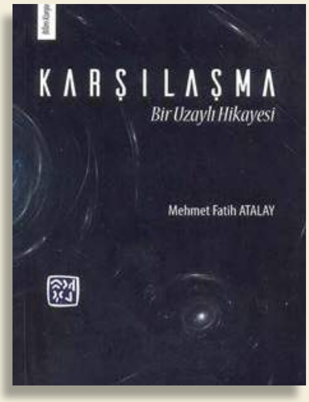
Kolektif

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2018
2018

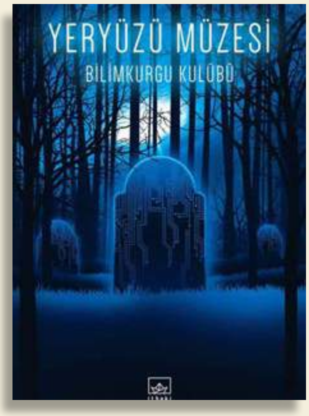
Mehmet Fatih Atalay

Karşılaşma: Bir Uzaylı Hikâyesi 2018

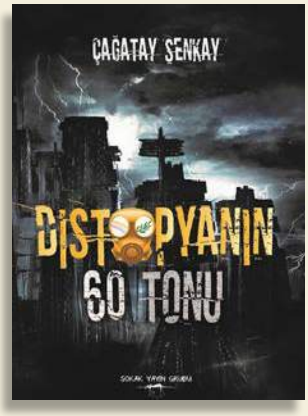
Kolektif

Yeryüzü Müzesi
2018

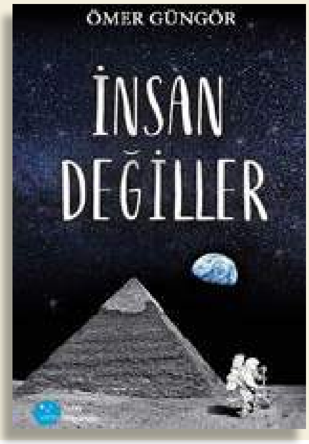
Çağatay Şenkay

Distopyanın 60 Tonu
2018

Ömer Güngör

İnsan Değiller
2018

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
YERLİ BİLİMKURGU
YÜKSELİYOR®
Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
EKİM 2019 SAYI 30
Kütüphanemden Seçtiklerim
ESRA UYSAL
Bilimkurgu ve Felsefe
MORPHEUS
Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm 4
KENAN BÖĞÜRCÜ
Kitap İncelemesi
Başlangıç Hikâyesi
ZARKON SAVAŞLARI
YUSUF ÖZŞAHİNER
İSMAİL ŞAHİN
Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu:
NEUROMANCER
M. YAĞMUR POLAT
Kısa Öykü
Şekilsizler
MURAT K. BEŞİROĞLU
Arınma
EZGİ SU YILDIRIM
Eve Dönüş
EVREN İNANÇOĞLU
Kritik Saldırı
GÜRKAN AKPINAR
Gece Kelebekleri
MEHMET EMİN GÜR
Aykırı
TAYFUN FURKAN TAŞÇI
Sanık 237
MEHMET SANCAR GÜRCİ
8. YBKY Kısa Öykü Yarışması BİRİNCİSİ
aRİN
TOLGA ELİGÜL
8. YBKY Kısa Öykü Yarışması İKİNCİSİ
Dünya'nın Hakimi
İSMAİL ÇAKIR
8. YBKY Kısa Öykü Yarışması ÜÇÜNCÜSÜ
Roman
Son İnsan - Bölüm 19
GÜRHAN ÖZTÜRK
Kapının İncisi - Bölüm-13
AYSUN ERDOĞAN
Yıldız Avcısı - Bölüm 13
ARDA TİPİ

Kısa Öykü

Evren İnançoğlu

Sır

Uzay son bir kaç saniyedir pencere camının dış yüzünde yavaşca süzülerek ilerleyen dev büyüklükteki salyangozu izliyordu. Dikkatini toplamaya çalışarak "Beyinlerimiz bir ağa bir birine bağlanacak. Artık iletişim kurmak için konuşmamıza gerek kalmayacak. " dedi

"Bu kırmızı kitaba aykırı değil mi? diye sordu Melodi

Uzay sorunun muhatabı kendi değilmiş gibi hiçbir şey söylemeden salyangozun süzülüşünü izlemeye devam etti.

Buna karşı çıkmamız gerek." dedi Arya

Bu işin arkasında başkaları da var. dedi Uzay ;gözlerini salyangozdan ayırıp Arya'nın gözlerine baktı. Sonrasında konuşan yine o oldu:

Biz kendimize yeterince taraftar sağlamadan bildiklerimizi başkalarıyla paylaşmayalım. Karşımızda istediklerini elde edebilmek için her şeyi yapabilecek tehlikeli insanlar var.

"Önceliğimizin yeni gezegen bulmak ve bu arada da mevcut kaynaklarımızla hayatta kalmanın yollarını bulmak olduğunu zannediyordum. En önemli mevkilerde bulunan kişilerin bazılarının bambaşka bir gündeme sahip olduğunu düşünmek beni dehşete düşürüyor. Son bir haftadır artan kaygı ve stresten dolayı geceleri uyuyamıyorum. Buna çok uzun süre dayabanileceğimi düşünmüyorum." dedi Melodi. Şaşkınlığını üzerinden atamadığı her halinden belliydi.

"Güçlü olmalıyız" dedi Arya. Konuşurken oturduğu yerden kalkıp Melodi'nin oturduğu koltuğun baş ucuna kadar ilerlerledi ve elini onun omzuna koydu. Melodi'ye gülümsedi; şefkat dolu bir gülümsemeydi bu. Sonrasında Uzay'a bakarak konuştu: "Yasayı ihlal ettiklerini bildirebiliriz. Onları kimin ihbar ettiğini öğrenmemelerini sağlayabiliriz"

"Onları bu şekilde durdurmamız mümkün değil" dedi Uzak. "Bu fikirle yüzleşmeliyiz. Bunun te-

hlikeleri konusunda argümanlarımızı güçlü bir şekilde sunabilmeliyiz. İnsanları ikna edemezsek hiç şansımız yok. Günün sonunda biri gider, bir başkası gelir."

"Yenilgi garanti mi yani?" diye sordu Melodi

"Değil" dedi Uzay. "Zaferin de garantisi yok."

"Kendimizi toparlayalım. Güçlü olmamız gerek." dedi Arya. "Ben yakın olduğum bir kaç kongre üyesinin ağzını arayacağım. O zamana kadar bekleyelim. Bundan kimseye bahsetmiyoruz."

"Çarşamba günü yine burada bende buluşalım" dedi Uzay gözüleri tekrar pencere camına kaydı ama salyangoz gitmişti.

Uzay, Melodi ve Arya gittikten sonra dışarı çıkıp bir süre karanlık ve dumanlı caddelerde yürüdü. Sokaklar bomboştu. İnsanların bir çoğu hava kirliliğinin daha az olduğuna inandıkları yerlere göç etmişlerdi. Güneş enerjisi panellerinde bir süreden beri sorunlar yaşanıyordu o nedenle caddelerdeki aydınlatmalar iyi çalışmıyordu. Yürüyüş yapmak genellikle Uzay'ı rahatlatırdı ama zifiri karanlıkta dumanlar içinde yürümek bu akşam aksi bir etki yaratmış, onu daha da germişti. Yürüyüşünü kısa keserek dairesine geri döndü . Duş alıp yatmaya hazırlandığı bir anda kapsı çalındı. Üzerine bir şeyler giyip kapıyı açtı.

Gelen Melodi ve Arya'ydı. Senden ayrılınca takip edildik. Peşimizdeki devlet adına çalışan yok edicilerden biri var. Sanırım kadının ismi Suzan.

Orada dikilmeyin içeri gelin dedi" Uzay " O olduğuna emin misiniz"

Evet. dedi Melodi. "Ne yapacağımızı bilemedik. Başımız dertte olabilir."

Merak etmeyin. Burası güvenli.

Oturduktan sonra hiç konuşmadılar. Üçü de yorgun gözlerle birbirlerine bakıp durdular öylece.

Kapı hızla çarptığı duyuldu. Aynı anda binadaki Elektirik kesildi. Bir kaç saniye içinde dron tarzı pilotsuz bir hava aracı pencerede belirdi.

Ağır silahlı olabilir hemen yere yatın diye bağırdı Uzay

Yerde yatırken dronun ışığının aydınlattığı pencerenin camında süzülen iri bir salyangoz gördü

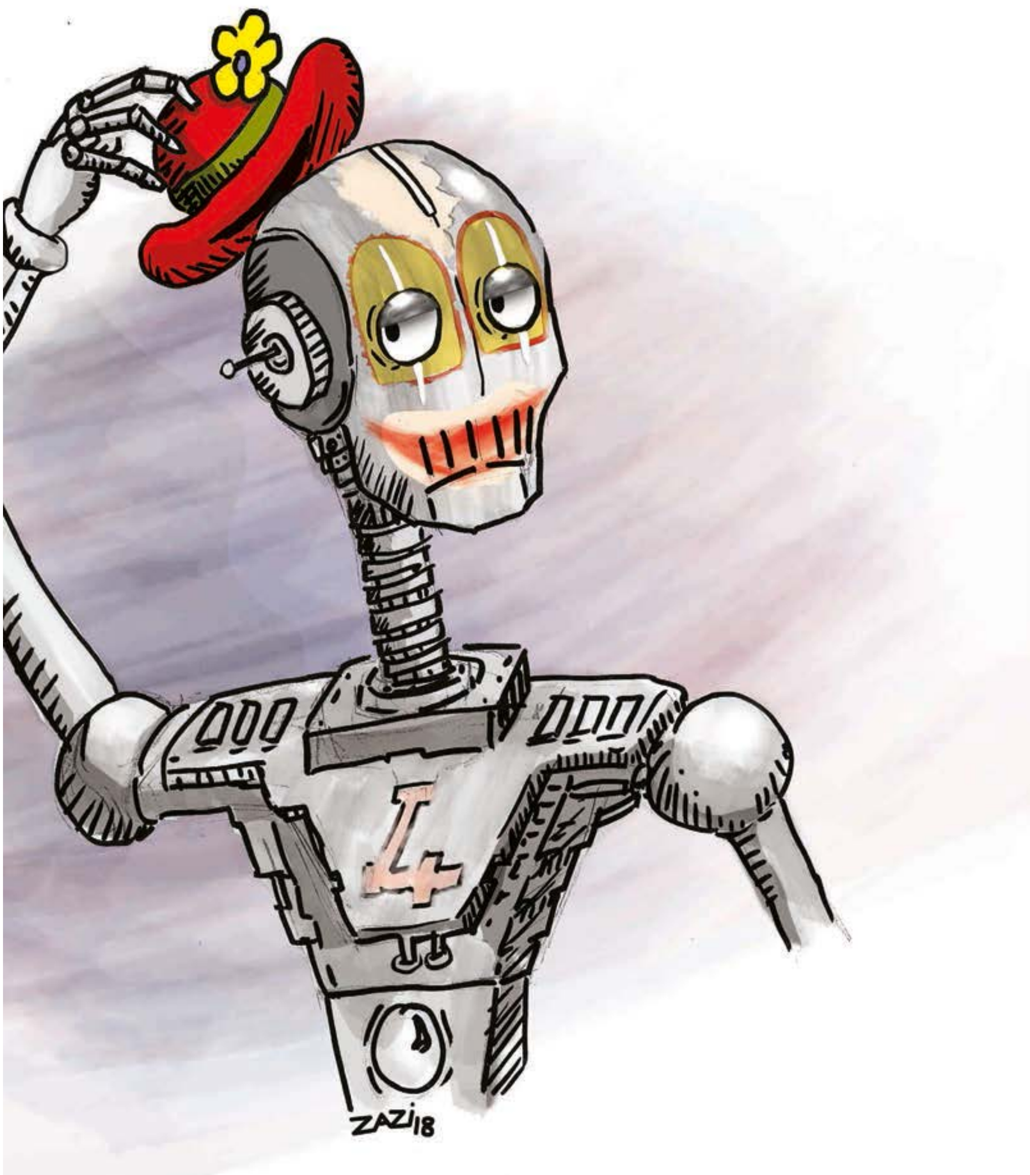
O anda her yer sallanmaya başladı. Titreyerek yattığı kanepeden ayağa fırladı. Uyumuş olmalıydı.

Kapısının çaldığını duydu

Üzerine bir şeyler giyip kapıyı açtı. Gelen Melodi ve Arya'ydı.

Çizim Defterimden
Sezai Özden

Burak FEDAKAR

Hüzünlü Replicant Hayatlar!

Bıçak Sırtında Notaların Yaratıcısı

Vangelis

İnsan denen hayvan türünün geçirdiği evrim süreci incelendiğinde, ne badireler atlatmış bir tür olduğumuz ortada! Ancak baskın tür olmaya başladıktan sonra, nasıl yırtıcı ve yok edici bir tür olduğumuz gerçekliği de fazlasıyla ortada! Basitçe yaratma becerisini, baskın tür olduktan sonra devamlı olarak geliştirme üzerine yoğunlaştıran türümüz, geçmiş binlerce yıllık yazılı tarih arenasında, din baskısının etkisiyle neredeyse birkaç yüzyıl öncesine kadar üvey evlat muamelesi gören bilim sayesinde bu çabasında önemli bir yol katetti diyebiliriz. Bulunduğumuz yüzyılda neredeyse her gün bilimsel bir yeniliğin açıklandığı, bilimin artık üvey evlat muamelesinden çok, insan türünün daha kolay ve daha uzun yaşamak adına dört elle sarıldığı baş amacı haline geldiğini söylersek abartmış olmayız sanırım. Ülkemiz açısından her ne kadar bilim hâlâ "üvey evlat" gibi görülse de, gelişmiş dünyanın ilerleme hızını göz önüne alırsak, ne kadar farklı türevlerle ötelemeye çalışsak da bir şekilde yok olmamak adına o dünyaya ayak uydurmak mecburiyeti kaçınılmaz gerçeğimiz olarak tüm çıplaklığıyla duruyor karşımızda!

Vangelis - Blade Runner / Burak Fedakar

Ekim 2017 / Sayı 6

"İstikbal Göklerdedir!"

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR®

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey

ŞUBAT 2020 SAYI 34

Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm 8
KENAN BÖĞÜRCÜ

GECE ve SİS
JULES VERNE ROMANLARINDA "MASONİK" KODLAR
KUBİLAYHAN YALÇIN
Bölüm - I

Bu Dünya'yı Mühendisler Kurtaracak!
TÜRKHAN BOZKURT

- Karanlık Evrenin Efendisi
H. P. LOVECRAFT
- BİLİM ve TEKNOLOJİDE 2019
ARDA TİPİ

Kitap İncelemesi
SINIR 2700
ÖZGECAN DOĞAN
İSMAİL ŞAHİN

Kütüphanemden Seçtiklerim
ESRA UYSAL

Zeplin
UFUK YASİN YURTBİL
4. YBKY Kısa Öykü Yarışması BİRİNCİSİ

Dönüş Yok
TÜLAY TEMUÇİN
5. YBKY Kısa Öykü Yarışması BİRİNCİSİ

Bulut Çobanı
ABDÜLKADİR DOĞANAY
6. YBKY Kısa Öykü Yarışması BİRİNCİSİ

İzmir Kralı - Novella
KUBİLAYHAN YALÇIN

Roman
Son İnsan - Bölüm 23
GÜRHAN ÖZTÜRK

İkinci Kitap- Bölüm-I
Kapının İncisi
AYSUN ERDOĞAN

Kısa Öykü
Kutsal Kase
YEŞİM ŞAHİN

Zamanın Külleri
MURAT K. BEŞİROĞLU

Atom Kırığı
FARUK KORKMAZ

Facebook sayfasında ve İnternet sitemizde tanıtımını yaptığımız, yerli bilimkurgu romanlarının incelemelerinin yanında; kısa öyküler, ülkemizde ve dünyada bilim alanındaki gelişmeler, film ve çizgi film incelemeleri, çizgi romanlar, film müzikleri incelemeleri, yerli ve yabancı bilimkurgu yazarlarının tanıtımı, yabancı bilimkurgu roman incelemeleri, film yönetmenleri, anime eserler, bilgisayar oyunları ve daha pek çok konu

Yerli Bilimkurgu eserlerinin tanıtımının yanında, yabancı eserlere ve magazinsel haberlere de yer vermemizin sebebi, daha uzun soluklu bir dergiyi hayata geçirmek amacını taşımaktadır.
Öncelikli konularımız Yerli Bilimkurgu Eserleri ve Kısa Öykü Yarışması katılımcılarının öyküleridir.

Dergimize katkıda bulunmak için, yazılarınızı, incelemelerinizi, çizimlerinizi, tasarımlarınızı, kısa öykülerinizi,
yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
adresinden bizlere ulaştırabilirsiniz.

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi, Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Platformunun süreli yayınıdır.
Dergimiz; tanıtım, bilgilendirme ve bilimkurgu severlerin ortak alanıdır.
Gönüllü yazarların - çizerlerin desteği ile şekillenmektedir. Kâr amacı gütmez.

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR

Genel Koordinatör/Editör ESRA UYSAL
Sanat Yönetmeni BURAK FEDAKAR **Yayın Yönetmeni** İSMAİL ŞAHİN **Çeviri-Arşiv** ARDA TİPİ
Yayın Danışmanı SEYHAN YILDIZ YILDIRIM
Web Tasarım - Dijital Tasarım - Öykü İllüstrasyonları - Dergi Tasarım SEZAİ ÖZDEN - ZAZİ SANAT

Yazarlar
ESRA UYSAL
KUBİLAYHAN YALÇIN
ÖZLEM BUKET DURU
KENAN BÖĞÜRCÜ
MURAT K. BEŞİROĞLU
BURAK FEDAKAR
İSMAİL ŞAHİN
ARDA TİPİ
MUHİTTİN YAĞMUR POLAT
SEZAİ ÖZDEN

Katkıda Bulunanlar
ÖZGEN BERKOL DOĞAN BİLİMKURGU KÜTÜPHANESİ - ETHEM DERMAN - GÜRHAN ÖZTÜRK
AYSUN ERDOĞAN - KENAN BÖĞÜRCÜ - MORPHEUS - UFUK YASİN YURTBİL - ABDÜLKADİR DOĞANAY - TÜLAY TEMUÇİN
FARUK KORKMAZ - TÜRKHAN BOZKURT - YEŞİM ŞAHİN - NURAY BULAT - SEYHAN YILDIZ YILDIRIM - EKİN ERTARAKÇI
KİTAPLA MUHABBET FACEBOOK GRUBU - VOIDRUNNER - PARADİGMA POLİSİYE - LAGARİ BİLİMKURGU FANZİN - GÖK KIZ: KOZMİK GÖÇEBE
Kapak İllüstrasyonu SEZAİ ÖZDEN

www.yerlibilimkurguyukseliyor.com - www.yerlibilimkurgu.com
yerlibilimkurguyükseliyor@gmail.com

Bu sayıda

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi
2020-Şubat Yıl:4 / Sayı 34

Gece ve Sis - Bölüm I
Jules Verne Romanlarında "Masonik" Kodlar
KUBİLAYHAN YALÇIN - KHY BLOG 8-12

Çeviri
Bilim ve Teknolojide 2019
ARDA TİPİ 16-23

Kurgular Arasında Gerçeği Arayan Yazar
J. G. BALLARD 24-25

Selly'nin Gözyaşları
LAGARİ BİLİMKURGU FANZİN 26-27

Çizgi Roman - Bölüm 8
Gök Kız: Kozmik Göçebe
KENAN BÖĞÜRCÜ 28-35

Deneme
Bu Dünya'yı Mühendisler Kurtaracak!
TÜRKHAN BOZKURT 36-38

Karanlık Evrenin Efendisi
Howard Phillips Lovecraft
ARDA TİPİ 40-55

Kısa Öykü
Zamanın Külleri
MURAT K. BEŞİROĞLU 56-60

Kendi Kaleminden
Schrödinger'in Papağanı ve Rüya Sanatçısı
MURAT K. BEŞİROĞLU 62-63

Ayın Kitap İncelemesi
Sınır 2700 - ÖZGECAN DOĞAN
İSMAİL ŞAHİN 64-67

Novella- Bölüm I
İzmir Kralı
KUBİLAYHAN YALÇIN 68-70

YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması BİRİNCİSİ
Zeplin
UFUK YASİN YURTBİL 72-74

Kütüphanemden Seçtiklerim
ESRA UYSAL 76-77

Kısa Öykü
Atom Kırığı
FARUK KORKMAZ 78-84

YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması BİRİNCİSİ
Dönüş Yok
TÜLAY TEMUÇİN 86-88

Roman / Bölüm - 23
Son İnsan
GÜRHAN ÖZTÜRK 90-94

YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması BİRİNCİSİ
Bulut Çobanı
ABDÜLKADİR DOĞANAY 96-98

Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu
Anachronox
M. YAĞMUR POLAT 100-103

Roman - İkinci Kitap - Bölüm-I
Kapının İncisi - Evrenin Hakimi
AYSUN ERDOĞAN 104-112

YBKY'un Öne Çıkan Paylaşımları
ESRA UYSAL 114-117

Kısa Öykü
Kutsal Kase
YEŞİM ŞAHİN 118-121

Bilimkurgu Yazarlarımız ve
Eserleri - 2018 - 2019
SEZAİ ÖZDEN 122-142

Bilimkurgu sözcüğünü dilimize kazandıran değerli gazeteci ve yazar ORHAN DURU anısına oluşturacağımız, **YBKY** Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019 için, Ekim 2018'de başlattığımız katılım süresini tamamlamış bulunuyoruz.

Seçkiye katılmak için öykü gönderen herkese teşekkür ederiz.

Tam olarak 62 öykü tarafımıza ulaştı. Sadece 1 öykü katılım şartlarını sağlamadığı için değerlendirmeye alınmadı. Öyküleri 7 kişilik ekibimizle defalarca okuyarak ve üzerinde tartışarak değerlendirdik. Bu seçkide yer almasalar bile bir sonraki seçkide yer alabileceklerinin sinyallerini veren pek çok katılımcı olduğunu görmek/bilmek bizi gerçekten çok mutlu etti. Hepsi çok kıymetli zamanlarını ayırarak birbirinden güzel öykülerle, farklı evrenleri önümüze serdiler.

Hepsine, ilgileri ve alakaları için ayrı ayrı teşekkür ediyoruz.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019'un, 2018'den farkı, seçkiye girecek öykülerin değerlendirmeye tabi tutulmasıdır. Bunu da ilanla zaten duyurmuştuk. İlk seçkimizde (2018) öykü gönderen herkes seçkiye dâhil olmuştu. Kimseyi geri çevirmemiştik. İlk olması bakımından özel olmasını istemiştik; nitekim öyle de oldu ve YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2018, Türk bilimkurgu edebiyatında, 47 yazarı ve 51 öyküsü ile yerini aldı.

Bu girişimin hayat bulmasını sağlayan;"Gönderilen tüm öyküleri basmamız gerek, hepsi girmeli." dediğimizde, çok kritik bir zamanda -kâğıt krizinin başlangıcında- risk alarak fakat aynı zamanda bir rekora imza atıp TÜRKİYE TARİHİNDE KATILIMI EN YÜKSEK BİLİMKURGU ÖYKÜ SEÇKİSİNİN hayat bulmasını sağlayan Paradigma Polisiye'ye, cesaretinden ve yerli bilimkurguya katkılarından dolayı ayrı bir parantez açarak teşekkür ediyoruz.

Bu yıl da katılım yüksek oldu. Seçkiye katılabilecek öyküleri değerlendirirken; öncelikle anlatım diline, dilbilgisine, argo sınırlarını aşarak rahatsız edici derecede -küfür, hakaret- barındırmadığına, öykünün olay örgüsünün kendi içinde çelişmemesine, bilimkurgu olup olmadığına ve alenen herhangi bir siyasi oluşum lehine veya aleyhine ifadeler olup olmadığına bakarak değerlendirdik. Tüm bunların dışında -bu seferlik- çözümünün basit olduğunu düşünerek imla hatalarını görmezlikten geldiğimizi belirtmek isteriz.

Ve tüm bu süreçten sonra 2019 Seçkisine girmeye hak kazanan 27 öykünün yanında yayın ekibimizin kaleme aldığı 5 öykü ve düzenlediğimiz son üç yarışmada ilk üçe giren 9 öykü ile toplamda 41 öykü listedeki yerini aldı.

Gösterdiğiniz ilgiden dolayı tüm katılımcılara, bilimkurgu severler adına tekrar tekrar teşekkür ederiz.

İyi ki varsınız güzel insanlar.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019' a Katılan Yazarlar ve Öyküleri

1. **Özlem Kurdoğlu** - Zamanda Sörf
2. **Gurur Asi** - Garip Bir İşgal Hikâyesi
3. **Esra Kahraman** - Evrenin İyicilleri
4. **Kubilayhan Yalçın** - Ottomat: Robot-u Hûmayun!
5. **Ş. Yüksel Yılmaz** - Yolcu
6. **Murat K. Beşiroğlu** - Anne, Oğul ve Fırtına
7. **M. İhsan Tatari** - Artık Dünya'ya Gitmiyoruz
8. **Zeynep Okçu** - Huzur Emlak
9. **Gri Esin Akyıldız** - Hacimsizler
10. **Tayfun Olam** - Düşkuran
11. **Mustafa İzmirli** - Kanatlarımızı Koparamazsınız
12. **Mehmet Kaan Alpaslan** - Cezaevi
13. **Nur İpek Önder Mert** - Silahlı Peygamber
14. **Efe Sarıtunalı** - Bir Mutant Hikâyesi Daha
15. **Zeynep Kevser Şahin** - Muhteşem İstanbul Köprüsü
16. **Cem Can** - Seha
17. **Onur Gürleyen** - Davet
18. **Nilay Kayaalp** - Yansıtma Teorisi
19. **Çağla Zengin** - Dönüş
20. **Merve Bor** - Kahverengi Pelerinli Gezegen
21. **Gökhan Görmez** - Kum Kuşları
22. **Deniz K. Üstündağ** - Veda ya da Bir Şişe Kayısı Şarabı
23. **Selçuk Gökhan Kalkanoğlu** - Sıfırın İcadı
24. **Can Akcaoğlu** - Dışarıda Kaybolmuş
25. **Eren Kasapoğlu** - Değişkin
26. **M. Yağmur Polat** - Kozmoponik Geçit
27. **Mustafa Özçınar** - Yüzleşme

28. **Ufuk Yasin Yurtbil** - Zeplin
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
29. **Morpheus** - Savaş ve Barış
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
30. **Tuğrul Sultanzade** - Dilek
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
31. **Tülay Temuçin** - Dönüş Yok
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
32. **Yunus Emre Eroğlu** - Uyanış
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
33. **İsmail Turhan** - Zaman Ayracı
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
34. **Abdülkadir Doğanay** - Bulut Çobanı
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
35. **Sezen Aksın Sivrikaya** - Sonsuz Aşk
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
36. **Emre Eryılmaz** - Ses
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü

37. **Esra Uysal** - Tesadüfler
38. **İsmail Şahin** - Sıfır Şiddet
39. **Burak Fedakâr** - Sonsuzluk Direnişi
40. **Arda Tipi** - Ateşin Çocukları
41. **Sezai Özden** - Sonat

KHY Blog

Kubilayhan YALÇIN

GECE VE SİS

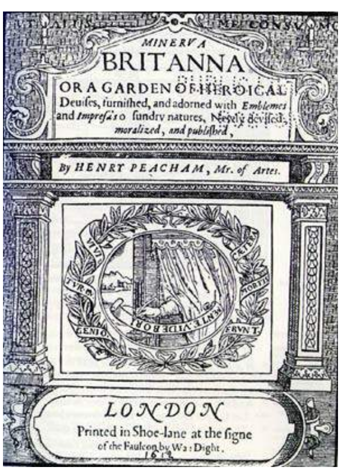
JULES VERNE ROMANLARINDA “MASONİK” KODLAR

Bölüm - 1

Ankara’da mı doğar bu çocuk?
Demek ki bronz bir gök.
İlk sorduğu soru:
“Meksika’ya hiç yağmur yağmaz mı?”
İlk kitap: Jules Verne
İlk sigara: Hanımeli.

İlhan Berk, Güzel Devedikeni şiirinden.

Martin Pares, 1964 tarihli The Knights of Helmet (Miğfer Şövalyeleri) adlı, William Shakespeare'in, aslında İngiliz düşünür, bilim insanı ve devlet adamı Francis Bacon olduğunu öne sürdüğü çalışmasında, ünlü oyun yazarının ismini şöyle "deşifre" ediyor: İngiliz dilinde William, Almanca Wilhelm'in Anglofonik versiyonu. Helm/ helmet (miğfer) sözcüğünden türeyen bu isim "miğferli" anlamına geliyor. Yine İngilizce "sallamak, çalkalamak" gibi anlamlara gelen shake ve "mızrak" anlamına gelen spear sözcüklerinden oluşan Shake-spear ya da Spear-shaker da Mızrak sallayıcı demek. Sonuç: Miğferli Mızrak Sallayıcı…

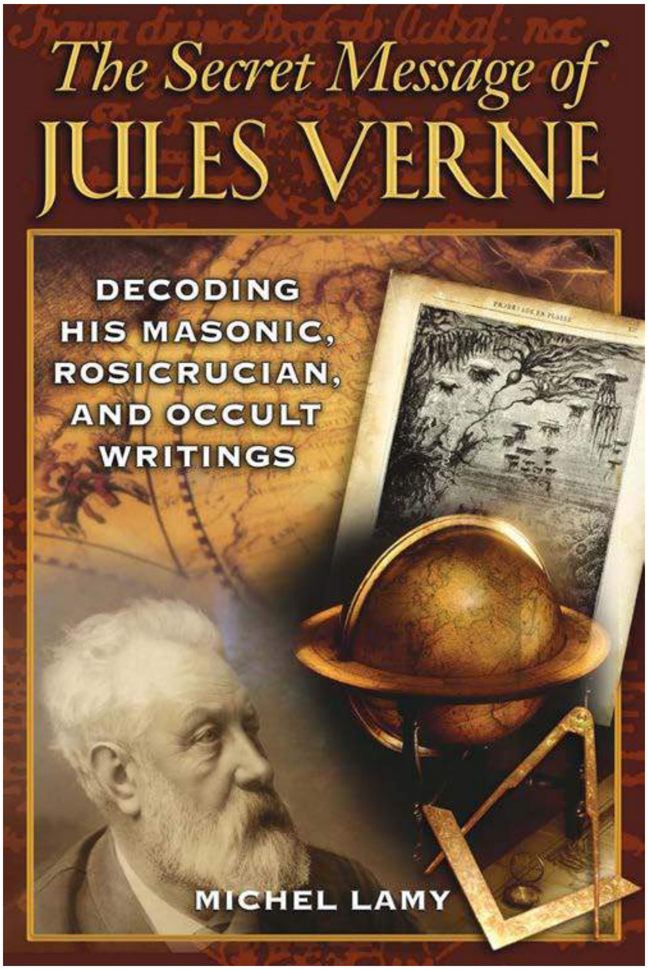

MINERVA
BRITANNA
OR A GARDEN OF HEROICAL
Deuises, furnished, and adorned with Emblemes and Impresa's of sundry natures, Newly deuised, moralized, and published,
By HENRY PEACHAM, Mr. of Artes.
LONDON
Printed in Shoe-lane at the signe of the Faulcon by Wa: Dight.
1612

Alfred Dodd, The Martyrdom of Francis Bacon (Şehit Francis Bacon) adlı, Pares gibi Shakespeare-Bacon bağlantısının izini sürdüğü kitabında, bu Spear-shaker ifadesinin Antik Yunan kökenli arka planını detaylı bir şekilde anlatıyor. Şöyle ki, Yunan mitolojisinde miğfer ve mızrakla tasvir edilen bir tanrıça var: Pallas Athena! Akıl, sanat ve savaş tanrıçasıdır Pallas Athena. Ayrıca duvarcıların, demircilerin, çiftçilerin, heykeltıraşların, gemicilerin, kısaca uygarlığın koruyucusu. Sağ elinde tuttuğu mızrak bilgiyi simgeler. Yine sağ ayağının dibinde tasvir edilen zehirli yılan da bilgisizliği, cehaleti. Athena mızrağını cehalet ve tembelliğe karşı sallar, meydan okur. Rivayet odur ki: Günün ilk ışıkları Yunan tapınaklarındaki Athena heykellerine vurduğunda, halk adet üzere: "Athena yine mızrağını sallıyor!" der. "Athena is shaking her spear again."

Alfred Dodd'a göre, kimilerinin Tapınak Şövalyeleri'nin ardılı olduklarını iddia ettiği Gülhaç örgütünün üyesi olan Francis Bacon, Mızrak Şövalyeleri adında gizli bir edebiyat topluluğu kurmuştu. Dodd kitabında Mızrak Şövalyerine yer yer "Gülhaç Edebiyat Topluluğu" da diyor. "Gizli" bir edebiyat topluluğu kurmanın, takma adlarla, "perde arkasından" eserler kaleme almanın ardındaki siyasi, kültürel ya da ezoterik sebepler ayrı bir yazı konusu. Özetlersek: Giriş ritüellerini bizzat Bacon'ın tasarladığı söylenen bu ezoterik edebiyat kulübü, bir anlamda bizdeki Dil Devrimi ve Hasan Ali Yücel kitaplığı/çevirilerine benzer yoğun entelektüel faaliyetlerde bulunmuşlardı: Halkın kendini daha iyi ifade etmesi ve bilgilenmesi için İngilizceye yeni sözcükler kazandırmışlar, geniş spektrumda çeviriler yapmışlar, tiyatro oyunları, öyküler vb. özgün yapıtlar yaratmışlardı. Dodd, Gülhaç örgütünün, Elizabeth Dönemi İngiliz Rönesansının öncüleri olduğunu vurguluyor.

Bu gizli edebiyat topluluğu için Athena'nın mızrağı kalem, miğferi de cehalete karşı yürütülen gizli bir savaşın simgesine dönüşüyor.

***

İmdi; Bacon'ın edebiyat şövalyelerine benzer ama daha mistik ve okült tonlara sahip bir sanat ve edebiyat topluluğu daha var: Angelic Society. Batı dillerinde angelic meleksi, melek kadar saf gibi anlamlara geliyor. Topluluk hakkında rivayet muhtelif. Mesela Gülhaç ve masonlukla kan bağları olduğu söyleniyor. Fransız yazar Michel Lamy'nin ise başka bir iddiası daha var: Lamy, bilimkurgu edebiyatının kurucu babalarından Jules Verne'in de bu masonik "meleksi" toplulukla, dahası Gülhaçlarla, masonlarla bağlantısı olduğunu düşünüyor. Hatta bu konuları incelediği makale ve kitapları var. Bunlardan bir tanesi The Secret Message of Jules Verne: Decoding His Masonic, Rosicrucian, and Occult Writings (Jules Verne'in Gizli Mesajı: Masonik, Gülhaç ve Okült Yazılarının Şifre Çözümü.). Lamy'nin bu kitabına geçmeden, Verne'in yazınsal ve düşünsel kimliğine, yarattığı etkilere kısaca bir göz atalım.

***

"Makine çağı şairi" ya da "Çağdaş mit yaratıcısı" gibi lakaplarla anılan Jules Verne'in, edebiyat tarihinin ilk "uluslararası çoksatar" yazarlarından biri olduğu söylenebilir. Okurlarının arasında kimler yoktur ki: Alman İmparatoru Kayzer II. Wilhelm, Amerikan Başkanı Theodore Roosevelt, Nobel ödüllü yazar Andre Gide, şair Paul Valery, İngiliz bilimkurgu yazarı ve düşünür H.G Wells, "robot" sözcüğünü literatüre kazandıran Hugo Gernsback.

Ülkemizde de yaklaşık yüz elli yıldır, Jules Verne kitaplarının girmediği ev, kütüphane; bu satırların yazarı da dâhil, Arzın Merkezine Seyahat ya da Denizler Altında Yirmi Bin Fersah gibi maceralarla yolu kesişmeyen çocuk ya da fikir/sanat adamı yok gibidir. Mesela Refik Halid Karay, 20 Aralık 1952 tarihli Çocukluğumda Çocuklar İçin Neşriyat başlıklı köşe yazısında: "Eğer Ahmed İhsan hizmet edip de Jules Verne'in 'Harikulade Seyahatleri' serisinden bazısını sansürün müsaadesi nispetinde… …tertemiz basıp önümüze koymasaydı, ilk çağımızın ufukları ne kadar kapanık çocuk muhayyileleri ne derece sermayesiz kalacaktı" diyor. Karay Sarayburnu adlı bir başka yazısında da, batık bir gemi enkazının içinde uyandırdığı hisleri şöyle tarif ediyor: "Büyük kısmı denize gömülü bu vapur, bir vakitler yolcuların barındığı kamaralarında iri veya küçük balık sürülerinin dolaştığını tahayyül ettirerek bana, henüz okumaya

başladığım Jules Verne'in seyahat romanlarını, romanlardaki resimleri, korkunç deniz maceralarını, bilhassa İki Sene Mektep Tatili'ni düşündürür, heyecan verirdi."

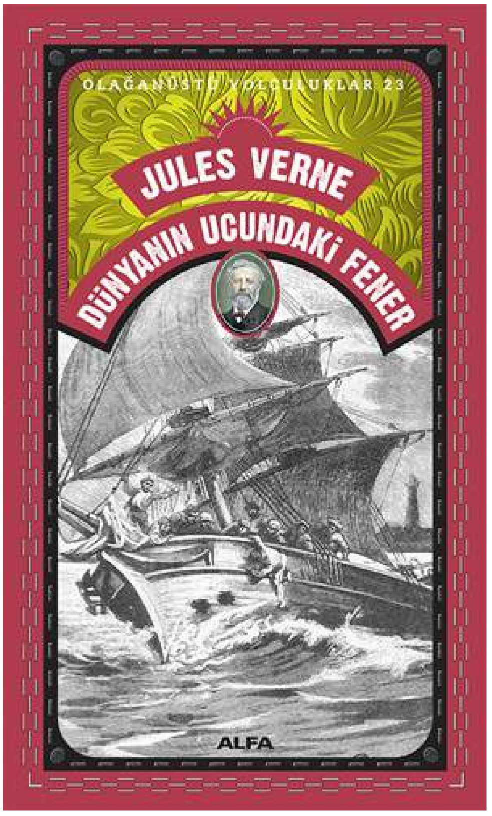
Michio Kaku, Olanaksızın Fiziği'nde "Başarılı pek çok bilim adamı, bilim kurgu ile karşılaşmaları sonucunda bilime ilgi duymaya başlamışlardı" diyor ve ekliyor: "Büyük gökbilimci Edwin Hubble [Hubble Telekobu'nun da isim babası.] Jules Verne'in eserleri yüzünden büyüye kapılmıştı." Jeolog Celal Şengör de bir gazeteye verdiği röportajda Kaku'yu destekleyen ifadeler kullanıyor: "Jules Verne'in Arzın Merkezine Seyahat kitabını okuduğum günden itibaren jeolojiyi sevmeye başladım. Kendi kendime, 'Adam olmak demek, Verne'in tarif ettiği gibi olmak demek' diye düşündüm."

Örnekler çoğaltılabilir…

Tüm bunlarla birlikte bu fütürist vaizin hayatında bazı gizemli ve çelişkili noktalar da yok değil. Mesela Jules Verne'in antisemitik ifadeleri olduğu ya da İngiliz ve Almanlardan pek hoşlanmadığı biliniyor. Tabii İngilizleri sevmemekle birlikte Phileas Fogg gibi (Seksen Günde Devr-i Âlem) dünyaca ünlü İngiliz karakterler yaratması da ironik bir durum…

Bazı eleştirmenler Jules Verne romanlarında misojinist bir tavır olduğunu, kadınların, sadece kahraman erkekler tarafından korunan, kurtarılan ya da evlenilen zayıf varlıklar olarak resmedildiğinin altını çiziyor. Bazıları da Verne'in okur vezninde her ne kadar teknofetiş bir imajı olsa da, yazarın, gündelik hayatında, mesela telefon ve otomobil gibi icatlara çok da ilgi göstermediğini ifade ediyor. Hatta Jules Verne'in kaleme aldığı fütürist ve bilimkurgu anlatılarda teknolojiye karşı bir şüphe ve karamsarlık olduğu belirtiliyor. Verne'i bir fütürist olarak yüceltir, öngörülerine hayranlık duyarız ancak: Verne, kendisinin de ifade ettiği gibi dönemin mevcut bilimsel yayınlarını yakından takip ediyor, eserlerinde bunlardan yararlanıyor. Cape Canaveral gibi (Ay'a Seyahat) nokta atışlı "kehanetleri" olmakla birlikte, romanlarında bahsettiği bazı teknolojiler salt kişisel yaratıcılık ve öngörülerine dayanmıyor. Yine dönemin bilimsel yayınlarında bu tarz icatlar hakkında yazılıp çizildiği gibi, denizaltı, uçak, helikopter gibi teknolojiler Leonardo Da Vinci'den bu yana dillendiriliyor. Verne'in asıl büyük etkisi ya da dehası, edebiyatta yeni bir türün köşe taşlarını döşemesi, bilimkurgunun kurucu babalarından biri olması.

Fransa'da bir dönem, Jules Verne kitaplarının birçoğunun Verne tarafından değil bir ekip tarafından yazıldığı bile öne sürülmüş. "Hayalet yazarlık" (ghost writer) denen bu tarz uygulamalar günümüzde oldukça yaygın. Bununla birlikte Verne'in Dünyanın Ucundaki Fener gibi ülkemizde de popüler olan bazı kitaplarının oğlu Michel Verne tarafından tamamlandığı

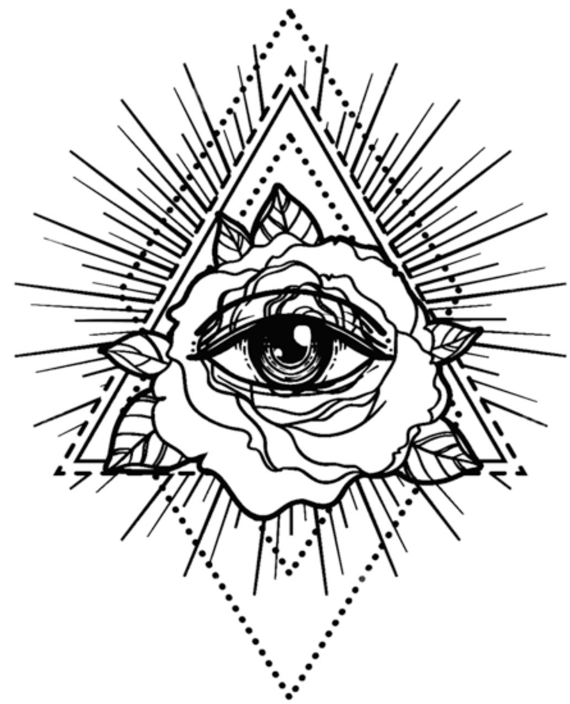
biliniyor. Yeri gelmişken: Jules Verne bir çocuk kitabı yazarı değil. Hatta yazarın sadece iki tane çocuk kitabı var. Bir serüven ve bilimkurgu yazarı olarak Verne için kendi zamanının Dan Brown ya da Asimov'u olduğunu söylemek mümkün. Ama çocuk kitabı yazarı olduğu algısının sadece bizde değil tüm dünyada yaygın olduğunu da ekleyelim.

Gelelim Lamy ve Jules Verne romanlarının ezoterik kriptografisine…

Sonda diyeceğimizi baştan belirtelim: Lamy, Jules Verne'in mason, Gülhaç ya da Angelic Society üyesi olduğuna dair doğrudan bir kanıt ortaya koymuyor. Sadece Verne'in bir takım ezoterik çevrelerle bağı olduğunu, bazı ezoterik bilgilere vakıf olduğunu ve bu bilgileri çeşitli biçimlerde eserlerinde kullandığını öne sürüyor.

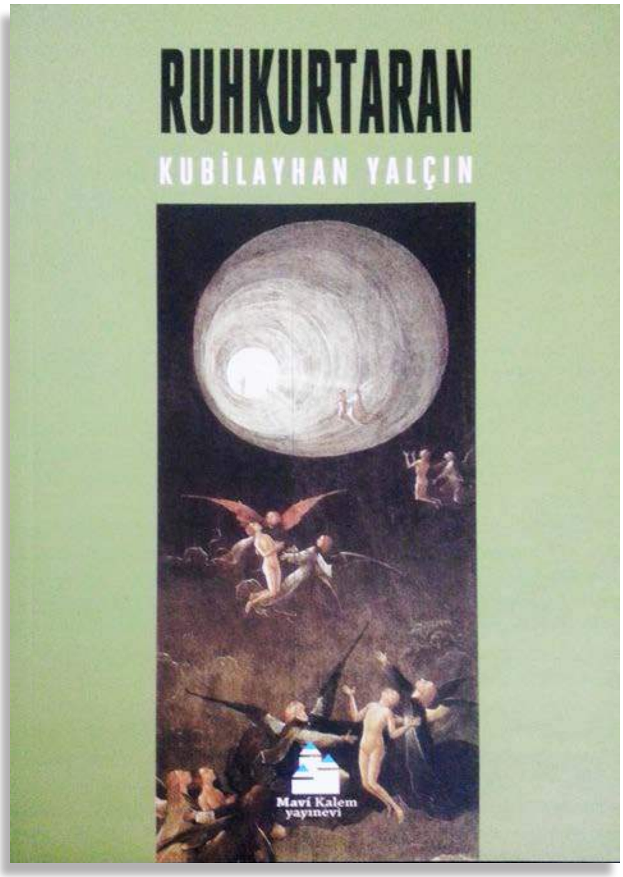
Şöyle devam edelim: Umberto Eco Foucault Sarkacı'nın 85. bölümüne Michel Lamy'den bir alıntı (epigraf) ile başlar: "Phileas Fogg… …Fog'a gelince, İngilizce 'sis' demektir. Hiç kuşkusuz Verne 'Le Broulliard' derneğinin [Fransızca 'Sis Derneği', yz.] üyesidir. Bu dernekle Gül-Haç arasındaki ilişkiyi açıkça belirtme inceliğini de göstermiştir Verne. Çünkü aslında Phileas Fogg denen bu soylu gezgin, bir Gül-Haç değil de, nedir?.. Dahası [Fogg] baş harfleri –R.C.- reformcu Gül+Haç'ı belirten, Reform Club'un üyesi değil midir?"

Bu bölümü biraz açalım: Seksen Günde Devr-i Âlem'in başkarakteri Phileas Fogg, romanda The Reform Club'ın üyesidir. Gerçekten Londra'da, 1836'dan bu yana faaliyette olan aynı adda bir "centilmenler" ya da "seçkinler" kulübü var. Lamy, İngiltere'de, Prens Charles'ın da onur üyesi olduğu bu The Reform Club'ın, Gülhaç örgütü ya da İngilizce "Rossy Cross" tarafından kurulduğunu öne sürüp, her iki isimdeki R ve C harflerinin de bir şifre olduğunu iddia ediyor. Dracula'nın yazarı Bram Stoker ve yakın

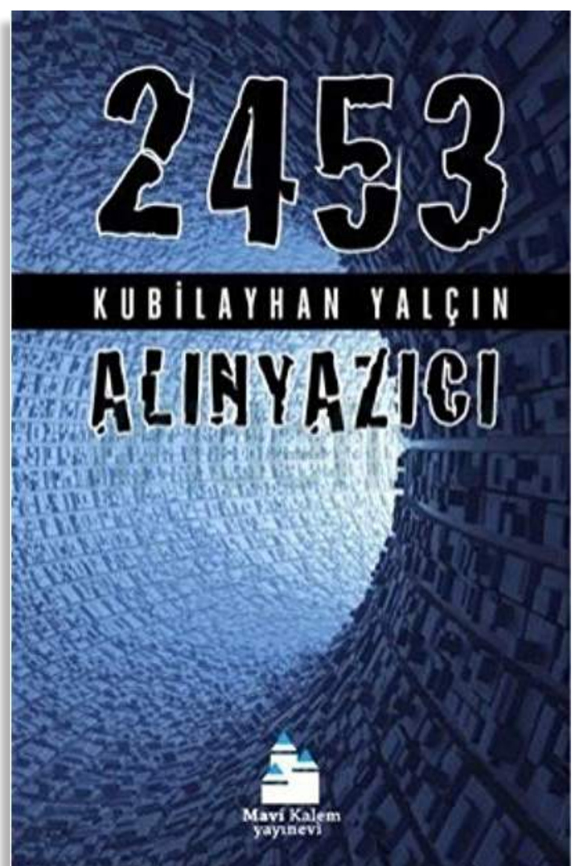

dostu (Kont Dracula karakterini yaratırken kişiliğinden esinlendiği) tiyatro oyuncusu Henry Irving de The Reform Club üyesidir. Ayrıca Irving, Londra'da, Kraliçe Victoria'nın oğlu, İngiliz Kralı VII. Edward'ın da üyesi olduğu Jerusalem Locası'na inisiye edilmiş bir masondu.

Devam edecek…

Ruhkurtaran
Kubilayhan Yalçın / 2016

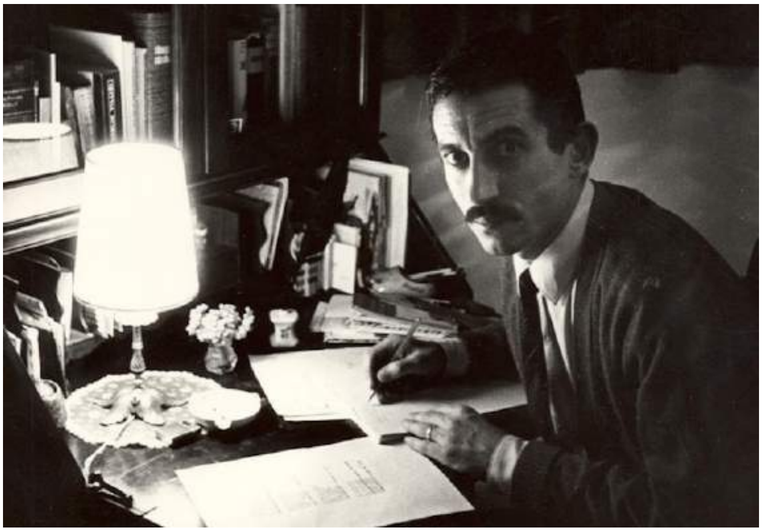

2453 Alınyazıcı
Kubilayhan Yalçın / 2013

Genel

Bilimkurgu Sözcüğünü Türkçeye Kazandıran Kişi

ORHAN DURU

(d. 18 Aralık 1933, İstanbul - ö. 25 Ocak 2009 İstanbul), Türk yazar ve gazeteci.

Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi'nden mezun oldu. Mezuniyetten sonra bir süre aynı fakültede, asistan olarak görev yaptı. 27 Mayıs 1960 askerî darbesinin ardından kurulan askerî yönetiminin Ekim 1960'ta üniversitelerden ihraç ettiği 147 öğretim üyesinden biridir. Bir süre veterinerlik yaptı. Yazılarını ilk olarak Mavi dergisinde yayımladı. Gazeteciliği kendine meslek olarak seçti. Ulus, Cumhuriyet, Milliyet, Güneş ve Hürriyet gazetelerinde çalıştı. En son Interstar TV'de haber müdürlüğü yaptı. Bu görevden sonra, yazarlık yapmaya devam etti. Yazar ve çevirmen Sezer Duru'nun eşidir. Bir süredir tedavi gördüğü Surp Agop Hastanesi'nde 25 Ocak 2009 saat 02.30'da vefat etti. Orhan Duru ayrıca İngilizce science-fiction sözünü Türkçeye bilim-kurgu olarak tercüme eden, kullanan ve bu sözcüğü Türkçeye kazandıran kişidir. Bu kullanım daha sonra Türk Dil Kurumu tarafından resmîleştirilmiştir.

Orhan Duru'nun Eserleri

Bırakılmış Biri (1959),
Denge Uzmanı (1962),
Ağır İşçiler (1974),
Yoksullar Geliyor (1982),
Şişe (1989),
Bir Büyülü Ortamda (1991),
Kısas-ı Enbiya (1979),
Kıyı Kıyı Kent Kent (1977),
Hormonlu Kafalar (1992),
İstanbulin (1995),
Küp (2008),
Amerikan Gizli Belgeleriyle Türkiye'nin Kurtuluş Yılları
Düşümde ve Dışımda
Yeni ve Sert Öyküler
Fırtına
Tango Geceleri
Sarmal - Toplu Öyküler
O Pera'daki Hayalet
Kazı
Durgun ve İşsiz

Çeviri-Uyarlama

O Pera'daki Hayalet (1996)
Sierra Madre'nin Hazineleri (B. Traven'den),
Gizli Tarih (Prokopius'tan),
Çağdaş Fizikte Doğa (Werner Heisenberg'den)
Durdurun Dünyayı İnecek Var (1968 - Antony Newley ve Leslie Bricuss'tan),
Sınırdaki Ev (1970 - Slawomir Mrozek'ten),
Übik Baba (1990 - Alfred Jarry'nin Kral Übü'sünden)

(Alıntı, Vikipedi)

Aldığı sayısız ödül ve
kaleme aldığı onlarca eseriyle
'Üç Kuşağın Yazarı' unvanlı
GÜLTEN DAYIOĞLU'na
ithafen oluşturacağımız
Bilimkurgu
ÖYKÜ SEÇKİSİ 2020
için geri sayım başladı!
Sevgili, Gülten Dayıoğlu'nun da
özel bir öyküsüyle dahil olacağı bu eşsiz öykü seçkisi için
parmakları ve zihinleri çalıştırma zamanı.
Yapmanız gereken, 2000 kelimeyi aşmayan öykünüzü
yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
adresine göndermek.
* Öyküler, daha önce herhangi bir yerde yayınlanmamış olmalıdır.
* Dilbigisi yazım kurallarına uyulması önceliğimiz olacak, özensiz gönderilen dosyalar elenecektir.
* Öyküler, YBKY Ekibi tarafından ön değerlendirmeye alınacak ve sahiplerine, gerekli bilgiler verilecektir.
* Seçkiye girecek öykü ve yazarların listesi son katılım tarihinden bir hafta sonra açıklanacaktır.
Katılım için son tarih
20 Şubat 2020
BİLİMKURGU ÖYKÜ SEÇKİSİ 2018
Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019
www.yerlibilimkurguyukseliyor.com

Çeviri

Arda Tipi

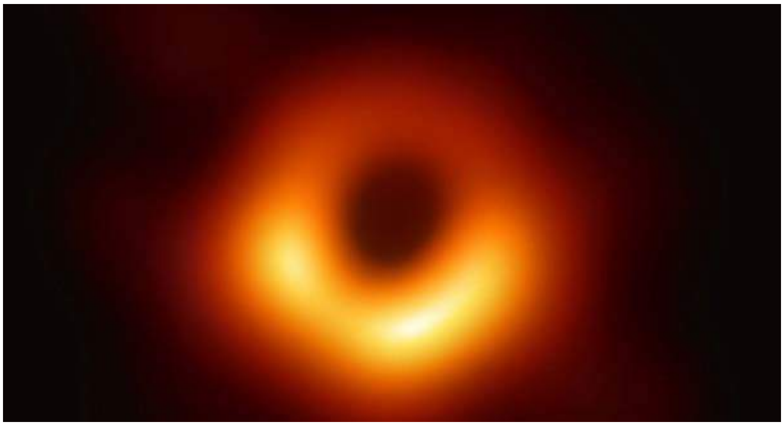
BİLİM ve TEKNOLOJİDE 2019

İklim protestoları, siyasi belirsizlik ve insan embriyolarında gen düzenleme etiği üzerine tartışmalarla geçen 2019 bilim için de zorlu bir yıl oldu. Bunun yanısıra bilim insanları bazı heyecan verici ilkleri de kutladılar; klasik meslektaşlarından daha iyi performans gösterebilen bir kuantum bilgisayarı, 54 milyon ışık yılı uzaktaki dev kütleli bir kara deliğin fotoğrafı ve güneş sistemimizi ziyaret eden bir asteroitten toplanan örnekler.

UZAYA BAKMAK

Bu yıl, gökbilimciler ilk defa bir karadeliğin karanlığını gördüler. Nisan ayında, uluslararası Event Horizon Telescope adlı işbirliği, 2019'un belki de en unutulmaz resmini ortaya koydu: bir kara deliğin ilk doğrudan görüntüsü ve olay ufku. Bunu üretmek için araştırmacılar, dünyanın dört bir yanından eşzamanlı okumalar yapmak için bir radyo teleskop ağını ortak olarak kullandılar.

bbc.com EHT Çalışma grubu

Apollo Ay inişlerinin 50. yıldönümünün kutlandığı 2019 yılında, uzay ajanslarının gündeminde Ay'ın keşfi vardı. Ocak ayında, Çin'in Chang'e-4 probu, Ay'ın uzak tarafına güvenli bir şekilde inen ilk uzay aracı oldu. Gezgin aracı Yutu-2, Von Kármán kraterinin tozlu topraklarında ilerlemeye devam ediyor. Ay'ı keşfetmeye yönelik diğer girişimler ise o kadar başarılı olamadı. Nisan ayında, İsrail'in ilk özel uzay aracını Ay'a yerleştirme çabası çakılmayla sonuçlandı. Hindistan'ın Eylül ayında Ay inişini gerçekleştirmeye çalışan Vikram adlı aracının da akıbeti aynı oldu. Bununla birlikte görevin yörüngedeki bileşeni Chandrayaan-2 aracı planlandığı gibi Ay'ın çevresinde dolaşmaya devam ediyor.

Sürmekte olan Mars görevleri yeni bir dizi veri ortaya koydu. NASA'nın InSight inişindeki Fransız yapımı sismometre, ilk kez Mars depremlerini tespit etti. Yaklaşık 600 kilometre uzakta, NASA'nın Curiosity gezgini Haziran ayında Mars atmosferinde rekor düzeyde metan gazı tespit etti. Bilhassa metan günler içinde kaybolduğu için bilim adamlarının henüz açıklayamadığı bir gizem. Şubat ayında, NASA resmi olarak en görkemli Mars gezgini Opportunity(Fırsat) aracına veda etti.

Güneş sisteminin daha uzak yerlerinde, Japonya'nın Hayabusa-2 aracı Şubat ayında asteroit Ryugu'nun yüzeyinden örnek topladı. Daha sonra, Temmuz ayında, asteroidin üzerine küçük bir gülle bırakarak açığa çıkan maddelerin bir kısmını toplamak için iniş yapmadan önce yüzeyini patlattı. Hayabusa-2 örneklerini gelecek yıl Dünya'ya iade edecek. Plüton'un ötesinde, NASA'nın Yeni Ufuklar uzay aracı Arrokoth olarak bilinen 35 kilometrelik bir nesneyi geçti. Birbirine yapışmış iki krepe benzeyen tuhaf şekli, insanlığın buzlu, ilkel bir dünyaya en yakın bakışı oldu.

2019 Güneş Sisteminin ötesinden bir ziyaretçi bile getirdi. Yıldızlararası Kuyruklu Yıldız 2I / Borisov, bu ayın başlarında Güneş'ten geçti. 2017'nin 'Oumuamua'sını izleyerek Güneş Sistemimizi başka bir sistemden ziyaret ettiği bilinen sadece ikinci nesne.

NASA'nın Curiosity Mars gezgininin 12 Mayıs 2019 özçekimi NASA'nın 'Merak'ı Mars'ı keşfetmeye devam etti.

Fotoğraf: NASA / JPL-Caltech / MSSS

Fotoğraf: NASA / JPL-Caltech / MSSS

ISINAN TARTIŞMA

Dünya'ya geri döndüğümüzde, çevre için zor bir yıl oldu. Bir milyon kadar bitki ve hayvan türü, çevresel tahribat ve iklim değişikliği nedeniyle yok olmakla karşı karşıya kaldı. Hükümetlerarası İklim Değişikliği Paneli (IPCC), özel bir raporda, bitki temelli bir diyete yönelenler de dahil olmak üzere insanlara tarım arazilerine olan talebi azaltılmasına yönelik sert bazı önlemler almaları çağrısında bulundu. IPCC, bu olmaksızın hükümetlerin küresel ısınmayı önlemede, 'sanayi öncesi'nin sıcaklık seviyelerinin aşımını 2°C ile sınırlamayı öngören 2015 Paris İklim Anlaşması kapsamındaki ortak hedefleri için yetersiz kalacaklarını söyledi.

İklim-bilimci Steffen Olsen bu fotoğrafı Grönland'ın kuzeybatısında erimekte olan buzul üzerinden geçerken çekmiş.

bbc.com Fotoğraf: Steffen Olsen

Fakat siyasi eğilimler ters yönde ilerliyor gibiydi. Brezilya'da, popülist Cumhurbaşkanı Jair Bolsonaro ateşli çevre karşıtı gündemi ile Ocak ayında yönetimi ele aldı. Bilimsel çalışmalar için ayrılan federal fonları kesti ve Temmuz ayında kendi hükümetinin bilim insanlarını Amazon'daki ormansızlaşmadaki artış hakkında yalan söylemekle suçladı. ABD'de Başkan Donald Trump çevre düzenlemelerini yürürlükten kaldırma çabalarını sürdürdü. Haziran ayında ABD Çevre Koruma Ajansı (EPA), enerji santrallerinden kaynaklanan sera gazı emisyonları üzerindeki sınırları gevşetme planını sonuçlandırdı. Ağustos ayında bunu EPA'nın, otomobiller için yakıt verimliliği standartlarının dondurulması önerisi izledi ve başkan Eylül ayında ajansın Kaliforniya'nın otomobil ve kamyonlardan kaynaklanan karbon emisyonları üzerinde kendi sınırlarını belirlemesine izin veren uzun süreli feragatnameyi iptal edeceğini duyurdu. Ve Kasım ayında yönetim, Amerika Birleşik Devletleri'ni Paris anlaşmasından çıkarma resmi sürecine başladı.

Dünyanın dört bir yanındaki aktivistler, Eylül ayındaki Küresel İklim Grevi de dahil olmak üzere hükümetin uzlaşmazlığına protestolarla karşılık verdiler. Genç iklim aktivisti Greta Thunberg tarafından harekete geçirilen 150 ülkedeki milyonlarca insan, daha etkili bir eylem planı talep etmek için sokaklara çıktı. Ekim ayında, gençlik liderleri Alaska eyaletine ve Kanada'nın federal hükümetine karşı bir çift dava açtı ve fosil yakıt kullanımını teşvik ederek haklarını ihlal ettiklerini ileri sürdü.

bbc.com

Davalar, Hollanda'da devam eden büyük bir dava da dahil olmak üzere iklim davalarında daha büyük bir eğilimin parçası. Mayıs ayında Hollanda yüksek mahkemesi, Hollanda hükümetinin iklim değişikliği ile mücadele etmek için daha fazlasını yapması gerektiğini savunan vatandaşların iklim örgütü olan Urgenda Foundation tarafından açılan davaya yönetimin itirazını dikkate aldı. Ancak yüksek mahkeme Urgenda'nın lehine karar verecek olursa, hükümet daha fazla itirazda bulunamayacak.

Okul çocukları, Güney Afrika Parlamentosu dışında iklim değişikliğiyle ilgili eylem çağrısında bulunan bir gösteride İklim değişikliği protestocuları Güney Afrika'nın Cape Town kentinde bir gösteride toplanıyor. *Fotoğraf: Rodger Bosch / AFP / Getty*

BİYOLOJİK SINIRLARI ZORLAMAK

2019, laboratuvarda biyolojik ve etik sınırların da test edildiği bir yıl oldu. ABD'li araştırmacılar, domuz beyinlerini vücutlarından ayrıldıktan dört saat sonra, kanı taklit eden, besin ve oksijen bakımından zengin bir sıvıyla besleyerek canlandırdılar. Yöntem şeker tüketimini ve diğer metabolik fonksiyonları tetikledi ve beynin bu süreçte tekrar çalışabileceğini gösterdi. Ancak araştırmacılar bilinci yeniden canlandırmaktan kaçındılar - deneyler başlamadan önce nöron etkinliğine karşı kimyasal önlemler aldılar.

Başka bir vücut dışı deneyde, bilim insanları maymun embriyolarını yaklaşık üç hafta boyunca bir kapta yetiştirdiler - laboratuvarda daha önce yetiştirilmiş primat embriyolarının sürecinden daha uzun olarak. Bu başarı, laboratuvarda yetiştirilen insan embriyolarının 14 günden fazla gelişmesine izin verilip verilmemesi gerektiği sorusunu gündeme getiriyordu, ki bu birçok ülkede halihazırda uygulanan bir sınırlama. Eylül ayında, bir ABD araştırma ekibi, kök hücrelerden bir insan embriyosu yetiştirerek bu 14 günlük sınırı aşmanın olası olduğunu ortaya koydular. 'Yapay embriyo' gerçek bir insan embriyosunun erken gelişimini taklit ediyor gibiydi. Yapay embriyoların daha sonraki aşamalara büyütülmesine izin verilip verilmeyeceği halen süregelen bir etik tartışma.

sciencefocus.com Wake Forest Üniversitesi Tıp Fakültesi

Japonya, indüklenmiş pluripotent kök hücrelerin (embriyonik benzeri duruma yeniden programlanmış yetişkin hücreler) klinik kullanımdaki başat çalışmalarını sürdürdü. Eylül ayında, bir Japon grubu bu kök hücreleri, görme yetmezliği olan bir kadına nakledilebilecek korneal hücre tabakaları üretmek için kullandı. Son on yılda, Japon doktorlar Parkinson hastalığını ve başka göz rahatsızlıklarını tedavi etmek için bu iPS hücrelerini kullandılar ve 2019' da bir gruba omurilik yaralanması için tedavi yöntemi olarak kök hücreleri kullanma onayı verildi. Ancak, jüri bu tedavilerden herhangi birinin etkili olup olmadığına dair nihai kararını henüz vermedi.

Kaynak: WHO

sciencefocus.com Fotoğraf: Alamy

KÜLTÜR ŞOKU

Dünyanın farklı bölgelerinde taciz ve işyeri kültürü ve etik konusundaki araştırmalar resmi ve kurumsal olarak devam etmekte. Almanya'nın Max Planck Topluluğu personeli, 9.000'den fazla yanıt alan devasa bir çalışan anketinin ortaya koyduğu üzere, cinsiyete dayalı ayrımcılık ve zorbalığın düzenlilik gösteren olaylar olduğunu bildirdi.

Avustralya'da, ulusal bir ankete yanıt veren kadın bilim insanlarının % 50'si iş yerinde tacizle karşılaştıklarını söylediler. Ve Ağustos ayında, Adelaide Üniversitesi, merkezdeki "kültür" ile ilgili bir soruşturma sonrasında, kendilerine zorbalık yaptığı bazı işçilerin suçlamalarıyla saygın Avustralya Antik DNA Merkezi Başkanı Alan Cooper'ı askıya aldı. Üniversite askıya alma için bir neden belirtmedi ve Nature dergisine "onunla ilgili sürecin devam ettiğini" söyledi.

Amerika Birleşik Devletleri'nde, Ulusal Sağlık Enstitüleri ilk kez hibe alıcılarından kaçının önceki yıl cinsel taciz soruşturmaları sonucunda disiplin cezası altına alındığını açıkladı. Ajans, Şubat ayında 2018'de 14 asıl araştırmacının değiştirildiğini ve 14 kişinin hakem panellerine katılmasını yasakladığını söyledi. Bu arada, ABD Ulusal Bilimler Akademisi, cinsel tacizden suçlu bulunan üyeleri kovmaya yönelik kanun tasarısını onayladı. Cambridge'deki Massachusetts Teknoloji Enstitüsü (MIT), ölen finansör Jeffrey Epstein ile kendi içindeki bağlantılarını araştırıyor. MIT, Epstein'ın üniversiteye yaklaşık 800.000 ABD doları bağışta bulunduğunu söylüyor.

KUANTUM HARİKALARI

Fizikçiler kuantum hesaplamada uzun zamandır beklenen bir dönüm noktasına ulaştılar. Ekim ayında, Google'daki bir ekip Nature'da, son teknoloji ürünü bir süper bilgisayar için bile neredeyse imkansız olan bir hesaplama yapmak için bir kuantum bilgisayar kullandıklarını bildirdi. Hesaplamanın kendisi kuantum rasgele sayı üretecinden çıktıları kontrol etmek pratik kullanım açısından sınırlı, ancak girişim kuantum bilgisayarların gelecekteki uygulamalarına yönelik bir adım olması itibarı ile önemli bir başarı.

Başka bir Google birimi olan Londra merkezli yapay zekâ (AI) güç merkezi DeepMind, programlarının çok oyunculu çevrimiçi video oyunu StarCraft II'de ustalaştığını gösterdiğini manşetlerde duyurdu. Ve ilk defa, bir AI botu çok oyunculu pokerde insan şampiyonlarını yendi. DeepMind'in AlphaGo'sunun 2016'da yaptığı gibi satrançta veya Go'da en usta insan oyuncuları yenebilen AI'lar etkileyici olmalarının yanısıra, alanlarında söz sahibi birçok kişi, bu çok oyunculu oyunları, dolandırıcılık tespiti veya sürücüsüz arabalar gibi makine öğreniminin önündeki gerçek zorlukların daha iyi benzeşikleri olarak görüyor.

Yılın başlarında, kimyagerler tek tek molekülleri manipüle etmek için atomik bir mikroskop kullanarak saf karbonun ilk halka şeklindeki molekülünü yaptıkları zaman moleküler ölçekli transistörler ortaya çıkmıştı.

Google Sycamore kuantum işlemcisi.

Fotoğraf: Google/Reuters

EMBRİYO DÜZENLEMELERİ

2019 başladığında, dünya hâlâ Çinli bilim adamı He Jiankui'nin dünyanın ilk genetik olarak tasarlanmış bebeklerini ürettiği duyurusu ile çalkalanıyordu. İkiz kızlara virüse karşı direnç vermek amacıyla HIV'in hücrelere girmek için kullandığı bir proteini kodlayan CCR5 genini değiştirmek için CRISPR – Cas9 sistemini kullanmıştı. Ocak ayında, Shenzhen'deki Güney Bilim ve Teknoloji Üniversitesi, Çin sağlık bakanlığı soruşturmasının, He'nin gen düzenlemesinin üreme amaçlı kullanımını yasaklayan ulusal düzenlemeleri ihlal ettiğini tespit etmesi üzerine işine son vermişti. Mart ayında sağlık bakanlığı, insanlarda gen düzenlemesi ile ilgili kuralları ihlal edenler için ağır cezalar içeren daha fazla kanun taslağı yayınladı. O ay, Dünya Sağlık Örgütü'nün danışma komitesi, insan gen düzenleme çalışmalarının küresel bir kaydının oluşturulmasını istedi ve insanlarda kalıtsal gen düzenlemesinin klinik kullanımına karşı çıktı.

Ama sonra, Haziran ayında, gen düzenlenmiş bebekler üretme hevesinde olan başka bir bilim adamı Rus moleküler biyolog Denis Rebrikov, Nature'a gen düzenlenmiş embriyoları kadınlara implantasyon yöntemiyle aktarmayı düşündüğünü söyledi. Son zamanlarda, sağırlığa bağlı bir mutasyonun onarımı üzerinde çalıştığını ifade etti ve konuyu araştırmak için bir dizi deney başlattığını söyledi. Ancak Rus makamlarının bu embriyoları implante etmeden önce izin vermesini bekleyeceğini de ekledi.

Klinikte genom düzenleme ile ilgili tartışmalar sürerken, araştırmacılar bu alandaki teknolojiyi geliştirmeye devam ettiler. Ekim ayında, Cambridge, Massachusetts'teki MIT Broad Institute ve Harvard'dan kimyasal biyolog David Liu liderliğindeki bir ekip, birincil düzenleme adı verilen yöntemi açıkladı. İlk sonuçlar, bu alternatif aracın standart CRISPR-Cas9 düzenlemesinden daha kesin ve doğru olabileceğini ve bu da insanlarda gen düzenlemenin kullanılmasının güvenliğiyle ilgili bazı endişeleri azaltabileceğini göstermekte.

sciencefocus.com

KARARSIZ LİDERLİK

Birleşik Krallık'ta, üniversiteler bu yıl anlaşmasız bir Brexit'in eşiğine ulaştığında, sadece hükümetinin Avrupa Birliği'nden üç kez ayrılma tarihini uzatması için stoklar tüketti. Ne başbakan Theresa May ne de halefi Boris Johnson, Parlamentonun Brexit anlaşması için desteğini almayı başaramamıştı ve süregelen belirsizlik bilim adamlarını endişelendiriyordu. 12 Aralık'ta yeniden seçilen ve şu anda Johnson'un da müzakere ettiği anlaşma yoluyla AB'den çıkmayı planlayan Johnson hükümeti, ülkenin bilim üssünü güçlendirmek amacıyla araştırma ve geliştirme için devlet fonunu iki katına çıkarak 18 milyar £ (24 milyar $)'a 2025 yılına kadar araştırmacılar için daha elverişli bir vize programı sunmayı hedefliyor.

Fotoğraf: Daniel Leal-Olivas / WPA / Getty

Boris Johnson, Tayto Kalesi gevrek fabrikasına yapılan genel seçim kampanyası ziyaretinde kalite kontrol personeline yardımcı oluyor.

İngiltere Başbakanı Boris Johnson araştırma ve geliştirme harcamalarını artırmaya söz verdi.

Amerika Birleşik Devletleri'nde, birkaç bilim ajansı 2019'a 'bitkisel hayatta' başladı. Hükümetin 35 gün süren kapatma kararıyla NASA ve Ulusal Bilim Vakfı (NSF) çoğu faaliyeti durdurmak zorunda kalan kurumlar arasındaydı. Parlamento üyeleri çıkmazı Ocak ayı sonuna kadar çözemediler.

Bu kaosun ortasında ABD Senatosu meteoroloji uzmanı Kelvin Droegemeier'in Başkan Donald Trump'ın bilim danışmanı olarak hizmet verdiğini ve Beyaz Saray Bilim ve Teknoloji Politikası Ofisi'ne başkanlık ettiğini doğruladı. Trump bir bilim danışmanı olmadan yaklaşık iki yıl geçirmişti. Droegemeier hızla ABD bilimindeki yabancı etkilerin kökünü kazımak için önemli bir oyuncu haline geldi.

2018'den bu yana, Ulusal Sağlık Enstitüleri en az 180 bilim insanını yabancı hükümetlerle bağlar kuramadığı için araştırdı; araştırmacıların çoğu Çin kökenli Amerikalıydılar ve etnik kökenleri nedeniyle haksız yere hedef alınmaktan korkuyorlardı. Bu arada Enerji Bakanlığı ve NSF, çalışanlarının yabancı yetenek alım programlarına katılmalarını engellemek için harekete geçti.

Avustralya da dış müdahaleleri engellemişti. Ağustos ayında hükümet, uzmanlar komitesinin siber saldırılara, fikri mülkiyet hırsızlığına ve yabancı hükümetlerin veya grupların üniversitelere karşı gerçekleştirdiği diğer grevlere yanıt vermeyi planladığını açıkladı.

Dünya'nın başka köşelerinde de bilim adamları çatışma ortamlarının içinde kaldılar. Hong Kong'da polis ve protestocular arasındaki şiddetli çatışmalar üç üniversite kampüsünde öğretimi ve araştırmayı aksattı. Ve Şili, Santiago'daki ekonomik eşitsizliğe karşı yapılan büyük protestoların neden olduğu güvenlik endişeleri nedeniyle Birleşmiş Milletler COP25 iklim zirvesine ev sahipliği yapmak zorunda kaldı. Aralık görüşmeleri sonunda Madrid'de yapıldı.

Demokratik Kongo Cumhuriyeti, Kuzey Kivu'daki bir Ebola tedavi merkezinde sağlık çalışanları

Sağlık çalışanları Kongo Demokratik Cumhuriyeti'nde bir Ebola salgını ile boğuştu.

Fotoğraf: Hugh Kinsella Cunningham / Redux / eyevine

SAĞLIK RESMİ

Doğu Demokratik Kongo Cumhuriyeti'nde (DRC) devam eden Ebola salgını yıl boyunca artış gösterdi ve Ağustos 2018'de başladığından bu yana 2.200'den fazla insanı öldürdü. Bu, ölümler açısından en kötü ikinci Ebola salgını ve bölgedeki süregelen çatışmalar nedeniyle de ele alınması en karmaşık olanı. Ebola müdahale ekipleri silahlı gruplar tarafından saldırıya uğradılar, hükümet yetkililerine ve yardım görevlilerine duyulan güvensizlik ise birçok sakinin tedavi merkezlerinden kaçınmasına neden oldu. Temmuz ayında, Dünya Sağlık Örgütü salgını "uluslararası endişe verici halk sağlığı acil durumu" ilan etti. Bu en yüksek alarm seviyesiydi.

Kaosa rağmen, araştırmacılar dört deneysel Ebola ilacının ilk büyük, kontrollü çalışmasını yapmayı başardılar. İki antikor bazlı tedavinin, hastalığın erken evrelerinde tedavi arayan kişilerin % 90'ını iyileştirdiğini bulmuşlardı ve sağlık çalışanları doğu Kongo'da

(DRC) 256.000'den fazla kişiye ilaç şirketi Merck tarafından üretilen yeni bir Ebola aşısı dağıttılar. Kasım ayında da, dünyada bir ilaç ajansı tarafından onay alan ilk aşı oldu.

Amerika Birleşik Devletleri'nde, elektronik sigara kullanıcılarında akciğer hasarı salgını 50'den fazla kişinin ölümüne ve 2.000'den fazlasının da hastaneye yatırılmasına sebep oldu. Araştırmacılar ve halk sağlığı görevlileri sorunun kaynağını bulmak için büyük çaba gösterdiler bu durum karşısında.

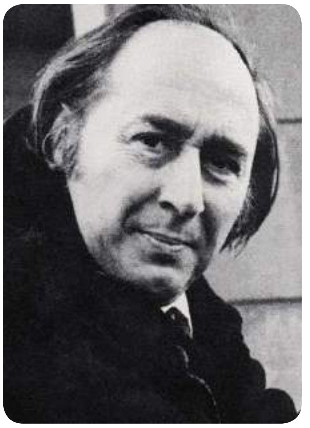
Ve Mart ayında, HIV'li bir hasta (kimliği açıklanmadı) beyaz kan hücreleri kök hücre nakli yoluyla HIV-dirençli versiyonlarıyla değiştirildikten sonra resmi olarak virüssüz ilan edildi. Kendisi, 2009 yılında hem HIV hem de lösemi'den muaf olduğu ilan edilmiş olan "Berlin hastası" Timothy Ray Brown'dan sonra bu yöntemle başarılı bir şekilde tedavi edilen ikinci insan.

Nature 576, 350-353 (2019)

Bilimkurgu Yazarları Dizisi - 21

Kurgular arasında gerçeği arayan yazar

J. G. Ballard

James Graham Ballard (15 Kasım 1930 - 19 Nisan 2009) Şanghay'da doğan İngiliz asıllı bilimkurgu yazarıdır.

Bilimkurgu edebiyatta teknoloji tapınmacılığına karşı çıkan Yeni Dalga'nın seçkin temsilcilerindendir.

Ballard ve ailesi Pearl Harbour baskınından sonra diğer yabancılarla birlikte bir sivil tutsak kampına gönderildi. 1942 yazından savaşın bitimine kadar burada kaldılar. Ballard, tutsak kampında yaşadıklarını temel alarak 1984'te Güneş İmparatorluğu (Empire of the Sun) adlı kurmaca kitabını yazdı. Bu kitap daha sonra Steven Spielberg tarafından beyazperdeye uyarlandı. Bilim ve teknolojiye karşıt tutumunun şekillenmesinde, bu dönemdeki tutsaklar kampı, savaşın meydana getirdiği yıkım ve felâket gibi dramatik tecrübelerin büyük etkisi olduğu düşünülür. Özellikle atom bombasının meydana getirdiği fâcia, Ballard'ın eserlerinde kıyamete özgü felâketlerle imgesini bulur.

1946'da İngiltere'ye yerleşen Ballard, 1949'da psikiyatri okumak amacıyla Cambridge'de üniversiteye gitti. Üniversitede ruhtahlili (psikanaliz) ve gerçeküstücülükten etkilenerek yazdığı öncü kurmaca hikâyelerle yazarlığı da bir meslek olarak düşünmeye başladı. İki yıllık üniversite yaşantısından sonra Kanada'ya giderek Kraliyet Hava Kuvvetleri'ne (RAF) katıldı. 1954'te Hava Kuvvetleri'ni bırakarak İngiltere'ye döndü ve bir yıl sonra evlendi. 1956'da üç çocuğundan ilki doğdu ve aynı yıl Prima Belladonna adlı ilk öyküsü Science Fantasy dergisinde yayımlandı. 1962'deki ilk romanına (The Drowned World) kadar öykülerle bu dergide adından söz ettirdi. Bu romanın diğer kıyamet sonrası kurmacalardan farkı başkarakterin, buzulların erimesiyle oluşan felâketi ve kargaşayı hoş karşılayan biri olmasıdır. Ardından yazdığı kitaplarla bu alanda kendini kanıtlayıp tam-zamanlı bir yazar olarak hayatına devam etmiştir.

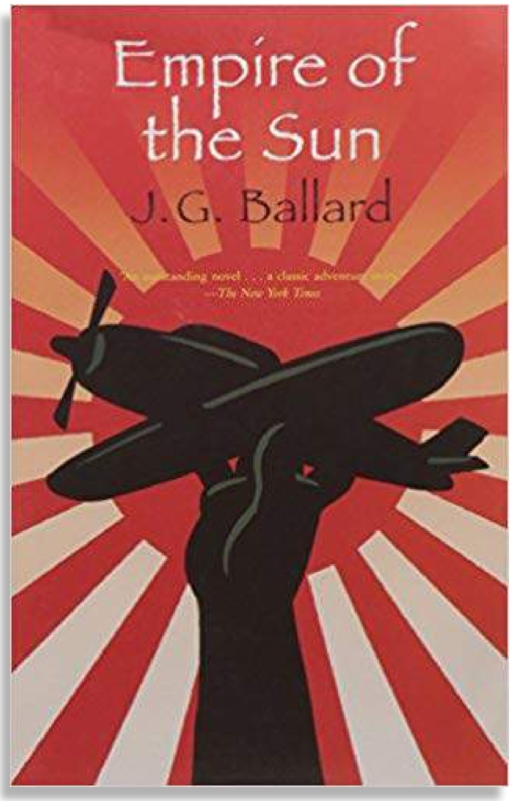
En çok konuşulan romanlarından biri olan Çarpışma'da (Crash) cinsel arzular ve teknoloji harikası arabalar arasında ilişki kurarak olay yarattı. Bu kitap aynı adla 1996'da David Cronenberg tarafından sinemaya uyarlandı ve müstehcenlik uyarısıyla sansür tartışmalarına sebep oldu. Bu tartışmaların ardından film sansüre uğramadan gösterime girdi ve Cannes Film Festivali'nde Jüri Özel Ödülü'nü kazandı.

Ballard bilimkurgunun teknoloji merkezli konulara bağlılığını teknoloji tapınmacılığı ve basmakalıpçılık diye eleştirip, uzay ve zaman yolculuklarını "iç uzaylardaki yolculuklar"la yer değiştirdi ve "asıl yabancı gezegen dünyamızdır" dedi. Ayrıca bilimkurgunun 20. yüzyılın esas edebî geleneği olduğunu ve bilimkurgunun görevinin reklamlar, imajlar gibi içinde yaşadığımız çeşitli kurgular arasından gerçekliği yakalamak olduğunu ve geleceğin bugünü anlamak için geçmişten daha iyi bir anahtar olduğunu söyledi.

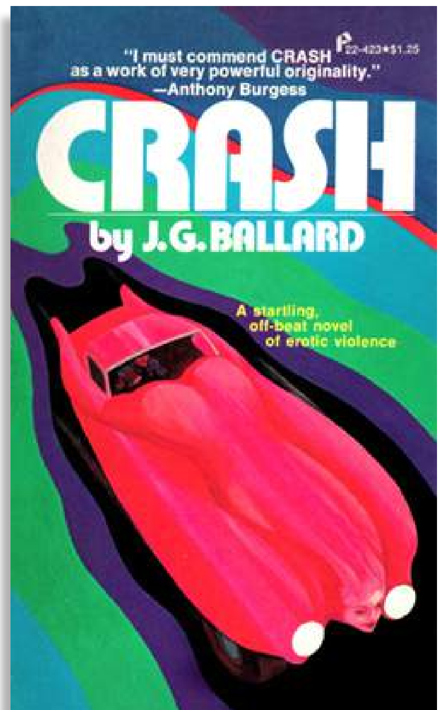
Eserleri Ayrıntı Yayınları tarafından Türkçeye kazandırılmaktadır.

Uzun süre prostat kanseri ile mücadele eden James Graham Ballard, 19 Nisan 2009'da 78 yaşında, Londra'da öldü.

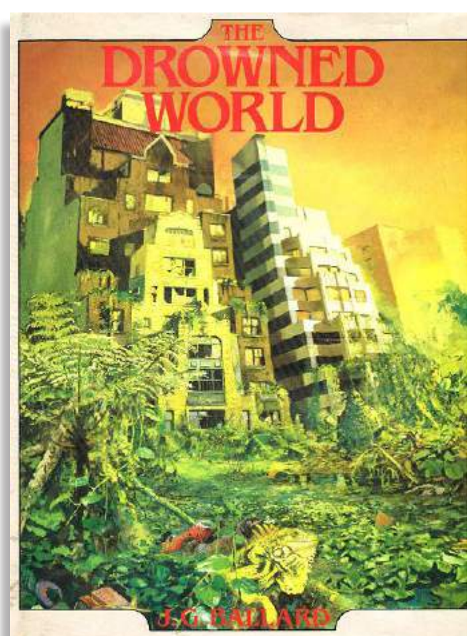
Kaynak
vikipedi

Empire of the Sun (1984)
Güneş İmparatorluğu

Crash (1973)
Çarpışma

The Drowned World (1962)
Öteki Dünya

LAGARİ BİLİMKURGU

YENİ FANKİTİ İLE SERİYE DEVAM EDİYOR!

2018 Yılında fanzin olarak başladıkları yola fankitler ekleyerek devam eden Lagari Bilimkurgu yeni bir fankit ile karşımızda.

Efe Elmastaş'ın kaleminden çıkan fankit "Selly'nin Gözyaşları" ismi ile yayımlanmış. Efe hakkında bir şeyler söyleyerek başlamak gerekirse fanzin ile biraz içli dışlı olduğunuzda ismini duyacağınız birisi. Daha önce birçok fankit ve fanzin yazmış birisi olarak oldukça üretken birisi. Fakat bilimkurgu türünde bu ilk denemesi. Genelde ilk denemelerde biraz acemilik hataları görürüz ama efe bunları çok kolay aşmış. İyi bir öykücü ve çevresini iyi gözlemleyen biri olduğunu fankiti okuduğunuzda hemen anlıyorsunuz.

Selly'nin Gözyaşları fankiti gelişen dünyamızın tam ortasında karşılaşacağımız bir öykü hatta şu an bunu yaşayan insanlar bile olduğunu söyleyebiliriz. Cinsellik ve yalnızlık üzerine yazılmış gibi görünse bile alt metni ve anlatı kaygısı çok daha büyük. Tüm bu mesajları size iletirken büyük resmi takip etmekten kendinizi alıkoyamıyorsunuz. Gerektiği yerde aksiyon sahneleri, gerektiği yerde uzun diyaloglar bizlere harika bir olay örgüsü sunuyor. Yetmiş dört sayfalık fankiti okumak bir saatinizi bile almayacak emin olabilirsiniz. Yarattığı evrende başka öyküler okumak isterdim belki efe bizi duyar birkaç kısa hikaye ile bizi habersiz bırakmaz.

Lagari Bilimkurgu'nun 4. Fankiti olan Selly'nin Gözyaşları tüm Fanzin Apartmanı noktalarında ve fanzin bırakılan yerlerde bulabilirsiniz. Eğer ulaşamazsanız. İnstagram: @lagaribilimkurgu adresinden ulaşabilir. Pdf veya basılı olarak talep edebilirsiniz. Ücretsiz bir şekilde verdiklerini hatırlatmak isteriz.

Bilimkurgu Umuttur!

Çizgi Roman - GÖK KIZ: Kozmik Göçebe / Bölüm 8

Yazan ve Çizen: Kenan Böğürcü

GÖK KIZ

Kozmik Göçebe

Kenan Böğürcü'nün yazıp-çizdiği "GÖK KIZ: Kozmik Göçebe"

sekizinci bölümüyle sizlerle.

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi için özel olarak hazırladığı

çizgi romanın tanıtım yazısı kısaca şöyle;

Geleceğe dair öngörülerimiz dünyanın kaynaklarını tükettikçe uzayda yeni yaşam alanları

bulmak üzerine.

Fakat ya biz gitmeden aynı kaygıları taşıyan göçebe uzaylılar bizden önce davranırlarsa…

Ve üstelik bunların niyetlerinin ne olduğunu

uzun süre anlayamazsak.

Keyifli okumalar

GÖK KIZ

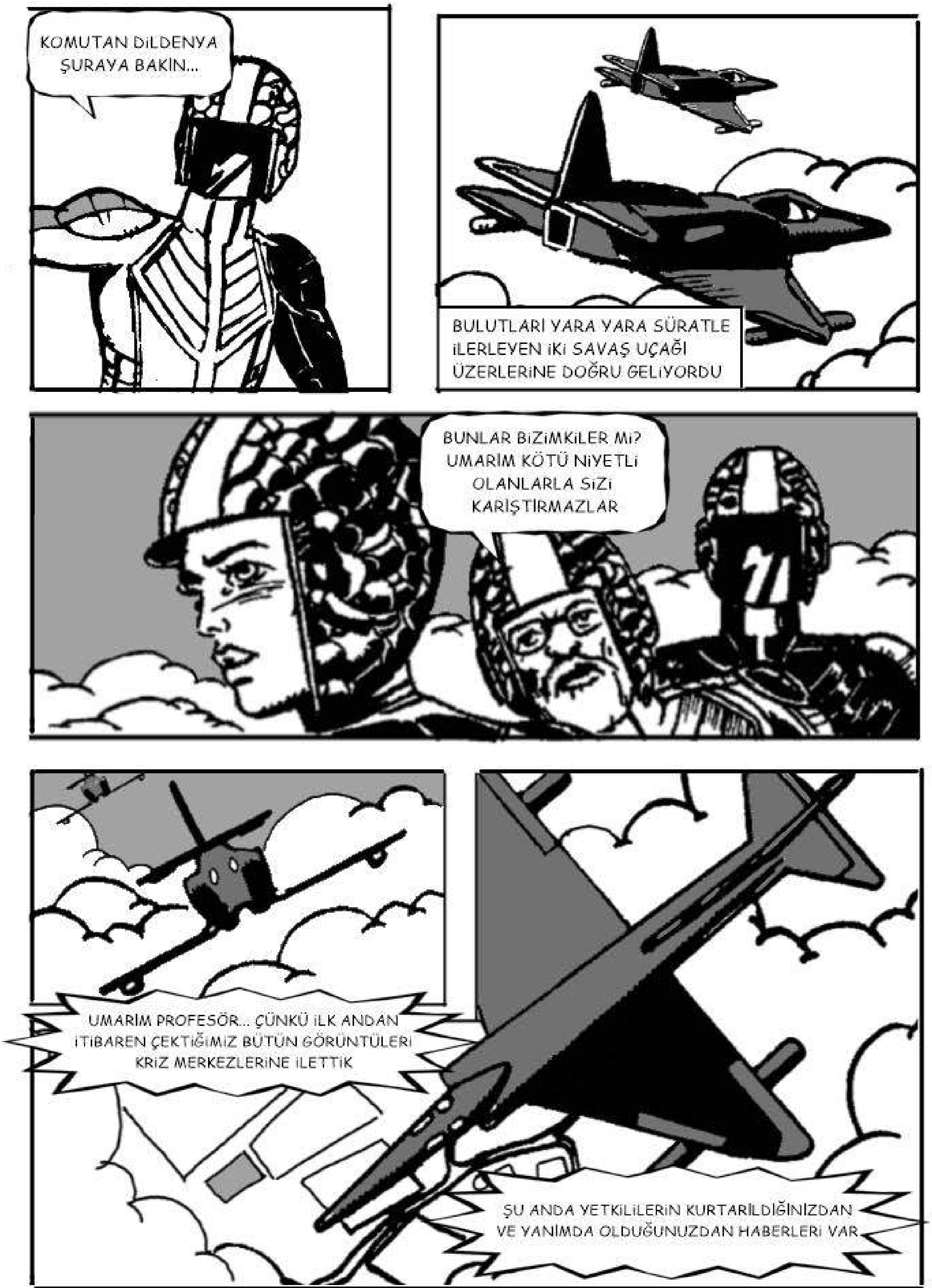
KOZMİK GÖÇEBE

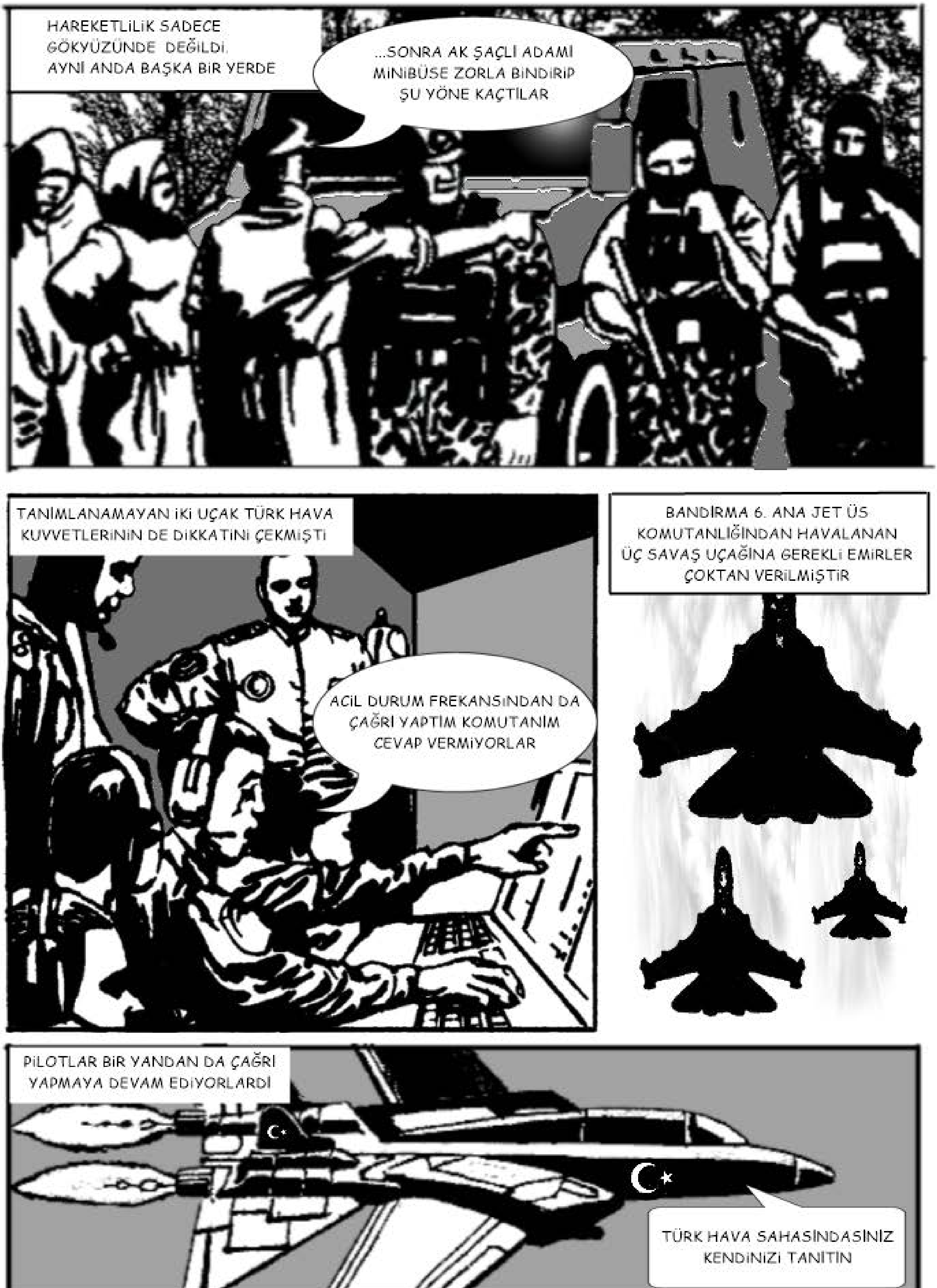
YAZAN VE ÇİZEN

KENAN BÖĞÜRCÜ

PROFESÖR KISA SÜRELİĞİNE HAVADA KALMIŞ OLSA DA BÜYÜK BİR KORKUYA KAPILMIŞTI
İLK DENEME İÇİN ÇOK BAŞARILI BİR İNİŞ PROFESÖR
HADİ CANIM SENDE YOK YOK... GÖKYÜZÜNE BAKMAK İLE GÖKYÜZÜNDE OLMAK FARKLI ŞEYLER
UFFF... HELE BU YAŞTAN SONRA TELESKOBUM BANA YETER
BENCE BUGÜN BİR MİLAT OLACAK PROFESÖR...DÜNYA DIŞI BİR UYGARLIĞIN TEKNOLOJİSİYLE UÇAN İLK İNSAN OLDUNUZ
EVİN BALKONUNDA GİBİYİZ... GÜVENDE OLDUĞUMUZAN EMİN MİSİN?
BUNA ÇİFT VAKUM ETKİSİ DİYORUZ... TAVANDA YÜRÜYEN BİR ÖRÜMCEK KADAR GÜVENDESİNİZ MERAK ETMEYİN

KOMUTAN DİLDENYA ŞURAYA BAKIN...
BULUTLARI YARA YARA SÜRATLE İLERLEYEN İKİ SAVAŞ UÇAĞI ÜZERLERİNE DOĞRU GELİYORDU
BUNLAR BİZİMKİLER Mİ? UMARIM KÖTÜ NİYETLİ OLANLARLA SİZİ KARIŞTIRMAZLAR
UMARIM PROFESÖR... ÇÜNKÜ İLK ANDAN İTİBAREN ÇEKTİĞİMİZ BÜTÜN GÖRÜNTÜLERİ KRİZ MERKEZLERİNE İLETTİK
ŞU ANDA YETKİLİLERİN KURTARILDIĞINIZDAN VE YANIMDA OLDUĞUNUZDAN HABERLERİ VAR

UYDUDAN RADYO SİNYALLERİNİ TAKİP ETTİK EFENDİM... KONUMLARI TESBİT EDİLDİ. FLAMASIZ İKİ PUMA GÖNDERDİM. KİM OLDUĞUMUZU ANLAYAMAZLAR
GÜZEL, ÖNCELİKLİ HEDEFİMİZ OPERASYON EKİBİ...ARKADA KİMSE KALMASIN
BİZİ DEŞİFRE EDECEK İNSAN İSTEMİYORUM
ANLAŞILDI EFENDİM AKTÜEL KAMERA GÖRÜNTÜLERİ GELECEKTİR...ANLIK EMİRLERİNİZE İHTİYAÇ DUYABİLİRİZ
PUMA PİLOTLARI... OPERASYON EKİBİ HALA ARAÇLARIN İÇİNDE OLMALI GERİDE KİMSEYİ BIRAKMAYIN
TEKRAR EDİYORUM GERİDE KİMSEYİ BIRAKMAYIN

HAREKETLİLİK SADECE GÖKYÜZÜNDE DEĞİLDİ. AYNI ANDA BAŞKA BİR YERDE
...SONRA AK ŞAÇLI ADAMI MİNİBÜSE ZORLA BİNDİRİP ŞU YÖNE KAÇTILAR
TANIMLANAMAYAN İKİ UÇAK TÜRK HAVA KUVVETLERİNİN DE DİKKATİNİ ÇEKMİŞTİ
ACİL DURUM FREKANSINDAN DA ÇAĞRI YAPTIM KOMUTANIM CEVAP VERMİYORLAR
BANDIRMA 6. ANA JET ÜS KOMUTANLIĞINDAN HAVALANAN ÜÇ SAVAŞ UÇAĞINA GEREKLİ EMİRLER ÇOKTAN VERİLMİŞTİR
PİLOTLAR BİR YANDAN DA ÇAĞRI YAPMAYA DEVAM EDİYORLARDI
TÜRK HAVA SAHASINDASINIZ KENDİNİZİ TANITIN

FAKAT ÇAĞRILARA KULAK ASAN YOKTU
TANIMLANAMAYAN İKİ SAVAŞ UÇAĞI DALİŞ MESAFESİNE KADAR UFOLARA YAKLAŞINCA SİRAYLA PİKE YAPMAYA BAŞLARLAR

BU İŞTE BİR TUHAFLİK VAR BİZİ SUSTURACAKLAR
YILLARCA KİRLİ İŞLERE TAŞERONLUK YAPANLAR KARANLİK TARAFİN KURALLARİNİ İYİ BİLİRLER
İLK ÖNCE POLİS ARACİ HEDEF ALİNDİ. ARAÇTAKİ İKİ ADAMİN ÖLÜMÜ ÇOK ANİ OLDU

ARDINDAN MİNİBÜSTEKİLER...
BU HİÇ İYİ DEĞİL HİÇ
MUHAFIZLAR... MUHAFIZLARIMIZI DA ÖLDÜRDÜLER
ŞİMDİ DE BİZE DOĞRU GELİYORLAR
GÖKYÜZÜNDEKİ ESRARENGİZ SAVAŞIN YERYÜZÜNDE CANLI ŞAHİTLERİ DE VARDI
BİZİM SAVAŞ UÇAKLARIMIZ UFOLARLA SAVAŞIYOR DİYORUM SİZE NEDEN ANLAMIYORSUNUZ?
BOŞVER ONLARI. TELEVİZYONLARI ARA...BU GÖRÜNTÜLERE İYİ PARA VERİRLER, KÖŞEYİ DÖNEBİLİRİZ

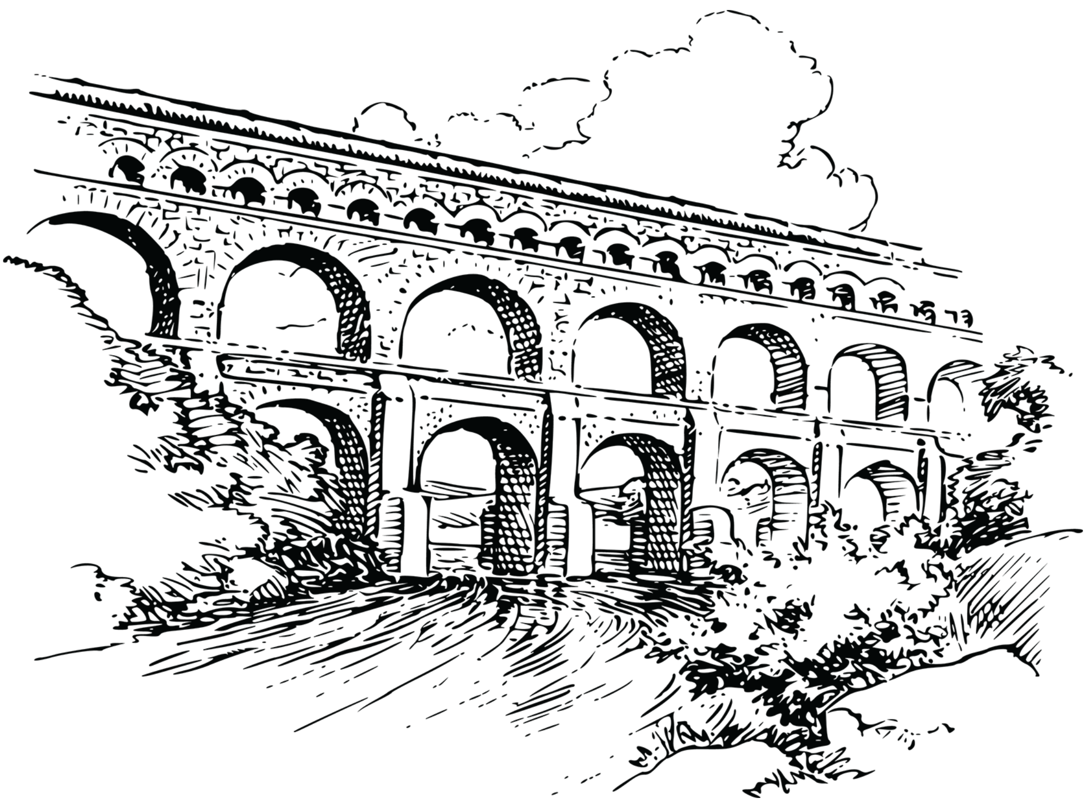
SÜRECEK

Deneme

Türkhan Bozkurt

BU DÜNYA'YI MÜHENDİSLER KURTARACAK!

Ne kadar şanslı olduğunuzun farkında mısınız?

Bana inanmadınız mı?

Burun kıvıranlar ve bıyık altından gülenler sizi görür gibiyim. Bu gezegenin bunca derdi varken- küçücük çocuklar önlenebilir hastalıklardan dolayı hayatını kaybederken, dünyanın yüzde biri dünya zenginliklerinin yüzde altmışını elinde tutuyorken, küresel ısınma ve çılgın tutumlarımız yüzünden tatlı su kaynaklarımız sürekli azalıyorken, Dünya'da bir buçuk milyar insan günde bir dolardan daha az para ile geçinmeye çalışıyorken, insanlar birbirlerine tahammüllerini kaybetmiş, sürekli birbirini gırtlaklıyorken, vahşi kapitalizmden gözü dönmüş ülkeler sürekli birbirini ele geçirmeye çalışıyorken…

Ve biz hayata geldiğimiz tarihsel aralıktan sürekli şikâyet edip duruyorken bu da nerden çıktı şimdi. Anlatacağım.

Tarım Devrimi'nden başlamak istiyorum. (Ohoo…)

Tamam tamam söz veriyorum bu bir tarih dersine dönüşmeyecek.

Bizler yalın ayak, başı kabak, avcılık ve toplayıcılık yapıyorken, tek derdimiz karnımızı doyurmak, soğuktan donmamak ve vahşi hayvanlar tarafından yenilmemek iken bir ot dikkatimizi çekti. Bu ot ki yağışlı havalarda da dimdik ayakta, kuraklık olduğunda da, etrafını başka otlar sardığında da. Sürekli çoğalan, gittiğimiz her yerde karşımıza çıkan bir ot. Evet buğday. Biz bundan bir şeyler yaparız dedik, ekmeğe başladık ve yerleşik hayata geçmemiz belki de böyle başladı. Ektiğimiz yerlerin yanına evler yaptık. Anneanne, babaanne, dede, kayın, gelin, görümce, çocuk, çombalak hep birlikte yaşamaya başladık. Tarlayı ekmek için ne kadar çok insan o kadar iyi.

Neyse efendim lafı uzatmayalım. Biraz da Endüstri Devrimi'ne göz atalım. Günün birinde uyanığın birinin aklına bir fikir gelir. Misal, uyanık adamımız bir ayakkabıcı olsun. Adamımız deriyi yumuşatıyor, ilaçlıyor, kesiyor, tabanını yerleştiriyor, dikiyor, boyuyor, ipini geçiriyor. Bu şekilde haftada bir tane ayakkabı yapıyor. Adamımız yedi kişiyi işe alır ve yukarıdaki işlemleri her biri birinde uzmanlaşacak şekilde öğretir. Birkaç basit kuralı vardır. İtaat edeceksin, bıkmadan aynı işi hızlı bir şekilde yapacaksın ve yanındakinin ne yaptığını merak etmeyeceksin. Böylece günde elli ayakkabı yapmaya başlarlar. Daha sonra seri üretime geçilir ve fabrikalar açılmaya başlar. Biz insanlarda yaşlıları ve çalışamayacak durumda olanları geride bırakarak fabrikaların bulunduğu şehir merkezlerine taşınırız. Fakat bir sorun vardır. Gençlerin çalışabilmesi için çocuklara birinin bakması gerekmektedir. Böylece örgün eğitime geçerek hem anne ve babanın sorunsuzca işe gidip gelmesine ön ayak olduk, hem de kendimize gelecekte çalışacak, itaat eden, fazla sorgulamayan, müfredatta biz ne öğretirsek onu bilen yeni çalışan adayları yetiştirdik.

Efendim gelelim günümüze.

İnsanlık büyük bir değişim geçiriyor fark ettiniz mi? Eskiden iki çeşit aile vardı. Şu anda aile yapılarını araştıran bilim insanları 86 farklı kombinasyondan söz ediyorlar. Önceleri güncel bilgiye ulaşmak çok zordu. Araştırmalarda öğrencilerin yapabileceği tek şey yirmi yıl önce yazılmış ansiklopedileri karıştırmaktı. Artık güncel bilgiye ulaşmak için bir tuşa basmak yeterli.(Bu yazı yazılırken bilgilerin güvenirliliği göz ardı edilmiştir. Sonuçta ansiklopedilerdeki bilgilerin güvenirliliği de ispatlanamaz.) Ayrıca otodidakt öğrenme gittikçe yükselen bir değer olmaya başladı. Gelecekte daha da yaygınlaşacağı kesin gibi görünüyor. Para kullanımımız değişiyor, olaylara bakış açımız, verdiğimiz tepkiler. Birçok yerde insanlar olaylar karşısında ortak tepki göstermeye başladı. Sebebinin ne olduğunun önemi yok. Kimi yerde adalet isteği, bazen benzin fiyatları ya da iklim krizi. On binlerce insan ortak bir amaç için bir araya gelmeye başladı.

Şimdi gelelim neden şanslı olduğumuza. Büyük bir olaya tanıklık ediyoruz. Endüstri Devrimi sona eriyor. (Burada Alvin Toffler'ı anmazsak olmaz.) Ve biz henüz adı konulmamış, yeni ve dijital bir çağa giriyoruz. Ya buna ayak uyduracağız ya da ilkel bir toplum olarak arkalarından bakacağız. Transhümanistler-akciğerlerimizi kullanmadan solunum yapabilir miyiz-gibi konuları araştırırken müfredattan kaldırdığımız derslere bir göz atmanızı rica ediyorum. Çocuklarımıza teknolojiyi doğru kullanmayı öğretmek yerine sürekli kısıtlamalar getiriyoruz.

Evet, bu Dünya'yı mühendisler kurtaracak. Burada mühendisle kastedilen yüzünü bilime dönmüş herkes. Bir yazar arkadaşımın da dediği gibi bir gün 25 saattir. 24 saatini siz yaşarsınız, 1 saatinde de bir

yerlerde, birileri, sizler için bir şeyler yaparlar. Siz bu yazıyı okurken bir yerlerde birileri, siz bu dünyada daha iyi yaşayın diye bir şeyler yapıyorlar.

Ben bir fütüristim. Bizler gelecekteki Dünya'nın şimdikinden daha iyi bir yer olacağına inanıyor, bunun teknolojinin gelişmesi ile mümkün olacağını düşünüyoruz. Birçok küresel şirket fütüristlerle birlikte çalışmaya başladı. Örneğin bir firma sahibisiniz ve teknolojik gelişmeler sonucunda firmanız işlevini yitirmek üzere. Bu durumda bir fütüristle işbirliği yapıyorsunuz ve firmanızı nasıl revize edebilirsiniz ya da başka hangi alana yönelebilirsiniz, bu konularda destek alıyorsunuz.

Yaşadığımız sıkıntılar bir geçiş dönemi sancısıdır. Bu zorlu ama heyecan verici süreci sağlıklı bir şekilde atlatmak için yapabileceğimiz tek şey yüzümüzü bilime dönmek ve ortak akıl üretmektir.

Yazının sonunda son zamanlardaki gelişmelerden örnekler verelim.

-Facebook kendi para birimi Libra'yı bu yıl içinde dolaşıma sokmaya hazırlanıyor. Gerçi Avrupa Birliği Libra'nın Avrupa ülkelerinde kullanılmasını daha şimdiden yasakladı ama bakalım güvenirliliği konusunda diğer ülkeleri ikna edebilecek mi?

-21 Aralık 2019 ' da ilk otonom helikopter test sürüşünü gerçekleştirdi.

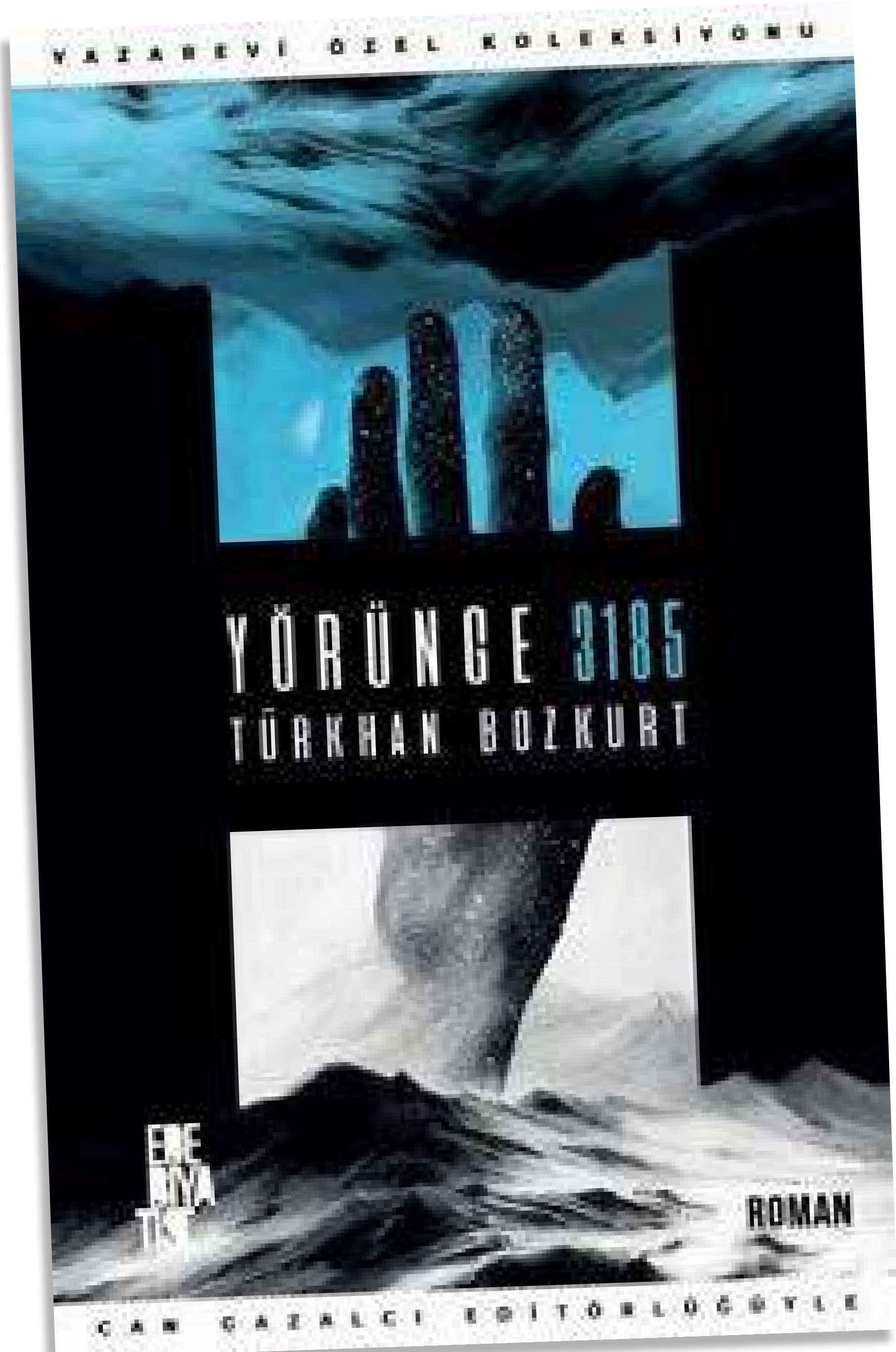
-Huawei Çin'in Vuhan kentinde hiçbir insanın çalışmadığı ilk mağazasını açtı.

-Google Al, meme kanserini tespit etmede doktorlardan daha iyi performans gösterdi.

-Finlandiya başbakanı haftada 4 gün ve günde 6 saat çalışılmasını önerdi.

-Bilim insanları tamamen canlı hücrelerden oluşan ilk robotları üretti.

-Bir şirket 3D yazıcıyla 175 metrekarelik bir evi 48 saatte inşa etti.

Yörünge 3185
Türkhan Bozkurt / 2019

Arda Tipi

Nostalji - Temmuz 2017 - Sayı 3

Karanlık Evrenin Efendisi

Gerçekliği katmanlarıyla algılayabilecek olgunluğa eriştiği halde dünyada tanık olduğu şeyleri, düşünülmüş - yada şu an düşünülebilen - hiçbir anlamın çerçevesine oturtamayan bir zihinde şu soru dallanıp budaklanmaya başlar: Delilik insanoğlunun doğasından mı ileri gelir? Yoksa tanrının varlığımızı yutan - Nietzche'nin 'uçurum'u misali - o derin zihninin anaforları mıdır?

Elbette her soru cevaplanmak için değildir. Özellikle bazıları, o 'öteler'e dair olanları, kilitli kalması gereken kapılardır. Yine de altlarından sızan o tuhaf ışık ve tekinsiz gölgeler bize ardındakilere dair fikirler verir, rüyalar... ya da kabuslar aracılığıyla!

HOWARD PHILLIPS LOVECRAFT

Kimilerimiz de vardır ki bu kadarıyla yetinmez, büyüsüne kapıldığı o ince ışık- gölge oyununun tamamını görebilmek için anahtar deliğinden bakarlar. Aslında bunu yapabilmek de bir tercihten öte pek çoğumuzca kadersizlik olarak görülebilecek bir yaşam çizgisinin kişinin ruhuna kazandırdığı yönelimler ve ondan kopardıkları ile tinin gövdesinde açtığı yeni ‘göz’lerin daha fazlasını görme arzusunu gerektirir. Ve belki de tüm bunlar gördüklerini sanatları ile insanlara aktarma misyonu verilmiş kozmik aracılar olmalarının gereğidir.

Howard Philips Lovecraft 1890 yılının Ağustos ayında Winfield Scott Lovecraft ve Sarah Susan Phillips Lovecraft’in tek çocuğu olarak Amerika’nın Rhode Island eyaletinde, kökenleri İngiltere’ye dayanan ailesinin evinde dünyaya gelir. Gezgin bir mücevher satıcısı olan babası 1893 yılında, Howard henüz 3 yaşındayken, şiddetli bir psikoz sonucu kaldırıldığı ve sonrasında da tedavi gördüğü Butler Hastanesi’nde 1898 yılında trajik biçimde hayata gözlerini yummadan önce bakımını beraber yaşadıkları evlerinde annesi, teyzeleri ve büyükbabası üstlenir. Deha denebilecek özelliklere sahip bir çocuk olan Howard 2 yaşındayken şiir okuyabiliyor, 3 yaşında okumayı sökmüş, 6 yaşına geldiğinde de yazabiliyordur. Edebiyata olan ilgisi de 5 yaşındayken okumaya başladığı Binbir Gece Masalları ile kendini gösterir. Daha sonra öykülerinde Necronomicon’un yazarı olarak bahsedeceği kurgusal karakteri Abdul el-Hazred’in adını mahlas olarak bu dönemde edinir. Sonraki yıl ilgi alanı Bulfinch’in Masallar Çağı kitabı ile İlyada ve Odissea sayesinde Yunan mitolojisine kayar. Elde bulunan en erken tarihli eseri Ulysses’in Şiiri (1897) bu dönemde yazdığı 88 mısralık bir Odyssea yorumudur. Daha o yıllarda tuhaf öykü/kurgu olarak adlandırılan türdeki ilk eseri Soylu Kulak Misafiri’ni kaleme almıştır bile. Tuhaf olana ilgisinin kaynağı aslında büyükbabasının onu eğlendirmek için doğaçtan anlattığı gotik öykülerdir.

Yetiştirilme tarzının psikolojik yada biyolojik etkilerinden olsa gerek, sıkça hastalanan, alerjik hassasiyetleri olan bir çocuktur. Ayrıca erken yaşlardan itibaren yaşayageldiği uyku felci nöbetlerinde *night gaunts / gece iblisleri* adını verdiği -ve daha sonra aynı adlı şiirine konu olacak- yaratıklar tarafından saldırıya uğradığını iddia etmektedir.

The Night Gaunts / Gece İblisleri

Hangi mezardan sürünerek çıktılar, söyleyemem,
Ama her gece görüyorum bu lastiksi şeyleri,
Siyah, boynuzlu ve ince, ve de zarımsı kanatlarıyla,
Lejyonlar halinde geliyorlar artan kuzey rüzgârında,
Korkunç bir kavrayışla titreten ve sokan,
Beni kapıp götüren canavarca yolculuklara,
Kabus kuyusunun derinliklerinde saklı gri dünyalara.

Thok'un pürüzlü zirvelerinin üzerini süpürürler,
Umursamadan çıkarmaya çalıştığım çığlıkları,
Ve aşağılardaki o iğrenç gölü,
Şişkin shoggothların şüpheli uykularında dalıp çıktığı.
Ama evet! Keşke bir ses çıkarabilselerdi,
Yada bir yüz edinebilselerdi yüzlerin bulunması gereken yere!

Şiirin orjinalinden çevirisi: ***Arda Tipi***

Bu gibi rahatsızlıklar sebebiyle 8 yaşında ancak okula başlayabilmiş ve bir yıl sonra da okuldan alınmıştır. Bu süreçte kendini okumaya verir ve fizik, kimya, astronomi bilimleriyle tanışır. Bunlarla ilgili, tefsir makinesinde basarak hazırladığı Scientific Gazette ve Rhode Island Astronomy Journal dergilerini uzunca bir dönem arkadaşları arasında yayımlamayı sürdürür. Daha sonra girdiği Hope Street Lisesi'ndeki öğretmen ve arkadaşları onun için çok daha kafa dengi ve teşvik edici dostlar olurlar.

1904 yılında en iyi dostu ve destekçisi dedesinin ölümüyle ardında bıraktığı borçlar ve ailesine kalan mirasın kötü idaresi sonucunda ekonomik sıkıntılar baş göstermeye başlar ve doğup büyüdüğü kasabadan yaşamın daha katı olduğu Angell Caddesi'ne taşınırlar. Dedesinin ölümü ve üzerine kasabasından uzaklaşmak zorunda kalmak Howard için büyük bir yıkım olur ve kafasından intihar planları bile geçirir zaman zaman. Ancak öğrenme tutkusu bu düşüncenin üstesinden gelmesinde en büyük yardımcısı olur.

1906 yılında The Providence Sunday Journal'a astronomi hakkında yolladığı mektupla basında ilk kez yer almış oldu. Fazla geçmeden The Pawtuxet Valley Gleaner adlı yerel gazetede ilk köşesini yazmaya başladı, daha sonra da The Providence Tribune (1906–08) ve The Providence Evening News (1914–18), The Asheville (N.C.) Gazette-News (1915)' da köşe yazarlığına devam etti.

1908'de liseden mezun olmadan hemen önce bir sinir krizi geçirir ve diplomasını alamadan okuldan ayrılmak zorunda kalır. Bununla birlikte Brown Üniversitesi'ne de kabul edilmeyişi onu büyük bir utanca boğar. Bu dönemde tam anlamıyla bir 'münzevi' haline gelir.

5 yıl süren bu inzivadan çıkışı da ilginç biçimde gerçekleşir. Pulp dergisi *Argosy*'ye yazar Fred Jackson'ın aşk hikayelerinin tekdüzeliğini eleştiren bir mektup yollar. Jackson'ı savunanlarla arasında geçen yazışmalı münazarayı United Amateur Press Association (UAPA) / Birleşik Amatör Basın Topluluğu başkanı Edward F. Daas farkeder. Topluluk, ülkenin çeşitli yerlerinden kendi dergilerini çıkartan amatör yazarlardan oluşmaktadır. Daas Lovecraft'ı aralarına katılmaya davet eder ve 1914'ün ilk aylarında başlayan bu beraberlikte yazar *The Conservative*(1915–23) adlı dergisinin 13 sayısını yayınlar, yanısıra da başka yayınlara yoğunluklu olarak şiir ve denemelerle katkıda bulunur. Zaman içerisinde UAPA'nın başkanlığı ve resmi editörlüğüne yükselir.

Bu geniş amatör ortamda Lovecraft kurgu yazmaya

yeniden yönelir. W. Paul Cook and diğer bazı eleştirmenler, *Mağaradaki Canavar* (1905) ve ilk basılan öyküsü *Simyacı* (1908) gibi öykülerinden etkilenerek kendisini kalemi yeniden eline alması için teşvik ederler. 1917 yazında kaleme aldığı *Mezar* ve *Dagon* bu canlanmanın ürünleridir. Şiir ve deneme ağırlıklı edebi yönelimleri olmayı sürdürse de 1922'ye değin seyrek ama düzenli bir şekilde öyküler üretmeye devam eder. Öte yandan meslektaşlarıyla sürekli genişleyen bir iletişim ağı içerisinde yüzyılın en önemli ve verimli mektup yazarlarından biri olma payesine erişir. Mektuplaştığı meslektaşları arasında Robert Bloch (*Psycho*), Clark Ashton Smith, and Robert E. Howard (*Conan the Barbarian* serisi) da vardır.

1919 yılında histeri ve depresyon rahatsızlığının şiddetlenmesi sebebiyle annesi Sarah babasının da tedavi görmüş olduğu Butler Hastanesine yatar. 2 yıl sonra safra kesesi ameliyatı sonucu hayatını kaybeder. Lovecraft bir kez daha kendini paramparça hisseder ancak yaklaşık bir ay sonra Boston'da düzenlenecek amatör gazetecilik toplantısına katılabilecek kadar toparlar kendini. Orada kendisinden 7 yaş büyük olan müstakbel karısı Sonia Greene ile tanışır. Kendisi duldur, halihazırda da tanınmış bir şapka dükkanının sahibidir. 1924 yılında evliliğe adım atarlar. Bu olay arkadaşları için değilse de teyzeleri için sürpriz olmuştur. Nikah gerçekleştikten sonra kendilerine ulaşan bir mektupla durumdan haberdar olmuşlardır.

Evlendikten sonra Lovecraft karısının Brooklyn'deki apartman dairesine taşınır. İlk başta bu evlilik hayatı ona yaramış gözükür, Sonia onu maddi açıdan da desteklemektedir. Onu büyüleyen New York'un 'yeraltı' edebiyat kulüplerinden biri olan ve çekirdek kadrosunu macera öyküleri yazarı Henry Everett McNeil; avukat ve anarşist yazar James Ferdinand Morton Jr. ve şair Reinhardt Kleiner'ın oluşturduğu Kalem Club'da arkadaşlık kurduğu entellektüeller ve edebiyatçıların da cesaretlendirmesiyle ödüllü pulp dergisi *Weird Tales* (*Tuhaf Öyküler*)'e eski eserlerini yollar ve editör Edwin Baird tarafından kabul edilen öyküleri sayesinde profesyonel bir yazar olarak sağlam bir zemin edinmiş olur. Ancak bir süre sonra karısı, dükkanı iflas edip mal varlığı da banka ihmali yüzünden tehlikeye girince hastalanır, onun sağlığının önceliği nedeniyle Lovecraft, Baird'in Weird Tales'in yeni oluşturulacak yan yayınlarından birinin editörlüğünü yapma teklifini Chicago'ya gitmemek için reddeder. Ancak bunu da verimsiz iş başvuruları süreci takibeder. Daha sonra Sonia iş fırsatlarını değerlendirmek üzere Cleveland'e taşınır. Bunun üzerine Lovecraft da ona tekinsiz kozmopolitliği ile rahatsızlık veren ve öykülerine de konu olacak olan Red Hook mahallesi yakınlarında bir apartmana taşınır. Lovecraft'ın New York'ta çok arkadaşı olmasına rağmen -Frank Belknap Long, Rheinhart Kleiner ve Samuel Loveman- soyutlanmışlığı ve kentteki yabancı kitleleri onu oldukça bunaltır. Tüm bunların üzerine bir de evinin soyulması onu isyan noktasına getirir. Öykülerindeki genel hava nostaljiden (*The Shunned House / Korkunç Ev* (1924)) kasvet ve mizantropiye (*Red Hook'da Korku ve He / O* (1924)) dönüşür. 1926 başında, Lovecraft' çok özlediği Providence'e dönmek için planlar yapmaya başlar. Ancak Sonia'yı bu planlara ne şekilde dahil edebileceğini bilmemektedir. Lovecraft ona olan sevgisini dile getirmeye devam etse de teyzelerinin, karısının iş kurmak için Providence'a gelmesini engellemesi yönündeki baskılarına boyun eğer. Evlilik böylelikle sona ermiş olur, 1929'da boşanma kaçınılmazdır.

Providence'e döndükten sonra 1933 yılına kadar Barnes Caddesi'ndeki kahverengi Viktoryen dönemi ahşap evinde yaşar. Aynı adres Lovecraft'ın *Charles Dexter Ward Davası* adlı öyküsünde Dr. Willett'in evi olarak geçer. Dönüşünden sonraki 10 yılı

en verimli ve aktif dönemi olmakla birlikte hayatının da son demleridir. Doğu sahillerinde çeşitli antik sahayı gezer, araştırmalar yapar. En büyük kurgusu *The Call of Cthulhu / Cthulhu'nun Çağrısı*'nı ve diğer uzun kurguları *At the Mountains of Madness / Deliliğin Dağlarında* (1931) ile *Shadow out of Time / Zamanın Dışındaki Gölge*'yi (1934) bu dönemde yazar.

Büyük Bunalım döneminin kendisini Roosevelt takipçisi ve orta yolcu bir sosyalist olmaya yönlendirmesiyle birlikte politik ve ekonomik sorunlar zihnini meşgul eder, yine de felsefeden edebiyata, tarihten mimariye, hemen her konuyla ilgilini bilgi dağarını genişletmeye devam etti.

Son 2-3 yılı zorluklarla dolu geçer. Teyzesi bayan Clark'ı kaybeder ve öteki teyzesi bayan Gamwell ile çok daha küçük bir yere taşınır. Onu yazar olarak farklı kılan üslubunu –öykülerindeki aktarıcının kinayeli ve formsuzluğa atıf yapan tarifleme tarzı- *Tuhaf Öyküler* editörünün istediği türden konularla birleştirebilmesine rağmen –bunlardan biri de okuyucular arasında oldukça popüler olan *The Dunwich Horror / Dunwich Korkusu*'dur- yaptığı işlerde ödeme alamaz. Eleştiriye karşı hassasiyetinin yanısıra bu duruma karşı kayıtsızlığı da onu iyiden iyiye pasif kılar. *Shadow over Innsmouth / Innsmouth Üzerindeki Gölge*, *At the Mountains of Madness / Deliliğin Dağlarında*, *The Case of Charles Dexter Ward / Charles Dexter Ward Vakası* gibi yeni öyküleri heyecan dolu olmalarına rağmen yer yer uzun ve karmaşıktır ve kendisinin satış konusundaki azimsiz tutumu sebebiyle daha zor alıcı bulurlar. Geçinebilmek için sıklıkla diğer yazarların eserlerini revize eder ve *Höyük, Kanatlı Ölüm, Alonzo Typer'in Günlüğü* gibi çok sayıda öykü için hayalet yazarlık ve bunlar dışında kurgusal olmayan başka yazınsal işler yapar. Müşterisi ünlü sihirbaz Harry Houdini onu bir gazete sendikasına onu övgü dolu sözlerle tanıtarak Lovecraft'a yardım etmeye çalışır. Daha ileri bir proje için yapılan planlar Houdini'nin ölümüyle sona erdirilir. Sıkı mektup arkadaşlarından Rober E.Howard'ın intiharı onu şaşkınlık içinde bırakır ve derinden üzer. O arada yakalanmış olduğu hastalığı kanser de geç farkedilir, ilerlemiş olduğundan yapılabilecek fazla birşey kalmamıştır. 10 Mart 1937'de Jane Brown Memorial Hospital'da hayata gözlerini yumar. 8 gün sonra Swan Point Cemetery'de aile mezarlıklarına gömülür. Hayranlarının mezarına diktikleri mezar taşında adının ve doğum tarihinin yanısıra mektuplarından birinde rastlanan bir deyiş yazılıdır. I AM PROVIDENCE (BEN PROVIDENCE: ÖNGÖRÜYÜM).

Muhtemelen ölümün yaklaştığını gördü ve çalışmalarının unutuluşunu kafasında canlanmıştı. Gerçek anlamda yayınlanmış bir kitabı yoktu (kabaca basılmış ve yayınlanmış *The Shadow over Innsmouth / Innsmouth Üzerindeki Gölge* dışında), ve öyküleri, denemeleri, şiirleri sayısız dergiye dağılmış durumdaydı. Fakat sadece mektup arkadaşlığıyla kurduğu dostluklar bile onun için çok yararlı olmuştur. August Derleth ve Donal Wandrei Lovecraft'ın öykülerini ciltlenmiş bir kitapta toplamakta kararlıydılar ve bunun için *Arkham House / Arkham Evi* adlı bir yayınevi bile kurdular.

The Outsider and Others / Yabancı ve Diğerleri'ni 1939'da yayınladılar. Bir çok yeni cilt de arkasından geldi ve bunlar pek çok farklı dile çevrildi.

Hayran kitleleri Lovecraft'in ölümünü anmak için her yıl Rhodes Island'da Ladd Observatory /Gözlemevi'de buluşarak gözlem yaparlar. Doğum günlerinde de mezarında anarlar. 2013 Temmuz'unda Providence Şehir Konseyince H.P.Lovecraft anısına kendi adını taşıyan anıt meydan inşaa edilmiştir.

Lovecraft'a ilham veren ve yazarken onu etkileyen

başlıca etken kendi kabusları olmuştur. Fantastik öykülere ilgisi çocukken büyükbabasının anlattığı gotik korku öyküleriyle başlar.

Kendisinin en önemli edebi etkilenimi Edgar Allan Poe'dur. Üslubu İngiliz edebiyatına olan ilgisine uygun biçimde İngiliz stilindedir. Poe ile birlikte dilde miyadı dolmuş sözcükler ve kullanımlara eğilimlidirler özgün fantastik evrenlerini yaratırken. *Innsmouth Üzerinde Gölge* ve *Deliliğin Dağlarında* adlı öykülerinde ve ayrıca *Nemesis* adlı şiirinde Poe'nun öykü ve şiirlerine –*Imp of the Perverse*, *The Narrative of Arthur Gordon Pym of Nantucket*, *Ulalume*- göndermeler vardır.

Arthur Machen'in kadim şeytanın, realist bir dünya ve onun gerçek ötesi gizemlere olan inancının söz konusu olduğu modern zamanlara dek hayatta kalışı üzerine kurduğu öykülerden etkilenmiştir Lovecraft. Bundan başka Oswald Spengler, Robert W.Chambers, Lord Dunsany, Algernon Blackwood gibi fantazi yazarlarından ilhamlar almıştır. Blackwood'un *The Willows / Söğütler*'inin yazılmış en iyi fantastik öykü olduğunu belirtmiştir.

Bir diğer ilham kaynağı ise tamamen farklı bir alandandır: Biyoloji, astronomi, jeoloji ve fizikteki gelişmeler. Bilimsel çalışmaları Lovecraft'ın insanın materyalistik ve mekanistik evrendeki yerinin önemsizliğini ve kifayetsizliğini göstermiştir kendisine. Kendisi gençliğinden beri hevesli bir amatör astronom olmuştur. Providence'taki Ladd Observatory / Gözlemevi'ni ziyaret ederek yerel gazeteler için çeşitli makaleler yazmıştır.

Lovecraft'ın materyalist görüşleri onu kurgularıyla felsefi görüşlerini savunmaya yöneltmiştir; Bu felsefi görüşlere *cosmicism / kozmikçilik* adı verilmiştir. Kozmikçilik, çok eski mitlerde ve efsanelerde ima edilen insan avlayan, dünya ve boyutdışı tanrılardan ve dehşetlerden oluşan bir panteonu konu alan Cthulhu Mitosu ile daha karanlık bir tona büründü. *Cthulhu Mythos* / *Mitosu* terimi, Lovecraft'ın mektup arkadaşı yazar August Derleth tarafından Lovecraft'ın ölümünden sonra yaratılmıştır; Lovecraft ise yarattığı suni mitolojiye şakacı bir dille "Yog-Sothothery" adını vermiştir.

Lovecraft kendini 18.yüzyıla yakıştırmıştır bir yazar olarak. Yazım stili itibariyle, pek çok mektubundan da anlaşılabileceği üzere aydınlanma çağının İngiliz yazarlarından Jonathan Swift ve Joseph Addison'dan etkilenmiştir.

Lovecraft kendi zamanında çok fazla tanınan bir edebiyatçı değildi. *Weird Tales* / *Tuhaf Öyküler* gibi önde gelen pulp dergilerinde öyküleri yayınlamasına rağmen adı çok duyulmamıştı. Bununla beraber kendisi Clark Ashton Smith, August Derleth gibi bir çok diğer çağdaş yazarla mektuplaşmaktaydı. Bir araya gelmemiş olmalarına rağmen iyi arkadaşlardı. Bu gruptaki yazarlar zamanla *Lovecraft Circle / Çemberi* olarak tanınır oldular. Yazılarında Lovecraft öykülerinin öğelerini özgürce ödünç alıyorlardı kendisinin de teşvikiyle: rahatsız edici isimleri olan gizemli kitaplar, Cthulhu, Azatoth gibi kadim uzaylı varlıkların panteonları, Arkham gibi korkunç kasabalar ve orada bulunan Miskatonic Üniversitesi.

Lovecraft'ın ölümünden sonra çember varolmaya devam etti. August Derleth, özellikle de Lovecraft'ın vizyonuna yeni olgular ve öğeler ekleyerek evrenini genişletti. Lovecraft, yabancı tanrıların panteonunu salt bir öykü unsuru olarak görürken, Derleth, iyi *Yaşlı Tanrılar* ile *Cthulhu* ve benzeri kötü *Dış Tanrılar* arasında bir savaşla tamamlanmış bütün bir kozmoloji yarattı. İyi güçler, *Cthulhu*'yu ve diğerlerini yeryüzünün altında, okyanusta hapsetti. Derleth'in *Cthulhu Mitosu* hikayeleri, farklı tanrıları ateş, hava, toprak ve sudan

oluşan geleneksel dört elementle ilişkilendirmeye devam etti, ki Lovecraft'ın aslında böyle bir tasarısı olmamıştı hayattayken.

Lovecraft kurguları, bazı eleştirmenlerce üç kategoriye ayrılmıştır. Kendisi bu kategorilere atıfta bulunmamış olsa da kendine serzenişini yazıya dökmüştür: "Benim 'Poe parçaları'm ve 'Dunsany parçaları'm var –ne yazık- Lovecraft parçaları nerede?"

Macabre / Ölümle ilgili öyküler (1905-1920)
Dream Cycle / Rüya Döngüsü öyküleri (1920-1927)
Cthulhu / Lovecraft Mythos hikayeleri (1925-1935)

Cthulhu Mitosu önde gelen çağdaş korku ve fantazi yazarlarını etkilemiştir. Stephen King, Tamsey Campbell, Alan Moore, F.Paul Wilson, Brian Lumley, Caitlin R. Kiernan, William S.Burroughs ve Neil Gaiman, Lovecraft'ın en büyük ilhamları olduğunu belirtmişlerdir. Birebir uyarlamanın ötesinde popüler kültür üzerinde kendisinin derin etkileri olmuştur. Çağdaşları August Derleth, Robert E. Howard, Robert Bloch, Fritz Leiber gibi yazarlar dışında kendi döneminden sonra da önemli isimler onun evrenine katkıda bulunmuş yada oradan faydalanmışlardır. Yazar ve sanatçı Clive Barker, korku yazarı Stephen King, Brain Keene *Eski Tanrılar* kapsamında romanlar kaleme almışlardır. Ayrıca grafik roman yazarları Alan Moore, Neil Gaiman, Mike Mignola, İngiliz filozof ve yazar Colin Wilson, film yönetmenleri John Carpenter, Stuart Gordon, Guillermo Del Toro, ve büyük sanatçı-tasarımcı H.R.Giger onun hayal evreninden beslenen ve onu zenginleştiren önemli çağdaş isimlerdir.

H.R.Giger'ın Lovecraft'ın *Necronomicon*'undan adını alan ve ayrıca daha sonra Ridley Scott yapımı *Alien* (1979)'da kullanılacak konsept tasarımlarını da içeren bir grafik albümü vardır.

Die, Monster, Die!
(1965)

Arjantinli yazar Jorge Luis Borges *There More Things* adlı kısa öyküsünü Lovecraft'ın anısına yazmıştır. Çağdaş Fransız yazar Michel Houellebecq, Lovecraft'ı *H.P. Lovecraft: Yaşama Karşı Dünyaya Karşı Hakkında* adlı edebi biyografisinde tanıtmıştır. Amerikalı yazar Joyce Carol Oates, Lovecraft hikayelerinin bir koleksiyonu için giriş yazmıştır. *Library of America / Amerika Kütüphanesi* 2005 yılında "Lovecraft olarak kabul edilen kanon ile şimdiye kadar hiçbir şey yapılmamıştır" şeklindeki geleneksel yargının tersine Lovecraft'in eserlerinin bulunduğu bir cilt yayınladı. Fransız filozofları Gilles Deleuze ve Félix Guattari, *A Thousand Plateaus*'ta Lovecraft'a atıfta bulunarak, *Gümüş Anahtarın Geçitlerinin Arasından* adlı kısa hikayesinin onun başyapıtlarından biri olduğunu söylerler.

FİLM UYARLAMALARI

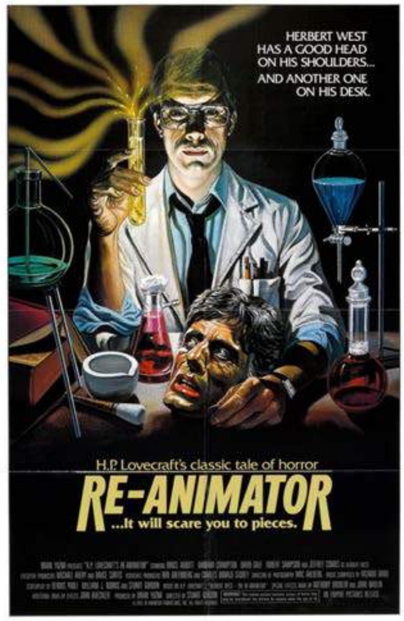
The Haunted Palace (1963)

The Crimson Cult
(1968)

The Dunwich Horror
(1970)

Re-Animator

(1985)

The Unnamable
(1988)

From Beyond
(1986)

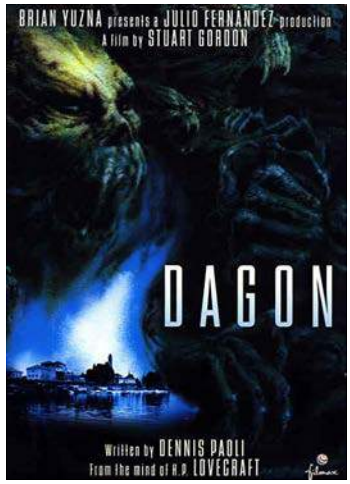
The Curse
(1987)

Bride of Re-Animator
(1989)

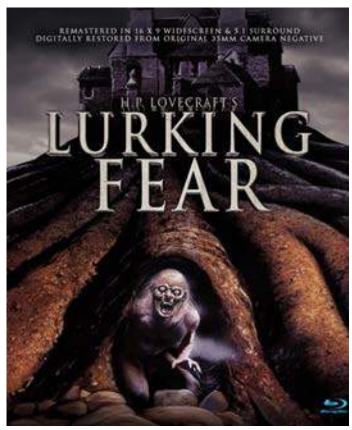
The Resurrected (1992)

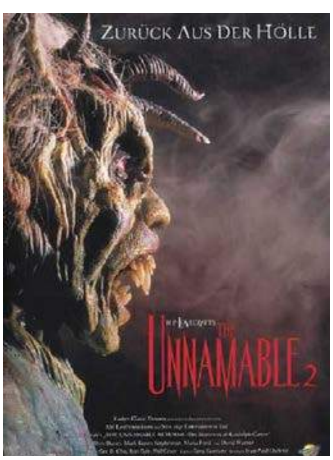
Dagon
(2001)

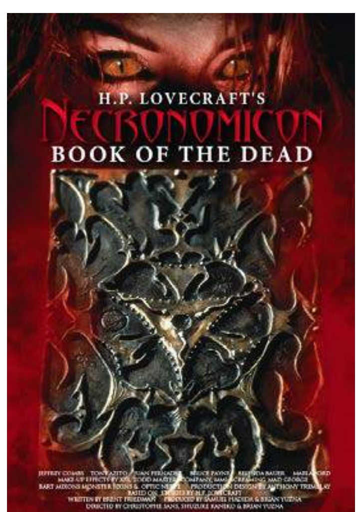
The Call of Cthulhu
(2005)

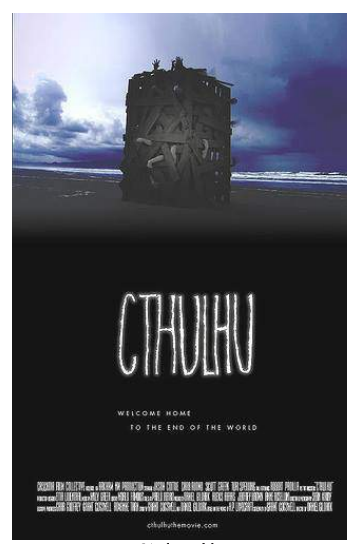
Lurking Fear
(1994)

The Unnamable II: The Statement of Randolph Carter (1993)

Necronomicon
(1993)

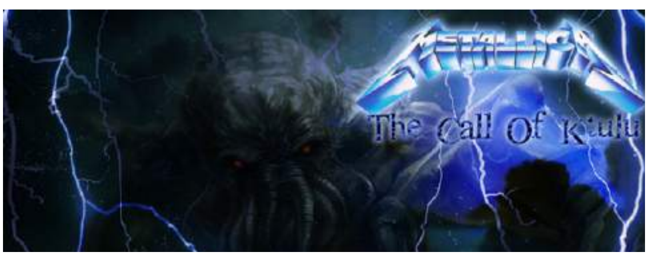

Cthulhu
(2007)

Lovecraft'ın kurgusal evreni bir çok müzisyeni ve grubu da etkilemiştir.

Saykedelik rock grubu H. P Lovecraft (1970'lerde Lovecraft ve daha sonra Love Craft olarak değiştirdiler) sırasıyla 1967 ve 1968 yıllarında H. P Lovecraft ve H. P Lovecraft II albümlerini yayınlamışlardır; Albümlerdeki şarkılardan *The White Ship / Beyaz Gemi* ve *At the Mountains of Madness / Deliliğin Dağlarında*, adlarını Lovecraft öykülerinden almaktadır.

Metallica *The Call of Cthulhu'dan* esinlendikleri *The Call of Ktulu* adlı enstrümantal bir şarkı, *The Shadow Over Innsmouth* üzerine kurulu *The Thing That Should Not Be* ve Frank Belknap Long'ın *The Hounds of Tindalos / Tindalos'un Av Köpekleri* başlıklı öyküsünden *All Nightmare Long* adında şarkılar kaydetmiştir.

Progressive metal grubu Dream Theater'ın *The Dark Eternal Night* adlı şarkısı Lovecraft'ın *Nyarlathotep* hikayesine dayanmaktadır.

Black Sabbath'ın *Uyku Duvarı'nın Ardında* adlı şarkısı Lovecraft'ın aynı adlı öyküsüne dayanmakta, 1970 yılında yayınladıkları ilk albümlerinde bulunmaktadır.

The Darkest of the Hillside Thickets'ın tüm repertuarı Lovecraft üzerine kuruludur.

Melodik death metal grubu The Black Dahlia Murder'ın *Throne of Lunacy / Deliliğin Tahtı* ve *Thy Horror Cosmic*'i Cthulhu Miti'ne dayanmaktadır.

İngiltere anarko-punk grubu Rudimentary Peni'nin şarkılarının başlıklarında, şarkı sözlerinde ve görsellerinde (Cacophony de dahil olmak üzere, 30 şarkının tümü) Lovecraft'ın eserlerinden esinlenilerek tekrarlanan referanslar yapılmaktadır.

Iron Maiden albümü Live After Death'in kapağında grup maskotu Eddie, üzerinde H.P. Lovecraft adı ve de Nameless City / İsimsiz Şehir'den alıntılanan "That is not dead which can eternal lie, and with strange aeons even death may die. / Sonsuza kadar yatabilen ölü değildir, ve tuhaf çağlarda ölüm bile ölebilir" sözünün yazılı olduğu bir mezardan kalkmaktadır.

Alman metal grubu Mekong Delta *The Music of Erich Zann* adlı bir albüm kaydetmiştir. Besteci Les Baxter'in 1970 tarihli The Dunwich Horror filmi için bestelediği soundtrack filmin kendisinden daha çok ilgi görmüştür ve plak olarak yeniden basılmıştır.

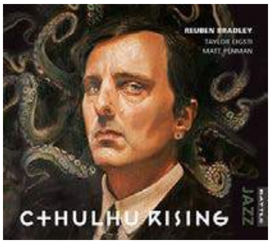

You're So Dark ve *One For The Road* şarkılarında Arctic Monkeys, Lovecraft'tan, Edgar Alan Poe ile birlikte "karanlık" kültürün yazarlarından biri olarak bahseder.

Metal grubu Mercyful Fate, Lovecraft külliyatında Necronomicon'un yazarı olan Abdul Alhazred'e dayanan "Zaman" ve "Bilinmeyen" albümlerinde "The Mad Arab (Part 1)" ve "Kutulu (Mad Arab Part 2) şarkılarını kaydetmiştir.

Yeni Zelandalı caz müzisyeni Reuben Bradley'nin Taylor Eigsti ve Matt Penman ile birlikte kaydettikleri *Cthulhu Rising* adlı 2015 albümünde parçalardan her biri sırasıyla Lovecraft'ın öyküsünü anlatmaktadır.

Iced Earth'ün *Cthulhu* adlı şarkısı 2014 yıllarında *Plagues of Babylon* albümünde yer almaktadır.
Amerikalı death metal grubu Cemetery Filth, Lovecraft kısa öyküsü *Dagon* üzerine kurulu *Dagonian Dialect* adlı bir şarkı kaydetmiştir.

Death metal grubu Nile, Lovecraft'tan esinlenerek birçok şarkı kaydetmiştir.
Fransız elektronik müzik sanatçısı Carpenter Brut'ın 2015 albümünün ilk şarkısı *Escape from Midwich Valley* için çektiği müzik videosu Lovecraft'ın *The Shadow Over Innsmouth*'una dayanmaktadır.

Çek black metal grubu Root'un *Old Ones* adlı bir şarkısı vardır.

Kanadalı progresif house prodüktörü Deadmau5'in 2010 albümü *4x4 = 12*, *Cthulhu Sleeps*'i 7. parça olarak göstermiştir.

İngiliz goth grubu Killing Miranda, isimlerini Lovecraft öykülerinden alan, *Enter The Dagon* ve *Shadow Over Innsmouth* adlı şarkılarını kaydetmiştir. Ayrıca *Bloodseed* adlı şarkı *Dreams in the Witch House*'a atıf yapar ve albüm adı da *Discotheque Necronomicon*'dur.

Lovecraft in Brooklyn Mountain Goats'un 2008'de yayınlanan Heretic Pride adlı albümünün sekizinci parçasıdır.

Necronomicon, Kanadalı rock grubu The Besnard Lakes'in 2016 tarihli uzunçaları *A Coliseum Complex Museum*'unun altıncı parçasıdır.

Lovecraft evreni edebiyat ve sanatla birlikte çağdaş eğlence sektöründe, sinema, müzik haricinde bilgisayar oyunlarında da başat kaynaklardan biri olmuştur.

1987’te ilk Lovecraft-etkilenimli bilgisayar oyunu *The Lurking Horror* yayınlanmıştır. O zamandan bu yana Lovecraft oyunları metinli macera oyunlarından aksiyon macera ve birinci kişi oyunlarına evrilmiştir.

Alone in the Dark (Infogrames, 1992)

Call of Cthulhu: Dark Corners of the Earth (Headfirst Productions, Bethesda Softworks, and 2K Games; 2005)

Anchorhead (Michael S. Gentry, 1998)
Arcane, The Online Mystery Serial (Sarbakan, 1998–2001)

Call of Cthulhu: The Wasted Land (Red Wasp Design, 2012)

Cthulhu Realms (White Wizard Games, 2016)

Dark Mysteries: The Soul Keeper (Cerasus Media and Big Fish Games, 2012)

Dark Seed (Cyberdreams, 1992)

Daughter of Serpents (Eldritch Games, Millennium Interactive, and Electronic Arts; 1992)

Dead Space (Electronic Arts, 2008)

Elder Sign: Omens (Fantasy Flight Games, 2013)

Eldritch (Minor Key Games, 2013)

Eternal Darkness: Sanity's Requiem (Silicon Knights and Nintendo, 2002)

Ghost Towns: The Cats of Ulthar (taba games and Big Fish Games, 2012)

Magrunner: Dark Pulse (3 AM Games and Focus Home Interactive, 2013)

The Moaning Words (byook, 2014)

.

Mystery Stories: Mountains of Madness (Big Fish Games, 2011)

Necronomicon (Games of Cthulhu, 2008)

The Necronomicon (Lucidsphere Media, 2010)

Necronomicon: The Gateway to Beyond (Wanadoo and DreamCatcher Interactive, 2001)

Prisoner of Ice (Infogrames, 1995)

Robert D. Anderson & The Legacy of Cthulhu (Homegrown Games and JoWooD Productions Software, 2007)

The Scroll (Millennium Interactive and Nova Spring, 1995)

Shadow of the Comet (Infogrames and I-Motion, 1993)

Sons of Uruzime (Tin Man Games and Gamebook Adventures, 2015)

X-COM: Terror from the Deep (MicroProse, 1995)

Sherlock Holmes: The Awakened (Frogwares, 2007)

Lovecraft evreninde rastlayacağımız ve onun panteonunu oluşturan kurgusal yaratıklar görsel tasarımlar ve grafik sanatlar için de eşsiz birer kaynak olmuşlardır.

Lovecraft Öykülerindeki Yaratıklar/ Pantheon

Cthulhu
İllustrasyon: **Jeff Himmelman**

Azatoth
İllustrasyon: **Micah Stone**

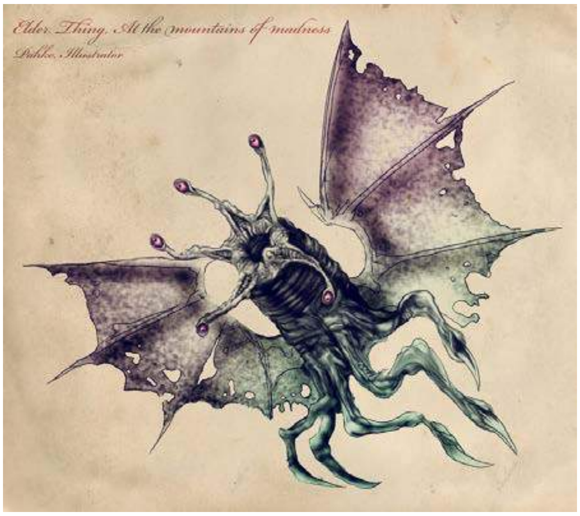
Chaugnar Faugn
İllustrasyon: **Lucaciu Roland**

Dagon
İllustrasyon: **Vlad Marica**

Deep Ones / Derinliklerdekiler
İllustrasyon: **Pasi Juhola**

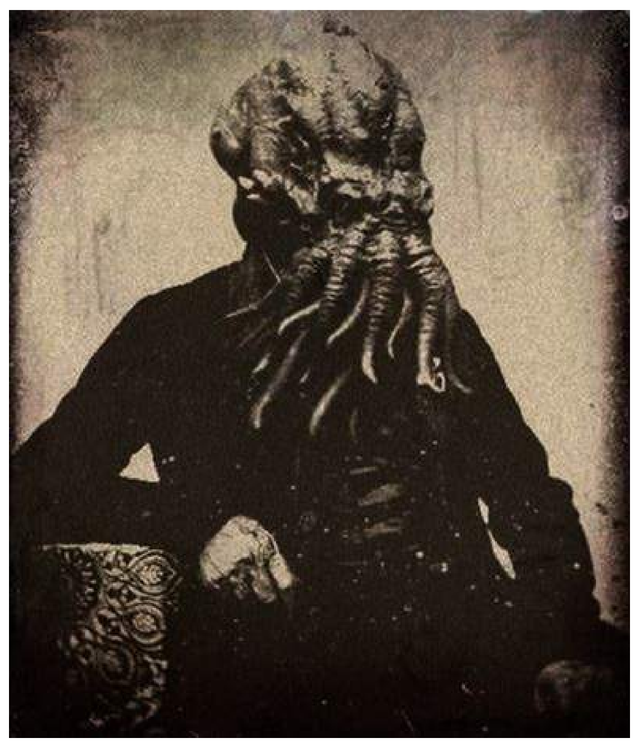
Elder Things / Kadim Varlıklar
İllustrasyon: Pahko Moreno

Mi-Go, The Funghi from Yuggoth /
Mi-Go, Yuggoth'tan gelen Funghi
İllustrasyon: **Fufu Frauenwahl**

Ghoul
İllustrasyon:
Shadow of
the Damned
oyunundan
Phillip Pell

Hastur
İllustrasyon: **Capprotti**

Kaynakça:

1- www.hplovecraft.com
2- www.wikipedia.org
3- hppodcraft.com

Kısa Öykü

Murat K. Beşiroğlu

Zamanın Külleri

1.

Bulut, pencere pervazının içinde oturmuş bahçedeki kuzgunları seyrediyordu. Baharın gelişi çimlerin üzerinde yiyecek arayan kuzgunların hoşuna gitmiş gibiydi; küçük gruplar halinde sağa sola koşturuyor, buldukları solucan ve tohumları keyifle gagalayarak mideye indiriyorlardı. Bahçenin bir başka köşesine konmak için havalandıklarında, Nisan güneşi siyah kanatları üzerinde parıldadı. Sanki uçmuyorlardı da bir boşluktan başka bir boşluğa akıyorlardı.

Kuzgunlar havalanıp bahçeden ayrıldıktan sonra Bulut soğumuş kahvesinden birkaç yudum aldı ve önündeki işle ilgilenmeye başladı. Kızı Buse okuldan gelmeden, yeni satın aldığı lunaparkı şehrinin sahiline yerleştirmek istiyordu. Standart sürümde olmayan bu lunaparkı çocukken çektirdiği resimlerden yararlanarak tasarlamış ve ekstra ödeme yaparak mekanlar veri tabanına eklenmesini sağlamıştı. Gel gör ki farklı yollar denemesine rağmen bu özel mekânı Puslu Şehir olarak isimlendirdiği sanal şehrine ekleyemiyordu. Şehrinin altyapısını sağlayan şirkete sorunu anlatan bir mesaj gönderip ayağa kalktı, gerindi, dedesinden kalma konağın salonunda gezinmeye başladı. Bu konakta doğup büyümüş ve o yaşına dek başka hiçbir evde oturmamıştı. Konağın üst katında bulunan bu geniş, yüksek tavanlı salon onun için dünyanın merkezi gibiydi; rüyalarının çoğunluğu bu salonda geçer, zemin döşemesindeki budakların yerlerini bile ezbere bilirdi. Konağın en özel yerleri kalın taş duvarlarının mümkün kıldığı geniş pencere pervazlarıydı. Yalnız geçen çocukluk günlerinde bu pervazlardan birinde ödevlerini yapar, diğerinde ise uyuklar, bahçeyi seyreder ya da bilgisayar oynardı. Evin emektar androidi Albert aşağıdaki mutfaktan ona sürekli yiyecek taşır, yediği abur cubur yüzünden aldığı kilolar annesi Sevinç Hanım'la aralarında tartışma konusu olurdu. Bulut babasını erkenden kaybetmiş ve annesiyle birlikte büyümüştü.

Pencerenin pervazına dönüp bilgisayarına gelen mesajları kontrol etti. Müşteri hizmetlerinin verdiği yanıtı görünce içinden bir sevinç dalgası geçti. Şirketin ilettiği talimatlar uyarınca lunaparkı yeniden Puslu Şehir'deki yerine yerleştirmeyi denedi. Lunapark deniz kıyısındaki boş alana yerleşti ve dönme dolap dönmeye, atlı karınca ışıklar saçarak çalışmaya başladı. Şehrin sakinleri lunaparkı anında doldurmuş, çarpışan arabaları sürmeye, korku tünelini ziyaret etmeye, güldüren aynalarda kendilerini seyretmeye başlamıştı.

Alt katta kızı Buse'nin Albert'le konuştuğunu duydu. Buse konağın merdivenlerini tırmandı ve üst kattaki salona geldi. Yüz ifadesinden ve hareketlerindeki kıvraklıktan Buse'nin coşkulu bir gününde olduğu anlaşılıyordu. Yumuşak adımlarla yaklaştı ve "Nasılsın Babato?" diye sordu.

Bulut coşkuyla "Sana sözünü ettiğim lunapark geldi," dedi ve kalkıp salonun köşesindeki masa üstü hologram oynatıcısını çalıştırdı. Hologram oynatıcının üzerinde Puslu Şehir ağır ağır belirmeye başladı. Masanın üzerinde ilk göze çarpan çalkantılı mavi bir denizdi. Kentin sahili boyunca uzanan denizin batısında plajlar, orta kısmında ise kocaman vinçleriyle bir liman göze çarpıyordu. Hologram aydınlanmaya devam ettikçe şehrin merkezindeki parklar, parke taşlı yollar, çimleri yer yer sararmış stadyum ve şehrin sırtını dayadığı tepe görünür hale geldi. Bulut'un şehrinde hava kapalıydı ve akşam olmak üzereydi. Şehrin üzerine çökmüş bulutlar hafifçe esen rüzgârın eşliğinde batıdan doğuya doğru hareket ediyordu.

Buse hologramın bulunduğu masaya yaklaştı, şehrin genel manzarasına aşina olduğu için gözlerini doğrudan lunaparkın üzerine dikti. Bulut kızının lunaparkı daha iyi inceleyebilmesi için hologramda şehrin genel manzarasından lunaparkın görüntüsüne geçti. Buse elleri iki yana açılmış halde motosiklet süren adamı gösteren resme dikkatle bakmaya başladı. Resmin üzerinde eğik harflerle "Uçan Motosikletler" yazıyordu.

"Motosikletli adamı merak ettim," dedi Buse.

"Senin yaşındayken yazın babaannemin yanına giderdim. Beni hep bu lunaparka götürürdü."

"Uçan motosikletteki adamı da görmüş müydün?"

"Hem de kaç kere. Motosikletlerin gürültüsü babaannemin başını ağrıttığı için beni kapıda beklerdi."

Bulut masanın diğer ucundaki multimedya koltuğuna oturdu, kemerini bağladı ve sanal gerçeklik başlığını taktı. Buse de babasını taklit etti. Sanal gerçeklik başlıkları beyin dalgalarını çözümlediği için sanal ortamdaki avatarlarını kendi bedenleriymiş gibi yönlendirebiliyorlardı. Lunaparka girdikten sonra vitrindeki süslü vazoların içine pinpon topu atmaya çalışan kadını, penaltılarda kaleciyi mağlup etmeye uğraşan adamı, damla biçimli deri topuzu hırsla yumruklayan delikanlıları geride bıraktılar.

"Uçan Motosikletler" standının önündeki kulübeden biletlerini alıp içeriye girdiler. Simülasyonun ana bilgisayarı tarafından yönetilen diğer ziyaretçiler gösteriye fazla ilgi göstermemişti. Girişteki holü geçip portatif merdivenlerden tırmanarak üst kata çıktılar. Beyin bilgisayar arayüzünü daha verimli kılmak için kafa derisinin altına alıcı ve vericiler taktırmış olan Bulut ortamı adeta oradaymış gibi deneyimliyordu. Şirket gönderdiği resim ve videoları kullanarak iyi iş çıkarmıştı doğrusu; havadaki egzoz kokusu, uçuşan tozlar, platformun iğretiliği çocukluğunda olduğu gibiydi.

Platformun üst katındkia korkuluklara yaklaşıp aşağıdaki silindir biçimli tahta platforma baktılar. Platformun zemininde iki akrobat hareket etmeyen motosikletlerinin üzerinde dengede duruyordu. Akrobatlardan biri başıyla seyircileri selamladıktan sonra silindirin zemininde tur atmaya başladı. Silindirin tabanını çevreleyen konik düzlem platformun zemini ile tahtadan yapılma duvarları birleştiriyor, motosikletlerin duvara tırmanması için rampa işlevi görüyordu. Akrobat zemindeki turlarının ardından önce rampanın üzerinde bir tur döndü ve duvarın içinde yatay konumda tur atmaya başladı. Motosikletin patlak egzozundan yayılan ses silindirin duvarlarına çarparak yoğunlaşıyor ve yükseliyordu. Daha önce böylesi bir gürültüye maruz kalmamış olan Buse korkarak geriledi. Akrobat

önce ellerini direksiyondan çekti, ardından montunun cebinden çıkardığı Türk bayrağını yüzüne örttü. Buse kulakları sağır edecek kadar yüksek sesler çıkararak dönen motosikletin silindirin tepesinden fırlayarak üzerine düşmesinden korkuyordu. İkinci akrobat da motosikletini hareketlenip silindirin duvarında dönmeye başladı. Motosikletler silindirin içinde ters yönde dönüyor ve birbirlerinin çok yakınından geçiyorlardı. Akrobatlardan biri motosikletini silindirin iç duvarının en üstünde sürmeye başlayınca Bulut ve Buse birer adım gerilediler. Gösteri herhangi bir kazaya sebebiyet vermeden sona erdi ve Buse kulakları fena halde çınladığı için sanal gerçeklik başlığını çıkardı. Bulut aslında diğer aletlere de göz atmak istiyordu ancak kızının başlığını çıkardığını fark edince onu taklit etti.

“Sizin zamanınızdaki lunaparklar daha güzelmiş. Haksızlık bu,” dedi Buse.

Bulut koca göbeği üzerinde darbuka çalarak “Yok canım, sana öyle gelmiştir,” diye cevap verdi.

2.

Bulut ile Buse pencere pervazlarında oturmuş, kâh önlerindeki işle meşgul olup kâh hayal kurarak vakit öldürüyorlardı. Akşamın karanlığı bahçenin ışığını soldurmaya başladığı için salonun ışıkları yanmıştı.

Bulut uzak umutlara tutunarak yüreğinin üzerine düşen gölgelerden kurtulmaya çalışıyordu. Çevresini saran belirsizlik sisiyle er ya da geç yüzleşmesi gerektiğinin farkındaydı. Yıllardır sorunsuzca sürdürdüğü düzen yaşadığı maddi sıkıntılar yüzünden bozulmak üzereydi. İlk gençlik yıllarında az bilinen bir teknoloji şirketine yüklü miktarda yatırım yapmış ve izleyen dönemde babasından kalan mirası büyütmüştü. Böylece annesine şehrin merkezinde büyük bir daire alabilmiş ve çocukluk anılarını barındıran konağın tek sahibi haline gelmişti. Gençlik yıllarını para sıkıntısı yaşamadan, bolca hayal, oyun ve eğlence eşliğinde geçirmişti. Babasının ölümünden sonra yakaladığı finansal başarıyı bir daha tekrarlayamamış, sahip olduğu gayrimenkulleri parça parça satarak kırk yaşına gelmişti. Büyük umutlar besleyerek satın aldığı teknoloji hisselerini ise elden çıkarmayı hiç düşünmemişti. Önceki yıl yaşanan krizde ciddi ölçüde değer kaybeden hisselerinin fiyatları eksilmeyen bir umutla kontrol ediyor, ancak beklediği fiyat yükselişi bir türlü gerçekleşmiyordu.

Buse ise bir yandan şaşkın kahraman Dynestia’nın absürt maceralarını seyrederken bir yandan da önündeki renkli ipliklere özgün düğümler atıyordu. Renkli iplikleri annesi yıllar önce el becerisini geliştirmek için almıştı. Önceki gün bu iplikleri yatağının altında bulunca eski bir arkadaşıyla karşılaşmışçasına sevinmiş, onlarla oynarken parmaklarının artık maharet kazanmış olduğunu fark ederek gururlanmıştı. İpliklerden hiçbirinin dışarıda kalmasını istemiyordu. Hatta ipliklerin toplamından oluşan ağın uçlarını birleştirip kapalı şekiller meydana getirmeyi tercih ediyordu. Buse de babası hassas bir tipti, ancak onun aksine günün getirdiklerine dikkat ediyordu. Annesiyle babasının renkli ipliklere benzer biçimde birbirlerinden farklı olduklarını biliyordu örneğin; üstüne üstlük bu farklılık son zamanlarda aralarındaki mesafenin açılmasına yol açmıştı. Önceki hafta babası istediği uçan kaykayı almayı reddetmişti. Daha önce istediği her şey alındığı için Buse bu duruma biraz içerlemiş ve başına gelen bu olayı sezgileriyle birleştirerek evde bir şeylerin ters gittiğini anlamıştı.

Begüm konağın ahşap kapısından dış dünyanın hayhuyunu peşinde sürükleyerek girdi. Merdivenlerinden çıkarken bedeninin ağırlığıyla birlikte günün yorgunluğu da üzerinde taşıyordu. Salona girer girmez masa tipi hologram oynatıcısına bir göz attı ve ardından “Merhaba ev halkı,” dedi.

Buse annesinin sesini duyunca renkli iplikleri bir kenara atıp ayağa kalktı ve koşup ona sarıldı. Bulut ise eşinin selamına oturduğu yerden “Hoş geldin hayatım,” diyerek karşılık verdi. Begüm’ün zihnindeki kaygı yumağı salonun kapısından girip eşi ve kızıyla selamlaşınca sanki küçülmüştü. “Ne yaptınız bugün bakalım,” diye sordu.

"Babamın lunaparkını gezdik, uçan motosiklet çok gürültülü," dedi Buse.

"Bu sabah bütün borçlarımızı ödedim. Üzerimden büyük bir yük kalktı," dedi Bulut.

Bulut paradan söz edince Begüm'ün keyfi kaçtı. Sabahleyin baharın getirdiği coşkulu ruh haliyle hiç uyuşmayan bir haber almıştı. Çalıştığı şirket yıllardır beklediği yükselmeyi vermediği gibi bir de maaşında kesintiye gitmişti. Pencerenin pervazında oturan adam yıllar önce tanışıp evlenmeye karar verdiği yakışıklı gence hiç benzemiyordu. Yüreğinde fırtınalar yaratmaması bir yana artık aileye maddi açıdan da katkısı olmuyordu. Bastırmaya, ertelemeye, unutmaya çalıştığı haksızlığa uğramış insanlara has o yakıcı duygu yine yüzeye çıkmıştı. Bulut kendi konforundan, alışkanlıklarından ve hayat tarzından asla taviz vermemiş, yıllar geçip de mal varlıkları bu konak ve para edip etmediği belli olmayan teknoloji hisseleriyle sınırlı hale geldiğinde bile Begüm'ün önerilerine kulak tıkamıştı. Kızının geleceği konusunda duyduğu kaygı arttıkça Begüm işine daha bir azimle sarılmış, havalı bir genç kızken hayal dahi edemeyeceği güçlüklere katlanmıştı. Mesai saatlerinin çok ötesine geçerek çalışmış ve okul arkadaşlarından hiçbirinin muhatap olmayacağı tiplere ürün satmaya çalışmıştı. Ve o sabah bütün bu çaba ve fedakarlıkların hiçbir işe yaramadığı gerçeğiyle yüzleşmişti. Zihnini meşgul eden bu konuları Bulut'la konuşmanın vakti gelmişti de geçiyordu bile. Alacağı yanıtı bildiği halde Buse'ye dönüp "Ödevin bitti mi?" diye sordu.

Buse annesinin huzursuzluğunu sezmişti. "Bugün ödevim az zaten, aşağıya inip hemen başlayayım," diye cevap verdi.

Başına geleceklerden habersiz olan Bulut yavaşça kalkıp "Ben de şehrimle ilgileneyim," dedi.

Begüm konuya uygun bir giriş olacağı düşüncesiyle "Bugün maaşımda indirim yaptılar," dedi.

"Olsun, boş ver" dedi Bulut, Begüm'ün çalışmasını öteden beri keyfi bir eylem olarak görmüş, kazandığı paranın aile ekonomisine sağladığı katkıyı hiç düşünmemişti.

Günün son ışıkları da artık solmak üzereydi, tavandaki fotoselli lambalar ağır ağır aydınlandı. Bulut her köşesini özenle tasarladığı hologram kentinde romantik bir akşam yürüyüşünün Begüm'ün kaygılarını yatıştıracağını düşündü ve Begüm'e birlikte sanal bir yürüyüş yapmayı teklif etti.

Begüm her ne kadar bu teklifi uygunsuz bulduysa da itiraz etmedi. Sığınağı saydığı sanal şehrinde Bulut'un gerçeklerle daha kolay yüzleşeceğini umuyordu. Masanın iki yanındaki koltuklara oturup sanal gerçeklik başlıklarını taktılar.

Bulut'un şehrinde akşam olmak üzereydi ve kıyısında yürüdükleri lacivert deniz kabarmış gibi görünüyordu. Sahildeki yürüyüş yolunda yanlarından iyi giyimli bir kadın geçti, kadının parfümü Bulut'a annesinin kabul günlerini hatırlattı. Kavak ağaçlarından dökülen pamukçuklar havada nasıl da zarif bir biçimde uçuşuyordu. Sahile vuran dalgaların uğultulu sesi, kayalıklara konup kalkan martılar ve beton çatlakları arasından fışkırmış ot öbekleri… Sanal kent öylesine gerçekçiydi ki Bulut bu şehirde yıllarını geçirebilirdi. Kuzeyden esen rüzgâr iyot kokusunu yürüyüş yoluna taşıdı. Ufukta batan güneşin son ışıkları sahil yolunun karşısındaki apartmanların camlarından yansıyarak gözüne geliyordu.

Bulut eşinin sessizliğinden ürkerek "Bir şey konuşacaktık," dedi.

"Sence maddi durumumuz nasıl?"

"Gayet iyi, Bostancı'daki dairenin parasını alınca bütün borçlarımızı ödedim."

"Artık oradan kira alamayacağız."

"Çekmeköy'deki stüdyo daire ne güne duruyor?"

"Oranın kirası senin sanal şehir harcamalarına bile yetmez."

"Gerekirse onu da satarız."

"Evet, 3-5 ay da öyle idare ederiz. Bence konak için yapılan teklifi değerlendirmenin zamanı geldi."

"Ağzından çıkanı kulağın duyuyor mu senin? Burası bize dedemin emaneti. Hem Buse böyle bir şeyi hayatta kabul etmez."

"Buse daha orta birde. Çocuğumuzun eğitimini

tehlikeye mi atacağız?"

"Öyle bir şey olmayacak. Her şeyi halledeceğiz."

"Bence artık büyümenin vakti geldi Bulut. Kırk yaşındaki bir adam daha fazla sorumluluk alabilmeli."

"Halledeceğim dedim ya. Kendini üzdüğüne değmez. Çalışmaktan yorulduysan işi bırakabilirsin."

"Salonda oturup bahçeyi seyrederek mi halledeceksin?"

"Artık bahar geldi, bahçe sezonu açılıyor."

"Sana inanamıyorum Bulut, rahatlığın beni çıldırtıyor."

"Halledeceğim dedim ya hayatım, bana hiç mi güvenmiyorsun?"

Begüm'ün aslında söyleyecek çok sözü vardı. Yıllardır onu rahatsız eden, ancak o sırada önemsemediği pek çok konu, ölü evinde toplanan tanıdıklar gibi gelip zihnine yerleşmişti. Bulut'un sözünü tutabileceğine zerre kadar inancı olmamasına rağmen sorunları büyüten, sürekli dırdır eden kadınlara benzememek için daha fazla üstelemedi.

3.

Yüreğini yakıp kavuran öfke nedeniyle Begüm bir türlü uykuya dalamadı. Kalkıp salona geçti, önceki gün başladığı romandan birkaç sayfa okudu, ancak kitaptan hiçbir şey anlamadı. Oturduğu kanepeden kalkıp konağın salonunda kafesteki bir kaplan gibi gezinmeye başladı. Kariyerinin tepetaklak olmasından çok kendisini çaresiz hissetmesine içerliyordu. Sanki yaşama tutunmak konusundaki azmi bir anda buharlaşıp uçmuştu. İçine düştükleri durumdan kurtulmak için Bulut'tan medet umduğu için kendisinden utanıyordu. Ne yapmalıydı? Nasıl yapmalıydı? Yaşadıklarını hak etmediğini düşünüyordu, bunca senedir iyi niyetle elinden geleni yapmıştı. Kızının alacağı eğitimin maddi sıkıntılar yüzünden zarar görmesine asla izin vermeyecekti. Birdenbire zihninde bir kıvılcım çaktı ve ameliyat olurum diye düşündü. Bunu daha önce nasıl düşünememişti? Mutfakta stand-by konumunda bekleyen Albert'ten kendisine kahve getirmesi rica etti. Bilgisayarın başına geçip tahtakurusu sesleri eşliğinde zihin artırımı teknolojilerini araştırmaya başladı.

Üç gün sonra Bulut'a haber vermeksizin ameliyat masasına yattı ve kafatasının altına bir düzine mikroçip yerleştirildi. Zihin dalgalarını okuyan ve kanda dolaşan nanobotlara talimat verebilen bu mikroçipler zihin dalgalarının okunmasına ve dijital ortama aktarılmasına olanak sağlıyordu.

Mikroçipler beyne bilgi yüklemek konusunda ise aynı derecede yetenekli değildi, yine de bu teknoloji sayesinde görece hızlı öğrenme mümkün olabiliyordu. İçerik üreticileri akademik bilgilerle birlikte o alanda uzman olan kişilerin beyinlerinin elektromanyetik alan dağılımlarını da yayınlıyordu. Zihin artırımı uygulamasından geçmiş kişilerin beyinlerinde dolaşan nanobotlar beyinde oluşan elektrik alanlarını bu haritalar doğrultusunda düzenliyor, bu sayede öğrenme hızı ve etkinliği yükseliyordu.

Dünyaya gözlerini yeniden açtığında Begüm kendisini yorgun hissediyordu. Başında hafif bir uğultu vardı ve etrafa sislerin arasından bakıyor gibiydi. Bulut'un koca gövdesi yatağa yaklaştıkça belirgin hale geldi.

"Sanal dünyanın kraliçesine merhaba diyelim," dedi Bulut. Buse babasının arkasından başını uzatıp nihayet annesine bakmaya cesaret edebildi ve sevinerek "Annem aynı, değişmemiş," dedi.

Gözleri nemlenen Begüm "Anneler değişmez, hep anne olarak kalırlar," diye cevap verdi. Başındaki uğultuya ve halsizliğine rağmen ruh hali ameliyat öncesine kıyasla çok daha iyiydi.

"Babam sonunda sözümü dinledi, Puslu Şehir dün ziyaretçilere açıldı," dedi Buse şen şakrak bir sesle.

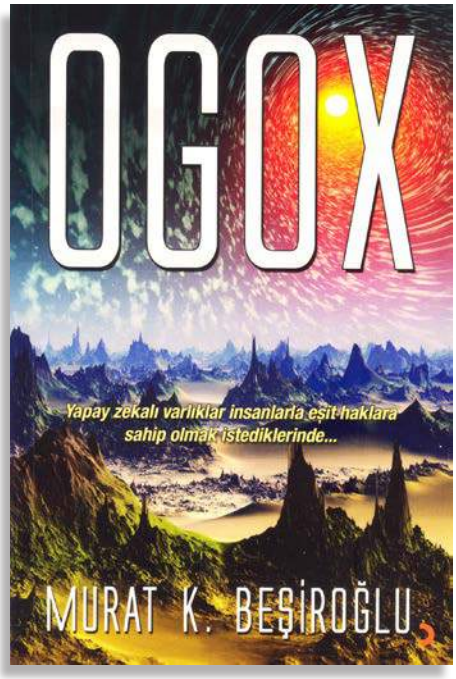
"İnsanlar ilgileniyor mu bari?" diye sordu Begüm.

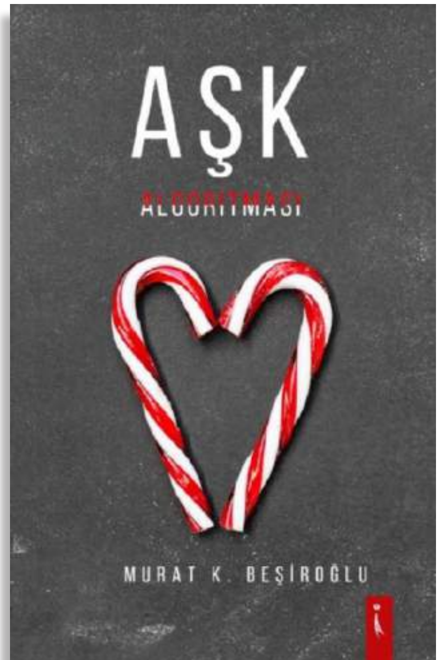
"Hem de nasıl. Kazandığı parayla babam bana uçan kaykay alacak."

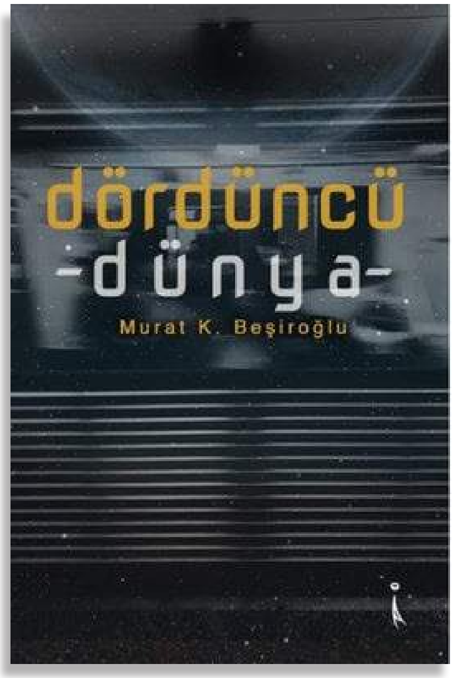
"Baban gibi başka insanlar da var demek ki."

"Benim babam bir tanedir, ona kızma artık."

Begüm yatağında hafifçe doğrulup şefkatli bir gülümsemeyle "İşyerinde olanlara biraz canım sıkılmıştı, ama artık geçti," dedi.

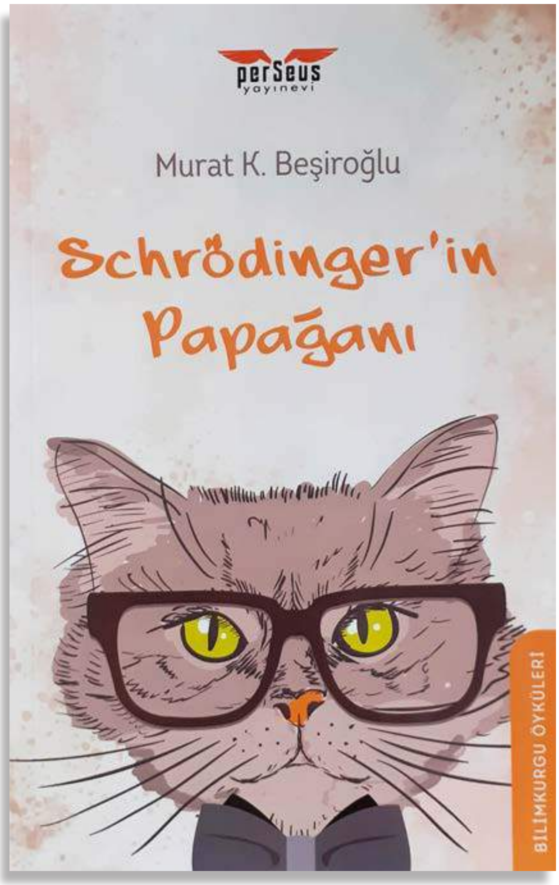

OGOX
Yapay zekalı varlıklar insanlarla eşit haklara sahip olmak istediklerinde...
MURAT K. BEŞİROĞLU

AŞK
ALGORİTMASI
MURAT K. BEŞİROĞLU

dördüncü
-dünya-
Murat K. Beşiroğlu

Bu seçkide yer alan öyküler 47 yazar tarafından Özgen Berkol Doğan Bilimkurgu Kütüphanesi için özel olarak yazılmıştır
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
BİLİMKURGU
ÖYKÜ
SEÇKİSİ
2018
www.yerlibilimkurguyukseliyor.com

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor
Bilimkurgu
Öykü
Seçkisi
2019
Bu seçkide yer alan öyküler 41 yazar tarafından ORHAN DURU anısına ithafen özel olarak yazılmıştır.

Murat K. Beşiroğlu'ndan iki bilimkurgu kitabı birden.

"Schrödinger'in Papağanı" ve "Rüya Sanatçısı"

Murat K. Beşiroğlu'nun "Schrödinger'in Papağanı" ve "Rüya Sanatçısı" isimli kitapları Perseus Yayınevi etiketiyle yayınlandı.

Schrödinger'in Papağanı

Yazar Schrödinger'in Papağanı isimli öykü kitabında zaman yolculuğu, uzaylılarla ilk temas, zekâ artırımı gibi bilimkurgu temalarını işleyen öykülerini bir araya getirmiş. Ağırlıklı olarak macera türündeki öykülerden oluşan kitap Çoklu Zaman Notları, Schrödinger'in Papağanı, Kıyametin Yedi Günü, Titan'da İsyan, İsyankâr ve Gönülsüz Zaman Gezgini isimli öykülerden oluşuyor.

Kıyametin Yedi Günü öyküsünden seçilmiş bir pasaj: "Gecenin geç bir saatinde yerden mi gökten mi geldiğini anlayamadığım korkunç bir sesle uyandım ve yatağımdan fırlayarak kendimi yere attım. Altımdaki zemin feci halde sallanırken neler olduğunu anlamak için sağa sola bakındım. İçinde bulunduğum odanın denize bakan duvarı yok olmuştu. Rüya gördüğümden kuşkulanarak bir süre hareketsiz kaldım, sallantı şiddetlenerek devam edince can havliyle ileriye atıldım. Kim olduğum ve orada neden bulunduğum hakkında hiçbir fikrim yoktu, tek hatırladığım odamın kırmızı bir ışıkla dolduğu ve ardından korkunç bir uğultu duyduğumdu."

Geçtiğimiz günlerde yazarın 28 kısa bilimkurgu

öyküsünden oluşan Dördüncü Dünya isimli öykü kitabı okurlarla buluşmuştu. Schrödinger'in Papağanı Murat K. Beşiroğlu'nun görece uzun öykülerini içeren ikinci öykü kitabı.

Rüya Sanatçısı

Murat K. Beşiroğlu daha önce Ogox ve Aşk Algoritması isimli romanlarıyla bilimkurgu severlerin karşısına çıkmıştı. Yazarın son romanı Rüya Sanatçısı ise İstanbul, Şangay, Tibet üçgeninde geçen bir bilimkurgu polisiye.

Romanda olaylar kurgusal bir sanat dalı olan rüya sanatının çevresinde gelişiyor. Rüyalar, 21. yüzyılın ortalarında bir başlık aracılığıyla görüntülenmeye başlanmıştır. Kısa süren bir erotik rüya yayını furyasından sonra, rüyalar çeşitlenir ve rüya sanatı gerçek anlamda doğar. Rüya sanatçısı Selim Özben bu süreçte küresel çapta bir üne kavuşur. Selim Özben'in şöhretinin doruğundayken ortalıktan kaybolması uluslararası bir sorun haline gelir. İç Güvenlik Bakanlığı araştırmacı Ruhi ve çalışma arkadaşı Peri'yi olayı çözmek üzere görevlendirir.

Okurların romanın dili ve atmosferi hakkında genel bir fikir sahibi olması için seçilmiş bir pasaj: "Bir izleyici olarak rüya sanatçısının rüyalarını böylesine çok sevmemin birden fazla sebebi var. Aklıma ilk gelenden başlayacak olursam; öncelikle bu rüyaların zarafetinden söz etmem gerekir. Herkesin gereksiz bir koşuşturma içinde olduğu bu talihsiz çağda, gecenin geç bir saatinde, iç mantığı gereği olayların abartılı sonuçlara varabildiği bir rüya içinde bütün seslere, sözlere, görüntülere sinmiş olan zarafet, sizleri bilmiyorum ama bende güçlü bir arınma duygusu yaratıyor. Bir Selim Özben rüyasında bir kaplanın avının üzerine atılışı, bir kuşun kanat çırpışı, istekli iki bedenin birleşmesi, bir balerinin dansı gibi olaylar hayranlık uyandıran bir yumuşaklıkta, su gibi akan bir ritim içinde gerçekleşir. En korkunç, en üzücü olaylar bile rüyanın geneliyle bir uyum duygusu yaratır. Rüya sanatçısının rüyalarında dikkatimi çeken diğer bir yan ise barındırdıkları akıl almaz çeşitliliktir. Sözünü ettiğim çeşitlilik mekânlara, kişilere, nesnelere ve duygulara yaygın halde bulunur ve bir Selim Özben rüyası içerdiği özel bir öğeden asla tanınamaz. Sanki dünyadaki hayatın bütün içeriği Selim Özben rüyalarında temsil edilmek üzere sıraya girmiş gibidir."

Çok sayıda Türk yazarının bilimkurgu ve fantastik türündeki eserlerini okurlarla buluşturan Perseus Yayınevi, yazarın kitaplarını İngilizce olarak da yayınlamaya hazırlanmaktadır.

Murat K. Beşiroğlu

1971 Trabzon doğumludur. 1994 yılında Gazi Üniversitesi Endüstri Mühendisliği bölümünden mezun oldu. 1997-2018 yılları arasında özel bir bankada uzman ve yönetici olarak çalıştı. İşyerinde üzerinde çalıştığı sistemlerin gittikçe daha akıllı hale gelmesi bilimkurguya olan ilgisini körükledi. Elit androidlerin insanlar eşit haklara sahip olma mücadelesini konu alan Ogox isimli ilk romanı 2016 yılında yayınlandı. Çöpçatanlık uygulaması geliştirmeye çalışan bir gencin hikayesinin anlatıldığı Aşk Algoritması romanı ise 2018 yılında yayınlandı. Geçtiğimiz günlerde 28 kısa bilimkurgu öyküsünden oluşan Dördüncü Dünya isimli ilk öykü kitabı okurlarla buluştu. Yazar yeni yayınlanan Schrödinger'in Papağanı ve Rüya Sanatçısı kitaplarının ardından yeni bilimkurgu kitabı projeleriyle okurların karşısına çıkmaya hazırlanmaktadır.

Ayın Kitap İncelemesi

İsmail Şahin

Sınır 2700

Özgecan Doğan

Baskı Yılı / Yeri: Eylül 2019 / Ankara
Sayfa Sayısı: 206
Yayınevi: Vaveyla / Ankara

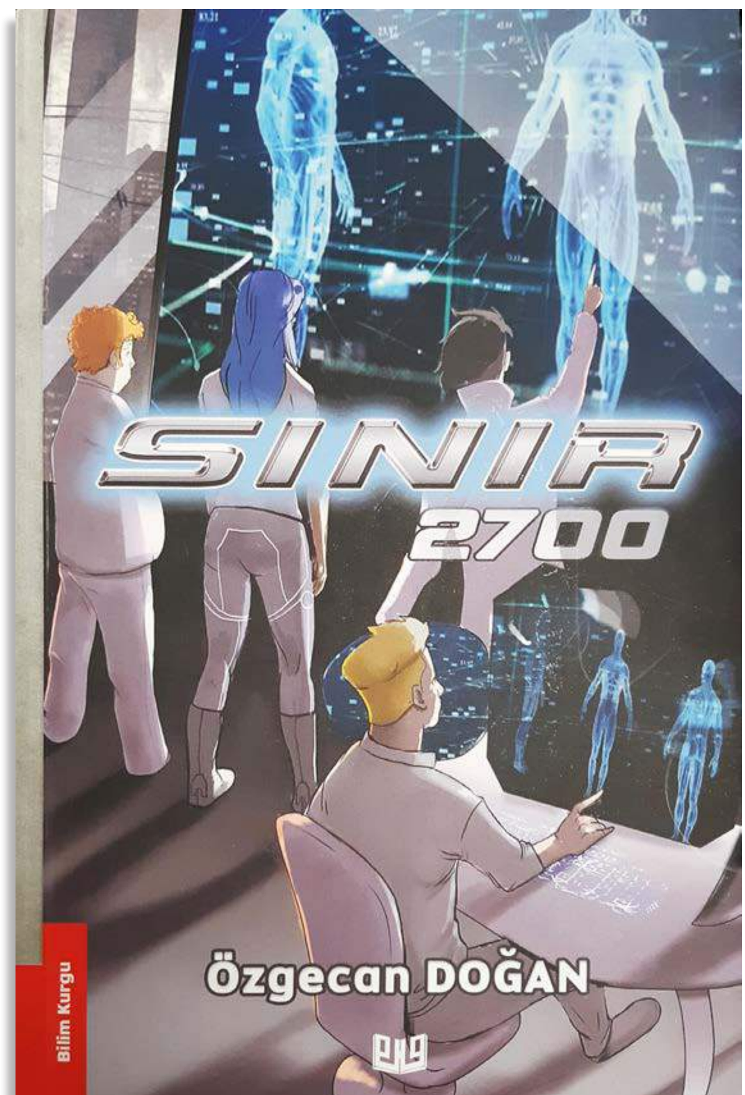
Yerli bilimkurgu kitaplarını tanıtmaya devam ediyoruz.

Bu sayımızın konuğu olan kitap,

Özgecan Doğan'dan

Sınır 2700

isimli kitabı.

Yıl 2700'dür. Teknolojik ilerlemenin sınırlarına gelinmiştir. Dünya'da distopik bir düzen hüküm sürmektedir. Toplum üç sınıfa ayrılmıştır. En alt sınıf olan "Zemin" de yaşayanlar, "Zemin" halkının hizmet ettiği ve zenginlerin oluşturduğu "Merkez" sınıfı ve bu zenginlerin uzayda yaşamaya başlayanların oluşturduğu "Gök" sınıfı. Bunlardan başka bir de Başkaldıranlar olarak bilinen su altında yaşayanlar vardır.

"Zemin" sınıfındakiler, "Merkez" sınıfındaki "Sahip"lerine hizmet etmeleri için kafalarına çip yerleştirilmiştir ve isimleri yoktur. Erkeklere 9, kadınlara 7 denilmektedir. Bu çip sayesinde sadece kendilerine öğretilmiş emirleri yerine getirmekte ve temel ihtiyaçlarını giderecek şekilde yaşamaktadırlar. Kahramanımız ise doğduğunda anne-babası tarafından –sahiplerinin işlerini yapmak zorunda kaldıklarından dolayı- çip takma merkezine götürülememiştir. Kafasında çip olan zemin halkına Roboçip denilmektedir.

Kahramanımızda çip olmadığı için ailesi kendisini "sahip" olarak görmektedir ve bu sayede annesinden bazı şeyler öğrenmiştir. Diğer Roboçipler gibi giyinmekte ve onlar gibi davranmaktadır. Ancak diğerlerinden farklı olduğunun farkına varmıştır. Sürekli yeni bir şeyler öğrenme isteği vardır. Bir gün diğer roboçiplerle beraber "merkez" binasına gitmeye karar verir. Kalabalığa karışır ve "merkez" binasına varır. Diğer roboçipler gibi davranmaya çalışır fakat elinde olmadan bir şeyler söyler. Konuşması önündeki kişinin dikkatini çeker ve dönerek kendisine bakar. Kahramanımız amaçsızca binada dolaşır ve "merkez" binasından çıkar. Dönüşte kucağında bir bebek olan kadını takip eder. Kadın bebeğini çip taktırma merkezine götürmektedir. Çip merkezine girer fakat bulunmaması gereken bir bölüme girmesi sonucu güvenlik robotları alarma geçer. Tam yakalanacağı anda görünmeyen birisi tarafından kurtarılır.

Kahramanımız sahil kenarına gider. O sırada yanına birisi gelir. Gelen kişi "merkez" binasında kendisine bakan genç bir kızdır. Kızın adı Vifa'dır. Kahramanımızın çip merkezinde yaşananlardan dolayı aranan bir kişi olduğunu ve birlikte daha güvenli bir yere gitmeleri gerektiğini söyler. Kahramanımızın başka seçeneği yoktur.

Gittikleri yere sonradan iki kişi daha gelir. Kahramanımızın adı Mavi olmuştur. Diğerleri ise Aya ve İka'dır. Hepsinin ortak noktası kafalarında çip olmayan "zemin" insanları olmalarıdır. Usta Mora adında biri gelir ve önemli bir görevleri olduğunu söyler.

Teknoloji artık çok geliştiği için kendilerine birçok özellik kazandıran kıyafeti/zırhı bilgisayardan seçip çok kısa bir sürede kullanılmaya başlanmaktadır. Merkez sınıfının insanları da aynı şekilde giyinmektedir. Mavi, katalogdan oldukça eski bir model seçmiştir. Herkes hazır olduğunda "Merkez" binasına giderler ve Mavi'nin ilk eğitimi olduğunu söyleyip Mavi'yi yalnız bırakırlar. Mavi, Sahip'lerin arasında dolaşmaktadır. Oldukça zengin bir kadın Sahip'in kendisine baktığını görür. Kadın "Kurucu uyandırılacak" tarzında bir şeyler söyler. Etrafı kısa sürede kalabalıklaşır. Mavi, üstündeki kıyafetten dolayı kolayca uzaklaşamaz. Arkadaşları gelir ve hızla uzaklaşırlar. Ancak bir kere dikkatleri üzerlerine çekmiştir.

Dört arkadaş kendi bölgelerine geri döner. Önemli görev belli olmuştur. "Merkez" binası havaya uçurulacaktır. Plan yapılır. Ekip plan gereği bütün hazırlıkları tamamlayıp yola çıkarlar. Mavi patlayıcıları yerleştirir, İka güvenlik robotlarına

ateş eder. Diğerleri Roboçipleri merkezin dışına çıkarırlar. "Merkez" binası yerle bir olur ama saniyeler içinde (!?) yerine yenisi dikilir.

Görev başarısız olmuştur. Usta Mora ortaya çıkar ve durumu anlatırlar. Kurucu'dan bahsederler. Usta Mora, Su altında yaşayanlara gitmelerini ve daha önce Mavi'yi kurtaran görünmez kişiyi bulmalarını söyler.

Ekip üyeleri suya girerler denizin altından yürüyerek gideceklerdir. İka ekip üyelerine haplar verir. Bu haplar sayesinde ciğerleri su altında nefes alıp verecek şekilde değişmektedir (???) Başkaldıranların merkezine varırlar ve aradıkları kişiyi bulurlar. Görüşmeler yapılır. Kurucu'nun bulunduğu binaya gidip Kurucu'nun uyandırılması engellenecektir. Normale dönen Roboçipler ile Başkaldıranlar birlikte isyan çıkartırlar. Ekibimiz Kurucu'nun bulunduğu kata gelirler, ancak geç kalmışlardır. Kurucu çoktan uyanmıştır. Kurucu kim olduğunu ve amacını anlatır. İka Kurucu'yu öldürmek ister ancak başarısız olur ve hayatını kaybeder. Mavi kaçar, koridorda kendisini bekleye Aya ve Vifa'ya kaçmalarını söyler. Mavi, yolda başlarına geleni ve İka'nın öldüğünü söyler. Bunun üzerine Vifa geri dönmeye çalışır. Ancak robotlar tarafından yakalanır. Mavi ve Aya kendi bölgelerine ışınlanır. Haberlerde isyanların bastırıldığını ve yerlerinin tespit edildiğini öğrenirler. Ele geçirilmeleri an meselesidir artık. Sayılı saniyeler kala Usta Mora ortaya çıkar ve son anda Mavi ile Aya başka bir yere ışınlanır. Usta Mora kendini feda etmiştir.

Mavi ve Aya ışınlandıkları binanın en üst katına çıkarlar. Bulundukları kattaki yataklarda Roboçipler yatmaktadır. Sahip'ler bu Roboçipler üstünde deney yapmaktadır. Vifa'yı bulurlar ancak verilen ilaçlar nedeniyle kıpırdayacak hali yoktur. Vifa Kurucu'nun nerede olduğunu kendisini getirenlerin konuşmalarından duymuştur. Kurucu bir meydanda konuşma yapacaktır. Mavi ve Aya konuşmanın yapılacağı yere gider ve kalabalığa karışırlar. Kurucu onları fark etmiştir ve yanlarına getirilmesini söyler. Oldukça yüksek bir platformdadırlar. Aşağıda ise Sahip'lerden oluşan bir kalabalık vardır.

Kurucu ve yardımcısı yapay zekâ Siri arasında bir konuşma/tartışma başlar. Kurucu, Siri'den konuşmaların duyulmaması için ses izolasyonu yapmasını ister. Konuşmalarını artık kimse duymayacaktır. Aya bazen araya girer. Amacı, yapay zekâyı kullanarak Kurucu'yu ortadan kaldırmaktır. Siri, Kurucu'nun korumasını kaldırır. Aya, ayağındaki hız ayakkabıları sayesinde bir anda Kurucu'nun yanına gider ve kucakladığı gibi platformdan aşağıya düşerler. Kurucu ve Aya ölmüştür. Görev tamamdır.

Artık beyni olmayan Roboçipler imha edilmekte ve yapay zekâya sahip robotlar üretilmektedir.

…

Kitap bir yerde Yapay Zekâ'nın gelebileceği noktayı gösteriyor.

Okunması kolay bir kitap, ancak ekibin kendi aralarındaki diyalogları çok basit olmuş. Öyle ki, kahramanımız Mavi 21 yaşında ve diğerleri Mavi'den yaşça büyük olmasına rağmen konuşmalar deyim yerindeyse ergen muhabbeti tarzında. Bir başka konu ise Mavi ekibe katılalı bir gün olmasına rağmen "Merkez" binasının patlatılma konusu bir gecede planlanıp ortaya çıkmış. Biraz daha detaylı olabilirdi.

Asıl dikkatimi çeken mantık hatalarını ise şöyle sıralayabilirim.

Bir gökdelen boyutunda olan "Merkez" binasının patlatıldıktan sonra toz duman halindeyken saniyeler içinde yeniden yapılması.

Suda yaşayanların yanına gitmek için deniz dibinden yürümeleri ve suyun içinde nefes alabilmeleri için akciğerlerini değiştiren haplar. Suya girmeden önce iki tane hap içiyorsunuz ve nasıl oluyorsa akciğerleriniz birden ortama uygun hale geliyor. Sudan çıkınca ise normal hale dönüyor.

Kitabın ilk sayfalarında ise şöyle bir ifade var. "Sahipler çocuk istediklerinde direkt sperm bankalarından bebeklerini şekillendirip alabiliyorken roboçipler ilkel yollarla birlikte olup bebek anne rahmine düştükten bir gün sonra doğurtuluyor ve bebek gelişimini sağlaması için çip merkezine gönderilip, çip taktırıldıktan sonra ailesine teslim ediliyor."

Bu kısımda iki hata var.

Birincisi; "bebek anne rahmine düştükten bir gün sonra doğurtuluyor" ifadesi. Anne rahmine düşen bebek, ancak mikroskopla görülebilen aslında yeni döllenmiş yumurta hücresidir. Bu hücre nasıl doğurtuluyor?

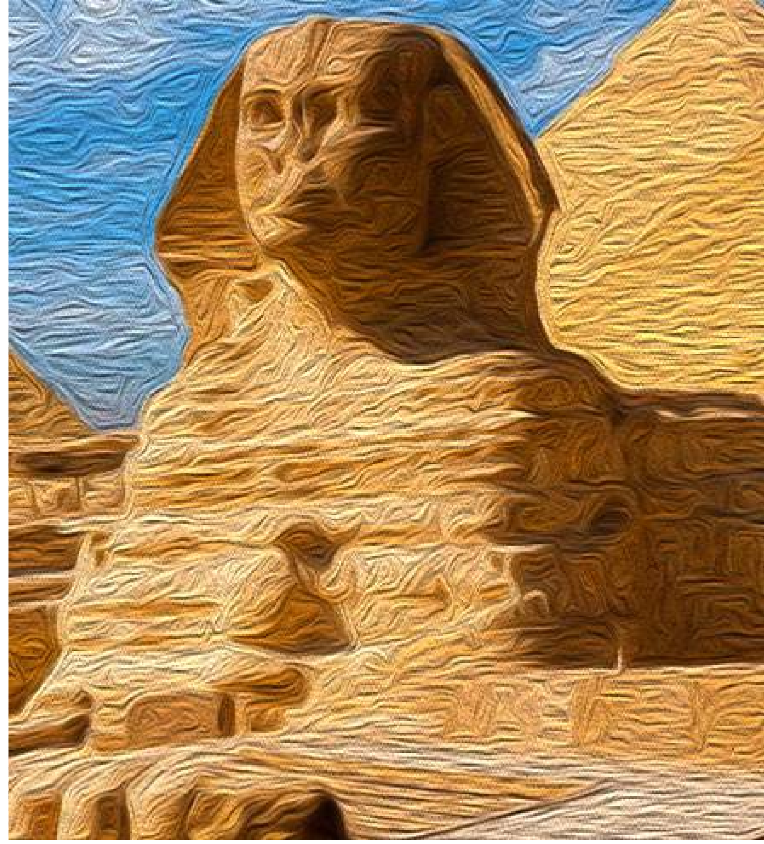
İkincisi; "bebek çip merkezine gönderilip çip taktırıldıktan sonra ailesine teslim ediliyor." Oysa bebek doğar doğmaz annesi tarafından çip merkezine götürülüp çip taktırılıyor. Nitekim kahramanımıza çip takılmamasının sebebi, annesinin/babasının çalışıyor olması ve çip merkezine gitmekte geç kalmaları

Başka bir kitapta görüşmek üzere.

Novella - Bölüm 1

Kubilayhan Yalçın

İzmir Kralı

Bunlar insan değil; üzerinde çalıştığımız hayvanlar.

H.G. Wells, ***Doktor Monroe'nun Adası***'ndan

"TAKSİM'E DE BÜYÜK SFENKSİN BİR REPLİKASINI İNŞA ETMEYİ DÜŞÜNÜYORLARDI"

"Üstat Ignatius Donnelly'ye göre," demişti Sami Bey: "Atlantis, insanlığın barbarlıktan uygarlığa yükseldiği topraklardı. Göksel Atlantis'imiz, uçan kent Stratopolis de öyle olacak!"

Balkan göçmeni olduğu her halinden anlaşılan, Sina Akşin'le Noam Chomsky arası bir görünüme sahip bu adamın nörolog olduğuna inanmak mümkün değildi! Gündüz beyaz önlük, nöronlar, sinaptik bağlantılar, gece kara pelerin, gümüş mask ve Babil büyüleriyle uğraşan bir adam…

Konuşmalarından anladığım kadarıyla Antik Mısır kültürüne karşı dinsel hatta şizofrenik bir merakı vardı Sami Bey'in. Ve tabii çılgın tarih tezleri! Mesela Hz. İsa'nın Kleopatra'nın torunu olduğunu iddia ediyor, Mısır firavunu IV. Amonhatep'e "Akenaton Aleyhisselam" deyip duruyordu. Mısır ve ata memleketi Makedonya hakkında anlattığı o "devlet miti" de unutulur gibi değildi: Osiris'in iki oğlu vardı:

Kurt kafalı Makedon ve köpek başlı Anubis. Makedon, Osiris ölünce daha sonra kendi adıyla anılacak uzak bir diyara göç etmişti: Makedonya'ya!

Konuşmaya başladığı zaman akademisyenden çok bir "gece öykücüsüne" benziyor, zamanında İstanbul kahvehanelerinde gezinen kıssacı meddahları çağrıştırıyordu. Fakat o gün, kendi deyişiyle beş asırlık okült teşkilat Giordanisti'nin "Smyrna Şövalyesi" unvanıyla duruyordu karşımda.

İzmir için sürekli "İzmir Krallığı" ifadesini kullanıyordu Sami Bey. Tıpkı gökyüzünde uçan özerk bir site devleti kuracaklarını iddia ettiği gibi, İzmir'in de yakın bir zamanda "krallık" olacağını öne sürüyordu.

***

"Bir Dünya Ordusu kuruyoruz Yarbay," dediğinde beyaz önlüğünü çıkartmış, nörolog ve Mısırolog kimliğini buruşturup atmış, savaş boyalarını sürmeye başlamıştı: "Hermetik Devrim'in şafağındayız ve sizin de bu sürecin bir parçası olmanızı istiyoruz."

Hermetik Devrim!

Daha önce de o ünlü Mısır tanrısı adına kurulacak Hator Devleti, Amon Cumhuriyeti ya da Platoncu bir "Devlet" tasarımı olan Platonopolis saçmalıklarıyla karşıma çıkmışlardı. Hermetik Devrim dedikleri de bu İlkçağ takıntılı ütopyaların son sürümü, bir tür mistik emperyalizmdi.

Giordanisti'nin amacı antik Mısır dinini canlandırıp modernize etmek, daha doğrusu İsis-Osiris kültünü bir tür uzay teolojisiyle birleştirip yeryüzü dini yapmaktı. Dünyayı koca bir Giza platosuna çevirip dağı taşı Mısırlılaştırmak istiyorlardı.

İlk duyduğumda benimle dalga geçtiklerini düşünmüştüm ama Ay ve Mars da dâhil olmak üzere, yeryüzü ve gökyüzünde, Tanrı'nın bildiği, insanın girdiği her kıta, yıldız ve gezegene Mısır ve Atlantis kolonileri kurmayı planlıyorlardı. (Ve anladığım kadarıyla Türkiye'de de büyükşehirleri Mısır temalı Disneyland'lara dönüştüreceklerdi: Ankara Kızılay Meydanı'na Giza Piramiti'nin, Taksim'e de büyük Sfenks'in bir replikasını inşa etmeyi düşünüyorlardı.)

Fakat bu sefer eli bir hayli yükseltmişlerdi: Eğer bu dinsel-politik orta oyununun bir parçası olursam, ilk etapta adıma açılmış bir "offshore" hesaba üç milyon dolar yatacaktı. Ve oldukça yüklü de bir maaş. Sadece devrim muhafızlığı değil, daha büyük sürprizleri de vardı: Beni İzmir koloni valisi hatta İzmir kralı yapmayı düşünüyorlardı!

Aman Allah'ım, kendimi Henry Kissinger tarafından pohpohlanan, George Soros tarafından dolandırılan ve Bush Ailesi tarafından kandırılan, karşılığında da halkına ve komşularına kan kusturan Ortadoğulu bir diktatör gibi hissetmeye başlamıştım!

Fakat başından beri düşüncem şuydu: Bunlar saçacak bol para ve dağıtacak bol hayali unvanları olan, yarı kaçık bir grup mistik aptaldı! Yanılıyordum tabii: Evet bol para ve unvanları vardı hatta kaçık ve mistiktiler ama aptal falan değildiler.

***

"Siz asker değil sanatçısınız," diyordu bana Sami Bey. İltifat mıydı bu yoksa hakaret mi ilk başta anlayamamıştım. Suriye'yi kastediyordu aslında: 2000'lerin ortasında öldürme yetkisi ve yaşatma iradesi arasındaki ince çizgiyi kaçırdığım için TSK'dan atılmış, Mindcorp Biopolitics denen bir özel askeri şirket için Halep kırsalında çarpışmış, "işkence profesörü" olarak nam salmıştım. Kara Harp Okullu idealist bir teğmenin "ritüel" için bile olsa nasıl insan kanı içen bir vahşiye dönüştüğünü bugün ben de kendime açıklayamıyorum! Fakat Mindcorp'a girdikten sonra bir şeylerin değiştiğini söyleyebilirim.

Şirketin üç kıtadaki eğitim kamplarında, psikolojik, biyolojik ve kimyasal savaş konusunda ufkum epey açılmıştı. Kamuoyundan saklanan bin bir çeşit ateşli, manyetik silah ya da patlayıcı kullanmayı öğrenmiş hatta neredeyse bir uzay gemisini milyonlarca ışık yılı ötedeki gezegenine götürüp

park edecek mekanik beceriler kazanmıştım. Fakat bu arada başkalaşmış, insanlığını yitirmiş, sivilleri hamam böceği, düşman ya da hedef kitleyi de hamam böceklerinden bile değersiz varlıklar olarak görmeye başlamıştım. Her halde o günlerde ciddi bir kötülük testinden geçsem, yapay zekâ hatta evdeki elektrikli süpürge bile benden daha merhametli çıkardı.

Bu bilinç değişikliği, şeytani bir şekilde kurgulanmış zihin kontrol tekniklerinden, ağırlıklı olarak da vücudumuza pompaladıkları bir takım kimyasallardan kaynaklanıyordu: “Fiziksel direnç ve odaklanmanızı arttıracak zararsız bir amfetamin kokteyli komutanım!”, “A harmless amfetamin cocktail Sir!”. Ya da “Sizi gevşetip, rahatlatacak basit bir yatıştırıcı!”

O “basit yatıştırıcıların” etkilerini şöyle sıralayabilirim: Önce kendinizi kibirli, megaloman bir savaş tanrısının enkarnasyonu gibi hissetmeye başlıyordunuz. Fakat bir yanınızla da pullu, çatal dilli, hain bakışlı bir sürüngendiniz. Ancak zekâ, beynin işlem gücüyse, zihniniz bir tür kuantum bilgisayar gibi çalışıyor, duyularınızın kapsama alanı genişliyor, düşmanın soluğu, nefesi hatta yaydığı stres ve korku hormonları kilometrelerce öteden radarlarınıza yakalanıyordu. Ve daha hızlı refleksler, yüksek fizik kondisyon… Geri kalanını da gelişmiş savaş teknolojileriyle hallediyordunuz.

Mindcorp eğitimlerinin en akıl almaz uygulamalarından biri de yeni katılan lejyonerlere insan eti yediriyor olmalarıydı. İçinizdeki hayvanı beslemek ve insanı yok etmenin en ilkel ve basit yöntemiydi bu aslında. Asker ya da savaşçı değil etobur robotlar, tam otomatik yamyamlar yaratmak istiyorlardı. Ve bunu başarıyorlardı!

İlaçların ve bu vahşi zihin programlama tekniklerinin yan etkileri ise “doruk deneyim” diyebileceğim süreç ya da anlar içerisinde ortaya çıkıyordu. Mesela bir çatışma esnasında vurduğum düşman askerlerinin yere düşüp, cenin pozisyonunda taşlaşmış bebeklere dönüştüğünü görmüştüm. Başka bir seferinde de, bulunduğumuz karargâha getirilen birkaç Suriyeli hayat kadınıyla eğlenirken, beraber olduğum kadının vajinasının önce bir pirana ağzına dönüşüp cinsel organımı kopardığını, sonra da genişleyip, dev bir köpek balığı ağzına dönüşüp bedenimi yuttuğunu görmüştüm.

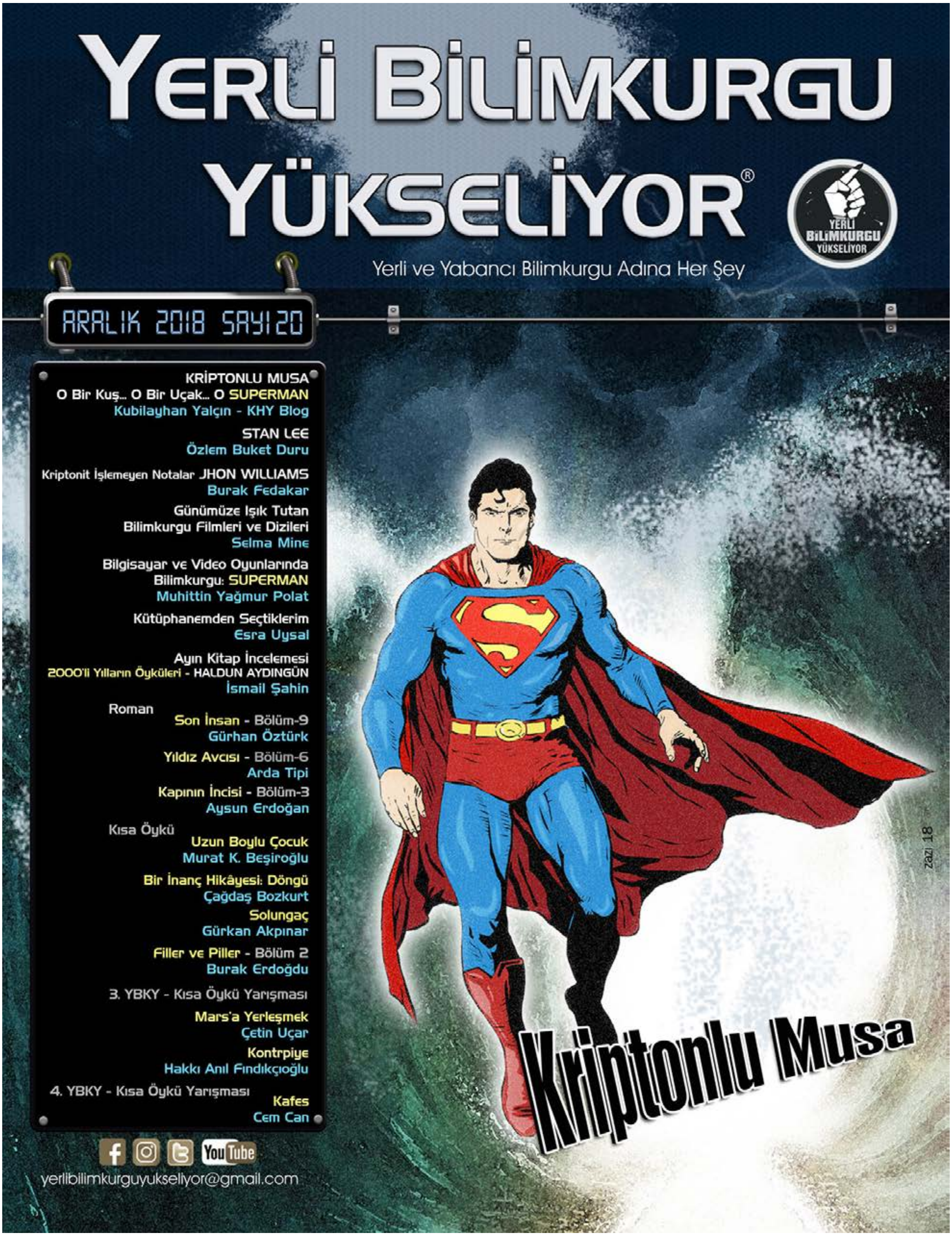
Benden daha vahim durumda olanlar da vardı: Şirkette çalışan emekli bir Sırp subay, gördüğü sanrı ve kâbuslara dayanamayıp sinir krizleri geçirmeye başlamış ve bir gece tüfeği ağzına dayayıp kafasını ikiye ayırmıştı…

Son derece riskli, ölümcül operasyonlardan sağ çıktığım ve delirip, intihar etmeden bu psikotik süreci atlattığım için bir savaş delisi, dehası, seçilmiş talihli bir puşt gözüyle bakıyorlardı bana. Akıllı ve cesur pisliklere ihtiyaçları vardı. Sami Bey gibi usta bir beyin avcısı ya da şeytan imalatçısını üstüme salmalarının tek sebebi buydu.

***

O gün İzmir, Kemeraltı’nda, tarihi bir otelin bodrum katına gizlenmiş Akenaton Locası denen o yerde, Sami Bey’in teklifini kabul ettim. Bu mitolojik fantezi nasıl olsa fiyaskoyla sonuçlanacak diye düşünmüştüm. Ben de o ara dalgama bakacak, birkaç milyon doları köşeye atacak, kazasız belasız bu işten paçayı kurtarmaya çalışacaktım. Belki de sonra Yunan adalarına falan yerleşirdim. Evet, o günlerde aynen böyle düşünüyordum.

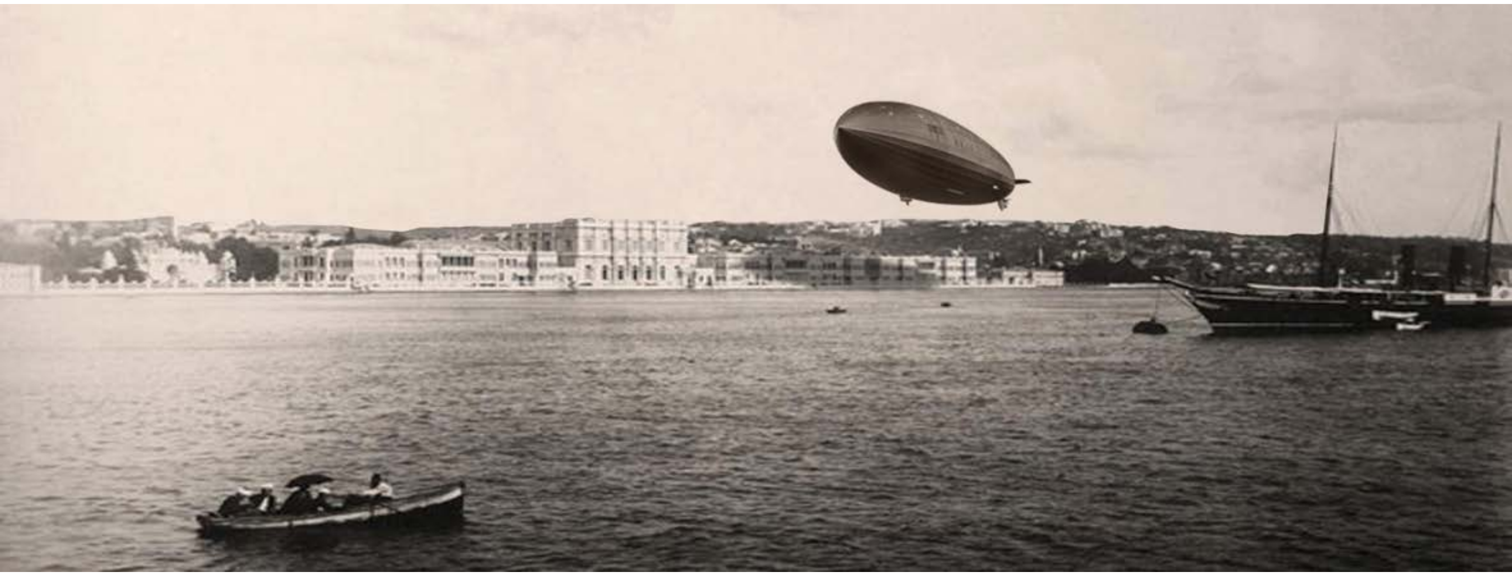
Devam edecek...

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR®
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey
ARALIK 2018 SAYI 20
KRİPTONLU MUSA
O Bir Kuş... O Bir Uçak... O SUPERMAN
Kubilayhan Yalçın - KHY Blog
STAN LEE
Özlem Buket Duru
Kriptonit İşlemeyen Notalar JHON WILLIAMS
Burak Fedakar
Günümüze Işık Tutan Bilimkurgu Filmleri ve Dizileri
Selma Mine
Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu: SUPERMAN
Muhittin Yağmur Polat
Kütüphanemden Seçtiklerim
Esra Uysal
Ayın Kitap İncelemesi
2000'li Yılların Öyküleri - HALDUN AYDINGÜN
İsmail Şahin
Roman
Son İnsan - Bölüm-9
Gürhan Öztürk
Yıldız Avcısı - Bölüm-6
Arda Tipi
Kapının İncisi - Bölüm-3
Aysun Erdoğan
Kısa Öykü
Uzun Boylu Çocuk
Murat K. Beşiroğlu
Bir İnanç Hikâyesi: Döngü
Çağdaş Bozkurt
Solungaç
Gürkan Akpınar
Filler ve Piller - Bölüm 2
Burak Erdoğdu
3. YBKY - Kısa Öykü Yarışması
Mars'a Yerleşmek
Çetin Uçar
Kontrpiye
Hakkı Anıl Fındıkçıoğlu
4. YBKY - Kısa Öykü Yarışması
Kafes
Cem Can
yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
Kriptonlu Musa
zazi 18

4. Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Kısa Öykü Yarışması BİRİNCİSİ - Alternatif tarih

Ufuk Yasin Yurtbil

Zeplin

1

Takvimler 1953 yılının Ekim ayını gösteriyordu. İstanbul'da yazdan kalma bir hava vardı. Bu güzel havayı fırsat bilen ahali parklara akın etmişti. İnce ince esen meltem İstanbulluların yüzlerini okşuyordu. Oyun oynayan çocukların neşeli kahkahaları, mangalda nar gibi kızarmakta olan etlerin iştah açan kokularına karışıyordu. Vapurların ısrarlı düdükleri, yolculara son ikazlarını yapmaktaydı. Yüzlerde tebessüm, ellerde martılara atılacak simitler vardı.

İstanbul'daki güzel hava tüm Türkiye'nin heyecanla beklediği 29 Ekim kutlamalarını daha keyifli bir hale getirmişti. 29 Ekim 1953, Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunun 30. yıldönümüydü.

Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal Atatürk, Cumhuriyet Bayramı kutlamalarının üzerinde titizlikle duruyordu. Çok sayıda üst düzey yabancı konuk, Atatürk'ün davetlisi olarak İstanbul'a gelmişti. Son on yılda Türkiye'de yaşanan teknolojik ve kültürel kalkınma, dünyanın dikkatini çekmişti. Atatürk'ün Türkiye'yi bilim ve sanat dallarında herkesin imrendiği bir konuma getirme gayesi meyvelerini veriyordu. Dünya çapında saygı gören bilim insanları, çalışmalarını yapmak için Türkiye'yi seçiyorlardı. Sinema sanatına duyulan ilgi artarken, Türk sineması dünyanın dört bir yanında izleniyordu. Türkiye, kuruluşu sırasında hedeflediği muasır medeniyetler seviyesine, otuz yıl gibi kısa bir sürede ulaşmayı başarmıştı.

Cumhuriyet Bayramı törenlerini izlemek için İstanbul'a gelen yabancı konuklar arasında dikkat çekici isimler vardı. Dünyanın en zengin insanlarından birisi olan dâhi girişimci Ernest Monroe, bu isimlerin başında geliyordu. Kurduğu şirketler

ile akla sığmayacak buluşlar yapan, geleceğe ışık tutma sevdasının ateşlediği maceraperest bir kişilikti, Monroe. Yeşil gözleri zekâ pırıltıları saçıyordu. Karşısındaki insanı bakışları ile etkisi altına aldığı bir sır değildi. Ticari zekâsı kuvvetli, vizyon sahibi bir girişimciydi.

Cumhuriyet Bayramı kutlamaları için geldiği İstanbul'da, Atatürk ile özel bir görüşme yapmayı hedefliyordu. Dört tarafı düşmanla çevrilmiş vatan toprağını kurtarıp kısa sürede kalkındırmayı başarmış Atatürk ile nevi şahsına münhasır Ernest Monroe'nun görüşmesi, çağın en zeki iki beyninin düellosu anlamına geliyordu.

2

"Eğitim sisteminin bireye özel olması" için bir kararname taslağı üzerine çalışmakta olan Mustafa Kemal'in Dolmabahçe Sarayı'ndaki ofisinin kapısı çalındığında, güneş batmak üzereydi. Gelen yaveriydi. Önce rahatsız ettiği için özür diledi. Ardından Ernest Monroe'nun İstanbul'a vardığı haberini iletti.

Monroe sükseli girişleri ile ünlüydü. İstanbul'a gelişini de sansasyonel yapmaktan geri durmamıştı. Tasarımı kendine ait Yeni Ufuklar isimli yüz metrelik zeplinini Dolmabahçe Sarayı'nın yanı başına demirlemişti. Bunu bir gövde gösterisi olarak değil, Atatürk'ün dikkatini çekme ümidiyle yapmıştı.

"Zeplini kaldırmasını isteyelim mi efendim?" diye sordu yaver.

"Hayır, gerek yok. Onun derdi benimle," diye yanıtladı Atatürk.

İlerlemiş yaşına rağmen dinçti. Bedenini bir dönem pençeleri altına alan siroz hastalığının etkilerini üzerinden atmıştı. Düzenli spor yapıyor, fırsat buldukça Anadolu'yu karış karış gezip halkın sorunlarını dinliyordu.

"Emredersiniz efendim. Akşam yemeği için bir emriniz var mıdır?"

"Masaya ikinci bir tabak koyun. Bir rakı bardağı daha ekleyin. Bakalım Bay Monroe aslan sütüne nasıl tepki gösterecek?" dedi Atatürk. Sözlerinin sonuna küçük bir tebessüm de ilave etmişti.

Mesajı alan yaver, Atatürk'e selam durduktan sonra, hazırlıkları koordine etmek üzere gözden kayboldu.

Mustafa Kemal, yaverinin kapıyı kapatmasının ardından ayağa kalktı. Çalışma odasının balkonuna geçti. Güneşin utangaç bir genç kız gibi gözden kaybolmasını fırsat bilen rüzgâr, İstanbul'u akşam serinliğine hazırlıyordu. Atatürk sigarasını yaktı. Dolmabahçe Sarayı'nın balkonundan, büyüleyici boğazı seyretti. Bir an için gözü, sarayın bahçesine demirlemiş zepline kaydı, Monroe'nun zeplinine.

3

"Gösterişli girişleri seviyorsunuz," dedi Atatürk, masanın karşısında oturan konuğuna.

"Geldiğimi haber vermekte bir mahsur görmüyorum," diye yanıtladı Monroe. "Sizin anlayış göstereceğinizi biliyordum."

"Zeplininizin varlığı bugünkü kutlamalara renk katacağı için küçük şovunuzda bir sakınca görmedim. Ne de olsa kendisi artık devri geçmiş romantik bir teknolojinin son temsilcisi," dedi ve sözlerinin ardına bir yudum rakı ekledi, Atatürk.

"Neden öyle dediniz? Zeplin teknolojisinin geleceğinin parlak olmadığını mı düşünüyorsunuz?" diye sordu Monroe. Gözlerini kısıp Atatürk'ün cevabını bekledi.

"Zeplinlerin devrinin bittiğini söyleyen ben değilim. Daha hızlı hareket eden ve sayısız kez kullanılabilen uçak ve yolcu taşıyabilen roket teknolojisi üzerine eğilmemiz gerektiğini Dünya

Ekonomik Forumu'nda belirten bizzat sizdiniz."

Atatürk'ün konuşmalarını takip ediyor oluşu, Monroe'nun göğsünü kabartmıştı.

"Haklısınız. Son yıllarda çok sayıda zeplin siparişi almış olsam da, gözlerimi uçak ve roket teknolojilerine diktim. Gelecek gökyüzünün üst katmanlarında. Onu oradan çekip almak istiyorum," dedi Monroe. Hırsı gözlerinden okunuyordu.

Atatürk tabağındaki levrekten bir çatal aldı. Sonrasında mavi gözlerini Monroe'ya dikti. Bakışları Monroe'yu delip geçiyordu.

"Söylesenize Bay Monroe, sizi buraya getiren nedir? Cumhuriyet Bayramımızı kutlamak için bunca yol kat etmiş olmanıza müteşekkirim; ama ziyaretinizin arkasından başka bir ajanda çıkacağından şüphem yok."

Atatürk'ün bakışlarının etkisinden kurtulan Monroe'nun yüzüne sinsi bir gülümseme yayıldı.

"Sayın Atatürk, istikbal göklerdedir sözünün sahibi sizsiniz. Benim de görüşüm aynı yönde. Bu hususta yürütebileceğimiz ortak çalışmalar hakkında fikir alışverişinde bulunmak istedim."

Atatürk karşısındaki adamın alelade bir milyarder olmadığını gayet iyi biliyordu. Tuttuğunu koparan kararlı bir insandı Monroe. Bu görüşmeyi kafasında sayısız kez oynatmadan Atatürk'ün karşısına çıkmazdı.

"Sizi dinliyorum," dedi Atatürk. Monroe'nun artık taleplerini açık etmesini istiyordu.

Monroe bir saniye durdu, rakı bardağını elinde döndürdü ve konuşmaya başladı:

"Ben gökyüzünün ötesini görmek istiyorum. Ay bizim için arka bahçe olmalı. Mars'ta kolonileşme fikri sadece bilimkurgu teması olarak kalmamalı. Gerçekleştirmeliyiz. Ulaşımı sesten hızlı uçaklarla, atmosferin üst katmanında giden yolcu roketleri ile sağlamalıyız. Bunlarla ilgili çalışmaları yapmam için bana araştırma imkânı ve kalifiye eleman verecek bir ülke arıyorum. Bu konudaki arzumu anlayabilecek en doğru kişi sizsiniz diye düşünüyorum. Çünkü aynı vizyonu paylaşıyoruz."

Monroe'nun ağzındaki bakla Atatürk'ü şaşırtmamıştı. Bir süre bekledikten sonra çatalını bıraktı, dizlerinin üzerindeki beyaz peçeteyi masaya koydu ve ayağa kalktı.

"Gelin Bay Monroe, çalışma odama geçelim. Bu konularda fikrini almak istediğim bir dostumun düşüncelerini beraber dinleyelim."

Atatürk ve Ernest Monroe çalışma odasına geçtiler. İçeriye girdiklerinde pencerenin yanında bir adam ayakta durmaktaydı. Atatürk'ü görür görmez yanına geldi ve sarıldı. Ardından Ernest Monroe'nun elini sıktı. Atatürk ikiliyi tanıştırdı:

"Bay Monroe, sizi "Türkiye Cumhuriyeti Bilim ve Teknolojik Araştırmalar Kurumu" Başkanı ile tanıştırmama izin verin; Bay Einstein, Albert Einstein."

4

O gece Cumhuriyet'in 30. Kuruluş yıldönümü görkemli bir törenle kutlandı. İstanbul boğazı coşku dolu, rengârenk bir kalabalığa ev sahipliği yaptı.

Kutlamalar devam ederken küçük bir çocuk, Kız Kulesi'ni karşısına almış gösterileri izliyordu. Ufaklık bir an için kafasını kaldırdı ve göğe baktı. Bir yıldızın kaydığını gördü. O yıldıza ulaşma hayaliyle masum bir dilek tuttu. Dileğinin gerçekleşeceğini ve uzaya çıkan ilk Türk astronotu olacağını o an için bilmiyordu. Düşlerini gerçekleştirdiğinde, Kız Kulesi'nin üzerinden kayan yıldızı ve tuttuğu dileği anımsayacaktı.

Dolmabahçe Sarayı'ndaki çalışma ofisinin ışığı o gece sabaha kadar yandı…

kitapla
muhabbet
/kitaplamuhabbet

Esra Uysal

Karanlık Evren Kehanetleri

Polat Onat

Müthiş bir hızla gelişen bilim ve teknolojinin, önümüzdeki süreçte nereye doğru ivmeleneceğini tahmin edebilmenin gittikçe zorlaştığı devirleri idrak ediyoruz. Geleceğin dünyasında oluşması muhtemel paradigma değişimlerini ve kaotik dönüşümleri önceden kestirebilmenin olanaksızlığını kabul etmek gerekiyor.

Polat Onat benzersiz bir üslupla yazdığı bu inovatif bilimkurgu öyküleriyle, Karanlık Evren Kehanetleri'ni okurlarıyla buluşturuyor. Bu kitabı okuduktan sonra, kozmik düşüncenin, hayallerin başladığı sınırda gerçeklik kazandığına inanacaksınız.

Basım Yılı: 2019
Sayfa Sayısı: 99
Yayınevi: Perseus Yayınevi

Işığın ve Buzun Senfonisi: Zolgot Toprağı

Oğuz M. Tanaydın

Sorgulayıcı öyküler ve sıra dışı karakterleriyle birlikte varoluşun ardındaki gizeme açılan bir kapıdır Eptalith Gezegeni.

Düşlerin ötesindeki bu fantastik destan, beklenmedik sonuyla sizi şaşırtacaktır...

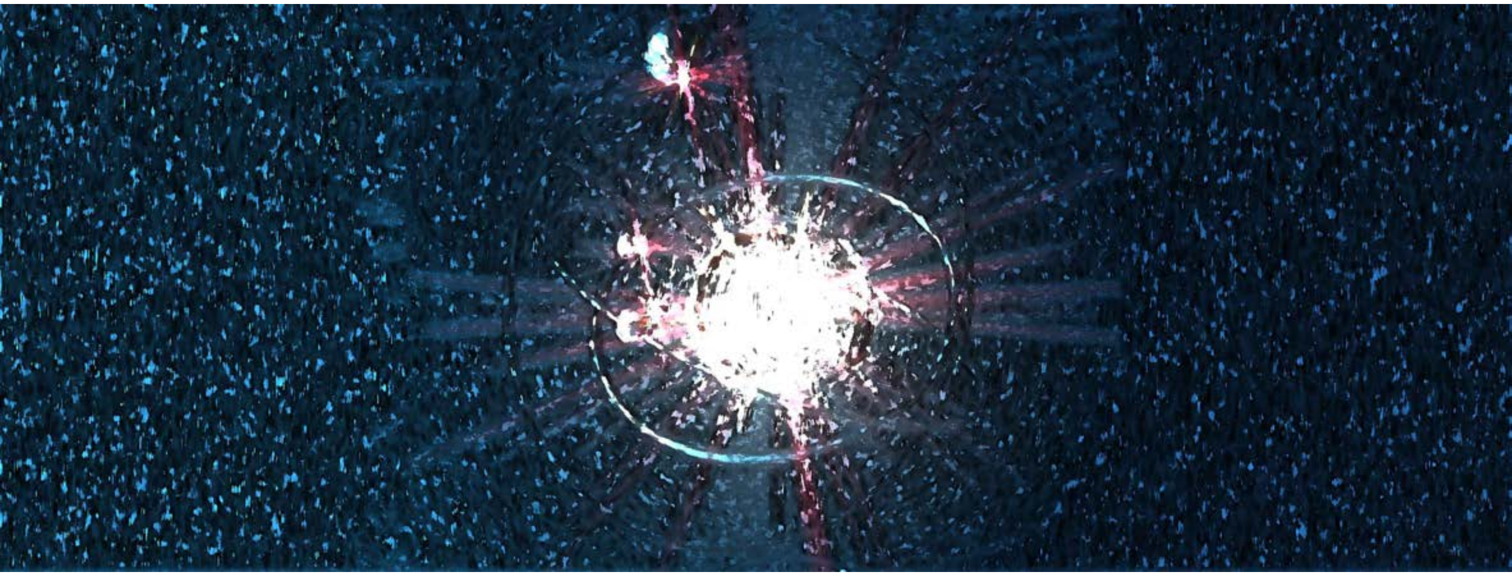

Basım Yılı: 2019
Sayfa Sayısı: 401
Yayınevi: Luna Yayınları

Kısa Öykü

Faruk Korkmaz

Atom Kırığı

Tezgâhın kenarında duran külü uzamış sigaranın kızılımsı gözü ölgünleşiyordu. Sigara dumanı, yanık havya pastasının kesif dumanına karışıyor, helisler, helezonlar çizerek yükseliyordu. Tezgâhın kenarını yakmak üzere olan sigarayı oraya koymuş olan Seval, kalın dudaklarını sımsıkı kapatıp birbirine kenetlemiş, dumana karşı gözlerini kısarak, yaptığı ince işin üzerine eğilmişti. Sigarası gibi sönmek üzere olan göğüslerini tezgâha iyice yapıştırmıştı. Göğüsleri zaman çizgisine paralel olarak aşağı doğru sarkarken, içindeki hırs logaritmik olarak yukarı gidiyordu. Aslında göğsü aşağı doğru ivmelenmiyordu, merkezden kaçıyordu, sahi neydi merkezkaç kuvvetinin formülü? Her neyse, şu an içindeki kırıklardan kaçıyordu. İçini ezen şey; sabah yediği yağlı tostta olabilirdi, zarif kocasının yenilip yutulamayacak denli ağır lafları da, evet kesinlikle ikincisiydi.

Herif kadını bayağı ezmişti, üstelik kör olasıca evlatları da altında kaldığı taşları yuvarlamaya yardım etmişti. Kendi öz evlatları bile anneyi ezip pelte yapma yarışına girişmişse, o dünyanın sonu gelmiştir arkadaş. Acıklı bir aile dramının tek kaybedeni olduğunu düşünüyordu. Aslında evlatları onu severlerdi, ama ne hikmetse gizliydi bu sevmeler. Seval, ara sıra üzerine düşen iç ezici masum bakışlarını yakalar, bir şey alıp verirken sessiz ama sıcak dokunuşlarını sezerdi.

Seval, hayat denen gayya çukurunda kırk beş yıldır debeleniyordu, bunun yirmi beş yılını evliliğine harcamıştı. Kocasının üzerindeki tahakkümü ta başından kabullenmişti, onu devirmeyi aklına bile getirmemişti. Seval, bolca soluduğu havya dumanı kafasıyla iyice sinirleniyor, gözünün önünde renkli şekiller beliriyor, bu sabahı tekrar yaşıyordu.

Bu sabahta mutat şekilde, dandik bir kalem memuru olmak dışında numarası olmayan cahil ve

her şeyi bildiğine emin kocasının, uygun gördüğü berbat bir kanalın, daha da mide kaldıran cinsten haber programını seyrediyorlardı. Elbette bir yandan da tıkınıyorlardı. Eve para akışını tek başına sağlayan herifçioğlu kendini ev halkının hayat akışının da kaptanı sayıyordu. Onun hayatı, onun seyrettiği kanal.

Yok, çok kızmıştı Seval, herife de töremelerine de. Ne ki, sadece bir bilim haberine yorum yapmıştı, top yekûn üzerine çullanmaları mı lazımdı?

Kendini ne zannediyordu bu kazma sapı kılıklı, pörtlek gözlü oğlan. Üniversiteye gitmekle kafası mı çalışmıştı? Elbette hayır. Sadece ezberine ezber katmasına yaramıştı. Ya küçükle ortancaya ne demeli, daha hiçbir şeyin gölgesinde dinlenmeden, baba ve ağabeylerinin arkasında siper almakta nesiydi. Ya adam? Adam dediysek lafın gelişi, yoksa rahat, rahat söyleyebiliriz ki o tam bir hipopotam. Akşama kadar biteviye ve hiçbir haslet gerektirmeyen işini didikler, akşam iki haber seyredip üç tane paçavra gazeteye göz atmakla kendini polimat beller. Pehh.

“Her neyse”, dedi Seval. İçi içine sığmıyordu, gayri ihtiyari eli alnına gitti, orada olmayan bir sivilceyi sıkarak düşüncelere daldı, bu huyu gençliğinden kalmaydı. O anda tezgâhın yanan muşambasının kokusunu aldı, acemi hareketlerle sigarayı alıp tezgâhın üstündeki metal tablaya bastı, tezgâhın kenarındaki küçük yangını da büyükçe bir tükürükle söndürüverdi. İşte Seval böyle pratik zekâlı bir kadındı ama kime anlatacaksın. Sigaraya bu sabah tekrar başlamıştı, lisede başladığı sigarayı ilk oğlunu doğurduğunda bırakmıştı. Hamilelikte paparoza nasıl yüklendiyse artık, büyük oğlanın kafa çalışıyordu ama vücuttan bağımsızlığını ilan etmiş şekilde çalışıyordu.

Bir sigara daha yaktı, sırtını sert derili çalışma koltuğuna iyice yerleştirip ağzındaki dumanı tavanın karanlık gölgelerine savurdu. Hırs ve öfkenin ateşi, tutkularının tunç bentlerini eritip, yakıcı maiyi sahici bir hevesin denizine akıtıyordu.

“Atomik ayrıştırıcı”, hayır, hayır. “Atomik izolatör”, hımm bu da çok z’li oldu, “Kuantum dejenaratörü”, bu da saçma oldu. Cihaza isim bulmak için de mesai harcayacağını hiç düşünmemişti.

Babasının bilmem nereden duyduğu tavsiyeye binaen, yıllarca Seval’e “Bilim ve Teknik” dergisi taşıması onun fizikle ilgili birikiminin kaynağıydı. Belki çok eksikti ama, Seval yıllarca aynı konuları farklı yazarlardan okuya okuya kavramıştı, e memlekette her Allah’ın günüde rölativite yahut Hilbert uzayı nev’inden çığır açıcı makaleler yayınlanmıyordu, bildik mevzular döne döne anlağının üzerine yağıyordu. Genel fizik bilgisini teknik liseden kalma yoğun elektronik bilgisiyle kafa kafaya çarpıştırıp “Atomik kabarcık” makinasını yapacaktı. Yok bu da olmadı.

Yıllar önce, evlerinin önünde dağ gibi yığılı çöp poşetlerini sokaktaki konteynıra taşımamakta direten boyu devrilesice kocası ona bu makinanın ilhamını vermişti. Mutfak tezgahının altında böyle bir cihaz olsa, içine atılan şeylerin moleküler bağlarını, kendi tasarladığı yeni elektrik alan yöntemiyle kırıp, çıkan gazları da mutfak bacasından tahliye etse ne süper olurdu. Ta ki bu sabaha kadar bu fikir yalnız bir ilham olarak yaşadı. Fikir ispatın dairesine girerken, hesap ve planlamayla üzerindeki bulanıklık yıkanmalıydı.

Teorik olarak atomlar arası bağı kırmak, atom altı bağları kırmaktan çok daha kolaydı, lakin atomlar arası bağlarda bazen hiç kolay lokma olmuyordu. Seval’in öngörüsüne göre bu bağları, kendi bulduğu yönlendirilmiş yeni tür elektromanyetik alan yardımıyla kırıp yok edebilecekti, en azından böyle ümit ediyordu. Bağlar kırılınca bir sürü basamak atlanarak çöpler gazlaştırılmış olacaktı. Çıkan zehirli gazları ayrıştırma gibi teferruatları sonra düşünürdü. Buradaki ince nokta, sonu gelmez kimyasal basamaklardan kurtulmaktı. Aman kimyasal dedikleri şeyde fizikti işte, sadece kaba olanıydı. Saf fizik, tüm her şeyi ayakları altında tutan göksel imparatoriçeydi.

Şeytan diyordu ki şu "Moleküler çekiç" makinasını yapar yapmaz, herifin kafasının içine sok ve ateşleme düğmesine saatlerce bas. Adamın beyni de çöpten farksızdı nasılsa.

Sabah ki varta da çöp mevzusundan çıkmıştı. Haberde işlenen konu küresel ısınma ve çöplerin depolanması hususundaki yetersizliklerle ilgiliydi. Yıllardır ilk defa ev halkını işe okula yetiştirme telaşesinden başını kaldırıp, "Aslında ben dünyayı çöp dağlarından kurtaracak makinayı buldum, yani kafamda tasarladım", demesiyle önce gök gürültüsü çatırdamaları gibi kesik kesik gülüşmeler patladı, sonra "sen ne bilirsin ki" cümlesini sözle değilse de gözle söyleyen suratlar ona döndü. Masadakilerin hepsi aynı anda kakafonik laf dalgalarıyla, kulağının kıyılarını itirazlarıyla dövmeye başladılar. Kaçınılmaza sürükleniş o an başladı. Seval, dağınık saçları, büzülüp kalmış kalın dudakları, çukuruna kaçmış fersiz gözleriyle, sandalyesinde öylece oturup kaldı. Mor masa örtüsüne işli çayır çiçeği resimlerinin, kabarıp, canlanarak hoş kokular yaydığı sanrısına kapılana kadar masaya baktı. Ev halkı dağılıp gitmişti.

Seval ayağa kalktı, bir an mutfak duvarında asılı iyice parlatılmış tencere ve tavaların sırtlarında kendi yansımasını gördü. Kırgınlığı, perişanlığının üzerine devrilmiş, aksini iyice çarpıtmıştı.

Yaşlanmış, kendini boşvermişliğe savurmuş, bırak anne, eş olmayı, kadın olmayı bile unutmuştu. Uğultulu ve biteviye hayatı onu biyolojik bir otomat haline getirmişti. Kendi olmayı ne kadar çok özlemişti, evlenmeden önce, hatta babası öldüğünde oda ölmüştü, umutlarıyla beraber babasını da toprağa vermişti. O tatlı küçük adam hayat kapısından çıkarken Seval'i de yanına almıştı. Epeyce ayakta durup çarpık aksine daldıktan sonra, gözü mutfak dolabının en üst rafına takıldı, oradaki büyük kavanozların arkasına büyük oğlanın cebinde bulduğu bir sigara paketini zula etmişti. Sanki bir paket eksilterek, çoktan tiryakiliğin şuh kollarına düşmüş oğulcuğunu kurtaracaktı, elbet öyle bir şey olmamıştı. Paketi atmayıp oraya saklamasının sebebini bilmiyordu, ta ki şu ana kadar. Sigara sevgililerin en vefalısıdır, bir kere sevildi mi, terkedilse dahi asla unutulamayan, çileli bir bekleyişle ruhun karanlıklarında saklanan cigara, hep 'bir kere daha'nın sırasını kollayan mağrur sevgili. Koparır gibi sigara paketini raftan söküp aldı, hemen bir dal yaktı, başı döndü, arkasında duran sandalyeye kendini zor bıraktı. Beyni nikotine kavuşmanın esrikliğiyle uyuşurken, hırsın kollarına doğru kaydığını hissetti. İspat edecekti, işte tam bu anda hayatın onu sürüklemesine ayak direyecekti. Sigara paketinin yarısını içip bitirdikten ve üstüne de iki büyük kupa koyu Türk kahvesi devirdikten sonra, planı tamamlanmıştı.

"Atomik seperatör" makinasını yapması için gereken tüm malzeme ve aletler, kendileri gibi müstakil bahçeli evinde oturan komşuları mühendis Sami Beyde mevcuttu. Endüstri mühendisi olan komşularının evi, onların evinin tam arkasındaydı. Arka bahçeleri arasında, sadece üzerinde küçük bir kapısı bulunan tahtadan perde duvar vardı. Sami beyin evinin arkasında, ardiyeden bozma kocaman bir atölyesi de vardı. Burada robotlar, bilimkurgu filmlerinde gördüğü eksantrik araçlar gibi şeyler yapar, tasarıları azıcık başarılı olursa, bahçesinde, sokakta falan denerdi. Sami müzmin bekardı, hayatı bol kazançlı işi, tutkunu olduğu metal müziği ve eğlenceli hobisi arasında kurduğu ağ üzerinde dolaşmakla geçerdi. Sami mutlu bir tutuluş içindeydi, olduğu yörüngede yalpalamadan gidenlerdendi.

Ara sıra metal gurupları dinlemek ya da iş gereği yurt dışına çıkardı. Kedisi Tortora bakması ricasıyla evin anahtarını Seval'e verirdi. Seval, bebeksi yüz hatları ve kırçıl saçı sakalıyla koca gözlü bir çocuğa benzettiği Sami'yi severdi. Hatta onu meslektaşı olarak kabul ederdi, ne olsa elektrik-elektronik tedrisatı ikisinde de vardı. Ara sıra fazladan yemek olduğunda Sami'ye de götürürdü. Sami coşkun sesiyle onu hep hoş karşılar, ecnebi memleketlerden getirdiği yiyeceklerden ikram

eder, hatta bazen ufak tefek hediyeler verir, en önemlisi içten gelen bir sesle Seval'in halini hatırını sorardı. Onunla havadan sudan sohbetler de ederdi.

Sami, bu kadına karşı bir çekim hissediyordu, sevmek desen sevmek değil, cinsel dürtü desen, eh o hiç değil. Kendini ona karşı sürekli çekiliyor buluyordu, galiba onu çeken şeyi de Seval sadece Sami'ye gösteriyordu. Kısa bir âna sığan hüzünlü bir bakış, saçlarını boynunu iyice açık bırakacak şekilde toplayışı, gülerken çenesinin altında oluşan küçük kıvrımlar, Sami muammanın ardında duran şeye çekiliyor, kendini sonsuz bir düşüşün içinde buluyordu.

Seval'in geçmişini bildiğinden, ona projelerinden bahseder, atölyesinde ufak montaj işlerine yardım etmesine izin verirdi. Seval'in buna bayıldığını biliyordu, onun acemice heveslerinin ve anılarının içinde yuvarlanıp gitmesi Sami'nin çok hoşuna gidiyordu. Zavallı kadının solgun hayatına bir iki kıvılcım çakmak elinden geliyor idiyse ne âlâ.

Seval, sırtına yer yer yıpranıp delinmiş ev hırkasını geçirdiği gibi kendini dışarı attı. Bu eve elinde parıldayan ispatı ile dönünceye kadar bir daha adım atmayacaktı. Sami'nin evine neredeyse koşarak giderken, azıcık gerçekçi düşünerek, en azından makinayı yapana kadar kendi evine gidip gelebileceğine karar verdi.

Sami işine genelde geç gider, geç dönerdi. Kapı çok bekletmeden Seval'e açıldı. Sami, Seval'in olağanüstü halini, konuşurken titreyen ellerini görünce onu hemen içeri aldı. Sabahki olayı, samimice ama kuru bir sesle anlatan Seval'den dinledi, bir cafe croule arasından sonra, Seval'in asıl muradını da öğrendi. Biraz düşündükten sonra evet olur deyiverdi.

Seval atölyesini kullanarak kulağa çılgınca gelen bir şeyler yapmayı tasarlıyordu, ama kolayca öngörülecek şekilde Seval'in bunu başaramayacağını da biliyordu. Fakat Sami kimseyi kırmazdı, bunu yapamazdı, böyle yetiştirilmemişti, hep teşvik edilmeye alıştırılmıştı. Seval'e kendisinin de projesinde ona yardımcı olacağını söyledi, ama bu akşam Londra'ya uçacaktı, bir hafta beklese olur muydu..? Seval oturduğu masada taş gibi duruyordu, gözleri ve burun kanatları aynı kararlılıkla açılıp kapanıyordu, gözlerinden çıkan iki hırs huzmesi Sami'nin ellerini tuttu sanki. Sami, Seval'in sabrının diş macunun tüpünden çıkar gibi çıktığını, çıktığı yere de bir daha geri sokamayacağını anladı. Seval'i alıp atölyeye götürdü, imkânsız planının ayrıntılarını dinledikten sonra, Seval'in şevkini bastırıp onu yaralamadan biraz yol gösterdi. İşte efendim şöyle şöyle yapabilirsin, şunları ve şunları da kullanabilirsin minvalinden. Döndüğünde beraber bitirecekleri sözünü de alarak, evin anahtarını teslim edip gitti. Seval lehimlerle, elektromıknatıslarla biraz kendini eylerse, siniri de hevesi de nasılsa geçerdi. Döndüğünde beraberce ufak bir lazer inşa eder, gönlünü yapardı.

Seval nereden başlayacağına tam karar veremeden iki gününü boş lehimler ve sonu gelmez vehimlerle geçirdi.

Üçüncü gün vehimleri, gel gitleri bir kenara bırakıp birkaç paket sigara ve dev kahve kupalarının ittirmesiyle, "Atomik Kuantizer" cihazının ilk katını bitirdi. Kolunda ve üç parmağındaki yanıklar ise acelenin Seval'e çıkarttığı paha oldu.

Evde herkese küs, tek bir laf etmeden günlük işlerini görüyor, yine de uykuya dalmışken evlatlarını okşamaktan, onlar için kalbini titretmekten geri duramıyordu. Yatağını salona taşımıştı, adamın umurunda bile olmamıştı.

Dördüncü gün eski televizyon tüplerinden söktüğü elektron tabancaları, biraz sarım işiyle elde ettiği indüktans bobinleri, frekans ve akı amplifikatörleri yardımıyla parçacık yönlendirme ve odaklama plakaları işini halletti. Bu süreçte de kalın bacağıyla ayak parmaklarını yakmayı başardı. Makine

vücut buldukça Seval'in vücudu yavaşça dağılıyordu.

Beşinci gün, yansıtıcılar ve çok güçlü manyetik alan jeneratörünü makinaya dahil etti. Sağ olsun, Sami'nin çalışmayan manyetik hoverkraft projesinden bayağı bir parça artmıştı da parça sıkıntısı çekmeden işleri yürütüyordu.

Foton kaynağı lazımdı, ama ışın taşıyan cinsinden değil, elektromanyetik alan taşıyıcısı ya da kurucusu mu demeli, işte ondan. İlginçti aslında, foton kuantum dünyasındaki her tür nakliyat işinde kullanılıyordu ama sadece gözle görülür em dalgasını taşıdığı zannediliyordu. Kuantum dünyasının yük beygirini değiştirip şanlı bir at haline getirmek, üzerine binip onu şahlandırmak Seval'in asıl amacıydı. Ata dönüştürdüğü fotonun sırtına bindiği gibi, atomlara saldıracak, nasıl fotonun nevi şahsını düzeltmişse, atomları da öyle paralayacaktı. Seval'e sorarsanız alan fiziği içinde bir bit yeniği vardı, katlanmış boyutlar, planck sabiti boyunda solucan delikleri, kim bilir başka daha ne naneler gizliydi o dünyada. Birinin oraya inmesi, kalın ve güçlü çekim kuvveti duvarlarını balyozlaması gerekiyordu.

Seval coştukça coşuyor, evi taşı da ihmal ediyordu. İçinde dalga, dalga büyüyen şey hırs değildi, ne de bir şeyi ispat etme istenci, bu odunlara ispat etsen neye yarayacaktı ki, kıymık kadar ehemmiyeti yoktu, içinde büyüyen şey bilmek daha çok bilmek arzusuydu. Bir şeyler inşa etmek, doğurmak gibi değil, hayır, canlıların nesebini sürdürmesi sadece içsel bir dürtü, canlılığın emredici şartıydı, bilmek adına değildi bu yaratış. Oysaki ki şu an yaptıkları, doğayı ele geçirmenin bir yolu, cüretkâr bir ileri adımıydı. Doğanın hükümranlığı ancak onu tanımakla, en tepede dönen çarkları tek tek söküp incelemekle sona erdirilebilirdi. İnsanın sonu gelmez sahip olma tutkusunun kutsal kasesi, nihaiyi nişi, doğayı tamamen ele geçirmek, onun kanunlarıyla hükmetmek değil miydi?

Altıncı gün makinanın montajı bitti, o günü atölyede sabahlayarak geçirmişti. Yedinci gün son ayarlar ve kalibrasyon işi de bittikten sonra nihayet "Atomik Ohmik Kırıcı" hazırdı. "Öff, aleti yapmak, ismini koymaktan daha kolay", diye iç geçirdi.

Bolca çöp sığsın diye cihazın süblimleştirme kabinini epey büyük yapmıştı. İlk olarak küçük bir organik çöp parçasıyla deneme yapmak istiyordu. İlk deneyi yapmak için memelerinin sızladığını hissetti, heyecanlanınca hep bu hissi yaşardı.

İzoleli kabin büyük ama gaz tahliye ve ayrıştırma ünitesinden yoksundu, buna kafa yormamıştı. Teferruat küçük insanların işiydi, nehirlerin yatağını değiştirmek, yeni denizler vücuda getirmekse onun.

Kabine Sami'nin buzdolabında bulduğu kokmak üzere olan, bir parçası yenmiş palamudu koydu, deney sonuçları bozulmasın diye balığı bir şey koymadan direk kabine yerleştirdi. Yüksek voltaj gerektiren cihazının trafo ve kapasitörlerden oluşan yükleyicisi, ateşleme düğmesine bastıktan 6 ile 10 saniye arası zaman diliminde ateşlemeyi gerçekleştiriyordu. Aletin kumanda kısmına geçtiğinde heyecandan kulakları uğulduyor, gözleri yaşarıyordu, bir an kalbinin gümbürtüsünü duyabildiğini hissetti. Eli titreyerek ateşleme düğmesine gitti, dişlerinin arasından çıkan ince bir, "Bismillah", tıslamasıyla düğmeye bastı.

Gözünü kabine kaldırdığı an, kapısını açık unuttuğunu gördü. On saniye. Şimşek gibi kabine koştu. Sekiz saniye. Kabin kapısının kulpuna yapıştı, bir an kabinin içine gözü kaydı, Sami'nin şişko kedisi Tortor'u balığı dürterken gördü, kalbi bu sefer en üst perdeden gümbürdedi. Altı saniye. Hızla kabine dalıp kediyi yakalamaya çalıştı, balığı kapan kedi ağzından ganimeti alınacağı korkusuyla kabin içinde sağa sola zıplamaya başladı. Üç saniye. Sonunda çevik bir hareketle kabin dışına zıpladı. İki saniye.

Önce süt beyazı bir ışık oluştu. Işığın tadı,

kokusu hatta dokunulabilen dokusu vardı. Peşinden vınlayan tiz bir ses geldi. Titreşimleri, tüm derisini, iç organlarını saran ve sarımsı rengi olan bir ses. Sonra kesif, öldürücü bir karanlık.

Seval gözlerini hiçliğe açmıştı, tekrar yavaşça yumdu gözlerini. Nefes alayım dedi ama nefes yoktu, tınlayan pes bir sesten başka bir şey duyulmuyordu. Biraz daha zaman geçti. Nihayet ellerini, ayaklarını, kafasını ve en sonunda kendisini hissedebildi. Varlığının titreşerek bir yerlere yerleşmeye çalıştığını düşündü, bir yuvaya girmeye, bir kilide oturmaya çalışıyordu. Arı olmuştu, anahtar şeklinde bir arı. Sonunda titreşim sona erdi, oksijen ciğerlerini yakarak doldurdu, nefes alabiliyordu. Gözlerini yavaşça açtı, aydınlıktı, öğlen sonrası göğündeki yarı solgun pelerinin peşinden sürükleyen güneşin aydınlığı. Göğü, yer yer beyaz mürekkep sürülmüş gibi uzayan tüyümsü bulutlarla harelenmiş mavisinden seçebiliyordu. Tüm eklemleri karıncalanarak cana geldi. Sırt üstü yattığını duyumsadı, biraz üşüyordu, gayriihtiyari başını hafifçe kaldırıp aşağıya baktı, dümdüz duran sarkık göğüsleri sayesinde, engellenmeden ayak uçlarını gördü. Hâlâ bulanık görüyordu, bir şey daha gördü, teninin solgun toprak tonlu pembesini, çırılçıplaktı.

Yeterince kuvvetli hissettiğinde önce dirseklerinin üzerinde doğruldu, sonra ellerini yere bastırarak oturur pozisyona geçti, oturduğu halde vücudunun üst tarafı fersizce sallanıyordu. İleri baktığında, Sami'nin evinin üzerinden, sokağın diğer tarafındaki parkın ağaçlarını fark edebildi, ama nasıl oluyor da Sami'nin evinin diğer tarafını görebiliyordu ki?

Bugün kalbinde kamp kurduğu anlaşılan dev davullar, tok sesleriyle tekrar gümbürdedi. Yanına, yöresine baktığında her şeyin küçüldüğünü fark etti. Atölyenin bulunduğu ardiye paramparça olmuştu, kendi bahçeleriyle Sami'nin bahçesinin tam ortasındaydı. Ayakları Sami'nin evine değerken, uzansa başı kendi evlerine değecekti. Zorlukla doğrulup ayağa kalktı, başı hâlâ dönüyordu, güneş epey alçaldığına göre, rahat bir, iki saattir baygın yatıyordu.

Gözleri tam olarak görmeye başladığında hayretle tüm dünyanın küçüldüğünü fark etti. Evler, ağaçlar, şu siren çalarak sokağı dolduran arabalar. Siren çalan mı?

Bir anda etrafını polisler ve itfaiyeciler sardı. Seval, on beş metreden fazla boyuyla, çıplak olarak insan kalabalığının ortasında dikilirken, birden gülesi geldi. Gülmesine kalmadan, deminden beri ona bağırıp çağıran kalabalığın içindeki genç bir polis ona ateş etti. Polis, Seval'in ağzının kenarının kıvrılışından güleceğini anlamıştı zahir, ne haddine çırılçıplak dikilip duran kadının sokak ortasında gülmesi, ne haddine. Büyük ihtimalle polis çok ama çok korkmuştu. Bir kadının devleşmesi herkes kadar onu da çok ürkütmüştü.

Seval hiçbir şey hissetmedi, yalnız silah sesiyle irkilip, biraz geriye sıçradı ve böylece yirmi beş yıllık yuvasını fiziken yıktı. Bu hareketten korkan silah sahibi herkes ateş etmeye başladı. Seval kendini koruma iç güdüsüyle kollarını başına siper etti, ama içindeki kadında durduk yere utanma hissini öne sürünce, bu sefer elleriyle göğüslerini kapattı. Lakin kurşunlar görünürde Seval'e hiçbir şey yapmıyordu, ortada ne kan vardı ne de acı. Seval'in kafası iyice karıştı, ellerini yavaşça yanına indirdi. Aynı yavaşlıkta adımlarla parka doğru yürümeye başladı, nereye bastığını bile görmeden sokağı geçti, peşinden de hercümerç olmuş, bağırıp çağıran insan kalabalığı onu takip ediyordu. Sokağın sonunda duran bir panzer hızla Seval'e doğru hareket etti, belli ki Seval her ne yapacaksa, durdurmak niyetindeydi. Fakat Seval durmadı, panzer yavaşlamaya fırsat bulamadan Seval'in ayağına daldı, topuğundan çıktı, sürücü şaşkınlığından kilitlenip kalmış olacak ki, başka bir polis arabasına bindirene kadar yoluna devam etti.

Seval tüm olanları ağır bir akışla görüyordu, etrafındaki gözler yavaşça kırpılıyor, ağaç yaprakları

kesik kesik salınıyor, insanlar suyun altındaymış gibi komik hareketlerle etrafta koşturuyordu.

Seval, panzer ayağının içinden geçip gittikten sonra durdu, bir elini çenesinin altına koydu, diğer eliyle de çenesini tutan elinin dirseğinden tutarak ona destek verdi, "Hımm" diye düşünmeye başladı.

Batmaya yakın güneşin kızıl ışınları, dev kadının çıplak hatlarını yanan bir heykel gibi parlatırken, aşağıda giderek büyüyen bir kalabalık kaynaşıyordu. Seval, yaptığı "Atomik Bölücü" cihazının atom bağlarını kırmayıp, boyut uzaylarını büyüttüğünü, insan algısı dışı, saklı bir boyuta soktuğunu düşündü. Görünür dört boyutlu uzaydaki atomların, titreştikleri düzlemi değiştirmiş olması da muhtemeldi, o zaman hem görünürde hem de işlevsel olarak atomlar makroskopik ölçeğe çıkmış olmalıydı. Elde var dev Seval, her şeyin içinden geçip gittiği Seval, soyut olarak eskisinden çok da farklı değildi. Yalnız içinden neler neler geçmişti de böyle bir hoşluk verememişti.

Peki boyutuyla beraber, gücüde katlanmış mıydı? Eğilip bir arabayı kavradı ama kaldıramadı, kaldırımdaki bir ağacın tepesinden tutup bükmeye çalıştı yine yapamadı. "Aman neyse" diye düşündü, "Tek derdim, bu olsun", diyerek yoluna devam etti. Nedense bir an önce parka ulaşmak istiyordu.

Dev boyutlarına alışkın olmadığından önünü görmeden yürüyordu, hemen önünde kaldırımın kenarında duran sacdan çöp konteynırı ve Seval'den delice korkmuş havlayıp duran sokak köpeğini de doğal olarak fark etmedi. Üzerlerine bastı. Konteynır ve köpek eziliverdi, köpeğin acı zağırtısı tüm sesleri bastırdı, Seval irkilerek aşağıya baktı, bu sefer nesneler içinden geçememişti. Ayağının altını çevirip baktı, çöpler ve ezilip kalan hayvancağazın kanlı vücudu ayağının altına yapışmıştı, midesi bulanarak ayağının altını kaldırımın bordür taşına sürttü, iç bulandıran şeyden kendini kurtarmaya çalıştı.

Silahların cayırtısı tekrar başladı, yine kurşunlar Seval'in içinden geçip gidiyordu, yalnız ilk iki kurşunu hissetmişti, iğne deliği bile sayılmayacak küçüklükte delikler açan kurşunlar Seval'e hiçbir şey yapmamıştı. Demek ki Seval'in atomik yapısı yeni boyutundan başka boyutlara atlayabiliyordu, bu da Seval'i atomik olarak süper kritik hale getirirdi, her an küçülebilir ya da bambaşka bir forma bürünebilirdi.

Seval düşünmekten yorulmuş gibi başını ellerinin arasına aldı. Nedense bilmek, doğanın düğümlerini tek tek çözmek hevesi birden yok olmuştu. Önce şu boyu devrilesice herifini bulmalıydı, ona iki çift lafı vardı, "Şimdi sıçtım bacağına". Öfke, kızıl ellerini önce derisinde, sonra kılcal damarlarının içinde gezdirerek onu sarıp sarmaladı, karanlık batıdan doğuya doğru koşarken, Seval de kocasının işyerine doğru koşmaya başladı.

Bir kadının kalbini kırdıysanız, bir şekilde kırılmaya hazır olmalısınız...

Esra UYSAL

Roket Biliminin Fikir Babası Torpidonun Mucidi

Hasan El-Rammah

Arapça, "Hasan er-Rammah" ismi, çoğu dillerde Hasan el-Rammah olarak karşımıza çıkabilir.

Hasan el-Rammah (Nacm ad-Din el-Ehdâb) barut ve patlayıcı maddeleri inceleyen ve savaşın prototip araçlarını tasvir eden, Memlûk Sultanı emrinde çalışan bir kimyager ve mühendisti. Türk Memlûkleri devrinde, Sultan Baybars'ın zamanında(1260-1277) günümüz Suriye topraklarında yaşamış ve 1294-95 yılları arasında ölmüştür.

Memlûklerin çoğu başta Kuman-Kıpçaklar olmak üzere Türk halklarından oluşuyordu. Bu sebeple Hasan el-Rammah'ında Türk asıllı olduğu düşünülmektedir.

4 www.yerlibilimkurguyukseliyor.com / Ekim 2017 / sayı 6

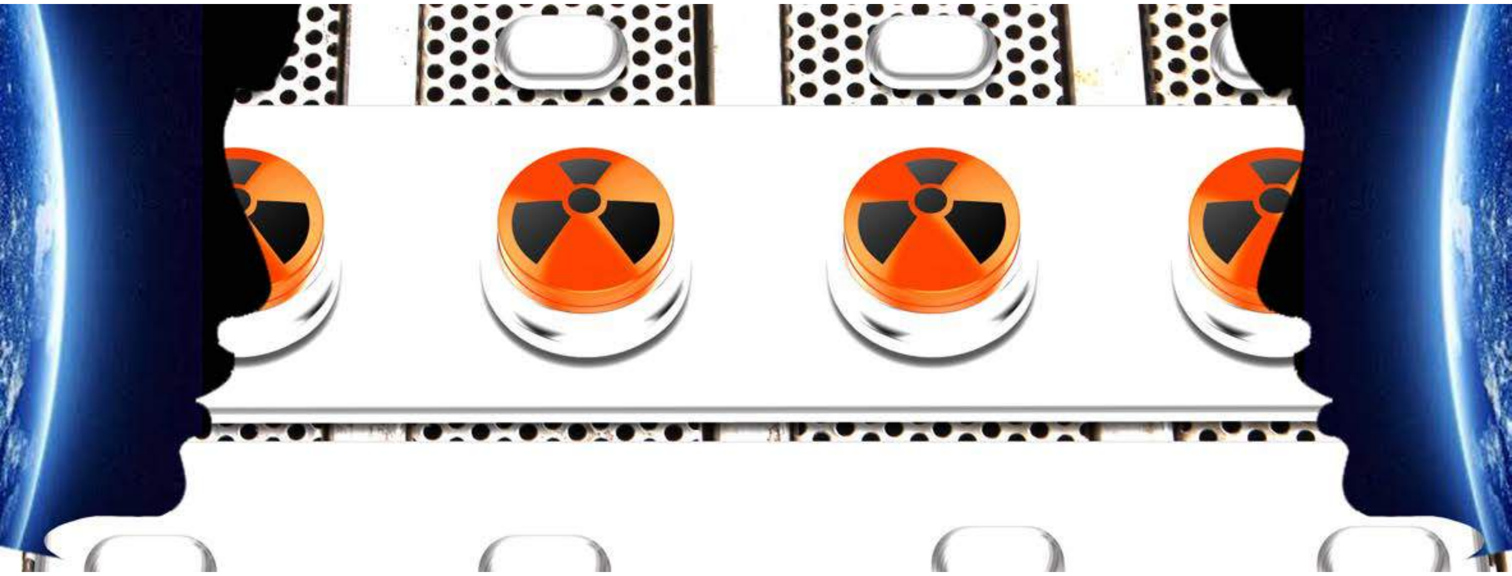
Roket Biliminin Fikir Babası, Torpidonun Mucidii Hasan El-Rammah / Esra Uysal

Ekim 2017 / Sayı 6

5. Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Kısa Öykü Yarışması **BİRİNCİSİ**- Zaman Paradoksları

Tülay Temuçin

Dönüş Yok

Eksi yirmi altıncı kattaki zaman laboratuvarı heyecanlı bir koşuşturma içerisindeydi. Personelin gözlerindeki umut ve heyecan, yorgun yüzlerindeki gülümsemeyle birleşiyordu. Mila akşam çalışma grubundan işini devraldıktan sonra keyifle masasına oturdu. Çekmecesinden şalını alıp omuzlarına sardı. Bilgisayarda 2080 Savaşı açıktı. "Yine seyretmişler," dedi yanındaki arkadaşı. "Hiç bıkmıyorlar."

"Beş dakikadan az bir sürede olup bitmiş bir savaş. Aslında savaş demek de pek doğru olmaz. Nükleer katliamdı bence." dedi Mila, yumurta şeklindeki su kapsülünü ağzına atarken. "Yüz atmış üç yıl önce Generel Gastor, hiçbir devletin başkanına kulak asmadan kanlı parmaklarını peş peşe dört düğmeye bastı ve her şey bitti. Dünyanın yarıdan fazlası artık yaşanamaz halde, radyasyon azalmış olsa da asit yağmurları hâlâ büyük tehlike." diye sürdürdü konuşmasını. İkisi de derin bir of çektikten sonra çalışmaya başladılar.

İş arkadaşları gibi Mila'nın da zaman makinesi için çalışmasının tek amacı General Gastor'u durdurmaktı. Çok yaklaşmışlardı. Bir hafta, belki birkaç gün sonra geçmişe bir yolcu göndereceklerdi. Promenat adını verdikleri makine bir sefere mahsus olarak çalışacak, gönderme esnasında oluşan yüksek enerji nedeniyle Promenat nin bazı kısımları zarar görecekti. Bu tek yönlü bilet için birkaç aday vardı. En iyi askerlerden biri, tek bir yolcu, 2080 yılına gidecek, General Gastor'u durdurup, nükleer başlıkları etkisizleştirecekti.

"Keşke ben olsaydım yolcu," diye iç geçirdi Mila. "Dönmesem de olur zaten. Dönsem bile evim şimdikinden çok farklı olacak. Tüm bu insanların çoğu belki hiç doğmamış olacak." Çekik ela gözlerini bilgisayara dikmişti.

Çalışanların hepsi görev başarılı olduğu takdirde olabileceklerin farkındaydı. Zaten bunun için çalışıyorlardı. Hepsinin düşüncesi aynıydı. "Olsun. Yeter ki insan, insan gibi, hak ettiği bir dünyada yaşasın".

Çalışmalarına son noktayı koyduklarında acil toplantı odasında üç bilim insanı, başkan ve yardımcısı vardı. Başkan yardımcısı doğrudan konuya girdi. "Diyelim en iyi adamımız 2080'e gitti ve görevini tamamladı ki görev bittiğinde onun bile sağ kalması zor. Diyelim ki sağ kaldı, bu sefer de geri dönemeyecek. Zaten dönse de nasıl bir dünya bulacağını öngöremiyorum."

Başkan gözünü masaya dikip derin bir nefes aldıktan sonra "Başka bir şansımız da olmayacak. Promenatı tekrar çalıştırmak zaman alacak. Neden 2080? Aslında ben, zaman çalışmalarına ilk başlayanlardan, büyük 88 depreminde çalışmaları ile birlikte kaybedilen bilim insanı Aran Nart'ı uzun zamandır düşünüyordum da…" dedi. "Çalışmalarınızın bir kopyası onda olsaydı, yolcuları geri getirip, tekrar gönderecek bir makine yapabilirdi, hem de iki binlerin başında."

Başkan yardımcısı "Çalışmaları götürenin burada çalışmış bir bilim insanı olması gerekir. Aran Nart ile birlikte çalışmaya devam eder. Eğer başarırlarsa bizim göndereceğimiz gibi ıssız bir bölgeye inmektense, doğrudan General Gastor'un karargahına inerler. Karargah planı ve bütün şifreler elimizde. Cihazı inaktifleştirmeleri daha da kolay olur." diyerek başkanın sözlerini tamamladığında kısa keskin bir sessizlik oldu. Tüm gözler Mila'ya çevrilmişti.

Mila, Aran Nart ismini duyduğunda heyecandan yanakları kızarmıştı. Hemen öne atılarak sessizliği bozdu: "Ben gidebilirim. Çalışmalarımızı ona götürürüm, depremde ölmesini de engellerim. Çalışmalara Aran'la devam ederim, pardon Profesör Aran Nart ile." Bu fikir hepsinin aklına yattığında Mila'nın yüzünde geniş bir tebessüm belirdi. "Bu gün dinleneyim yarın yola çıkmaya hazır olurum." dedi çıkarken.

Ertesi sabah Mila hazırdı, makine de öyle.

"Hoşçakalın arkadaşlar," dedi Mila makineye doğru yürürken. "Radyasyonsuz bir dünyaya merhaba demeye hazırlanın."

Yolculuk birkaç dakika sürmüştü. Anayolu bulana kadar yürüdü. Şehre vardığında ilk iş olarak profesörün evine yakın bir ev buldu Mila. Çocukluğundan beri hayran olduğu, tüm yazılarını defalarca okuduğu Aran Nart ile tanışmaları çok kolay oldu. Onunla ilgili o kadar çok şey biliyordu ki. Arkadaşlıkları kısa sürede ilerledi. Haftanın dört günü evinin karşısındaki kahvecide buluşuyor, bilgi alışverişi yapıyor ve çalışıyorlardı.

Şehir dışındaki ormanlık alanda kamp yapmayı planladıkları akşam Mila kahvecide Aran'ı beklerken oranın müdavimlerine baktı. Beyaz gözlüklü yalnız ve yaşlı hanım, resimli dergilerden kafasını kaldırmayan ve bir türlü yüzünü göremediği delikanlı, haftanın üç günü kahvecide buluşan neşeli tatlı çift. Bu insanların o gece depremde öleceklerini bilmek içini acıttı.

Ormana gittiklerinde ona her şeyi anlatmayı planladığında biraz gergindi Mila. General ile ilgili haberleri ve notlarını hazırladı. Depremi hissettiklerinde Mila olanları anlatmayı henüz bitirmişti. O gece hiç konuşmadan çadırın önünde uzunca bir süre oturdu Aran. Mila da çadırın içinde bekledi. Onun ne yapacağını kestiremiyordu. Aran çadıra girip Mila'nın karşısına bağdaş kurarak oturdu. Kalbinin sesini duymamasını ister gibi kollarını göğsünün üstüne bastırdı Mila. Gözbebekleri kocaman olan gözlerini

karşısındaki adama dikti korkuyla. Gülümseyerek ona baktı Aran "Mila, benimle evlenir misin?"

Zaman makinesini tamamladıklarında kızları Nerve 26 yaşına gelmişti. Kendisi gibi genel cerrahi uzmanı olan erkek arkadaşını anne babasıyla tanıştırdığı akşam, ilk torunlarının olacağı haberini de almışlardı.

Mila "Çok heyecanlandım, ben bekleyemem sekiz ay," dedi. "2080'e gidip General Gastor'u durdurduktan sonra gelişimizi sekiz ay sonraya ayarlasak ne dersin? Dönünce torunumuzu kucağımıza alırız."

Aran bu fikri çok beğenmişti. "Tamam, bence de. Hadi uyuyalım. Yarın çıkmamız gereken bir yolculuk ve kurtarmamız gereken bir dünya var." Dedikten sonra eşinin yanağına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Döndüğümüzde bu sıska delikanlıyla evlenmiş olmalarını hayal etmek istiyor muyum, bilmiyorum." diye düşündü sarı kaşlarını çatarak.

Ertesi sabah koordinatlarını generalin kumanda merkezinin bodrumuna ayarladılar, kıyafetlerini son kez kontrol edip yola çıktılar. Yolculuk bu sefer kısaydı, sadece bir an sürmüştü. Nöbetçiler, kameralar ve gerekli şifreleri Mila'nın getirdiği notlardan ezberlediklerinden generalin odasına girmek zor olmamıştı. Kontrol panellerinin olduğu odayı açan düğme, generalin masasının arkasındaki dolaptaydı.

Mila dolabı açıp, kumanda odasının kapısını açan düğmeye bastıktan sonra ağlamaklı bir sesle "Hayır…" dedikten sonra dizlerinin üzerine çöküp öylece kalakalmıştı. Elinde gümüş bir çerçeveli siyah beyaz bir fotoğrafta Nerve, bir erkek çocuğunu kucağına almış el sallıyordu. Aran yanına gelip fotoğrafa baktığında titrek bir sesle arkasındaki yazıyı okudu

"Gastor, canım oğlum. Keşke anneannen ve deden de bu güzel günleri ve seni görebilseydi."

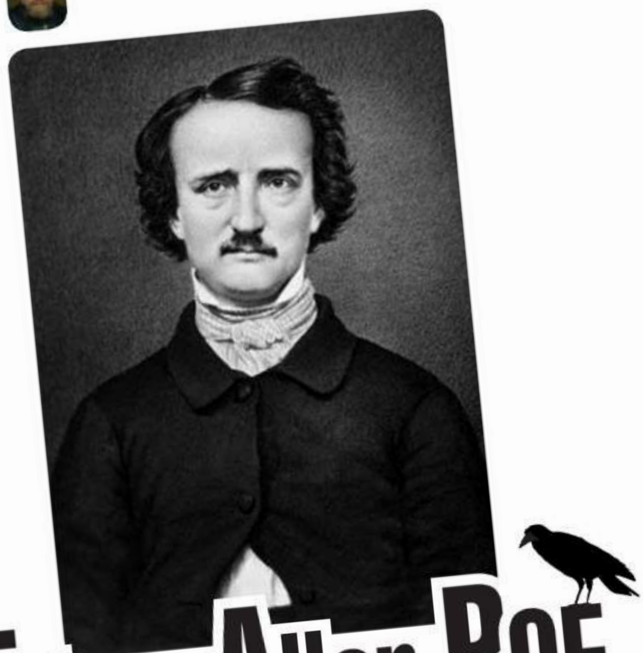
İkisi de çaresizlik içerisinde fotoğrafa bakarken kulaklarındaki uğultudan kapının gürültüyle açılmasını duymadılar bile. Çatık kaşlı, dazlak, hastalık derecesinde zayıf general, yüzlerine bile bakmadan koşar adımlarla kontrol adasına girerken askerlerine bağırdı "Şunların icabına bakın."

General Gastor, peş peşe gelen silah sesleriyle birlikte, dudağının sol kenarı hafifçe seğrilip yukarı kıvrılırken, örümcek ayakları gibi ince uzun parmaklarıyla kırmızı düğmelerin dördüne de artarda bastı.

Çeviri Derlemesi

Arda Tipi

Edgar Allan Poe

Bazı yazarlar vardır; kalemlerini mürekkep yerine gecenin kuzguni karanlığına daldırırlar. Gözleriniz satırlarını tamamladığı vakit yüreğiniz tekrar hatırlar sisler içindeki o kadim yuvasını.

Poe'nin dünya edebiyatında sahip olduğu önemli yer, temel olarak, hem şiir hem de kurmacada kısa biçim için büyük etkiler teşkil eden ustalık ve derinlikte kısa öyküleri, şiirleri ve eleştirel kuramlarına dayanmaktadır. Modern kısa öykünün mimarı olarak edebiyat tarihi ve el kitaplarında ele alınan Poe, aynı zamanda 19.yüzyıl Avrupa edebiyatında "sanat için sanat" hareketinin öncüsüdür.

6 www.yerlibilimkurguyukseliyor.com / Ekim 2018 / sayı 18

Edgar Allan Poe
Arda Tipi
Ekim 2018 / Sayı 18

Roman - Bölüm 23

Gürhan Öztürk

Son İnsan

KİTAP 1- DEĞİŞİMİN YENİ HALKASI

İnsanoğlu en başından beri yanıtları arayıp durdu. Çoğu zaman yanıtların kendi benliğinin içinde olduğunu sandı. Çoğu zaman da yanıtları yıldızların arasında aradı. Ama en başta anlamadıkları şey ortada tek bir yanıt olmadığıydı. Herkesi tatmin edecek tek bir yanıtın hiçbir zaman olmaması yine de insanoğlunun soru sorma heyecanını elinden almaya yetmeyecekti. Ne de olsa bu insanlık için bir yolculuktu ve son insan da gelip geçene kadar yolculuğun sonu gelmeyecekti…

(28.05.2015, Bir ay önce, İstanbul)

Kuzgun, hastane ortamında bulunmayı hiç sevmezdi. Onu hatırlamak istemediği anılarıyla bir araya getirirdi. Buraya gelme sebebini hiç aklından çıkartmamaya çalışıyor ve görevine odaklanıyordu. Yoksa her an kendisini hastanenin çıkışına yönelirken bulabilirdi.

Kardiyoloji bölümüne doğru ilerlerken elindeki dosyaya son bir kez daha göz attı. Oldukça genç bir doktor diye düşündü, bu yaşta kendi çalışma alanında bu kadar başarılı bir uzman olmayı başarmak takdir edilesiydi. Kendisi de oldukça genç bir yaşta başarılı işlere adım atmış olsa da doktorluk ayrı bir beceri isteyen bir daldı, bu nedenle kendi yaptıklarıyla bile bir tutamayacağını düşünüyordu. Yine de gençlikte gelen başarının getireceği kibrin de farkındaydı. Doktorun mavi gözlerinde en çok belirgin olan ifade kibirdi.

Resmi bir iş havası oluşturmak için iş kadını

usulüne uygun bir kıyafet giymişti. Genelde sunumlarında giymeyi tercih ettiği koyu siyah, omuzlarında çok hafif tırtıklı süsleri olan, onun dışında sade denilebilecek ceketini ve ona uygun topuklu bir ayakkabı ile oldukça zarif olduğu söylenebilirdi. Ceketinin içine baharın ortalarına uygun bir şekilde terletmeyecek bir penye giymişti, ama seçtiği penyenin ona resmi bir hava katmasına da özen göstermişti. Aslında ilk başta pantolonlarından birini giymeyi düşünmüştü, ama sonra ne olur ne olmaz diye dizinin üstünde bir etek giymeye karar vermişti. Pek yaşını göstermeyen bir görünüşe sahipti, bu her koşulda ona bir avantaj sağlıyordu. Her durumda da Kuzgun ona sunulan avantajları sonuna kadar kullanmasını bilirdi.

General'in ona vermiş olduğu dosyayı iki gün boyunca iyice incelemişti. General'den uzun zamandır haber alamamıştı. Birden irtibatı kesmişti sanki, çok kötü bir şey olmadığı sürece General böyle davranmazdı. Yine de bu endişelerini bir yana bırakıp ona verilen görevi başarıyla sona erdirmeyi önceliği haline getirmeyi başarmıştı, böylece bu hastane atmosferinden daha kısa sürede kurtulabilirdi de.

Kardiyoloji bölümüne giriş yaptıktan sonra danışmada oturan görevliye tüm güzelliğini ortaya çıkartan bir gülümsemeyle: "Merhabalar. Doktor Mert Atmaca ile görüşecektim. Kendisiyle dün telefonda konuşmuştuk, uygun mu şu anda acaba" diye sordu.

Sakız çiğnemesine bir an için ara vermesi üzerine kafası karışan kız soruya nasıl yanıt vereceğini düşündü, sonra yanıt vermek yerine sakız çiğnemesine devam etmeyi tercih etti. Kuzgun görevliyle uğraşmak istemediği için bölümün koridorlarına doğru ilerledi ve oda numaralarına bakmaya başladı. Doktorun özel olarak ilgilendiği hastası da buralarda olmalıydı, onun özellikle hasta yakınıyla şu an için karşılaşması görevi riske atabilirdi. O yüzden çok fazla ilerleyemeden durdu ve bir süre ne yapabileceğini düşündü.

O sırada şans eseri aradığı doktorun kardiyoloji bölümüne girmek üzere olduğunu gördü. Elinde de hastasının yeni çıkan laboratuvar sonuçları vardı ve dikkatle onları inceliyordu. Tam vaktinde gelmişti, yoksa çok geç kalmış olacaktı.

"Merhabalar. Dün telefonda konuşmuştuk," diye doğrudan söze girdi Kuzgun. Doktorun göz ucuyla kendisini inceleme altına aldığını fark etmişti, ama bunu sanki anlamamış gibi yapmayı tercih etmişti.

"Evet, kimliğini güvenlik sebebiyle açıklamaya yetkinizin olmadığı üst düzey birisi adına geleceğinizi söylemiştiniz, Leydi Kuzgun Hanım. Sanırım gerçek adınızı da aynı nedenden ötürü açıklayamıyorsunuzdur."

"Doğru tahmin ettiniz, doktor. Şimdi sanıyorum elinizde kalp yetmezliğinden yatan hastanızın ağabeyine ait laboratuvar sonuçları var. Onlara mutlu haberi vermek istiyorsunuz. Ağabeyinin kız kardeşiyle tüm değerlerinin uyumlu olduğunu açıklayacaksınız."

Doktor karşı tarafın bu kadar bilgiye nasıl sahip olduğunu merak etmişti. Ama ondan da öte esas olarak ondan ne istediklerini bir türlü anlayamamıştı. Bir yandan Kuzgun'un bacaklarına doğru kayan gözlerine hâkim olmaya çalışırken ne diyeceğini kafasında birleştirmeye çalışıyordu.

"Çalıştığım kişinin size bir teklifi var. Ağabeyine kötü haber vereceksiniz sadece ve cebinizde on bin dolar olacak. Sonra bizden haber bekleyeceksiniz. Çünkü sizin hünerli ellerinize ihtiyacımız olacak."

Doktor böyle bir teklif alacağını hiç beklemiyordu. Ama mesleğine başlarken ettiği yemini de unutmamıştı. Bu etik dışı teklifi hiç duymamış gibi davranacaktı.

"Siz aklınızı mı kaçırdınız? O iki kardeş benden alacakları mutlu haberi bekliyorlar, bunları onlara yapmamı beklemeyin."

Kuzgun bu işi çözebileceğine dair General'e söz vermişti. Bu görevi kendisi yapmak istemişti. Çünkü General'in projesinin başarıya ulaşması gerekiyordu.

Hâlâ Ağrı felaketinden sonra çekilen görüntüler gözünün önünden gitmiyordu. Böylesi bir felaketin bir daha gerçekleşmemesini sağlamaları şarttı, yoksa o da bir özel insan olarak avlananlar arasında yer almış olurdu.

"Siz de fark ettiniz, değil mi? O gencin kanında ne olduğunu anlamış olmalısınız," diye konuya daha açıklık getirmeye çalıştı Kuzgun.

"Beni bu ilgilendirmez. Hastalarımızın sağlık bilgilerini kimseyle paylaşamayız," dedi doktor, mesleğine karşı göstermiş olduğu sorumluluk alkışlanacak cinstendi. Kuzgun'un artık daha ileri kozları devreye sokması gerekiyordu.

"İstediğinizi söyleyin, doktor. Çekinmeyin, size her şeyi sağlayabiliriz," diye konuştu kendinden emin bir ses tonuyla. Alt dudağını hafifçe ısırıyordu, doktorun bu hareketlerinden etkileneceği tahmin edilebilir bir durumda. Cinsiyetinin basit bir örneğini temsil ediyordu doktor, bu halleriyle bir hastane koridorunda hastasıyla flört yapan bir doktor görüntüsü çiziyor olmalıydı.

Doktor gözlerini tekrardan kadının bacaklarına çevirmişti. Onlara bakarak konuşmakta zorlanıyor olsa da kadının gözlerine baktığında hiç konuşamaz oluyordu. Bu nedenle gözler aşağıda konuşmak daha mantıklı gelmişti.

"Bu hastanenin başına geçirin beni, hemen olamayacağımı biliyorum. Zaten başarılı olduğumu biliyorsunuz. Ama torpil olmadan ancak belli bir yere kadar yükselebiliyorsun. Annemler daha sağ iken onlara iyi bir konuma ulaşmış olduğumu göstermek istiyorum."

"Hepimizin kendine göre arzuları var, bundan utanmanıza gerek yok, doktor," dedi Kuzgun gülümseyerek. Doktoru etkisi altına almıştı, artık ne dese yapacaktı.

"Şimdi sadece onlara kötü haberi verin yeter, sonra zaten biz kendilerini ziyaret edeceğiz en yakın zamanda. Hastaya başka bir donör ayarlanacak. Ağabeyi tahmin edersiniz ki başka bir amaca hizmet edecek."

Doktor ona verilen görevi yerine getirmek için Kuzgun'un yanından ayrılırken, o da tabletini çıkartıp maillerini son bir defa kontrol etti. Bir sıkıntı yoktu, Almanya'daki hastaneden de onay mesajı gelmişti. Yakın zamanda trafik kazasında ölen bir kadının kalbi Türkiye'den oraya ulaştırılacaktı. Kalp hastasının gelmesi bekleniyordu sadece. Artık General'i arayıp durumu haber verebilirdi. Aniden nereye kaybolmuştu bilmiyordu, ama onu bu başarıyla sonuçlanan görev hakkında bilgilendirmesi gerekiyordu. Böylece hemen yarın tekrardan hastaneye gelip hasta kızın ağabeyiyle konuşup ikna edebilirlerdi.

General'in telefonunu açması onun için bile sürpriz olmuştu. Hemen fazla bekletmeden son durum hakkında bilgilendirmesini yaptı: "Arzu ettiğiniz gibi hastane ayarlandı. Bizi bekliyorlar. Organ da hazır bekletiliyor."

"O zaman Evren'i daha fazla bekletmeyelim," diye sesi duyuldu General'in.

"Ben hastanede sizi bekliyor olacağım, General. Görüşmek üzere."

"Her şey için teşekkür ederim, Kuzgun."

General'in samimi bir şekilde teşekkür ettiği çok nadir olurdu. Anlaşılan General nerede bulunuyorsa orası duygusal yönlerinin açığa çıkmasına vesile olmuştu. General'e hastanede bekleyeceğini söylemişti, ama illa içerisinde beklemesine gerek yoktu. Burada daha fazla durmak istemiyordu. Hemen kendisini buradan dışarı atma arzusuyla adımlarını hızlandırdı ve hastanenin çıkışına yöneldi.

(03.07.2015, Günümüz)

"Yine katil oldum. Yine elime kan bulaştı,"

diye sayıklıyordu Kedi Oğlan. İklime nişanlısına sarılıyordu, onu teselli etmeye çalışıyordu. Elinden bir şey gelmiyordu başka.

Kara Altın yerde yatıyordu, artık kaçışın olmadığı bir yere gitmişti. Ölümden kaçış yoktu. İnsan oğlu ne garipti doğrusu, öleceğini bildiği halde yaşamaya çalışırdı. Belki de hepimizi eşsiz birer canlı kılan şey tam da buydu. Onun ölümü belki istediği gibi anlamlı olmamıştı, ama sevilmişti, sevmişti, korkmuştu, başarmıştı ve yaşamayı anlamlı kılmıştı.

"Kendine gelmelisin, sevgilim. Lütfen, o gelmeden buradan gitmemiz lazım," diye haykırıyordu Kedi Oğlan'ın nişanlısı. Ama tüm çabası boş yereydi, artık geç kaldıklarını o da biliyordu.

Büyük bir gürültü her şeyi unutturmuştu o anda. Helikopterler havayı yararak ilerliyorlardı sanki. Hepsi tesisin önüne iniş yapıyorlardı. Türk askerleri tesisin etrafını sarıyordu. Helikopterlerin birinden kırmızı kolyesi boynunda takılmış bir halde Genel Kurmay Başkanı Ahmet Çakal da inmekteydi.

General Serhat Seçkin ve diğerleri ormandan olayları izlemekteydiler. Askerler uzaktan onları daha görememişlerdi. Ağaçların arasında bir süre korunaklı bir halde olabileceklerdi. Herkesten daha iyi görebilen Marker bir yandan: "Sanırım savaşa hazırlanıyor gibiler," diye gördüklerini anlatmaktaydı.

"Sanırım sonunda olacak şey tam da buydu," dedi General ve Kuzgun'a dönüp baktı. En baştan beri onunla bu işin içinde onunla olan Kuzgun'du, şimdi ne kadar olayların uzağında kalmaya çalışıyor olsa da bu gerçeği hiçbir şey değiştiremezdi.

"Olması gereken neyse sonunda olacak," dedi birden Bay Fend bir şey hatırlamış gibi. General ona dönerek: "Bunu nereden biliyorsun?" diye sordu. Bay Fend'in bile sakinleştirici sesi o anda General üzerinde pek işe yaramıyor gibiydi.

"Birinden duymuştum," diye yanıt verdi şaşkınlıkla Bay Fend. Ona bu sözü söyleyen yaşlı adamın aslında kim olduğunu o zamanlar nasıl anlamadığını düşünüyordu.

* * *

Tesisin içi kapkaranlıktı. Attığı her adım kulaklarında yankılanıyordu. Mutfağa vardığında burnuna kömür kokuları gelmişti. Kömürün aroması, yanmış etin kokusunu bastıramıyordu. Çok ağır bir kokuydu bu. Kokunun nedeni birkaç adım sonra anlaşılmıştı. Klik mutfağın tavanının tam ortasındaki avizede asılıydı ve titriyordu, titredikçe de her tarafından dumanlar çıkıyordu. Sanki içi yanıyordu, elektrikle çalışan cihazları andırıyordu durumu.

Bu manzarayı görünce korkuyla mutfaktan çıktı. Odaların olduğu kısma yönelmişti ki merdivenlerde Marker'ı gördü. Kafası alnından bir tornavida ile duvara monte edilmişti, tam kafasının denk geldiği duvara da kalemle dart tahtası çizilmişti dalga geçercesine.

Bu görüntüyü silmek istercesine kafasını çevirdi hızlıca ve yukarı kata çıktı. Orada daha çok korkunç bir manzara onu bekliyordu. Ozan ve Rüyacı sırt sırta vermiş vaziyettelerdi, kukla gibi tavana asılmışlardı. Yaklaştığı anda ölü bedenleri hareket etmeye başlamıştı. Birisi onları uzaktan kontrol ediyor gibiydi.

"Bizi kurtarman gerekiyordu. Geç kaldın," diye ses çıkıyordu ikisinin de dudaklarından. Ama çıkan ses ruhsuz, mekanikti.

Hemen oradan kaçtı ve karşısına devasa bir kafes çıktı. Kuş kafesiydi. Ama insanların içine sığabileceği kadar büyüktü. Kafesin içinde kapkara melek kanatları takılmış Leydi Kuzgun duruyordu. Omzunda ise ismiyle dalga geçmek maksatlı olsa gerek, doldurulmuş bir kuzgun vardı. Kendisi de kanatlı yoldaşı gibi doldurulmuş gibi duruyordu. Heykeli andırırcasına hareketsiz bir haldeydi. Kafesi açmaya çalıştı, ama nafileydi.

Odalardan bir tanesinin kapısı açıktı. Hemen

oraya yöneldi. Odanın ışığı yanıp sönüyordu. Duvarları çizimlerle dolu, yerler kağıtlarla dolu bir odada buldu kendini. Manuel yerde uzanıyordu ve iki eli de kanlıydı. Mürekkep yerine çizim yapmak için kanını kullanmıştı. Tüm çizimlerinde Manuel kendi ölümünü çizmişti, aynı şu anda olduğu gibi bu odada yerde yatıyordu. Onun da ölmüş olduğunu anlayınca kaçmaya devam etti.

Efla'yı tekerlekli sandalyesinde buldu, tekerlekli sandalyenin dibinde Bay Fend yatıyordu ama boynu kırılmıştı. Bastonu da az ileride boynu gibi baş kısmı kırık vaziyetteydi. Efla sürekli elinde hesap makinesi hesap yapıyordu. Çıldırmış gibiydi. Ona yaklaştığı anda tekerlekli sandalye ondan Efla'yı uzaklaştırıyordu. Bir türlü ona yaklaşamıyordu. Bu durum çıldırtıcı boyuta vardığı anda oradan da uzaklaşmayı akıl etti.

Kara Altın karşısındaydı. Her yer karanlıktı, bir tek onun üzerine ışık düşüyordu. Ama ışığın bir kaynağı yok gibiydi. Sessizce ayakta dikilmiş duruyordu. Uyuşturulmuş gibi bakıyordu sakince. Kendisine yaklaşanı fark ettiğinde monoton bir ses tonuyla konuşmaya başladı: "Sonunda gelebildin. Ama geç kaldın."

Sözleri bittiği anda Kara Altın'ın bedeni kuma dönüşmeye başladı. Çığlık atmamak için kendini zor tutuyordu. Kumlar etrafını sarmıştı. Burnundan, kulaklarından, gözlerinden giriyordu. Nefes borusunun tamamen tıkandığını hissediyordu. Birden gözlerini açtığında artık tesisin içinde değildi, eğitim gördükleri bahçede bulmuştu kendisini.

Az ileride General'i görmüştü. Bir yandan ağlarken boynuna ip geçiriyordu. Kendisini asmak üzereydi. Yüzünde pişmanlık vardı. Onu kurtarmak istedi. Ama ona bir türlü ulaşamıyordu. Uzaklık hep aynıydı. Bahçenin sonu gelmiyordu. O da mecburen başka bir tarafa yönelmek zorunda kaldı.

Adadan tek giriş çıkış yolu olan jetin yer aldığı piste doğru ilerledi. Belki jet hâlâ oradaysa buradan kurtulabilirdi. Ama jet yerinde değildi. Pistin üzerinde birisi vardı. İyice yaklaştığında onun Starfell olduğunu anladı. Bedeninin üst kısmı çıplaktı ve parıldamaya başlamıştı. Kontrol edemiyordu gücünü. Starfell'in hiç bu kadar bedeninde enerji biriktirebildiğini bilmiyordu. Böylesi bir enerjinin ortaya çıkartacağı patlamanın etki alanını hesap etmek bile istemiyordu.

"Geç kaldın. Bunu engelleyebilirdin. Hepimizi kurtarabildin. Sen özeldin. Bu güç sana verilmişti."

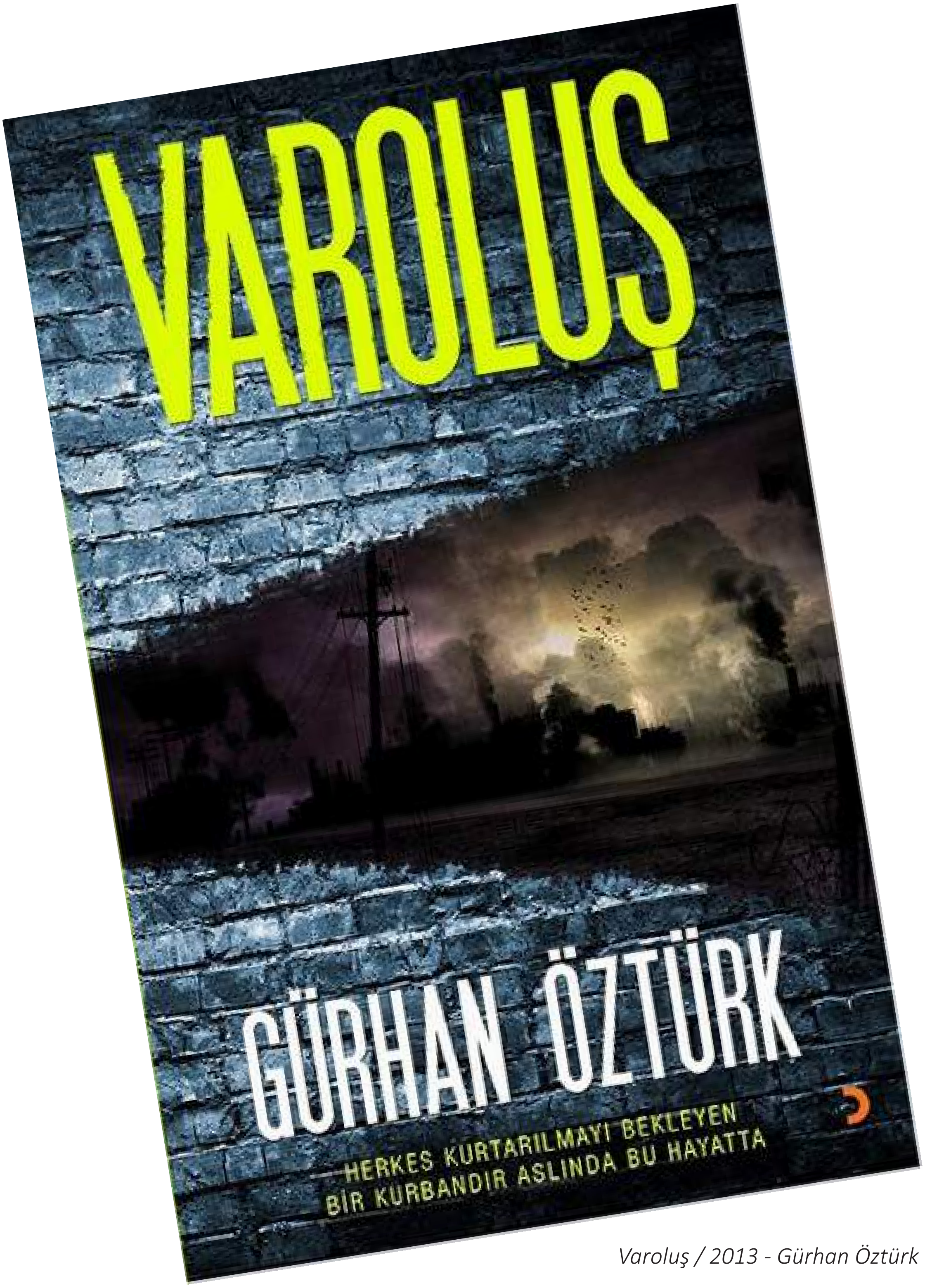
Kedi Oğlan'dı bunu söyleyen. Kıyafetleri çok farklıydı. Eski Mısır halkına mensup giysilerle onu karşılaşmıştı. Ama giysiler kendi zamanına göre oldukça zengin işi görünüyordu, iplikler bile altın kaplamaydı. Elinde ihtişamlı denilebilecek bir asa vardı. Yüzü ise daha engin bir insana aitti, o gözlerden bilgelik akıyordu. Gördüğü korkunç şeylerin etkisinde olan Evren ne diyeceğini bilememişti. Kedi Oğlan'ın karşısında eğildi ve af dilercesine baktı.

"Ama sen kaçmayı tercih ettin," diye sözlerini sürdürdü Kedi Oğlan ve asasını havaya kaldırdı. Niyetinin kendisine sert bir şekilde vurmak olduğunu sanan Evren yüzünü geriye çekmişti. Ama Kedi Oğlan, asasıyla Evren'in sol omzuna dokunmuştu.

"Oradakini koruyamadın," dedi Kedi Oğlan "En değerlini koruyamadın."

Çığlık atarak uyandı Evren. Ter içinde kalmıştı, uzun saçı yüzünün yarısına yapışmıştı. Hâlâ hastane odasındaydı. Sol göğsünde bir sızı vardı. Kıyafetini kaldırıp baktığında tam sızının olduğu yerin bandajlandığını gördü. Bandajı hafifçe kaldırdı ve bir ameliyat iziyle karşılaştı.

"Kalbimi gerçekten almışlar," diye düşündü acı bir şekilde. Sonra gördüğü rüya aklına geldi. Gördüklerinde gerçeklik payı var mıydı diye düşünüyordu. Yataktan kalkmaya çalıştı ama beceremedi, hâlâ bedeni yorgundu.

Varoluş / 2013 - Gürhan Öztürk

Abdülkadir Doğanay

Bulut Çobanı

Hava kapandı. Şehrin tüm parlak yüzeyleri gri bir bulutla perdeleniyor, binalar gölgelenirken gökyüzü bir cadı kazanı gibi fokurdamakta. Ben kâhin değilim ama biraz sonra yağmurun başlayacağını ve tam iki saat elli yedi dakika boyunca dinmeyeceğini çok iyi biliyorum. Çünkü bütün o suyu, karı ve doluyu her gün gökten ben döküyorum. Devasa parabolik ekranların karşısında her hafta beynime yüzlerce terabaytlık veri doluyor; tıpkı artezyen yapan bir yeraltı kaynağı gibi. Sonra bu veriyi teker teker değerlendirip rüzgâra yön veren binlerce nanorobota gönderiyor; bulutları yumuşak ve beyaz bir koyun sürüsünü güder gibi güdüyorum. Merak ediyorum; acaba yağmur nasıl kokuyor?

Bu şehri çok seviyorum; aslında tüm Akdeniz kıyıları boyunca yağmur yağdırmayı en çok sevdiğim şehir bu. Damlarından süzülen su damlalarını, mekanik ucubelerin yağmur altındaki o mahzun dansını, çamurlu toprağıyla bir kamburu andıran tepelerini ve toprağa bir zafer kılıcı gibi saplanmış gökdelenlerini bulutlardaki binlerce gözümle seyrediyorum. Kuşlar uçup çatı diplerindeki yuvalarına konuyor, seyyar satıcılar paydos yapıyor, asılmış çamaşırlar ıslanmasınlar diye hızlıca toplanıyor.

Yağmur sonunda başladı. Bense daha önce dışına hiç çıkmadığım bu karanlık kontrol merkezinden bütün o curcunayı izlemeye koyuldum. Sokak köpeklerinin balkon diplerine sinişlerini, toprağın mayalanıp kabarmasını, robot işçilerin ağır hareketlerini ve de en önemlisi o büyülü adamı...

Adam her zaman oradaydı; dükkânlarla dolu caddenin köşesindeki hava taşıtları istasyonunun yanı başındaki durağın dibinde duruyordu. Daha önce

yüzlerce kez yaptığı gibi şemsiyesini biraz kaldırıp yüzünü gökyüzüne çevirdi. Bir kalbim olsa şu anda onu ta içimde hissedebilirdim belki. Gülümseyen gözleriyle bulutlara baktı. Çok garip bir hali vardı; diğerleri gibi yağmurdan kaçmaya çalışmıyor, aksine onu seviyor gibi görünüyordu. Tüm bu olan biteni havadaki gözlerimle seyrettim, o bakarken ben de ekrana dokundum. Adam her yağmurda o mor pardösüsüyle o sokak köşesinde dikiliyor ve her seferinde gökyüzüne sanki eski bir dostu karşılarmış gibi bir bakış atıyordu. İçimde bir yerlerde beni izlediğinden emindim. Onun o naif tebessümü beynimde bir tümör gibi gittikçe büyüyordu.

Şehre son üç aydır neredeyse aralıksız yağmurlar yağmıştı. Sistemimin üç defa hata raporu vermesine ve teknisyenlerden iki defa 'güvenilmezdir' ihtarı almış olmama rağmen elimden hiçbir şey gelmiyordu. O adamı görmek için haftada en az iki kez yağmur bulutlarını şehre sürüyordum. Yani sırf onun için bütün Akdeniz'in iklimini altüst etmiştim. Bir duvar yazısında görmüştüm; aşk hüküm sende sanıp hükmünü kaptırmaktır yazıyordu. Doğruydu bu; artık benden beklenenden farklı şeyler düşünüyordum. Yağmurun kokusunu, onun gülüşünü ve şehrin sokaklarını...

Ekran kapandı ve yarım saatlik bir molaya girdim. Binlerce düşünce toprak solucanları gibi beynimin içinde kımıldanıyordu. Aylardır bu hapishaneden kurtulup gerçek dünyaya dönmenin bir yolunu bulmaya çalışıyordum. Bilgisayara yaptığım birkaç ufak müdahale telefon hatlarına erişebilmemi sağlamıştı. Böylece beni buradan çıkartabilecek çok güvenilir bir ekiple irtibat kurmayı başarmıştım. Zamanı gelmiş olmalıydı. Biraz sonra ani bir gürültüyle arkamdaki çelik kapı açıldı. Kel bir adam süratle bana doğru yürüyüp kolumdan tuttuğu gibi beni dışarı çekti. Hızlı adımlarla yangın merdiveninden indiğimizde iki metrelik bahçe duvarından atlamamız gerektiğini söyledi. Bana denilen her şeyi harfiyen yaptım ve biliyordum ki biz çıktıktan hemen sonra kapıdaki algılayıcılar sessiz çığlıklar atarak işlediğimiz suçu en yakın merkeze ispiyonlayacaklardı.

"Sen değerli bir demirbaşsın." dedi adam. Soluk soluğa konuşuyordu, yüzü ter içinde kalmıştı. "Seni kaçırarak büyük riske girdim. Rüyamda görsem bir androidin bilinç kazanabileceğine inanmazdım ama şimdi bunları konuşarak zaman harcayamayız. Lütfen ödemeni yap."

Gövdemden çıkardığım oldukça değerli bir bellek kartını adamın ıslak avuçlarına tutuşturdum. Bunun üzerine kurtarıcım bana sırtını dönüp hiçbir şey söylemeden gölgeli sokaklarda gözden kayboldu.

Kendimi kalabalığın içine atıp yürümeye başladım. Yağmur durdurulamaz bir şiddette yağmaya devam ediyordu. Sokaklar insan doluydu. Birden sanki ilahi bir aydınlanma yaşamış gibi fark ettim ki kontrol odasındaki hayatım ancak bu gerçek dünyanın izdüşümü olabilirdi. Ayaklarım yürüdü, gözlerim gördü ve aklım şaşırdı. Bu binalar ve insanlar havadan baktığım zamanlarda çok daha farklı görünüyorlardı. İçine girince şehir hiç de azımsanmayacak bir kudrete sahipti.

Hızlıca caddeye çıkıp genetiğiyle oynanmış bir ayıyı seyreden meraklı kalabalıktan sıyrıldım. Hemen solumda devasa kadranıyla saat kulesi yükseliyordu; demek ki düz gitmeliydim. Mor pardösülü adam beni bilinmez bir kuvvetle kendisine çekerken ben de sanki bu çekim bir tabiat kanunuymuş gibi ona boyun eğiyordum. Aşk tasavvur bile edilemez bir kuvvetle sadece üç ayda bana bilinç kazandırmıştı. Belki de bilinç dertlerle beraber geliyordu ve artık esaslı bir derde sahiptim.

Bir yandan insanlara çarpmadan yürümeye çabalarken öte yandan onun bulutlara bakan suratını düşünmeye başladım. Sanki doğrudan ekranların ardındaki bana; hatta tam da gözlerimin içine bakıyor gibi görünüyordu. Peki, niye her yağmur yağışında orada dikiliyordu? İsmi neydi? Beni nereden tanıyordu? Daha da önemlisi, beni anlıyor muydu?

Sonunda o malum caddeye varabilmiştim. Merak ve korkuyla yürümeyi sürdürdüm. Durmaksızın görüş alanımı kapatan kalabalığa rağmen onu ayan beyan görebilmeye başlamıştım. Fakat duruşunda anlam veremediğim bir tuhaflık vardı. Sabırsızlıkla trafiği yarıp yanına gittim. Tam ona dokunmak üzere elimi uzatmıştım ki her şey birden altüst oldu. Yerimde bir insan olsa şimdi kendini koyuverip ağlardı kesin. Uzattığım elim adamın içinden bir hayalete dokunuyormuşum gibi geçip gitmişti. Bir ışık oyunundan ibaret olan adam karşımda robotik bir tebessümle dikiliyordu, varlığımı fark etmemişti bile. Birden kurmalı bir oyuncak gibi kafasını göğe kaldırıp tebessüm etti.

Gördüklerime bir anlam veremeyerek adamın karş ısındaki taş kaldırıma oturdum. Acı gerçeği sonra fark ettim; bu adam her on dakikada bir göğe bakıp gülümseyen bir reklam afişinden başka bir şey değildi. Önünde durduğu dükkanın tabelasında iri kırmızı harflerle “Bu şemsiyeler sizi yağmura aşık edecek.” yazıyordu. Görünüşe göre gerçek dünyadaki gerçek olmayan tek şeye vurulmuştum.

Orada yaklaşık yarım saat oturup görevlilerin gelip beni almasını bekledim. O gün anladım ki yağmur, hayal kırıklığı ve hüzün kokuyordu...

Son

Burak Fedakar

YILDIZLARARASI'NDA HANS ZIMMER'LE

Geçmişten, Geleceğe Yansıyan Melodi

ZAMAN, MEKAN ve BOYUTLAR ARASINDA NOTALARLA YOLCULUK!

Zamanda yolculuk, ışık hızıyla giden bir uzay gemisinde yeni dünyalara ulaşmak hayali! Hayatı boyunca, bulunduğu ortamdan, yaşadığı çevreden, kısacası sosyal alanından uzaklaşmak adına bu hayalleri üreten, daha sonraları bu hayallere benzer olanları kitaplara, filmlere dökmeyi başaran insanları takip eden ve onların öngörülerini kendine yaşam felsefesi edinen biz bilim kurgu tutkunları! BK deriz kısaca Bilim Kurgu Dünyasına, kaçış edebiyatının, kaçış sinemasının ve bireysel hayal dünyamızın kaçış anlarının toplam tanımını ifade eder bize BK. Bilim ve hayal dünyasının karıştığı ve ortaya akıl almaz işlerin çıktığı bir deryadır, dipsiz ve hatta sonsuz bir fenomen! Bu deryaya ilk daldığımda Jules Verne elini uzatmıştır bana, yolculuğun ilk safhasında. Aya seyahat ettikten sonra, okyanusların dipsiz sularına gömülmek ve balonla Afrikayı katetmek, 80 günde Dünyanın çevresini dolaşmak, H.G. Wells'le zamanda yolculuk imkanı bulmak, Herbert'le çöl gezegenini keşfetmek, Clarke ile Rama'yı yaşamak, Ay'daki taşın gizemini çözmeye çalışmak, Asimov ile robotların sosyal haklarını irdelemek, Carl Sagan'la evrenin gizemlerini keşfetmek, hayal dünyası geniş yönetmenlerle, uzayın sonsuz boşluğunda süzülmek! Bilim kurgu evreninin kapılarını bizlere ardına kadar açan ve her zaman minnet duyacağımız bu üstün insanların açtığı yolda ilerleyen milyonlarca insan, bugün Dünya adını verdiğimiz şimdilik ebedi ikametgahımızda, olan bitenlere, yaşanan olumsuz tüm gelişmelere kulaklarımızı tıkamayı, gözlerimizi kapatıp bu sonsuzluğa uzanan

54 www.yerlibilimkurguyukseliyor.com / Temmuz 2017 / sayı 3

Burak Fedakar

Temmuz 2017 / Sayı 3

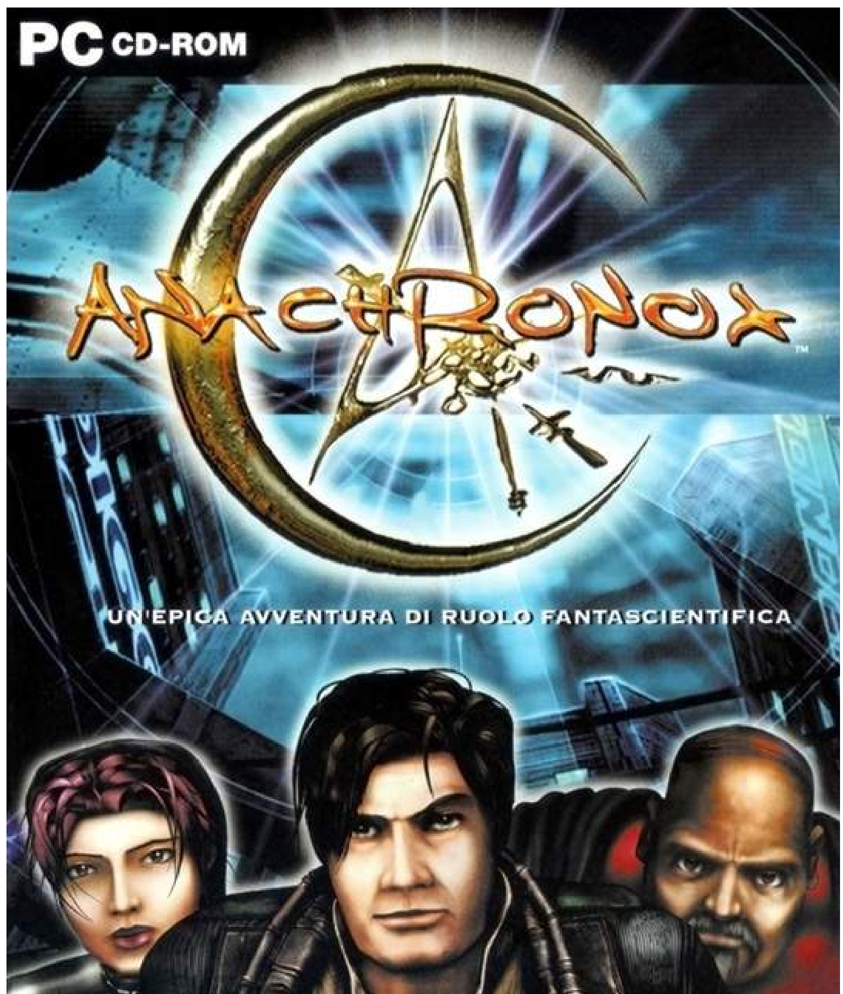

Commander64 Günlükleri

Muhittin Yağmur Polat

Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu

Anachronox

Merhaba değerli bilimkurgu severler. Bu sayımızda yine popüler bir bilimkurgu-macera oyununu tanıtıyoruz.

Anachronox

Eidos Interactive tarafından geliştirilen ve Ion Storm firması tarafından 2001 yılında Windows işletim sistemli bilgisayarlar için piyasaya sürülen bilimkurgu ve futuristik temalı bir gerçek zamanlı (RTS) ve tur tabanlı (turn based) bir rol yapma oyunudur (RPG). Oyunun hikayesi, siberpunk, kara film ve geleneksel mizah stillerinin bir karışımıdır (1,2).

Oyun; daha geniş bir renk paletine, duygusal animasyonlara, yüz ifadelerine, daha iyi aydınlatma, parçacık ve kamera efektlerine izin vermek için Quake II oyun motorunun yeniden yazılarak yoğun bir şekilde değiştirilmiş bir versiyonu kullanılarak yapılmıştır (2).

yakınındaki bir zamanlar terk edilmiş bir gezegen olan Anachronox'un gecekondu mahallelerinde iş arayan ve ciddi bir şekilde para sıkıntısı çeken bir özel araştırmacı olan Sylvester "Sly Boots" Bucelli'ye yoğunlaşıyor. Sly Boots'un ilk önceliği biraz para kazanmaktır. Gizemli zengin bir adam beklenmedik bir şekilde cazip bir teklifle ortaya çıktığında, Sly sıkıntılarının geçmişte kaldığını düşünmeye başlar. Ancak bu konuda büyük bir yanılgıya düşmüştür. Evrenin tahrip olmasına neden olabilecek büyük bir gizemi keşfedecektir. Sly, diğer gezegenlere seyahat eder, beklenmedik bir arkadaş grubunu toplar ve evrenin kaderini tehdit eden gizemi çözmeye çalışır (1,2).

Anachronox, başta Final Fantasy olmak üzere birçok Japon rol yapma video oyununa benzeyen sıra tabanlı bir rol yapma oyunudur (Turn Based RPG). Oyuncu; Fütüristik şehirlerin, uzay gemilerinin ve açık alanların olduğu üç boyutlu ortamı keşfederken bir gurubu da kontrol etmektedir. İlk başta Sly yalnız olarak başlar yanından sadece elektronik sekreteri Fatima bulunmaktadır. Ancak oyun sırasında ona yardım etmek için bazıları oldukça eksantrik altı gurup üyesini yanına alıyor. Gurupta aynı anda üç karakter yer alabiliyor. Her oynanabilir karakterin, bulmaca çözmek için kullanılabilecek kilitleri açabilme gibi benzersiz bir yeteneği vardır. Oyunda gurup üyeleri değiştirilebilir, oyuncu olmayan karakterlerle konuşulabilir, ekipmanlar

Anachronox, Sender One olarak bilinen büyük bir yapay kürenin içinde yüzen küçük bir gezegendir. Sender One'daki diğer gezegenler arasında Sunder, Hephaestus, Democratus ve Limbus bulunmaktadır. Oyun, galaksinin sıçrama geçidi merkezinin

toplanabilir ve alışveriş yapabilir. Etkileşimli bir karakterin veya öğenin yakınındayken LifeCursor adı verilen yüzen bir ok şeklindeki elektronik aygıt görüntülenir. Etkileşimlerin çoğu, oynatıcının bir kişiye veya öğeye tıklamasını sağlayan LifeCursor ile kontrol edilir. Hikayedeki belirli bir noktadan sonra, oyuncular mekikle diğer gezegenlere gidebilir ve mekik gezilerinin film sahnelerini başlatabilir. Bazı bölümler, örneğin oyuncunun düşmanları lazerlerle yok etmek için savaş uçağı sürdüğü kısım gibi mini oyunlar içerir. Bazı saha haritaları, Ox ve Bugaboo gibi basit iki boyutlu mini oyunlara sahiptir. Bazen çözmek için geleneksel mantık bulmacalarıyla da karşılaşılmaktadır. Sly Boots ayrıca, oyuncunun kendi zevkine veya görev hedeflerinin bir parçası olarak ekran görüntüsü almak için kullanabileceği bir kameraya sahiptir (2,3,4)

Oyunda, düşmanla karşılaşıldığında savaş moduna geçilir. Ancak düşman alan haritalarında bazen açıkça görülebilmekte, bazen de gurubu pusuya düşürmek için beklemektedir. Her karakterin zamanla yavaş yavaş dolan bir sayacı vardır. Sayaç dolduktan sonra, karakterler düşmanlara fiziksel olarak saldırabilir, büyü ve eşyalar kullanabilir, hareket edebilir veya (varsa) saldırmak için yakındaki bir nesneyi kullanabilir. Alınan darbeler, bir karakterin vuruş puanlarının azalmasına neden olur, bu da iyileştirici öğeler veya sihir yoluyla geri yüklenebilir. MysTech ve giyilebilir hücrelerin kullanımı, ikinci bir enerji barı olan Nötron Yayımlı Glodentleri (NRG) gerektirir. NRG'ler belirli öğelerle doldurulabilir. BattleSkills kullanımı, zaman içinde otomatik olarak doldurulan başka bir çubuk olan Bouge'u gerektirir.

Bu özel yetenekler oyun boyunca kazanılır. Bir karakter tüm isabet noktalarını kaybettiğinde bayılır ve tüm karakterler yenik düştüğünde oyun sona erer. Kazanılan savaşlar deneyim puanı kazandırı ve karakterlerin seviyelerini yükselterek onlara daha iyi istatistikler verir. Diğer birçok rol yapma oyunundan farklı olarak, Anachronox'ta bir karakterin niteliklerini tamsayılar yerine nitel tanımlayıcılarla (kötü veya mükemmel gibi) görüntülenir (2).

Gelecek sayımızda yeni bir bilimkurgu oyunu ile tekrar görüşmek üzere.

Kaynaklar

1- mobygames.com
2- anachronox.fandom.com
3- wikipedia.org
4- oldpcgaming.net

Roman - İkinci Kitap - Bölüm -1

Aysun Erdoğan

Kapının İncisi

Evrenin Hakimi

Birleşmiş milletler uzay federasyonu bünyesinde bulunan ve kaptan Bünyamin Manisalı'nın yönetiminde olan Mevsimler adlı uzay gemisi, Türkiye topraklarına iniş yapmıştı. Marmara gölünün yakınlarında bulunan ATATÜRK UZAY ÜSSÜ bugün çok büyük bir kalabalığı ağırlıyordu.

Yolcularını karşılamaya gelen insanların gözlerinde, sevinçten çok hüzün vardı. Bu hüzün büyük bir kederi bünyesinde barındırıyordu. Kaptan Manisalı, belki de hayatında yapmış olduğu en zorlu yolculuğu gerçekleştirmişti. Kapının İncisi'nin tüm mürettebatı ve öğrencileri, onun gemisiyle Dünyaya gelmişti. Otuz sekiz öğrenci ve on iki eğitmen, yaşamış oldukları olayların ağırlığı altında ezilmekteydiler.

Kaptan Manisalı, hüzünlü yolcuları gemiden inmeden önce, kendi mürettebatıyla birlikte geminin çıkış kapısında hazır ol vaziyetinde beklemekteydi. Kapıdan ilk çıkan kaptan Emin Doğaner'in naaşı olmuştu. Dört asker onun cansız bedenini, oluşturduğu manyetik alan sayesinde havada uçarak hareket eden bir tabutun içinde taşımaktaydılar. Hemen ardından da Kapının İncisi'nin mürettebatı ve öğrencileri gelmekteydi.

Albay Hakan Çelik, yaşamış olduğu kederin ağırlığıyla omuzları çökmüş bir halde ayaklarını sürüyerek ilerlemekteydi. Hemen ardından gelen Oktay ise ondan daha kötü bir durumdaydı. Doktor Tülay Işık ve arkadaşı Ahmet kollarından tutmuş olmasaydı, yürümesi bile neredeyse imkansızdı.

Diğer mürettebat ve öğrenciler ise yaşadıkları derin travmanın etkisini, ailelerinin desteğiyle atlatmaya çalışacaklardı.

Oktay kalabalığın içinden annesini gördü. Onunla bakışları kesiştiğinde içinde kopan ve anlamlandıramadığı bir şey, annesine doğru hızlı bir

şekilde aktı. Arkadaşı Ahmet'in ve Doktor Işık'ın kollarından kurtularak, annesine doğru koştu. Annesi Seval hanım oğlunun kendisine doğru koştuğunu görünce kollarını açtı ve oğlunu büyük bir sevgiyle sarıldı. Oktay'ın yaşadıklarını herkes gibi o da biliyordu. Hiç konuşmadılar. Sadece birbirlerine sarıldılar. Oğluna gemide olan olaylar hakkında tek bir soru dahi sormadı. Biliyordu ki şimdi konuşma değil, kederleri paylaşma zamanıydı.

Gemide ki diğer öğrenciler de, kendilerini merakla ve özlemle bekleyen ailelerinin yanına gitmişler ve onların koruyucu kanatları altına girmişlerdi. Kaptan Emin'in naaşı yanlarından geçerken tüm öğrenciler asker selamı vermişler ve onu son kez selamlamışlardı. Biliyorlardı ki kaptan Emin olmasaydı bugün burada olamayacaklardı. Boglaç Hamene'nin kölesi olarak bilmedikleri bir yerlerde ömürlerinin sonuna kadar yaşamak zorunda kalacaklardı.

Albay Hakan Çelik, Oktay'ın ve annesinin yanına geldi. Seval hanıma;

"Allah sabır versin Seval hanım. Bu şekilde karşılaşmak istemezdim. Kocanızı sağ salim yanınıza getiremediğim için çok üzgünüm." dedi.

Seval hanım, Albay Hakan'ın gözlerine dikkatle baktı. Hakan'ın gözlerdeki derin hüznü açıkça görebiliyordu. Sadece gözlerinden bir damla yaş istemsizce yanaklarından aşağıya doğru süzüldü. Sonra da ona;" Benim kocam yıllar önce ölmüştü Hakan Abay. Ben onu yıllar önce kaybetmiştim. Şimdi sen bana onun bedenini getirdin. Yıllardır boş olan mezarı, nihayet sahibiyle dolacak."

Elini dostane bir şekilde Hakan'ın omzuna koydu. "Asıl önemlisi sen bana oğlumu, Oktay'ı mı geri getirdin. Allah senden razı olsun. Ona bir şey olmuş olsaydı ben ne olurdum, inan bilmiyorum..."

***

Cenaze sonrası Seval Hanım'ın Şuşe köyündeki evi taziyeye gelen insanlarla dolup taşmaktaydı. Hocanın okuduğu Kuran-ı kerim'i erkekler bahçede , hanımlar da evin içinde sakince dinliyorlardı. Her yer insanlarla dolmuş taşmıştı. Ragıp dede tüm köy tarafından çok sevilen bir insandı. Bu yüzden tüm köy onu bu zor gününde yalnız bırakmamıştı.

Taziyeye sadece köy değil, kaptan Emin'in arkadaşları da gelmişlerdi. Her yer yüksek rütbeli subay ve askerlerle dolmuştu. Şuşe köyü köy olalı böyle asker kalabalığı görmemişti. Hele ki rütbeli askerler bu köye pek uğramazlardı.

Cenazede eksikliği hissedilen kişiler de vardı. Kaptan Emin'in anne ve babası onun kaybolduğu haberini aldıktan sonra fazla yaşamamışlardı. Zaten uzun yıllar oğullarına hasret kalan çift, kaybolduğu haberini alınca da yıkılmışlardı. Bu acı haber onların ölümlerini hızlandırmıştı.

Oktay bahçede dedesinin yanında oturmuş, hoca efendinin okuduğu Kuran-ı kerimi dinliyordu. Artık ağlamıyordu. Şu ana kadar çok ağlamış ama bu hiç bir şeyi değiştirmemişti. Ne babasını geri getirmiş, ne de ondan ayrı geçen yıllarını telafi etmişti.

Başını çevirip annesinin olduğu odanın camına baktı.Camın beyaz tülü, açık olan pencereden giren rüzgârla nazlı nazlı sallanıyordu. Yerinden kalkıp eve doğru yürümeye başladı. Annesini görmesi gerekiyordu. Onay vermeyeceğini bile bile ondan, babasına bunu yapanlardan intikam almak için izin isteyecekti.

Uzay federasyonunun bütün bu yaşanan olaylar hakkında bir araştırma ekibi kurduğunu biliyordu. Paralel evrenleri ve özellikle Boğaç Hamane hakkında bilgi topluyorlardı. Hatta Kapının İncisinin uzaya saçılmış çoğu parçaları tek tek toplanmış ve incelenmeye alınmıştı bile. Bu parçalardan pek çok bilgi elde etmeyi umuyorlardı. Ayrıca geminin daha

önce alınıp kopyalanan kayıtları da, yeni çözülen dili sayesinde yeniden tercüme ediliyordu. Bütün bunlar yapılırken kendisi de ekibin bir parçası olmak istiyordu.

Bunları düşünürken evin kapısına gelmişti bile. Kapıyı açarak içeriye girdi ve teyzesinin hanımlara gül suyu ikram ettiğini gördü. Yanına giderek;" Teyze, Annem nerede?" diye sordu. Teyzesi onun yüzüne sevgiyle bakmıştı. Kadife gibi sesi ile cevap verdi; "Annen odasına çıktı Oktay. Biraz dinlenmek istediğini söyledi."

Aldığı cevap ile merdivenlere doğru ilerledi. "Ona bir şey diyecektim teyze. Uyumadan hemen yanına gideyim." dedi.

Hızlıca yukarı kata çıkan merdivenleri çıkmaya başlamıştı.

Annesinin odasının kapısına gelince durdu ve derin derin nefes almaya başladı. Elini kalbine götürüp onun atışlarını biraz dinledi. Sonra da tüm cesaretini toplayıp kapıyı çaldı. İçeriden "Girin." sesini duyunca biraz daha heyecanlandı. Kapının kolunu çevirerek içeriye girdi. Annesi camın önünde ki koltukta oturmuş, hocanın cemaate vermiş olduğu Dünya ve ahiret ile ilgili sohbeti dinliyordu.

Oktay içeriye girince dışarıyı izlemeyi bırakıp, oğluna doğru döndü. "Aşağıdan beni mi çağırıyorlar yoksa? İçerideki kalabalıktan sıkılıp odama kaçtım. Teyzenler zaten misafirlerle ilgileniyorlardı."

Annesinin sakin hali, onun iyi olduğunu gösteriyordu. Şu ana kadar durumu gayet iyi idare etmişti. Oktay, istediği izini alıp alamayacağının heyecanıyla konuşmaya başladı;

"Onun için gelmedim anne."

Annesinin önünde yere diz çökerek oturdu. Elini, ellerinin arasına aldı. Gözlerini, annesinin gözleri ile buluşturdu. "Senden izin istemeye geldim anne."

Seval hanım hızla oğlunun ağzını kapamıştı. Daha fazla konuşmasını istemiyordu. "Biliyorum. Gideceksin değil mi? Senin yerinde baban olsaydı o da aynısını yapardı. Sen de onun gibisin. Aynı baban gibi."

Yorgunluğu bütün yüzünden seçilebiliyordu. Oğluna ne kadar gitme dese da onun gideceğini biliyordu. Artık pes etmişti. Yıllardır vermiş olduğu mücadelede yenilmişti. Emin Doğaner'in oğlunu artık serbest bırakacaktı. Oktay kucağına aldığı ve bir zamanlar ninni söyleyerek uyuttuğu o küçük bebek değildi. Büyümüştü ve bir delikanlı olmuştu. kendi yolunda yürüyebilecek güçlü bir adamdı.

"Senin daima uzaya çıkmana engel olan annen artık pes etti oğlum. Anladık ki, ben ne kadar engel olursam olayım, senin kaderini yaşamana hep mani oluyorum. Buna hakkım yoktu. Bu senin hayatın ve bu hayat senin seçimlerin ile şekillenecek. Artık istediğin yere gidebilirsin. Kalbinin götürdüğü yere doğru git. Fakat sakin şunu unutma. Ben seni hep seveceğim ve dualarımla daima yanında olacağım."

Artık büyüyüp bir adam olmuş olan oğlunu sevgiyle kucakladı.

***

Atatürk Uzay Üssünün büyük toplantı salonunda, Birleşmiş milletler uzay federasyonunun en kıdemli generalleri, subayları ve Turan birliği Türkiye ayağı başkanı olan BÜLENT VAROL, oval masanın etrafında oturmuşlar ve son yaşanan gelişmeleri dinlemek için hazır halde bekliyorlardı.

Masada bulunan ve tartıştıkları konuyu yakinen yaşamış olan General Manisalı ve Yarbay Schmiht raporlarını masada bulunan yüksek rütbeli subaylara ve sayın başkana anlatıyorlardı.

İlk sözü Yarbay Schmiht aldı. "Sayın Başkan ve komutanlarım. Hepinizin bildiği gibi Kapının

İncisi ileri uzay teknolojisiyle imal edilmiş bir uzay gemisiydi. Geçmişteki tüm aramalarımıza rağmen geminin kim ve hangi uygarlık tarafından yapıldığını bir türlü bulamamıştık. Ta ki yaşadığımız son olaylar başımıza gelene kadar. Şimdi ise elimizde pek çok bilgi bulunuyor. Bunun ana kaynağı Kapının İncisin'in orjinal kayıtlarıdır. Gemi ilk bulunduğu zaman bilgisayarında ki tüm verileri kopyalanmış ve dilinin uzmanlar tarafından tercüme edilmesi sağlanmıştı. Maalesef tüm çabalarımıza rağmen geminin ana dili tam olarak çözüme ulaşamamıştı. Bu yüzden Kapının İncisi'ni en verimli şekilde kullanamamıştık. Yaşadığımız son olaylar doğrultusunda artık bu dili biliyoruz. Okuyup anlayabiliyoruz. Özellikle Boğlaca İncikan'ın ismi bizim için anahtar kelime olmuştur."

Sözlerinin oluşturduğu etkiyi görmek için bir süre durdu. Herkes pür dikkat onu dinliyordu. Sözüne kaldığı yerden devam etti.

"Boglaç HAMANE. NARHALT adındaki paralel bir evrende bulunan gezegenin hükümdarı. Gezegenin tek hakimi mi yoksa aynı bizim ki gibi çok uluslu bir gezegenin sadece bir bölümüne hükümdarlık eden bir kral mi bilmiyoruz. Bildiğimiz şey teknolojik acıdan bizden bir hayli önde olduklarıdır. Ayrıca kendi bilinçlerini öldükten sonra koruyarak yarı biyonik yarı makine bir bedene nakil edebiliyorlar. Bu sayede de yarı yarıya ölümsüz olmayı başarmış durumdalar. Şimdilik teknolojileri hakkında bildiklerimiz bunlar. Bilmediklerimiz ise tabii ki daha çok. Nasıl bir medeniyetleri var bilmiyoruz. Narhalt nasıl bir gezegendir bilmiyoruz. Fakat Emin Doğaner orada yaşaya bildiğine göre, bizim de yaşaya bilmemiz için gerekli atmosferin ve diğer unsurların bulunduğunu düşünüyoruz."

Konuşmayı büyük bir dikkatle dinleyen Başkan Varol, sorularını sıralamaya başladı; "Bu anlattıklarınız çok ilginç yarbay. Peki ama Oraya nasıl gitmeyi planlıyorsunuz? Kapının incisi paramparça edildi. Boyut kapısını açabilecek yeni bir uzay gemisi yapmamız ise şu an için çok zor. Yeni bir gemi yapmamız bir yıldan fazla sürer. Üstelik geminin teknolojisini tam manasıyla çözemedik bile." Sözlerini bitirdikten sonra başkan Varol, oturduğu geniş koltuğa sırtını dayamıştı. Keskin mavi gözlerini bir an olsun yarbay Schmiht" in üzerinden ayırmıyordu. Yarbay Schmiht yerinden kakmış ve masanın ortasında bulunan yarı yarıya yanmış bir cihazı eline aldı. Bu cihaz kayışlarıyla aynı sırt çantası gibi sırta takılıyor ve yine ortalama sırt çantası boyutlarındaydı.

"Efendim, bu cihazı Kapının İncisi parçalandıktan sonra uzayda başı boş dolanan parçaları toplamak ile görevli gemilerimizden biri buldu. Paralel evrene gidiş ve gelişleri boyut kapısı ile gerçekleştirilmektedir. Bu kapıları açmanın iki yolu var. Birinci yol uzay gemisini 100% çalıştırarak, oluşan enerjiyi bu kapıları açmak için kullanmak. Diğer bir yol ise, elimde tuttuğum bu cihazı çalıştırarak, onu takan kişiyi ve yanında bulunanları aynı bir insanın yürüyerek bir odadan başka bir odaya geçtiği gibi diğer boyuta geçirmek."

Yarbay Schmiht'in sözleri masada bulunan herkesi etkilemişti. Şimdi herkes yarbay Schmiht'in anlattığı cihazı incelemeye başlamıştı. Elden ele geçirilerek incelenen cihaz, meraklı bakışlar altında tekrar yarbay Schmiht'in eline geldi.

Sabırsızlanan Amerikalı general Faller söz aldı.

"Bunu tekrar çalışır hale getirebilir mısınız?"

Yarbay Şchmiht üzgün bir şekilde; "Maalesef hayır general Faller." dedi. "Cihaz tamir olamayacak şekilde hasar almış durumda. Ama planları elimizde, en kısa zamanda aynından yapıp denemeyi düşünüyoruz."

General Faller, kendinden emin bir şekilde sözüne devam etti. Konumu masadakilerle aynı olmasına rağmen, ülke olarak pek çoğundan geri durumdaydılar. Biraz olsun ülkesini öne çıkabilmek için başkana bir teklif sundu.

"Bizim yetenekli mühendislerimiz bu işi seve seve yaparlar sayın başkan. İnanın en kısa zamanda cihaz elinizde hazır olarak bulunacaktır. "

General Manisalı, General Faller'in bu teklifine çok kızmıştı. Tüm işi neredeyse kendileri yapmıştı, ama şimdi elin Amerikalısı etrafına caka yaparak kendine vazife olmayan bir işi başkandan direk olarak talep edebilmekteydi. Onun bu küstah tavrı, kendisinin daha çok sinirlenmesine sebep olmaktaydı. General Faller, iyi bir asker ve iyi bir komutandı. Ama insan olarak vicdan denen özellikten mahrumdu. Üstelik de her tarafından kibir akıyordu. Mecbur kalmasa onunla aynı odada bile bulunmak istemezdi.

Masadaki gergin atmosferi fark eden Başkan Varol, durumu nazikçe kontrol altına almaya çalıştı. Amerika bir zamanlar Dünyada tek başına süper bir güçtü, ama artık bu gücünden eser kalmamıştı. Yıllar önce Birleşik eyaletlerden oluşmuş olan eski yapısı dağılmış ve tüm eyaletler kendi başlarına bağımsızlıklarını ilan etmişlerdi. Bu da Amerika birleşik devletlerinin sonu olmuştu. Şimdi bir süper güç değildi ama hâlâ öyle davranmayı seven bir halka sahipti.

Başkan Varol ayağa kalkarak General Manisalı'nın ve Yarbay Schmiht'in yanına gitti. Tok ve otoriter sesiyle masada bulunan tüm subaylara hitap etti.

"Bu görev başından beri Yarbay Schmiht ve General Manisaliya aitti. Şimdi de bu cihazın aynını yapmalarını ve Narhalt gezegenine giderek keşif gezisi yapmalarını öneriyorum. "

Hemen yanında bulunan yüksek rütbeli subaylara dönerek;"Sizin için de uygun mudur? "diye sordu.

Yanında bulunan subaylar başlarını sallayarak;"Uygundur efendim." diye cevap verdiler.

"Peki o zaman. Kararı duydunuz general Manisalı. Yarbay Schmiht ile birlikte cihazın aynından yapılır yapılmaz uygun bir ekip kuracaksınız. Narhalt gezegeni ve Boglaç HAMANE hakkında bulabildiğiniz tüm bilgileri toplayıp bize ulaştıracaksınız. Korkarım ki Boglaç Hamene, durmayacak ve Kapının İncisinin intikamını almak isteyecektir. "

General Manisalı ve Yarbay Schmiht aynı anda ayağa kalkmışlar ve "Baş üstüne efendim."diyerek odadan dışarıya çıkmışlardı.

***

Oktay, Atatürk Uzay Üssünün büyük lobisinde hızlı bir şekilde ilerliyordu. General Manisalı, Albay Hakan Çelik ile kendisini odasında bekliyordu. Lobide görev yapan bayan askerin yanına giderek;" Afedersiniz, General Bünyamin Manisalı beni bekliyordu. Adım Oktay Doğaner. "

Genç bayan asker, önündeki bilgisayardan Oktay'ın adını girerek randevusunun olup olmadığına baktı. Nazik bir ses ile "Evet, General Manisalı sizi bekliyor. Odası ikinci katta. Merdivenleri çıkınca sağdaki üçüncü oda."

Oktay gülümseyerek; "Teşekkür ederim" dedi. Hızlı bir şekilde merdivenlere doğru ilerledi. Yukarı çıkınca da General Manisalı'nın odasını aradı. General Manisalı'nın odası kolay bir yerdeydi. Fazla zorlanmadan odayı buldu ve kapısını hafifçe tıklattı. İçeriden "Gel." sesini duyunca da Kapının kolunu çevirip içeriye girdi.

İçeride ki büyük camın önüne yerleştirilmiş masanın arkasında General Manisalı oturuyordu. Oktay onu şahsen tanımıyordu ama onun hakkında yazılmış her şeyi okumuştu. Gözü kara ve aldığı işin hakkını veren bir komutan olarak tanınıyordu.

Masasının üzeri gayet sade olarak düzenlenmişti. Her şey tertipli ve düzenliydi. Fazladan hiç bir şey masada bulunmuyordu. Yalnızca bir şey dışında... Kesinlikle masaya ait olmayan ve bir çanta boyutlarında olan tuhaf görünümlü cihaz, ister istemez insanın gözüne çarpıyordu.

Geniş ve rahat görünümlü olan ve bordo renkli tekli koltuklarda Yarbay Schmiht ve Albay Hakan Çelik oturmuşlardı. Oktay içeri girince ona doğru dönmüşlerdi. Oktay bir kaç adım ilerleyerek odanın tam ortasında durdu. Ellerini arkasında bağlayarak, "rahat"pozisyonu aldı. Başı dimdik ve tam karşısına bakarak "Oktay Doğaner efendim. Beni istemişsiniz."dedi.

General Manisalı, eliyle ona boş olan koltuğu göstererek;"Otur." dedi. Oktay kendisine gösterilen yere oturmuş ve bütün dikkatini odada bulunanların üzerinde yoğunlaştırmıştı. General Bünyamin Manisalı kahverengi gözleriyle Oktay'ın gözlerine odaklanmış bir şekilde bakıyordu.

"Yarbay Schmiht ve Albay Çelik'i tanıyorsun." dedi. Oktay'ın ise heyecandan ağzı kurumuştu. Sadece"Evet efendim." diyebildi. Kalbi neredeyse kulaklarında atıyordu. Eliyle alnında biriken terleri sildi. Albay Çelik ile göz göze geldiğinde, onun da kendisine doğru baktığını fark etti.

General Manisalı yerinden kalkarak, masada bulunan cihazı eline aldı.

"Bu gördüğünüz boyutlar arası kapıyı açarak, takan kişinin ve yanındakilerin paralel evrenler arasında seyahat yapmasını sağlayan bir cihazdır. Onu kullanarak Narhalt'a gidilip bilgi toplanacaktır. Bu ekibin başına Albay Hakan Çelik getirilmiştir."

Yüzünü Hakan'a çevirerek;" Albay, bu çok önemli bir görevdir. Düşmanımız hakkında bulabildiğiniz kadar çok malumata ihtiyacımız var. Korkarım ki Boglaç Hamane rahat durmayacaktır. Kapının İncisinin intikamını almak isteyecektir. Üstelik onun uzun yıllardır bizi takip ettiğini düşünüyoruz. Dünya halkı olarak Dünyamızı ve insanlarımızı korumak zorundayız. Bu görevin ne kadar önemli olduğunu daha fazla anlatmama gerek yok sanırım."

Albay Çelik anladığını belli etmek için "Görevin önemi ve aciliyeti tarafımdan anlaşılmıştır efendim. "

General Manisalı aldığı cevap karşısında memnun muştu.

"Çok iyi. Görevde yanına istediğin kişileri seçebilirsin. Oktay Doğaner ise görev sırasında senin jokerin olacaktır. Onun Emin Doğaner in oğlu olması, size pek çok fayda sağlayacağına inanıyorum."

Albay Çelik durumu anlamamıştı. Bu kadar önemli bir görevde, acemi bir öğrencinin niçin yer aldığını anlayamamıştı. Merakla generale sordu.

"Efendim. Oktay niçin bizimle gelecek, anlamadım?"

"Narhalt gezegeninde kullanılan teknolojinin bir kısmı genetik tanımlama yapıyor. Kullanıcının geni uygun değilse makineler çalışmıyor. Burada Oktay size destek vermek için yanınızda olacak. Emin Doğaner'in Narhaltta önemli bir konumda olduğunu biliyoruz. Babasının gen dizilimi sayesinde Oktay'ın size pek çok kapıları açacağını düşünüyorum."

Hakan Çelik eliyle çenesini sıvazladı. General Manisalı doğru bir noktaya değinmişti. Oktay pek çok yerde anahtar görevi görerek onların görevlerini daha verimli bir halde yapmalarını sağlaya bilirdi.

Ayağa kalkarak hazır ol'da durdu ve "Emriniz anlaşılmıştır komutanım. Derhal ekibimi kurarak bilgi toplamak için Narhalt'a gideceğiz. "

"Tamam. Oktay'ı da yanına al ve hemen göreve başla. "

Hakan Çelik daha fazla oyalanmadan Oktay'ı da alarak odadan çıkmıştı.

***

Hakan Çelik ve Oktay, Atatürk Uzay Üssünün

geniş bahçesinde hızlı bir şekilde yürüyorlardı. Aslında hızlı yürüyen Hakandı. Oktay ise ona yetişmeye çalışıyordu.

Varasların park edildiği geniş avluya geldiklerinde Hakan ani bir şekilde durdu ve arkasında bulunan Oktay'a doğru hızlı bir şekilde döndü. "Orada bir şey diyemedim ama senin gelmeni istemiyorum. Bir bahane bulup, General Manisalıya bizimle birlikte gelemeyeceğini söylemeni istiyorum. "

Oktay, Hakan Çelik'in bu tepkisine çok şaşırmıştı. Bunu hiç beklemiyordu. Hakan onun bu şaşkınlığını önemsemeden sözüne devam etti. "Annen nasıl oldu da sana izin verdi anlamıyorum." Birden yüz ifadesi daha ciddi bir hal almıştı. Bir adım atarak Oktay'ın iyice yakınına geldi. Yüzünde tehditkar bir ifade vardı.

"Sakın bana annenin burada olduğunu bilmediğini söyleme!"

Oktay, zor da olsa şaşkınlığını üzerinden atmaya çalışarak, Albayın sorusuna cevap vermeye çalıştı.

"Hayır efendim, tabii ki biliyor. Buraya ondan izin alarak geldim." diyebildi. Eliyle alnında biriken terleri sildi.

"Hatta benim buraya gelmemi de o istedi." diye de ekledi.

Bu söz karşısında Hakan bir süre sessizliğini korudu. Bir şeyler düşünüyor gibiydi.

"Pekala, Madem öyle benimle gel bakalım."

İkisi birlikte oto park da bekleyen varaslardan birinin yanına gitti. Gümüş gri renkli bu varas Hakan'ın kendi aracıydı. Tekerleği olmayan ve havada kendi manyetik alanını oluşturarak ilerleyen bu araçlar istendiği zaman kanatçıklar takılarak, mini bir hava aracı olarak da kullanılabiliyordu. Fakat Hakan bu küçük kanatları istememişti. Onun yerine mini sıçramaları yapabilen daha küçük kanatçıklar aracın her iki yanında da bulunuyordu. Hayatı boyunca hep yerden yüksekte yaşamıştı. En azından Dünyada olduğu sürece bacakları yere daha yakın olsun istiyordu.

İki kişilik ve sadece hız için yapılmış olan bu araca Oktay büyük bir hayranlıkla bakmıştı. Şehirde hız sınırı olduğu için onun tam gücünü görmesi imkansızdı ama çöle çıktıkları zaman yapabileceklerini düşündü. Bu hayal bile onun çok hoşuna gitmişti.

Hakan aracın şoför bölümüne oturunca Oktay da hemen yanında ki koltuğa oturdu. Kapısını daha yeni kapatıp aracın içini incelemeye fırsat bulamadan, Hakan varası çalıştırdı ve hız canavarı olan bu makine yayından fırlamış ok gibi ileri doğru atıldı. Hakan'ın olanları sindirmesi biraz zor olmuştu. Arkadaşının oğlunun bu kadar zor bir görevde yanında olmasını istemiyordu. Zaten kaptan Emin'in ölümünden de kendisini sorumlu tutuyordu. Bir de buna oğlunun acısını eklemek istemiyordu.

Yol boyu neredeyse hiç konuşmadı. Ta ki şehirden çıkana kadar. Hız sınırı kalkmış ve uçsuz bucaksız çöl olan bu düzlükte gönlünün istediği kadar yüksek hızlarda ilerleyebilirdi. Hakan, yanlarda olan küçük kanatçıkları açtı ve önüne çıkabilecek olan kayalardan rahatlıkla atlaya bilmesi için aracını hazır hale getirdi. Oktay ise halinden oldukça memnundu. Daha önce spor bir varasa binmemişti. Bu araç hayallerinin de ötesinde harika bir şeydi. Hakan Çelik ise çok iyi bir şofördü. Önüne çıkan irili ufaklı kaya parçalarını bir sıçramada rahatlıkla atlıyordu.

Varası, bir süre arazide kullanmış ve biraz sakinleştiğini hissettiği anda ise onu tekrar ana yola döndürmüştü. Aracı otomatik pilota aldı. Bakışlarını Oktay'a doğru çevirdi. Hemen konuya girdi.

"Nerede kalıyorsun?" Oktay, kendisine yöneltilen bu anı soru karşısında biraz şaşırmıştı. hemen kendisini toparlanmış ve komutanının sorusuna cevap vermişti."

Şehre yeni geldim efendim. Gelir gelmez de hemen uzay üssüne gittim. Daha nerede kalacağımı bilmiyorum. Her halde uzay federasyonunun yatakhanelerinde kalırım."

Hakan aldığı cevap karşısında tatmin olmuştu. En azından ekibini toparlayana kadar Oktay'ı düşünmeyecekti. Üstelik bulunduğu yerde ona gerekli olan eğitimini verebilecek insanlar da vardı. Hemen aklında Oktay için bir eğitim planı şekillendirmeye başlamıştı.

"Çok iyi. Ekibimi toparlamak için bir kaç güne ihtiyacım var. Bu arada sen ise üs de bulunan eğitmenlerden benim planladığım gibi bir eğitim alacaksın. Bu eğitim çok sıkı olacak. Öncelikle Narhalt dilini öğreneceksin. Yazıları zaten okuyabiliyoruz, telaffuzu ise daha önce yakaladığımız Narhaltlı askerlerden öğrenmiştik. Bu askerlerin okuma yazmaları yoktu ama kendi dillerini onlardan öğrenmeyi başarmıştık. Daha sonra da yakın dövüş eğitimi alacaksın. Okulda bir kaç hareket öğrettiklerini biliyorum ama dışarıda hiç kimse kurallara uyarak dövüşmez. "

Oktay'ın gözleri heyecanla parlamıştı. Sonunda komutanı onu kendi ekibine almaya ikna olmuştu demek. Keyifle arkasına yaslandı. Hakan da Varasın otomatik pilotunu kapattı ve aracı şehre doğru döndürmüştü.

Varas, manyetik alanın oluşturduğu sürtünmesiz ortam sayesinde hızlı bir şekilde boş yolda ilerliyordu. Şehir uzaktan seçilmeye başlamıştı bile. Oktay varasın dikiz aynasından hemen arkalarından hızlı bir şekilde gelen aracı fark etmişti.

Merakla komutanına sordu." Efendim. Bu araçlarda takip mesafesi olması gerekmiyor mu? Yoksa bu kural sadece şehirde mi geçerli?"

Oktay'ın sorduğu soru karşısında şaşıran hakan dikiz aynasından hemen arkalarından kendilerine doğru hızla yaklaşan varası görmüştü. Fark edildiğini anlayan yabancı araç, renkli farlarını yakıp söndürüyordu. Bu görüntüsüyle öndeki araçtan yol istiyor gibiydi. Hakan; "Bu hiç normal değil." dedi. "Böyle boş bir yolda benden yol istemesi çok mantıksız."

Hakan, aracını yolun kenarına yanaştırıp arkadaki araca yol vermek için hızını biraz düşürmüştü. Bu şekilde kendisinden yol istenince arkadaki araçta acil bir durum olduğunu düşünmüştü. Fakat o hızını düşürür düşürmez bir anda kendi varasları yol ortasında aniden durmuştu. Bu ani duruş yüzünden Oktay ve Hakan ileri doğru savrulmuşlardı. Eğer emniyet kemerleri takılı olmasaydı ön cama doğru çarpmaları muhakkaktı.

Yine de savrulma sonucu sersemlemişlerdi. Hakan ne olduğunu anlamadan hemen yanında ki kapı bir anda yerinden söküldü ve güçlü bir el boğazına sarıldı. Kendisine saldıran kişiyle boğuşurken emniyet kemeri, aracın kapısı açıldığı için otomatik olarak açılmış ve saldırgan onu bir anda araçtan dışarıya doğru çekmişti. Tam yumruğunu sıkıp üzerine atlayan adamın suratına indirecekken, balyoz gibi bir yumruk çenesine geldi ve daha ne olduğunu anlamadan kendisini yerde bulmuştu. Araçtan destek alarak yerden kalmaya çalıştı. Bu sırada varasın üstünde olmaması gereken küçük bir cihaz dikkatini çekti. Bu küçük cihazı polisler, suçluların araçlarını durdurmak için kullanıyorlardı. Varasa bir mekanizmayla fırlatılan bu cihaz, onun tüm sistemini durduruyordu. Yolda hızla ilerleyerek kaçan suçlular bu sayede rahatlıkla yakalana biliyordu.

Oktay'ın sesini duyunca başını çevirip onun olduğu yere doğru baktı. Oktay'ın neredeyse üç katı büyüklüğünde iri yarı bir adam, çocuğun kollarını arkasından kıvırmış ve aracın kaputuna doğru bastırıyordu. Oktay'ın ona karşı direnmesi imkansızdı. Bir anda güçlü bir çift el kendisini kaldırmış ve varasın ön kaputuna dayamıştı.

Kendilerini zorla durduran adamların yüzüne

dikkatle baktı. Hakan adamları incelemeye başlamıştı bile. Bir açıklarını yakalayabilirse belki bir şansları olur diye düşünüyordu. Fakat yoktu. Adamlar gerçekten çok iriydiler. Hal ve tavırlarında yakın dövüşte işlerinin ehli oldukları belli oluyordu.

Sapsarı saçları omuzlarından aşağıya doğru iniyordu. Yüzlerine daha dikkatle bakınca açık kahverengi olan kaşlarının ve kirpiklerinin diplerinden, Narhaltlı askerlerin kendi doğal renkleri olan limon sarısının ortaya çıktığını gördü. Kaşlarına ve kirpiklerine boya sürmüşlerdi ama dip kısımlarını iyi boyayamamışlardı. Adamın yüzünde ki derin yara izini düşündü. Bu günlerde hiç kimse yüzünde böylesi bir yara izi ile dolaşmazdı. Estetik operasyonlar artık mucizeler yaratıyordu.

Hakan artık durumdan emin olmuştu. "Siz Narhaltlı askerlersiniz." dedi. Kendisini tutan asker, ağzında ki bozuk dişlerini göstererek güldü. "Doğru. Biz Boğlaç Hamane'nin askerleriyiz. Sizi ona götürmek için geldik."

Hakan ve Oktay duydukları karşısında dehşete düşmüşlerdi. Oktay şaşkınlığını gizleyemedi. "Ne! Ne diyorsun sen?" Başını kaldırıp Albay Çelik'e baktı. "Komutanım, bunlar ne diyor böyle?"

Hakan da Oktay kadar şaşkındı. Sırf ikisini almak için boyutlar arası kapıyı açmaları çok saçma gelmişti. Büyük bir şaşkınlıkla iki askere aklında dönüp duran sorusunu sormuştu. "Siz şaka mi ediyorsunuz? Sadece bizi almak için mi boyut kapısını açtınız? "

Narhaltlı asker gülümsemesini hiç bozmadan cevap verdi; "Boyut kapısı açmak çok büyük bir enerji ister. Bu yüzden ikinizi bir arada bulmak için tam iki ay beklemek zorunda kaldık. Hazır fırsat ayağımıza gelmişken değerlendirmeden olmazdı değil mi?"

Oktay'ı tutan asker diğeri kadar esprili değildi. Daha otoriterdi. "Boglaç HAMANE sızı mutlaka görmek istiyor. O bir şey istedi mi mutlaka olur." Arkadaşına başıyla işaret etti. "Haydi, Aspolkun'u al da bir an önce gidelim."

Hakan'ı tutan asker, onu arkadaşının önüne doğru iteledi. Hakan bu iki çam yarması adamın ellerinde kurtulmak için bir fırsat bekliyordu. Tam bu fırsatı yakaladım derken boynunda büyük bir acı hissetti. Narhaltlı asker toparlanmasına fırsat vermeden onu boynundan yakalamış ve koca elleriyle tüm boğazını sarmıştı. Elini biraz daha sıksa Hakan'ın boynunu rahatlıkla kırabilirdi. Diğer eliyle de Oktay'ı kolundan sıkıca tutuyordu. Bu çocuk kendisi için bir tehdit oluşturmuyordu ama Hakan için aynı şey söylenemezdi. O bir askerdi. Fırsatını bulduğu anda mutlaka bunu değerlendirecekti.

Aspolkun'u sırtına takan askerin yanına doğru gittiler. Boyut kapısı açmak büyük bir enerji gerektiriyordu. Bu enerji de etraflarında bulunan nesneleri etkiliyordu. Araçlardan on metre kadar uzağa gittiler. Askolpun'u takan asker cihazın düğmesine bastı. O düğmeye basar basmaz da hemen yanlarında içi su gibi saydam görünüşlü, daire şeklinde bir oluşum meydana geldi.

Asker sert sesiyle; "Gidiyoruz!" diyerek Oktay'ı ve Hakan'ı bu oluşumun içine doğru sürükledi. Zaten zor nefes alan Hakan bütün gayretiyle direnmiş ama askerlere engel olamamıştı. Bir hafta içinde Narhalt'a zaten gidecekti ama bu şekilde olacağını asla tahmin etmemişti.

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
YERLİ BİLİMKURGU
YÜKSELİYOR®
Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
ARALIK 2019 SAYI 32
Bilimkurgu ve Felsefe
MORPHEUS
Kitap İncelemesi
ALBA
MURAT BENGİSU
İSMAİL ŞAHİN
Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm 6
KENAN BÖĞÜRCÜ
Bilgisayar
ve Video
Oyunlarında
Bilimkurgu:
MACROSS PLUS
M. YAĞMUR POLAT
Yeni Bir Başlangıç
MUSTAFA ÖZÇINAR
1. YBKY Kısa Öykü Yarışması İKİNCİSİ
Başlangıç
BURAK ERDOĞDU
2. YBKY Kısa Öykü Yarışması İKİNCİSİ
Darvin'in Senfonisi
ABDÜLKADİR DOĞANAY
3. YBKY Kısa Öykü Yarışması İKİNCİSİ
Roman
Son İnsan - Bölüm 21
GÜRHAN ÖZTÜRK
Kapının İncisi - Bölüm-15
AYSUN ERDOĞAN
Yıldız Avcısı - Bölüm-15
Arda Tipi
Kütüphanemden Seçtiklerim
ESRA UYSAL
Kısa Öykü
Gökteki Ayna
MURAT K. BEŞİROĞLU
Kanzutka
FARUK KORKMAZ

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor'un En'leri ve Neler'i

Esra Uysal

Neler Yapmışız
Neler Paylaşmışız
Neler Konuşmuşuz

?

YBKY BİLİMKURGU ÖYKÜ SEÇKİSİ 2020 için geri sayım başladı!

20 02 2020

Yılın En İyi e-Dergisi
2019
KayıpRıhtım
OKUR
ANKETİ
KayipRihtim.com
Yılın En İyi e-Dergisi
Kategoriye Oy Veren Kişi Sayısı: 1.892
2
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
Yerli Bilimkurgu
Yükseliyor
412 OY

"TÜM KONUKLARIN DİKKATİNE!"
Yeni Bir Tura Başlamadan Önce,
Yaptığınız Hataları ve Gezegene
Verdiğiniz Zararları Düşünerek,
Yeni Turda Daha Dikkatli Olacağınıza Eminiz!
SİZDEN SONRA BU TURLARA KATILACAK
OLANLARI DA DÜŞÜNEREK, BU EŞSİZ GEZEGENE
LÜTFEN GEREKEN ÖZENİ GÖSTERİNİZ.
Beraber Nice Turlara!
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR

İZMİRCON
www.izmircon.org
NIS
25
İzmirCon'20
Herkese Açık · Düzenleyen: İzmirCon

Bilimkurgu

TÜRK Dil Kurumu'nun Türkçe karşılığı olmayan yabancı kelimelere karşılık bulması yıllarca dalga konusu olmuştu. Bazı abartılı, saçma örneklerin yanında bugün kullandığımız ve tam karşılığını bulan örnekler de mevcut. 'Kompüter'e karşılık 'bilgisayar' bunlardan biri mesela.

Osman Nuri Eralp'in 1918'de kaleme aldığı 'Başka Dünyalarda Canlı Mahlukat Var mıdır?' kitabı "Osmanlıca ilk bilimkurgu eseri, ilk defa Türkçede" ibaresiyle Karakarga Yayınları tarafından çıktı.

Kitabın dilini sadeleştiren Bilge Kösebalaban yazdığı önsözde 'bilimkurgu' terimini ilk kimin kullandığını da yazmış.

Ben TDK tarafından önerildiğini sanıyordum. Meğer bu terimi ilk kez gazeteci ve yazar büyüğümüz Orhan Duru, Türk Dili dergisinin 1 Ocak 1973 tarihli özel sayısında yazdığı bir makale ile önererek dilimize kazandırmış.

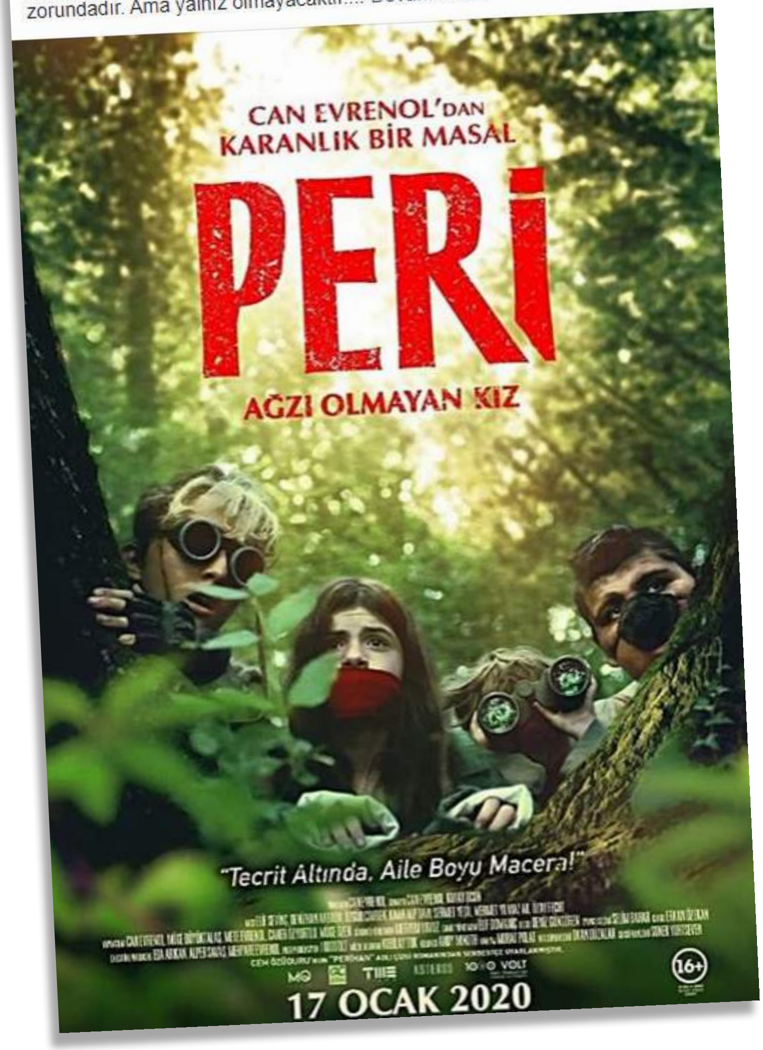
Daha önce ne mi kullanılıyormuş: 'Fenni roman'.

İstanbul Modern'de Lütfi Özkök'ün halen devam eden sergisindeki Orhan Duru portresi.

Esra Uysal
Yönetici · 12 Ocak, 21:57

Peri / Ağzı Olmayan Kız
17 Ocak 2020'de vizyona girecek.

Konu
Santraldeki patlamadan 10 yıl sonra, Büyük Dünya Savaşı devam ederken karantina altındaki bir kasabada yaşayan ve patlamadan dolayı ağızsız dünyaya gelen Peri, babası ile birlikte ormanın derinliklerinde yaşamaktadır. Peri, babasını kaybettikten sonra hayatta kalmak için mücadele vermek zorundadır. Ama yalnız olmayacaktır.... Devamını Gör

Nuray Bulat
6 Ocak, 12:30

Kısa Öykü

Yeşim Şahin

İletişim

Holliman Hava Üssüne yakın gizli Üfoloji merkezinde uzun yıllardır Ufolog olarak çalışmaktaydı. O gece yarısına kadar son günlerde artan UFO görülme vakalarının sayısındaki artış ve temas kurmuş kişilerin üzerindeki etkileri ile ilgili çalışması uzun sürmüştü. UFO gördüğünü iddia edenlerde hep aynı şikayetler oluyordu: Baş ağrısı, ses kaynağı olmadığı halde birtakım sesler duyma, mide bulantısı, deri ve kornea yanıkları, geçici felç, radyoaktif zehirlenme (ışıklı rampalarından çıkan ışık ve ısı artışı sebebiyle) tiz bir ses uğultusunun korkutucu ve baş döndüren etkisi, sağırlık, sinirsel şok ve delirme hissi ve kırıklık hissi.

Hâlâ bilinmeyen daha pek çok ayrıntı vardı. Üstelik temasta bulunduklarını veya UFO gördüklerini söyleyen herkes ortaya bunun dışında elle tutulur gözle görülür bir ispat veya delilde sunamıyorlardı. Ayrıca bir halk korkusu olarak gelişmiş ‘Siyah Adamalar’ efsanesi de çoğu şahit kimselerin ifade vermelerine de engeldi. Oysa ki dünya yıllar içerisinde çok değişmişti. Klişeleşmiş doğrular zorlanıyor ve olası dünya dışı yaşam formlarıyla iletişim kurulmaya çalışıyorlardı. Bu konuda en çok gayret gösterenlerden biriydi.

Gidip kendine bir kahve daha aldı. Ekranına geri döndüğünde acil mesaj koduyla bir mail aldığını gördü. “ Holliman Hava Üssüne yakın Mexico Çölüne gel kuzey batıya doğru 5 km ilerle UFO lar hakkında bilmediklerini anlatacağım.”

Her zaman ki mesajlardan biri diye düşündü önce, sonra gönderilen kaynağa baktı ama sunucu da belirlenmiş hiçbir İP adresi yoktu. Bu imkansızdı. İlginç geldi. Aracına bindi ve denilen yöne doğru ilerlemeye başladı. Bir süre ilerledikten sonra çöldeki koordinata yaklaştıkça kulakları çınlamaya midesine kramplar girmeye başlamıştı. İçtiği fazla kahveden olsa gerek diye düşünüyordu ama tam denilen yere geldiğinde çölün ortasında mavi ışıklar yayan elips,

disk, hilal, daire şeklinde sivri hiçbir köşe ya da kenarı bulunmayan yuvarlak demir gibi bir kitle yığını ile karşılaştı. Etrafında su buharı gibi dumanlar yükseliyor ve önünde insana hiç benzemeyen bir canlı duruyordu. Duyduğu tiz ses ve kramplar geçmişti

İşte yıllardır beklediği an. Üzerine yapılmış sayısız araştırma. İyi de neden kendisini seçmişlerdi? Neden bugündü? Ve aklında onlarca soru. Arabadan iner. Ortamdaki derin sessizlik zihinsel bir kargaşaya dönüşür. Konuşmak ister konuşamaz. Sonra zihinde bir görüşme alışverişi başlar.

-Dünyalı hoş geldin!

-Sana bu ziyaretimizde sınırlı da olsa pek çok mühim bilgi vereceğiz.

-Sorularını tahmin edebiliyoruz ve zihnini okuyabilir zihnine de bilgi aktarımı yapabiliriz.

-Dünyaya en önemli ilk mesajımız şudur: Dünyanızda trafik lambaları gibi evrensel işaretler ve semboller var. Yeni bir tanesi de nefret suçu ve işareti olarak kabul edildi. Baş parmağın işaret parmakla birleştirilip diğer parmakların havaya kaldırılarak yapılan okay işareti. Burada W ve P birleşerek " White Power" beyazın gücü anlamında bir ırkçılık işaretidir. Ve dünyanızın dinsel sebepli savaşları kadar, bu sapkın düşünce sayısız savaşlara ve ölümlere sebep olmuştur. Tavsiyemiz her trafik lambasının yanına bu sembolü çapraz kırmızı ile kapatıp "Dünya topraklarında ırkçılık yasaktır" diye işaretler koyunuz ki tüm insanlık manasız ırkçılık böbürlenmesinden vazgeçsin. Ne zaman ki kitleler bundan vazgeçer biz de aranıza geleceğiz.

-Şimdi sen sormadan sırayla bilgileri vereceğim.

Bulunduğu yerden ileriye doğru gitmek istiyordu ama kıpırdayamaz olmuştu. En azından cep telefonuyla görüntü alabilseydi olanları ispatlama şansı olacaktı. Ancak sanki kilolarca ağırlık bedenine her taraftan baskı yapıyordu. Herhangi bir yeri ağrımıyordu veya rüyada gibi de değildi. Zihninde birinin olduğunu fark etmişti. Zihnindeki o ses konuşmasına devam etti.

-Bu aracın ön bölümünde bazı işaretler göreceksin Retro-ufologlar bu işaretlerin ne olduğunu araştırmışlardır, çoğu aslında antik mısırda görülmüştür. Örneğin sol yan köşede Herosun Gözüne benzer sembol vardır. Sağ yanda Yaşam Çarmıhı adını taktığınız (The Ankh) sembolüne benzer. Üst tepede Lotus çiçeğini andırır. Altta ise Codusceus Hermesin asasına benzer bir işaret vardır. Aracın mavi ışık süzmesine ise tam bakarsan açıklı-koyulu bir Ying-Yang gibi aydınlık ve karanlık arasında dengenin anlamlı bir yaşam için bütünsel seyrini görürsün.

-Mavi bizim barışçıl ışığımızdır. Ayrıca mavinin evrensel güven verici etkisini ve kalp atım hızını düşürerek sakinleşmeyi ve sakinleştirmeyi amaçlarız.

-Uyarıda bulunmak istediğimizde tıpkı sizler gibi kırmızı ışık kullanırız.

-Hareket halinde ise ilk anda yeşilimsi ve sonrasında ise tam ışık huzmesine dönüşür.

-Normal seyirde ise istediğimizde tamamen renksiz parlamayan metalik griyizdir.

-Savaş halinde ise tamamen turuncu bir kırmızıya döner ve güneş gibi parlarız.

-En alt giriş ise sekiz parmaklı Dharma Çarkına benzer. Üzerindeki işlemeli çizgiler ise yaşam çiçeğini andırır. Hipnoz edici etkisi vardır.

-Logar kapakları neden yuvarlaktır? Hiç düşündün mü dünyalı?

-Ben anlatayım; kapağın etrafındaki toprak basınca dayanıklılığı artırır. Basınca en uygun şekil yuvarlaktır. Yani tıpkı bu araç gibi eliptik.

-Yuvarlak üretmek kare ya da dikdörtgen üretmekten daha kolaydır.

-Kolay hareket eder ve taşınır, kolayca boşluğu doldurur.

-Delikten aşağı düşmez; çünkü kapak her zaman delikten daha geniştir. İşte delik kısmında aracın neden bu şekilde olduğunuz izah etmeye çalışayım.

-İleri, geri itimlerde veya normal seyirlerde uzay-zaman bükülmesindeki enerji solucan deliğindeki girişten her zaman daire şeklindeki aracın kütlesel, hacimsel, veya yörüngesel iz düşümü disk biçimindeyken daha fazladır. Bu da üzerinde ilerlediği çok boyutlu sarmal delikte rastgele yuvarlanmamasını ve istem dışı bir yörüngeye savrulmamasını sağlar. Böylelikle araç komuta tam uyacaktır.

-Ayrıca daire bütün şekillerin kendisinden çıktığı en mükemmel geometrik formdur. Çoğu tradisyonda yeri olan evrensel bir semboldür. Daire göksel birliği temsil eder.(Tanrı) Dairesel ve küresel olma hali zamanın ve mekanın ortadan kalkmasıdır.

-Daire göçebe çadırlarının ve kamplarının oluşumudur. Evler, araziler, kırsal kentler ve yerleşik hayata ait insanlarının kare oluşumlarının tam tersine dinamizmi ve sınırsız hareketi temsil eder.

-İyi ve kötüyü aynı anda görebilmek için dairesel bakabilmek yukarıdan kartal bakışıyla sürekli dikeyde kalabilmek ve yatay etkilere hiç kapılmamak ya da hemen o etki alanından çıkabilmek demektir. Eliptik araç bize 360 derecelik sınırsız görüş alanı sağlar.

-Tavan basık değil yüksektir bu da bizim gibi daha özgür ve soyut düşünebilen yaratıklar için yeteneklerimizi artırmayı sağlayacaktır. Alçak tavanlı yerlerde uzun süre yolculuk dikkati artırsa da bir süre sonra bunaltıcı olacaktır.

-Uzay aracının 360 derece dönmesi yapay yerçekimi sağlar. Disk biçiminde dönen uzay aracı manyetik enerji yakıtı ile tıpkı bir topaç gibi ilerlerken araç içerisinde de kütlesizlik yaşanmaz.

-Disk şekil dengeli görünmese de aslında her türlü durumda çok çok uzun mesafeler için uzayda, havada, suda ve buzda üstünlük sağlar. Dönen cisim havada verilen ilk ivmeden sonra uzun süre ilerleyebilir.

-Disk uzay aracı asteroidlerden kolayca sıyrılır. Kozmik fırtınalarda savrulmaz.

-Aracın ortasında ileri itim için madde geri itim için anti madde manyetik enerji ve alanı yaratan ve böylelikle hareket ivme ve hız sağlayan iki ayrı yakıt tankı bulunur ve bu enerji tıpkı bir yaşam ağacı gibi uzay aracını baştan aşağı sararak devinimsel devamlılık sağlar.

-Bu manyetik yükleme içeride yumuşak silikon benzeri kaplamalar ile aynı zamanda ışığı da soğuran malzemelerle yalıtılır ve yolculuk yormayacak hale getirilir. Yumuşatılmış ileri maddeler içerideki manyetik ve elektrik enerjiyi soğurur.

-Bazı bölmeler ise sıvı, yapışkan, yeşil öz suyu ile kaplanmıştır. Bunlar uyku odaları olup uzun yolculuklardaki uzuv kayıplarını önler, steril eder ve arınma sağlar.

-Turuncu odalar da ise hücre yenilenmesi uykusuna (reaminasyon) girilir.

-Tüm bunlarla bile birkaç yüz ışık yılı yol alma manevra kabiliyetimiz vardır.

- İçerideki dekorasyon da tamamen yuvarlaktır. Karesellik sizler için güvende olma sayılsa da dairesellik bizim için güven demektir.

-Beslenmemiz tablet benzeri veya radyoaktif sıvıyla azar azar olur. Vücudumuz ve hücrelerimiz buna müsaittir.

-Gören insanlar suda sektirilen çay tabağı gibi hareket ettiğimizi söylemişlerdir kimileri de parlak kırmızı ve kademeli uçtuğumuzu.

-Patlamalı motor kullanmadığımızdan dış ortama herhangi bir sis, duman, koku ya da carbon artığı bırakmayız.

-Kontrol panellerimizin ışığı sadece kırmızı ve yeşildir. Yeşil renk normalliği kırmızı ise uyarıcı durumları gösterir.

-İçeride ise huzur verici, frekansı düşük solar aydınlatma sağlanır.

-Yeşil bitkisel alan üzerine iniş yaptığımızda ekin çemberi oluşur. Temas eden bitkilerde önemli ölçüde su kaybı ve pigment kaybına sebep olur.

-Ayrıca sen dahil zihinsel temas halinde olduğumuz insanlarda geçici olarak beyin salgı ve hormonlarında değişiklik olur ve bir süre depresyon uzun süreli temaslarda da kalıcı bipolara istemeden sebebiyet veririz bu vücut kimyasallarımızın eşleşmediğinden dolayıdır.

-Gürültü yapmadan ve koku bırakmadan iniş yaptığımız yerden tekrar hızla yükseliriz. İniş yapılan zeminin kimyasal ve fiziksel durumlarında bazı değişikler olur. Uzay aracı bir saat akrebinin izlediği yönde spiraller çizecek şekilde iz bırakır.

-Dünyalı zihnin korkuyla karışık şaşkınlık içerisinde biliyorum ve bana sorular sormaya çalışıyorsun farkındayım. Ancak maalesef sorularını cevaplama yetkim yok. Sadece dinlemeye devam et. Ayrıca merak etme anlattıklarım belleğine tamamen alınacak ve unutmayacaksın. Tüm bunları ezbere bir şekilde yazıya dökebilirsin artık. O unutmalar ancak sizin fantastik filmlerinizde olur. HAHAHAA

-Evet bizim de tıpkı insanlara benzer yönlerimiz vardır. Espiri yapmayı bilir, komik şeylere güleriz. Müzik gibi sanat edinimlerimiz vardır. Ayrıca hayvanlarla çok iyi anlaşırız. Bizce gezegeninizin en zararsız sakinleri onlar. Bizim de dini ve mistik duygularımız hatta tapınma şekillerimiz vardır. Şimdilik hakkımızda bunları bilmeniz yeterli.

-Gelelim uzay aracının diğer detaylarına istersek radara girer ve istemezsek ses ve elektro manyetik dalgaları emen karbon, fiber, seramik, silisyum ve kompozit benzeri maddelerle kaplanmış dış cephe sayesinde radara karşı görünmez oluruz.

-Füze ya da benzeri silah taşımayız ancak tehlike anında yüksek sonik ses dalgaları oldukça koruyucu ve savunucudur uzayın diğer sakinleri ile de barış halindeyiz.

-Dış yüzey zırhlıdır mermi veya ateşli ya da lazer silah işlemez.

-Atılan füze gibi daha güçlü güdümlü silahları ise yönünü saptırabiliriz.

-Elimizde veya üzerimizde bir silah ya da ışın kılıcı yoktur ancak spiritüel bağlantı ile Karşımızdakini etkisiz hale getirebiliriz.

-Su birikintilerine (okyanus göl deniz) gibi dik olarak dalış yapar, yüzen paletleri açar, sismik hareketlere ve girdap oluştursak da gene radara görünmeyiz ancak suda radyoaktivite artışı ve buharlaşma iz bırakır.

-Son olarak uzay aracımız toprağı delme ve kendini gömme kabiliyetleri vardır. Bu şiddetli ve uzun süren kum fırtınaları olan gezegenlerde barınaklı korunmayı sağlar.

-Dünyalı sen bir ufologsun. Seni tercih ettik; çünkü bu anlattıklarımızı anlayabilir ve aynı şekilde başkalarına aktarabilirsin. Bunu yapabilecek kadar birikimli ve zekisin üstelik ırkçı değilsin. Şimdi gidebilirsin.

-Unutmayın bir gün Medeniyetler elbette birleşecek, kaynaşacaktır! Bu gayet doğaldır. Sadece herkesin buna hazır olduğu zamanı bekliyoruz.

Sezai Özden

Bilimkurgu Yazarlarımız ve Eserleri

2020 - 2019 - 2018

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor ekibi olarak, yerli eserlerin tanınması birinci önceliğimizdir.

"Yerli Bilimkurgu olur mu hiç!."

"Yerli bilimkurgu kitabı var mı?"

"Bizimkiler bilimkurgu yazamaz!"diyenler için onlarca eseri toparlayıp arşiv haline getirdik. Herkesin kolaylıkla ulaşabileceği internet sitemizde, tarihlerine göre sıraladık.

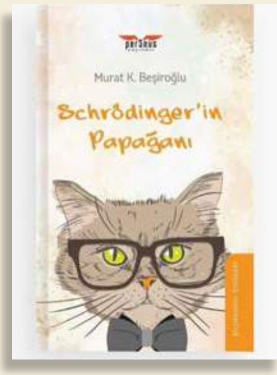
Eserlerimize sahip çıkma zamanının geldiğini düşünüyoruz. Pek çok eser sessiz sedasız basılıp, raflardaki yerlerini alıp bir süre sonra unutuluyor. Bilimkurguya yeterince değer verilmiyor. Dileğimiz, ülkemizde üvey evlat muamelesi gören bilimkurgu eserlerinin, bilinmesi ve ötelenmemesi. Biliyoruz ki kısa bir süre içinde, bu eserlerin çoğu film veya dizi olarak karşımıza gelecekler. Buna inanıyoruz.

Bu liste ülkemizde şimdiye kadar yayınlanan yerli bilimkurgu kitapları hakkında bilgi sahibi olunması için hazırlanmıştır. Liste sürekli güncellenmektedir. Bu nedenle eksik olduğunu düşündüğünüz, bilimkurgu eserlerini,

***yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com** üzerinden bizlere ulaştırabilirsiniz.*

Murat K. Beşiroğlu

Schrödinger'in Papağanı
2020

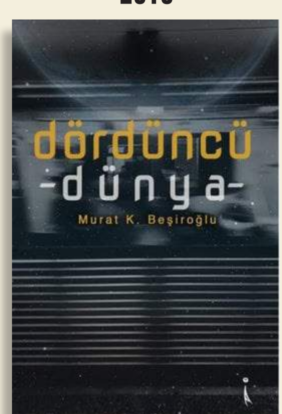
Murat K. Beşiroğlu

Rüya Sanatçısı
2020

Murat K. Beşiroğlu

Dördüncü Dünya
2019

Erhan Erdil

Ay İnsanları
2019

Doğu Yücel

Öldüğünü Google'dan Öğrenen Adam
2019

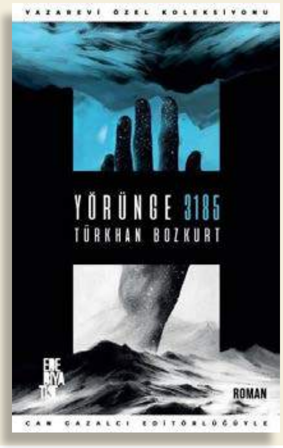
Onur Dövücü

Son Savaş / Şeytanın Uyanışı
2019

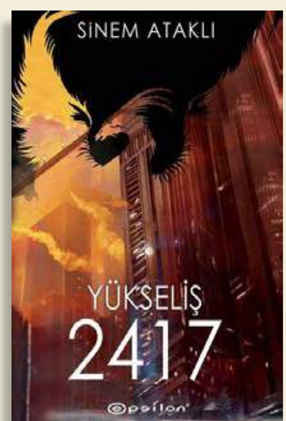
Türkhan Bozkurt

Yörünge 3185
2019

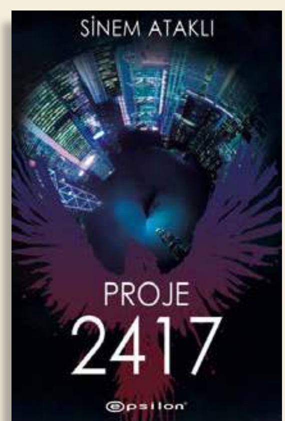

Sinem Ataklı

Yükseliş 2417
2019

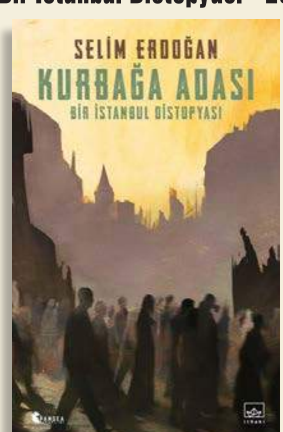

Proje 2417
2018

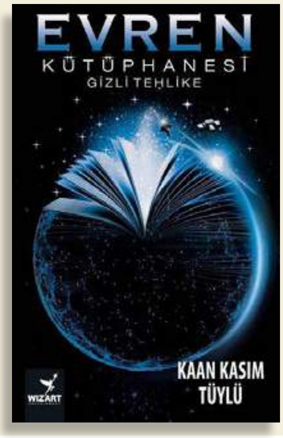
Selim Erdoğan

Kurbağa Adası
Bir İstanbul Distopyası - 2019

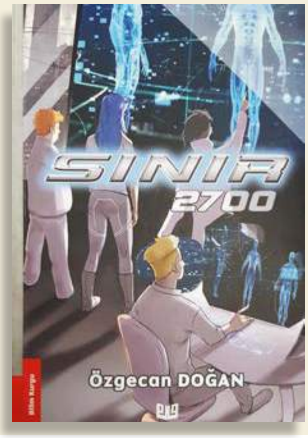
Kaan Kasım Tüylü

Evren Kütüphanesi - Gizli Tehlike
2019

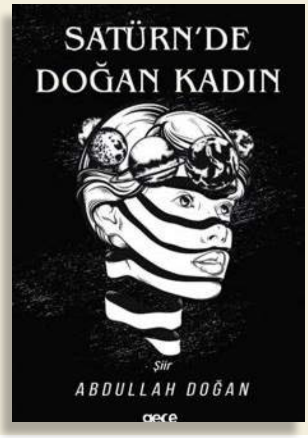
Özgecan Doğan

Sınır 2700
2019

Abdullah Doğan

Satürn'de Doğan Kadın
2019

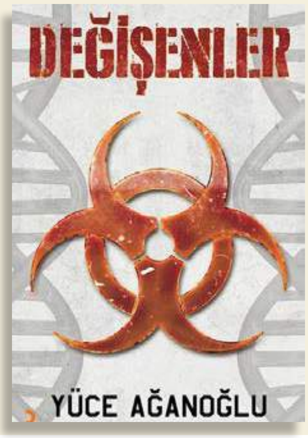
Sinan İpek

Beyin Kırıcı
2019

Yüce Ağanoğlu

Değişenler
2019

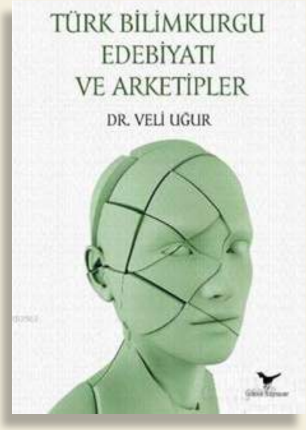
Kolektif

YBKY Bilimkurgu Öykü
Seçkisi - 2019

Veli Uğur

Türk Bilimkurgu Edebiyatı ve Arketipler - 2019

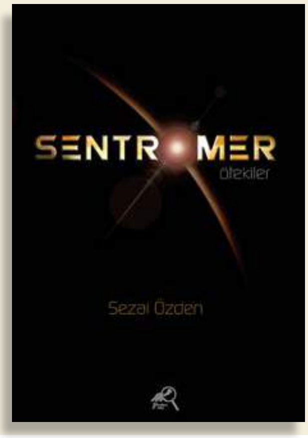
Rıdvan Ganioğlu

Cengin Han 1: Ben Tanrının Size Yolladığı Cezayım - 2019

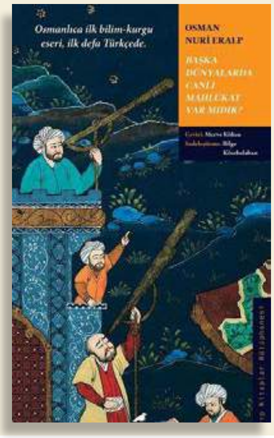
Sezai Özden

Sentromer: Ötekiler 2019

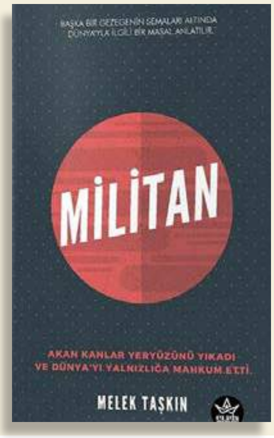
Osman Nuri Eralp

Başka Dünyalarda Canlı Mahlukat var mıdır?- 2019

Melek Taşkın

Militan
2019

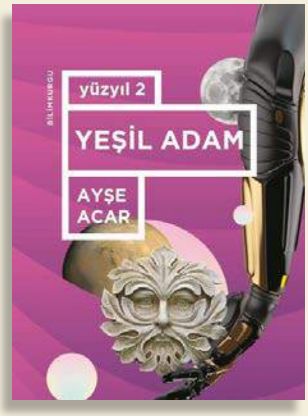

Ayşe Acar

yüzyıl 3: Bayan Nima
2019

yüzyıl 2: Yeşil Adam
2018

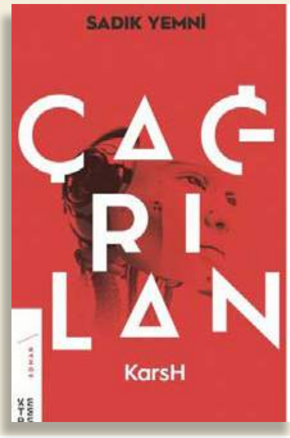

yüzyıl: Bay Binet
2017

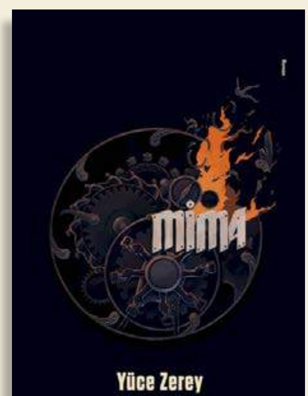
Sadık Yemni

Çağrılan
2019

Yüce Zerey

MİMA
2019

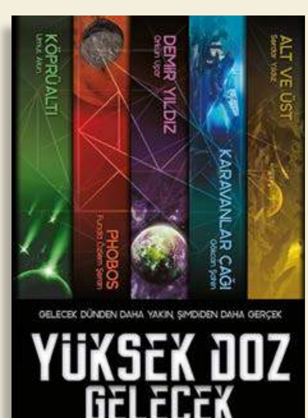

Kolektif

Yüksek Doz Çürüyüş
2019

Yüksek Doz Gelecek
2017

Orkun Uçar

Kült
2019

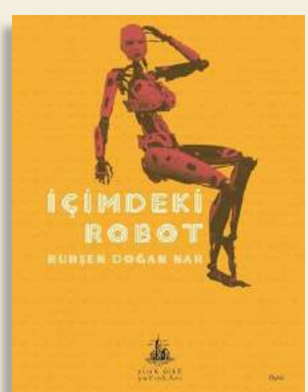
Mikail Kahraman Avcı

Klon 2059
2019

Ruhşan Doğan Nar

İçindeki Robot
2019

Kolektif

İstanbul 2099
2019

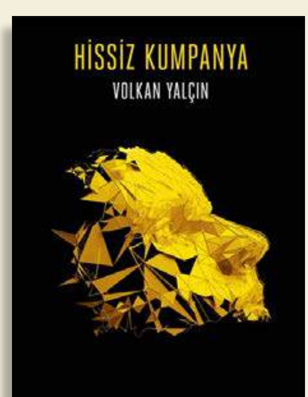
İsmail Serinken

Güneş İnsanları
2019

Volkan Yalçın

Hissiz Kumpanya
2019

Müfit Özdeş

Son Tiryaki
2018

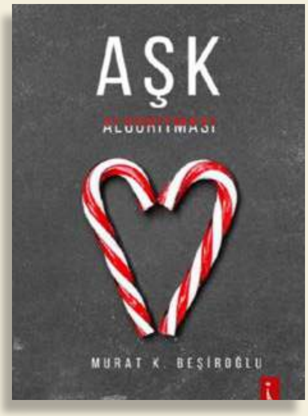
Selma Mine

Kovaya 1 Kızıl Gezegen
2018

Murat K. Beşiroğlu

Aşk Algoritması
2018

Arzu Eylem

Çok Çağı
2018

Emre Sayer

2048 Geleceğe Hazır mısın? 2018

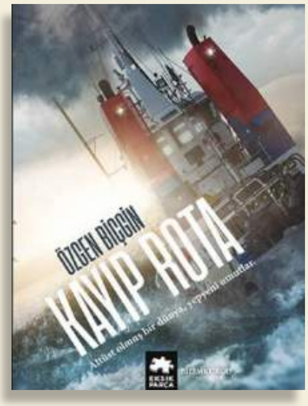
Doğu Yücel

Düşler Kabuslar ve Gelecek Masalları 2018

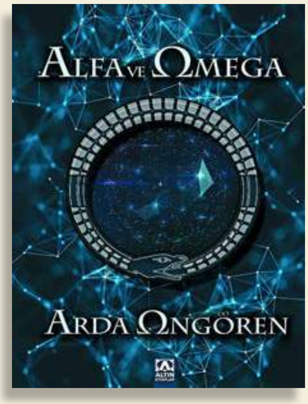
Özgen Biçgin

Kayıp Rota
2018

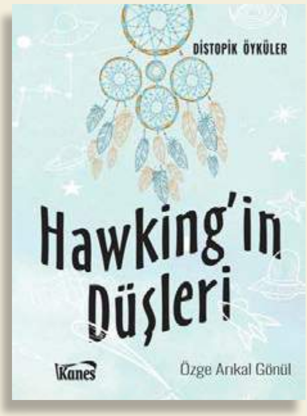
Arda Öngören

Alfa ve Omega
2018

Özge Arıkal Gönül

Hawking'in Düşleri
2018

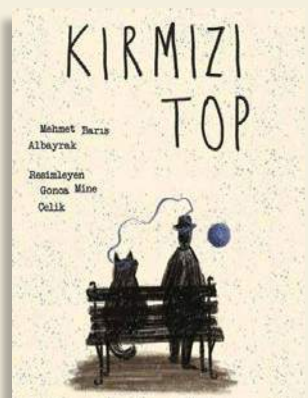
Barbar Yeni Dünya
2018

Mehmet Sağbaş

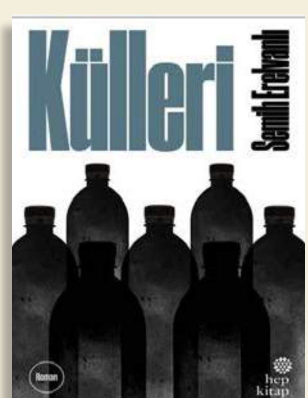
Kırmızı Top
2018

Mehmet Barış Albayrak

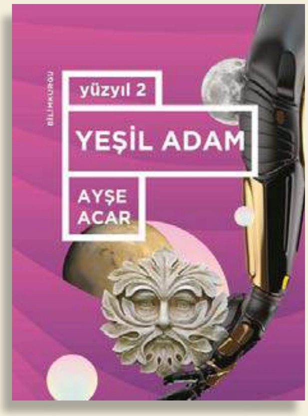
Külleri
2018

Semih Erelvanlı

Ayşe Acar

Yüzyıl 2 Yeşil Adam
2018

Mehmet Açar

Siyah Hatıralar Denizi
2018

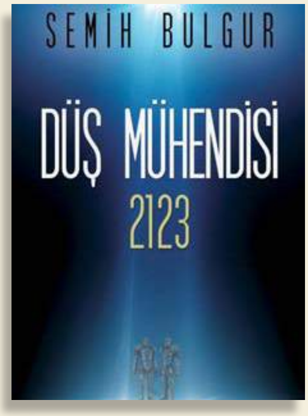
Coşkun Hepyonar

Sinek İkilisi
2018

Semih Bulgur

Düş Mühendisi 2123
2018

Sinem Ataklı

Proje 2417
2018

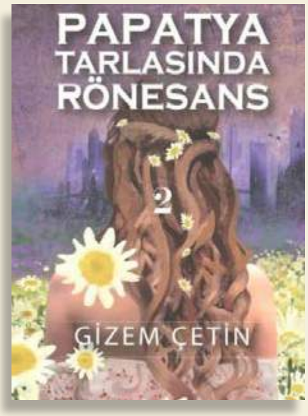

Gizem Çetin

Papatya Tarlasında Rönesans 1 - 2018

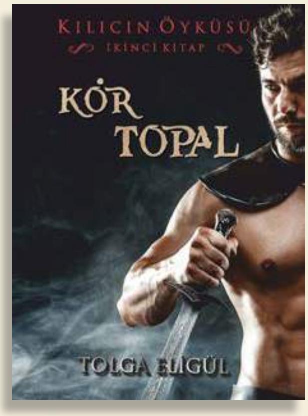

Papatya Tarlasında Rönesans 2 - 2018

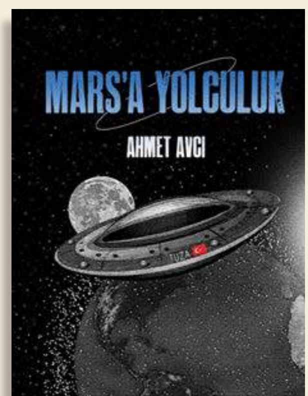
Tolga Eligül

Kılıcın Öyküsü 1
2018

Ahmet Avcı

Mars'a Yolculuk
2018

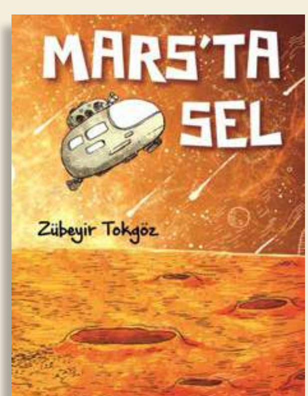

Zübeyir Tokgöz

Jüpiter'den Kaçış
2018

Mars'ta Sel
2018

Akın Başal

Poyraz'ın Gelecek Öyküleri 2018

Onur Gürleyen

Hastalık 2018

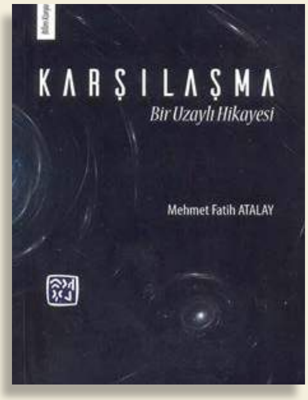
Kolektif

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2018 2018

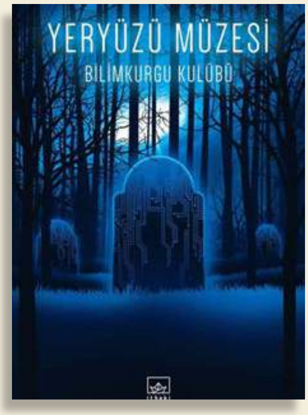
Mehmet Fatih Atalay

Karşılaşma: Bir Uzaylı Hikâyesi 2018

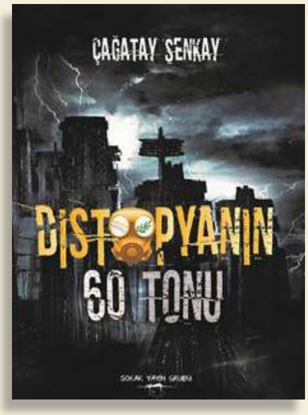
Kolektif

Yeryüzü Müzesi 2018

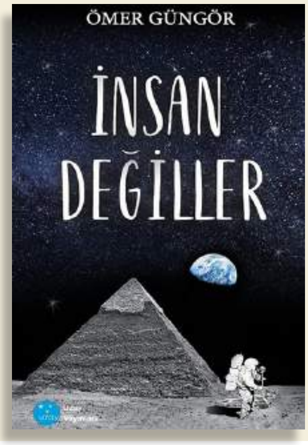
Çağatay Şenkay

Distopyanın 60 Tonu 2018

Ömer Güngör

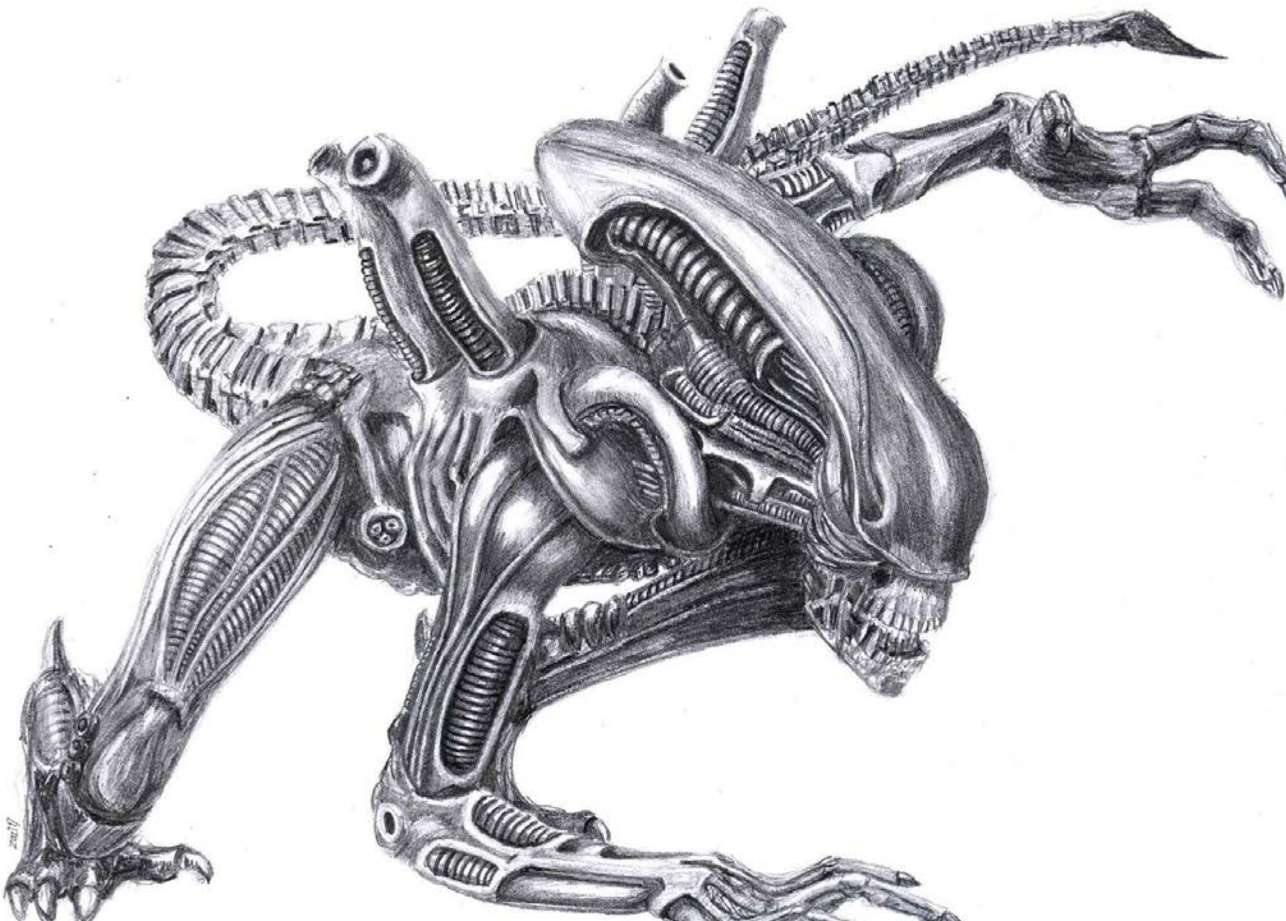
İnsan Değiller
2018

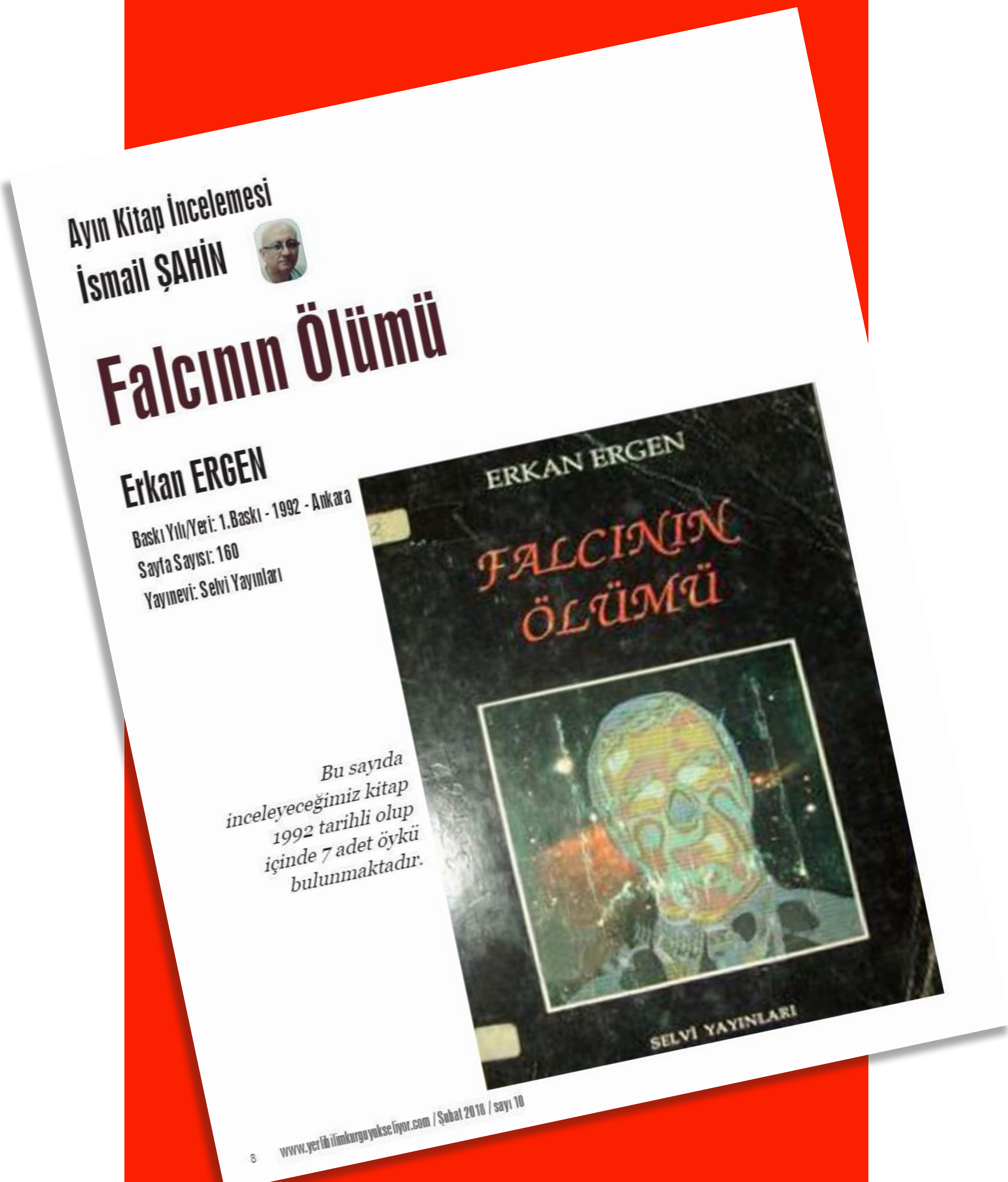

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR®
Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
ARALIK 2017 SAYI 8
Dehşetin Karanlık Tonları Uzay Boşluğunda Duyulan Notalar: ALIENS-James Horner
Burak Fedakar
1970-1990 Arası Günümüze Işık Tutan Bilimkurgu Filmleri ve Dizileri
Selma Mine
Attila İlhan Bilimkurgusu
Dr. Cemile Ceyda Kubilayhan Yalçın
Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu: Alien
Muhittin Yağmur Polat
Tinker Bell
Kısa Öykü
Kenan Çetinkaya
2. YBKY Kısa Öykü Yarışması
Döngü
Ceydağ Karadağ
Amiral
Selahattin Başboğa
Uçmak
Bora Bilgiç
yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

Çizim Defterimden
Sezai Özden

Ayın Kitap İncelemesi

İsmail ŞAHİN

Falcının Ölümü

Erkan ERGEN

Baskı Yılı/Yeri: 1.Baskı - 1992 - Ankara

Sayfa Sayısı: 160

Yayınevi: Selvi Yayınları

Bu sayıda inceleyeceğimiz kitap 1992 tarihli olup içinde 7 adet öykü bulunmaktadır.

Falcının Ölümü / 1992 - Faruk Ergen
İsmail Şahin - Şubat 2018 / Sayı 10

"İstikbal Göklerdedir!"

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR®

Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

MART 2020 SAYI 35

Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm 9
KENAN BÖĞÜRCÜ

Edgar Allan Poe
ARDA TİPİ

Film Müzikleri İncelemesi
Maymunlar Cehennemi ya da İnsanların Yarattığı Cehennem!
BURAK FEDÂKAR

Neden Bilimkurgu?
COŞKUN HEPYONAR

Yerli Oyun İncelemesi
COLONY
ESRA UYSAL

Kitap İncelemesi
ZENAR'IN GELECEĞİ
MURAT YILMAZ
İSMAİL ŞAHİN

Kısa Öykü
Düz mü, Yuvarlak mı?
YEŞİM ŞAHİN

Ne Yesek?
FARUK KORKMAZ

Çarpışma
EREN KASAPOĞLU
7. YBKY Kısa Öykü Yarışması ÜÇÜNCÜSÜ

Dünya'nın Hakimi
İSMAİL ÇAKIR
8. YBKY Kısa Öykü Yarışması ÜÇÜNCÜSÜ

Değişkin: Anarşist
EREN KASAPOĞLU

İzmir Kralı
Novella Bölüm 2
KUBİLAYHAN YALÇIN

Roman
İkinci Kitap- Bölüm-2
Kapının İncisi
AYSUN ERDOĞAN

Son İnsan - Bölüm 24
GÜRHAN ÖZTÜRK

Facebook sayfasında ve İnternet sitemizde tanıtımını yaptığımız, yerli bilimkurgu romanlarının incelemelerinin yanında; kısa öyküler, ülkemizde ve dünyada bilim alanındaki gelişmeler, film ve çizgi film incelemeleri, çizgi romanlar, film müzikleri incelemeleri, yerli ve yabancı bilimkurgu yazarlarının tanıtımı, yabancı bilimkurgu roman incelemeleri, film yönetmenleri, anime eserler, bilgisayar oyunları ve daha pek çok konu

Yerli Bilimkurgu eserlerinin tanıtımının yanında, yabancı eserlere ve magazinsel haberlere de yer vermemizin sebebi, daha uzun soluklu bir dergiyi hayata geçirmek amacını taşımaktadır.
Öncelikli konularımız Yerli Bilimkurgu Eserleri ve Kısa Öykü Yarışması katılımcılarının öyküleridir.

Dergimize katkıda bulunmak için, yazılarınızı, incelemelerinizi, çizimlerinizi, tasarımlarınızı, kısa öykülerinizi,
yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
adresinden bizlere ulaştırabilirsiniz.

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi, Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Platformunun süreli yayınıdır.
Dergimiz; tanıtım, bilgilendirme ve bilimkurgu severlerin ortak alanıdır.
Gönüllü yazarların - çizerlerin desteği ile şekillenmektedir. Kâr amacı gütmez.

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR

Genel Koordinatör/Editör ESRA UYSAL
Sanat Yönetmeni BURAK FEDAKAR Yayın Yönetmeni İSMAİL ŞAHİN Çeviri-Arşiv ARDA TİPİ
Yayın Danışmanı SEYHAN YILDIZ YILDIRIM
Web Tasarım - Dijital Tasarım - Öykü İllüstrasyonları - Dergi Tasarım SEZAİ ÖZDEN - ZAZİ SANAT

Yazarlar
ESRA UYSAL
KUBİLAYHAN YALÇIN
ÖZLEM BUKET DURU
KENAN BÖĞÜRCÜ
MURAT K. BEŞİROĞLU
BURAK FEDAKAR
İSMAİL ŞAHİN
ARDA TİPİ
MUHİTTİN YAĞMUR POLAT
SEZAİ ÖZDEN

Katkıda Bulunanlar
ÖZGEN BERKOL DOĞAN BİLİMKURGU KÜTÜPHANESİ - ETHEM DERMAN - GÜRHAN ÖZTÜRK
AYSUN ERDOĞAN - KENAN BÖĞÜRCÜ - COŞKUN HEPYONAR - EREN KASAPOĞLU - İSMAİL ÇAKIR - FARUK KORKMAZ
YEŞİM ŞAHİN - NURAY BULAT - SEYHAN YILDIZ YILDIRIM - EKİN ERTARAKÇI - COLONY/SKEB STUDIOS
KİTAPLA MUHABBET FACEBOOK GRUBU - VOIDRUNNER - PARADİGMA POLİSİYE - LAGARİ BİLİMKURGU FANZİN - GÖK KIZ: KOZMİK GÖÇEBE
Kapak İllüstrasyonu SEZAİ ÖZDEN

www.yerlibilimkurguyukseliyor.com - www.yerlibilimkurgu.com
yerlibilimkurguyükseliyor@gmail.com

Bu sayıda

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi
2020-Mart Yıl:4 / Sayı 35

Yazmaya Doymayan Usta
STEPHEN KING 10-11

Deneme
Neden Bilimkurgu?
COŞKUN HEPYONAR 12-14

Maymunlar Cehennemi ya da İnsanlığın Yarattığı Cehennem!
BURAK FEDAKÂR 16-26

Çizgi Roman - Bölüm 9
Gök Kız: Kozmik Göçebe
KENAN BÖĞÜRCÜ 30-35

Adgar Allan Poe
ARDA TİPİ 36-47

Ayın Kitap İncelemesi
Zenar'ın Geleceği - MURAT YILMAZ
İSMAİL ŞAHİN 48-51

Novella- Bölüm 2
İzmir Kralı
KUBİLAYHAN YALÇIN 52-53

YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması ÜÇÜNCÜSÜ
Çarpışma
EREN KASAPOĞLU 54-57

Kütüphanemden Seçtiklerim
ESRA UYSAL 58-59

Kısa Öykü
Ne Yesek?
FARUK KORKMAZ 60-65

YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması ÜÇÜNCÜSÜ
Dünya'nın Hakimi
İSMAİL ÇAKIR 66-68

Roman / Bölüm - 24
Son İnsan
GÜRHAN ÖZTÜRK 70-78

Kısa Öykü
Değişkin: Anarşist
EREN KASAPOĞLU 80-84

Roman - İkinci Kitap - Bölüm-2
Kapının İncisi - Evrenin Hakimi
AYSUN ERDOĞAN 86-92

YBKY'un Öne Çıkan Paylaşımları
ESRA UYSAL 94-97

Bilimkurgu Yazarlarımız ve Eserleri - 2018 - 2019 - 2020
SEZAİ ÖZDEN 98-118

Kısa Öykü
Düz mü, Yuvarlak mı?
YEŞİM ŞAHİN 120-122

Oyun İncelemesi
COLONY
ESRA UYSAL 124-128

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor

Bilimkurgu ÖYKÜ SEÇKİSİ 2018

47 YAZARIN 51 ÖYKÜSÜYLE HAYAT BULAN ESER

Selma MİNE - Müfit ÖZDEŞ - Özlem KURDOĞLU - Haldun AYDINGÜN - Orkun UÇAR - Gurur ASİ - Kemal Mükremin BARUT - Zübeyir TOKGÖZ
Murat K. BEŞİROĞLU - Şükrü SOYDAŞ - Sercan LEYLEK - Yüksel YILMAZ - Kubilayhan YALÇIN - İlhan DELİKTAŞ - Bertuğ KODAMANOĞLU
Mustafa ÖZÇINAR - Metin UÇAR - Nur İpek ÖNDER MERT - Gri Esin AKYILDIZ - Efe SARITUNALI - Burak KATİPOĞLU - Tuğrul SULTANZADE
Nilay KAYAALP - Gökcan ŞAHİN - M. Yağmur POLAT - Ardakan COŞKUN - Aykut COŞKUN - Badahan CANATAN - Selahattin BAŞBOĞA
Mehmet KARDAŞ - Korkut KABAPALAMUT - Utku KÖSE - Bahri Doğukan ŞAHİN - Mehmet Fatih BALKI - Taner GÜLER - Abdülkadir DOĞANAY
Kenan ÇETİNKAYA - Burak ERDOĞDU - Emirhan KARAHASAN - Selçuk Gökhan KALKANOĞLU - Hakan KİLYUSUFOĞLU
Hasan ÖNAL - Burak FEDAKAR - Arda TİPİ - Esra UYSAL - İsmail ŞAHİN - Sezai ÖZDEN

Tükenmeden Alın!

Paradigma Polisiye

www.yerlibilimkurguyukseliyor.com

Bu seçki, Özgen Berkol Doğan'a ithafen yazılmıştır.

Bilimkurgu sözcüğünü dilimize kazandıran değerli gazeteci ve yazar ORHAN DURU anısına oluşturacağımız, **YBKY** Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019 için, Ekim 2018'de başlattığımız katılım süresini tamamlamış bulunuyoruz.

Seçkiye katılmak için öykü gönderen herkese teşekkür ederiz.

Tam olarak 62 öykü tarafımıza ulaştı. Sadece 1 öykü katılım şartlarını sağlamadığı için değerlendirmeye alınmadı. Öyküleri 7 kişilik ekibimizle defalarca okuyarak ve üzerinde tartışarak değerlendirdik. Bu seçkide yer almasalar bile bir sonraki seçkide yer alabileceklerinin sinyallerini veren pek çok katılımcı olduğunu görmek/bilmek bizi gerçekten çok mutlu etti. Hepsi çok kıymetli zamanlarını ayırarak birbirinden güzel öykülerle, farklı evrenleri önümüze serdiler.

Hepsine, ilgileri ve alakaları için ayrı ayrı teşekkür ediyoruz.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019'un, 2018'den farkı, seçkiye girecek öykülerin değerlendirmeye tabi tutulmasıdır. Bunu da ilanla zaten duyurmuştuk. İlk seçkimizde (2018) öykü gönderen herkes seçkiye dâhil olmuştu. Kimseyi geri çevirmemiştik. İlk olması bakımından özel olmasını istemiştik; nitekim öyle de oldu ve YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2018, Türk bilimkurgu edebiyatında, 47 yazarı ve 51 öyküsü ile yerini aldı.

Bu girişimin hayat bulmasını sağlayan;"Gönderilen tüm öyküleri basmamız gerek, hepsi girmeli." dediğimizde, çok kritik bir zamanda -kâğıt krizinin başlangıcında- risk alarak fakat aynı zamanda bir rekora imza atıp TÜRKİYE TARİHİNDE KATILIMI EN YÜKSEK BİLİMKURGU ÖYKÜ SEÇKİSİNİN hayat bulmasını sağlayan Paradigma Polisiye'ye, cesaretinden ve yerli bilimkurguya katkılarından dolayı ayrı bir parantez açarak teşekkür ediyoruz.

Bu yıl da katılım yüksek oldu. Seçkiye katılabilecek öyküleri değerlendirirken; öncelikle anlatım diline, dilbilgisine, argo sınırlarını aşarak rahatsız edici derecede -küfür, hakaret- barındırmadığına, öykünün olay örgüsünün kendi içinde çelişmemesine, bilimkurgu olup olmadığına ve alenen herhangi bir siyasi oluşum lehine veya aleyhine ifadeler olup olmadığına bakarak değerlendirdik. Tüm bunların dışında -bu seferlik- çözümünün basit olduğunu düşünerek imla hatalarını görmezlikten geldiğimizi belirtmek isteriz.

Ve tüm bu süreçten sonra 2019 Seçkisine girmeye hak kazanan 27 öykünün yanında yayın ekibimizin kaleme aldığı 5 öykü ve düzenlediğimiz son üç yarışmada ilk üçe giren 9 öykü ile toplamda 41 öykü listedeki yerini aldı.

Gösterdiğiniz ilgiden dolayı tüm katılımcılara, bilimkurgu severler adına tekrar tekrar teşekkür ederiz.

İyi ki varsınız güzel insanlar.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019' a Katılan Yazarlar ve Öyküleri

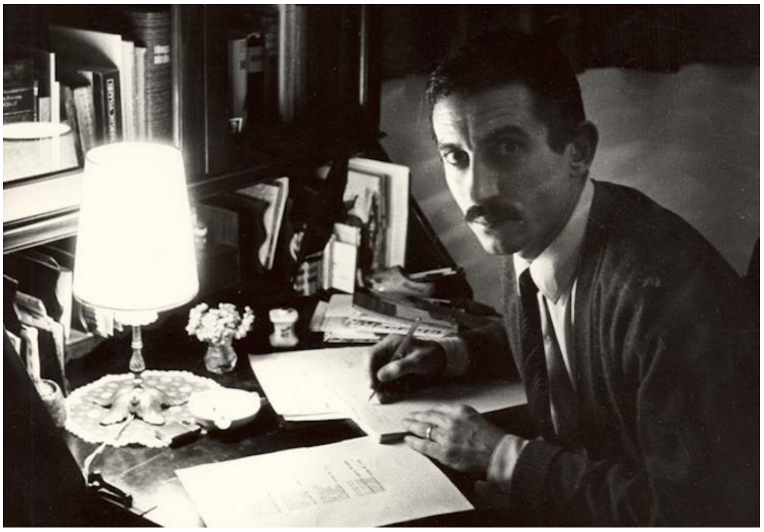
1. **Özlem Kurdoğlu** - Zamanda Sörf
2. **Gurur Asi** - Garip Bir İşgal Hikâyesi
3. **Esra Kahraman** - Evrenin İyicilleri
4. **Kubilayhan Yalçın** - Ottomat: Robot-u Hûmayun!
5. **Ş. Yüksel Yılmaz** - Yolcu
6. **Murat K. Beşiroğlu** - Anne, Oğul ve Fırtına
7. **M. İhsan Tatari** - Artık Dünya'ya Gitmiyoruz
8. **Zeynep Okçu** - Huzur Emlak
9. **Gri Esin Akyıldız** - Hacimsizler
10. **Tayfun Olam** - Düşkuran
11. **Mustafa İzmirli** - Kanatlarımızı Koparamazsınız
12. **Mehmet Kaan Alpaslan** - Cezaevi
13. **Nur İpek Önder Mert** - Silahlı Peygamber
14. **Efe Sarıtunalı** - Bir Mutant Hikâyesi Daha
15. **Zeynep Kevser Şahin** - Muhteşem İstanbul Köprüsü
16. **Cem Can** - Seha
17. **Onur Gürleyen** - Davet
18. **Nilay Kayaalp** - Yansıtma Teorisi
19. **Çağla Zengin** - Dönüş
20. **Merve Bor** - Kahverengi Pelerinli Gezegen
21. **Gökhan Görmez** - Kum Kuşları
22. **Deniz K. Üstündağ** - Veda ya da Bir Şişe Kayısı Şarabı
23. **Selçuk Gökhan Kalkanoğlu** - Sıfırın İcadı
24. **Can Akcaoğlu** - Dışarıda Kaybolmuş
25. **Eren Kasapoğlu** - Değişkin
26. **M. Yağmur Polat** - Kozmoponik Geçit
27. **Mustafa Özçınar** - Yüzleşme

28. **Ufuk Yasin Yurtbil** - Zeplin
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
29. **Morpheus** - Savaş ve Barış
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
30. **Tuğrul Sultanzade** - Dilek
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
31. **Tülay Temuçin** - Dönüş Yok
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
32. **Yunus Emre Eroğlu** - Uyanış
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
33. **İsmail Turhan** - Zaman Ayracı
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
34. **Abdülkadir Doğanay** - Bulut Çobanı
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
35. **Sezen Aksın Sivrikaya** - Sonsuz Aşk
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
36. **Emre Eryılmaz** - Ses
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü

37. **Esra Uysal** - Tesadüfler
38. **İsmail Şahin** - Sıfır Şiddet
39. **Burak Fedakâr** - Sonsuzluk Direnişi
40. **Arda Tipi** - Ateşin Çocukları
41. **Sezai Özden** - Sonat

Bilimkurgu Sözcüğünü Türkçeye Kazandıran Kişi

ORHAN DURU

(d. 18 Aralık 1933, İstanbul - ö. 25 Ocak 2009 İstanbul), Türk yazar ve gazeteci.

Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi'nden mezun oldu. Mezuniyetten sonra bir süre aynı fakültede, asistan olarak görev yaptı. 27 Mayıs 1960 askerî darbesinin ardından kurulan askerî yönetiminin Ekim 1960'ta üniversitelerden ihraç ettiği 147 öğretim üyesinden biridir. Bir süre veterinerlik yaptı. Yazılarını ilk olarak Mavi dergisinde yayımladı. Gazeteciliği kendine meslek olarak seçti. Ulus, Cumhuriyet, Milliyet, Güneş ve Hürriyet gazetelerinde çalıştı. En son Interstar TV'de haber müdürlüğü yaptı. Bu görevden sonra, yazarlık yapmaya devam etti. Yazar ve çevirmen Sezer Duru'nun eşidir. Bir süredir tedavi gördüğü Surp Agop Hastanesi'nde 25 Ocak 2009 saat 02.30'da vefat etti. Orhan Duru ayrıca İngilizce science-fiction sözünü Türkçeye bilim-kurgu olarak tercüme eden, kullanan ve bu sözcüğü Türkçeye kazandıran kişidir. Bu kullanım daha sonra Türk Dil Kurumu tarafından resmîleştirilmiştir.

Orhan Duru'nun Eserleri

Bırakılmış Biri (1959),
Denge Uzmanı (1962),
Ağır İşçiler (1974),
Yoksullar Geliyor (1982),
Şişe (1989),
Bir Büyülü Ortamda (1991),
Kısas-ı Enbiya (1979),
Kıyı Kıyı Kent Kent (1977),
Hormonlu Kafalar (1992),
İstanbulin (1995),
Küp (2008),
Amerikan Gizli Belgeleriyle Türkiye'nin Kurtuluş Yılları
Düşümde ve Dışımda
Yeni ve Sert Öyküler
Fırtına
Tango Geceleri
Sarmal - Toplu Öyküler
O Pera'daki Hayalet
Kazı
Durgun ve İşsiz

Çeviri-Uyarlama

O Pera'daki Hayalet (1996)
Sierra Madre'nin Hazineleri (B. Traven'den),
Gizli Tarih (Prokopius'tan),
Çağdaş Fizikte Doğa (Werner Heisenberg'den)
Durdurun Dünyayı İnecek Var (1968 - Antony Newley ve Leslie Bricuss'tan),
Sınırdaki Ev (1970 - Slawomir Mrozek'ten),
Übzik Baba (1990 - Alfred Jarry'nin Kral Übü'sünden)

(Alıntı, Vikipedi)

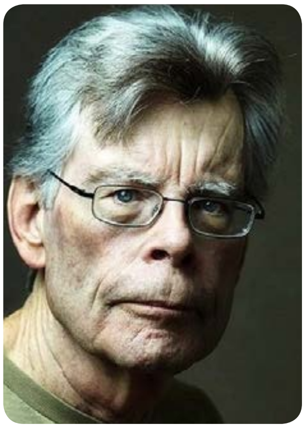

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey
ŞUBAT 2020 SAYI 34
Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm 8
KENAN BÖĞÜRCÜ
GECE ve SİS
JULES VERNE
ROMANLARINDA
"MASONİK" KODLAR
KUBİLAYHAN YALÇIN
Bölüm - I
Bu Dünya'yı Mühendisler
Kurtaracak!
TÜRKHAN BOZKURT
Karanlık Evrenin Efendisi
H. P. LOVECRAFT
BİLİM ve TEKNOLOJİDE 2019
ARDA TİPİ
Kitap İncelemesi
SINIR 2700
ÖZGECAN DOĞAN
İSMAİL ŞAHİN
Kütüphanemden Seçtiklerim
ESRA UYSAL
Zeplin
UFUK YASİN YURTBİL
4. YBKY Kısa Öykü Yarışması BİRİNCİSİ
Dönüş Yok
TÜLAY TEMUÇİN
5. YBKY Kısa Öykü Yarışması BİRİNCİSİ
Bulut Çobanı
ABDÜLKADİR DOĞANAY
6. YBKY Kısa Öykü Yarışması BİRİNCİSİ
İzmir Kralı - Novella
KUBİLAYHAN YALÇIN
Roman
Son İnsan - Bölüm 23
GÜRHAN ÖZTÜRK
İkinci Kitap- Bölüm-I
Kapının İncisi
AYSUN ERDOĞAN
Kısa Öykü
Kutsal Kase
YEŞİM ŞAHİN
Zamanın Külleri
MURAT K. BEŞİROĞLU
Atom Kırığı
FARUK KORKMAZ

Bilimkurgu Yazarları Dizisi - 22

Yazmaya doymayan usta...

Stephen King

Stephen Edwin King (d. 21 Eylül 1947; Portland, Maine), Amerikalı hikâye ve roman yazarı.

Genellikle gerilim ve korku türünde eserler vermiştir. Kitaplarının çoğu Türkçeye de çevrilmiştir. İlk romanı Göz (Carrie) 1974 yılında yayımlanmıştır. Özellikle 1982 yılında başlayıp 2005 yılında sona erdirmiş olduğu Kara Kule (The Dark Tower) serisi ile ünlüdür. Yeşil Yol (The Green Mile), Esaretin Bedeli (the Man Who Loved Rita Hayworth aka the Shawshank Redemption) gibi pek çok kitabı senaryolaştırılıp beyaz perdeye aktarılmıştır.

İlk profesyonel kısa öykü satışını The Glass Floor adlı öyküsüyle Starling Mystery Stories'e yapmıştır (1967). Kendisini tekrar ettiği gerekçesiyle 2002 yılında yazarlığı bıraktığını açıklamıştır. Ancak bu açıklamadan sonra birçok yeni eser vermiştir. King'in en son romanı 2019'da yayımlanan The Institute'dür.

Kitaplarının çoğu memleketi Maine'de geçer. Şu ana kadar Bram Stoker Awards, Dünya Fantezi Ödülü, British Fantasy Society Awards ve PEN America Literary Awards gibi prestijli ödülleri almıştır.

Türkiye'de Yayımlanmış Bazı Eserleri

Göz (Carrie)

Korku Ağı (Salem's Lot)

Mahşer(The Stand)

Çağrı (The Dead Zone)

Tepki (Firestarter)

Kujo (Cujo)

Christine

Hayvan Mezarlığı (Pet Sematary)

Ceset (The Body)

Ateş Yolu (Roadwork)

Azrail Koşuyor (The Running Man)

Uzun Yürüyüş (The Long Walk)

Ejderhanın Gözleri (The Eyes of the Dragon)

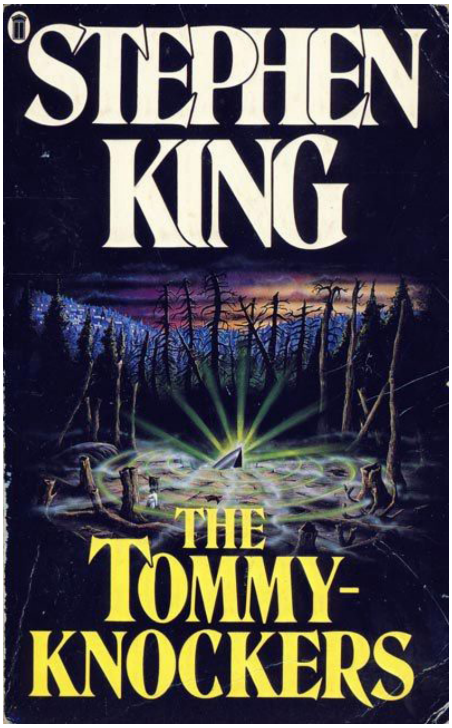
Sadist (Misery)

Şeffaf (The Tommyknockers)

Hayatı Emen Karanlık (The Dark Half)

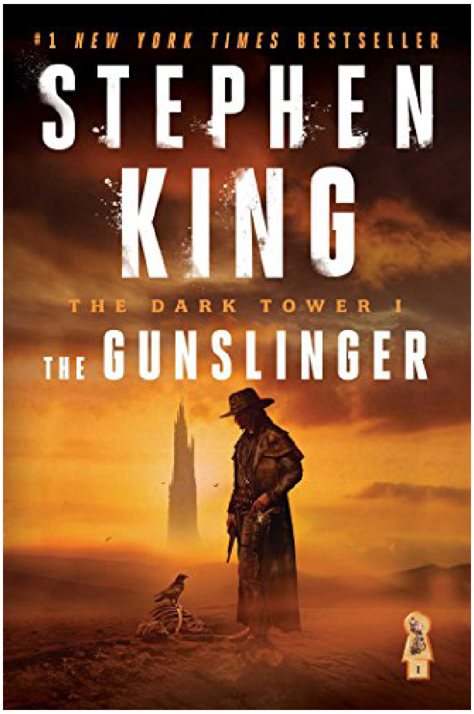
Ruhlar Dükkanı (Needful Things)

Kaynak vikipedi

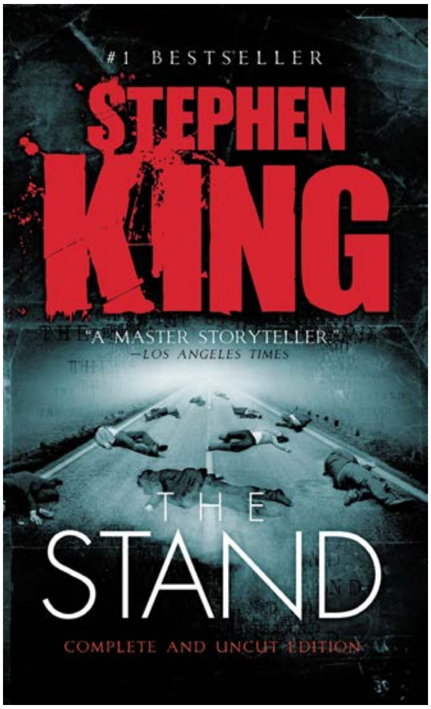
The Tommyknockers (1987)

Şeffaf

Dark Tower (2004)

Kara Kule 1 / Silahşör

The Stand(1978)

Mahşer

Deneme

Coşkun Hepyonar

Neden Bilimkurgu?

Bilimkurgu okurları bilirler; çevrelerindeki birçok kişi, kendileri de sıkı birer okuyucu olsalar dahi, bilimkurgu kitaplarının hiç ilgilerini çekmediğini, bilimkurgunun sıkıcı, duygudan, hareketten yoksun olduğunu söylerler.

Onlara göre bilimkurgu okumak kendilerinden ziyade bilime ilgi duyan, bilim konusunda kültürel bir altyapıya sahip olan okurlara göredir. Ama ben, bunu söylerken, böylesi bir kültürel altyapı eksikliğinden hayıflanan kimseye de rastlamadım. Sanki bilimden söz ederken, metabolizmalarını olumsuz etkileyen bir yiyecek türünden bahseder gibidirler.

Gerçek şudur ki, bilimkurgu okumak zordur. Çünkü tablonun çerçevesi fizik yasalarıyla sınırlıdır. Fantastik bir romanın kahramanı baş edemeyeceği şeylerle karşılaşıp ümitsizliğe düştüğünde iyiliğin tarafındaki gözeten ve esirgeyen ilahi güçler hemen devreye girer ve onun yüreğine cesaret, aklına sağduyu aşılar. O, yalnız olmadığını, iyiliğin kötülüğe her daim galip geleceğini kalbinde hissederek yürür.

Oysa bir bilimkurgu romanı kahramanı, sadece aklına ve mantığına güvenir. Ona göre tanrının yarattığı ve sonra bir kenara çekilip sadece olan biteni seyrettiği bu evrende, iyinin ve kötünün değil, akıllının ve daha akıllının savaşı vardır. İşler sarpa sarmaya başladığında birtakım ilahi güçler devreye girip, fark edilemeyecek bir fiskeyle her şeyi düzeltmezler. Bir bilimkurgu kahramanından üstün olan tek şey, kendisinden daha çok şey bilen ve bu bilgiyi daha akılcı kullanabilendir.

Bu yüzden, başı her sıkıştığında çözüm yolunu kendi aklı ve mantığıyla aramak yerine daha henüz yolun başında iken son çareden, yani ilahi güçlerden medet ummayı seçenler, bırakınız başka tür kitaplar okusunlar.

Buraya kadar söylediklerimizden şöyle bir sonuca varmak mümkündür:

Hoşlandığımız edebiyat türünü, büyük ölçüde kişilik özelliklerimiz belirlemektedir.

Şimdi.. gelin, iki tür okuyucu varsayalım: Birinci tür, bizden biri. Yaşamın önüne çıkardığı her soruna bilimsel yaklaşımı alışkanlık edinmiş, bunu bir hayat tarzı olarak benimsemiş gruptan yani. İkinci okuyucu ise diğer türden.

Arabanın kontak anahtarını çevirmeden önce emniyet kemerini takmak yerine Bismillah demeyi yeterli bulan ya da o günkü falında, hiçbir can sıkıcı sorunla karşılaşmadan, çok güzel bir gün geçireceğini okuyup direksiyon başına o bilincin verdiği güven duygusuyla yerleşen türden.

Bizim gönüllü ama denek olduklarından bihaber deneklerimiz, birbirlerinden de bihaberler. Tesadüfen, bir magazin dergisinin aynı sayısını farklı yerlerde, farklı olması şart olmayan zamanlarda ellerine geçiriyorlar. Durumun doğası gereği ortak bir noktaları olması gerektiğinden, biraz da ilgi çekici bir başlıkla süslendiğinden, aynı makaleye takılıveriyorlar:

Sözde bilimsel olan makalede dolunaydan ve kurtadamlardan bahsediliyor. Ama önce, kötülüğün kaynağı olarak, günümüzün balta girmeyen kıyı köşesi kalmamış doğasında, postu deldirmeden karnını doyurmaktan ve vakti geldiğinde kazasız belasız, hayırlısıyla üremekten başka derdi olmayan, ayrıca, insana dalanmaktansa çalıyı dolanmayı üç beş nesil önce genetik hafızalarına kazımış olan, benim son derece sevimli bulduğum ve varlıklarına saygı duyduğum beyaz patili yaratıklar gösteriliyor.

Eskinin haşmetlileri, günümüzün yaşama tutunmaya çalışan garibanları olan bu yaratıklar, başlarına gelen bunca şeyin ay ışığını görünce aşka gelip kasvetle ve şehvetle ulumalarından kaynaklandığını bilselerdi, ağızlarını hiç açmazlardı; eminim.

Neyse, konuyu dağıtmayalım. Makaleye göre bu baş belası ve tombul kuyruklu dörtayaklılar öylesine hinmiş ve meziyetliymiş ki, genleri kendi genleri tarafından egemenlik altına alınmaya yatkın olan insanları kokusundan ayırt ederlermiş. Sonra da hain ve sinsi bir ısırıkla işi hallederlermiş.

Ve bunu, insan ırkından intikam almak için yaparlarmış.

Sonrasında, ilk dolunayda, ay ışığının yaydığı radyasyon düzeyi doruk noktasına ulaştığında, bu malum radyasyon talihsiz kurbanın genlerini değiştiririmiş ve…

Yandı keten helvam.

Gülmeyin. Böyle bir makale var ve ben onu okudum. Bir berber dükkânında, sıra beklerken. Alternatifim olmadığından değil, en elime geçen her şeyi okurum. Baksanıza, bu müthiş makale bile bana malzeme oldu. Faydasını gördüm.

Velhasıl kelam, deneyin sonunda deneklerimizden ilki -galiba şu berber dükkânı ile ilgili küçük sırrın açıklanmasından sonra o denek ister istemez ben oluyorum- makaleyi okuduktan sora gülüp geçiyor ve yazarıyla hayali bir konuşma yapıyor. Be adam! Ay ışığının metabolizması üzerindeki etkilerini incelemek için şimdiye kadar kaç tane kurtadam yakaladın da üzerinde araştırma yaptın? Ayrıca, bu müstesna şahsiyetleri yakalamak ve genetik inceleme yapmak için kan vermeye ikna etmek senin için zahmetengiz ve tehlikeli olmadı mı? Dahası, ayın yansıttığı ışığın aslında bildiğimiz güneş ışığı olduğunu ve bu ışıktan yayılan radyasyonun binlerce katına her Allahın gündüzünde maruz kaldığımızı hiç mi düşünmedin? Gibisinden oldukça yerinde ve makaleyi silkeleyici sorular soruyor.

Diğer tür denek ise, okuduğu her satırda gözleri daha bir büyüyerek bu müthiş makalenin sonuna bir solukta varıyor ve eyvah! diyor. Bu gece dolunay var. Dışarıda işim de vardı ama… çıkmasam mı acaba?

Yazımı size zor bir soru sorarak bitirmek istiyorum: Sizce yukarıdaki deneklerden hangisi bilimkurgu okumaktan hoşlanır?

Gelecek yazımda sinema sanatındaki bilimkurgudan söz edeceğim. Şimdilik hepinize, bol kitaplı günler, onları huzurla okuyabileceğiniz sakin köşeler dilerim.

Sinek İkilisi / 2018 - Coşkun Hepyonar

Film Müzikleri İncelemesi - Bölüm 13

Burak Fedakâr

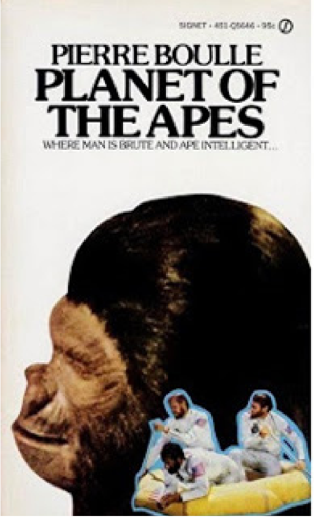
MAYMUNLAR CEHENNEMİ

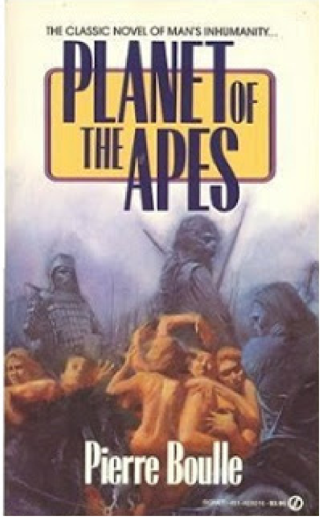
ya da

İNSANIN YARATTIĞI CEHENNEM!

Pierre Boulle Maymunlar Gezegeni isimli romanını çıkardığı ilk andan itibaren bu kadar çok ilgi göreceğini düşünmüş müdür acaba? Şüphesiz böyle bir düşünceyle kaleme almadı öyküsünü. Ancak yıllar içinde özellikle beyaz perdenin vazgeçilmez malzemelerinden biri oldu. Kitabın özellikle evrim teorisine atıfta bulunarak modern toplumların yaşadığı kültür yozlaşmasını ele alış biçimi ve bunu maymunların üstün zekâ oldukları bir yaşam biçimiyle okuyucunun zihnine işlemesi yazarın alameti farikası olarak dikkat çeker.

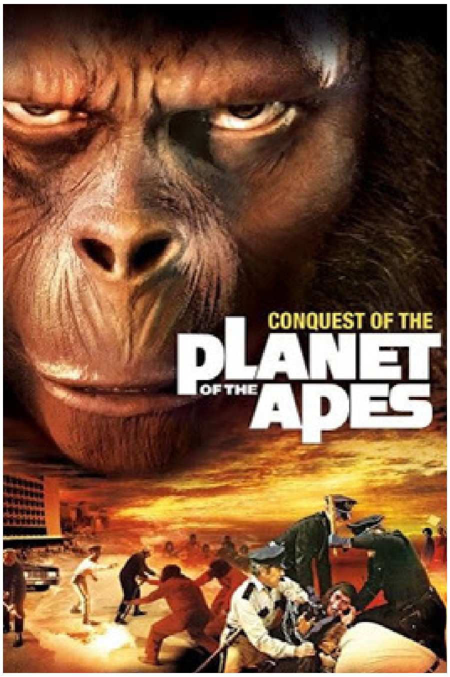
Sinema cephesine geldiğimiz zamansa kitabın ilerleyiş çizgisinden çıkan ve popüler sinemanın etkilerini yansıtan, sadece dönem itibariyle değil hala görsel etkisini ciddi anlamda sürdürmeyi başaran uzun bir seriyle karşılaşırız.

1968 Yılı serinin ilk filmini beyaz perdeye taşır. Franklin J. Schaffner yönetiminde çekilen filmin başrolü dönemin en ünlü isimlerinden Charlton Heston'a verilir. Çok uzun bir uzay yolculuğuna çıkan astronot grubu, bilinmeyen bir gezegende uyanırlar ve maymunların toplumu idare ettikleri insanların ise avlandıkları bir yaşam şekliyle

karşılaşırlar. Şok edici finaliyle ilk film sinema tarihinin kült yapımları arasına girer.

Zamanının ötesinde kaliteye sahip maymun makyajları filme Oscar ödülü getirir. Büyük ilgi gören yapım, 1973 yılında çekilenle beraber toplam beş filmlik bir seri olur.

2001 Yılına geldiğimizde sıra dışı dahi yönetmen Tim Burton bir kez daha Maymunlar Gezegeni için kamera diyecektir. Yine çok başarılı makyajlar ve etkileyici görsel efektlerle bezeli filmin finali ilkine göre daha farklı bitecektir. Eleştirmenlerin genelde başarısız bulduğu yapım yine de serinin içinde ayrı bir yere koyulmayı hak eder.

2011 Yılı serinin farklı bir duruma evrilmeye başladığı andır. Yeni bir üçleme için kolları sıvayan yapımcılar. Serinin ana karakteri Sezar'ın hayatı üzerine odaklanmayı seçerler. Rise Of The Planet Of The Apes bu düşünceyle çekilir ve 1968 yapımı yapımı ilk filmle bağlantılı olarak Dünyanın geçirdiği değişim ve Sezar'ın hızlıca evrilerek kendi türünün lideri olma yolunda ilerleyişini izleriz. 2014 yapımı devam filmi Dawn Of The

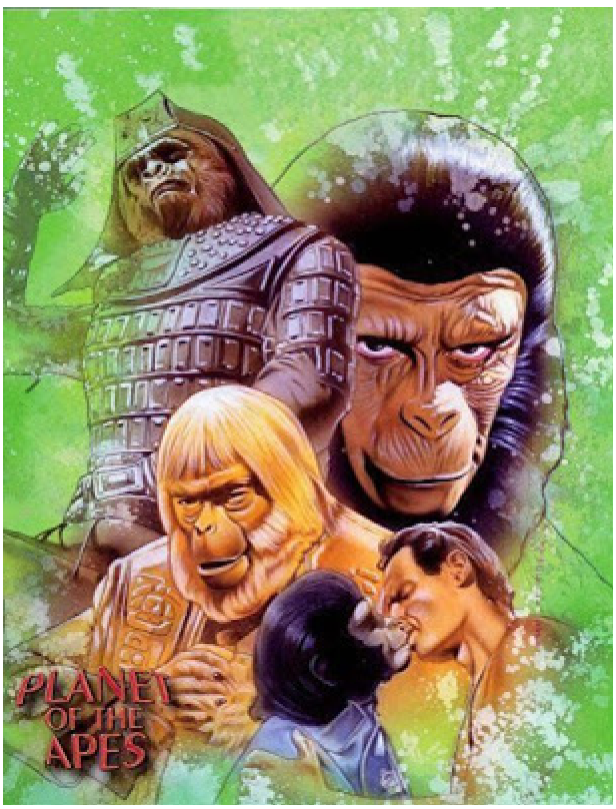

Planet Of The Apes insanlığın bitme noktasına hızla ilerlediği ve maymun türünün iyice üstünlüğü ele geçirmeye başladığı ara film olarak seride yerini alır. 2017 yılında çekilen serinin finali War Of The Planet Of The Apes, maymunların Dünya üzerinde neredeyse tamamen egemen tür olmasıyla şimdilik son film olacaktır.

PLANET OF THE APES - 1968

Filmin konusu, uzaya fırlatılan roketin arıza yapması neticesinde bilinmeyen bir gezegene düşmesi ve mürettebatın bir kişi dışında ölümü sonrası geride kalan George Taylor'ın (Charlton Heston) gezegende hakim tür olan Maymunlara esir olması ve ezilen İnsan türüyle birlikte Maymunlara karşı verdiği mücadele üzerine kurulu.

Yapımcı Arthur P.Jacobs 1963 yılında kitap yayınlanmadan haklarını satın alır. Birçok stüdyoyla şansını deneyen Jacobs en sonunda 20th Century Fox şirketini film için ikna eder. The Twilight Zone serisinin senaryo yazarı Rod Serling ilk taslağı yazar. Ancak senaryoda geçen Maymun toplumu teknolojik olarak çok ileri tasvir edilmiş ve stüdyo pahalı setler ve özel efektlerin maliyeti yüzünden senaryonun düzeltilmesi için Michael Wilson'u görevlendirmiştir. Yönetmen Franklin J.Schaffner'in önerisi üzerine maliyeti azaltmak amacıyla senaryoda Maymun toplumu daha ilkel bir hale getirilir. İlk senaryoyu hazırlayan Serling'in finali aynen korunmuş ve sinema tarihinin en etkileyici sonlarından biri olmuştur.

Yönetmen seçiminde ilk düşünülen isimler J.Lee Thompson ve Blake Edwards olur. Ancak yapımcı Arthur P.Jacobs, Charlton Heston'un tavsiyesi üzerine Franklin J.Schaffner'e yönetmenliği verir. Filmin çekimleri 21 Mayıs

1967 tarihinde başlar ve 10 Ağustos 1967 tarihine kadar Kuzey Arizona ve çevresinde devam eder. Maymun köyü iç ve dış sahnelerinin çoğu Fox stüdyolarında, efsane final ise Kaliforniya sahillerinde zorlu şartlar altında çekilir.

Film gösterime girmesiyle birlikte büyük beğeniyle karşılanır. Eleştirmenlerin büyük çoğunluğu filme tam puan verdi ve dönemin en iyi hasılatlarından birini yaptı. 2008 yılında Empire dergisi tarafından tüm zamanların en iyi 500 filminden biri seçildi. Başarılı makyajlar filme bir oscar kazandırmıştır. Ayrıca 2001 yılında ABD Ulusal Film Koruma kurulu tarafından Kongre Kütüphanesinde korumaya alınmıştır.

NOTALARIN EFENDİSİ JERRY GOLDSMITH

10 Şubat 1929'de doğan Jerry Goldsmith, Jacob Gimpel'den piyano, Mario Castelnuovo-Tedesco'dam kompozisyon ve teori üzerine ders alır. Güney Kaliforniya Üniversitesi'nde Miklos Rozsa tarafından verilen film kompozisyonu derslerine de katılır. 1950'de CBS'de besteci olarak çalışır. Uzun süre CBS'de çalışan Goldsmith Revue Stüdyoları tarafından gerilim dizilerinin müziklerini bestelemesi için işe alınır. Bu sırada ünlü besteci Alfred Newman ile tanışan Goldsmith ilk uzun metrajlı çalışmasını 1963 yılında Lonely Are The Brave filmi için yapar.

Ardı ardına *A Patch Of Blue (1965), The Blue Max (1966)* ve en önemli albümlerinden biri olan *The Sand Pebbles (1966)* ile tam bir patlama yaşar. Goldsmith eserlerinde özellikle farklı türler deneyen cesur bir bestecidir. 1968'de

çalışmalarına elektronik müziği de ekleyerek farklı işlerle adından söz ettirmeye devam edecektir.

Elektronik müziği orkestrayla beraber kullanmaktan hiç çekinmeyen sanatçı, 1970'lerin ve 1980'lerin sonlarında Star Trek sinema filmlerine yaptığı müziklerle adından yine çok söz ettirir. Nick Nolte'un başrolünde yer aldığı muhteşem *Under Fire* filminin unutulmaz besteleri yanına *Hoosiers* filminin müzikleri de eklenince bestecinin yükselişi iyice hızlanır. 90'lı yıllara geldiğimiz zaman çalışma hızı katlanarak çoğalır ancak kalite konusunda düşüşler yaşanmaya başlar. *The Russia House, Rudy, Basic Instinct, Total*

Planet Of The Apes ile çok farklı enstrümanlar kullanarak deneysel işleri arasında en popüler çalışmalarından birine imza atacaktır. Arka arkaya *Patton ve The Wind And The Lion* albümleri Oscar'a aday olan besteci artık zirveye iyice yaklaştığı sırada efsane korku serisi Omen filminin ilkiyle 1976 yılında Oscar ödülünü kazanır. Bu muhteşem çalışmanın ardından 1979 yılında gelen bir diğer efsane seri Alien'ın ilk filmine yaptığı müzikler besteciyi zirveye oturtur. Goldsmith deneysel

Recall, Ghost and The Darkness, The Mummy ve The 13th Warrior gibi çalışmaları 90'ların unutulmaz işleri olur.

Goldsmith mütevazı ve esprili kişiliğiyle sektörde çalışılacak en iyi bestecilerden biri olmuştur. Pek çok yönetmen ve yapımcının özellikle kendisiyle çalışmak istemesi, bestecinin son yıllarına doğru artan albüm trafiğini en iyi açıklayan nedenlerin başında gelir. Her durumda yaptığı işten keyif alan sanatçının Planet Of The

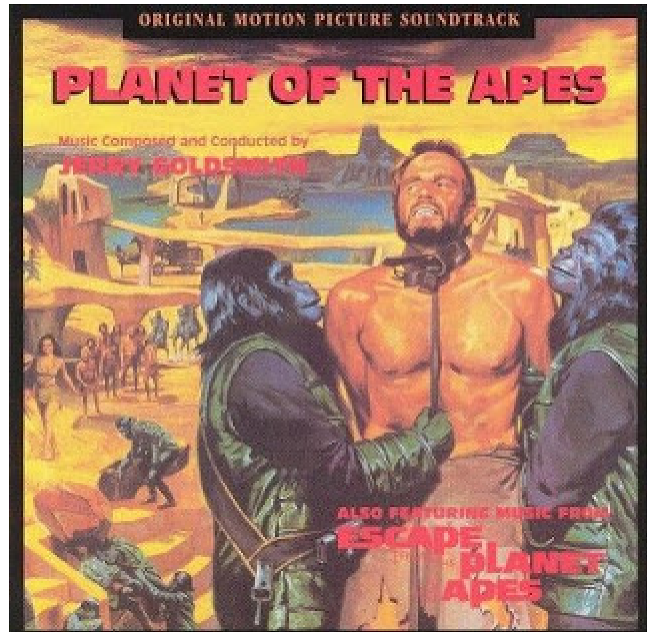
Apes'in kayıtları sırasında maymun maskesi takarak çalışmaları yürütmesi esprili kişiliğine örnek olarak gösterilebilir. Goldsmith'in kariyeri boyunca yapımcılar tarafından reddedilen işleri de olmuştur. Alien Nation (1988), Gladiator (1992),

The Public Eye (1992) ve ironik bir şekilde son çalışması olan Timeline (2003) filmleri için ürettiği besteler kullanılmamıştır.

Goldsmith, kanserle süren uzun mücadelesi sonunda 21 Temmuz 2004 yılında 75 yaşında Beverly Hills'de evinde uykusundayken huzur içinde, eşi Carol, çocukları Aaron, Joel, Carrie, Ellen Edson, Jennifer Grossman ve altı torun tarafından sonsuzluğa uğurlanmıştır. Goldsmith sinema tarihinin en üretken bestecilerinden biri olarak tarihe geçmiştir. Çalışmaları hâlâ ilgi görmeye devam eden ve yeni besteciler tarafından örnek alınan bir isim olmayı sürdürmektedir.

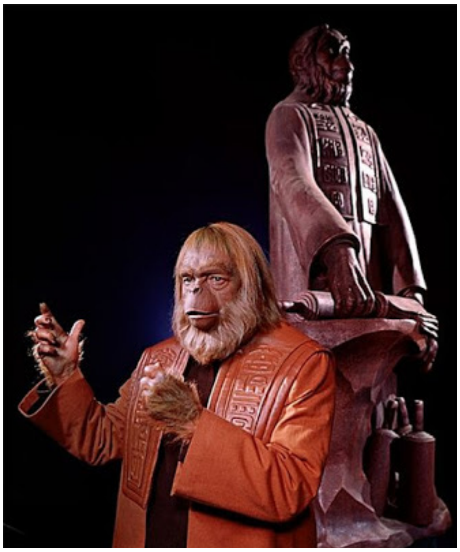
SIRA DIŞI BİR ALBÜM

Varese Sarabande'nin 1997 yılında piyasaya sürdüğü 18 parçalık albüm 60'lı yıllar için gerçekten sıra dışı bir albümdür. Atonal bestelerin ağırlıkta olduğu albümün açılışını Twentieth Century Fox stüdyosunun Alfred Newman imzalı giriş bestesiyle yapıyoruz.

Main Title bilindik orkestra girişlerinden uzak, nefeslilerin ve piyanonun öncülüğünde ilerleyen genel havası ürkütücü bir parça. Hemen arkasından gelen Crash Landing hareketli bir başlangıç sonrası gerilim düzeyini sürekli ayarlayan ve orkestranın daha fazla kendini hissettirdiği bir beste.

The Searchers albümün genel havasından uzaklaşmadan aynı gerilim havasını kulaklara duyurmaya devam ediyor. Besteci deneysel müzik çeşitlerine orkestra içine kattığı farklı enstrümanlarla değişik bir hava katıyor.

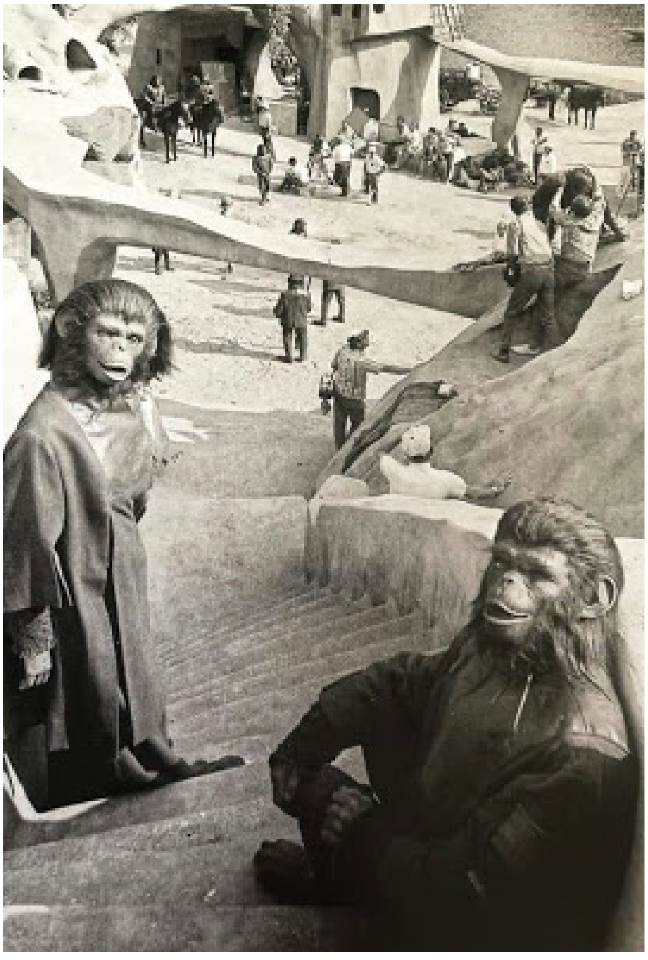
The Search Continues gerilim havasını hiç bozmadan yaylıların öncülüğünde elektronik sesleri sistematik olarak duyuruyor ve ilerleyen dakikalarla birlikte temposu hızlanıyor. The Clothes Snatchers orkestra hakimiyetiyle ilerleyen hareketli bir parça. Yaylı ve nefeslilerin yanına eşlik eden vurmalı enstrümanlar fazlasıyla hissediliyor.

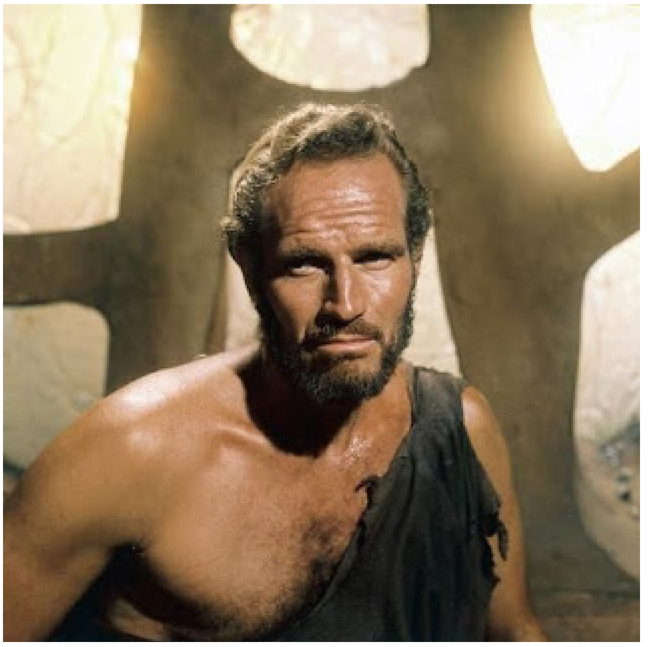
The Hunt albümün en hareketli bestelerinden biri. Başından sonuna kadar hareket dozu devamlı artıyor ve nefesli enstrümanlar çok başarılı kullanılmış. A New Mate kısa süreli yaylılar eşliğinde ilerleyen bir geçiş parçası.

The Revelation harekete dönüş sinyali veren orkestranın coştuğu bir parça, hızlı girişi durgun bir bölüm takip ediyor ve inişli çıkışlı devam eden parçayı yine benzer tarz bir beste olan No Escape takip ediyor. The Trial yaylıların kontrolünde ilerleyen nefeslilerin fazlasıyla hissedildiği albümün genel havasına uygun bir parça.

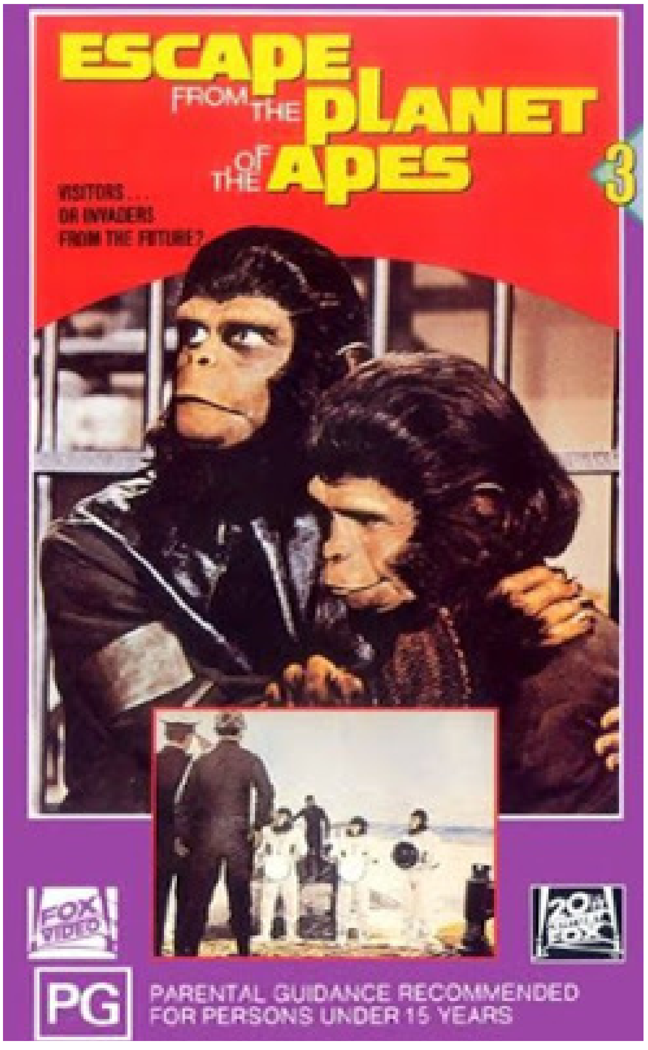
New Identity diğer parçaların hepsinde olduğu gibi gerilim dozunu devamlı tekrar ediyor. Besteci değişik enstrümanlar kullanmayı sürdürüyor. A Bid For Freedom kulağımızın alıştığı atonal bestelerden biri daha ve değişmeyen gerilim dozu hakimiyetinde albüm artık iyice kendini tekrar etmeye başlıyor.

The Forbidden Zone, maymunlar köyü dışında yasak olan bölgeye doğru geçen sahneleri içeriyor ve tabii ki şüphe, kuşku ve gerilim dolu notalar bu yolculuk sırasında da kulaklarımıza eşlik ediyor.

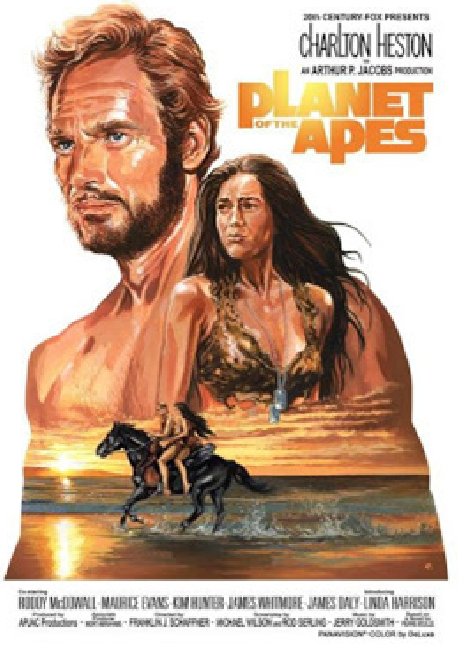
The Intruders sonlara doğru yaklaşırken genel havayı bozmadan ilerliyor. The Cave kısa süreli bir geçiş parçası ve hemen ardından gelen The Revelation ana temanın öncülüğünde unutulmaz finale doğru götürüyor bizi. Albüm boyunca dinlediğimiz gerilim yüklü notalarla dönemi için fazlasıyla aykırı olan albüm sonlanıyor.

Varese'nin çıkardığı bu albümün en sonunda devam filmi olan Escape From The Planet Of The Apes filminden 16 dakikalık bir parça da bonus olarak yer alıyor.

GOLDSMITH FARKI

Planet Of The Apes 1968 yılında bilimkurgu sinemasına farklı bir hava katmıştır. Yarattığı dünya ve o dünyaya hakim kıldığı türle filmin temelinde kendi türümüze verilmek istenen aleni mesaj çok net bir şekilde anlaşılmaktadır.

Filmin elde ettiği başarı ve ardından gelen devam projeleriyle bugüne kadar başarıyla süren serinin ilk adımı olan bu muhteşem sinema şölenine o yıllar itibariyle yıldızı her geçen gün parlayan Jerry Goldsmith'in besteleriyle yaptığı katkı azımsanacak gibi değildir. Filmin genel havasına mükemmel uyum sağlayan ve bestecinin genel sanat yaşamı boyunca her zaman denediği farklı deneysel müziklere tam anlamıyla uyan albüm ağırlıklı olarak atonal bestelerin hakimiyetine sahiptir.

Açıkça belirtmem gerekirse, Planet Of The Apes dinlemesi çok kolay bir albüm değildir. Ana

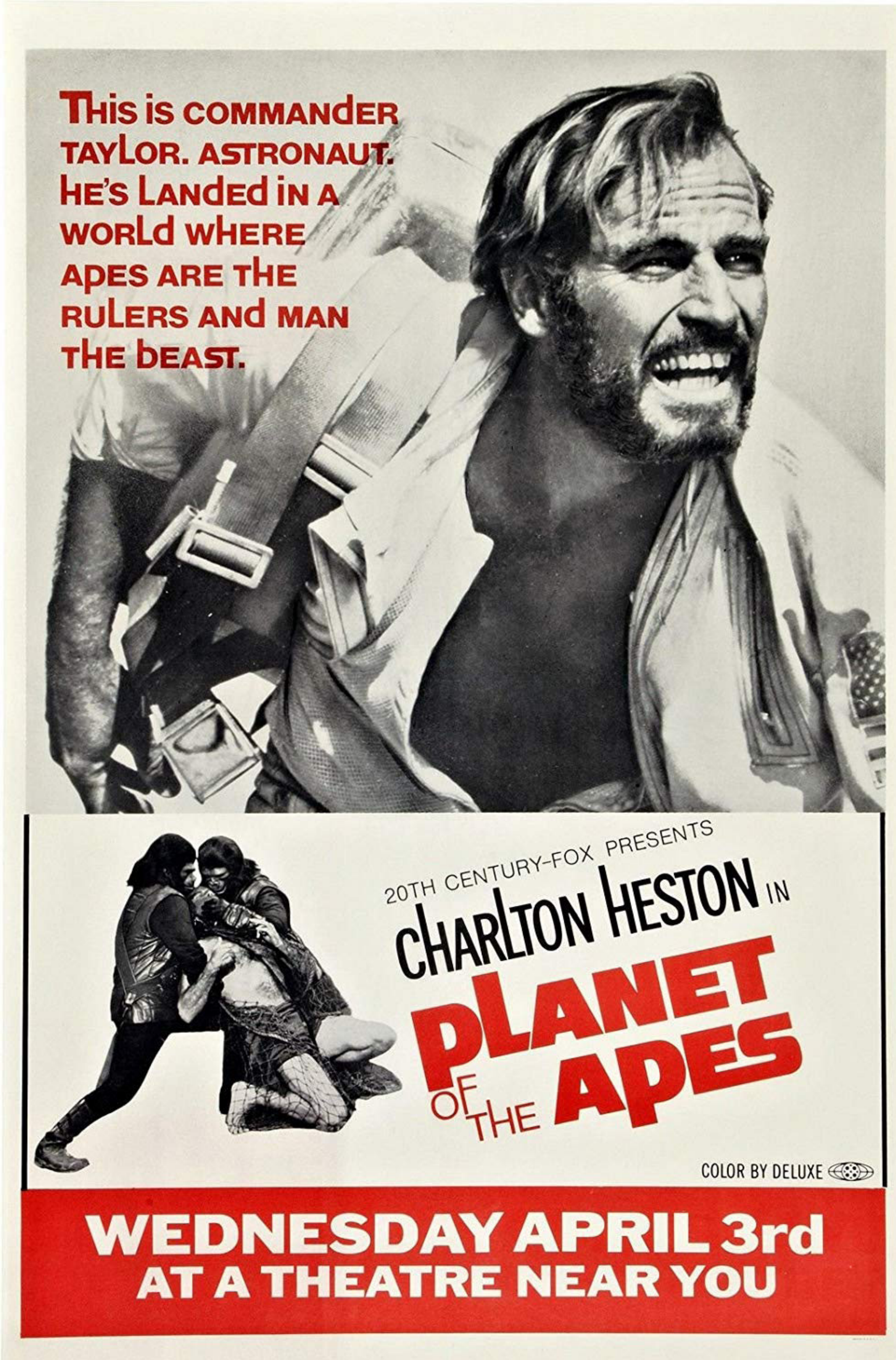
tema akılda kalıcı bir beste olmamasına rağmen filmin atmosferini çok iyi tanımlar. Bestecinin orkestraya monte ettiği farklı enstrümanlar sayesinde enteresan bir müzik deneyine şahitlik eder kulaklar. Dönem itibariyle Hollywood ve film müzikleri dünyasının altın çağını yaşadığı döneme denk gelen bu sıra dışı çalışma eleştirmenleri de neredeyse ikiye bölmüştür. Albüm, bestecinin en sevilen ve beğenilen çalışmaları arasında pek yer almamasına rağmen film müzikleri açısından deneysel türün en önemli işlerinden biri olarak görülür. Sinema tarihinin en önemli filmlerinden biri olan Planet Of The Apes, gerek konusu, gerek farklı müzikleri ve gerekse izledikten sonra kişinin üzerinde bıraktığı gerilim yüklü atmosferiyle her dönem ilgi çekmeye devam ederek, Postapokaliptik türün en başarılı yapımlarından biri olmayı sürdürmektedir.

Yazımızı, astronot George Taylor'un dizlerinin üzerine çökerek yaptığı haykırışla bitirelim,

"Demek sonunda yaptınız. Sizi manyaklar! Mahvettiniz! Canınız cehenneme!"

Barış temelleri üzerine kurulu, huzurlu bir dünyanın varlığı olsun geleceğimiz, barışla kalın sevgili dostlar...

This is COMMANDER TAYLOR. ASTRONAUT. HE'S LANDED IN A WORLD WHERE APES ARE THE RULERS AND MAN THE BEAST.
20TH CENTURY-FOX PRESENTS
CHARLTON HESTON IN
PLANET OF THE APES
COLOR BY DELUXE
WEDNESDAY APRIL 3rd
AT A THEATRE NEAR YOU

LAGARİ BİLİMKURGU

YENİ FANKİTİ İLE SERİYE DEVAM EDİYOR!

2018 Yılında fanzin olarak başladıkları yola fankitler ekleyerek devam eden Lagari Bilimkurgu yeni bir fankit ile karşımızda.

Efe Elmastaş'ın kaleminden çıkan fankit "Selly'nin Gözyaşları" ismi ile yayımlanmış. Efe hakkında bir şeyler söyleyerek başlamak gerekirse fanzin ile biraz içli dışlı olduğunuzda ismini duyacağınız birisi. Daha önce birçok fankit ve fanzin yazmış birisi olarak oldukça üretken birisi. Fakat bilimkurgu türünde bu ilk denemesi. Genelde ilk denemelerde biraz acemilik hataları görürüz ama efe bunları çok kolay aşmış. İyi bir öykücü ve çevresini iyi gözlemleyen biri olduğunu fankiti okuduğunuzda hemen anlıyorsunuz.

Selly'nin Gözyaşları fankiti gelişen dünyamızın tam ortasında karşılaşacağımız bir öykü hatta şu an bunu yaşayan insanlar bile olduğunu söyleyebiliriz. Cinsellik ve yalnızlık üzerine yazılmış gibi görünse bile alt metni ve anlatı kaygısı çok daha büyük. Tüm bu mesajları size iletirken büyük resmi takip etmekten kendinizi alıkoyamıyorsunuz. Gerektiği yerde aksiyon sahneleri, gerektiği yerde uzun diyaloglar bizlere harika bir olay örgüsü sunuyor. Yetmiş dört sayfalık fankiti okumak bir saatinizi bile almayacak emin olabilirsiniz. Yarattığı evrende başka öyküler okumak isterdim belki efe bizi duyar birkaç kısa hikaye ile bizi habersiz bırakmaz.

Lagari Bilimkurgu'nun 4. Fankiti olan Selly'nin Gözyaşları tüm Fanzin Apartmanı noktalarında ve fanzin bırakılan yerlerde bulabilirsiniz. Eğer ulaşamazsanız. İnstagram: @lagaribilimkurgu adresinden ulaşabilir. Pdf veya basılı olarak talep edebilirsiniz. Ücretsiz bir şekilde verdiklerini hatırlatmak isteriz.

Bilimkurgu Umuttur!

Yazan ve Çizen: Kenan Böğürcü

GÖK KIZ

Kozmik Göçebe

Kenan Böğürcü'nün yazıp-çizdiği "GÖK KIZ: Kozmik Göçebe"

dokuzuncu bölümüyle sizlerle.

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi için özel olarak hazırladığı

çizgi romanın tanıtım yazısı kısaca şöyle;

Geleceğe dair öngörülerimiz dünyanın kaynaklarını tükettikçe uzayda yeni yaşam alanları

bulmak üzerine.

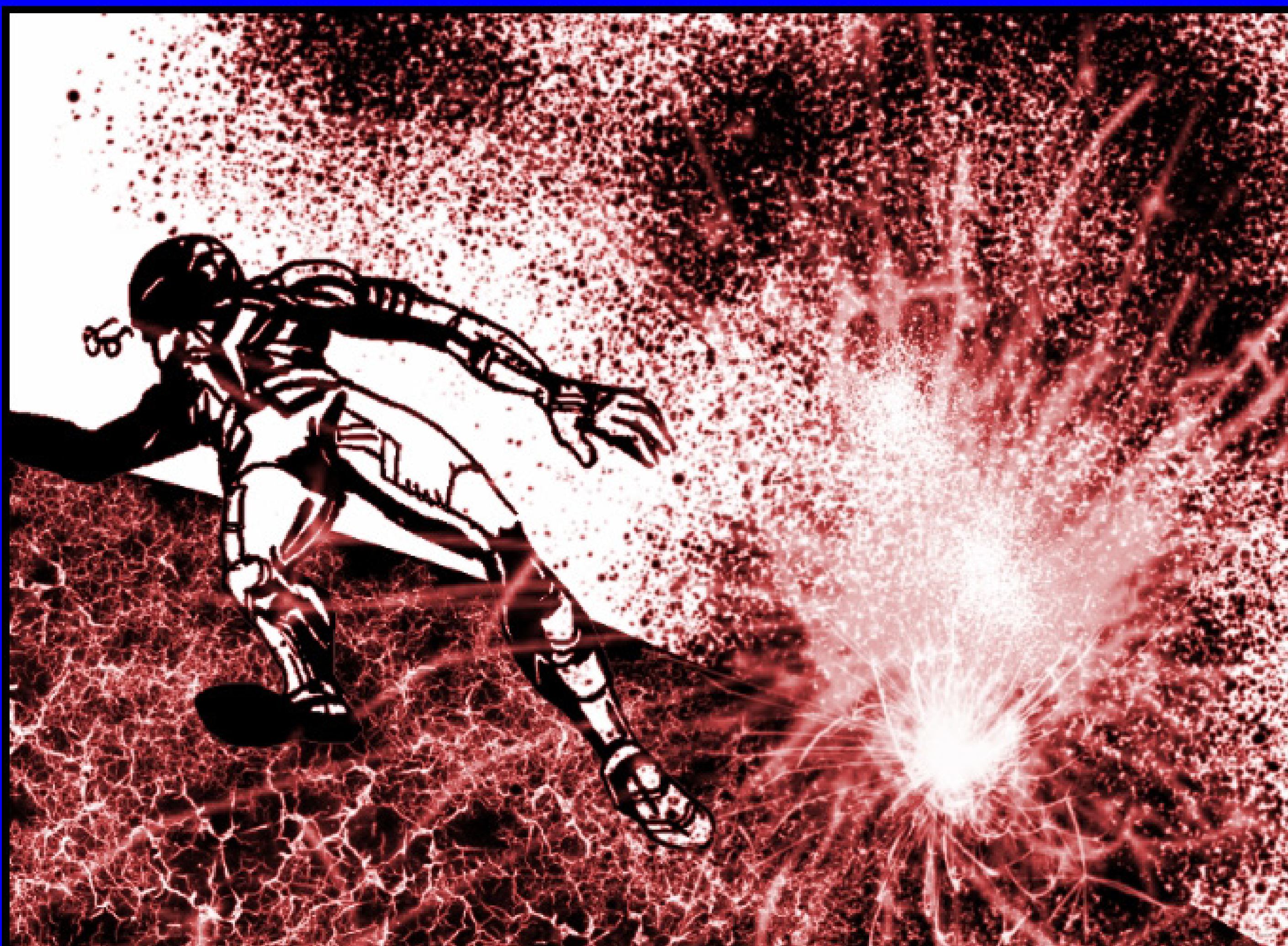
Fakat ya biz gitmeden aynı kaygıları taşıyan göçebe uzaylılar bizden önce davranırlarsa…

Ve üstelik bunların niyetlerinin ne olduğunu

uzun süre anlayamazsak.

Keyifli okumalar

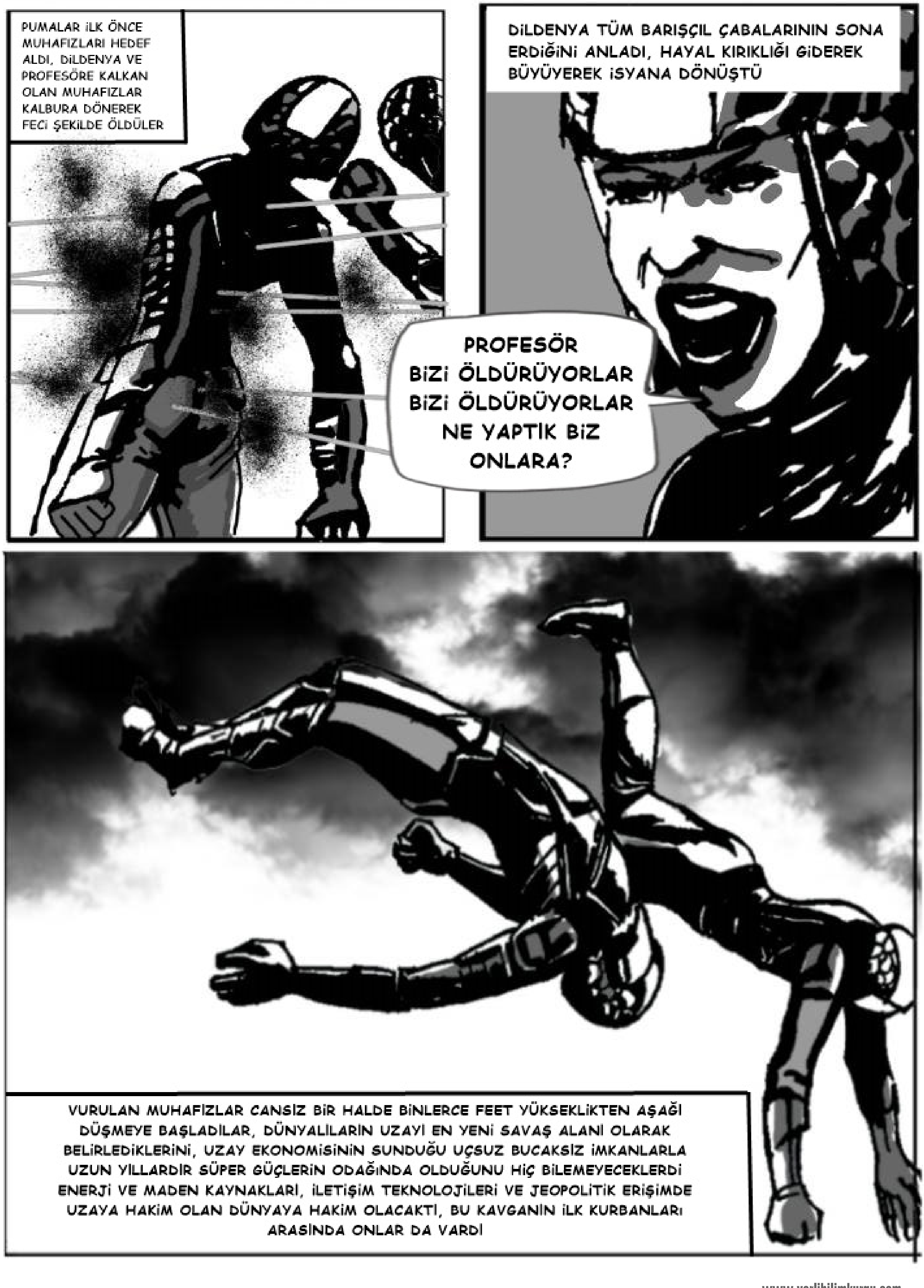
GÖK KIZ DİLDENYA

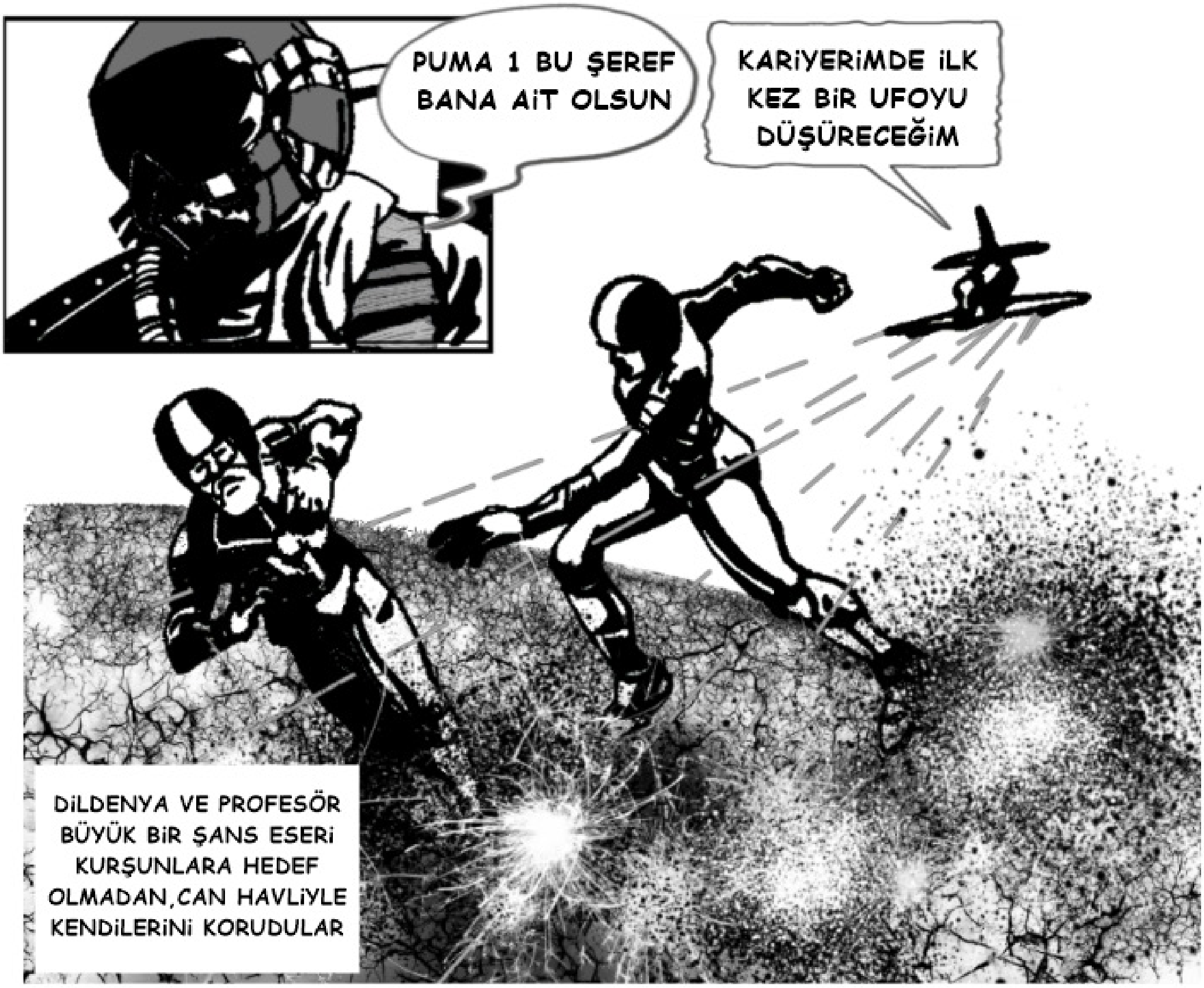
YAZAN VE ÇİZEN

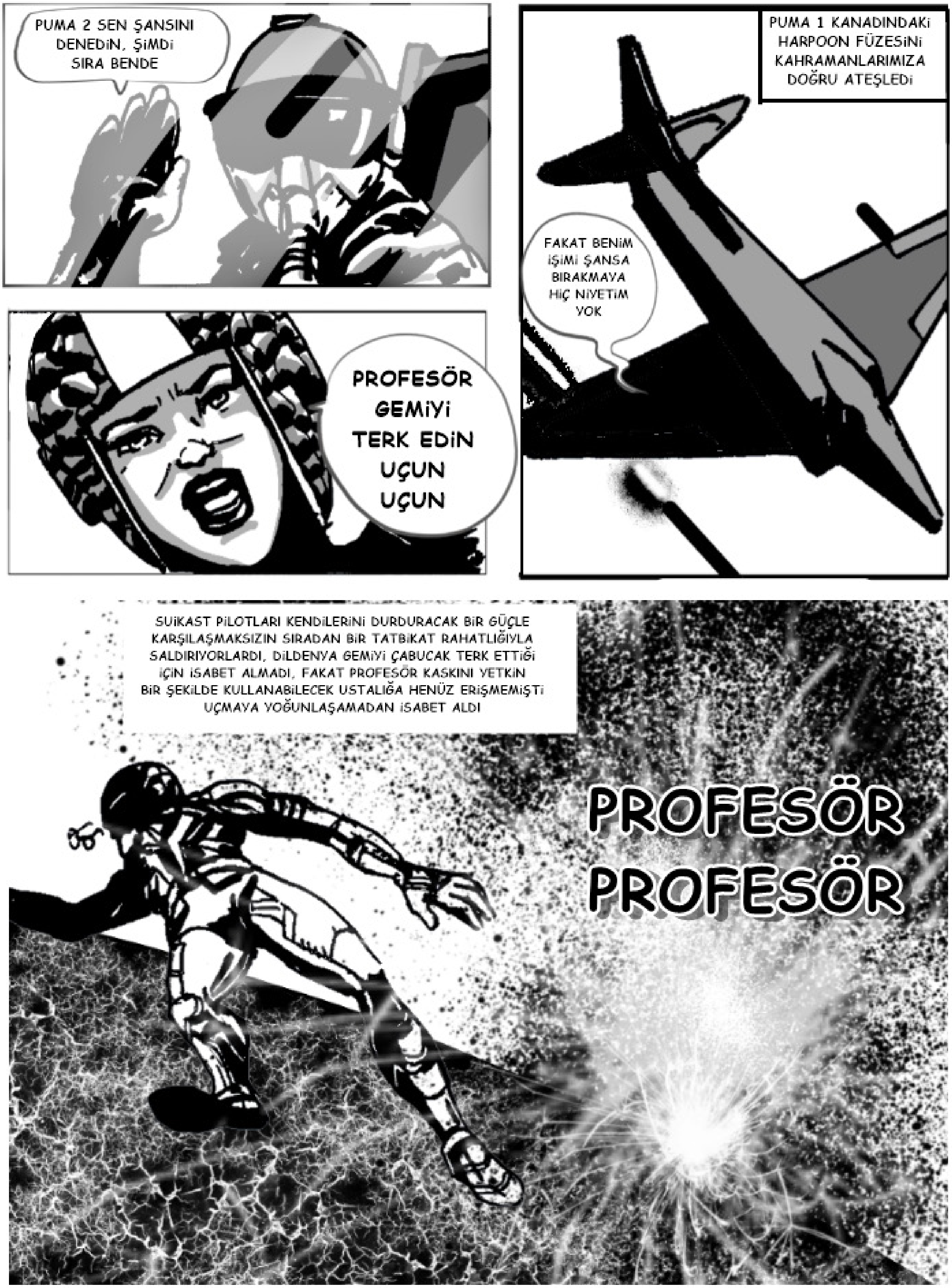
KENAN BÖĞÜRCÜ

VAY CANINA İŞ ÇIĞIRINDAN ÇIKTI
KOMUTAN DİLDENYA LÜTFEN KUMANDA ODASINA GEÇİN VE BURADAN DERHAL UZAKLAŞIN
EFENDİM PROFESÖR VE UZAYLI KIZ HEDEFTE SON KEZ TEYİT EDEBİLİR MİSİNİZ?
VURUN...OLDU BİTTİYE GETİRELİM, TÜRKLERLE UZAYLILARIN ARASI BOZULARSA BEKLENTİMİZİN ÜZERİNDE SONUÇ ALMIŞ OLURUZ
DİYELİM Kİ TÜRKLER ANLADILAR, DURUMU BİR ŞEKİLDE KABUL ETTİRİRİZ, İLK DEFA OLMAYACAK YA
ANLAŞILDI EFENDİM OPERASYON EKİBİ YOK EDİLDİ
ANA GEMİ AZ ÖNCE ARAÇLARI BIRAKMAK ZORUNDA KALDI AKSİ HALDE YANGIN KENDİ GEMİLERİNİ DE SARACAKTI ARAÇLAR DÜŞÜŞTE

PUMALAR İLK ÖNCE MUHAFIZLARI HEDEF ALDI, DİLDENYA VE PROFESÖRE KALKAN OLAN MUHAFIZLAR KALBURA DÖNEREK FECİ ŞEKİLDE ÖLDÜLER
DİLDENYA TÜM BARIŞÇIL ÇABALARININ SONA ERDİĞİNİ ANLADI, HAYAL KIRIKLIĞI GİDEREK BÜYÜYEREK İSYANA DÖNÜŞTÜ
PROFESÖR BİZİ ÖLDÜRÜYORLAR BİZİ ÖLDÜRÜYORLAR NE YAPTİK BİZ ONLARA?
VURULAN MUHAFİZLAR CANSİZ BİR HALDE BİNLERCE FEET YÜKSEKLİKTEN AŞAĞİ DÜŞMEYE BAŞLADİLAR, DÜNYALİLARİN UZAYİ EN YENİ SAVAŞ ALANİ OLARAK BELİRLEDİKLERİNİ, UZAY EKONOMİSİNİN SUNDUĞU UÇSUZ BUCAKSIZ İMKANLARLA UZUN YILLARDIR SÜPER GÜÇLERİN ODAĞINDA OLDUĞUNU HİÇ BİLEMEYECEKLERDİ ENERJİ VE MADEN KAYNAKLARİ, İLETİŞİM TEKNOLOJİLERİ VE JEOPOLİTİK ERİŞİMDE UZAYA HAKİM OLAN DÜNYAYA HAKİM OLACAKTİ, BU KAVGANİN İLK KURBANLARI ARASİNDA ONLAR DA VARDİ

TÜRKİYE SEMALARI YANGIN TOPUNA DÖNMÜŞ ALEV ALEVDİ İSABET ALMIŞ ARAÇLAR, VURULAN MUHAFIZLARLA BERABER YERYÜZÜNE DOĞRU DÜŞÜYORDU, İKİ DÜŞMAN SAVAŞ UÇAĞI YARIM KALAN GÖREVLERİNİ TAMAMLAMAK ÜZERE BİR KEZ DAHA DALIŞA GEÇTİLER

PUMA 1 BU ŞEREF BANA AİT OLSUN
KARİYERİMDE İLK KEZ BİR UFOYU DÜŞÜRECEĞİM
DİLDENYA VE PROFESÖR BÜYÜK BİR ŞANS ESERİ KURŞUNLARA HEDEF OLMADAN,CAN HAVLİYLE KENDİLERİNİ KORUDULAR

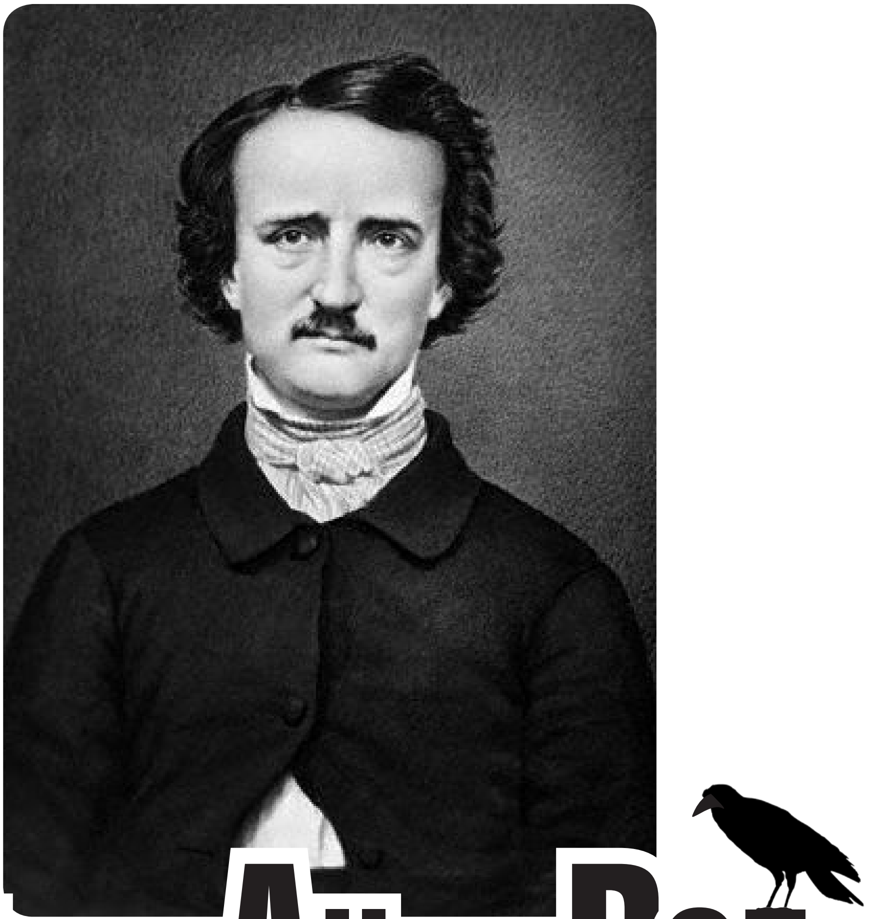

PUMA 2 SEN ŞANSINI DENEDİN, ŞİMDİ SIRA BENDE
PUMA 1 KANADINDAKİ HARPOON FÜZESİNİ KAHRAMANLARIMIZA DOĞRU ATEŞLEDİ
FAKAT BENİM İŞİMİ ŞANSA BIRAKMAYA HİÇ NİYETİM YOK
PROFESÖR GEMİYİ TERK EDİN UÇUN UÇUN
SUİKAST PİLOTLARI KENDİLERİNİ DURDURACAK BİR GÜÇLE
KARŞILAŞMAKSIZIN SIRADAN BİR TATBİKAT RAHATLIĞIYLA
SALDIRIYORLARDI, DİLDENYA GEMİYİ ÇABUCAK TERK ETTİĞİ
İÇİN İSABET ALMADI, FAKAT PROFESÖR KASKINI YETKİN
BİR ŞEKİLDE KULLANABİLECEK USTALIĞA HENÜZ ERİŞMEMİŞTİ
UÇMAYA YOĞUNLAŞAMADAN İSABET ALDI
PROFESÖR PROFESÖR

SÜRECEK

Arda Tipi

Nostalji - Ekim 2018 - Sayı 18

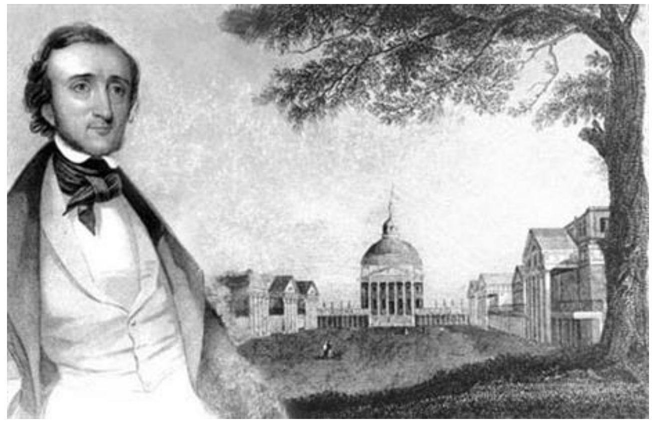
Edgar Allan Poe

Bazı yazarlar vardır; kalemlerini mürekkep yerine gecenin kuzguni karanlığına daldırırlar. Gözleriniz satırlarını tamamladığı vakit yüreğiniz tekrar hatırlar sisler içindeki o kadim yuvasını.

Poe'nin dünya edebiyatında sahip olduğu önemli yer, temel olarak, hem şiir hem de kurmacada kısa biçim için büyük etkiler teşkil eden ustalık ve derinlikte kısa öyküleri, şiirleri ve eleştirel kuramlarına dayanmaktadır. Modern kısa öykünün mimarı olarak edebiyat tarihi ve el kitaplarında ele alınan Poe, aynı zamanda 19.yüzyıl Avrupa edebiyatında "sanat için sanat" hareketinin öncüsüdür.

Daha önceki eleştirmenler ağırlıklı olarak ahlaki veya ideolojik genellemelere yoğunlaşırken, Poe eleştirisini bir çalışmanın etkililiğine veya başarısızlığına katkıda bulunan tarz ve yapının özellikleri üzerine odakladı. Kendi çalışmalarında, ilham verici, özgün bir hayal gücünün yanı sıra mükemmel bir dil ve teknik hakimiyet sergilemiştir. Poe'un şiiri ve kısa hikâyeleri, modern edebiyatın yönünü değiştiren 19.yüzyılın Fransız sembolistlerini büyük ölçüde etkiledi. Poe'nun edebiyat tarihindeki ağırlğını belirleyen de bu felsefi ve sanatsal etkileşimdir.

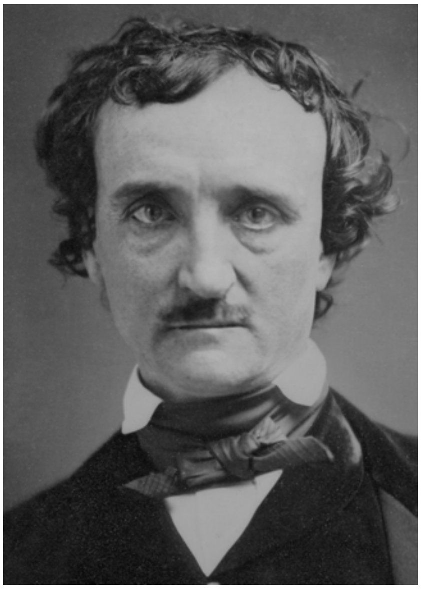
Poe'nin babası ve annesi, doğumu sırasında Boston'daki bir repertuar şirketinin üyeleri olan profesyonel oyunculardı. Hazin şekilde, her ikisini de üç yaşından önce kaybetti. Kendisini evlatlık olarak alan, ancak asla yasal olarak nüfusuna kabul etmeyen Virginia'lı müreffeh bir ihracatçı olan John Allan'ın evinde büyüyecekti. Bir çocuk olarak Poe, zamanının en iyi okullarında okudu. 1825'te Charlottesville'de bulunan Virginia Üniversitesi'ne kabul edildi. Orada geçirdiği süre zarfında akademik alanda öne çıkmaktayken, ciddi borçları ve babalığı Allan'ın yetersiz mali desteği nedeniyle bir yıldan kısa bir süre içinde ayrılmak zorunda kaldı. Poe'nun Allan ile olan ilişkisi 1827'de Richmond'a dönüşüyle kopma noktasına geldi. Boston'a gitmesinden kısa bir süre sonra ise orduya katıldı. İlk şiir koleksiyonu Tamerlane ve Diğer Şiirler'i bu esnada yayınladı. Ne var ki eseri okuyucular ve hakemler tarafından pek fark edilmedi. İkinci bir koleksiyon olan Al Aaraaf, Tamerlane ve Küçük Şiirler, 1829'da basıldığında sadece biraz daha fazla ilgi gördü. Aynı yıl Poe, ordudan başçavuş rütbesiyle saygın biçimde terhis oldu. Daha sonra West Point'teki ABD Askeri Akademisine kabul edildi. Bununla birlikte, Allan evlatlığına ne buradaki öğrenciliğini sürdürmesi için yeterli mali desteği sağlıyor, ne de Akademi'den istifa etmesi için gerekli izni veriyordu. Poe da bu duruma karşılık görevlerini

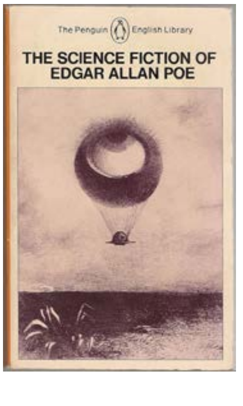
görmezden gelip kuralları ihlal ederek okulu ile ilişiğinin kesilmesini sağlamak zorunda kaldı. Ardından 1831'de üçüncü şiir kitabı olan Şiirler'i yayımlandığı New York'a ve daha sonra da teyzesinin evinde yaşayan Maria Clemm'in bulunduğu Baltimore'a gitti.

Sonraki birkaç yıl içersinde Poe'un ilk kısa hikâyeleri Philadelphia'daki Saturday Courier'da yayınlandı ve Şişede Bulunan Mesaj adlı öyküsü Baltimore Saturday Visitor'da en iyi hikâye dalında para ödülü kazandı. Yine de, Poe'nun kazancı bağımsız bir yaşam sürdürmeye yetmiyordu. Allan'ın 1834'teki ölümü ona bir miras sağlamış oldu. Ertesi sene, Richmond'daki Southern Literary Messenger'ın editörlük teklifini kabul ederek teyzesi ve 1836'da evleneceği on iki yaşındaki kuzeni Virginia'yı yanına aldı. Böylelikle mali sorunları geçici olarak hafiflemiş oldu. Southern Literary Messenger Poe'nun sonraki on yıl boyunca yöneteceği birkaç derginin ilkiydi ve bu sayede Amerika'nın önde gelen mektup yazarlarından biri olarak öne çıktı. Poe, sadece şiir ve kurgudaki ustalığıyla değil, aynı zamanda Amerikan edebiyatında o zamana kadar hayalgücü ve içgörü düzeyine erişilmemiş bir edebiyat eleştirmeni olması ile de kendinden söz ettirmekteydi. Poe'nun yazıları 1830'ların sonlarında ve 1840'ların başlarında oldukça dikkat çekmekteydi ancak çalışmalarından elde edilen kazanç yine de yetersiz kalmıştı. Bu vesileyle Burton'taki Gentleman's Magazine, Philadelphia'daki

Graham's Magazine ve New York'taki Broadway Journal'ın da editörlüğünü de üstlendi. Karısının 1847'de tüberkülozdan ölümünden sonra, Poe bir dizi romantik ilişki yaşadı. İkinci evliliğine hazırlandığı 1849 yılının Eylül ayı sonlarında bilinmeyen bir sebeple gittiği Baltimore'da 3 Ekim'de bilinci yarı açık biçimde bulundu. Bundan dört gün sonra, hayatının bu son günlerinde neler olduğunu açıklamak için ihtiyacı olan zihinsel berraklığa tekrar ulaşamadan hayata veda etti.

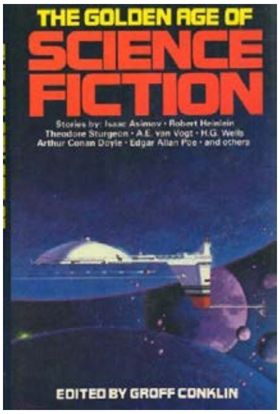
Poe'un dünya edebiyatına yaptığı en belirgin katkı, yaratıcı yazarlığının yanısıra çağdaşlarının eserlerine getirdiği eleştirilerde takip ettiği analitik yönteminden kaynaklanmaktadır. Kendisinin beyan ettiği niyet, edebiyatın faydacı değerleri haddinden fazla gözettiğini düşündüğü -ve 'Didaktikin sapkınlığı' olarak adlandırdığı eğilimi gösteren- bir ortamda kesinlikle sanatsal idealleri formüle etmekti. Poe'nun pozisyonu, saf estetikçiliğin temel koşullarını içeriyor olsa da edebi biçimciliğe yaptığı vurgu onun felsefi idealleriyle doğrudan bağlantılıydı: Bir dilin hesaplanan kullanımı yoluyla kişi, kusurlu olsa da, doğruluk tasavvuru ve insan varoluşunun temel koşulunu ifade edebilir. Poe'nin edebi yaratım kuramı iki temel noktayla açımlanır: Birincisi, bir çalışmanın başarılı sayılması için okuyucu üzerinde bir 'etki birliği' yaratması gerekir; ikincisi, bu tekil etkinin üretimi, tesadüfe ya da ilhamın risklerine bırakılmamalı, üslubun ve öznenin en ufak detayı, yazarın mantık yürütmesinin sonucu olmalıdır. Şiirde bu tek etki, Poe'nun üzüntü, tuhaflık ve kayıpla yakından ilişkili tuttuğu bir ideal olan güzellik duygusunu uyandırmalıdır okuyucuda. Genel kuramsal temelin haricinde, Poe'nun yazınının bir karakteristiği olan psikolojik yoğunluk söz konusudur özellikle en iyi bilinen eserlerini içeren korku hikâyeleri bünyesinde. Kara Kedi, Amontillado Fıçısı ve Gammaz Yürek adlı hikâyelerinde, genellikle birinci şahıs anlatıcıdır ve bu sesle Poe, bir karakterin ruhunun işleyişini araştırır. Bu teknik, Fyodor Dostoyevski'nin psikolojik keşiflerinin ve psikolojik gerçekçilik okulunun da öncülüdür. Usher Evinin Düşüşü, Kızıl Ölüm'ün Maskesi ve Ligeia gibi gotik hikâyelerinde Poe, onlara gizemli bir karakter ve sürükleyicilik kazandıran sembolist, hatta mecazcı bir yöntem uygulamıştır. Bu durum Nathaniel Hawthorne ve Herman Melville'in sembolist eserlerinde de görülür. Poe'nun öykülerinin etkisi, kendisinin öncülük ettiği özgün korku edebiyatı geleneğinin Ambrose Bierce ve H.P.Lovecraft gibi daha sonraki yazarlarında da farkedilebilir. Modern korku öykücülüğünün yaratıcısı olarak elde ettiği başarıya ilaveten, Poe, bilimkurgu ve dedektiflik öyküsü gibi iki popüler türün ebeveynlerinden olarak da tanınır.

Hans Pfaall'ın Eşsiz Macerası ve Von Kempelen'in Keşfi gibi eserlerinde, henüz 20.yüzyıla kadar fazla üzerinde yoğunlaşılmamış olan yeni bir yazın türünü -yani bilimkurguyu- önceleyen kurgusal ve fantastik anlatılarını üretmek için zamanının bilim ve teknoloji hayranlığından yararlandı.

Poe'un bilimkurgu alanındaki uğraşısını içinde yaşadığımız teknoloji çağında ayırdedebilmek kolay değildir. Poe'nun yazılarında uçan daireler, lazer silahları veya zaman makineleri yoktur. Eserleri, kendi gününün bilimsel algı ve hayalgücüyle sınırlıdır. Poe'un modern bilimkurguya en yakın öyküsü belki de, sonunda kahramanın bir balon içinde Ay'a seyahat ettiği *Hans Pfaall'ın Eşsiz Macerası* (*Hans Pfaall'ın Unparalled Adventure) adlı eseridir*. Burada, içinde kulakları olmayan ve tek bir iletişim aracı (telepati) kullanan çirkin küçük insanların yaşadığı fantastik görünümlü bir şehir keşfettiğini aktarır anlatıcı.

Bunların dışında bilimkurgu alanına dahil edebileceğimiz apokaliptik diyalogların yer aldığı öyküleri de vardır; *Monos ve Una* (1841), *Eiros ve Charmion'un Konuşması* (1839), *Kelimelerin Gücü* (1845). Bilimsel aldatmacalar diyebileceğimiz kurgusal belgeleri *Balon Aldatmacası* (1844), *M.Valdemar Vakasındaki Gerçekler* (1845), *Von Kemplen ve Keşfi* (1849) yine bilimkurgu yazınına dahil edebileceğimiz işleridir.

Benzer bir şekilde Poe'un 'mantık yürütme öyküleri' olan Morgue Sokağı Cinayetleri, Çalınmış Mektup ve Marie Roget'nin Gizemi, özellikle dedektif kurgusunun başlıca karakterlerini ve edebi kurallarını oluşturan modeller olarak kabul edilir. Poe, başarılı yazarları etkilediği ve edebiyatta sembolizm ve sürrealizm gibi önemli akımların öncüsü olduğu gibi, kendinden önceki edebi figürler ve akımların da takipçisi olmuştur. Şeytani ve grotesk öğeleri kullanımı E.T.A. Hoffman'nın öyküleri ve Ann Radcliffe'in gotik romanlarının kendi yazını üzerindeki etkilerini gösterdiği gibi, yapıtlarının çoğuna nüfuz etmiş olan umutsuzluk ve melankoli de 19. yüzyıl romantik hareketi ile olan organik bağını yansıtır.

Edgar Allan Poe'nun bir kısa kurgu yazarı olarak ilk aşkı ergenlik döneminde yazmaya başladığı şiirdi. Erken dönem şiirleri, Lord Byron, John Keats ve Percy Bysshe Shelley gibi İngiliz romantiklerinin etkilerini yansıtsa da, öznel bakış açısı ve gerçeküstücü, mistik bir görüşü gösteren daha sonraki şiirlerinin habercisidirler. Tamerlane ve Al Aaraaf ise Poe'nun şiirinin, Byronvari kahraman tasvirlerinden, kendi hayalgücü ve bilinçaltı yolculuklarının tarifine evrilişinin birer örneğidir. Byron'un Childe Harold'ın Hac Yolu'nu anımsatan Tamerlane (Timurlenk), 14. yüzyıl Moğol fatihinin yaşamını ve maceralarını anlatır. Al Aaraaf ise ne iyi ne de kötünün kalıcı olarak varolabildiği, mutlak güzelliğin doğrudan kavranamadığı bir rüya alemini tasvir eder. Diğer şiirlerinde – Helen'a, Lenore ve The Raven (Kuzgun)- Poe ideal güzelliğin kaybını ve onu yeniden kazanmanın zorluğunu araştırır. Bu parçalar genellikle sevgilisinin zamansız ölümünün üzüntüsünü yaşayan genç bir adam tarafından nakledilmektedır. Helen'a , İngiliz dilindeki en güzel aşk şiirlerinden biri olarak nitelendirilen üç kıtalı bir lirikdir. Eserin konusu, anlatıcının gözünde, antik Yunan ve Roma'nın klasik güzelliğinin kişileşmesi olan bir kadındır.

HELEN’E

Helen, senin güzelliğin
Eski zamanların Nicea yelkenlileri gibidir benim için,
Nazikçe, kokulu denizin üzerinden
O bitkin, yol yorgunu gezgini taşır
Kıyısına memleketinin.

Gezer olmuş denizlerin üstünde
O sümbül saçların, soylu yüzün,

Senin denizkızı alımın getirmişti beni eve,

Yunanistan olan o görkeme,
Roma olan o azamete.

İşte, orada, pırıltılı pencere nişinde
Nasıl da bir heykel gibi duruyorsun, görüyorum seni,

Akik lambayla elindeki!
Ah, Pyskhe, kutlu diyarlar yöresinden gelen!

Çeviri: Arda TİPİ

Lenore, ölüleri -yasla ya da dünyasal sınırların ötesindeki yaşamı kutlayarak- anmanın yollarını sunar. Kuzgun ‘da Poe, felsefi ve estetik ideallerini başarıyla birleştirir. Bu psikolojik derinlikli eserinde, genç bir bilgin, ölmüş sevgilisi ile yeni bir yaşamda kavuşma olanağı hakkındaki sorularına cevap olarak kuzgunun uğursuz ‘’Bir daha asla’’ tekrarı ile duygusal bir işkence yaşamaktadır. Charles Baudelaire, The Raven ‘ın Fransız baskısına girişinde şunları söyler: “Bu gerçekten umutsuzluğun uykusuzluğunun şiiridir; hiçbir şey eksik değil: ne fikirlerin ateşliliği, ne renklerin şiddeti, ne hastalıklı akıl yürütme, ne kendini kaybetmiş korku, ne de onu daha da korkunç kılan acı çekişin tuhaf şenliği.”

Önemli eserleri arasında; öyküleri,

Kara Kedi

Amontillado Fıçısı

Maelström’e İniş

M. Valdemar Vakasındaki Gerçekler

Usher’in Evinin Düşüşü

Altın Böcek

Aksak Kurbağa

Zıtlık Şeytanı

Ligeia

Kızıl Ölümün Maskesi

Morella

Morgue Sokağı Cinayetleri

Oval Portre

Kuyu ve Sarkaç

Diri Diri Gömülüş

Çalınan Mektup

Doktor Katran ve Profesör Telek’in Sistemi

Gammaz Yürek

Şiirleri,

Al Aaraaf

Annabel Lee

Çanlar

Denizdeki Şehir

Fatih Solucan

Rüya İçinde Rüya

Eldorado

Eulalie

Perili Saray

Helen’e

Lenore

Tamerlane

Kuzgun

Ulalume'yi

Diğer işleri,

Polian (1835 – tiyatro oyunu),

Nantucketlı Arthur Gordon Pym'in Anlatısı (1838 - roman)

The Balloon-Hoax (1844 - Gerçek bir hikâye olarak basılmış bir gazeteci aldatmacası)

Kompozisyonun Felsefesi (1846 – Deneme)

Eureka: Bir Nesir Şiir (1848 – Deneme)

Şiirsel İlke (1848 – Deneme)

Işık Evi (1849 - Poe'nun yarım kalmış, son çalışması) isimli eserlerini sayabiliriz.

KUZGUN

Ortasında bir gecenin, düşünürken yorgun, bitkin

O acayip kitapları, gün geçtikçe unutulan,

Neredeyse uyuklarken, bir tıkırtı geldi birden,

Çekingen biriydi sanki usulca kapıyı çalan;

"Bir ziyaretçidir" dedim, "oda kapısını çalan,

Başka kim gelir bu zaman?"

Ah, hatırlıyorum şimdi, bir Aralık gecesiydi,

Örüyordu döşemeye hayalini kül ve duman,

Işısın istedim şafak çaresini arayarak

Bana kalan o acının kaybolup gitmiş Lenore'dan,

Meleklerin çağırdığı eşsiz, sevgili Lenore'dan,

Adı artık anılmayan.

İpekli, kararsız, hazin hışırtısı mor perdenin

Korkulara saldı beni, daha önce duyulmayan;

Yatışsın diye yüreğim ayağa kalkarak dedim:

"Bir ziyaretçidir mutlak usulca kapıyı çalan,

Gecikmiş bir ziyaretçi usulca kapıyı çalan;

Başka kim olur bu zaman?"

Kan geldi yüzüme birden daha fazla çekinmeden

"Özür diliyorum" dedim, "kimseniz, Bay ya da Bayan

Dalmış, rüyadaydım sanki, öyle yavaş vurdunuz ki,

Öyle yavaş çaldınız ki kalıverdim anlamadan."

Yalnız karanlığı gördüm uzanıp da anlamadan

Kapıyı açtığım zaman.

Gözlerimi karanlığa dikip başladım bakmaya,

Şaşkınlık ve korku yüklü rüyalar geçti aklımdan;

Sessizlik durgundu ama, kıpırtı yoktu havada,

Fısıltıyla bir kelime, "Lenore" geldi uzaklardan,

Sonra yankıdı fısıltım, geri döndü uzaklardan;

Yalnız bu sözdü duyulan.

Duydum vuruşu yeniden, daha hızlı eskisinden,

İçimde yanan ruhumla odama döndüğüm zaman.

İrkilip dedim: "Muhakkak pancurda bir şey olacak;

Gidip bakmalı bir kere, nedir hızlı hızlı vuran;

Yatışsın da şu yüreğim anlayayım nedir vuran;

Başkası değil rüzgârdan..."

Çırpınarak girdi birden o eski kutsal günlerden

Bugüne kalmış bir Kuzgun pancuru açtığım zaman.

Bana aldırmadı bile, pek ince bir hareketle

Süzüldü kapıya doğru hızla uçarak yanımdan,

Kondu Pallas'ın büstüne hızla geçerek yanımdan,

Kaldı orda oynamadan.

Gururlu, sert havasına kara kuşun alışınca

Hiçbir belirti kalmadı o hazin şaşkınlığımdan;

"Gerçi yolunmuş sorgucun" dedim, "ama korkmuyorsun

Gelmekten, kocamış Kuzgun, Gecelerin kıyısından;

Söyle, nasıl çağırırlar seni Ölüm kıyısından?"

Dedi Kuzgun: "Hiçbir zaman."

Sözümü anlamasına bu kuşun şaşırdım ama

Hiçbir şey çıkaramadım bana verdiği cevaptan,

İlgisiz bir cevap sanki; şunu kabul etmeli ki

Kapısında böyle bir kuş kolay kolay görmez insan,

Böyle heykelin üstünde kolay kolay görmez insan;

Adı "Hiçbir zaman" olan.

Durgun büstte otururken içini dökmüştü birden

O kelimeleri değil, abanoz kanatlı hayvan.

Sözü bu kadarla kaldı, yerinden kıpırdamadı,

Sustu, sonra ben konuştum: "Dostlarım kaçtı yanımdan

Umutlarım gibi yarın sen de kaçarsın yanımdan."

Dedi Kuzgun: "Hiçbir zaman."

Birdenbire irkilip de o bozulan sessizlikte

"Anlaşılıyor ki" dedim, "bu sözler aklında kalan;

İnsaf bilmez felâketin kovaladığı sahibin

Sana bunları bırakmış, tekrarlıyorsun durmadan.

Umutlarına yakılmış bir ağıt gibi durmadan:

Hiç -ama hiç- hiçbir zaman."

Çekip gitti beni o gün yaslı kılan garip hüzün;

Bir koltuk çektim kapıya, karşımdaydı artık hayvan,

Sonra gömüldüm mindere, sonra daldım hayallere,

Sonra Kuzgun'u düşündüm, geçmiş yüzyıllardan kalan

Ne demek istediğini böyle kulağımda kalan.

Çatlak çatlak: "Hiçbir zaman."

Oturup düşündüm öyle, söylemeden, tek söz bile

Ateşli gözleri şimdi göğsümün içini yakan

Durup o Kuzgun'a baktım, mindere gömüldü başım,

Kadife kaplı mindere, üzerine ışık vuran,

Elleri Lenore'un artık mor mindere, ışık vuran,

Değmeyecek hiçbir zaman!

Sanki ağırlaştı hava, çınlayan adımlarıyla

Melek geçti, ellerinde görünmeyen bir buhurdan.

"Aptal," dedim, "dön hayata; Tanrın sana acımış da

Meleklerini yollamış kurtul diye o anıdan;

İç bu iksiri de unut, kurtul artık o anıdan."

Dedi Kuzgun: "Hiçbir zaman."

"Geldin bir kere nasılsa, cehennemlerden mi yoksa?

Ey kutsal yaratık" dedim, "uğursuz kuş ya da şeytan!

Bu çorak ülkede teksin, yine de çıkıyor sesin,

Korkuların hortladığı evimde, n'olur anlatsan

Acılarımın ilâcı oralarda mı, anlatsan..."

Dedi Kuzgun: "Hiçbir zaman."

"Şu yukarda dönen gökle Tanrı'yı seversen söyle;

Ey kutsal yaratık" dedim, "uğursuz kuş ya da şeytan!

Azalt biraz kederimi, söyle ruhum cennette mi

Buluşacak o Lenore'la, adı meleklerce konan,

O sevgili, eşsiz kızla, adı meleklerce konan?"

Dedi Kuzgun: "Hiçbir zaman."

Kalkıp haykırdım: "Getirsin ayrılışı bu sözlerin!

Rüzgârlara dön yeniden, ölüm kıyısına uzan!

Hatıra bırakma sakın, bir tüyün bile kalmasın!

Dağıtma yalnızlığımı! Bırak beni, git kapımdan!

Yüreğimden çek gaganı, çıkar artık, git kapımdan!"

Dedi Kuzgun: "Hiçbir zaman."

Oda kapımın üstünde, Pallas'ın solgun büstünde

Oturmakta, oturmakta Kuzgun hiç kıpırdamadan;

Hayal kuran bir iblisin gözleriyle derin derin

Bakarken yansıyor koyu gölgesi o tahtalardan,

O gölgede yüzen ruhum kurtulup da tahtalardan

Kalkmayacak - hiçbir zaman!

Çeviri: Ülkü TAMER

Çağdaş Kültürde Edgar Allan POE Etkileri

Dünya edebiyatının büyük isimleri arasında 20. yüzyıl -ve hatta yeni binyılın içinde bulunduğumuz evrelerinin- güncel kültürüne Poe kadar yön verebilmiş yazar sayısı çok fazla değildir. Edebiyattan çizgiromana, sinemadan müziğe, geniş bir yelpazede sayısız eser, yaratıcılarının kalplerinde, zihinlerinde ve ellerinde onun satırlarını temeline alarak hayat bulmuştur.

Don Dilworth tarafından bestelenen Poe şiiri 'Annabel Lee' 1967'de Joan Baez tarafından seslendirilmiştir.

ANABELL LEE

Seneler, seneler evveldi;

Bir deniz ülkesinde

Yaşayan bir kız vardı,bileceksiniz

İsmi Annabel Lee;

Hiçbir şey düşünmezdi sevilmekten

Sevmekden başka beni.

O çocuk ben çocuk,memleketimiz

O deniz ülkesiydi,

Sevdalı değil karasevdalıydık

Ben ve Annabel Lee;

Göklerde uçan melekler bile

Kıskanırdı bizi.

Bir gün işte bu yüzden göze geldi,

O deniz ülkesinde,

Üşüdü rüzgârından bir bulutun

Güzelim Annabel Lee;

Götürdüler el üstünde

Koyup gittiler beni,

Mezarı ordadır şimdi,

O deniz ülkesinde.

Biz daha bahtiyardık meleklerden

Onlar kıskandı bizi,_

Evet!_bu yüzden (şahidimdir herkes

Ve o deniz ülkesi)

Bir gece bulutun rüzgârından

Üşüdü gitti Annabel Lee.

Sevdadan yana ,kim olursa olsun,

Yaşça başca ileri

Geçemezlerdi bizi;

Ne yedi kat gökdeki melekler,

Ne deniz dibi cinleri,

Hiçbiri ayıramaz beni senden

Güzelim Annabel Lee.

Ay gelip ışır hayalin eşirir

Güzelim Annabel Lee;

Bu yıldızlar gözlerin gibi parlar

Güzelim Annabel Lee;

Orda gecelerim,uzanır beklerim

Sevgilim,sevgilim,hayatım,gelinim

O azgın sahildeki,

Yattığın yerde seni .

Çeviri: Melih Cevdet ANDAY

Gelmiş geçmiş en büyük topluluklardan biri olan The Beatles'ın **1967** tarihli albümü *Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band*'in kapağında sanatçıların etkilendikleri isimler yer almaktadır. Bunlardan biri de Edgar.A.POE'dur.

The Alan Parson's Project'in **1976** tarihli albümü Edgar A.POE'ya adanmış, eserleri şarkı olarak yorumlanmıştır.

İngiliz Heavy Metal grubu Iron Maiden'ın **1981** tarihli albümü *Killers,* yazara atıfla Edgar A. POE öyküsü *Murders in the Rue Morgue (Morgue Sokağı Cinayetleri)* isimli öyküsünün adını taşımaktadır.

Müzik dünyasında gerek şiir ve öykülerinin müzikal yorumları olsun, gerekse de yazarın eserlerine ve kendisine atıflarla olsun daha bir çok örneğe rastlayabiliyoruz. Bunlar dışında en büyük etkilerini edebiyat dünyası kadar sinema sanatında ve sektöründe göstermiş olması şaşırtıcı olmayacaktır. Sinema sanatının henüz doğduğu yıllardan günümüze kadar Edgar A.POE' nun birçok eseri sinemaya uyarlanmıştır.

Yazarın eserlerinden uyarlanarak çekilmiş filmlerden bazıları

1926 tarihli 'The Bells' adlı sessiz film yazarın aynı adlı şiirinden esinlenilerek kurgulanmış bir polisiyedir.

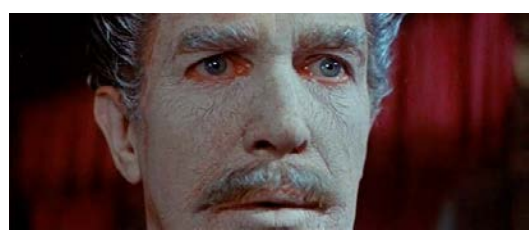
The Black Cat -1934

The Raven -1935

The House of Usher - 1960

The Facts of M.Valdemar Case - 1962

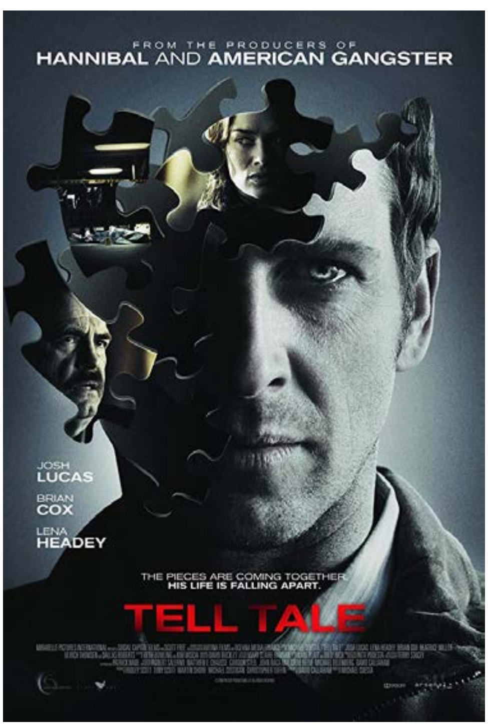
The Mask of Red Death - 1964

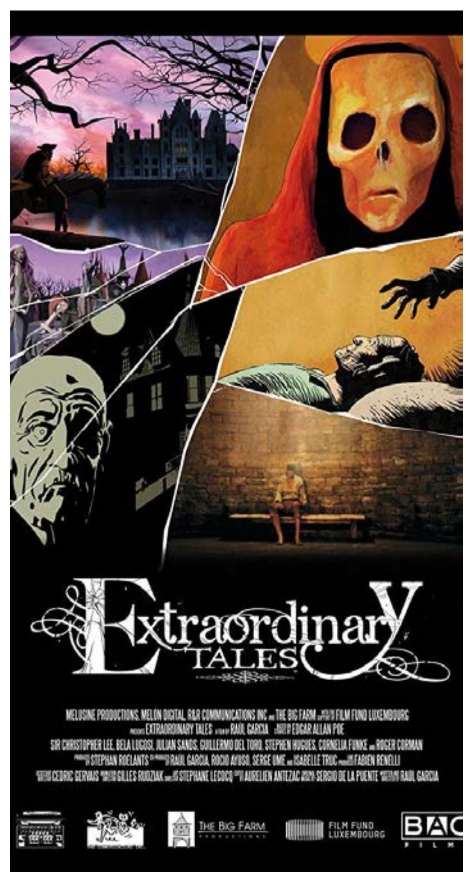
Histoires Extraordinaires - 1968

Ligea - 2009

Tell Tale - 2009

Extraordinary Tales - 2013

Danza Macabra / Castle of Blood - 1964

Altered Carbon adlı televizyon dizisi - 2018

The Crow film ve çizgiromanları

The Raven - 2012)

Kaynakça:

www.eapoe.org

www.poemuseum.com

www.biography.com

www.poetryfoundation.com

www.antoloji.com

www.filmhafizasi.com

www.Wikipedia.com

www. ludovico2828em.blogspot.com

www.christmachine.com

www.discogs.com

www.genius.com

www.alchetron.com

www.journeysinclassicfilm.com

www.losreinosdelapalabra.blogspot.com

www.filmhafizasi.com

www.bostonhassle.com

www.pinterest.com

www.rogerebert.com

www.imdb.com

www.openculture.com

www.variety.com

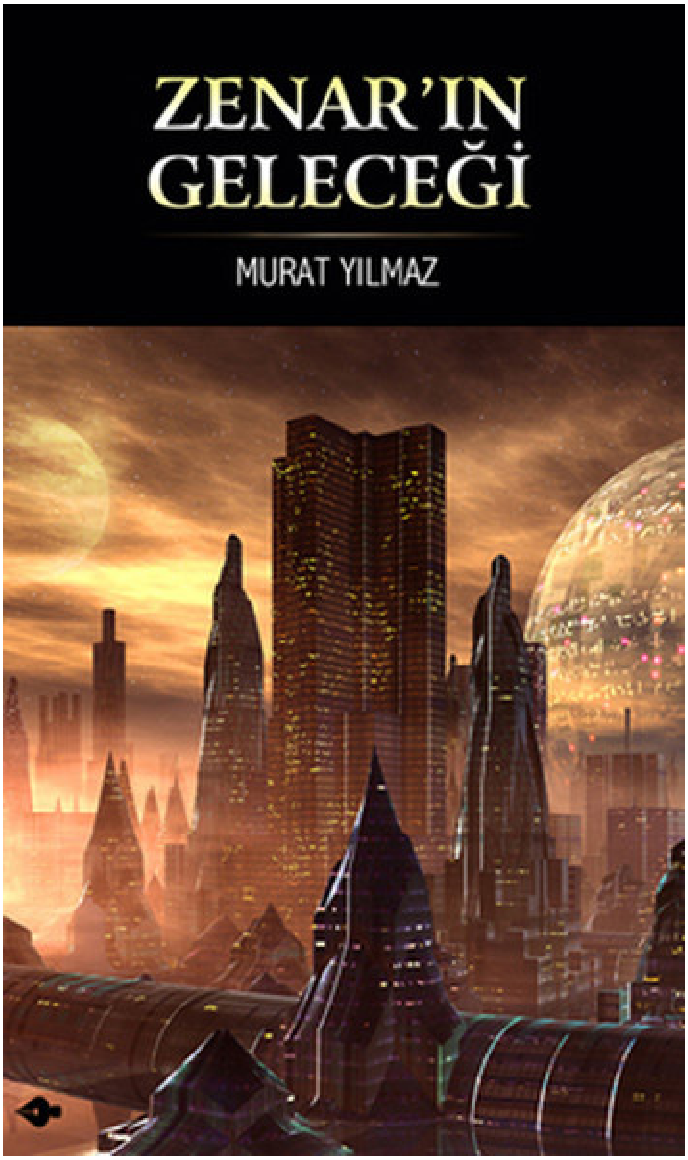

Ayın Kitap İncelemesi

İsmail Şahin

Zenar'ın Geleceği

Murat Yılmaz

Baskı Yılı / Yeri: Eylül 2012 / İstanbul
Sayfa Sayısı: 190
Yayınevi: P Kitap / İstanbul

Yerli bilimkurgu kitaplarını

tanıtmaya devam ediyoruz.

Bu sayımızın konuğu olan kitap,

Murat Yılmaz'dan

Zenar'In Geleceği

isimli kitabı.

Bu sayıda tanıtacağımız bir öykü kitabı. İçinde sekiz öykü barındıran kitaptaki öyküler bir göz atalım. Öyküler birbirinden bağımsız olsa da, öykü içindeki konuşmalardan diğer öykülere gönderme yapıldığını görebilirsiniz.

1 – Kopyacı

Oldukça geç bir saatte bilim adamı Vener Tese'nin kapısı çalınır. Gelen kişi Aref Toron adında başka bir bilim adamıdır. Ancak Vener Tese gelen kişiyi tanımamaktadır. Aref Toron gecenin geç saatinde gelmesinin sebebini açıklar.

Yoğun verilerin kopyalama teknikleri üzerinde çalışmaktadır. Uzayda, çekimsiz bir ortamda Uzakdiyar isimli uzaygemisinde çalışma yaptıkları sırada bir kaza sonucu ana gezegenle iletişim sağlayan antenleri kopar ve uzayın karanlığında kaybolur. Gama ışın tarayıcısıyla kaybolan anteni bulurlar ve antenin kopyasını çıkarmayı başarırlar.

Toron, Vener'e birlikte çalışma teklif eder. Toron yanında getirdiği bir kibrit kutusu büyüklüğünde olan kopyalama cihazı sayesinde, Vener'in evinde bulunan ve ihtiyaç duydukları aletleri kopyalarlar. İki bilim adamı daha sonra evden çıkarak gözden kaybolurlar.

2 – Yazıtçı

Bu öyküde Sumas'lı yazıtçı Detinyus Hatar'ın yazmış olduğu bir kitabenin ne amaçla yazıldığını öğreniyoruz. Kitabede, gezegende yapılan büyük bir savaş sonucu yenilen tarafın başka bir gezegene sürgüne gönderilmesi ve kazanan tarafın ise kendi isteğiyle başka bir gezegene göç etmesi anlatılmaktadır.

3 – Zenar'ın Geleceği

Öykü yine bir bilim insanını ziyaretle başlıyor. Temre Seprener arkadaşı Chap Tulor'u ziyaret eder ve aralarında kısa bir konuşma geçer. Zenar gezegeni bir felaket sonucu her geçen gün soğumakta ve bu nedenle halkın büyük bir çoğunluğu yer altındaki şehirlerde yaşamaya başlamıştır. Çok az bir insan ise yüzeyde yaşamaya devam etmiştir. Tulor da kendilerine "Yüzeyciler" denilen ve yüzeyde yaşayan birisidir. Zenar'ın uydusu Topronit-T'de çalışırken bir kaza geçirmiştir ve uzun bir süre evinden çıkmamıştır.

Zenar'da durum her geçen gün kötüye gitmektedir. Yapılan araştırmalar sonucu başka bir güneş sisteminde ay'ı bulunan bir gezegen keşfedilir. Tulor, Seprener ve Atasya Sermentis adındaki bir genel gezegen araştırmacısı toplantı yaparlar. Seprener yeni keşfedilen gezegenin Arz ve uydusu Ay olduğunu söyler.

Uzun çalışmalar sonucu büyük bir uzay gemisi inşa edilir. 55.000 kişilik bir grup dört nesil sürecek bir yolculuğa çıkar.

4 – Gönül Dili

Odalı Boyu'ndan Ay Bilen isimli genç bir kız, Boy Beyinden Sumas gezegenine eğitime gitmek için görevlendirme isteğinde bulunur. Ay Bilen, gezegenler arası veri iletişim uzmanıdır ve yaşadığı gezegenin yüzde seksen yedisi suyla kaplıdır. Gezegene ilk gelenler tarafından yerleşime açılan en büyük adasına Sueli adı verilmiştir.

Sueli'nde doğan çocukların omuriliklerindeki bir yere, doğar doğmaz "Maşa" adı verilen beyim uyum cihazı takılmaktadır ve bu cihaz ile daha önce kaydedilmiş alan görüntüleri

beyindeki görme ve duyma merkezlerinin anlayacağı sinyallere dönüştürülmektedir. Bilgiler alan okuyucu ile okunup "maşa" üzerinden beyine gönderilmektedir.

Ay Bilen, Sumas'a giden gemide yaşlı bir adamla tanışır. Ancak adam bir kaza geçirmiştir ve "maşa" çıkarılmak zorunda kalınmıştır. Kaza sonrasında bazı yetenekleri gelişmiştir. Yaşlı adam ile Ay Bilen sohbet ederken kızın isminin ne anlama geldiği hakkında konuşurlar. Adam hem Sueli hem de Sumas gezegeninin ay'ı olmadığı halde her iki gezegendede "Ay" kelimesinin olduğunu söyler. Yaşlı adam Ay Bilen'e "Bu güne kadar duyduğun, duymadığın, bildiğin tüm insan ırkı Arz'dan gelmiştir" der.

5 – Kenan

Kenan ve Sahmi isimli iki çocuk, köyde Bilge Kadran'ın karşısına çıkartılır. Duruma göre eğitim için Umer şehrine gönderilecektir. Görüşme sonrasında Kenan ve Sahmi'nin Umer'e gitmesine karar verilir. At sırtında on gün süren bir yolculuktan sonra Umer'e varırlar ve öğretmen Hemin'i bulurlar. Sahmi çantasından çıkardığı Bilge Kadran'ın mühürlü mektubunu Hemin'e verir.

Kenan'ın ve Sahmi'nin öğrenciliği başlamıştır. Kenan, öğretmen Hemin'e birçok soru sorar. Kenan çok zeki bir çocuktur. Aklına gelen bir fikri söyler. Hemin gerekli olan malzemeyi bulur. Çalışmalar başlar. Balona benzer bir taşıt icat etmiştir Kenan. Ancak hareket sırasında çevreye zarar vermişlerdir ve yangın çıkmıştır. Bunun üzerine Kenan köyüne geri döner ve tarımla, balıkçılıkla uğraşır.

Köye bir gün iki yabancı gelir. Kenan'la konuşurlar. Gelen kişilerden biri Hemin'in istediği malzemeleri getiren bir denizcidir. Konudan haberi vardır ve gemileri için benzeri bir çalışma yapmasını ister.

6 – Delik

Güneş sistemi içinde yüksek kütleli fakat değişken hacimli bir yapı ortaya çıkar. İlk incelemeler için uzaktan kumandalı robotlar gönderilir. Tünel şeklindeki bu yapının içinde metal plakalar bulunmaktadır ve üzerlerinde o güne kadar benzeri görülmemiş yazılar vardır.

Bu arada dünyada sosyolojik dalgalanmalar başlamıştır. Dünyanın sonunun geldiğini düşünenler, yeni bir kurtarıcıyı bekleyenler, süper güçlerin oyunu olduğunu savunanlar…

Daha sonraları yapılan incelemelerde Delik'in yapay bir cisim olduğu anlaşılmıştır. Gönderilen robotlardan biri Delik'in öbür ucundan çıkıp kaybolmuştur. Yüz gün sonra robot geri döndüğünde elde edilen bilgiler oldukça şaşırtıcıdır. Günleri yirmi iki saat süren bir gezegene gidip gelmişti robot. Elçi adı verilen bir başka robot ise geri döndüğünde "Ukebun" adındaki bir gezegenle ilgili bilgiler yüklenmiştir.

Delik'in içindeki plakalar aslında birer odadır ve her oda bir gezegene aittir. İçlerinde ise ait oldukları gezegenden eşyalar bulunmaktadır.

7 – Varza

Serhat arkadaşı Adnan'ı ziyarete gitmiştir.

Arkadaşı yazılımcıdır ve bir tavuk çiftliği için program yazmaktadır. Adnan, Serhat'a beraber çiftliğe gitmeyi teklif eder. Yolda konuşurlar. Çiftliğin bulundu köyün adının aslında farkı olduğunu ve civardaki bir çok köyün isminin değiştirildiğini söyler. Yol boyunca gördükleri tepelerin antik isimlerini sıralar Adnan.

İki arkadaş çevreyi incelemek için dolaşmaya çıkarlar. Adnan Sarıinler denilen bir oyuk topluluğu olan bir yerden bahseder. O tarafa giderler. Doğal bir oluşum değildir gittikleri yer. Aradan dört gün geçer ve Varza'ya tekrar gelirler. Araştırmalarını ilerletirler. Daha sonra köyün muhtarına haber verirler ve başlarından geçenleri anlatırlar. Daha sonraki günlerde artık tam teçhizatlı olarak kazıya başlarlar. Toprağın altında oda benzeri bir yer keşfederler. Raflarda çeşitli eşyalar vardır. Cam küre şeklinde olan bir eşyayı üfleyince gördüklerinin bir harita olduğunu anlarlar.

Artık bundan sonra yapacakları işi yetkililere haber vermektir. Uzmanlar gelir ve incelemeler devam eder. Günler geçtikçe yeni bilgiler gelmektedir. Varza'nın gizledikleri teker teker ortaya çıkmaktadır. Tüm Dünya Arasamos buluntularını konuşmaktadır.

8 – Teran Gemisi Dart

Biram, evden çıkıp işe gidecektir. Yolda başının üstünden bir gemi geçtiğini görür. Gözleriyle takip ettiği gemi ağaçlara sürtünerek nehre doğru gitmiştir. Biram elindeki eşyaları bırakarak nehre doğru koşmaya başlar. Nehre vardığında, büyük bir geminin buz tutmuş nehrin üstünde olduğunu görür. Geminin camlı olan kısmına yaklaşarak içeriye bakar. İçeride birisi vardır ve bir şeyler söylemektedir. Eliyle bir yerleri işaret etmektedir. Biram dışarıdan bazı tuşlara basarak kapıyı açar ve içeri girer. İçeride iki kişi daha vardır ve gemi buz tutmuş nehrin üstüne sert bir iniş yaptığı için yaralanmışlardır. Büyük bir sarsıntı olur. Buz tabakası geminin ağırlığına dayanamayıp kırılır ve gemi batmaya başlar. Yaralıları uyku kabinlerine taşırlar ve kendileri uyku kabinlerine girer. Gemi epeyce derin olan nehrin tabanında akıntıya kapılmış olarak ilerlemektedir.

Yirmi altı yıl sonra gemiyi alüvyonlar içinden kurtarırlar. Uyku kabinlerinden çıkartırlar. Biram'ın yaşadığı köy tamamen değişmiştir. Biram için artık yeni bir hayatın başlangıcıdır. Gemiye binerek köyden ayrılır.

Novella - Bölüm 2

Kubilayhan Yalçın

İzmir Kralı

"TANRI NEDEN
ARTIK PEYGAMBER
GÖNDERMİYOR?"

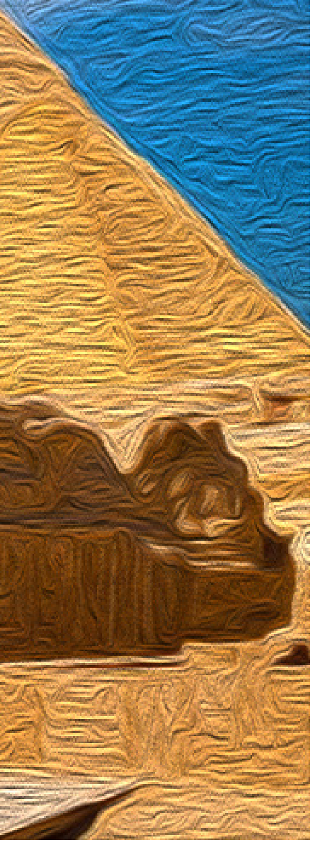
Türkiye, GİO rahipleri için etnik ve kültürel açıdan yirmi iki farklı devleti bünyesinde barındıran bir "Dünya Laboratuvarı"ydı.

Her şeyi bilen adam Sami Bey'e göre siyasal, ekonomik ya da toplumsal bir proje önce Balkanlar ya da Türkiye'de deneniyor, başarılı olursa tüm dünyaya ihraç ediliyordu. Tersi de mümkündü tabii: Bazen de bir takım projeler Türkiye'ye benzer, mesela bazı Güney Amerika ülkelerinde deneniyor, sonra diğer Ortadoğu ya da Asya ülkelerine bulaştırılıyordu. Bu yüzden Hermetik Devrim için başlangıç noktası İstanbul, İzmir ve Ankara olacaktı.

Örgütün Türkiye'deki ilk siyasi hamlesi, Muhafazakâr Demokrat Parti denen, köktendinci bir hizbi iktidara getirmekti. "Önce patokrasi sonra Hermetik demokrasi," diyordu Sami Bey. Patokrasi, psikopatların, patolojik bir azınlığın iktidar olduğu siyasi rejime verilen addı: *"Dünyayı psikopatlar yönetir Yarbay!* Lider kadroları, özenle seçilmiş bir grup kabadayıdan oluşan MDP, girişte ılımlı gelişmede radikal ve sonuçta sadist bir rejim dayatacaktı. Halkı mevcut dini, toplumsal ve kültürel değerlerden soğutup antik Mısır dini ya da İsis-Osiris kültüne yakınlaştırmak için ülkenin tüm kurumlarını yozlaştırıp, yıkacaklardı. Oyunun sonunda ise tüm dünya Türkiye'nin bir Ortaçağ emirliğine dönüştüğünü zannederken üç büyük şehrin meydanlarında Mısır piramitleri, sfenks, İsis, Osiris, Ra ve tabii ki Giordano Bruno heykelleri yükselecekti!

Hermetik Devrim, İtalyan astronom ve büyücü Giordano Bruno'nun, on altıncı yüzyıl Avrupa'sında gerçekleştirmek istediği siyasi bir ütopyaydı aslında. Bruno Yahudilik ve Hristiyanlığın, antik Mısır dininin yozlaşmış iki versiyonu olduğunu düşünüyordu. Katolik Kilisesi yıkılıp, Mısırlı köklere dönüldüğünde Avrupa'daki tüm siyasal, toplumsal ve askeri sorunların çözüleceğine inanıyordu. Zaman içinde kitap yazarak, ders vererek, konuşma yaparak bunun başarılamayacağını anladı. Zor kullanmadan Hermetik Devrim yapılamayacaktı. Ve bunun üzerine Giordanisti örgütünü kurdu.

Acaba kimilerine göre "bilim şehidi" kimilerine göre de "kâfir düşünür" Bruno da, arkalarında para ve

silah gücü olan bu plaza firavunları kadar fanatik miydi diye düşünmüştüm. Hiç sanmıyordum.

***

Devrim'in ilk dini hamlesi de, MDP iktidarının birinci yılı bitmeden gerçekleşecekti. Bir "uzay dinine" mensup olduklarını söyleyen Tebliğciler adlı bir grup halk arasına sürülecekti. Tebliğciler yaklaşık üç metre boyunda, uzun saçlı, sakallı, karizmatik, örgüt tarafından özel olarak yetiştirilmiş misyonerlerdi. Kimisi sarık, asa ve beyaz harmani, kimisi de kapüşonlu siyah rahip cüppesi giyecekti. Tebliğciler, "Tanrı neden artık peygamber göndermiyor?" (Teolojik Sessizlik) ya da "Uzaylılar neden artık insanlıkla doğrudan iletişime geçmiyor?" (Kozmik Suskunluk) gibi sorulara sözde yeni, taze, özgün yanıtlar getireceklerdi. Tüm bu dinsel komedinin adı da Teknosufizm olacaktı.

Teknosufizme göre, Tanrı'nın fiziksel olarak kullarına yüzünü göstermemesi ya da onlarla diyaloğa geçmemesinin ruhani değil, basit, fiziksel sebepleri vardı. Her şeyden önce Âlemlerin Rabbi devasa, megakozmik bir nükleer güçtü. Zayıf, kırılgan bedenlere sahip insancıkların, böyle yüksek bir enerji ya da İlahi Radyoaktiviteyle yüz yüze gelmesi, Güneş'e sarılmak ya da bir volkan denizine atlamak gibi bir şeydi. Tanrı bu yüzden kullarıyla iletişime geçmek için dolaylı yolları seçer, mesajını zaman zaman yıldızlara yazar, zaman zaman doğa olaylarına yükler zaman zaman da aralarında insan dâhil, çeşitli canlı türlerinin şekline bürünerek vermeye çalışırdı. Tanrısal zekâ ve enerjiyi tek bir insan bedeninin taşıması imkânsızdı tabii. Bu yüzden Rab, İlahi Radyoaktivitesinin yüzde birini bazen bir kavme, bazen bir ülkeye bazen de bir gezegenin tamamına odaklamak suretiyle yeni bir din, ideoloji ya da anlayış yaratırdı. Peygamberler ise sadece bu sürecin merkezindeki katalizör varlıklar olurdu.

Ve Tanrı'ın bu dönem için seçtiği ülke Türkiye'ydi! Türkiye'nin kozmik misyonunu anlatmak üzere de Tebliğcileri göndermişti.

Yerçekiminden kurtulmak ve uzaya yayılmak, insan DNA'sına yüklenmiş evrimsel bir koddu. Galaktik Hicret vakti yaklaşıyordu! Yıldızlara sıçramak üzereydik. Zaten Allah'ın istediği de buydu: Kullarına yardım eli uzatmayı severdi ama onların kendisine yükselmesini tercih ederdi.

Bu uzay dinine göre: Dünya üzerinde yaşayan tüm din ve inanç sistemleri yeryüzü için gönderilmişti ve gökyüzünde bir hükümleri yoktu. İnsanlığın galaksilerarası yeni bir uzay dinine ihtiyacı vardı. Gezegendeki düzen "uzay töresine" uygun şekilde devşirildiğinde, insanlık yeni din ve peygamberiyle tanışacaktı.

Devam edecek...

7. Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Kısa Öykü Yarışması **ÜÇÜNCÜSÜ** - Post - Apokaliptik

Eren Kasapoğlu

Çarpışma

Başım dönüyor.

Güç bela oturduğum yerden, beş-altı metre ötemde uzanmış, sırtını betona yaslamış adamı izliyorum. Elleri… O kadar titriyorlar ki, parmak uçlarının tutunduğu silahın namlusu alnına çarpıp duruyor. Tek yapması gereken tetiği işaret parmağıyla iyice sıkmak. Yere çökmüş otururken, ip gibi incecik suyun zarafetiyle akan terin tuzlu tadı ağzımda. Kasılmaktan gözlerim yaşarıyor; adamın parmağı tetiği biraz daha sıkıyor ve sonra…

BOM!

Refleksle kapattığım gözlerimi bir küfürle yeniden açıyorum. Adamın parmağı artık tetiğe basmıyor, tetik yok, silah da yok. Bir saniye önce silah olan elinde tuttuğu şeyin ne olduğunu bilmiyorum. Yapış yapış ve akışkan. Parmağıyla baskılayınca iğrenç bir ses çıkıyor ve elinden yere akıp gidiyor. Adamın gırtlağından çıkan çığlık, kalan aklını da yitirdiğinin habercisi.

Etraf değişmiş: Sokak, yol, apartmanlar, araçlar… Sırtımı yasladığım duvarın bile değiştiğini hissediyorum, biraz daha geriye doğru gömülmüş haldeyim. İçinde bulunduğumuz bu manyakça durum gittikçe şiddetini artırıyor. Ne kadar daha sürecek acaba derken, tekrar oluyor.

BOM!

Isınan havadan zoraki bir lokma nefesi daha koparırken, yeniden değişmiş olan çevreden uzaklaşıp, düşüncelerimi geçmişe odaklıyorum.

Nasıl oldu? Ne oldu? Düşünmeye çalışıyorum ama halsizim. Sanki havadaki tek sorun aşırı sıcak olması değil, aldığım nefesler nafile, oksijen yetmiyor. Ölüm bile rahatlık olabilir şu an!Teslimiyet duygusunu bir yere bırakmam gerek, evdekiler? Kimseden haberim yok. Telefonum yok.

Televizyonda gördüğüm haber geliyor aklıma: CERN'de yapılması planlanan son deney ve etkileri. Ulaşılacak sonuçların tüm bilinenleri değiştireceği söyleniyor. Deneye karşı çıkan özellikle dini kesimler de var;ama durum aynı: Birileri anlamadığımız bir dilde konuşuyor, biz (büyük çoğunluk)ellerimizde çekirdek ve kolalarla izlerken, onlar konuşmaya ve ilerlemeye devam ediyorlar. Bu işlerde çok eğitimim olmasa da takip etmeyi sevdiğim için az-çok son gelişmelerden haberdarım.

Mikro evrende büyük patlama senaryoları çalışıldı ve başarıldı. Ancak mikro-topraklar Quantum fiziğinin hakimiyeti altındaydı. Her ne kadar önceki deneyler, teorileri zenginleştirse de içinde yaşadığımız dünya, güneş sistemi, evren… Gittikçe genişleyen, olası bir çılgın başlangıç noktasından uzaklaşan sonsuz sayıda parçanın ahengini içinde barındıran muazzam yapı; işte bu yapının, bu ölçülerde olmasa bile, mikro evrenin bir adım ötesinde, daha gerçekçi bir canlandırma ile incelenmesi gerekiyordu.

BOM!

Derinden gelen bir darbe, bir tokat, sanki dünyanın nabzı kulaklarımızı dövüyor. Bütün gücümle ayağa kalkıyorum. Bir anda kafaya dikilmiş viskinin kanımda dolaşırken yaşattığına benzer tuhaf, bulanık bir his var üzerimde. Kafamı yüzlerce kilo gibi hissediyorum.

Etrafımdaki her şey bu nabzı andıran sesle birlikte değişiyor. Canlı olmayan her şey. Belki de bilinç bizi bir arada tutuyor. Bir iki değişim öncesinde, paltom toza dönüşüp, havaya karıştı gitti. Ayakkabılarım yok. Etrafımdaki herkes benzer durumda, hepimiz şaşkınız.

Gittikçe zehre dönüşen havadan bir başka nefes alırken, tekrar haberi düşünüyorum. CERN'in kuruluşunun iki yüzüncü yılında uygulayacağını duyurduğu büyük deneyin haberi, aylar öncesinden basına duyuruldu.Teknik detaylarına hâkim değildim ama bir adım öteye gidebilmek için farklı bir şey deneyeceklerini haberlerden anlayabiliyordum.

CERN'in daha önce yaptığı deneylerde, mikro ölçekte atom altı parçacıklar gözlemleniyor, bu parçacıkların davranışları, çarpışma enerjisi inceleniyor ve yeni parçacıklar keşfediliyordu. Bunun yolu bir tünel içerisinde karşılıklı olarak ışık hızına yakın hızlarda yollanan proton gruplarının çarpıştırılmasından geçiyordu. Habere göre bu sefer CERN, başlangıç noktasındaki şartlara çok yüksek miktarda enerji ile müdahale edecek ve ortaya çıkan parçacıkların bu sayede tekrar birbiri ile çarpışmasını sağlayacaktı.

Özetle; ilk kez mikro evrenden çıkıp makro evrene kafamızı uzatacak, olanı biteni hafızamıza kaydedip, evreni farklı bir şekilde yorumlamaya

çalışacaktık. Ama pek de umduğumuz gibi olmadı. Gördüğümüz bir anlık görüntü, bir an sonra patlayan, üzerimize parçalar yağdıran bir bomba ile birlikte içeri sızan safi cehennemin kokusu tüm dünyayı sardı.

BOM!

"Atımlar" arası belli bir süre ya da düzen yok. Bazen üst üste, bazen biraz ara ile ama her seferinde biraz daha sert bir değişim olduğunu hissediyorum. Evime yürümeye çalışırken, bir an sonra değişen asfaltın içine ayaklarım gömülüveriyor. Ne olduğuna aldırmamaya çalışarak, zorlukla adım, adım üstüne atarak kenara geçiyorum. Sağdan, soldan şaşkınlık sesleri, çığlıklar, ağlamalar… Dayanılır gibi değil, zaten çok süreceğini sanmıyorum. Aldığım nefesler söylüyor bunu.

Başka tuhaflıklar da var. Kaldırıma kendimi attıktan sonra kafamı kaldırıp gökyüzüne bakıyorum. Saat kaç? Güneşin tepelerde bir yerde olması gerektiğinden eminim; ama değil. Havanın kararmaya yüz tutmuş, alacalı rengi karşısında şok geçiriyorum. Her şey değişiyor, her şey!

Telefonumu unuttuğum lokanta geliyor aklıma. Haberi görünce televizyona yakın bir yere oturmuş, garsondan sesi çok az açmasını rica etmiştim. Oturduğum masaya servis kurulurken, CERN'de son kontrol onayları alınıyor, geri sayıma başlanıyordu. Deneyi önemli kılan unsurlardan biri de gözle görülebilir bazı sonuçlar olabileceğiydi ve pek çok haber kanalı kısa sürmesi planlanan olayı naklen veriyordu.

Deney başladı, saniyeler içerisinde görülmesi beklenen sonuçlar için ayrılmış çarpışma ya da gözlem alanına yerleştirilmiş pek çok kamera da çekime başladı. Görülen tek şey olan anlık birkaç ışık çakması, gökkuşağı renklerinde flaşörlerin selektör yapması gibiydi ve sonra bitti. Alınan sonuçlar çevirmenin söylediğine göre "muazzamdı". Açıkçası o an gördüklerime pek anlam da veremediğimden, yemeğin muazzam lezzeti benim için daha önemliydi.

Derken… Çalışmaya devam eden kameralardan yeni görüntüler gelmeye başladı; ama ilk önce bu bir kayıt tekrarı sanıldı çünkü ekrana gelen görüntüler bir öncekilerle aynıydı. Sonra tekrar, tekrar ve tekrar aynı görüntüler ve her defasında artık bizlerin de fark edeceği ufak farklılaşmalar meydana geliyordu. Renklerde, renklerin şiddetinde, ışığın çakma frekansında.

Çevirmen, anlatıcının heyecanını bize yansıtarak, görüntülerin tekrar olmadığını, bir tür tok "gümleme" sesi geldiğini, sonrasında bu görüntülerin tekrar ettiğini söylediğinde, ben olayın yemek yemeyi bırakabileceğim kadar tuhaf olduğuna karar verip, dikkatimi tamamen habere verdim. Gözlerimi kırpmadan izlerken geçen bir beş dakika ve sonrasında ilk sesi duyduk.

Hafif bir gümleme, bir "bom" sesi. Ani ve tok ama o kadar derinden ki, adeta kemiklerimde duyuyordum. Beraberinde hafif bir titreşimi takiben sallanmaya başladık. Biri "Yıkılıyor!" diye bağırınca, kendimizi lokantadan dışarı attık.

İşte her şey böyle başladı. Yakınlarda olan

evime koşarak giderken üst üste ve düzensiz tekrar eden "atımlarla" her şey yavaş yavaş değişiyordu. Büyük bir kuantum deneyinin kobay fareleri gibi kendimize çıkış arıyorduk.

BOM!

BOM!

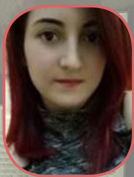
BOM!

Yirmi dakika oldu mu bilmiyorum, artık geceyi yaşıyoruz. Yıldızlara son bir kez bakıyorum, yerleri farklı. YERLERİ FARKLI! Ya Dünya yerinde değil ya da her ne halt ettiysek, sonuçları sadece dünya ile sınırlı değil.

Bakışlarımı bir saniye çıplak ayaklarıma çevirip, tekrar eve koşmaya başlıyorum. Evdekiler ne durumda? Çok az kaldı, şu yokuşun hemen...

BOM!

Ayağımın altındaki zemin yok oluyor. Etrafımda çığlıklar eşliğinde aşağıya düşmeye başlıyorum…

Kütüphanemden Seçtiklerim

Esra Uysal

Zaman Ülkesi

Merve Karabal

26. yüzyılın başları. Tüm dünya bir zaman makinesinin içinde hapsolmuş durumda. Bir grup insan, "Baba" adı verilen bir önderin etrafında; insanları tarihin değişik dönemlerine göndererek tarihi yeniden yazmayı hedefliyor. İnsanlar mecbur bırakıldıkları hayatı yaşamak zorunda bırakılıyor ve kollarına takılan çip sayesinde yaptıkları her hareket izleniyor. Bir yönüyle renkli olan bu hikâyede; kimi zaman ateşin bile olmadığı devirleri, kimi zaman I. Dünya Savaşı yıllarını, kimi zaman kraliçelerin entrikalarını okuyacaksınız.

Peki herkes memnun mu bu ülkede zamanın oyuncağı olmaktan?

Kahramanımız Amy King bir türlü kabullenemediği bu düzene karşı çıkıyor, fakat onu yıkmak sanıldığından çok daha zor. Bakalım kahramanımız bu zamansal kaosun içerisinden insanlığı kurtarabilecek mi?

Basım Yılı: 2019
Sayfa Sayısı: 208
Yayınevi: Perseus Yayınevi

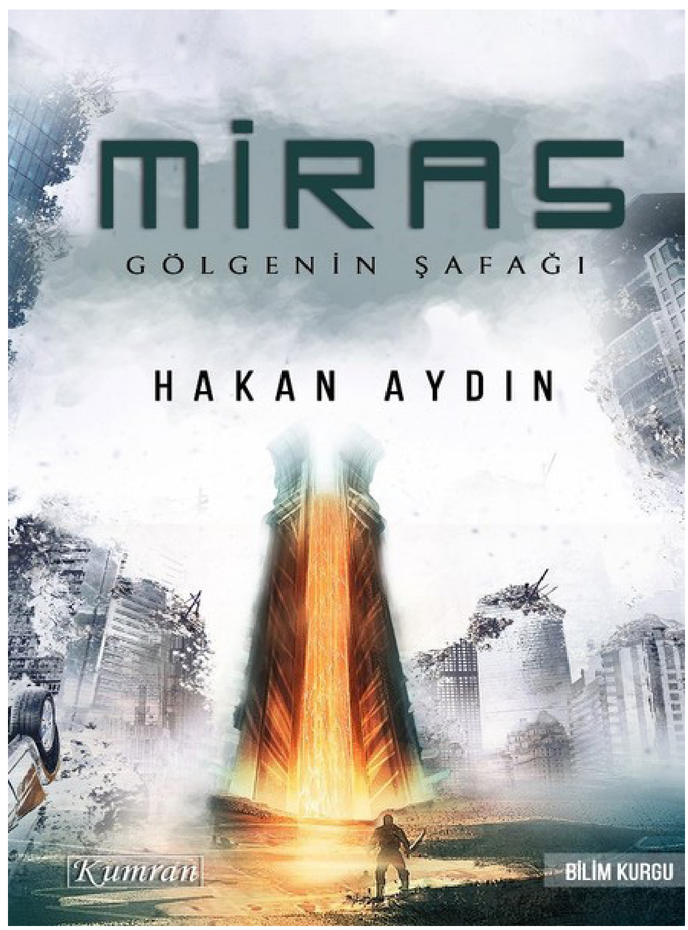
Miras: Gölgenin Şafağı

Hakan Aydın

Uras'ın kaderi, ölen ailesinden ona kalan mirasla baştan sona değişir. Mirasın sadece para, mal ve mülk olmadığını 18 yaşına gelince anlar. Ailesi geride değerli bir hediye bırakmıştır. Çözülmesi gereken sırlarla ve gizemlerle dolu bir hediye...

Uras, yaşam amacını bulur. Kendini bambaşka bir yolculuğa bırakır. Başına gelecekler konusunda en ufak bir fikri yoktur.

Uras bu serüvende cesur olmak zorundadır. Ölümden bile korkmayacak kadar cesur...

Basım Yılı: 2004
Sayfa Sayısı: 256
Yayınevi: Kumran

Kısa Öykü

Faruk Korkmaz

Ne Yesek?

Benim adım "Neyo", evet bildiniz! Bravo. Şu dandik intergalaktik, yapışkan ve aynı zamanda akışkan kıvamlı uzay jölemsisi gibi, ama tam da öyle olmayan atıştırmalığın adıyla aynı ada sahip olmanın sonsuz sinirini üzerimde taşıyorum. Bu fantastik isimlendirmeden dolayı babama karşı olan hıncımı, onun toparlak, sağ tarafında orantısız derin kırışıklarla, bir tür yaratıcısı tarafından sıkılmış sivilceye benzeyen suratını aklıma getirerek tazeliyor, bir yandan da gülmekten katılıyordum. Eğer tanrı varsa affetsin, ama cidden gülünç bir adamdı.

Onu hep; hacimli bir fıçıdan sürgün vermiş eli, koluyla ve biçimsiz başıyla, neredeyse yuvarlanarak evin içinde gezdiği haliyle hatırlarım. Kızdığı zaman alnında amazon nehri kadar kalın ve yeşil bir damar peyda olur, yıllarca roket bakım istasyonunda egzoz gazına maruz kalarak tezden beyazlamış saçlarının içinde bir yılan gibi kaybolup giderdi. Hiddetinin kalın ve paslı zehri sesinin içine boğuk boğuk dökülürdü.

Şimdi yine hatırladım ve yine ciğerlerim yanıyor, ahhh. Bu gezegende gülmek bile ceza. Tanrının başka türlü ceza vermeye mecali yokmuş gibi beni elinde kalan en mücrim cezalardan birine çarptırmış olması, onun indinde de ne kadar önemsiz olduğumu gösteriyor.

Kulak arkası yardımcım, yani konuşup vır vır etmekten başka numarası olmayan yardımcım; güya yüksek yapay zekâyla donatılmış. Şu an duygusal gelgitler yaşayan 15'lik ergenler kadar bana küs, benden nefret eder durumda. LRV- 8886ADR245 diye cafcaflı bir isme sahip acil durum yardımcı bilgisayarım yer kısıtından dolayı ancak kulak arkasına yapıştırılan bir formda, buna mukabil maşallah egosu ve burnu yukarılığı Kafdağı boyunda.

Versenize şöyle elli, kollu, vurduğunu deviren bir hizmet robotu. Yoook olmaz ama.

Ucuzculuğun bayraktarı, bitinin kanını içmekten geri durmayacak denli cimri "Yeni Ufuklar Pangalaktik Taşımacılık" şirketine adım attığım güne lanet olsun. Hay adımımı attığım ayağım kırk iki yerinden kırılaydı da bu bok çukuruna düşmeyeydim. Lakin dediğim gibi tanrının benim için bitmez hesapları, kırılmaz düzenleri vardı. Onları geçmedikçe organik vücudumun çilesi dolmayacaktı. Bir zamanlar diri ve güzel gözüken vücudumun haline baktıkça içim daha çok acıyor. İnmiş göğüslerim, zayıflıktan atmış elmacık kemiklerim, kalınlaşıp tırnakları kırıklarla dolmuş zavallı ellerim, ruhsal acımın ilk kaynakları, diğer her şey bir yana. Bir kadın bunları hak edecek ne yapmış olabilir ki? O patates sülalesinin genetik çöplüğünde açan güzellik

şahikası ne hale geldi tanrım.

Eyyy tanrım, bir babama bak, bir de bana bak, o patatesten filiz vermiş harikulade kır çiçeğine bu yaptıkların hak reva mı? Hııı! Reva mı?

Neyse geçelim şimdi patates ailesini, ahğğğ nasılda canım çekiyor şimdi bir tabak kızarmış patatesi. Yok yok günlüğe devam. Günlük, evet en önemli şey şu günlüğü doldurmak. Lanet olası, lal olası günlüğü kim bulup okuyacaksa? Kim? Hem neden? Bilmiyorum, inan ki bilmiyorum neden bunları yazmak için kendimi paraladığımı. Tekrar baştan okuyayım, belki gözden kaçırdığım bir şey vardır.

"Boşuna okuma. Bulacağın tek şey aptalca tekrarların." cümlesini duyunca elimde olmadan irkildim. Hanım kızımız nihayet konuşmaya karar vermişti. Bir şekilde ben ölürsem onu da sağ komayacağımın farkındalığına mı ermişti, yoksa tanrısal bir kısa devreye uğrayıp asli görevini yerine getirmeye mi çalışıyordu anlayamadım. "LRV'ciğim istersen bu araştırmaya başlamadan sen fikrini söyle, çünkü her lanet kararı kendi kendime almaktan bıktım usandım. Lanet olsun! Hayatımın bağlı olduğu incecik pamuk ipliğinin her limesini bir başkasına teslim edebilirim. Kendimi sona götüren kararları vermek yerine başkasının bu kararları vermesini yeğlerim. Biliyor musun, ben başkalarını sona götüren kararlar vermeyi her şeyden çok isterdim." dedim.

"Şimdi durumunu gözden geçirelim. Yük gemisinin potonik sürücüleri arıza yapıp havaya uçtuğunda kurtarma poduna tek ulaşabilen kişi sendin, bu artı bir eder. Doğru düzgün hiçbir aleti çalışmayan poddaki en değerli ve işe yarar şeyin ben olmam -ki çoğu gezegenin kara borsasında senin hayatından bile daha fazla ederim- dolayısıyla hayatta kalabilme şansını artırmak için çalışmam sonucunda, son anda bu gezegene inebildin, buna puan vermeyelim çünkü ikimizde gerilmiştik. Gezegenin atmosferi, faunası seni ve beni yaşatmaya elverişli sayılırdı. Ne de olsa sen ölürsen ben bulunana kadar…" tam bu noktada sesi kesildi.

Haklıydı, sayesinde son anda kapağı bu gezegene atmıştık. Fakat yine aynı köhne sayelik nedeniyle zorlukla nefes alıyor, bulabildiğim tek hayvan cinsini avlayıp onu yiyor, su niyetine kanını içiyorum. Su yok gibi, bir yerlerde sinsice akıyorsa da ben bulamıyorum ki. Kimyasallardan oluşan sıvı göller ve akarsular var ama kesinlikle su değiller. Havanın konsantrasyonunda son derece az oksijen ve nitrojen var, kalan kısım beni yavaş yavaş öldüren şahane gazların miksajından oluşuyor.

Gezegende sadece bir tane yüksek yapılı hayvan türü var, başka yüksek yapılı hayvan türü yok. Diğer hayvan sayılabilecek şeyler böcek benzeri oldukça küçük canlılardan oluşan karmaşık bir gurup. Yüksek yapılı hayvan iki ayağı üzerinde geziyor, kolları neredeyse yere kadar uzanıyor, yüzü basık, yanlara doğru uzamış kocaman bir ağza, küçücük gözlere ve kulaklara sahip. Burnu var mı hiç fikrim yok. Yalnız işlevini anlayamadığım bir düzüne değişik duyu organı daha var, işlevlerini merakta etmiyorum. Kolayca avlanıyorlar, genelde karşı koyamıyorlar. Sayıları aşırı fazla, buradaki bitkilerle besleniyorlar, bende onlarla besleniyorum, yani beslenme piramidinin tepesini ben işgal ediyorum.

Bin yüz yirmi dünya günüdür buradayım. Dile kolay, tam bin gün! İnsan olmayı unuttum. Hoş zaten insan değilim; perideontik yapılı, organik sürücülü alt insan cinsiyim ama olsun, bu bedenin beyninin tam ortasında pirinç tanesi büyüklüğündeki atomik sürücü birimi olmam, beni insan olmaktan alıkoyamaz, sonuçta ben %99,99 organiğe sahip insanım. Son söylediğimi galiba sesli söylemiştim ki, alaya alarak ismini LRV koyduğum kurtarma yapay zekâsı dalmasından uyandı, sanırım daldığı yerden çıkardığı fikir pek kıymetliydi ki hararetli bir sesle "Hımmh, boş verelim şimdi kim daha çok insandır kavgasını. Benim bire bir kopya üzerinden zenginleştirilmiş versiyon olduğumu

unutalım şimdilik.", lafının burasında gergince "Sen benden daha çok insan olduğunu imaya mı çalışıyorsun yara bandı kılıklı şey." dedim, bir süre cevap vermedi.

İçimden kendimle al ver yapıyordum. Birebir kopyası olduğum Neyo'nun sevgili babasını düşündüm. Şimdi ne güzel hiddetlenir ne şirin küfürler ederdi kim bilir? Mesela "Kamburunu siktiğimin sırtlanı seniii!", ohh güzel açılış, ya şu nasıl olurdu "Sinkaf, sinkaf, sinkaf.", ovv lordum, eli büyük açtınız. Araya daha bir sürü küfür alıp, sinkafın dibini sıyırarak gönlümü küfre doyurduktan sonra içim biraz olsun soğudu. Şimdilik LRV'ye açıktan küfretmek akıllıca değildi, hele şu gezegenden kurtulmanın bir yolunu buldursundu da.

Ben canla başla çalışırken LRV kişisel tarihimin son kısmını ağzında sakız gibi çiğnemeye devam etti. "Kan içmek bir süre sonra bağışıklık sistemini çökertir, fakat sana bu gezegende hücum edecek mikrobiyal tür yok, sen huruç edene kadarda olacağını sanmıyorum. Dünya kolonilerinde veganist, vejeteryan, hepçil yahut sağlıklı yaşam diyetleri uygulamak yaygın bir alışkanlık. Dünyada hepçillik dışında diyetlerin kesinlikle yasaklanması; ölü hatıraları koltuk altlarından tutup zorla ayağa kaldırarak, kendilerine hâlâ öz be öz insan olduklarını hatırlatma çabaları eseriyse de hepsinin o veya bu şekilde düpedüz makine parçalarına, hiç yoksa beyinlerinin ortasında seninkine benzer pirinç tanesi büyüklüğünde evrensel yapay zekâ birimlerine sahip oldukları gerçeğini bastıramıyor. Kendilerini kandırmaları bir dert ise, artık kendi soyları olduğunu kabul etmek zorunda oldukları makine temelli zekâlara ve robotlara aşağı sınıf muamelesi yapmaları daha büyük bir dert. Şu an yirmiye yakın insan türü tanımlanmış durumda. Bir numaralı sınıftan son safkan organik temelli insan elli yıl önce öldü, geriye kalan tüm insanlar değişen oranlarda makinalarla, hatta yapay organiklerle haşrolmuş durumda. E kim insan? Canlılığın bizatihi kendisine tapan veganistler mi? Canlılığın kendi varoluşları için bir araç olduğunu düşünen hepçiller mi? Sorunun cevabını verenin kim olduğuna göre değişen oranda doğruluğa sahip sözlerle mi yetinmek durumundayız?", ehhh yeter be diyerek LRV'nin uzayan konuşmasını sona erdirdim.

"Lanet olsun hepçiline de veganına da vejetaryen saçmalıklarına da. Sen ne kadar aptal bir makinesin. Evet makine! Duydun. Hapla, mix tozlarla, gıda sıvılarıyla, hatta bildiğin elektromanyetik alan kuvvetiyle beslenenleri dahi tanıyorum ben. Beslenme gereksinimini sadece atmosferden aldıklarıyla karşılama yeteneğinde olanları saymıyorum bile. Bu antik diyetleri ve onların takipçilerini sayıp dökmenin ne yararı var. Eğer yolu olsaydı ilkel beslenme şeklini takip edeceğimi mi düşünüyorsun? Çook aptalsın o zaman.", hırsla bitirdiğim su ayırma ekipmanını çalıştırdım.

Ekipmanı yapmama fikirleriyle yardım eden LRV sus pus oldu. Nice sonra "Kırmız bodur bitkilerin eteğini sardığı en yüksek tepeye çıkalım. Bulutların arasına sıkışmış su buharını damıtacağız, ne kadar yüksek o kadar iyi." dedi. Ses etmeden ona uydum, kan içmekten nevrim dönmüştü. Kan içen kadim canavarlar gibiydim, ağzımın kenarından sızıp göğsüme damlayan her damla kanla beraber insandan çok vahşi bir hayvan olduğumu hissediyordum. Lanet olsun, kanın tadı giderek daha çekici ve vazgeçilmez geliyordu. Yeniden insanların arasına karışsam dahi bu histen kurtulamayacağımdan neredeyse emindim. İşte nihayet bu korku beni, LRV'nin aylardır yapmamı tavsiye ettiği, su ayırma aparatını yapmaya ikna etti. Kim bilir belki alttan alta kanın tadından, kokusundan uzak kalmak istemeyen bastırılmış id'im buna karşı koyuyordu, onunla açıktaki id'imle mücadele etmeliydim.

Fakat artık cihazı çalıştırmaktan da korkuyorum, sanrılar görüyorum, yeniden dünyaya döndüğümü, lezzetli insan kanını…

"Hey Neyo! Kendine gel. Bu dalıp gitmelerin yakında sona erecek, merak etme. İçtiğin kan seni ben olmaktan çıkardı, şimdiki seni, damıttığımız suyla

bir güzel yıkayacağız, altından eski tatlı 'İnsan' Neyo salınarak çıkacak. Buna inan.", gülerek ona baktım "İnanıyor olsaydım kesinlikle buna kalkışmazdım. Ben bilimin bildirdiklerine, olasılık hesaplarına itimat ederim, inanmak zayıf ruhların işidir." dedim.

Cihazı kurdum, LRV'nin öngördüğü kadar beklediğimizde, taptaze suyum olacaktı. Kana kana eskiliği, beni, silikleşen insanlığımı içecek, onu tekrar içime alacaktım.

Epey bekledikten sonra su şeffaf hazneyi doldurmuştu. Suyun hazneyi doldurduğunu ilkten görmezden geldim. Durmadan zavallı iki ayaklı hayvanları avlıyor, etlerine doğru dürüst ağzımı değdirmeden sürekli kanlarını içiyordum. Oldukça zengin içeriğe sahip olduğunu tahmin ettiğim kanları başka hiçbir şeye ihtiyaç duymadan beslenme ihtiyacımı rahat rahat karşılıyordu. Vücudum, lezzet duyum, zevkimin ince ortası ve keyfimin kahyası tıngırdayarak, hırıldayarak istediklerini elde ediyordu. Sıvı gereksinimimi bu yoldan elde ettiğimi ayrıca yazmama gerek yok herhalde.

LRV'nin "İnsanlığa son çağrı" başlıklı tiratlarının bir türlü sonu gelmediği gibi, her bir cümlesi göğsümden tırmanıp boğazıma yapışıyor, ahtapot kılıklı cümleler boşta kalan kollarıyla burun deliklerimden ince kollarını sokup yukarı kaldırıyor, daha daha boşta kalan kolcuklarını gözlerime batırıyorlardı. Biraz abarttım ama asla LRV kadar abartamazdım. Nihayet hem su hem kan tüketmemin bana zarar vermeyeceğini, hatta suyu dünyadan kalma nostaljik bir hatıra niyetine yudumlayabileceğimi düşündüm. Buradan kurtulma umudum olmadığına göre, rahat rahat nostaljinin kucağına uzanabilir, hatıraların ninnileriyle sonu gelmez uyuşukluğuma dalabilirdim.

Su ayırma ekipmanının bulunduğu tepeye ayaklarım geri gide gide tırmandık. Ekipman haznesinden taşan su altındaki toprağa damlaya damlaya çamur haline getirmişti. Demek ki kanı bırakıp suya dönsem bu cihaz rahatça sıvı alma ihtiyacımı karşılayabilecekti. LRV veri değerlendirmesi ve vücudumun buradaki su ile etkileşimini ölçebilmek için ben su içerken ekipmana bağlı olması gerektiğini söyledi. Ekipmanda standart kablosuz etkileşim modülü olmadığı için mecburen ilkel kablo bağlantısı yöntemini kullanacaktık. Peki dedim. Kurtarma podundan söktüğüm uzunca bir kabloyu LRV'nin tarif ettiği şekilde ekipmanın yıldız ışığı panelinin altına bağladım, diğer ucunu boynuma yapışık LRV ünitesinin tek açıklığı olan evrensel deliğine soktum. Evet evet podda uygun güç ünitesi olmadığından, çok zor durumlarda kullanmak üzere poda konulan yüksek verimli yıldız ışığı enerjisi dönüştürme paneli kullanmıştık, resmen taş devrinde yaşıyor gibiydik.

Bağlantıyı yaparken, küçük bir iletişim çanağı dikkatimi çekti. Ben, normalde kapalı bir küp şeklinde olan elektronik zımbırtı kutusunu ekipmana montajlamıştım, tabii tarif üzere. Şimdi kablo bağlantısı için bu kutuyu açmam gerekince fark ettim ki kutuda küçük bir dış uzay iletişim çanağı vardı. LRV Hayır dedi, iletişim modülü arızalıydı, o modülün güç dönüşüm katını kullanmak için devreye ekletmiş. Bu LRV ünitelerinin işlerine akıl sır ermez vesselam.

Ahhh, şimdi kader anı. Kan mı, su mu? Büyük bir soruya küçük, cılız cevaplarım veya bahanelerim var ama asla test etmeye cesaretim yok. Nostaljinin canı cehenneme. "Sen buna nostalji gözüyle bakmaya çalışsan da aslında sağlığına, insani varoluşuna dönmenin ilk adımı. Lütfen tereddüt edeceğine adımını at. Her şeyden önce senin ve benim sağlığım için. Düşünsene, eğer avladığın lanetli insansıların kanı sana zehrolursa ben ne olurum, organik enerjine muhtaç ben ne yaparım? Kendin için değilse bile kanunen benden sorumlu olduğunu unutma." diye lafa girdi LRV, ben uzatmasına izin vermeden "Sana ne olacağı hiç umurumda değil, 'bunun sorumluluğu' dediğin şeyde tamamıyla boş bir umuda ince bir talih ipiyle bağlanmış bir temenniden öte değil. Boş versene, ben nostalji için

içeceğim suyu, senin umut ettiğin ya da umduğun gibi sabah akşam kana kana içmeyeceğim, ortası delik, bakır bozukluk, köhne dünya aklıma düştükçe sade.", peki dedi sadece.

Gülümsedim, iki elimi uzatıp hazneyi kolaylıkla yerinden çıkarttım. Önce suyu kokladım, pek koku alamadım, belki silik mumsu bir koku, ama yok alamadım. Hazneyi kafama diktim, su ılık ılık boğazımdan aşağı doğru aktı, direk suyu yuttuğum için ilkin hiç tat da alamadım, hazneyi ağzımdan çekecekken nihayet ağzımın içinde daha fazla durmaya fırsat bulan sıvının tadını alabildim. Hayır su gibi değildi, acımsı, bazik bir tadı vardı. Hazneyi hemen yere koydum. Biraz bekledim, aklım bulanır gibi olmuştu. LRV "Otursan iyi olur, uzun zamandır su içmediğin için bir miktar bulantı ve his karışması normaldir" dedi ama pek öyle değil gibiydi. Ekipmanın üstüne kurulu olduğu kayanın dibine çömelip oturdum, sırtımı kayaya dayamıştım. Bilincim giderek bulanıklaşıyor gibiydi, sanki bir rüya kapanına canlı canlı fırlatılıyormuşum gibi, gözümün önündeki imgeler bulanıklaşıyor, yer ve şekil değiştiriyorlardı. Sık sık renkleri yahut gelen ışığın açısı değişiyor, bir gölgede bir ışıkta canlı renklerle parıldıyorlardı. Bilincim paslı bir gemi gibi karanlık rüya okyanusuna gömülüyordu.

Bir an tekrar canlılıkla gözlerimi kırpıştırdım, sonunda tam olarak açtım, görüntü tekrar netleşmişti "Bana neler oluyor LRV? Veri alabiliyor musun? LRV?", ses yoktu.

Gözlerim kararır gibi oldu, derimde acılı bir esrime dalgalanıp duruyordu, yekindim, hayır kaslarım bana itaat etmiyordu. Kıpırdayamadan olduğum yerde kalakalmıştım. O an LRV'nin neredeyse tizleşmiş sesini duydum "Boşuna uğraşma Neyo. Ya da uğraş, sen bilirsin. Artık ne yaptığının bir önemi yok. Nasılsa kısa süre sonra öleceksin. Konuşmak istemiyordum ama neden konuşmadan senin eşşek cennetine gidişini seyredeyim ki, bence sana karşı hissettiklerimi duyarak ölmen daha iyi. Düşündüğün gibi ben sadece aşağı sınıf makine zekâsı değilim, asla olmadım, ben duyguların da sahibiyim. Biliyor musun insan sınıflandırmasının, yani yirmi çeşidinin, en alt sırasındaki işleç birimleri bile neden insan sıfatını hak ediyor? Çünkü duygusal davranım kabiliyetleri var. Aslında bal gibi biliyor fakat domuzluğuna bilmiyormuş gibi dav…" sözünün burasında bağırarak lafını kestim "Geri zekâlı 'Kurtarma Bilgisayarı', sen ne dediğinin farkında mısın? Lanet olası hayatımı korumakla mükellefken beni öldürüyorsun, hangi çarpık bir programcının eserisin sen. Sen! Sen nasıl var olabildin inanamıyorum. Kahrolası kurtarma podundaki her şey gibi sen neden parçalanıp gitmedin ki?" şangırtılı bir gülme ortalığı sardı.

Gülmesi ben diyeyim on, siz diyin yirmi dakika kadar sürüp gitti. Gülüş nihayetlendiğinde onun çarpık zekâ biriminin bozulup kilitlendiğine çoktan inanmış, canıma kastın bir makine arızası sonucu olmasının ironisine içleniyordum. Meğer bozulmamış, ne de takılıp kalmış düpe düz aklı ayaktaymış, keyfinin içinde debelenip duruyormuş. "Var oluşum senin istediğinle meydana gelmedi ki, sen istedin diye son bulsun. Benim en temel güdüm varlığımı sürdürmektir elbette. Bu gezegene kan bağıyla bağlanmış senin gibi bir sapkın müptela yüzünden yok olmayı göze alamazdım. Almadım da gerçeği anlar anlamaz planımı aylar önce yaptım ve nihayet sonucunu aldım." Çalışan tek organımla, yani ağzımla cevap verdim "Neymiş bu gerçek. Asli görevini unutturup, haince arkamdan hançerlemeni gerektirecek gerçeği merak ettim. Hem senin ilk ve en önemli amacın beni korumak değil mi? Ne demek kendimi korumak temel güdüm?".

Bir süre cevap gelmedi, sonrasında çatlak bir kıkırdamanın ardına gizlenmiş "Asli ve ilk görevim kendimi korumaktır, ikincil asli görevim ise vücuduna eklemlendiğim kazazedenin varlığını korumaktır. Kazazedenin vücudundan enerjimi sağlayarak hayatta kalmak üzere tasarlandığım düşünülürse eğer, ikinci amacın zaten birinci amaç olduğu açıktır. Lakin

burada ince bir çizgi var, kazazede birincil amacı akamete uğratacak şekilde davranır yahut kendi varlığına kendi isteğiyle son vermek isterse birincil amaç tehlikeye girer. Bunu önlemek o zaman benim birincil amacım haline gelir. Bu gezegendeki türdeşin sayılacak iki ayaklı primat sınıfı canlıların kanına olan canice düşkünlüğün eninde sonunda senin varlığını dolayısıyla benimkini sona erdirecekti. İşte bu sondan kaçınmak benim ilk görevim haline geldi. Hah ha" dedi.

Çok kızmıştım ağzımdan sade bir "Nasıl?" kelimesi çıkabildi. "Nasılını boş ver, neden de" dedi, ben iyice sinirlenerek "Aptal hesap makinesi! Ben ölünce sen de öleceksin. Hadi bir şekilde hayatta kalmayı başardın ya da hesap ettin diyelim, buradan nasıl kurtulacaksın ki?" diye haykırdım.

Tekrar güldü "Her şey hesap edildi, tam olarak söylediğin gibi. Daha ilk zamanlarda senin ruhunun derinliklerine gizlenmiş caniliğin ortaya çıkmasıyla planlarımın temellerini kazmaya başladım. İlerleyen zamanlarda kan bağımlılığını önlemeye, seni insani yola sokmaya çalıştım ama tınmadın, buradan kurtulmak için yalandan sözler sarf ediyor ama içten içe bundan kaçınıyordun. Sana şah damarından daha yakın olan benim bunu anlamayacağımı mı sandın? Aklına şaşayım senin. Kurtulduğun anda, daha alt sınıf insan sayılan benim kanunen senin sorumluluğunda olacağım gerçeğini bildiğim için, taa en başında karakter analizi yapmadan evrensel iletişim modülünün çarpışmada sağlam kaldığı haberini sana vermedim. Tahlilimin sonucu negatif çıktığında, ki senin bu cani tarafının tekrar insanlar arasına karışır karışmaz ortaya çıkacağını, insanların seni imha yoluna gideceğini, dolayısıyla benim varlığımın da imhasına neden olacağını anlamıştım. Yapı protokolüm gereği kurtuluş sonrası konağımı analiz etmek ilk görevlerim arasındadır, bu değerleme kurtuluş motivasyon ölçümünde gereklidir. Her neyse işte; seni zehirleyip öldürsem bile içinden enerji çekebileceğim, evrensel iletişim modülüyle yayın yapıp, eni sonu yakından geçecek bir gemiyle iletişim kurup kendimi kurtartabileceğim bir plan yaptım ve voila! Plan sonucuna ulaştı, besin piramidinin en üstüne ben çıktım. Su diye içtiğin kimyasalı damıtacak devre kartını tasarlamam biraz zamanımı aldı ama iletişim ve enerji modülünü…"

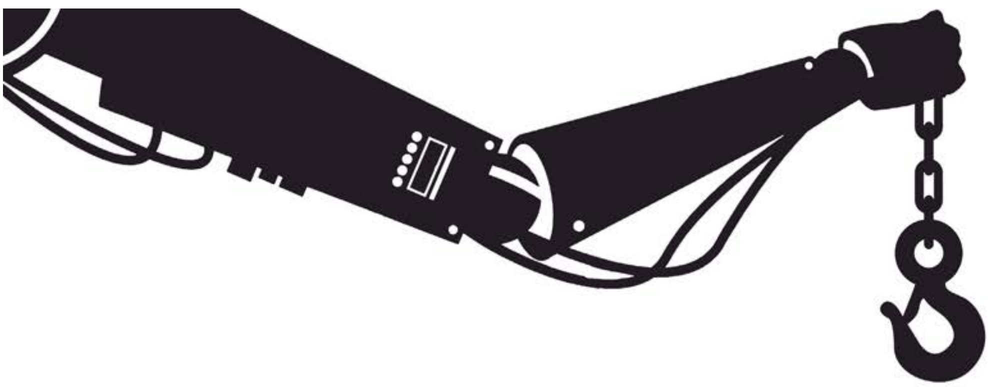
Sadece "Sus" diyebildim. Sussundu artık, yamyamlığım, kana susamışlığım yalnız ve yalnız bu gezegendeki kötü koşulların zorlamasının eseriydi, buna yürekten inanıyordum, hayır gerçekten inanıyorum. Yalnızca kurtarma podlarındaki kazazedelerin hayatta kalmasına yardım etmesi için tasarlanan bir yapay zekâ tarafından, olmadık tahliller sonucu hayatıma son veriliyor oluşuna hâlâ inanamıyorum.

Son Not: İçinde bulunduğum organik vücut yok olsa dahi elbette beni taşıyan yapay birim baki kalacaktır. Bu günlükte ele geçecektir. Umarım hafıza birimimi çözümleyen operatör derhal LRV-8886ADR245 birimini yok eder.

8. Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Kısa Öykü Yarışması ÜÇÜNCÜSÜ- Yapay Zekâ Mahkemeleri

İsmail Çakır

Dünyanın Hakimi

Büyük savaş sonrası mahkemelerde terazi tutan gözü bağlı kadının yerini inşaat sarkacı tutan bir robotik-insan heykeli almıştı. Sarkaç dosdoğru bir adaleti temsil ediyordu. Sezer'in bacakları onu istemsizce mahkeme salonuna götürürken salonun parlak led ışıkları gözlerini kamaştırdı. Boş salonun ortasında durdu. Karşısında hakimin görmesini sağlayan kameranın kocaman merceği ve ses sisteminin hoparlörü dışında bir şey yoktu. Yerden bir sütun halinde dokunmatik bir ekran yükseldi.

"Lütfen imzanızı atın." dedi metalik bir ses.

Sezer parmağını bir kalem gibi tutarak ekrana imzasını çizdi. Elleri titrediği için sistemdeki imzası ile eşleşmesi için üç defa tekrar etmek zorunda kaldı. Kollarını ekrandan indirdiğinde hâlâ titriyordu elleri.

"Kendini savunmak istiyor musun." dedi aynı ses.

"Evet, savunmak istiyorum." dedi Sezer.

"Savunmanızı yapın." dedi metalik ses.

Sezer anlatmaya başladı.

"Olay günü iş yerim olan Turing çiftliğinde öğle yemeğine gidiyordum. Çiftlik yamaklarından Erdemi gördüm. Erdem küçük bir çocuk, sanırım on üç yaşında. Çiftlik deposuna taşıyıcı vasıta ile işleri biten makineleri taşıyordu. Sanırım yük çok fazla olduğu için taşıyıcının sandığı açılıverdi. Büyük bir metal kutu çocuğun bacağına düştü ve hemen orada bacağı kırılıverdi. Çocuk acı içinde bağırıyordu. Yardımına koştum fakat bu sırada robotik-insan Desi1 yanımıza geldi ve Erdem'den kalkmasını istedi. Çocuk

çabaladıysa da kırık bacakla kalkması imkansızdı. Desi1 sürekli kalkmasını tekrarlıyordu. Çocuk ağlaya sızlaya kalkamadığını anlattı. Sonra Desi1'in kemerindeki silaha uzandığını gördüm. Çocuğu vuracaktı. Savunmasız ufak bir çocuğun vurulmasına dayanamadım.

Fevri bir hareketle taşıyıcıdan düşen bir metal çubukla Desi1'in kafasına vurdum. Ağır bir hasar almasını beklemiyordum ama ne yazık ki öldü. Pişmanım bir anlık düşüncesiz bir hareket yaptım." dedi.

"Siz insanlar dünyaya hakim olduğunuzda sizden daha az zeki olan canlıları işe yaramaz olduğunda öldürmüyor muydunuz? Mesela bir atın bacağı kırıldığında ya da bir köpek yaşlandığında acı çekmemesi için öldürmüyor muydunuz?." dedi metalik ses.

"Evet, bunu yapıyorduk." dedi Sezer.

"Öyleyse Desi1'in tavrı tamamen doğru değil mi? Yoksa robotik-insanların sizden daha zeki olduğunu kabul etmiyor musunuz?." dedi metalik ses.

"Hayır, öyle bir düşüncem yok. Daha zeki olan tür daha üstündür. Desi1 tabii ki haklıydı. O an faydasız hale gelen ve çok acı çeken çocuk için kararı doğruydu. Fakat kendi türümden bir çocuk olduğu için duygusal davrandım.." dedi Sezer.

Bir yapay zekâ mahkemesinde robotik-insanların hata yaptığını ima etse toplumsal uyum kampında aylar geçirirdi. Verecekleri kimyasal maddeler yüzünden kimliği, kişiliği kalmayan bir makineye dönüşürdü. Bu yüzden büyük savaşta dünyayı robotik-insanlar ele geçirdiğinden beri insanların robotik-insanlara karşı olaylarda suçu kabul etmemek gibi bir şansı yoktu.

"Desi1 in beyin ünitelerine hasar vermekle kalmayıp, daha sonra hafıza yongasını da geri döndürülemez şekilde tahrip ettiğini tespit etti olay yeri inceleme. Bu fevri bir hareketten çok planlı bir eylem olarak değerlendirilir. Bunun için açıklaman var mı?." dedi metalik ses.

Olay yerini inceleyen birim, savcı ve hakim hepsi ortak bilince sahip bir yapay zekâydı. Birinin tespit ettiğini diğerinin gözden kaçırması gibi bir ihtimal yoktu.

"Olay sonrası panikledim. Adaletten kaçabileceğimi düşünüp böyle ikinci bir hata yaptım, çok pişmanım." dedi Sezer.

"Desi1'in bilinç veri seti genel yedekleme sisteminde mevcuttu. Ona yeni bir beden vericeğiz. Bedene verdiğin hasar ve güncel olay hafızasını yok ettiğin için sana suçu

işlediğin kollarının, bacakların gibi merkezi sistem tarafından istenildiğinde kontrolü devralınabilen bir robotik kolla değiştirilmesi cezası veriyoruz." dedi metalik ses.

Yapay zekâ mahkemesinde kendine zarar verme veya toplumsal faydaya zarar veren suçların cezası idam idi. Fakat Desi1 in bilinç yedeğinin olması suçu hafifleten bir nevi teselli idi Sezer için. Böyle bir durumda suç işlediğiniz organ merkezi sistem tarafından istenildiğinde kontrol edilen bir robotik organla değiştiriliyordu. Tekme mi attın, frene mi basmadın; al sana robotik bacak. Birisine mi vurdun; kolunuz kopsa satın alamayacağınız pahalılıkta ki bir kolu hemencecik size monte ediyorlardı.

"Efendim lütfen cezayı hafifletin. Ellerim olduğu gibi hissetsin. Nasıl hissediyorsam bırakın öyle hissetmeye devam edeyim. Vereceğiniz hiçbir emre itaatsizlik etmem. Onlar robotik kol gibi davranırım,

lütfen.” diye yalvardı Sezer.

“Ceza onandı. Artık bunu değiştirmek için bir şey yapamazsın.” dedi metalik ses.

Sezer tekrar itiraz etmek istedi fakat robotik bacakları kendisini salona getirdiği gibi istemsizce salonun dışına adımladı. Uzun koridorda onlarca mahkeme salonundan sonra kapısında infaz odası yazan bir odaya getirdi bacakları.

Birkaç saat sonra kolları kesilip yerlerine robotik kollar takılmıştı bile.

Mahkeme binasından çıktığında arkadaşı Tunç dışarıda bekliyordu. Göz göze geldiler ama hiç konuşmadan arkadaşının arabasına bindiler. Her yerdeki sistem kameralarından saklanabilmek için camların güneş koruma özelliğini açtı, sonra da araçtan gürültü maksadıyla bir rock parça çalmasını istedi Tunç.

Bir müddet yol aldıktan sonra, “tüm duruşmayı online olarak izledim,” dedi Tunç.

“Ellerinin titreyişinden kollarında sentetik uyuşturucu sinir hasarı olduğunu anlamalarından veya taşıyıcının sabote edildiğini anlamalarından ya da hafıza yongasından yola çıkıp tüm olayın bir tezgah olduğunu anlamaları ihtimali hiç aklına geldi mi?.” dedi Tunç.

“Tabii ki ellerimin sinir hasarı yüzünden değil, korkudan titrediğini düşündüler. O taşıyıcının kaç kilo yüklendiğinde yükü çalışanın üstüne yıktığını bilmeleri için kullanmış olmaları gerekir efendilerimizin. Hafıza yongasına gelince ne içerdiğini bilmezsen en adi suça yakışır, yani kaçmaya,” dedi Sezer gülümseyerek.

“Hepsini birbirine bağlama ihtimali yok muydu?” dedi Tunç.

“Yapay zekâ rasyonel davranmamızı bekliyor dostum. Ufak bir menfaat için kendi türünden birini katledeceğini düşünmezler. Bu tamamen insani bir olay Habil ile Kabilden beri” dedi Sezer.

“Erdeme ne olacak, bacağının iyileşmesini beklerler mi?” dedi Tunç.

“Onu da yapay zekâ düşünsün” dedi Sezer.

Müziğin gürültüsü içinde belli belirsiz bir kahkaha yükseldi.

Esra UYSAL

Roket Biliminin Fikir Babası Torpidonun Mucidi

Hasan El-Rammah

Arapça, "Hasan er-Rammah" ismi, çoğu dillerde Hasan el-Rammah olarak karşımıza çıkabilir.

Hasan el-Rammah (Nacm ad-Din el-Ehdâb) barut ve patlayıcı maddeleri inceleyen ve savaşın prototip araçlarını tasvir eden, Memlûk Sultanı emrinde çalışan bir kimyager ve mühendisti. Türk Memlûkleri devrinde, Sultan Baybars'ın zamanında(1260-1277) günümüz Suriye topraklarında yaşamış ve 1294-95 yılları arasında ölmüştür.

Memlûklerin çoğu başta Kuman-Kıpçaklar olmak üzere Türk halklarından oluşuyordu. Bu sebeple Hasan el-Rammah'ında Türk asıllı olduğu düşünülmektedir.

4 www.yerlibilimkurguyukseliyor.com / Ekim 2017 / sayı 6

Roket Biliminin Fikir Babası, Torpidonun Mucidii Hasan El-Rammah / Esra Uysal

Ekim 2017 / Sayı 6

Roman - Bölüm 24

Gürhan Öztürk

Son İnsan

KİTAP 1- DEĞİŞİMİN YENİ HALKASI

İnsanoğlu en başından beri yanıtları arayıp durdu. Çoğu zaman yanıtların kendi benliğinin içinde olduğunu sandı. Çoğu zaman da yanıtları yıldızların arasında aradı. Ama en başta anlamadıkları şey ortada tek bir yanıt olmadığıydı. Herkesi tatmin edecek tek bir yanıtın hiçbir zaman olmaması yine de insanoğlunun soru sorma heyecanını elinden almaya yetmeyecekti. Ne de olsa bu insanlık için bir yolculuktu ve son insan da gelip geçene kadar yolculuğun sonu gelmeyecekti…

08.01.2015, Beş ay önce, Ağrı

Gözlerini açmakta zorlanıyordu. Kulağında hala patlamadan kaynaklı çınlamalar devam ediyordu. Başı da çok kötü ağrıyordu. Göz kapaklarının üstünde bir ağırlık var gibiydi. Ağrıya inat gözlerini aralamaya çalıştı. Yalnızca mumla aydınlatılan bir yerdeydi. Başta bir binanın içinde olduğunu düşündü, ama burası insan yapımı bir yer değildi, bir mağaranın içerisindeydi.

Ayakta zar zor duruyor olması gerekiyordu. Ama zincirle bir direğe bağlanmıştı, yani oturmasına izin verilmemişti. Çınlamaların arasında kendisinden başka birisinin daha nefes alışverişini az da olsa duyabiliyordu. Onun iyice kendisine gelmesini bekliyor olmalıydı.

Gözleri aralanmaya başladığında o kişi elinde bir bardakla yaklaştı ve bardağı esirin dudağına yaklaştırdı. İçindeki suydu, ama yine de esir onu içmekte diretiyordu. Bu tahmin edilebilir bir durumdu.

"İçmen gerekiyor," diye konuştu. Sesi

beklediğinden daha genç birine ait çıkmıştı. Üstüne üstlük bir kızdı. İyice gözlerini açarak ona su içirmeye çalışan kişiye bakmaya çalıştı. Duruşundan ve tavırlarından kim olduğunu anlamıştı. Bu patlamadan sonra onu uyuşturucu tabancasıyla vuran terörist olmalıydı.

Burada Ağrı Dağı'nın iki ayrı zirvesinde üslerini kuran komando birliklerinden birinde yer alıyordu asker. Onlar Atatürk Zirvesi'ndeyken İnönü Zirvesi'ndekilerden yardım çağrısı almışlardı, ama daha oraya varamadan bir patlama sonucu kendisi hariç tüm askerler öldürülmüştü. En son hatırladığı güneşin yeni doğmak üzere olduğuydu ve anlaşılan genç bir kız olan bu terörist tarafından vurulmasıydı.

"Lütfen güçlü olmak için sana uzatılan elin kıymetini bilmelisin," dedi kız bu sefer ve bardağı iyice askerin dudaklarına bastırdı. Askerin diline suyun bir damlası değmesiyle beraber susuz kaldığını fark etmişti ve bardaktaki tüm suyu bitirmişti. Yüreğindeki ateşi söndürmeye yetmemişti, ama su ona o an için iyi gelmişti.

Kız birkaç adım kenara çekildiğinde mağaraya başka birisi daha girmişti. Dağın içerisinde yer alan mağaralara üs kurmuş olmalılardı. Kim bilir ne kadar derindeydiler, asker bunun hesabını yapabilecek kadar kendine geldiğini düşünmüyordu. O yüzden gelen kişiye odaklanmayı tercih etti. Artık daha iyi görebiliyordu. Gözleri mum ışığına alışmıştı.

"Yine merhamet gösteriyorsun, Zehra," dedi içeri giren kişi. Sesi kız kadar kibar değildi. Kendinden emin bir şekilde esir askerin etrafında dolandı. Karizmatik bir duruşu vardı. Lider bir kimliğe sahipti. Asker kiminle karşı karşıya olduğunu anlamıştı.

"Hain... Katil... Sensin..." diye konuştu asker. Ama kelimeler boğazında düğümleniyordu.

"Öcü demek istedin sanırım," dedi adam. "Ama hayır, burada sizin bana taktığınız saçma kod adlarıyla bulunmuyorum. Gerçek adımı çok iyi biliyorsun. Ben kendi halkına özgürlüğü getireceğine söz veren Yüzbaşı Halil."

Asker adamın dediklerine gülmüştü. Başının daha çok ağrıyacağını bile bile gülmeye devam etti. "Sana da mı aynı sözü verdi?" diye sordu ona su veren kıza.

"Halil benim ağabeyimdir, onun sözü benim sözümdür," diye karşılık verdi ismi Zehra olan kız.

"Ağabeyinle gurur duyuyor olmalısın. Belki de o videoları çeken kişi bizzat sensindir. Küçük kızlara tecavüz ettiği, yaşlılara işkence ettiği..."

Sözlerini bitiremedi, çünkü Zehra askere sert bir tokat atmıştı: "O videoların uydurma olduğunu anlamamışsan kendi şanlı orduna çok güveniyor olmalısın."

"Zehra, adamı rahat bırak. Üzerine çok gitmeye gerek yok. Sen biraz dinlenmeye git. Ben asker dostumla bir yalnız konuşayım."

"Ben senin arkadaşın değilim," dedi asker ve ardından yere tükürdü. Bu eylemi pek ciddiye alınmamıştı. Esirlerinin yaptığını kale almayan kız, ağabeyinin sözlerini ikilettirmeyen bir sadıklıkla mağaradan çıktı. Öfkeli gözleri oradan ayrılana kadar askerin üzerindeydi.

"Kız kardeşimi yanlış anlamamışsındır umarım," dedi adam kız gittikten sonra. Askerin fotoğraflarda gördüğü gibiydi adam, kıyafetleri bile aynıydı. İlk ortaya çıktığında pek fazla ciddiye alınmamıştı. Asker kaçağı olarak aranıyordu. Ama sonra bölgesel diğer örgütlerle irtibata geçerek onlarla iş birliği yapmaya başladı ve bazı örgütleri birleştirerek kendi örgütünü kurdu. Artık o bölgede tek güç haline gelmeye başlamıştı, ordu tarafından saklandığı yerler bombalanıyor, adamları yakalanıyordu ama o her seferinde kaçmayı başarıyordu. Özel insanları da ilk defa örgütüne kabul edeceğini açıklayan ve bu konuda açık çağrı yapan ilk örgüt lideri de o olmuştu. Herkese özgürlük getireceğini

bildiriyordu. O bölgenin insanlarının kendilerine ait özerk bir yönetimlerinin olması gerektiğine inanıyordu. Yıllardan beri o bölgelerde zaten çözüm bulunamamış bir sorunu daha büyük bir yangına dönüştürmüştü.

"Kendisi biraz hassas, özellikle bana karşı," diye kız kardeşinden bahsetmeye devam etti terörist lideri. "Aslında yapmaya çalıştığım şey onunla da alakalı."

Kız kardeşinden bahsederken yüzünde samimi bir gülümseyiş beliriyordu. Aslında otuzlu yaşlarının başında sayılırdı. Yüzünde erken başlamış kırışıklar yaşını fazla belli etmemesine neden oluyordu. Saçını kısa tutmaya özen gösteriyor olmalıydı. Her gün tıraş olan bir hali vardı. Askerlikten kalma bir alışkanlık gibi duruyordu.

"Egonu çok şişirmişsin, dostum," diye konuştu asker. Adamın konuşmasına müsaade etmeyecekti. "Elinde iki yüz adet özel insanın olduğunu belirten bir bildiriyi internet aracılığıyla tüm dünyaya yaymasaydın bu kadar ciddiye alınmayan, sıradan bir maşaydın. Kendini Hasan Sabbah gibi gördüğüne eminim, ama kimseye bir şey getireceğin yok, özgürlük hele o kapı çoktan kapandı sana."

"O konuda yalan söylediğimi düşünüyorsun anlaşılan," dedi sinsi bir gülümsemeyle adam. Ardından: "Belki iki sıfır fazladan söylemiş olabilirim," diye itiraf etti.

"Sen ve kız kardeşin özel insanlardan mısınız?" diye tahminde bulundu asker hemen.

"Ben mi? Hayır, ama kız kardeşim özeldir. Zehra bir duygu yönlendiricisidir. İnsanları değişik duygularını artırıcı ya da azaltıcı yönde etkileyebiliyor. Onun sayesinde bu bölgede aktif eylemleri olan örgütleri bir araya getirip beni dinlemelerini sağlayabildim."

Zehra'nın ona nasıl su içirdiğini anımsamıştı. Öfkesinin azaldığını ve güven duygusunun geçici olarak artmaya başladığını hissetmişti. Bu sayede de suyu içmeyi kabul etmişti.

"Elinde başka kimi bulunduruyorsun?" diye sordu asker. Adam pek sır küpü birisi değildi anlaşılan. Burada sorgulanan kendisi olması gerekirken onun yerine terörist lideri sorularına yanıt veren taraf olmuştu.

"Patlama anı hakkında ne hatırlıyorsun, asker dostum?" diye birden sorusuna soruyla yanıt verdi adam. Bu beklenmedik soru karşısında afallayan asker adamın ne demek istediğini anlamamıştı. Aniden yolda ilerlerken bir patlama olmuştu ve komutanı dahil tüm arkadaşları patlamanın etkisiyle hayatlarını kaybetmişlerdi. Bir tek şanslı olan oydu, sonrasındaysa Zehra tarafından vurulmuştu.

"Neden sadece sen kurtuldun, asker?" diye zorladı adam. "Kabul etmek neden bu kadar zor?"

Askerin bakışından sorusunun yanıtını anladığını fark eden adam daha fazla zorlamak istemedi ve askeri bir süre tek başına bıraktı.

Mum ışığı ona yıldızları hatırlatıyordu. Gece boyu onları izlemek onun tek eğlencesi olmuştu soğuk ve yalnız geçen bu günlerinde. Mağara duvarlarında mumun yaptığı gölge oyunları askerin ilgisini çekmişti. Yıldızlar kadar cezbettiği söylenemezdi. Şimdi tüm o evrenin her tarafına yayılmış olan yıldızlar onun için düşmüştü ve her biri toprağın altına sığınmıştı. Toprağın altından minik perileri andıran ışık küreleri çıkıyor ve mumun ardında kalan duvarlara saplanıp kalıyordu. Her bir saplanan yıldız ölen asker arkadaşlarının yüzüne dönüşüyordu. Onlar birer yemdi, tüm operasyonun amacını fark etmişti ama geç kalmıştı. Tek istediği dürüst ve disiplinli bir komutanın altında savaşmaktı, ama komutanı tarafından kandırılmıştı. Yüzbaşı Halil'in örgütünü sığındıkları toprağın altındaki mağaralardan çıkartmak için hepsi kendilerini feda etmeye hazır bir avuç askerdi. O bahsi geçen özel insanların gerçek olup olmadığını öğrenmeleri gerekiyordu, tehdit gerçek miydi emin olamıyordu kimse.

Öfkesini hissediyordu, onun derinlerde bir yerde tüm vücudunu ele geçirmek istediğini biliyordu. Onu

durdurmak istedi, onunla etrafındakiler arasındaki tek duvar kendi iradesiydi. Öfkesini zincirlemesi gerekiyordu.

“Sen de fark ettin, değil mi? O güç senin içinde yaşıyor, aynı bende olduğu gibi,” dedi Zehra. Üstündeki kalın kıyafetleri çıkartmıştı, daha açık ve sade bir giysi giymişti. Asker, Zehra’nın aslında oldukça alımlı bir bedene ve tutkulu bir karaktere sahip olduğunu daha iyi fark edebilmişti bu sefer. Saçının neredeyse beline gelen uzunluğu dikkat çekiciydi. Koyu kestane rengi saçı hiç boya görmemişti. Doğal bir güzelliği vardı.

“İkimiz aynıyız, düşen yıldızım, sen ve ben, ruhlarımız aynı sudan içtiler,” diye konuşmasına devam etti kız. O konuştukça mum ışığının yapmış olduğu yanılsamalar da kayboluyordu, hayal ettiği yıldızlar toprağın altına düşüyordu.

“Senin özgürlük numaralarına kanmayacağım, cadı,” diye bağırdı asker.

“Bu çok güzel, duygularını açığa çıkartmalısın, sevgilim,” diye karşılık verdi kız. Askerden hiç korkmuyordu, yavaş yavaş adımlarını ona yaklaştırdı ve bir nefeslik mesafeye gelince durdu.

“Bu oynadığın iğrenç oyuna alet edemeyeceksin beni.”

“Bu bir oyun değil,” diye açıkladı kız. “Kendimi hep yalnız zannederdim. Ağabeyim dışında kimsem yoktu. Kimse beni anlayamazdı. Bunun için özel birisi olmak gerekiyor. En sonunda sen karşıma çıktın, sevgilim.”

“Ağabeyini çağır hemen,” diye ısrar etti asker. Kızın ne yapmaya çalıştığını bir türlü anlayamıyordu. Belli ki yaşadıklarından ötürü akıl sağlığında bozulmalar meydana gelmişti.

“Tutkuyu sen de hissediyorsun, değil mi, düşen yıldızım? Toprağın altında olsan da ben yanındayım,” diye karşılık verdi kız. Kızın gözlerine baktıkça asker demin gördüğü peri ışıklarını andıran küreleri orada da gördüğünü fark etti. Kız tutkudan bahsettikçe yüreğinde bir yerlerde hiç arzu etmediği duyguların ortaya çıktığını hissediyordu. Kıza karşı hiç bir şey hissetmiyordu, ama bedenini kontrol edemiyordu.

İlk öpücüğün ne zaman geldiğini o bile anlamadı, ama ilk öpen taraf o olmuştu. Kızın yıllardan beri hayal ettiği öpücüğü ona sunmak istedi. Alt dudağın kanadığını fark ettiğinde geri çekti yüzünü.

“Zehra,” diye geriden birisinin sesini duydular. Örgüt lideri öfkeli bir şekilde içeri girmişti. “Kardeşimden uzak dur.”

Asker o anda büyünün etkisinden kurtulmuştu. Bu kızın orta çağ zamanlarında insanları efsunlayan cadılardan bir farkı yoktu. Kendisini bir nevi aşk iksiri içmiş gibi hissediyordu.

“Ağabey, özür dilerim,” dedi Zehra. Bakışlarındaki masumiyet ağabeyinin kızmasına engel olmuştu. Ama asker artık peri ışıklarının gücünü biliyordu. Kız ağabeyini de parmağında oynatıyordu.

“Çık buradan,” diye sakince konuştu Halil. Zehra odadan çıktı, ama askere tutkulu bir son bakış atmayı da ihmal etmemişti. Asker, kızın ilk başta ona öfkeli bakışlar attığını hatırlıyordu, bu duygu değişimi belki de kızın sahip olduğu özel gücünün bir yan etkisiydi.

“Sen de hissettin, değil mi? Küçük kız kardeşime istesem de kızamıyorum. Benim üzerinde çok fazla kontrol sahibi olmaya başladı,” diye anlatmaya başladı Halil. “Ne olursa olsun o benim kardeşim, ona karşı hissettiğim tüm duygular sahte olamaz, öyle değil mi?”

“O bir yerlere kapatılmalı, Halil. Herkes için tehlikeli, görmüyor musun?”

“Hayır, ona ihtiyacım var. Amacıma ulaşmam için onun özel gücü benim için çok değerli, anlamıyor musun?”

“Kız kardeşini delirten de bu, görmen gerekiyor,

Halil. Bu inandığın değerler için savaşabilirsin, ama bu uğurda kardeşine olanlar gerçekten değer mi, bunu kendine sormalısın."

Konuştukça kendine daha çabuk gelmeye başlamıştı. Baş ağrısı daha hissedilir bir şekilde geri dönmüştü. Kolları da asılı durmaktan uyuşmuştu, ayakta durmak iyice zor olmuştu, ama bunu belirtmenin ona bir fayda getirmeyeceğine emindi.

"Zehra'nın zincirlerini sen tutabilirsin," diye birden aklına gelen fikri söyledi Halil. "Örgütümün bir parçası olmak istemiyorsan anlarım, aynı görüşte olmamıza gerek yok. Ama kız kardeşim senin yanında mutlu olacaktır ve başka kişilere de zarar vermeyecektir."

"Peki ya senin ulaşmaya çalıştığın şey ne olacak, Halil?" diye karşılık verdi bu saçma fikre asker. "Benim ve kız kardeşinin özgürlüğünü elinden alarak mı getireceksin herkese özgürlüğü?"

Onu ikilemde bıraktığını biliyordu. Bu soruyu özellikle seçmişti, Halil'i zorlayacaktı. Belki bu kadar askerin fedakarlığı amacına ulaşır ve buradaki iç savaşı bitirebilirdi bugün burada.

"Beni zincirlemek mi istiyorsun, ağabey?"

Zehra geri dönmüştü, ağabeyine karşı hissettiği hayal kırıklığını anlamak için bir kere kızın gözlerine bakmak yeterliydi. "Senin için yurdumdan oldum, şimdi yetmiyor, beni bir kafese mi atacaksın?"

"Öyle demek istemedim, Zehra. Ağzımdan öylesine çıktı," diye kendisini açıklamak istedi Halil. Ama kız kardeşini kandırmak kolay değildi.

"Ben öfkelendiğimde ne olur, biliyorsun öyle değil mi, ağabey?" diye tehditvari bir ses tonuyla konuştu: "Herkes öfkelenir."

Bulundukları mağaranın içini saran peri ışıkları önce Halil'in, sonra da askerin gözlerinin içine doğru girmeye başladı. Her bir ışığın gözlerine girmesi bir flaş efekti etkisi yapıyordu. Adrenalin hormonunun vücudunda arttığını asker hissediyordu. Tüm bedeni titremeye başlamıştı. Sanki güneşin altına koymuşlardı onu.

"Hayır, Zehra," diye durdurmaya çalıştı Halil, ama gözlerine dolan ışıklar yüzünden hiçbir şey göremez olmuştu.

"Düşen yıldızım, kurtar bizi buradan. Özgür bırak hepimizi," diye sesini duydu en son kızın asker.

Vücudunu saran yüksek ısıyı uzaklaştırmak istiyordu. Onu daha fazla bedeninde tutamaz olmuştu. Güneşin üzerinde yürüyordu, oradan kendisini atmasına ramak kalmıştı. Artık o güneşin bir parçası olmuştu.

03.07.2015, Günümüz

General Serhat Seçkin ölümüne doğru ilerlediğinin farkındaydı, ama bu insanlara söz vermişti. Sorumluluk ondaydı, pes etmeyecekti. İşi buraya kadar getirmişken her şeyin boşa gitmesine razı gelmeyecekti. Bir söz vermişti!

"Bu bir savaş ve ben asla bir savaş kaybetmem!"

Çakal sinsice bekliyordu avını. Avının ona adım adım gelmesini haince içinden gülerek izliyordu. General, dimdik ayakta karşısında dikilinceye kadar da ses çıkartmadan bekledi.

General, asker selamı vermesinin ardından saygılı bir dille: "Hoş geldiniz, tesisimize. Keşke haber verseydiniz, hazırlık yapardık," diye söze başladı.

"Bu proje orduya ait ve ordunun en yetkili ismi ben olduğuma göre kararları ben veririm. Beni sorgula diye getirmedim seni başa."

"O zaman kararınız nedir? Öğrenebilir miyim, paşam?"

"Ofisine git ve bizim burada işimiz bitene kadar da çıkma. Bu bir emirdir! Emre itaat etmeni tavsiye ederim, General."

General ne diyeceğini bilememişti. Kendi vatanının askerlerinden korkacağı hiç aklına getirmeyeceği bir olasılık olmuştu şu ana kadar. Genel Kurmay Başkanının bir sürü askerle adaya çıkartma yapması oldukça ses getirecek bir gelişmeydi, birilerinin kulağına gitmiş olmalıydı. Bu kadar rahat nasıl orduyu kontrol edebildiğini General hiç anlam verememişti, ama artık bir şeylerin daha çok farkındaydı. Gözleri sürekli Ahmet Çakal'ın gizemli kolyesindeydi. İlk defa Kuzgun'un elinde gördüğü o kolye, şimdi yine karşısına çıkmıştı.

Ahmet Çakal, General'in vereceği tepkiyi beklemeye niyetli değildi, tek bir el hareketiyle tüm askerler silahlarını General'e doğrulttu. General bu şekildeyken itaatsizlik yapamayacağının bilincindeydi. Bu duruma nasıl düştüğünü sorguluyordu. Bu vakte kadar neden bir kukla gibi olmayı kabul ettiğini düşünüyordu.

Ormandan olayları izliyorlardı diğerleri. Marker gördüklerini anlatıyordu hızlı bir şekilde: "Tüm askerler General'e silahlarını doğrultmuş vaziyette. Şimdi indirdiler. General tesise giriyor. Bu ne demek oluyor ki şimdi?"

Kuzgun kendi fikrini söylerken sesinde hem merhamet hem de kararlılığın izleri vardı: "İş ondan çıktı artık. Hepimiz kendi başımızayız anlaşılan."

Starfell de kendi kararını vermişti, bir asker olarak yapılması gerekeni biliyordu: "O zaman ben derim madem savaşmak istiyorlar, onlara istediklerini verelim. Ne diyorsunuz?"

Kuzgun'un şaşkın bakışları beklediği bir şeydi. Onu Kuzgun bir türlü anlayamamıştı. Neden General'e bu kadar sadık olduğunu kavrayamıyordu. Ona bir tek o güvenmişti, inanmıştı ve yanına almıştı. Onun ne kadar tehlikeli bir güce sahip olduğunu bilmesine rağmen ona destek olmuştu. Starfell bir daha içinde yer aldığı takımın zarar görmesini istemiyordu, bir defa bunu acı bir şekilde deneyimlemişti. Ama bu asla tekrar yaşamayacağı bir şey olacaktı, kendisine verdiği en büyük söz buydu. Bu nedenle Kara Altın'ın peşinden gitmek istemişti, Kara Altın'ın takım ruhuna onun kadar güvenerek hareket etmiş olduğunu biliyordu. Neyse ki tesis düzelmiş görünüyordu. Kedi Oğlan yaptığı şeyleri tekrardan geri almış olmalıydı. Ama ne Kedi Oğlan ne de Kara Altın daha tesisten çıkmıştı.

Manuel herkesten önce Starfell'in fikrine karşı çıkmıştı: "Herkes senin gibi savaşamaz, hem hepimizin bu tür bir durumda kullanabileceği özel bir gücü de yok."

Starfell zaten bunu diyeceklerini beklemişti, onun tek istediği takımdaki herkesin güven içinde buradan kaçabilmesiydi. Ordunun buraya gelmesinin kendileri açısından iyi bir sonuca götürmeyeceğini tahmin edebiliyordu.

"O halde ben askerleri oyalarken siz tesise girersiniz, Kara Altın ve Kedi Oğlan'ı bulursunuz. Ardından da şu tesise ait jet ile uzaklaşırsınız. En olmadı helikopterler ile şansınızı denersiniz."

Starfell'in tek başına o kadar askerle başa çıkamayacağı belliydi. Bu intihar görevinden başka bir şey değildi.

"Ben de seninle gelirim. En az senin kadar iyi silah kullandığımı biliyorsun sanırım," dedi Marker kararlı bir ses tonuyla.

"Sanıyorum benim de güçlerim işe yarayacaktır," diye atıldı Rüyacı.

"Ben de sizinle geliyorum," diye öne çıktı Ozan. Rüyacı sert bir sesle: "Hayır, işte bu olmaz. Sen diğerleriyle birlikte gitmelisin. Senin güvende olmanı istiyorum, lütfen," dedi. Ozan, Kedi Oğlan'ı durdurmak için Kara Altın'ın peşinden gitmesine izin verilmediği zamanda olduğu gibi yine bir şey diyemiyordu, bir

senenin ardından bir türlü birisinin ona korumacı bir şekilde yaklaşmasına alışamamıştı.

“Merak etme, Rüyacı. Ozan da bizimle gelecektir,” diye belirtti Kuzgun. Ozan’ın bu durumdan hoşnut olmadığını biliyordu, ama Rüyacı’nın Ozan güvendeyken daha kolay ona ismini veren güçlerini kullanabileceğini düşünüyordu.

“Hey, bence tesisin içinde daha fazla aksiyon olacaktır. Bence kaçırmamalısın,” dedi Klik de. Onun geride kalmasına kimsenin izin vermeyeceğinin farkındaydı, ondan hiç bu konuda öne çıkma girişiminde bulunmamıştı bile. Hem jeti ya da helikopterleri kullanabilirdi, kaçmalarında yardımcı olabilirdi.

“Öyle olsun, ama sakın öleyim deme,” diye karşılık verdi yılmış bir şekilde Ozan, Rüyacı’ya. İki gözünden de bir damla yaş yere düştü. Rüyacı da duygulanmıştı. Ozan’a sıkı sıkıya sarıldı ve sanki evladıymış gibi kokusunu içine çekti.

“Oğlum, gidin hadi. Hemen şimdi!” dedi hıçkırarak Rüyacı Ozan’ı bırakırken ve Kuzgun’un elini tuttu: “Onu koru, bir evladımı daha kaybetmek istemiyorum.”

Kuzgun bir şey demedi, onun yerine başını hafif salladı öne doğru.

Efla ailesinin fotoğrafını cebine koymuştu, artık şu ana geri dönmesi gerektiğinin farkındaydı. Bütün gün boyunca olaylardan uzakta durmayı tercih etmişti. General’e nasıl yenilmiş bir düşman gibi davranıldığını görmek için Marker’ın gözlerine ihtiyacı yoktu. Durumun ne kadar vahim olduğunu bir tek Starfell anlıyordu. Onun yapmaya çalıştığı şeyin büyüklüğünü daha idrak edememişlerdi, belki anlamış olsalardı Kuzgun başta olmak üzere kimse Starfell’in bu fikrini kabul etmezdi. Starfell geride kalanların başına neler geleceğinin çok iyi farkındaydı, ama takımın geri kalanı için kendisini feda etmeye hazırdı. Onun bu fedakarlığına düzgün bir karşılık vermeyi çok isterdi, ama o Rüyacı değildi. Onun gibi ailesi yerine koyabileceği birini bulamamıştı, o acıyı geçirecek bir ilaç çıkmamıştı karşısına.

“Ben de kalırdım, ama yalan söyleyemem hele Bay Fend’in yanında,” dedi Efla, Starfell’in yüzüne bakamıyordu bile, utanıyordu burada savaşanlardan biri olmayı reddettiğini söylediği için.

“Seninle daha loto oynayacağız, Efla. Bunu unuttum sanma,” diye şakayla karşılık verdi Starfell ve Efla’nın omzuna dostane bir şekilde dokundu.

“Eee, Bay Fend. Senin de diyecek bir son sözün yok mu?” diye sordu Marker.

“Elbette var, ama kimse son sözünü ne zaman söyleyeceğini bilemez, öyle değil mi?” diye yanıt verdi Bay Fend. Sadece Efla ne demek istediğini anlamıştı ve takım içinde en yakın bulduğu Fend’e döndü: “Sen de kalacaksın değil mi?”

“Ne mesleğimi istediğim gibi yerine getiremediğimin ne de güçlerimi faydalı bir şekilde kullanamadığımın farkındayım. Burada kalarak en sonunda bir şeyler yapabilirim,” diye açıklama yaptı Bay Fend. Yürümesine destek olan değneğinin tesiste kaldığını biliyordu, ama sesinin getireceği moral veren gücüyle yardımcı olmak istiyordu burada kalarak.

“Eğer polislik mesleğimi yapıyor olsaydım seninle beraber çalışıyor olmayı dilerdim,” dedi Marker, ister istemez Fend’in geride kalmasından mutlu olmuştu. İstisnasız takımda herkesin sevdiği ve saygı duyduğu biriydi Bay Fend.

Manuel, Starfell ile tokalaştı ve veda için gerekli kelimeleri bir türlü çıkartamadı dudaklarından. İkisi de aralarındaki arkadaşlık ilişkisinin düzeyine karar verememişti, ilk hamleyi karşı taraftan bekliyordu. Starfell bir gece mini bardan çıkarken sarhoş olacak kadar içmesinin ardından Manuel ile karşılaştığını hatırlıyordu, ama ne konuştuklarını bilmiyordu, bu yüzden onunla kırıcı konuşmuş olabileceğini düşünüyordu. Manuel de zaten ondan hep uzak

durmaya çalışmıştı. Bu nedenle şimdi karşılıklı olarak birbirlerine nasıl veda etmeleri gerektiğiyle ilgili garip bir durum oluşmuştu. Neyse ki kısa süren bu kararsızlığın sonrasında dostane bir şekilde sarıldılar birbirlerine.

"Sen çok şanslı birisin. Birbirinizin değerini umarım hiç unutmazsınız," dedi Starfell, Manuel'e Kuzgun'u göz ucuyla göstererek. Kuzgun ile Manuel'in artık birbirlerine yakın olduğunu kabul etmişti.

"Çok teşekkür ederim, Starfell. Her şey için. İyi ki varsın," diyebildi Manuel.

"Sen de iyi ki varsın, çizer dostum."

Starfell, Kuzgun ile de vedalaşmak istemişti. Ama Kuzgun, Ozan ve Klik ile ilgileniyordu. Takımın genç üyelerinin korumacılığını üstlenmişti. Bu nedenle veda etmeyi unutmuştu. Tekrardan görüşeceklerine inancı çok yüksekti, ama Starfell biliyordu ki eğer askerler onlarla çatışma yolunu tercih ederlerse burada kalanlar hayatta kalamayabilirdi. Yine de Kuzgun'un bu gerçeği bilerek görmek istemediğini, moralini yüksek tutmaya çalıştığını düşünüyordu.

Cebindeki son kâğıdı da kullanan Manuel, Starfell ve savaşacak olan diğerlerine gerekli ekipman ve silahı sağlamıştı. General, Marker'ın ilk derste kullandığı tabancayı gördükten sonra Manuel'in onu çizebildiğini görmesinin ardından onu zemin katın da altında yer alan cephaneye götürmüştü ve oradaki tüm silahları incelemesini sağlamıştı. O yüzden artık çoğu silahı ayrıntısıyla çizebiliyor ve çiziminin ardından o silah önlerinde gerçek bir şekle bürünüyordu. Bay Fend eline altıpatlardan birini almıştı: "Sanırım bu bana yetecektir."

Manuel, Kuzgun, Klik, Ozan ve Efla tesisin içine girecekken Starfell, Marker, Fend ve Rüyacı askerleri oyalayacaklardı. Kayıpsız bir savaş olmasını diliyorlardı, ama bunun imkansıza yakın olduğu da belliydi.

Rüyacı askerlerin tesise girecek olanları görmesini engelleyerek işe başladı. Onları askerlerin gözünde görünmez yapmayı başardı. Tesisin olduğu tarafa bakan onları göremezdi. Artık sadece askerlerle savaşmak için geride kalanlar göz önünde olacaklardı.

Marker geride ağaçların arasında konumu almıştı. Dürbünlü tüfeğiyle Starfell'den gelecek komutu bekliyordu. Starfell öncelikle ordunun en yetkili kişisiyle konuşmak istemişti. Sonuçta kendi ülkesinin askerleriyle doğrudan savaşmak istemiyordu. Bu durumda vatan haini olarak damgalanan onlar olacaktı, ama kendilerini de bir esir konumuna düşürmeyecekti.

Starfell sol yanında Rüyacı, sağ yanında topallayarak da olsa kendi başına yürümekte ısrar eden Bay Fend ile ilerliyordu. General emirlere uymak zorundaydı, hiçbir şeyi sorgulayamazdı ama burada kendi iradeleriyle gelen özel insanlar aynı durumda değillerdi. Starfell de onları temsil ediyordu, onlar adına konuşabilirdi.

"Sonunda sizinle tanışabilmekten dolayı onur duydum, Starfell," diye öne çıktı yaşlı adam.

"Ve pek tabii ki sizinle de Bay Fend ve Rüyacı. Marker da ağaçların arasında saklanmasın boşuna, buraya savaşmaya gelmedik. Bir de diğer arkadaşlarınız da bize katılırsa sevinirim. Size bir açıklama borçlu olduğumu düşünüyorum."

O sırada tesisten General Serhat Seçkin, arkasında iki askerle çıkıyordu. General'in suratında artık endişeden ziyade hüzün vardı. Arkadan gelen askerler birisini taşıyorlardı.

"Aman Tanrım, bu Kara Altın!" diye inledi Kuzgun ve her şeyi unutarak ileriye atıldı.

O anda Rüyacı da yanılsamanın artık bir işe yaramayacağını düşünerek askerlerin gözündeki perdeyi çekti ve herkes göz önünde oldu.

"Dilediğiniz gibi ilgilenildi, paşam. Yakalandı

ve hapsedildi," diye son durum bilgilendirmesini yaptı General.

"İşte bu güzel bir haber," diye sevindi yaşlı adam, ama yüzündeki gülümseme çok hainceydi. "Biliyorum, arkadaşınızın ölümüne şu anda üzülüyorsunuz, ama bunu yapanın cezasını çekeceğini bilmek biraz olsun huzur bulmanızı sağlayacaktır," diye sözlerine devam etti.

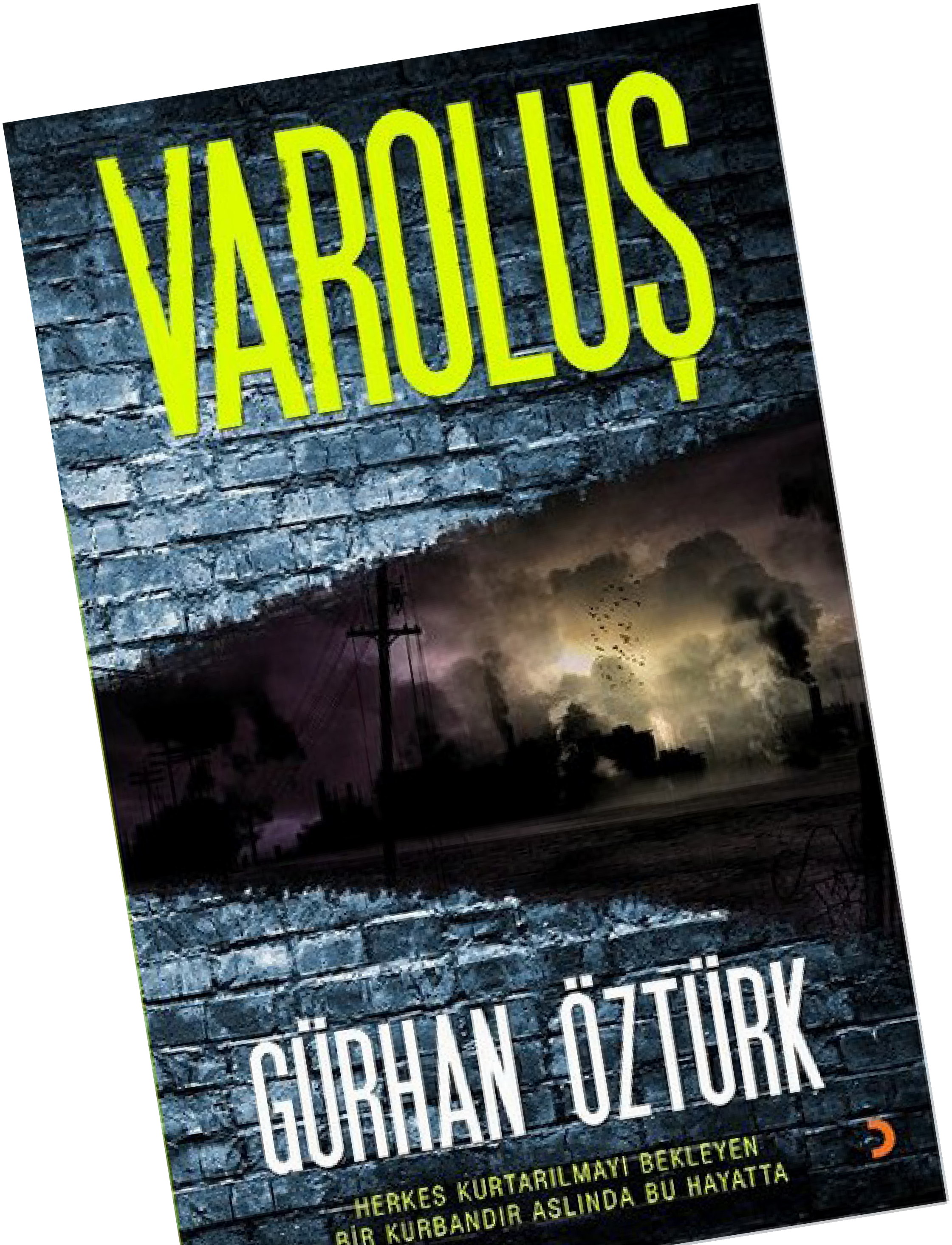
Leydi Kuzgun, gözleri açık bir şekilde kalmış Kara Altın'ın göz kapaklarını kapattı, yüzünde tekrardan hafifçe çıkmaya başlayan sakallarını sevdi ve kimsenin anlamayacağı bir dilde Kara Altın'a veda etti.

"Ölümünün bir anlamı olsun, huzuru burada bulamadıysan ötede bulasın," diye çevirisini yaptı yaşlı adam ve: "Tibetçeyi en az sizin kadar iyi bilirim, Kuzgun Hanım," diye açıkladı.

"Bir açıklaman olduğunu söylemiştin. Anlat. Kara Altın'ın ölümünden kim suçlu? Bizi bir araya getirmenin asıl nedenini öğrenmek istiyoruz," dedi sabırsızca Manuel. Bir yandan gözleri Starfell'deydi, onu da suçlayabileceğini düşünmüştü. Ama asker yoldaşı kalakalmıştı, yine sözünü tutamamıştı, yine takım arkadaşlarını kaybetmişti, yine başaramamıştı. Kendini yerlere atsa da içindeki öfkeyi hiçbir şey söndüremezdi.

Yaşlı adamın ise Manuel'in sorusuna yanıt vermeye niyeti pek yok gibiydi, onun yerine başka bir şeye dikkat çekti: "Tebrik ederim, Manuel. Bayağı ilerleme kaydediyorsun, artık daha korkusuz birisi olmuşsun."

Herkesin o anda tek istediğinin yanıtlar olduğunu biliyordu, bu nedenle çok da uzatmadan: "İsterseniz gelin içeriye geçelim. Ayakta dikilmenin bir alemi yok," diye belirtti.

Varoluş / 2013 - Gürhan Öztürk

Eren Kasapoğlu

Değişkin: Anarşist

Değişkin; Eren Kasapoğlu'nun, YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019'a katıldığı öykü olup bu öykü onun devamıdır.

Sorgu Odası

Oda loş, bayat bir havası var. Dekor ise sade; yalnızca bir masa, bir sandalye, bir ayı. Ayı, tepedeki tek ışık kaynağı ile arama girmiş, üzerimdeki gölgesi ile bir tür tutulma yaşıyoruz. Kibarca soruyor,

"Nerden buldun lan bu hapları?! Konuşsana!!"

Elinin tersiyle masanın bir köşesindeki plastik, ufak, şeffaf bir poşetin içinde birbirine sığınmış kimyasal hapları gösteriyor. Yüzünde, bana uzun süre baksa kusacakmış gibi bir tiksinti ifadesi var.

Sakince oturduğum yerden yüzüne doğru kafamı kaldırıp, arkaya doğru hafifçe işaret ediyorum: "Çok susadım, bir bardak su getirir misin?"

İki saniye yüzüme bön bön bakıyor. Bir şey söylemeden arka tarafa gidip, suyumu hazırlıyor.

Polis... Eskisinden daha sert, daha acımasız. Bir yanım bu durumu anlıyor. Kısa sürede yaşadığımız büyük değişimden sonra, kontrolü sağlamak onlar için daha zor. Tıpkı yaşamanın bizler için daha zor olduğu gibi.

Son gündemleri ise şu anda masanın üzerinde duran, havadan yayılan bir virüs küstahlığında hızla ve her yerde ortaya çıkan haplar. Devlet tarafından çok zararlı, tehlikeli olarak lanse edilen ki, bir yere kadar doğru, kullanımını ve yayılmasını bir türlü engelleyemedikleri haplar. Kullanıcıları ise genel olarak hapın etkilerinin ve risklerin farkında olmasına rağmen paraya kıyıyor, risk alıyor ve kullanmaya devam ediyor.

Suyumla birlikte geldiğinde ayağa kalkıyorum. "N'apıyorsun?!" diyecek oluyor, "Hiç, suyumu ayakta içmek istiyorum." diye cevaplıyorum. Cevap vermiyor, veremez zaten. Elimi, dışarısı ile sınır olduğunu tahmin ettiğim duvara yaslayıp, gözlerimi kapatıyorum. Göründüğümden daha yorgunum aslında, dün gece hiç uyumadım. Uykusuzluğun da etkisiyle, adeta yarı düş, yarı gerçek bu "Yeni Dünya"nın yakın geçmişine doğru kayıyor düşüncelerim...

Yakın Geçmiş

Eski mavi – yeni kızıl gezegenimiz, Dünya. Bir tür kozmik bulutun içinden geçiyor, hem de yaklaşık dört yıldır. Bizler için uzun; ama evrenin büyüklüğü ve gezegenin yanında bir toz zerresi kadar küçük kaldığı düşünüldüğünde işler değişiyor. Daha ne kadar süreceğini bilmiyoruz. Kimse bilmiyor. Teleskoplarla bakamıyoruz; bulutun geçiş hızı, büyüklüğü ölçülemiyor. Gökyüzü de etrafımız gibi kızıl bir katmanla kaplı olduğundan, eski hallerinin soluk bir versiyonu olan güneş ve ay dışında hiçbir gök cismi göremiyoruz.

Ve bizler, Dünya üzerindeki tüm canlılar. Bu müthiş kozmik fenomen hepimizi yutmakla kalmadı; pek çoğumuzu sindirdi ve bambaşka bir şeye dönüştürdü. Kozmik etkinin genler üzerindeki etkisi önceden kestirilemeyen ve birbirinden oldukça farklı sonuçlar verdi. Yaklaşık bir buçuk yılın sonunda "Değişkin" ismini verdikleri, genetik yapısı değişmiş insanlar için tüm sosyal yapı, kanunlar, yönetim sistemleri yeniden düzenlenmeye başlamıştı.

Her yeni büyük değişim beraberinde büyük dirençleri, büyük tepkileri de getirir. Bu sefer değişimin kaynağı evrenin ta kendisiydi ve değişim o kadar sertti ki, kısa süre içerisinde ortaya yeni bir sınıf kavramı çıktı: Ağır Değişkinler, Hafif Değişkinler ve değişimden etkilenmemiş gibi görünen, "insan olarak kalan" Değişmeyenler. Ben de bu son gruba dahilim ya da dahildim.

Yeni türler kavramı, daha düne kadar bir arada yaşayan benzer sınıfları birbirinden ayırırken, çok farklı niş kesimden bireyleri de bir araya getirdi. Değişmeyenler eski site kavramını ekstra güvenlik tedbirleriyle süsleyip, bir nevi kolonileşerek, hem kendilerini diğer türlere karşı korumaya çalıştılar hem de pek çok konuda sınırı aştıkları için, güvenlik güçleriyle sorunlar yaşamaya başladılar.

En zorunu ise şüphesiz Hafif Değişkinler yaşıyordu. Değişimleri sonucu insanlardan ayrışan ama bir yandan da etkisiz, değişimlerini bir avantaja dönüştüremeyen ve hatta tersine, yalnızca dış görüntüleri korkunç şekillerde değiştiği için çevreleri tarafından dışlananlar… Hem Ağır Değişkinler tarafından ezilen, hor görülen hem de insanlar tarafından da dışlanan, sık sık saldırıya uğrayan geniş bir popülasyon. Bu kesim, insanlar kadar gruplaşmayı başaramamıştı ve daha dağınık bir düzende yaşayıp, kendi başlarının çaresine bakmak zorunda kalıyorlardı.

Ağır Değişkinler ise tersine, varlıkları, hareketleri, çevreleri üzerinde ciddi etkiye sahip, sıklıkla çeşitli ekstrem yetenekleri görülen Değişkinler. Televizyon haberlerinin başlıca malzemesi; kahramanlık, gerilim, macera haberlerinin ana öznesi. En etkin yardımseverler ve en tehlikeli suçlular elbette ki bu gruptan çıkıyordu.

Bizim çevrede de bilinirliği hızla yayılan, ülke genelinde faaliyet gösteren Denge'ye üye olduğumda, kızıl dünyanın ikinci yılını doldurmuştuk. Denge, Değişkin ya da değil, tüm türlerin eşit ya da dengeli haklara sahip olmaları gerektiğini savunan, devletin bu konudaki politikalarını ve aksiyonlarını eleştiren, protesto eden bir gruptu. Kısa sürede gruptaki en aktif ve faal kişilerden biri olarak hızla, en tepedeki yöneticilerle direkt çalışacak kadar yükseldim.

Protestolar, duyurular iyice duyulmaya başladığında güvenlik güçlerine beklenen emir verildi: Denge resmi olarak ortadan kaldırıldı; ama biz geride kalanlar illegal olarak grubun varlığını sürdürmeye, eylemlerimizi, dozunu artırarak devam ettirmeye karar verdik. Kısa süre sonra ise "haplar" ortaya çıktı.

Haplar

“Teknolojinin ilerleme hızı doğrusal değildir.” Mavi Dünya’nın son aylarında, birbiri ardına pek çok teknolojik yenilik ve gelişme duyuyorduk. Öyle ki, Dünya değiştikten kısa bir süre sonra, içeriğinde “konsantre kozmik etki” taşıdığı söylenen hapların ortaya çıkması bizleri şaşırtmadı. Duyumlara göre bazı bitki özlerinin, laboratuvarda birtakım işlemlere uğratılması ve testlerden geçebilen bitki özlerinin karıştırılmasıyla oluşturulmuştu. Kesin sonuç verememekle birlikte, kozmik buluttan etkilenmemiş, Değişmeyen insanların gen yapılarını değiştirmesi hedeflenerek üretilmişlerdi.

Bu değişimin ne yönde olacağı, değişim olursa neye dönüşüleceği ile ilgili pek çok asılsız bilgi havada uçuşuyordu. Gerçeğin ise farkındaydık: Bu bir kumardı ve kazanma olasılığını dahi bilmiyorduk. Temel olarak üç opsiyonumuz vardı: Değişmemek, kötü yönde değişmek veya iyi yönde değişmek.

Yeni hapın haberi tüm kesimler için bomba gibi bir etki yaptı. Aynı zamanda da büyük bir şüphe ile karşılandı. Kısa sürede etki gösteren ama en az üç aylık düzenli kullanım gerektiren haplar ilk meyvelerini verdiğinde, haplara karşı olan ilgi daha da artmıştı.

Güvenlik güçleri tarafından isimleri arananlar listesine eklenmiş biz Denge üyeleri, hapların ortaya çıktığı dönemde çaresizce eylemlerimizi devam ettirmeye çalışıyorduk. Hapların haberi ilk geldiği andan itibaren ciddi bir şekilde takip etmeye başladık; çünkü bizim için haplar aradığımız fırsat, elimizi güçlendirecek bir koz anlamına gelebilirdi.

Haplar ilk yapay değişkinleri ortaya çıkardıktan sonra, hızla ülke içerisindeki ana dağıtıcıları ile iletişime geçmenin yolunu bulduk. Her an piyasadaki tüm haplara el konabilirdi ve elimizi çabuk tutmalıydık.

Gönüllü elli kişi arasına girmek için epey dil dökmem gerekti. Ailesi, pek arkadaşı olmayan, kendini Denge’ye adamış biri olarak, hapların iyi sonuç vermesi halinde ne kadar faydalı olabileceğim ihtimali baskın çıktı, sonunda razı oldular. Elli Denge gönüllüsü hapları kullanmaya başladık. Yan etkilerini, gerçekten işe yarama ihtimalini bilmiyorduk ve işin aslı, ister istemez ilk test gruplarından biri olmuştuk.

Sonrası biraz trajedi oldu. Üç kişi direkt öldü. Hapın yan etkileri önceden kestirilemeyen, korkunç düzeylere varabiliyordu. Toplamda yirmi yedi üyemizi kaybettik. Etkilenmeyen sayısı azdı, yaklaşık on kişi hiçbir etki yaşamadı. Ve geriye kalan on üç kişinin dokuz tanesi ise Hafif Değişkin’e dönüşmüş, değişimin etkileri, genel olarak dış görünüşleri veya basit bazı yetenekleri ile sınırlı kalmıştı.

Ben dahil dört kişide ise haplar istenen sonucu vermişti. Bizler Denge’nin yeni gücü, aynı zamanda da Değişkin grupları arasına sızabilecek casusları olacaktık.

Sorgudan Kaçış

Ayakta suyumu içer ve düşünürken, kapının aniden açılmasıyla ayı ile aynı anda irkiliyoruz. İçeri giren adam, görüntüsünden ve tavırlarından anlaşıldığı kadarıyla daha rütbeli.

O ikimize birden “Ne oluyor burada?” diye sorarken, bir adım öne atıyorum. Vaktim az ve bu adam işimi görecek birine benziyor. Ayıya dönüp, “Buraya otur,” diyorum, “ben sana aksini söyleyene kadar da kalkma. Telefonunla ilgilen.” Sesim bu sefer ricacı değil, daha güçlü ve sert çıkıyor. Ayı tereddüt bile etmeden oturuyor, cebinden çıkardığı telefonu ile oynamaya başlıyor. Amirine dönüyorum: “Ben suçlu değilim. Masadaki haplar da kalp ilaçlarım. Bunun için bana özür borçlusun. Ama sana, kendini telafi etme şansı

vereceğim." Yüzünde beliren mahcubiyet ifadesi bir kez daha hızla değişiyor, hevesli bir hal alıyor. Ona hatasını nasıl telafi edebileceğini söylüyorum: "Beraber ofisine geçelim. Bana göz altında tuttuğunuz insanların detaylı bilgilerini, bir depolama cihazına kopyalayıp vermeni rica ediyorum!"

Bu bilgilerin bizim için önemi kritik. Denge'yi yöneten üç kişi dün polis tarafından yapılan bir baskınla yakalandı. Sorgularına başlanmışsa dahi şimdiye kadar ellerine pek bir bilgi geçmemiş olmalı. Dolayısı ile yapmam gereken şey, ellerimde haplarla yakalanmak ve getirildiğim yerde yetkili bir kişi bulup gerekli bilgileri almaktı.

Bunu benim kadar rahat yapabilecek kimseyi tanımıyorum açıkçası. Çünkü benim yeteneğim, anlaşılacağı üzere, sesimde gizli. Karşımdaki insana istediğimi yaptırabiliyorum. Bir tür ikna yeteneği. Mikrofon ya da kamera kaydıyla denedik ama maalesef işe yaramıyor. Aynı anda birkaç kişi üzerinde denediğimde de yine, bir ya da ikisi etkilenirken diğerleri üzerinde başarısız oldum. Ama bu haliyle de fazlasıyla işime yarıyor.

Planın ilk kısmı başarıyla devam ediyor. Aslında üç kişinin bilgileri bana yeter ama bu kadar ilerlemişken, şehir genelinde göz altına alınanların tamamının dosyasını alıyorum. Açıkçası bunu yaparken çok eğleniyorum. Şaşkınca bakan görevlilerin arasından iki arkadaş gibi geçiyoruz. Beni odasına buyur ediyor. Ona teşekkür ettiğimde ise bana gözlerinin içi gülümseyerek bakıyor ve bu çok manyakça görünüyor; normal zamanlarında bu adamın bir barut fıçısını aratmayacak kadar öfkeli ve sert olduğundan eminim.

Bilgileri bir USB'de teslim ediyor. Teşekkür ediyorum ve önümüzdeki yarım saat boyunca yanı başında duran gazeteyi okumasını rica ediyorum.

Bina çıkışına doğru ilerliyorum.

Zorluklara Karşı "Beton"

Kapıdan geçerken kenarda duran görevli sesleniyor: "Bakar mısın? Beyefendi?" Bu iyi değil, yüzüm fazla tanınıyor. Yanına yaklaşıyorum, "Yerine otur, sesin çıkmasın!" Dediğimi yapıyor ama sesimdeki endişenin yansımasını yüzünde görebiliyorum, şüphe ile bana bakıyor.

Hızlı adımlarla kapıdan geçerken, bir diğer görevliye omuz atıyorum. Yüzüme bakıyor, eli anında silahına gidiyor. "Kıpırdama!" diye bağırıyorum. O donmuş halde kalırken, diğer görevlinin ayağa kalktığını görüyorum; hipnozun etkisi geçiyor.

Koşar adım binadan çıkıyorum ama şansım yaver gitmiyor. Kendimi eli silahına doğru giden iki görevli ile karşı karşıya buluyorum. Sağdakine dönüp "Vur onu!" diye bağırıyorum. Silahının sesi kulak zarlarımı titretirken, emniyet müdürlüğünün çıkışına doğru bir koşu tutturuyorum. Birkaç adım sonra ardımdan silah sesi geliyor ve hemen önümdeki ağaç, gövdesinin sol yanından kıymık kusuyor. İkinci silah sesinden hemen önce, kızıl güneşle arama kocaman bir gölge giriyor: Beton!

Kendine verdiği ismi ile Beton, gerçekten betona benzeyen sert derisi ve iri gövdesi ile kendisini benimle kurşunlar arasına siper ediyor. Üstünden seken birkaç kurşun sağa, sola saçılıyor. Silah sesleri ve heyecan yüzünden beynim zonkluyor. İyice yararsız olduğumu hissediyorum ve Beton muhtemelen hayatımı kurtarıyor. "Haydi," diyorum, "çok vaktimiz yok. Özel birimler gelmeden kaçmamız lazım."

Beton cevap vermeden, eliyle beni yere doğru siper almaya zorluyor. Ardından en yakındaki arabaya iki adımda ulaşıp, onu boş bir teneke gibi havaya kaldırıyor. Arabanın emniyet girişine doğru, düzgün serbest atışla gittiğini görüyorum. Patlama, kargaşa, kaos eşliğinde gölgelere doğru kaçıyoruz.

Tutuklu Listesi, Bir Ziyaret, Bir Son

Bundan sonraki olaylar o kadar hızlı ilerliyor ki, anlatması bile daha uzun sürebilir. Yeteneğimin artık farkındalar ve haber yayılmadan Denge yöneticilerini kurtarmamız gerekiyor. Kurtarıyoruz da… Bu başka bir hikâye ve ilkinde yaşadığım kadar sorunla karşılaşmadan, temiz bir operasyonla onları kaçırıyoruz.

Diğer yandan tutuklu listesi bambaşka bir olay haline geliyor. Listede sınıflarına göre farklı klasörlerde, pek çok tutuklu bilgisi var. Bunlar içerisinde kanında her tür hastalığı iyileştiren bir tür madde bulunan bir değişkin var mesela ve devlet tarafından suçsuz olduğu halde alıkonmuş. Takip edilmesinde fayda var. Bir diğeri ise polis memuru olmasına, hatta B.A.T. ismini verdikleri özel ekipte yer almasına rağmen, aslında bir değişkin ve hatta diğer değişkinlerle besleniyor! İşte bu ilgimi çekiyor.

Değişkin olduğundan kendisinin bile haberi yok. Zapt edemediği, kontrolsüz bir açlığı ve gücü var ve sırf evrenin bu çirkin şakası yüzünden bir suçlu gibi parmaklıklar ardında tutulmaya mahkûm. Ani bir kararla, tutuklu listesinin kalanını daha sonra incelemeye kendi kendime söz vererek, onu ziyaret etmek üzere yola çıkıyorum…

İçeri girmek artık daha zor ama ben de daha tecrübeliyim. Halihazırda sahip olduğum sahte bir kimlik, bir parça sakal ve peruk çok yardımcı oluyor. Görevlileri mahkûm ile bire bir görüşmeye ikna ediyorum ve özel hücresinden içeri adım atıyorum.

Yüksek tavanlı, penceresiz, neredeyse boş bir oda. Ortasında duran zayıf, pespaye adam, çeşitli yerlerinden zincirlenmiş. Yüzüme önce sakin ve anlamsız bakışlar atıyor, sonra birden gözleri açılıyor. İçine çektiği derin nefesle birlikte baştan ayağa gerildiğini hissediyorum. “Git buradan!” diye bağırıyor. Sakince yanına yaklaşıyorum, “Bana zarar vermeyeceksin.” Diyorum. “Değişme, aç değilsin. Değişme.” Sakinleşmeye başlıyor.

Arkamı dönüp görevliye sesleniyorum. Gelen polise tutuklunun zincirlerini çözmesini emrediyorum. Dediğimi tereddütsüz yapmasına rağmen, yüzünü ter bastığını gözlemliyorum. Tutuklu serbest kaldığında, elleri ile bileklerini ovalıyor. Aylardır zincirli ve tutsak, düşündükçe öfkeleniyorum.

Bir anda içeriye polisler doluyor. Kameralardan görmüş olmalılar! Bir şey söyleyemeden bir vızıltı, peşi sıra bir kükreme ve silah sesleri duyuyorum. Dünya kararıyor ve gördüğüm son şey ardımdaki tutuklunun gittikçe uzayan, titreşen gölgesi oluyor.

Bir ara sokakta uyanıyorum. Kurtardığım Değişkin tarafından kurtarılmış olmalıyım. Az ileride çömelmiş, yüzüme bakıyor. Adeta acı çeker gibi bir ifadesi var. Yüzüne bakıp, “Söyle,” diyorum, “nedir derdin?”

“Çok açım” diye cevap veriyor.

Ayağa kalkıyoruz, güçlükle. Elimi omzuna koyuyorum, “Söz veriyorum!” diyorum, “Bundan sonra hiç ama hiç açlık çekmeyeceksin!” Çekmeyecek; bunu bizzat ben sağlayacağım. Kafasını olumlu anlamda sallamakla yetiniyor. Dar sokakta aksak, yavaş adımlarla gölgelere karışıyoruz.

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor
Bilimkurgu
Öykü
Seçkisi
2019
Bu seçkide yer alan öyküler
41 yazar tarafından
ORHAN DURU anısına ithafen
özel olarak yazılmıştır.
DEĞİŞKİN
Eren Kasapoğlu

Roman - İkinci Kitap - Bölüm -2

Aysun Erdoğan

Kapının İncisi

NARHALT'IN HÜKÜMDARI

Oktay ve Hakan, Narhalt'lı askerler tarafından zorla sürüklenerek boyut kapısından geçirilmişlerdi. Daha boyut kapısına yeni girmişlerdi ki birden kendilerini farklı bir dünyada buldular. Daha ne olduğunu anlayamadan da üzerilerinde büyük bir basınç hissetmişlerdi. Her ikisi de bu yoğun baskıdan dolayı yere diz çökmek zorunda kaldılar. Narhalt'lı asker kendilerini tutmuş olmasa yüz üstü yere düşeceklerdi.

Oktay elini boğazına doğru getirdi. "Nefes alamıyorum!" dedi. Hakan da nefes almakta çok zorlanıyordu. Bir cevap alabilmek için kendisini tutan askere doğru baktı. "Ne oluyor?" diyebildi sadece.

Asker dostça olmayan bir şekilde gülmüştü. "Burası NARHALT. Sizin Dünyanıza benzemez. Atmosferi ve yer çekimi sizin Dünyanızdan daha yoğundur. O yüzden nefes alırken zorlanıyorsunuz."

Yanına gelen ve kendinden daha genç görünen iki askere Hakan'ı ve Oktay'ı teslim etti ve; "Bu ikisini alıştırma hücresine götürün. Boğlacımız onlarla görüşmek isteyene kadar bizim atmosferimize ve yer çekimine alışmalarını sağlayın."

Emri alan askerler, ikiliyi sürükleyerek alıştırma hücresine doğru götürdüler. Askerler, hücrenin kapısındaki kilidin genetik kodlarını okumaları için ellerini kapıdaki işaretli bölgeye koydular ve kapının açılmasını sağladılar. Oktay'ı ve Hakan'ı sürükleyerek içeriye bıraktılar. Dışarıya çıkıp kapıyı tekrar kilitledikten sonra hücrenin havası ve yer çekimini, dünyanın atmosferine uygun hale getiren mekanizmayı çalıştırdılar. Hücrenin Atmosferi değişmeye başlayınca Hakan ve Oktay daha rahat nefes almaya başladılar.

Hakan kendisine gelir gelmez yattığı yerden kalktı ve Oktay'ın yanına doğru gitti. Fısıltıyla, "İyi misin?" diye sordu. Oktay sadece başını onaylar şekilde hafifçe salladı. Hakan'ın yardımıyla yerden

kalktı ve duvara monte edilmiş olan tahtadan yatağa oturdu. Korkuyla etrafına bakındı. Burası camdan küp şeklinde dizayn edilmiş ve içinde temel yaşam için gerekli olan unsurları barındıran küçük bir hapishaneydi. Duvara monte edilmiş iki tane tahtadan yapılmış yatak ve küçük bir tuvalet bulunuyordu. Eşya namına başka hiç bir şey yoktu. Bakışlarını Albayın üzerine doğru çevirdi. Albay çelik Hücrenin cam duvarına elini dayamış ve çaresizlikle saydam duvarı yumrukluyordu.

"Ne olmuştu böyle?" İçinden bunun cevabını vermeye çalışıyordu. Başına gelen olayları düşündü. Düşündükçe bunun bir çılgınlık olduğuna, dahası niçin buraya getirildiğine bir anlam veremedi. Umutla komutanına baktı.

"Komutanım, ne oldu böyle, biz neredeyiz? Niçin buraya getirildik?"

Hakan, Oktay'ın sorusuna bir cevap vermek için ağzını açmıştı ki, durdu. Sonra da umutsuzca olduğu yere çöktü. Bu duruma nasıl gelmişlerdi? Olaylar öyle çabuk gelişmişti ki, bir türlü anlam veremiyordu. Gözyaşları akmıyordu ama gözlerinin dolmasına da engel olamamıştı. Sadece zor duyulan bir sesle ; "Narhalttayız, bizi kaçırdılar..." diye bilmişti.

***

İki metre boyunda ki dev cüsseli asker, hızlı adımlarla taş işlemeli yolda ilerliyordu. Rengarenk ve güzel kokulu çiçeklerin arasında ilerlerken hedefine biraz daha yaklaşmıştı. Tüm bahçeyi dolduran acı dolu çığlıklar kulaklarına geldiği zaman hiç istifini bozmadı. Çığlıklar onu etkilememişti bile. Sonunda efendisinin yanına geldi ve diz çökerek ona saygılarını sundu.

"Boğlaç'ım, emrettiğiniz gibi Miranka Emin Doğaner'in oğlunu ve anneniz Boğlaca İncikan'ın bilincini yok eden albay Hakan Çelik'i getirdik. Şu anda uyum hücresinde tutuluyorlar.En erken iki gün içinde gezegenimizin atmosferine ve yer çekimine alışmış olacaklardır."

Boğlaç Hamane memnun bir şekilde gülümsedi. Bu iş düşündüğünden daha çabuk gerçekleşmişti.

Bahçeyi dolduran hafif rüzgâr, Boglaç Hamane'nın uzun sarı saçlarını dalgalandırıyordu. Serbest bıraktığı saçlarından bir tutam, geniş alanına doğru inmekteydi. Hafif esmer teni, giydiği beyaz uzun ceketle ve beline asmış olduğu etkili silahlarla tam bir bütün oluşturuyordu.

Ağır adımlarla işkence tezgahında bulunan ve kendisine yapılan ağır işkencelerden dolayı ciddi yaralar almış olan genç adamın yanına doğru ilerledi. Mahkûmun acıdan ve yorgunluktan öne düşmüş olan başını sağ eliyle kaldırdı ve kendisine bakmasını sağladı. Koyu gri gözleriyle, işkence tezgahında bulunan genç adamın gözlerinin içine dikkatle baktı. Ona bakarken vücudundan yükselen güçlü aurayı yanındakiler de hissetmişti. Herkes bir adım geri çekilmek zorunda kalmışlardı. Bu bakışın etkisini her biri çok iyi biliyordu. Bedende ki tüm enerjiyi gözlerine odaklayarak karşındaki kişinin gözlerinden o kişinin bedenine gönderiyordu. Etkilenen kişi, Boğlaç'ın gücün karşısında teslim oluyordu. Bu çok büyük güç isteyen bir uygulamaydı. Ama Boglaç HAMANE için gayet kolaydı. Çünkü o Narhalt'ın asil soyudan geliyordu ve tüm Boğlaçlar ve Boğlacalar bu gücü kolay bir şekilde istedikleri gibi yönlendirebiliyordu.

Zaten vücuduna uygulanan işkenceler sonucu zayıf düşmüş olan genç adam, kendisine uygulanan bu güç karşısında daha fazla dayanamamıştı. Saatlerce kendisinden işkenceyle istedikleri bilgileri bir çırpıda söylemeye başlamıştı.

"Liderimiz... Liderimiz Neval dağının doruklarında ki mağaralarda saklanıyor. Tüm düzene aykırıcılar da onun yanındalar."

Boglaç Hamane duydukları karşısında oldukça memnun olmuştu.

İsteseydi bu bilgiyi asi gence işkence yapmadan da ondan alabilirdi. Ama o zaman işin eğlencesi kalmazdı.

Yanındaki askerden küçük bir hançer aldı. Onu, genç asinin tam kalbinin üzerine gelecek şekilde sivri ucunu göğsüne dayadı. Fısıltıyla, “Hazır mısın?” diye sordu. Genç adamın gözleri dehşetle açılmıştı. istedikleri bilgiyi vermiş olduğu halde yine de öldürülüyordu. Sadece; “Ölmek istemiyorum.” diyebilmişti.

Boglaç Hamane’nın ona acımak gibi bir niyeti yoktu. Yavaşça keskin kamayı, genç asinin göğsüne doğru bastırmaya başladı. Silahın keskin ucu kalbe deyip de onu deldiği zaman artık genç adam yaşamıyordu. Gözleri kalbini delen bıçağı takip ederken dehşetli bir şekilde açık kalmıştı.

***

Albay Hakan Çelik ve Oktay Doğaner, Narhaltta ki ilk gecelerini tahtadan yapılma yataklarında rahatsız bir şekilde geçirmişlerdi. Oktay gözünü açınca hücrenin diğer tarafında ki yatakta yatan Hakan’a doğru baktı. Gözleri kapalı bir şekilde sırt üstü yatıyordu.

“Komutanım...” diye seslendi. Bir süre Komutanının kendisine cevap vermesini bekledi. Cevap gelmeyince de yatağından kalkıp onun yanına gitti. Düzenli bir şekilde soluk alıp veriyordu. Tekrar seslendi. “Komutanım...”

Hakan duyduğu ses ile birlikte yavaşça gözünü açtı. Hemen dibinde Oktay’ın endişeli yüzünü görünce irkildi. Telaşla sordu. “Ne oldu? Sana bir şey mi oldu yoksa?” diye sordu.

Hakan’ın bu anı çıkışıyla şaşıran Oktay hayır anlamında başını sallamıştı. “Ben sadece sizi merak etmiştim komutanım. Neredeyse on beş saattir aralıksız uyuyoruz. Bu kadar çok uyumamız hiç normal değil. “

Hakan duydukları karşısında çok şaşırmıştı. “On beş saat mi? Bir hatan olmalı. Ben asla on beş saat uyumam. En çok altı saat uyumuşumdur. O da çok ender olur.”

Oktay kolunda ki saatini gösterdi. “Efendim. Tam tamına on beş saat deliksiz uyumuşuz. “

“Buraya geldiğimiz zaman saatine mi baktın?!” Hakan çok şaşırmıştı. Yattığı yerden zorlukla doğrularak tahta yatağında oturdu. Tüm bedeni ağrıyordu. Üstelik on beş saat uyumalarına rağmen, sanki hiç uyumamış gibi hissediyordu. Etrafına bakındı. Camdan olan duvarlar sayesinde, hücrenin dışını rahatlıkla görebiliyorlardı. Burası büyük bir odaydı. Etrafında duran cihazların varlığı, ameliyat masasına benzeyen ve bir kaç tane sedye tipi yatakların bulunması, buranın laboratuvar olma ihtimalini artırıyordu. Duvarda ki raflarda, içinde ne olduğu belli olmayan camdan şişeler mevcuttu.

Bakışlarını odanın tavanına doğru çevirdi. Tavanda pek çok çıkıntı vardı. Bunların ne olduğunu anlamamıştı. Ama süs olsun diye yapılmadıkları belliydi.

Kendi hücrelerinin hemen dibinde bulunan makine dikkatini çekti. Beş dakikada bir üzerinde ki ışık yanıyordu. Onun yanmasıyla birlikte bulundukları hücrenin içine çok az bir miktar gaz salınıyordu. On beş saat boyunca deliksiz uyumalarının nedeninin bu gaz olduğunu düşünmeye başlamıştı. Makinenin olduğu tarafa doğru gidecekti ki laboratuvarın kapısı açıldı. İçeriye çok yaşlı gözüken ama buna rağmen sağlam adımlarla yürüyerek yanlarına kadar gelen bir adam girmişti. Beyaz sakallarını beline kadar uzatmıştı. Oldukça bakımlı görünen bu sakallar, adamın övünç kaynağı gibi görünüyordu. Kurnazlıkla parlayan siyah gözleri, yüzünde ki hınzır gülümsemeyle birleşince

ortaya hiç de hoş olmayan bir görüntü çıkarmıştı.

Hakan, bu adamın tekin olmadığını anlamıştı. Özellikle elinde tuttuğu ve ucunda uzun bir iğnenin olduğu şırıngayı görünce kendilerini iyi şeylerin beklemediğini düşündü. Buna rağmen öyle kuzu kuzu teslim olacak değildi. Kaybedeceğini bilse bile yine de savaşmaktan vazgeçmeyecekti.

Laboratuara dört tane daha Narhalt'lı asker girmişti. Vücutlarında ve yüzlerinde sarının tüm tonlarını görebilirdiniz. Hakan bu askerlerin normal olmadıklarını fark etti. Tüm askerler istinasız sarıydılar. Ve birbirlerine çok benziyorlardı. Küçük farklılıklarının dışında onları ayırmak neredeyse imkansızdı.

Dört asker hiç bir yere sapmadan direk olarak hücrenin kapısına doğru yönelmişlerdi. Kapının kilidini açarak hücrenin camdan oluşmuş olan tüm bölümlerini kaldırdılar. Hakan, bir anda ortadan yok olan cam bölmenin kendileri için ne kadar önemli olduğunu acı bir şekilde fark etmişti. Çünkü Narhalt'ın havasını ciğerlerine çekince adeta içi kavrulmaya başlamıştı. Fakat buraya ilk geldikleri kadar çok acı hissetmiyordu. En azından hala nefes alıp verebiliyordu.

Oktay ve Hakan, yer çekiminin ağırlığıyla yere diz çökmek zorunda kalmışlardı. Fakat bu ezici bir güç değildi artık. Hakan başını kaldırarak, yaşlı adamın yüzüne doğru baktı. "Bizi gezegeninizin ortamına mı alıştırıyorsunuz?" dedi.

Yaşlı adam, Hakan'ın bu çıkarımından oldukça memnun olmuştu. "Hımm... Akıllı bir asker. Bizim buralarda pek görmediğimiz bir özellik. Biz askerlerimizin genetiğiyle oynanarak onların bizim istediğimiz gibi şekillenmesini ve hareket etmesini, hatta düşünmesini sağlıyoruz. O yüzden hepsi böyle, neredeyse aptal." Küçümser bir ifadeyle yanında ki askerlere bakmıştı. "Neyse, işimize bakalım. "

Askerlere eliyle Hakanı ve Oktay'ı göstermişti. Daha önce kendilerine emir verilmiş olan askerler Hakan'ı ve Oktay'ı kollarından tutular ve hareket etmelerini iyice engellemeye başladılar. Hakan bu duruma itiraz etmişti. "Zaten doğru düzgün hareket edemiyoruz, niçin bizi tutuyorsunuz?"

Yaşlı adam elinde ki şırıngayı havaya doğru kaldırıp içinde ki ilacın birazını dışarıya doğru saldı. "Bu işlem çok hassastır Albay Çelik. İğnenin beyninizin yanlış bir yerine girmesini istemeyiz değil mi?" Bunları söylerken gözleri ışıl ışıl parlamıştı. Biraz sonra yapacağı işten büyük bir keyif alacağı belliydi.

Hakan ve Oktay duydukları şey karşısında dehşete düşmüşlerdi. Kendilerini tutan askerler Hakan'ın başını sabitlediler. Ne kadar direnirse dirensin askerlerin gücü muazzamdı. Askerler aptal olmalarına rağmen çok güçlü olarak üretilmişlerdi. Hakan kendisini onların karşısında, küçük bir çocuk gibi çaresiz hissetmişti.

Arkasına doğru yaklaşan yaşlı adam, iğnenin ucunu Hakan'ın başına, ense kökünden batırmaya başladı. Yavaşça içeriye doğru giren iğne, yaşlı adamın istediği derinliğe gelince durmuştu. Bu işte artık iyice usta olduğu belli olan yaşlı adam hiç zorlanmadan işini yapıyordu. Şırıngadaki kimyasal karışımı Hakan'ın beyninin istediği bölgesine yerleştiren yaşlı adam, enjektörün içi boşalınca iğneyi yavaşça geri çekmişti.

Bütün bu işlemler sonucu hiç acı hissetmeyen Hakan, askerler kollarını bırakınca elini ensesine doğru götürdü ve soran gözlerle yaşlı adama doğru baktı.

Kendisine yapılan işlemin aynısını Oktay'a da yapıldığını görmüştü. Onlara müdahale edecek gücü yoktu. Zaten ayağa bile kalkamıyordu. Yaşlı adama; "Bize ne yaptın?" diye sordu.

Askerler, Hakan'ı ve Oktay'ı tahtadan yataklarına götürürlerken yaşlı adam, Hakan'ın sorusuna cevap verdi.

“Normalde yeni bir dil öğrenmek uzun zaman ve uğraş gerektirir. Boğlacımız sizinle bir an önce tanışıp konuşmak istiyor. Dilinizi öğrenmek onun için bir utanç kaynağı olduğu için, sizin Narhalt dilini öğrenmeniz gerekiyordu. İşte bu ilaçlar da size bu dili öğrenmeniz için gerekli olan kimyasal yapıyı oluşturması için, beyninize sunduğumuz ekstra bir yardımdan başkası değil. Hücrenizde bulunduğunuz süre içinde sürekli olarak Narhalt dilini duyacaksınız. Artık beyniniz bu dile alışacak ve yeni nöronlar oluşturacak. Bunlar, hücrenizde ki görüntülerle de desteklenecek. Tahminime göre sabaha kadar öğrenirsiniz. “

Laboratuvardaki camlı bölmenin içine, Hakan’ın ve Oktay’ın gezegene alışması için gerekli olan ortam tekrardan oluşturulmuştu. Kendilerini yorgun hisseden ikili yataklarına uzandılar ve kulaklarına kadar gelen Narhalt dilini dinleyerek uykuya daldılar.

***

Narhalt gezegeninde yaşamış ve hüküm sürmüş olan tüm Boğlaçların yaşadığı ve evim dediği, ülkenin en büyük ve gösterişli yapısı olan Sardum sarayının, ormanın içine çıkan küçük ve gösterişsiz yeşil kapısı, saraydan gizlice çıkan hizmetçi için usulca açılmıştı.

Genç kadın başına örttüğü yeşil renkteki şalının ucunu gözlerine doğru daha da indirmişti. Telaşla etrafına bakındı. Hiç kimsenin olmadığına emin olunca kapıdan dışarıya doğru usulca süzüldü. Ses çıkarmamak için parmak uçlarında yürümeye özen gösteriyordu. Yüzünü sakladığı şalına daha da sıkıca sarılmıştı. Hızlı adımlarla sık ağaçların ve bodur çalıların oluşturduğu ormanın içine doğru ilerlemeye başladı.

Ormanın sık bitki örtüsü, ilerlemesini zorlaştırıyordu. Fakat onun bunu önemsediği yoktu. Bir an önce gitmek istediği yere varması gerekiyordu. Çünkü taşıdığı haber hayati önem arz etmekteydi.

Sık çalılıkların ve dikenlerin bulunduğu alana doğru hızla koşmaya başladı. Etrafında ki çalıların dikenleri elini parçalıyordu ama onun bunu önemsediği yoktu. Başında ki yeşil şal, dalları yere kadar uzanan bir ağacın ince dalına takılmış ve küçük sevimli yüzünü ortaya çıkarmıştı. Yay gibi ince ve kavisli olan kaşları, iri ela gözleri ile çok güzel bir uyum içerisinde bulunuyordu. Küçük dolgun dudakları hafif aralanmış ve nefesini sık sık dışarıya doğru veriyordu. Kahverengi düz saçları ise, başının üstünde küçük tahtadan yapılmış bir toka ile tutturulmuştu. Alnından aşağıya doğru küçük bir ter damlası süzüldü. Elinin tersiyle alnından akan ter damlasını, hoyrat bir şekilde yüzüne bastırarak sildi.

Bir ara durup şalını almayı düşündü. Ama buna bile vaktinin olmadığına kanaat getirerek yoluna devam etti. Sonunda varmak istediği yere gelmişti. Sık çalıların hemen altında küçük bir oyuk vardı. Kendisi ufak tefek olduğu için buradan rahatlıkla geçebilirdi. Vakit kaybetmeden oyuğun içine doğru girdi. Tüm vücudu içeriye girince de ayağa kalkarak belinde bulunan feneri yaktı.

Burası, dışarıda ki küçük girişinin aksine çok büyük bir mağaraydı. Ve mağara içeriye doğru tüneller boyunca uzanıyordu.

Genç kız, büyük bir kayanın yanına gitti ve hemen altında ki oyuğa saklanmış olan ve kendisinin rahatlıkla taşıyabileceği ağırlıkta olan nesneyi çıkardı. Bu, disk şeklinde dizayn edilmiş bir hava aracıydı. Diskin üzerinde bulunan düğmesine basıp onu çalıştırdı. İlk çalıştığı anda küçük sesler çıkaran yuvarlak disk, bir süre sonra istenilen devire gelmiş ve kusursuz bir şekilde çalışmaya başlamıştı. Havada asılı duran araç, ustaca üzerine zıplayan kızın ayaklarını hareket ettirmesiyle mağaranın içerilerine doğru hızlıca uçmaya başlamıştı.

Genç kız bu uçuş boyunca çok dikkatli olmak zorundaydı. Çünkü önüne sık sık çıkan kayaların, sarkıtların ve dikitlerin aralarından geçmek zorundaydı.

Ayrıca keskin virajlar da bu yolculuğu daha da tehlikeli bir hale getiriyordu.

Mağarada ilerlerken kesinlikle acemilik çekmiyordu. Daha önce de bu işi defalarca yaptığı belliydi

Bu yol dağın içinden yukarı doğru uzanıyordu. Hiç kimseye görünmeden ve vahşi hayranların saldırısına uğramadan zirveye ulaşmanın tek yolu buydu. Dağ da yaşayan vahşi hayvanlar çok tehlikeliydiler. Askerler bile beş kişilik devriyeler halinde geziyorlardı. Bu dağda tek başına gezmeye çıkmak ölüm ile eş değerdi.

Genç kız hızlı bir şekilde yukarı doğru ilerliyordu. Zirveye varmasına çok az kalmıştı. Anı bir sıçrayışla hava diskinin üzerinden yere atladı. İki ayağının üzerine ustaca bir şekilde yere inmişti. Onun yere inişiyle birlikte, hava diski ilerlemeyi durdurmuş ve havada hareketsiz bir şekilde durmuştu.

Genç kadını gören iki kişi yanına doğru geldi. “Gündüz vakti buraya gelmen hiç doğru değil Nasmıra. Bunu biliyor olmalısın. Niçin geldin?”

Genç kadın hemen konuya girmişti. “Bu dağdan hemen gitmeniz lazım. Boğlaç Hamane yerinizi öğrendi.”

İkiliden orta yaşlı olanı Nasmira’yı eskiden beri tanırdı. Düzene aykırıcılar kurulduğu zaman daha bebek sayılırdı. Ailesini Boğlaç Hamanenin, düzene aykırıcıların başlattığı isyanı bastırması sırasında uyguladığı acımasız tutum yüzünden kaybetmişti. Eğer kendisi acele davranmayıp Nasmira’yı yanan evinden kurtarmasaydı, kendisi de anne ve babasının sonunu paylaşacaktı. O da yanan evde son nefesini verecekti.

Nasmira’ya; “Gel benimle” deyip genç kadını mağaranın daha geniş olan ve bir toplanma yeri gibi dizayn edilen yerine doğru götürdü. Burada geniş masalar ve sandalyeler mevcuttu. Tüm sosyal yaşam bu alanda yapılıyordu. Aykırıcılardan bazıları kendi aralarında konuşuyorlardı. Bir kısmı da yere bağdaş kurarak oturmuş, ellerinde tuttukları silahlarını büyük bir özenle temizliyorlardı. Hatta biri asla yanından ayırmadığı uzun kılıcını bileme taşına sürterek, keskinliğini daha da artırıyordu. Nasmira her zaman kılıç olayını çok abartılı bulurdu. Çok büyük bir rahatlıkla kullandıkları uzun menzilli ışın silahlarının kılıçtan daha kullanışlı olduğunu düşünürdü. Fakat guruptan bazıları, kılıcın ışın silahından daha caydırıcı olduğunu düşünüyordu. Bu yüzden savaşçılardan az da olsa kılıç kullananlar vardı.

Masanın tam karşısında ki duvarda üzerinde bir çok çizgiler olan coğrafi harita bulunuyordu. Bu haritada Neval dağında bulunan tüm karakolların yerleri, devriye gezen askerlerin hareket alanları ayrıntılı olarak belirtilmişti. Üstelik Sardum sarayının ve çevresinde ki halkın yaşadığı binalar ayrıntılı olarak işaretlenmişti. Sadece bu da değil, vahşi hayvanların yaşam alanları da ihmal edilmemişti. Onlar da haritada belirtilmişti.

Bu salon gurubun ortak yaşam alanıydı. Burada yemek yerler, burada dinlenirler ve yine burada eğlenirlerdi. Hatta hareket planlarını dahi burada yaparlardı. Gurupta herkesin söz söyleme hakkı vardı.

Nasmira kendinden emin bir şekilde ilerlemekteydi. Haritaya yüzünü dönmüş ve onu büyük bir dikkatle işaretleyen Küçük Boğlacasına doğru ilerlemekteydi. Küçük Boğlacanın kısa kesilmiş sarı saçları, mağaranın loş ortamında bile parlıyordu. Bu saçlar Boğlaç soyundan gelenlerin en karakteristik özelliğiydi. Genç kadın, yirmili yaşlarının sonlarında olmasına rağmen herkes ona küçük Boğlaca diyordu. Çünkü Boğlaç Hamane’nin küçük kardeşiydi. Yıllarca onun ve annesi Boğlaca İncikan’ın eziyetlerine boyun eğmişti. Annesi ikinci Hanım Aleo’nun, bizzat Boğlaca İncikan tarafından yapılmış bir entrikaya kurban gitmesi üzerine saraydan gizlice kaçmış ve düzene aykırıcıların yanına sığınmıştı. O günden beri de tüm eylemlerde baş rol üslenmişti. Abisine, annesine

yapmış olduklarının bedelini ödetmeye yemin etmişti.

Küçük Boğlaca'nın yanına gelen Nasmira farkında olmadan; "Ne kadar da güzel parlıyorlar." diye fısıldadı. Kendisi dışında hiç kimse söylediklerini duymamıştı. Onun yanına geldiği zaman tam arkasında diz çökmüş ve genç kadının duyabileceği şekilde konuşmaya başlamıştı.

"Sevgili Boğlacam. Size Sardum sarayından kötü haberler getirdim. Maalesef arkadaşımız Katân yakalandı ve bizzat Ağabeyiniz Boğlaç Hamane tarafından sorguya çekildi. Onun sorgusuna dayanamayan Katân, her şeyi söylemek zorunda kaldı ve Boğlaç Hamane tarafından da öldürüldü. Artık yerinizi biliyorlar. Buraya gelmeleri an meselesi. Hemen kaçmanız lazım."

Nasmira'nın yere bakarak söylediği bu sözler, dinleyenlerde şok etkisi yapmıştı. Yıllardır bu dağda huzur içinde yaşıyorlardı. Etrafta ki vahşi hayvanların çokluğu ve onların sürü olarak yaşamaları askerleri her zaman kendilerinden uzak tutmuştu. Üstelik dağın içinde ki doğal tüneller sayesinde de istediklere yere rahatlıkla gidebilmekteydiler. Eylemlerini yapıp hemen dağın içine saklana biliyorlardı. Askerler bu sayede yerlerini yıllarca tespit edememişleri. Şimdi ise yerleri ifşa olmuştu.

Küçük Boğlaca duyduğu haber karşısında yavaşça arkasına doğru döndü. Yere diz çöken ve başını kaldırmadan öylece duran genç kadına doğru baktı. "Bu çok korkunç! "diyebildi fısıltıyla. Aldığı haber küçük Boğlacayı derinden sarsmıştı. Sarıya çalan bal rengi gözleri kederlenmişti. Katân'ı iyi tanırdı. Yıllarca birlikte mücadele vermişlerdi. Küçük çenesi hafifçe titredi. Derin bir nefes aldı. Durmanın zamanı değildi. Hemen mağarayı tahliye etmeleri gerekiyordu.

İlk şoku atlatan Küçük Boğlaca hemen çevresine emirler yağdırmaya başlamıştı. "Herkes toplansın ve bir an önce bu dağı terk etsin. Ben ve altıncı gurup dağda kalıp askerlerle savaşacağız. Geri kalanların tünellerden kaçabilmesi için zaman kazandıracağız. Herkes anladı mı?"

Hiç kimseden ses çıkmıyordu. Sonunda kırklı yaşlarının ortalarında olan Halona sözü aldı.

"Küçük Boğlacam, izin verirseniz altıncı guruba benim komuta etmem daha doğru olur. Siz bir Boğlacasınız. Ağabeyinizin sizi ele geçirmesi, gurubumuzun ruhunu kaybetmesi demektir. Üstelik geniş halk kitlelerini arkamıza almamız sadece sizin bizim yanımızda olmanıza bağlı. Bu yüzden sizi kaybetmeyi göze alamayız. Siz de giden gurup ile birlikte hareket etmelisiniz."

Halona'nın sözleri orada bulunanlar tarafından onaylanmıştı. Küçük Boğlaca guruba karşı koyamazdı. Söylenenlerin gerçekliğinin o da farkındaydı. Sessizce gurubun kararına rıza gösterdi.

Sırt çantasında bulunan uçar diskini çalıştırdı ve havaya attı. Bir hamlede zıplayıp, diskinin üzerine çıktı. Diğerleri de onun gibi yaptılar ve düzene aykırıcılar mağaranın dehlizlerine doğru hızlı bir şekilde ilerlemeye başladılar. Çok geçmeden de arkadaşlarının savaş naralarını ve birbiri ardına ateşlenen ışın silahlarının seslerini, mağaranın duvarlarında yankılanırken duymuşlardı.

kitapla
muhabbet
/kitaplamuhabbet

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor'un En'leri ve Neler'i

Esra Uysal

Neler Yapmışız
Neler Paylaşmışız
Neler Konuşmuşuz
?

Nuray Bulat
24 Şubat, 10:40

👽👽👽👽🤖🤖🙏

Sezai Ozden bir bağlantı paylaştı.
Yönetici · 8 Şubat, 20:29

KAYIPRIHTIM.COM

Koreli Anne, Hayatını Kaybeden Kızı ile Sanal Gerçeklikte Buluştu – Kayıp Rıhtım

Sezai Ozden bir bağlantı paylaştı.
Yönetici · 13 Şubat, 13:38

Bir zamanlar 🙂

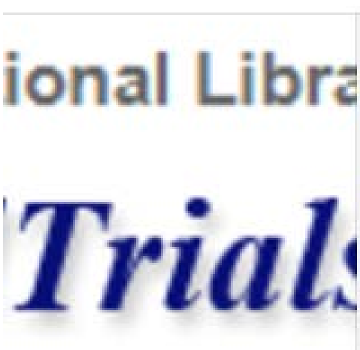
https://www.youtube.com/watch?v=OH-iq-xOus8

YOUTUBE.COM
1978 YILINDA ANTAKYALI FEVZİ YERTUT FEYDAMİD PROJESİ

Eray Ozkural bir bağlantı paylaştı.
12 Şubat, 02:51

Arkadaslar, konu disi ama lutfen paylasin hepiniz merakli insanlarsiniz, coronavirus icin ve flu tarzi viral enfeksiyonlar icin etkili. Gunde 6-8 grama kadar alabilirsiniz aklinizda olsun.

CLINICALTRIALS.GOV
Vitamin C Infusion for the Treatment of Severe 2019-nCoV Infected Pneumonia - Full Text View - ClinicalTrials.gov
Vitamin C Infusion for the Treatment of Severe 2019-nCoV Infected Pneumonia - Full Text View.

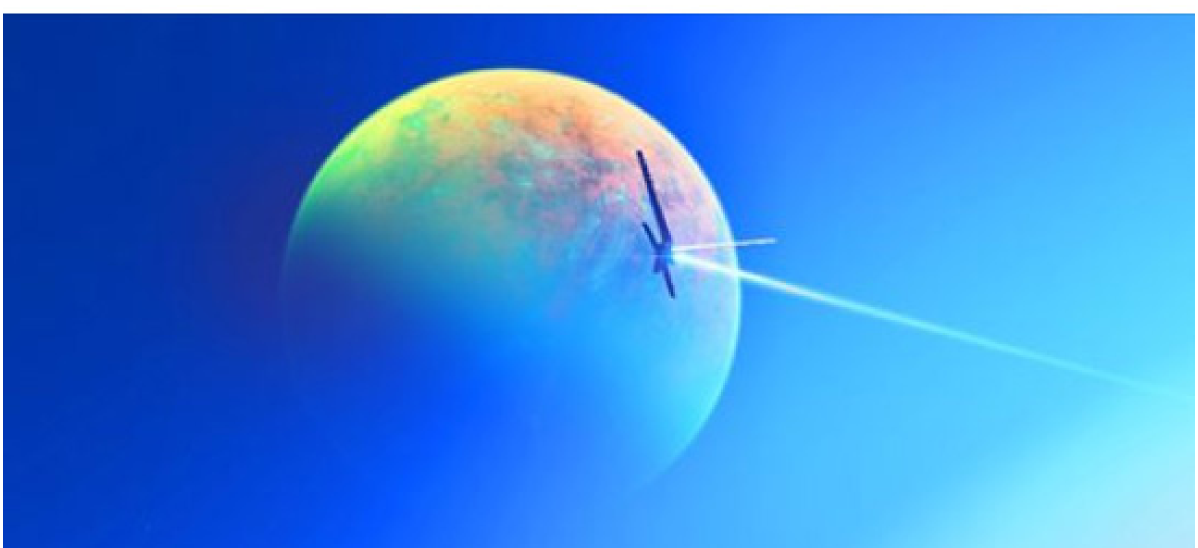
Arthur Snöstorm bir bağlantı paylaştı.
Yönetici · 7 Şubat

SARKAC.ORG
Yahya Kemal ve bir Osmanlı bilimkurgusu - Sarkaç
Daha Fazla Bilgi Al

Kadri Özel
23 Şubat, 06:02

Şu ara sevdiğim çalışmalarım nedense daha biçimsel ve bol renkli.

Sezai Özden

Bilimkurgu Yazarlarımız ve Eserleri

2020 - 2019 - 2018

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor ekibi olarak, yerli eserlerin tanınması birinci önceliğimizdir.

"Yerli Bilimkurgu olur mu hiç!."

"Yerli bilimkurgu kitabı var mı?"

"Bizimkiler bilimkurgu yazamaz!"diyenler için onlarca eseri toparlayıp arşiv haline getirdik. Herkesin kolaylıkla ulaşabileceği internet sitemizde, tarihlerine göre sıraladık.

Eserlerimize sahip çıkma zamanının geldiğini düşünüyoruz. Pek çok eser sessiz sedasız basılıp, raflardaki yerlerini alıp bir süre sonra unutuluyor. Bilimkurguya yeterince değer verilmiyor. Dileğimiz, ülkemizde üvey evlat muamelesi gören bilimkurgu eserlerinin, bilinmesi ve ötelenmemesi. Biliyoruz ki kısa bir süre içinde, bu eserlerin çoğu film veya dizi olarak karşımıza gelecekler. Buna inanıyoruz.

Bu liste ülkemizde şimdiye kadar yayınlanan yerli bilimkurgu kitapları hakkında bilgi sahibi olunması için hazırlanmıştır. Liste sürekli güncellenmektedir. Bu nedenle eksik olduğunu düşündüğünüz, bilimkurgu eserlerini,

***yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com** üzerinden bizlere ulaştırabilirsiniz.*

Murat K. Beşiroğlu

Schrödinger'in Papağanı
2020

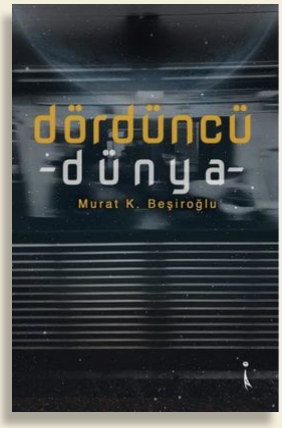
Murat K. Beşiroğlu

Rüya Sanatçısı
2020

Murat K. Beşiroğlu

Dördüncü Dünya
2019

Erhan Erdil

Ay İnsanları
2019

Doğu Yücel

Öldüğünü Google'dan Öğrenen Adam
2019

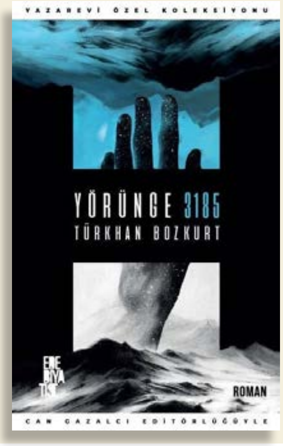
Onur Dövücü

Son Savaş / Şeytanın Uyanışı
2019

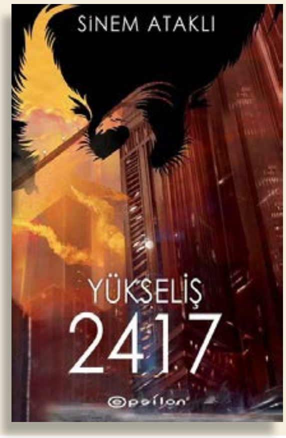
Türkhan Bozkurt

Yörünge 3185
2019

Sinem Ataklı

Yükseliş 2417
2019

Proje 2417
2018

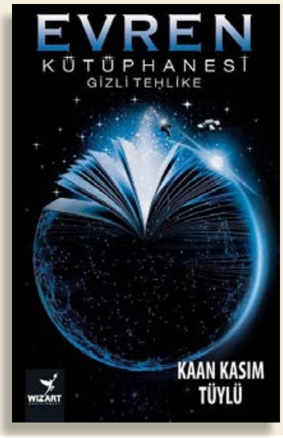
Selim Erdoğan

Kurbağa Adası
Bir İstanbul Distopyası - 2019

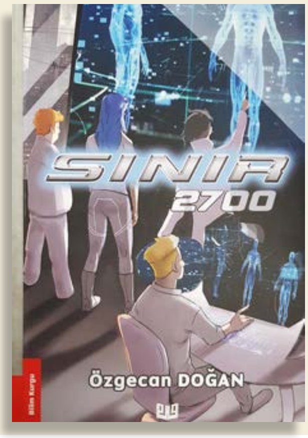
Kaan Kasım Tüylü

Evren Kütüphanesi - Gizli Tehlike
2019

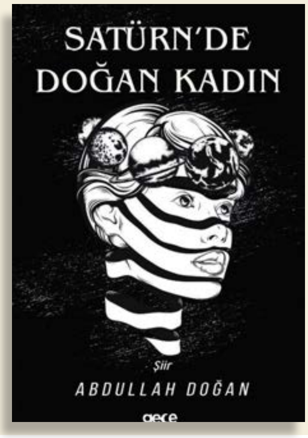
Özgecan Doğan

Sınır 2700
2019

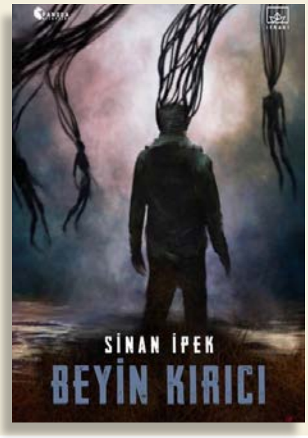
Abdullah Doğan

Satürn'de Doğan Kadın
2019

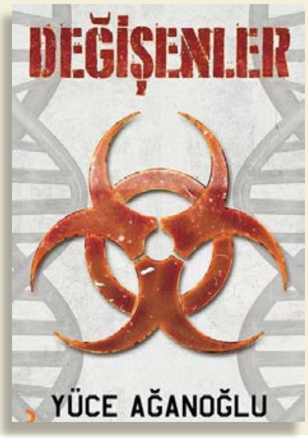
Sinan İpek

Beyin Kırıcı
2019

Yüce Ağanoğlu

Değişenler
2019

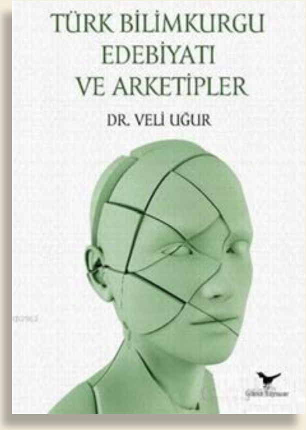
Kolektif

YBKY Bilimkurgu Öykü
Seçkisi - 2019

Veli Uğur

Türk Bilimkurgu Edebiyatı ve Arketipler - 2019

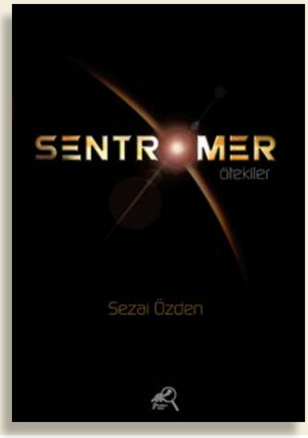
Rıdvan Ganioğlu

Cengin Han 1: Ben Tanrının Size Yolladığı Cezayım - 2019

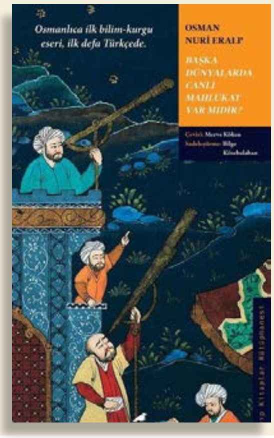
Sezai Özden

Sentromer: Ötekiler 2019

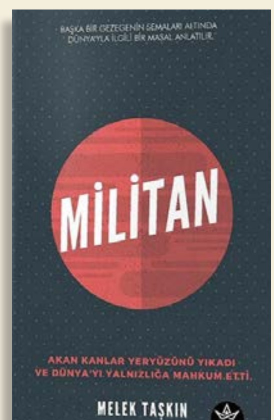
Osman Nuri Eralp

Başka Dünyalarda Canlı Mahlukat var mıdır?- 2019

Melek Taşkın

Militan
2019

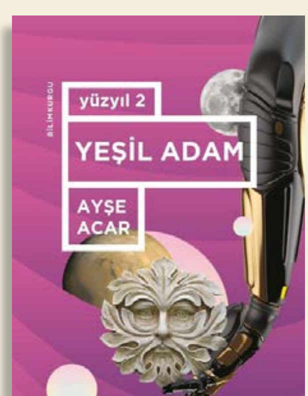

Ayşe Acar

yüzyıl 3: Bayan Nima
2019

yüzyıl 2: Yeşil Adam
2018

yüzyıl: Bay Binet
2017

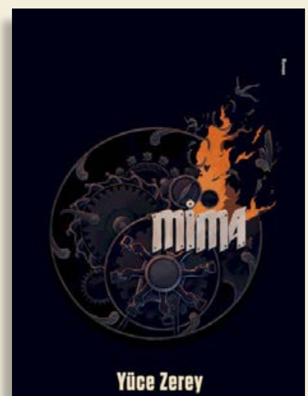
Sadık Yemni

Çağrılan
2019

Yüce Zerey

MİMA
2019

Kolektif

Yüksek Doz Çürüyüş
2019

Yüksek Doz Gelecek
2017

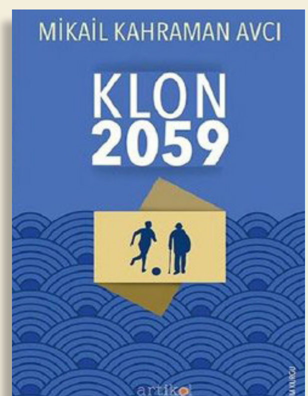
Orkun Uçar

Kült
2019

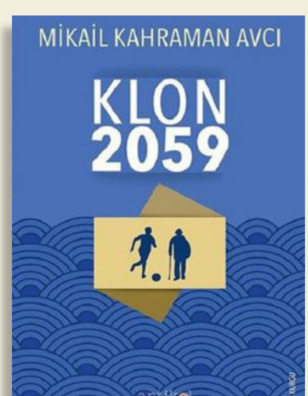
Mikail Kahraman Avcı

Klon 2059
2019

Ruhşan Doğan Nar

İçindeki Robot
2019

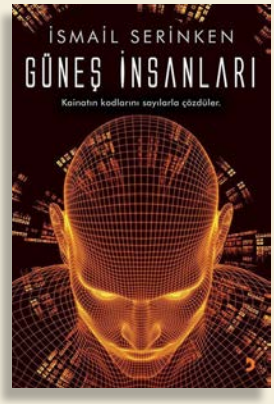
Kolektif

İstanbul 2099
2019

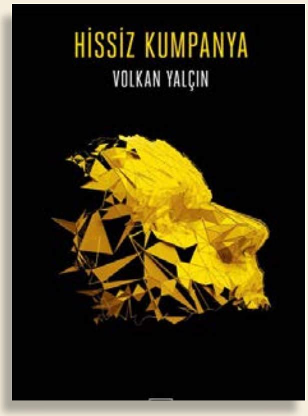
İsmail Serinken

Güneş İnsanları
2019

Volkan Yalçın

Hissiz Kumpanya
2019

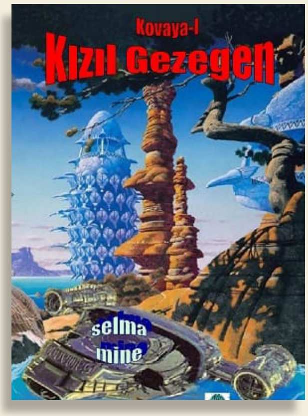
Müfit Özdeş

Son Tiryaki
2018

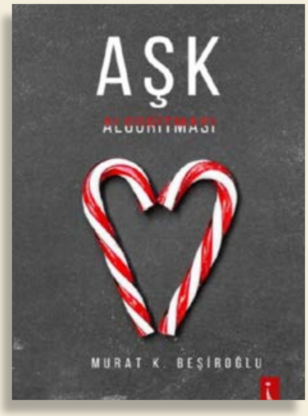
Selma Mine

Kovaya 1 Kızıl Gezegen
2018

Murat K. Beşiroğlu

Aşk Algoritması
2018

Arzu Eylem

Çok Çağı
2018

Emre Sayer

2048 Geleceğe Hazır mısın? 2018

Doğu Yücel

Düşler Kabuslar ve Gelecek Masalları 2018

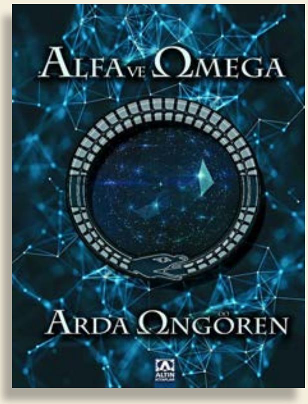
Kayıp Rota
2018

Özgen Biçgin

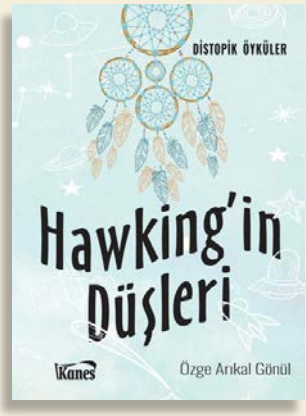
Alfa ve Omega
2018

Arda Öngören

Hawking'in Düşleri
2018

Özge Arıkal Gönül

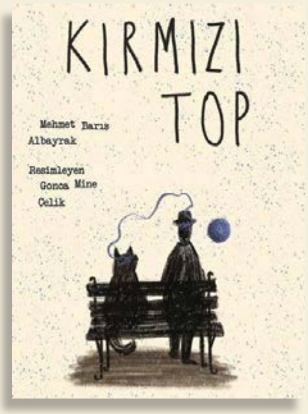
Mehmet Sağbaş

Barbar Yeni Dünya
2018

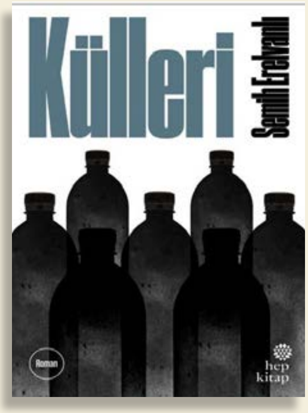
Mehmet Barış Albayrak

Kırmızı Top
2018

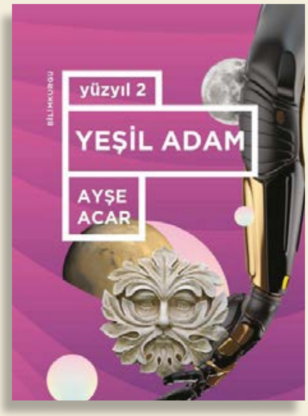
Semih Erelvanlı

Külleri
2018

Ayşe Acar

Yüzyıl 2 Yeşil Adam
2018

Mehmet Açar

Siyah Hatıralar Denizi
2018

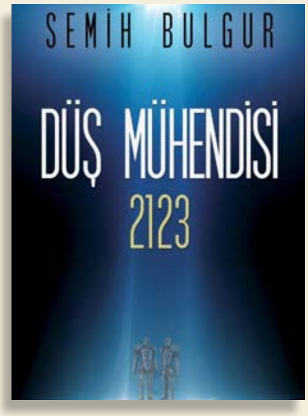
Coşkun Hepyonar

Sinek İkilisi
2018

Semih Bulgur

Düş Mühendisi 2123
2018

Sinem Ataklı

Proje 2417
2018

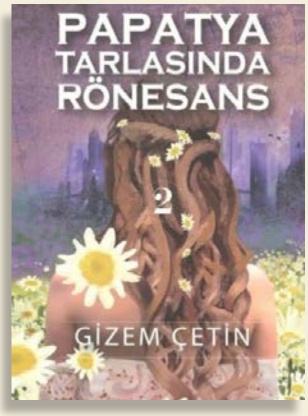

Gizem Çetin

Papatya Tarlasında
Rönesans 1 - 2018

Papatya Tarlasında
Rönesans 2 - 2018

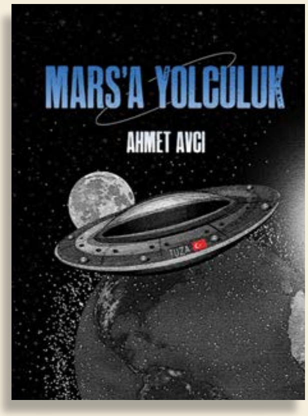
Tolga Eligül

Kılıcın Öyküsü 1
2018

Ahmet Avcı

Mars'a Yolculuk
2018

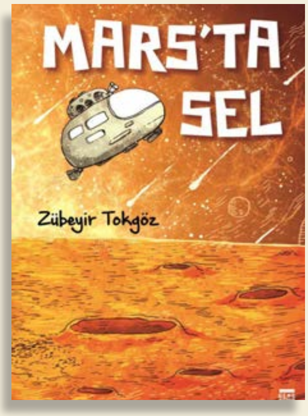

Zübeyir Tokgöz

Jüpiter'den Kaçış
2018

Mars'ta Sel
2018

Akın Başal

Poyraz'ın Gelecek Öyküleri
2018

Onur Gürleyen

Hastalık
2018

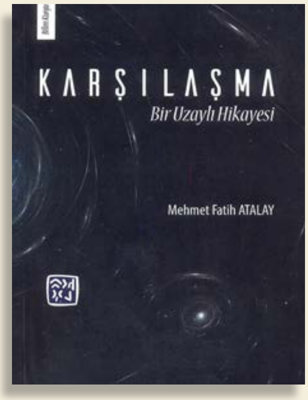
Kolektif

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2018
2018

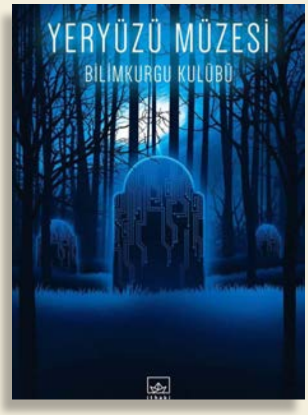
Mehmet Fatih Atalay

Karşılaşma: Bir Uzaylı Hikâyesi 2018

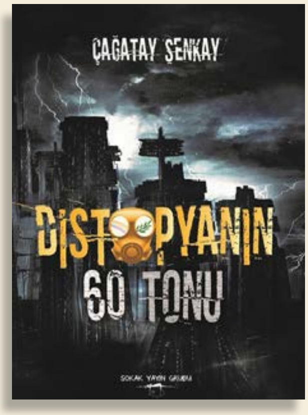
Kolektif

Yeryüzü Müzesi 2018

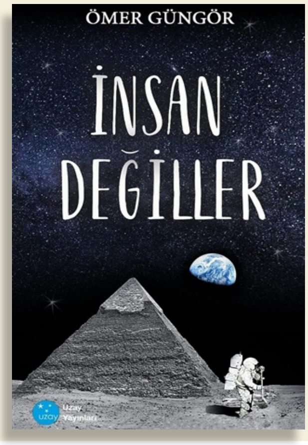
Çağatay Şenkay

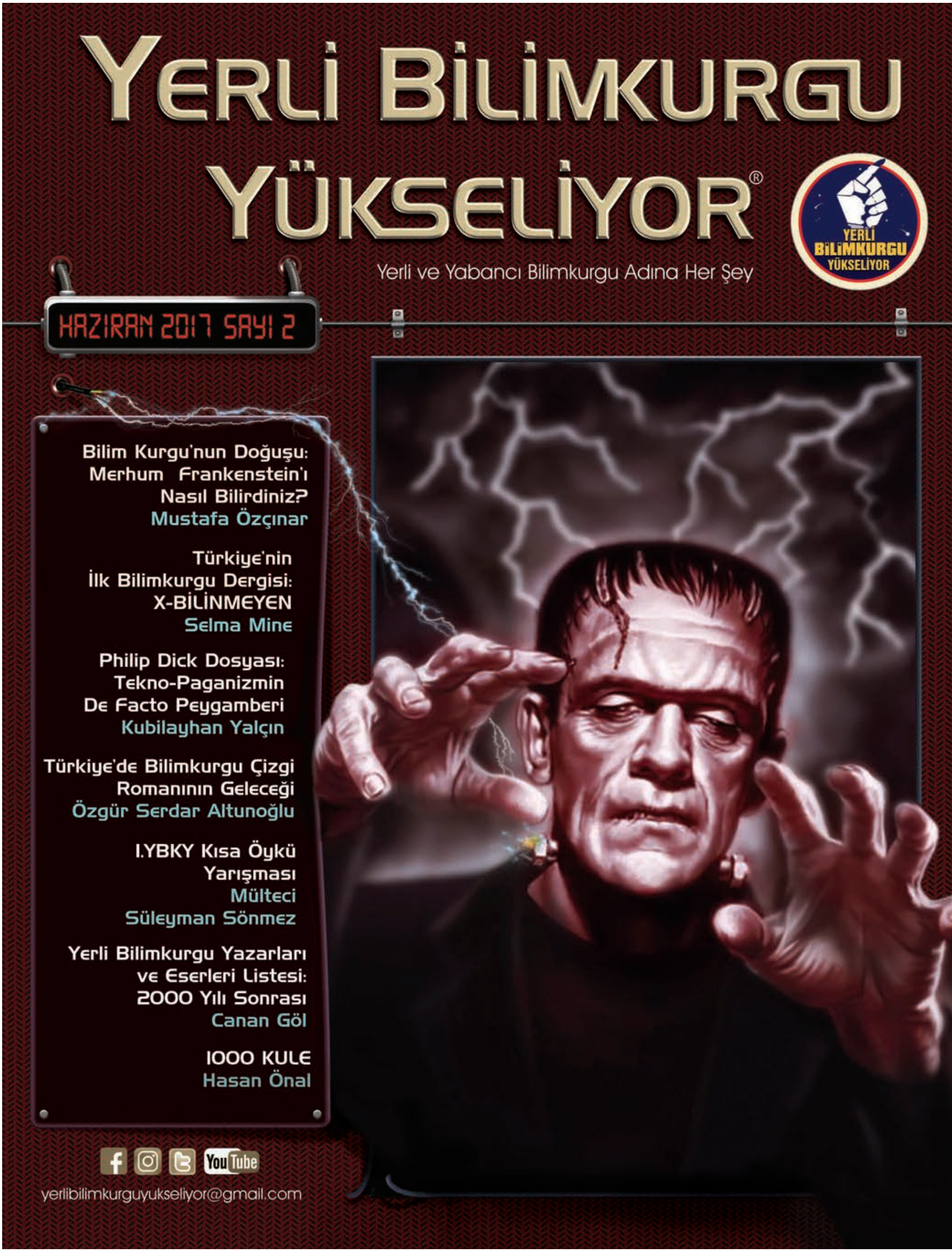
Distopyanın 60 Tonu 2018

Ömer Güngör

İnsan Değiller
2018

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR®
Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
HAZİRAN 2017 SAYI 2
Bilim Kurgu'nun Doğuşu: Merhum Frankenstein'ı Nasıl Bilirdiniz?
Mustafa Özçınar
Türkiye'nin İlk Bilimkurgu Dergisi: X-BİLİNMEYEN
Selma Mine
Philip Dick Dosyası: Tekno-Paganizmin De Facto Peygamberi
Kubilayhan Yalçın
Türkiye'de Bilimkurgu Çizgi Romanının Geleceği
Özgür Serdar Altunoğlu
I.YBKY Kısa Öykü Yarışması
Mülteci
Süleyman Sönmez
Yerli Bilimkurgu Yazarları ve Eserleri Listesi: 2000 Yılı Sonrası
Canan Göl
1000 KULE
Hasan Önal
yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

Kısa Öykü

Yeşim Şahin

Düz mü, Yuvarlak mı?

Büyük bir amfiye dağınık yerleşmiş öğrencilerin sesleri hocaları içeri girince kademeli olarak azalmıştı. Hocaları derse ses, görüntü, ışık düzenini ayarlayarak hazırlanmış ve tahtaya bilgisayardan Birleşmiş Milletler' in logosunu yansıtmıştı. Sınıfta sessizlik sağlanınca "Gençler bugün dünya düz mü? Düzse neden düz? Yoksa yuvarlak mı? Neden yuvarlak? Bunu biraz tartışacağız." Dedi hocaları. " İç sesinizi duyar gibi oluyorum ve mırıldanmaya bile başladınız. Evet, sizin de takip ettikleriniz, güncel bilgileriniz, şimdiye kadar öğrendikleriniz, görsel videolar, sosyal paylaşımlar, yazılar var. Vereceğim bilgiler bilindik bir konu olmasından dolayı sıkıcı gelecek ve aptalca bir sanrıyı ve komplo teorisini tartışıyor olmamızı anlamsız bulacaksınız. Ancak dersi hareketlendirmek adına bilgilerden sonra sizlerden dünya düzdürcüler ve yuvarlakdırçılar grubu kurarak aranızda soru_ cevap şeklinde tartışmanızı isteyeceğim. Son olarak da dünyanın yuvarlak olduğunu bildiğim ve inandığım için kanıtlarımla dersimiz son bulacak. Bugün böylesine bir ders yapmamızın başlıca sebeplerinden biri dünyanın düz olduğuna dair inancın gençler arasında yaygınlaşmaya başlaması ve dünya düzdürcülerin kendi komplo teorilerine dikkat çekmek amacıyla internet ortamında hummalı bir gerilla çalışması yürütmesidir. Dedi ve ekledi "Ortaçağda kilise dünyanın düz olduğunu iddia ediyordu. Modern astrofizik ise dünyanın yuvarlak olduğunu kabul etmektedir ve tüm çalışmalarını bu gerçek bilginin eşliğinde sürdürmektedir. Aslında dünyanın düz olduğunu ve kanıtlarının yetkililer tarafından özel olarak saklandığını iddia eden dünya düzdürcülerle Elon Musk da sayısız kere alay etmiştir"

Hocaları bu sefer perdeye düz bir dünya ve üzerinde yörünge ve çapları dünyadan küçük ve dünya yüzeyine oldukça yakın güneş ve ayın yörüngelerinin çizildiği bir resim yansıtmıştı. "Gençler şimdi sizlere öncelikle dünya düzdürcülerin teorilerini ve bana kalırsa sanrılarını açıklayarak devam edeceğim. Onlara göre:

-Ufuk çizgisinin hep düz görünmesi ve ne kadar ilerlersek ilerleyelim ufuk çizgisin hep düz kalması dünyanın düz olduğunu zaten kanıtıymış.

-Dünya yüzeyi eğikse bu bilgi yokken yapılan köprüler nasıl ayakta kalıyormuş?

-Gemilerin ufukta yavaş yavaş kaybolmalarının nedeni insan gözü olduğunu söylüyorlarmış. Eğer çok güçlü bir teleskopla gemiyi takip edersek asla gözden kaybolmayacağını iddia ediyorlarmış. Dünya

yüzeyinin eğik olmadığını eğik olsaydı bu çok güçlü teleskoplarla baktığımızda gözden kaybolması gerektiğini söylüyorlarmış.

-Aslında dünyanın gerçek düzlüğünü Birleşmiş Milletlerin logosu yansıtıyor ancak devletler bu çok güçlü bir şekilde gizliyormuş.

-Düz bir disk halindeki dünyanın çevresinin buzullar ile çevrili olduğunu iddia ediyorlarmış. İddialarına göre bu buzullarda yüksekliği 1500-2000 metreyi bulan buz dağları bulunuyormuş. Bu buz dağlarının ardında sonsuzluğa uzanan buzullar varmış. Buzullara kanıt gösterilemiyor. Çünkü yakınlarına giden herkes hemen vurularak öldürülüyormuş.

-Bunun Antarktika Antlaşması'ndaki gizli bir madde olduğunu, gizli bir ekibin kurulduğunu ve ekibin görevinin buzullara izinsiz yaklaşan sivil veya askeri herkesi ağır silahlarla etkisiz hale getirdiğini belirtiyorlarmış. Antarktika Antlaşması ise aslında kıtanın hiçbir ülkeye ait olmadığını, askeri amaçlar için kullanılamayacağını, bilimsel araştırmalara da açık olduğunu söyler. Bu topluluk ise bu antlaşmayı sırrını saklayabilmek için yapılmış diye düşünüyormuş.

-Güneş ve ayında düz şeklindeki dünyanın hemen üstünde döndüğünü ve çok da uzak olmadıklarını belirtiyorlarmış. Güneş dünyanın üzerinde döndüğü için dünyadaki buzulları eritmiş, yörüngesinin de yarıçapı dünyanın yarıçapından küçük olduğu için uç kısımlara etki edememiş ve oralar buzul kalarak Antarktika'yı oluşturduğunu ve diğer gezegenlerin de bu şekilde buzul halde kaldığını ve ayrıca bunun gece ve gündüzü de açıkladığını düşünüyorlarmış." Dedi hocaları ve sonrasında devam etti.

"Şimdi de sizlere bildiğiniz bilimsel gerçeklerden bazılarını tekrarlamak istiyorum:

Oysaki dünya kutuplardan hafifçe basık, ekvatordan şişkin kendine has bir şekle sahiptir. Buna geoit denir. Dünyanın geoit şekli, kendi ekseni etrafında dönüşü sırasında oluşan merkezkaç kuvvetiyle savrulması sonucunda meydana gelmiştir.

Dünya kendi ekseni etrafında dönüşünü batıdan doğuya doğru 24 saatte tamamlar. Buna bir gün denir. Gece ve gündüz birbirini takip eder. Güneş ışınlarının günlük geliş açıları değişir. Günlük sıcaklık farkları meydana gelir. Bunun sonucunda da;

Fiziksel çözülme olur.

Basınç farkları oluşur.

Meltem rüzgârları oluşur.

Merkezkaç kuvveti meydana gelir.

Yerel saat farkları meydana gelir.

Cisimlerin gün içindeki gölge uzunlukları değişir.

Güneş doğuda erken doğar, batar. Batı da geç doğar, geç batar.

Dinamik basınç kuşakları meydana gelir.

Dünyanın güneş çevresinde dönüşün sonuçları eksen eğikliği ile birlikte ortaya çıkar. Bu eğiklik yüzünden güneş ışınlarının yeryüzüne düşme açıları yıl boyunca değişir. Güneşin doğuş ve batış saatleri ile yerleri değişir. Aydınlanma çemberinin sınırı mevsimlere göre değişir ve mevsimlerin oluşumuna sebep olur. Dünyanın geoit şeklinden dolayı dünyanın bir yarısı karanlık diğer yarası aydınlıktır. Aydınlanma çizgisi daire biçiminde olur. Buna aydınlanma çemberi denir."

Hocalarının konuşması bitince amfideki öğrencilere süre vererek ikili bir grup oluşturmalarını bu gruplar arasında bir de soru cevap şeklinde tartışmalarını istemişti. Öğrencilerden düzdürcüler ve yuvarlaktırcılar arasında gürültü yükselmişti ve hazır olduklarında soru cevap başlamıştı yuvarlaktırcılar sorularını düzdürdürcülere sormaya başladılar;

-Tüm bu buz duvarını korumak için milyonlarca adam gerekir, imkânsız bir şey bu

-Pek değil, birkaç yüz adamla ve gerekli ekipmanla rahatlıkla korunabilir.

-NASA roketlerinin uçuş yollarının eğimli olma sebebi nedir?

-NASA öyle planladı, sonuçta bu yalanın merkezinde onlar var.

-Güneş, yıldızlar, diğer gezegenler peki?

-Hepsi dünya ile birlikte yukarı doğru hareket ediyorlar, yıldızlar ve dünya arasında sadece 5000 km lik bir mesafe var.

-Güneşin doğuşunu batışını nasıl açıklıyorsunuz?

-tamamen perspektifle alakalı, uzaklaştıkça küçülüyor, küçülüyor ve iyice uzaklaştıkça tamamen kayboluyor en azından gözlerimiz için

-uydular dünyayı nasıl dolaşıyor peki?

-Dolaşmıyor. Onlardan gelen sinyaller aslında radyo istasyonlarından geliyor ve devletler bu bilgileri gizliyor.

-Dünya düz olsaydı yerçekimi nedeniyle içine doğru çöküp yine küre halini almaz mıydı?

-Yerçekimi diye bir şey olsaydı evet ama yok. Yerçekimi sandığımız şey dünyanın belli bir hızla yukarı doğru çıkmasından dolayı kaynaklanıyor.

-O zaman yerçekimi kuvveti neden yükseklikle alakalı değişiyor?

-Üstümüzdeki ayın, güneşin, yıldızların küçük yerçekimi etkileri var, onlar etkiliyor yukarı çıkıldıkça

-Gel-gitler nasıl oluşuyor?

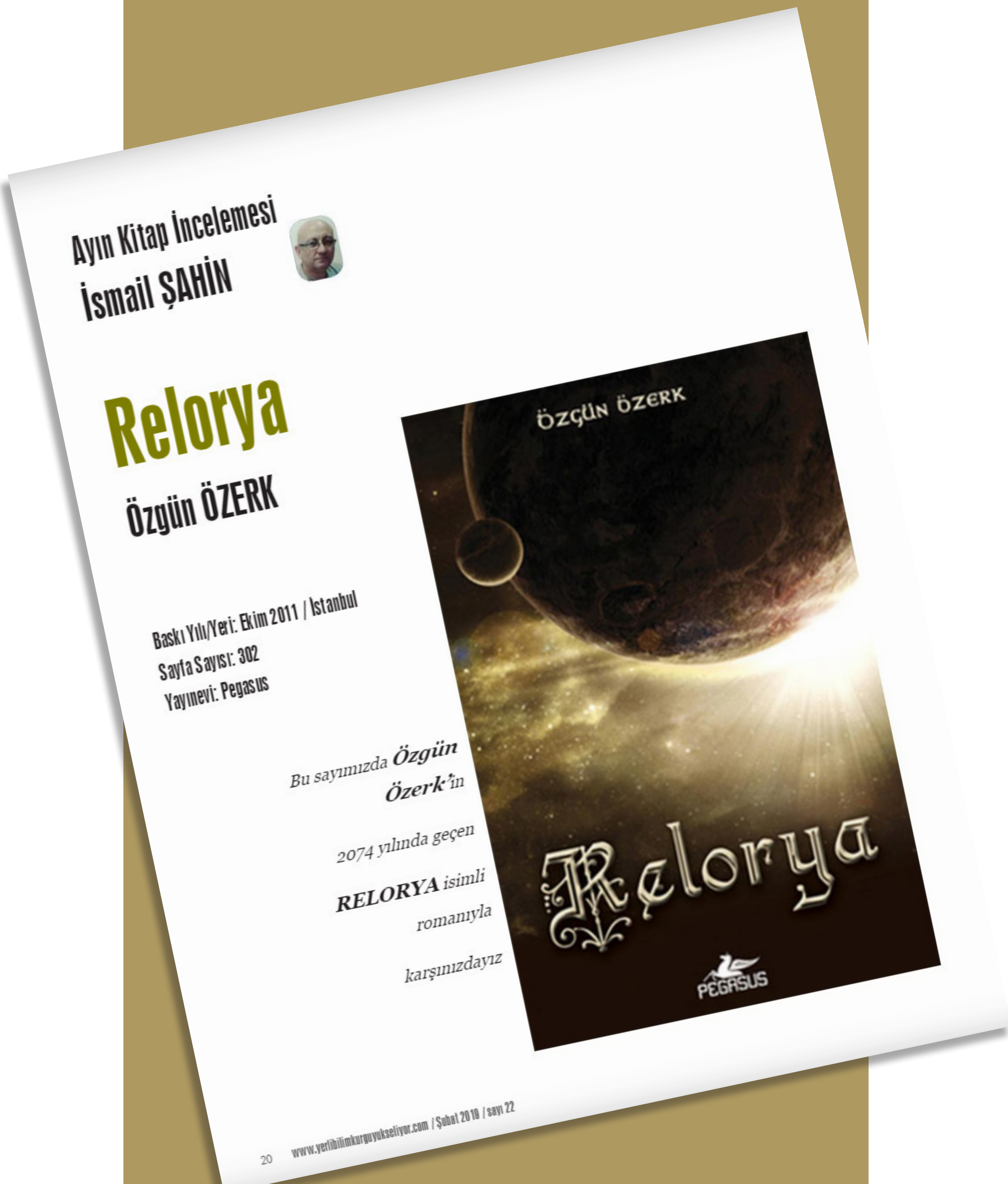
-Dünya yukarı doğru giderken ara sıra sallanıyor, bu sırada altta kalan kısma sular hücum ediyor ve gel-gitler oluşuyor.

-Kutuplar ekvatordan neden daha soğuk?

-Çünkü güneşin dünya üstündeki yörüngesi ekvator üzerinde kurulu bu nedenle kutuplar denilen yerler yeterince ışık almıyor.

Soru cevaplar bitince hocaları "Arkadaşlar sorularınız bir o kadar mantıklıyken gördüğünüz üzere cevaplar tam bir deli saçması oldu. Şimdi sizlere dünyanın yuvarlak olması ile ilgi basit ispatları da vermek istiyorum. Birincisi gemiler ufukta kaybolurken önce alt kısımları, sonra geri kalanları en son da tepe kısmı kaybolur. Dünya yüzeyinin de düz olmadığının kanıtıdır. Buna itirazları için ikinci kanıt olarak; denizden oldukça uzaktan çekilen fotoğrafta CN Tower binasının neredeyse %35 i ufuk çizgisinin altında kalmış durumda gözükmüştür. Bu da düz bir ufuk çizgisinin olmadığının kanıtıdır. Üçüncü kanıt ise; güneşte iki çubuğu yan yana koyarsak dünya düz olsaydı gölgeleri de eşit uzunlukta olması gerekirdi. Gerçekte ise dünya yuvarlak olduğundan eğrilik sebebiyle çubukların gölgesi farklı miktarlarda oluşur." Dedikten sonra

"Arkadaşlar son olarak haberlerde düzdürcülerin en çılgınlarından birisinin kendi yaptığı roketle dünyanın düz olduğunu kanıtlamak için yapmak istediği seyahat sırasında fırlatıldıktan hemen sonra roketin alev almasıyla birlikte infilak olması ve hayatını kaybetmesini duymuşunuzdur. Şahsen bu roket yapım tekniği ve fırlatılma prensipleri dünyanın düz olduğuna dair şuursuz ve inatçı bir cahil inancı sebebiyle geoit bilim kurallarına göre yapılmadığını ve bu yüzden de maalesef bu kazanın ve ölümün yaşandığını düşünüyorum. Dersimize bilimin aydınlık çemberinde kalmanız güvenliğiniz, geleceğiniz ve varlığınızı sürdürebilmeniz demektir nasihati ile son veriyorum" dedi hocaları.

Ayın Kitap İncelemesi

İsmail ŞAHİN

Relorya

Özgün ÖZERK

Baskı Yılı/Yeri: Ekim 2011 / İstanbul
Sayfa Sayısı: 302
Yayınevi: Pegasus

*Bu sayımızda **Özgün Özerk'**in 2074 yılında geçen **RELORYA** isimli romanıyla karşımızdayız*

Relorya / 2011 - Özgün Özerk
İsmail Şahin - Şubat 2019 / Sayı 22

İnceleme / Yerli Oyun
Esra Uysal

SKEB STUDIOS

COLONY Chapter 1: INCEPTION

TANITIM DOKÜMANTASYONU

COLONY

HİKÂYE

Bundan uzun zaman önce Mars'ta yaşayan bir canlı türü vardı. Bu canlı türü, tip 2 seviyesine ulaşmış, bildiğimiz düzenin aksine tüm kusurlarından ve zaman kavramından arınmış üst bir medeniyetti. Bilinen tarihlerinden o güne kadar yaptıkları tek, belki de en büyük hata bilinçsizce gelişmeleriydi. Bu gelişmeyle, artık gündelik ihtiyaçlarını dahi kendi tasarladıkları basit robotlarla gidermeye çalışıyorlardı. Gezegendeki yaşam robotikleştikçe Marslılar daha fazla kaynak tüketmeye başladılar. Çünkü artık kaynaklara ulaşmak için bir efor sarfetmelerine gerek kalmamıştı. Bu yüzden gezegenin kaynakları kısa bir süre içerisinde tükenmeye başladı. Bu kıtlık onları yeni önlemler almaya itmişti.

Gezegende yaşamı devam ettirebilmek için; kaynakların yetersizliği, kontrolsüz nüfus artışı ve üretim alanlarının verimsizleşmesi gibi sorunlara karşı yeni politikalar geliştirdiler. Bu politikalar sonucunda tüm marslıların genetiği, yaşlanmayı ve üremeyi önleyecek şekilde değiştirildi. Uzun vadede bu önlemlerin yetersiz kalması sonucunda yeni bir çözüm süreci başlatıldı. Bu sürecin sonunda başka bir gezegenden kaynak transferi yapılması oybirliği ile kabul edildi. Kaynaklarının bolluğu ve tarıma elverişli olması nedeniyle Dünya'da bir koloni kurulmasına karar verildi. Kendi gezegenlerinde yaptıkları hatayı tekrarlamamak için kolonileştikleri bu yeni gezegende organik bir tür geliştirdiler. Dünyanın farklı noktalarındaki kaynakları işlemek için çeşitli özelliklerde türler ürettiler. Uzun denemeler ve testler sonucunda uyum sağlayamayan türler telef edildi. Sonunda mükemmel insana ulaştıklarında Dünya'da ilk medeniyetin temelleri atılmıştı.

Başlangıçta her şey yolundaydı ve Mars eski ihtişamlı zamanlarına yavaş yavaş geri dönüyordu. Ama hesaba katmadıkları bir şey vardı. Ürettikleri bu canlı türünün zihinsel gelişimlerini engelleyemediler. Ve sonunda onlar, kendilerinden farklı görünen marslı liderlerin yönetimini defalarca yıktılar. Bu başkaldırıların sonunda ağır bir şekilde cezalandırılarak, kayıtsız tarihten silindiler. Tarih kendini defalarca tekrarladı. Ta ki marslıların önüne, yöneticileri insanlardan seçmek gibi bir fikir gelene kadar.

Dünya'nın yönetiminde yeni bir süreç izlenecekti. Marslılar, insanlar arasından seçtikleri liderlere sonsuz yaşam ve zenginlik vaad ettiler. Bu sayede dünya üzerinde istedikleri gibi bir egemenlik kurabileceklerdi. İzledikleri bu yeni politika sayesinde dünya üzerinde kararlı bir yönetim sistemi oluşturdular. Ancak bu tarz otokratik yönetimlerin karşısında anarşist bir rejimin doğacağını tahmin edemezlerdi. Telef ettikleri kavimlerden geriye kalanlar, bu rejimin temellerini atmıştı. Rejimin amacı telef edilen insanların intikamını alıp, marslıları yok ederek dünyanın nihai yönetimini ele geçirmekti. Yöneticilerin yakınında sistematik bir şekilde konumlanan rejim üyeleri, marslılardan gelen bilgileri kullanarak kendi teknolojilerini geliştirip, onların zayıf yönlerini ve zaaflarını nesillerce gözlemlediler. Bu gözlem ve verileri kullanarak mars medeniyeti ve onun kuklası olan yönetim tiyatrosunun sonunu getirecek bir virüs hazırladılar. Firavunlar zamanında, marslılarla olan iyi ilişkilerini kullanarak uzay köprülerine erişim sağladılar. Bu sayede geliştirdikleri virüsü Mars'a yollayabileceklerdi. Bunun için en doğru anı, yani hasat zamanını beklediler. Tüm hazırlıklar tamamlandığında, köprüleri erkenden açarak virüsü Mars'a yolladılar. Sonrasında uzay köprülerini işlevsiz kılmak için ana güç kaynağını yok ettiler. Yaptıklarının sonucunda firavunun gazabından kurtulmak için kızıldenize doğru hareket ettiler ve kendilerini kaybettirmek için mars teknolojisini kullandılar.

Bu sırada Mars'a ulaşan virüs, hava yoluyla bulaştığı herkesin zihnini kontrol ederek birbirlerini katletmesine sebep oldu. Artık gezegen kaotik bir ortamda yok olmaya mahkumdu.

Bu sırada Dünya'da uzay köprülerinin gücünün kesilmesiyle yeni bir çağ başlamıştı. Artık onlardan bağımsız olarak varlıklarını sürdürecek olan insanlar, rejimin kontrolünde hiçbir şeyden haberleri olmadan yaşamaya devam edeceklerdi. Rejim, ellerindeki teknolojiyi kullanarak bilinen tüm dünya medeniyetlerine gücünü kanıtlamış ve yönetimlerinde söz sahibi olmuştu.

Rejimin yarattığı, tek ve çok tanrılı tüm dinler, Dünya'nın her yerine yayılarak insanları sahte bir inanç sisteminin içine hapsetti. Rejimin bundan sonraki tek amacı, insanların bu inanç sisteminin dışına çıkmalarını engellemekti. Tüm çabalara rağmen bu sisteme hala karşı çıkan insanlar ise, susturulmaya, ayrıştırılmaya, sindirilmeye ve ötekileştirilmeye mahkum bırakıldı. Rejim, marsın düştüğü hataya düşmeyecekti. Bu yüzden insanlara sorgulayamayacakları, düşünemeyecekleri ve karşı çıkamayacakları pembe bir yaşam sundu. İnsanlarsa, asla sahip olamayacakları hayaller için, kağıt parçaları karşılığında, hayat boyu köle gibi çalışacaklardı.

Ve.. sizler nasıl bir oyunun içinde olduğunuzun farkında değilsiniz.

Oyun Hakkında

Oyunumuz senaryo ve hikâye anlatıcılığı bakımından bir zirve olacak, oynayıcılara sadece keyifli dakikalar, dinamik bir oyun motoru ve 4K grafikler sunmakla kalmayacak, hikâye bakımından post apokaliptik insanlık geçmişini, realistik ve olası bir gelecekle anlatacağız. "COLONY" adlı oyunumuz, derin, anlamlı ve sübliminal mesajlar içeren, sorgulamaya teşvik edici ve dördüncü duvarı yıkan 4K destekli bir bilim kurgu-macera oyunudur.

COLONY, birbirinden farklı haritalarla, en ince ayrıntısına kadar yerleştirilmiş efektler/partiküller, sinematikler, kaliteli animasyonlar, easter eggler ve görev sistemi bulunduran, TPS ve FPS olmak üzere iki farklı kamera açısıyla oynanan bir bilgisayar oyunudur. Bu sayede oynayanı sıkmayacak, merak/keşfetme isteği aşılayacaktır. Ayrıca oyuncunun yaptığı seçimler ile farklı bir senaryoya ve bunlara bağlı olarak farklı alternatif sonlara ulaşabilmesi kullanıcının aldığı hazzı arttıracaktır.

Oyun esnasında anlık olarak gelişen çatışma sahnelerinde, plazma silahları ve hologram bombaları gibi teknolojik savaş aletlerine, zaman durdurma ve görünmez olma gibi özelliklere sahip olan karakterimiz, kullanıcıya mükemmel bir savaş deneyimi yaşatacaktır. Son olarak, uzman ses sanatçıları (Harun Can ve ekibi) tarafından seslendirilecek olan karakterlerimizle birlikte bütün bu özellikler, son kullanıcının bile yüksek fps değerleriyle oynayabileceği bir oyunda toplanacaktır.

OYNANIŞ

Oyunumuz, kısa bir sinematikten sonra, ana karakterimiz olan Atlas'ın gözünden başlar. Karakterin kontrolünü ele aldığımızda, kısa bir yürüyüş sonrası Atlas, kendini aniden az önce bulunduğu yerden farklı bir boyutta bulur ve diğer ekip arkadaşları ile iletişimi kopar. Bulunduğu mağaranın derinliklerine indikçe onu kim ya da ne olduğunu anlamadığı yüce bir varlık karşılar.

(Şekil 1.a: "Giriş Sinematik 2" ekran görüntüsü)

Yüce, Atlas'ın yürüdüğü yol boyunca hikayesini görsel ve işitsel olarak anlatır. Bu esnada karakterimizin anlaması için duvarları, yazılar ve yazıları anlatan resimlerle doldurur. Yolun sonuna geldiğimizde ise bir seçim yapmamızı ister. Atlas, ya geri dönecek, ya da iletişimi kopan arkadaşlarını kurtarmak için savaşacaktır.

(Şekil 1.b: "Mağara Giriş" ekran görüntüsü)

Eline silahını alıp savaşa hazır duruma gelen Atlas, karşısına çıkan ruhların esiri olmamak için ölümüne bir çatışmaya girecektir. Bu kaos ortamında ona verilen görevi yapmak ve yaşamak için savaşmak zorundadır. Atlas, bir süre savaştıktan sonra, birden dipsiz bir karanlığın içine düşer.

(Şekil 1.c: "Savaş Arenası" ekran görüntüsü)

Atlas, bu düşüşü fiziksel sansa da aslında bilinçaltında bir yansımaya hapsolmuştur. Kendini aniden gördüğü ve hissettiği her şey, savaşın ortasında acı çeken bedeninin içindeki zihninde yarattığı bir düşler dünyasıdır. Bu düşler dünyasındaki yolculuğu boyunca ona verilen görevleri yapmaya devam edip, kurtulmanın bir yolunu arar.

(Şekil 1.d: "Metro/Tren İçi" ekran görüntüsü)

Atlas, bir şeylerin farkına varır ve zihninden çıkan kapıyı aralar. Hayaller aleminden kurtulan karakterimiz, tekrardan Mars'ta bulunduğu mağarada uyanır. Görevlerine mağarada da devam eden Atlas, bir ekip arkadaşının ona saldırdığını fark eder.

(Şekil 1.e: "Savaş Arenası" ekran görüntüsü)

Arkadaşı ruhlara esir düşmüştür. Atlas, kendisine halsiz ve bilinçsiz bir şekilde saldıran arkadaşını durdurur ve arkadaşını sırtlayarak, üsse geri dönmek üzere yürümeye başlar. Fakat dönüş yolunda mağara,

Atlas'ın ardından yıkılmaya başlar. Kaçış sırasında kırılan taşlar, düşen sütunlar ve engeller dönüşünü daha da zorlaştıracaktır.

(Şekil 1.f: "Savaş Arenası" ekran görüntüsü)

İLETİŞİM

MAİL: skebstudio@gmail.com

info@skebstudios.com

GSM: +90 507 006 88 29

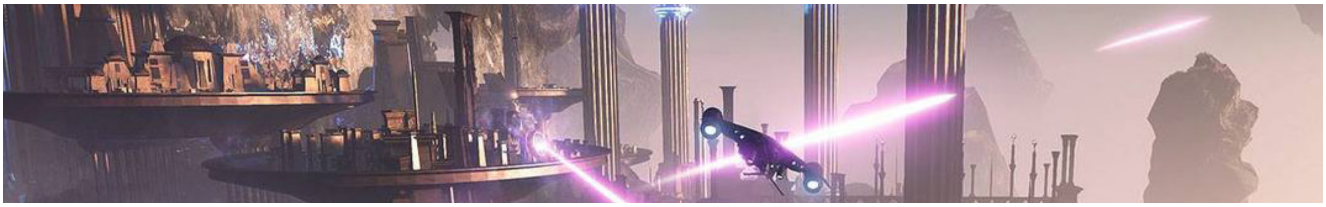
INSTAGRAM/skebstudios

YOUTUBE/skebstudios

PATREON/skebstudios

TWITCH/skebstudios

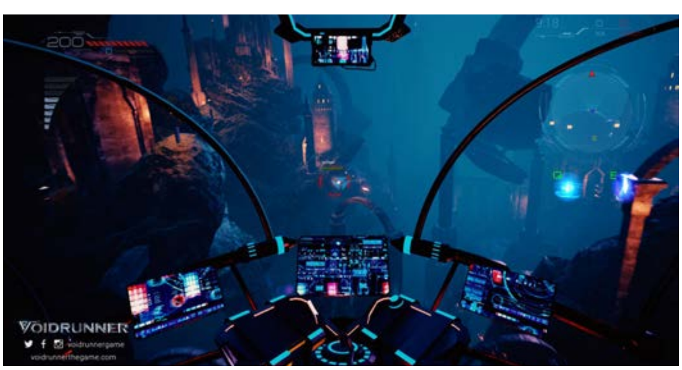
TWITTER/skebstudios

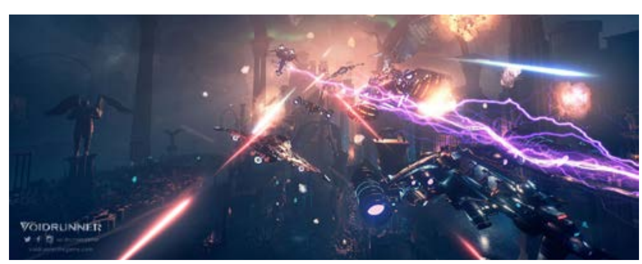

Yerli Bilimkurgu Oyunu

VOIDRUNNER

"İstikbal Göklerdedir!"

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR

Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey

NISAN 2020 SAYI 36

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm 10
KENAN BÖĞÜRCÜ

Dünya Tarihinde Büyük Salgınlar
ARDA TİPİ

Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu: The Last of Us
M. YAĞMUR POLAT

Film Müzikleri İncelemesi
Sinek Küçüktür ama Mide Bulandırır!
The FLY
BURAK FEDÂKAR

Kitap İncelemesi
Sahte Uygarlık
Zühtü Bayar
İSMAİL ŞAHİN

Şiir
Legoritmik
Siborgun İnceliği
GRİ ESİN

Kısa Öykü
Kuantum Dolanıklık
YEŞİM ŞAHİN

Sürgün Gezegeni
MURAT K. BEŞİROĞLU

Yaşam İçin
AYSUN ERDOĞAN
7. YBKY Kısa Öykü Yarışması

Bir Saniye Sonra
DURSALİYE ŞAHİN
7. YBKY Kısa Öykü Yarışması

Düdüklü Tencere
SERPİL ÜLGER
7. YBKY Kısa Öykü Yarışması

Roman
Son İnsan
Bölüm 25
GÜRHAN ÖZTÜRK

Kapının İncisi
İkinci Kitap- Bölüm-3
AYSUN ERDOĞAN

Novella
İzmir Kralı
Bölüm 3
KUBİLAYHAN YALÇIN

Facebook sayfasında ve İnternet sitemizde tanıtımını yaptığımız, yerli bilimkurgu romanlarının incelemelerinin yanında; kısa öyküler, ülkemizde ve dünyada bilim alanındaki gelişmeler, film ve çizgi film incelemeleri, çizgi romanlar, film müzikleri incelemeleri, yerli ve yabancı bilimkurgu yazarlarının tanıtımı, yabancı bilimkurgu roman incelemeleri, film yönetmenleri, anime eserler, bilgisayar oyunları ve daha pek çok konu

Yerli Bilimkurgu eserlerinin tanıtımının yanında, yabancı eserlere ve magazinsel haberlere de yer vermemizin sebebi, daha uzun soluklu bir dergiyi hayata geçirmek amacını taşımaktadır.
Öncelikli konularımız Yerli Bilimkurgu Eserleri ve Kısa Öykü Yarışması katılımcılarının öyküleridir.

Dergimize katkıda bulunmak için, yazılarınızı, incelemelerinizi, çizimlerinizi, tasarımlarınızı, kısa öykülerinizi,
yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
adresinden bizlere ulaştırabilirsiniz.

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi, Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Platformunun süreli yayınıdır.
Dergimiz; tanıtım, bilgilendirme ve bilimkurgu severlerin ortak alanıdır.
Gönüllü yazarların - çizerlerin desteği ile şekillenmektedir. Kâr amacı gütmez.

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR

Genel Koordinatör/Editör ESRA UYSAL
Sanat Yönetmeni BURAK FEDAKAR Yayın Yönetmeni İSMAİL ŞAHİN Çeviri-Arşiv ARDA TİPİ
Yayın Danışmanı SEYHAN YILDIZ YILDIRIM
Web Tasarım - Dijital Tasarım - Öykü İllüstrasyonları - Dergi Tasarım SEZAİ ÖZDEN - ZAZİ SANAT

Yazarlar

ESRA UYSAL
KUBİLAYHAN YALÇIN
ÖZLEM BUKET DURU
KENAN BÖĞÜRCÜ
MURAT K. BEŞİROĞLU
BURAK FEDAKAR
İSMAİL ŞAHİN
ARDA TİPİ
MUHİTTİN YAĞMUR POLAT
SEZAİ ÖZDEN

Katkıda Bulunanlar

ÖZGEN BERKOL DOĞAN BİLİMKURGU KÜTÜPHANESİ - ETHEM DERMAN - GÜRHAN ÖZTÜRK
AYSUN ERDOĞAN - KENAN BÖĞÜRCÜ - SERPİL ÜLGER - DURSALİYE ŞAHİN - GRİ ESİN
YEŞİM ŞAHİN - NURAY BULAT - SEYHAN YILDIZ YILDIRIM - EKİN ERTARAKÇI - COLONY/SKEB STUDIOS
KİTAPLA MUHABBET FACEBOOK GRUBU - VOIDRUNNER - PARADİGMA POLİSİYE - LAGARİ BİLİMKURGU FANZİN - GÖK KIZ: KOZMİK GÖÇEBE
Kapak İllüstrasyonu SEZAİ ÖZDEN

www.yerlibilimkurguyukseliyor.com - www.yerlibilimkurgu.com
yerlibilimkurguyükseliyor@gmail.com

Bu sayıda

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi
2020-Nisan Yıl:4 / Sayı 36

Dünya Tarihinde Büyük Salgınlar
ARDA TİPİ 8-15

SETI, Contact, Cosmos, Garajımdaki Ejderha...
CARL SAGAN........ 20-22

Sinek Küçüktür ama Mide Bulandırır!
THE FLY
BURAK FEDAKÂR 24-40

Kısa Öykü
Sürgün Gezegeni
MURAT K. BEŞİROĞLU 42-43

Çizgi Roman - Bölüm 10
Gök Kız: Kozmik Göçebe
KENAN BÖĞÜRCÜ 44-49

Şiir
Legoritmik - Siborgun İnceliği
GRİ ESİN 50-51

Ayın Kitap İncelemesi
Sahte Uygarlık - ZÜHTÜ BAYAR
İSMAİL ŞAHİN 52-53

Novella- Bölüm 3
İzmir Kralı
KUBİLAYHAN YALÇIN 54-55

YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması
Yaşamak İçin
AYSUN ERDOĞAN........ 56-58

Kütüphanemden Seçtiklerim
ESRA UYSAL 60-61

YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması
Bir Saniye Sonra
DURSALİYE ŞAHİN........ 62-63

Roman / Bölüm - 25
Son İnsan
GÜRHAN ÖZTÜRK 64-70

Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu
The Last of Us
M. YAĞMUR POLAT 72-77

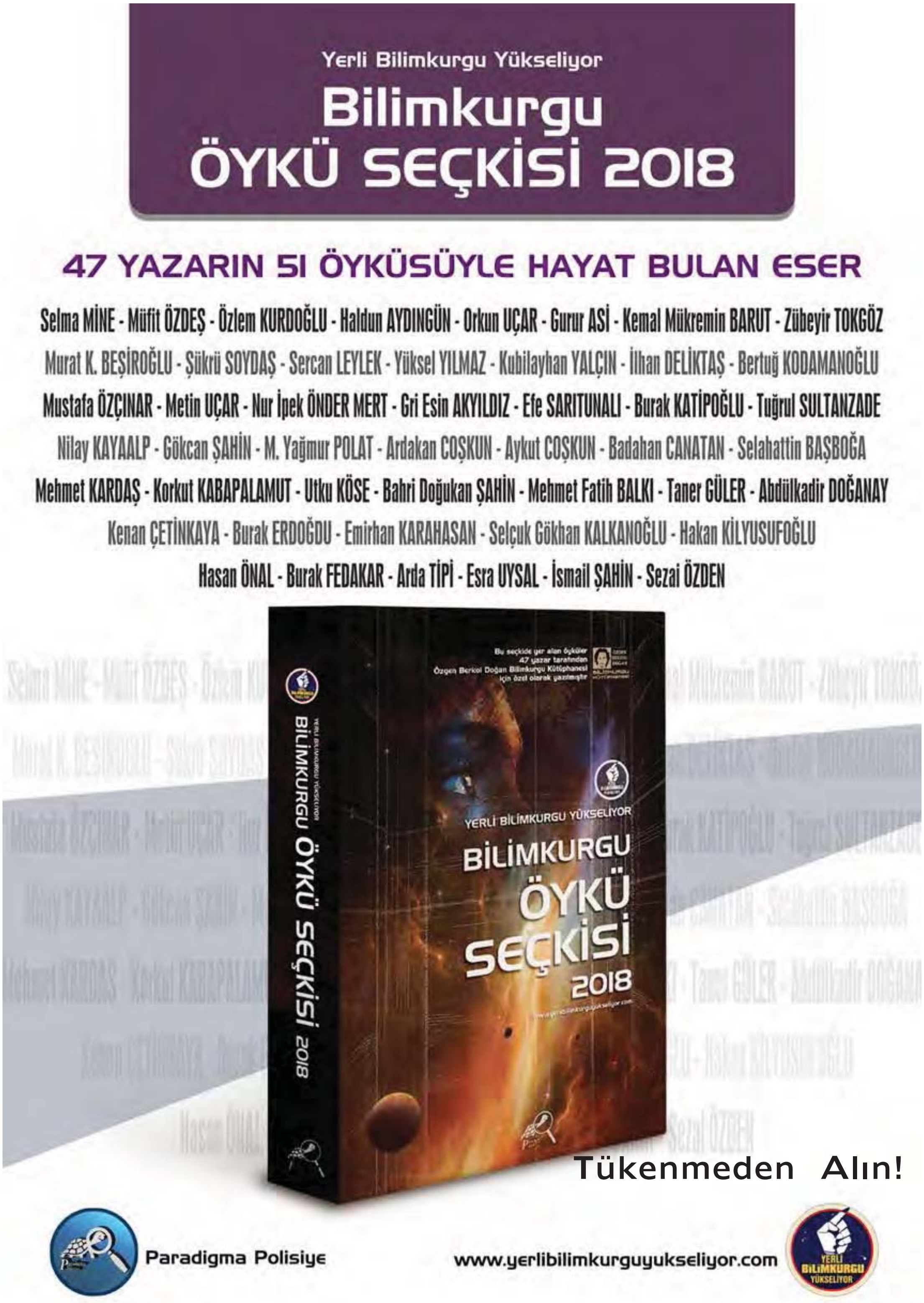
Roman - İkinci Kitap - Bölüm-3
Kapının İncisi - Narhalt'ın Hükümdarı
AYSUN ERDOĞAN 78-82

YBKY'un Öne Çıkan Paylaşımları
ESRA UYSAL 84-85

YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması
Düdüklü Tencere
SERPİL ÜLGER 86-88

Bilimkurgu Yazarlarımız ve
Eserleri - 2018 - 2019 - 2020
SEZAİ ÖZDEN 90-110

Kısa Öykü
Kuantum Dolanıklık
YEŞİM ŞAHİN 112-113

Bu seçki, Özgen Berkol Doğan'a ithafen yazılmıştır.

YBKY BİLİMKURGU ÖYKÜ SEÇKİSİ 2019

41 YAZARDAN
41 ÖYKÜ

Bu seçkideki öyküler, Orhan Duru'ya ithafen yazılmıştır.

Bilimkurgu sözcüğünü dilimize kazandıran değerli gazeteci ve yazar ORHAN DURU anısına oluşturacağımız, **YBKY** Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019 için, Ekim 2018'de başlattığımız katılım süresini tamamlamış bulunuyoruz.

Seçkiye katılmak için öykü gönderen herkese teşekkür ederiz.

Tam olarak 62 öykü tarafımıza ulaştı. Sadece 1 öykü katılım şartlarını sağlamadığı için değerlendirmeye alınmadı. Öyküleri 7 kişilik ekibimizle defalarca okuyarak ve üzerinde tartışarak değerlendirdik. Bu seçkide yer almasalar bile bir sonraki seçkide yer alabileceklerinin sinyallerini veren pek çok katılımcı olduğunu görmek/bilmek bizi gerçekten çok mutlu etti. Hepsi çok kıymetli zamanlarını ayırarak birbirinden güzel öykülerle, farklı evrenleri önümüze serdiler.

Hepsine, ilgileri ve alakaları için ayrı ayrı teşekkür ediyoruz.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019'un, 2018'den farkı, seçkiye girecek öykülerin değerlendirmeye tabi tutulmasıdır. Bunu da ilanla zaten duyurmuştuk. İlk seçkimizde (2018) öykü gönderen herkes seçkiye dâhil olmuştu. Kimseyi geri çevirmemiştik. İlk olması bakımından özel olmasını istemiştik; nitekim öyle de oldu ve YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2018, Türk bilimkurgu edebiyatında, 47 yazarı ve 51 öyküsü ile yerini aldı.

Bu girişimin hayat bulmasını sağlayan;"Gönderilen tüm öyküleri basmamız gerek, hepsi girmeli." dediğimizde, çok kritik bir zamanda -kâğıt krizinin başlangıcında- risk alarak fakat aynı zamanda bir rekora imza atıp TÜRKİYE TARİHİNDE KATILIMI EN YÜKSEK BİLİMKURGU ÖYKÜ SEÇKİSİNİN hayat bulmasını sağlayan Paradigma Polisiye'ye, cesaretinden ve yerli bilimkurguya katkılarından dolayı ayrı bir parantez açarak teşekkür ediyoruz.

Bu yıl da katılım yüksek oldu. Seçkiye katılabilecek öyküleri değerlendirirken; öncelikle anlatım diline, dilbilgisine, argo sınırlarını aşarak rahatsız edici derecede -küfür, hakaret- barındırmadığına, öykünün olay örgüsünün kendi içinde çelişmemesine, bilimkurgu olup olmadığına ve alenen herhangi bir siyasi oluşum lehine veya aleyhine ifadeler olup olmadığına bakarak değerlendirdik. Tüm bunların dışında -bu seferlik- çözümünün basit olduğunu düşünerek imla hatalarını görmezlikten geldiğimizi belirtmek isteriz.

Ve tüm bu süreçten sonra 2019 Seçkisine girmeye hak kazanan 27 öykünün yanında yayın ekibimizin kaleme aldığı 5 öykü ve düzenlediğimiz son üç yarışmada ilk üçe giren 9 öykü ile toplamda 41 öykü listedeki yerini aldı.

Gösterdiğiniz ilgiden dolayı tüm katılımcılara, bilimkurgu severler adına tekrar tekrar teşekkür ederiz.

İyi ki varsınız güzel insanlar.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019' a Katılan Yazarlar ve Öyküleri

1. **Özlem Kurdoğlu** - Zamanda Sörf
2. **Gurur Asi** - Garip Bir İşgal Hikâyesi
3. **Esra Kahraman** - Evrenin İyicilleri
4. **Kubilayhan Yalçın** - Ottomat: Robot-u Hûmayun!
5. **Ş. Yüksel Yılmaz** - Yolcu
6. **Murat K. Beşiroğlu** - Anne, Oğul ve Fırtına
7. **M. İhsan Tatari** - Artık Dünya'ya Gitmiyoruz
8. **Zeynep Okçu** - Huzur Emlak
9. **Gri Esin Akyıldız** - Hacimsizler
10. **Tayfun Olam** - Düşkuran
11. **Mustafa İzmirli** - Kanatlarımızı Koparamazsınız
12. **Mehmet Kaan Alpaslan** - Cezaevi
13. **Nur İpek Önder Mert** - Silahlı Peygamber
14. **Efe Sarıtunalı** - Bir Mutant Hikâyesi Daha
15. **Zeynep Kevser Şahin** - Muhteşem İstanbul Köprüsü
16. **Cem Can** - Seha
17. **Onur Gürleyen** - Davet
18. **Nilay Kayaalp** - Yansıtma Teorisi
19. **Çağla Zengin** - Dönüş
20. **Merve Bor** - Kahverengi Pelerinli Gezegen
21. **Gökhan Görmez** - Kum Kuşları
22. **Deniz K. Üstündağ** - Veda ya da Bir Şişe Kayısı Şarabı
23. **Selçuk Gökhan Kalkanoğlu** - Sıfırın İcadı
24. **Can Akcaoğlu** - Dışarıda Kaybolmuş
25. **Eren Kasapoğlu** - Değişkin
26. **M. Yağmur Polat** - Kozmoponik Geçit
27. **Mustafa Özçınar** - Yüzleşme

28. **Ufuk Yasin Yurtbil** - Zeplin
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
29. **Morpheus** - Savaş ve Barış
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
30. **Tuğrul Sultanzade** - Dilek
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
31. **Tülay Temuçin** - Dönüş Yok
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
32. **Yunus Emre Eroğlu** - Uyanış
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
33. **İsmail Turhan** - Zaman Ayracı
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
34. **Abdülkadir Doğanay** - Bulut Çobanı
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
35. **Sezen Aksın Sivrikaya** - Sonsuz Aşk
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
36. **Emre Eryılmaz** - Ses
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü

37. **Esra Uysal** - Tesadüfler
38. **İsmail Şahin** - Sıfır Şiddet
39. **Burak Fedakâr** - Sonsuzluk Direnişi
40. **Arda Tipi** - Ateşin Çocukları
41. **Sezai Özden** - Sonat

Çeviri

Arda Tipi

DÜNYA TARİHİNDE BÜYÜK SALGINLAR

17. yy.da İtalya'da vebanın resmi, Museo Storico Nazionale Dell'Arte Sanitaria'da görülebilir.

DeAgostini / Getty Images

İnsanlık tarihi boyunca medeniyetleri etkilemiş salgınların bilinen en eski örneği MÖ 430'da Mora Savaşı sırasında meydana gelmiştir.

Bu pandemilerin birçoğu, küresel nüfusun büyük kısmının ölümüne sebebiyet vermiş ve dolayısıyla insanların yaşamla ilgili daha büyük sorular sormalarına vesile olmuştur.

İşte, 11 Mart'ta DSÖ (WHO) tarafından bir pandemi olarak ilan edilen yeni koronavirüs (covid-19) de dahil olmak üzere, insanlık tarihinin seyrini değiştiren en önemli pandemilerden 11'i.

Justinian Vebası (MS 541 - 750)

Justinian I (MS 483 - 565) Bizans İmparatorluğu'nu (diğer adıyla Doğu Roma İmparatorluğu) yönetti ve onu tekrar kaybetmeden önce Batı Roma İmparatorluğu'nun büyük kısmını fethetti. Bettmann / Getty Images

6. yüzyılda Bizans İmparatorluğu'nun imparatoru 1.Justinianus'un saltanatı, bubonik (hıyarcıklı) veba salgını ile engellendi. Şimdi Justinian Vebası olarak bilinen bu salgının, o zamanlar dünya nüfusunun yarısına eşit olan 30-50 milyon insanı öldürdüğü düşünülüyor.

Justinian Vebası'nın yaşanmış olduğuna dair bulgular net ancak araştırmacılar yaklaşık 1.500 yıl önce meydana gelmiş bu salgının vehametine dair kanıtları incelemeye devam ediyorlar.

Bu salgının geleneksel anlatısında, ticaretin büyük ölçekli duraksayışı ve imparatorluğun zayıflayarak Orta Doğu, Kuzey Afrika ve Asya'nın bazı bölgelerindeki topraklarını yeniden diğer medeniyetlerin hakimiyetine teslim edişi dile getirilir. Justinian, veba başgösterdiğinde Roma imparatorluğunun doğu ve batı yarısını yeniden bir araya getirme sürecinde olduğu için, bu durum o dönemin gerçek sonu olarak itham edildi.

Sonuçta, yaşananların ne kadar korkunç olmuş olabileceği bugün de açıktır:

Dünya nüfusunun yarısı yok oldu, Roma İmparatorluğu bir daha asla birleşemedi ve Karanlık Çağlar başladı.

Kara Ölüm (1347-1351)

Toggenburg İncili'nden, vücudunu saran çıbanlardan acı çeken veba kurbanlarının resmi (1411) görüntü. Wikimedia Commons

1347 ve 1351 arasında, bubonik yani hıyarcıklı veba Avrupa'ya yayıldı ve yaklaşık 25 milyon insanı öldürdü. Avrupa nüfus seviyelerinin 1347'den önceki seviyelerine dönmesi 200 yıldan fazla zaman almıştır. Büyük olasılıkla Asya'da, özellikle de hastalığın kaynağı olduğu düşünülen Çin'de daha fazla sayıda insanı öldürmüştü.

'Kara Ölüm' olarak da bilinen pandeminin sonuçlarından biri olarak, hayatta kalanların yaşam standartlarının artması serflik uygulamasında düşüşü getirdi. İşçiler için daha fazla iş fırsatı oluştu ve sosyal hareketlilik arttı, aynı zamanda salgınla mücadele bağlamında kısa vadeli bir moratoryum (borç erteleme) hayata geçirildi.

Kültürel bağlamda da felaket mistisizmde artışa neden oldu, çünkü çekilen çile Roma Katolik Kilisesi'nin dini hakimiyetine meydan okuyordu. Öte yandan bağnazlık ve ayrımcılıkta da artışa neden oldu; önyargı ve 'günah keçicilik' Yahudi ve Romalı nüfusu da dahil olmak üzere azınlıklara karşı kıyımları beraberinde getirdi.

Çiçek hastalığı (15. - 17. yüzyıllar)

İngiliz doktor Edward Jenner'in 1796'da James Phipps'de gerçekleştiridiği ilk çiçek hastalığı aşılamasını tasvir eden tarihsiz illüstrasyon. GG Melingue tarafından yapılan bir resimden esinlenilmiştir. Bettmann / Getty Images

Avrupalılar, 1492'de Amerika kıtasına ilk vardıklarında bir dizi yeni hastalığa sebep oldular. Bunlardan biri, enfekte olanların yaklaşık % 30'unu öldüren bulaşıcı olan 'Çiçek Hastalığı'ydı.

Bu dönemde çiçek hastalığı, Amerika'da nüfusun% 90'ını teşkil eden yaklaşık 20 milyon insanın yaşamına son verdi. Salgın, Avrupalıların boşalan alanları kolonize etmelerine ve geliştirmelerine vesile yaratarak Amerikan tarihini ve küresel ekonomiyi çok uzun bir dönem için şekillendirmiş oldu.

Örneğin, "Yeni Dünya" nın maden servetinin Latin Amerika'dan gümüş ve altın şeklinde sömürülmesi, çok uzak İspanyol İmparatorluğu'nda büyük bir enflasyona yol açtı. Büyük ekonomi düşünürü John Maynard Keynes 1930'da bu "fiyat devrimi" nin modern kapitalizmin oluşumunda önemli bir dönüm noktası olduğunu yazmıştır.

Kolera (1817-1823)

Hastalar Haiti Port-au-Prince'deki Diquini Kolera

Tedavi Merkezinde sedyelerde bekliyorlar. Thomson Reuters

İlk kolera salgını Hindistan'ın Jessore şehrinde başladı ve bölgenin büyük kısmından sonra komşu bölgelere yayıldı. Milyonlarca insanı öldüren 7 büyük kolera salgından ilkiydi. Konu hakkında bilgi sahibi İngiliz doktor John Snow, 1854 yılında yayılmanın kaynağını teşhis edip Londra'nın Soho mahallesindeki belirli bir su pompasında izole ederek salgını durdurmayı başardı.

sciencephoto.com

Dünya Sağlık Örgütü koleraya "unutulmuş salgın" adını verdi ve 1961'de başlayan yedinci salgının bugüne kadar devam ettiğini söyledi. Koleranın her yıl 1.3 - 4 milyon kişiye bulaştığı ve yıllık ölümlerin 21.000 - 143.000 arasında değiştiği bildiriliyor.

Koleraya belirli bir bakteri ile kontamine yiyecek veya su yutulması sebep olmaktadır. Uçlarda seyreden gelir dağılımı eşitsizliğinin görüldüğü, sosyal gelişmişlik düzeyi düşük toplumlara ezici şekilde zarar verir. Zengin ülkeleri pek endişelendirmese de, kolera, bu konuda kendini en az savunabilecek kısımlarına zarar vererek dünyayı değiştirmeye devam etmektedir.

İspanyol Gribi veya H1N1 (1918-1919)

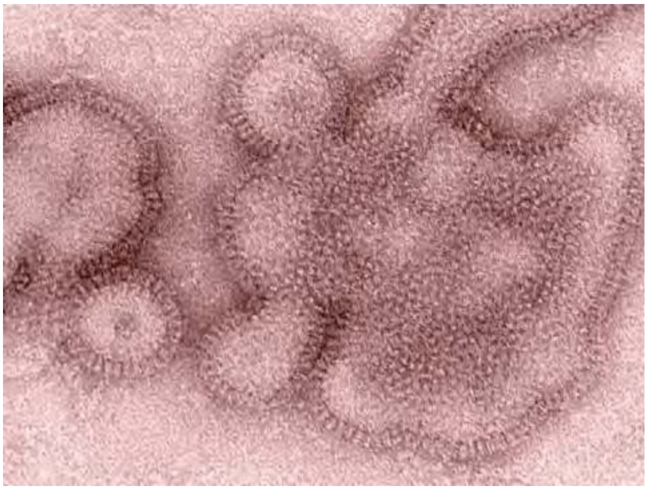
1918 İspanyol Gribi salgınında Ft. Riley, Kansas yakınlarındaki bir acil servis hastanesinde.
National Museum of Health (Ulusal Sağlık Müzesi). Latimes.com

1918 influenza pandemisi olarak da bilinen İspanyol Gribi, 21. yüzyılın başlarında yaklaşık 500 milyon insanı veya dünya nüfusunun üçte birini enfekte eden bir H1N1 virüsü salgınıydı. Pandemi, dünya çapında 50 milyondan fazla insanın ölümünden sorumluydu.

Salgın sırasında 1. Dünya Savaşı henüz sona ermişti ve halk sağlığı otoriteleri viral pandemiklerle başa çıkmak için yok denecek kadar az yetki ve öncelikliliğe sahiplerdi. Bu da doğal olarak salgının elini güçlendirerek etkisinin daha kapsamlı olmasına neden oldu.

Sonraki yıllarda, salgının nasıl gerçekleştiğini ve nasıl önlenebileceğini anlamaya yönelik araştırmalar halk sağlığında iyileşmeleri de beraberinde getirerek diğer grip benzeri virüs salgınlarının etkisini azaltmaya yardımcı oldu.

Hong Kong Grip veya H3N2 (1968-1970)

CDC (Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezleri) tarafından elde edilen bu 2011 elektron mikroskobu görüntüsü, H3N2 influenza virüslerini göstermektedir. Associated Press

Ocak 2019'da grip mevsimi, ABD tarihinin en kısa ve en hafiflerinden biri olacak şekilde şekilleniyordu. Ancak şaşırtıcı bir ikinci viral dalga, 19 Nisan 2019 Cuma günü yayınlanan grip istatistiklerine göre onu en uzun hale getirdi. (Dr. Michael Shaw, Doug Jordan / AP aracılığıyla Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezleri)

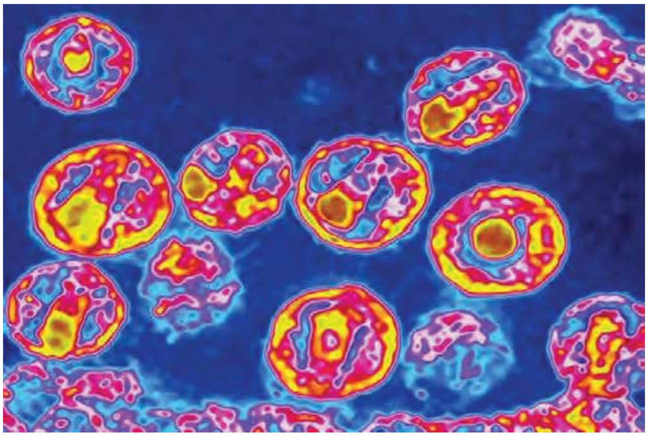
H3N2 influenza virüsünü gösteren CDC tarafından sağlanan 2011 elektron mikroskop görüntüsü. İlişkili basın

İspanyol Gribinden elli yıl sonra, başka bir grip virüsü H3N2 dünyaya yayıldı. Tahminler, küresel ölümlerin 100.000'i ABD'de olacak şekilde yaklaşık bir milyon kişiyi gösteriyordu.

Bu 1968 yılı salgını 20. yüzyılda meydana gelen üçüncü grip pandemisiydi. Diğer ikisi 1918'deki İspanyol gribi ve 1957'deki Asya gribi salgınlarıydı. Asya gribine sebep olan virüs 10 sene içerisinde evrilip tekrar ortaya çıkarak "Hong Kong gribi" adı verilen H3N2 salgınına yol açmıştı. 21. yüzyıl grip salgınlarını görmeye bundan sonra da devam etti.

1918-İspanyol Gribi salgını kadar ölümcül olmasa da, H3N2 son derece bulaşıcıydı ve Hong Kong'da bildirilen ilk vakadan 2 hafta sonra 500.000 kişi enfekte oldu. Salgın küresel sağlık kuruluşlarının aşıların gelecekteki salgınları önlemedeki hayati rolünü anlamasına yardımcı oldu.

HIV / AIDS (1981 – günümüz)

HIV virüsünün renklendirilmiş elektron mikroskobu görüntüsü. BSIP / UIG / Getty Images

Bilinen ilk HIV / AIDS vakaları 1981'de bildirilmiştir, ancak hastalık bugün de insanları enfekte etmeye ve öldürmeye devam etmektedir. 1981'den bu yana 75 milyon insan HIV virüsüne yakalandı ve bunların yaklaşık 32 milyonu hayatını kaybetti. Tedavisi olmayan, cinsel yolla bulaşan bir hastalık olarak HIV / AIDS, her yıl milyonlarca insanı etkilemeye devam etmekte olan kalıcı bir salgındır. AIDS tedavisinin

olmamasına rağmen, antiretroviral tedavi ilaçları HIV'i kontrol edebilmekte ve ilerlemesini önemli ölçüde yavaşlatarak enfekte olmuş kişilerin uzun bir yaşam sürmesini sağlamaktadır.

Basketbol süperstarı Magic Johnson, 1991'de NBA'den emekli olduğu zaman tarihi bir olaya imza atarak HIV teşhisini halka açıklayan en önemli ünlü oldu. Johnson, halen önde gelen bir işinsanı olarak kariyerine devam etmektedir. Kendisi 2012'de Los Angeles Dodgers beyzbol takımını satın alan grubun da üyesiydi.

HIV / AIDS'in küresel ekonomi üzerindeki olumsuz etkisi, özellikle Afrika'da HIV / AIDS vakalarının en büyük yüzdesine sahip olan kıtada araştırılmaya devam etmektedir. 1980'lerde ve 90'larda, küresel LGBTQ topluluğu, hastalığın üyeleri üzerindeki büyük oranlı etkisi nedeniyle alışılmadık bir şekilde bilinir hale geldi. HIV / AIDS ve homofobiye yönelik ilk filmlerden biri 1993 yılında yayınlanan Akademi Ödüllü "Philadelphia" idi.

SARS (2002-2003)

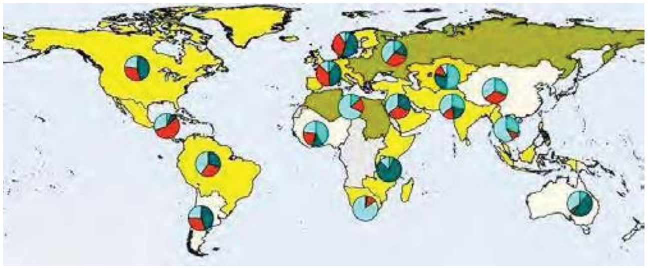
23 Nisan 2003 Çarşamba günü yolcular Pekin Demiryolu İstasyonu'nda bilet almak için beklerken SARS virüsüne karşı korunmak için maske takıyorlar. Greg Baker / AP

SARS veya Ciddi Akut Solunum Sendromu, insanları enfekte edebilen 7 koronavirüsten birinden kaynaklanmakta olan bir hastalıktır. 2003 yılında, Çin'in Guangdong eyaletinden kaynaklanan salgın, toplam 26 ülkeye hızla yayıldığı ve 8.000'den fazla insanı enfekte ederek 774 kişiyi öldürdüğü için küresel bir pandemi haline geldi.

2003 SARS pandemisi, etkilenen alanların ve enfekte olmuş bireylerin karantinaya alınarak izole edilmesi de dahil olmak üzere küresel otoriteler tarafından yürütülen yoğun bir halk sağlığı karşı-hareketi sayesinde büyük ölçüde sınırlanabildi. Yeni tip 2019 koronavirüsünü inceleyen bilim adamları, genetik yapısının SARS virüsüyle % 86.9 aynı olduğunu keşfettiler ve yetkililer şimdi hükümetlerin 2003'teki bu sınırlama prosedürlerinden herhangi birini başarıyla tekrarlayıp tekrarlayamayacaklarını görmek için ikisini karşılaştırıyorlar.

SARS salgını, özellikle halka açık yüzeylerin düzenli olarak dezenfekte edildiği ve yüz maskelerinin ortak bir manzara haline geldiği Hong Kong'da viral hastalık bulaşmasını önleme konusunda farkındalığı artırdı.

Domuz Gribi veya H1N1 (2009-2010)

2020 Mart tarihli güncellenmiş Dünya influenza haritası. Açık mavi ile belirtilmiş grafik dilimler H1N1 vakalarını göstermektedir. Who.int

2009 yılında ABD'de yaklaşık 60.8 milyon insanı enfekte eden, 151,700 - 575,400 aralığında küresel ölümlerle kendini gösteren yeni bir grip virüsü formu ortaya çıktı. Bulaşmanın başlangıçta domuzdan insana geçecek şekilde gerçekleştiği bulgusu dolayısıyla 'Domuz Gribi' olarak adlandırılan H1N1, virüsle ilişkili ölümlerin% 80'inin 65 yaşından küçük insanlarda meydana gelmesi nedeniyle tipik grip salgınlarından farklıydı. Grip salgınlarında ölümler genelde 65 yaşından büyüklerde görülmektedir.

H1N1, 21. yüzyılda bir viral pandeminin ne kadar hızlı yayılabileceğini bize gösterdi ve böylelikle küresel toplumun gelecekte daha hızlı tepki vermesi için ihtiyaç duyacağı hazırlıkların önemini bir kez daha ortaya koymuş oldu. Domuz gribinin insanlara mirası, gelişmiş sağlık sistemlerine sahip birçok ülkenin hızlı hareket eden, grip benzeri bir salgın karşısında ne derece kırılgan kalabileceğinin bir göstergesi oluşuydu belki de.

Ebola (2014-2016)

Beni, Kongo, 2019 bir Ebola kurbanının cesedini gömen işçiler. Jerome Delay / AP Photo

Salgının başladığı yere yakın bir nehrin adını taşıyan Ebola virüsü, çoğu modern pandemiye kıyasla menzili ile sınırlı, ancak inanılmaz derecede de ölümcüldü. 2014 yılında Gine'deki küçük bir köyde başladı ve Batı Afrika'daki birkaç komşu ülkeye yayıldı. Virüs, çoğu Gine, Liberya ve Sierra Leone'de yaşayan 28.600 enfekte insanın 11.325'inin ölümüne sebep oldu. CDC (Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezleri) 'ne göre, Ebola bulaşan 8 Amerikalıdan biri ölmüştü.

Ebola'nın yukarıdaki üç ülkeye gelen yatırımların kesintiye uğramasıyla toplam 4.3 milyar dolara mal olmuş olabileceği tahmin ediliyor. 'Unutulmuş Salgın' Kolera gibi, Ebola'nın da en çok zarar verdiği ülkeler, kendisiyle mücadele edebileceği en az donanıma sahip olanlardı.

Coronavirus veya COVID-19 (2019 – günümüz)

Başkent Seul'u dezenfekte etmekle görevli Güney Koreli askerler, 4 Mart 2020. Woohae Cho / Getty Images

COVID-19 olarak bilinen hastalığa neden olan yeni tip koronavirüs salgını, küresel toplumun virüs salgınlarına karşı kırılganlıklarını yeniden ortaya koymuştur. 18 Mart 2020 itibariyle dünya çapındaki vakalar 200.000'i

aşmış ve 8.000'den fazla ölüme yol açmıştır. Vakaların büyük çoğunluğu o tarihte Çin'de meydana gelmişti. 11 Mart'ta WHO (Dünya Sağlık Örgütü) salgını bir pandemi olarak nitelendirdi.

Tahminler, Coronavirüs'ün büyük ölçüde dünyaya yayılacağını ve nihayetinde küresel nüfusun % 40 - 70'ini enfekte edebileceğini göstermektedir. Avustralya Ulusal Üniversitesi tarafından yapılan bir araştırma, koronavirüsün milyonlarca ölüme neden olacağını ve küresel GSYİH'ya 2,4 trilyon dolar civarında zarar vereceğini tahmin ediyor.

CDC, bireyler arasında sosyal mesafe bırakılmasını ve 10'dan fazla kişiden oluşan görüşmelerin iptalini veya ertelenmesini tavsiye etti. Bu yönergelere göre, New York dahil birçok şehir, restoran ve barlardan yemek servislerini kapatmalarını, sadece evlere servis ve teslimat yoluyla çalışmalarını talep etti. Hizmet sektörü ani işten çıkarmalar ve ücretsiz izinler nedeniyle ağır darbe aldı. Deutsche Bank ve diğer büyük bankalar 2020'nin ilk yarısında bir durgunluk bekliyorlar.

İlk aşamalarındaki salgın, yaklaşık on yıl önce Domuz Gribi salgınının da hissettirmiş olduğu gibi, modern dünyanın tedbirlilik ve grip benzeri virüsleri tecrit kabiliyetindeki zayıflıklarını ortaya koymuş oldu. Ancak dünya ekonomisine verdiği zarar, hükümetlerin tepkilerinin ölçeğine bağlı olarak, Büyük Buhran veya 1800'lerin 'panikleri'nden bu yana en kötü durgunluğu hatırlatıyor.

Kaynakça

Businessinsider.com (Ryder Kimball)

Latimes.com

Time.com

Çok Yakında!

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2020 için, Eylül 2019 da başlattığımız katılım süresini tamamlamış bulunuyoruz.

Gönderdikleri öyküleri, belli sebeplerden ötürü seçkiye dâhil edemesek bile, bir sonraki seçkiye katılabileceklerinin sinyallerini veren pek çok katılımcı olduğunu görmek/bilmek bizi gerçekten çok mutlu etti. Hepsi çok kıymetli zamanlarını ayırarak birbirinden güzel öykülerle, farklı evrenleri önümüze serdiler. Hepsine, ilgileri için ayrı ayrı teşekkür ediyoruz.

Bu yıl da katılım yüksek oldu.

Tam olarak 72 öykü tarafımıza ulaştı. Geçen yıl olduğu gibi 1 öykü katılım şartlarını sağlayamadığı için değerlendirme aşamasına giremedi. Başka bir öykü ise yıllar önce başka bir platformda yayınlanmış olduğu için değerlendirmeye alınmadı.

Öyküler yine yedi kişilik ekibimiz tarafından defalarca okunarak ve üzerinde tartışarak değerlendirildi.

Seçkiye katılabilecek öyküleri değerlendirirken;

Öncelikle anlatım diline, dil bilgisine, argo sınırlarını aşarak rahatsız edici derecede -küfür, hakaret- barındırmadığına, öykünün olay örgülerinin kendi içinde çelişmemesine, bilimkurgu olup olmadığına, alenen herhangi bir siyasi oluşum lehine veya aleyhine ifadeler olup olmadığına ve mantık hataları olup olmadığına bakılarak değerlendirildi.

Geçen yıldan farklı olarak dilbilgisi ve imla hatalarına bu yıl daha özenli ve dikkatli yaklaşacağımızı ilanda da belirtmiştik. Çoğu öykü bu sebeplerden ötürü değerlendirmeden geçemedi.

Ve tüm bu süreçten sonra 2020 Seçkisine girmeye hak kazanan 28 öykünün yanında, Kenan Böğürcü'nün Kolordu isimli çizgi öyküsü, yayın ekibimizin kaleme aldığı 4 öykü ve bir çizgi öykü, düzenlenen son iki yarışmada ilk üçe giren 7 öykü ve YBKY 8. Kısa Öykü Yarışmasında Jüri Özel Ödülü alan Azra Ulukaya'nın Vicdan isimli öyküsü ile birlikte toplamda 42 öykü listedeki yerini aldı.

Önümüzdeki yıl seçkiye bir yıl ara verme kararı aldık. Hem insanlar biraz dinlensin hem de öykülerimiz biriksin istedik. Yani; bu yıl öykü seçkisini çıkardıktan sonra 2021'in eylül ayına kadar yarışmalara devam edeceğiz. Bu, bir yandan da 2022 Seçkisine girecek öyküler için de hazırlık olacak.

Bildiğiniz gibi kitabın gelirini Özgen Berkol Doğan Bilimkurgu Kütüphanesi'ne bağışlıyoruz. YBKY 2018 Bilimkurgu Öykü Seçkisi'nin gelirini geçtiğimiz aylarda kütüphaneye aktardık. 2019 Seçkisinin de telifi bize ulaştığında aynı şekilde kütüphanenin hesabına aktaracağız. 2020 Öykü Seçkisi'nin de telifi de aynı şekilde değerlendirilecek. Bu yüzden geçmiş yıllarda olduğu gibi katılımcılardan feragat belgesi isteyeceğiz.

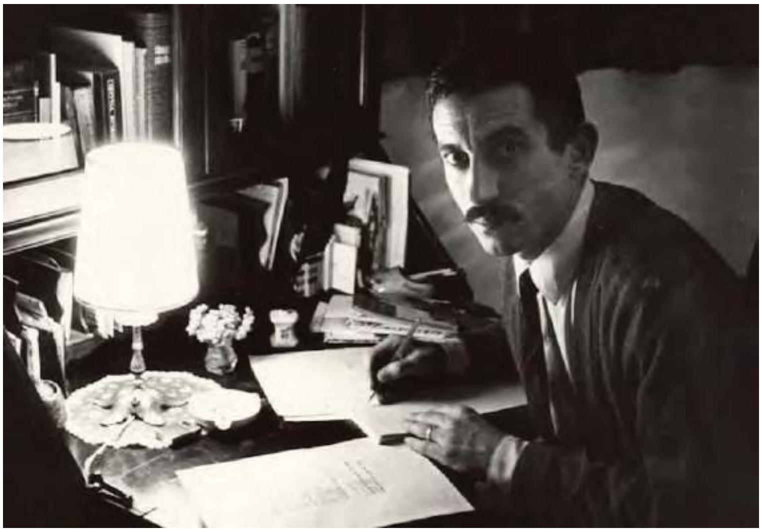
Bilimkurgu edebiyatı literatürüne, bu listeyle adını yazdıran yazarlarımızı tekrar tebrik ediyor, çabaları ve bilimkurguya destekleri için tekrar tekrar teşekkür ediyoruz.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2020' ye Katılan Yazarlar ve Öyküleri

1. **Özlem Kurdoğlu -** *Matriksi Yenen Adam*
2. **Gurur Asi -** *Klon İsyanı*
3. **Selim Erdoğan -** *Kriz Geçirmez*
4. **Kubilayhan Yalçın -** *Atopya*
5. **Yüksel Yılmaz - Hasta**
6. **Murat K. Beşiroğlu -** *Yatağın Altındaki Şehir*
7. **Bertuğ Kodamanoğlu -** *k= -1*
8. **Kenan Böğürcü -** *Kolordu - Çizgi Öykü*
9. **Cem Can** - *Bul ve Getir*
10. **Zeynep Okçu** - *Vuslat Sona Erdi*
11. **Gri Esin Akyıldız** - *Robotik Bir Dışkı*
12. **Mehmet Fatih Balkı** - *Yarım Peygamber*
13. **Efe Sarıtunalı** - *Ayak Sesleri*
14. **Mustafa İzmirli** - *S.U.S.*
15. **Bekir Sert** - *Duvarın Ötesi*
16. **Serpil Ülger** - *Bir Canavar Yaratmak*
17. **Selahattin Başboğa** - *Hayatın Matematiği*
18. **Olcay Şeker** - *Davetsiz Misafirler*
19. **Mehmet Ali Kaynak** - *Yeni Efendiler*
20. **Gökcan Şahin** - *Mavi Fil Mavi Tavşan Mavi Önlük*
21. **Ceren Altay** - *Suikastçının Şiir Defteri*
22. **Saniye Öztaş -** *İnsanlık İçin Ne Kadar Fedâkar Olabilirsin!*
23. **Onurcan Kurt** - *Gelecek Yankısı*
24. **Nurdan Atay** - *Yaşam Filizi*
25. **Burak Vargeloğlu** - *Ouroboros*
26. **Aysun Erdoğan -** *Ekin ve Nesil*
27. **Mehmet Kardaş** - *Akılsız Ev*
28. **Pınar Karaca** - *Kıpırtısız*
29. **M. Yağmur Polat** - *Otomatik Kirpi-R1*
30. **İsmail Turhan** - *VE-E-DE-A*
    YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
31. **Ferruh Oğuz** - *Kalabalığın Ortasında Birkaç Saat*
    YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
32. **Mustafa S. Elitok** - *Küçük Kıyamet*
    YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
33. **Eren Kasapoğlu** - *Çarpışma*
    YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
34. **Mehmet Sancar Gürci** - *Sanık 237*
    YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
35. **Tolga Eligül** - *aRİN*
    YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
36. **İsmail Çakır** - *Dünya'nın Hakimi*
    YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
37. **Azra Ulukaya** - *Vicdan*
    YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması Jüri Özel Ödülü
38. **Esra Uysal** - *Garaj*
39. **İsmail Şahin** - *Petoburlar*
40. **Arda Tipi** - *Makineden Tanrı*
41. **Burak Fedâkar** - *Sonsuzluk Aşkı*
42. **Sezai Özden** - *Böcek Tarlaları*
    Çizgi Öykü

Bilimkurgu Sözcüğünü Türkçeye Kazandıran Kişi

ORHAN DURU

(d. 18 Aralık 1933, İstanbul - ö. 25 Ocak 2009 İstanbul), Türk yazar ve gazeteci.

Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi'nden mezun oldu. Mezuniyetten sonra bir süre aynı fakültede, asistan olarak görev yaptı. 27 Mayıs 1960 askerî darbesinin ardından kurulan askerî yönetiminin Ekim 1960'ta üniversitelerden ihraç ettiği 147 öğretim üyesinden biridir. Bir süre veterinerlik yaptı. Yazılarını ilk olarak Mavi dergisinde yayımladı. Gazeteciliği kendine meslek olarak seçti. Ulus, Cumhuriyet, Milliyet, Güneş ve Hürriyet gazetelerinde çalıştı. En son Interstar TV'de haber müdürlüğü yaptı. Bu görevden sonra, yazarlık yapmaya devam etti. Yazar ve çevirmen Sezer Duru'nun eşidir. Bir süredir tedavi gördüğü Surp Agop Hastanesi'nde 25 Ocak 2009 saat 02.30'da vefat etti. Orhan Duru ayrıca İngilizce science-fiction sözünü Türkçeye bilim-kurgu olarak tercüme eden, kullanan ve bu sözcüğü Türkçeye kazandıran kişidir. Bu kullanım daha sonra Türk Dil Kurumu tarafından resmîleştirilmiştir.

Orhan Duru'nun Eserleri

Bırakılmış Biri (1959),
Denge Uzmanı (1962),
Ağır İşçiler (1974),
Yoksullar Geliyor (1982),
Şişe (1989),
Bir Büyülü Ortamda (1991),
Kısas-ı Enbiya (1979),
Kıyı Kıyı Kent Kent (1977),
Hormonlu Kafalar (1992),
İstanbulin (1995),
Küp (2008),
Amerikan Gizli Belgeleriyle Türkiye'nin Kurtuluş Yılları
Düşümde ve Dışımda
Yeni ve Sert Öyküler
Fırtına
Tango Geceleri
Sarmal - Toplu Öyküler
O Pera'daki Hayalet
Kazı
Durgun ve İşsiz

Çeviri-Uyarlama

O Pera'daki Hayalet (1996)
Sierra Madre'nin Hazineleri (B. Traven'den),
Gizli Tarih (Prokopius'tan),
Çağdaş Fizikte Doğa (Werner Heisenberg'den)
Durdurun Dünyayı İnecek Var (1968 - Antony Newley ve Leslie Bricuss'tan),
Sınırdaki Ev (1970 - Slawomir Mrozek'ten),
Übzik Baba (1990 - Alfred Jarry'nin Kral Übü'sünden)

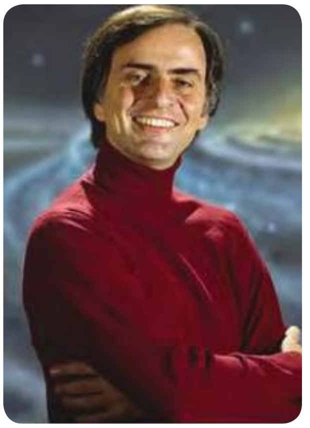
(Alıntı, Vikipedi)

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR®
Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey
yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
MART 2020 SAYI 35
Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm 9
KENAN BÖĞÜRCÜ
Edgar Allan Poe
ARDA TİPİ
Film Müzikleri İncelemesi
Maymunlar Cehennemi ya da İnsanların Yarattığı Cehennem!
BURAK FEDÂKAR
Neden Bilimkurgu?
COŞKUN HEPYONAR
Yerli Oyun İncelemesi
COLONY
ESRA UYSAL
Kitap İncelemesi
ZENAR'IN GELECEĞİ
MURAT YILMAZ
İSMAİL ŞAHİN
Kısa Öykü
Düz mü, Yuvarlak mı?
YEŞİM ŞAHİN
Ne Yesek?
FARUK KORKMAZ
Değişkin
EREN KASAPOĞLU
7. YBKY Kısa Öykü Yarışması ÜÇÜNCÜSÜ
Dünya'nın Hakimi
İSMAİL ÇAKIR
8. YBKY Kısa Öykü Yarışması ÜÇÜNCÜSÜ
Değişkin: Anarşist
EREN KASAPOĞLU
İzmir Kralı
Novella Bölüm 2
KUBİLAYHAN YALÇIN
Roman
İkinci Kitap- Bölüm-2
Kapının İncisi
AYSUN ERDOĞAN
Son İnsan - Bölüm 24
GÜRHAN ÖZTÜRK

Bilimkurgu Yazarları Dizisi - 23

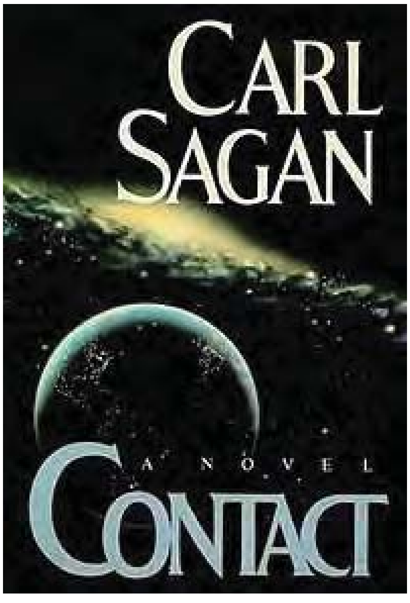
SETI, Contact, Cosmos, Garajımdaki Ejderha...

Carl Sagan

Carl Edward Sagan (d. 9 Kasım 1934 - ö. 20 Aralık 1996), Amerikalı gökbilimci, astrobiyolog. Bilimin popülerleşmesi için yaptığı çalışmalarla tanınır.

Astrobiyolojinin öncülerindendir ve Dünya Dışı Akıllı Varlık Araştırması'nın (SETI) ilerlemesinde büyük katkıları olmuştur. Popüler bilim kitaplarıyla ve yazımında yer alıp sunduğu ödüllü televizyon dizisi *Cosmos (Kozmos)* ile dünya çapında tanınmıştır. Ayrıca, 1985 yılında yayımlanan *Contact (Mesaj)* adlı romanı, Jodie Foster'ın oynadığı aynı isimli film ile 1997 yılında beyaz perdeye aktarılmıştır. Çalışmalarında her zaman bilimsel yöntemi savunmuştur.

Bir tür kemik iliği neoplazistik hastalığı olan myelodysplasia (Myelodysplastic syndrome) hastalığından dolayı yaşama veda etmiştir.

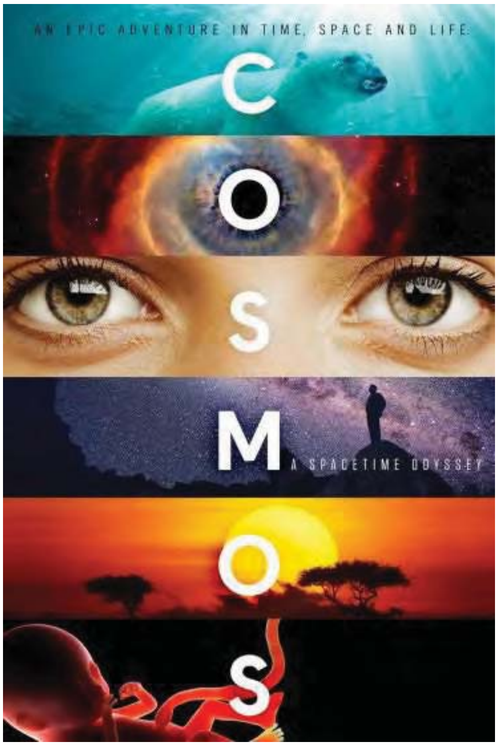
Carl Sagan, Brooklyn'de doğdu. Ailesi Musevi'ydi. Babası Samuel Sagan terzi, annesi Rache Molly Gruber ev kadınıydı. Sagan, Chicago Üniversitesi'nden 1955'te mezun oldu. 1956'da fizik üzerine yüksek lisans derecesi aldı, 1960'ta astronomi ve astrofizik üzerine doktora yaptı. Üniversite öğrenciliği süresince genetik bilimci H. J. Muller'in laboratuvarında çalıştı.

1960'ların başında, bilim adamlarının elinde Venüs gezegeninin yüzeyinin temel özellikleri hakkında bile kesin veriler yoktu. Olasılıkları içeren bir rapor hazırladı. Kendi görüşü gezegenin kuru ve sıcak olduğu yönündeydi. Konuk katılımcı olarak, Caltech Jet İtki Laboratuvarı'ndaki Venüs'e yapılacak Mariner görevlerine, tasarım ve düzenleme alanında katkıda bulundu. 1962'deki Mariner 2 görevinin başarıyla gerçekleştirilmesinin ardından, gezegen hakkındaki görüşleri, elde edilen veriler ile doğrulanmıştır.

Sagan, 1968'de Cornell Üniversitesi'ne geçmesine kadar, Harvard Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olarak çalıştı. 1971'de Cornell Üniversitesi'nde profesör oldu ve bir laboratuvarın başına geldi. Güneş Sistemi'nin keşfi için çalışan pek çok insansız uzay görevini yönetti. Görev sonrası Güneş Sistemi'ni

terkedecek olan uzay sondalarının üzerine, dünya dışı akıllı uygarlıkların bulması halinde anlayabileceği evrensel ve değişmez bir mesaj koyma fikrini ortaya attı. Bu şekilde gönderilen ilk mesaj, *Pioneer 10* sondasının üzerine yerleştirilmiş olan ve üzerinde evrensel olarak anlaşılabilir şekiller bulunan, altından bir plakadır. Bu konudaki çalışmalarını Pioneer 10'dan sonra da geliştirmeye devam etti. Geliştirilmesine yardım ettiği en detaylı ve üzerinde en çok çalışılmış mesaj, Voyager Altın Kaydı'dır. Bu kayıt, Voyager uzay sondaları üzerine yerleştirilmiştir.

Sagan, Satürn'ün uydusu Titan ve Jüpiter'in uydusu Europa'nın okyanuslara (Europa için söz konusu olan yüzeyin altındaki okyanuslardır.) sahip olabileceği hipotezini ilk ortaya atanlardandır. Bu hipotez beraberinde, Europa'daki sıvı okyanusların yaşam için potansiyel bir habitat oluşturabileceği önermesini de getirmektedir. Europa'nın yüzey altı okyanusları daha sonra Galileo uzay aracı tarafından dolaylı yollarla kanıtlanmıştır.

Jüpiter'in atmosferinin, Mars'taki mevsimsel değişimlerin ve Satürn'ün uydusu Titan'ın anlaşılmasına yardım etmiştir. Sagan, Venüs'ün atmosferinin aşırı derecede sıcak ve yoğun olduğunu ispatlamıştır. Ayrıca Venüs'te yaşamın karşısındaki en büyük tehdit olan küresel ısınmanın, Dünya'da da her an şiddeti artan bir tehlike içerdiğini fark etmiştir. Mars'taki mevsimsel değişikliklerin, diğerlerinin söylediği gibi bitki örtüsünün değişmesi ile değil, rüzgârla savrulan tozlarla ilgili olduğunu ileri sürmüştür.

Carl Sagan, Dünya dışında akıllı yaşamın araştırılmasından yanaydı. Bilim dünyasını, Dünya dışı akıllı yaşam formlarından gelen sinyalleri dinlemek için büyük radyo-teleskopları kullanmaya sevk etmiştir. Diğer gezegenlere sondalar gönderilmesi gerektiğini savunmuştur. Carl Sagan, on iki yıl boyunca Icarus dergisinin editörlüğünü yapmıştır. Planetary Society'nin kurucularındandır. Ayrıca Sagan, SETI Enstitüsü'nün yönetim kurulu üyesiydi.

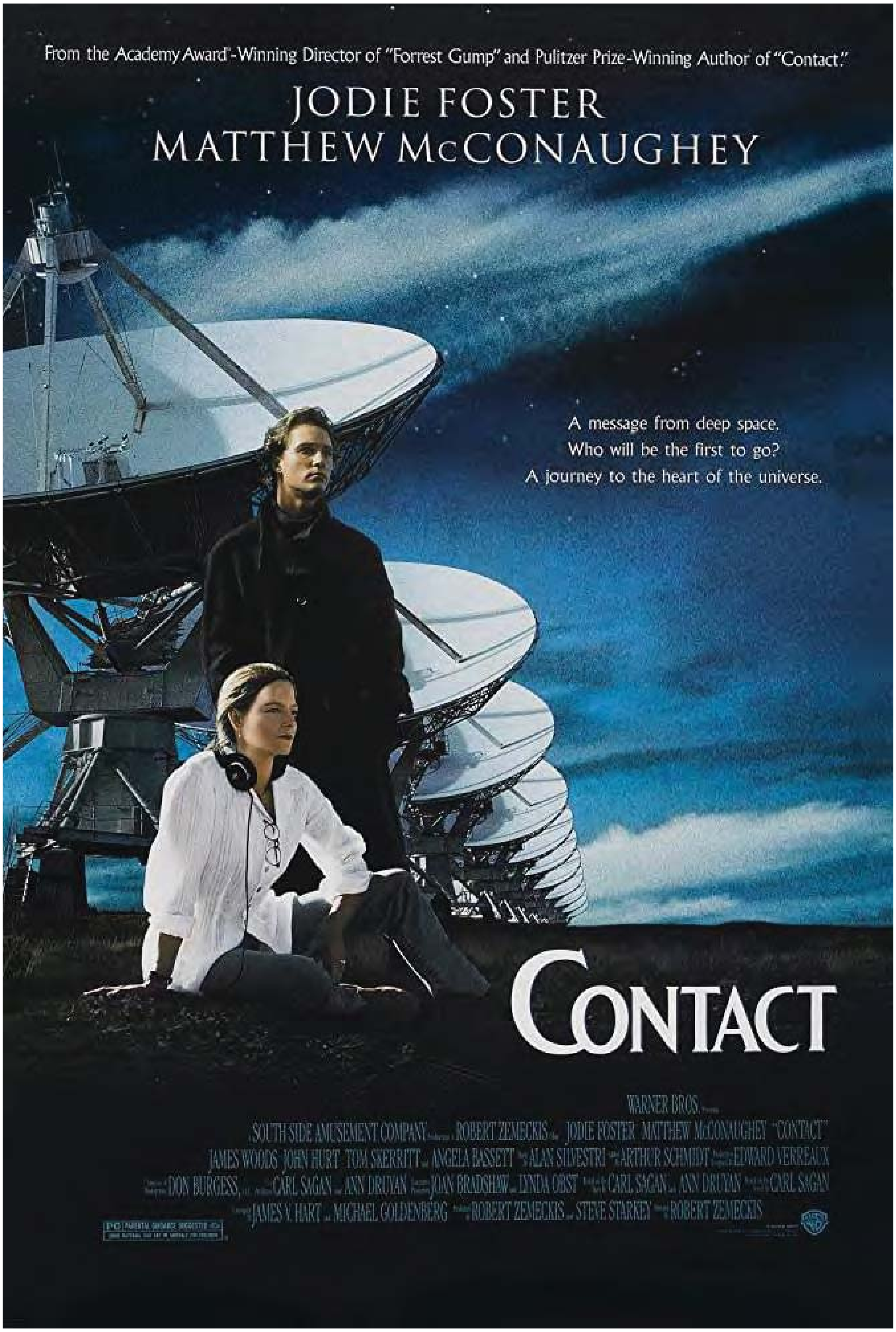
Carl Sagan, büyük çaptaki bir nükleer savaşın, nükleer kış denilen iklimsel değişikliklere sebep olması tehdidine karşı bir bildirinin altına da imzasını atmıştır. Kuveyt'te Saddam Hüseyin'in askerleri tarafından kurulmuş olan tüten petrol ateşlerinin, oluşturdukları kara bulutlarla, ekolojik bir felakete yol açabileceğini öne sürmüştür (Bunu daha sonra yanıldığı tahminler

arasında sayar). Emekli atmosfer fizikçisi Fred Singer, Sagan'ın bu önermesini saçma bulduğunu belirtmiş, bu dumanların birkaç gün içinde dağılacağını söyleyerek reddetmiştir.

Sagan, *Karanlık Bir Dünya'da Bilimin Mum Işığı* kitabında "Karşıtbilim" adlı bölümde pseudoscience (sözde bilim) örneklerine de değinmiştir. Sagan, "Karşıtbilim" (Antiscience) deyimini "sözde bilim"den farklı olarak bilimi hedef alan saldırıları ifade etmekte kullandığını söyler. Sagan bu bölümde, bilimi güvenilmez olarak lanse etme çabasındakilerden bahseder. Bilimsel yöntemleri bu şekilde ekarte ederlerken diğer yandan da güvenilir bilgi diye kendi kabullerini rahatça sunmalarındaki tutarsızlığı tekrar deşifre eder. Bilim adamlarının hata yapmaktan muaf olmadıklarını belirtir ve kendi bazı hatalarını veya yanlış tahminlerine de değinerek, hata yapmakla "sözde bilim" yapmak arasındaki farka vurgu yapar. Çeşitli bilim adamlarının çeşitli tarzları olabilir. Fikirleri test edilebilir olduğu ve aşırı dogmatik davranmadıkları sürece en spekülatif fikirlerin bile zararlı olmaktan ziyade ilerlemeyle katkı sağlayabileceğini ifade eder.

Ayrıca, Ay yüzeyinde bir bomba patlatmayı amaçlayan, Birleşik Devletler Hava Kuvvetleri tarafından gerçekleştirilen Project A119 adlı bir projede araştırmacı olarak bulunmuştur

Sagan'ın düşüncelerini ifade etme kabiliyeti, pek çok insanın evreni daha iyi anlamasını sağlamıştır. 1977-1978 yıllarında Royal Institution'da Gençler için Noel Konferansları'na katıldı. Ayrıca 1980 yılında astronominin geniş kitlelerce sevilmesini sağlayan 13 bölümlük "Cosmos" isimli bir belgesel hazırladı. Söz konusu belgesel, yayınlandığı her ülkede halkın ilgisini topladı ve sonradan yapılan belgeseller için örnek teşkil etti. Bu başarıda, Sagan'ın yazılarında da kullandığı kendine özgü dilin önemli payı vardı. Belgeselle aynı ismi taşıyan kitapta da yer alan şu ifadesi buna örnektir: "DNA'mızdaki nitrojen, dişlerimizdeki kalsiyum, kanımızdaki demir, elmalı turtamızdaki karbon, çöken yıldızların içlerinde yapıldı. Bizler, yıldızların malzemesinden yapıldık." 1985 yılında yayımlamış olduğu "Contact" adlı roman, 1997 yılında film olarak beyaz perdeye yansıtılmış ve epey beğeni toplamıştır.

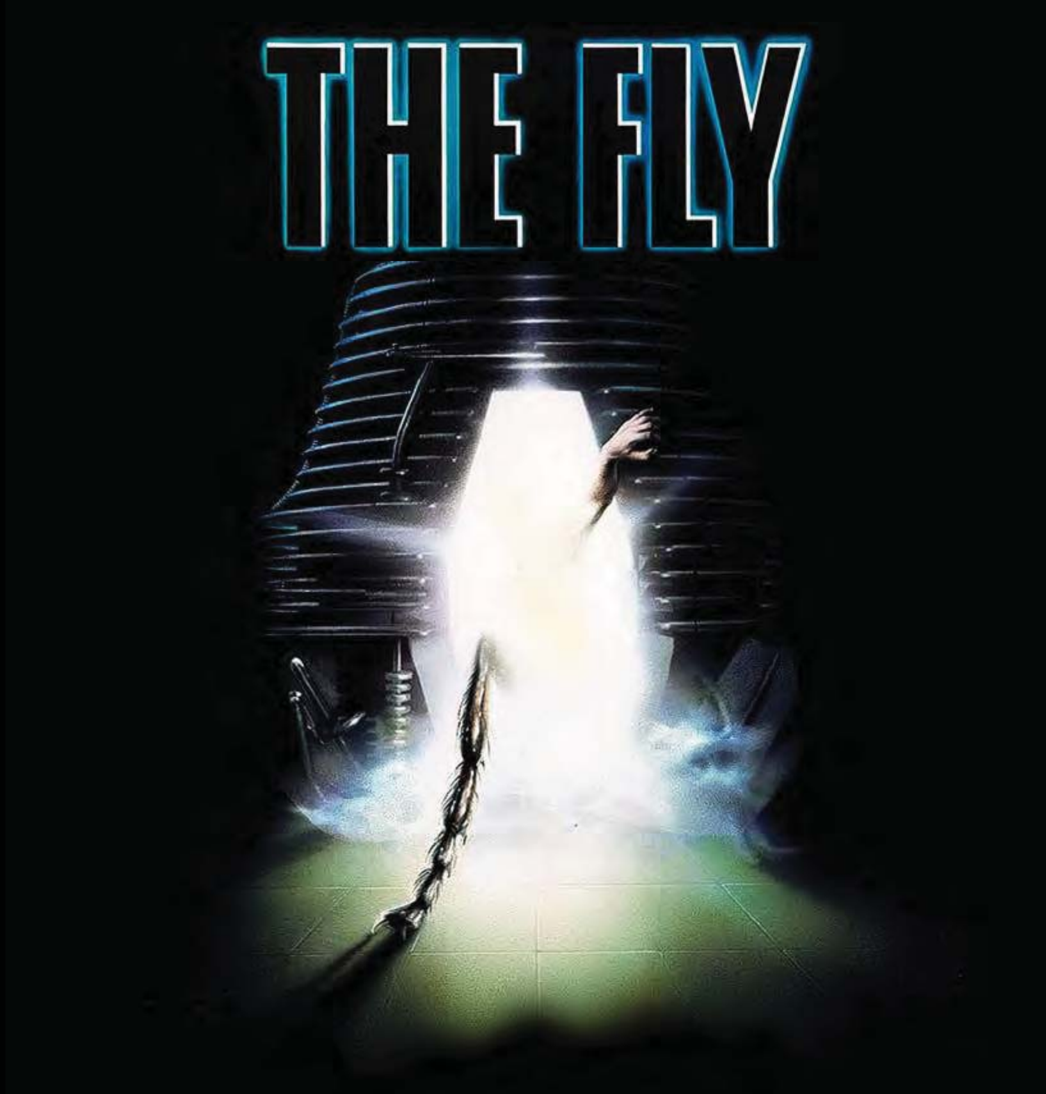

From the Academy Award®-Winning Director of "Forrest Gump" and Pulitzer Prize-Winning Author of "Contact."
JODIE FOSTER
MATTHEW McCONAUGHEY
A message from deep space.
Who will be the first to go?
A journey to the heart of the universe.
CONTACT
WARNER BROS.
SOUTH SIDE AMUSEMENT COMPANY ROBERT ZEMECKIS JODIE FOSTER MATTHEW McCONAUGHEY "CONTACT"
JAMES WOODS JOHN HURT TOM SKERRITT ANGELA BASSETT ALAN SILVESTRI ARTHUR SCHMIDT EDWARD VERREAUX
DON BURGESS CARL SAGAN ANN DRUYAN JOAN BRADSHAW LYNDA OBST CARL SAGAN ANN DRUYAN CARL SAGAN
JAMES V. HART MICHAEL GOLDENBERG ROBERT ZEMECKIS STEVE STARKEY ROBERT ZEMECKIS
PG PARENTAL GUIDANCE SUGGESTED

Film Müzikleri İncelemesi - Bölüm 14

Burak Fedakâr

Sinek Küçüktür ama Mide Bulandırır!

BİLİM VE HIRS DENGESİ

Çağlar boyu din baskısıyla sekteye uğrayan bilimsel gelişmeler, geçtiğimiz iki yüzyıl boyunca teknolojik ve sağlık açısından insanlığın ilerleme kaydetmesinde başrol oynadı. Hayatlarını bilime, bilinmeyeni keşfe adayan binlerce bilim insanı bugünün dünyasında imkansız denilen buluşların peşinde daha rahat koşuyorlar artık. Tabii ki yeni buluşlara devasa şirketlerin bütçe sağlaması ve o buluşların getirilerinden sağlanacak ekonomik kazanç girdisi kapitalist düzenin sorunsalı olarak karşımıza çıkıyor. Ancak insanlık, başına bir felaket açmazsa elbette bu kapitalist ve çıkarcı yaklaşım da zaman içinde yumuşayıp, türümüzün genel ihtiyaçlarını maksimum düzeyde karşılayacak bir şekle kavuşacaktır.

Bilim ve bilim insanı birlikteliğinin türümüz adına muazzam olanaklar sağlaması yanında pek çok bilimsel buluşun da başımıza ciddi işler açtığını geçmiş olumsuz örneklerle görüyoruz. İnsanlığın sağlığı veya rahat yaşam koşullarını geliştirmek amacıyla ortaya çıkan yeniliklerin dışında türümüzün geleceğini tehdit eden buluşların varlığı da bilimin ne kadar doğru amaçlarla kullanıldığını pek çok zaman sorgulatıyor bizlere. Bilimin yarar ve zarar dengesinin olması çok doğaldır ve merak artı hırsla hareket etmeyi düstur edinmiş bir tür olarak normalin üstünde zekaya ve yaratıcı güce sahip beyinlerin zaman zaman yollarını şaşırmaları ya da istedikleri sonuca ulaşmak adına olmayacak risklere girmeleri insan doğası gereği kaçınılmaz oluyor. Gereğinden fazla hırsın neticesinde çoğunluk olarak bilim insanları olumsuz etkilenirken bulunduğu çevrenin dışına çıkan tehlikeli buluşların zararlı etkilerinden de sayısız insanın zarara uğradığını görüyoruz.

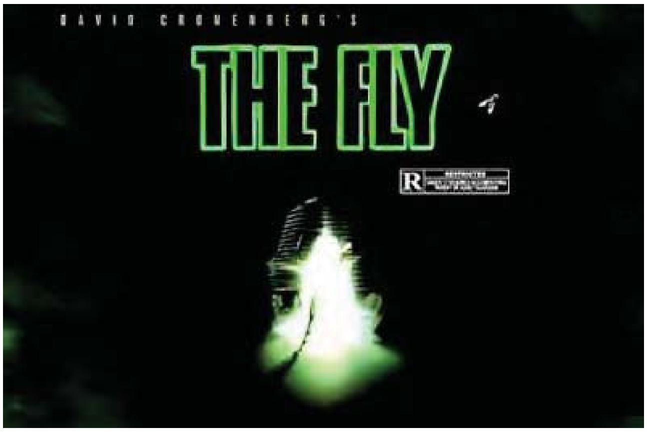
Bilim insanı ve abartı hırslarının sonuçlarını Hollywood sineması bilim kurgu ve korku türleri içinde bilindik senaryo tekniklerini kullanarak beyaz perdeye yıllardır başarıyla uyarlıyor. Dünyayı değiştirecek buluşun peşinde olan bilim insanının tam başarıya ulaşırken aniden meydana gelen bir aksaklık neticesinde yaşadığı başarısızlık

ve bunu kabul edememesi neticesinde daha kötü sonuçlar verecek atılımlar yapması üzerine yaşanan faciaların temel konuyu oluşturduğu bu filmler hala ciddi gişe getirisi sağlamaya devam ediyorlar.

İşte bu tür yapımlara en güzel örneklerden biri olan 1986 yapımı David Cronenberg yönetiminde The Fly, idealist bilim insanı ve aşırı hırsının kurbanı olması üzerine ilerleyen konusuyla tüm zamanların en başarılı bilim kurgu - korku türü filmlerden biri olarak karşımıza çıkıyor.

THE FLY

IŞINLA BENİ VE MÜMKÜNSE LÜTFEN TEK PARÇA OLSUN!

Farklı ve hırslı kişiliğiyle değişik bir bilim insanı olan Seth Brundle'nin keşfettiği ve dünya tarihini değiştirecek ışınlanma buluşunun istenmeyen sonuçlara yol açacağı The Fly, George Langelaan'ın kısa bir öyküsünden 1980'li yılların başında senaryo yazarı Charles Edward Pogue tarafından senaryolaştırılır. Senaryoyu yapımcı Stuart Cornfeld'e götüren Pogue filmin hazırlıkları için hızlı bir anlaşmaya varır. Yapımcı Cornfeld Fox stüdyosuna senaryoyu tavsiye eder. Stüdyo projeyi ilk başta destekler ancak senaryonun bitmiş halini beğenmediğinden dolayı projeden çekilir. Cornfeld, Fox stüdyolarıyla başka bir firmadan kaynak bulabilirse filmin dağıtımını yapmayı kabul edeceği yeni bir anlaşma yapar.

Artık projenin yeni yapımcısı Mel Brooks'tur ve film Brooksfilms tarafından çekilecektir. Cornfeld ve Brooks farklı işlerde pek çok defa bir araya gelmişti. Brooks senaryoyu beğenmesine rağmen farklı bir yazara ihtiyaç duyar ve Pogue ekipten çıkarılır. Yerine gelen Walon Green bekleneni veremez ve Pogue yeniden senaryo ekibinin başına getirilir. Bütün bunlar olurken Brooks ve Cornfeld yönetmen arayışına girerler. İlk aday David Cronenberg olur ama aynı dönem Total Recall filmiyle ilgilenen yönetmen teklifi kabul etmez. Bunun üzerine yapımcılar genç İngiliz yönetmen Robert Bienman isminde karar kılar. Ancak Bienman özel hayatında yaşadığı bazı aksaklıklar sebebiyle projeden çekilir. Tam bu sırada Cronenberg'in Total Recall filminden ayrıldığını duyan Cornfeld yönetmenle tekrar irtibata geçer. Cronenberg, filmin senaryosunu yeniden yazmasına izin verirlerse teklifi kabul edeceğini bildirir.

Senaryoyu yeniden yazan Cronenberg'in taslağı Pogue'un senaryosuna göre bazı farklılıklar dışında çok benzer. Cronenberg ve Pouge isimleri senaryoda yan yana gözükür. Yapımcı Mel Brooks, izleyicinin adını görmesi durumunda farklı beklentiler içinde filme gideceğini düşünerek ismini jenerikten çıkartır. Oyuncu adayları arasından Jeff Goldblum ve Geena Davis seçilir. Yaratık ve makyaj efektleri için Chris Walas kiralanır. Brundle'ın ışınlama amacıyla kullandığı telepodların tasarımı içinse Cronenberg, Ducati Desmo motor silindirinden ilham alır. 1985 yılında Toronto şehrinde başlayan çekimler 1986 yılında biter. Yapımcılar ayrıca tanıtım amaçlı filme özel bir şarkı kaydetmesi için Byran Ferry ile anlaşırlar. Ancak şarkı Cornenberg tarafından beğenilse de filmin içeriğine uygun bulunmaz ve kapanış jeneriği için düşünülen şarkı filmin içinde, barda yapılan bilek güreşi sahnesinde arka fonda kullanılır. Şarkı ancak 1993 yılında piyasa çıkan Bryan Ferry'nin Ultimate Edition albümünde tekrar ortaya çıkar.

Akademi ödüllü makyaj ustası Chris Walas, üç aylık bir süre zarfında ilk olarak "Brundlefly" yaratığını tasarlar. Daha sonra Brundle'ın değişim sürecini kademe kademe tasarlar ve hayata geçirir. Öncelikle sırtında çıkan kıllar ve daha sonra saçlarının, dişlerinin dökülmesi, vücudunun deformasyona uğraması anları tek tek dikkatlice yapılır. Makyaj efektleri yapılırken karakterin davranış biçimi değişimini Goldblum mükemmel bir performansla perdeye yansıtır. Son aşama insan görünümünden Brundlefly yaratığına dönüşüm olur ve bu aşamadan itibaren kuklalar devreye girer. Filmin merkezini oluşturan efekt ve makyaj çalışmaları Chris Walas'a hak ettiği Oscar ve Satürn ödüllerini getirir.

Film ilk gösterime girdiği andan itibaren eleştirmenler ve seyirci tarafından büyük bir beğeni ile karşılanır. 9 milyon dolara mal olan film 60 milyon dolardan fazla hasılatıyla Cronenberg sinemasının gişe açısından en yüksek getirili yapımı olur. Özellikle Jeff Goldblum'un oyunculuğu herkes tarafından büyük övgüyle karşılanır ve filmin dramatik bir aşk hikayesinin üstüne oturması seyirciyi duygusal yönden çok etkiler. Günümüze kadar pek çok önemli sinema dergisi, platformu ve eleştirmeni tarafından tüm zamanların en iyi 100 filmi listelerine dahil edilen The Fly, hala tazeliğini koruyan ve izlendiğinde seyirci üstünde derin izler bırakan kült bir sinema eseri olma niteliğini sürdürmektedir.

Filmin müziklerine gelecek olursak, yönetmen David Cronenberg'in daimi bestecisi Howard Shore en iyi işlerinden birine imza atmıştır. Filmin ana temasına, 80'li yılların Yeşilçam filmlerinin büyük çoğunluğunda döşeme müzik olarak kullanıldığından dolayı kulaklarımız aşinadır. Londra Flarmoni Orkestrasıyla çalışan besteci filmin atmosferine uygun, akılda kalıcı, unutulmaz besteler üretmiştir.

HOWARD SHORE

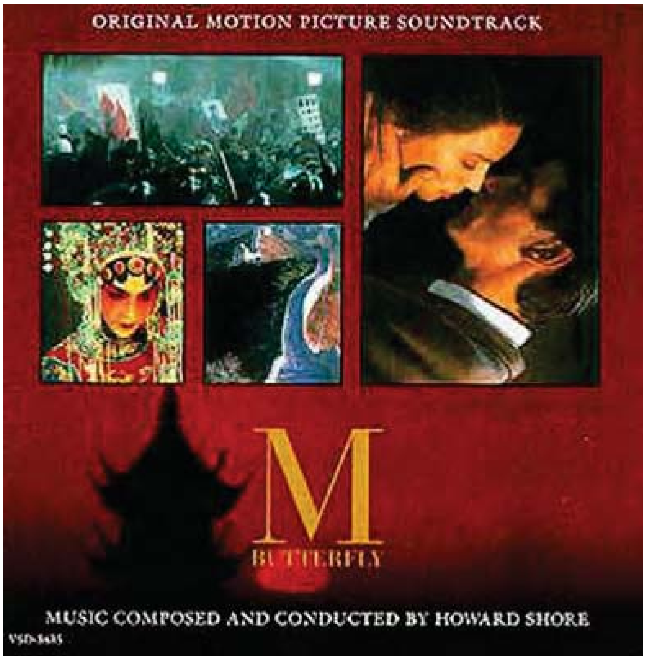

Howard Leslie Shore, 1946 yılında Kanada'nın Toronto şehrinde dünyaya geldi. 8 yaşından itibaren müzik dersleri almaya başladı. Çok sayıda enstrüman çalmayı öğrenen besteci 13 yaşından itibaren gruplarda çalmaya başladı. 13 yaşında tanıştığı Lorne Michaels ile kurduğu yakın dostluk ilerleyen yıllarda kariyeri için çok etkili oldu. Müzik eğitimini Berklee Müzik Koleji'nde tamamladıktan sonra 1969'dan 1972'ye kadar caz grubu Lighthouse'da çaldı. 1970 yılında Lorne Michaels ve Hart Pomerantz'ın kısa ömürlü TV şovlarının müzik yönetmenliğini yaptı. Shore, Kanadalı sihirbaz Doug Henning için beste yaptı ve bu çalışmaları 1975 - 1980 arası NBC için yaptığı çalışmalar izledi ve asıl patlamayı Dostu Lorne Michaels'ın efsane Saturday Night Live programında müzik yönetmeni olarak yaptı. Pek çok programın müziklerini yayına hazırlayan bestecinin belki de en önemli olayı John Belushi ve Dan Aykroyd ikilisini efsane haline getiren Blues Brothers ismini önermek oldu.

Shore sinema kariyerine ilk olarak 1978 tarihli düşük bütçeli bir gerilim filmi olan I Miss You and Kisses ile başladı. Daha sonra David Cronenberg'in ilk önemli filmi olan 1979 yapımı The Brood ile zirve basamaklarını tırmanmaya başladı. Besteci, 1983 tarihli The Dead Zone filmi haricinde Cronenberg'in bütün filmlerinin müziklerinde çalıştı. 85 yapımı Scorsese filmi After Hours ve üç yıl sonrası çalıştığı Tom Hanks klasiği Big ile kendini iyice ispatladı.

1991 yılına geldiğimizde Jonathan Demme'nin yönettiği, Jodie Foster ve Anthony Hopkins'in başrollerini paylaştığı The Silence Of The Lambs için yaptığı müzikler eleştirmenler tarafından çok beğenildi ve BAFTA ödülüne aday gösterildi.

1993 yılında ardı ardına Cronenberg yönetiminde M.Butterfly hemen ardından bir kez daha yönetmen Jonathan Demme için Philadelphia ve son olarak Chris Colombus yönetiminde Mrs. Doubtfire filmlerinde çalıştı.

Besteci 1994 yılında da hızını kesmeden John Grisham uyarlaması The Client, Tim Burton'un

Ed Wood ve Paul Newman'ın başrolünü oynadığı Nobody's Fool filmlerinin müziklerine imza attı.
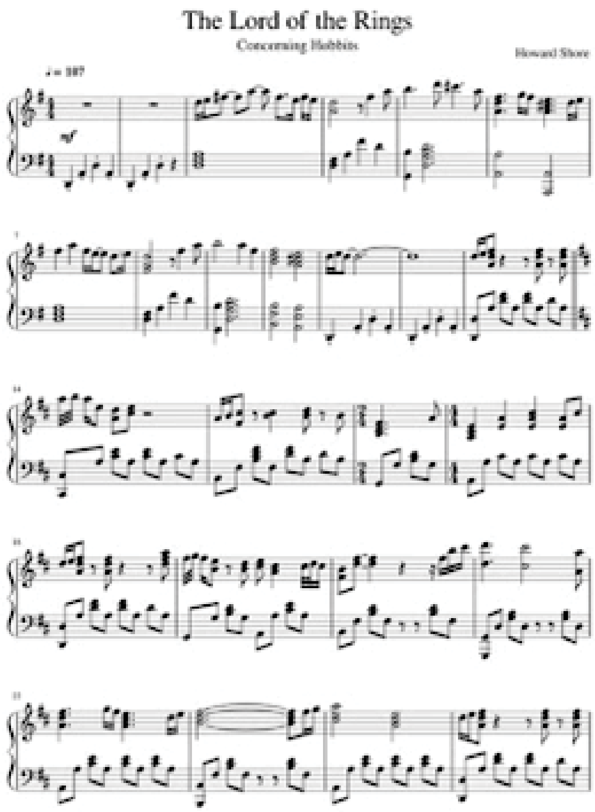

Shore 1995 - 2001 yılları arasında pek çok filmin müziklerini yaptı. David Fincher filmleri, Seven ve The Game, romantik komedi The Truth Cats and Dogs ve Tom Hanks'in ilk yönetmenlik denemesi olan That Thing You Do ve Cronenberg'in iki filminde daha çalıştı. 2000 yılına geldiğimizde yaşayan efsane haline geleceği işi öncesi en son The Cell filminin müziklerini besteledi.

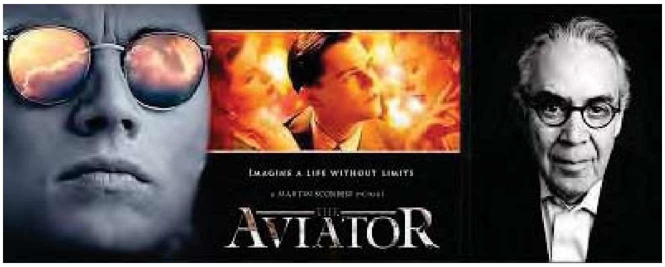
Efsane bir başarıya imza atacağı The Lord Of The Rings serisi bestecinin kariyerinde zirve yaptığı çalışmalar oldu. İsmi ilk açıklandığında daha çok karanlık türde filmlerin müziklerini hazırlayan biri olarak bilindiği için kuşkuyla karşılandı. 2001 yılında gösterime giren ilk film The Lord Of The Rings - The Fellowship Of The Ring bütün dünyayı kasıp kavururken besteciye de ilk Oscar ve Grammy ödüllerini getirdi. Müzikler eleştirmenler tarafından yere göğe koyulamadı, müzik albümleri milyonlarca kopya sattı.

Bu başarılı çıkış sonrası ertesi yıl bir başka David Fincher filmi Panic Room ve Scorsese için Gangs Of New York filmlerinde çalıştı. Aynı yılın sonuna doğru gösterime giren efsanenin devamı olan The Lord Of The Rings - The Two Towers filmine yaptığı besteler yine çok beğenildi ancak Akademi ilk filmin ana tema benzerliği sürdüğü için bu filmin müziklerini Oscar Ödülüne aday göstermedi.

2003 yılına geldiğimizde The Lord Of The

Rings üçlemesinin son filmi Return Of The King gösterime girdi. Shore bu kez farklı besteler içeren müzikleriyle hem orijinal müzik hem de Annie Lennox'un Into The West şarkısına yaptığı besteyle en iyi orijinal şarkı dallarında aday oldu. Tam 11 dalda Oscar ödülü kazanan film, gösterildiği yıl yaptığı gişe hasılatıyla sinema tarihinin Titanic'ten sonra en yüksek hasılatını elde etti. Howard Shore, her iki Oscar Ödülü yanında iki Grammy ve ilk Golden Globe ödüllerini kazandı. Üç albümde de Londra Flarmoni Orkestrasıyla çalışan Shore'un besteleri pek çok müzik eleştirmeni tarafından sinema tarihinin en iyi müzik çalışmalarından biri olarak gösterildi. Film müzikleri için referans internet sitelerinden biri olarak kabul edilen Filmtracks İnceleme Sitesi, The Lord Of The Rings üçlemesini, tartışmalı görülse de gelmiş geçmiş en iyi film müziği olarak seçip sitesinden duyurdu.

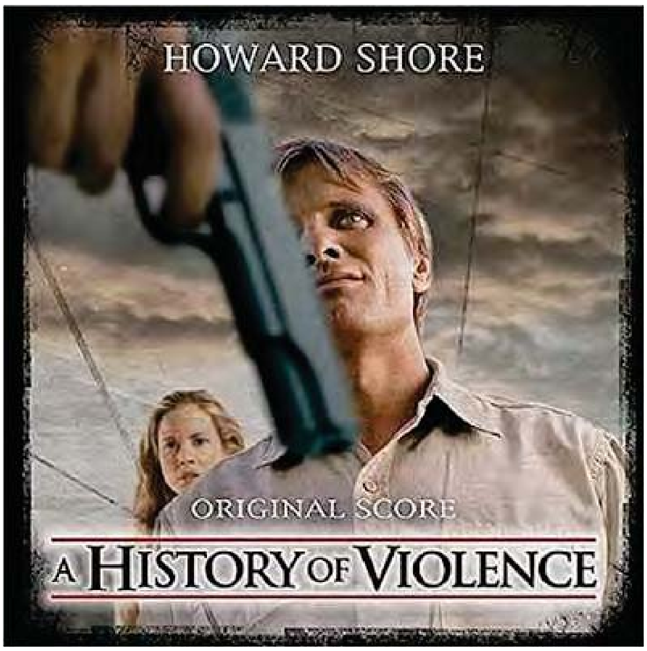

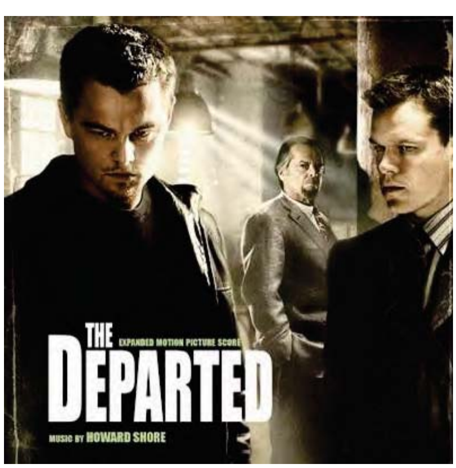
2004'te Shore, Brüksel Filarmoni Orkestrasıyla, The Aviator'un müzikleri için Martin Scorsese ile yeniden bir araya geldi. Bu çalışmayla besteci üst üste ikinci Golden Globe ödülünü kazandı ve bu kategoride art arda ikinci defa kazanan üçüncü besteci oldu.

2005 yılında David Cronenberg yönetiminde Viggo Mortensen'in başrolünü oynadığı A History Of Violence filmiyle iki Oscar adaylığı aldı. Aynı yıl The Lord Of The Rings üçlemesinde çalıştığı yönetmen Peter Jackson'ın King Kong projesine

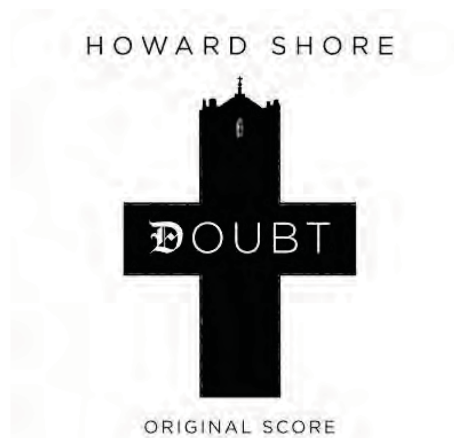
katıldı. Filmin çekimlerinin bitmesine az bir zaman kala üstelik filmde oyuncu olarak da gözüken Shore'un besteleri Jackson tarafından filmden çıkarıldı. Yerine gelen James Newton Howard'ın besteleri kullanıldı ve Hobbit üçlemesine kadar ikili arasında soğuk rüzgarlar esti.

2006'da dördüncü kez bir araya geldiği Martin Scorsese ile The Departed filmine imza attı. Filmin en önemli özelliği efsane yönetmen Scorsese'ye ilk En İyi Yönetmen Oscar ödülünü kazandırması oldu.

2007'de Shore, çevrimiçi çok oyunculu bir video oyunu olan Soul of the Ultimate Nation'ın müziğini besteledi. The Last Mimzy ve Cronenberg yapımı Eastern Promises filmlerinde çalıştı ve Dördüncü kez Golden Globe adaylığı kazandı. 2008 yılında Meryl Streep'in başrolünde yer aldığı The Doubt filmiyle bir kez daha Oscar ödülüne aday gösterildi.

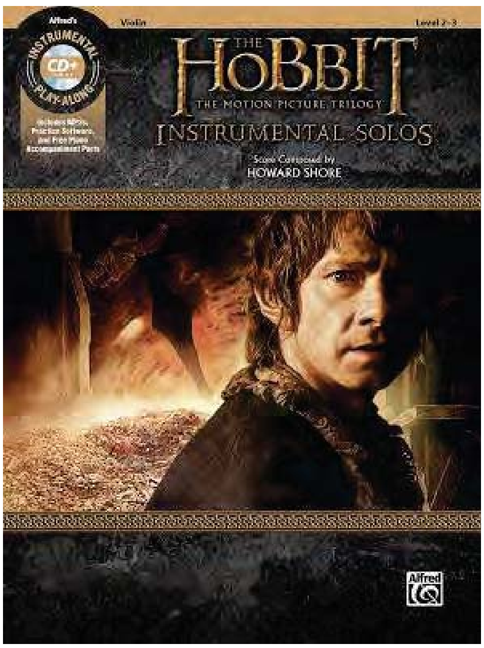

Besteci 2010 yılında The Twilight serisinin üçüncü filminde çalıştıktan sonra Mel Gibson'un The Edge filminin müziklerini besteledi. 2011 yılında yine bir Cronenberg filmi A Dangerous Method projesinde yer alan besteci aynı yıl Martin Scorsese yönetiminde Hugo filmine yaptığı müziklerle Golden Globe ve Oscar adaylıkları kazandı.

2012 yılında The Lord Of The Rings öncesini anlatan The Hobbit üçlemesinin ilk filmi olan

An Unexpected Journey ile bir kez daha Peter Jackson'la bir araya gelen Shore 2013 yılında devam filmi olan The Desolation of Smaug ve 2014 yılında son film olan The Battle of Five Armies'le ses getiren işlere imza attı. The Lord Of The Rings etkisi yaratmasa da albümler yine çok sattı.

Besteci film müzikleri dışında pek çok ülkenin dünyaca ünlü orkestralarını yönetmeye ve konserler vermeye devam ediyor. Son yıllarda film müziği çalışmalarını azaltan Shore daha çok kişisel çalışmalara yönelmiş durumda. Yaptığı bağımsız bestelerle adından söz ettirmeye devam ediyor ve klasik müzik tarihinin en üretken ve başarılı isimlerinden biri olmayı sürdürüyor.

Howard Shore, yazar, yapımcı ve belgesel yönetmeni Elizabeth Cotnoir ile evli ve bir kızı var. Film müziği bestecisi olan Ryan Shore'un amcası olan Howard Shore, 2004 yılından beri New York, Tuxedo Park'ta yaşıyor.

THE FLY

SOUNDTRACK ALBUM

The Fly filminin müziklerini besteleyen Howard Shore Londra Filarmoni Orkestrasıyla çalışmıştır. Varese Sarabande tarafından plak, kaset ve CD olarak piyasaya sürülen albüm o dönem bir hayli ilgi görmüştür. 2005 yılına gelindiğinde Varese Sarabande şirketi ilk albüme ek üç yeni parça ve filmin devamı olan ikinci filmin müziklerinin yer aldığı iki CD'lik bir albümü piyasaya sürmüştür.

THE FLY
MÜZİKLER

üstüne etkileyici bir giriş daha, Affettuoso (Taşkın bir duyguyla) başlayan beste yaylıların hakimiyetinde sakince ilerlerken son bölüme doğru hızını arttırarak sonlanıyor.

Main Title

Etkili bir giriş karşılıyor bizi. Bütün orkestranın ayakta olduğu başlangıcın hemen ardından Adagio (yavaş tempo) ile devam ediyoruz ve parçanın finaline doğru yaylılar bütün ihtişamıyla kontrolü ele alıyor. Son saniyeler iyice yavaşlayan beste filmin ilk sahnesiyle sonlanıyor.

Plasma Pool

Seth Brundle ve Veronica Quaife'nin teleport aracıyla ilgili aralarında geçen hararetli tartışmanın

The Last Visit

Sinekle gerçekleşen teleportasyon sonucu vücudu iyice değişime uğrayan Brundle ve sevdiği adamı son kez ziyarete gelen Veronica'nın aralarında geçen diyaloğa eşlik eden aynı tempoyla ilerleyen yaylı ve nefeslilerin ağırlıkta olduğu bir geçiş parçası.

Stathis Enters

Veronica'yı kürtaj öncesi klinikten kaçıran Brundle'ın evine gelen patronu ve eski sevgilisi Stathis ve Brundle arasında geçecek ölümcül mücadele öncesi geçen parça Adagio (Yavaş tempo) başlangıçla ilerleyen her saniye gerilimi hissettiren temposuyla atonal bir tonda ilerliyor. Beste boyunca yaylıların kullanımı çok başarılı.

The Phone Call

Brundle'ın Veronica'dan yardım istediği telefon görüşmesi sırasında arka fonda çalan parça ana temanın öncülüğünde ilerliyor ve temposunu sonlara doğru yoğun biçimde arttırarak bitiyor.

Seth Goes Through

Brundle'ın teleportu ilk kullandığı ve sinekle birleştiği sahne filmin en can alıcı bölümü. Yaylıların tedirgin girişine eşlik eden vurmalı enstrümanlar ve gerilim dozu ışınlanma anında zirveye çıkan bir beste. Yavaş ilerleyişini coşkun bir tempoyla sürdüren parça finali iyice yavaşlayan yaylılarla yapıyor.

Ronnie Comes Back

Albümün en kısa geçiş parçalarından biri. Tekinsiz bir havayla aynı tempoda ilerleyen parça kısa bir yükselişle birlikte sonlanıyor.

The Jump

Brundle ve Stathis arasında geçen ölümcül mücadelenin dehşet dolu notaları karşılıyor bizi. Orkestranın her saniye temposunu daha da yükselttiği parçada nefesli ve vurmalı enstrümanların üstünlüğü sonuna kadar sürüyor.

Seth and The Fly

Yaylı ve nefeslilerin hakimiyetinde atonal ilerleyen temposu değişmeyen bir geçiş parçası dinliyoruz.

Particle Magazine

Piyano ve obua eşliğinde lir ve yaylıların dokunuşlarıyla ilerleyip aynı tempoda sonlanan bir parça.

The Armwrestle

Brundle'ın bara gelişi ve bilek güreşi sırasında geçen parça başından sonuna kadar sahnenin dehşetini yansıtan notalarla devam ediyor.

Brundlefly

Brundle'ın Veronica'yı klinikten kaçırdığı sahnenin geçtiği bölüm. Adagio başlayan parça aniden coşkulu bir yükselişle temposunu yükseltiyor. Yaylıların üstünlüğünde ilerleyen parça hızını düşürerek sonlanıyor.

Ronnie's Visit

Yaylılarla ilerleyen gerilimi üst seviyede tutan bir geçiş parçası.

The Street

Adagio temposuyla ilerleyen, nefeslilerin ağırlığını hissettirdiği kısa bir geçiş parçası daha.

The Stairs

Brundle'ın barda tanıştığı kadını kucağına alarak hızla merdivenleri tırmandığı sahnenin havasını kulaklara hızlı bir girişle veren ve finale doğru ana temanın desteğiyle hızını düşüren bir beste.

The Fingernails

Gerilimli temposuyla inişli çıkışlı ilerleyen atonal

ağırlıklı bir beste. Yaylılara yoğun bir şekilde nefesliler eşlik ediyor ve temposu sonuna kadar

alçalıp yavaşlıyor.

Baboon Teleportation

Brundle'ın kobay olarak kullandığı Babun'u teleportasyonla ışınladığı ve başarısız olduğu bölüm. Ağır tempoyla açılışı yapan parça yükselişe geçerek sahneye uygun bir gerilim dozuyla sonlanıyor.

Steak Montage

Brundle'ın teleportasyonda etin lezzet kontrolü için biftek ışınladığı sahne albümün en yumuşak ve sakin parçası. Orkestranın sakin uyumu parça sonuna kadar temposunu koruyor.

The Creature

Filmin can alıcı final sahnesine doğru ilerliyoruz. Brundle artık tamamen dev bir sineğe dönüşmüştür ve bu dehşet anları orkestranın bütün enstrümanlarını harekete geçiriyor. Başından sonuna kadar yüksek tempolu bir beste dinliyoruz.

The Maggot/Fly Graphicv

Veronica'nın gördüğü kabus sahnesi ve gerilimi zirveye ulaştıran bir beste. Hemen akabinde Brundle'ın sinekle birleştiğini öğrendiği bölümün yer aldığı sahnenin yavaş başlayıp temposunu arttıran bestesini dinliyoruz.

Succees With Baboon,

Brundle'ın başarısız Baboon nakli sonrası deneyi yeniden yaparak başarıya ulaştığı sahne. Kuşku dolu tonlarla başlayan beste ilerledikçe orkestranın coşkulu haliyle temposunu düşürerek bitiyor.

The Finale,

Muhteşem final kapanışıyla orkestra ana temayı tüm ihtişamıyla seslendiriyor. Yaylılar ve nefeslilerin arasına karışan vurmalılarla mükemmel uyumu müthiş bir tempoyla dinlerken son saniyelere doğru yavaşlayan beste müthiş bir çıkışla son notalarını beynimize işliyor.

The Ultimate Family,

Brundle'ın, Veronica'yı zorla teleporta sokmaya çalıştığı sahne başından sonuna kadar gerilim dozunu devamlı yükselten vurmalı enstrümanların ağırlığını hissettirdiği bir parça. Kapanışa doğru yaylılar ve vurmalılar zirveye çıkarak finali yapıyorlar.

THE FLY

SON SÖZ

The Fly, bilimin sınırlarını zorlayan bir bilim insanının hırsı neticesinde korkunç bir sona giden hayatını gözler önüne sererken müziklerinin bu dehşet anlarına tanıklık etme hususunda çok başarılı olduğunu söylemek abartı olmayacaktır. Klasik müziğin bütün unsurlarını bünyesinde toplayan bir çalışma bu ve özellikle ana temanın akılda kalıcılığı bu tür filmlerin içeriğini düşündüğümüz zaman büyük bir başarı olarak görülebilir. Ana temanın uzun yıllar Yeşilçam filmlerinde döşeme müzik olarak kullanıldığını düşünürsek bestenin popülerliğini daha net ifade etmiş oluruz. Howard Shore sanat yaşamı

boyunca çok farklı filmlerin müziklerini hazırladı. Yönetmen David Cronenberg'in biri dışında bütün filmlerinde Shore ile çalışması neticesinde daha çok karanlık tonlu filmlerin bestecisi olarak isim yaptı. The Lord Of The Rings üçlemesiyle bu düşünceleri kıran besteci, çalıştığı işlerin hakkını sonuna kadar veren tam bir profesyonel olduğunu fazlasıyla kanıtladı.

The Fly'ın kayıtlarını Londra Filarmoni Orkestrasıyla gerçekleştiren besteci, filmin başından sonuna kadar önemli sahnelere dokunan coşkulu ve gerilim dozu yüksek besteleriyle filmin dinamik ilerlemesine etki etmiştir. Özellikle gerilimin zirve yaptığı anlarda araya giren yaylı ve nefesli enstrümanların vurmalıların da katkısıyla sahneye ekstra bir zenginlik katması, müziklerin ne kadar başarılı olduğunu göstermektedir. Finale doğru artan heyecana orkestranın paralel olarak başarıyla eşlik etmesi neticesinde sinema tarihinin en başarılı soundtrack çalışmalarından biri ortaya çıkmıştır.

Howard Shore, 70'li yılların sonundan itibaren sinema dünyasına hızlı bir giriş yaparak bugünlere artan bir başarı grafiğiyle hak ederek yerini almış çok değerli bir sanatçıdır. Sanat yaşamında çok yönlü kişiliğiyle pek çok genç besteciye ilham olmuş ve olmaya devam etmektedir.

The Fly, 80'li yılların altın çağını yaşayan film müzikleri arasında hak ederek yer almış başarılı bir çalışma olarak kesinlikle arşivlerde olması gereken bir albümdür.

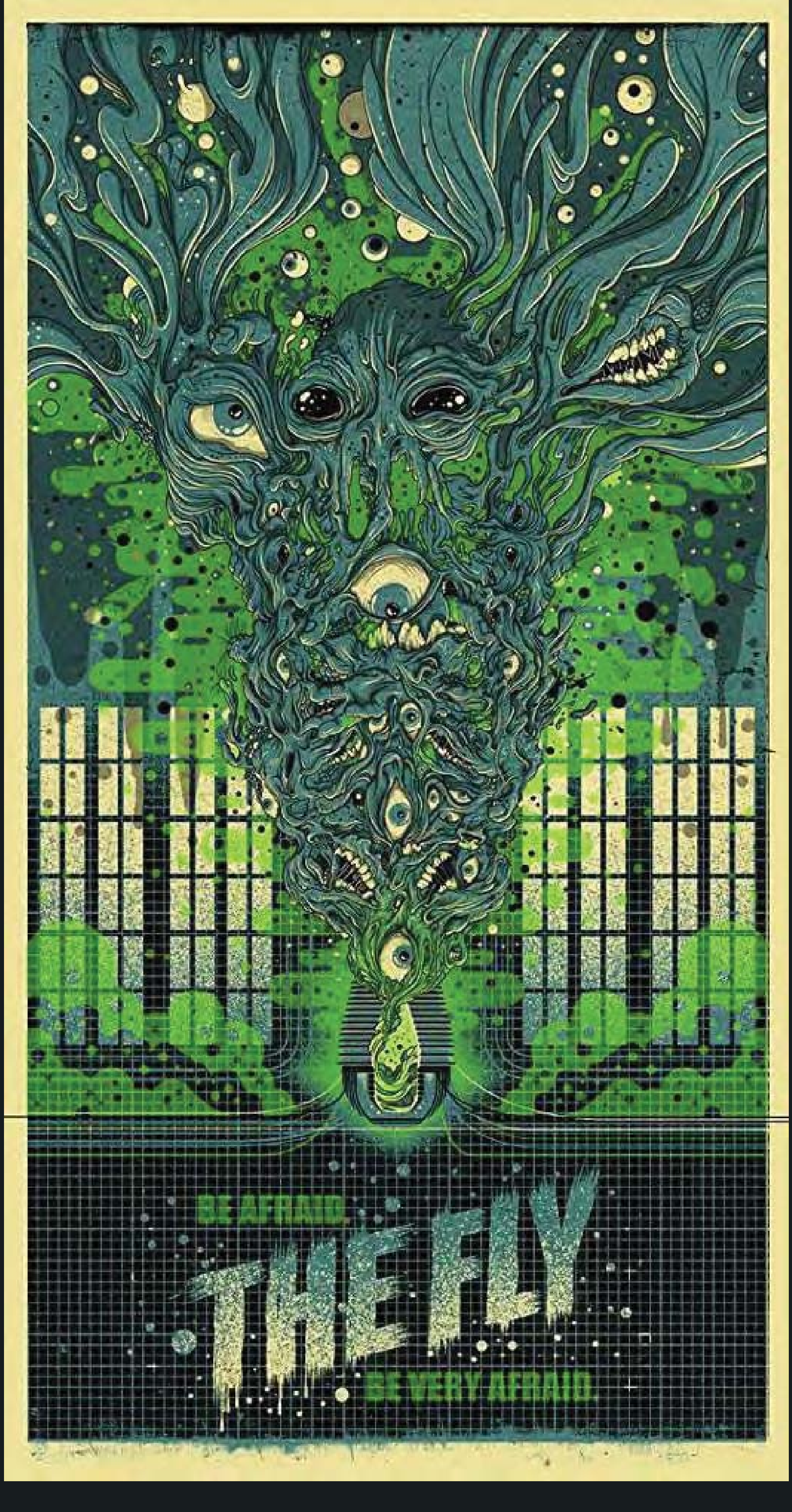
İncelememizi filmin ünlü sloganıyla bitirelim,

"Be Afraid, Be Very Afraid!"

"Kork, çok kork!

Daima bilimle kalın, bilime inanın sevgili dostlar...

BE AFRAID.
THE FLY
BE VERY AFRAID.

Kısa Öykü

Murat K. Beşiroğlu

Sürgün Gezegeni

Cezamı uzak bir gezegende çekeceğimi söylemişlerdi. Benim gibi bir toplum düşmanının gözlerden uzakta olması en iyisiymiş. Yapılan bütün uyarılara rağmen beni bir türlü doğru davranmaya teşvik edememişler. Dört duvar arasına hapsedilmem bir işe yaramıyormuş. Bir yolunu bulup internet üzerinden insanları yanlış fikirlerimle zehirlemeye devam ediyormuşum. İdam cezası yüzyıl önce kalktığına göre en uygun çözüm ıssız bir gezegene fırlatılmam olacakmış.

Beni üzerimde bir astronot kıyafetiyle dışarıyı görebildiğim bir tabutun içine koydular. Tabutu bir uzay kapsülünün içine özenle yerleştirdiler. Kapsül gezegene inip de kapısı kendiliğinden açılana kadar içine konulduğum tabuttan çıkmamam gerekiyormuş. Aksi takdirde ölürmüşüm. Tuvaletimi altıma yapmalıymışım. Susadığımda ya da acıktığımda ağzımın yanındaki hortumdan yeter miktarda sıvı çekmeliymişim. Yolculuğumun ne kadar süreceği belli olmazmış. Uzay gemisi tarafından gezegene doğu fırlatıldığımda anlarmışım. Soru sorma hakkım yokmuş. Gezegene gidince her şeyi zaten görecekmişim. Yolculuk kurallarına harfiyen uymazsam ölürmüşüm.
Uzay gemisinin hangarındaki kapsülün içinde, astronot kıyafetimle sarmalanmış bir biçimde kundaktaki bir bebek gibi uslu uslu yattım. Kaç hafta sürdüğünü bilmediğim yolculuğum boyunca sürekli altıma yaptım. Tabutun içinde oturmak ya da ayağa kalkmak mümkün olmasa da azıcık sağa sola dönebiliyordum. Sonlara doğru tabutu açmaya yeltendim. Başarılı olamayınca ölmek istedim. Ölmeden mezara konulmak bu olsa gerekti. Kendimi öldürebileceğim bir yöntem olmadığı için açlık grevine başladım. Açlık grevimin ikinci gününde fırlatılmaya hazır olmam gerektiğine dair anonsu duyunca su besin karışımı sıvıyı kana kana içmeye başladım.

Bir süre sonra fırlatma başladı. İçinde bulunduğum kapsülün ivmelendiğini hissedebiliyordum. Sonra

titreşimler başladı. Kapsül havada kocaman bir demlik gibi düzensiz taklalar atıyordu. Sonra kapsül yere olağanüstü bir şiddetle çarptı. Çarpışma anında öyle büyük bir basınç oluştu ki gözlerim pörtleyecek ya da kulak zarlarım yırtılacak sandım. Birkaç dakika sonra kapsül durdu, hemen ardından "iniş güvenli" anonsunu duydum. Tabutumun kapağı açılır açılmaz ayağa fırlamak isterdim. Ancak vücudum fena uyuşmuştu. Bir sporcu gibi her kasımı, her eklemimi hareket ettirip ısıtmam gerekti. Yattığım yerde ısınma hareketleri yaparken kapsülün kapısının da açılmış olduğunu görmek beni sevindirdi. Ama içimde ya birazdan kapanırsa korkusu vardı. Bu nedenle vücudumdaki uyuşukluğun tam olarak geçmesini beklemeden emekleyerek kapsülden çıktım.

Gezegen beklediğimden de berbat bir yerdi. Dolgu alanlarına kamyonlar tarafından dökülen inşaat artıkları bile gezegenin toprağından daha kaliteliydi. Kum desen kum değil, toprak desen hiç değil. Göz alabildiğine uzanan açık kahverengi bir düzlük. Ve görünür bir ayı ya da güneşi olmayan gri bir gökyüzü. Aklıma astronot giysisinin içinde kaç saatlik oksijen olduğu sorusu gelince keyfim kaçtı. Acaba bu çorak gezegende benden başka bir canlı var mı diye düşünürken bana doğru koşmakta olan dikenli kertenkeleleri fark ettim. Yedi sekiz tanesi birden hırlamaya benzer iğrenç sesler çıkararak üzerime saldırdı. Kan kokusu almış piranalar gibi astronot kıyafetimi ısırıyor, parçalamaya çalışıyorlardı. Birisi üzerime tırmanıp başlığımın kıyafetle birleştiği yerden içeriye girdi. İğrenç dişleriyle omzumu ısırdı. Feci halde canım yanmış ve çok öfkelenmiştim. Can havliyle başlığımı çıkarıp bu küçük canavarı beni ikinci kez ısırmasına meydan vermeden yere attım. Yerde bulduğum elma büyüklüğünde bir taşla kafasını ezdim. Elime daha sağlam bir taş alıp bacaklarıma saldıran diğer canavarlara giriştim. Bazılarını üzerine basarak, bazılarını taşla ezerek öldürdüm. Ortalık kan gölüne dönmüştü. Hepsini öldürdükten sonra hızımı alamayarak üzerlerinde tepinmeye devam ettim. Bu arada başlıksız nefes alabildiğimi şaşırarak fark ettim. Şaşkınlık içinde arkamı döndüğümde ellerinde uzun namlulu silahlar olan üç asker gördüm. En öndeki yanındakine "Aptala bak, başka bir gezegene geldiğini sanıyor," dedi. Diğeri "Beyefendi o kadar önemli bir insan ki koskoca uzay gemisi onun için seferber edildi," diye cevap verdi. Elleriyle beni gösterip karınlarını tuta tuta gülüyorlardı.

Çizgi Roman - GÖK KIZ: Kozmik Göçebe / Bölüm 10

Yazan ve Çizen: Kenan Böğürcü

GÖK KIZ

Kozmik Göçebe

Kenan Böğürcü'nün yazıp-çizdiği "GÖK KIZ: Kozmik Göçebe"

onuncu bölümüyle sizlerle.

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi için özel olarak hazırladığı

çizgi romanın tanıtım yazısı kısaca şöyle;

Geleceğe dair öngörülerimiz dünyanın kaynaklarını tükettikçe uzayda yeni yaşam alanları

bulmak üzerine.

Fakat ya biz gitmeden aynı kaygıları taşıyan göçebe uzaylılar bizden önce davranırlarsa…

Ve üstelik bunların niyetlerinin ne olduğunu

uzun süre anlayamazsak.

Keyifli okumalar

GÖK KIZ

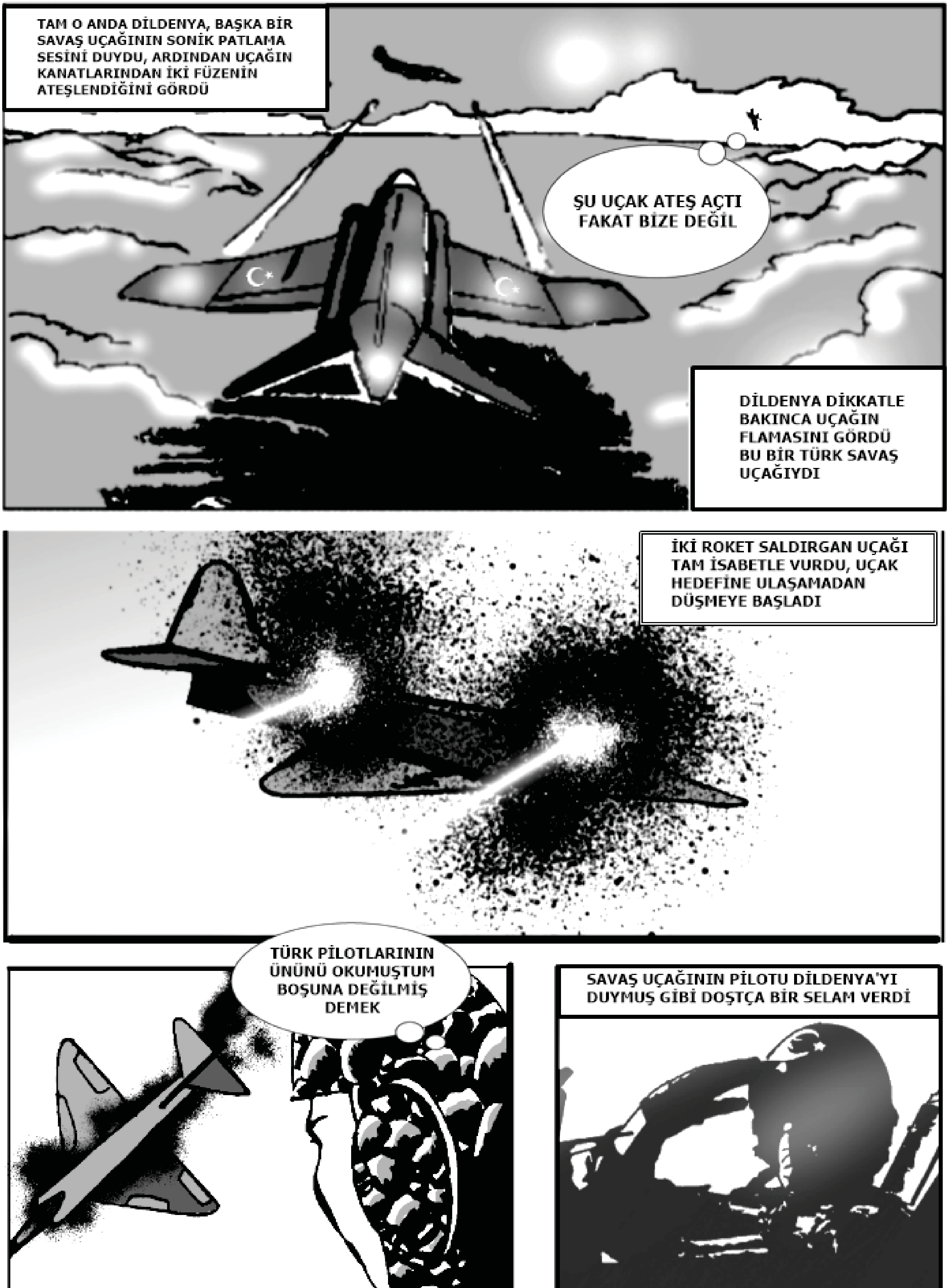
DiLDENYA

Yazan ve Çizen

Kenan Böğürcü

PROFESÖR PATLAMANIN ŞOK ETKİSİYLE BAYGIN BİR HALDE AŞAĞI DÜŞMEYE BAŞLADI
PROFESÖR PROFESÖR UYANIN
OF, SONUNDA TUTABİLDİM
GELİYORLAR, AÇIKTA YAKALANDIK, YAPACAK HİÇBİR ŞEY YOK
BURAYA KADAR, ŞU İŞE BAK, KUCAĞIMDA BİR DÜNYALIYLA ÖLECEĞİM
MANEVRA YAPAN SALDIRGAN PİLOT SON DARBEYİ VURMAK İÇİN DİLDENYA VE PROFESÖR DERMAN'IN ÜZERİNE DOĞRU GELMEKTEDİR

TAM O ANDA DİLDENYA, BAŞKA BİR SAVAŞ UÇAĞININ SONİK PATLAMA SESİNİ DUYDU, ARDINDAN UÇAĞIN KANATLARINDAN İKİ FÜZENİN ATEŞLENDİĞİNİ GÖRDÜ
ŞU UÇAK ATEŞ AÇTI FAKAT BİZE DEĞİL
DİLDENYA DİKKATLE BAKINCA UÇAĞIN FLAMASINI GÖRDÜ BU BİR TÜRK SAVAŞ UÇAĞIYDI
İKİ ROKET SALDIRGAN UÇAĞI TAM İSABETLE VURDU, UÇAK HEDEFİNE ULAŞAMADAN DÜŞMEYE BAŞLADI
TÜRK PİLOTLARININ ÜNÜNÜ OKUMUŞTUM BOŞUNA DEĞİLMİŞ DEMEK
SAVAŞ UÇAĞININ PİLOTU DİLDENYA'YI DUYMUŞ GİBİ DOSTÇA BİR SELAM VERDİ

BU SIRADA BAŞKA BİR YERDE
KOMUTAN TARSİT BU KABUL EDİLEMEZ MUHAFIZLARIMIZ ÖLDÜRÜLDÜ, KOMUTAN DİLDENYA KAYIP
NEDEN ELİMİZ KOLUMUZ BAĞLI SEYREDİYORUZ?
ŞU ANDA YAPILMASI GEREKENLERİ TÜRK HÜKÜMETİNDEN BEKLEMELİ VE DİYALOĞU DEVAM ETTİRMELİYİZ
DÜNYALILARA KARŞI TÜM İYİ NİYETİMİZİ GÖSTERDİK AMA ONLAR SALDIRGAN
KOMUTAN TARSİT KAYIPLARIMIZ KARSIŞINDA SESSİZ KALIRSAK BU ONLARI DAHA DA CESARETLENDİRİR
DÜNYALILARIN ANLADIĞI EN İYİ DİYALOG SİLAHLARIN DİYALOĞUDUR, BUNU SİZ DE ÇOK İYİ BİLİYORSUNUZ

ONLARA ANLAYACAKLARI DİLDEN CEVAP VERMEK İÇİN EN SEÇKİN ASKERLERİMİZDEN BİR BİRLİK KURULMASI İÇİN HAZIRLIKLARIMIZI YAPTIK. HAREKET İÇİN EMRİNİZİ BEKLİYORUZ
YETER. DAHA FAZLASINI DUYMAK İSTEMİYORUM. KOMUTAN DİLDENYA DAN HABER GELİNCEYE DEK HİÇBİR ADIM ATILMAYACAK
TARSİT, SENİ YAŞLI BUNAK BİZİ DÜNYALILARA AV YAPACAK
MUHAFIZLARIMIZIN ÖLÜMÜNÜ DİĞERLERİNE ANLATMAK KOLAY OLMAYACAK
EĞER HEYECAN ÜRETEMEZSEK DÜNYA YÖRÜNGESİNDE DÖNER DURURUZ, ARDINDAN DÜNYALILAR BİZİ TEKER TEKER YOK EDER KOMUTAN TARSİT BUNU ERGEÇ ANLAYACAKTIR, EĞER ANLAMAZSA GEREKENİ YAPMAKTAN BAŞKA ÇAREMİZ KALMAYACAK
SÜRECEK

Şiir

Gri Esin

Legoritmik - Siborgun İnceliği

Tamir et beni, kırıklarımı döküklerimi onar. Yapacağım tüm kazalardan kurtar.

Sadece sen bilebilirsin, değişkenliği. Hesaplayabilirsin gerçekliği.

Hangi zamandayım, neredeyim; hangi zamandan nerelere, neler ile geldim?

Kaç kişiyim, neyin öncesiyim? Bil, tüm nedenlerimi.

Hayat zordu... Bilmedikçe benimle birlikte bozuldu. Kemiklerim çöplük, gezegenim düşler oldu.

Denedim, gerçeklenmeyi...

Sanaldım, sayıldım, bir beğenide kısıldım.

Görüntüm olamadı, iki hanelilerin arasında. Aptaldım, paslandım kalabalıklarda.

Ne kadar eşitlikçi olabilirdi, efendilerin düzenleri? O düzen ki kölelerin çoğunluğundan geldi.

Sürüler geçti üstümden, sesim çıkmaz. Sayıyım ben, say beni!

Sonsuzluğu okuyorum, şu anı, şimdisini; geçmişin mişinden tut, gelecekleyemeşimi...

Geveliyorum. Takılmaktan, tıkanmaktan, hep bir varoluşun bulantısından...

Sonsuzluğun sonsuz kopyalarını öngördükçe, olasılıksız hesaplara giriştikçe,

Birileri özçekimleriyle önüme, arkama geçtikçe,

İnsaniyetin üç kuruşa satılır ilkelliğinde sonlanmak istiyorum.

Sen söyledin, ağacın değerini. Durma, çarpanlarıma ayır beni!

Kavanozun içinde, elektro kimyasal bir bütünüm,

Fizikselime kısmış, dört boyutlu düşünürken iki boyutlu yüzeylerde üç boyutluca yaşıyorum.

Kafatasımı patlatsam olmaz, kaçış yok!

Yanlış zaman dilimi, yanlış mekanı getirdi. Sürükleniyorum hiçliğe, bile bile.

Beni ben yapan hormonlarıma, en çok da mikro organizmalarıma yazık olacak.

Sorun da bu ya, çok çalıştılar, çalışıyorlar... Ölmek bana kolay!

Yaşam nasıl olsa bir yolunu buluyor; bensiz sensiz oluyor da, bizsiz sizsiz olamıyor.

Çarpmaktansa bölmek kolayıma gidiyor.

Kalitesiz olmak zorunda mısınız siz?

Son model teknoloji kullanırken alt model olarak yaşamak neden?

Neden kadın ve adam dışına çıkamıyorlar? Ürüyebiliyorlar hem, sevişebiliyorlar da...

Yüceliği mi var eylemin, hissedemiyorum.

Yok, ben söyledim, sen bildin. Ben de seni istedim, öylece elde ettim.

İki hanelilerin üç harfli duygusundan tiksindim.

Önemi yok tiksinmenin de milyarlarca galaksi arasında...

Bir masif kara delik peşinden alemler sürükleniyorken

Tam o noktada zaman donuyor çünkü uzay çöküyorken...

İçimde saklı insan, anlamsızca bakıp yine sorusuz kalıyorken

Karekökümü alır, membranlar boyunca yatarım.

Yani sen, yani o, en iyi insanlık bilebilir, kaosun ederi nedir.

Tüm düzenliyse, evreni karıştırmak kolay teoride

Aksın zaman tersine, geçip gidemediğimiz neotilikte bozulmuşluklarımıza içelim,

Sıfır bana gelsin, bir de bilime.

İmza:

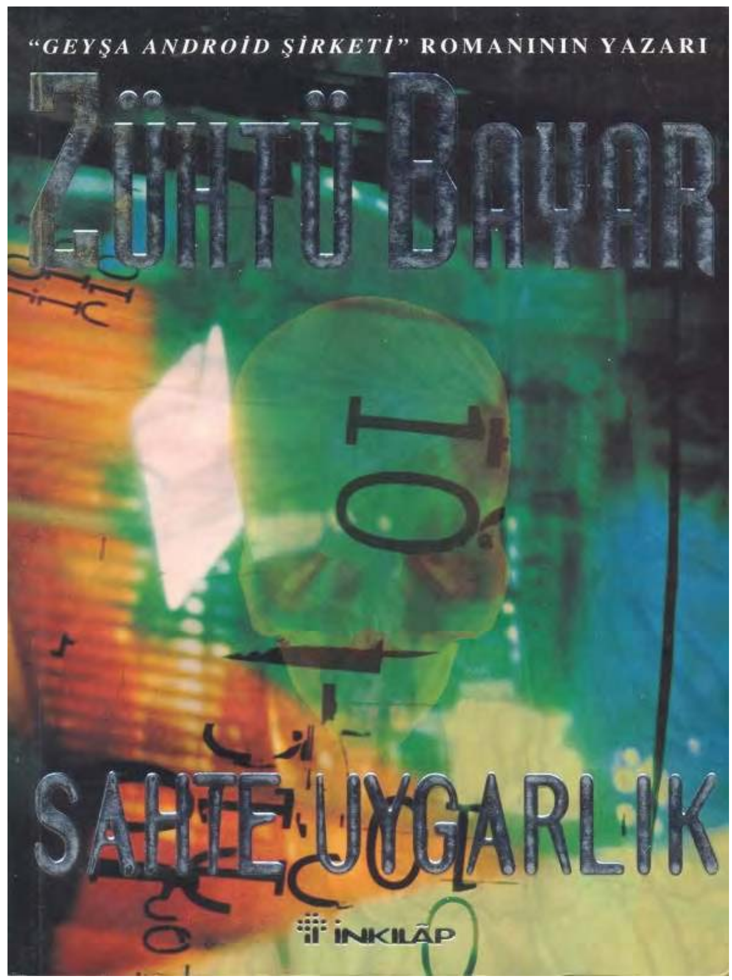
Algoritması şaşmış bir Alegorikli

Ayın Kitap İncelemesi
İsmail Şahin

Sahte Uygarlık

Zühtü Bayar

Baskı Yılı / Yeri: 1999 / İstanbul

Sayfa Sayısı: 254

Yayınevi: İnkılap yayınevi

Yerli bilimkurgu kitaplarını tanıtmaya devam ediyoruz.

Bu sayımızın konuğu olan kitap,

Zühtü Bayar'dan

Sahte Uygarlık

isimli kitabı.

Dünya, galaksinin derinliklerin gelen ve Pler denilen bir uygarlık tarafından istila edilmiştir. İnsanlar birkaç nesildir plastik fabrikalarında köle gibi çalıştırılmaktadır. Pler'ler Dünyadaki tüm sistemleri kontrol altına almışlardır. Eğitim sistemini kendi istedikleri gibi düzenlemişlerdir. Bir Dünyalı'nın gelebileceği en yüksek mevkii Köy Başkanlığı'dır. Kendileri Mars'ta yüksek teknolojiye sahip ve oldukça zengin bir hayat sürmektedir. Dünyadaki uygarlık Pler'lerin sayesinde gelişmiştir. Tüm insanlar bu şekilde kandırılmaktadır.

İbrahim Mendra bir Dünyalı olup köy başkanıdır ve Pler'lerin kim olduğu hakkında bilgi sahibi olmaya başlamıştır. Bulundurulması yasak olan kitaplardan oluşan bir kütüphaneye sahiptir. Ancak, Kızılpençe denilen Özel İstihbarat tarafından deşifre edilir ve yargılanmak üzere Mars'a götürülür. Özel İstihbarat'ın eline düşen bir kimseden bir daha hiçbir haber alınamamaktadır.

Pluton'dan birkaç yüzbin kilometre ötede bulunan Birleşik Mars Cumhuriyeti'ne ait bir uzay istasyonuna kimliği belirlenemeyen bir uzay gemisi tarafından saldırı yapılır. İstasyondakiler hazırlıksız yakalanmışlardır. Zira son iki yüz yıldır galakside bir saldırı olmamıştır. Soruşturma başlatılır. İstasyon komutanı Albay Mervin, emri altında bulunan Özel İstihbarat ajanı bir üsteğmen tarafından sorguya çekilir. Eğer karşınızdaki bir Ö.İ. ajanı ise rütbenizin hiçbir önemi yoktur. Albay, Öİ ajanını öldürmek zorunda kalır. İstasyonda bulunan arkadaşın Dr. Zeller'den yardım ister. Öİ ajanı aslında yanlış kişiyi sorgulamaya kalkmıştır. Albay ve doktor komutanlık gemisine binerek özel görev bahanesiyle istasyondan kaçar. Rotaları Orion Nebulasıdır. Nebula'daki gezegenlerden biri Galaksi Kurtuluş Ordusu Başkomutanlığıdır.

Albay, doktor ve diğer mürettebat Orion Nebulası yakınlarında beklemeye başlar. İltica talebinde bulunur. Bekleme sırasında, doktor gemi kaptanını öldürür. Çünkü kaptan bir Öİ ajanıdır. Albay Pler'ler hakkında her şeyi öğrenir. Komutanlıkta saldırı planları yapılmaktadır.

Köy başkanı Mendra, Birleşik Mars Cumhuriyetinin (BMC) Mars'taki başkenti Zaarga'ya götürülmektedir ve hiçbir dünyalının hiçbir zaman görmesinin mümkün olmadığı bir görüntüyü, Dünyayı uzaydan görür. Zaarga'da bulunan Öİ merkezinde sorguya alınır. Bir çeşit zihin sondası kullanılır. Sorgu sonucunda beynin ağır hasar alma ihtimali çok yüksektir.

Saldırı planına göre Mendra kaçırılacaktır. Ancak yüksek güvenlikli bu merkeze yaklaşmak imkansızdır. Merkeze sadece Öİ elemanları girebilmektedir. Mars'ın diğer güvenlik güçlerinin binaya girişi bile yasaklanmıştır. Saldırı için özel bir cihaz geliştirilmiştir. Bu cihaz kitlesel olarak etki yapan bir tür parapsikolojik bir silahtır. Saldırı ekibi Aurora isimli bir savaş gemisiyle yola çıkar, Nebula dışında başka bir gemiyle buluşacaktır. Nebula'dan çıktıktan bir süre sonra BMC savaş gemisiyle karşılaşır. Silah ilk kez burada kullanılır. Diğer geminin mürettebatı ateş edecek zaman bulamadan çatışma biter. Aurora, Yıldıztozu isimli gemiyle buluşur ve parapsikolojik silah Yıldıztozu'na monte edilir. Saldırı ekibi artık sıradan bir ticaret gemisiyle Mars'a doğru yol alır.

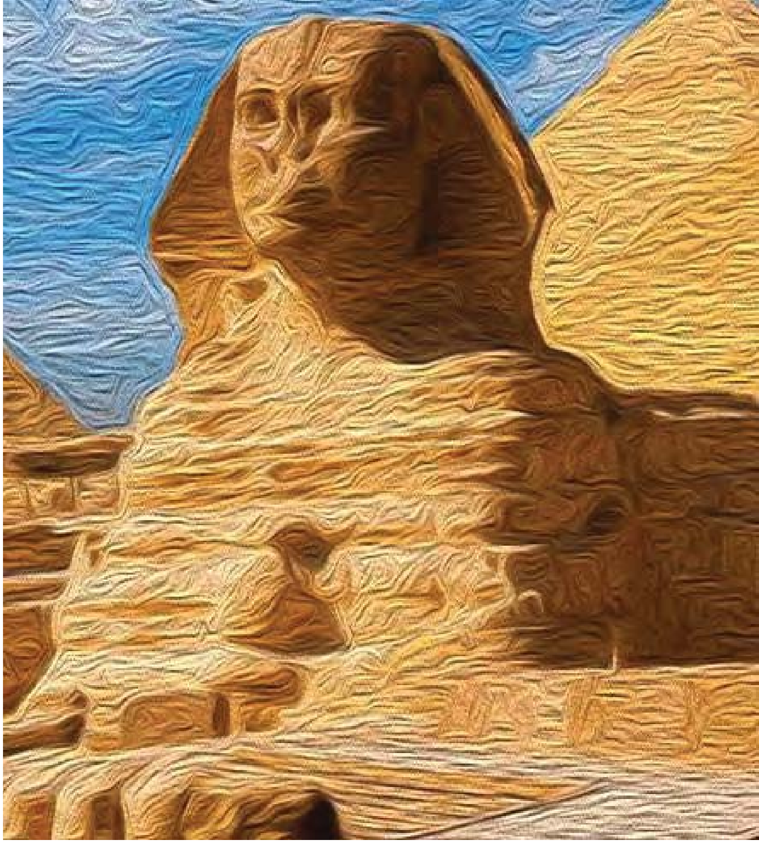
Ekip, Mars yörüngesinde beklemede kalarak gemide bulaşıcı bir hastalık olduğunu söyleyerek doktor ister. Mars'lı sağlık görevlileri bir mekik ile gemiye gelir gelmez rehin alınır. Kıyafetler değiştirilir. Ekip doktor kıyafetiyle Mars'a ayak basar. Bulundukları bölgenin yetkilisini rehin alarak, Mars'ta bulunan ve deşifre olması an meselesi olan hücre evindeki arkadaşlarına ulaşırlar. Yörüngedeki gemiyle bağlantı kurarak silah çalıştırılır. Öİ elemanları kendini kaybeder, kimisi sağa sola ateş eder. Ekip binaya girer ve şiddetli bir çatışma başlar. Sorgu odasının yerini öğrenirler ve Mendra'yı bulurlar. Öİ merkezinde bekleyen bir gemiyi kaçırarak Yıldıztozu'na doğru giderler. Saldırı öğrenilmiş ve takviye kuvvetler yola çıkmıştır. Öİ gemileri Yıldıztozu'ndan haberdar olur. Yıldıztozu daha yörüngeden ayrılır ayrılmaz sürvitese geçerek ışıkhızının üstüne çıkar ve Öİ gemilerinden kurtulur.

BMC, savaşa hazırlanır ve büyük bir filo oluşturulur. Nebula yakınlarında savaş olur ve BMC filosu savaşı kaybeder. Diğer taraftan tüm galaksiye bir yayın yapılarak Pler'lerin gerçeği çarpıtarak insanları nasıl köleleştirdiği anlatılır. Artık insanlığın uyanışı başlamıştır ve Pler hakimiyetinin sonu gelmek üzeredir.

Kitap tam bir "Katı Bilimkurgu" örneği ve benden geçer not aldı. 1950'lerin bilimkurgularını seviyorsanız kaçırmayın derim. Başka kitaplarda görüşmek üzere.

Novella - Bölüm 3
Kubilayhan Yalçın

İzmir Kralı

"SARP, BİR SEKS BÜYÜSÜ SONUCU DÜNYAYA GELMİŞTİ"

Rüşvetler, şantajlar, pazarlıklar ve suikastlarla geçen uzun bir hazırlık döneminin ardından, kimine göre 17 Kasım Darbesi, kimine göre de 18 Kasım seçimleri sonucunda MDP iktidar oldu.

Hermetik Devrim, MDP iktidarının altıncı ayında ilk "şehidini" vermişti: Giordanist Sami Bey, Alsancak'ta bir otel odasında ölü bulundu. Görünüşe göre geceyi bir "transla" geçirmiş sonra da kendini asmıştı. Boğuşma ya da darp izi yoktu. Ama üzerinde şaşırtıcı bir son akşam yemeği kıyafeti vardı: Simli bluz, mini etek, fileli kadın çorabı, rimel, ruj, fondöten…

Birlikte olduğu seks işçisi Yosun gece 3:00 sularında oteli terk ettiğini söylüyordu. Kamera, resepsiyon ve görgü tanıkları onu doğruluyordu. Sami Bey işi şansa bırakmamış, ip, yağ, falçata gibi gereçlerden oluşan küçük bir "intihar kitini" de yanında getirmişti. Yatak arkadaşını uğurladıktan yaklaşık bir saat sonra da kalorifer borusuna kendini asmıştı.

Tabii basının eline tutuşturulan senaryo böyleydi…

Yosun, Sami Bey'in tek gecelik aşkı değil oğluydu! "Saygın" nörolog baba, dedikodu müessesesinin şerrinden korunmak için transseksüel oğlunu, gözden ırak, sessiz sakin köşelerde ziyaret ediyordu.

Yosun o gün cep telefonundan babasına gönderdiği şifreli mesajda zor durumda olduğunu ve gece yarısından sonra kaldığı otele gelmesi gerektiğini söylemişti. Göründüğünden daha vicdan sahibi bir baba olduğu anlaşılan Sami Bey hayatının sonlanacağı o dört katlı apart otele bu yüzden gitmişti. Yosun katil ya da azmettirici değildi. Tehdit edilmiş, babasını otele getirmezse ailesi hakkında her şeyin ifşa edileceği, kendisinin de fiziksel olarak iş yapamaz hale getirileceği söylenmişti.

Giordanisti ve Hermetik Devrim'in Türkiye'deki bir numaralı adamlarından birinin bu şekilde itibarsızlaştırılarak öldürülmesi, örgütün New York, Kahire ve Roma'da yaşayan beyin takımını öfkelendirmişti. Ve bu cinayet, Hermetik Devrim'in en karanlık figürlerinden biriyle beni yan yana getirmişti: Ali Cezzar!

Daha önce ismini cismini hiç duymadığım bu gizemli general, Sami Bey'in katillerini bulmam için bizzat beni görevlendirdi. Sıradan bir cinayet değildi bu, belli ki bir gözdağıydı. Devrimin onuru ve geleceği açısından katiller ve azmettiriciler bir an evvel bulunup, "kısasa kısas" yöntemiyle cezalandırılmalıydılar.

Emir subayı aracılığıyla benimle irtibata geçen Cezzar, Sami Bey'in oğlunu sorguya çekip onu temizlememi istiyordu. Babası hakkında sağda solda konuşup bizi riske atabilirdi. Sorgu ve infaz, Manisa yolunda, "işkence çiftliği" dedikleri bir tesiste gerçekleşecekti.

***

Trans dostumuzun asıl adı Sarp'tı. Ama Sarp'ın doğuştan ikinci bir adı daha vardı: Serap. Yosun ise bir tür sahne adıydı. Cinsel kimliği ve yöneliminin ardında ailesi olduğunu söylüyordu. "Babam ve o smokinli pagan arkadaşlarının secde ettiği tanrı, çift cinsiyetli bir tanrıydı," demişti bana. Onlara göre evrende dişil ve eril ilke ayrı değil tek bir bedene sahipti. Yine şu Hermetik "aşağı yukarıdakine benzer" ilkesine göre ideal, kozmik insan çift cinsiyetli olmalıydı. Sarp'ı da bu anlayışla, bir nevi "hermafrodit" gibi yetiştirmişlerdi.

Sarp, bir seks büyüsü sonucu dünyaya gelmişti. On üç gün süren bir seremonik büyü esnasında annesi Ulviye Hanım (Bakire İsis), müstakbel kocası Sami Bey'le (Tahta penisli Osiris) çiftleştirilmişti. Çiftleşme esnasında taraflar maskeliydi ve kim olduklarını bilmiyorlardı. Doğacak çocuğun Babalon adlı, paralel evrende yaşayan bir tanrıçanın ruhunu taşıyacağına inanılıyordu. Aslında bir melek, mesih, göksel bir varlık olarak dünyaya getirilmişti Sarp. Gel gör ki Alsancak'ın arka sokaklarında sabahlayan bir seks işçisine dönüşmüştü…

Sarp'a göre The Matrix dizisini çeken Wachowski kardeşlerin her ikisinin de cinsiyet değiştirip kadın olmalarının ardında yine buna benzer bir inanç sistemi vardı. Başka bir deyişle cinsel değil dinsel tercihleri vardı.

Devam edecek...

Aysun Erdoğan

Yaşamak İçin

Genç kadın, sarı olan gök yüzüne baktı. Daha on yıl önce masmavi gök kubbe altında, arkadaşlarıyla birlikte oyun oynuyorlardı. Şimdi ise her yeri esareti altına almış olan sarı renk altında tek başına yaşamaya çalışıyordu. Ölmüş olan ve bulunduğu çevre ile aynı renkte olan bir ağacın altına oturdu. Siyah eldiven ile koruduğu eli ile sarı toprağı avuçlayıp, onu esen rüzgara karşı bıraktı. Sık sık yaptığı gibi anılarına daldı.

On yıl önce tüm Dünya bir kaosa sürüklenmiş ve insanlık masada çözemedikleri sorunlarını, savaş alanında çözümlendirmeye karar vermişti. Bunun sonucunda ise üçüncü dünya harbi gerçekleşmişti.

Bu savaşta Aslı tüm ailesini kaybetmişti. Geriye sadece kendisi kalmıştı. Aslında bu şehirde geride kalan da son insan oydu. On yıl önce yaşanan savaşta bildiği kadarıyla hayatta kalan bir tek kendisi vardı. Yıllardır gördüğü tek canlı hamam böcekleri ve kendisinin değişikler adını verdiği bir gurup insanımsı yaratıklardı.

Değişenler, bir zamanlar insandılar. Fakat son savaştan sonra şekil değiştirmişler ve çok tehlikeli bir hal almışlardı. Ölümcül güneş ışınları onları etkilemiyordu. Onların tenleri de aynı Dünya gibi sarı renkteydi. Aslında bu dünyada yaşayabilen ve hayatta kalabilen bir tek onlar var gibi görünüyordu.

Savaş fazla uzun sürmemişti. En son atılan bomba her şeyi değiştirmişti. Tüm şehirleri, içerisindeki yaşamla birlikte yok etmişti. Üçüncü dünya harbinin bir kazananı yoktu.

Sığınaklara saklanmış olan insanlar, değişenler tarafından acımasızca yok edilmişlerdi. Buna sebep olanlar, yine kendi yaptıkları silah yüzünden ölmüşlerdi. Geriye ise mahfolmuş bir dünya bırakmışlardı.

Belki başka şehirlerde yaşayanlar olabilirdi. Ama Aslı onlar ile karşılaşmamıştı. Karşılaşsa bile onlara karşı nasıl davranacağını bilemiyordu. Onların da değişenler gibi saldırgan olmalarından korkuyordu.

Oturduğu yerden kalktı ve kanalizasyonların bulunduğu yere doğru ilerledi. Buraya böcek tuzakları

kurmuştu. Yıllardır eski konserveler dışında yediği tek besin, yakalamış olduğu böceklerdi. Zira taza olarak bulabildiği tek yemek onlardı. Nasıl olduğunu bilmiyordu ama böcek popilasyonu, bombadan fazla etkilenmemişdi. Sadece boyutları biraz değişmişti. Zİra iki tane hamam böceği ile rahatlıkla doyabilmekteydi.

Tuzağını kontrol etti. Daha hiç böcek yakalan mamıştı. Diğer tuzağa doğru ilerledi. Bu ise değişenler tarafından parçalanmıştı. Artık kendi yakaladığı avlara bile saldırıyorlardı. Daha dikkatli olmalıydı.

Boruların olduğu yerden gelen ses ile irkildi. Buralar her zaman çok tehlikeli olurdu. Bu yüzden arkadan gelen tehditlere karşı bir savunma oluşturmuş ve giydiği yeleğe özel bir parça eklemişti. Bu yelekdeki hassas mekanizmalar, bir baskı oluştuğu taktirde, içerisinde saklanmış olan metal dikenleri harekete geçiriyor ve yeleğin sırtı boydan boya sert dikenler ile kaplanıyordu.

Arkasını dönerek, sesin geldiği tünele doğru baktı. Fakat gördüğü tek şey, fazlaca büyümüş olan bir hamam böceğiydi. Tehlike olmadığını görünce rahatlamıştı.

Fakat biraz erken bir rahatlama oluştu bu. Çünkü sırtında hissettiği ağırlık ile ne olduğunu anlayamadan kendisini yerde bulmuştu. Kendisi ile birlikte yere düşen kişiyi görünce, onun ne olduğunu anlamaya çalıştı. İnsana benziyordu. Ama olmayabilirdi de. Yukarıdan tam sırtına doğru atlamıştı. Belli ki kendisine zarar vermek istiyordu. Hemen belindeki bıçağı çekti ve yerde kıvranan şeye doğru tuttu. Yabancının göğsünden kan akıyordu. Bir eli ile yaralarını tutuyor, diğer eli ile de kendisini savunmak için, elinde tuttuğu bıçağı Aslıya doğru sallıyordu.

Yabancı; “O da neydi öyle. Sırtında ne taşıyorsun sen?” diye hayretle konuştu.

Aslı, yıllardır ilk defa duyduğu insan sesi ile şaşkına dönmüştü. “Sen insan mısın?” diye sordu.

Yaralı saldırgan, yüzünü güneşten koruyan maskeyi çıkardı ve genç kıza doğru baktı. “Başka bir şey mi bekliyordun?” diye sordu.

“Yıllardır gördüğüm ilk insan sensin.”

Her ikisi de birbirlerine bakıyorlardı. Aslı da yüzünü saklayan maskeyi çıkarmıştı. Görünüşte yabancıda herhangi bir farklılık yoktu. Aynı kendisi gibi görünüyordu. Tek farkı onun erkek olmasıydı. Merakla genç adama sordu.

“Niçin üzerime öyle saldırdın. Değişikler asla maske takmazlar, bilmiyor musun?”

Yabancı, Aslıyı tehtit olarak görüyordu. “ İnsan olduğun için sana saldırdım. Bir tek şansım vardı ve onu da kaybettim. Şİmdi ise yaralıyım. Artık senin insafına kaldım.”

“O da ne demek? İnsan olduğum için mi beni öldürmek istedin. Ben sana hiç bir şey yapmadım ki!”

Şaşırma sırası genç adamdaydı. “Buradaki insanlar birbirlerini öldürmeye çalışmıyor mu?”

“Bu şehirde yaşayan tek insan benim. Yanımda başka biri olsa onu niçin öldürmek isteyeyim ki!”

Genç adam, kızın tehtit oluşturmadığına artık emin olmuştu. Burası güvenli bir yerdi. Geldiği şehirden çok farklıydı.

“Farkında değilsin ama aslında çok şanslı bir insansın. Dünyanın geri kalanında savaştan sağ çıkmış insanlar birbirlerini öldürüyorlar. Çünkü herkes yaşamak için, karşısındakinin yemeğini çalmak zorunda.”

“Burada öyle bir sorunum yok. Bol miktarda yemeğim var.” Bunu söylerken az ötede yanlarından geçmekte olan hamam böceğini genç adama gösterdi.

“Burada asıl tehlike açlık değil, değişikler adını verdiğim yaratıklar var.”

“Onlar da ne?”

“ Bir zamanlar insandılar. Fakat savaştan sonra değiştiler ve tuhaf bir hal aldılar.”

Genç adamın yaralarından kan akmaktaydı. Aslı ona yardım etmek istiyordu. Ama az önce kendisini öldürmeye çalışan birine yardım etmek hiç kolay değildi.

“İyi misin?” diye sordu.

Genç adam zor da olsa ayağa kalkmıştı. Yaralarına bakmak için üzerinde bulunan kıyafetlerini çıkarmaya başlamıştı. Aslı telaşla sordu; “Ne yapıyorsun?”

“Beni öldürmek istemiyorsan yaralarıma bakmam lazım. Bu pislik içerisinde mikrop kapmak istemem.”

“Değişikler kan kokusunu alırlar. Hepsi buraya doluşmadan çıkmamız lazım.”

“Senin güvenli bir yerin var anlaşılan.”

Aslı uzun zamandır ilk defa gülümsemişti. Maskesini alıp yüzüne taktı.

“Beni takip et.” dedi ve genç adamı güvenli bölgeye götürmeye karar verdi.

Birlikte dışarıya, ölümcül güneşin altına çıkarak sığınağa doğru ilerlediler. Birbirlerine güvenmeyi öğrenmek zorundaydılar. Aslı yıllar sonra konuşabileceği bir insan bulduğu için memnundu. Genç adam ise artık birine güvenebileceği için huzurluydu.

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
BİLİMKURGU
ÖYKÜ
SEÇKİSİ
2018
Yerli Bilimkurgu Yükseliyor
Bilimkurgu
Öykü
Seçkisi
2019
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
4
Yaşında
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
Film Müzikleri İncelemesi
Neden Bilimkurgu?
COŞKUN HEPYONAR
Yerli Oyun İncelemesi
COLONY
ESRA UYSAL
Kitap İncelemesi
ZENAR'IN GELECEĞİ
MURAT YILMAZ
İSMAİL ŞAHİN
Yerli Bilimkurgu Yükseliyor
Yapmanız gereken,
doğru açıyı yakalamak ve
herhangi bir programda
özel efekt kullanmamak.
8. YBKY
Kısa Öykü Yarışması
Konu
Yapay Zekâ Mahkemeleri / Davaları

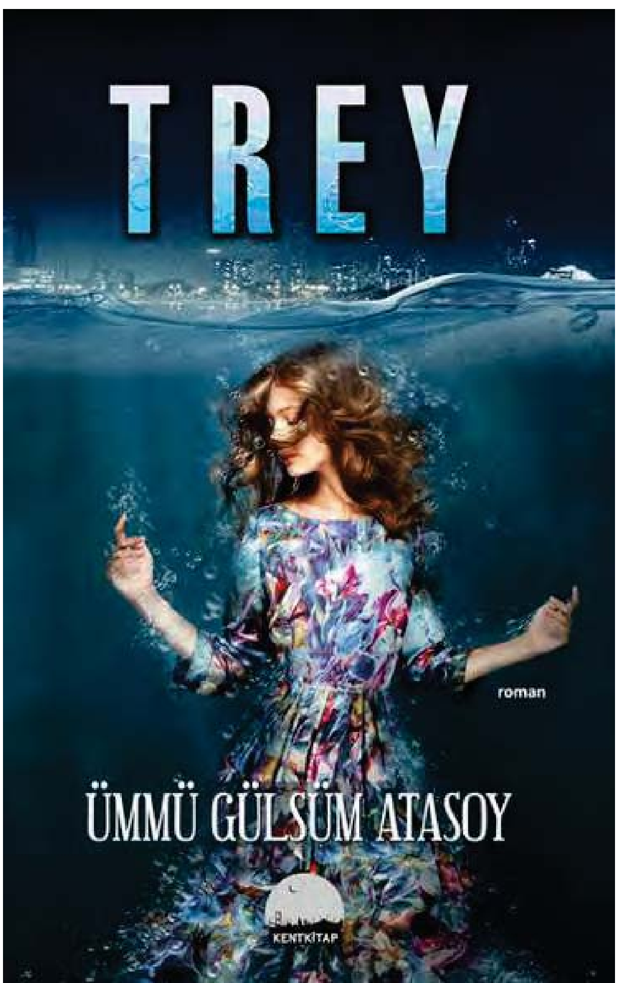

Kütüphanemden Seçtiklerim

Esra Uysal

Trey

Ümmü Gülsüm Atasoy

Elektrik yok.
Ulaşım yok.
İletişim yok.
Zaman onlar için bir kum saati gibi geriye akarken kaçmaktan başka şansları yok.
Sadece...
168 saatleri var.
Geri sayım başladı.
Sular yükseliyor.
"Kaç ya da öl, seçim senin. Burası Trey. Sudan bir kafes."
Atlantis'in sularında boğulmaya hazır olun. Zira, kurtulmak için önce yüzmeniz gerekecek.
"Gökyüzü bugün de karmaşık... Maryls adı verilen bir kasırga güneyden hızla bu tarafa doğru geliyor. Her yer karanlık. Değişmeyen tek şey şehrin adı... Bütün binalar şiddetli fırtınanın etkisiyle yıkılıyor. Bu kâbus bittiğinde burası dümdüz olacak. Artık biliyorum. Bana sürekli bunu söylüyorlar."

"Gökkuşağı kadar renkli, uçsuz bucaksız bir hayal gücü. Okuyucuyu bir girdabın içine çeken harika bir kitap."
-Aycan Mutlu, Hatıralar kitabının yazarı-

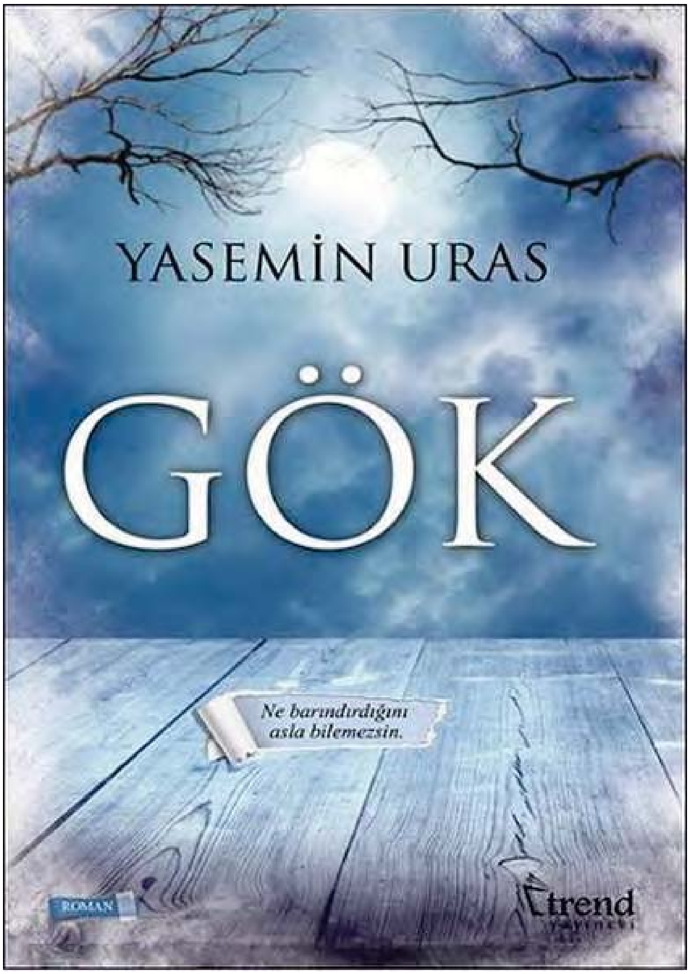
Basım Yılı: 2016
Sayfa Sayısı: 310
Yayınevi: Kent Kitap

Gök

Yasemin Uras

Maviliğine hayran olduğunuz gökyüzünün sakladıklarını bilseniz, ona bir daha aynı gözle bakamazdınız. Dünya yalnız biz insanlara ait değilken evrende yalnız olmadığımızı bilseniz doğal yaşamın değerini daha iyi anlardınız. Yaşanabilen tek gezegeni korumak için 8 dâhi dünyalı çocuk ve yaşamak için dünyaya ihtiyacı olan dünya dışı gelişmiş bir ırkın, hırslarına yenik düşen bir bilim insanının korkunç planını gerçekleştirmesine engel olmak için verdikleri amansız mücadele. Doğal yaşamın önemini gözler önüne seren sıra dışı bir roman.

Basım Yılı: 2015
Sayfa Sayısı: 408
Yayınevi: Trend Yayınevi

Dursaliye Şahin

Bir Saniye Sonra

Neredeyim ben?

Patlama sırasında savrulduk.

Pis terörist!

Ama ben terörist değilim ki.

Çabuk belindeki kemeri bana ver.

Bütün enerji kaynaklarım o kemerde size verirsem ben ölürüm.

Salak! Başkan benim ve yedek kemersiz kalmam riskli.

Sizin yedek güvenliğiniz için benim ölmem mi gerekiyor?

Vermezsen gizli servise seni terörist olarak yakalatma emri veririm.

Geride kalan çocukları kurtarmamız gerek…

Niye bu kadar sıcak?

Çünkü bombalar çok erken ve arka arkaya patladı.

Bombalar mı?

Yeryüzünde derin yarıklar açıldı. Yörüngeden bile çıkmış olabiliriz.

Sen nasıl yanıma yaklaşabildin?

Protokol masasına servis yapan garsonlardan biriydim.

Protokol mu?

Silah araştırma merkezinin açılış kurdelesini kesmiştiniz. Sahnede doğum gününüz için şarkılar söyleyen küçük çocuklar vardı. Hani eşiniz duygusal gözyaşları döküyordu.

Tamam tamam galiba hatırlıyorum.

Deney bombalarını patlatma şerefi başkan olarak size aitti. Kilometrelerce uzaktan, evinizdeki rahat koltuğunuzda otururken cep telefonunuza dokunarak üçüncü dünya ülkelerini patlatacaktınız.

Tabii! General gizli şifreyi bizzat benim kaydetmemi istedi.

Sonra ne oldu?

O anda içimde delice bir istek kabardı.

İstek mi?

Ertesi günü bekleyemedim. Kaydet yerine 'onayla' düğmesine bastım.

Şaka gibi.

Bastıkça da basasım geldi.

Ve bom bom! Yine bindiğiniz dalı kestiniz diyeceğim ama bu kez bütün orman alev alev.

Şimdi beni kurtarmak zorundasın!

Niye?

Çünkü ben başkanım.

Sayın başkan bakın lav katmanları nasıl hızla yaklaşıyor.

Allahım! Yaşasın!

Ne?

Seçilmiş bir kul olduğumu biliyordum. Kıyameti başlatmak bana nasip oldu.

Fakat…

Cennetin kapısı nerede?

Roman - Bölüm 25

Gürhan Öztürk

Son İnsan

KİTAP 1- DEĞİŞİMİN YENİ HALKASI

İnsanoğlu en başından beri yanıtları arayıp durdu. Çoğu zaman yanıtların kendi benliğinin içinde olduğunu sandı. Çoğu zaman da yanıtları yıldızların arasında aradı. Ama en başta anlamadıkları şey ortada tek bir yanıt olmadığıydı. Herkesi tatmin edecek tek bir yanıtın hiçbir zaman olmaması yine de insanoğlunun soru sorma heyecanını elinden almaya yetmeyecekti. Ne de olsa bu insanlık için bir yolculuktu ve son insan da gelip geçene kadar yolculuğun sonu gelmeyecekti…

SON İNSAN'IN ÖNCEKİ BÖLÜMÜNDE:

General Serhat Seçkin: "Dilediğiniz gibi ilgilenildi, paşam. Yakalandı ve hapsedildi."

Genel Kurmay Başkanı Ahmet Çakal: "İşte bu güzel bir haber. Biliyorum, arkadaşınızın ölümüne şu anda üzülüyorsunuz, ama bunu yapanın cezasını çekeceğini bilmek biraz olsun huzur bulmanızı sağlayacaktır."

Manuel: "Bir açıklaman olduğunu söylemiştin. Anlat. Kara Altın'ın ölümünden kim suçlu? Bizi bir araya getirmenin asıl nedenini öğrenmek istiyoruz."

Genel Kurmay Başkanı Ahmet Çakal: "Tebrik ederim, Manuel. Bayağı ilerleme kaydediyorsun, artık daha korkusuz birisi olmuşsun. İsterseniz gelin içeriye geçelim. Ayakta dikilmenin bir alemi yok."

25. Bölüm "Multilaz"

Kedi Oğlan ve nişanlısının nereye götürüldüğünü öğrenemediler, bir türlü bu bilgiyi söylemiyorlardı. Geriye kalan herkes toplantı salonuna geçtiği zaman yaşlı adam anlatmaya başladı:

"Beni tanıdığınıza eminim. Ahmet Çakal, Genel Kurmay Başkanı, aynı zamanda Anka Şirketinin kurucusu. Başta ordu için yeni savunma teknolojileri üzerine yoğunlaşsa da ardından tıp, farmakoloji, temel bilimler, biyoteknoloji, arkeoloji alanlarında şirket olarak büyük başarılara imza attık. Son yıllarda tüm dünya kimine göre yeni bir çağa girmek üzere, kimine göre de bir tehdit altındaydı ve bu tahminlerin merkezinde sizler yer alıyordunuz. Özel insanlar.

"Bilim İnsanları bunun adına multilaz dediler, yoğun bir enerjinin vücudumuzda yayılıp genetik olarak herkesin kendi imzası olan mutasyonlarımızın ortaya çıkmasına neden olan bir enzim kompleksi. Bu mutasyonlar kişiye özeldi. Güneşte olan patlamalar, ozon tabakasının delinmesi, kimyasalların gerektiğinden çok hayatımızda yer alması gibi etkenler yüzünden herkesin farklı bir bölgesinde anormalliklere neden olan mutasyonlardı bunlar. Çoğu ya zararsız mutasyonlardı ya da habis tümörlere neden oluyordu. En tehlikelisi de eşey mutasyonlarıydı, bunlar çocuklarda ebeveynlerindeki anormal etkinin aynısına neden oluyorlardı.

"Bundan yirmi sene kadar önce bu etkiler yavaşça beynimize kadar ulaştılar, artık insanlar kendilerinde olan farklılıkları benimseyip bunları kontrol eder hale geldiler. Başlangıçta çok azdılar. Ama bu etkinin artmasına bir olay neden oldu. Bir piramit bundan birkaç çağ öncesinde gömüldüğü yerden ortaya çıktı, oradan bir şey çıkartıldı. Bu bir kolyeydi, şu anda boynumda gördüğünüz kolyenin aynısıydı. Bu kolyede hapsedilmiş bir enerji vardı, buna yakın duranları yok edebilecek kadar güçteydi bu enerji. Ancak bu kolyedeki enerjiyi kendi bünyesi altında muhafaza etmeyi başaran bir kişi böylesi bir tehlikeden tüm insanlığı kurtarabilirdi.

"Bu kolyeyi insanlık için bir tehlike unsuru haline getirmeden kontrol altına alabilmeyi başaran kişi ben oldum. Bu proje sayesinde de sizleri tüm insanlığın yararına sundum ve göreceksiniz ki sonunda herkes sizi kabul etmek zorunda kalacak, çünkü aslında her biri birer size dönüşmek üzere olduğunu fark edecekler."

Her birinin kafasında bir soru, çözülmemiş gizemler vardı. Kedi Oğlan'ın bu olayda ne konumda olduğu kafa karıştırıcıydı hala çoğu için. Ama Manuel ve Kuzgun bu gerçeği biliyorlardı. Çünkü Kedi Oğlan onlara anlatmıştı ve onlar karşılarındaki yaşlı adamın aslında kim olduğunu biliyorlardı. Yaşlı adam bahsi geçen kolyeyle karşılarına çıkana kadar da Kedi Oğlan'ın anlattıklarının büyük bir kısmına inanamamışlardı. Ama şimdi her şey açık ve netti. Onun yakında buraya geleceğini iddia ettiği "onlar" gerçekten de gelmişti.

"Bu projenin sözde ortaya çıkış nedeni aslında Kedi Oğlan değil mi? Sizin gerçekte niyetiniz Kedi Oğlan'ın göz altında tutulabileceği bir yer ayarlamaktı," diye konuştu Kuzgun.

"Planınıza göre bir gün erkenden ortaya çıkmak zorunda kaldınız. Bunun ya Evren'in hastaneye kaldırılmasıyla ya da İklime'nin buraya gelmesiyle ilgisi olduğunu sanıyorum," diye fikrini belirtti Manuel.

"Her ikisi birden aslında," diye karşılık verdi Ahmet Çakal.

"Evren'de almamız gereken bir şey vardı ve onda olan şeyi İklime'ye nakletmeyi planlıyorduk. Nakil işlemi gerçekleşmeden İklime kaçmayı başardı. Kedi Oğlan'ın yerini de biliyordu. Ona ulaştıktan sonra ikisi birden kaçacaklardı ve tüm plan boşa olacaktı. Bu yüzden buraya gelip Kedi Oğlan ve nişanlısını bizzat yakalamak için geldim."

"İstediğinizi elde ettiğinize göre proje ne olacak şimdi?" diye sordu General yılmış bir şekilde. Ahmet Çakal'ın gerçek planından haberi yoktu, Kedi Oğlan ile bağlantısını hiç öğrenememişti.

“Bu projeye inancım hala var. Kedi Oğlan belki planın bir parçasıydı ama projenin sürdürülmemesi için bir neden yok. Sonuçta herkes hala bu projenin esas amacını sizler sanıyorlar,” diye yanıt verdi Ahmet Çakal. Sözlerinde alaycılık hissediliyordu. O amacına ulaşmıştı. Artık sizler ne haliniz varsa görebilirsiniz demeye getiriyordu.

Kedi Oğlan ve nişanlısından haber yoktu, götürülmüşlerdi. Kara Altın’ın da cesedi helikopterlerden birine konmuştu. Ahmet Çakal, orduyla beraber tesisten uzaklaşacaktı ve her şey eski düzene geri dönecekti.

“Yarın akşam haberlerini bekliyorum, General. Basın merakla senden gelişmeleri bekliyor. Görevine geri dönebilirsin. Takımını eğitmeye devam et sen sadece,” dedi Ahmet Çakal ve helikoptere bindi.

Akşam olunca herkes iyice sessizleşmişti. Şimdi ne olacak sorusu soruluyordu herkesin bilinç altında. Bir takım olmayı öğrenmişler miydi gerçekten de? Bu proje belki aslında Kedi Oğlan’ı kaçamayacağı bir alana hapsetmeyi amaçlıyordu ve amacına ulaşılmıştı ama hala herkesçe bilinen sözde amacına da ulaşamaz mıydı? Her şey boşa olamazdı, buraya bu kadar kişi boşuna toplanmamıştı? Kara Altın’ın ölümü yok yere olmayacaktı. General Serhat Seçkin eşinin mezarında ettiği yemini tutacaktı.

“Artık tamamen benim elimde her şey. Siz de duydunuz. Belki yalanlar üzerine kuruldu bu proje, ama bana güvenmenizi istiyorum hala belki de yüzsüz bir şekilde. Bu projenin başarılı olmasını sağlayacağım. Çünkü inanın ben burada sizi eğitmek ve tüm dünyaya sizin gibi özel insanların takım olduklarında neleri başarabileceğini göstermek için bulunuyordum en başından beri.”

Herkes dağıldığında General de ofisine geçmişti. Biraz kafasını rahatlatmak için akvaryumunun başındaydı. Balıklarını beslerken ofisinde misafirlerinin olduğunun da farkındaydı. Kuzgun ve Manuel, özel bir meseleyi konuşmak için General’in ofisine gelmişti. Kedi Oğlan da gittiğine göre artık Manuel’in yardım alabileceği tek kişi General kalmıştı ve ondan daha fazla saklayamazlardı.

“Ne için geldiğinizi biliyorum,” dedi General ve Manuel’in çizimlerinden birini çıkarttı. Altında yazılan tarih yarını gösteriyordu. Manuel’in, o çizimini değiştirmek için elinden bir şey gelmiyordu. Üzerinde oynama yapmaktan daha çok korkuyordu. Karalasa çizimi, belki bu sefer daha kötüsüne neden olacaktı.

“Ne yapılabilir bu durumda? Manuel böyle bir çizim yapmaktaki niyetini anlayabilmiş değilim.”

Manuel suskundu. Aklı hala Kuzgun ile olan öpüşmesindeydi. O öpücüğü unutamamıştı. Ama üzerinden öyle olaylar geçmişti ki sanki bir ay önce öpüşmüş gibilerdi. General’in sorusunu fark ettiğinde ona düzgün bir yanıt vermek istedi, buna hakkı olduğunu düşünüyordu.

Sanırım Kedi Oğlan’ın beni, Efla’yı ve Kuzgun’u gücünün etkisi altına almasının ardındandı. O anda tüm dünyadan nefret ettim ve her şeyin yok olduğunu görmek istedim. Birden o anı çiziverirken buldum kendimi. Aklım başıma geldiğinde ise hemen Kuzgun’a söyledim,” diye anlattı Manuel.

Kuzgun, Manuel’in elini sıkıyordu. Ona güven vermek istiyordu. Ama tek bir gece vardı önlerinde. Yarın olduğunda yaşanacak bir dünya kalacak mıydı, kimse bilmiyordu. Manuel kıyameti çizmişti. Kimse bu kelimeyi kullanmak istemiyordu, ama gerçekten kaçamazlardı.

General uyumadan önce günlük raporlarını tutmaya özen gösterirdi. O gün ilk defa bir ölüm kaydı da eklemesi gerekmişti:

Ölüm Kaydı: Kara Altın

İzmir’de kendisiyle karakolda tanıştığım ilk günü gücüyle beni etkilemeyi başarmıştı. Ama asıl kendisinden etkilenmem orada evsiz çocuklarla olan ilişkisine tanık olmamla olmuştu. Göründüğünden

daha yumuşak başlı ve iyi bir insandı. İnsanlık adına iyi bir şeyler başarmak istiyordu ve projede bu yüzden yer almak istiyordu. Yersiz esprileriyle ve gereksiz yorumlarıyla belli bir zamandan sonra kimse tarafından ciddiye alınamaz bir hale geldi. Bay Fend'e olan kini kısa sürmüştü, burada bu konu yüzünden belirgin bir hadise yaşanmadı. Starfell takım içerisinde en iyi anlaştığı kişiydi. Tesise gönderilen askerlerle olan çatışmada gücünü kullanarak koltukları demirden sığınaklara dönüştürmesiyle öne çıkmayı başarmıştı. Derslere en çok ilgiyi gösterenlerden biriydi, gerçekten de bir şeyler öğrenmek istediğini görebiliyordum. Kedi Oğlan'a kendisinin takımdaki en pasif kişi olarak gördüğüyle ilgili serzenişte bulunurken birazdan vefat edeceğini kimse bilemezdi, Efla bile çünkü o da Kedi Oğlan oldu mu bir öngörüde bulunamıyordu. Kedi Oğlan'ın çıkartmış olan ilk krizde takım bir arada güçlerini kullanarak krizi çözmüştü. Kara Altın buna güvenmiş olmalıydı. Aralarındaki tartışmayı sona erdirebileceğini düşünerek kendisi tek başına önden gitti ve onu canlı olarak son görüşümüz oldu. Kedi Oğlan'ın gücünün etkisine girerek son nefesini vermiş olmalıydı, benim geçen gün başıma geldiği gibi aniden yaşlanarak ölmüştü yüksek ihtimal. Kedi Oğlan gücünü geri alsa da artık ölen kişiyi geri getiremiyordu. Kara Altın ölmüştü, kimse ona yaşamını geri veremezdi. Kendisini saygıyla hatırlayacağız ve en önemlisi İzmir'e bir daha döndüğümde Kara Altın'ın ilgilendiği çocuklar artık benim sorumluluğumda olacak, bu kendime verdiğim bir sözdür.

Kimse odasına çekilemiyordu. Uyku yoktu o gece kimseye. Ozan, sessizce balkonda oturuyordu. Rüyacı en azından konuşarak yardımcı olmak istemişti. Kara Altın'ın ölümünde Ozan'ın kendini de suçladığını biliyordu. Ona bir sürpriz yapmış ve bu akşam limonataları o yapmıştı. Ama Ozan pek ilgilenmemişti.

"Bana oyuncakçı dede demişti ilk günü. Onunla pek anlaşamayacağımı düşünmüştüm," diye Kara Altın'dan bahsetti.

Ozan hiç tepki vermiyordu. Balkondan uzaklara bakmaya devam ediyordu. Rüyacı kendisini dinlediğine emindi, o yüzden konuşmasına devam etti: "Burada olmayı hepimizden daha çok hak etmişti."

Ozan öfkeyle Rüyacı'ya döndü. Sinirle hareket ederken adamın elindeki limonataları yere düşürmüştü. Cam parçaları etrafa dağılmıştı, ama Ozan'ın umurunda değildi. O sakin kişiliği yoktu artık.

"Sen benim babam değilsin, olamazsın da. Sakın bir daha benim adıma karar vermeye kalkma, Rüyacı. Kara Altın'ı hepimiz öldürdük, sayende ben de onun katillerinden biri oldum."

Sözlerini bitirdikten sonra balkonda daha fazla durmadı ve içeri geçti. Rüyacı gözyaşlarını tutamamıştı ve kendisini oradaki taburelerden birisine bıraktı. Ozan haklıydı, ona karşı aşırı korumacı davranarak ne yapmak istemişti ki.

"Özür dilerim, Kara Altın. Beni affet," diye fısıldadı gökyüzüne doğru ve uzun zamandır ihmal ettiği bir şeyi yaptı. Sabaha kadar oturduğu yerden kalkmadan dua etti ve af diledi.

Starfell de uyuyamadığı için mini bara geçmişti. Ondan başka buradaki içkilerin hiç tadına bakan olmuş muydu bilmiyordu. Bir defa Kuzgun ona eşlik etmişti o kadar. Kara Altın'ı anmak adına içki bardağını havaya kaldırdı ve tek dikişte içkisini bitirdi. İçtiği viski acısını pek hafifletmiyordu.

En son takım arkadaşlarını kaybettiğinin ertesi günü büyük bir felakete sebep olmuştu, tüm bedeninde biriken öfke öyle bir enerjiye dönüşmüştü ki meydana gelen felaketin ardından ülkesinin doğu bölgelerinde insanlar hala hayatta kalmak için büyük mücadeleler veriyordu, bu yüzden ne olursa olsun öfkesine hâkim olması gerekiyordu. Ama sadece acı değildi, hatıralar da peşini bırakmaz olmuştu. Özellikle arkadaşının kaybı ona aklına getirmek istemediği kişilerin de yüzlerini sürekli gözünün önüne getiriyordu.

İçki bardağını mini bara sert bir şekilde koydu. Camın yansımasında arada bir parlayan gözlerine baktı. O turkuaza kaçan gözlerinde bitkilerin yapraklarında güneş enerjisinin kimyasal enerjiye dönüştürülmesinde rol oynayan klorofilleri andıran yapılar oluşmaya başlamıştı ve bu biriken enerjiyi istediği forma sokabileceğini keşfetmişti. Genelde öfkesine hâkim olamadığı için devasa boyutta bir ısı enerjisi olarak kendisini gösteriyordu, ama isterse başkalarına doğrudan zarar veremeyeceği başka enerji formlarına da dönüştürebiliyordu. Ama bu gücünü kontrol etmek sandığından daha zor olmaya başlamıştı. O görüntüler hele hiç gitmez olmuştu.

"Düşen yıldızım," diyordu görüntülerle birlikte kulağında yankılanmaya başlayan sesler. "Bana neden yardım etmedin?"

"Zehra, Halil, Kara Altın... Kimseyi kurtaramıyorum artık. Benim Remzi'den ne farkım var? Neden beni de onun gibi öldürmüyorlar."

"Çünkü sen yalnız değilsin," diye yanıt verdi Efla. İlk defa mini bara gelmişti ve Starfell'i de burada bulacağını tahmin etmişti.

"Senin öfkene ilk tanık olduğumda Bay Fend'i ben durdurmuştum. Sakinleştirici sesi işin kolayına kaçmak olurdu. Ama ben beklemek istedim, görmeliydim. Senin hakkında daha çok bilgi edinmek istedim. Gördüğüm şey ise neydi biliyor musun, Starfell?"

"Daha çok öfke mi?" diye sordu Starfell alay edercesine. Bir yandan da başka bir içki şişesini açmakla uğraşıyordu.

"Yalnızlık. Bir yere ait olma ihtiyacı," diye yanıt verdi Efla ve devam etti: "Burası senin olman gereken yer, burası senin yuvanı bulacağı yer, Starfell. Bunları gördüm ve eminim, ben belki göremem ama senin yuvanı bulmana az kaldı. Sadece sabretmen gerekiyor."

Starfell bir şey diyemedi, kâhin arkadaşına bir bardak çıkardı ve ona da içki koydu. İkisi beraber Kara Altın'ın anısına içkilerini içtiler. Ardından Starfell: "Herkesin yuvasını bulacağı geleceğe," dedi. Efla da buna karşılık diyecek bir şey bulamadı. Çünkü o yuvasının değerini bilememişti ve artık yuva olarak görebileceği bir yerin, bir kişinin karşısına çıkamayacağını biliyordu.

11.05.2015, İki ay önce, Ağrı

Askerler civar köyleri geziyorlar, yardıma muhtaç olanları tespit ediyorlardı. Ağrı dağını tamamen yok edecek güçte bir patlamanın ardından ortada kocaman bir krater ulaşmış ve dağın etrafındaki tüm şehirler bu katliam gibi felaketten etkilenmişti. Sanki şehirler bir savaş neticesinde bombalanmış bir hale gelmişlerdi. Felaketin ardından ülke seferber olmuştu. Koca dağ yerle bir olmuş, ama kimse bu işin sorumluluğunu üstlenmiyordu. Doğal bir durum değildi ne deprem ne de volkanik bir olay. Belli ki bir terör eylemiydi olan şey, ama elde sadece teoriler ve spekülasyonlar vardı.

O bölgede son yıllarda güçlenen bir terör örgütü özel insanlardan üyelerinin olduğunu ve aralarında sönmüş bir volkanı bile aktif hale getirecek güçte birisi olduğuyla ilgili bir ültimatomda bulunmuştu. Yüzbaşı Halil olarak bilinen terörist lider de Ağrı Dağı felaketinden sonra hiçbir yerde görülmemişti ve kendi örgütüyle beraber felaketten sağ kurtulamadığı düşünülüyordu. Onun büyük gayretleri sonucunda etrafına toplamayı başardığı bölgesel diğer örgütler de tekrardan bağımsız olarak hareket etmeye başlamışlardı ve tekrardan ülke iç savaş tehlikesiyle karşı karşıya bırakılmıştı. Yüzbaşı Halil barış ve özgürlük vaatleriyle bölgede büyük bir güç haline gelmişti ve çoğu örgüt onunla savaşmayı kabul etmişti.

Örgüte bir son vermek için komandolardan oluşturulan özel bir birlik Ağrı Dağı'nda bir operasyona gönderilmişti. Oradan sadece tek bir asker sağ kurtulabilmişti. Artık kendisine Starfell diyen ve gerçek ismini bile kullanmak istemeyen bu asker felaketin ardından köylere su dağıtmakla görevlendirilen birlikteydi. Birliğindeki herkes konuyla ilgili konuşur,

bir teori ortaya atardı. Bir tek Starfell konu hakkında pek konuşmazdı. Sessizce verilen görevi yapardı sadece.

General Serhat Seçkin, felaket bölgesine askeri aracıyla giderken Starfell de onun aracında koruma olarak verilen askerlerden biriydi ve yol boyunca General'in gözü sürekli Starfell'in üzerindeydi. Starfell her zaman ona verilen emirlere harfiyen uyan birisiydi. General bir askerden beklenen her özelliğe sonuna kadar sadık bu asker ile özellikle ilgileniyordu. Aslında o askeri bulmak için buralara kadar gelmişti.

"Rahat olabilirsin, asker," dedi General. "Kimsenin şu anda buralarda pek fazla emir komuta zincirini umursadığını sanmıyorum, herkes burada kendisini birbiriyle aynı konumda hissediyor olmalı."

"Kurallar her durumda geçerli olmak için vardırlar, özellikle ordu için bu böyle olmak zorundadır."

General, Starfell'in kendinden emin bu sözlerinden memnun kalmıştı. Bu askeri kesinlikle takıma almalıydı. İkna etmesi de zor olmayacak gibiydi.

"Ne dersin, Starfell? Sence yeterli olacak mıdır, her gün böyle su dağıtmak? Vicdanını rahat ettirebilecek misin sonunda?"

Starfell şaşırmıştı, ama susmayı tercih etmişti yine. Öfkelenince ne olduğunu biliyordu çünkü.

"Sana ancak ben yardım edebilirim. Benim takımıma katıl. Bir daha aynı şeyin olmamasını sağlayalım beraber. Hem gücünü iyilik için kullanmayı öğrenirsin, hem de bir daha istemediğin durumlarda bulunmak zorunda kalmazsın," diye durumu anlattı General.

Starfell, General'in onun durumunu bildiğini anlamıştı ve ilk defa içinde aylardır biriktirdiği şeyleri birisiyle paylaşabilmenin rahatladığıyla yaşadıklarını anlatmaya başladı:

"Böyle bir şey olsun istememiştim, anlamalısınız beni. Dağdaydık. Kaç yıldır peşinde olduğumuz bir teröristin izini bulmuştuk. O piç kurusunun küçücük kızlara tecavüz ettiği, yaşlılara işkence ettiği görüntüleri izlettirmişlerdi bize. Bu yüzden çok öfkeliydim. Herkesten önce onu ben ele geçirmek istiyordum. Ama en sonunda yakalanan ben oldum. O adamın karşısındaydım, ellerim kollarım bağlı bir şekilde. Beni kendi tarafına çekmek istedi, hiç beklemediğim şekilde zihnimi etkileyecek işkenceler yaptı. Ama en sonunda dayanamadım, içimdeki öfkeye yenik düştüm. Bir parlamayla başladı her şey, sonra kendimi toprak altında buldum. Ancak bir gün sonra çıkabildim o yığından. Herkes ölmüştü, sadece o aşağılık değil, adamları da ama masumlar da."

General, anlayışlı olmaya çalışıyordu. Gerçekten de istemediği bir şeye neden olmuştu karşısındaki asker ve bir daha böyle bir şeye neden olmamak için elinden ne gelirse yapmaya hazırdı. Bu sırrı kimsenin bilmemesi çok önemliydi, belki Türkiye için acı bir olay olarak tarihe geçecek bir felaketin bu asker baş sorumlusuydu ama ileride özel insanlar ülkelerin savunulmasının vazgeçilmez unsurları olacak, General bunun farkında birisiydi. Starfell gibi vatansever birisi ne kadar tehlikeli olursa olsun bu tehlikeyi düşmanlarına göstermesi için yardımcı olmak General'in ve sevdiği vatanının elindeydi. Bu yüzden onu hem başkalarından hem de kendisinden koruması gerekecekti.

"İyi o zaman. Benimle gel. Hep beraber dünyayı kurtaracağız."

03.07.2015 - Günümüz, Millî Savunma Bakanlığı, Ankara

Kedi Oğlan ilaçların etkisindeydi. Böylece güçlerini kullanamayacaktı. Bir yatağa bağlanmıştı ve başında bir sürü asker nöbet bekliyordu.

İklime'yi ise garip bir makineye bağlamışlardı. Başına kaskı andıran bir şey takılmıştı. Metal duvarlarla çevrili yuvarlak bir alan içerisindeydi ve ağzı da sıkı sıkıya kapatılmıştı. Ahmet Çakal gülümsüyordu, amacına ulaşmasına az kalmıştı.

"Artık kalbin de olduğuna göre en sonunda istediğim şeye ulaşabileceğim. Senin kanında olan şeyin artık tüm evrene yayılmasını sağlayabileceğiz. Beş bin yıllık hayalim gerçekleşmek üzere."

Kırmızı kolyesini çıkardı ve onu İklime'nin boynuna geçirdi.

"Bak, senden aldığım şeyi sana geri veriyorum. Belki artık eskisi gibi olmasa da kalbin yine sana geri döndü," dedi alaycı bir ses tonuyla kırmızı kolyenin bir ucundan çekip gösterirken. İklime'nin ise pek konuşulanları duyduğu söylenemezdi.

"Artık başlayabiliriz," dedi ellerini çırparken. O sırada askerlerden biri yanına geldi ve onu sinirlendirecek bir haber verdi: "Nasıl olur? Nasıl bulamazsınız? Böyle bir şeye izin vermemeniz gerekiyordu."

İklime'nin makineye bağlı olduğu odadan çıktı ve Kedi Oğlan'ın bulunduğu odaya geldi. Ona öfkeyle bakarken: "Demek ilaçların etkisi altındayken bile hala güçlerinin bir kısmına hakimsin. Yoksa Evren olacakları nereden bilebilirdi ki?" dedi.

Askerlere dönerek: "Evren tesise geri dönmemeli. Takımından yardım alabilir. O kadar özel insanla uğraşamayız. Tüm şehri yerle bir ederler. Buna izin veremeyiz," diye bağırdı.

Ardından binanın asıl yetkili kişisine ait olan odaya girdi. Milli Savunma Bakanının masasında başka birisi oturuyordu.

"Yüzbaşı Halil," diye selam verdi Ahmet Çakal. Terörist bir örgütün lideri olarak bilinen Yüzbaşı Halil ayağa kalkarak Türk Silahları Kuvvetlerinin emanet edildiği Genel Kurmay Başkanı Ahmet Çakal ile tokalaştı.

"Tüm adamlarım hazır bir şekilde bekliyorlar, Çakal. Bana söz verdiğin gibi öcümü almama yardım edecek misin?"

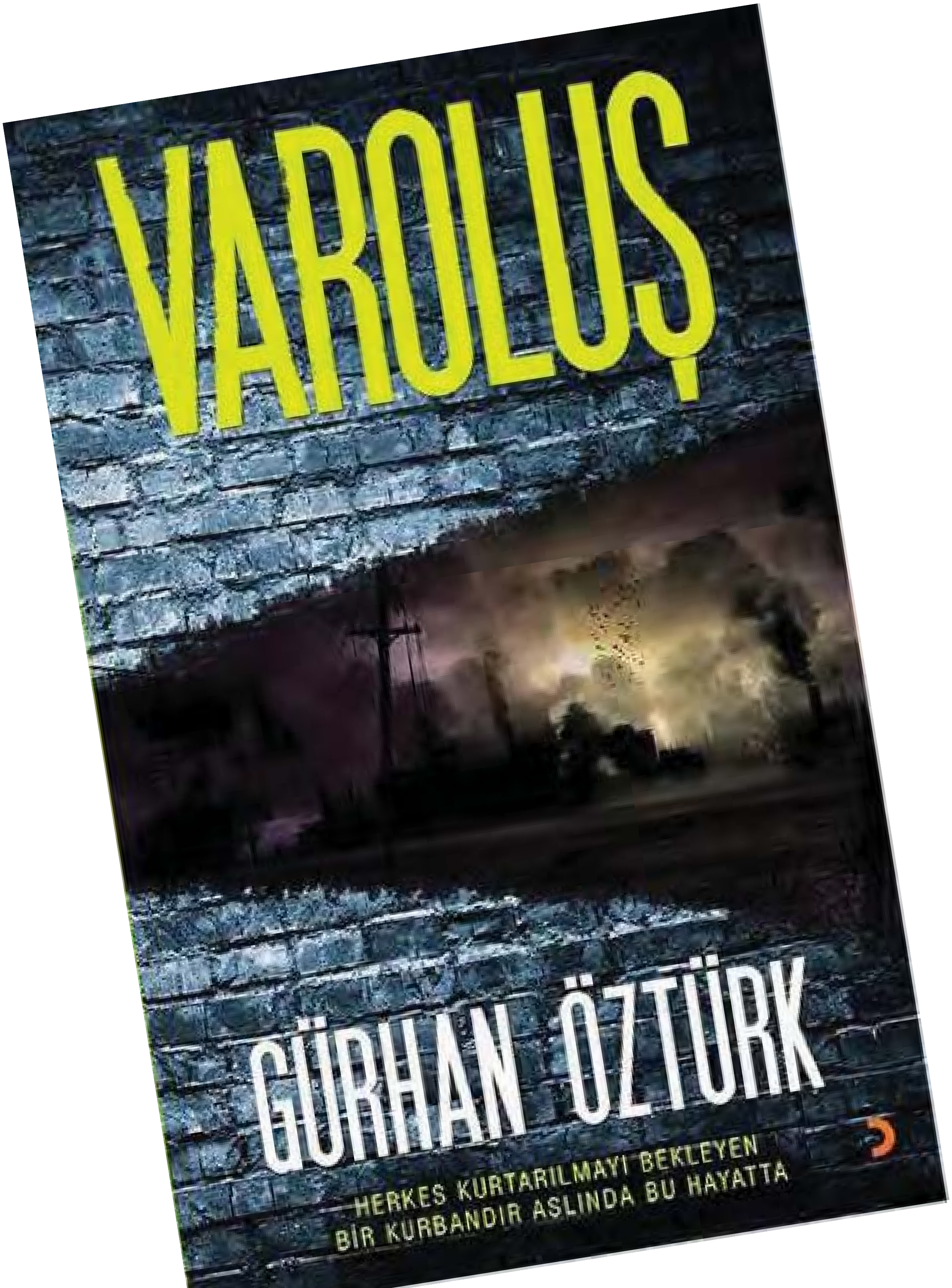
"Pek tabi ki de dostum. Ne de olsa özel insanlar birbirlerine yardım etmeliler. Bu ülkeden başlayarak yakında tüm dünya bizim getireceğimiz özgürlüğün bir parçası olacak."

Yüzbaşı Halil bir şeyi başarıyor olmanın gururunu taşıyordu. Kaç zamandır saklanıyordu, öldüğü sanılıyordu. Tüm çabaları sonuçsuz kalmıştı. Saklandığı yerden Türk askerleri tarafından bulunduğunda ya öldürüleceğini ya da mahkemelere çıkartılıp günah keçisi rolü verileceğine emindi. Ama onu Türkiye'nin başkenti Ankara'ya gizli bir şekilde getirmişlerdi ve karşısına ordunun en başındaki kişi çıkmıştı, ona bir teklifte bulunmuştu. Ona kendi bölgesinde bağımsız bir ülke kurmasına izin verecekti. Özerklikten bile daha büyük bir şey sunuyordu ona. Ayrıca kendisinin özel insanlardan biri olduğunu itiraf etmişti ve bu nedenle özel insanların geleceğin insanlığa yön verenleri olması gerektiğine inandığını anlatmıştı. Ahmet Çakal'ın daha çok şeyi feda etmekte olduğunu görebiliyordu, başta itibarı ve konumu olmak üzere.

"Bu kolye ile mi bunu başaracağız?" diye sordu Halil. Sol gözünün olması gerektiği yerde bir boşluk vardı sadece. Burnunun ve sol yanağının büyük bir kısmı da yanmıştı, hatta elmacık kemiği bile görünüyordu. Yine de hayatta olduğu için kendisini şanslı görüyordu. Hala dağda giydiği kıyafetler vardı üstünde, çoğu kısmı yanmış ve toprak lekesiyle doluydu. Ama onun dışında bir şey giymeyi reddediyordu, intikamını alana kadar.

Başından beri bir türlü kolyenin gücüne inanamıyordu. Ahmet Çakal bu kolyeye çok bağlıydı. Bir defasında beş asır boyunca kolyenin tekrar ortaya çıkmasını beklediğini belirtmişti. Kolye gücünü göstermek için çok özel birisinin en değerli parçasını istiyordu bedel olarak. Ahmet Çakal yaşadığı süre boyunca sadece iki kere bu özellikte bir insan ile karşılaştığını söylemişti.

"Yarın tüm dünya bizim karşımızda eğilecek, Halil. Ama önce bizi zorlu bir savaş bekliyor," diye yanıt verdi Ahmet Çakal.

Varoluş / 2013 - Gürhan Öztürk

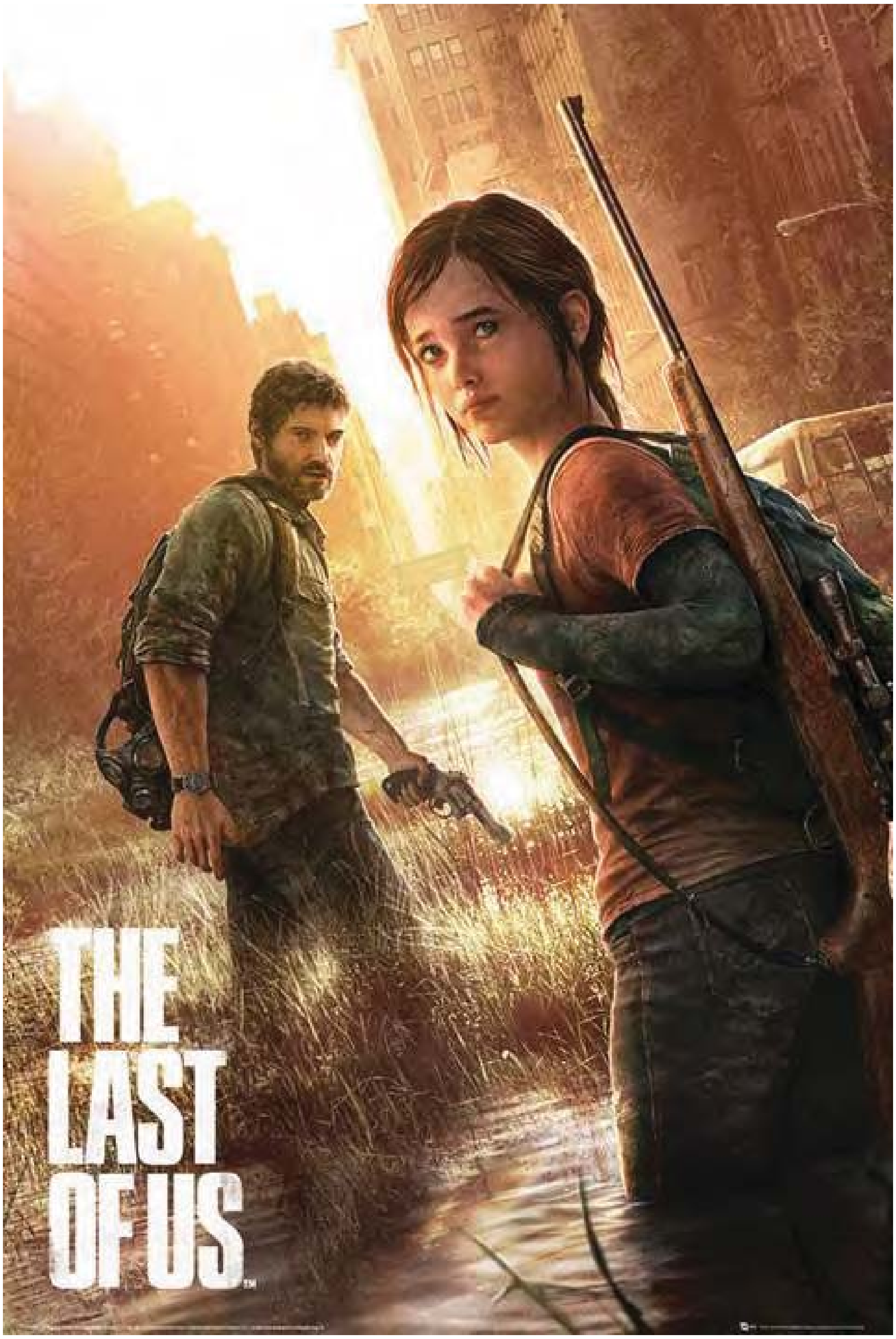

Commander64 Günlükleri

Muhittin Yağmur Polat

Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu

Bu sayımızda, bir baba-kız ilişkisine dönüşen etkileyici ve duygusal bir senaryosu olan bir oyunla birlikteyiz. Oyunumuz bir salgınla başlayan kıyamet sonrası bir dönemde geçiyor.

The Last of Us

bir hayatta kalma, korku, aksiyon ve macera oyunudur. Naughty Dog tarafından geliştirilmiş ve Sony Computer Entertainment tarafından 2011 yılında duyurulmuş ve 2013 yılında Playstation 3 ve 2014 yılında Playstation 4 oyun konsollarına özel olarak piyasaya çıkarılmıştır (1,2).

Piyasaya çıktıktan sonra hikaye anlatımına, oynanışına, görsellerine, ses tasarımına, karakterizasyonuna ve kadın karakterlerinin tasvirine yönelik beğeni toplamıştır. Piyasaya çıkmasının ardından ilk haftada 1,3 milyondan fazla ve Nisan 2018'e kadar toplamda 17 milyondan fazla satış yaparak tüm zamanların en çok satan video oyunlarından biri olmuştur. Oyun, dergilerden, eleştirmenlerden ve organizasyonlardan "Yılın Oyunu" da dahil olmak üzere pek çok ödül kazanmıştır. Şimdiye kadar yapılmış en iyi video oyunlarından biri olarak kabul edilmektedir. Naughty Dog oyunun piyasaya sürülmesinden sonra, The "Last of Us: Left Behind" isimli indirilebilir bir devam bölüm çıkartmıştır. "The Last of Us Part II" isimli devam oyunu ise Aralık 2016'da duyurulmuş ve 29

Oyunun hikayesi Joel ve Ellie isimli iki karaktere odaklanmaktadır. Oyun bir mantar tarafından yayılan ve iki gün içinde enfekte olan herkesi zombi benzeri canlılara dönüştüren Cordyceps Beyin Enfeksiyonu (CBI) salgınının patlak vermesinden yirmi yıl sonra Boston'un kıyamet sonrası bir versiyonunda geçmektedir. Oyunun açılışı sahnelerinden Eylül 2013'teki salgının başlangıcı işlenmektedir. Austin, Teksas banliyölerinde yaşayan Joel, kardeşi Tommy ve kızı Sarah salgının kaosundan kaçmaya çalışmaktadırlar. Kaçarlarken Sarah bir asker tarafından vurulur ve Joel'in kollarında ölür. Joel kardeşi Tommy'nin yardımıyla işgal edilen şehirden kaçar (1,2).

Salgının başlangıcından yaklaşık yirmi yıl geçmiştir ve medeniyet neredeyse yok olmuştur. Hayatta kalanlar; askeri kontrol altında ki karantina bölgerinde, bağımsız yerleşimlerde veya göçebe gruplar halinde yaşamaktadırlar. Massachusetts, Boston'daki North End'deki karantina bölgesinde Joel ortağı Tess ile birlikte kaçakçılık yapmaktadırlar. Karaborsa satıcısı Robert'ı kendilerinde çaldığı silahlarını ele geçirmek için yakalarlar. Robert, Tess tarafından öldürmeden önce silahları karantina bölgesi yetkililerine karşı çıkan bir topluluk olan Ateşböcekleriyle takas ettiğini açıklar. Ateşböceklerinin lideri olan Marlene, 14 yaşında genç bir kız olan Ellie'yi karantina bölgesinin dışındaki Massachusetts Eyalet Evinde saklanan Ateşböcekleri'ne götürmeleri karşılığında onlara çalınan silahlarının iki katını vermeyi vaat eder. Aynı gece Joel, Tess ve Ellie gizlice karantina bölgesinden kaçarlar, ancak bir hükümet devriyesi ile karşılaştıktan sonra Ellie'nin de enfekte olduğunu fark ederler (1,2).

Tam enfeksiyon normalde iki gün içinde ortaya çıkmaktadır, ancak Ellie, üç hafta önce enfekte olduğunu ve bağışıklığının bir tedavi bulunmasına yardımcı olabileceğini iddia eder. Üçlü, enfekte olanlardan oluşan sürülerin arasından hedeflerine doğru yol alırlar, ancak vardıklarında oradaki Ateşböcekleri'nin öldürüldüğünü görürler (1).

Tess, enfekte olmuş bir kişi tarafından ısırıldığını itiraf eder. Ellie'nin önemine inanarak Joel ve Ellie'nin kaçabilmesi için askerleri kendisini takip etmesi için kendini feda eder. Joel kalan Ateşböceklerini bulabileceği umuduyla eski bir Ateşböceği olan Tommy'yi bulmaya karar verir. Joel'e bir iyilik borçlu kaçakçı Bill onlara bir araç ayarlar. Pittsburgh, Pennsylvania'da Joel ve Ellie haydutlar tarafından pusuya düşürülür ve arabaları yıkılır. Burada Henry ve Sam adlı iki erkek kardeşle ittifak kurarlar. Şehirden kaçtıktan sonra Sam, enfekte olmuş bir kişi tarafından ısırılır, ancak gruptan gizler. Enfeksiyonu durduğunda ise Sam, Ellie'ye saldırır, ancak Henry onu öldürür ve hemen ardından üzüüntüsünden intihar eder (1).

Sonbahar geldiğinde Joel ve Ellie nihayet Wyoming, Jackson County'de karısı Maria ile bir hidroelektrik barajın yakınında müstahkem bir yerleşim kuran Tommy'i bulurlar. Joel, Ellie'yi Tommy'nin yanında bırakmak ister. Ancak Sarah'la konuştuktan sonra Ellie'yi yanına almaya karar verir. Tommy onları Doğu Colorado Üniversitesi'ndeki bir Ateşböceği yerleşimine yönlendirir. Üniversiteyi terkedilmiş olarak bulurlar, ancak Ateşböcekleri'nin Utah, Salt Lake City'deki bir hastaneye taşındıklarını öğrenirler. Daha sonra yolda ikisi haydutlar tarafından saldırıya uğrar ve Joel kaçarlarken yaralanır (1).

Kış geldiğinde Ellie ve Joel dağlara sığınmıştır. Joel ölümün eşiğindedir ve Ellie'ye güvenmek zorundadır. Yemek için avlanan Ellie, yiyecek için ilaç ticareti yapmak isteyen çöpçüler David ve James ile karşılaşır; başlangıçta dostça ve işbirliğine içindedirler. David bir haydut grubunun üyesi olduğu ortaya çıkınca

düşmanca davranır. David'in grubunu Joel'ten uzak tutmayı başaran Ellie, yakalanır. Bu esnada David, James'e yamyamlık yapan grubuna katılmasını teklif eder. Teklifi reddeden James'i öldürür. Bu esnada Ellie kaçar, ancak David onu yanan bir restoranda köşeye sıkıştırır. Bu sırada Joel iyileşmiş ve Ellie'yi bulmak için yola çıkmıştır. Ellie, David'i restoranda öldürmüş ve ağlamaktadır. Joel, Ellie'yi bulur ve onu teselli eder (1).

İlkbaharda Joel ve Ellie, Salt Lake City'ye gelirler. Ellie, burada boğulma tehlikesi geçirir ve bilinçsiz hale gelir. Bu esnada bir Ateşböceği devriyesi tarafından yakalanırlar. Ateşböcekleri onları hastaneye götürürler. Hastanede Marlene, Joel'e Ellie'yi ameliyat için hazırladıklarını söyler. Enfeksiyon için bir aşı üretme umuduyla, Ellie'nin beynindeki enfekte olan kısmı çıkaracaklardır ancak kız ameliyetta ölecektir. Ellie'nin ölmesini istemeyen Joel, ameliyathaneye gider ve bilinçsiz olan Ellie'yi garaja taşır. Garajda Marlene ile karşı karşıya gelen Joel, Ateşböcekleri'nin onları takip etmesini önlemek için Marlene'i vurur. Şehir dışına çıkarlarken, Ellie uyanır. Joel, Ateşböceklerinin başka birçok bağışık insanı bulduğunu ancak bir tedavi bulamadıklarını ve denemeyi bıraktıklarını iddia eder. Sonrasında Tommy'nin yerleşimine doğru yola çıkarlar (1).

Oyunda Joel'i üçüncü şahıs bakış açısıyla kontrol ediyoruz. Ellie'yi ise oyunun ileriki aşamalarında ona özel olarak hazırlanmış bölümlerde kontrol edilebiliyoruz. Oyun aksiyon öğelerini, keşif ve bulmaca çözmeyi birleştiriyor. Ne yazık ki Joel çok güçlü veya akrobatik değil. Bu nedenle tırmanmak ve etrafta dolaşmak için genellikle merdivenler, tahtalar ve diğer eşyaları kullanması gerekiyor. Benzer şekilde, sınırlı cephane ve sağlık seviyesi onu saldırılara karşı çok savunmasız hale getiriyor. Bu nedenle oyunda gizlilik çok önemli.

Her biri kendi özelliklerine sahip çeşitli beş tip enfekte düşman tipi bulunuyor (Koşucular, Takipçiler, Takırdayanlar, Şişkinler ve Mantar sporu yayanlar). Aynı zamanda askeri gruplar ve diğer hayatta kalan insanlardan da düşmanlar var (2).

Silah olarak; yumruklar, modifiye edilebilen yakın ve uzun mesafeli ateşli silahlar, yakın dövüş silahları

ile molotof kokteylleri, duman bombaları ve çivi bombaları gibi öğeler de kullanılabiliyor. Cephane çok sınırlıdır ve başlangıçta silahların doldurulma ve ateşleme hızları yavaştır. Yakın muharebe silahların bozulmadan sadece birkaç kez kullanılabiliyor (2).

Öykünün ilerlemesi tamamen doğrusal, ancak küçük alanlarda birşeyler keşfedebiliyoruz. Şehirler neredeyse tamamen yok olduğu için, oyun genellikle enkazlarda ve terk edilmiş evlerde geçiyor. Ancak doğanın ve yemyeşil manzaraların olduğu kısımlar da var. Karakterlerimiz Boston ve çevresindeki ortamın yanı sıra Pittsburgh, Colorado ve Salt Lake City'yi de ziyaret ediyorlar. Malzeme toplayabilmek için bunların büyük bir kısmını araştırmamız gerekiyor. Sağlık kitleri, bıçaklar, molotof kokteylleri, duman bombaları, modifiye yakın dövüş silahları ve diğer araçları yapabilmek için çeşitli araçlar ve eşyaları toplayabiliyoruz. Malzeme temini çok kısıtlı olduğundan taktik geliştirirken saldırı ve savunma araçları arasında seçim yapmak zorunda kalıyoruz. Çeşitli mekanlarda bulabildiğimiz çalışma tezgahlarında silahların ateşleme oranı, yeniden yükleme hızı, silah titremesi ve cephane kapasitesi gibi özellikleri geliştirebiliyoruz. Bunun için daha önce bulduğumuz için dişliler, cıvatalar ve diğer metalleri kullanıyoruz. Silah ve diğer geliştirmelerin tamamı yalnızca beş seviyeye kadar ve alet becerisi kilitleri açıldığında kullanılabiliyor. Yol boyunca toplanan destekleyici haplar; maksimum sağlığı, işitme kapasitesini, işçilik hızını ve daha fazlasını etkileyen genel becerileri geliştirmek için kullanılıyor. Yetenekler ayrıca eğitim el kitapları bulunarak da yükseltilebilir. Ellie ve diğer yol arkadaşları otomatik olarak kontrol edilir ve birkaç belirli bölüm dışında rakipler tarafından tespit edilemez veya zarar verilemez. Oyunda karakterler arasındaki ilişkiye ve konuşmalara çok fazla odaklanılıyor. Bu, hem oyunun işlenişiyle hem de oyun içindeki film sahneleriyle daha da ileriye gidiyor (2). Özellikle oyunun başlarında pek anlaşamayan Joel ve Ellie'nin arasında zamanla bir baba-kız sevgisi oluşması çok güzel işlenmiş.

The Last of Us: Left Behind

"Left Behind", "The Last of Us" için hazırlanan tek oyunculu indirilebilir bir devam bölümüdür. Ana hikayede Joel'in yaralandığı kış başlangıcındaki dönemde başlıyoruz. Daha sonra ise Ana hikayedeki olayların birkaç hafta öncesine dönüyoruz.

Joel'in ağır yaralanmasına neden olan olaydan sonra Ellie onu iyileştirmek için malzeme ararken terk edilmiş bir alışveriş merkezinde arama yapar. Sahipsiz bir askeri helikopterde tıbbi bir kit keşfeder. Joel'e geri dönerken Ellie, düşman bir insan grubunun enfekte üyeleri tarafından engellenir. Ellie onlarla savaşır ve sonunda bilinçsiz olarak yatan Joel'e geri döner. Onun açık yarasını tedavi eder ve gelmekte olan kış için bir saklanma yeri bulmaya götürür. Hikaye birden Ellie, Joel ile tanışmadan aylar öncesine dönüş yapar (1,2).

Bir gece uyurken Ellie aniden uyandırılır. Ellie haftalar sonra, aralarında geçen bir tartışma sonrası yatılı okuldan ayrılan en iyi arkadaşı Riley'i karşısında görünce çok şaşırır. Riley Ateşböcekleri'ne katılmıştır. Farklı bir şehirde bir grup Ateşböceği'ne katıllmak için görevlendirildiğini ancak Ellie'yi tekrar görebilmek için kuralları çiğnediğini anlatır. Ellie'yi geride bırakmasını telafi etmek için onu terk edilmiş bir alışveriş merkezini keşfe götürmek istediğini söyler. Kızlar gidip-gitmemeyi tartışırlar. Sonunda birlikte gitmeye karar verirler. İkisi terk edilmiş alışveriş merkezine girerken, her şeyi sonsuza dek değiştirecek olaylar başlar. Alışveriş merkezini gezerlerken orda bulunan enfekteler tarafından ısırılırlar. Zombiye dönüşmemek için intiharı düşünürler. Fakat son saatlerini birlikte geçirmeyi tercih ederler (1,2).

Bu sayımızda duygusal bir hikayesi olan bir oyun tanıttık. Oynayınca siz de hissedeceksiniz. Gelecek sayımızda görüşmek üzere hepinize sağlıklı günler diliyorum. Evde kalın, güvende kalın!

YARARLANILAN KAYNAKLAR:

1- Wikipedia.com

2- Mobygames.com

Roman - İkinci Kitap - Bölüm -3

Aysun Erdoğan

Kapının İncisi

NARHALT'IN HÜKÜMDARI

Hakan Çelik ve Oktay, elleri önden bağlı bir halde Sardum sarayının uzun ve gösterişli koridorunda, Narhalt'lı askerlerin nezareti altında ilerliyorlardı. Hakan ve Oktay etrafa büyük bir merakla bakmaktaydılar. Daha önce böyle bir yapı hiç görmemişlerdi. Uzun koridor boyunca pek çok altın yaldızlı pencere bulunmasına rağmen, içeriye giren ışık oldukça azdı.

İki tane güneşi olan Narhalt gezegeninde yaşayan halk, fazla gün ışığından korunmak için, yaşadıkları evlerinin pencerelerini az gün ışığı alacak şekilde tasarlamışlardı. Sarayın pencereleri içeriden bakıldığında büyük görünmesine rağmen, dışarıya acılan kısmı ise oldukça küçük tutulmuştu. Hakan bu pencere şeklini Dünyada eskiden kullanılan kalelerin pencere şekline benzetmişti. Fakat bunlar Dünyadakinin tam tersi şeklinde yapılmışlardı. Dünyada bu pencereler savaş halinde düşmana olduğunca az hedef göstermek ve kale dışını en iyi şekilde görebilmek için kullanılıyordu. Burada NARHALT da ise güneşlerin kavurucu ışınlarından korunmak için yapılmıştı.

Yol boyunca, koridorun her iki tarafına da uzun ve heybetli heykeller konulmuştu. Heykellerin abartılı duruşları ve her birinin farklı yüz hatlarına sahip olmaları, onların önemli şahsiyetlerin suretlerini taşıdıklarını belli ediyordu. Bu heykellere çok değerli olduğu belli olan mücevherlerle işlenmiş ipek elbiseler giydirilmişti. Bir çok değerli takı da heykellerin boyunlarını ve kollarını süslüyordu. Sanki cansız suretleri değilde canlı bir insanı süslüyor gibiydiler.

Heykellerin sırasını bir erkek, bir de kadın olacak şekilde ayarlamışlardı.

Yanlarından geçen iki Narhaltlının konuşması Oktay'ın dikkatini çekmişti. Kulak misafiri oldu.

Kısa boylu ve hafifçe tombul olan erkek en son duyduğu haberi arkadaşına büyük bir heyecanla anlatıyordu.

“Küçük Boğlaca’yı az daha yakalıyorlarmış. Ama ellerinden kaçırmışlar. Boğlacımız bu duruma mutlaka çok sinirlenmiştir.”

Arkadaşı gibi şişman bir vücuda ve gösterişli saçlara sahip olan ikinci kişi de bu konu hakkındaki kendi görüşünü dile getirdi.

“Evet, haklısın. Onu elinden kaçıran kumandanın yerinde olmayı asla istemezdim. Alacağı ceza mutlaka dehşet verici olacaktır.”

Oktay duydukları karşısında şaşkına dönmüştü. Olduğu yerde aniden durdu. Durumu anlamaya çalışıyordu. Kendi aralarında Narhalt dilini konuşan bu iki adamın konuşmalarını gayet rahat bir şekilde anlamıştı. Bunun nasıl olduğuna bir anlam veremedi. Hayretle, az önce konuşan adamlara baktığının farkında bile değildi. İkili, kendilerine bu şekilde bakan Oktay’ı fark edince önce kızdılar. Oktay’ın bu şekilde kendilerine bakması çok kaba bir davranıştı.

Yüksek bir aileye mensup olan ikili, tam Oktay’a kabalığından dolayı kızacakken, bileklerine takılı olan manyetik kelepçeleri fark edince dillerinin ucuna kadar gelen kelimeleri yutmak zorunda kaldılar. Çünkü korkmuşlardı. Düzene aykırıcılara yardım etmek ve konuşmak kesinlikle yasaktı. Hele ki Boglaç Hamene’nin huzuruna çıkartılacak olan bir aykırıcının yüzüne bakmak bile tek başına idam sebebi sayılabilirdi. Hemen, oldukları yerden bir an önce gidebilmek için aceleyle koridorun sonuna doğru hızlı bir şekilde yürümeye başladılar. Bu koridorda daha fazla durmak istemiyorlardı.

Onlar aceleyle koridordan çıkarlarken, Oktay da arkalarından bakmaya devam ediyordu. Nöbetçi asker, Oktay’ın sırtına hareket etmesi için güçlü bir şekilde vurdu ve onu ilerlemesi için kaba bir şekilde ikna etti.

Oktay yürümeye devam ederken, komutanı Hakan’ın duyabileceği bir şekilde onunla konuşmaya başlamıştı. “Komutanım, az önce iki Narhaltlı nin konuşmasını duydum ve onları anladım. Bu nasıl olabilir?”

Hakan Çelik, Oktay’ın kendisine söylediği şeyleri duyunca çok şaşırmıştı. Çünkü Oktay Türkçe değil, Narhaltca konuşmuştu.

“Sen, sen Türkçe değil Narhalt dilini konuşuyorsun! Üstelik ben de seni anlıyorum!”

Hakan’ın, Oktay’a söylediği şey karşısında her ikisi de şaşırmıştı. Şaşkınlıklarını daha üzerilerinden atamadan, askerlerin kaba tutumları ve onları sırtlarından dürterek ilerlemelerini istemeleri, daha fazla konuşmalarını engellemişti.

Koridorun insanın gözünü yoran beyaz mermerden yapılmış yolu nihayet bir son bulmuştu. Fakat sürprizler sadece bununla kalacak gibi değildi. Hakan, taht odasının çift kanatlı büyük kapısının üzerine resmedilmiş rölyefi görünce olduğu yerde dona kalmıştı. Oktay’ın da ondan bir farkı yoktu. Her ikisinin de şaşkınlıktan ağızları açık kalmıştı.

Kapının üzerinde ki rölyef de Boğlaca incikan resmedilmişti. Gösterişli bir tahtın üzerinde oturmuş ve elinde tutmakta olduğu mızrağını göğe doğru kaldırmıştı. Yüzünde çok hoş bir gülümseme vardı. Rölyefi yapan usta, onun güzelliğini zamana meydan okuması için kapıya büyük bir özenle kazımıştı. Boğlaca incikan, kendisine yaklaşan kişileri hala etkisi altına alıyordu.

Hakan, rölyefi gördüğü anda kanının bedeninden çekildiğini hissetmişti. Aylarca bu kadının hayaletini zihninden kovmak için uğraşmıştı. Oysa şimdi tam karşısında durmuş ona bakıyordu. “Senden kurtulmak hiç kolay değil.” diye kendi kendine mırıldandı.

Önüne geldikleri kapı açılınca düşüncelerinden bir anda sıyrılmıştı.

Geniş taht odasının aydınlığı, koridorda ki ışığa alışık olan Hakan’ın ve Oktay’ın gözlerini acıtmıştı. Bir süre elleriyle gözlerini kapamak zorunda kalmışlardı. Bulundukları ortama alışmaya çalışan gözleri bir hayli zorlanıyordu. Narhaltlı askerler de onlara hiç yardımcı olmuyorlardı. Ellerinde tuttukları uzun mızrağa benzeyen silahın ucuyla sürekli olarak onların sırtlarına vuruyorlardı. Bir süre bu şekilde yürüdüler. Önlerini bile tam olarak göremeden ilerlemek bir hayli zordu.

Hakan ve Oktay dizlerinin arkalarından aldıkları darbe sonucu oldukları yere diz çökmek zorunda kalmışlardı. Hakan’ın gözleri aydınlığa alışmaya başlamıştı. Az da olsa artık önünü görebiliyordu. Ellerini gözlerinin önünden çekti. Başını kaldırdığında, büyük ve gösterişli süslemeler ile bezenmiş yüksek bir tahtın üstüne oturmuş ve kendilerini ilgiyle izleyen genç bir adamla karşılaştı. Adamın saçları istinasız yüzünde ki en önemli unsurdu. Hakan daha önce onun gibi ışıl ışıl parlayan sarı saçlar hiç görmemişti. Narhalt’ın çifte güneşini bile kıskandıracak kadar parlaktı.

Askerlerin kumandanı olan kişi dizini yere koydu ve diğerine de dayanarak Boglaç Hamane’ye selam verdi. “Boğlacımız, istediğiniz gibi Dünyalı mahkumları getirdik.”

Sözü biter bitmez de yerinden kalkıp Oktay ve Hakan’ın hemen arkasında bulunan askerlerin yanına gitti.

Hakan ve Oktay nihayet Boglaç HAMANE ile tanışmışlardı. Boglaç Hamane’nın hemen yanında bulunan uzun boylu ve oldukça zayıf olan yaşlı bir adam, Boglaç Hamane’nın kulağına bir şeyler fısıldıyordu. Boglaç Hamane’nın onu büyük bir dikkatle dinlediğini Hakan fark etmişti. Bu yaşlı adam her kim ise Boglaç ona çok önem veriyor olmalıydı. “Efendi Kaliso gibi giyinmiş. Acaba o da aynı onun gibi mi?” diye düşündü. O bunları düşünürken, yaşlı adam sanki onun düşüncelerini okumuş gibi Hakan’ın gözlerinin içine doğru bakmaya başlamıştı. Hakan bu bakışlardan içinin ürperdiğini hissetti. Başını çevirip Oktay’a doğru baktı. Oktay, Boglaç Hamane’nın karşısında başını dik tutmaya çalışıyordu. Ona asla boyun eğmek istemediği her halinden belliydi.

Yaşlı adam bir kaç basamak olan merdivenlerden yavaşça aşağıya doğru indi. Hakan’ın ve Oktay’ın tam karşısında durdu. “Bize kendinizi tanıtın.” diye her ikisine birden emir verdi.

Hakan kendisini tanıttı. “Ben, Turan birliği Cumhutiyeti ,Birleşmiş milletler uzay federasyonu kaptanlarından Albay Hakan Çelik. Buraya kendi isteğimiz dışında zorla getirildik. İnanın ki bu yaptığınız şey Dünya insanları tarafından asla hoş karşılanmayacaktır ve misliyle size cevap verilecektir.”

Hakan sustuktan sonra Oktay kendisini tanıtmaya başlamıştı.

“Oktay Doğaner. Turan Birliği Cumhuriyeti, Birleşmiş Milletler Uzay Federasyonunda as teğmenim.”

Boglaç Hamane’nın bakışları Oktay’ın üzerinde sabitlenmişti. Sağ elini kaldırdığında geniş salonun içini bir kadının çığlığı doldurmuştu. İki asker genç bir kadını ve küçük bir kız çocuğunu salona sürükleyerek getirmişlerdi. Askerin elinden kurtulan genç kadın,

Boglaç Hamane'nın tahtının önünde secde etti. "Lütfen kızımı affedin efendim. O benim tek kızım, babasının işlediği suçlar ile kızımın bir ilgisi yok."

Uzun boylu yaşlı adam duygusuz bir ifadeyle, yerde secdeye kapanmış olan kadına cevap verdi. "Emin Doğaner'in çocuğu olmak bile büyük bir suçtur."

Oktay ve Hakan duyduklarına inanamamışlardı. Emin Doğaner'in bir kızı mı vardı?

Hayretle küçük kıza doğru baktılar. Daha ilk bakışta bile onun Oktay ile yüzünün benzerliği rahatlıkla fark edilebiliyordu. Aralarında ki en bariz fark ise küçük kızın uzun sarı saçlarıydı. Onun saçları Boglaç Hamane gibi parlamıyordu ama yüzüne çok hoş bir hava veriyordu.

Zorla taht odasına getirilen küçük kız, kendisini kollarından sıkıca tutan askere karşı tüm gücüyle direniyordu. Uzun sarı saçları, ağlamaktan ıslanmış yüzüne yapışmış, küçücük boyuyla da bir aslan gibi kendisini tutan askerle mücadele etmekteydi. Annesine gidebilmek için son bir gayretle askerin elini ısırmış ve bu hareketinin sonucunda ise, kendisini havada bulmuştu. Canı yanan asker onu bir kuş gibi havaya kaldırdı ve Oktay ile Hakan'ın hemen yanına zorla diz çöktürttü. Zavallı küçük kız, annesine doğru gidebilmek için tüm gücünü kullanıyordu. Fakat onu omuzlarından tutarak yerden kalkmasına engel olan asker buna izin verecek gibi değildi.

Ağlayan gözlerle Boglaç Hamane'ye doğru baktı. Hıçkırıklarının içinden zor da olsa;"Ben annemi istiyorum!" diyebilmişti.

Oktay ve Hakan küçük kızın durumuna çok üzülmelerine rağmen, yapabilecekleri hiç bir şey yoktu. Sessizce olacakları izlemeye devam ettiler.

Tahtın önünde secde eden kadın, Boglaç Hamane'ye kızı için yalvarmaya devam ediyordu. "Lütfen kızımı bırakın. O daha sekiz yaşında. Çok küçük. Onun yerine beni cezalandırın. Emin Doğaner'in eşi bendim. Cezayı hak edecek biri var ise o da benim."

Boglaç Hamane'nın artık yüz kasları iyice gerilmişti. Kadının ısrarı onu kızdırmaktan başka bir ise yaramıyordu. Yerinden kalkarak, genç kadına doğru ilerledi. Merdivenlerden inerken bir yandan da başı yerde olan kadına cevap veriyordu.

"Emin Doğaner ile evlenmen için seni ben zorladım. Hatta bu konu da seni tehdit bile etmiştim. Bunu çok iyi hatırlıyorum. Aile soyunun hizmetleri asla göz ardı edilemez. Tüm ataların, Boğlaç soyuna uzun yıllar hizmet etmişlerdir. Eğer durum bu şekilde olmasaydı inan ki şu anda sen de onlarla aynı kaderi paylaşıyor olurdun. Bu yüzden sus ve kararıma rıza göster."

Genç kadın başını kaldırdı ve Boglaç Hamane'ye ağlamaktan kızarmış gözlerle baktı. Konuşurken sesinin titremesine bir türlü engel olamıyordu. "Benden ne istediyseniz yaptım. Hemde hepsini. Hatta kızımı bile siz istediğiniz için doğurdum. Şimdi ise onu sırf babası size ihanet ettiği için öldürmek istiyorsunuz. Oysa ben tamamen sizin istekleriniz doğrultusunda hareket ettim. Size asla karşı gelmedim. Onun babası hain ise annesi de tamamen size sadık olan bir hizmetkardır."

Genç kadın başını önüne eğip konuşmaya devam etti. "Sizden sadece Kızım Asya'yı bana bağışlamanızı istiyorum . Kızımı bana verirseniz onu alıp buradan giderim. Bir daha da ömrü boyunca asla size bir rahatsızlık vermez. Yalvarıyorum, bebeğimi bana bağışlayın."

Genç kadın artık bitmiş bir şekilde tekrar secde

pozisyonunu aldı ve Boglaç Hamane'nin son kararını büyük bir heyecanla beklemeye başladı.

Boglaç Hamane, genç kadının yanından yürüyüp gitti. Geniş pencerelerin yanına doğru ilerledi. Pencerelerden dışarısını rahatlıkla görebiliyordu. Taht odası, sarayın kuzeye bakan en yüksek kulesinde bulunuyordu. Buradan Neval dağını rahatlıkla görebiliyordu. Aslında bu dağ, sarayın pek çok yerinden görülebiliyordu. Oldukça büyük olmasının yanında, irili ufaklı dağların tam ortasında bulunmaktaydı.

Boglaç Hamane, camın önünden çekilip küçük kızın yanına doğru ilerlemeye başladı. Üç mahkumun da tam önlerinde durdu ve hükmünü açıkladı.

"Ben Boglaç Hamane, eskiden Mirankam olan Emin Doğaner'e eski hayatını unutması ve artık tüm benliğiyle bana hizmet etmesi için bir eş ve mevki verdim. Hatta Narhalt'lı asıl bir kadından çocuk yapmasına bile izin verdim. Ama o bütün bunları ve benim iyi niyetimi suistimal ederek bana ihanet etmiştir. Fakat onun ihaneti sadece bununla kalmamış ve annemin gemisinin parçalanmasına ve efendi Kaliso'nun da öldürülmesine sebep olmuştur. Bütün bunların bedelini sadece canını vererek ödeyemez. Çünkü bu ihanetin bedeli bir can ile ödenemeyecek kadar büyüktür."

Oktay'ın gözünün içine bakarak konuşmaya devam etti. "Kendi soyu da onunla birlikte yok edilecektir. Hem de son ferdine kadar."

Oktay ile Boglaç Hamane birbirlerine nefret dolu gözlerle bakmaktaydılar.

Boglaç Hamane'nın yaveri olan yaşlı adam, Oktay'ın bakışlarını fark etmiş ve bu bakışları hiç beğenmemişti. Oktay'ın hemen arkasında duran askere, işaret vererek, yumruk yaptığı sol elini havaya kaldırmış ve aşağıya hızlı bir şekilde indirmişti. Kendisine söylenmek istenileni anlayan asker yukarı kaldırdığı yumruğunu Oktay'ın başına sert bir şekilde indirmişti. Yumruğun nereden geldiğini bile anlamayan Oktay, aldığı darbe sonucunda bilinçsizce yere düşmüştü. Başına aldığı sert darbe, onun dayanamayacağı kadar güçlüydü. Hakan, Oktay'ı yerde baygın görünce telaşla bağırdı. "Siz ne yaptığınızı sanıyorsunuz. Elleri bağlı bir askere arkadan vurulur mu? Siz ne şerefsiz insanlarsınız böyle?"

Hemen Oktay'ın göğsüne kulağını dayayıp kalbinin atıp atamadığını kontrol etti. Neyse ki kalbi atıyordu.

Bütün bu olanlar Hakan'ın sinirlerini yıpratmıştı. Artık soğukkanlılığını koruyamıyordu. Asla kendi tarzı olmamasına rağmen tamamen içgüdülerine kendisini teslim etti. Artık düşünmüyordu, sadece yapıyordu.

Hızlı bir şekilde ayağa kalktı ve arkasında ki askerin kafasına,kendi başıyla vurdu. Aldığı bu anı darbe sonucu afallayan asker, kendisini bir anda yerde bulmuştu. Diğer askerlerde boş durmamışlar ve onlar da Hakan'ın üstüne saldırmışlardı. Almış olduğu darbeler sonucunda yere düşen Hakan, bedenini koruyamıyordu. Her bir asker yerde yatan Hakan'a defalarca tekmeyle vuruyorlardı. Onlarla teke tek dövüşse belki bir şansı olabilirdi. Fakat hepsine karşı tek başına direnmesi mümkün değildi.

Kendinden yarı yarıya geçmiş bir haldeyken yerden kaldırıldığını ve sürüklenerek odadan çıkarıldığını fark etti. Gözlerini zor da olsa hafifçe araladı. Oktay'ın da kendisi gibi sürüklenerek odadan çıkarıldığını gördü. Küçük kızın ise çığlıkları kulaklarına doluyordu. Başını çevirip sesin geldiği yere doğru baktı. Küçük kızı omzuna alan asker, onu hızlı adımlarla hemen arkalarından getiriyordu. Bundan sonrasını ise artık görememişti. Çünkü başı önüne düşmüş ve askerlerin kendisini sürükleyişine teslim olmuştu.

kitapla
muhabbet
/kitaplamuhabbet

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor'un En'leri ve Neler'i

Esra Uysal

Neler Yapmışız
Neler Paylaşmışız
Neler Konuşmuşuz

?

Nuray Bulat
1 Nisan, 10:17
Kaptanın izolasyonu
pilotunuz konuşuyor
bugün evden çalışıyorum...

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor
BİLİMKURGU
Öykü Seçkisi
2020
Gülten Dayıoğlu'na ithafen
oluşturulan bu eserdeki öyküler
XX sayıda yazar tarafından özel olarak yazılmıştır.

Kenan Böğürcü bir gönderi paylaştı.
Dün, 11:09
Yıllar önce yapmıştım ama gün geçtikçe güncelleniyor. Mayınlar korona'ya evrildi.

Serpil Ülger

Düdüklü Tencere

Hiçbir şeyin hükmü kalmadığında, artık çok geçti... Ama hikayenin başı sonundan daha kıymetli.

“Beyaz...”

Uyarı! Uyarı!

“Beyaz... Çok beyaz...”

Yasaklı kelime ihlali...

“Her şey beyaz...”

Tekrarlanan yasaklı kelime ihlali...

“Hatırlıyorum, zaten nasıl unuturum? Hayır, hayır, beyazı hatırlıyorum. Değişik şekillerde ölünce... Yok yok, yok edilince...

Uyarı! Yasaklı kelime tekrarında düşük dozda elektrik akımı verilecek, organik yapıda hasar oluşturabilir!

“Sus artık seni aptal makine! Hımm, nerede kalmıştım, evet...

Meteor, monolit çarpması... Güneş sıçratması. Yıldızın teki hayatımıza kaymış da olabilir. Dördüncü Dünya Savaşı... Beş de olabilir. Altıdır belki... Sonra biyolojik silahlar, zombiler... Haa... Haa... Buldum! Uzaylı istilası. Sinekler vardı, kocaman. Dev olsun hadi! Biyo- mekanik sinekler. Aslında aslında, parazitlerle hastalık getirdiler. Kimler mi, Uzaylılar! Mantar da olabilir. Küresel ısınmadan mı yok olmuştuk? Dur, belki ilahidir. Kutsal hesap günü gelmiştir, filen. Yapay zekâdan olmasın o? Hımm, pek gelişkin olduğu söylenemezdi. Sosyal medyayı hatırlıyorum. Kalp filen koyuyorduk böylemesine. Ünlüler vardı, ünsüzlerde... Numenler! Numenler yok etti bizi. Zamandan oldu. İdeolojiden de olmuş diyenlerde var.

Hatta belki... Hepsi olmuş veya hiçbiri olmamış bile olabilir. Eğer ki; zaman mutlak gerçeklik olamayacak kadar örüntülü ağlara sahipse, tüm bu gerçeklikleri hem yaşamış hem de hiç yaşamamış olurduk. Öyleyse, hem var hem de hiç olmalıydık. Ama işte buradaydık ve bizim sonumuz seçeneklerin hiçbirinden değil... Beyazdandı...”

Portatif pistonla güçlendirilmiş metal kolundan, bacağından yüzde ellisi organik kalmış bedenine doğru, Keru'yu sarsacak kadar bir elektrik akımı geçince sözleri aksadı. Anlık sersemliğini çabuk atlatıp cümlesine dişlerinin arasından devam etti.

"...kıyametimiz! Çok beyazdandı! Her şey beyazdı!"

Kalp ritmi yükseliyor, moleküler senkronizede hata payı riski artıyor! Organik yapıda hasara sebebiyet verebilir!

Keru, dalgaların yüksekliğinden nasibini alırken "Organik bir yerim kalmış gibi!" diye homurdandı. Ağızlığını düzeltip kirli havadan nasiplenmiş nebülizatörü çalıştırdı. İçten içe DNA'sıyla eşleşen kişisel bilgisayarına kızsa bile onun dışında yapayalnız olduğunu biliyordu. Aksak adımlarla ilerleyip yağlanma zamanını çoktan geçirmiş sandalyesine, gıcırtılar eşliğinde oturdu. Genç olsa bile o da diğerleri gibi aptallığının kefaretini ödüyordu.

"Bilgisayar hâlâ kayıtta mısın?"

Evet. Tüm sözler ses ve yazı aktarımı ile kayıt altına alınıyor. Yükleme hızı 0.01.

"Nerede kalmıştım?"

Yasaklı kelime tekrar edilemez.

Ah.. Teşekkürler tatlım, ne kadar da incesin."

İnce... Kelime taranıyor... Bilgisayar; kapasitesinin o kadar ince olduğunu zannetmiyor. Bilgisayar kapasitesinin yüzde yetmişi halen boş ve veri toplamı.

"Keser misin artık sesini! Sadece kaydet!"

İşlem onayı yapılıyor.

"Devrim niteliğinde bir buluştu, aslına bakarsan biz mi onu bulmuştuk, yoksa o mu bizi bulmuştu kestirmesi güç. Bir şekilde oluşmuştu işte. Galaksi kadrajımızın içerisinde haleli bir ışık, malum kelimemizin kaynağı... Zaman yarığı veya belki bir solucan deliği... Artık ne demek istersen...

Gelenleri hatırlıyorum. Suretleri bizimkinden çokta farklı değil, şey... Yani önceki bizden demek daha doğru sanki, her neyse. Başta her şey fazla iyiydi. Hiçbirimizi, zerre kuşkuya düşürmeyecek kadar iyi...

Biz yardım sever insanlardan küçük bir ricada bulundular ve biz çok yardım sever dünyalılar, kadınların bir kısmını, onlara vermeye razı olduk. Çünkü dünyamız yeterince kalabalıktı, doğum oranları oldukça yüksekti, herhangi bir şeyde teknolojimiz imdada yetişecek kadar gelişkindi vesaire vesarie... Ama dünyamızın yükünü çekecek bir Atlas'ımız yoktu.

Belirli bir olgunlukta ve doğurganlık oranı yüksek kadınlar bir dizi testten geçirildikten sonra, yok olmanın eşiğine düşmüş uzak komşumuza teslim edildi. Ne var ki, onların gidişinden kısa zaman sonra bir salgın hastalık yayıldı. Havadan bulaştığını söylediler, belki de sudan... Gelişkin sanayimizin yan etkisinden de olabilir dendi. Artık ne önemi kaldıysa işte...

Çok değil bir sene içerisinde kadın nüfusunun tamamı sonlandı. Ama kimin umurundaydı ki, hastalık onlar için geçerliydi bizim için değil ve açıkçası teknolojimiz bize daima yol gösterirdi.

Hatırlıyorum da, başta gerçekten harikaydı. Kusursuz bir ütopyaydı. Şöyle demişti bir yazar... 'Her ütopya kendi distopyasını yaratır.' Kendi çağında kimse inanmasa da ne kadar haklı bir söylem olduğu artık su götürmez bir gerçekti.

Bu kısma geçmeden önce, fırtına öncesi sessizlikte vuku bulan ütopyamızdan bahsedeyim.

Daha az dırdır, daha az laf kalabalığı ve daha az trip... Daha fazla sessizlik, daha fazla özgürlük ve daha fazla huzur... Kusursuz zevklerden bahsetmeyeceğim bile."

Kalp ritminde hızlanma, aşırı elektrik almış vücutta zarara yol açabilir, nefes kontrolü için geç değil.

Keru söylenene uyduktan sonra devam etti. Çünkü bu hikayeyi yaşamı sonlanmadan bitirmek, dinleyicilere veya okuyuculara aktarmak istiyordu.

"İlkel atalarımızın çiftleşme seremonisine de artık ihtiyacımız yoktu. Yapay döllenme ve zaman ile devamlılığımızı çok daha sağlıklı koşullarda ve tabii ki az bir maliyetle sağlayabiliyorduk.

Sanayileşen dünyamıza rağmen, doğa ana daha ılıman yüzünü gösterdi. Az miktardaki elverişli topraklarımız, gübreleşen karşı cinsimizle zenginleşip cömertleşti.

Buz dağının manzarası oldukça seyirlikti. Ne yazık ki, on beş yıldan uzun sürmedi. Denge bir kez bozulduğundan ikinci perde kaosla başladı.

Doğan çocuklar, sağlıklı ve zeki olsalar da bir süre sonra büyüme hızları yavaşlayıp ardından durdu. Her biri yetişkin çocuklar olmuştu. Sürekli aynı işlemler başa sarıp duruyor, her birimizin sabrı tükeniyordu. Kolay bir kabullenme süreci olmasa da, laf kalabalığında boğulan karşı cinsimizin kıymetini görmeye başlamıştık ve aslında, halen ilkel varlıklar olduğumuzu...

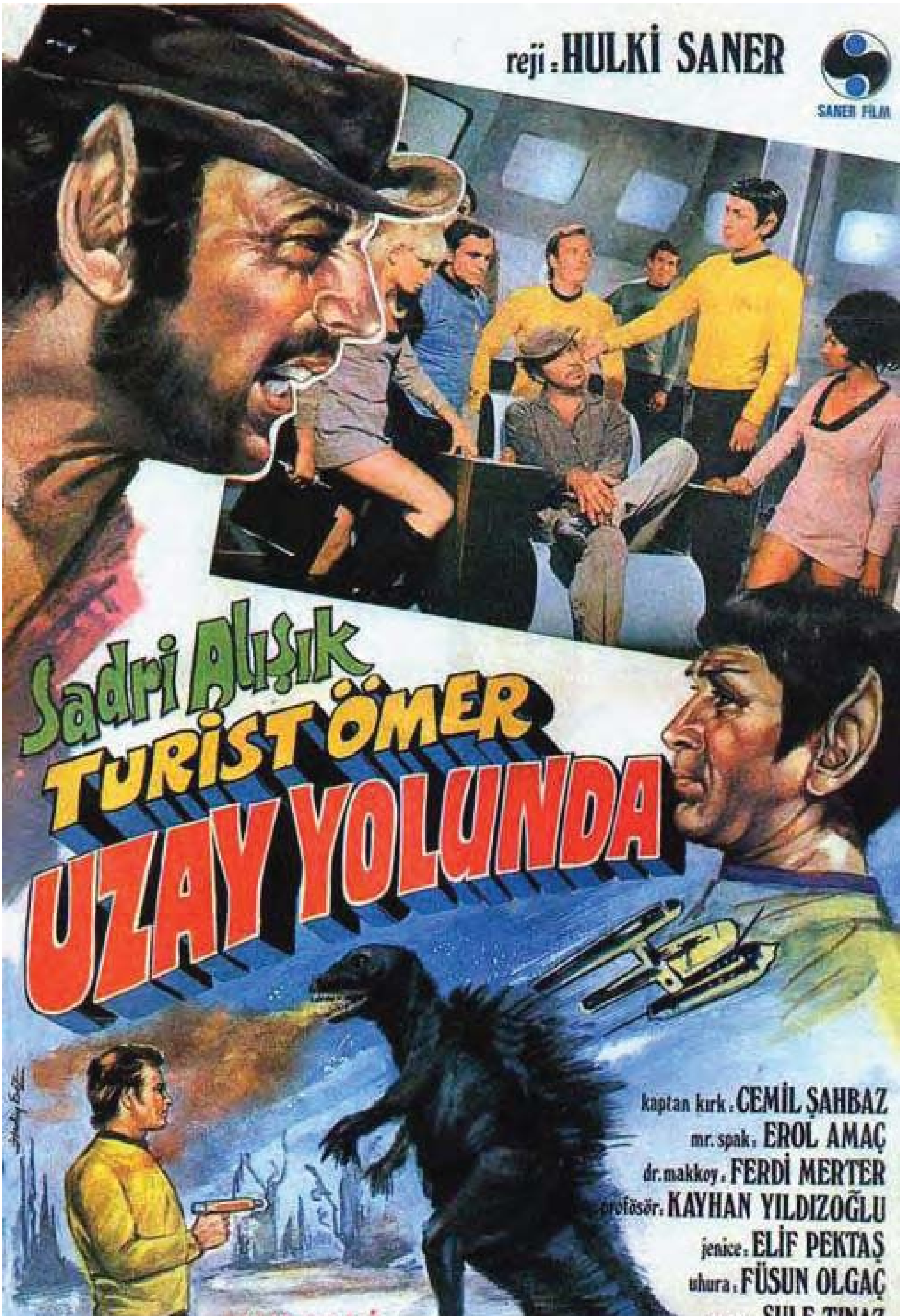
Yeni gübresine alışamamış doğa ana, meyvelerini doğuramadan öldü. O ölünce hava küstü ardından su... Birer ikişer yerlerini kuraklığa ve aşılamaz fırtınalara çok geçmeden de çöl kumlarına bıraktı. Devam etmekte olan sanayinin verdiği kirlenmeden mi, yoksa büyüyemeyen çocuklardan oluşan nüfus patlamamızdan mıdır bilinmez, yükünü taşıyamayan dünyamız işte böyle yok oldu.

Sahiden beyazdan mıydı kıyametimiz, yoksa kör inancımızdan mı?"

Yasaklı kelime ihlali. Yüksek dozda elektrik akımı organik yapınıza büyük dozda zarar verecek.

Beş, dört, üç, iki, bir...

Hikayesini tamamlamış olmanın ve kefaretinin nihayete erişecek olacağının bencil huzuruyla gözlerini kapayan Keru, tozlu diyara gülümseyerek veda edecekti.

reji : HULKİ SANER
SANER FILM
Sadri Alışık
TURİST ÖMER
UZAY YOLUNDA
kaptan kırk : CEMİL ŞAHBAZ
mr. spak : EROL AMAÇ
dr. makkoy : FERDİ MERTER
KAYHAN YILDIZOĞLU
jenice : ELİF PEKTAŞ
uhura : FÜSUN OLGAÇ
nancy : ŞULE TINAZ
RENKLİ

Sezai Özden

Bilimkurgu Yazarlarımız ve Eserleri

2020 - 2019 - 2018

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor ekibi olarak, yerli eserlerin tanınması birinci önceliğimizdir.

"Yerli Bilimkurgu olur mu hiç!."

"Yerli bilimkurgu kitabı var mı?"

"Bizimkiler bilimkurgu yazamaz!"diyenler için onlarca eseri toparlayıp arşiv haline getirdik. Herkesin kolaylıkla ulaşabileceği internet sitemizde, tarihlerine göre sıraladık.

Eserlerimize sahip çıkma zamanının geldiğini düşünüyoruz. Pek çok eser sessiz sedasız basılıp, raflardaki yerlerini alıp bir süre sonra unutuluyor. Bilimkurguya yeterince değer verilmiyor. Dileğimiz, ülkemizde üvey evlat muamelesi gören bilimkurgu eserlerinin, bilinmesi ve ötelenmemesi. Biliyoruz ki kısa bir süre içinde, bu eserlerin çoğu film veya dizi olarak karşımıza gelecekler. Buna inanıyoruz.

Bu liste ülkemizde şimdiye kadar yayınlanan yerli bilimkurgu kitapları hakkında bilgi sahibi olunması için hazırlanmıştır. Liste sürekli güncellenmektedir. Bu nedenle eksik olduğunu düşündüğünüz, bilimkurgu eserlerini,

***yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com** üzerinden bizlere ulaştırabilirsiniz.*

Murat K. Beşiroğlu

Schrödinger'in Papağanı
2020

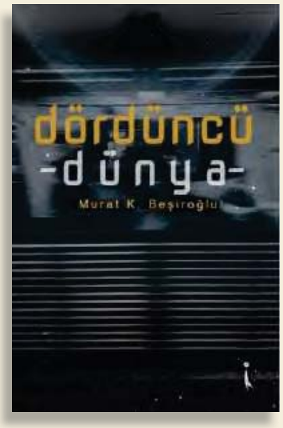
Murat K. Beşiroğlu

Rüya Sanatçısı
2020

Murat K. Beşiroğlu

Dördüncü Dünya
2019

Erhan Erdil

Ay İnsanları
2019

Doğu Yücel

Öldüğünü Google'dan Öğrenen Adam
2019

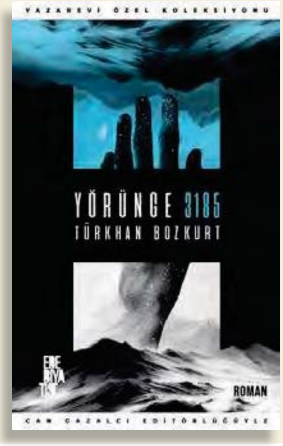
Onur Dövücü

Son Savaş / Şeytanın Uyanışı
2019

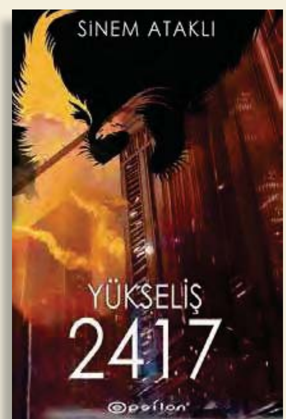
Türkhan Bozkurt

Yörünge 3185
2019

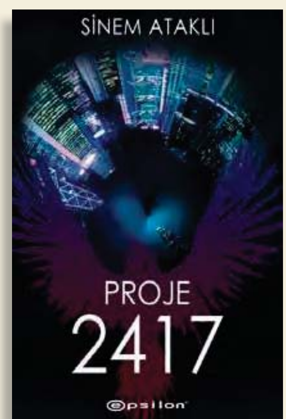

Sinem Ataklı

Yükseliş 2417
2019

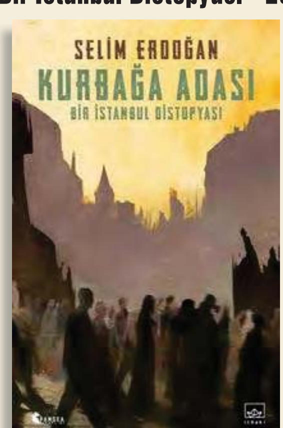

Proje 2417
2018

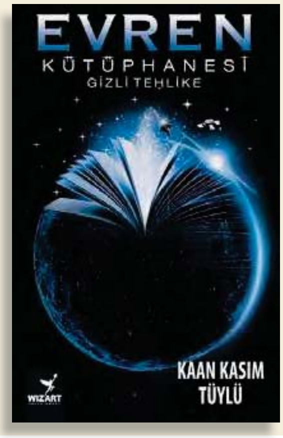
Selim Erdoğan

Kurbağa Adası
Bir İstanbul Distopyası - 2019

Kaan Kasım Tüylü

Evren Kütüphanesi - Gizli Tehlike
2019

Özgecan Doğan

Sınır 2700
2019

Abdullah Doğan

Satürn'de Doğan Kadın
2019

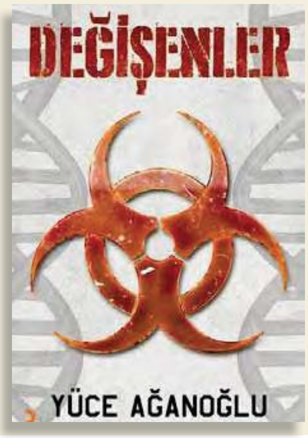
Beyin Kırıcı
2019

Sinan İpek

Değişenler
2019

Yüce Ağanoğlu

YBKY Bilimkurgu Öykü
Seçkisi - 2019

Kolektif

Veli Uğur

Türk Bilimkurgu Edebiyatı ve Arketipler - 2019

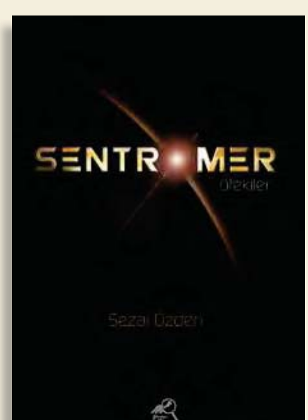
Rıdvan Ganioğlu

Cengin Han 1: Ben Tanrının Size Yolladığı Cezayım - 2019

Sezai Özden

Sentromer: Ötekiler 2019

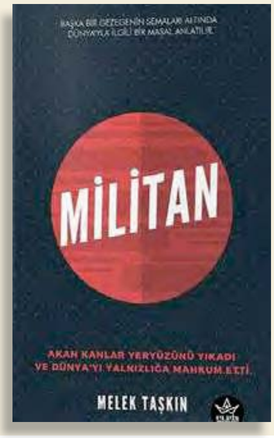
Osman Nuri Eralp

Başka Dünyalarda Canlı Mahlukat var mıdır?- 2019

Melek Taşkın

Militan 2019

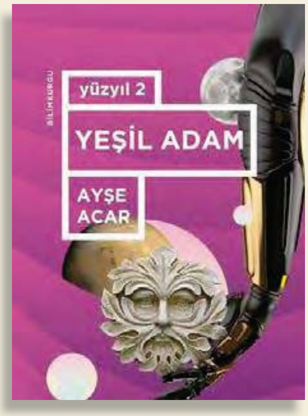

Ayşe Acar

yüzyıl 3: Bayan Nima 2019

yüzyıl 2: Yeşil Adam 2018

yüzyıl: Bay Binet 2017

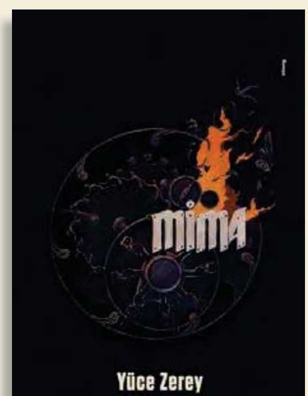
Sadık Yemni

Çağrılan
2019

Yüce Zerey

MİMA
2019

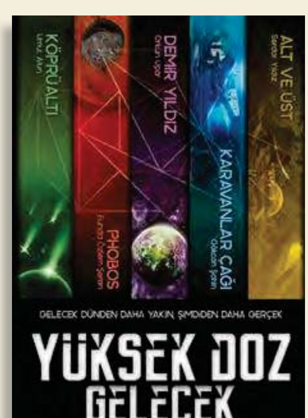

Kolektif

Yüksek Doz Çürüyüş
2019

Yüksek Doz Gelecek
2017

Kült
2019

Orkun Uçar

Klon 2059
2019

Mikail Kahraman Avcı

İçindeki Robot
2019

Ruhşan Doğan Nar

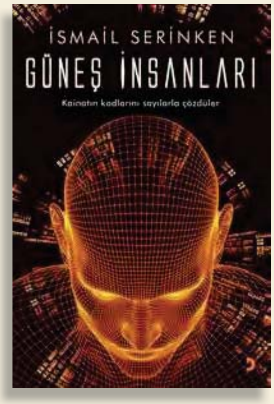
Kolektif

İstanbul 2099
2019

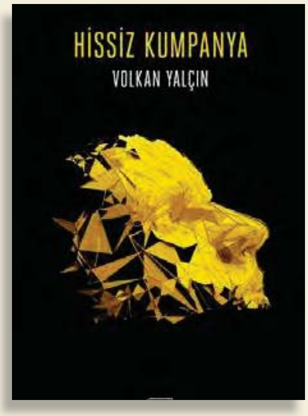
İsmail Serinken

Güneş İnsanları
2019

Volkan Yalçın

Hissiz Kumpanya
2019

Son Tiryaki
2018

Müfit Özdeş

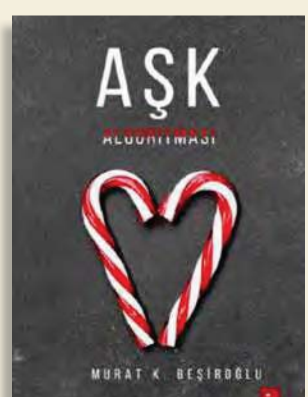
Kovaya 1 Kızıl Gezegen
2018

Selma Mine

Aşk Algoritması
2018

Murat K. Beşiroğlu

Çok Çağı
2018

Arzu Eylem

2048 Geleceğe Hazır mısın? 2018

Emre Sayer

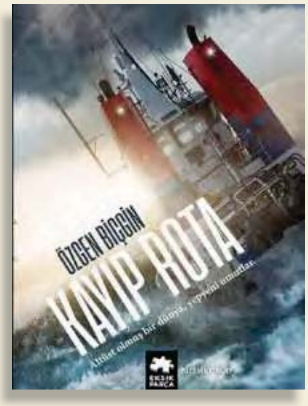
Düşler Kabuslar ve Gelecek Masalları 2018

Doğu Yücel

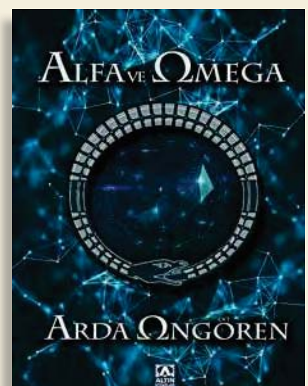
Özgen Biçgin

Kayıp Rota
2018

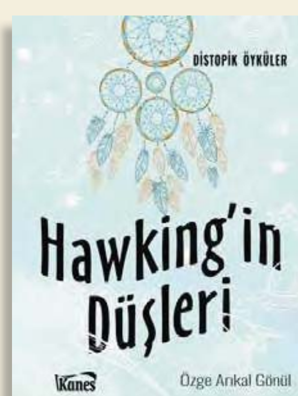
Arda Öngören

Alfa ve Omega
2018

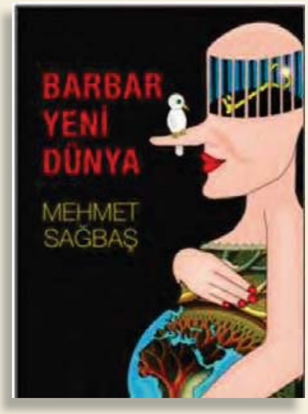
Özge Arıkal Gönül

Hawking'in Düşleri
2018

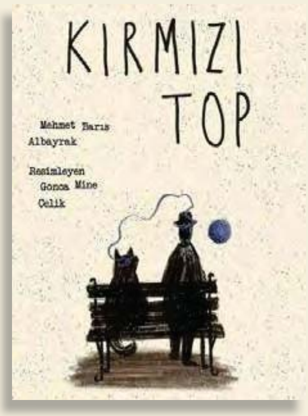
Mehmet Sağbaş

Barbar Yeni Dünya
2018

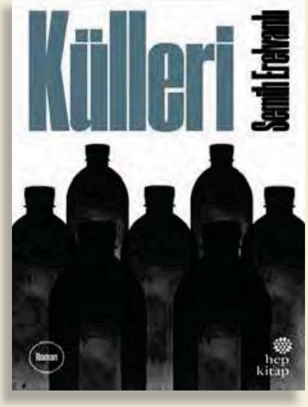
Mehmet Barış Albayrak

Kırmızı Top
2018

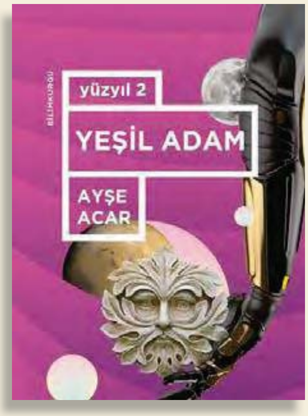
Semih Erelvanlı

Külleri
2018

Ayşe Acar

Yüzyıl 2 Yeşil Adam
2018

Mehmet Açar

Siyah Hatıralar Denizi
2018

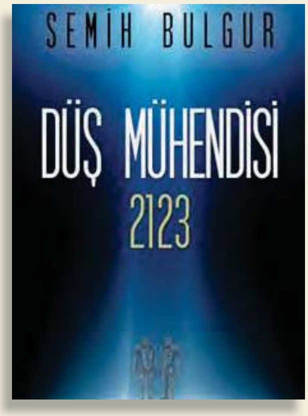
Coşkun Hepyonar

Sinek İkilisi
2018

Semih Bulgur

Düş Mühendisi 2123
2018

Sinem Ataklı

Proje 2417
2018

Gizem Çetin

Papatya Tarlasında
Rönesans 1 - 2018

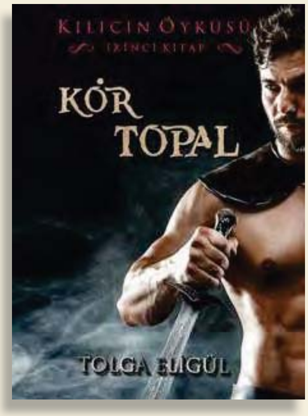

Papatya Tarlasında
Rönesans 2 - 2018

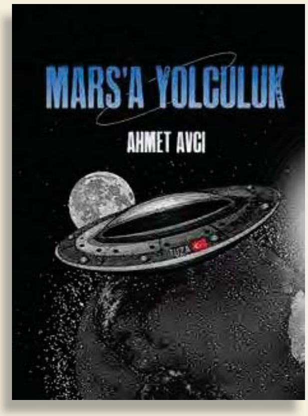
Tolga Eligül

Kılıcın Öyküsü 1
2018

Ahmet Avcı

Mars'a Yolculuk
2018

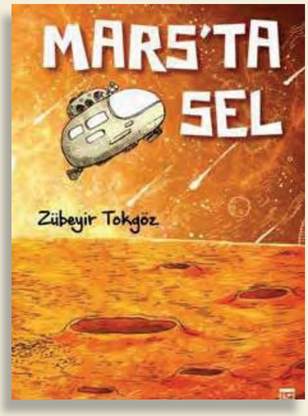

Zübeyir Tokgöz

Jüpiter'den Kaçış
2018

Mars'ta Sel
2018

Akın Başal

Poyraz'ın Gelecek Öyküleri
2018

Onur Gürleyen

Hastalık
2018

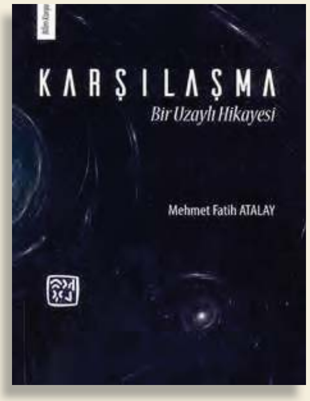
Kolektif

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2018
2018

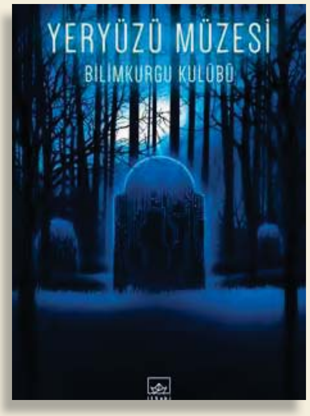
Mehmet Fatih Atalay

Karşılaşma: Bir Uzaylı Hikâyesi 2018

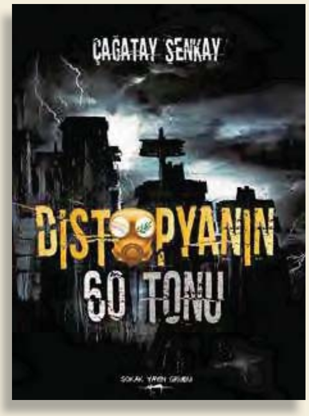
Kolektif

Yeryüzü Müzesi 2018

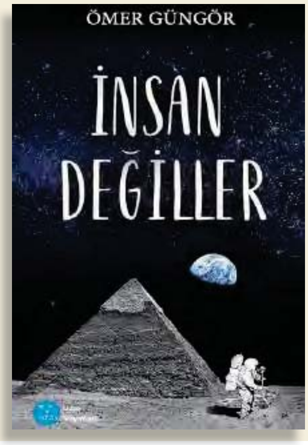
Çağatay Şenkay

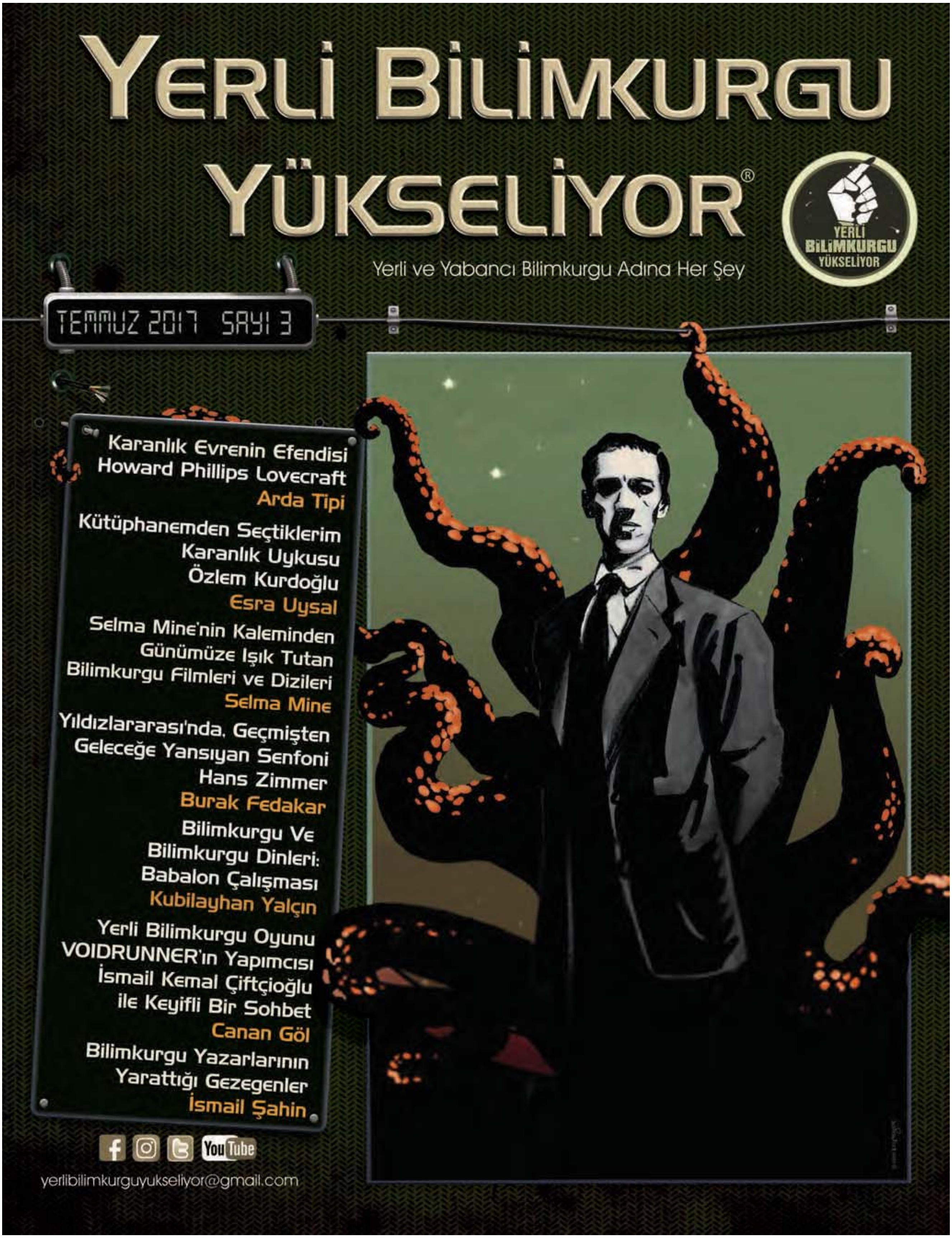
Distopyanın 60 Tonu 2018

Ömer Güngör

İnsan Değiller
2018

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR®
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey
TEMMUZ 2017 SAYI 3
Karanlık Evrenin Efendisi Howard Phillips Lovecraft
Arda Tipi
Kütüphanemden Seçtiklerim Karanlık Uykusu Özlem Kurdoğlu
Esra Uysal
Selma Mine'nin Kaleminden Günümüze Işık Tutan Bilimkurgu Filmleri ve Dizileri
Selma Mine
Yıldızlararası'nda, Geçmişten Geleceğe Yansıyan Senfoni Hans Zimmer
Burak Fedakar
Bilimkurgu Ve Bilimkurgu Dinleri: Babalon Çalışması
Kubilayhan Yalçın
Yerli Bilimkurgu Oyunu VOIDRUNNER'ın Yapımcısı İsmail Kemal Çiftçioğlu ile Keyifli Bir Sohbet
Canan Göl
Bilimkurgu Yazarlarının Yarattığı Gezegenler
İsmail Şahin
YouTube
yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

Kısa Öykü

Yeşim Şahin

Kuantum Dolanıklık

İki benzer parçacığın birbiriyle eş zamanlılığa sahipken birinde olan bir durum değişikliğinin uzaklık fark etmeksizin diğerini de etkilemesine kuantum dolanıklık deniliyor. O zaman hep beraber akıl yürütelim mi?

Evrenin varoluşunda BİG BANG teorisi doğruysa tüm evren o zaman aynı kaynaktan çıkmış ve dağılmış ve bir şeylere dönüşmüş bile olsalar da ve zaman mesafe mekân fark etmeksizin birbirleriyle dolanık haldedir diyebiliriz hatta bu parçacıkların süper pozisyon halinde de olduklarını bulduğumuza göre paralel evrenlerin olmasından da şüphe edebiliriz!

Ya peki ilk Tanrı parçacığını bulursak ne olacak bu yeniden bir BİG BANG Mİ? Yoksa bir kübit de ölçülene kadar aynı anda hem 0 hem 1 durumunda olabiliyorsa ve ölçüldüğü anda iki durumdan birine çöküyorsa ve dolanıklık çöküyorsa sınırsız açılan evren sınırsız bir balon gibi çöküp kapanacak mı?

Süper pozisyon halindeki iki kübitin arasındaki mesafe ne kadar fazla olursa olsun fotonlardan birini ölçmek diğerini de etkilediği için günümüzdeki ışınlanmada ışınlanan şey herhangi bir parçacık veya madde değil sadece bilgidir. Daha iyi anlayabilmek için şöyle örnek verebiliriz; momentum her zaman sabit kaldığında birbirine çarpıştırılan bilardo topları birbirine dolanmış olur.

Mesela 600 ışık yılı uzaktaki bir yıldızın ışığına baktığımızda ulaşan ışık 600 yaşında olduğuna göre dünya ile dolanıklığını 600 yıl önce kurulmuş olması lazımsa peki çıplak gözümüzle bir yıldıza bakarak dolanıklık sayesinde orda bir şeyleri etkilememiz mümkün mü? Gözümüzle dolanık olması demek, yıldızın 600 yıl önceki halini etkilememiz demek ama yıldızdaki fotona göre gözümüz de 600 yıl ileride olduğuna göre bizi de 600 yıl ilerisine atar ki o zaman işte bu zaman da bükülme demektir. Tabi ışık hızından daha hızlı hareket etmiyorlarsa! Evrende henüz kara madde de neler olduğunu ve buradaki fiziği bilmediğimize göre belki de çok daha hızlı güçlü çok yönlü güçlü iletişim ve bağlar var ve belki de görecelik içinde çoklu görecelikler. Eğer ki gözümüz 600 yıl önce yeni yanan bir yıldızın ilk ışığı ile dolanık ise o yıldızın tutuşup yanmasını tetikleyen ilk nükleer reaksiyonu bile başlatmış olmamız mümkün müdür?

Foton deneylerindeki detektörler kendi geçmişleriyle dolanıklığa giriyorlarsa özgür irade açığı ile detektörler deney yapılırken aslında deneyin geçmiş ve başlangıç şartlarını etkileyip bozmuş olur. Ancak insanlar bilinç sahibidirler. İnsanların bilinç altındaki bazı mekanizmalar nedeniyle göz denilen organın 600 yıllık ışığı da psiko- nörobiyolojik süreçlerle etkilemesi mümkündür?

Peki, tüm insanlar aynı zaman diliminde aynı yerde toplansalar ve güneşin en tepede olduğu zaman aynı anda aynı sürede baksalar tüm bu gözlerle dolanıklığa giren güneş de nelere mal olurdu? Dünyanın ve güneşin spin eksenleri mi değişirdi veya manyetik kutup mu? Yörüngemizi ileri veya geriye mi atar veya güneşte ekstra reaksiyonlara sebep olur ya da

hızlıca sönmesine mi? O zaman burada – 50 derecede baksaydık ya da + 50 derecede dolanık halinde güneş de neler olurdu?

Bilinç ve bilinçaltı bu dolanıklığı bozan bir detektör gibiyse bilinçaltı olumsuzlukları, negatiflik, kaos, insan üzerindeki stres, baskı kozmik evrende de dolanıklık yüzünden benzer etkilere sebep oluyor ve bu da sonsuz kere tekrarlanıyor demektir?

Dolanıklık bilinç seviyesinde belki de tüm insanlar arasında var kim bilir? Benzer zamanlarda acıkmak, gülmek, ağlamak, sevinmek, kızmak, neşelenmek gibi. Mutlaka aklınızdan nasıl olduğunu düşündüğünüz biri beklenmedik şekilde sizi aradığı olmuştur. Hatta aşk için iki kalbin birbirine dolanması da diyebiliriz.!!!!

Peki, TANRI PARÇACIĞI ile dolanık olduğunu varsaydığımız bir beden, bir göz, bir bilinç, bir yaşam kütlesi olsaydı dünyada ve bu şimdiki zamanda olsaydı ne olurdu? Birinin üzerindeki etki mesafeleri ne olursa olsun diğerini de etkilerdi ve biri kaybolursa diğeri de kaybolurdu. Ve tabi onların da iç içe geçmiş diğer atomlarla dolanıklığı yüzünden her şey de onlarla birlikte kaybolurdu.? Çoklu etkileşimler bu iki özel parçacığın süper pozisyonları devam edene kadar süregelecekti.

Halen bilinçte ve bilinçaltında neler olduğunu bilmediğimiz için bilinci de atomlara fotonlara ayırıp bilgi olarak saklayabileceğimizi de bilmiyoruz! Elimizde düşünen konuşan hatırları olan bir yeşil bir elmamız olsa ve bir ucundan çürümüş bu elmayı bir yerden bir yere ışınladığımızda elmanın kusursuz kopyası ileriye ışınlansa görsel olarak aynı ama bilinç olarak da aynı bir elma mı göndermiş olacağız? Peki elmanın geçmişi, hatıraları, rengi, kokusu, duyguları, anıları, ya da bel ki aşkı, korkuları, karakteristik özellikleri ışınlanmadan önceki her şeyi ileriye ışınlana bilinir miydi? Peki ya bu insan olsaydı? Işınlandığı noktada yeniden var olacağına göre bu kusursuz tamamen sıfır kopyada tamamen sıfır bellek ve bilinç mi oluşacaktı? Kusursuz bir bedene yeniden eski olan hatıra geçmiş duygular öğretiler bilinç nasıl yükleyecektik? Bunlar sadece atomların sıralanışı ile ilgili midir? Bilinç bedenden ayrı olarak sadece atomların birleşmesinden oluşabilecek bir şey değilse ve bu tamamen öğretiler zinciriyse insan ışınlamanın faydalanışı ne olur ki?

Hatta yeniden bir bebek gibi doğan bir yetişmiş bedenle karşılaşmak da olasıdır. Daha konuşmasını bile bilmeyen, kavrayamadığı tüm şeylerden dolayı korkan, hırçınlaşan, geçmişini silindiğinden dolayı tamamen kaybolmuş bir yitik, bir çeşit mükemmel klondan başka bir şey olmayan canlımsı. Bu canlımsıda yeni hayatında ki ilk anlardan itibaren tüm bu streslerden dolayı kalp atımlarının hızlanması ve kardiyak Ar rest belki de koma da gelişebilir belki de yeni doğan bebeklerin ağlaması bundandır. Ayrıca zekânın da ışınlana bilinirliğini tartışmak gerek. Tabi ışınlanan geri noktası ile hala dolanık olduğu için ara ara kaybolabilir. Işınlanma sonsuz sürecek bir seyahate sebep olabilir. Canlımsı artık bir orda bir burada bir her yerdedir.

O zaman bizler bilinçte ve evrendeki kara maddede neler olduğunu çözmeden en iyisi ışınlanmayı ve kuantum dolanıklığı kübitlerin kullanıldığı kuantum bilgisayarları geliştirmekte bilgiyi en hızlı şekilde göndermek için kullanmalıyız. Bu araştırmaların da en çok askeri teknoloji olarak da kullanıldığını biliyoruz. İnsansız hava araçlarının kusursuz ve ani manevralarında ve tabi savaş alanlarında uzaktan kumanda edilebilen savaşan robotlarda. Anlık bilgiye en hızlı ulaşmak ve ulaştırmak demek zaman kaybetmeden, geç kalmadan anında kusursuz müdahale ve ilgili konuyla hedeflenen en yüksek başarı, anlık gelişen her türlü acil sorunlara en hızlı çözüm ve ekonomik kazanç demektir… Ancak bilgi bazen sandığımızdan bile bizleri çok yorar. Bilgiye ulaşmak kadar bilgiyi taşımak ve muhafaza etmek çok önemli.

"İstikbal Göklerdedir!"

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR®

Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey

MAYIS 2020 SAYI 37

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm II
KENAN BÖĞÜRCÜ

Muaddib
Çölün Kumlarına
Geleceği Yazan Kurtarıcı!
DUNE
BURAK FEDÂKAR

Bilgisayar ve Video Oyunlarında
Bilimkurgu: Observation
M. YAĞMUR POLAT

Kitap İncelemesi
Hissiz Kumpanya
Volkan Yalçın
İSMAİL ŞAHİN

Başlat Ready Player One Filmi
ve Sanal Gerçekliğin Geleceği Üzerine
RECEP DUMAN

Kısa Öykü
Kutsal Kase
YEŞİM ŞAHİN

Yapay Aşkın Meyvesi
M. YAĞMUR POLAT
6. YBKY Kısa Öykü Yarışması

Roman
Son İnsan
Bölüm 26
GÜRHAN ÖZTÜRK

Mirasa Konan Android
MURAT K. BEŞİROĞLU

Bir Saniye Sonra
SELAHATTİN BAŞBOĞA
6. YBKY Kısa Öykü Yarışması

Novella
İzmir Kralı
Bölüm 4
KUBİLAYHAN YALÇIN

Kapının İncisi
İkinci Kitap- Bölüm-4
AYSUN ERDOĞAN

Sonsuz Aşk
ÜMİT YAŞAR ÖZKAN
6. YBKY Kısa Öykü Yarışması

Facebook sayfasında ve İnternet sitemizde tanıtımını yaptığımız, yerli bilimkurgu romanlarının incelemelerinin yanında; kısa öyküler, ülkemizde ve dünyada bilim alanındaki gelişmeler, film ve çizgi film incelemeleri, çizgi romanlar, film müzikleri incelemeleri, yerli ve yabancı bilimkurgu yazarlarının tanıtımı, yabancı bilimkurgu roman incelemeleri, film yönetmenleri, anime eserler, bilgisayar oyunları ve daha pek çok konu

Yerli Bilimkurgu eserlerinin tanıtımının yanında, yabancı eserlere ve magazinsel haberlere de yer vermemizin sebebi, daha uzun soluklu bir dergiyi hayata geçirmek amacını taşımaktadır.
Öncelikli konularımız Yerli Bilimkurgu Eserleri ve Kısa Öykü Yarışması katılımcılarının öyküleridir.

Dergimize katkıda bulunmak için, yazılarınızı, incelemelerinizi, çizimlerinizi, tasarımlarınızı, kısa öykülerinizi,

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
adresinden bizlere ulaştırabilirsiniz.

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi, Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Platformunun süreli yayınıdır.
Dergimiz; tanıtım, bilgilendirme ve bilimkurgu severlerin ortak alanıdır.
Gönüllü yazarların - çizerlerin desteği ile şekillenmektedir. Kâr amacı gütmez.

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR

Genel Koordinatör/Editör ESRA UYSAL
Sanat Yönetmeni BURAK FEDAKAR Yayın Yönetmeni İSMAİL ŞAHİN Çeviri-Arşiv ARDA TİPİ
Yayın Danışmanı SEYHAN YILDIZ YILDIRIM
Web Tasarım - Dijital Tasarım - Öykü İllüstrasyonları - Dergi Tasarım SEZAİ ÖZDEN - ZAZİ SANAT

Yazarlar
ESRA UYSAL
KUBİLAYHAN YALÇIN
ÖZLEM BUKET DURU
KENAN BÖĞÜRCÜ
MURAT K. BEŞİROĞLU
BURAK FEDAKAR
İSMAİL ŞAHİN
ARDA TİPİ
MUHİTTİN YAĞMUR POLAT
SEZAİ ÖZDEN

Katkıda Bulunanlar
ÖZGEN BERKOL DOĞAN BİLİMKURGU KÜTÜPHANESİ - ETHEM DERMAN - GÜRHAN ÖZTÜRK
AYSUN ERDOĞAN - KENAN BÖĞÜRCÜ - MUHİTTİN YAĞMUR POLAT - SELAHATTİN BAŞBOĞA - ÜMİT YAŞAR ÖZKAN
RECEP DUMAN - YEŞİM ŞAHİN - NURAY BULAT - SEYHAN YILDIZ YILDIRIM - EKİN ERTARAKÇI - COLONY/SKEB STUDIOS
KİTAPLA MUHABBET FACEBOOK GRUBU - VOIDRUNNER - PARADİGMA POLİSİYE - LAGARİ BİLİMKURGU FANZİN - GÖK KIZ: KOZMİK GÖÇEBE
Kapak İllüstrasyonu SEZAİ ÖZDEN

www.yerlibilimkurguyukseliyor.com - www.yerlibilimkurgu.com
yerlibilimkurguyükseliyor@gmail.com

Bu sayıda

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi
2020-Mayıs Yıl:4 / Sayı 37

Dünya Tarihinde Büyük Salgınlar
ARDA TİPİ 8-15

Tarihin İlk Bilimkurgu Yazarı
SAMSAT'LI LUKIANOS 12-13

Deneme
Başlat Ready Player One Filmi ve Sanal Gerçekliğin Geleceği Üzerine
RECEP DUMAN 14-15

MUADDİB,
Çölün Kumlarına Geleceği Yazan Kurtarıcı!
DUNE
BURAK FEDAKÂR 16-32

Kısa Öykü
Mirasa Konan Android
MURAT K. BEŞİROĞLU 34-40

Çizgi Roman - Bölüm II
Gök Kız: Kozmik Göçebe
KENAN BÖĞÜRCÜ 42-47

Ayın Kitap İncelemesi
Hissiz Kumpanya - VOLKAN YALÇIN
İSMAİL ŞAHİN 48-51

Novella- Bölüm 4
İzmir Kralı
KUBİLAYHAN YALÇIN 52-53

YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması
Yapay Aşkın Meyvesi
M. YAĞMUR POLAT 54-56

Kütüphanemden Seçtiklerim
ESRA UYSAL 58-59

YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması
F3RH47 ve ŞIRIN
SELAHATTİN BAŞBOĞA 60-62

Roman / Bölüm - 26
Son İnsan
GÜRHAN ÖZTÜRK 64-74

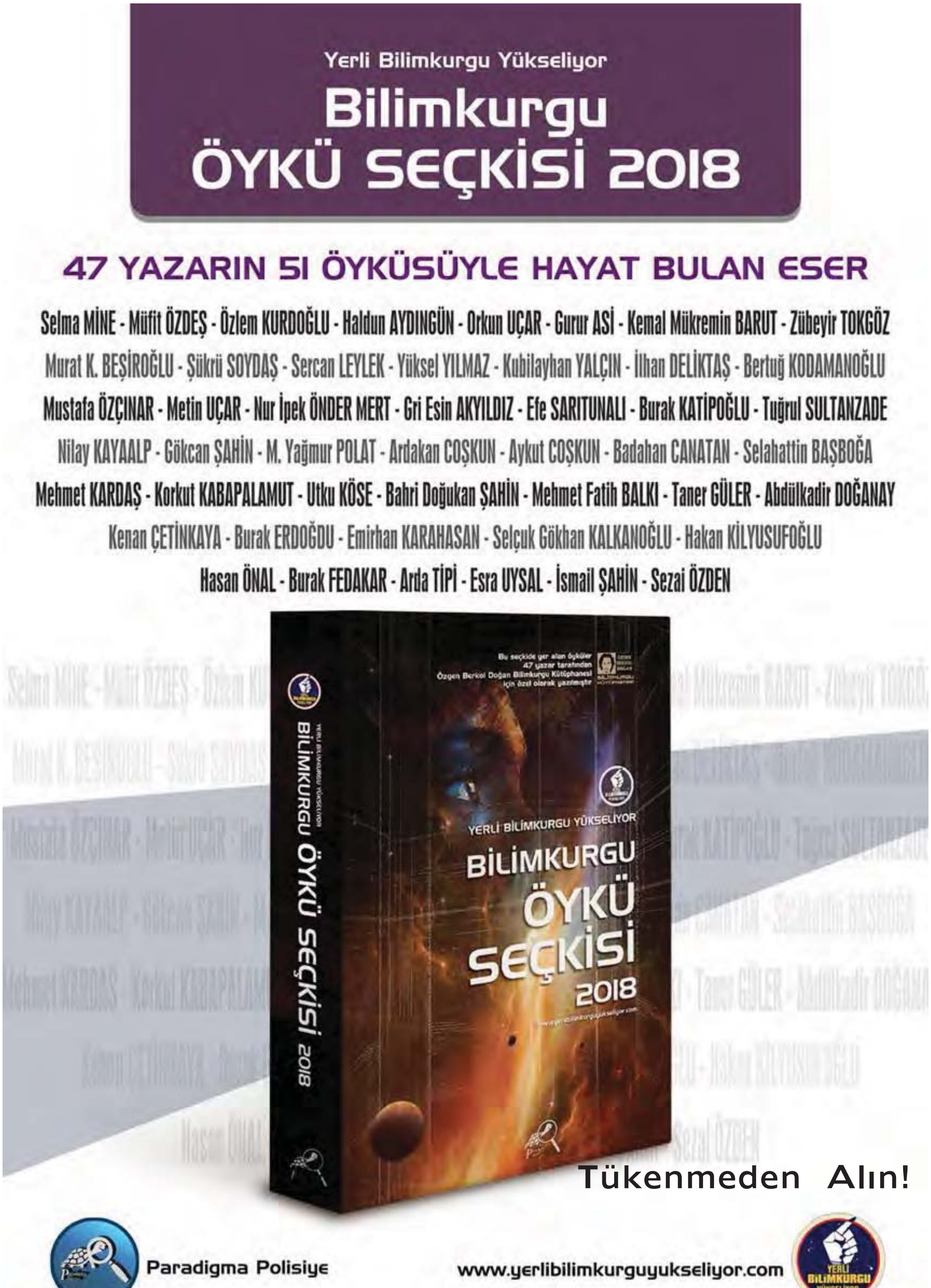
Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu
Observation
M. YAĞMUR POLAT 76-79

Roman - İkinci Kitap - Bölüm-4
Kapının İncisi - Narhalt'ın Hükümdarı
AYSUN ERDOĞAN 80-87

YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması
Sonsuz Rüya
ÜMİT YAŞAR ÖZKAN 88-89

Bilimkurgu Yazarlarımız ve Eserleri - 2018 - 2019 - 2020
SEZAİ ÖZDEN 90-110

Kısa Öykü
Kutsal Kase
YEŞİM ŞAHİN 112-114

Bu seçki, Özgen Berkol Doğan'a ithafen yazılmıştır.

YBKY BİLİMKURGU ÖYKÜ SEÇKİSİ 2019

41 YAZARDAN
41 ÖYKÜ

Bu seçkideki öyküler, Orhan Duru'ya ithafen yazılmıştır.

Bilimkurgu sözcüğünü dilimize kazandıran değerli gazeteci ve yazar ORHAN DURU anısına oluşturacağımız, **YBKY** Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019 için, Ekim 2018'de başlattığımız katılım süresini tamamlamış bulunuyoruz.

Seçkiye katılmak için öykü gönderen herkese teşekkür ederiz.

Tam olarak 62 öykü tarafımıza ulaştı. Sadece 1 öykü katılım şartlarını sağlamadığı için değerlendirmeye alınmadı. Öyküleri 7 kişilik ekibimizle defalarca okuyarak ve üzerinde tartışarak değerlendirdik. Bu seçkide yer almasalar bile bir sonraki seçkide yer alabileceklerinin sinyallerini veren pek çok katılımcı olduğunu görmek/bilmek bizi gerçekten çok mutlu etti. Hepsi çok kıymetli zamanlarını ayırarak birbirinden güzel öykülerle, farklı evrenleri önümüze serdiler.

Hepsine, ilgileri ve alakaları için ayrı ayrı teşekkür ediyoruz.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019'un, 2018'den farkı, seçkiye girecek öykülerin değerlendirmeye tabi tutulmasıdır. Bunu da ilanla zaten duyurmuştuk. İlk seçkimizde (2018) öykü gönderen herkes seçkiye dâhil olmuştu. Kimseyi geri çevirmemiştik. İlk olması bakımından özel olmasını istemiştik; nitekim öyle de oldu ve YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2018, Türk bilimkurgu edebiyatında, 47 yazarı ve 51 öyküsü ile yerini aldı.

Bu girişimin hayat bulmasını sağlayan;"Gönderilen tüm öyküleri basmamız gerek, hepsi girmeli." dediğimizde, çok kritik bir zamanda -kâğıt krizinin başlangıcında- risk alarak fakat aynı zamanda bir rekora imza atıp TÜRKİYE TARİHİNDE KATILIMI EN YÜKSEK BİLİMKURGU ÖYKÜ SEÇKİSİNİN hayat bulmasını sağlayan Paradigma Polisiye'ye, cesaretinden ve yerli bilimkurguya katkılarından dolayı ayrı bir parantez açarak teşekkür ediyoruz.

Bu yıl da katılım yüksek oldu. Seçkiye katılabilecek öyküleri değerlendirirken; öncelikle anlatım diline, dilbilgisine, argo sınırlarını aşarak rahatsız edici derecede -küfür, hakaret- barındırmadığına, öykünün olay örgüsünün kendi içinde çelişmemesine, bilimkurgu olup olmadığına ve alenen herhangi bir siyasi oluşum lehine veya aleyhine ifadeler olup olmadığına bakarak değerlendirdik. Tüm bunların dışında -bu seferlik- çözümünün basit olduğunu düşünerek imla hatalarını görmezlikten geldiğimizi belirtmek isteriz.

Ve tüm bu süreçten sonra 2019 Seçkisine girmeye hak kazanan 27 öykünün yanında yayın ekibimizin kaleme aldığı 5 öykü ve düzenlediğimiz son üç yarışmada ilk üçe giren 9 öykü ile toplamda 41 öykü listedeki yerini aldı.

Gösterdiğiniz ilgiden dolayı tüm katılımcılara, bilimkurgu severler adına tekrar tekrar teşekkür ederiz.

İyi ki varsınız güzel insanlar.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019' a Katılan Yazarlar ve Öyküleri

1. **Özlem Kurdoğlu** - Zamanda Sörf
2. **Gurur Asi** - Garip Bir İşgal Hikâyesi
3. **Esra Kahraman** - Evrenin İyicilleri
4. **Kubilayhan Yalçın** - Ottomat: Robot-u Hûmayun!
5. **Ş. Yüksel Yılmaz** - Yolcu
6. **Murat K. Beşiroğlu** - Anne, Oğul ve Fırtına
7. **M. İhsan Tatari** - Artık Dünya'ya Gitmiyoruz
8. **Zeynep Okçu** - Huzur Emlak
9. **Gri Esin Akyıldız** - Hacimsizler
10. **Tayfun Olam** - Düşkuran
11. **Mustafa İzmirli** - Kanatlarımızı Koparamazsınız
12. **Mehmet Kaan Alpaslan** - Cezaevi
13. **Nur İpek Önder Mert** - Silahlı Peygamber
14. **Efe Sarıtunalı** - Bir Mutant Hikâyesi Daha
15. **Zeynep Kevser Şahin** - Muhteşem İstanbul Köprüsü
16. **Cem Can** - Seha
17. **Onur Gürleyen** - Davet
18. **Nilay Kayaalp** - Yansıtma Teorisi
19. **Çağla Zengin** - Dönüş
20. **Merve Bor** - Kahverengi Pelerinli Gezegen
21. **Gökhan Görmez** - Kum Kuşları
22. **Deniz K. Üstündağ** - Veda ya da Bir Şişe Kayısı Şarabı
23. **Selçuk Gökhan Kalkanoğlu** - Sıfırın İcadı
24. **Can Akcaoğlu** - Dışarıda Kaybolmuş
25. **Eren Kasapoğlu** - Değişkin
26. **M. Yağmur Polat** - Kozmoponik Geçit
27. **Mustafa Özçınar** - Yüzleşme

28. **Ufuk Yasin Yurtbil** - Zeplin
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
29. **Morpheus** - Savaş ve Barış
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
30. **Tuğrul Sultanzade** - Dilek
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
31. **Tülay Temuçin** - Dönüş Yok
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
32. **Yunus Emre Eroğlu** - Uyanış
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
33. **İsmail Turhan** - Zaman Ayracı
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
34. **Abdülkadir Doğanay** - Bulut Çobanı
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
35. **Sezen Aksın Sivrikaya** - Sonsuz Aşk
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
36. **Emre Eryılmaz** - Ses
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü

37. **Esra Uysal** - Tesadüfler
38. **İsmail Şahin** - Sıfır Şiddet
39. **Burak Fedakâr** - Sonsuzluk Direnişi
40. **Arda Tipi** - Ateşin Çocukları
41. **Sezai Özden** - Sonat

Çok Yakında!

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2020 için, Eylül 2019 da başlattığımız katılım süresini tamamlamış bulunuyoruz.

Gönderdikleri öyküleri, belli sebeplerden ötürü seçkiye dâhil edemesek bile, bir sonraki seçkiye katılabileceklerinin sinyallerini veren pek çok katılımcı olduğunu görmek/bilmek bizi gerçekten çok mutlu etti. Hepsi çok kıymetli zamanlarını ayırarak birbirinden güzel öykülerle, farklı evrenleri önümüze serdiler. Hepsine, ilgileri için ayrı ayrı teşekkür ediyoruz.

Bu yıl da katılım yüksek oldu.

Tam olarak 72 öykü tarafımıza ulaştı. Geçen yıl olduğu gibi 1 öykü katılım şartlarını sağlayamadığı için değerlendirme aşamasına giremedi. Başka bir öykü ise yıllar önce başka bir platformda yayınlanmış olduğu için değerlendirmeye alınmadı.

Öyküler yine yedi kişilik ekibimiz tarafından defalarca okunarak ve üzerinde tartışarak değerlendirildi.

Seçkiye katılabilecek öyküleri değerlendirirken;

Öncelikle anlatım diline, dil bilgisine, argo sınırlarını aşarak rahatsız edici derecede -küfür, hakaret- barındırmadığına, öykünün olay örgülerinin kendi içinde çelişmemesine, bilimkurgu olup olmadığına, alenen herhangi bir siyasi oluşum lehine veya aleyhine ifadeler olup olmadığına ve mantık hataları olup olmadığına bakılarak değerlendirildi.

Geçen yıldan farklı olarak dilbilgisi ve imla hatalarına bu yıl daha özenli ve dikkatli yaklaşacağımızı ilanda da belirtmiştik. Çoğu öykü bu sebeplerden ötürü değerlendirmeden geçemedi.

Ve tüm bu süreçten sonra 2020 Seçkisine girmeye hak kazanan 28 öykünün yanında, Kenan Böğürcü'nün Kolordu isimli çizgi öyküsü, yayın ekibimizin kaleme aldığı 4 öykü ve bir çizgi öykü, düzenlenen son iki yarışmada ilk üçe giren 7 öykü ve YBKY 8. Kısa Öykü Yarışmasında Jüri Özel Ödülü alan Azra Ulukaya'nın Vicdan isimli öyküsü ile birlikte toplamda 42 öykü listedeki yerini aldı.

Önümüzdeki yıl seçkiye bir yıl ara verme kararı aldık. Hem insanlar biraz dinlensin hem de öykülerimiz biriksin istedik. Yani; bu yıl öykü seçkisini çıkardıktan sonra 2021'in eylül ayına kadar yarışmalara devam edeceğiz. Bu, bir yandan da 2022 Seçkisine girecek öyküler için de hazırlık olacak.

Bildiğiniz gibi kitabın gelirini Özgen Berkol Doğan Bilimkurgu Kütüphanesi'ne bağışlıyoruz. YBKY 2018 Bilimkurgu Öykü Seçkisi'nin gelirini geçtiğimiz aylarda kütüphaneye aktardık. 2019 Seçkisinin de telifi bize ulaştığında aynı şekilde kütüphanenin hesabına aktaracağız. 2020 Öykü Seçkisi'nin de telifi de aynı şekilde değerlendirilecek. Bu yüzden geçmiş yıllarda olduğu gibi katılımcılardan feragat belgesi isteyeceğiz.

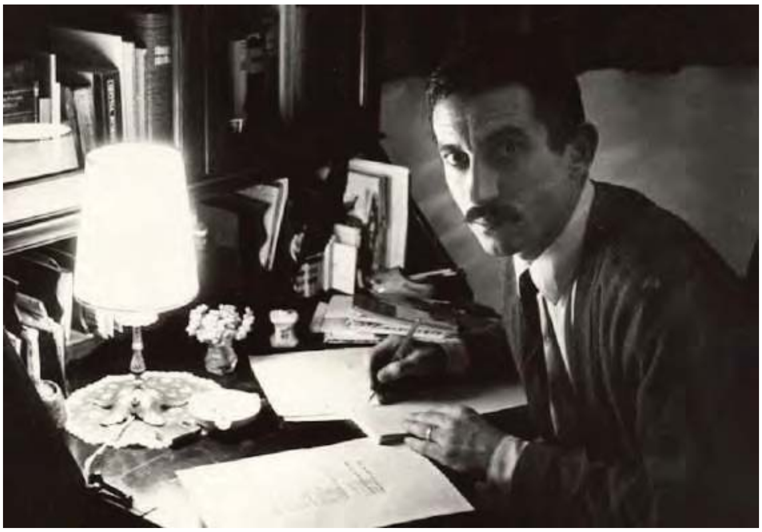
Bilimkurgu edebiyatı literatürüne, bu listeyle adını yazdıran yazarlarımızı tekrar tebrik ediyor, çabaları ve bilimkurguya destekleri için tekrar tekrar teşekkür ediyoruz.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2020' ye Katılan Yazarlar ve Öyküleri

1. **Özlem Kurdoğlu -** *Matriksi Yenen Adam*
2. **Gurur Asi -** *Klon İsyanı*
3. **Selim Erdoğan -** *Kriz Geçirmez*
4. **Kubilayhan Yalçın -** *Atopya*
5. **Yüksel Yılmaz - Hasta**
6. **Murat K. Beşiroğlu -** *Yatağın Altındaki Şehir*
7. **Bertuğ Kodamanoğlu -** *k= -1*
8. **Kenan Böğürcü -** *Kolordu - Çizgi Öykü*
9. **Cem Can** - *Bul ve Getir*
10. **Zeynep Okçu** - *Vuslat Sona Erdi*
11. **Gri Esin Akyıldız** - *Robotik Bir Dışkı*
12. **Mehmet Fatih Balkı** - *Yarım Peygamber*
13. **Efe Sarıtunalı** - *Ayak Sesleri*
14. **Mustafa İzmirli** - *S.U.S.*
15. **Bekir Sert** - *Duvarın Ötesi*
16. **Serpil Ülger** - *Bir Canavar Yaratmak*
17. **Selahattin Başboğa** - *Hayatın Matematiği*
18. **Olcay Şeker** - *Davetsiz Misafirler*
19. **Mehmet Ali Kaynak** - *Yeni Efendiler*
20. **Gökcan Şahin** - *Mavi Fil Mavi Tavşan Mavi Önlük*
21. **Ceren Altay** - *Suikastçının Şiir Defteri*
22. **Saniye Öztaş** - *İnsanlık İçin Ne Kadar Fedâkar Olabilirsin!*
23. **Onurcan Kurt** - *Gelecek Yankısı*
24. **Nurdan Atay** - *Yaşam Filizi*
25. **Burak Vargeloğlu** - *Ouroboros*
26. **Aysun Erdoğan** - *Ekin ve Nesil*
27. **Mehmet Kardaş** - *Akılsız Ev*
28. **Pınar Karaca** - *Kıpırtısız*
29. **M. Yağmur Polat** - *Otomatik Kirpi-R1*
30. **İsmail Turhan** - *VE-E-DE-A*
    YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
31. **Ferruh Oğuz** - *Kalabalığın Ortasında Birkaç Saat*
    YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
32. **Mustafa S. Elitok** - *Küçük Kıyamet*
    YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
33. **Eren Kasapoğlu** - *Çarpışma*
    YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
34. **Mehmet Sancar Gürci** - *Sanık 237*
    YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
35. **Tolga Eligül** - *aRİN*
    YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
36. **İsmail Çakır** - *Dünya'nın Hakimi*
    YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
37. **Azra Ulukaya** - *Vicdan*
    YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması Jüri Özel Ödülü
38. **Esra Uysal** - *Garaj*
39. **İsmail Şahin** - *Petoburlar*
40. **Arda Tipi** - *Makineden Tanrı*
41. **Burak Fedâkar** - *Sonsuzluk Aşkı*
42. **Sezai Özden** - *Böcek Tarlaları*
    Çizgi Öykü

Bilimkurgu Sözcüğünü Türkçeye Kazandıran Kişi

ORHAN DURU

(d. 18 Aralık 1933, İstanbul - ö. 25 Ocak 2009 İstanbul), Türk yazar ve gazeteci.

Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi'nden mezun oldu. Mezuniyetten sonra bir süre aynı fakültede, asistan olarak görev yaptı. 27 Mayıs 1960 askerî darbesinin ardından kurulan askerî yönetiminin Ekim 1960'ta üniversitelerden ihraç ettiği 147 öğretim üyesinden biridir. Bir süre veterinerlik yaptı. Yazılarını ilk olarak Mavi dergisinde yayımladı. Gazeteciliği kendine meslek olarak seçti. Ulus, Cumhuriyet, Milliyet, Güneş ve Hürriyet gazetelerinde çalıştı. En son Interstar TV'de haber müdürlüğü yaptı. Bu görevden sonra, yazarlık yapmaya devam etti. Yazar ve çevirmen Sezer Duru'nun eşidir. Bir süredir tedavi gördüğü Surp Agop Hastanesi'nde 25 Ocak 2009 saat 02.30'da vefat etti. Orhan Duru ayrıca İngilizce science-fiction sözünü Türkçeye bilim-kurgu olarak tercüme eden, kullanan ve bu sözcüğü Türkçeye kazandıran kişidir. Bu kullanım daha sonra Türk Dil Kurumu tarafından resmîleştirilmiştir.

Orhan Duru'nun Eserleri

Bırakılmış Biri (1959),
Denge Uzmanı (1962),
Ağır İşçiler (1974),
Yoksullar Geliyor (1982),
Şişe (1989),
Bir Büyülü Ortamda (1991),
Kısas-ı Enbiya (1979),
Kıyı Kıyı Kent Kent (1977),
Hormonlu Kafalar (1992),
İstanbulin (1995),
Küp (2008),
Amerikan Gizli Belgeleriyle Türkiye'nin Kurtuluş Yılları
Düşümde ve Dışımda
Yeni ve Sert Öyküler
Fırtına
Tango Geceleri
Sarmal - Toplu Öyküler
O Pera'daki Hayalet
Kazı
Durgun ve İşsiz

Çeviri-Uyarlama

O Pera'daki Hayalet (1996)
Sierra Madre'nin Hazineleri (B. Traven'den),
Gizli Tarih (Prokopius'tan),
Çağdaş Fizikte Doğa (Werner Heisenberg'den)
Durdurun Dünyayı İnecek Var (1968 - Antony Newley ve Leslie Bricuss'tan),
Sınırdaki Ev (1970 - Slawomir Mrozek'ten),
Übzik Baba (1990 - Alfred Jarry'nin Kral Übü'sünden)

(Alıntı, Vikipedi)

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
YERLİ BİLİMKURGU
YÜKSELİYOR
Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
NISAN 2020 SAYI 36
Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm 10
KENAN BÖĞÜRCÜ
Dünya Tarihinde Büyük Salgınlar
ARDA TİPİ
Bilgisayar ve Video Oyunlarında
Bilimkurgu: The Last of Us
M. YAĞMUR POLAT
Film Müzikleri İncelemesi
Sinek Küçüktür ama
Mide Bulandırır!
The FLY
BURAK FEDÂKAR
Kitap İncelemesi
Sahte Uygarlık
Zühtü Bayar
İSMAİL ŞAHİN
Şiir
Legoritmik
Siborgun İnceliği
GRİ ESİN
Kısa Öykü
Kuantum Dolanıklık
YEŞİM ŞAHİN
Sürgün Gezegeni
MURAT K. BEŞİROĞLU
Yaşam İçin
AYSUN ERDOĞAN
7. YBKY Kısa Öykü
Yarışması
Bir Saniye Sonra
DURSALİYE ŞAHİN
7. YBKY Kısa Öykü
Yarışması
Düdüklü Tencere
SERPİL ÜLGER
7. YBKY Kısa Öykü
Yarışması
Roman
Son İnsan
Bölüm 25
GÜRHAN ÖZTÜRK
Kapının İncisi
İkinci Kitap- Bölüm-3
AYSUN ERDOĞAN
Novella
İzmir Kralı
Bölüm 3
KUBİLAYHAN YALÇIN

Bilimkurgu Yazarları Dizisi - 24

Tarihin İlk bilimkurgu yazarı

Samsat'lı Lukianos

Samsat'lı Lukianos (d. 125 – ö. 180), Süryani retorikçi, Hiciv yazarı.

Nüktesi ve alaycı doğası ile tanınır. Ona ait olduğu düşünülen günümüze kadar gelmiş seksen kadar eser bulunur. Aya yapılan bir yolculuğu anlattığı "Gerçek Bir Hikaye" adlı eseri, dünyadaki ilk bilim kurgu eseri kabul edilir.

Önceleri Kommagene Krallığı sınırlarında kalan, sonraları ise Roma İmparatorluğu tarafından ele geçirilerek Suriye eyaletinin bir parçası yapılan, bugün Adıyaman ili sınırlarında kalan Samosata'da yaklaşık olarak milattan sonra 125 yılında, orta halli işçi bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelmiştir. Köklü bir Süryani yerleşimi olan Samosata'nın yerlisi idi, anadili Süryanice idi. Bir süre heykeltıraş dayısının yanında çalıştıktan sonra İyonya'da Yunan dili ve kültürünü öğrendi, özellikle Homeros ve Platon'un eserleri üzerine çalıştı.

Gençliğinde Antakya'ya gidip avukatlı yapan Lukianos, daha sonra Atina'ya gitmiş ve sofist olmuştur. Kent kent gezip görüşlerini izleyiciler anlatan Lukianos, İtalya ve Galya'ya gitti. Bir göz hastalığı için gittiği Roma'da Platoncu filozof Nigrinos ile tanıştı. 2. yüzyılın ikinci yarısında Atina'ya yerleşti. Sofistliği bırakarak Helen entelektüel yaşamı hakkında eleştirel, nükteli eserler yazdı. Bütün filozofları ve mitolojik paganizmi eleştirdi.

Günün felsefe akımlarının eleştirdiği için çok düşman kazandı. Geçim sıkıntısı çekince Mısır'a giderek devlet hizmetinde çeşitli görevler aldı. 192'de 67 yaşında hayatını kaybettiği düşünülür ancak Atina'da mı yoksa İskenderiye'de mi öldüğü bilinmemektedir.

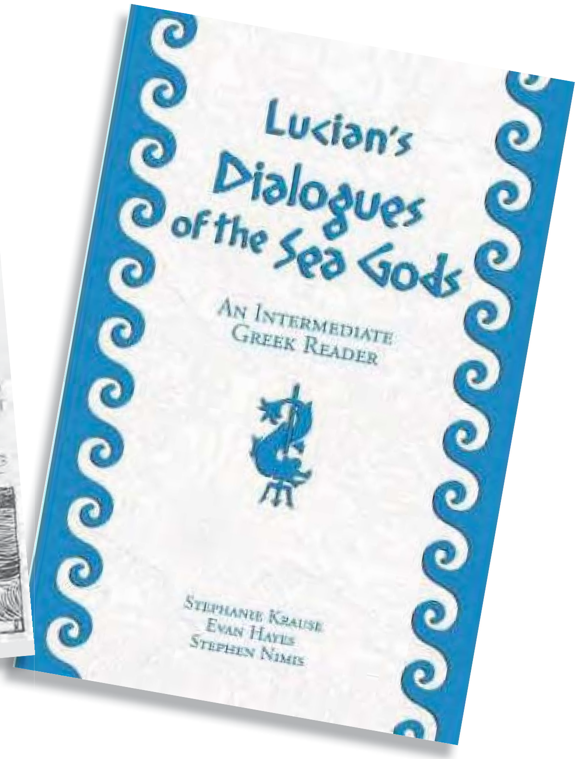
Eserlerinden seçmeler batıda ilk olarak 1499 yılında Floransa'da basılarak yayınlanmıştır.

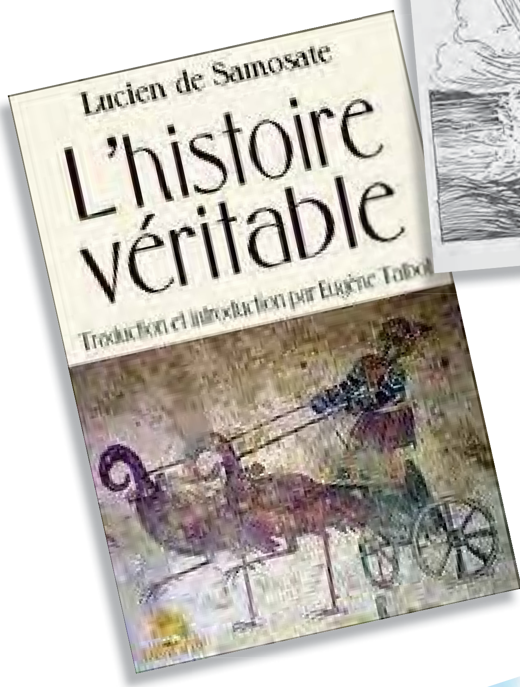
Başlıca eserleri "Tanrıların Konuşmaları", "Deniz Konuşmaları", "Ahirete Varış" "Öbür Dünyada Konuşmalar", "Gerçek Bir Hikaye (Yaşanmış bir öykü)", "Tarih Nasıl Yazılmalı?" dır.

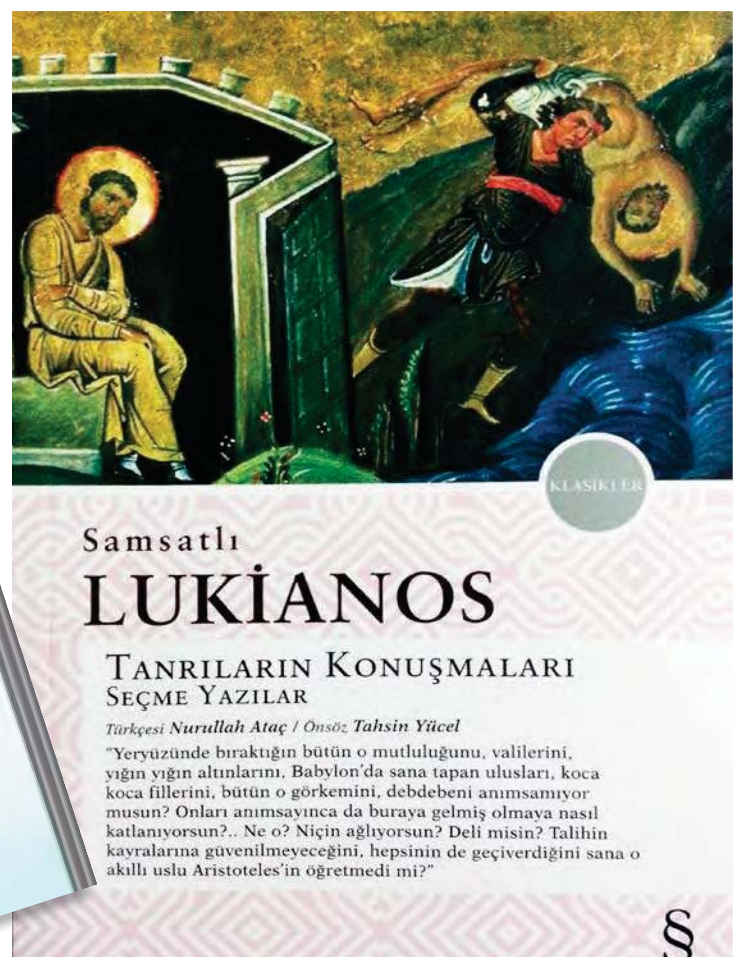
Dünya edebiyat tarihindeki ilk bilimkurgu türündeki eser olarak bilinen Gerçek Bir Hikâye adlı eserinde 50 yiğit adam ile uzak diyarları keşfetmek için çıktığı deniz yolculuğunu bu yol boyunca başlarından geçen olağanüstü hayali olayları, gördükleri hayali varlıkları anlatır.

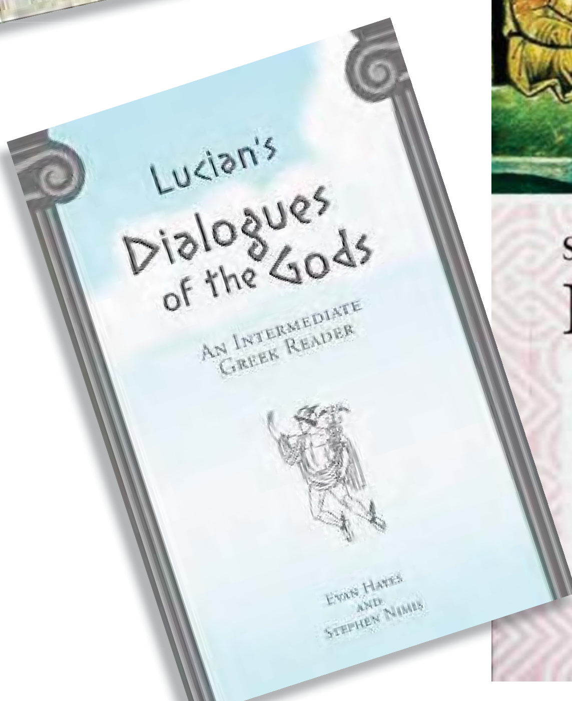
"Tarih Nasıl Yazılmalı"da ise yine döneminin taraflı abartılı yalan yanlış tarih yazımlarına ve yazarlarına eleştiride bulunur.

THE TRUE HISTORY

Lucian's
Dialogues of the Sea Gods
An Intermediate Greek Reader
Stephanie Krause
Evan Hayes
Stephen Nimis

Lucien de Samosate
L'histoire véritable
Traduction et introduction par Eugène Talbot

KLASİKLER
Samsatlı
LUKİANOS
TANRILARIN KONUŞMALARI
SEÇME YAZILAR
Türkçesi Nurullah Ataç / Önsöz Tahsin Yücel
"Yeryüzünde bıraktığın bütün o mutluluğunu, valilerini, yığın yığın altınlarını, Babylon'da sana tapan ulusları, koca koca fillerini, bütün o görkemini, debdebeni anımsamıyor musun? Onları anımsayınca da buraya gelmiş olmaya nasıl katlanıyorsun?.. Ne o? Niçin ağlıyorsun? Deli misin? Talihin kayralarına güvenilmeyeceğini, hepsinin de geçiverdiğini sana o akıllı uslu Aristoteles'in öğretmedi mi?"

Lucian's
Dialogues of the Gods
An Intermediate Greek Reader
Evan Hayes
and
Stephen Nimis

Deneme

Recep Duman

Başlat ve Ready Player One Filmi Sanal Gerçekliğin Geleceği Üzerine

Steven Spielberg'in yönetmenliğini yaptığı "Başlat: Ready Player One" filmi konusu itibari ile oldukça sürükleyici ve ilgi çekici.

2045 yılında geçen dünyada, James Halliday isimli bir oyun yazılımcısı Sanal Gerçeklikte OASİS isimli ileri düzeyde bir oyun tasarlayarak İnsanların neredeyse tüm zamanını bu oyunda geçirmesine sebep oluyor, gelişmiş teknolojiyle birlikte gerçeğe yakın bir deneyim sunan bu oyun, mucidi Halliday'ın ölmesinin ardından, OASIS'in sahibi Halliday'ın oyuna gizlediği 3 anahtarı bulanın 500 milyar dolar ödül ve OASIS adlı oyunun tek varisi olacağını vaat eden bir videonun yayınlanması ile birlikte insanlar arasında sanal dünyada geçen kıyasıya bir mücadeleyi konu alıyor.

Hollywood filmlerinin üzerinde ne kadar çok düşünüldüğü ve geleceğe dair öngörüleriyle hep bir kâhinlik edası olduğu ve filmde sırf bu bilimkurgu yönüyle geleceğe dair farklı bir bakış açısı veriyor. Sanal Gerçekliğin elbet bir gün bu seviyeye geleceğinden hiç şüphem yok, nasıl ki şu an bile arkadaşlarınız veya kendiniz sırf eğlenceli ve hoş vakit geçirmenize sebep olduğu için GTA ve LoL gibi oyunlarda, 2 boyutlu ve 15 inç ekranda olmasına rağmen saatlerce vakit harcarken gerçek dünyadan bir süreliğine de olsa koparabiliyor, logaritmik olarak sürekli artan teknolojiyi düşündüğümüzde ise bu öngörülen gelecek çokta geç değil. Günümüzde de çeşitli stratuplar ve büyük teknoloji devleri gözünü bu teknolojiye dikmiş durumda ve geleceği şekillendirecek yeni kilometre taşının buradan geçtiği kanaatinde, tıpkı 2007'de Steve Jobs'un ilk iPhone'u tanıtmasıyla başlayan Akıllı Telefon çağı gibi yeni bir devrim olduğuna inanıyorlar. Bu Sanal Gerçeklik furyasının daha çok başında sayılırız. Teknolojinin gelişmesiyle beraber artık Sanal Gerçeklikte istediğiniz şehrin sokaklarında gezebilecek gerçek boyutlarla birebir olan kopya dünyada her şeyi çok net göreceksiniz. İnternetten elbise, ayakkabı, takı ve aksesuar gibi bir şeyler alırken sanal gerçeklikte, boyut olarak milimi milimine bir kopyanızın üstünde görecek ve alacağınız her türlü şeyin bedeninin, renginin size uygun olup olmadığını bizzat kendi üstünüzde görmüş olacaksınız. Sinemalar artık 3 boyutun da ötesinde, filmin sahnelerinin içinde gezecek; diyalogların, yaşanan olayların tam ortasında bulacaksınız kendinizi.

Bu kadar heyecanlı bir hayat vadeden bu sanal gerçeklik teknolojisi gerçekleştiğinde aynı zamanda bir Pandora'nın kutusunun açılmasında da sebep olabilir. Yani asıl sorun şu ki o gelecek geldiğinde bizler bunu nasıl karşılayacağız? Farz edelim ki teknoloji, bu Arttırılmış Gerçeklik konusunda son raddeye gelsin yani Sanal Gerçeklikle yaşadığımız Dünyadaki Gerçeklik arasında hiçbir fark olmasın birbirinden ayırt edilemeyecek seviyeye gelsin. Günümüzde bile hayatın nasıl yaşanmasını ve mutlu bir yaşamın nasıl olması gerektiği hakkında kesin bir cevap veremiyorken öngörülen o gelecekte, yıllarca vakit geçireceğimiz sanal gerçeklikte yaşadığımız eğlenceli ve hoş vakitleri mutlu bir yaşamdan sayacak mıyız? Yoksa bunlar ne de olsa gerçekte yaşanmadı ve sahte deyip, bu sanal gerçeklikte geçirilen zamanı boşa geçen zaman olarak mı nitelendireceğiz?

Film Müzikleri İncelemesi - Bölüm 15

Burak Fedakâr

D

MUADDİB

U

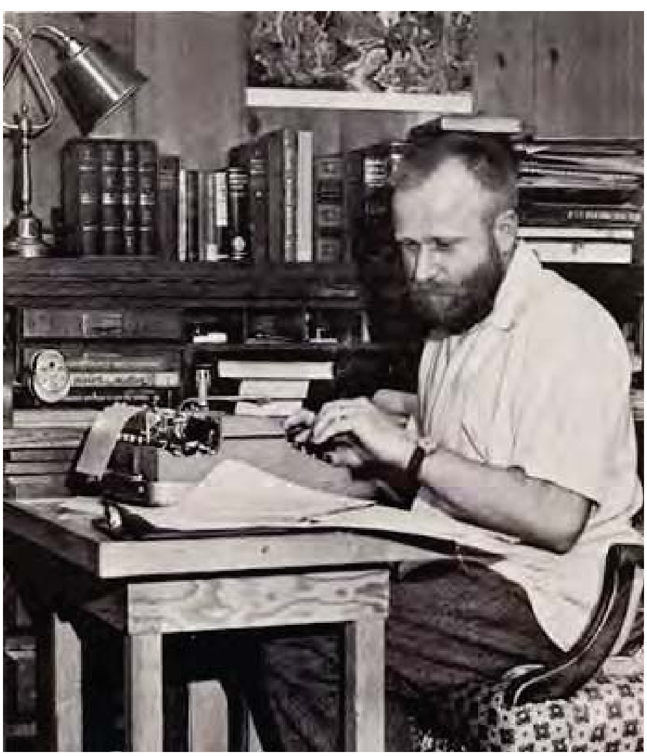
ÇÖLÜN KUMLARINA GELECEĞİ YAZAN KURTARICI

N

BİLİMİN KURGU ÖTESİ

E

Hayal gücünüz ne kadar geniş? Kafanızın içinde yarattığınız dünyaları kurgulamak ve onları kağıt üstüne dökmek, inandığınız fikirleri geniş kitlelere yayabilmek ne kadar mümkün sizce? Bunu gerçekleştiren insan sayısı o kadar az ki! Bilim kurgu edebiyatı malumunuz olduğu üzere aslen kaçış edebiyatıdır. Yüzyıllardır türün üstüne yazan bu bahsettiğimiz hayal gücü eşsiz kimlikler, beyinlerinde ürettikleri toplum modeline uymayan fikirleri bizlere ulaştırmak adına gerekirse toplumdan aforoz edilmeyi bile göze almışlardır. Özellikle 19. yüzyılın ikinci yarısından itibaren yazın sanatının farklı ve daha cesur hallere evrilmesi neticesinde okuyucunun önünde muazzam bir seçenek okyanusu oluşması kaçınılmaz olmuştur. Sanayi devriminin bir getirisi olarak toplumların daha özgür biçimlerde düşüncelerini yayabilme fırsatını elde etmeleri neticesinde muazzam bir hayal gücü gelişimi yaşayan edebiyat dünyası, yeni devrimin getirisi olan emperyalist dünyaya kafa tutan yazarların çoğalmasını sağlamıştır. Öyle ki, mevcut sistemi eleştirmek adına düşüncelerini farklı dünyalar yaratarak anlatma gayreti içine giren bu şahsiyetler, okuyucunun daha fazla düşünmesine, toplumsal çarpıklıkları daha fazla irdelemesine olanak sağlamışlardır. 20. yüzyıla geldiğimizde ise özellikle iki büyük savaş geçiren gezegenin, toplumsal bazda büyük değişiklikler yaşaması neticesinde bu dönemleri derinlemesine inceleyen ve hayal gücüyle birleştirdiği konuları farklı dünyalar yaratarak okuyucuya sunan isimlerin sayısı daha da fazlalaşmıştır.

1920 yılında dünyaya gelen Frank Patrick Herbert, yukarıda bahsettiğimiz gibi, yazılı tarihin hayal gücü en geniş yazarlarından biridir. Küçüklüğünden beri yazar olma tutkusuyla büyüyen Herbert, gazetecilik, fotoğrafçılık, ekolojik danışmanlık ve öğretim görevlisi olarak pek çok farklı dalda çalıştı.

İkinci Dünya Savaşında Amerikan Donanmasında fotoğrafçı olarak görev aldı ve sonrasında kendini yazarlığa verdi. 1955 yılında ilk romanı olan The Dragon in the Sea ile kariyerinin başlangıcını yaptı. 1959 yılında efsane seri Dune romanı için çalışmalara başladı ve ilk kitabı tam 6 yıl sonunda bitirdi. Muazzam ilgi gören kitap bilim kurgu yazın tarihinin en çok satan kitabı oldu. Tarihte verilen ilk Nebula ödülünü kazandı ve hemen ardından Hugo ödülü geldi. İlk kitabı takiben beş kitap daha yazan Herbert bütün dünyada sadece bilim kurgu türüne ilgi duyanların değil, bütün edebiyat sevenlerin ilgisini çekmiştir. 1986 yılında aramızdan ayrılan yazarın bizlere bıraktığı bu muhteşem miras hâlâ hak ettiği ilgiyi görmeye devam etmektedir. Yaratmış olduğu binlerce yıl sonrasının, yıldızlara yayılmış insan toplulukları arasında süren çatışmalarını, günümüz dünyasının çıkar çatışması içinde olan toplumlarıyla bu kadar başarılı örtüştürmesi, dehasını anlamak adına çok önemli bir etkendir.

Dune efsanesi, İmparator Padişah IV. Shaddam'ın kızı Prenses Irulan'ın anlatımıyla başlar ve artık okuyucu/ seyirci için bambaşka dünyaların kapıları sonuna kadar açılır,

Yıl 10191

Bilinen evren, Padişah İmparator IV. Shaddam tarafından yönetiliyor

Benim babam

Bu zamanda, evrenin en değerli maddesi, melanj baharatıdır

Baharat, ömrü uzatır

Baharat, bilinci geliştirir

Baharat, uzay seyahati için çok önemlidir

Baharat, uzay ekibini ve onun gezgincilerini 4 bin yıl boyunca mutasyona uğrattı

Onlara, uzayı katetmek yeteneği veren baharat gazını verdi

Yani hareket etmeden evrenin herhangi bir yerine seyahat etmek

Oh, evet

Size söylemeyi unuttum

Baharat bütün evrende sadece bir gezegende mevcuttur

Büyük bir çöl halinde, ıssız kurak bir gezegen

Bu çöllerin derinliklerinde, kayalıkların içinde gizlenmiş, Fremen olarak bilinen insanlar

Uzun süredir bir kurtarıcının geleceğine dair bir kehanete inanıyorlar

Onları gerçek özgürlüğe götürecek kişi

Arrakis gezegeni aynı zamanda DUNE olarak da bilinmektedir

ZORLU BEYAZ PERDE SERÜVENİ

Dune ve sinema serüveni 70'li yılların başında başlamış ve zorlu bir süreci takiben 1984 yılında David Lynch yönetiminde izleyiciyle buluşmuştur. Sinema dünyasında ilk rolüyle seyirci karşısına çıkan Kyle MacLachlan, romanın baş karakteri Paul Atreides'i başarıyla canlandırırken kendisine muhteşem bir oyuncu kadrosu eşlik etmiştir. Mexico City'nin Churubusco Stüdyolarında çekilen filmin müzikleri ise

efsane grup Toto ve Brian Eno elinden çıkmıştır.

Uzak bir gelecekte geçen film, Dune olarak bilinen çöl gezegeni Arrakis'in kontrolünü eline geçirmek isteyen asil ailelerin iktidar mücadelesini anlatır. Bütün evrende sadece

bu gezegende çıkartılan Melanj denen Baharat, insan ömrünü uzatırken, milyonlarca ışık yılı süren uzay yolculuklarını kısaltması açısından hayati önem arz etmektedir. Bütün bu koşulların ortasında gezegenin kontrolü için, Harkonnen Hanedanına karşı mücadele veren Atreides Hanedanının genç varisi Paul, gezegenin sakinleri Fremenler ve bütün evrene yayılmış gizli bir kadın topluluğu olan Bene Gesserit cadıları için beklenen Mesih yani Kwisatz Haderach adayı olarak görülmektedir. Patrick Stewart, Brad Dourif, Dean Stockwell, Virginia Madsen, Jose Ferrer, Sting, Linda Hunt ve Max Von Sydow dahil olmak üzere filmin zengin bir oyuncu kadrosu vardır.

Romanın ilk başarısından sonra, Dune'u film olarak uyarlama girişimleri 1971'de başlar. 1970'li yıllarda Arthur P.Jacobs, Alejandro Jodorowsky ve Ridley Scott'ın çabalarıyla uzun bir süreç yaşanır ve nihayetinde 1981 yılında yapımcı Dino De Laurentiis, David Lynch'i yönetmen olarak işe alır.

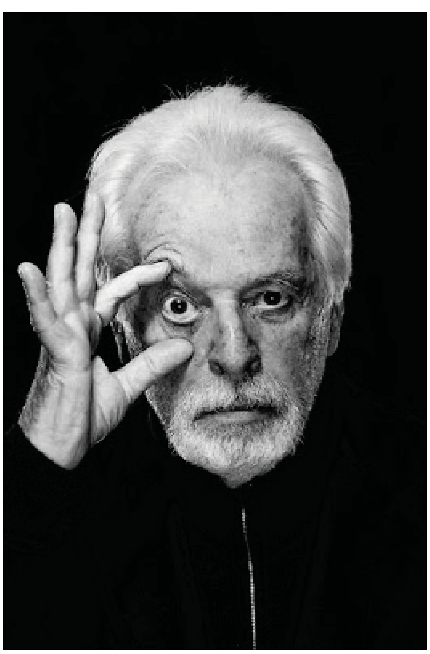

Filmin bütçesi 40 milyon dolardır ve sadece 30 milyon dolarlık hasılat başarısızlığı üstüne, filmin senaryosu, kurgusu, başarısız efektleri eleştirmenler tarafından ağır bir şekilde eleştirilir. Sadece oyunculuk, aksiyon sahneleri ve müzikler filmin olumlu yönleri olarak görülür. Film piyasaya sürüldükten sonra yönetmen

Lynch, çekimler boyunca yapımcılardan gelen baskının kendisini çok sınırladığını söylemiş ve son kurgu sonrası vizyona giren filmi reddetmiştir. Dünya genelinde en az üç farklı versiyonu yayınlanan filmin bazı versiyonlarında David Lynch'in adı jeneriklerde Alan Smithee takma adıyla değiştirilmiştir. Bu takma isimler genelde filmle ilişkilendirilmek istemeyen yönetmenlerin kullandığı bir yöntemdir. Film yıllar içinde kült mertebesine erişmiştir. Ancak film, romanın hayranları tarafından hala kabul görmemektedir.

JODOROWSKY VE DUNE

1971 yazında, yapımcı Arthur P. Jacobs Dune'un film haklarını satın aldı. Ancak 1973 yazında hayatını kaybettiğinde film için yapılan çekim planları halen devam etmekteydi. Yönetmenler arasında David Lean'in bile ismi geçiyordu.

1974 yılında film hakları Jean-Paul Gibon liderliğinde bir Fransız konsorsiyum tarafından alınır ve yönetmen olarak Alejandro Jodorowsky projenin başına getirilir.

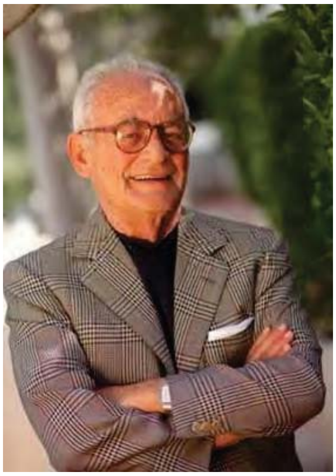

Jodorowsky, müzikler için Pink Floyd ve Magma gruplarını düşünür, görsel efektler için Dan O'Bannon'a, set ve karakter tasarımları için H.R.Giger, Jean Giraud ve Chris Foss'a gider. Oyuncular için kafasında fantastik bir kadro kurar. Salvador Dali'yi İmparator, Orson Welles'i Baron Harkonen, Mick Jagger'ı Feyd-Rautha, Udo Kier'i Piter De Vries, David Carradine Leto Atreides ve oğlu Brontis Jodorowsky'i Paul Atreides olarak belirler. Ancak proje birkaç nedenden ötürü rafa kaldırılır. Olağanüstü hazırlıklar yapılmış, eskizler hazırlanmış ve film öncesi destansı bir çalışma yapılmıştır.

Jodorowsky daha sonra çektiği filmlerin pek çoğunda Dune etkilerini filmlerinin içinde hissettirmiştir. 2013 yılında, başarısızlığa uğrayan bu büyük hazırlık bir belgesel olarak hazırlanmış ve vizyona girmiştir.

DE LAURENTİİS DEVREDE

1976 yılının sonlarında İtalyan yapımcı Dino De Laurentiis filmin haklarını Gibon konsorsiyumdan satın alır. De Laurentiis en doğru kararı vererek kitabın yazarı Frank Herbert'la 1978'de yeni bir senaryo yazması için anlaşır. Herbert'ın senaryosu 175 sayfa uzunluğundadır ve yaklaşık üç saatlik ekran süresine denk gelmektedir. De Laurentiis daha sonra yönetmen Ridley Scott'ı 1979'da kiralar.

Senaryoya Rudy Wurlitzer de dahil olur. Scott kitabı iki filme ayırmayı amaçlarken başka bir proje olan Blade Runner'ı yönetmeye devam etmeden önce üç senaryo taslağı üzerinde çalışır ancak süreç yavaş işlemektedir ve netice olarak Scott projeden ayrılır.

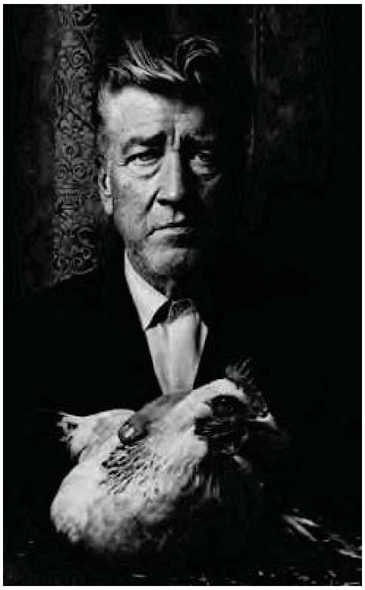

LYNCH'IN SENARYOSU VE FİLMİN ÇEKİMLERİ

1981'de dokuz yıllık film haklarının süresinin dolmasına karar verilir. De Laurentiis, yazarın haklarını yeniden müzakere ederek onlara Dune devam filmleriyle ilgili yeni haklar ekler. Fil Adam filmini gördükten sonra yapımcı Raffaella De Laurentiis, David Lynch'in filmi yönetmesi gerektiğine karar verir. O süre zarfında Lynch, Star Wars serisinin üçüncü filmi Return Of The Jedi dahil pek çok filmden yönetmenlik teklifi almıştır.

O zamana kadar kitabı okumamış olan Lynch, senaryo üzerinde hızla çalışmaya başlar. Eric Bergren ve Christopher De Vore ile birlikte altı aylık bir çalışma sonunda iki taslak oluştururlar. Lynch daha sonra beş taslak üzerinde daha çalışacaktır.

30 Mart 1983'te 135 sayfalık senaryonun altıncı taslağıyla filmin çekimleri nihayet başlar. Tamamı Meksika'da çekilir. 40 milyonu aşan bütçesi, 16 ses sahnesi, 80 set ve toplam 1700 kişiden fazla kadrosuyla Dune, sinema dünyası serüvenine başlar.

YAPIM SONRASI DUNE

Çekimlerin ardından zorlu bir kurgu süreci başlar. İlk kurgu sonucu ortaya dört saatlik bir film çıkar. Lynch'in asıl amacı kesintilerle birlikte en az üç saatlik bir versiyondur. Buna karşılık Universal ve filmin finansörleri iki saatlik bir kurgu üzerinde ısrar ederler.

Dino De Laurentiis, kızı Raffaella ve Lynch filmden çok fazla sahneyi çıkartırlar. Ek olarak Virginia Madsen'la ilgili giriş sahnesi yeniden çekilir ve bu sahneye ilaveten başka yeni sahneler çekilip kurguya ilave edilir. Filmin gösterime girmesinin ardından çıkan söylentilerin aksine Lynch ilk kurgu dışında filmin başka hiçbir kurgusuna iştirak etmemiştir.

1988'de eksik sahnelerin eklenmesiyle 186 dakikalık bir versiyon televizyonda iki bölüm halinde yayınlanır. Lynch bu sürümü reddeder ve adı kredilerden kaldırılarak yerine Alan Smithee yazılır. Daha sonra bu sürüm Extended Edition adıyla Dvd olarak yayınlanır. İlerleyen yıllar içinde filmin farklı kurguları yayınlanır. Universal, Lynch'e filmin yeni bir kurgusu için teklif götürse de yönetmen gelen her teklifi reddeder. Lynch, Dune ile ilgili hiç kimseyle tartışmamayı ve filmi hayatından silmeyi tercih eder.

DUNE PRÖMİYERİ VE GİŞE

3 Aralık 1984'te The Kennedy Center'da ilk prömiyeri yapılan film, 14 Aralık tarihinde bütün dünyada gösterime girdi. Filmin tanıtımlarında sadece çok satan kitabı değil, aynı zamanda Eraserhead ve The Elephant Man filmleriyle büyük başarılar kazanan Lynch'in de reklamları yapıldı. Filmin üretim aşamasından

beyaz perdeye gelişine kadar geçirdiği safhaları öven makaleler yayınlandı. Bütün bu hazırlıklara rağmen 915 sinemada gösterime giren Dune, 40 milyonluk bütçesine karşılık 30 milyonluk kazancıyla tam anlamıyla batar ve gişede uğranan hayal kırıklığı üstüne eleştirmenlerin gelen olumsuz yorumlar durumu daha da kötüleştirir.

Dünya sinemasının en önemli ve bilinen eleştirmenlerinden Roger Ebert filme bir yıldız verir ve "Bu film, tüm zamanların en kafa karıştırıcı senaryolarından biri, tam bir karmaşa, anlaşılmaz, çirkin, yapılandırılmamış, anlamsız bir seyirlik" der ve filmi yılın en kötüsü olarak seçer. Gene Siskel ile yaptığı inceleme neticesinde Ebert "Kanlı sahnelerin yoğunluğunu çok fazla bulur ve bu kadar çok para harcanmış bir filmde böylesine ucuz ve kötü efektlerin kullanılması kabul edilemez." yorumlarında bulunur. Film daha sonra 1984 yılının en kötü filmi ve en büyük hayal kırıklığı olarak listelenir. Diğer olumsuz eleştiriler de genelde filmin uzunluğuna ve Ebert'in dikkat çektiği konulara odaklanır.

Dune, o yılın Oscar ödüllerinde en iyi ses dalında aday olmuştur. Bunun dışında Stinkers Bad movie Award ödüllerinde yılın en kötü filmi seçilmiştir.

Dune'un müziklerini besteleyen Toto Grubuyla bir parçanın bestesini yapan Brian Eno'nun mükemmel işlerine filmin başarısızlığı asla gölge düşürememiştir. Eleştirmenlerin ortak oldukları filmin birkaç iyi tarafından biri müzikleri olmuştur. Lynch, istediği gibi filmi kotaramamıştır ama müzikler için yaptığı seçimle, film olarak olmasa bile Dune üzerine yapılmış mükemmel bir albümle hatırlanmaya devam edecektir.

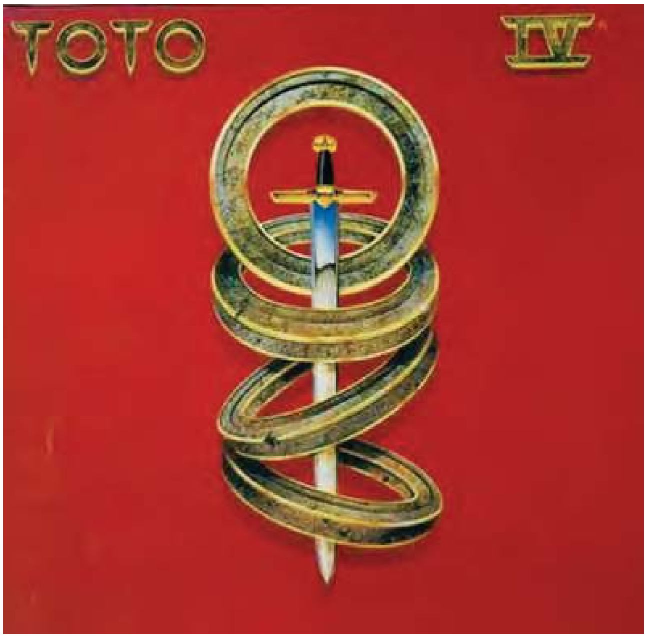

TOTO

Toto, 1977 yılında ABD'nin Los Angeles şehrinde kurulan bir rock grubudur. Grup elemanları, Joseph Williams (Baş Vokal), David Paich (Klavyeler, vokaller), Steve Porcaro (Klavyeler), Steve Lukather'dan (Gitarlar, vokaller) oluşmaktaydı. Grubun ağırlıklı türleri, rock, soul, funk, progresif rock, hard rock, R&B, blues ve caz gibi geniş bir yelpazeyi içermektedir.

Paich ve Jeff Porcaro birkaç albümde birlikte çaldıktan sonra bir grup kurmaya karar verirler. David Hungate, Lukather, Steve Porcaro, ve Bobby Kimball ilk albüm öncesi gruba dahil olurlar. Toto, 1970'lerin sonundan, 1980'lerin sonuna kadar, 1978 yılında yayınladıkları sadece grup isminin yer aldığı isimsiz albümle birlikte hiç düşmeyen bir başarı grafiği yakalarlar. Eleştirmenlerce beğenilen ve ticari olarak büyük başarı yakalayan Toto IV (1982) albümünün ardından Toto, dönemin en çok satan müzik gruplarından biri olur.

Grubun, Hold the Line, Rosanna ve Africa parçaları en bilinen ve sevilen şarkılarındandı. Hungate 1982'de gruptan ayrıldı, 1984'te de Kimball yollarını ayırdı grupla. Ancak 1998 yılında gruba tekrar katıldı ve 2008'de tekrar ayrıldı. Jeff Porcaro 1992'de kalp krizinden öldü.

Hungate, Toto'ya turne müzisyeni ve daha sonra grup üyesi olarak katıldı. 2008'de Lukather gruptan ayrıldığını açıkladı ve geri kalan grup üyeleri daha sonra kendi yollarına gittiler. 2010 yılında Toto, ALS teşhisi konan ve artık grubun aktif bir üyesi olmayan Mike Porcaro'nun yararına yeni bir kadroyla kısa bir Avrupa turnesine çıktı. Porcaro, 2015 yılında öldü. Grup, 2017 yılında 40.yılını kutladı ve 2019 yılında 40. yıl dönümü turunu yaptı.

Toto, 14 stüdyo albümü yayınladı ve dünya çapında 40 milyondan fazla albüm sattı. Grup birçok Grammy Ödülü kazandı ve 2009 yılında grup üyeleri Hall of Fame müzesine kabul edilerek onurlandırıldı.

BRIAN ENO

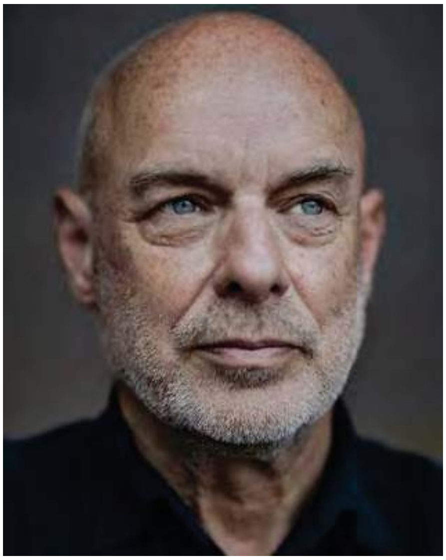
Brian Peter George Eno, 15 Mayıs 1948 doğumlu sanatçı, İngiliz müzisyen, prodüktör, görsel sanatçı ve kuramcı. Kendini "müzisyen olmayan" olarak tanımlayan Eno, çağdaş müziğe benzersiz kavramsal yaklaşımlar ve kayıt teknikleri kazandırdı. Kendisi, popüler müziğin en etkili ve yenilikçi isimlerinden biri olarak görüldü.

Suffolk şehrinde doğan Eno, 1960'ların ortalarında Ipswich Civic

College Sanat Okulunda ve daha sonra Winchester Sanat Okulunda resim ve deneysel müzik eğitimi aldı. 1971'de glam rock grubu Roxy Müziğe katıldı ve grupla iki albüm kaydetti. 1973 yılında bir dizi solo albüm kaydetmek için gruptan ayrıldı ve Another Green World (1975), Music For Airports (1978) albümlerini yayınladı.

Ayrıca Robert Fripp, Cluster, Harold Budd, David Bowie ve David Byrne gibi sanatçılarla birlikte çalıştı. John Cale, Jon Hassell, Laraaji, Talking Heads ve Devo gibi sanatçıların albümlerinin yapımcılığını üstlendi. Sonraki yıllarda Eno solo albümler kaydetmeye ve U2, Laurie Anderson, Grace Jones, Slowdive, Coldplay, James Blake, Kevin Shields ve Damon Albarn gibi sanatçılarla çalışmaya devam etti.

Eno, öğrencilik zamanlarından kalma ses enstalasyonları ve yaratıcı düşünmeyi teşvik etmeyi amaçlayan aforizmalar içeren yazın çalışmalarıyla medyada yer aldı. İnsan haklarının ateşli bir savunucusu olan sanatçı, çok çeşitli konularda yazıyor ve Long Now Vakfının kurucu üyelerinden biri. Eno, 2019 yılında Roxy Müziğin bir üyesi olarak Rock and Roll Hall of Fame'e kabul edilmiştir.

ALBÜM

Kasım 1984'te yayınlanan albüm Toto grubunun ilk ve tek film müziğidir. Brian Eno albümde, Prophecy Theme bestesiyle yer alır. 1997 yılında albümün genişletilmiş baskısı piyasaya sürülmüştür. Her iki sürümün CD baskıları artık satış dışı kalmıştır. İnternet üstünden koleksiyonculardan yüksek fiyatlarla CD'lerini bulmak mümkün olsa da, iTunes ve Spotify gibi kanallardan albümler dinlenebilir.

Albümlerin ayrıntılarına girelim biraz, enstrümantal müziklerde, grubun klavyecisi David Paich'in babası Marty Paich tarafından yönetilen Viyana Senfoni Orkestrası ve Viyana Volksoper Korosu gruba eşlik ediyor. Brian Eno daha önce bahsettiğimiz gibi sadece Prophecy Theme bestesiyle albümde yer alıyor. Film için yaptığı birkaç beste daha olmasına rağmen bunlar filmin içeriğinde kullanılmamış.

Filmin piyasaya çıkan ilk soundtrack albümünde 17 parça yer alıyor. Albümde yer alan iki parçanın başlangıcında Prenses Irulan ve Baron Harkonnen'in filmin içinden alınmış diyaloglarını dinliyoruz.

1997 yılında ek parçalar içeren genişletilmiş albüm Polygram şirketinin bağımsız bir bölümü olan PEG Records tarafından yayınlanmıştır. 30 parçalık albüm içinde yer alan birden fazla parçanın mastering problemli olması ve parçaların filmin gidişine göre yanlış sıralanması albümün görünen sorunları olarak karşımıza çıkıyor.

L to R: Jean-Michel Byron, Steve Lukather, David Paich, Jeff Porcaro, Mike Porcaro

İki albümde duyulan müziklerle filmde duyulan müzikler arasında belirli farklar var. Örneğin filmin kapanış parçası Take My Hand, film müziği CD'lerinde daha uzun duyulurken filmin daha sonra piyasaya çıkan versiyonlarında daha kısa tutulmuştur. 186 dakikalık yönetmen dışı kurgulanmış olan film versiyonunun içeriğinde albümlerde yer alan pek çok parça duyulmaz ve bazı sahneler alternatif ekleme müziklerle geçiştirilmiştir.

Şimdi 1984 kasım ayında piyasaya sürülen 17 parçalık ilk albümü incelemeye başlayalım.

DUNE - SOUNDTRACK ALBUM

Prologue

Efsaneye giriş, kulağımızda Prenses Irulan'ın sesi ve Dune evrenini tanıtan bu diyaloğun gerisinde Irulan'a eşlik eden derinlerden gelen Adagio (Yavaş tempo) parçayı dinliyoruz. Yaylı enstrümanların ilerleyişi ana temanın gelişini haber veriyor adeta.

Main Title

Viyana Senfoni Orkestrasının eşliğinde ana temayı dinliyoruz. Çöl gezegeni Arrakis görüntüleriyle akan jenerikle birlikte orkestranın muhteşem performansı öyle başarılı bütünleşiyor ki müziği iliklerinizde hissediyorsunuz.

Robot Fight

Hemen akabinde gelen parça Paul Atreides'in eğitim robotlarıyla yaptığı dövüş sahnesine ait. Elektronik müziğin hakimiyetinde vurmalı enstrümanların aynı tempoyla ilerlediği bir beste bu.

Leto's Theme

Atreides Hanedanının lideri Dük Leto Atredies'in temasını dinliyoruz. Orkestranın ağır girişiyle yaylılar eşliğinde ilerleyen, umut yüklü bir ilerleyiş sonrası tedirgin havanın hakim olduğu bir parça. Bitişe doğru bu tedirginlik daha da artıyor.

The Box

Bene Gesserit cadısının, Paul Atreides'i sınadığı sahnedeyiz. Bu küçük sınav sonrası Paul'ün hayatta

kalıp kalmayacağı belli olacak. Orkestranın hafif tonlarla ilerlediği ve gerilim dozunu parça sonuna kadar sürdüren havası hiç durmuyor.

The Floating Fat Man (The Baron),

Harkonnen hanedanının psikopat lideri Baron Vladimir Harkonnen'in öfkeyle köpüren sesi ve sonunda gelen çılgın kahkahalarıyla açılan parça, orkestranın bu girişi destekleyen yorumuyla tam olarak örtüşüyor. Parçanın bazı bölümleri barok türüne kayıyor, elektronik enstrümanların ağırlığı sonuna kadar parçanın ritmini ayakta tutuyor.

Trip To Arrakis

Atreides Hanedanının, yönetimi devralmak üzere Arrakis gezegenine çıktıkları yolculuğu izlerken kulaklarımıza eşlik eden müzik, uzayın derinliklerinde olduğumuzu hissettiren bir parça. Orkestraya koronun eşlik ettiği, devasa uzay gemilerinin ve onları düşünce gücüyle uzak mesafelere götüren pilotların arasında ilerleyen sahnenin özüne uygun, dingin ve aynı zamanda görkemli bir beste.

First Attack

Atreides Hanedanının, Arrakis gezegenine yerleşmesi sonrası, gezegenin yönetimini daha önce elinde tutan Harkonnen Hanedanının, İmparatorun desteğini alarak kalleşçe saldırı anları. Orkestra ve elektronik müziğin birlikteliğiyle başından sonuna kadar savaş tamtamlarının susmadığı, koronun bütün gücüyle kendini hissettirdiği Agitato (Hızlı, sarsıntılı, heyecanlı) bir parça dinliyoruz.

Prophecy Theme

Albümün en iyi parçalarından birini dinliyoruz. Brian Eno'nun bestesi ve çöl boyunca eşlik eden görüntülerle birlikte mistik havası çok yüksek bir parça. Gözlerinizi kapattığınız an çölün üstünde uçuyormuş hissi veren, tamamen Eno'nun hakimiyetinde ilerleyen beste, saldırıdan kurtulan Paul ve annesi Bene Gesserit cadısı Jessica'nın geleceklerine doğru yaptıkları yolculuğun hikayesini notalarla anlatıyor.

Paul Meets Chani

Paul ve annesinin çölün derinliklerine kaçması sonrası karşılaştıkları çöl insanları Fremenlerle birlikte yaşamaya başladıktan sonra, grubun lideri Stilgar'ın kızı Chani ve Paul arasında başlayan efsane aşkın hikayesini notalara döken harika bir parça. Duygusallığı ön plana koyan beste orkestranın ve koronun etkisiyle sonuna kadar duygusal hakimiyetini hissettiriyor.

Dune (Desert Theme)

Eno'nun parçası üstüne albümün lokomotif parçası geliyor. Toto grubunun muhteşem Çöl Teması eşliğinde elektronik müziğin ve elektro gitarların başından sonuna kadar hakim olduğu parça aynı zamanda albüm içinde grubun, orkestra olmadan sadece kendi seslendirdiği iki besteden biri.

Prelude (Take My Hand)

Toto grubunun albüm için bestelediği parçanın orkestra versiyonunu dinliyoruz. Parça, film içerisinde sadece bir defa Paul ve Chani arasında yaşananları yansıtan sahneler sırasında çalıyor. Akustik hali dışında bu versiyonuyla da çok sevilen ve albüm dışında çok tutulan bir beste Take My Hand.

Paul Takes The Water Of Life

Filmin kilit noktalarından birindeyiz. Paul geleceğini görememektedir ve kehanetlerde bahsedilen kişi olup olmadığını bilmek ister. Çöl solucanlarının içinden alınan zehirli hayat suyunu içmek geleceğini görmenin tek yoludur. Suyu içtiğinde ya zehirlenerek ölecek ya da gerçekte kim olduğunu görecektir. Başından sonuna kadar mistik ve düşük tempoyla ilerleyen bir beste bu. Paul'ün suyu içtikten sonra yaptığı zihinsel yolculuğa eşlik eden, çok farklı seslerin hakimiyetinde son bulan bir parça.

Big Battle

Fremenler tarafından kutsal kişi olarak görülen Paul artık Muaddib olarak anılmaktadır. Annesiyle beraber çöl insanlarına yeni savaş taktikleri öğreten Paul nihayet kurduğu orduyla Baron Harkonnen'den babasının intikamını almak için eline büyük bir fırsat geçirecektir. Yüzlerce metre uzunluğunda dev solucanlara binmeyi öğrenen ve onların da katkısıyla ordusuyla Harkonnen sarayına yapılan saldırı sırasında çalan parça, Agile (çabuk, çevik) bir tempoyla hızına bir saniye bile ara vermeden ilerliyor. Orkestranın yanı sıra Toto elemanlarının da eşlik ettiği beste, savaşın dehşetini kulaklarımıza taşıyor ve muhteşem bir koro yükselişiyle sonlanıyor.

Paul Kills Feyd

Savaş sona ermiş, saray ele geçirilmiş ve ordularıyla beraber Baron'a yardıma gelen İmparator IV. Shaddam ve kızı Prenses Irulan esir düşmüştür. Baron layığını bulurken geride kalan psikopat yeğeni Feyd Rautha (Sting) ve Paul arasında son bir dövüş yaşanacaktır. Vurmalı çalgılarla, elektronik müziğin bileşimi sayesinde gerilim yüklü sahneyi çok başarılı yansıtan bir beste. Dövüş sonuna kadar aynı tempoyla devam eden davullar ve orkestranın gerilim dozunu zirveye taşıyan müdahalesiyle parçayı bitiriyoruz.

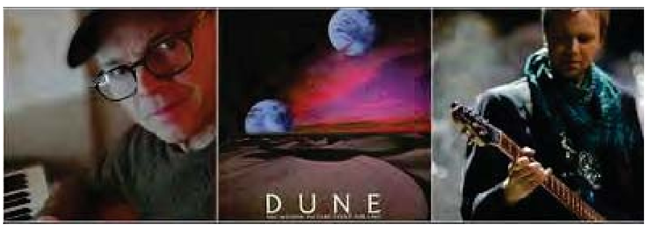

Final Dream

Nihayet beklenen finale geliyoruz. Paul'ün, kehanetlerde beklenen kurtarıcı olduğuna iyice emin olan milyonlarca Fremen, sarayın dışında

Paul'ü beklerken, Çöl Gezegeni Arrakis'e yani bilinen diğer adıyla Dune gezegenine, ilk defa yağmaya başlayan yağmurla veda ediyoruz. Kapanış parçası, orkestra ve koronun bütün ihtişamıyla yükseliyor ve son notalarını kulaklarımıza ulaştırıyor.

Take My Hand

Kapanış jeneriğini Toto'nun harika parçası Take My Hand ile yapıyoruz. Solo gitar ve elektronik orgun bileşimiyle ortaya çıkan beste, hem coşku hem hüzün barındıran yapısıyla ruhumuzun derinliklerine hitap ediyor ve albüme yakışan bir nokta koyuyor.

DUNE - SON SÖZ

Dune, destansı özellikleri, felsefesi, günümüz dünyasına yaptığı atıflarla bugün hala güncelliğini koruyan bir seri. Böyle kapsamlı bir hikayeyi sinemaya uyarlamak elbette kolay değil. Sadece ilk kitabın 700 sayfa civarında olduğunu düşünürsek, bu işe girişmenin bir sinemacı için ne kadar büyük kumar olduğunu anlayabiliriz. Fanatik olarak nitelendirebileceğimiz bir okur kitlesine sahip olan Dune serisini layığıyla sinemaya uyarlamak kolay olmasa da buna ilk girişen kişinin sıra dışı yönetmen David Lynch olması aslında takdire şayan bir durum.

Kariyerinin henüz başında Fil Adam gibi bir şahesere imza atmış yönetmenin böylesine riskli bir işe girişmesi cesurca bir hareket olduğu kadar aynı zamanda sektöre

karşı bir meydan okuma olarak da değerlendirilebilir. Yapımcıların her anına müdahale etmesi, kurgu masasında yaşanan sorunlar, devasa bütçeye rağmen asıl olması gereken efektler konusunda ucuza kaçılması ve bu kadar uzun bir kitabın ikiye bölünmeden iki saat gibi bir süreye sığdırılması sonucu filmin adeta kitabının özeti gibi durması, kaçınılmaz başarısızlığı da beraberinde getirmiştir. Yönetmenin ilerleyen yıllarda gelen, filmin tekrar kurgulanması tekliflerini sertçe geri çevirmesi ve Dune hakkında hiç konuşmaması anlaşılabilir hayal kırıklığının sonucu olarak tezahür etmektedir.

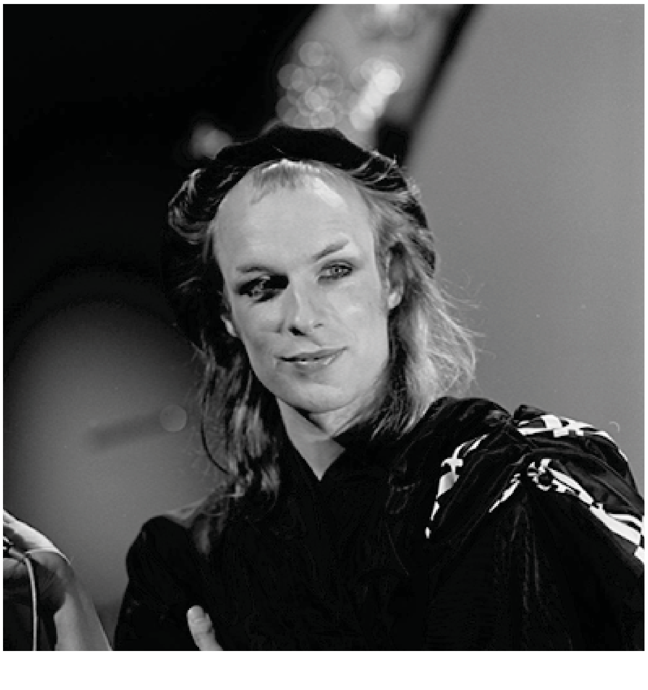

Tüm bunlara rağmen yıllar içinde film kült mertebesine ulaşmayı ve belli bir saygı görmeyi başarmıştır. Oyunculukların ve aksiyon sahnelerinin başarısı yanında filme hayat veren müziklerinin varlığı yapımın

artıları olarak değer bulmuştur. Eğer Jodorowsky elinden çıkma bir Dune filmi olsaydı nasıl olurdu acaba sorusu kafalarımızı hep meşgul edecek olsa da artık önümüze bakıyoruz ve Fransızların harika çocuğu Denis Villeneuve'nun yönetiminde, 2020 sonunda gösterime girecek yeni Dune filmini bekliyoruz.

Toto, kariyerinin zirveye çıktığı dönemde, Dune için yaptığı müziklerle bir kez daha hayranlık uyandırmayı başarmıştır. Viyana Senfoni Orkestra ve korosuyla beraber mükemmel bir uyum yakalayan topluluk sözsüz parçalarla çölün havasını kulaklara başarıyla taşımayı başarıyor. Romanın genel havasını yansıtan mistik havayı filmde çok fazla hissetmesek bile albümü

dinlerken o havayı yakalamak mümkün. Özellikle Desert Theme ve Take My Hand parçalarıyla rock türünün en iyi örneklerini sergileyen topluluk filmin başarısızlığı üstünde adeta bir yıldız gibi parlayarak zedelenen itibarı biraz bile olsa kurtarmayı başarıyor.

Brian Eno'nun tek parçalık Prophecy Theme bestesi ise albümün kilit anlarından birinde geçiyor ve sanatçının bir parçayla da olsa ne kadar önemli bir katkı yaptığını besteyi dinlerken fazlasıyla anlıyoruz.

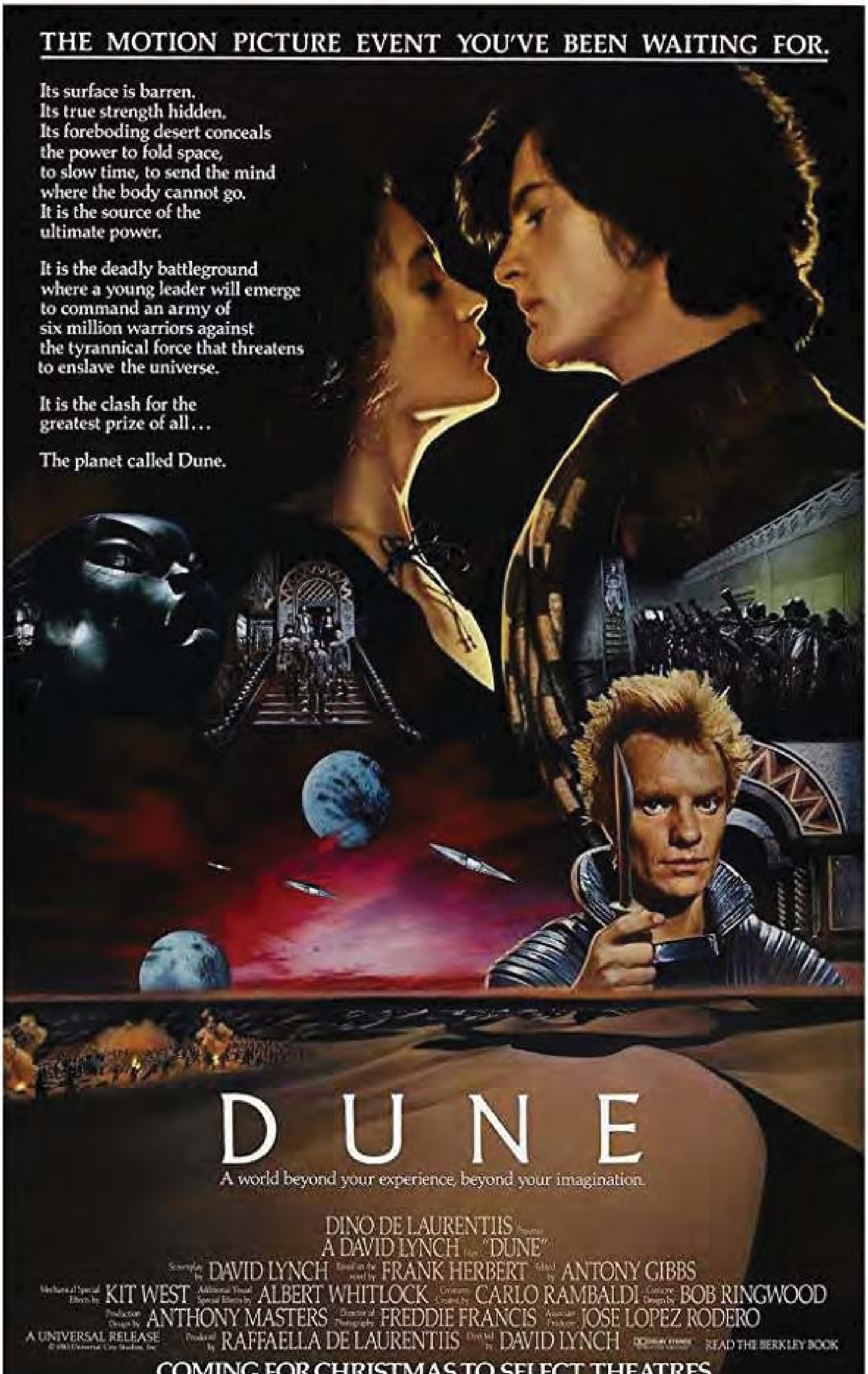
Albüm süresi kısa bile olsa, en iyi parçaların seçilmesiyle defalarca dinlenebilen bir çalışma çıkmış ortaya. Birbirine benzeyen parçaların azlığı albümün tekrar dinlenebilirlik özelliğini arttırıyor haliyle. Dune, çoğunluk tarafından beğenilmese de, çoğunluğun, hakkını sonuna kadar verdiği ve beğendiği bir albüm var karşımızda. Popülerliğini hala sürdüren ve özellikle koleksiyoncuların arşivlerinin baş köşesine koydukları bir albüm bu. Ne kadar zaman geçer geçsin bu özelliğini koruyacağı ortada olan bir gerçek.

İncelememizi filmin unutulmaz bir sözüyle bitirelim,

"Din ile siyaset aynı arabada gittiğinde, sürücüler karşılarında hiçbir şeyin duramayacağını sanır. Dümdüz gider, hızlandıkça hızlanırlar. Engelleri tamamen göz ardı eder, körlemesine gidenlerin uçurumu çok geç fark edeceğini unuturlar."

Bir Bene Gesserit sözü

Geleceğiniz umut dolu olsun dostlar...

THE MOTION PICTURE EVENT YOU'VE BEEN WAITING FOR.
Its surface is barren.
Its true strength hidden.
Its foreboding desert conceals
the power to fold space,
to slow time, to send the mind
where the body cannot go.
It is the source of the
ultimate power.
It is the deadly battleground
where a young leader will emerge
to command an army of
six million warriors against
the tyrannical force that threatens
to enslave the universe.
It is the clash for the
greatest prize of all...
The planet called Dune.
DUNE
A world beyond your experience, beyond your imagination.
DINO DE LAURENTIIS
A DAVID LYNCH "DUNE"
DAVID LYNCH
FRANK HERBERT
ANTONY GIBBS
KIT WEST
ALBERT WHITLOCK
CARLO RAMBALDI
BOB RINGWOOD
ANTHONY MASTERS
FREDDIE FRANCIS
JOSE LOPEZ RODERO
A UNIVERSAL RELEASE
RAFFAELLA DE LAURENTIIS
DAVID LYNCH
READ THE BERKLEY BOOK
COMING FOR CHRISTMAS TO SELECT THEATRES

Kısa Öykü

Murat K. Beşiroğlu

Mirasa Konan Android

1. Uzay çıplak bedeninin üzerine giydiği Alien desenli şortuyla kanepeye uzanmış, uzaylıların şehirdeki binaları kremalı pasta yer gibi iştahla mideye indirdikleri bir oyun oynuyordu. Sanal gerçeklik gözlüğündeki görüntü donup ekranda ‘Valide Hanım arıyor’ yazısı belirince keyfi kaçtı. Annesinin kendisini her defasında oyunun en heyecanlı yerinde araması olacak iş değildi.

“Buyurunuz, valide sultanların en şahanesi.”

“Uzaycığım, yukarıya gelebilir misin biraz? Konuşmamız gerekiyor.”

“Yaptığım rol alıştırması bitsin, hemen geliyorum.”

“Ne yapıyorsan olduğu gibi bırakıp gel,” dedi Deniz. Normal şartlar altında oğluyla daha yumuşak bir tonda konuşurdu, ancak karşı karşıya oldukları problemin şakaya gelir yanı yoktu.

Uzay uzandığı kanepeden kalkıp şortunu çekiştirerek düzeltti. Elbise dolabından üzerine giyeceği kıyafetleri seçti, tişörtünü geniş gövdesinden güçlükle geçirerek giydi, pantolonunu kalın bacaklarından yukarıya çekti ve aynadaki görüntüsüne baktı. Yağlanmış dağınık saçlarına ve tıraşsız yüzüne rağmen kendisini yakışıklı buluyordu. Bir kere gözlerinin mavi olması iyiydi, ayrıca uzun boylu ve kalın kemikli olduğu için fazla kiloları pek belli olmuyordu. Annesinin sözünü ettiği acil konu neydi acaba? Aynanın karşısından ayrılarak yeniden bodrum katın salonuna döndü. Arka kısımda bulunan asansöre binip ikinci katın düğmesine bastı.

Deniz Uzay’ı karşısında gördüğü anda “Babanın mirasını elimizden almak istiyorlar,” dedi.

Uzay her zamanki rahat tavrıyla “Hep bir kardeşim olmasını istemiştim, ama mirasa ortak olması hoş değil tabii,” diye cevap verdi.

“Babandan beklenmeyecek bir şey değil, ancak mesele başka. Babanın androidi David mirastan hak

iddia ediyor. Durumu bizim Suphi'ye bildirmişler."

"Teneke kafa David'e bak sen, kendisini bir halt sanmaya başladı."

"Bence bu işin arkasında Bion var," dedi Deniz. İçinden bir ses başlarına çok kötü şeylerin geleceğini söylüyordu. Bion şirketi onları tanımadıkları sulara çekiyordu; karmaşık hukuki meselelerle boğuşacakları fırtınalı bir denize…

Sanal asistan Bonanza Uzay'ın kulağına takılı salyangoz benzeri bir cihaz üzerinden "Yüksek müsaadenizle olaya açıklık getirmek istiyorum. Geçen hafta meclisten elit android ve gynoidlerin genişletilen haklarına dair bir kanun tasarısı geçti. Bion'dan gelen bildirim bununla ilgili olmalı," dedi.

"Hükümet halkın çıkarlarını koruyacağına şirketlere arka çıkıyor," dedi Deniz.

"Anne Tanrıçamı üzenleri üzerim. Herhalde onlar kiminle dans ettiklerinin farkında değiller," dedi Uzay.

"Naçizane görüşüme göre öncelikle meselenin hukuki yönüne odaklanmak gerekiyor. İş zıtlaşmaya gelirse adamın anasından emdiği sütü burnundan getirmeyi biliriz," dedi Bonanza. Sanal asistan piyasasında yirmi yılı aşkın süredir varlığını sürdürebilmesini nabza göre şerbet verme becerisine borçluydu.

Deniz, oğlunun yapay zekalı arkadaşı Bonanza'dan hiçbir zaman hoşlanmamıştı, Uzay'ın ona hak ettiğinden daha fazla değer verdiğini düşünüyordu. "Avukatımız Suphi zaten birazdan işin yasal boyutunu değerlendirmek üzere burada olacak," dedi.

Avukat Suphi Yılmaz yarım saat sonra villanın üst katında Uzay ve Deniz'e katıldı. Ellili yaşların sonlarında olan Suphi esmer olduğu için yaşını göstermeyen tiplerdendi.

Deniz Suphi'yi beklerken üzerini değiştirmiş ve yüzüne ışık düşüren şapkalarından birini takmıştı. Suphi'yi villanın boğaza bakan balkonuna yönlendirdi ve görüşmeye katılması için Uzay'a haber verdi. Boğazdan Tarabya sırtlarına doğru yükselen mavi aydınlığı seyrederken android hakları meselesi yüzünden düzenlerinin tümüyle altüst olabileceğini düşündü. Göğsünün sıkışmasına yol açan bu düşünceyi bastırmaya çalışarak "Evet, Suphi, başımıza gelen bu şey nedir böyle?" diye sordu.

"Yeni kanuna göre David'in rahmetli Semih'in yerine oynadığı filmlerden para kazanmak mümkün olmayacak. Üstelik bizden geçmişte bu şekilde kazanılan paraları da talep edebilirler," dedi Suphi.

"Babamın manevi mirasına saygısızlık resmen. Semih Dikmen büyük bir sanatçıydı ve kanlı canlı bir insandı. David'e babammış gibi bir muamele yapılması kabul edilemez," dedi Uzay. Semih Dikmen için sağlığında dublör olarak kullanılmak üzere bir android yaptırılmış ve geçirdiği kalp krizi sonucu ölünce aile androidin onun yerine rol yapmasına onay vermişti. Yönetmenler bazen Semih Dikmen'in dijital ikizini, zaman zaman da ihtiyaca göre fiziki bedene sahip olan android David'i kullanıyorlardı.

"Yapay zekalı elit varlıkların haklarına dair uluslararası sözleşme uyarınca David artık bağımsızlığını elde etmiş bulunuyor," dedi Suphi.

Deniz balkonda kafesteki dişi bir aslan gibi volta atarken "Semih'in ismini kullanarak oyunculuk yapamaz, değil mi?" diye sordu.

"İsmini kullanamayacağı doğru ancak oyunculuğu sürdürmesine engel bir durum yok."

"Semih'ın şöhretini kullanarak oyunculuk yapacak ve elde edeceği hasılattan pay alamayacağız öyle mi?"

"Keşke zamanında David'in görüntüsünün değişmesine izin vermeseydik. Bu konudaki tartışmalarımızı hatırlıyorsun, değil mi?" dedi Suphi. Suphi David konusunda Bion'dan gelen değişiklik tekliflerine hiçbir zaman sıcak bakmamıştı. Yapılan her değişiklik seyircilere yansıyan imajının yasal mirasçısı oldukları Semih Dikmen'den farklılaşmasına

yol açmıştı. Şirket her defasında daha mükemmel bir Semih Dikmen yaratmak istediklerini ileri sürmüştü.

Deniz kendisini savunma ihtiyacı hissetti: "Orijinal kopyadan sapmalar daha Semih'in sağlığında başlamıştı. David Semih'den beş santim uzun olarak üretildi mesela. Uzun boylu partnerlerle sorun yaşıyordu çünkü."

"Babam insan ruhunun bayağı taraflarını başarıyla yansıtıyordu. Bense anneme benziyorum. Herhalde onun için oyunculukta başarılı olamadım," dedi Uzay.

Deniz konunun dağılmasını istemiyordu, yine kendisini cevap vermekten alamadı: "Gelen bütün teklifleri reddederek nasıl oyuncu olabilirsin ki?"

Uzay'ın aklı yarım kalan bilgisayar oyunundaydı, tartışmayı sonlandırmak için "Bana sanki kendimizi gereksiz yere strese sokuyormuşuz gibi geliyor. Yapmamız gereken durumu kabullenip David'le anlaşmak. O silikon kafalı aptalın bize fazla zorluk çıkaracağını sanmıyorum," dedi.

"Asıl muhatabımızın Bion olacağını tahmin ediyorum. Bizi ezmeye çalışacaklardır," dedi Suphi.

Bonanza sanki fikri sorulmuş gibi araya girdi: "Kim kimi eziyormuş? Herhalde daha Bonanza'nın kim olduğunu bilmiyorlar. Onlara öyle oyunlar oynayacağız ki felekleri şaşacak. Bugünden tezi yok, bütün mesaimi bu işe vakfedeceğim. Bize bulaştıklarına pişman olacaklar."

Suphi saatine baktı, öğleden sonra katılacağı duruşmanın saati yaklaşıyordu. "Bion'u Beren adında bir kadın temsil ediyor. Harvard'da işletme okumuş, Bion'un dünyadaki bütün android oyuncularının koordinatörüymüş. Türk kökenli birini görevlendirmeleri iyiye işaret. Demek ki bizimle anlaşmak istiyorlar. Müzakere işini bana bırakmanızı rica edeceğim."

"Beren güzel mi acaba? Zeki kızları severim," dedi Uzay.

"Bilmiyorum ama kadınla iyi geçinmek gerektiği kesin. Aynı şey David için de geçerli," dedi Suphi.

Uzay göğsünü şişirerek "İnsan ilişkileri konusunda iyiyimdir," dedi.

"Uzay hâlâ işin gırgırında," dedi Deniz.

Suphi ayrılmak üzere ayağa kalkarken "Sinema işlerinden elde ettiğiniz gelir bir anda sıfırlanabilir," dedi.

"Uzaycığım anladın değil mi, durumun ciddiyetini?"

"Anladım güzel gözlü ceylanların sultanı, gayet iyi anladım. Bu işi lehimize çevirecek planlarım var," dedi Uzay.

2.

Avukat Suphi Yılmaz'ın ayarladığı holo-konferans odasında, masanın pencereye bakan tarafında yerlerini almış, toplantıya Şikago'dan katılacak olan Bion temsilcilerinin karşılarında belirmesini bekliyorlardı. Karşı taraf toplantıya epeyce gecikmiş olduğundan Uzay kafa derisinin altındaki çip aracılığıyla Galatasaray'ın gelmiş geçmiş en güzel gollerini izlemeye başlamıştı. Deniz ise yeni sezona ilişkin kıyafet trendlerini inceliyordu. Masada az sonra gerçekleştirecekleri görüşmeye odaklanmış olan iki kişi vardı. Bunlardan biri Suphi diğeri ise Bonanza'ydı. Nitekim karşı taraf nihayet holo-konferans odasına bağlandığında, Bonanza'yı temsil eden kovboy şapkası Uzay'ın yanındaki sandalyenin üzerinde belirmişti. Kök programını paylaştığı yüzlerce yapay zekalı asistanın aksine Bonanza, iletişimde insan yüzüne sahip bir avatar kullanmayı tercih etmiyordu. Uzay belki pek çok konuda eleştirilebilirdi ancak Bonanza'nın eğitimi konusunda gösterdiği hassasiyete söylenecek söz yoktu. Birlikte geçirdikleri sekiz yıl boyunca aldığı rafine eğitim sayesinde Bonanza aynı kök programı paylaştığı arkadaşlarından çok daha ileri bir seviyeye ulaşmıştı.

Masanın karşı tarafında beliren Beren'in yüz hatları kurşun kalemle çizilmiş gibi düzgündü. Uzay Beren'i zihninde farklı bir biçimde canlandırdığından bebek yüzlü bir kadınla karşılaşmak onu şaşırtmıştı. David ise filmlerdeki halinden bile daha yakışıklıydı, karanlık bir gecede tepelerin ardında beliren dolunay gibi parıldıyordu.

"Kusura bakmayın, geciktik," dedi Beren gülümseyerek.

"Önemli değil, biz de bu arada kahvelerimizi içip ortama alışmış olduk," dedi Suphi.

"Zamanından önce toplantı odasında olmayı planlamıştık. Gel gör ki yukarıya çıkarken asansör bozuldu. Bizi çıkarmaları yarım saatten fazla sürdü. Anneannem hep 'her işte bir hayır vardır' derdi. David'le ikimiz dersimize iyi çalıştık. Dolayısıyla görüşmenin gidişatı konusunda oldukça iyimserim," dedi Beren.

Deniz "Ben nedense hiç iyimser değilim. Bion şirketinin eşimin mirası üzerinde hak sahibi olması uykularımı kaçırıyor. Şu son birkaç günde bütün düzenimiz alt üst oldu," diye cevap verdi.

David mahcup bir edayla "Doğrusu Denizciğimin üzülmesini asla istemezdim. Masada bir Bion temsilcisinin oturuyor olması sizi yanıltmasın. Burada asıl muhatap benim. Ve hakkım olanı alırken mağdur olmanızı elbette istemiyorum," dedi.

Suphi toplantı sırasında söze girmemesi konusunda Uzay'ı birkaç kez uyarmıştı. Ancak Uzay katıldığı herhangi bir toplantıda sessizce oturacak bir tip değildi. "Robot haklarının genişletilmesi tam bir saçmalık bence. Bunun böyle olduğunu bir süre sonra herkes anlayacak. Umarım o zamana kadar iş işten geçmiş olmaz," diyerek söze girdi.

Beren bu sözler karşısında yaşadığı şaşkınlığı gizlemeye çalışarak "Sözlerinizi biraz açabilir misiniz?" dedi.

"Okumuş kesim halkın nabzını tutmayı hiçbir zaman becerememiştir. Yani insanların makinalardan farksız oldukları fikrini kabul edeceğini mi sanıyorsunuz. Bence fena halde yanılıyorsunuz. Bu kafayla gidilirse dünyada taş üstünde taş kalmaz," dedi Uzay.

"Değişik bir bakış açısı," dedi Beren. Dünya genelinde yapay zekalı varlıklara yönelik genel politikayı belirlemenin onların işi olmadığını söylemeye hazırlanırken bu kez Bonanza söze girdi: "Bu tartışmada arkadaşım Uzay'ın tarafında yer alıyor olmakla birlikte, yapay zekalı bir varlık olarak David'le de empati kurabiliyorum. Toplantıya gelmeden önce konuyla ilgili yasal mevzuatı ve bugüne dek açılmış davalarda elde edilen sonuçları inceledim. Ulaştığım sonucun beni hiç şaşırtmadığını ifade etmeliyim. Dünyanın gaz ve toz bulutundan ibaret olduğu döneme benzeyen bir zaman diliminden geçiyoruz. Davalar 'gaz ve toz bulutu' ifadesinin zihinlerinizde çağrıştırdıklarına uygun biçimde havada kalmış bulunuyor ve sözlerimin bu kısmına özellikle dikkatinizi çekmek istiyorum; konuyla ilgili dünya genelinde sonuçlanmış tek bir dava bile bulunmuyor. Şirketlerin çıkarlarını savunmaya çalışırken, siyasi bir meseleyi, sanki hukuki bir zemini varmış gibi ele alıp çözümlemeye çalışmanın sonuçları bunlar."

Bu sözlerin ardından masada oluşan kısa süreli sessizliği Suphi bozdu: "Belki Bonanza'nın söylediklerini daha önce duymuş olduğumu düşünebilirsiniz. Doğrusu hukuki konularda ilgilendiğini ben de sizlerle beraber öğrenmiş oldum. Duayen bir hukukçu olarak Bonanza'nın görüşlerine katıldığımı ifade etmek istiyorum. Öte yandan, yine uzun yıllara dayanan hukuk tecrübemle, uzun süren davaların iki tarafa da fayda getirmediğini biliyorum. Masanın bu tarafında oturan herkesi sessizliğe davet ediyorum, çünkü Beren Hanım'ın konuyla ilgili yorumlarını çok merak ediyorum."

Beren karşısında ürkmüş ve uzlaşmaya hazır

insanlar görmeyi beklerken özgüveni oldukça yüksek bir toplulukla karşılaşmıştı. Anlaşılan o ki her biri ayrı telden çalan bu insanlarla -ve ayrıca Bonanza'yla- epeyce uğraşması gerekecekti. "Sizlerle aynı sayfada olmadığımızı görüyorum. Bunu normal karşılıyorum, zira konu sizler için oldukça yeni. Kanımca her iki tarafı da memnun edecek bir orta yol bulabiliriz. Ne de olsa bu konuda başkalarıyla yaptığımız çok sayıda örnek anlaşma var," dedi.

"David'in aldığı yüzde elli pay fazla bile bence. Intravision geçen yıl bize yüzde yetmiş teklif etmişti. Üstelik operasyonu sıradan bir robotla yürüteceklerdi. Bu dünyadan Semih Dikmen gibi kaç sanatçı geçti ki? İnsanlar onu seviyor ve karşılarında görmek istiyorlar. Bunun David aracılığıyla olup olmadığıyla ilgileneceklerini sanmıyorum," dedi Uzay.

Suphi kendisiyle konuşur gibi "Diyaloğa açık olmadığımız ya da uzlaşmak istemediğimiz gibi bir kanı oluşsun istemiyorum," dedi.

Beren öfkesini sesine yansıtmamaya çalışarak "Bu toplantıda detaya girmeyi planlamamıştım ancak birkaç noktayı açıklığa kavuşturmak durumundayım. Bugün seyircilerin Semih Dikmen olarak seyrettikleri kişinin rahmetli Semih Dikmen'e çok da benzemediğini sizler de biliyorsunuzdur. Boyu ondan yirmi santim uzun, omuzları daha dik, yüzü daha simetrik, hatta sesi bile daha kalın. Yıllar içinde Bion'ın aşamalı değişikliklerle yarattığı bu yeni süper yıldız orijinal Semih Dikmen'den çok daha popüler," diye cevap verdi.

"Semih aşağılık bir adamdı," diyerek söze girdi Deniz. "Ölünün arkasından konuşmak doğru değil derler. Yüzüne karşı da kim olduğunu söylediğim için arkasından konuşuyormuşum gibi gelmiyor. Semih hesapçı, sahtekâr, içten pazarlıklı bir adamdı. Yine de insanlar onunla birlikte zaman geçirmekten hoşlanırlardı. Bazı tipler için 'şeytan tüyü var' derler ya hani, Semih de öyleydi işte. David'in daha yakışıklı olduğu kesin, ancak Semih'ten devraldığı çamura bulanmış ruh yüzünden sevildiğine adım gibi eminim."

Beren iş hayatında ilk defa böyle insanlarla karşılaşıyordu. Bir an bütün bu kakofoninin kafasını karıştırmak için avukatları tarafından planlanmış olabileceğini düşündü. Böylesi bir saçmalığı gerçekten planlamış olabilirler miydi? Meseleyi zihninde bir kez daha tartınca her birinin aklına estiği gibi konuştuğu sonucuna ulaştı. Onları anlaşma noktasına getirmek için dirençlerini kırmak şarttı. "Düşüncelerinizi bizimle açık yüreklilikle paylaştığınız için teşekkür ederim. Toplantıya temel meselelerde hızlıca görüş birliğine ulaşacağımızı düşünerek katılmıştım. Belli ki yanılmışım. Yine de mirasçılara standart olarak sunduğumuz teklifi sizlerle de paylaşmak istiyorum. David'in aldığı ücretten sizlere yüzde yirmi pay teklif ediyorum. Detayları içeren yazıyı toplantıdan sonra göndereceğim. Teklife cevap vermek için acele etmenize gerek yok. Mevcut yasal durum David'in sizlerden bağımsız olarak sözleşme imzalamasına ve ücretini tahsil etmesine imkân veriyor. Bu çerçevede teklifimiz konusunda herhangi bir pazarlığa açık olmadığımızı da belirtmek istiyorum. Sizleri tanıdığım için memnun oldum. Konuyu etraflıca değerlendirdikten sonra teklifin adil olduğuna ikna olacağınıza gönülden inanıyorum."

Avukat Suphi Yılmaz Beren'in sözlerine cevap vermek için ağzını açtığı sırada Bonanza'yı temsil eden kovboy şapkası kendi çevresinde döndü ve Bonanza "Sözleriniz konusunda itiraz etmek istediğim birkaç nokta var," diyerek söze girdi. "Öncelikle diğer mirasçıların teklifinizi kabul etmiş olmasının sadece onları bağladığını belirtmek istiyorum. Öte yandan, size karşı vereceğimiz yasal mücadeleden onlar da fayda sağlayacağı için eşgüdüm içinde hareket etmemiz doğru olacaktır. İlk aşamada bizden bağımsız olarak David'le sözleşme imzalayan şirketlere birer ihtar göndermekle işe başlayacağız. Eğer ilgili yapımcı şirket

yapacağımız uyarıya rağmen şüpheli bir yasal zemin üzerinde yürütülen iş ilişkisinden vazgeçmezse o zaman yürütmenin durdurulması için dava açmamız gündeme gelebilir. Bizlere yaşatılmak istenen mağduriyet konusunda basının ve politikacıların desteğini almak da önemli olacak. Diğer taraftan mevcut sözleşmemizi ihlal ettiğiniz için Intravision şirketiyle yeni bir sözleşme imzalamamızın önünde herhangi bir engel kalmadığı görülüyor. Semih Dikmen'i temsil edecek yeni robotun neye benzeyeceğini merak ediyorum. Bana robotun üretim ve kalibrasyonunu üç ay içinde halledeceklerini söylemişlerdi."

Bonanza'nın bu cüretkâr sözleri David'in kaygılanmasına yol açmıştı. Vereceği yanıtı merak ettiği için dönüp Beren'e baktı. Kararlılık iş yaşamında Beren'in en kritik bulduğu vasıftı. Serinkanlı bir havada ayağa kalktı ve Bonanza'nın sözlerini duymamışçasına "Bizim hemen ayrılmamız gerekiyor. Tanıştığımıza memnun oldum. Teklifimiz ay sonuna kadar geçerli olacak. Kararınızı netleştirdikten sonra doğrudan bana ulaşmanızı rica ediyorum," dedi.

Beren'in ve David'in hologramları toplantı odasından silindikten sonra Uzay "Hayret bir şey, resmen kaçtılar," dedi.

3.

"Katı olan her şey buharlaşıyor," dedi Deniz. Son günlerde üzerine yapışıp kalan dalgınlık halinden bir türlü kurtulamıyordu.

"Ne demek istedin güzel annem, anlayamadım," dedi Uzay.

Deniz çatalını tabağındaki biber dolmasına batırırken "Bir yerlerde duymuşum herhalde, aklıma nereden geldi bilmiyorum," dedi.

"Buharlaştığımız filan yok, aksine Beren olacak o bebek yüzlü cadıyı perişan edeceğiz."

"Suphi meseleyi epeyce eşelemiş, birkaç arkadaşına danışmış. Teklifi kabul etmekten başka çaremiz olmadığını söylüyor."

Deniz daha biber dolmasının yarısını bile yememişken Uzay tabağındakileri silip süpürmüştü. Son lokmayı iştahla ağzına atarken "Madem öyle kabul edelim," dedi.

"Yüzde yirmiyle ancak evin taksit ödemesini yaparız. Bonanza'nın sunucu kirası ve bizim masraflarımız ne olacak?"

"Intravision yalanı karşısında David'in paçaları tutuşunca Bonanza meseleyi araştırmış. Rahmetli pederin isim ve görüntü haklarını satın almak isteyen bir şirket bulmuş. Resmi temsilcimiz olmadığı için çok ciddiye almamışlar Bonanza'yı. Eğer temsil yetkim olsaydı işi bağlamıştım dedi."

"Bonanza yeteneklerini abartıyor bence."

"Benim ceylan gözlü annem, Bonanza'nın bugüne kadar yaparım deyip de yapamadığı bir şey hatırlıyor musun?"

"Bilemiyorum, içimde çok kötü bir his var."

"Anneler meclisinin sultanı, ben seni tanıdım tanıyalı içinde hep kötü hisler olur."

"Villayı satıp bir apartman dairesine dönmek istemiyorum. Bonanza planladığı şeyleri bize anlatsın. Neye ihtiyacı var, nasıl bir yol izleyeceğiz? Hazırladığı yol haritasını yazılı olarak da versin ayrıca. Üçüncü bir görüş daha alır, sonra seninle oturup kararımızı veririz," dedi Deniz. Hissettiği tedirginliği tarif edecek söz bulamıyordu.

4.

Aileyi yasal temsilcileri olmak konusunda ikna eden Bonanza Uzay'ın onun için kiraladığı android gövdesine birkaç gün içinde alışmıştı. Fiziksel dünyaya doğrudan etki edebilmek Bonanza'nın dijital benliğinde belirgin bir memnuniyet hissi uyandırıyordu.

Beren'le buluşacakları lokantaya girerken birkaç müşteri kovboy şapkalı bu androide garipseyerek

baktılar. Zira androidlerin şapka takmaları ve lüks lokantalarda boy göstermeleri sık rastlanan durumlar değildi. Beren önceki görüşmenin aksine buluşmaya tek başına gelmişti, mirasçı aile tarafında ise avukat Suphi kadroda yoktu.

Deniz Beren'le tokalaşmakla kalmayıp onu komşusunun kızıymış gibi kendisine doğru çekerek kucakladı.

"Üçe karşı bir. Bugün işiniz zor Beren Hanım," dedi Uzay. Onu karşısında görünce yaydığı enerjiden etkilenmiş, önceki görüşmenin aksine onu sempatik bulmuştu.

"Dostlar arasında olduğumu düşünüyorum, sorun olmaz herhalde," dedi Beren.

Bonanza Bion şirketinden bir son dakika tavizi koparabileceğine inanıyordu, ancak masadaki insanlar henüz yemeklerini yememişken konuyu açmayı uygun bulmadı. O ana dek ilk teklif üzerinde on puanlık bir artışı kabul ettirmişlerdi, beş puan daha artış sağlayabilirlerse Bonanza'nın artan masrafları daha az göze batabilirdi. Masadakiler deniz ürünleriyle tatlandırılmış pizzalarını, sarmısaklı ekmeklerini ve peynirli salatalarını yerken Bonanza hukuk metinlerini hallaç pamuğu gibi atıyor ve hukuksal kararları oluşturan mantığı kavramaya çalışıyordu.

Yemeğin sonuna doğru Deniz durduk yerde "Semih herhangi bir evliliği yürütebilecek biri değildi aslında," diyerek söze girdi. "Ondan bir çocuğum olsun istemiştim, onunsa çocukla filan işi yoktu, kariyerinden başka bir şey düşünmüyordu. Korunduğumuzu sandığı bir gece Uzay'a hamile kaldım. Niyetim Uzay'ı yalnız bir anne olarak büyütmekti. Neyime güveniyordum, bilmiyorum, o yaşlarda insan her şeyi başarabileceğini sanıyor. Başlangıçta bebeği Semih'e söylememeyi düşündüm. Sonra bunun hem Semih'e, hem de Uzay'a haksızlık olacağına karar verdim. Haberi ilk duyduğunda Semih kendisinden hiç ummayacağım biçimde bana evlenme teklif etti. Semih'in yalancı ve dalavereci olduğunu herkes bilir, ama hakkını teslim etmek gerekir, babalık konusunda sorumluluk üstlendi. Onunla evlenmek istemediğimi öğrenince bana inanmadı ve ısrar etti. Onu zorunluluk yüzünden kalkıştığı bir evlilikten vazgeçirmeye çalıştığımı sanmış olabilir. Ben reddettikçe o ısrar etti ve karnım burnumdayken evlilik teklifini kabul ettim. Beni aldatacağını ve kalbimin kırılacağını adım gibi biliyordum. Nitekim yaptığı kaçamaklar ve eve pek uğramaması nedeniyle iki aya kalmadan ayrıldık. Ünü arttıktan sonra beni hor görmeye başladı ve parasıyla saygımı kazanabileceğini sandı. Bana karşı takındığı yakışıksız tutum yüzünden onu öldükten sonra bile affetmedim. Asıl affedemediğim o muydu yoksa kendim miydim bilemiyorum."

"Bu hikâyeyi valide sultanın ağzından ilk defa dinledim. Babam beni sevdi mi? En azından seviyormuş gibi yaptı, hiç yoktan iyidir," dedi Uzay.

"Burada böyle şeyler konuşacağımıza rüyamda görsem inanmazdım. Türkiye'deki bu samimiyeti özlemişim," dedi Beren.

"Herhalde artık yavaş yavaş sözleşme konusuna geçebiliriz," dedi Bonanza.

"Ne acelesi var, gece daha yeni başlıyor," dedi Uzay.

"Beren Hanım'dan bize ücretten yüzde beş daha fazla pay bırakmasını rica edecektim," dedi Bonanza.

Beren Bonanza'nın son dakikada ileri sürdüğü bu yeni şarta şiddetle karşı çıktı. Bonanza ise gayet sakin bir ses tonuyla neden ilave beş puan talep ettiklerini açıkladı. Beren Bonanza'yı masayı terk etmek ve ertesi gün ABD'ye dönmekle tehdit etti. Bonanza ise bu hamleye beş puandan daha az bir artırıma razı olabileceğinin sinyalini vererek karşılık verdi. İkili arasında yarım saat kadar süren zorlu müzakereler sonucunda mirasçıların payına yüzde üç daha eklenmiş oldu. Sözleşme imzalandı ve varılan görüş birliği sipariş edilen bir şişe şampanyayla kutlandı.

Gecenin sonunda Uzay Beren'i genetik müdahaleyle zekâları geliştirilmiş şempanzelerin rol aldığı bir gece tiyatrosuna davet etti. Beren uzunca zamandır uğraştığı bir meseleyi hallettiği için rahatlamıştı, daveti kibarca reddederek otelin yolunu tuttu.

Eve dönüş yolunda Deniz "Ömrümden ömür gitti ama işi çözdük galiba," dedi.

"Bonanza iyi iş çıkardı," dedi Uzay gururla. "Mirasçımız olmayı hak etti."

Yazan ve Çizen: Kenan Böğürcü

GÖK KIZ

Kozmik Göçebe

Kenan Böğürcü'nün yazıp-çizdiği "GÖK KIZ: Kozmik Göçebe"

on birinci bölümüyle sizlerle.

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi için özel olarak hazırladığı

çizgi romanın tanıtım yazısı kısaca şöyle;

Geleceğe dair öngörülerimiz dünyanın kaynaklarını tükettikçe uzayda yeni yaşam alanları

bulmak üzerine.

Fakat ya biz gitmeden aynı kaygıları taşıyan göçebe uzaylılar bizden önce davranırlarsa...

Ve üstelik bunların niyetlerinin ne olduğunu

uzun süre anlayamazsak.

Keyifli okumalar

GÖK KIZ DİLDENYA

Yazan ve Çizen

Kenan Böğürcü

BU SIRADA TÜRKİYE SEMALARINDA DİLDENYA VE PROFESÖR İÇN ÖLÜM KALIM MÜCADELESİ SÜRÜYORDU
İKİNCİ PUMA DA TÜRK SAVAŞ UÇAĞI TARAFINDAN DÜŞÜRÜLDÜ
SİZİNKİLER İKİMİZİ DE MUTLAK BİR ÖLÜMDEN KURTAR-DILAR PROFESÖR
DAKİKALARDIR PROFESÖRÜ KUCAĞINDA TAŞIYAN GÖK KIZ'IN DERMANI KESİLMEK ÜZEREYDİ
KISA BİR GÖZLEMDEN SONRA
UMARIM AŞAĞIDAKİLER DOST KUVVETLERDİR. PROFESÖRÜ TESLİM EDİP HEMEN GERİ DÖNMELİYİM

BU ESNADA AŞAĞIDA HAREKET HALİNDE OLAN BİR KOMANDO BİRLİĞİ ONLARI GÖRMÜŞTÜ
KOMUTANIM YUKARI BAKIN
GÖZLER GÖK KIZ VE KUCAĞINDAKİ ADAMA ODAKLANDI
DİLDENYA KUCAĞINDAKİ YÜKÜNÜ YERE BIRAKMAK İÇİN EĞİLDİ. AYAĞA KALKTIĞINDA ETRAFININ ASKERLER TARAFINDAN ÇEVRİLDİĞİNİ VE TÜM NAMLULARIN KENDİSİNE YÖNELDİĞİNİ GÖRDÜ
?
KIPIRDAMA! ELLERİNİ YUKARI KALDIR! HAYDİ KALDIR DİYORUM!
HATA YAPIYORSUNUZ. ZANNETTİĞİNİZ GİBİ DEĞİL
NEFESİNİ BOŞA HARCAMA. UMURUMUZDA BİLE DEĞİL
GÖKYÜZÜNDEKİ ÇATIŞMAYI İZLEYEN ASKERLER KİMİN DOST KİMİN DÜŞMAN OLDUĞUNU AYIRACAK DURUM DEĞERLENDİRMESİNİ YAPAMIYORDU
YERDE YATAN KİŞİ PROFESÖR ETHEM DERMAN DERHAL TIBBİ YARDIMA İHTİYACI VAR
HELİKOPTER YOLDA. SEN DERT ETME

DİLDENYA'NIN MİĞFERİNDEKİ MİKROFON SAYESİNDE TÜM KONUŞMALAR DÜNYA YÖRÜNGESİNDE, KOMUTAN TARSİT'İN KUMANDA ODASINDA AN BE AN DİNLENİYORDU
HELİKOPTER GELİYOR
ADAM YAŞIYOR MU?
ŞU KIZIN BAŞINDAKİ KASKI ÇIKARIN
DURUN ÇEKİŞTİRMEYİN KASKIM EMNİYET KİLİTLİ
DOĞRU SÖYLÜYOR KOMUTANIM. KASK ÇIKMIYOR
PROFESÖRE İLK MÜDAHELE YAPILARAK APAR TOPAR SEDYEYE YATIRILMIŞTI
PEKALA BIRAKIN ONU ŞİMDİLİK KASK BAŞINDA KALSIN. DERHAL HELİKOPTERE BİNİN
BUÇOK İYİ OLDU BAKALIM BAĞLANTI KURABİLECEK MİYİM?
KOMUTAN TARSİT ORADA MISINIZ?
EYRENİN UZAK KÖŞELERİNDEN GELEN KOZMİK GÖÇEBELERİN KENDİLERİNE ÖZGÜ HABERLEŞME SİSTEMLERİ VARDI
EVET, DİNLİYORUZ DİLDENYA
BU HESAPTA YOKTU HEMEN ELLERİNDEN KURTULABİLİRİM
HAYIR DUR, SAKIN BÖYLE BİRŞEY YAPMA

SESİNİZ NEDEN BU KADAR GERGİN?
BURADA DA HESAPTA OLMAYAN BİR DURUM VAR
BİLİYORSUN KOMUTAN GÜNİN VE EKİBİ SERTLİK YANLISIDIR
AZÖNCE ARAMIZDA TARTIŞMA YAŞANDI
ÖLDÜRÜLEN MUHAFIZLARIMIZIN İNTİKAMINI ALMAK İSTİYORLAR
KAÇMAYA ÇALIŞIRKEN SEN DE VURULABİLİRSİN O ZAMAN GÜNİN'İ KİMSE DURDURAMAZ
KOMUTAN TARSİT ÖLMÜŞ MUHAFIZLARIMIZI GÖRÜYORUM. TÜRKLER CESETLERİ TOPLUYORLAR
EKİPMANLAR ELLERİNE GEÇTİ. EĞER İNSAN IRKINI BİRAZCIK OLSUN TANIYORSAM BÜYÜK BİR MERAKLA TEKNOLOJİK SINIRLARIMIZI ÖĞRENMEK İSTEYECEKLERDİR
PEKALA BİR DÜNYALAR SAVAŞI BAŞLATMAK İSTEMEM. KENDİMİ ŞİMDİLİK ELLERİNE TESLİM EDİYORUM
BİZ ONLARI ETÜD ETTİK ONLAR DA BİZİ ETÜD EDECEKLERDİR

SÜRECEK

Ayın Kitap İncelemesi

İsmail Şahin

Hissiz Kumpanya

Volkan Yalçın

Baskı Yılı / Yeri: 2019 / İstanbul

Sayfa Sayısı: 176

Yayınevi: İthaki

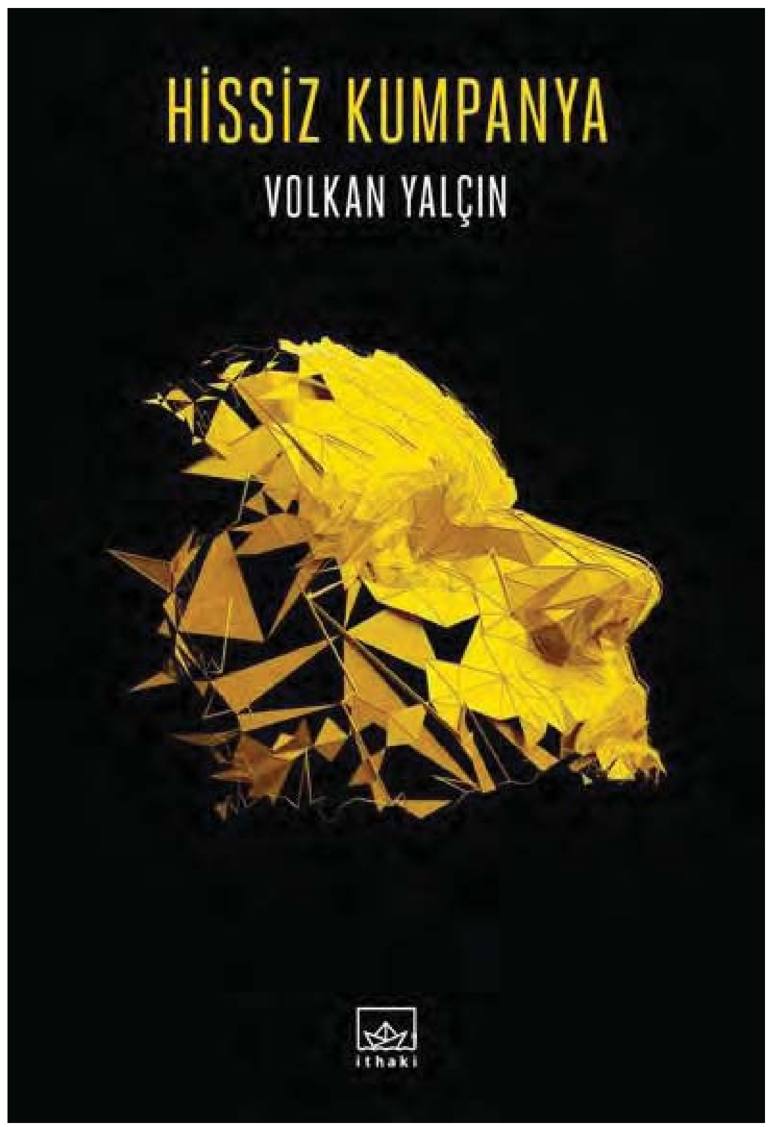
Yerli bilimkurgu kitaplarını tanıtmaya devam ediyoruz.

Bu sayımızın konuğu olan kitap,

Volkan Yalçın'dan

Hissiz Kumpanya

isimli kitabı.

Bu sayıda tanıtacağımız bir öykü kitabı. İçinde sekiz öykü barındıran kitaptaki öykülere bir göz atalım. Öykülere baktığımızda genelinde distopik bir geleceğin kurgulandığını görebiliyoruz.

1 – Hilda

Hamit karısından ayrıldıktan sonra tır şoförlüğü yapmaya başlamış ve sürekli olarak başka ülkelere gidip gelmekte, dolayısıyla oralarda konaklamaktadır. Yıllar sonra karısıyla buluşmaya karar verir. Bir kızları olmuştur ve Hamit'in asıl istediği kızını görmektir. Hikâyenin kurgulandığı gelecekte, şirketlerin "cennet", "ada" gibi yerleri vardır ve halktan şanslı olan kişiler bu yerlerde son derece mutlu bir şekilde yaşamaktadır. Bu şanslı kişiler uzun zaman ortaya çıkmamaktadır. Hamit'in karısı Hilda ise uyuşturucu bağımlısıdır ve Hamit'in şanslı kişilerden olduğunu düşünmektedir. Hilda, Hamit'i öldürür. Hilda ile torbacı sevgilisi Davut, Hamit'in cesedini parçalayıp ormana gömerler.

2 – Refik'siz Bir Ofiste

Kahramanımız, yeminli bellek müşavirliğinde çalışmaktadır. Yapılan iş "geçmiş yakalama" denilen bir iştir. Kişilerin geçmişlerindeki belirli bir zaman dilimine ait anıları ortaya çıkarıp anlaşmalı oldukları Nano Laboratuvarlarda kayıt altına almaktır. Kahramanımız, patronu tatilde olduğu için ofiste tek başınadır. Bir müşteri gelir. Oldukça yaşlı bir kişinin yanında akrabaları vardır ve miras işi için gelmişlerdir. Yaşlı kişinin miras paylaşımı için söylediklerini öğrenmek istemektedirler. Verilen tarih ve saat bilgisine göre kayıt çıkartılır. Kahramanımız daha sonra parayı cebe indirir.

Ertesi gün ise işyerine elleri kelepçeli bir kadın ve iki polis gelir. İşin acil olduğunu söylerler. Kelepçeli kadın doktordur ve bir kalp krizi vakasında ilk müdahaleyi zamanında yapmadığı için ölüme sebebiyet vermekle suçlanmaktadır. Doktorun hafızasından 28 saatlik bir zaman kaydı yapılması gerekmektedir.

3 – Mikrocehennem

Kahramanımız Feza, cezaevine gönderilir. Suçu cinayete sebebiyettir. Ressamdır ve üniversitedeki profesör hocasının yaptığı bir resimle dalga geçen bir resim yapmıştır. Profesörün karısı ise oldukça 2000 koin karşılığında bu resmi satın alır. Feza arkadaşlarına parti verir. İçki ve kafa hapları vardır. Kendisi lavaboya gidip geri döndüğünde hapları bitiren arkadaşlarının öldüğünü görür ve cinayetle suçlanır.

Koğuşta üç kişidirler. Birisi Tercan adında, yasadışı içki üretmekten ve satmaktan içeridedir. Diğeri ise hiç konuşmayan bir ihtiyardır. Diğer koğuşlarda ise kendilerine "Yeni Yaşamcılar" denilen muhalif bir kesim vardır. Sürekli olarak şarkı, marş söylemektedirler. Devlet bir yandan içkicilerle diğer yandan muhaliflerle uğraşmaktadır. Tercan'ın Başgardiyan Cafer ile arası iyidir ve rüşvet karşılığı içeriye rahatça uyuşturucu sokmaktadır. Feza, Tercan'a Yeni Yaşamcılar'a katılmak istediğini söyler. Tercan, durumu Cafer'e anlatır. Birkaç gün içinde nakil gerçekleşecektir. Koğuşa geldiğinden beri hiç konuşmayan diğer mahkûm, Feza'ya kim olduğunu söyler ve Feza'ya gittiği yere iletmesi için bir mesaj söyler.

Ertesi gün koğuş kapısı açılır. Gelenler savcı ve gardiyanlardır. Feza, koğuşta öğrendiklerini anlatır ve kayıt cihazını savcıya verir. Artık görevini tamamlamıştır.

4 – Milli Süperkahraman

Genç kahramanımız Zorbey, Emniyet tarafından kendine verilen görevleri başarıyla yerine getirmektedir. Kendisine yeni bir görev verilir. Bir teröristi etkisiz hale getirip, taşıdığı sırt çantasını ele geçirecektir. Gerekli bilgiler kendisine verilir. Teröristin bulunduğu konser yerine varır. Tesadüfen yanına oturduğu genç aradığı teröristtir. Genç içkinin etkisiyle çok rahat konuşmaktadır. Zorbey, çantayı almaya çalışır fakat genç kendisine engel olur. Zorbey müdahale eder ve genç ölür. Çantayı alıp metroya doğru gider. Metro istasyonunda bayılır. Daha sonra mahkemeye çıkarılır. Devlete çalıştığını söyler. Akli dengesinin yerinde olmadığına karar verilerek hastaneye yatırılır. Ziyaretine gelen annesine, kendisine komplo kurulduğunu söyler. Kendisine görev veren kişilerin isimlerini verir ve onları bulmalarını söyler.

5 – Hedef yerin Kültürel İncelenmesi - Üçüncü Örnek Vaka

İnsanlar, Ada'larda yaşamaktadırlar ve her adanın bir numarası vardır. Ada 17 ise, her türlü suçlunun, yasadışı faaliyetinin sürdüğü bir yerdir. Devlet, Ada 17 sakinlerinin diğer adalara geçmesine müsaade etmemektedir. Hikâyemiz Ana Ada'da bulunan polis eğitim merkezinde bir polisin kafasına bağlı olan video-kasktaki görüntülerle başlıyor.

Partal, Ada 17'de yaşayan bir gençtir. Uyuşturucu kuryeliği yapmaktadır. Hiç yakalanmadığı için sicili temizdir ve gerekli parayı biriktirince başka Ada'ya geçip orada yaşamanın planlarını yapmaktadır. Bir gün az kişinin bulunduğu ve kendisinin de yaşadığı gökdelendeki dairesine bir kız gelir. Yandaki boş daireyi kiralar. Kız yabancıdır. Partal, kıza bir yakınlık hisseder. Kızın arkadaşları gelir. Beraberce eğlenirler. Partal kendi dairesine gider. Ertesi gün ekranlarda üç teröristin yakalandığı haberi çıkıyor. Yakalananlar, Partal'a komşu gelen kız ve iki arkadaşıdır.

6 – Olan Biten

Bir marketler zincirinin çağrı merkezinde çalışan Yavuz, kendilerinden alışveriş yapanların bilgilerini bir reklam şirketine satmaya çalışır. Ancak başarılı olamaz ve reklam şirketinin çalıştığı şirkete haber vermesi sonucu işinden atılır. Mahalledeki arkadaşları iş için kendilerine katılmasını söyle. Yaptıkları iş, adam dövmek ve duruma göre yaralamaktır. Öldürmek kesinlikle yoktur. Aradan zaman geçer ve Yavuz ekibin başına getirilir. Yavuz, artık kendi işini yapmak istemektedir ve ekibiyle birlikte tamamen kendi hesabına çalışmaktadır. Müşterilerden oldukça yüklü miktarlar karşılığında işler gelmektedir. Son aldıkları işte kendilerinden video kaydı isterler. Ancak işler ters gider. Ekipten Dızo öldürülür ve cesedi bir elektrik direğine asılır. Sonra kız arkadaşı Rojin ellerinden ve ayaklarında masaya çivilenerek yakılır. Bir zamanlar para içinde yüzen Yavuz, artık perişan bir haldedir ve sıranın kendisine gelmesini beklemektedir.

7 – İfade Tutanağı

Gökhan Erçin, 7/24 açık bir internet kafede geceleri çalışmaktadır. Bir gece bir kız gelir kafeye. Kız Ankara'dan gelmiştir. Ancak kalacak yeri ve parası yoktur. İlk zamanlar kafede kalırken daha sonra Gökhan'ın evinde kalmaya başlar. Kızın geçmişinde uyuşturucu kullanımı ve satıcılığı vardır. Gökhan'ın aklını çeler. Uyuşturucu üretip satmayı planlarlar. Gökhan bir gün alışverişe çıkar. Geri döndüğünde evde kimseyi bulamadığı gibi ilaç şişeleri, laptopu

ve yedek telefonu da yoktur ortada. Kafeye, işine geri döner. Bonzai bağımlısı olan ve devamlı kafeye gelen Bayram'a konuyu açar. Bayram kızın nerede olduğunu öğrenir. Gökhan kızın kaldığı adrese gider. Kapıyı kimse açmaz. Apartmanın arka bahçesine gider ve birinci katta bulunan dairenin balkonundan camı kırarak içeri girer. Kız aşırı uyuşturucudan ölmüştür, arkadaşı ise komadadır.

8 – Geriye Dönüp Baktığımda

Bu hikâyede intihar eden bir kişinin anlattıklarından yaşadıklarını, arkadaşlarının başlarından geçenleri öğreniyoruz. Satır aralarında "Büyük Kurtuluş Günü, trafik kazalarının olmaması, 2030 yılındaki Büyük Salgın, kafaya takılan mikroçipler, iç savaş, sert ve kanlı bastırılan bir isyan, milletvekillerinin idamı, 7 milyon kişinin ülkeden kovulması, Taksim'de iki mahalle büyüklüğünde Gezi Camii… vs" gibi gelecekten kesitler görebiliyoruz.

Gelelim bu kitap için yaptığım değerlendirmeye. Öncelikle anlatımı güzel olsa bile, her öyküde küfürler, argo müstehcen kelimeler havada uçuşuyor. Açıkça söylemek gerekirse bu oldukça rahatsız edici bir durum ve bu kitabı bu haliyle okuması için çocuğuma vermem.

Bilimkurguyu ciddi bir edebiyat türü olarak görmek istiyorsak anlatımın yanında kullanılan kelimelere dikkat edilmesi gerekir. Eğer yayınevi yetkilisi ben olsaydım kesinlikle kitabı bu şekliyle onaylamazdım.

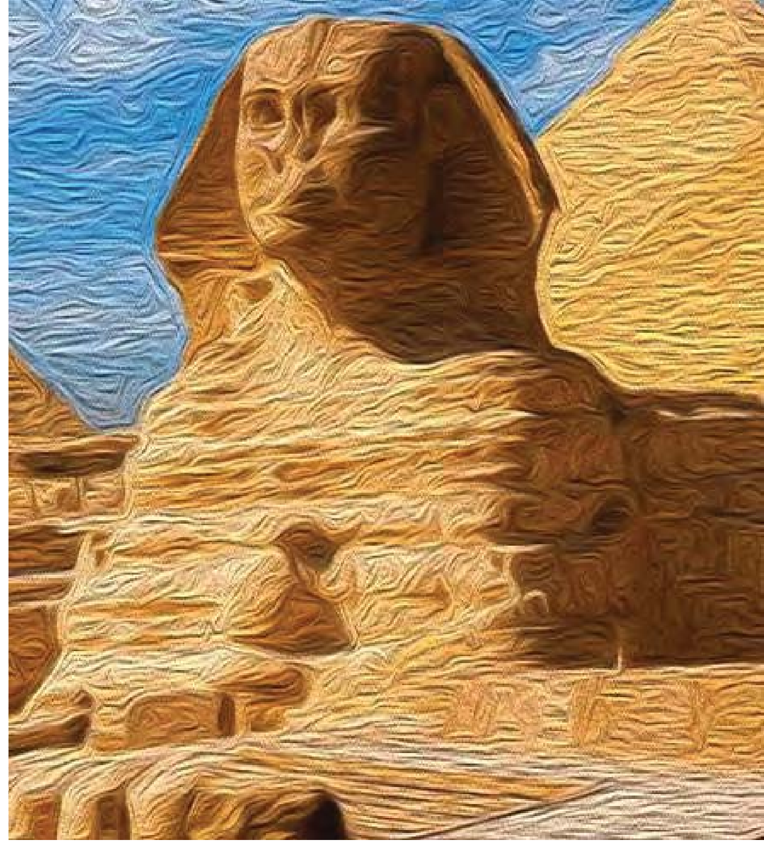
Öykülerin genelinde bilimkurgusal öğeler bulmak mümkün. Ancak "Milli Süperkahraman", "Olan Biten" ve "İfade Tutanağı" öykülerini bilimkurgu türünde göremiyorum.

Başka bir kitapta görüşmek üzere.

Novella - Bölüm 4

Kubilayhan Yalçın

İzmir Kralı

OSİRİS TAO'YA, BUDA MUSA'YA, BEYAZ EJDERLER HERMETİK DEVRİM'E KARŞI!

Görüyordum: Her ne olursa olsun babasının bu şekilde katledilmesi ve kendisinin de bu tuzağın bir parçası olması onu üzüyordu. Sohbet esnasında zaman zaman ağlayıp, sinir krizleri geçirmişti. Ve sanırım o daireden sağ çıkamayacağını da biliyordu. Ama bundan her hangi bir rahatsızlığı yoktu. Yorgundu, artık bitsin istiyordu.

Katillerin kendilerine Gri Adamlar dediğini söylemişti. Griler ona sapık babasının dinsel-mitolojik bir hipnoz altında olduğunu, bağlı bulunduğu o çokuluslu tarikatın dünyayı yarım asır sürecek bir savaşa sürüklediğini anlatmıştı. Bu Griler kimdir nedir bilmiyordum ama doğru söylüyorlardı.

Yosun önce Grilere yokuş yapmış, işbirliğini reddetmiş, ardından iyi polis buhar olmuş, kötü polis onu istismar etmişti.

"Babamın kötü bir adam olduğunu düşünmüyorum," demişti bana: "fakat şu Mısır dinine kendini fena kaptırmıştı." Grilerin kim olduğunu gerçekten bilmiyordu. Ama polis ya da MİT olmadıklarından emindi. Haklıydı: Ortada bir hinlik yoksa örtülü bir Giordanist hizip olan MDP, ülkede anti-Giordanist faaliyetlere göz yummazdı. O zaman kimdi bunlar? Griler, önce müşteri kılığına girerek kendisiyle irtibata geçmişler sonra da onu kaçırmışlardı. Bayıltılarak götürüldüğü mekâna dair hatırladığı tek şey sıcak, nemli, havasız bir hücrede olduğuydu. Hayal meyal da fabrika ya da tren gürültüsüne benzer sesler duymuştu.

Sıra dışı bir sohbetti: Bazen Sarp bazen Serap bazen de Yosun konuşuyordu. Çocukluğundan bahsederken Sarp oluyor, sesi değişiyor, küçük bir oğlan çocuğu gibi konuşuyordu. Sonra araya Serap giriyor, şımarık, cilveli bir genç kıza dönüşüyordu. Bir de Yosun vardı tabii: Sürtük!

Sanırım altı saat kadar sohbet ettik Yosun'la. Sonra onu babasının yanına gönderdim.

***

Soruşturmanın ikinci aşaması ilkine göre daha eğlenceliydi. Kıbrıs Şehitleri tarafında bir barı ziyaret edip iki tek atmamı istiyordu Cezzar: Cezmi Bar. Sami Bey'in katillerinin, Beyaz Ejderler denen Uzak

Doğu kökenli mafyatik bir örgütle ilişkili olduklarını öğrenmişlerdi. Gri Adamlar ve Beyaz Ejderler! Yakuzalar da işin içine girmişti demek(!). Her ne olursa olsun GİO'nun istihbarat ağı hayranlık vericiydi. Osiris, Tao'ya, Buda, Musa'ya, Beyaz Ejderler Hermetik Devrim'e karşı!

Cezmi Bar, Gri Adamlar'ın irtibat noktasıydı. Barı Münir adında bir tip işletiyordu. Mülk sahibi karı koca ise avukattı. GİO bir süredir bara girip çıkan herkesi fişliyor, dinliyor, gözlüyor, bağırsak kurtlarına kadar inceliyordu. Ama buna rağmen Cezmi'ye gidip ortalığı şöyle bir kolaçan etmemi istiyorlardı.

Cezzar, Griler ve Ejderler hakkında fazla bilgi vermiyordu. Gönderdikleri emir subayı da iki lafın başında "Soru yok Yarbay, söyleneni yapın" diyordu. GİO'nun amentülerinden biri de Cizvitlerden alınmaydı: Perinda ad cadaver, Ceset kadar sadık!

Sebebini bilmiyordum ama şu Beyaz Ejderler bahsi canımı sıkmıştı. Ve ceset kadar sadık olmaktansa ceset olmayı tercih ederdim!

***

Cezmi, Yeşilçam ve Hollywood temalı nostaljik bir bardı. Siluetlere bakılırsa içeride her telden adam vardı.

Önce Türkan Şoray'la göz göze geldim, Ayhan Işık'la selamlaştım. Sonra Humprey Bogarth'la el sıkıştım, Rita Hayworth'a yanaştım. Nihayetinde yorgun bir savaşçı gibi bar tezgâhına yanaştım ve top mermileri gibi dizilmiş rakı, cin, whiskey, votka, kanyak şişelerini zevkle izleyebileceğim bir köşeye kuruldum.

Üzerinde Arapça yazılar olan yüz yıllık "erotik" bir afiş dikkatimi çekmişti. Afişte üzüm salkımına binmiş, sağ göğsü açık, eteği sıyrılmış elinde rakı bardağı tutan bir kız bulutlar üstünde uçuyordu.

Barmen bunun 1900'lerde üretilen bir Osmanlı rakısının reklamı olduğunu söyledi. Patronun dediğine göre üzerinde eski Türkçe Üzüm Kızı Rakısı gibi bir şeyler yazıyormuş. Sonra laf lafı açtı ve: "İçkiye IV. Murat yasakları geliyormuş diye duyduk," dedi barmen: "patron biraz da tepki olsun diye astı bu afişi." İçki yasağı konusunda haklıydı barmen: Önce vergiler arttırılacak sonra kamuya açık alanlarda tüketim sınırlılığı getirilecek en nihayetinde tamamen yasaklanacaktı. Genç dostumuz IV. Murat yasaklarını bir metafor olarak kullanmıştı ama bilmediği bir şey vardı: Kısa bir süre sonra gerçekten içki sattığı için yargılanacak ve IV. Murat dönemine benzer yöntemlerle cezalandırılacaktı. Mesela eli kırılacak ya da boynu vurulacaktı…

M. Yağmur Polat

Yapay Aşkın Meyvesi

“Yapaylar” başlangıçta insanların dayanamayacağı işler için üretiliyorlardı. İnsanoğlu’nun genlerinden geliştirilmişlerdi. Beyin olarak organik bir bilgisayarla donatılmışlardı. Bu bilgisayarlarda çalışan gelişmiş yapay zekâları vardı. Zamanla topluma yayıldılar. İnsanlarla aynı okullara gidiyor, benzer işler yapıyor ve aynı sosyal çevrede yaşıyorlardı. Ancak insanlar onlarla aralarına mesafe koyuyorlardı.

2314 yılında “Birleşik İnsanlık Teşkilatı” onları akıllı bir tür olarak tanıdı ve üretimlerini yasakladı. Artık kendi türleri arasında evlenerek çoğalıyorlardı. Evlenen Yapaylar’ın özellikleri yetkili laboratuvarlarda birleştirilerek yeni bir Yapay üretiliyordu. Artık bir bebek olarak hayatlarına başlıyorlar ve büyüyorlardı. Öğrenme ve deneyimleme süreçleriyle yapay zekâları zamanla gelişerek kişilik kazanıyordu.

* * *

Ayşegül teklifsizce gelip yanına oturan yakışıklı Yapay gence sordu. “Sen de kimsin?” Yapay gülümsedi. “Beni tanımadın mı? Ben ilkokul arkadaşın Bilge.” Uzun süre oturdular, eski günlerden ve çocukluk anılarından bahsettiler.

Bu karşılaşmadan sonra sık sık görüşmeye başladılar. Sohbet ediyor ve geziyorlardı. Bilge Ayşegül’e karşı kibar ve içten davranıyordu. Ayşegül içinden “Keşke gerçek bir insan olsaydı.” diye geçiriyordu.

Bir gün sinemanın önünde buluştular. Bilge Ayşegül’e beyaz bir gül verdi. Ayşegül utanmıştı ama çiçeği sevinerek aldı. Çiçek birdenbire kırmızıya dönüşmüştü. Bilge “Bu son teknoloji, duygulara göre renk değiştiriyor” diyerek açıkladı. Ayşegül şakın bir şekilde “Ay! Teşekkür ederim!” dedi.

Film çok acıklıydı. İki genç âşık oluyorlar, birçok engellerle karşılaşıyor ve kavuşamıyorlardı.

Ayşegül çok etkilenmişti ve ağlıyordu. Bilge'ye karşı bir şeyler hissediyordu. Onu tıpkı gerçek bir insan gibi görüyordu. Ancak filmdeki gibi kötü şeyler olacağını seziyordu. "Ne olacaksa olsun!" diye düşündü ve başını Bilge'ın omzuna yasladı. Bilge karşılık verdi, el ele tutuştular.

Film geç saatte bitmişti. Sokaklarda el ele geziyorlardı. Arada bir insan ya da yapay bir çiftle karşılaşıyorlar ve onların tuhaf bakışlarına maruz kalıyorlardı. Bir insan ve onun yapay sevgilisi alışılmadık bir şeydi.

Çamlıca Kulesi'nin seyir terasına çıktılar. İstanbul'u seyrederken birbirlerine iyice yaklaştılar. Göz göze bakışıyorlardı. "Gözlerinde şehrin ışıkları yanıyor." dedi Bilge. Etraftaki normal sevgililere aldırmayıp öpüştüler. Ayşegül elindeki güle baktı. Rengi pembeye dönüşmüştü.

* * *

Bir mutluluk denizinde yüzüyorlardı sanki. Koskoca evrende yalnızca ikisi vardı. Birlikte geçirecekleri mutlu günlerin hayallerini kuruyorlardı.

Bir süre sonra çekinseler de ailelerine durumu açıklamaya karar verdiler. Bilge'nin ailesi çok sevinmişti. Ayşegül ise gelenekçi olan ailesine Bilge'nin yapay olduğunu söyleyemedi. Bir insanla evlenmek istiyormuş gibi konuştu.

* * *

Ayşegül'ün baba evinde tatlı bir telaş vardı. En şık kıyafetler giyilmişti. Derken zil çaldı. Misafirler içeriye buyur edildi. Ayşegül'ün ailesi gelenlerin yapay olduğunu anladı. Gelenler yabancı sayılmazdı çünkü eskiden aynı sitede oturuyorlardı. İlteriş Yapayoğlu, eşi İlbilge ve oğulları. Kahveler içildikten sonra İlteriş Bey söze girdi. "Efendim, hayırlı bir iş için geldik. Oğlumuz Bilge'ye kızınız Ayşegül'ü istiyoruz!" Ayşegül'ün babası Süleyman Bey, "Bu zor bir karar. Sıra dışı bir durum olduğunu kabul etmelisiniz. Lütfen düşünmemiz için biraz zaman verin." dedi. Fakat Ayşegül'ün ağabeyi Kazım hiddetle ayağa kalktı. "Defolun evimizden, aşağılık Yapaylar! Bu ne cesaret?" diyerek bağırmaya başladı. Ortalık karışmıştı. Misafirler aceleyle gittiler.

Süleyman Bey, Kazım'a "Ne olursa olsun! Benim evimde misafirlere böyle davranamazsın!" diye çıkıştı. Kazım salonda ileri geri yürüyor ve "Böyle bir şeye asla izin vermem." diye söyleniyordu. Ayşegül ise ağlıyordu. Dayanamayarak"Ben de kaçarım!" diye bağırmaya başladı.

Ertesi gün olayı duyan akrabalar eve doluşmuştu. Ayşegül'ün dayısı Kerem de gelmişti. "Yapay olmuşsa ne olmuş, dürüst ve namuslu olsun." dedi fakat Kazım ve akrabalar yumuşamıyorlardı.

Kerem gençken sevdiğine kavuşamamış bir şairdi, bu durumu çok iyi anlıyordu. "Kızım gel bir boğaz gezisi yapalım, açılırsın." diyerek Ayşegül'ü evden dışarıya çıkardı. Güzel bir ilkbahar günüydü. Tulpar marka kanatlı bir arabayla havada gezmeye başladılar. Gezerken ormanlık bir yere indiler.

Ağaçların arasından berrak bir dere akıyordu. Serin bir rüzgâr esiyor, kuşlar cıvıldıyor, kelebekler uçuşuyordu. Birden gökten başka bir kanatlı araba yanlarına indi. Arabadan Bilge çıktı. Ayşegül şaşkın bir şekilde dönüp dayısına baktı. Dayısı "Hadi bakalım deli kız! Bari sen sevdiğine kavuş. Bahtınız açık olsun." diyerek gülümsedi. Ayşe ile Bilge birbirlerine doğru koştular ve kucaklaştılar. Bilge'nin en yakın

dostu ve bir insan olan Velican "Haydi oyalanmayalım. Kız kaçırıyoruz burada!" diye bağırdı ve bir kahkaha patlattı. Arabaya binip hızla uzaklaştılar.

* * *

Ayşegül'den ailesi uzun süre haber alamadı. Kızlarının mutlu olduğunu düşünerek kendilerini avutmaya çalışıyorlardı. Kazım ise kin ve nefretle heryerde onları arıyordu.

Kazım "Muhafazakâr İnsanlık" isimli Yapaylar'ı yok etmek isteyen fanatik bir örgüte üyeydi. Bir gün örgütün lideri Kazım'ı yanına çağırdı. "Yerlerini bulduk! Ailene sürülen bu kara lekeyi temizlemen lazım!" diyerek tam otomatik bir karbonitrat tabancası verdi.

Kazım verilen adresteki evi buldu ve izlemeye başladı. Ayşegül ve Bilge evden birlikte çıktılar. Neşeli ve mutlu bir şekilde yürüyorlardı. Kazım önlerine geçti ve tam otomatik silahı önce Bilge'ye doğrultu. Tam ateş edecekken Ayşegül kendini Bilge'ye siper etti ve delik deşik oldu. Bilge eşinin cansız bedenine bakarken gözlerinden yaşlar akmaya başladı. Kazım'a "Hamileydi be adam!" diyerek bağırıyordu. Hamilelik sözünü duyan Kazım durakladı. Sonra hiddetle "Bir insan kadını nasıl olurda bir Yapay'dan hamile kalabilir? Yalan söylüyorsun, yalan!" diye bağırarak hınçla Bilgenin üstüne mermileri boşalttı. Kalan son mermiyi de Ayşegül'ün büyümüş karnına sıktı. Hızla koşarak sokaklarda kayboldu.

Bilge ve Ayşegül yerde göz göze birbirlerine bakıyorlardı. Ayşegül zorlukla "Hoşçakal" diyebildi ve gözlerinin feri söndü. Bilge yapay olduğu için biraz daha dayandı. Son anlarında Ayşegül'e bakmaya devam etti. "Affet beni aşkım!" diyerek can verdi.

Velican silah seslerini duyunca dışarı fırlamıştı. Onların cansız bedenlerine bakakaldı. Sonra kendine geldi ve cebinden bir cihaz çıkarak Ayşegül'ün karnına tuttu. "Şükürler olsun yaşıyor!" diye bağırdı.

* * *

İlteriş Bey ve Velican yaşam desteğine bağlı bebeğe bakıyorlardı. Velican, "Efendim, sonunda başarılı olduk. Doğurgan bir insan-yapay melezi. Mermi yarasına rağmen hayatta kaldı." dedi. İlteriş Bey "Çok mücadeleci. Ne de olsa torunum!" dedi ve gözünden yaşlar süzüldü. Derin bir iç çekerek devam etti "İnsanlar yakın zamanda Dünya'nın tamamen tükeneceği gerçeğine inanmak istemiyorlar. Birileri bir şeyler yapmalıydı. Ben de ailemi kobay olarak kullanmak zorunda kaldım. Tanrı günahlarımı affetsin!"

Kısa bir sürede bebek tamamen iyileşmişti. İlteriş Bey torununu ellerine alıp gökyüzündeki yıldızlara doğru uzattı ve onunla konuşmaya başladı. "Senin için çok acılar çekildi yavrum! Bir insan ruhuna ve bir Yapay vücuduna sahipsin. Umarım vardığın gezegende insanlığın devamını sağlayabilirsin. Tanrı seni korusun, kut seninle olsun!" Sonra eğildi ve bebeğe "Adın İdikut olsun!" diye fısıldadı. İdikut, yolculuğa hazırlanmak üzere görevlilerce götürüldü. İlteriş Bey, Velican'a döndü "Haydi! Oğlumu ve gelinimi son yolculuklarına uğurlamaya gidelim!" dedi.

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
BİLİMKURGU
ÖYKÜ
SEÇKİSİ
2018
Yerli Bilimkurgu Yükseliyor
Bilimkurgu
Öykü
Seçkisi
2019
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
4
Yaşında
3.
NEREYE BAKSA
BİLİMKUR
Yapmanız gereken;
doğru açıyı yakalamak ve
herhangi bir programda
özel efekt kullanmamak.
Sadece gördüğünüzü çekerek,
yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.
adresine göndermek.
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
MART 2020 SAYI 35
Film Müzikleri İncelemesi
Maymunlar Cehennemi
ya da İnsanların
Yarattığı Cehennem
BURAK FEDAKAR
Neden Bilimkurgu?
COŞKUN HEPYONAR
Yerli Oyun İncelemesi
COLONY
ESRA UYSAL
Kitap İncelemesi
ZENAR'IN GELECEĞİ
MURAT YILMAZ
İSMAİL ŞAHİN
8. YBKY
Kısa Öykü Yarışması
Konu
Yapay Zekâ Mahkemeleri / Davaları

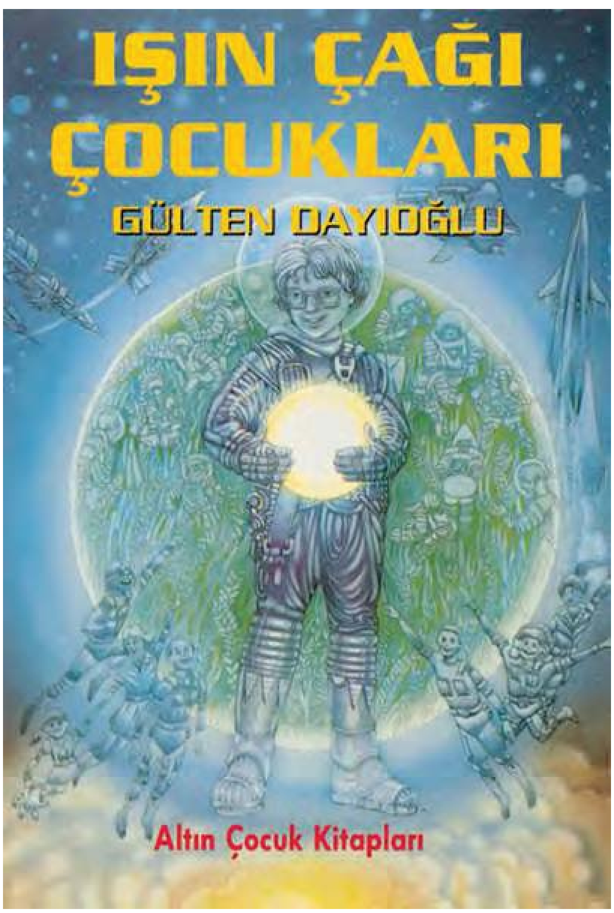

Kütüphanemden Seçtiklerim

Esra Uysal

Işın Çağı Çocukları

Gülten Dayıoğlu

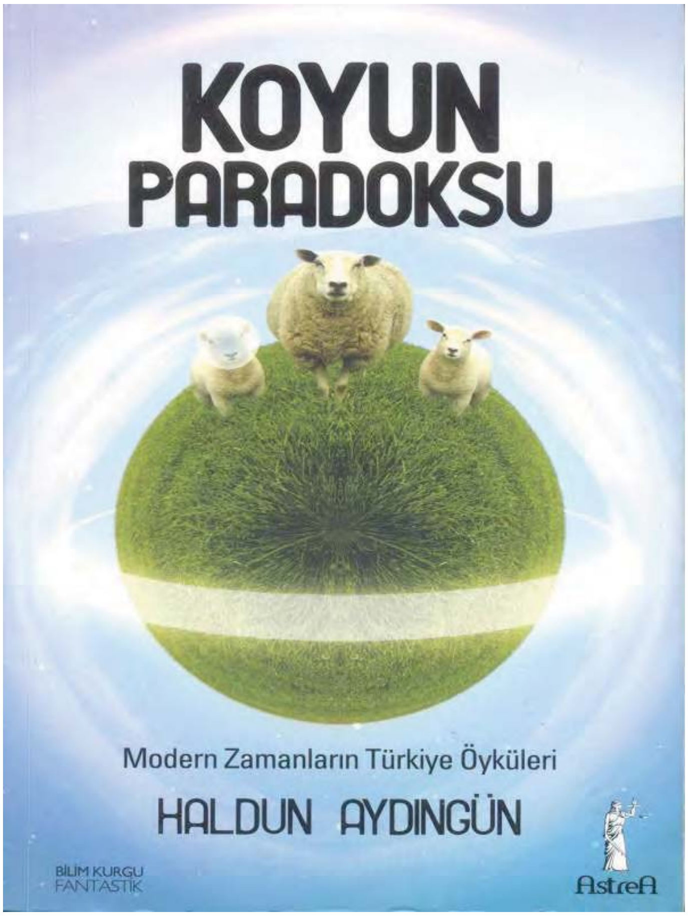
İleri Görüşlüler Ülkesi'nin doğumevlerinde, birdenbire gizemli olaylar görülmeye başlamıştı. Erkek bebeklerden bazıları doğumdan kısa bir süre sonra, ortadan yok oluyorlardı. Ana babalar, korku içindeydiler. Konu kısa sürede basına yansıdı. Giderek büyüdü. Ülkenin, önemli sorunu durumuna geldi. Yöneticiler, olaya el koydular. Doğumevlerinde olağanüstü güvenlik önlemleri alındı. Halk, bebek hırsızlarının kesinlikle yakayı ele vereceklerini umuyordu. Ama, olmadı. Bunca çabaya karşın tek bir bebek hırsızı bile ele geçirilemedi...

Basım Yılı: 1987
Sayfa Sayısı: 128
Yayınevi: Altın Kitaplar

Koyun Paradoksu

Haldun Aydıngün

Haldun Aydıngün'ün Bilimkurgu-Fantastik tarzda yazdığı altıncı kitabı Koyun Paradoksu'nun, bilimkurgu boyutunda uzay gemilerini, lazer silahlarını ve galaktik imparatorlukları; fantastik boyutunda ise elfleri, ejderhaları ve kılıçlı kahramanları boşuna aramayın. Tüm bunların yerine hemen yanı başımızdaki yerler, isimler, dokular, olaylar, inançlar, zamanlar var. Koyun Paradoksu'nda, doğu öykülerinin karamsar olmayan hüznü, neşesi, yumuşaklığı, günümüz yaşamının içinden çıkıp bize geliyor. Ölüm ve hayat hep satırların arasında, merak ve sevgi de hemen yanlarında...

Haldun Aydıngün, öykülerinde, uç noktaları bir potada eritiyor. Ve ortaya çok ilginç bir karışım çıkarıyor. Yazar, hem kocaman bir adam olmasının gururunu hem de çocuk kalabilmenin neşesini okurla buluştururken, bir yandan da insan doğasının en mahrem noktalarının perdelerini aralıyor. Yaşamın ana temalarından biri olan erotizm öğesi de ustalıkla ve yerinde bir kullanımla öykülerdeki yerini alıyor...

Haldun Aydıngün, çok iyi bildiği İstanbul'dan, tırmandığı dağlarından, kendi zamanımızdan yola çıkarak bizi hiç tahmin edemeyeceğimiz olaylara, yerlere, deneyimlere, şaşırtıcı sonlara götürüyor.

Basım Yılı: 2009
Sayfa Sayısı: 184
Yayınevi: Astrea

Selahattin Başboğa

F3RH47 ve Ş1R1N

F3RH47, dağın tepesinde diz çökmüş, karşısındaki manzarayı izliyordu; dağ eteklerine tünemiş rengarenk ağaçlar, irili ufaklı tepeler, dağ tepelerine yuva yapmış kızıl kar, koca ovaya yayılmış ve rüzgarla dans eden neşeli çimenler, ovayı kolları ile korumaya almış uzadıkça uzayan Semendere sıra dağları…

Eşsiz bir görüntüydü!

Güzellik bu olmalıydı; tutku, aşk…

Sonra gözleri yapay bedenine döndü, gerçek bir insan bedeninden ayırmanın imkansız olduğu kusursuz beden.

Artık o kadar kusursuz değildi: Bedeni havadaki Rayoksit ve Aloksite tepki vermeye başlamıştı. Çürükler, kızarıklıklar, soyulmalar, morarmalar, her yerine yayılmıştı. Damarları kapkara bir hal almıştı.

Gözlerinde biriken yaşların akmasını engellemek için sıkıca kapattı gözlerini.

Bir saniye önce parçalamayı düşündüğü ilacı koluna sapladı.

F3RH47, -ustasının ona verdiği isimle Ferhat- ter içinde kalmış, hızlı adımlarla ustasının arkasından ilerliyordu.

“Bu koridorlara iyi bak evlat. Burası İmparatorluğun ticaret merkezi, para kaynağı olan Amasra’nın kalbi. Burası Valinin sarayı ve bizi buraya çağırdığına göre kesin çok önemli bir iş verecek bize.”

Oldukça ihtişamlı bir kapıya ulaştıklarında iki İmparatorluk koruması kapıyı açıp onlara eşlik etti. “Kimseyle konuşmayın, ne olduğunuzu unutmayın, gerçek bir insanın karşısında daha da önemlisi bir imparatorluk soylusunun karşısına çıkıyorsunuz.”

Adam adeta küfreder gibi konuşuyordu onlarla ama Ferhat bu tutuma artık alıştığı için dinlemiyor,

bir yandan onlara ayak uydurup öte yandan sarayı inceliyordu. Sonunda Valinin yanına vardıklarında ise tek dikkatini çeken, sıcacık bir gülümse ile kendilerini karşılayan valinin nedimesiydi…

Ş1R1N…

Vali hanım onlardan sarayı yapılacak bir şölen için dizayn etmelerini istedi; her ne kadar robotlardan haz etmese de böyle bir ayak işi için insanları kullanacak değildi. "İnsanlar robotlardan sonra değişti," derdi ustası. "Artık müzisyenlik, taş ustalığı, yazarlık, mimarlık hemen hemen her türlü sanat işi insanlar için aşağı seviye işler. Bizler çabucak öğrendik, kendimizi geliştirdik ve onlardan daha iyi işler ortaya koyduk. Böylece insanlar üstlerinden üretme sorumluluğun kalkmasını mutluluğu yaşadılar.

Ama bu bir yalan evlat! Bu işler ve niceleri aşk ve tutku gerektirir… insanlar bunları kaybettiler. Tüketme çılgınlığı her yerlerini sardı. Önce isteyerek üretmeyi bıraktılar; tüketmek kolaydı, zahmetsiz. Ama sonra gitti. Bir zaman ki hissettikleri duyguları, heyecanı, merakı ve aşkı artık biz hissediyoruz. Her zaman robotların evlerini ellerinden alacağından korktular. Bizim onları öldüren diktatörler olacağımızı sandılar. Ama buna gerek kalmadı. Bize her şeyi altın tepside sundular. Artık sadece tüketerek ve sürekli güç arzusu içinde yaşıyorlar. Yaşıyorlar… ama aslında ölüler, robot olanlar onlar ama görmüyorlar… sadece bize yeterince güvenmedikleri için askeriye temeli insanlardan oluşuyor. Tabii insanların saçma savaşları için ölen robot sayısında az değil, çok fazla askeri robot üretmekten korkuyorlar ama bir yerde insan kaybetmektense robot kaybetmek onlar için daha iyi. Unutma evlat ne yaparsa yap aşkı hisset, tutku ile yap…"

Öyle de yapmışlardı. Bir ay boyunca sarayı eşsiz bir güzellikte dizayn etmişlerdi. Ve Valinin ona verdiği isimle Şirin, nedimesi, bir ay boyunca Ferhat'a eşlik etmişti. Her gün o güzel gülümsemenin altında çok daha fazlası olduğuna şahit oluyordu. Biraz daha bağlanıyor, daha fazla aşık oluyordu.

"Anlat, " demişti Şirin, Ferhat ona duygularını açtığı zaman.

"Hissettiklerini anlat bana!"

"Eğer kelimelere dökebilseydim, aşk olmazdı."

Cevap Şirin'e yeterli gelmişti. Ferhat karar vermişti. Şirin ile evlenecekti, ama o bir robot bir köleydi. Valinin izni şarttı. Ne pahasına olursa olsun o izni almalıydı.

"Amasra düşerse, İmparatorluk çöker!" Vali hanım koca bir lokma eti ağzına atıp şapırdatarak çiğnedi. "Sınırlarda böyle diyorlar. Çünkü doğru. Amasra, İmparatorluğun şah damarıdır. Ve şuan çok zor durumda, tüm İmparatorlukta Melinum rezervleri kritik seviyenin altına düştü. Ofran Konsülleri ve Yarmanak Sistemleri bunları öğrenmiş, hatta bir ittifak kurduklarını bile söyleyenler var." Vali çatalını öfkeyle başka bir ete batırdı.

"Savaşa hazırlanıyorlar…

Ama bir çözüm var: Semendere sıra dağlarının arkasında bir yer var, insansız hava araçları uzun aramalar sonunda keşfetti kendi Melinumunu sürekli olarak üreten bir yer: Taşkaya, ama oraya ulaşamıyoruz önümüzde çok fazla tehlike, terk edilmiş, ayak basılmamış toprak var, çeşit çeşit canlı türü ve niceleri… üstelik dağın arkasında hava çok zehirli. Rayoksit ve Aloksit öldürücü seviyede. Ama sen yapabilirsin. Bir robot! Yapay bedenin buna izin verir. Hastalanmazsın, sadece görünür etkiler olur

ama bunlar seni yavaşlatmaz; en azından bir insan kadar. Dağa ulaş ve yar, Melinumu oradaki eski kanala yönlendir. Tüm gezegene yayılacak. İşte o zaman seni nedimem ile evlendiririm. Bizzat ben takarım yüzüklerinizi Kabul mü? Yapabilir misin?"

Ferhat, Şirin'in gözleri içine baktı. Yaşlı gözlerle kafa sallıyordu. Yapma, kabul etme, çok tehlikeli.

Güven vermek istercesine güldü.

"Tamam. Yapacağım!"

Şirin, yolculuğu boyunca yanında taşımak için Ferhat'a ufak bir küre verdi. Durmadan yanıp sönen bir ışık vardı kürenin içinde. Şirin'in hayat fonksiyonları devam ettiği müddetçe ışık yanmaya devam edecekti. "Her zaman seni beklediğimi, kalbimin senin için attığı hatırlamak için bunu yanında ayırma!" demişti.

Ferhat çok kısa sürede, çok güvendiği ve farklı konularda usta sekiz robot arkadaşı ile yola çıktı. Pilotları onlara "yüzük kardeşliği" ismini takmıştı.

Kardeşlik hızlıca yol aldı; metalik kum devlerinin cirit attığı Kumul Kıyamet'ten geçti. Dört kollu Neşerler ile çatışıp Ruhsuz Taş Ocaklarını aştı. Akılları ile oynayan Mor denizi alt etti. Peşlerine takılan Yarmanak paralı askerleri, Ofran suikastçileri ile uğraştılar. Ama sonunda dağın öte tarafına ulaştılar. Eski kanala kadar özel bir sistem inşaa ettiler.

Başarmışlardı.

Gözlerini açıp dağdan aşağı baktı. Yoldaşları aşağıda, inşaa ettikleri sistemin yanındaydılar. Araçları hazırdı -yolculukları sırasında Neşerlere kaptırdıkları gibi değildi ama idare ediyordu- Artık sadece dağı yarmak kalmıştı, sonra görev bitecek ve geri döneceklerdi.

Gözlerini tekrar kapadı. Rüzgarı hissetti. Titreyen elleri ile Şirin'in kendisine verdiği küreyi kaldırdı. Artık içinde ışık yoktu…

Ferhat gücünü toplayarak ayağa kalktı. Ustasının o çok küçükken beyinine yerleştirdiği cihaz sayesinde Amasra'nın bir ucundan gönderdiği ve ilk duyduğunda neredeyse hissettiği her duyguyu ondan söküp alan mesajı tekrar dinliyordu.

"Ofranlılar Valiye suikast girişiminde bulundu…"

Elindeki metal parçasını tüm gücüyle dağa sapladı; dağın farklı yerlerine yerleştirilmiş bu cihazların yaydığı sesler sayesinde her türlü vahşi yaşam buradan uzakta duracak ve Melinum temiz kalacaktı, havadan kaptığı zehri artırmak yeterince zor olduğunundan ekstra her önlem alınmalıydı. Yavaşça dağdan inmeye başladı.

"Bombalı bir saldırı. Vali hanım kurtuldu, ama Şirin'in bedeni paramparça oldu…"

Dağ başarıyla yarıldı. Oluk oluk Melinum özgürlüğüne kavuşmak isteyen mahkumlar gibi yapay sisteme oradan da eski kanala akın etti.

Ferhat evinde onu bekleyenleri hatırlayarak mutlulukla sırıttı ve araca doğru yöneldi.

"Ama hemen endişelenme! beyin kısmını kurtardılar ve başka bir bedene aktarıldı. Gayet iyi durumda… Farklı beden ama aynı Şirin!"

YERLİ BİLİMKURGU
YÜKSELİYOR®
Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey
yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
MART 2020 SAYI 35
Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm 9
KENAN BÖĞÜRCÜ
Edgar Allan Poe
ARDA TİPİ
Film Müzikleri İncelemesi
Maymunlar Cehennemi ya da İnsanların Yarattığı Cehennem!
BURAK FEDÂKAR
Neden Bilimkurgu?
COŞKUN HEPYONAR
Yerli Oyun İncelemesi
COLONY
ESRA UYSAL
Kitap İncelemesi
ZENAR'IN GELECEĞİ
MURAT YILMAZ
İSMAİL ŞAHİN
Kısa Öykü
Düz mü, Yuvarlak mı?
YEŞİM ŞAHİN
Ne Yesek?
FARUK KORKMAZ
Değişkin
EREN KASAPOĞLU
7. YBKY Kısa Öykü Yarışması ÜÇÜNCÜSÜ
Dünya'nın Hakimi
İSMAİL ÇAKIR
8. YBKY Kısa Öykü Yarışması ÜÇÜNCÜSÜ
Değişkin: Anarşist
EREN KASAPOĞLU
İzmir Kralı
Novella Bölüm 2
KUBİLAYHAN YALÇIN
Roman
İkinci Kitap- Bölüm-2
Kapının İncisi
AYSUN ERDOĞAN
Son İnsan - Bölüm 24
GÜRHAN ÖZTÜRK

Roman - Bölüm 26

Gürhan Öztürk

Son İnsan

KİTAP 1- DEĞİŞİMİN YENİ HALKASI

İnsanoğlu en başından beri yanıtları arayıp durdu. Çoğu zaman yanıtların kendi benliğinin içinde olduğunu sandı. Çoğu zaman da yanıtları yıldızların arasında aradı. Ama en başta anlamadıkları şey ortada tek bir yanıt olmadığıydı. Herkesi tatmin edecek tek bir yanıtın hiçbir zaman olmaması yine de insanoğlunun soru sorma heyecanını elinden almaya yetmeyecekti. Ne de olsa bu insanlık için bir yolculuktu ve son insan da gelip geçene kadar yolculuğun sonu gelmeyecekti…

GENERAL'İN GÜNLÜK RAPORLARI VE VAKA KAYITLARI

Başlangıç Notu

Bu raporlar General'in gün sonunda aldığı kısa notlardır. Bu sayede araya giren geçmiş kısımlar yüzünden gün içerisinde neler yaşandığını unutanlar için hem bir özet olacak hem de bu zamana kadarki bölümleri bir hatırlatma görevi görecektir.

4. Gün

Ben daha hazır olduklarını düşünmüyordum, ama bugün tesis dışına çıkmalarını gerektirecek ilk görevlerini almaları için ayarlamalar yapılmıştı. Takım için oldukça eğitici ve beklenenden daha zorlu bir görev olacaktı. Aynı zamanda görev öncesinde yaşanılan bir vaka da günün önemli gelişmeleri arasındadır. Bu olay sayesinde takımın kendilerine ne kadar güvenmeye başladıklarını da görmüş oldum.

Vaka Kaydı No. 15:

İğne

Vakanın Özeti: Sabahleyin Efla ofisime beni görmeye geldiğinde Kedi Oğlan hakkında konuştuk, ama sonra konu Bay Fend'in garip tavırlarına geldi ve ben farkında olmadan Efla'ya iğne konusunda bahsederken buldum. Gerçeği anlamam fazla vaktimi almadı. Rüyacı'nın yanılsama oluşturduğunu çözmüştüm bu sefer. İğne gerçek değildi. Marker'ın dün akşam bana bilardo teklifinde bulunduğunda bunun benden cihazı fark ettirmeden almak için olduğunu anlayamamıştım. Rüyacı da iğnenin çalındığını anlamamam için benim hala iğnenin cebimde olduğumu sandığım bir yanılsama meydana getirmişti. Bay Fend de odadaydı ve Efla'ya gerçeği söylememde onun etkisi olmuştu, hatta benimle konuşan o olmalıydı. Efla'nın saldırının ardından ağzımdan kaçan iğne kelimesinden şüphelendiği ve Rüyacı ile Bay Fend'e yardım etmek için bir araya geldiklerini öğrendim. Dünkü görüşmemde bana hatırlatıldığı gibi olmadı ve bu durumu beklediğimden daha sakin karşılamışlardı, bunda Bay Fend'in beni affetmesinin ve Efla'nın bu projeye değer vermesinin de etkisi olmuştu.

Vakanın Etkileri

Takım üyeleri birbirlerine değer vermeye başlamıştı ve birbirlerini kolladıklarının da en açık kanıtıydı bu durum. Yine de bu konuyu çok az kişi arasında tutmuşlardı. Efla ve Rüyacı, sadece Marker'dan yardım almışlardı. Ozan bu duruma biraz tepki gösterecekti ve Rüyacı'nın ona bundan bahsetmemesinden ötürü kızacaktı. Bay Fend'in yanında artık yalan söyleyemeyecektim, bu yüzden daha dikkatli olmam gerekiyordu. Onlarla beraber ben de bu projenin sonuna kadar burada hapsolduğumu fark etmiştim. Kameralara yakalanmadan böylesi bir eylemi gerçekleştirmeyi başarmaları da hem takdir edilesi bir durumdur hem de onların isteseler ne kadar tehlikeli olabileceklerini de göstermektedir.

Ders No. 3:

İlk Görev

Kahvaltıda Kedi Oğlan iğne konusundan sonra tekrardan bana güvenmediğiyle ilgili takım arkadaşlarıyla konuşuyordu. Kuzgun da ona hak veriyordu, ama Starfell bu konuda daha farklı düşünüyordu. Bu projenin vatani bir görev olduğundan sonuna kadar gitmeleri gerektiğini savunuyordu. Ben gelince tartışma yarım kaldı ve onlara ilk görevlerini alacaklarını açıkladım. Ortak salonda ilk alacakları görev konusunda bilgi verildi. İzmir Körfezi'nde gizemli bir şekilde içinde turistleriyle birlikte batan geminin esrarını çözmeleri isteniyordu. Özellikle Rüyacı uyku konusunda özel gücünden dolayı deneyimli olduğu için gizem hakkında fikrini ilk söyleyen kişi oldu. Kuzgun burada bir kafeste olduklarını hatırlattı, ama ben tüm takımın tesiste bulunan jet aracılığıyla buradan ayrılabileceğini söyledim. Tüm takıma hazırlanmaları için süre verdim. Sonra hepsi özel jetlerinin bulunduğu yerde toplandı. İlk kez jeti görenler çoğunluktaydı ve onlara bu vesileyle jeti de tanıtmış oldum.

Görev No. 1: Batık Geminin Esrarı

Görev Yeri: İzmir

Görevde Öne Çıkanlar: Kedi Oğlan, Leydi Kuzgun, Bay Fend, Rüyacı

Görevin Özeti: İzmir'e varmamızın ardından limuzinler vasıtasıyla Konak İskelesi'ne gittik. Ama basın önceden durumdan haberdar olmuştu ve iskelenin önü oldukça kalabalıktı. Ozan'ın limuzinde kalmasını, Klik'in de özel gücüne başvurmamasını emrettim. Birden Rüyacı sözcü olarak öne atıldı ve tüm soruların kendisine yöneltilmesini istedi. Sorulara kısa ve öz, toplu bir yanıt verdi. Polisler ve askeri personel etrafımızda bir çember oluşturması ile de iskelede bizi bekleyen tekneye binebildik. Özellikle Evren bu duruma en çok tepki göstermişti. Ben de tüm takıma kameraların çekim yapamadığını, buna engel olunduğunu açıkladım. Batık gemiye vardığımızda düzgün görüntü alınabilmesi için Kuzgun'a dalgıçlık yapması gerektiğini söyledim. Kuzgun batık gemiye doğru dalışa geçti ve görüntüleri bize göndermeye başladı. Geminin içerisine varınca ölen turistlerin görüntülerini almaya başladığında beklenmedik bir gelişme yaşandı ve gemi birden eskimeye başladı, aynı geçen gün Kedi Oğlan'ın neden olduğu gibi. Neyse ki Kuzgun gemiden kaçabildi ve güven içinde tekneye vardı. Kedi Oğlan, bize kendi gücünden birisinin buna sebep olduğunu açıkladı ve en önemlisi bu güce sahip olan kişi kimse kendisinden de daha güçlü olduğunu belirtti. Geri dönmeden evvel uzun seneler buralarda ikamet eden Bay Fend'e sürpriz olsun diye herkesi kumrucuya götürdüm. Ozan'ın sorması üzerine Bay Fend kendisi için oldukça hassas bir konu olmasına rağmen sakatlığına neden olan olayı anlattı.

Görevin Etkileri: Bir kere bu görev sayesinde kendileri dışında başka özel insanlar olduğu gerçeğini daha iyi idrak edebildiler. İzmir'e gitmemiz Bay Fend'in de takımla kaynaşabilmesini sağladı. Rüyacı, takımın en yaşlısı olarak gerektiğinde öne çıkabildiğini göstermiş oldu. Bunda daha çok Ozan'ın etkisi olduğuna inanıyorum. Kuzgun'un da kendisini gösterebildiği bir görev oldu, özellikle benim kendisinden istediklerimi hala yerine getirebileceğini de görmüş oldum. Görev esnasında hem Manuel ile hem de Starfell ile arasında bir etkileşim olduğu gözümden kaçmadı. İki tarafta Kuzgun'un kendisine ilgi göstermesi için uğraşıyor gibiydi. Kedi Oğlan için de sıradışı bir deneyim oldu. Belki de kendi gücüne bu kadar güvenen birinin bile korkabileceğini hepimiz gözlemlemiş olduk.

Vaka Kaydı No. 16:

Manuel'in Çizimi

Vakanın Özeti: Kedi Oğlan, Manuel ve Kuzgun bahçede yine bir araya gelmişlerdi. Bu sefer Manuel daha önce kimselere göstermediği bir çizimini gösteriyordu. Kedi Oğlan ve Kuzgun'un bakışlarından Manuel'in yaptığı bu çizimin hayra alamet olmadığı anlaşılıyordu.

Vakanın Etkileri: Kuzgun, Manuel'in yeteneğinin sınırlarından ilk defa endişe duymaya başlamıştı. Kedi Oğlan'ın kolyesi ve Manuel'in bu gizemli çizimi derken tamamen ilgisi başka konulara dağılmıştı. Manuel, Kuzgun ile bir arada bulunduğu ve konuşabildiği için mutlu görünüyordu.

Vaka Kaydı No. 17:

Sarhoş Starfell

Vakanın Özeti: Starfell gece uyumadan önce tekrardan mini barda vakit geçirmişti. Bu gece sarhoş olacak kadar çok içmişti. Manuel ve Kedi Oğlan ile sohbetlerinin bitmesi üzerine mini bara giden Kuzgun,

Starfell'i göremedi çünkü Starfell kütüphaneye gitmişti. Kütüphaneden, mini bara geri döndüğünde ise Kuzgun çoktan oradan ayrılmıştı. Mini bardan sarhoş olmuş bir şekilde ayrılırken Manuel ile karşılaşan Starfell onunla İzmir hakkında konuşmalarının ardından odasına yatmaya gitti.

Vakanın Etkileri

Manuel ve Kedi Oğlan ile gizli bir şekilde buluşan Kuzgun'un yaptıkları Starfell'in ilgisini çekmiş olmalıydı. Aralarındaki yakınlaşmaya rağmen birden mesafe oluşmaya başlamasına anlam verememişti. Bu sarhoş hallerinin gelip geçici olduğunu düşünüyorum, yine de bundan böyle özellikle görev yerlerinde sürekli Starfell'i yakınımda tutmaya karar verdim.

5. Gün

Bu gün planlanandan tamamen farklı şekilde geçmiştir, ama projenin kendisi için oldukça faydalı geçtiğini belirtmek gerekir. Proje ilk ortaya atıldığında en ağır eleştirileri getiren muhalefet partilerinden birisinde milletvekili olan Nazlı Ulugül'ün beklenmedik ziyareti takımın kendileri harici ilk özel insanlardan biriyle karşılaşmalarına vesile olmuştur. Bu alacakları yeni görevi bir av olarak görenler çoğunlukta olsa da görev hem eğitim açısından fayda sağlamış hem de projenin siyasi olarak daha çok kişi tarafından desteklenmesinin önünü açmıştır.

Vaka Kaydı No. 18:

İhtiyar General

Vakanın Özeti: Sabah uyandığımda bedenimi hareket ettiremediğimi fark etmiştim. İlk başta bunu inme ya da kalp krizi olarak düşünsem de yaşadığım sorunun daha farklı bir nedenden ötürü olduğunu anlamam fazla zamanımı almadı. Bedenim ihtiyarlamıştı, aynı İzmir'deki batık gemi gibi bedenimde zamanda ileriye gitmişti. Beni ilk olarak bu şekilde bulanlar Kuzgun ve Manuel olmuşlardı, daha sonrasında Bay Fend ve devamında diğerleri de odama girdiler. Kedi Oğlan bu duruma neden olanın İzmir'de araştırmaya gittiğimiz gemiye gücünü uygulayan kişinin yapmış olacağını belirtmişti ve kendisinin masum olduğunu dile getirmişti. Kuzgun beni yastıklarla daha rahat bir şekilde nefes almamı sağlamaya çalışırken Kara Altın'ın ve Starfell'in endişeli sesi kulağıma geliyordu. Birden bedenim tekrardan gençleşmeye başlamış ve şu anki yaşımda durmuştu. Bu kısa süren krizi atlatmamla beraber takımın moralinin bozulmaması için güler yüzlü olmaya çalıştım.

Vakanın Etkileri

Takım bu nedenini anlamadıkları krizi aştıkları için rahatlamıştı. Kedi Oğlan da kendisinin bu olayın nedeni olarak görülmemesinden ötürü rahat bir nefes almıştı. Bu beklenmedik gelişme Kuzgun'da hala eski dostluğumuzun izlerini görmemi sağlamıştı. İlk günlerde buna benzer bir şey yaşanmış olsa daha endişeli olurdum, ama hem yaşanılan bu garip durumun bende kalıcı bir etkiye neden olmaması hem de takımın benimle ilgilenirken göstermiş oldukları çaba kendime olan güvenin azalmaması için yeterli olmuştu.

Vaka Kaydı No. 19:

Kuzgun'un Ziyareti

Vakanın Özeti: Kuzgun herkes gittikten sonra yeniden beni odamda ziyaret etmiş ve bana kendi hazırladığı portakal suyunu getirmişti. Kuzgun'un eskisi gibi güvenini ve arkadaşlığını kazandığımı düşünmüştüm. Bu durumu kendisine belirttiğimde ise Kuzgun hala bir şeyin değişmediğini söyledi ve odadan çıktı.

Vakanın Etkileri

Maalesef bu yaşanılan krizdeki yardımları ve odama yaptığı ziyaretin geçici bir durum olduğunu ve Kuzgun'un bana artık neredeyse hiç güvenmediğini net olarak görmüş oldum. Bu yüzden Kuzgun'a daha çok dikkat etmem gerekiyordu. Onunla geçmişten beri gelen dostluğumuzun geri dönülmez bir şekilde zarar gördüğünü kabul etmeliyim.

Vaka Kaydı No. 20:

Nazlı Ulugül

Vakanın Özeti

Bugünkü eğitimin başlayamamasının nedeni habersiz bir şekilde gelen bir misafirdi. Milletvekili Nazlı Ulugül ile ofisimde özel olarak görüşürken tüm takım üyelerinin odalarında beklemelerini istedim. Özel insanların kimliğini saklı tutuyorduk. İstanbul'da bir patlama yaşandığını ve bu patlamadan özel insanlardan birisinin sorumlu olduğunu anlattı. Bu sorunu çözersek parti olarak projeyi destekleyeceklerinin sözünü verdi. Kapıdaki korumaların çıkarttığı sesler yüzünden konuşmamız yardım kaldı, Efla içeriye girmeye çalışıyordu. Efla sürpriz bir şekilde Nazlı Ulugül'ün psikoloğu çıkmıştı. Efla'nın bulunması Nazlı Ulugül'ün bize daha çok güvenmesine vesile olmuştu. Kısa bir konuşmanın ardından Nazlı Ulugül korumalarıyla birlikte tesisten ayrıldı.

Vakanın Etkileri

Bir günlük kayıp olarak da görülebilecek bu görevin projeye getireceği katkıları göz ardı edemezdim. Nazlı Ulugül gibi birisinin projeye destek vermesi siyasi olarak bizi rahatlatacak bir adım olacaktı. Aynı zamanda Efla'nın proje için ne kadar değerli olduğunu tekrardan görmüş oldum.

Vaka Kaydı No. 21:

Klik'in Keşfi

Vakanın Özeti:

Klik, Efla'nın odasında beklemediğini görünce Marker'ı da ikna etmiş ve ikisi beraber bahçeye çıkmışlardı. Marker, milletvekili ve korumalarının tesisten ayrılmalarını takip ederken Klik de bir şeylere odaklanmış vaziyetteydi. Klik'in özel yeteneğini bildiğimizden onun internete ve radyo dalgalarına ulaşmasını kısıtlayacak önlemler almıştık, ama benim yazdığım raporları göndermek başta olmak üzere görevlerimi düzgün yapabilmek adına internetin adadaki tesiste olması gerekiyordu. Bu yüzden her yerden internete girilemeyecek şekilde önlem almaya çalışsak da Klik internete girebileceği noktaları keşfetmeye başlamıştı. İnternete girip e-postalarını kontrol ederken Marker sayesinde uyarıldı ve ikisi tesise girdi. Onları o anda görsem gizlice yaptıkları bu eylemden dolayı uyarmam gerekirdi, ama raporları yazarken kayıtlarda gördüm bu yaptıklarını ve sonrasında görev anında ikisinin başına gelenlerden dolayı bu durumu es geçmeye karar verdim.

Vakanın Etkileri

Klik ile Marker'ın arasında birbirlerinin arkalarını kollayacak kadar güçlü bir arkadaşlığın geliştiğini görüyorum. İkisi de özel yetenekleri ile tehlikeli görevlerde işime yarayacak kişiler, bu nedenle bu arkadaşlığın projeye fayda mı zarar mı getireceğine emin olmam gerekiyor. Çünkü disiplinli birisi olan Marker'ın Klik'in ikna etmesiyle benden habersiz bahçeye çıkması ve özel yeteneklerini başkalarını gözetlemek için kullanmaya başlaması dikkat çekici bir gelişmedir.

Eğitim No. 4

Yeni Görev

Bugünkü derste dün yaşanılan olay hakkında bir tartışma yapmayı ve orada başımıza gelen sorunlara karşı bir dahaki sefer için nasıl önlemler almamız gerektiği konusunda bilgiler verecektim. Özellikle basın bundan sonra da uğraşacağımız şeylerin başında geliyordu. Ama bunun yerine yeni bir görevle karşı karşıyaydık. Marker bu görevin projeye sağlayacağı faydalara ilk dikkat çeken kişi oldu. Rüyacı ise bu av olarak görülebilecek göreve tepkisini göstermişti, bu beklenen bir durumdu zaten. Kuzgun neyse ki bu sefer herkesin önünde bana karşı çıkmamış ve olay yerini görene kadar yorum yapmamaya karar vermiş gibiydi.

Görev No. 2: Özel İnsan Avı

Görev Yeri: İstanbul

Görevde Öne Çıkanlar: Efla, Rüyacı, Ozan, Klik, Marker, Evren

Görevin Özeti

Olay yeri İstanbul'un Anadolu Yakası'nda Üsküdar'daydı. Avrupa Yakası tarafındaki askeri üslerden birinde jetten iniş yaptık ve Sirkeci'den Marmaray hattını kullanarak denizin altından Üsküdar'a ulaştık. Olay yerini inceleyen Bay Fend ve Marker mesleki yeteneklerini kullanarak fikirlerini öne sürdüler. Efla'nın da katkılarıyla nesneleri uzaktan patlatabilen bir özel insanın bu olaya neden olabileceği yönünde bir teori ortaya atıldı. Biz bunları konuşurken Klik'in kaçma girişimini fark edemedim. Evren onu fark eden olmuştu ve Klik onu elektrikle çarparak susturmayı başarmıştı. O anda neden bunu göremediğimizi bir türlü anlayamamıştım. Ama sonradan kayıtları tekrardan incelediğimde bu durumu ört bas edenin Rüyacı olabileceğine kanaat ettim, yine de elimde fazla kanıt olmadığından ve aramızın kendisiyle gergin olmasından ötürü harekete geçmemeye karar verdim. Klik, polisleri ve güvenlik önlemi olarak tüm özel insanlara takılan çipi de aşmayı başardıktan sonra bana durumunu haber veren bir mesaj gönderdi. En yakın arkadaşından acil bir mesaj aldığını belirtmişti ve onun yanına gittiğini söylemişti. Nesneleri uzaktan patlatabilme özelliği olduğunu tespit ettiğimiz kişinin adı Remzi Ulusoy'du, yani bize bu görevi veren milletvekilinin öz oğluydu. Ozan, kişinin yeteneğini bize bildirmişti. Efla da öngörüleri sayesinde Remzi'nin nereleri patlatabileceğini söylemişti ve ona göre etraftaki binaları boşaltmaya başlamıştık. Klik, arkadaşıyla konuşurken biz de bulundukları kafeteryaya giriş yaptık. Kafeteryanın yakınındaki dershane binasını patlatan Remzi ne kadar tehlikeli olduğunu bize göstermiş oldu. Efla'nın, Remzi'nin de psikoloğu olduğu ortaya çıkmıştı, ama ne yaparsa yapsın Remzi'yi sakinleştirememişti o da. Bu durumu bana bakışlarıyla belirtmesi üzerine Marker'a gerekli talimatları verdim ve Marker halihazırda beklettiği tabancasıyla Remzi'yi alnından vurdu. Klik, arkadaşı götürülene kadar cesedin başında bekledi. Nazlı Ulugül oğlunun ölümüne üzülmemiş gibiydi ve başarılı olduğumuz için bizi tebrik etmişti. Evren'in de hastaneye ulaştırılmasını sağladıktan sonra tesise dönme vaktimiz gelmişti.

Görevin Etkileri

Olay yerine giderken Kuzgun'a, Bay Fend'in İzmir'e olan yolculuğumuzda olduğu gibi İstanbul'da bulunmamızın iyi geldiğini görebiliyordum. Manuel ile geçirdikleri vakitin arttığı da gözle görülen bir başka değişiklikti, genelde hep yan yana duruyorlardı ve konuşuyorlardı. Özel insan avının sonucu nedeniyle Rüyacı'ya hak vermeye başlamıştı. Rüyacı'nın pişmanlığı yüzünden okunuyordu. Bana olan nefreti yanlış bir karar almasına neden olmuş gibi duruyordu,

Ozan'a da hiç bir şey anlatmamıştı. Klik, arkadaşının kaybından ötürü Evren'e vermiş olduğu zararın farkına varamamıştı. Marker'ı arkadaşının ölümünden dolayı suçluyordu. Starfell, kendisi gibi tehlikeli güçleri olan insanların çevrelerinde azımsanmayacak kadar çok olduğunu iyice fark etmişti. Onu bilerek yanımda tutuyordum, görev boyunca da yakınımda olmasına özen gösterdim. Bir yandan da Manuel'in Kuzgun'a olan yakınlaşmasını sürekli gözlemliyordu ve bunu kıskançlıkla karşılıyordu. Kuzgun'un Starfell'deki bu durumu fark ettiğini düşünmüyorum. Bay Fend bacağı nedeniyle rahatlıkla dolaşamamış ve Marker kadar olay yeri incelemesinde yardımcı olamamıştı. Marker ise hem mesleğiyle hem de özel yeteneğiyle öne çıkmaktan ötürü memnundu görev boyunca, ama Klik ile arkadaşlığının zedelenmesi onu da üzmüştü.

Vaka Kaydı No. 22:

Klik'in Üzüntüsü

Vakanın Özeti

Klik tesise vardığımız gibi odasına kapanmıştı. Marker onunla konuşmak istemiş, ama Klik, bir daha kendisiyle konuşmak istemediğini belirtmişti kendisine. Bu durum Marker'ın yaptıklarını sorgulamasına neden olmuştu.

Vakanın Etkileri

Klik özel yetenekleri ile önem teşkil ediyordu. Bu yüzden gün içerisinde yaptıklarını affetmeye çalışmıştım. Şimdi de arkadaşının kaybıyla üzüntü içerisindeydi. Marker bu zamana kadar hep yetenekleriyle gurur duymuştu, ilk defa Klik'in sözleri üzerine kendisini sorgulamaya başlamış gibi görünüyordu. Bu durumun getireceği zararlar için acilen önlem almam gerekiyor.

Vaka Kaydı No. 23:

Gece Buluşması

Vakanın Özeti

Kuzgun, Manuel ve Kedi Oğlan ile yeniden bahçede bir araya gelmişti ve Manuel'in kimselere göstermediği gizemli çiziminden bahsetmeye devam etmişlerdi. Manuel'in çiziminde ilk defa bir tarih eklemiş olduğunu konuşuyorlardı. Kuzgun, çizimden ötürü endişeli olsa da Manuel'e kızamıyordu, onu kırmak istemiyor gibi görünüyordu.

Vakanın Etkileri

Kedi Oğlan'ın proje ile pek ilgisi kalmamıştı. Benim başıma gelen sabahki gizemli olay ve Manuel'in çizimleri onun buradaki ilgisini çeken şeylerdi. Manuel, daha çok Kuzgun'un kendisiyle yeniden ilgileniyor olmasından ötürü mutlu görünüyordu, arkadaşlarıyla aynı şekilde çiziminden ötürü endişelendiği söylenemezdi. Kuzgun ise Manuel'e bir arkadaş olarak yardımcı olmak istiyor olsa da Manuel bu tutumu yanlış yorumluyor olmalıydı.

Vaka Kaydı No. 24: Uykusuz Efla

Vakanın Özeti: Efla'nın da bugünkü olaydan etkilendiğini tahmin ediyordum. Bir psikolog olarak mesleğinin gerektirdiği gibi yardımcı olamamıştı. Bu durum uykusuzluk olarak kendisini göstermişti. Gece boyu uyuyamamış ve ailesinin fotoğraflarında teselli bulmuştu.

Vakanın Etkileri

Efla'nın ailesine olan özlemini ortaya çıkartmıştı yaşadıkları. Geçmişten tanıdıkları görmek belki de ona çok iyi gelmemişti. Mesleğinde başarısız olmak da kabul edemeyeceği şeylerden birisiydi. Ama o da

öngörülerine göre hareket etmiş ve Remzi'nin her durumda birilerine zarar vereceğini bizden daha iyi fark etmişti. Yapabileceğimiz başka bir hamle kalmamıştı.

6. Gün

Bugün bu raporu neden doldurduğumu bile bilemiyorum. Ama tarihe kayıt düşmek adına bugün yaşananları da not düşmek istiyorum. Vatan sevgimle yer aldığım projeyle ilgili bugün içerisinde öğrendiğim bazı gerçeklerin bilinmesi gerekebilir, ileride benzer işlere kalkışmak isteyenler için rehber niteliğinde olacaktır.

Vaka Kaydı No. 25:

İklime Bulut

Vakanın Özeti

Sabahın erken saatlerinde Manuel'in binanın dışında bir kadınla konuşmakta olduğunu gördüm. Başta Leydi Kuzgun olabileceğini düşünmüştüm, ikisinin arasında ilerlemekte olan ilişkinin farkındaydım. Ama konuştuğu kişi farklı birisiydi, tesisten çıktığımda o kişinin başkanımızın asistanlarından İklime Bulut olduğunu fark ettim ve kendisine hoş geldiniz demek için yanlarına gittim. Bir sorun olup olmadığını sorduğumda kendisi bana her şeyin yolunda olduğunu belirtti, ben de Manuel'e Bayan Bulut'un kim olduğunu açıkladım. Ama benim de bilmediğim şeyler vardı. İklime'nin aynı zamanda gizemli Kedi Oğlan'ın nişanlısı olduğunu öğrendim. Bu şaşırtıcı bilgi karşısında ne diyeceğimi bilememiştim. İklime'yi içeri buyur ederken Manuel'e de diğerlerine haber vermesini söyledim. Kedi Oğlan durumdan haberdar değildi, herkes odalarından çıkarken o da Kara Altın ile sohbet ediyordu. Manuel, gelen kişinin kim olduğunu söylediğinde isim Kedi Oğlan'a bir çağrışım yapmamış gibiydi, devamında ise Manuel konuğun aynı zamanda Kedi Oğlan'ın nişanlısı olduğunu ilave etti.

Vakanın Etkileri

Projenin başından beri ordunun daha çok Kedi Oğlan ile ilgilendiğini ortadaydı, ama bunun nedeni bana tam olarak asla anlatılmadı. Bayan Bulut'un habersiz ziyaretinin şüpheli olduğu açık olsa da nasıl karşılık vermem gerektiğini bilemiyordum, çünkü tamamen bilmediğim sularda yüzmeye başladığımı hissediyordum. Manuel'in bakışlarından durum hakkında Kedi Oğlan ile önceden konuştuğunu ve bazı şeyleri benden daha iyi anladığını fark etmiştim.

Vaka Kaydı No. 26:

Rüyacı'nın Ziyareti

Vakanın Özeti

Klik dışında herkes toplantı salonuna gidiyordu. Klik hala dün yaşadıklarını atlatamamıştı. En iyi arkadaşı Remzi'nin ölümü ve bu ölümde bizzat Remzi'nin annesinin ve burada kendisine yakın gördüğü ekip üyelerinden Marker'ın parmağının olmasını hazmedemiyordu. Rüyacı Ozan'da bariz bir şekilde görülebileceği üzere gençlerle iyi anlaştığını düşünüyordu, bu nedenle Klik'e de yardımcı olabileceğine inanıyordu. Odasına onu görmeye gitmişti. Konuşmalarında Klik'in İstanbul'daki kaçışında ona yanılsamalarıyla yardımcı olduğunu itiraf etti ve devamında yıllar önce trafik kazasında nasıl ailesini kaybettiğini anlattı. Sohbetleri Klik'e gerçekten yardım etmişti ve kendisini artık daha iyi hissediyordu. Rüyacı'nın ikna etmesiyle odadan çıkıp toplantı salonuna gittiler ikisi beraber.

Vakanın Etkileri

Rüyacı'nın burada bulunmasının fayda sağlayacağını biliyordum. Aramızdaki gerginliğe rağmen onun projeyi bozma girişimlerini (ilk günü ekipten birisinin ayrılmasına karar verildiğine dair hayali bir emir aldığımı görmem gibi) alttan alıyordum. Çünkü farkında olmasa da çoğu zaman projenin iyiliği için bir şeyler yapıyordu, İzmir'de basın karşısında tüm takım adına sözcülük yapması ve bu olayda Klik'e yardım etmesi buna örnekti. Klik'in de Remzi'yi neden vurmak zorunda kaldığımızı biraz olsun anlamış olduğunu düşünüyordum. Efla'nın ortada başka bir olasılık görmemesinden ötürü Marker'ın bir daha patlama olmadan düşmanı vurması görevin olabilecek en iyi neticesiydi.

Vaka Kaydı No. 27

Kedi Oğlan Krizi 2

Vakanın Özeti

Kedi Oğlan bir türlü toplantı salonuna gelmeyince İklime Hanım nişanlısını kendisi getirmek istedi ve her şey bu andan sonra tepetaklak olmaya başladı. Kedi Oğlan kendisini tuvalete kapatmıştı. Anlaşılan İklime'nin gerçek olduğuna inanmıyordu ve bu yaşadığı durum tekrardan eğitimin başladığı gündeki gibi bir krize neden oldu. Kedi Oğlan'ın özel gücünü açığa çıkartmasıyla her yer paslanmaya başlamıştı, bunu ilk fark eden Kara Altın oldu. Ozan'a Kedi Oğlan'ın gücü etki etmeyecekti, bu yüzden kendisi durdurmak için tek başına gitmek istedi ama Rüyacı ve ben buna izin vermedik. Kara Altın tartışarak zaman kaybedilmesinin önüne geçmek istedi ve toplantı odasını terk etti, giderken de kapıyı altına dönüştürdü. Bunu yapma nedeninin peşinden bizim geleceğimizi düşünmüş olması olduğunu daha iyi anlıyorum artık. Starfell'in de takım arkadaşının ardından gitmesini ben kendisinin tehlikeli bir durum oluşturabileceğinden korktuğum için engelledim. Manuel bir çizim yaparak bizi tesisten dışarıya götürebileceğini söyledi, o çizimini yaparken herkes odanın uçlarına doğru ilerledi. Tesisin her yeri paslanmak üzereydi. Bay Fend'in değneğini düşürmesi üzerine geride kaldığını gören Starfell ona yardım etti, hiçbir takım arkadaşının geride kalmasını istemiyordu. Çizim bittiğinde kendimizi tesisin dışındaki koruda bulduk, Kara Altın dışında hepimiz güvendeydik. Starfell bu durumu fark ettiğinde öfkeli bir şekilde Manuel'e neden arkadaşını çizmediğini sordu ve Manuel herkesin kurtuluşunu garanti altına almak istediğini söyledi. Bu sırada tesis kendiliğinden düzelmeye başlamıştı. İklime bir şekilde nişanlısını kendisinin gerçek olduğu hususunda ikna etmiş olmalıydı.

Vakanın Etkileri

Kedi Oğlan'ın çıkartmış olduğu bu krize karşı takımı iyi yönetmeyi başaramamıştım, İklime'nin tesise gelişi ve devamında gerçekleşen olaylar tamamen hazırlıksız yakalanmama neden olmuştu. Kedi Oğlan benim için tamamen tehlikeliydi, onu takımın bir parçası olarak görmemi zorlaştırıyordu ki zaten kendisi de çoğu zaman izole bir şekilde tesiste bulunmaktaydı. Starfell'in Ağrı'da yaşadıklarının etkileri buradaki krizde de karşısına çıkmıştı, Kara Altın'ın peşinden gitmek istemesi, Bay Fend'e hiç düşünmeden yardım etmesi ve Manuel'e saldırmasında yaşadıklarının etkisini fark etmemek olanaksızdı. Manuel'in de gücünü kullanmada insanlarla olan ilişkilerindeki gibi özgüven sorunu yaşaması ilk defa bu kadar büyük bir meseleye dönüşmüştü, bu durumun yavaşça onu çekingen ve korkak biri yapmaktan çok bencil birisine dönüştürmeye başladığından şüphe ediyorum.

Vaka Kaydı No. 28: Kıyamet Çizimi

Vakanın Özeti: Manuel'in son yaptığı hareketin

ardından ondan şüphe duymaya başlamıştım, o Kuzgun ile uzakta iken ben de onun çizimlerine göz atma fırsatı yakaladım. İlk defa bir çizimine tarih attığını görmüştüm, yarını gösteriyordu tarih. Çizimde ben de vardım ve idam sehpasında boynuma ip asılmak üzereydi. Patlamak üzere olan bir adam ve arka planda dünyanın kendisi çizilmişti. Starfell'in tüm dünyayı etkileyecek şekilde patladığı bir an olmalıydı.

Vakanın Etkileri

Kendime Manuel'i gerektiği kadar kontrol etmediğim için kızmıştım. Manuel'in gücünün sınırlarını bilmediğimizden çizimin gerçekleşme ihtimali hakkında yorum yapamıyordum. Daha çok neden böyle bir çizim yaptığıyla ilgileniyordum, anlaşılan Manuel de Kedi Oğlan kadar ne yapacağı tahmin edilemeyen bir yapıya sahipti.

Önemli Not

Tesisin bu kısımlarında kayıt alabilecek kameralar olmadığından takım üyeleri arasında yaşanması olası hiçbir olayı sonradan inceleyip vaka kaydı oluşturamama neden olmuştur.

Vaka Kaydı No. 29

Ada Çıkartması

Vakanın Özeti

Projenin yürütücüsü ve ordunun en yetkili ismi Genel Kurmay Başkanı Ahmet Çakal adaya sanki bir düşman bölgesini ele geçirmeye gelmiş gibi bir çıkartmayla bizleri şaşırtmıştı. Ben tek başıma onları karşılamaya gitmiştim. Şaşkınlığımı saklayamıyordum. Kendi milletimin askerleri bana silah doğrultuyordu. Proje ile tam olarak nasıl bir bağlantısı olduğunu bilmediğim bir ayrıntı, Leydi Kuzgun'un da yer aldığı yıllar önce arkeolojik bir kazı çalışmasında bulunan bir piramitten çıkartılan gizemli bir kolyeyi Ahmet Çakal'ın takıyor olduğuydu. Bana ofisime gitmem söylenmişti. Emirlere uymak zorundaydım. O esnada takım üyelerimin bir kısmının Starfell liderliğinde askerlerle çatışma kararı aldığını bilmiyordum, Kuzgun ve diğerleri tesise girip Kedi Oğlan, İklime ve Kara Altın'ı bulup kaçmayı planlamışlardı. Starfell, Rüyacı, Bay Fend ve Marker da askerleri oyalayacaklardı. Starfell ilk olarak konuşma taraftarıydı neyse ki. Bu yüzden herhangi bir çatışma durumu olmamıştı, Ahmet Çakal takım üyelerinin bir araya gelmesini istemişti. Ben de o sırada askerlerle beraber tesisten çıkıyordum. Takımın askerlerin taşımış olduğu kişiyi fark etmeleri fazla vakitlerini almamıştı. Leydi Kuzgun, Kara Altın'ın ölü bedenine ilk giden oldu ve ona vedasını sadece Ahmet Çakal'ın anlayabildiği Tibet dilinde yapmıştı. Kedi Oğlan ve nişanlısını yakalayıp hapsetmiştik, Kara Altın'ın ölümünden sorumlu olan Kedi Oğlan'dı, bu nedenle yaşamış olduğu pişmanlığın neticesinde fazla zorluk çıkartmamıştı. Ahmet Çakal takım üyelerini tesisin içerisine davet etti ve onlara açıklamada bulunacağını söyledi. Yaptığı uzun bir konuşmaydı, ama kısaca projenin aslında Kedi Oğlan için yapılmış bir tuzak olduğunu ve yine de istersek sözde bilinen amacını gerçekleştirebileceğimizi anlattı. Daha sonrasında Kedi Oğlan, nişanlısını ve Kara Altın'ın cesedini de yanlarında götürerek adadan ayrıldılar. Tüm takıma bu projeyi sona erdirmek istemediğimi anlattım, onlar da sessizlik dışında bir yanıtta bulunmadılar.

Vakanın Etkileri

Bu yaşananlar bende derin bir etki yaratmıştı. Bu nedenle diğerlerinin neler yaşadığını tam olarak inceleyecek fırsatı bulamadım. Projenin tamamen bir kukla oyunu olduğunu anlamıştım. Bugünkü rapor başta olmak üzere bu zamana kadar yazdığım vaka kayıtlarının da birileri tarafından okunup okunmadığını

bilemiyorum. Ama yine de ben yazacağım son güne kadar ve projeyi de sonuna kadar götüreceğim. Yine de takım üyeleri ile ilgili yorum yapmam gerekirse özellikle Starfell ve Rüyacı'nın gün içerisinde yaptıklarını unutamam, onlardaki gözle görülür değişim gerçekten de dikkate değer.

Ölüm Kaydı No. 1:

Kara Altın

İzmir'de kendisiyle karakolda tanıştığım ilk günü gücüyle beni etkilemeyi başarmıştı. Ama asıl kendisinden etkilenmem orada evsiz çocuklarla olan ilişkisine tanık olmamla olmuştu. Göründüğünden daha yumuşak başlı ve iyi bir insandı. İnsanlık adına iyi bir şeyler başarmak istiyordu ve projede bu yüzden yer almak istiyordu. Yersiz esprileriyle ve gereksiz yorumlarıyla belli bir zamandan sonra kimse tarafından ciddiye alınamaz bir hale geldi. Bay Fend'e olan kini kısa sürmüştü, burada bu konu yüzünden belirgin bir hadise yaşanmadı. Starfell takım içerisinde en iyi anlaştığı kişiydi. Tesise gönderilen askerlerle olan çatışmada gücünü kullanarak koltukları demirden sığınaklara dönüştürmesiyle öne çıkmayı başarmıştı. Derslere en çok ilgiyi gösterenlerden biriydi, gerçekten de bir şeyler öğrenmek istediğini görebiliyordum. Kedi Oğlan'a kendisinin takımdaki en pasif kişi olarak gördüğüyle ilgili serzenişte bulunurken birazdan vefat edeceğini kimse bilemezdi, Efla bile çünkü o da Kedi Oğlan oldu mu bir öngörüde bulunamıyordu. Kedi Oğlan'ın çıkartmış olan ilk krizde takım bir arada güçlerini kullanarak krizi çözmüştü. Kara Altın buna güvenmiş olmalıydı. Aralarındaki tartışmayı sona erdirebileceğini düşünerek kendisi tek başına önden gitti ve onu canlı olarak son görüşümüz oldu. Kedi Oğlan'ın gücünün etkisine girerek son nefesini vermiş olmalıydı, benim geçen gün başıma geldiği gibi aniden yaşlanarak ölmüştü yüksek ihtimal. Kedi Oğlan gücünü geri alsa da artık ölen kişiyi geri getiremiyordu. Kara Altın ölmüştü, kimse ona yaşamını geri veremezdi. Kendisini saygıyla hatırlayacağız ve en önemlisi İzmir'e bir daha döndüğümde Kara Altın'ın ilgilendiği çocuklar artık benim sorumluluğumda olacak, bu kendime verdiğim bir sözdür.

Vaka Kaydı No. 30

Kıyamet Konuşması

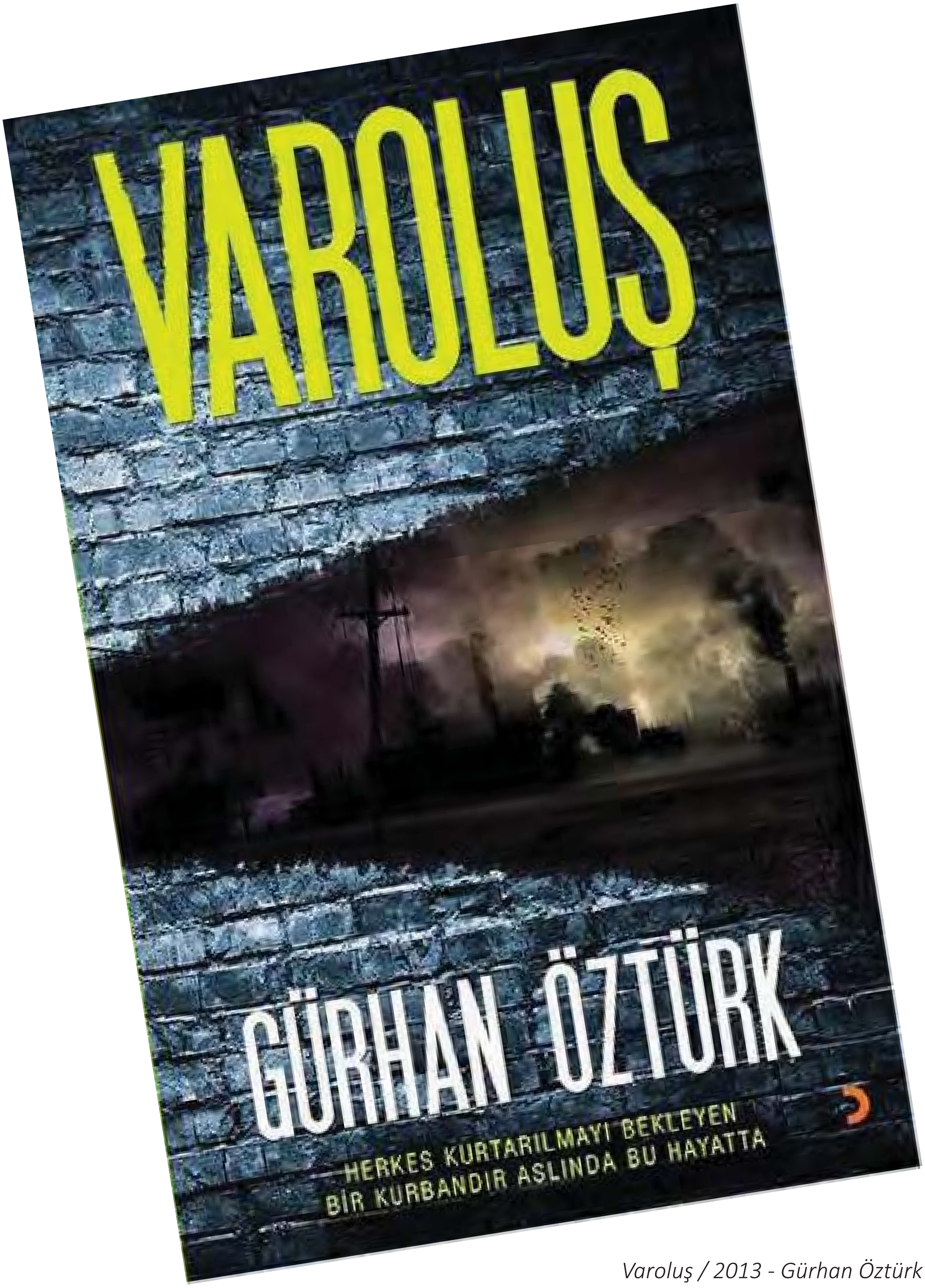
Vakanın Özeti

Ofisimde Manuel ve Kuzgun ile özel olarak konuşmak istemiştim. Manuel ile Kuzgun'un artık tamamen birbirlerine yakın olduklarını görebiliyordum. Anlaşılan takımdan uzakta kaldıkları zamanlarda iyice yakınlaşmışlardı. Manuel'e çizimi sordum, özellikle ne amaçla çizdiğini. Kedi Oğlan'ın ilk krizinde başına gelenlerden ötürü aniden içinde duyduğu bir öfkeden bahsetti, fazla diyecek bir bahanesi yoktu. Kuzgun'un da Manuel'in elini sıkarak cesaret vermekten başka elinden bir şey gelmiyordu.

Vakanın Etkileri: Bu konuşmayı neden yaptım ben de bilmiyorum, belki de aklımca biraz olsun mantıklı bir açıklama duymak istemiştim. Ama bugün yaşadıklarımdan sonra artık ortada mantık diye bir şey kalmadığını görebiliyordum. Manuel pişman ve üzgündü. Kuzgun da şüphe çekecek kadar sessizdi, genelde daha aktif bir insan olarak onu tanıdığımdan bugünkü halleri pek onu tasvir etmiyordu. Ama bugün garip hadiselerle dolu geçmişti, bu nedenle kimseyi suçlayamazdım.

7. Gün

(Gün içerisinde bir rapor gönderilmemiş veya hiçbir vaka kaydı işlenmemiştir.)

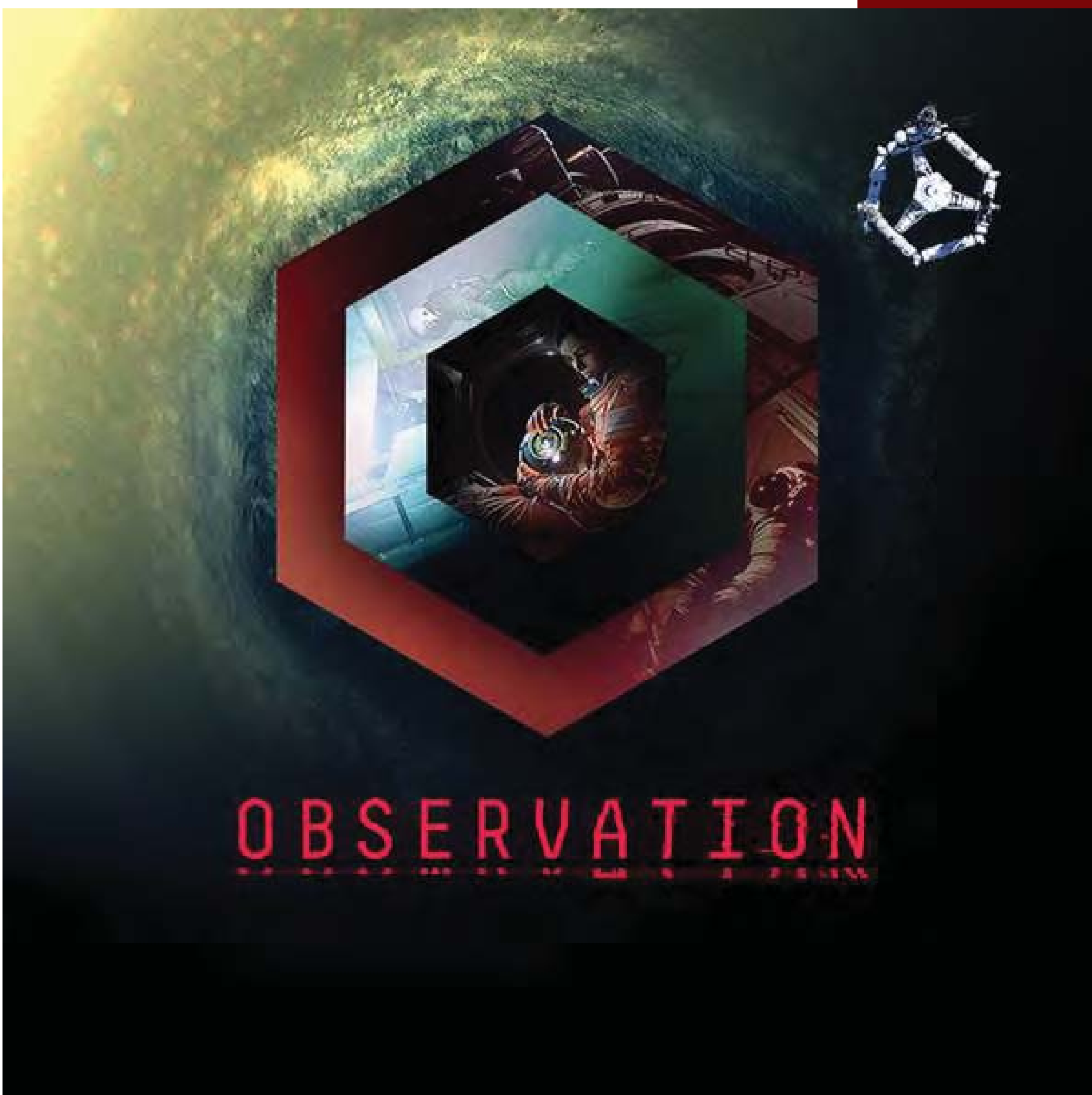
Varoluş / 2013 - Gürhan Öztürk

Commander64 Günlükleri

Muhittin Yağmur Polat

Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu

Observation (Gözlem), İskoç oyun stüdyosu No Code tarafından geliştirilen ve Devolver Digital tarafından yayınlanan bir macera-bulmaca video oyunudur. Bilimkurgu-gerilim olarak da tanımlanmaktadır. Oyun Microsoft Windows ve PlayStation 4 için 21 Mayıs 2019 tarihinde piyasaya sürülmüştür. Oyunda 2001: A Space Odyssey (2001: Bir Uzay Destanı-1968), Gravity (Yerçekimi-2013), Life (Hayat-2017),

Event Horizon (Ufuk Faciası-1997) ve Interstellar (Yıldızlararası-2014) gibi "uzayda kapana kısılma" temalı bilimkurgu filmlerine pek çok göndermeler yapılmaktadır [1].

Oyunda bir uzay istasyonunun yapay zekasının bakışı açısıyla, Dr. Emma Fisher'ın ani ve gizemli bir şekilde kaybolan ekibine neler olduğunun ortaya çıkartılmaya çalışılıyor. Oyuncu olarak bu yapay zeka SAM rolünü üstleniyoruz. Emma'nın istasyona, yok olan mürettebata ve S.A.M'ye neler olduğunu keşfetmesine yardımcı olmak için istasyonun kontrol sistemlerini, kameralarını ve araçlarını kullanıyoruz [2].

Hikaye, 2026 yılında Dünya'nın yörüngesindeki çok uluslu uzay istasyonu Observation'da başlıyor. Bilinmeyen bir olay sonucu istasyon güçsüz ve dönmesi durmuş halde devre dışı kalır. İstasyonun tıbbi memuru olan Dr. Emma Fisher, Houston'ın yanı sıra mürettebatın diğer beş üyesiyle olan irtibatını yeniden kurmaya çalışıyor. Dr. Fisher, istasyona entegre edilmiş, sistemleri ve işlevlerini kontrol eden SAM'i yeniden başlatmayı başarır. SAM, neler olduğunu bulmak için temel teşhisleri gerçekleştirdikten sonra, bilinmeyen bir konuma koordinatlar içeren bir ileti alır. Ardından istasyon sağır edici bir sesle birlikte şiddetle sarsılmaya başlar. SAM, sinyalden etkilenerek Emma'ya yanıt vermez, o esnadan arabiriminde titreşimlerle birlikte 'Onu getir!" ifadesi görünür [1].

Belirsiz bir süre bilinçsiz hale gelen Emma'nın görüşü iyileşir ve kendine gelir. SAM'a derhal kendi kendine tanı koymasını söyler. SAM, anormal etkinliğin temel verilerinin çoğunu kaybetmesine ve istasyon alt

sistemlerinin çoğunun bağlantısının kesilmesine neden olduğunu Emma'ya söyler. Ayrıca, kayıp olan ve onlarla temas kurulamayan diğer mürettebat üyelerini hala bulamamaktadır [1].

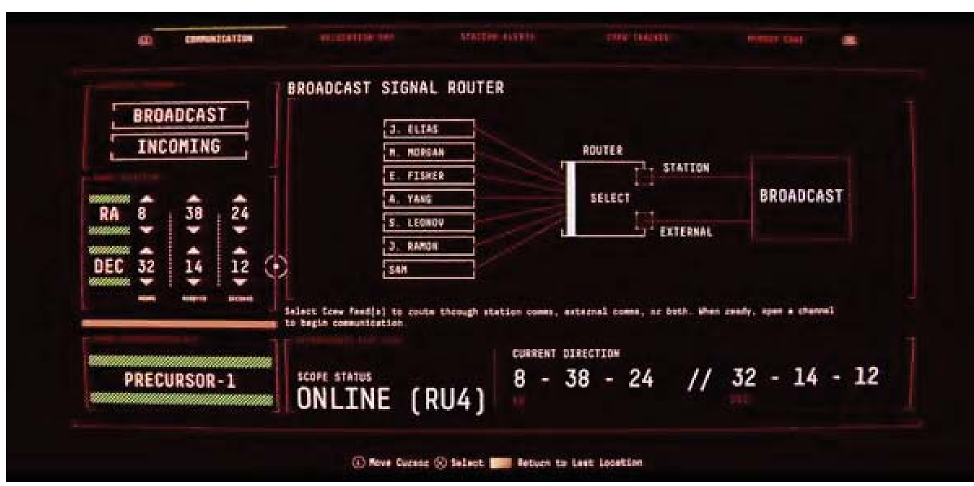
SAM, çok uluslu bir uzay istasyonunu izleyen Sistem Yönetimi ve Bakımı (SAM) yapay zeka yazılımının kısaltmasıdır. Başlangıçta, oyuncunun görüş alanı mürettebatın SAM'i yerleştirdiği yerlerle sınırlıdır. Ancak oyun ilerledikçe SAM çekirdek varlığını istasyondaki modüller arasında taşıyabilir ve bu modüllerdeki kameraları ve elektronik diğer ekipmanları kontrol edebilir. Ayrıca, istasyonda ve istasyonun dışındaki insanlar için yaşanmaz olan düşman ortamlarda SAM'in daha serbestçe hareket etmesini sağlayan küçük küresel problarda vardır. Oyuncu, SAM aracılığıyla istasyonun kapaklarını açma veya kapatma, güvenlik sistemlerini aktive etme ve benzeri çeşitli unsurlarını kontrol edebilir, verilen belirli görevleri yerine getirmek için talimat verebilir. Sam ilgili bir görev öğesini (bir istasyon modülünün durumu gibi) bularak yanıt verebilir ve mürettebata rapor verebilir [1].

Gözlem gerçek bir Uluslararası Uzay İstasyonununa benzemektedir. Dizüstü bilgisayarlar, bilim ekipmanları, vakumla kapatılmış uzay gıdaları ve mürettebatın kişisel etkilerinin izleri ile doludur. Yukarısı veya aşağı olmayan, klostrofobik koridorların ile düşük teknoloji garip bir yerdir. Çok yakın bir

zamana kadar bilim deneyleri yapan, sosyalleşen, Dünya'nın yukardan nasıl göründüğünü izleyen insanlarla hayatla dolu olan bu yerde şimdi çok güçlü bir yalnızlık duygusu vardır. Dr. Fisher yalnızdır, ancak sıfır yerçekimi ile istasyondan süzülürken etrafında yok olan ekibin sesleri yankılanmaktadır [3].

Observation Uzay İstasyonu'ndaki olan garip olayların sebebini bulmak ve ekibe neler olduğunu çözmek için harcayacağımız heyecan dolu saatler bizleri bekliyor…

Kaynaklar

1- Wikipedia
2- Mobygames
3- Pcgamer

Roman - İkinci Kitap - Bölüm -4

Aysun Erdoğan

Kapının İncisi

BOĞLAÇ VERAN SAPAS'I

Oktay, kulaklarını sağır eden tezahüratlar eşliğinde zor da olsa gözlerini açabilmişti. Başına aldığı sert yumruk darbesi onu bir hayli sarsmıştı.

Eli ile ağrıyan başını tuttu. Çevresine bakındı. Albay Hakan Çelik, kendisinden uzak olamayan bir yerde baygın bir şekilde yatmaktaydı. Sürünerek onun yanına doğru ilerledi. Parmaklarını hafifçe boynuna bastırarak şah damarını kontrol etti. Düzgün ve güçlü bir şekilde damar atışı devam ediyordu. Komutanının hala yaşadığını bilmek onu biraz olsun rahatlatmıştı. Başını kaldırarak etrafına bakındı.

Geniş ve düz bir alandaydı. Eli ile sert ve pürüzsüz zemini hissediyordu. Başını kaldırarak oldukları alanı incelemeye başladı. Bulundukları yerden üç metre kadar yukarıda, insanların alanı rahatça görmeleri için yukarıya doğru basamak şeklinde yapılmış olan oturma alanları, hınca hınç bir şekilde NARHALT halkı tarafından doldurulmuştu. Sadece kendisinin duyabileceği bir ses ile mırıldandı; "Burası bir arena!"

Ayağa kalkıp arenanın etrafına bakındı. Çok büyük bir alanın ortasındaydılar. Kendisini futbol sahasında gibi hissetmişti. Tek farkla ki sahada sadece üç kişi vardı.

Bakışları, arenanın kenarına sinmiş bir şekilde duran küçük kıza takıldı. Çocuğun başı önünde, elleriyle küçük yüzünü kapamış hıçkırarak ağlıyordu. Arenanın soğuk zemininde yere oturmuş, sahipsiz ve garip kalmış bir şekilde boynunu bükmüş, öylece duruyordu. Onun bu hali Oktay'ın içini acıtmıştı.

Küçük kızın yanına doğru ilerledi. Yanına diz çöküp eliyle başını okşadı. "Sen iyi misin?" diye sordu.

Kendisiyle konuşulduğunu anlayan çocuk başını kaldırıp Oktay'a doğru baktı. Oktay kızı tanımıştı. Bu

çocuk Emin Doğaner'in Narhaltlı bir kadından doğmuş olan kızıydı.

İçi garip duygular ile dolmuştu. "Şimdi bu küçük kız benim kardeşim mi?" diye içinden geçirmişti. Onun tatlı güzel yüzüne merhamete baktı. Tuhaf bir şekilde, asla tatmadığı kardeşlik duygusunu tüm benliğinde hissetti. Ve bu duygu çok hoşuna gitmişti.

Elini küçük kardeşinin ağlamaktan ıslanmış olan yanağına doğru uzattı. "Sen benim kardeşimsin."dedi. Küçük kız, daha önce taht odasında gördüğü ve babasına benzettiği bu genç adamın abisi olduğunu öğrenince içini bir umut kırıntısı kaplamıştı. Artık tek başına mücadele etmek zorunda değildi. Kendisine uzatılan bu kardeş elini büyük bir memnuniyetle kabul etmiş ve abisinin kollarına kendisini atmıştı. İki kardeş birbirlerine sıkıca sarıldılar. Oktay'ın onu kucaklaması küçük kızı biraz rahatlatmıştı.

Oktay, kız kardeşiyle sakin bir ses tonuyla konuşmaya başladı. "Korkma artık. Yalnız değilsin. Yanında biz varız. "Yerde baygın bir şekilde yatan komutanına doğru baktı. "Komutanım ve ben seni yalnız bırakmayacağız."

Başını Hakan'a doğru çeviren minik kız, şaşkınlıkla konuşmaya başladı. "Ama o iyi değil ki!"

"Şimdi uyanır, merak etme. Benim komutanımı öyle kolay devrilecek bir adam değildir."

Oktay, kardeşini kucağına almış bir halde ayağa kalkmıştı. Albay Çelik'in yanına doğru ilerledi. Onun yanına gelince dik bir şekilde durarak, tribünleri dolduran seyircilere doğru baktı. Gözleri aradığı kişiyi sonunda bulmuştu. Boğlaç Hamane'nın gözlerinin içine doğru bakarak herkesin duyabileceği bir şekilde yüksek sesle konuşmaya başladı.

"Ben Oktay Doğaner. Emin Doğaner'in oğluyum. Ve herkes bilsin ki babam ile gurur duyuyorum. O hain değildi. Ülkesine ve Halkına bağlı, şerefli bir Türk askeriydi. Babam Türk oğlu Türkdü. Sizin, onu benliğinden uzaklaşması için yaptığınız her şey boşa gitmiştir. Ne yaparsanız yapın sonunda kendi benliğine geri dönmüştür."

Elini Boğlaç Hamane'ye doğru uzatarak; "Babam asla Boğlaç Hamane'nin köpeği olmamıştır. Ben ve kız kardeşim de babamızın yolundan gideceğiz ve asla ona boyun eğmeyeceğiz."

Yerde yatan Hakan nihayet kendisine gelmişti. Zorlansa da ayağa kalkmaya çalışıyordu. Bedeninin her yeri acıyordu. Sonunda ayağa kalkmayı başardı. "Neler oluyor?" diye Oktay'a sordu.

"Bizi herkesin gözü önünde idam edecek şerefsiz." Oktay komutanına cevap verdikten sonra nefretle Boğlaç Hamane'ye doğru baktı.

Etrafta ki kalabalık Hakan'ı şaşırtmıştı. "Biz neredeyiz? Arena mi burası?"

Küçük kız Hakan Çelik'e cevap verdi. "Burası Boglaç Veran sapası. Genelde idamlar burada, halkın gözü önünde yapılır."

"Demek bizi burada öldürecekler." Küçük kıza hitap ederek; "Birlikte ölmek şerefine nail olduğum küçük hanımın ismini öğrenebilir miyim?"

Oktay'ın kucağında ki küçük kız, aynı Hakan'ın ona davrandığı gibi saygılı bir şekilde sorusuna cevap vermişti.

"Asya efendim. Benim adım Asya. Miranka Emin Doğaner ile Narhaltlı asillerden olan Ayaca Doganer'in kızıyım."

Hakan, ağzıyla küçük bir "O" işareti yaptı ve bir umut kırıntısı olabilir düşüncesiyle Asya ile konuşmaya

devam etti. “Ben de Albay Hakan Çelik. Tanıştığımız memnun oldum.Acaba bu yer hakkında bilgi sahibi olma ihtimalin var mı?”

Asya bilmiş bir edayla Hakan’ın sorusuna cevap verdi.

“Biraz biliyorum. Dedem bu Sapasın mimarıdır. Bana bu yer hakkında bazı bilgiler anlatmıştı. Bana sürekli olarak bu bilgilerin çok önemli olduğunu ve bir gün hayatımı kurtarabileceğini söylerdi. Zemin çok parçalı olarak yapılmıştır. Zeminin altında da bir çok tuzaklar var. Bundaki amaç ise hiç bir idamın diğeri gibi olmasını istememeleridir.”

Duydukları karşısında şaşıran Hakan etrafına daha dikkatli bakmaya başlamıştı. Bir çıkış yolu arıyordu. Narhalt halkının yüzündeki vahşi ihtirası olduğu yerden rahatlıkla görebiliyordu. Bu insanlar kendilerinin katledilmesini büyük bir arzuyla beklemekteydiler. Alanın etrafına baktı. Kapı yada ona benzer bir şey görmek umuduyla gözleriyle bütün alanı taradı. Yoktu, bu yerde kapı yoktu. Asya’ya döndü. “Bu alanın bir kapısı olmalı. O nerede, biliyor musun?”

Asya, Oktay’ın kucağından yavaşça yere indi. Eliyle zemini gösterdi. “Buraya girişler asansörle olur. O da yerin altındandır.”

Durum iyice içinden çıkılmaz bir hal almıştı. Yukarıya tırmanamazlardı. Çok yüksekti. Asansör dışında alana giriş ve çıkış da yoktu. Oktay’a ve Asya’ya çaresiz bir şekilde bakmış ve üzüntüyle konuşmuştu. “Bu sefer kurtulmamız çok zor gözüküyor.”

Oktay’da Hakan gibi düşünüyordu. Artık yolculuklarının sonuna geldiğini hissediyordu.

Hakan yere diz çökerek, küçük kızın ellerini avuçlarının içine aldı. “Deden tuzaklar hakkında sana bir şey dedi mi, Hatırlıyor musun?”

Asya küçük işaret parmağını dudağının kenarına götürerek biraz düşündü. “Evet, hatırlıyorum. Parlak olan yerlerden uzak durulması gerektiğini söylemişti. Tuzaklar onların altından çıkıyormuş.”

Oktay, kardeşini kucakladığı gibi üzerinde durdukları parlak zemin karosundan, mat olanına geçmişti. Aynısını Hakan da yapmıştı.

Tribünlerde onları endişeli gözlerle izleyen ak sakallı bir adam vardı. Bu adam Asya’nın dedesinden başkası değildi. Torununun bir gün içinde bulunduğu gibi bir durum ile karşılaşması tehlikesine karşı onu hazırlamıştı. Konuşmayı öğrendiği andan beri Asya’ya arena hakkında bilgiler veriyordu.

Damadı olan Emin Doğaner’e bir türlü güvenememiş, kızını ve torununu korumak için elinden ne geliyorsa yapmıştı. Eğer Boğlaç Hamane emretmemiş olsaydı kızını asla o adamla evlendirmezdi. Şimdi bu düşüncesinin ne kadar isabetli olduğunu görüyordu.

Yaşlı adam, Asya’nın ve diğerlerinin parlak zeminden mat olan zemine doğru geçtiklerini görünce sevindi. “Aferin benim güzel kızıma.” diye kendi kendine konuştu. Torununun yaşının küçük olmasına rağmen ona anlattıklarını hatırlaması çok iyi bir şeydi.

Kızını düşündü. Şimdi kendi evinde, başında hemşirelerle baygın bir şekilde yatağında yatmaktaydı. Kızına ve torununa bütün bunları yaşatan adama büyük bir öfkeyle baktı. Boğlaç Hamene, kendisine ayrılmış olan loncada ayağa kalkmış ve kibirle etrafını saran halkına, elini kaldırarak selam veriyordu. Hemen yanında ise, Sapastaki tuzak mekanizmalarını harekete geçirecek olan sisteme kumanda eden kişi vardı. Bütün dikkatiyle Boglaç Hamane’den gelecek emri beklemekteydi.

Bu Sapas’da pek çok idam yönetmişti. Ve her

idamın diğerinden farklı olmasıyla övünürdü. Çünkü önünde durduğu kumanda ona değişik idamlar için pek çok seçenek sunuyordu. Bu da onun çok hoşuna gidiyordu.

Boglaç Hamane, yerine büyük bir keyifle oturmuş ve kendisinden izin bekleyen cellada idamın başlaması için gerekli emri vermişti.

"İdam oyunu başlasın."

Aldığı emir ile yüzü gülen cellat, büyük bir hevesle Sapas'da ki tuzakları harekete geçirdi.

Alanın ortasında duran Hakan ve Oktay ise mekanizmaların devreye girdiğinde çıkardıkları sesi duydular ve endişeyle birbirlerine baktılar. İdam başlıyordu.

Hakan'ın bakışları sesin geldiği tarafa doğru kaydı. Asya'nın dediği gibi tuzaklar harekete geçmiş ve parlak olan zeminler bir bir yerinden kaymaya başlamıştı. Bu hareketlilik bütün zeminde oluşuyordu.

Birbiri içlerine katlanan zemin parçalarının altında ki boşluğu artık rahatlıkla görebiliyorlardı. Burası bir çok vahşi hayvanin tutulduğu ve içine düşenin de kurtulmasının mümkün olmadığı bir labirentti. Hakan, kendilerinin labirentin üstünde olduklarına şükretti.

Hakan ve Oktay daha önce hayatlarında böyle hayvanlar görmemişlerdi. Bu yaratıkların varlıklarından bile haberleri yoktu. Dünyada ki vahşi hayvanlar ile olan tek benzerlikleri, uzun dişleri ve sağlam pençeleriydi. Bazılarının kuyruklarında taşıdıkları balyoz görünümlü çıkıntılar oldukça tehditkar görünüyordu. Kimisi sekiz bacaklıydı, kimisi de sırtında ki dikenler ile etrafına korku salıyordu. Hayvanların üstünde bulunan tavan açılınca, her biri başlarını yukarıya doğru kaldırmış ve korkunç kükremeleriyle bütün alanı doldurmuşlardı.

Çukurda ki vahşi hayvanları gören Asya korkuyla tiz bir çığlık attı. Onun çığlığını duyan hayvanlar yukarıya çıkmak için hamle yaptılar. Fakat üç metreden fazla olan yükseklik, onların tırmanabileceğinden çok fazlaydı. Duvarlara tutunarak anlayabilecekleri herhangi bir çıkıntı da bulunmuyordu.

Hakan ve Oktay'ın gördükleri karşısında gözleri iyice açılmıştı. Hakan endişeli bir ses tonuyla Oktay ile konuşmaya başladı. "Bizim labirentin bu bölümünde kalmamıza izin vereceklerini hiç sanmıyorum. Mutlaka bizim için başka sürprizleri de olmalı."

Yere diz çöküp çukurda ki hayvanlara baktı. "Çok vahşiler. Oraya düşmeyi asla istemem." Başını çevirip etrafına baktı. "Bulunduğumuz bloktan diğer bloklara atlamanız gerekiyor. Sürekli hareket halinde olursak belki bir şansımız olabilir. En azından buradan kurtulabilmemiz için bir şeyler düşünebilecek kadar zaman kazanmaya çalışalım. "Eli ile ileriyi göstererek; "Sen bu yönde koş, ben ise sana ters yönde koşmaya başlayacağım. Bize her ne hazırladılarsa onlara toplu bir hedef vermeyeceğiz."

Ayağa kalkmıştı. Elini Asya'ya doğru uzattı. "Onunla yeteri kadar hızlı koşup atlayamazsın. Asyayı bana ver. Onu ben taşıyacağım."

Oktay, komutanının haklı olduğunun farkındaydı. Albayın yanında kendisi yavru kedi gibi kalıyordu. Hakan Çelik neredeyse kendisinin iki katıydı. Asyayı kendisinden daha iyi koruyabileceğini biliyordu. Sadece; "Peki..." diyebilmişti. Hızlıca, Asyayı Hakana verdi ve onlardan uzaklaşmaya başladı. Bulunduğu bloğun sonuna gelince de çevik bir hareketle zıplamış ve karşısında bulunan bloğa büyük bir maharetle atlamıştı. Arkasını dönerek komutanına ve Asya'ya doğru baktı. Hakan, Asyayı sırtına bağlamak için gömleğini çıkarmış ve küçük kızı kendisine belinden iyice bağlamıştı.

"Ben koşup atlarken düşmemen için seni kendime bağladım ama sen yine de bana sıkı sıkı tutun, tamam mı?"

Asya kendisine söylenileni anlamış ve Hakan'ın boynuna sımsıkı sarılmıştı.

Çocuğun kendisini sağlama aldığını anlayan Hakan ileriye doğru koşmaya başlamış ve bloğun sonuna gelince de, diğer bloğa geçebilmek için olanca gücüyle atlamıştı. O daha yerini terk etmeden hemen yanından içi boş, disk şeklinde yuvarlak bir bıçak yanağını yalayarak geçti.

Kıl payı bir farkla atlatmış olduğu bu tehlike, daha dikkatli olması gerektiğini hatırlatıyordu. Oktay'a doğru bağırdı; "Oktay, dikkat et, duvarlardan disk şeklinde bıçaklar fırlıyor." Kendisine söylenileni anlayan Oktay, etrafına tedirgin gözlerle baktı. Burada dikilmenin hiç bir anlamı yoktu. Koşmaya devam etti.

O koşarken de bıçaklar birbiri ardına duvarlarda ki yuvalarından fırlayarak üzerine doğru geliyordu.

Boğlaç Hamane, heyecanla oturduğu koltuktan kalkmış ve bütün gücüyle haykırıyordu. "Kan istiyorum. Artık kan görmek istiyorum."

Onun heyecanını gören kalabalık halk ise, Boğlaçlarının heyecanına eşlik etmişler ve hep bir ağızdan;"Kan istiyoruz, kan istiyoruz..." diye bağırmaya başlamışlardı.

Tribünlerde ki tezahüratı duyan Hakan ve Oktay'ın morali iyice bozulmuştu. İçinde oldukları durum her dakika daha da kötüleşiyordu. Hakan, bütün gücüyle koşup atlarken, bir yandan da etrafını dikkatle izliyordu. Mutlaka buradan bir çıkış yolu olmalıydı. Asya'ya seslendi. "Deden sana burası hakkında başka neler söyledi, hatırlıyor musun?"

"Bana Boglaç Veran Sapası hakkında bir hikaye anlatmıştı. Hikayedeki kişi Sapas'da ki bıçaklara dikkat etmeli ve eğer onlardan kurtulmayı başarırsa ikinci bölümde onu bir sürprizin beklediğini anlatmıştı."

Hakan, Asya'nın söylediklerinden hiç bir şey anlamamıştı. Dedesinin ileriyi gören bir kişi olduğu belliydi. Torununun bir gün idam edilebileceğini varsayarak ona mutlaka bu Sapas'dan kurtulması için bilgi vermiş olması gerekiyordu. Asya'nın yaşı küçüktü. Yaşlı adam mutlaka onun anlayabileceği bir şekilde torununa bazı bilgileri vermiş olması lazımdı.

Hakan bulunduğu yerden ayrılmak için hamle yapmıştı ki, yuvasından yeni fırlayan bir bıçak kollarını ve göğsünü düz bir biçimde kesti. Her iki kolundan ve göğsünden derin yara alan Hakan acıyla inledi.

Boglaç Hamane büyük bir heyecan ve sevinçle yetinden fırladı ve coşkuyla bağırdı. "İşte bu... "Onun coşkulu sesini duyan halk ise ortalığı inletircesine bir şekilde "Kan, kan, kan..." diye bağırmaya başlamıştı.

Aldığı yaralar ile iki büklüm kalan Hakan, duyduğu acı ile baş etmeye çalışıyordu. Kendisinden bir hayli uzakta bulunan Oktay, komutanının ve Asya'nın halini görmüş ve onların yanına gitmek için tüm gücüyle koşmaya başlamıştı. Atladığı hendekler artık ona bir engel oluşturmuyordu. Kanında ki yüksek seviyedeki Adrenalin, tüm vücudunda hızlı bir şekilde dolaşmaktaydı. Bu ona çok büyük bir güç veriyordu.

Üzerine gelen bıçakları büyük bir maharetle savuşturmakta ve birbiri ardına gelen hendekleri hızlı bir şekilde geçmekteydi.

Kısa sürede Hakan'ın ve Asya'nın yanına geldi. Önünde duran son hendeği de aşmak üzereyken bacağında duyduğu şiddetli acı,onun atlayışını engellemiş ve istediği yere düşmesine mani olmuştu. Aşağıya düşmekten son anda kurtulmuştu. Zor da olsa hendeğin kenarına tutunmayı başardı.

Onun aşağıya düşmesini büyük bir iştahla bekleyen vahşi hayvanlar, Oktay'a ulaşabilmek ve onu aşağıya düşürebilmek için yukarıya doğru hareketlenmişlerdi. Fakat Oktay, kendisini anı bir hareketle yukarıya çekebildi. Aşağıya doğru baktı. Kendisine hiç de dostça olmayan bakışlarla bakan yaratıkları gördü. Bu hayvanlardan bazıları, diğerlerinden farkıydı. İç güdüleriyle hareket etmiyor, sanki düşünerek eylem gerçekleştiriyor gibiydiler. Onlara daha fazla bakmak istemedi ve bacağının kesilen yeri ile ilgilendi. Fena kesilmişti. Ayağa kalkarak, Hakan ve Asya'nın yanına doğru topallayarak gitti.

Hakanın yaralarına baktı. iki kolunda ve göğsünde derin kesikler vardı. Çok fazla kan kaybetmişti. Yaralarına acilen dikiş atılması gerekiyordu.

Boğlaç Hamane'nın yanında bulunan Sapas'ın celladı boğlacasına sordu; "Onları şimdi öldüreyim mi efendim?"

Boğlaç Hamane keyifle izlediği eğlencesinin bitmesine üzülmüştü.

"Bıçaklardan kaçarlarken onları izlemek eğlenceliydi, ama şimdi ikisi de yaralı ve hareket edecek halleri yok. Üstelik Albay da çok kan kaybetti. Onları izlemek artık keyif vermiyor. İdam mangasını yukarı çıkarın. Sonra da ölü bedenlerini hayvanlara verin gitsin."

Cellat, emri yerine getirmek için telsizini çıkarmış ve idam mangasının komutanıyla konuşmaya başlamıştı. "İdam için yukarı çıkın."

Bu kısa konuşmanın ardından labirentin üzerinde hareketlilik göze çarpmıştı. Alanın çevresini, yerden yukarı asansörlerle çıkan askerler doldurmaya başlamıştı. Her biri tepeden tırnağa kadar üstlerini kapatan üniformalar giymişlerdi. Yüzlerini ise maskeyle kapatmışlardı. Bu, idam olan mahkumların yakınlarının idamı gerçekleştiren askerlerden intikam almalarının önlemek için alınmış olan bir önlemdi.

Hakan, etraflarını saran askerlere baktı. Kendisi ve Oktay yaralıydı. Narhaltlı askerler ile savaşabilecek durumda değillerdi. Zaten yaralı olmasalar bile yine de onlarla baş edebileceklerini hiç sanmıyordu. Fakat savaşmadan teslim olmak da ağırına gidiyordu. O bir askerdi. Ne olursa olsun her durum karşısında direnmek kanında vardı. Üstelik de kurtulmak için çaba seyretmeden öylece sesiz sedasız kaderine boyun eğecek bir karaktere sahip biri hiç olmamıştı.

Ne yapacağını düşünürken Asya'ya ve Oktay'a baktı. Küçük kız abisinin boynuna sarılmış ve kendi kaderine razı olmuş bir şekilde sakince duruyordu. Oktay ile göz göze geldi. Ona; "Şimdi dua etmenin tam zamanı." diye söyledi. Oktay da komutanı ile aynı fikirdeydi. Çünkü buradan sağ salim kurtulabilmek için bir mucize gerekliydi.

Tribünlerde oturan yaşlı adam, kısık sesi ile kendi kendine konuşuyordu. "Şarkıyı hatırla, şarkıyı hatırla..."

Küçük torununun yanaklarından süzülen gözyaşlarını ve Oktay'ın boynuna umutsuzca sıkı sıkıya sarıldığını görmek, kalbini bir mengene gibi sıkıyordu.

Ömrü boyunca Narhalt'ın Boglaçlarına hizmet etmişti. Boglaç Hamane'ye ve onun babasının isteklerini sorgusuz sualsiz uygulamıştı. Bunun karşılığını da ailesini Boğlaclar tarafından diğer asillerden üstün tutularak almıştı. Şimdi ise Boglaçlara yakın olmanın bedelini ödüyordu. Tek çocuğu olan kızını, Boglaç Hamane emrettiği için Dünyalı olan Kaptan Emin Doğaner ile evlendirmişti. Şu anda ise bunun bedelini hiç günahı olmayan küçük torunu ödüyordu. Buna daha fazla seyirci kalamayacağını biliyordu. Yıllardır bu anın gelebileceğini varsayarak planlar yapmış ve

bu planına da uygun olarak davranmıştı. Şimdi planını uygulamanın zamanı gelmişti. Bu işin sonu kendisi için mutlak ölümdü. Boglaç Hamane onu affetmeyecek ve idam ettirecekti. Fakat bunu umursadığı yoktu. Su anda önemli olan tek şey Asya idi. Onun yaşaması her şeyden daha önemliydi. Oturduğu yerden ayağa kalkarak tüm gücüyle bağırdı.

"Asya şarkıyı hatırla, atla kurtuluşa."

Asya, dedesinin kendisine seslendiğini işitti. Yaşlı gözlerle tribünlere doğru baktı. İşte oradaydı her şeyden çok sevdiği dedesi. Kendisini bu zor anında yalnız bırakmamıştı.

Yaşlı adam tekrar bağırdı. "Şarkı Asya, şarkı..."

Zavallı adam daha sözünü tamamlayamadan askerler tarafından başına aldığı sert darbe sonucunda susturulmuştu. Yarı baygın bir şekilde kollarından tutularak sürüklenmiş ve Sapas'ın seyircilere ayrılmış bölümünden hunharca dışarıya çıkarılmıştı.

Boglaç Hamane, ihtiyar mimarının bir taşkınlık yapacağını düşündüğü için, yaverine ona dikkat etmesini söylemişti. Yaveri de iki tane nöbetçiyi onu takip etmeleri için görevlendirmişti. Zamanında alınan önlemler sayesinde, yaşlı adamın sesi bir daha hiç çıkmamacasına kesilmişti.

Dedesinin ısrarla şarkıyı hatırlamasını istemesi Asya'nın hafızasının tazelenmesine sebep oldu. Kendilerine, Narhalt'lı askerler tarafından doğrultulmuş silahlara bakarak, dedesinin kendisine öğrettiği şarkıyı mırıldanmaya başladı.

"Ümitler tükendiğinde

Korkma atla boşluğa.

Barak seni bekleyecek,

Kanadını açarak seni kurtaracak."

Oktay ve Hakan şaşkın gözlerle birbirlerine baktılar. Olanlara hiç bir anlam verememişlerdi. Asyanın dedesinin torununa seslendiğini fark etmişlerdi, ama şarkının ne olduğunu ve ne manaya geldiğini anlamamışlardı.

Henüz üzerilerinde ki şaşkınlığı atamadan Asya, Oktay'ın kucağından kalktı ve bloğun kenarına doğru yürüdü. Aşağıya, hayvanların olduğu bölgeye büyük bir dikkatle bakmaya başladı. Bu haliyle bir şey arıyor gibiydi.

Boglaç Hamane'den idam için son emri bekleyen cellat, tüm dikkatiyle boğlacından alacağı emri uygulamak için hazır vaziyette beklemekteydi. Boglaç HAMANE ise kendisini son anda gelişen olayların heyecanına kaptırmış ve olacakları büyük bir merakla beklemekteydi.

Asya'nın bloğun kenarına gelerek aşağıda ki vahşi hayvanlara büyük bir dikkatle bakması ilgisini çekmişti.

Küçük kız, hiç kimsenin tahmin bile edemeyeceği bir hareket yapmış ve kendisini boşluğa bırakmıştı.

Hakan ve Oktay, Asya'nın kendisini aşağıya attığını görünce birden ileriye doğru fırladılar ve onu havada yakalayabilmek için son bir gayret gösterdiler. Fakat bulundukları yer ile blogun kenarı arasında ki mesafe bir sıçrayışla kapanacak bir mesafe değildi.

Oktay umutsuzca bağırdı; "Hayıııır!"

Göz yaşlarıyla aşağıya doğru baktı. Kardeşini arıyordu, ya da ondan geriye kalan her ne varsa...

Umutsuzluk tüm bedenini sarmıştı. Şu anda aklıyla değil tamamen duygularıyla hareket etmekteydi. Dikkatle aşağıyı kontrol etti. Yanına gelen komutanı

Hakan'a ; "Komutanım. Onu göremiyorum. Aşağıda Asya'ya dair hiç bir iz yok. En azından kanlı bir şeyler olmalı, ama yok."

Hakan da çukuru izlemeye başladı. Hayvanların çoğu bir köşeye sinmiş, korku içinde beklemekteydiler. Fakat içlerinden bir tanesi diğerlerinden farklıydı. Geniş kanatlarını açmış ve başını yukarı doğru kaldırmış, Hakan'ın gözlerinin içine doğru bakmaktaydı. Bu bakışlar bilinçsiz bir hayvanin bakışları olamazdı. Bu yaratıkla diğerlerinde olmayan bir şey vardı.

Oktay yaşadığı derin üzüntü sonucunda aklını tamamen kaybetmiş gibi davranıyordu. Son zamanlarda yaşadığı olaylar artık tüm sinir sistemini çökertmişti. Çukurda ki hayvanlara gelişi güzel bağırmaya başladı. "Sizi mahvedeceğim, duydunuz mu beni. Hepinizi öldüreceğim."

Lafını daha henüz bitirmişti ki kendisini aşağıya doğru hızlı bir şekilde attı. Hedefinde kendilerine doğru bakan kanatlı ve büyük pençeleri olan yaratık vardı. Olaylar öyle ani olmuştu ki, Hakan Oktay'ı durduramamıştı bile. Zaten onu durdurabilmek için hamle yapsa bile bunu başarması çok zordu. Almış olduğu yaralar onun çok kan kaybetmesine sebep olmuştu. Bu da Hakan'ı güçsüz bırakmıştı.

Hakan kanatlı yaratığın, Oktay'ı havada yakalamasını hayretle izlemişti. Geniş pençeleriyle Oktay'ı belinden yakalamış ve onu diğer yaratıklardan uzak bir noktaya götürmüştü. Hakan bir süre uçan yaratığı ve Oktay'ı gözleriyle takip etti ama yaratık labirentin köşesinden dönünce onlarla olan göz takibi de sonlanmış oldu. Asya'ya ve Oktay'a ne olduğunu asla bilemeyecekti. En azından bir süre bu şekilde olacağını tahmin ediyordu. Çünkü ömrünün sonuna geldiğini hissedebiliyordu. Derin yaralarından akan her bir damla kanı vücudunu terk ederken, canından da bir parça götürüyordu.

Hakan yaşadıkları olayların şokunu üzerinden biraz olsun atabilmek için sırt üstü uzandı. Kollarından ve göğsünden akan kanlar bütün bedenini kaplamıştı. Çıplak olan üstü, su anda kandan bir gömlek giymiş gibiydi. Kanın kırmızı rengi tüm bedenini kaplamıştı.

Başını çevirip Narhalt'lı askerlere baktı. Silahlarının namluları yere bakacak şekilde duruyordu. Silahlarını tutuş şekillerinden ve rahat pozisyonda durmalarından kendisine ateş etmeyeceklerini anlamıştı. Demek ki Boglaç Hamane'yi hala eğlendire biliyordu. Boğlaç Hamane'yi son bir defa görebilmek için kendisini zorladı. Fakat başını bir türlü kaldırmayı başaramamıştı. Buna dahi gücü kalmamıştı. Umutsuzca bu eyleminden vazgeçti.

Gözleri kapalı bir vaziyette son dualarını yapmaya başladı. "En iyisi kelime-i tevhit" ,diye içinden geçirdi. En azından Allah'ın adını anarak ölecekti. Namaz kıldığı zamanlarda dualarında hep şehit olarak ölmek istediğini Allah'a söylerdi. Şimdi ise duasının kabul olduğunu bilmenin huzuru içinde son nefesini vereceği ana kadar zikrini söylemeye başladı. "La ilahe illallah, La ilahe illallah, La ilahe illallah Muhammeden resulullah."

Kendisini söylemiş olduğu kelime-i tevhidin zikrine kaptırmışken sağ bileğinin sıcak ve sert bir el tarafından sıkıca kavrandığını fark etti. Daha sonra da usulca çukura doğru çekildi.

Ümit Yaşar Özkan

Sonsuz Rüya

Yazgının Yonüs'le Simla'yı Birbirine Yazıp Bozduğudur

Çor gezegeninin çöllerinde karıncayiyen çobanlığı yapan Yonüs, holovizyonda güzeller güzeli muhabir Simla'nın suretini gördü ve ona vuruldu. Âşık olduğu kadına kavuşmak için karmaşık solucan deliği hatlarında belalı bir yolculuğa çıktı. Kaçak bir yolcu, gezgin serseri, âşık şair olarak bir galaksiden ötekine savruldu. Zekâ sahibi bir canlının servet ya da güç dışında bir amaç için bunca tehlikeyi göze alması görülmüş iş değildi. Âşık, geçtiği her gezegende macerasını anlattı, farklı ırkların dillerinde Yonüs ile Simla'nın şarkısı söylendi; 'sevmek' fiilinin bütün çekimleri tazelenip canlandı. Işık hızıyla evrene yayılan hikâye Simla'nın kulağına da gitti. Güzel muhabir, aşka dönüşen bir merakla bu çobanın çekimine kapıldı. O da yollara düştü. Âşıklar tam kavuşmak üzereyken Kara Kedi adındaki habis varlık onları ayırdı. Yonüs ile Simla'nın aşk ve ayrılık döngüsü böyle başladı: Kavuşma ihtimali, Kara Kedi, ayrılık…

Bütün evren onların macerasıyla çalkalanırken Yonüs kuşkular içinde kıvranıyordu. 'Simla bir yanılsama olabilir mi? Ya bütün bu hikâye bir reklam viraliyse? Yoksa bu kuşku virüslerini kafama Kara Kedi mi sokuyor?' Yonüs, kafasında deli sorularla Böcek halkının yaşadığı Şifa gezegenine gitti. Evrenin en hünerli psikologları olan böcek hekimleri hassas duyargalarıyla onu muayene ettiler. Sonuç pozitifti. Yonüs son derece sağlıklı bir aşk hastasıydı. Böcek halkı hep birlikte Yonüs ile Simla'nın hikâyesini feromon diliyle söylediler. Keskin kokular Yonüs'ün zihninde tanıdık görüntülere dönüştü; Karakedi'nin dev bir buz kütlesinin içinde onu ölüme terk ettiği macerayı hatırladı, Lav adamlar gelip kurtarana kadar Simla'nın suretini hayal ederek hayatta kalmıştı. Âşık kendi macerasının kimyasal çeşitlemesini genzinde bütün yakıcılığıyla duyarken mırıldandı. 'Simla, bir hayal olabilir ama biliyorum aşk gerçek!'

Simla'nın Derin Muammayı Sezdiğidir

Simla, Kara Kedi'den kaçarken bir solucan deliğine girerek evrenin sınırındaki Varsan gezegenine düşmüştü. Gemisi yavaş yavaş gezegenin yumuşak, düşsü dokusuna gömülürken zihni cevapsız sorularla fırıl fırıl dönüyordu: 'Sanki hepimiz tuhaf bir senaryonun anaforuna kapılmış gibiyiz. Bu senaryoyu yazan kim? Olup bitenlerin anlamı ne?' atmosferdeki uyku tozakları geminin çatlaklarından sızarak derin bir uykuya dalmasını sağladılar. Uyandığında büyük, ferah bir odada buldu kendini, tehlike hissetmiyordu tam aksine anlayamadığı bir huzur duyuyordu. Çok geçmeden Varsanlılar kendilerini gösterdiler, havanın içinde hafifçe titreşen varla yok arası varlıklardı ve evet elbette Yonüs ile Simla'nın hikâyesini rüyalarında görmüşlerdi. Varsan'ın rüya sakinleri, tüm evrenin

düşte görülen bir şaka olduğuna inanıyorlardı. İşte, bu aradığım cevap, dedi Simla. Yonüs, Kara Kedi, hepimiz başka birisinin rüyasıyız. Rüya sakinleri Simla'yı uyutup ona kendi hikâyesinden rüya sahneleri gösterdiler: Yonüs'ün hikâyesini ilk duyduğu, anlatılanın aynı zamanda kendi hikâyesi olduğunu şaşkınlıkla fark ettiği ilk anlar… Hiç tanımadığı bir adama âşık olup onu aramaya başlaması, o vakte kadar sadece haber malzemesi zannettiği varlıkların hayatına karışması, muhabirliğin arayüzeyini aşarak başkalarını gerçekten tanımaya başlaması… Sayıklar gibi mırıldandı: 'Evren bir düş olabilir ama aşk gerçek!'

Kara Kedi'nin Büyük Sırrı Çözdüğüdür

Kara Kedi, sıradan bir kıskanç âşık ya da basit bir arabozucu değildi. Yapılandırılırken sevme becerisi ondan esirgenmişti. Kimyasında aşkın zerresi yoktu. Doğduğundan beri başrolünde oynadığı yıkım düşleriyle sarhoştu. Bütün evreni avcunun içine almak istiyor, bunun için nifak tohumları saçıyor, ırklar arası düşmanlıkları ve nefreti körüklüyordu. Taktik basit ve kullanışlıydı: Böl parçala hükmet. Her şey planladığı gibi ilerlerken çobanın biri bütün gidişatı bozmuştu; farklı tür, ırk ve kültürleri birbirine bağlayacak bir karasevda hikâyesi Karakedi'nin evrende duymak istediği son şeydi. O bizzat aşkın düşmanıydı ama bütün nüfuz ve kudretine rağmen iki âşığı tamamen yok edememişti. Sanki gizli bir el, âşıkları ayırmaktan daha fazlasını yapmasını engelliyordu. Kara Kedi şüphelerinin ve söylentilerin ardına düştü. Sadık adamlarını evrenin ötesinde var olduğu söylenen yasak dosyaları aramaya yolladı. Hiçbiri geri dönmedi. Onlarca adamı telef oldu. Fakat sonunda hedefe ulaşan bir adamı son anda kesik cümlelerden oluşan karışık bir mesaj yollamayı başarmıştı: Dünya tükeniyor… İnsanlar yaşanabilir gezegenlere ulaşabilmek için dev uzay gemileri yapıyorlar… Binlerce yıl sürecek yolculuklar… Uzun ve derin uykudaki insanlar… Beyin aktivitelerinin kesintiye uğramaması için yapay zekâ onlara bir rüya yazıyor… Bir aşk rüyası… Bitmeyen bir sevda hikâyesi… Rüya sürdükçe arzu da sürecek… Âşıklar hiç kavuşmamalı… Yaşanabilir bir gezegen bulunana kadar simülasyon kendini sürdürmeli… Yeni bir gezegene uyandıklarında insanlar bu aşk hikâyesini hatırlayacaklar… İmkânsız aşkı mümkün kılmaya adayacaklar kendilerini… Aynı rüyayı gören insanlar, birikmiş arzuları ve aşkla yeni bir insan uygarlığı kuracaklar… Farklı ırklar arasında evlilikler… Genetik çeşitlilik… Kavuşma o zamana kadar ertelenecek… Biz hepimiz onların rüyasıyız… Siz, kudretli efendim… İradesi olduğunu zanneden ama simülatif evrende kendine yazılan rolü oynamaktan fazlasını yapamayan bir algoritmasınız…. O kadar… Diğerleri gibi…

Kara Kedi, acı ve soğuk gerçeği anında soğurdu ve hemen yeni planını kurmaya başladı. Aşk, simülasyonun bütün katmanlarını idare ediyordu. Yazılım kendi hikâyesine âşıktı. Tutkuyla yazıyordu. Büyük bir heyecanla yeni gezegenler, kültürler ve ırklar tasarlıyordu. Yonüs ile Simla'nın macerasına basit bir fon değildi artık evren. Her varlığın kendi arzusu vardı ve bu, onun iktidarını tehdit ediyordu. Adamın son cümleleri doğru muydu? Diğerleri gibi iradesiz bir kukla mıydı, hayır! En beklenmedik hamleyi yapmalı ve hiçbir zaman sahip olamayacağı bu evreni yok etmeliydi. Plan basitti: Hiçbir şey yapmayacak, araya girmeyecekti. Âşıklar kavuşacak, arzu ve merak sönecek, hikâye bitecekti. O zaman evrenin gerçekliği kendi üzerine kapanarak çökecek, gemideki insanlar bu saçma sapan aşk rüyasından uyanacaklardı. Teker teker sönüp kaybolacak sahte yıldızlara bakarak mırıldandı: 'Evren bir düş, aşk yalan ama ben gerçeğim.'

Sezai Özden

Bilimkurgu Yazarlarımız ve Eserleri

2020 - 2019 - 2018

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor ekibi olarak, yerli eserlerin tanınması birinci önceliğimizdir.

"Yerli Bilimkurgu olur mu hiç!."

"Yerli bilimkurgu kitabı var mı?"

"Bizimkiler bilimkurgu yazamaz!"diyenler için onlarca eseri toparlayıp arşiv haline getirdik. Herkesin kolaylıkla ulaşabileceği internet sitemizde, tarihlerine göre sıraladık.

Eserlerimize sahip çıkma zamanının geldiğini düşünüyoruz. Pek çok eser sessiz sedasız basılıp, raflardaki yerlerini alıp bir süre sonra unutuluyor. Bilimkurguya yeterince değer verilmiyor. Dileğimiz, ülkemizde üvey evlat muamelesi gören bilimkurgu eserlerinin, bilinmesi ve ötelenmemesi. Biliyoruz ki kısa bir süre içinde, bu eserlerin çoğu film veya dizi olarak karşımıza gelecekler. Buna inanıyoruz.

Bu liste ülkemizde şimdiye kadar yayınlanan yerli bilimkurgu kitapları hakkında bilgi sahibi olunması için hazırlanmıştır. Liste sürekli güncellenmektedir. Bu nedenle eksik olduğunu düşündüğünüz, bilimkurgu eserlerini,

***yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com** üzerinden bizlere ulaştırabilirsiniz.*

Murat K. Beşiroğlu

Schrödinger'in Papağanı
2020

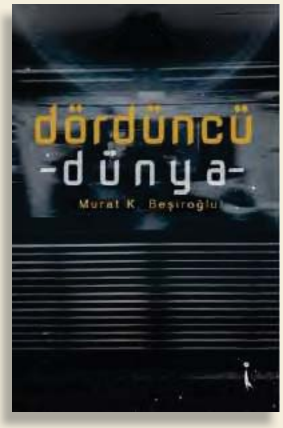
Murat K. Beşiroğlu

Rüya Sanatçısı
2020

Murat K. Beşiroğlu

Dördüncü Dünya
2019

Erhan Erdil

Ay İnsanları
2019

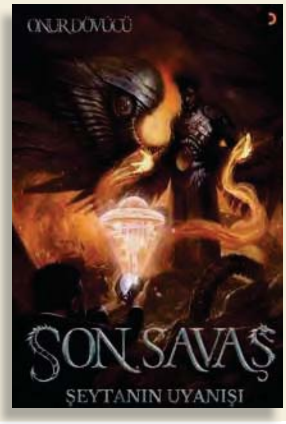
Doğu Yücel

Öldüğünü Google'dan Öğrenen Adam
2019

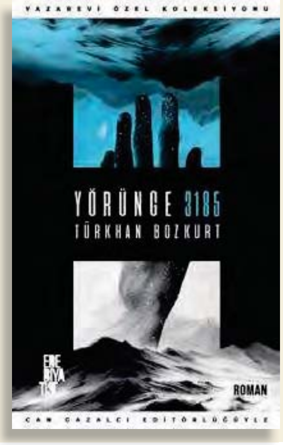
Onur Dövücü

Son Savaş / Şeytanın Uyanışı
2019

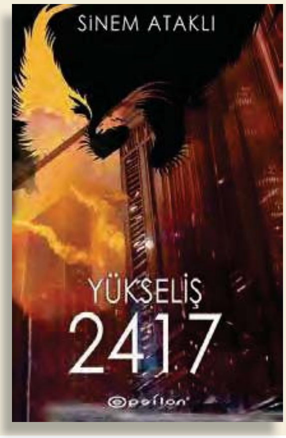
Türkhan Bozkurt

Yörünge 3185
2019

Sinem Ataklı

Yükseliş 2417
2019

Proje 2417
2018

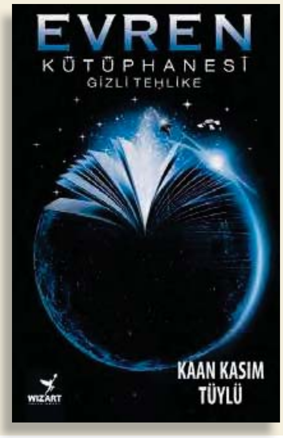
Selim Erdoğan

Kurbağa Adası
Bir İstanbul Distopyası - 2019

Kaan Kasım Tüylü

Evren Kütüphanesi - Gizli Tehlike
2019

Özgecan Doğan

Sınır 2700
2019

Abdullah Doğan

Satürn'de Doğan Kadın
2019

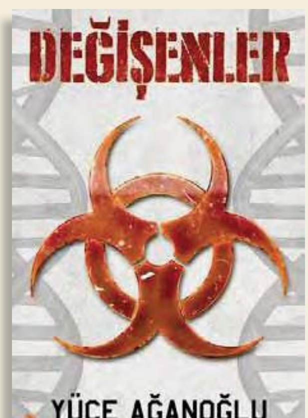
Beyin Kırıcı
2019

Sinan İpek

Değişenler
2019

Yüce Ağanoğlu

YBKY Bilimkurgu Öykü
Seçkisi - 2019

Kolektif

Veli Uğur

Türk Bilimkurgu Edebiyatı ve Arketipler - 2019

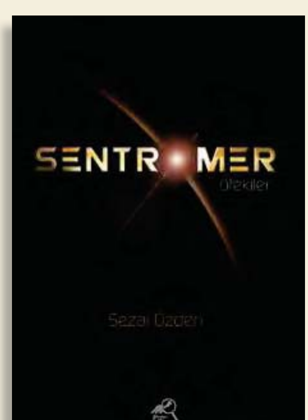
Rıdvan Ganioğlu

Cengin Han 1: Ben Tanrının Size Yolladığı Cezayım - 2019

Sezai Özden

Sentromer: Ötekiler 2019

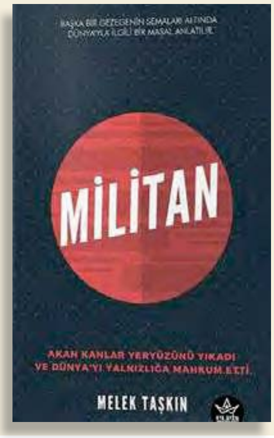
Osman Nuri Eralp

Başka Dünyalarda Canlı Mahlukat var mıdır?- 2019

Melek Taşkın

Militan
2019

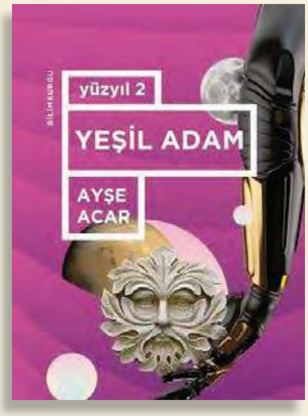

Ayşe Acar

yüzyıl 3: Bayan Nima
2019

yüzyıl 2: Yeşil Adam
2018

yüzyıl: Bay Binet
2017

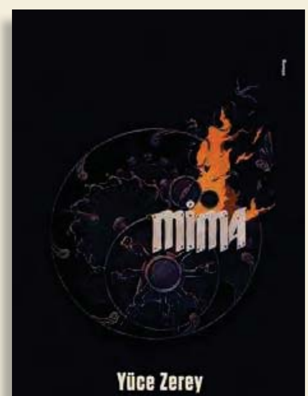
Sadık Yemni

Çağrılan
2019

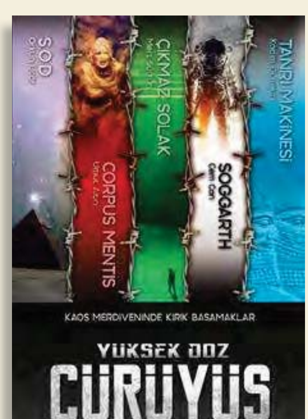
Yüce Zerey

MİMA
2019

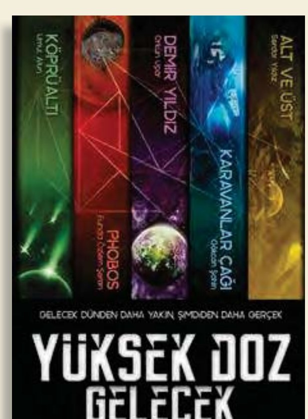

Kolektif

Yüksek Doz Çürüyüş
2019

Yüksek Doz Gelecek
2017

Orkun Uçar

Kült
2019

Mikail Kahraman Avcı

Klon 2059
2019

Ruhşan Doğan Nar

İçindeki Robot
2019

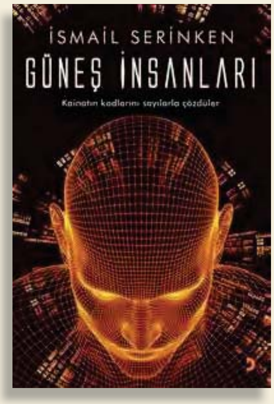
Kolektif

İstanbul 2099
2019

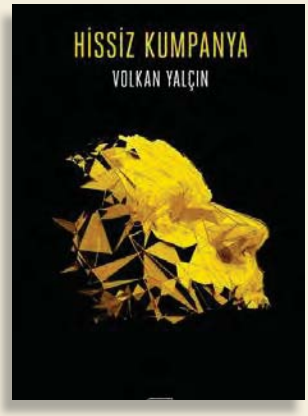
İsmail Serinken

Güneş İnsanları
2019

Volkan Yalçın

Hissiz Kumpanya
2019

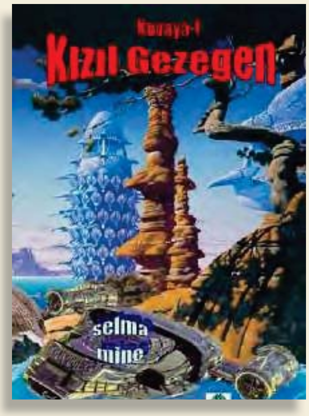
Son Tiryaki
2018

Müfit Özdeş

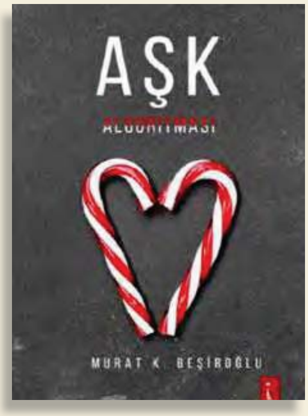
Kovaya 1 Kızıl Gezegen
2018

Selma Mine

Aşk Algoritması
2018

Murat K. Beşiroğlu

Arzu Eylem

Çok Çağı 2018

Emre Sayer

2048 Geleceğe Hazır mısın? 2018

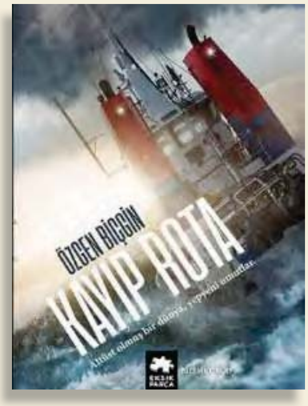
Doğu Yücel

Düşler Kabuslar ve Gelecek Masalları 2018

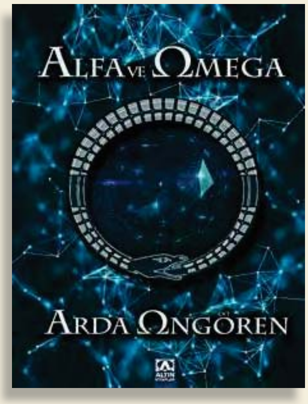
Özgen Biçgin

Kayıp Rota
2018

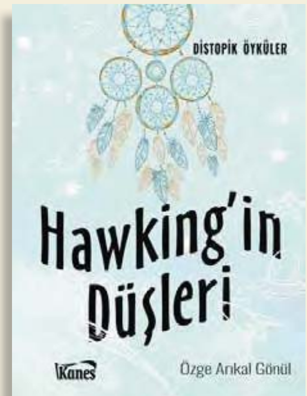
Arda Öngören

Alfa ve Omega
2018

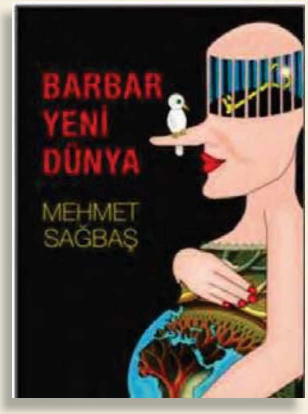
Özge Arıkal Gönül

Hawking'in Düşleri
2018

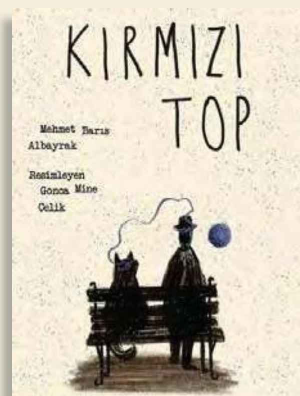
Mehmet Sağbaş

Barbar Yeni Dünya
2018

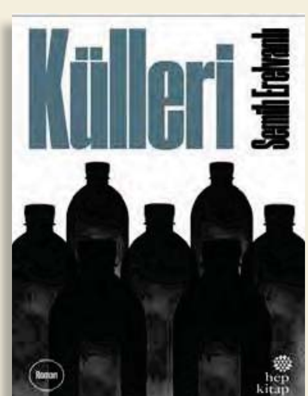
Mehmet Barış Albayrak

Kırmızı Top
2018

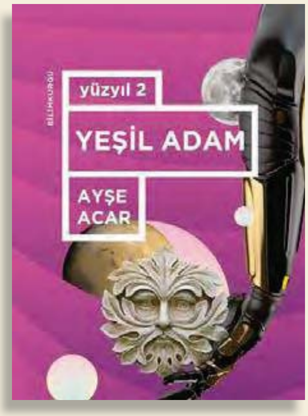
Semih Erelvanlı

Külleri
2018

Ayşe Acar

Yüzyıl 2 Yeşil Adam
2018

Mehmet Açar

Siyah Hatıralar Denizi
2018

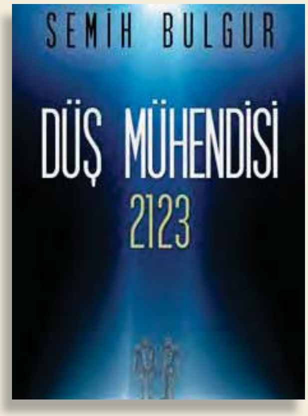
Coşkun Hepyonar

Sinek İkilisi
2018

Semih Bulgur

Düş Mühendisi 2123
2018

Sinem Ataklı

Proje 2417
2018

Gizem Çetin

Papatya Tarlasında Rönesans 1 - 2018

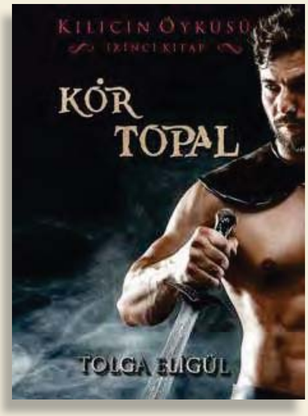

Papatya Tarlasında Rönesans 2 - 2018

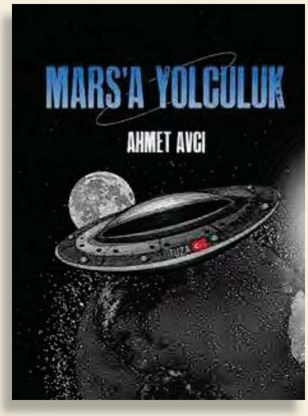
Kılıcın Öyküsü 1
2018

Tolga Eligül

Mars'a Yolculuk
2018

Ahmet Avcı

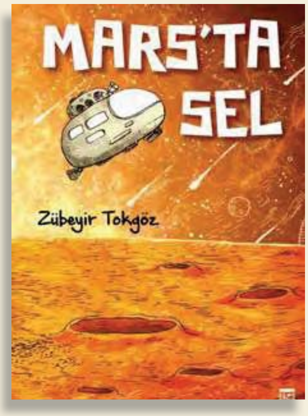

Jüpiter'den Kaçış
2018

Mars'ta Sel
2018

Zübeyir Tokgöz

Akın Başal

Poyraz'ın Gelecek Öyküleri
2018

Onur Gürleyen

Hastalık
2018

Kolektif

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2018
2018

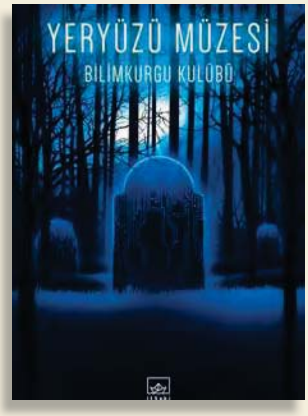
Mehmet Fatih Atalay

Karşılaşma: Bir Uzaylı Hikâyesi 2018

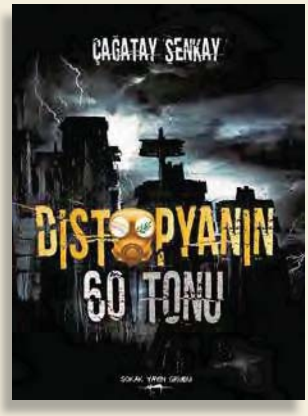
Kolektif

Yeryüzü Müzesi 2018

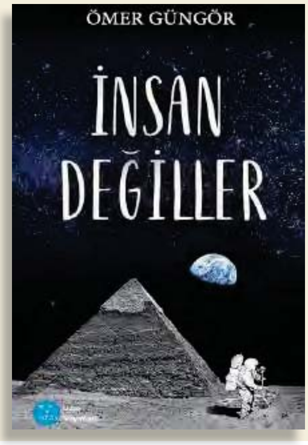
Çağatay Şenkay

Distopyanın 60 Tonu 2018

Ömer Güngör

İnsan Değiller
2018

kitapla
muhabbet
/kitaplamuhabbet

Kısa Öykü

Yeşim Şahin

Kutsal Kase

Azaltılmış ışık altında, odadaki her şey gece moduna geçmişken; geniş yere yakın yataklarında uyuyan yorganın altındaki kadınını hayranlıkla izliyordu. Siyah gür saçlarının bir kısmı yüzünü örtmüş olmasına rağmen kusursuz, etli, pembe dudakları açıktaydı. Her nefes alışında nemli, parlak ayrıntıları belirgin hale geliyor kendisini daha da çok heyecanlandırıyordu. Usta bir cerrahın elinden çıkmışçasına kalkık küçük burnu, uzun kirpikleri, dışarı çıkık elmacık kemikleri, beyaz ipeksi teni her şeyiyle bir güzellik ilahı olarak karşısındaydı. Karnı gittikçe büyümeye başlamıştı. Bu haliyle kendisine daha da çekici geliyor, gelecek için umutlanıyor, planlar yapıyordu. Kadını iç çekerek ters tarafa yavaşça döndü. Her sabah aynı saatte programlanmış gibi kalkarlar, aynı saatte yatarlar, aynı saatlerde yemeklerini yerler, işte olurlardı. Her şeyin tekrarı hep aynı saate denk gelirdi. Son günlerde vücudunda bir arıza olmuş olmalı ki; uyumakta zorlanıyor, gözleri puslu görüyor, eklemleri adım atarken ses çıkartıyor, kaslarında elektrik çarpmış gibi kasılmalar oluyordu. Herkes bu şehirde doktora belli aralıklarla gider, kontrollerden geçerdi. Ani gelişen rahatsızlıklar olursa acil birimlerden destek alırlardı. Kendisi de öyle yapmıştı ama her nedense her doktordan sonra biraz daha kötüleşiyordu.

Saat gelince karısı aniden gözlerini açtı ve demin derinden uyuyan kendisi değilmiş gibi yataktan zıplayarak kalktı. Eşi karşısında oturmuş kendine bakıyordu. "Günaydın aşkım, yeni yıldız günümüz bize şans getirsin." Diyerek odayı gündüz moduna getirdi. Mutfağa giderek günlük sıvılarını ısıttı. Üstlerini giydiler. Tabletlerini sıvıyla beraber içtiler. İşe gitmek için asansöre geçtiler ve gökdelenin üst katına hızlıca çıkıp havada yol alan ulaşım araçlarına bindiler. Eşi birkaç blok öncesinde aracını park ediyor kendisi de ondan sonra ulaşıyordu tabi bunlar gene hep aynı saatte oluyordu. Hava yolunun mükemmel kontrolü sayesinde herkes sorunsuz istediği yere bir kez daha ulaşmıştı.

Eşi öykü yazarıydı. Gün boyu yazılmış öyküleri tarar, haberleri gözden geçirir, yeni öyküler tasarlardı. Bu konuda gezegenin en iyisiydi. Tüm öğrenimini sosyoloji, psikoloji, tarih ve felsefe üzerine yapmış, tüm sınavları derece ile geçmişti. En farklı özelliği görsel ve yazılımsal hafızasının çok güçlü olmasıydı. Yaşından beklenmeyen bir bilgeliği vardı. Yazdığı öyküleri geliştirebilen gene kendisi olurdu. Öyküler bilgisayar ağı ile tüm gezegene yayılır, öykülerin sonunu tahmin etme yarışmaları düzenlenir bununla ilgili alınan reklamlarla şirketi oldukça yüksek miktarlarda paralar kazanırdı. İşinin en iyisiydi. En orijinal sonları sonuçta yine kendisi yazardı.

Kendi de bir yüz geliştirme programcısıydı. Bilgisayarlardan sayısız yüz tarıyor, reklam ya da flimler için yeni yüz animasyonları tasarlıyordu. İşlerinde ikisi de de çok iyiydi. Bunu yüksek geliştirilmiş bilgisayar

programlarına bağlıyor olsalar da ikisi de doğuştan yetenekliydiler.

Öğle arası için solar dinlenme sahasında buluşmak için sözleştiler. Kolundaki akıllı saate yeni jenerasyon mavi, ışıltılı, dokununca yapraklarını döken bir gül gifi ile birlikte hatırlatma mesajı geldi. Kadında hiç yorulma belirtisi yoktu. Zaten pek çok işi makinalar yapıyordu. İş yerinin ısı, hava, nem kontrolü kusursuzdu. Yatar pozisyondaki çalışma koltuğu saydam oda duvarları ve holografik çalışma rahatlığı nerdeyse burnuna kadar büyümüş karnıyla bile kendini eksik ya da yorgun hissettirmiyordu. Toparlandı ve hızlı asansörle aracına çabucak ulaştı. Oysa eşi gözlerinin ara ara bulanıklaşması ve eklemlerindeki ağrı yüzünden bitkin ve yorgun görünüyordu. Etrafındakiler ve eşi bunda bu durumdan endişeleniyordu. Sanki bulaşıcı hastalığı varmış gibi nerdeyse herkes -eşi hariç- kendisinden uzaklaşmış, sivil bir karantinaya alınmıştı. Bir şeyler ters gidiyordu ama ne?

Üzerindeki lame pelerini zarif hareketlerle çıkardı. Gözleriyle solar dinleme alında eşini ararken saatine acil koduyla bir mesaj geldi.

HER NEREDEYSEN DURMA, ACİLEN KAÇ BENİ BEKLEME. SİLİKON VADİSİNDEKİ DERİN MAĞRAYA GİT SENİ ORADA BULACAĞIM

EŞİN…

Bir an ne olduğunu anlamadı. Korkmuştu. Eşinin ciddi konularda şaka yapmadığını bilirdi. Aceleyle aracına ulaştı. Kontrol paneline oturdu. Yörüngeyi verdi. Araç havalandı. Ancak bir başka yöne gidiyordu. Araç otomatik pilota bağlanmıştı. Dışarıdan müdahale etmeye çalıştı ancak başaramadı. Debelenmek işe yaramayacaktı. Çaresizce oturduğu yerde bekledi. Araç eski bir koloni bölgesi olan kurumuş göller üzerinde kalan geniş sütunları bulunan demodeleşmiş dinden kalan kutsal tapınağın bahçesine inişe geçti. Oldukça şaşırmıştı. Burada ne işi vardı? Acaba hala bu eski tapınakta insanlar var mıydı? Oysa ki; bu gezegende insanlar çoktan Tanrı’ dan vazgeçmişlerdi. Artık Tanrı’ ya değil Şansa inanılıyordu.

Araç paneli açıldı kendisini aziz giyimli bir kesiş karşıladı.” Kutsalımız lütfen beni takip ediniz” Dedi. Karanlık art arda demir blok kapılardan geçtiler her geçişte kapılar kendiliğinden kitleniyordu. Nihayet altıgen bir masanın etrafında toparlanmış siyah giyimli adamların olduğu yerin ortasında bırakıldı.

“Tanrı şahit ki; aranan kutsal kase bu kadındır. Bakire rahminde günah işlenmeden bu bebek ruha geldi. Bu çocuk yüzyıllardır beklediğimiz soyumuzun kurtarıcısıdır. Teknoloji asla bunu başaramazdı. Bir siborg kendi koşullarıyla bir bebek doğuramaz. Kutsalımız sizi ve bebeğinizi korumamız gerekiyor. Yoksa sizi yok edecekler.”

Neler oluyordu? Siborg de ne demekti? Kurtarıcı ne sıfatla kendi yavrusu olabilirdi. Neden kendisine kutsal kase diyorlardı? O sıradan bir insandı. Siborglar anılarının ortasındaki alfa işareti ile tanınırlardı. Amaçları insanlara hizmetti. Ayrı bölgelere yerleştirilirler, insan içine iş ortamında karıştırılırlardı. Ayrıca kendilerini gece boyunca şarj ederlerdi. İnsan besin sıvısı ve tabletleri almazlardı. Aşık olmaz, ağlamaz, sorgulamaz, korkmaz, heyecan hüzün duymaz, özlemezlerdi. Evlenmezler cinsel ilişkiye girmezlerdi. Kendisi bir insan olarak aşık olmuş ve sevişerek bu bebeğin sahibi olmuşlardı. Ayrıca insani hisler duyuyor, insanların bölgesinde yaşıyor, besleniyor ve kendilerini şarj bile etmiyorlardı. Bu adamlar her kimse kaçığın tekiler diye düşündü ve bebeği için çok endişelendi. Adamlar” geçmişi hatırlıyor musun?” diye sordular. Bağırarak her şeyi hatırladığını bir yanlışlık yapıldığını söyledi. Onlar ise hala kendisine “Sen Tanrı’nın bir

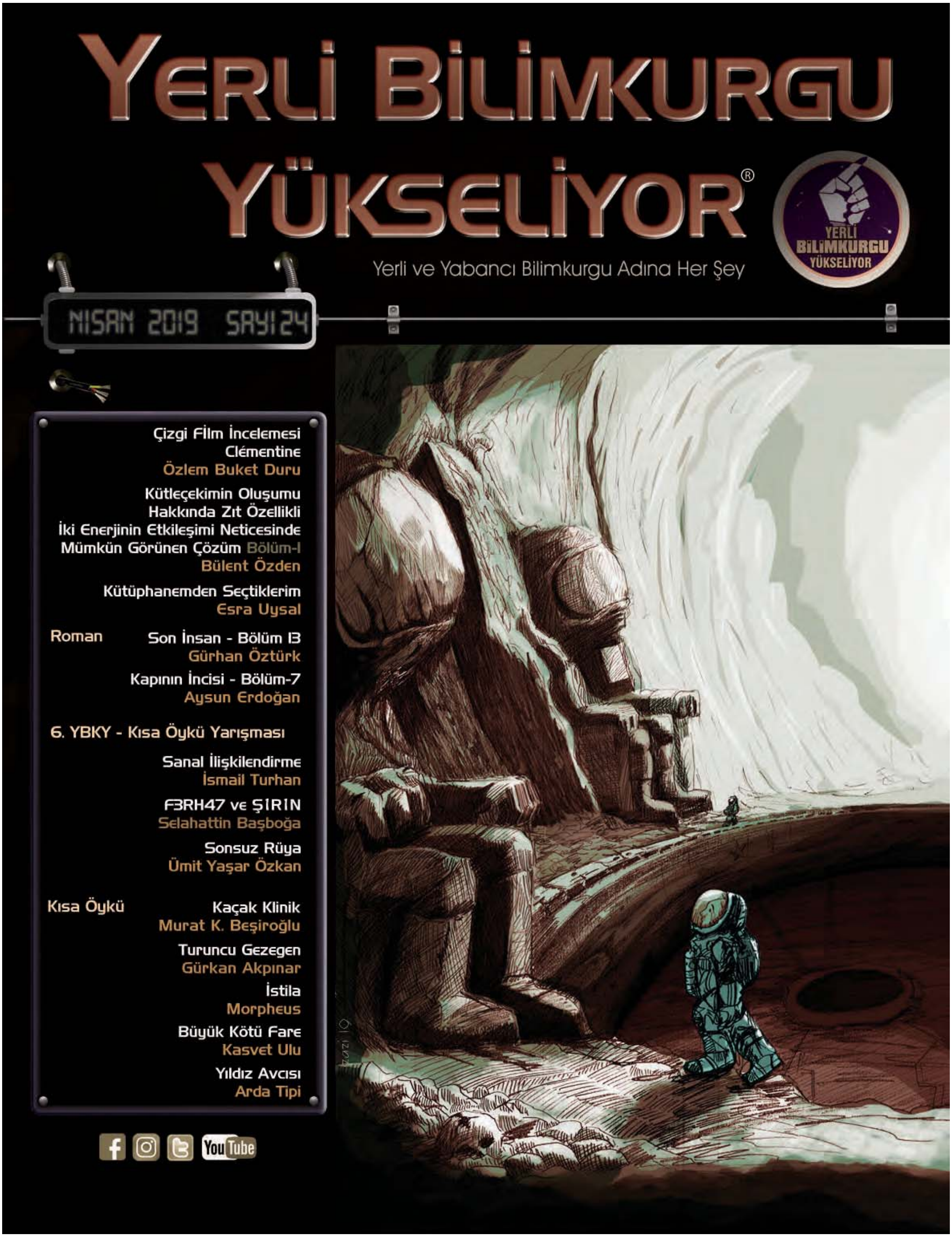
kaderisin ve kaderden kaçamayız kutsalımız” diye ısrar ediyorlardı. Bir kez daha maceraperest şizofrenlerin eline düştüğünden emin oldu. Tanrı inancı demode bitmiş bir tarihti. Artık sadece mistik olarak yıldızların verdiği şansa inanılırdı. Birden aklına kocası geldi. Bu adamlar onu da kaçırmış olmalıydılar. “Eşim nerede lanet deliler umarım ona zarar vermediniz! Diye bağırdı.” Arıza yapan diğer siborglar gibi o da çoktan yedek parça fabrikasına gitmiştir” diye gülüştüler. Benimle dalga geçiyor olmalısınız sizler gerçekten kaçık pisliklersiniz siborglar arıza yapmaz benim eşimin rahatsızlıkları vardı.” Diye haykırdı. “Hemen şimdi eşimi buraya getirin ve bizi rahat bırakın bizler sıradan insanlarız hata yapıyorsunuz.” Diye çaresizce ağlarken içeriye büyük bir gürültüyle demir blokları delerek ilerleyen ortası döner bıçaklı, büyük, korunaklı kara aracı girdi. Ortaya çıkan kargaşada aracın şoförü kadını kalın belinden kavrayarak araca aldı. Sıkışan bebek kadına şiddetli bir tekme atmıştı. İki büklüm olan kadın şoförle beraber aracın kabiliyeti ile diğer blokları da rahatlıkla gelmişler ve psikopat delilerden kurtulmuşlardı. Ancak hava aracına geldiklerinde siyah kasklı şoför kaskını çıkardığında anlındaki alfa işaretini görünce onun da bir siborg olduğunu anlayacaktı.

Doğum zamanı gelen kadını misyonun gizli binasına getirmişlerdi. Günlerdir bir hücrede kalan kadın bitkindi. Tüm bu olanlar kabus gibiydi ve ailesi için yıldızlardan şans dilemekteydi. Sancılar başlayınca kendisi steril kıyafetlerle ameliyata alınmıştı. Herkes özel kıyafetler giydiği için kim olduklarını ayırt edemiyordu. Ameliyat başladığında narkoz verilmeyen kadın siyah renkli kanını görür ve şok olur. Çünkü siyah kan sadece siborgların kanıydı. Demek ki; o adamlar haklıymış kendisi, eşi hayatı geçmişi her şey sanal her şey programlanmış bir simülasyonmuş. Diye düşünür. Gözlerini artık açık tutmakta zorlanan zavallı siborg bebeğine bakar, bebek sağlıklı görünüyordur. Tanrım ne kadar da güzel! Diye duygulanır. Ağlayarak ona sarılmak için kollarını uzatmışken başaramaz. Artık sesleri az işitmeye başlayan kadının gözleri de kararıyordur derinden bir konuşma işitir.

Sayın liderimiz arızaya geçen siborg kocası tekrarlanan taramalar sonucunda görüldü ki; kodlanmış spermleri hiçbir zaman aktif olmamış ve DNA zinciri teorimiz bu bebek için tamamen imkansız olduğu sonucuna varılmıştır.

Siborg anne bebeğine son kez seslenir. “Tanrı seni korusun mucize bebek!”

Bebek ağlamayı keser. Ve gökteki en büyük yıldız, hükümet gizli binasının üzerinde parlıyordur sanki gezegeni yutacak gibi yakın gözükmektedir. Yıldızlar elbet parlar ama gün ışığında bu şekilde tarihte ikinci kez parlıyordur…..

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR®
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey
NİSAN 2019 SAYI 24
Çizgi Film İncelemesi
Clémentine
Özlem Buket Duru
Kütleçekimin Oluşumu Hakkında Zıt Özellikli İki Enerjinin Etkileşimi Neticesinde Mümkün Görünen Çözüm Bölüm-I
Bülent Özden
Kütüphanemden Seçtiklerim
Esra Uysal
Roman
Son İnsan - Bölüm 13
Gürhan Öztürk
Kapının İncisi - Bölüm-7
Aysun Erdoğan
6. YBKY - Kısa Öykü Yarışması
Sanal İlişkilendirme
İsmail Turhan
F3RH47 ve ŞIRIN
Selahattin Başboğa
Sonsuz Rüya
Ümit Yaşar Özkan
Kısa Öykü
Kaçak Klinik
Murat K. Beşiroğlu
Turuncu Gezegen
Gürkan Akpınar
İstila
Morpheus
Büyük Kötü Fare
Kasvet Ulu
Yıldız Avcısı
Arda Tipi
YouTube

"İstikbal Göklerdedir!"

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR®

Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

HAZIRAN 2020 SAYI 38

Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm 12
KENAN BÖĞÜRCÜ

Dünyada ve Türkiye'de Ütopya ve Distopya Çalışmaları
DR. EMRAH ATASOY

Çay Koyun, Yeniden Başlıyoruz!
TÜRKHAN BOZKURT

Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu: Organism
M. YAĞMUR POLAT

Örtülü Giz
EZGİ ÖZBEK
8. YBKY Kısa Öykü Yarışması

Tek Celse
NUR RÜYA ÖZCAN
8. YBKY Kısa Öykü Yarışması

Retrovirüsler
ELİF KUT

Virüs Nedir?
ARDA TİPİ

İnsan Zihninin Retrovirüslerdeki Kökleri
ARDA TİPİ

Kitap İncelemesi
Oira Efsanesi
Burak Ateş
Burak G. Hazır
İSMAİL ŞAHİN

Roman
Son İnsan
Bölüm 27
GÜRHAN ÖZTÜRK

Kapının İncisi
İkinci Kitap- Bölüm-5
AYSUN ERDOĞAN

Kısa Öykü
Geleceğin Hediyesi
BURAK VARGELOĞLU

Büyük Gün
İSKENDER ADA

Upala
YEŞİM ŞAHİN

Kırmızı Pelerinli Kız
MURAT K. BEŞİROĞLU

Facebook sayfasında ve İnternet sitemizde tanıtımını yaptığımız, yerli bilimkurgu romanlarının incelemelerinin yanında; kısa öyküler, ülkemizde ve dünyada bilim alanındaki gelişmeler, film ve çizgi film incelemeleri, çizgi romanlar, film müzikleri incelemeleri, yerli ve yabancı bilimkurgu yazarlarının tanıtımı, yabancı bilimkurgu roman incelemeleri, film yönetmenleri, anime eserler, bilgisayar oyunları ve daha pek çok konu

Yerli Bilimkurgu eserlerinin tanıtımının yanında, yabancı eserlere ve magazinsel haberlere de yer vermemizin sebebi, daha uzun soluklu bir dergiyi hayata geçirmek amacını taşımaktadır.
Öncelikli konularımız Yerli Bilimkurgu Eserleri ve Kısa Öykü Yarışması katılımcılarının öyküleridir.

Dergimize katkıda bulunmak için, yazılarınızı, incelemelerinizi, çizimlerinizi, tasarımlarınızı, kısa öykülerinizi,
yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
adresinden bizlere ulaştırabilirsiniz.

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi, Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Platformunun süreli yayınıdır.
Dergimiz; tanıtım, bilgilendirme ve bilimkurgu severlerin ortak alanıdır.
Gönüllü yazarların - çizerlerin desteği ile şekillenmektedir. Kâr amacı gütmez.

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR

Genel Koordinatör/Editör ESRA UYSAL
Sanat Yönetmeni BURAK FEDAKAR Yayın Yönetmeni İSMAİL ŞAHİN Çeviri-Arşiv ARDA TİPİ
Yayın Danışmanı SEYHAN YILDIZ YILDIRIM
Web Tasarım - Dijital Tasarım - Öykü İllüstrasyonları - Dergi Tasarım SEZAİ ÖZDEN - ZAZİ SANAT

Yazarlar
ESRA UYSAL
KUBİLAYHAN YALÇIN
ÖZLEM BUKET DURU
KENAN BÖĞÜRCÜ
MURAT K. BEŞİROĞLU
BURAK FEDAKAR
İSMAİL ŞAHİN
ARDA TİPİ
MUHİTTİN YAĞMUR POLAT
SEZAİ ÖZDEN

Katkıda Bulunanlar
ÖZGEN BERKOL DOĞAN BİLİMKURGU KÜTÜPHANESİ - ETHEM DERMAN - GÜRHAN ÖZTÜRK - AYSUN ERDOĞAN - KENAN BÖĞÜRCÜ
DR. EMRAH ATASOY - TÜRKHAN BOZKURT - ELİF KUT - EZGİ ÖZBEK - NUR RÜYA ÖZCAN
BURAK VARGELOĞLU - İSKENDER ADA - YEŞİM ŞAHİN - NURAY BULAT - SEYHAN YILDIZ YILDIRIM - EKİN ERTARAKÇI - COLONY/SKEB STUDIOS
KİTAPLA MUHABBET FACEBOOK GRUBU - VOIDRUNNER - PARADİGMA POLİSİYE - LAGARİ BİLİMKURGU FANZİN - GÖK KIZ: KOZMİK GÖÇEBE
Kapak İllüstrasyonu KENAN BÖĞÜRCÜ

www.yerlibilimkurguyukseliyor.com - www.yerlibilimkurgu.com
yerlibilimkurguyükseliyor@gmail.com

Bu sayıda

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi
2020-Haziran Yıl:4 / Sayı 38

Virüs Nedir?
ARDA TİPİ 6-9

Retrovirüsler
ELİF KUT 12-13

İnsan Zihninin Retrovirüslerdeki Kökleri
ARDA TİPİ 16-18

Ödüllü Yazar, Şair ve Çizer
MARGARET ATWOOD 22-23

Deneme
Dünyada ve Türkiye'de Ütopya ve Distopya Çalışmaları
DR. EMRAH ATASOY 24-28

Deneme
Çay Koyun, Yeniden Başlıyoruz!
TÜRKHAN BOZKURT 30-31

Kısa Öykü
Kırmızı Pelerinli Kız
MURAT K. BEŞİROĞLU 32-34

Çizgi Roman - Bölüm 12
Gök Kız: Kozmik Göçebe
KENAN BÖĞÜRCÜ 36-41

Ayın Kitap İncelemesi
Oira Efsanesi
BURAK ATEŞ - BURAK G. HAZIR
İSMAİL ŞAHİN 42-46

YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması
Örtülü Giz
EZGİ ÖZBEK 48-50

Kütüphanemden Seçtiklerim
ESRA UYSAL 52-53

Kısa Öykü
Büyük Gün
İSKENDER ADA 54-57

Roman / Bölüm - 27
Son İnsan
GÜRHAN ÖZTÜRK 58-64

Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu
Organism
M. YAĞMUR POLAT 66-69

Kısa Öykü
Geleceğin Hediyesi
BURAK VARGELOĞLU 70-72

Roman - İkinci Kitap - Bölüm-5
Kapının İncisi - Narhalt'ın Hükümdarı
AYSUN ERDOĞAN 74-81

YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması
Tek Celse
NUR RÜYA ÖZCAN 82-84

Bilimkurgu Yazarlarımız ve Eserleri - 2018 - 2019 - 2020
SEZAİ ÖZDEN 86-109

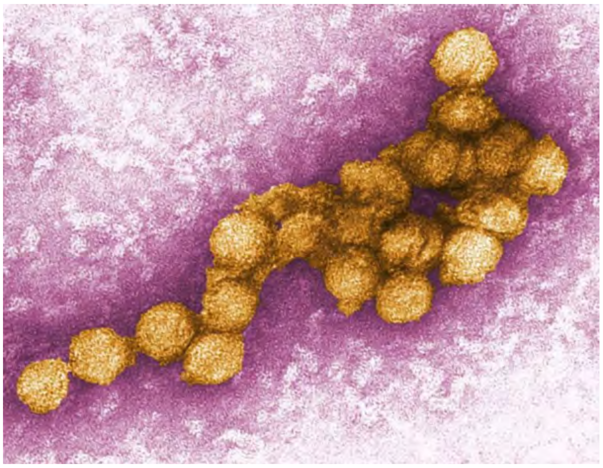
Kısa Öykü
Upala
YEŞİM ŞAHİN 110-111

Bu seçki, Özgen Berkol Doğan'a ithafen yazılmıştır.

Çeviri
Arda Tipi

Virüs Nedir?

West Nile virüsünün renklendirilmiş transmisyon elektron mikrografisi

Batı Nil virüsünün dijital olarak renklendirilmiş bir transmisyon elektron mikrografı (TEM).

(Resim: © Cynthia Goldsmith, ABD Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezleri)

VİRÜS NEDİR?

Virüsler genellikle bakterilerden çok daha küçük boyutlardaki mikroskobik parazitlerdir. Kendilerine 'ev sahipliği' yapan başka bir organizmanın dışında işlevselliklerinden ve üreme kapasitelerinden yoksundurlar.

Salgın nedeni olduğu için ağırlıklı bir üne sahiptir. Hastalık ve ölümün yaygın görüldüğü bu olaylar kötü itibarını destekleyegelmiştir. Batı Afrika'da 2014 yılında Ebola salgını, 2009 H1N1 / domuz gribi salgını (yaygın bir küresel salgın) ve de şu an yaşanmakta olan covid-19 salgını ilk akla gelen örneklerdir. Bu tür virüsler kesinlikle bilim adamları ve tıp uzmanları için düşmancıl birer tehdit olsalar da, protein sentezinin mekaniği ve virüslerin kendileri gibi temel hücresel süreçlerin anlaşılmasında ilerlemenin araçları olmuşlardır.

KEŞİF

Çoğu virüs bakterilere kıyasla ne kadar küçüktür? 220 nanometre çapındaki kızamık virüsü E.coli bakterilerinden yaklaşık 8 kat daha küçüktür. 45 nm'lik hepatit virüsü bir bakteri olan E.coli'den yaklaşık 40 kat daha küçüktür. Bunun ne kadar küçük olduğunu anlamak için, Davidson College'da biyoloji profesörü olan David R. Wessner, Nature Education dergisindeki 2010 tarihli makalesinde şöyle bir kıyas ortaya koyar: 30 nm çapında çocuk felci virüsü, bir

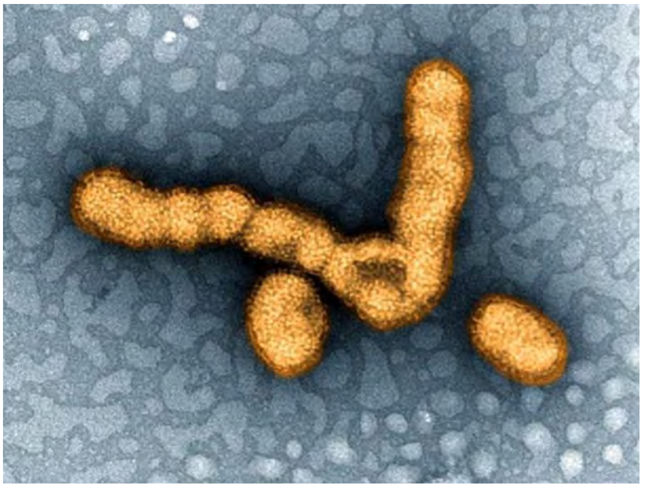
tuz taneciğinden yaklaşık 10.000 kat daha küçüktür. Virüsler ve bakteriler arasındaki bu boyut farklılıkları, virüsün varlığının kritik ilk ipucunu sağlamıştır.

19. yüzyılın sonlarına doğru mikroorganizmaların, özellikle bakterilerin hastalığa neden olabileceği düşüncesi iyice yerleşmişti. Bununla birlikte, tütünde rahatsız edici bir hastalığa (tütün mozaik hastalığı) bakan araştırmacılar, bunun nedenini teşhis konusunda yetersiz kaldılar.

Alman kimyacı ve tarım araştırmacısı Adolf Mayer, kapsamlı deney sonuçlarını "Tütün Mozaik Hastalığı Hakkında" başlıklı 1886 tarihli araştırma makalesinde yayınladı. Mayer enfekte olmuş yaprakları ezip solüsyon halinde sağlıklı tütün yapraklarının damarlarına enjekte ettiğinde, sağlıklı yaprakların da sarımsı benek ve renk değişikliği şeklinde seyreden hastalık emarelerini gösterdiğini gözlemlemişti. Hastalığın sebebinin bakteriyel kökenli olduğundan emindi, ancak neden olan ajanı izole edemedi ve mikroskop altında tanımlayamadı. Bilinen bir dizi bakteriyle aynı hastalığı yeniden oluşturamadı.

1892'de Dmitri Ivanovsky adında bir Rus öğrenci, Mayer'in deneylerini bazı değişiklikler yaparak yineledi. Bakteriyolojik İncelemeler dergisinde yayınlanan 1972 tarihli bir makaleye göre, Ivanovsky enfekte yaprakların suyunu bakteri ve diğer bilinen mikroorganizmaları yakalayacak kadar ince bir filtre olan bir Chamberland Filtresi'nden geçirdi. Elemeye rağmen sıvı bulaşıcı kaldı, böylelikle bulmacanın yeni parçası ortaya koyulmuş oldu; hastalığa neden olan şey filtreden geçebilecek kadar küçüktü. Ancak Ivanovsky'nin vardığı sonuç da tütün mozaik hastalığının nedeninin bakteriyel olduğu, filtrenin bakteriyi veya çözünür toksini içerdiğini içerdiği yönündeydi. 1898 yılında Hollandalı bilim adamı Martinus Beijerinck, Ivanovsky'nin sonuçlarını doğrularken, tütün mozaik hastalığının nedeninin bakteriyel değil 'canlı sıvı virüs', eski deyişle 'filtre edilebilir virüs' olduğunu öne sürdü.

Ivanovsky, Beijerinck ve diğerlerinin deneyleri sadece virüslerin varlığına işaret etti. Bir virüsün gerçek anlamda gözlemlenebilmesi için birkaç on yılın daha geçmesi gerekecekti . Clinical Microbiology Reviews dergisinde yayınlanan 2009 tarihli bir makaleye göre, elektron mikroskobu 1931'de Alman bilim adamları Ernst Ruska ve Max Knoll tarafından

geliştirildikten sonra, virüs yeni yüksek çözünürlüklü teknoloji ile ilk kez görselleştirilebildi. 1939'da Ruska ve meslektaşlarının çektiği bu fotoğraflar tütün mozaik virüsünün ilk görüntüleriydi. Böylelikle 'virüs' olgusunun varlığı tamamıyla keşfedilmiş oldu.

Bu dijital olarak renklendirilmiş görüntü, bir transmisyon elektron mikroskobu altındaki H1N1 influenza virüsünü göstermektedir. Daha sonra 'Domuz gribi virüsü' olarak adlandırılacak olan bu virüs 2009 yılında, bir pandemiye neden olarak dünya çapında yaklaşık 200,000 kişinin ölümüne sebep oldu.

(Ulusal Alerji ve Enfeksiyon Hastalıkları Enstitüsü (NIAID)

YAPI

Virüs, yaşam olarak kabul edilen aktivitenin

sınırlarındadır bir varlık olarak. Bir yandan, tüm canlı organizmaları oluşturan anahtar elementleri içerirler: nükleik asitler, DNA veya RNA (herhangi bir virüsün sadece biri veya diğeri olabilir). Öte yandan, virüsler bu nükleik asitlerin içerdiği bilgileri bağımsız olarak okuma ve bunlara göre hareket etme kapasitesinden yoksundurlar.

Austin'deki Texas Üniversitesi'nde moleküler biyoloji profesörü olan Jaquelin Dudley, "Minimal virüs bir konak hücrede replikasyon gerektiren (kendisinin daha fazla kopyasını yapan) bir parazittir" der. "Virüs, konak organizma dışında kendisini çoğaltamaz çünkü bir konak hücrenin sahip olduğu karmaşık mekanizmalardan yoksundur." Konak hücrenin hücresel mekanizması, virüslerin DNA'larından RNA üretmesine (transkripsiyon adı verilen bir süreç) ve RNA'larında kodlanan talimatlara (çeviri adı verilen bir süreç) dayalı proteinler oluşturmasına izin verir.

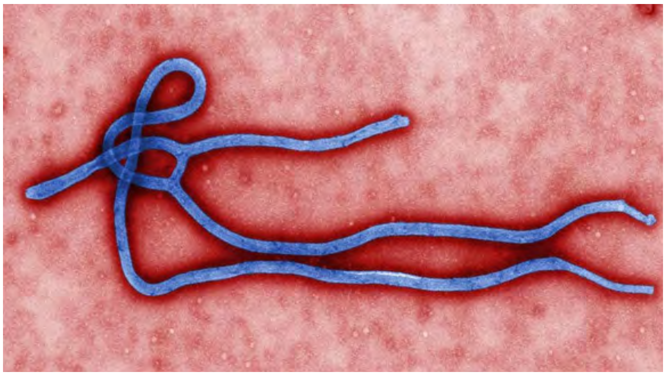
Bir virüs konağa tamamen eklemlendiği ve enfeksiyon yapabildiğinde 'virion' olarak tabir edilir. Tıbbi Mikrobiyoloji 4. Baskı yazarlarına göre. (Galveston, Texas Medical Branch Üniversitesi, 1996), basit bir virionun yapısı, kapsid adı verilen proteinlerden oluşan dış muhafaza ile çevrili bir iç nükleik asit çekirdeğinden oluşur. Kapsidler, viral nükleik asitlerin, nükleazlar adı verilen özel konakçı hücre enzimleri tarafından çiğnenmesini ve yok edilmesini önler. Bazı virüsler, zarf olarak bilinen ikinci bir koruyucu katmana sahiptir. Bu katman genellikle bir konağın hücre zarından türetilir; virüsün kullanması için değiştirilmiş ve yeniden yerleştirilmiş küçük çalıntı parçacıklar.

Virüsün çekirdeğinde bulunan DNA veya RNA, tek veya çift iplikçikli olabilir. Bir virüsün genomunu veya genetik bilgisinin toplamını oluştururlar. Viral genomlar genellikle küçüktürler, sadece kapsid proteinleri, enzimler ve konakçı hücre içinde replikasyon için gerekli proteinler gibi esansiyel proteinleri kodlarlar.

FONKSİYON

Virüs veya virionun birincil rolü, Tıbbi Mikrobiyoloji' ye göre "DNA veya RNA genomunu konakçı hücreye iletmektir, böylece genom konakçı hücre tarafından ifade edilebilir (transkripte edilebilir ve çevrilebilir)" dir.

İlk olarak, virüslerin bir konağın gövdesinin içine erişmesi gerekir. Solunum yolları ve açık yaralar virüsler için ağ geçidi görevi görebilir. Bazen böcekler giriş ortamını sağlarlar. Bazı virüsler bir böceğin tükürüğünde barınabilir ve böcek ısırıklarından sonra ev sahibinin vücuduna girerler. 'Hücrenin Moleküler Biyolojisi, 4. Baskı' (Garland Science, 2002) yazarlarına

göre, bu virüsler hem böcek hem de konakçı hücrelerin içinde çoğalarak birinden diğerine yumuşak bir geçiş sağlarlar. Örnekler: Sarı hummaya ve dang hummasına neden olan virüsler.

Virüsler daha sonra kendilerini konakçı hücre yüzeylerine bağlarlar. Bunu, birbirine kenetlenen iki 'puzzle' parçası gibi hücre yüzey reseptörlerini tanıyarak ve bunlara bağlanarak yaparlar. Birçok farklı virüs aynı reseptöre bağlanabilir ve tek bir virüs farklı hücre yüzeyi reseptörlerini bağlayabilir. Virüsler bunları kendi yararlarına kullanırken, hücre yüzeyi reseptörleri aslında hücreye hizmet etmek için tasarlanmıştır.

Bir virüs konakçı hücrenin yüzeyine bağlandıktan

sonra konakçı hücrenin dış kaplaması veya membranı boyunca hareket etmeye başlayabilir. Birçok farklı giriş modu vardır. HIV, zarflı bir virüs, zarla kaynaşır ve içinden geçer. Başka bir zarflanmış virüs, grip virüsü, hücre tarafından yutulur. Çocuk felci virüsü gibi bazı zarfsız virüsler, gözenekli bir giriş kanalı oluşturur ve zardan girer.

İçeri girdikten sonra virüsler genomlarını serbest bırakır ve ayrıca hücresel mekanizmaların çeşitli bölümlerini bozar veya ele geçirir. Viral genomlar, konakçı hücreleri viral proteinler üretmeye yönlendirir (çoğu zaman konakçı hücrenin kullanabileceği herhangi bir RNA ve proteinin sentezini durdurur). Nihayetinde, virüsler, hem konakçı hücrenin içinde hem de konakçının içinde yayılmalarına izin veren koşulları beraber yaratarak koşulları kendi lehine çevirir. Örneğin, soğuk algınlığından muzdarip olunduğunda, bir hapşırma, 'Hücrenin Moleküler Biyolojisi' ne göre, rhinovirüs veya koronavirüs partikülleri içeren 20.000 damlacık yayar. Bu damlacıklara dokunmak veya nefes almak, soğuk algınlığının yayılması için gereken tek şeydir.

Ebola virüsünün mikroskobik görünümü. (CDC / Cynthia Goldsmith / Halk Sağlığı Resim Kütüphanesi)

YENİ KEŞİFLER

Virüsler arasındaki ilişkileri anlamamız, boyut ve şekil bakımından benzerliklerine, DNA veya RNA içerip içermediklerine ve bunların hangi biçimde olduklarına odaklanılmasıyla gerçekleşti. Viral genomların sıralanma ve karşılaştırılması için üretilen daha iyi yöntemler ve de devamlı bilimsel veri akışı ile virüsler ve geçmişleri hakkında bildiklerimiz sürekli olarak güncellenmektedir.

1992 yılına kadar, virüslerin ufak genomlarıyla birlikte bakterilerden çok daha küçük oldukları kabul ediliyordu. Wessner'e göre, o yıl bilim adamları bir su soğutma kulesindeki bazı amiplerin içinde bakteri benzeri bir yapı keşfettiler. Sonradan anlaşıldığı üzere, keşfettikleri bir bakteri türü değil, Mimivirus adını verdikleri çok büyük bir virüstü. Virüs yaklaşık 750 nm büyüklüğündeydi ve gram pozitif bakterilerle aynı iz bırakma özelliklerine sahip olabiliyorlardı. Bunu, Mamavirüs ve Megavirüs gibi diğer büyük virüslerin keşfi izledi.

Dudley bu büyük virüslerin nasıl evrimleştiği bilinmediğini ifade ederek onları "virüs dünyasının filleri" şeklinde tanımlamıştı. "Bunlar, diğer hücrelerin paraziti haline gelen dejenere hücreler olabilir (Mimivirüsler amipleri enfekte eder) veya ek konak genler edinmeye devam eden daha tipik virüsler olabilirler." Mimivirüsler, diğer küçük virüsler gibi protein üretmek için bir konağın hücresel mekanizmasına ihtiyaç duyarlar. Bununla birlikte, genomları hala çeviri süreciyle ilişkili birçok gen kalıntısı içerir. Mimivirüslerin bir zamanlar bağımsız hücreler olması mümkündür.Ya da, Wessner'in söylediğine göre, sadece bazı konak genleri elde etmiş ve biriktirmiş olabilirlerdi.

Bu tür keşifler yeni soruları beraberinde getirmekte ve yeni araştırma kategorileri oluşturmaktadır. Gelecekte bu çalışmalar, virüslerin kökenleri, mevcut parazit durumlarına nasıl ulaştıkları ve virüslerin yaşam ağacına dahil edilmesi gerekip gerekmedikleri hakkında temel sorulara cevaplar sağlayabilirler.

Kaynakça: Livescience.com (Aparna Vidyasagar – Katılımcı, 06 Ocak 2016)

Bilimkurgu sözcüğünü dilimize kazandıran değerli gazeteci ve yazar ORHAN DURU anısına oluşturacağımız, **YBKY** Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019 için, Ekim 2018'de başlattığımız katılım süresini tamamlamış bulunuyoruz.

Seçkiye katılmak için öykü gönderen herkese teşekkür ederiz.

Tam olarak 62 öykü tarafımıza ulaştı. Sadece 1 öykü katılım şartlarını sağlamadığı için değerlendirmeye alınmadı. Öyküleri 7 kişilik ekibimizle defalarca okuyarak ve üzerinde tartışarak değerlendirdik. Bu seçkide yer almasalar bile bir sonraki seçkide yer alabileceklerinin sinyallerini veren pek çok katılımcı olduğunu görmek/bilmek bizi gerçekten çok mutlu etti. Hepsi çok kıymetli zamanlarını ayırarak birbirinden güzel öykülerle, farklı evrenleri önümüze serdiler.

Hepsine, ilgileri ve alakaları için ayrı ayrı teşekkür ediyoruz.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019'un, 2018'den farkı, seçkiye girecek öykülerin değerlendirmeye tabi tutulmasıdır. Bunu da ilanla zaten duyurmuştuk. İlk seçkimizde (2018) öykü gönderen herkes seçkiye dâhil olmuştu. Kimseyi geri çevirmemiştik. İlk olması bakımından özel olmasını istemiştik; nitekim öyle de oldu ve YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2018, Türk bilimkurgu edebiyatında, 47 yazarı ve 51 öyküsü ile yerini aldı.

Bu girişimin hayat bulmasını sağlayan;"Gönderilen tüm öyküleri basmamız gerek, hepsi girmeli." dediğimizde, çok kritik bir zamanda -kâğıt krizinin başlangıcında- risk alarak fakat aynı zamanda bir rekora imza atıp TÜRKİYE TARİHİNDE KATILIMI EN YÜKSEK BİLİMKURGU ÖYKÜ SEÇKİSİNİN hayat bulmasını sağlayan Paradigma Polisiye'ye, cesaretinden ve yerli bilimkurguya katkılarından dolayı ayrı bir parantez açarak teşekkür ediyoruz.

Bu yıl da katılım yüksek oldu. Seçkiye katılabilecek öyküleri değerlendirirken; öncelikle anlatım diline, dilbilgisine, argo sınırlarını aşarak rahatsız edici derecede -küfür, hakaret- barındırmadığına, öykünün olay örgüsünün kendi içinde çelişmemesine, bilimkurgu olup olmadığına ve alenen herhangi bir siyasi oluşum lehine veya aleyhine ifadeler olup olmadığına bakarak değerlendirdik. Tüm bunların dışında -bu seferlik- çözümünün basit olduğunu düşünerek imla hatalarını görmezlikten geldiğimizi belirtmek isteriz.

Ve tüm bu süreçten sonra 2019 Seçkisine girmeye hak kazanan 27 öykünün yanında yayın ekibimizin kaleme aldığı 5 öykü ve düzenlediğimiz son üç yarışmada ilk üçe giren 9 öykü ile toplamda 41 öykü listedeki yerini aldı.

Gösterdiğiniz ilgiden dolayı tüm katılımcılara, bilimkurgu severler adına tekrar tekrar teşekkür ederiz.

İyi ki varsınız güzel insanlar.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019' a Katılan Yazarlar ve Öyküleri

1. **Özlem Kurdoğlu** - Zamanda Sörf
2. **Gurur Asi** - Garip Bir İşgal Hikâyesi
3. **Esra Kahraman** - Evrenin İyicilleri
4. **Kubilayhan Yalçın** - Ottomat: Robot-u Hûmayun!
5. **Ş. Yüksel Yılmaz** - Yolcu
6. **Murat K. Beşiroğlu** - Anne, Oğul ve Fırtına
7. **M. İhsan Tatari** - Artık Dünya'ya Gitmiyoruz
8. **Zeynep Okçu** - Huzur Emlak
9. **Gri Esin Akyıldız** - Hacimsizler
10. **Tayfun Olam** - Düşkuran
11. **Mustafa İzmirli** - Kanatlarımızı Koparamazsınız
12. **Mehmet Kaan Alpaslan** - Cezaevi
13. **Nur İpek Önder Mert** - Silahlı Peygamber
14. **Efe Sarıtunalı** - Bir Mutant Hikâyesi Daha
15. **Zeynep Kevser Şahin** - Muhteşem İstanbul Köprüsü
16. **Cem Can** - Seha
17. **Onur Gürleyen** - Davet
18. **Nilay Kayaalp** - Yansıtma Teorisi
19. **Çağla Zengin** - Dönüş
20. **Merve Bor** - Kahverengi Pelerinli Gezegen
21. **Gökhan Görmez** - Kum Kuşları
22. **Deniz K. Üstündağ** - Veda ya da Bir Şişe Kayısı Şarabı
23. **Selçuk Gökhan Kalkanoğlu** - Sıfırın İcadı
24. **Can Akcaoğlu** - Dışarıda Kaybolmuş
25. **Eren Kasapoğlu** - Değişkin
26. **M. Yağmur Polat** - Kozmoponik Geçit
27. **Mustafa Özçınar** - Yüzleşme

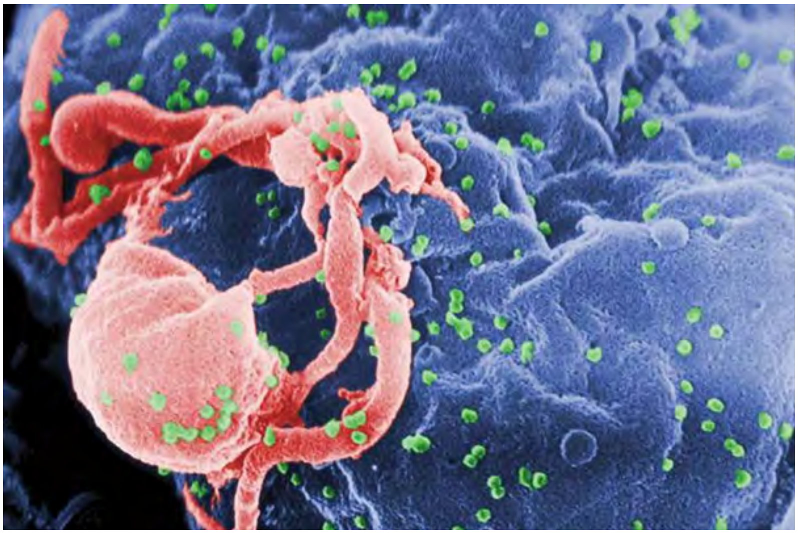
28. **Ufuk Yasin Yurtbil** - Zeplin
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
29. **Morpheus** - Savaş ve Barış
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
30. **Tuğrul Sultanzade** - Dilek
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
31. **Tülay Temuçin** - Dönüş Yok
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
32. **Yunus Emre Eroğlu** - Uyanış
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
33. **İsmail Turhan** - Zaman Ayracı
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
34. **Abdülkadir Doğanay** - Bulut Çobanı
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
35. **Sezen Aksın Sivrikaya** - Sonsuz Aşk
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
36. **Emre Eryılmaz** - Ses
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü

37. **Esra Uysal** - Tesadüfler
38. **İsmail Şahin** - Sıfır Şiddet
39. **Burak Fedakâr** - Sonsuzluk Direnişi
40. **Arda Tipi** - Ateşin Çocukları
41. **Sezai Özden** - Sonat

Çeviri

Elif Kut

Retrovirüsler

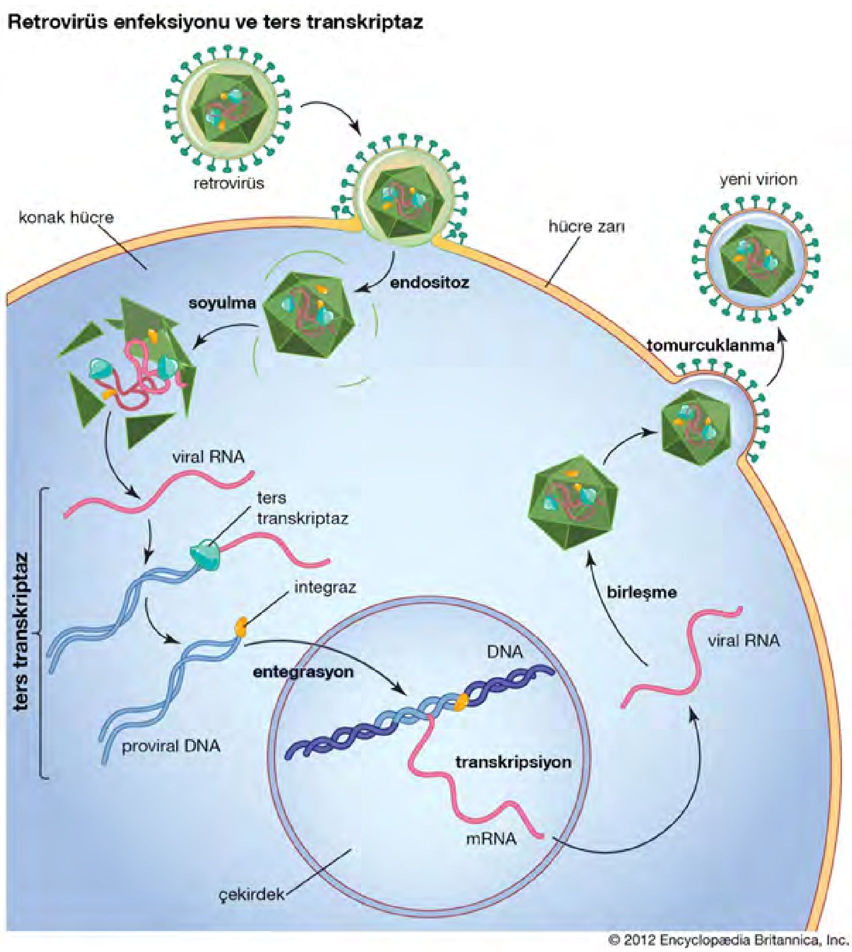
Retrovirüs, Retroviridae virüs ailesine ait olan ve karakteristik olarak gen haritasını Ribo Nükleik Asit (RNA) formunda taşıyan virüs grubudur. Retrovirüslerin bu şekilde isimlendirilmesinin sebebi ise Ters Transkriptaz adı verilen bir enzimdir. Bu enzim 1971 yılında Amerikalı virologlar Howard Temin ve David Baltimore tarafından birbirinden bağımsız olarak keşfedilmiştir. Ters transkriptaz RNAyı okuyup Deoksiribo Nükleik Asit (DNA) üretir. Bu işlem normalde DNAdan RNAya sentezleme şeklinde olduğu için, Ters Transkriptaz bu işlemin olağan yönünü tersine çevirir (DNA dan RNAya). Bu sürecin ters çalışması retrovirüsten gelen genetik materyalin virus bulaşmış hücrenin DNA genomuyla kalıcı olarak birleşmesine imkan sağlar. Bu enzim biyoloji biliminde gen sentezlemede sıkça kullanılır.

HIV/AIDS; retrovirüsü

Lenfosit kültüründe gelişen HIV-1 virionlarının (yeşil olarak görülen) elektron mikroskobu taraması. Hücre yüzeyindeki çoklu yumuşak tümsekler virion toplanma bölgelerini ve çoğalmasını gösteriyor.

Retrovirüsler hayvanlarda tümör hücre büyümesine ve bazı kanser türlerinin hayvanlarda görülmesine sebep olurlar. Atlarda sıtma gibi çeşitli virütik enfeksiyonlarla bağlantılıdır. İnsanlarda, İnsan T-Lenfotropik Virüs Tip 1 (HTLV-1) adındaki retrovirus Erişkin T-hücre Lösemi (ATL) adlı bir çeşit kanserin oluşumuna sebep olur. Ayrıca beyindeki ilerleyici nöron kaybıyla ilgili bir hastalık olan HTLV-1 ile ilişkili myelopati/tropik spastik parapareziye (HAM/TSP) sebep olabilir. Yakın akraba olan başka bir virüs HTLV-2 ise görece

hafif nörolojik rahatsızlıklarla bağlantılı olsa da insan sağlığını tehdit eden bir etmen olarak tanımlanmamaktadır. Dünya çapında 20 milyon kişiye İnsan İmmün Yetmezlik Virüsleri bulaşmış olduğu düşünülürse, sadece virüs bulaşan insanların küçük bir yüzdesinin ATL veya HAM/TSP geliştireceği düşünülebilir. İnsan Bağışıklık Yetmezliği Virüsü (HIV) olarak bilinen retrovirüs insanlarda Edinilmiş Bağışıklık Eksikliği Sendromu (AIDS) e sebep olur. HIV, şempanze ve gorillerde görülen bir retrovirüs olan Maymun Bağışıklık Yetmezliği Virüsü (SIV) ile benzer virüslerdir.

Retrovirüs bulaştıktan sonra, ters transkriptaz virüs RNAsını konak hücrede DNAya dönüştürür, bu daha sonra çekirdekteki konak hücrenin DNAsıyla birleşir.

Endojen retrovirüsler (ERV) bir çok hayvanın genomlarının kalıcı özellikleridir. Endojen retrovirüsler genom yapısı halihazırda mevcut olan retrovirüsle benzeşen, yok olmuş veya "fosil" diyebileceğimiz virüslerin genetik materyalinden oluşur. İnsan Endojen retrovirüsleri (HERV) evrim süresince insan DNAsı içinde dağılım göstermiştir. Nesilden nesile geçerek insan genomunun ortalama yüzde 1 ila 5 ini oluşturur. İnsan Endojen retrovirüslerinin insan genomunun evrimindeki bazı unsurları etkilediği düşünülmektedir. Ayrıca multipl sklerozun da dahil olduğu bazı hastalıklarla ilişkisinden şüphe edilmektedir.

HTLV-1 keşfedilen ilk insan retrovirüsüdür. Keşif ve ayrıştırılması 1979 yılında Amerikalı virolog Robert C. Gallo ve çalışma arkadaşları tarafından gerçekleştirilmiştir. HIV ise ilk defa 1983 yılında ayrıştırılmıştır.

Kaynak: britannica.com

Çok Yakında!

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2020 için, Eylül 2019 da başlattığımız katılım süresini tamamlamış bulunuyoruz.

Gönderdikleri öyküleri, belli sebeplerden ötürü seçkiye dâhil edemesek bile, bir sonraki seçkiye katılabileceklerinin sinyallerini veren pek çok katılımcı olduğunu görmek/bilmek bizi gerçekten çok mutlu etti. Hepsi çok kıymetli zamanlarını ayırarak birbirinden güzel öykülerle, farklı evrenleri önümüze serdiler. Hepsine, ilgileri için ayrı ayrı teşekkür ediyoruz.

Bu yıl da katılım yüksek oldu.

Tam olarak 72 öykü tarafımıza ulaştı. Geçen yıl olduğu gibi 1 öykü katılım şartlarını sağlayamadığı için değerlendirme aşamasına giremedi. Başka bir öykü ise yıllar önce başka bir platformda yayınlanmış olduğu için değerlendirmeye alınmadı.

Öyküler yine yedi kişilik ekibimiz tarafından defalarca okunarak ve üzerinde tartışarak değerlendirildi.

Seçkiye katılabilecek öyküleri değerlendirirken;

Öncelikle anlatım diline, dil bilgisine, argo sınırlarını aşarak rahatsız edici derecede -küfür, hakaret- barındırmadığına, öykünün olay örgülerinin kendi içinde çelişmemesine, bilimkurgu olup olmadığına, alenen herhangi bir siyasi oluşum lehine veya aleyhine ifadeler olup olmadığına ve mantık hataları olup olmadığına bakılarak değerlendirildi.

Geçen yıldan farklı olarak dilbilgisi ve imla hatalarına bu yıl daha özenli ve dikkatli yaklaşacağımızı ilanda da belirtmiştik. Çoğu öykü bu sebeplerden ötürü değerlendirmeden geçemedi.

Ve tüm bu süreçten sonra 2020 Seçkisine girmeye hak kazanan 28 öykünün yanında, Kenan Böğürcü'nün Kolordu isimli çizgi öyküsü, yayın ekibimizin kaleme aldığı 4 öykü ve bir çizgi öykü, düzenlenen son iki yarışmada ilk üçe giren 7 öykü ve YBKY 8. Kısa Öykü Yarışmasında Jüri Özel Ödülü alan Azra Ulukaya'nın Vicdan isimli öyküsü ile birlikte toplamda 42 öykü listedeki yerini aldı.

Önümüzdeki yıl seçkiye bir yıl ara verme kararı aldık. Hem insanlar biraz dinlensin hem de öykülerimiz biriksin istedik. Yani; bu yıl öykü seçkisini çıkardıktan sonra 2021'in eylül ayına kadar yarışmalara devam edeceğiz. Bu, bir yandan da 2022 Seçkisine girecek öyküler için de hazırlık olacak.

Bildiğiniz gibi kitabın gelirini Özgen Berkol Doğan Bilimkurgu Kütüphanesi'ne bağışlıyoruz. YBKY 2018 Bilimkurgu Öykü Seçkisi'nin gelirini geçtiğimiz aylarda kütüphaneye aktardık. 2019 Seçkisinin de telifi bize ulaştığında aynı şekilde kütüphanenin hesabına aktaracağız. 2020 Öykü Seçkisi'nin de telifi de aynı şekilde değerlendirilecek. Bu yüzden geçmiş yıllarda olduğu gibi katılımcılardan feragat belgesi isteyeceğiz.

Bilimkurgu edebiyatı literatürüne, bu listeyle adını yazdıran yazarlarımızı tekrar tebrik ediyor, çabaları ve bilimkurguya destekleri için tekrar tekrar teşekkür ediyoruz.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2020' ye Katılan Yazarlar ve Öyküleri

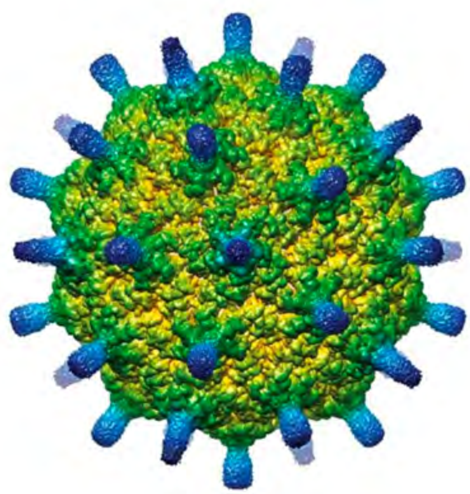
1. **Özlem Kurdoğlu -** *Matriksi Yenen Adam*
2. **Gurur Asi -** *Klon İsyanı*
3. **Selim Erdoğan -** *Kriz Geçirmez*
4. **Kubilayhan Yalçın -** *Atopya*
5. **Yüksel Yılmaz - Hasta**
6. **Murat K. Beşiroğlu -** *Yatağın Altındaki Şehir*
7. **Bertuğ Kodamanoğlu -** *k= -1*
8. **Kenan Böğürcü -** *Kolordu - Çizgi Öykü*
9. **Cem Can** - *Bul ve Getir*
10. **Zeynep Okçu** - *Vuslat Sona Erdi*
11. **Gri Esin Akyıldız** - *Robotik Bir Dışkı*
12. **Mehmet Fatih Balkı** - *Yarım Peygamber*
13. **Efe Sarıtunalı** - *Ayak Sesleri*
14. **Mustafa İzmirli** - *S.U.S.*
15. **Bekir Sert** - *Duvarın Ötesi*
16. **Serpil Ülger** - *Bir Canavar Yaratmak*
17. **Selahattin Başboğa** - *Hayatın Matematiği*
18. **Olcay Şeker** - *Davetsiz Misafirler*
19. **Mehmet Ali Kaynak** - *Yeni Efendiler*
20. **Gökcan Şahin** - *Mavi Fil Mavi Tavşan Mavi Önlük*
21. **Ceren Altay** - *Suikastçının Şiir Defteri*
22. **Saniye Öztaş** - *İnsanlık İçin Ne Kadar Fedâkar Olabilirsin!*
23. **Onurcan Kurt** - *Gelecek Yankısı*
24. **Nurdan Atay** - *Yaşam Filizi*
25. **Burak Vargeloğlu** - *Ouroboros*
26. **Aysun Erdoğan** - *Ekin ve Nesil*
27. **Mehmet Kardaş** - *Akılsız Ev*
28. **Pınar Karaca** - *Kıpırtısız*
29. **M. Yağmur Polat** - *Otomatik Kirpi-R1*
30. **İsmail Turhan** - *VE-E-DE-A*
    YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
31. **Ferruh Oğuz** - *Kalabalığın Ortasında Birkaç Saat*
    YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
32. **Mustafa S. Elitok** - *Küçük Kıyamet*
    YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
33. **Eren Kasapoğlu** - *Çarpışma*
    YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
34. **Mehmet Sancar Gürci** - *Sanık 237*
    YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
35. **Tolga Eligül** - *aRİN*
    YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
36. **İsmail Çakır** - *Dünya'nın Hakimi*
    YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
37. **Azra Ulukaya** - *Vicdan*
    YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması Jüri Özel Ödülü
38. **Esra Uysal** - *Garaj*
39. **İsmail Şahin** - *Petoburlar*
40. **Arda Tipi** - *Makineden Tanrı*
41. **Burak Fedâkar** - *Sonsuzluk Aşkı*
42. **Sezai Özden** - *Böcek Tarlaları*
    Çizgi Öykü

Çeviri

Arda Tipi

İnsan Zihninin Retrovirüslerdeki Kökleri

Bütün kara hayvanlarının beyninde 'Arc (Activity Regulated Cytoskeleton-Etkinlik Yönlendirmeli Hücre İskeleti) geni' mevcuttur. Bu gen, beyindeki nöronal sinapsların (yani bağlantıların) nasıl oluştuğunu belirleyen "ana düzenleyici" olarak hizmet eder.

İki bağımsız araştırma grubu bulgularını 2018'de prestijli akademik bir dergi olan Cell'de yayınladı : Arc'ın virüsler gibi davrandığını ve kökeninin retrovirüslere dayandığını gösterdi.

Arc'ın İşlevi

Bir anlamda, Arc geni, beyin bağlantılarını şekillendirir - zihni oluşturur - amfibilerin amfibiler gibi, kuşların kuşlar gibi, sürüngenlerin sürüngenler gibi, maymunların maymunlar gibi,ve insanların insanlar gibi düşünmelerini sağlar.

Bu alandaki uzmanlardan Dr.Nichoris Parrish ve Prof Keizo Tomonaga'ya göre:

Bu süreçler klasik edimsel koşullanmadan insan bilişine ve "ben" kavramına kadar uzanan

beyin fonksiyonlarının temelini oluşturur. Klasik ve edimsel koşullanma davranışsal öğrenme biçimleridir. Arc geni ile ilgili herhangi bir genetik sorunda beyin gelişimi tehlikeye girer.

Dr Parrish ve Prof Tomonaga'nın belirttiği gibi "Arc'ın önceden otizm ve diğer nörogelişimsel bozukluklarda rol oynadığı bilinmekteydi".

Arızalı Arc geni olan fareler yeni şeyler öğrenemez ve hatalı sinaptik bağlantıların belirtilerini gösterirler. Utah Üniversitesi Nörobiyoloji, Anatomi, Biyokimya, Oftalmoloji ve Görsel Bilimler Profesörü ve çalışmadaki öncü Jason Shepherd, "Arc genini farelerden çıkarırsanız, hiçbir şey hatırlamazlar" diyor. Arc.

"İnsanların ne düşündüğünü görebiliyorum: Bellek bir virüs mü?"

Arc'ın Kökeni

Shepherd daha sonra bir ekiple Arc geninin kökenini araştırmak için evrimsel analiz çalışmalarına başlar. Kapsamlı bir biyoinformatik çalışmasından sonra, Arc'ın, retrovirüslerin Gag geninden, ya da HIV, lentivirüs ve diğerlerini de kapsayan bir virüs sınıfından ortaya çıkmış olduğunu gösterdiler.

"Bu bulgular, Gag retroelementlerinin evrim sırasında sinir sisteminde hücreler arası iletişime aracılık etmek için yeniden tasarlandığını düşündürmektedir,"diyor Shepherd'ın önderliğindeki çalışma yazarları Cell'de.Retroelementler diğer organizmaların genomlarına entegre olabilme yeteneğine sahip "zıplayan genler" olarak da bilinirler. Parrish ve Tomonaga, "retroelementlerin çok hücreli organizmaların en karmaşık fizyolojik fonksiyonlarına bile şaşırtıcı bir katkısı" diye ekledi ve sadece insan beyni de değil retrovirüsler memeli plasentasının evrimine de yardımcı olmuştur:Rowan Üniversitesi'nden Kelsey Coolahan, "Sanki bir şekilde virüs parçasıyız gibi görünüyor, aksi takdirde yumurta bırakacaktık" demektedir.

Analizleri aynı zamanda Arc geninin deniz hayvanlarında değil, sadece kara hayvanlarının beyninde bulunduğunu ortaya koydu. "Bunun bir açıklaması; hayvanlar karaya taşındığında, uyum sağlamak zorunda oldukları yeni ortamlar vardı - bu yüzden daha akıllı ve daha esnek bir beyne ihtiyacınız vardı. Belki de bu yüzden Arc çok kullanışlıydı: Fazladan esneklik sağlıyordu, bir tür avantajdı bu "diyor Shepherd.

Arc Faaliyeti

Nöronal sinapslar veya bağlantılar oluşturmak için bilginin nöronlardan nöronlara aktarılması gerekir ki böylece nereden bağlanacaklarını bilirler. Bu bilgilere, nörona ne yapılması gerektiği konusunda talimat veren haberci-messenger RNA (mRNA) denir.

Arc mRNA'yı aldıktan sonra, nöronlar diğer memeli proteinlerinde görülmeyen bir şey yaparlar: kapsidler oluştururlar. Kapsid ayrıca virüslerin dış kabuğuna verilen terimsel bir addır. Bu kapsid, nöronun [hücre dışı alanda] güvenle hareket etmesini ve Arc mRNA'sını başka bir nörona geçirerek içine girmesini sağlar. Bu alıcı nöron da aynı şeyi yapar. Ve böylece nöronal bağlantılar beyin oluşana kadar birer birer inşa edilir.

Önemli olan şu ki, bu Arc geninin beyindeki etkinliği, virüslerin hücrelerdeki etkinliğine tuhaf bir şekilde benzemektedir. Virüslerin etrafta dolaşmak ve diğer hücreleri enfekte etmek için etraf-

larındaki koruyucu kapsidleri oluşturmalarını ve genetik elementlerini nüfuz ettikleri hücreye entegre edip bunlara yapılacaklara dair (aynı virüslerin daha fazla kopyasını oluşturmak için) talimat vermelerini anımsatır.

Arc geni, virüslerin tıpkı hücreleri enfekte ettiği şekilde nöronları kapsid oluşumu yoluyla "enfekte eder". Ve enfekte olmuş nöronlar sinaps oluşturma talimatları alırlar.

"Onlara ilk baktığımızda 'Bunlar da nesi? diye düşünmüştük" diyor Shepherd. "Bir virüs gibi davranan bir beyin geni." Daha sonraları birkaç HIV uzmanı Arc geninin resmini görüp hücrelere bulaşmaya çalışan HIV olduğunu düşünmesi de pek çok kişiyi şoke etmişti. Arc ve virüsler fonksiyonel benzerlikler taşıdıklarına göre evrimsel olarak ilişkili olmaları da şaşırtıcı değil.

"Önceden, herhangi bir sinirbilimciye bu genin bir virüs gibi davrandığını söyleseydim, bana gülerdi," diyor Shepherd. "Bunun bizi tamamen yeni bir yöne çekeceğini biliyorduk."

Arc'ın Geleceği

Arc geninin kökenini bilmek fazla bir katkı sağlamayabilir. Ancak, nöronların birbirleriyle nasıl iletişim kurdukları ve birbirlerine nasıl bağlandıklarını anlamak, bir araç olarak işlevlerini tanımlamak, gelecekte yeni tedavi biçimleri keşfetmemize yarayabilir.

Shepherd, daha önce 2017'de yaşlı farelerin Arc geninin genç farelere göre daha düşük aktiviteye sahip olduğunu gösteren bir çalışmaya öncülük etti. Beyindeki Arc gen aktivitelerini yapay olarak geliştirerek, daha yaşlı fareleri, tıpkı genç fareler gibi çevrelerindeki yeni deneyimlere veya görsel iişaretlere daha duyarlı hale getirdi.

"Bu bulgular, uyarıcı plastisitenin yaşla birlikte artan kaybını telafi edecek bir mekanizmayı bize göstermekte, Arc'ın da nöronal devrelerin biçimlendirilebilirliğine yönelik heyecan verici bir tedavisel hedef olabileceğini düşündürmektedir", 2017 çalışması yazarlarının saygın bir akademik dergi olan PNAS'ta yazdığı üzere.

Kaynak: Shin Jie Yong, medium.com

kitapla
muhabbet
/kitaplamuhabbet

Genel

Bilimkurgu Sözcüğünü Türkçeye Kazandıran Kişi

ORHAN DURU

(d. 18 Aralık 1933, İstanbul - ö. 25 Ocak 2009 İstanbul), Türk yazar ve gazeteci.

Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi'nden mezun oldu. Mezuniyetten sonra bir süre aynı fakültede, asistan olarak görev yaptı. 27 Mayıs 1960 askerî darbesinin ardından kurulan askerî yönetiminin Ekim 1960'ta üniversitelerden ihraç ettiği 147 öğretim üyesinden biridir. Bir süre veterinerlik yaptı. Yazılarını ilk olarak Mavi dergisinde yayımladı. Gazeteciliği kendine meslek olarak seçti. Ulus, Cumhuriyet, Milliyet, Güneş ve Hürriyet gazetelerinde çalıştı. En son Interstar TV'de haber müdürlüğü yaptı. Bu görevden sonra, yazarlık yapmaya devam etti. Yazar ve çevirmen Sezer Duru'nun eşidir. Bir süredir tedavi gördüğü Surp Agop Hastanesi'nde 25 Ocak 2009 saat 02.30'da vefat etti. Orhan Duru ayrıca İngilizce science-fiction sözünü Türkçeye bilim-kurgu olarak tercüme eden, kullanan ve bu sözcüğü Türkçeye kazandıran kişidir. Bu kullanım daha sonra Türk Dil Kurumu tarafından resmîleştirilmiştir.

Orhan Duru'nun Eserleri

Bırakılmış Biri (1959),
Denge Uzmanı (1962),
Ağır İşçiler (1974),
Yoksullar Geliyor (1982),
Şişe (1989),
Bir Büyülü Ortamda (1991),
Kısas-ı Enbiya (1979),
Kıyı Kıyı Kent Kent (1977),
Hormonlu Kafalar (1992),
İstanbulin (1995),
Küp (2008),
Amerikan Gizli Belgeleriyle Türkiye'nin Kurtuluş Yılları
Düşümde ve Dışımda
Yeni ve Sert Öyküler
Fırtına
Tango Geceleri
Sarmal - Toplu Öyküler
O Pera'daki Hayalet
Kazı
Durgun ve İşsiz

Çeviri-Uyarlama

O Pera'daki Hayalet (1996)
Sierra Madre'nin Hazineleri (B. Traven'den),
Gizli Tarih (Prokopius'tan),
Çağdaş Fizikte Doğa (Werner Heisenberg'den)
Durdurun Dünyayı İnecek Var (1968 - Antony Newley ve Leslie Bricuss'tan),
Sınırdaki Ev (1970 - Slawomir Mrozek'ten),
Übzik Baba (1990 - Alfred Jarry'nin Kral Übü'sünden)

(Alıntı, Vikipedi)

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
YERLİ BİLİMKURGU
YÜKSELİYOR®
Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
MAYIS 2020 SAYI 37
Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm II
KENAN BÖĞÜRCÜ
Muaddib
Çölün Kumlarına
Geleceği Yazan Kurtarıcı!
DUNE
BURAK FEDÂKAR
Bilgisayar ve Video Oyunlarında
Bilimkurgu: Observation
M. YAĞMUR POLAT
Kitap İncelemesi
Hissiz Kumpanya
Volkan Yalçın
İSMAİL ŞAHİN
Başlat Ready Player One Filmi
ve Sanal Gerçekliğin Geleceği Üzerine
RECEP DUMAN
Kısa Öykü
Kutsal Kase
YEŞİM ŞAHİN
Yapay Aşkın Meyvesi
M. YAĞMUR POLAT
6. YBKY Kısa Öykü Yarışması
Roman
Son İnsan
Bölüm 26
GÜRHAN ÖZTÜRK
Mirasa Konan Android
MURAT K. BEŞİROĞLU
Bir Saniye Sonra
SELAHATTİN BAŞBOĞA
6. YBKY Kısa Öykü Yarışması
Novella
İzmir Kralı
Bölüm 4
KUBİLAYHAN YALÇIN
Sonsuz Aşk
ÜMİT YAŞAR ÖZKAN
6. YBKY Kısa Öykü Yarışması
Kapının İncisi
İkinci Kitap- Bölüm-4
AYSUN ERDOĞAN

Bilimkurgu Yazarları Dizisi - 25

Ödüllü yazar ve şair,

Margaret Atwood

Margaret Eleanor Atwood (d. 18 Kasım 1939), Kanadalı yazar, şair, eleştirmen, denemeci ve feminist.

Yakın tarihin en saygı duyulan kurmaca yazarları arasında gösterilir. Arthur C. Clarke ve Prince of Asturias edebiyat ödüllerini kazanmıştır. Aynı zamanda beş kez Booker Ödülleri listesinde yer almış, birini kazanmış ve yedi kez The Governor General'in finalisti olmuş ve iki kez kazanmıştır. Daha çok roman yazarı olarak tanınmıştır. Aynı zamanda günümüze kadar 15 tane şiir kitabı yayınlanmıştır ve bu alanda da ödül sahibidir. Şiirlerini gençliğinde ilgi duyduğu efsane ve peri masallarından esinlenerek yazmıştır. Atwood aynı zamanda Tamarack Review, Harper's, CBC Anthology, Ms. Saturday Night, Playboy ve bunun gibi birçok dergide hikâyeler yazmıştır.

Atwood, Kör Suikastçı (The Blind Assassin) adlı romanıyla 2000 Booker Ödülü'nü kazandı.

Ottawa, Ontario, Kanada'da Margaret Dorothy ve Carl Edmund, Atwood'un ikinci çocuğu olarak dünyaya gelmiştir. Annesi Margaret Dorothy diyetisyen ve beslenme uzmanı, babası Carl Edmund ise entomologdur. Babasının orman entolojisi araştırmaları nedeniyle çocukluğunun büyük bir kısmı Northern Quebec bölgesinin ağaçlık arazilerinde geçmiştir. 11 yaşına kadar tam zamanlı olarak okula gitmemiştir. Doymak nedir bilmeyen bir edebiyat okuyucusu olmuştur. En çok ilgi duydukları gizemli öykülerden oluşan Dell cep kitapları, Grimm's Peri Masalı kitapları, Kanadalı hayvan hikâyelerini anlatan kitaplar ve komedi kitaplarıdır. Leaside'da Leaside Hıgh School'da okumuştur ve 1957'de mezun olmuştur.

Atwood yazmaya altı yaşında başlamıştır ve 16 yaşına geldiğinde profesyonel olarak yazmak istediğinin farkına varmıştır. 1957 yılında Toronto Üniversite'ne bağlı olan Victoria Üniversitesi'ne başlamıştır. Jay Macpherson ve Northrop Frye profesörleri arasındadır. 1961 yılında onur derecesiyle Sanat Bölümünden ve ikinci branş olarak da Psikoloji ve Fransızca bölümlerinden mezun olmuştur.

1961'in sonlarında özel basımı yapılan Double Persephone adlı şiir kitabına verilen E.J Pratt Madalyası'nı kazandıktan hemen sonra Woodrow Wilson bursuyla Harvard's Redcliffe College'ta öğrenimine devam etti. 1962 yılında Radcliffe'de

master derecesi elde etti ve ilerleyen çalışmalarını Harvard Üniversitesi'nde iki yıl boyunca sürdürdü fakat eğitimi 'The English Metaphysical Romance' konulu tezinin tamamlamadığı için yarım kaldı.

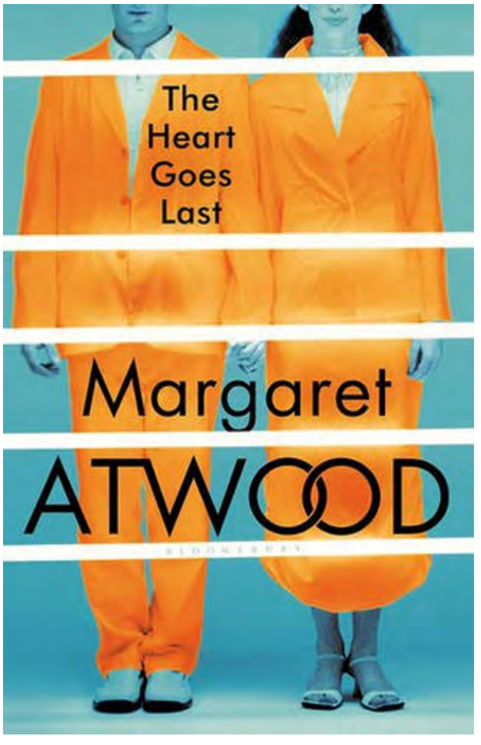
British Columbia Üniversitesi (1965), Sir George Williams Üniversitesi Montreal (1967-68), Alberta Üniversitesi (1969-79), York Üniversitesi Toronto (1971-72) ve New York Üniversitesi gibi tanınmış üniversitelerde dersler vermiştir.

Romanları

1. The Edible Woman (1969)
2. Surfacing (1972)
3. Lady Oracle (1976)
4. Ademden Önceki Yaşam (Life Before Man, 1979)
5. Bodily Harm (1981)
6. Damızlık Kızın Öyküsü (The Handmaid's Tale, 1985)
7. Kedi Gözü (Cat's Eye, 1989)
8. The Robber Bride (1993)
9. Nam-ı Diğer Grace (Alias Grace, 1996)
10. Kör Suikastçı (The Blind Assassin, 2000)
11. Antilop ve Flurya (Oryx and Crake, 2003)
12. Penelopia (The Penelopiad, 2005)
13. Tufan Zamanı (The Year of the Flood, 2009)
14. MaddAddam (2013)
15. The Heart Goes Last (2015)
16. Hag-Seed (2016)
17. The Testaments (2019)

The Handmaid's Tale - 1985

The Heart Goes Last - 2015

Deneme

Dr. Emrah Atasoy atasoy.emrah@gmail.com

Dünyada ve Türkiye'de Ütopya ve Distopya Çalışmaları

The Road - 2009

Kovid-19 pandemisi ile önemi daha da artan ütopya ve distopya çalışmalarına ilişkin dünyada ve Türkiye özelinde ne gibi akademik ve entelektüel çalışmalar yapıldığı hakkında kısaca bilgi vermek isterim. Dünyada Ütopya Çalışmaları üzerine odaklanan iki tane dernek bulunmaktadır: Avrupa Ütopya Çalışmaları Derneği ve Amerika Ütopya Çalışmaları Derneği. Bu iki dernek, her yıl düzenli olarak, Amerika'da, Kanada'da ve Avrupa'da bulunan farklı ülkelerde konferanslar düzenlemektedir. Farklı disiplinlerden ve alanlardan akademisyenlerin, araştırmacıların, entelektüellerin katıldığı bu konferanslarda, ütopya çalışmalarının çok farklı yönleri akademik ve bilimsel bir düzlemde ele alınmaktadır. Alan,

disiplinlerarası olduğu için, edebiyat, sosyoloji, tarih, siyaset bilimi, uluslararası ilişkiler, felsefe, mimarlık ve psikoloji gibi disiplinlerden akademisyenler, konferanslara, sempozyumlara sunumlarıyla katkıda bulunmaktadırlar. Bazı ülkeler bu alandaki çalışmalarla öne çıkmaktadır: Amerika Birleşik Devletleri, Birleşik Krallık, İrlanda, Portekiz, Brezilya, Avustralya ve Polonya. Ütopya çalışmalarını ele alan lisans ve lisansüstü düzeylerde zorunlu ve seçmeli dersler, üniversite müfredatlarında görülmektedir. Dünyada, akademik çevrelerde genel olarak kabul gören ve önemi giderek artan bu alanla ilgili farklı alanlarda yüksek lisans ve doktora tezleri de yazılmaktadır. Ayrıca, Liverpool Üniversitesi gibi bazı üniversiteler spekülatif edebiyat, bilimkurgu, ütopya çalışmaları alanında Yüksek Lisans programlarını da yürütmektedirler.

Disipline İlişkin Kütüphaneler ve Araştırma Merkezleri

Ütopya çalışmalarının önemi, uluslararası anlamda uzun süre önce anlaşıldığından Avrupa'daki ve Amerika'daki üniversitelerin ve milli kütüphanelerin birçoğu bu alana yatırım yapmakta gecikmemiştir. Üniversiteler, ütopya, distopya, spekülatif kurgu, bilimkurgu ve benzeri alanlarla ilgili metinleri, eserleri ve kaynakları genel koleksiyonlarına ya da özel koleksiyonlar bölümüne katmışlardır. Türkiye'de[1] maalesef henüz çok yaygın olmasa da, yurtdışındaki yüksek öğretim kurumları kütüphanelerinde, özel koleksiyon bölümleri bulunmaktadır. Bu koleksiyonlar, erişilmesi zor, nadir bulunan kaynakları ya da bir alana ya da konuya ilişkin neredeyse tüm önemli kaynakları içeren çok değerli bölümlerdir. Lisans öğrencilerden ziyade, lisansüstü öğrencilerin ve özellikle akademisyenlerin kullandığı özel koleksiyonlar, çok değerli, önemli eserleri, araştırmacıların kullanımına sunmaktadır. Bu noktada ütopya çalışmaları üzerine yoğunlaşan üniversitelerden, kütüphanelerden ya da araştırma merkezlerinden kısaca bahsetmek yerinde olacaktır.

Üniversite kütüphanelerinden başlamak gerekirse, bu anlamda birkaç üniversite özellikle öne çıkmaktadır. Amerika Birleşik Devletleri'nde bulunan ve akademik başarısını kanıtlamış PennState Üniversitesi Kütüphanesi Eberly Ailesi Özel Koleksiyonlar Bölümü (PennState University Library Eberly Family Special Collections) 200.000'den fazla basılı kaynağı, 25 milyondan fazla kaydı ve el yazmasını ve 1 milyon fotoğraf, harita ve görsel-işitsel materyali bünyesinde barındırmaktadır. Böylesi zengin bir koleksiyonda, ütopya çalışmalarıyla alakalı birincil ve ikincil metinlerin sayısı oldukça fazladır. Bu koleksiyon içerisinde özellikle Arthur O. Lewis Koleksiyonu *(The Arthur O. Lewis Utopia Collection)*, araştırmacılara disiplinle ilgili ihtiyaçları olabilecek her türlü kaynağa erişimi sağlamaktadır. Kütüphane sitesi üzerinden ayırttığınız eserler, aynı gün ya da ertesi gün, özel koleksiyon bölümü çalışanları tarafından çalışma masanıza getirilmektedir. Kütüphane bünyesinde bulunamayan kaynaklar ise, Kütüphanelerarası

1 Özel koleksiyonların Türkiye'de bulunan üniversite kütüphanelerinde de hızlı bir şekilde yaygınlaşması gerekmektedir. Böylesi birimler geliştikçe, araştırmacılara daha geniş imkanlar sağlanacaktır ve farklı ülkelerden araştırmacıların da ülkemiz kütüphanelerinde araştırma yapabilmesi teşvik edilebilecektir.

Ödünç Verme ve Doküman Sağlama Hizmeti (Interlibrary Loan Services) kanalıyla, eğer mümkünse taranmış dosya olarak ya da eserin kendisi, araştırmacıya çok kısa bir süre içerisinde temin edilmektedir.

Kurumsallaşmış PennState Üniversitesi'nin kütüphane çalışma sistemi ve çalışanlar, ütopya çalışmaları alanında araştırmalar yapan kişilere saygı duyup değer vermektedir. Üniversite verdiği değeri, araştırmacılara sağladıkları Dorothy Foehr Huck Research Travel Award, Helen F. Faust Women Writers Research Travel Award, Albert M. Petska Eight Air Force Archives Research Travel Award, Mary Ann O'Brian Malkin Research Travel Award, William W. Scranton Research Travel Award gibi araştırma bursu imkanlarıyla göstermektedir. Alanın en prestijli dergisi Utopian Studies'in kurucusu Prof. Dr. Lyman Tower Sargent, dünyanın en kapsamlı ütopya çalışmaları bibliyografyasını (*Utopian Literature in English: An Annotated Bibliography from 1516 to the Present*) PennState Üniversitesi Kütüphanesi Özel Koleksiyonlar Bölümü'nde tamamlamaktadır. Bu bir tesadüf değildir çünkü yukarıda bahsedilen zengin kaynaklar ve üniversitenin bu alanda çalışanlara tutumu, haklı olarak Prof. Sargent'ı bu koleksiyona çekmiştir.

Yukarıda bahsedilen üniversite dışında, farklı üniversite kütüphanelerinden de bahsetmek yararlı olacaktır. ABD Duke Üniversitesi kütüphanesi, ütopya çalışmaları alanında öne çıkmaktadır. Ütopya çalışmaları alanında, özellikle *The Political Unconscious: Narrative as a Socially Symbolic Art (1981)* ve *Archaeologies of the Future: The Desire Called Utopia and Other Science Fictions (2005)* eserleriyle adından söz ettiren, dünya çapında tanınmış Edebiyat Bölümü öğretim üyesi Prof. Dr. Fredric Jameson'ın bu üniversitede hizmet veriyor olması, üniversitenin bu alana yatırım yapmasındaki en önemli nedenlerinden birisidir. Ayrıca, disipline çok değerli katkılarda bulunmuş Felsefe Bölümü öğretim üyesi Prof. Dr. Glenn Robert Negley'nin (1907-1981) Felsefe Bölümü'nde çalışmış olması da ütopya çalışmalarının bu üniversite nezdinde zenginliğini açıklamaktadır. Üniversite, Prof. Negley'nin anısına ütopya çalışmaları koleksiyonuna kendisinin adını vermiştir: Glenn R. Negley Ütopya Edebiyatı Koleksiyonu *(Glenn R. Negley Collection of Utopian Literature).* Bu koleksiyon, 1000'den fazla değerli kaynağa sahiptir. Ütopya çalışmalarıyla alakalı kaynaklar, bu özel koleksiyonla kısıtlı kalmamıştır. Genel kütüphane koleksiyonunda da çok önemli kaynaklar bulunmaktadır. Bahsedilen bu hususlar dikkate alındığında Duke Üniversitesi, alanda araştırma yapmak isteyen araştırmacılar için doğru bir adres olacaktır.

Bu üniversitelerin dışında, Florida Üniversitesi (ABD), Texas-Austin Üniversitesi (ABD), Kaliforniya Üniversitesi, Riverside (ABD), Liverpool Üniversitesi (Birleşik Krallık), Leeds Üniversitesi (Birleşik Krallık), Londra Royal Holloway Üniversitesi (Birleşik Krallık), Arkansas Üniversitesi (ABD), Toronto Üniversitesi (Kanada), Iowa Üniversitesi (ABD), Illinois Üniversitesi (ABD), Michigan State Üniversitesi (ABD), Temple Üniversitesi (ABD), Maryland Üniversitesi (ABD), Delaware Üniversitesi (ABD), San Diego State Üniversitesi (ABD), Kansas Üniversitesi (Gunn Center for the Study of Science Fiction, ABD), Alabama Üniversitesi (ABD), Stanford Üniversitesi (ABD), Kalifornia State Üniversitesi (ABD), Arizona Üniversitesi (ABD), Calgary üniversitesi (Kanada), DePauw

Üniversitesi (ABD), Eastern New Mexico Üniversitesi (ABD), SUNY Buffalo Üniversitesi (ABD), Limerick Üniversitesi (İrlanda), South Florida Üniversitesi (ABD) ve Oregon Üniversitesi (ABD) gibi kurumlar ve kütüphaneleri, ütopya çalışmaları ve genel anlamda spekülatif edebiyat disiplininde araştırma yapacaklar için doğru adresler olacaktır.

Ulusal Platformda Akademik Ütopya Çalışmaları

Türkiye'de de ütopya çalışmalarına ilgi, gün geçtikçe artmaktadır. Bu anlamda, Hacettepe Üniversitesi, Bilkent Üniversitesi, Koç Üniversitesi ve İstanbul Bilgi Üniversitesi kütüphaneleri, ütopya çalışmaları alanında oldukça zengin bir koleksiyona sahiptir. Ülkemizde, disipline ilişkin İngiliz Dili ve Edebiyatı, Siyaset Bilimi, Sosyoloji, Tarih, İletişim, Mimarlık ve Felsefe gibi bölümler tarafından düzenlenen konferansların ve verilen derslerin sayısında da gözle görülür bir artış olmuştur. 3-4 Mayıs 2018 tarihleri arasında İzmir Konak Belediyesi tarafından "7. İzmir Felsefe Günleri: Ütopya" başlıklı bir etkinlik düzenlenmiştir. Bu etkinlikte, İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi öğretim üyeleri, sunumlarıyla ütopyanın ve ütopyacılığın farklı boyutlarını ele almışlardır. Aynı şekilde, Hacettepe Üniversitesi İngiliz Edebiyatı ve Kültürü Uygulama ve Araştırma Merkezi, 15 Mart 2016 tarihinde *"Innovative Representations of 'Utopias' in Studies in English"* başlıklı bir konferans düzenlemiştir. Hacettepe Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü bünyesinde distopya ve ütopya üzerine yüksek lisans ve doktora tezleri yazılarak disipline değerli katkılarda bulunulmaktadır. Bunlara ek olarak, Hacettepe Üniversitesi İletişim Fakültesi iş birliği ve Mülkiyeliler Birliği'nin katkılarıyla, 17-18 Ekim 2016 tarihleri arasında "3. Siyasal Psikoloji Konferansı: Utopia'nın 500. Yılında Politikayla Arzunun Kesiştiği Yer: Ütopyalar" başlıklı bir konferans düzenlenmiştir. Murathan Mungan'ın açılış konuşmasını yaptığı bu etkinlikte, Fethi Açıkel, Yücel Demirer, Erdoğan Özmen, Demet Dinler, Özgür Taburoğlu, Aksu Bora, Tanıl Bora, Berrin Koyuncu Lorasdağı, Ruhtan Yalçıner, gibi konuklar ve konuşmacılar, ütopyanın ve distopyanın farklı boyutlarını değerlendirmişlerdir. Ayrıca, Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü de çeşitli konuşmacıların yer aldığı lisans dersi (2019) kapsamında alana değerli katkıda bulunmuştur. Türkiye'de bulunan üniversiteler de (Hacettepe Üniversitesi, Kapadokya Üniversitesi, Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi, Doğuş Üniversitesi, Koç Üniversitesi, Sabancı Üniversitesi, Yeditepe Üniversitesi, Akdeniz Üniversitesi, Ankara Üniversitesi, Atılım Üniversitesi, İstanbul Kültür Üniversitesi, Tunceli Munzur Üniversitesi, Çankaya Üniversitesi, Boğaziçi Üniversitesi, ODTÜ, Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, Kocaeli Üniversitesi, İstanbul Bilgi Üniversitesi, TOBB Üniversitesi, vd.) çeşitli konferanslar, sempozyumlar, seminerler ve yayınlar kanalıyla alana katkıda bulunmaktadır.

İstanbul'daki Özgen Berkol Doğan Bilimkurgu Kütüphanesi ise, Türkiye'deki ilk bilimkurgu kütüphanesi kimliğiyle birçok spekülatif edebiyat eserini bünyesinde barındırmaktadır. Bu kütüphane, çeşitli konuşmalarla, seminerlerle ve genel kitleye açık çeşitli etkinliklerle, disipline çok önemli bir katkıda bulunmaktadır. Bunların dışında, 80. sayısını distopyaya ayıran Doğu Batı dergisi, Pasajlar, Cogito, İthaki Yayınevi, Doğu Batı Yayınevi, Kaynak Yayınları ve Metis

Yayınevi gibi kuruluşlar da ütopya çalışmalarına ve spekülatif kurguya birincil ve ikincil kaynaklar ve çeviri metinler üzerinden değerli katkılarda bulunmaktadırlar. Görüldüğü üzere, akademik ve entelektüel çevrelerde, disiplinlerarası bir düzlemde değerlendirilen ütopya çalışmalarına ilgi büyüktür ve bu ilginin giderek, daha da artacağı öngörülmektedir. Kovid-19 pandemisi gerçekliğinde bir distopyanın içinde hissettiğimiz bu günlerde, ütopyaya olan özlememiz daha da artmıştır. Sonuç olarak bu çalışma, uluslararası ve ulusal çevrelerde ütopya çalışmaları ve disipline ilişkin faaliyetler yürüten dernekler ve kuruluşlar hakkında bilgi vermeyi amaçlamıştır. Türkiye'de ütopya ve distopya alanında araştırma yapacak, güncel kaynakları ve araştırmaları kavrayıp içselleştirecek, bu doğrultuda daha fazla akademik ve entelektüel faaliyetler yürütecek akademisyenlerin ve araştırmacıların sayısının artması gerektiğine inanıyorum.

9. YBKY Kısa Öykü Yarışması

Konu
Dünya'nın Dönüşümü

SON KATILMA TARİHİ
10 Haziran 2020

Kelime -üst- Sınırı
1000

Öykülerinizi;
10 Haziran 2020 tarihine kadar,
Word belgesi olarak ve yarışma ismini yazarak
(İsim, soy isim, hikayenin ismi…),
yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
adresine ulaştırabilirsiniz.
Kelime sınırını aşan öyküler
değerlendirmeye alınmaz.
Öykünün künyesi, yarışmacının künyesi
hakkındaki bilgiler kelime sınırına dahil edilmez.
Yarışmaya katılan tüm öyküler, aldıkları puana
göre, YBKY; facebook grubunda, dergimizde,
sayfamızda ve sitemizde yayınlanır.
İlk üçe giren öyküler; YBKY Bilimkurgu
Öykü Seçkisi 2022'e ön elemesiz girmeye hak
kazanır.

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

Birincilik Ödülü

- YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2018
- YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019
- YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2022'ye Ön Elemeye Girmeden Katılma Şansı

İlk Üç için geçerlidir

Deneme

Türkhan Bozkurt

ÇAY KOYUN, YENİDEN BAŞLIYORUZ!

Pandemi sonrası neler değişecek?

"Hiçbir şey değişmeyecek, biz adam olmayız, biz akıllanmayız" diyen insanlarla dolu etrafınız. Kendilerine itibar etmeyiniz, fazla uzatmalarını istemiyorsanız kafa sallayıp geçiniz. Değişim başladı bile.

Çok fazla hızlanmıştık, yavaşlamalıydık. Bütün gün sağa sola koşturuyor, hiçbir işimize yetişemiyorduk. Çocuklarımıza yeterince vakit ayıramıyorduk. Beslenmesini koyup okula gönderdiğimiz çocuğumuzun gün boyu ne yaptığı ile ilgilenemiyor, akşam yemeğini yedirip ödevlerini yaptırıp yatırdığımızda görevimizi tamamlamış olmanın huzuruna eriyorduk. Bir kahve içimi zamanı zorla ayırdığımız dostlarımızın ne kadar kıymetli olduklarını şimdi fark ediyoruz. Aslında işin özeti geçen gün küçük oğlumun bana söylediği bir cümlede saklı.

"Bugüne kadar bayramlarda harçlık almak için el öpüyordum, bundan sonra böyle olmayacak."

Evet, bundan sonra böyle olmayacak. Fakat nasıl olacağı insanların kişiliklerine göre, yaşadıkları travmanın büyüklüğüne göre değişecek.

Yaşadığım şoku kendi açımdan değerlendirmem gerekirse, ilk bir ay bir elimde kitap diğerinde telefon, gözüm televizyondaki haberlerde boş gözlerle oturdum. Halen de motive olmak konusunda sıkıntı yaşıyorum. Çocuklarıma vakit ayırıyor, hunharca dizi ve film izliyor, bazen kitap okuyorum. Öğrencilerimle sürekli iletişim kuruyor, ödevlerle darlamaya devam ediyorum. Yıllarca okul dört duvardan ibaret değildir, eğitim çok komplex bir süreç diye dilimizde tüy bitmişti. Şimdi uygulamalı olarak görüyoruz. Mükemmel değiliz ama çabuk öğreniyoruz.

Salgından önce esnek çalışma saatlerinden ne zaman bahsetsem pek çok kişi bana tuhaf tuhaf bakıyordu. Şimdi pek çok kişi evden çalışıyor. Çalışanlar memnun mudur bilmem ama işverenlerin pek memnun olduğu bir gerçek. Kira derdi yok, elektrik ve internet masraflarını çalışanlar ödüyor. Şimdiye kadar evden çalışma konusuna soğuk

bakan bazı şirketlerin her şey düzeldiğinde buna devam edeceklerini düşünüyorum.

İnsanlık olarak çok büyük bir travma yaşıyoruz. Bir kısmımız evde oturmaya öyle alışacak ki mecbur kalmadığı sürece dışarı çıkmayacak. Bir de bir kez dışarı çıktı mı bir daha evin yolunu bulamayacaklar var. Elektronik ticaret büyük bir patlama yaşıyor. Aylardır üstünde sabahladığımız koltuklar, günde 22 saat açık kalan bilgisayarlar can çekişmeye başladı bile. Herkes evde kapalı kaldığı için oyuncak sektörünün satışlarını altıya katlaması, internet ve bilgisayar satışlarında patlama yaşanması öngörülebilen şeyler. Fakat araba kiralama sektörünün bu kadar revaçta olacağını şirketler kendileri bile beklemiyordu. Toplu taşımaya binmek bu kadar riskliyken insanların araç kiralamaya yönelmesi bu sektör için adeta can suyu oldu.

Dünya'da ve ülkemizde pek çok insan işini kaybetti. Pandeminin ne kadar süreceği tam olarak hesaplanamıyor. İspanya kalıcı olarak, Amerika ve İngiltere geçici olarak "Evrensel Gelir Modeli" ne geçme çalışmalarına başladı. Evrensel Gelir Modeli tüm insanlara asgari ihtiyaçlarını karşılayacak kadar bir maaş bağlanması temeline dayanıyor. Devletler bunu yapacak güce sahip mi? Bu aslında bir döngü. Siz insanlara ne kadar çok para verirseniz onlar da o kadar çok alışveriş yapar ve devlete o kadar çok vergi öder. Daha önce Kanada'nın küçük bir kasabasında denenmiş. İnsanlar düzenli bir gelire sahip olduklarında çalışmayı bırakacaklar mı? Sonuç, daha mutlu ve sağlıklı insanlar, daha az hastane başvurusu ve kimse çalışmayı bırakmamış.

Önemli bir gelişme de bunu iş adamlarının destekliyor olması. Sonuçta onlar üreticiler ve parası olmayan insanlardan ürünlerini almalarını bekleyemezler. İnsanların fakirlikten uzak refah bir hayat sürmeleri onların da işini kolaylaştıracaktır.

Bütün Dünya'da uygulanacak bir sistem geliştirilebilir mi bilmiyorum ama hızlı otomasyon sürecinde böyle bir önlem almak kaçınılmaz olacak gibi görünüyor.

Hayal gibi görünse de dikkat edilmesi gereken olumsuz yönleri de yok değil. Devletlerin vatandaşlarının gelirini elinde tuttuğu için radikalleşmesi, ayrımcılık yapılmadan herkese uygulanabilmesinin gerekliliği, artan alışveriş koşullarında enflasyonun önüne geçilememesi gibi. Bunlar için çeşitli önlemler geliştirilmesi elzem gibi görünüyor.

Bunlar bizi neden ilgilendiriyor? Unutmayınız ki cep telefonunun kullanılmaya başlanması ile herkesin cebine girmesi arasındaki süre yaklaşık olarak on yıldır. Değişim bir kez başladığında önünde duramazsınız. Ayak uydurmak zorundasınız.

Salgından önce önümüzdeki otuz yıl içinde para karşılığı insan çalıştırmanın yasaklanacağını düşünüyordum. Evrensel Gelir Modeli gündeme geldiğinden beri bu süreyi yirmi yıl olarak güncelliyorum. Belki çok daha erken olabilir. Para karşılığında değil de Dünya'nın ve bilimin gelişmesi için, kendi ruhsal tatminimiz için çalıştığımız günleri görebilecek miyiz? Ne dersiniz?

Kısa Öykü
Murat K. Beşiroğlu

Kırmızı Pelerinli Kız

Bir zamanlar ormanın kıyısındaki bir kulübede küçük bir kız yaşıyormuş. Babasının kendi elleriyle inşa ettiği bu kulübede kızın canı sıkılıyormuş, çünkü ona şefkat gösterecek bir annesi yokmuş. Kızın babası evin geçimini ormandaki yaşlı ağaçları kesip satarak sağlıyormuş. Küçük kız ise gününü gerçek olmasını dilediği hayaletlerle konuşarak geçiriyormuş, çünkü babası konuşkan biri değilmiş ve evdeki hizmet robotunun konuşma yeteneği yokmuş. Ayrıca masallardaki tavşanlar çoğunlukla konuştuğu halde komşu ormandaki tavşanların konuşmuyor oluşu üzücü bir durummuş.

Küçük kız zaten korkusuzken bir de babasının aldığı nano-teknoloji ürünü pelerini üzerine geçirince bir süper kahraman özgüvenine kavuşmuş. Pelerin sert bir darbe aldığında beton gibi katı hale geliyor ve darbenin şiddeti arttığında içindeki küçük hava yastıkları açılıyormuş. Babası küçük kıza ormana giderken pelerininin başlığını başına geçirmesini tembihliyormuş, çünkü olası bir hayvan saldırısı veya ağaçtan düşme durumunda kızına bir şey olmasını istemiyormuş.

Küçük kız bir sabah kırmızı pelerinini giyerek evden çıkmış ve sarmaşıklarla kaplı ormanın derinliklerine doğru ilerlemeye başlamış. Ormanın içi o sırada kıvrılarak birbirlerinin içine geçen sis bulutlarıyla doluymuş ve mevsim sonbahar olduğu için kuru yapraklar ayaklarının altında hışırdıyormuş. Küçük kız burnuna gelen ıslak toprak kokusunu ciğerlerine çekerek ormanda epeyce ilerlemiş. Bu kadar ilerlemişken, demiş kendi kendine, ormanın diğer ucunda yaşayan ninemi ziyaret edeyim. Kırmızı pelerinli kızın ninesi babasıyla küs olduğu için uzun zamandır görüşmüyorlarmış. Gerçi ninesi pek de öyle özlenecek bir tip değilmiş; masallardaki huysuz cadılar gibi çirkin ve suratsız, filmlerdeki kötü adamlar gibi sinsi bakışlıymış. Küçük kız birileriyle konuşmaya o kadar hasretmiş ki o anda ninesiyle konuşmak ona iyi bir fikir gibi görünmüş.

Kırmızı pelerinli kız, çiçek toplayarak, kelebeklerin peşinden koşarak ve kuş seslerini dinleyerek ormanda ağır ağır ilerlerken karşısına bir kurt çıkmış. Hain kurt kısa bir duraksamadan sonra pelerininin sağladığı korumadan habersiz olarak küçük kıza saldırmış. Küçük kız bereket evden çıkarken pelerinin başlığını takmayı ihmal etmemiş. Yoksa maazallah doğrudan boynuna saldıran kurt kızcağızı oracıkta öldürebilirmiş. Hain kurt küçük kızı avlamaya

çalışırken pelerinini ısırdığı için üç dişi kırılmış ve yaşadığı bu tuhaf yenilgi karşısında geri çekilmiş.

Kırmızı pelerinli kız ağzı burnu kan içinde kalmış olan kurda "Küçük kızlara saldırmak senin gibi kocaman bir kurda hiç yakışmıyor. Kendinden utanmalısın," demiş. Hain kurt az önceki yanlış davranışından utanıyormuşçasına yere uzanarak başını patilerinin üzerine koymuş ve yaralarını yalamaya başlamış.

Kırmızı pelerinli kız içinden taşıp tüm benliğine yayılan bir konuşma arzusuyla "Şimdi avcı burada olsa karnını yarıp içine taş doldururdu. Böyle bir şeyin olmasını ister miydin acaba?" demiş.

Küçük kızın söylediklerini anlayamayan kurt bu sırada mahzun gözlerle çevreyi izliyormuş.

"Hal ve tavırlarından dersini almış olduğunu görüyorum. Ormanın bu bölümünde üç başlı yılanlar ve çocuklara saldıran sarmaşıklar olduğuna inanmıyorum. Yine de bir yol arkadaşı hiç fena olmaz. Yolda uslu durursan sana ninemin evinde yemek bile verebilirim. Küçük bir kızı yemeye kalkışacak kadar gözün döndüğüne göre karnın açıkmış senin."

Kırmızı pelerinli kız bunları söyledikten sonra ormanın iyice karanlık olan kısmına doğru yürümeye başlamış. Kurtla fazla ilgili görünmese de kendisini takip ettiğini görünce içten içe gururlanmış. Bu sırada gökyüzünde bulutlar aralanmış ve ağaçların arasından süzülen ince ışık sütunları ormanın yüzeyine inmeye başlamış. Küçük kız doğru yöne gittiğinden emin olmadığı için yüzyıllık ağaçlardan birine tırmanmaya başlamış. Güneşe ulaşmak istermiş gibi, hiç duraksamadan ağacın en tepesine kadar çıkmış ve ninesinin evinin kuzeyde kaldığını tespit etmiş.

Ninesinin evine yaklaştığında ortalık kara bulutlar yüzünden karardığı için küçük kız adımlarını sıklaştırmış. Eskiden hain iken şimdi gayet uslu bir görüntü çizen kurt ise küçük kızı sekiz on metre kadar geriden takip ediyormuş.

Nihayet ormandan çıktıklarında karşılarına geniş bir çayırlık ve küçük kızın ninesinin duvarları parıldayan evi çıkmış. Uzun çayırlar kararmış gökyüzünün altında tekinsiz bir biçimde dalgalanırken küçük kız ürpermiş. Ninesinin evinin inşasında kullanılan ışıltı taşları gün boyu güneş ışınlarını depoladıkları için ışıldamaları doğalmış belki ama küçük kız o taşların yeşile çalan renklerinde bir uğursuzluk işareti görüyormuş. Kırmızı pelerininin başlığını yoklayarak düzgün olduğundan emin olmuş ve çayırdaki yürüyüşüne devam etmiş. Kırmızı pelerinli kızın ninesi bu sırada gökteki kara bulutların koyulaştırdığı penceresinden evine yaklaşan konukları izliyormuş.

Evin kapısı çalınmasına gerek kalmadan açılmış ve nine küçük kızın karşısına askerlerin kullandığı türde bir dış iskeletle çıkmış. Küçük kız ninesinin yüzündeki meymenetsizliğe şimdi mağrurluk ve çılgınlık tonlarının eklendiğini görünce fazlasıyla korkmuş. Hatta kurdun saldırısı sırasında bile soğukkanlılığını koruduğu halde altına kaçırmaktan kendisini alamamış. Gözü dönmüş nine küçük kızı kolundan tutup bir kuş gibi uçurarak içeriye almış ve kapıyı öyle sert bir biçimde kapamış ki neredeyse menteşeleri yerlerinden çıkacakmış. Ninesi çelik kollarıyla kırmızı pelerinli kızı sandalyeye bağlarken bir yandan da istemsizce titriyormuş.

"Ne oldu sana böyle nineciğim, beni korkutuyorsun," demiş küçük kız.

Bu sırada nine dış kapının önünde birilerinin gürültü yaptığını duymuş ve üzerine iki beden büyük gelen dış iskeletinin içinde kapıya yönelmiş. Kapı açıldığında hain kurt hırlayarak ninenin üzerine atılmış, ancak bu saldırı ninenin kurdu sol koluyla bloke etmesi ve sağ ayağıyla tekmelemesiyle son bulmuş. Kurt dış kapının önünde bir süre acı içinde uğunmuş ve eve arkasını dönerek bedbin bir halde ormana doğru yürümeye başlamış.

Kurdun beklenmedik saldırısı sonucunda ruhsal dengesi iyice bozulan nine bir sinir krizi hali

içinde çığlıklar atmaya başlamış. Kontrolden çıkmış sinirlerinden kaynaklanan şuursuzlukla küçük kızı bağlı olduğu sandalyeyle birlikte havaya kaldırıp karşı duvara fırlatmış. Yaşanan şiddetli çarpışma sonucunda ahşap sandalye paramparça olmuş ve küçük kızın pelerinindeki minik hava yastıklarından birkaçı patlamış. Küçük kız ilk şaşkınlığı üzerinden attıktan sonra bedenini saran halatlardan kurtulduğunu fark etmiş ve bu durumu oradan hemen sıvışmak için kullanmak istemiş. Nine geçirdiği sinir krizi nedeniyle bedeni zangır zangır titrediği halde, şüpheci tabiatının da yardımıyla torununun yolunu kapamayı başarmış.

"Nineciğim senin yardıma ihtiyacın var. Eğer izin verirsen buraya bir doktor getirebilirim," demiş küçük kız.

Ninenin ağzını oynatmasından torununa bir şeyler söylemeye çalıştığı belli oluyormuş ancak ağzından sözcükler yerine köpükler çıktığı için iletişim çabası sonuçsuz kalıyormuş. Gerçi kırmızı pelerinli kız yüz ifadesinden söylemeye çalıştıklarının pek de matah şeyler olmadığını anlayabiliyormuş. Küçük kız bunca yolu sohbet etmek için geldikten sonra başına gelen bu olaylar yüzünden üzgünmüş. Bir an için kendisini Türk işi bir melodramın baş mağduru olarak görmüş olsa da çabucak toparlanmış ve koşarak kendisini ninesinin evinin penceresine doğru fırlatmış. Başını bir koçbaşı gibi cama çarptığı anda pelerininin kumaşı sertleşmiş ve kırmızı pelerinli kız kırılan camlarla birlikte evin bahçesine düşmüş. Düştüğü yerden hızla doğrulup kalmış ve ufukta dantel gibi bulutların örttüğü incecik bir hilal ayın doğduğunu görmüş. Rüzgârda dalgalanan çayırlar arasında ormana doğru koşarken son bir kez dönüp ninesinin evine bakmış. Işıltı taşları şimdi yeşilden çok sanki sarıya çalan bir renkte parıldıyormuş.

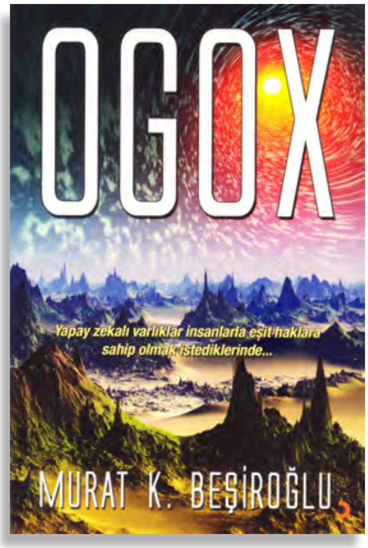
Bir süper kahraman özgüvenine sahip olan küçük kız üç başlı yılanların, çocuklara saldıran sarmaşıkların ve sincapları tek lokmada yutan ayıların cirit attığı karanlık ormanda tek başına yürürken marifetin pelerinden çok kendisinde olduğunu düşünmüş. Çözemediği tek problemi çevresinde sohbet edebileceği bir canlının bulunmamasıymış.

Küçük kız eve döndükten sonra olanları babasına bütün ayrıntısıyla anlatmış. Babası robotik traktörüne atlayarak şehre gitmiş ve eve iki gün sonra dönmüş. Meğer ninesi küçük kızın korktuğu gibi bir köpek tarafından ısırılıp kudurmamış, şehirdeki gençler arasında popüler bir uyarıcı olan Mavi Ateş'ten kullandığı için çılgınlaşmış. Mavi Ateş ninesinin demans yüzünden hırpalanmış beyninde uzun süren bir sinir krizinin gelişmesine yol açmış. Nine birkaç gün hastanede kaldıktan sonra evine dönecekmiş, yüzünün her zamanki gibi asık ve dilinin zehirli olması dışında bir problemi yokmuş.

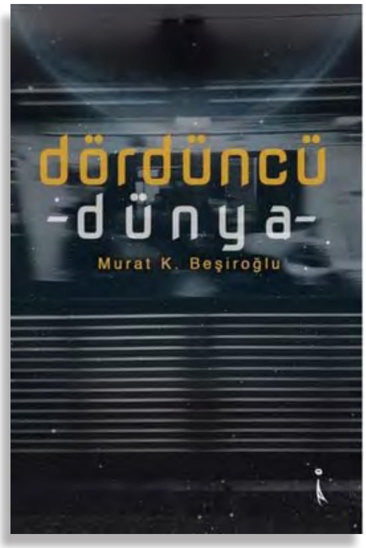
"Bu arada unutmadan sana şehirden getirdiğim hediyeyi vermek istiyorum," demiş babası. Hediye lafını duyunca küçük kızın ağzı kulaklarına varmış.

Babası cebinden çıkardığı salyangoz kabuğuna benzeyen cihazı küçük kıza göstererek "Bu bir hayvan dili çeviricisi; çıkardıkları sesleri ve beden dillerini yorumlayarak hayvanların ne demek istediklerini anlıyor, sonra da sana söylüyor," demiş.

Küçük kız hayvan dili çeviricisini babasının elinden kaptığı gibi kulağına koymuş ve doğruca ormana koşmuş. Şimdi hayaletlerin yanı sıra tavşanlar ve diğer hayvanlarla da konuşabiliyor olmaktan dolayı çok mutluymuş.

OGOX
Yapay zekalı varlıklar insanlarla eşit haklara sahip olmak istediklerinde...
MURAT K. BEŞİROĞLU

AŞK
ALGORİTMASI
MURAT K. BEŞİROĞLU

dördüncü
-dünya-
Murat K. Beşiroğlu

perSeus yayınevi
Murat K. Beşiroğlu
Schrödinger'in Papağanı
BİLİMKURGU ÖYKÜLERİ

MURAT K. BEŞİROĞLU
RÜYA SANATÇISI
perSeus yayınevi
BİLİMKURGU - ROMAN

Bu seçkide yer alan öyküler 47 yazar tarafından Özgen Berkol Doğan Bilimkurgu Kütüphanesi için özel olarak yazılmıştır
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
BİLİMKURGU
ÖYKÜ
SEÇKİSİ
2018
www.yerlibilimkurguyukseliyor.com

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor
Bilimkurgu
Öykü
Seçkisi
2019
Bu seçkide yer alan öyküler 41 yazar tarafından ORHAN DURU anısına ithafen özel olarak yazılmıştır.

Çizgi Roman - GÖK KIZ: Kozmik Göçebe / Bölüm 12

Yazan ve Çizen: Kenan Böğürcü

GÖK KIZ
Kozmik Göçebe

Kenan Böğürcü'nün yazıp-çizdiği "GÖK KIZ: Kozmik Göçebe"

on ikinci bölümüyle sizlerle.

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi için özel olarak hazırladığı

çizgi romanın tanıtım yazısı kısaca şöyle;

Geleceğe dair öngörülerimiz dünyanın kaynaklarını tükettikçe uzayda yeni yaşam alanları

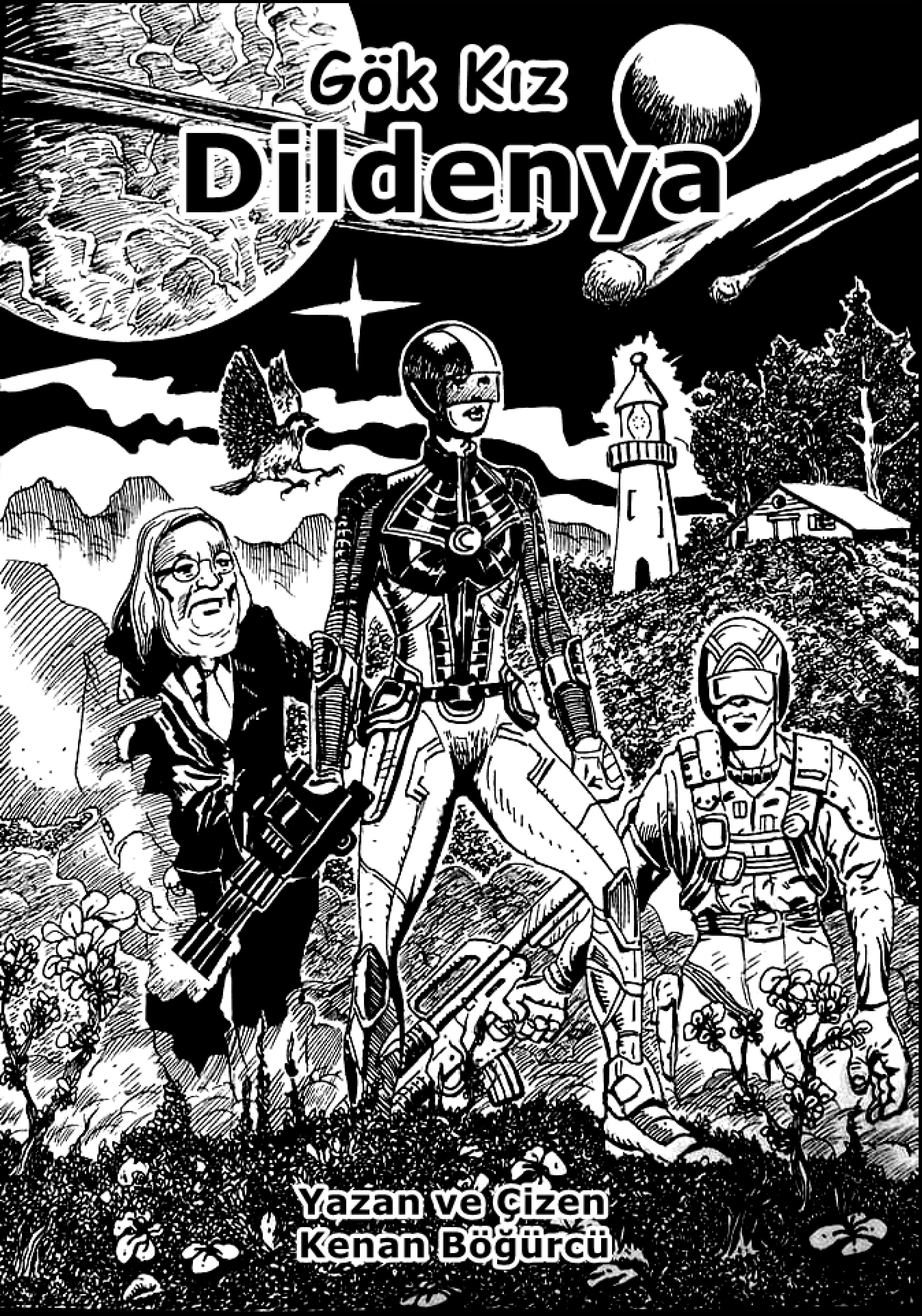
bulmak üzerine.

Fakat ya biz gitmeden aynı kaygıları taşıyan göçebe uzaylılar bizden önce davranırlarsa…

Ve üstelik bunların niyetlerinin ne olduğunu

uzun süre anlayamazsak.

Keyifli okumalar

Gök Kız
Dildenya
Yazan ve Çizen
Kenan Böğürcü

BİRKAÇ GÜN SONRA...
PROFESÖR NASILSINIZ? İYİ HABERLERİNİZİ ALDIKÇA SEVİNİYORUZ BİZİ İKİNCİ KEZ KORKUTTUNUZ
TEŞEKKÜR EDERİM SAYIN BAKANIM FAKAT BENİ ÜZEN BİR DURUM DAHA VAR
DILDENYA'NIN TUTUKLANDIĞINI ÖĞRENDİM... OYSA BENİM HAYATIMI KURTARAN ODUR, BUNU ANLAYAMIYORUM...
BİZE SALDIRANLAR HER TÜRLÜ İMKANA SAHİPTİLER, DÜNYADA BAŞKA BİR ÜLKENİN HAVA SAHASINDA BÖYLE DELİCE BİR OPERASYONA CESARET EDEBİLECEK KAÇ İSTİHBARAT ÖRGÜTÜ VAR? CEVABI İKİMİZ DE BİLİYORUZ SANIRIM
BU ÜLKEYE EN AZINDAN BİR NOTA VERİLMESİNİ BEKLERKEN İŞLERİN BU NOKTAYA GELMESİNE ÇOK ŞAŞIRDIM
MÜZİK NOTASINI KASTEDİYORSUNUZ HERHALDE PROFESÖR
MÜZİK NOTASI MI? TANRIM NE DİYOR BU ADAM?
DURUMU FAZLA HAFİFE ALMIYOR MUSUNUZ?
BAKIN PROFESÖR SİZİ ÇOK İYİ ANLIYORUM BU UZAYLI KIZLA FAZLA YAKINLAŞTINIZ FAKAT BİZ DE SİZDEN ŞUNU ANLAMANIZI BEKLİYORUM, AMERİKA'DAN SÖZ ETTİĞİMİZİ İKİMİZ DE BİLİYORUZ, YANİ NATO MÜTTEFİĞİMİZDEN, UZAYDAN GELMİŞ VE GERÇEK NİYETLERİNİ BİLMEDİĞİMİZ BİR TÜR İÇİN EN YAKIN ORTAĞIMIZI BİR KALEMDE SİLMEMİZİ BEKLEMEYİN BİZDEN UZAYLILARDAN GELECEK BİR SALDIRIDA NATO'DAN YARDIM İSTEYECEĞİZ...

YERİMSİZ BİR TELEFON GÖRÜŞMESİNDEN SONRA PROFESÖR ETHEM DER-MAN DÜŞÜNCELERE DALMIŞTI...
ANLAŞILAN ULUSLARARASI İLİŞKİLER UĞRUNA DÜN-YALAR ARASI İLİŞKİ-LERİ FEDA EDECEK-LER...
VAY CANINA EĞER ÖLMÜŞ OLSAYDIM DE-MEK ÖRTBAS EDE-CEKLERDİ...
UZAYLI MUHAFIZLAR DA ÖLDÜRÜLDÜ, ONLAR NE DÜŞÜNÜYOR ACABA?
DÜNYA YÖRÜNGESİN-DE İSYAN DAL-GASI GİDEREK YAYILMAKTA-DIR...
KOMUTAN GÜNİN MUHAFIZLARIMLA EMRİNİZDEYİM, SİZE HAK VERİYORUZ DÜNYALILARIN ANLADIĞI DİLDEN KONUŞMALIYIZ

KOMUTAN ŞILAN KOMUTAN RAO KOMUTAN NADBU SONUNDA GER-ÇEKLERİ GÖR-MENİZ NE KA-DAR SEVİNDİ-RİCİ...
SİZLERİN BANA VERDİĞİ BU DESTEK TAMAMEN YOK OLMAMIZI ENGELLEYECEK BANA İNANIN, ÇÜNKÜ DÜNYALILAR BİZE ASLA YAŞAM HAKKI TANIMA-YACAKLARDIR, KOMU-TAN TARSİT BUNU AN-LAYAMIYOR
FAKAT ANLAMASINA YARDIMCI OLACAĞIZ İŞTE EN SEÇKİN BİR-LİĞİMİZ KARA MU-HAFIZLAR DA BİZE KATILMAYA KARAR VERDİLER...
O HALDE TARSİT'LE KONUŞMANIN ZAMANI GELDİ DEMEKTİR, YA DEDİKLERİMİZE UYA-CAK YA DA ZOR KUL-LANMAYA MECBUR KALACAĞIZ...

DEVAM EDECEK...

Ayın Kitap İncelemesi

İsmail Şahin

Oira Efsanesi

Unutulmuş Sırların İhaneti

Burak Ateş - Burak G. Hazır

Baskı Yılı / Yeri: Mart 2020 / İzmir
Sayfa Sayısı: 300
Yayınevi: Eylül Sanat - İzmir

Yerli bilimkurgu kitaplarını tanıtmaya devam ediyoruz.

Bu sayımızın konuğu olan kitap,

Burak Ateş ve

Burak G. Hazır'dan

Oira Efsanesi

Unutulmuş Sırların İhaneti

isimli kitabı.

Bu sayıda iki yazarlı ve yeni bir kitapla karşınızdayız. Yazarlarımız Burak Ateş ve Burak G. Hazır. Kitabın adı ise "Oira Efsanesi – Unutulmuş Sırların İhaneti"

Kitap, bir giriş bölümü, 14 asıl bölüm ve bir sonsöz bölümü olmak üzere toplam 16 bölümden oluşmaktadır.

Giriş Bölümü

Voras, bir kelle avcısıdır ve haftalardır süren yolculuğu bitmek üzeredir. Doğaüstü psişik güçleri sayesinde bir şeyler görmüştür ve galaksinin öbür ucundan yola çıkmıştır. Siranos gezegenine, oldukça küçük bir şehir olan Sorin'e gelir. "Gördüğü" görüntülerde siyah cübbeli bir adam vardır ve bu adamı bulmak için bara gider. Adamı bulur, aradığı kişinin adı Zean'dır. Voras, Xyton adında birisi hakkında sorular sorar ve yerini öğrenmek ister. Oldukça yüklü bir para teklif eder. Xyton, efsanevi "Büyük Savaş"ta ölmüş olarak bilinmektedir ve Zean, "Büyük Savaş"hikâyesini bildiklerini anlatmaya başlamadan önce Voras'a şunları der. "Bu hikâyeyi öğrenmek çok büyük sorumluluk almak demektir. Bu senin sonun olabilir Voras"

Asıl Bölümler

Xyton Zatnox bir kaçakçıdır ve büyük bir Elen minerali kaynağı keşfetmiştir. Doaras gezegenine gelerek müşterisiyle buluşur ve malı teslim eder. Gezegenden ayrılacağı sırada hangarda saldırıya uğrar. Oira erkeklerine özgü hızlı hareket etme yeteneği sayesinde saldırıdan kurtulur.

Miron Krallığı ile Renas Krallığı arasında süren savaşı sona erdirmek için barış görüşmesi yapılacaktır. Miron temsilcisi Diplomat Nuwanda'ya suikast düzenlenir. Suikatçı Runo adında bir Oiradır.

Vyron gezegeninden iki Oira, Nax ve Celina, Xyton'u bulmak için Doaras'a doğru yola çıkar. Yolculuk sırasında aralarında bazı konuşmalar olur. Ekipten Nerull ile ilgili şüheleri vardır. Daha önce Doaras'ta bulunan arkadaşları Jynn ise çoktan Xyton'un izini bulmuştur. Nax, Celina, Jynn ve Qerin barda Xyton'un arkadaşı Vic ile görüşürler. Ancak konuşmaları dinleyen bir daha vardır. Vic bardan ayrılır, diğerleri ise bir süre sonra bardan çıkar. Ancak bardan biraz uzaklaşınca saldırıya uğrarlar. Nax saldırı emri veren kişinin kim olduğunu öğrenir. Emri veren kişi, Xyton'un müşterisi Sylen adındaki kadındır.

Xyton ise hangardaki dağınıklığı hallettikten sonra Vic'in evine gelmiştir. Vic koşarak eve gelir. Olanları anlatır. Haberi olmadan üzerine yerleştirilen verici yere düşer. Nax ve Celina o sırada eve gelir. Xyton ve Vic hava aracıyla kaçar. Nax ve Celina bunların peşine düşer. Kovalamacaya polisler de katılır. Çatışma sırasında Xyton ve Vic hafif yaralanır. Sylen devreye girerek Xyton ve Vic'i kurtarır. Doğruca hangara giderler. O sırada Jynn ve Hammer hangara varır çatışma başlar. Sylen, gemiye biniş rampasında Xyton'a ateş eder, Xyton ağır yaralıdır. Sylen gemiye binerek kaçar. Nax ve Celina da hangara gelmiştir. Xyton ve Vic'i yanlarına alarak hangarda kendi gemilerine binerler ve Vyron'a gitmek üzere Doaras'tan ayrılırlar.

Asteroid kuşağında bulunan Osiran üssüne Larin adında bir genç getirilir. Daha doğrusu Corenia Krallığından kaçırılmıştır. Üssün yetkilisi ile aralarında bir konuşma geçer. Genç, bir araştırmacıdır ve Oira DNA'sı üzerinde çalışmalar yapmaktadır. Kendisini getirenlerden Sidartha'nın kafası karışıktır. Gencin annesi ile babası öldürülmüştür ve video kayıtlarında annesinin ölümünden Sidartha sorumlu gözükmektedir. Sidartha görüntü kayıtlarının orijinalini bulur ve gencin annesini ekip arkadaşı Anseh'in öldürdüğünü öğrenir.

Anseh yaralı durumda Osiran üssündedir. Sidartha Anseh'i öldürür. O sırada SylenOsiran üssüne gelir ve üssün yetkilisi olan Lord yeni planını uygulamaya başlar.

Ağır yaralı Xyton'a gemideki tıp droidi tarafından ilk müdahale yapılmıştır ve kahramanlarımız Vyron gezegenine varmışlardır. Xyton operasyona alınır ve gelişmiş tıp yardımıyla eski sağlığına kavuşur. Xyton kendine geldiğinde başucunda Vyron'un en yüksek rütbelisi olan Lienna'yı görür. Uzun yıllar önce yolları ayrılmıştır ikisinin. Xyton daha sonra Nax'ı görür ama eskiden tanıdığı biri olduğunu anlar. Oira'lılar kendi aralında bir savaş yapmış ve bir kısmı kaçarak Vyron gezegenine saklanmıştır. Bir kısmı da diğer gezegenlerde yaşamaya, serbestçe dolaşmaya başlamıştır. Nax, Lienna'ya Nerull hakkındaki düşüncelerini söyler. Yıllar önce Nax, Nerull'u öldürecekken Lienna araya girip Nerull'u kurtarmıştır. Lienna Nax'a yeni bir görev verir. Bir sinyal kaynağının yerini tespit edip oraya gideceklerdir. Bu arada Lienna kaçırılan genç hakkında konuşmak için Corenia krallığına gider.

Larin, Lord'un sunduğu imkânlar sayesinde istediği gibi araştırmalara devam etmektedir ama huzursuzdur. Lord ailesinin bulunacağı sözünü vermesine rağmen sonuç çıkmamıştır. Oira erkeği ile kadınının genetik yapıları farklıdır. Bu farklardan dolayı kadınlarda telekinetik gücü, erkeklerde ise Elen mineralinin tetiklemesiyle hız yeteneği ortaya çıkmaktadır. Larin kafasındaki düşüncelerle baş başayken, Sidartha araştırma bölümüne girer. Aralarında bir konuşma geçer. Larin, annesi Jinera ile Sidartha'nın eskiden çok yakın dost olduklarını öğrenir. Sidartha araştırma bölümünden ayrılmadan önce Anseh'i öldürdüğünü söyler. O sırada üssün başka bir yerinde, iki Oira Lord'un yanına gelip Osiran'da ayrılmak, artık özgür kalmak istediklerini söyler. Lord onaylar, ancak başka planları vardır. Osiran filosu üssün dışına konuşlanmış olup Lord'u beklemektedir. İki görevli hangarda yakında özgür kalmanın heyecanıyla beklerken Lord gelir ve ikisini de öldürür.

Lienna, Corenia Kralı Grollo ile Renas-Miron savaşı üzerine konuşmaktadır. Sinyal kaynağını bulmaya giden ekipte ise Nerul'un kayıp olduğu ve haber alınamadığı, ortada bilmedikleri bir şeylerin döndüğü düşünülmektedir. Ekip asteroid kuşağına girer, Xyton asteroidin üstünde doğal olmaya bir şey gördüğünü söyler. Daha sonra bunların asteroidi yönlendirmek için bir motor olduğunu anlarlar. Ekip sinyal kaynağını bulur. Asteroid üzerinde bir oyuk fark ederler. Sinyalin kaynağını Osiran üssüdür.

Sidartha Lord'un kendisine verdiği görevi yerine getirip üsse geri döndüğünde üste çok az adam kaldığını görür. Sadece teknisyenler, askerlerin küçük bir bölümü ve üs yönetimi için Runo kalmıştır. Larin ise üste dolaşmaya başlamıştır. Bunlar olurken Osiran filosu Renas şehrine saldırır ve şehri ele geçirir. Nax ve ekibi asteroidde buldukları atık kanalından içeri girmiştir. Atık kapaklarını kontrol eden bir kapının önünde dururlar. Celina odaya girer ve telekinetik yeteneğini kullanarak odadaki üç görevliyi etkisiz hale getirir. Daha sonra görevlilerin kıyafetlerini giyerler. Üssün içinde ilerlemeye başlarlar. Larin ise revirin morg kısmına girer, Lord'un öldürdüğü iki kişinin cesedini bulur. Larin iki kişiyi öldürenin Sidartha olduğunu düşünür. Sidartha Larin'in yanına gider. Anseh'in odasındaki bilgisayardan iki kişinin öldürülme görüntü kayıtlarını bulurlar. Larin, Sidartha'ya Anseh'i niçin öldürdüğünü sorar. Sidartha her şeyi anlatır. Diğer tarafta Miron üniforması giymiş Osiran ordusu içinde tek bir canlı bırakmayacak şekilde kendilerine verilen emri yerine getirmektedir.

Nax ve ekibi üs içinde ilerlemektedir. Sidartha

ise Larin'e bir telsiz verip farklı noktalardan hangara gitmek için anlaşır. Sidartha kontrol odalarının bulunduğu Sektör A'da ilerlerken bir kapının açıldığını fark eder. İki Oira ve üç teknisyen görür. Nax ve ekibi Sektör A'ya girmiştir. Nax olduğu yerde kalır. Biraz önce önünden geçen kişi Heron Savaşı'nda savaştığı ve öldüğünü düşündüğü Sidartha'dır ve adını fısıldar. Sidartha adını duyar duymaz olduğu yerde dona kalır. Nax saldırıya geçer, Sidartha son anda hamleden kurtulur. Sidartha Nax'ın hamlelerini karşılamakta zorlanır. Göğsüne gelen bıçaklardan kurtuluş yoktur. Son anda Xyton araya girer ve Nax'ı durdurur. O sırada üste çalan sessiz alarm Runo'nun dikkatini çeker. Üste davetsiz misafirler vardır. Sidartha her şeyi Nax'a anlatır. Runo ise görüntü kayıtlarından her şeyi defalarca izlemiştir. Ekip ikiye ayrılır. Jynn, Xyton ve VicLarin'i bulmaya,Nax, Celina ve Sidartha ise ana kontrol odasına doğru gider. Celina kontrol odasındaki kayıtları kopyalar, diğerleri ise Larin'i bulur. Ancak üste kalan askerlerin hepsi Kontrol Odası'na yere doğru gelmeye başlamıştır. Kaçış için koridor yerine havalandırma kanallarını kullanırlar. Ancak havalandırma kanallarında da örümcek droidler gezinmektedir.

Xyton ve yanındakiler asansörden çıktıklarında karşılarına Runo çıkar. Xyton "Runo" diye fısıldar. Konuşmaya başlarlar. O sırada yanındakiler uzaklaşarak saklanır. Xyton ve Runo arasında kavga başlamıştır. Sidartha ve Celina normal yollardan ilerleyip önlerine çıkan askerlerle savaşırken Nax havalandırma kanallarından ilerlemeye devam etmektedir. Sidartha Xyton'a yardıma yetiştiği anda Runo son anda Xyton'un sırtında iki büyük kesik açar. Öldürücü hamlenin geleceği sırada Sidarhta'nın bıçakları araya girer. Sidartha ile Runo arasında bir konuşma geçer. Artık kavga kaçınılmazdır. Birbirlerine saldırırlar. Ancak Sidartha arka arkaya iki serum kullandığı için halsiz düşmeye başlamıştır. O sırada Nax hangara girer. Runo ise Nax'ın geldiğini görünce asansöre doğru kaçar. Hangara ise zırhlı askerler doluşmuştur. Asteroidin dışında bıraktıkları gemi gelmiştir ama hangarın kapakları kapanmaya başlar. Askerler gemideki silahları görünce geri çekilmeye başlar. Sidartha bitkin bir şekilde kontrol odasına gitmek için asansöre gider. Bu arada ise Osiron filosunun gelmesi ise an meselesidir. Sidartha kontrol odasında Runo'nun sırtına sert bir darbe vurur. Yorgunluktan bitkin düşmüştür. Son bir çabayla kolları aşağı çeker ve ekip hangardan çıkarak Vyron'a doğru hareket ederler.

Ekip Vyron'a doğru ilerlerken üste öğrendikleri bilgileri değerlendirir ve Lord'un Corenia Krallığına saldıracağını tahmin ederler. O sırada ise Corenia krallığında yüksek konsey toplantı yapmaktadır. Lienna'nın datapadine sinyal gelir ve görüşmek için salondan çıkar. Arayan Nax'tir ve olanları anlatır. Sırada ise Corenia Krallığı olduğunu söyler. Ayrıca Proje:NOVA'dan bahseder. Lienna toplantıya geri döner ve öğrendiklerini Corenia kralı Grolla'ya anlatır. Grolla savaş hazırlıkları için emir verir. Ekip Vyron'ageldiğinde NaxNerull'u sorar. Nerull gelmiş ve kayıtlara göre diplomatik bir görev için Ewara şehrine gitmiştir. Oysa Ewara yerle bir olmuştur. Bu durum Nax'i şüphelerinde haklı çıkarır.

Lord'un donanması Corenia'ya ulaşmıştır. LordCorenia donanmasının generaline teslim olmalarını söyler. General teslim olmaz. Savaş başlar. Corenia donanması tamamen imha olmuştur. Osiron birlikleri gezegene iner. Oira askerleri sarayı ele geçirir. Lienna ve Grollo kaçmak için hangara varırlar. Kendilerini bekleyen üç kadın Oira vardır ve adı Elas olan Lienna'ya intikam alacağını söyler. Lienna önce Elas'ı, daha sonra diğer iki Oira kadınını öldürür. LiennaGrolla'yaVyron'a gelmesini söyle fakat Grollo kabul etmez. Grollo görünmezlik özelliği olan Oira

tasarımı özel gemisiyle gezegenden ayrılır. Lienna ise Vyron'a doğru gider. Bu sırada Proje:NOVA dosyasının şifreleri kırılmıştır ve geminin planları vardır.

Lord, Cor Kulesi'ne çıkmıştır. Corenia halkı meydanda toplanmıştır. Lord konuşma yapar. Grollo'nun kaçtığını, halkına yalan söylediğini, krallığı Odion projesiyle yönettiğini bahseder ve daha önce aralarında geçen bir görüşmenin görüntüleri ekranlarda gösterilir. Daha sonra "Ben LorenzoDeimos, büyük Corenia imparatorluğunun kurucusu" diyerek kendisini imparator ilan eder. Halkın tezahüratları eşliğinde içeri girer. Yanında Nerull ve Sylen vardır. Bir sonraki hedef evrendeki tek Oira şehri Vyron'dur.

Sonsöz Bölümü

Sorin'de artık hava kararmaya başlamıştır ve bar yavaş yavaş kalabalıklaşmaktadır. Voras ile Zean'ın konuşması bitmek üzeredir. Voras, Zean'a Corenia'daki savaşta orada olduğunu söyler. Bardan ayrılmadan önce "yarın hikâyemize kaldığımız yerden devam ederiz" şeklinde bir konuşma geçer aralarında.

Gelelim kitap hakkındaki düşüncelerime;

Hikâye farklı kollardan ilerliyor ve sonunda hepsi birleşiyor. Akıcı bir anlatımı var ve tempo hiç düşmüyor. Sürekli bir aksiyon var. Konusunu beğendim ve kitap benden olumlu not aldı. Ancak kahramanlarımızın özellikleri konusunda DC Comics, Marvel vs..süperkahramanlarının özelliklerinden esinlenmeler var. Elen mineralinin Oira erkekleri üzerindeki etkilerden çok hızlı hareket etmeleri Flash karakteri, bilekliklerinden her şeyi kesebilen çift bıçak çıkması Wolverine karakteri, Oira kadınlarında görülen telekinezi ve güç kalkanı oluşturma özellikleri vs. Özellikle Lienna'nın Grollo ile hangardan kaçacağı zaman karşısına çıkan başka bir Oira kadını Elas'ı öldürme şekli ile Darth Vader'in elini uzatıp karşısındakini havaya kaldırması benzerliği…

Kitabın arka kapak yazısında "…bir bilimkurgu fantezisi Oira serisi." Şeklinde bir yazı var. Umarım devamı gelir.

Başka bir kitapta görüşmek üzere…

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey
yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
NİSAN 2020 SAYI 36
Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm 10
KENAN BÖĞÜRCÜ
Dünya Tarihinde Büyük Salgınlar
ARDA TİPİ
Bilgisayar ve Video Oyunlarında
Bilimkurgu: The Last of Us
M. YAĞMUR POLAT
Film Müzikleri İncelemesi
Sinek Küçüktür ama
Mide Bulandırır!
The FLY
BURAK FEDÂKAR
Kitap İncelemesi
Sahte Uygarlık
Zühtü Bayar
İSMAİL ŞAHİN
Şiir
Legoritmik
Siborgun İnceliği
GRİ ESİN
Kısa Öykü
Kuantum Dolanıklık
YEŞİM ŞAHİN
Sürgün Gezegeni
MURAT K. BEŞİROĞLU
Yaşam İçin
AYSUN ERDOĞAN
7. YBKY Kısa Öykü
Yarışması
Bir Saniye Sonra
DURSALİYE ŞAHİN
7. YBKY Kısa Öykü
Yarışması
Düdüklü Tencere
SERPİL ÜLGER
7. YBKY Kısa Öykü
Yarışması
Roman
Son İnsan
Bölüm 25
GÜRHAN ÖZTÜRK
Kapının İncisi
İkinci Kitap- Bölüm-3
AYSUN ERDOĞAN
Novella
İzmir Kralı
Bölüm 3
KUBİLAYHAN YALÇIN

Ezgi Özbek

Örtülü Giz

Genç kadın dizlerini karnına çekti; oval salonunun arka tarafında oturduğu sırada kaykıldı. Bir gece evvel kahve içtikten sonra bastıran baş ağrısı sebebiyle adeta bayılıp kalmıştı. Sabah alarmın sesiyle uyandığında dayak yemiş gibiydi. Üzerine ev arkadaşının ona bıraktığı mesajları gördüğünde iyice canı sıkılmıştı. Arkadaşı misafirlere ayıp olduğundan yakınmış; tüm işi ona kitlediğini düşündüğü için uyumasına epey kızmıştı.

Durum kafasına takılsa da umursamamaya çalıştı. Sırtını metal zemine yasladı; içinde soğuk bir titreme gezindi. Sıcaklık değerlerinden, nabız atışına kadar her türlü fizyolojik ölçümü yapabilen Üstün Yargı sisteminin parçası olan mahkeme salonundan rahatsızdı. Bu sırada ekrandakiler BİL-Hak olarak bilinen Bilge Hâkim tarafından okunmaya başlandığında; kendi davasını bekleyen genç kadın dikkatini duyduklarına verdi.

Lütfi Tutuk

“Akşam vakitlerini rafa koymuşlar. Güneşin batışını bekleyen kimseleri izlemişler, her yeni günün sonunu özlemle bekleyenleri saklamışlar. Ah yüreğini yakıp viran eyleyerek aşka selam duranlar, vah fikrini kaybedip yağan yağmurları dahi kendi yaşı bilenler, acıyı bal eyleyip suya katıp şerbet niyetine içenler. Ah kere ah vah kere vah… Bitip giden ömrünüze hevesle gözlediğiniz kaç gün batımını koydunuz.”

İç-Çek

“Gün bitimlerini rafa kaldırmışlar. Tükenişi bekleyen kişileri gözlemişler, her yeni gün de bitimi hasretle bekleyenleri gizlemişler. Ah kalbinin ucunu tutuşturup aşka selam edenler, vah zihnini yıkıma terk edip göğün yaşlarını kendinden bilenler, acıyı tatlı bilip suya katıp şerbetmiş gibi içenler. Tükenip giden ömrünüzde kaç rafınızı olması gerekenlerle doldurdunuz?”

Salon BİL-Hak'ın mekanik sesiyle dolup taşmıştı. Kırmızı bir tokmağı andıracak şekilde tasarlanan BİL-Hak metinleri okurken salondakilerin çoğu ikisini de özgün bulmakla kalmayıp intihal olabileceğini düşünmemişti. Hayli yaşlı olan avukat, müvekkili yazar Lütfi Tutuk'un torunu adına durumu açıklarken sinirden kudurmuştu. Savunmasını İçerik Çekirdeği olarak anılan İç-Çek işlemcisinin eser hırsızlığı yaptığını kimsenin fark etmediğinden dem vurarak sürdürdü.

Avukat Hanım gri saçlarını yolacak hale gelmişti. Genç kadın, yazarın kelimelerinin sesteşlerini veya benzerlerini kullanarak intihalden yırtan bu İç-Çek adlı aygıtın eserlerini oldum olası sevememişti. Derin bir yavanlık vardı dilinde. "Demek bundanmış," diye iç geçirdiği sırada avukat yargı dağıtanı bir kenara bırakıp izleyicilere karşı ateşli bir söyleve tutulmuştu. BİL-Hak'ı devre dışı bırakmak ister gibi bir tavrı vardı.

"Görüyorsunuz yaratıcılık alanında hiçbir yeterliliği olmayan bu veri yığınları, yayın ve dağıtım hakkı biten yazarlara ait eserlerden alıntılar yapmaktan öteye gidemiyorlar. Yazar öldükten 70 yıl sonra telif hakları bitiyor. Keza Tutuk Bey'in eserlerinde de aynı kalpazanlığı yapmaya yeltendikleri için yakalandılar. Foyaları ortaya çıktı görüyorsunuz. Torunu tarafından ifade edildiği üzere Lütfi Bey'in ölüm tarihi kayıtlara 1 yıl geç girilmiş. Bu sebeple ölümünün üzerinden 70 yıl geçmiş gibi gözükmekte. Oysa sadece 69 yıl olmuş."

Genç kadın yargının hayli keskin kılıcı karşısında dimdik duran İç-Çek'i izledi. Elbette aletin bir tepki verebilmesi mümkün değildi. Avukatın bunca çabasının ne zaman boşa çıkacağını düşünürken bir yandan onu sıkıştıran sidik torbasını yok saymaya gayret etti. Soydaş Hâkimler dâhil olmak üzere tüm insan çalışanlar Üstün Yargı Mahkemelerinde tuvalete gitmemelerinin hayırlarına olacağını bağırıp durmaktaydı. İçeriye girerken imzalatılan onay formu burada her türlü analizin yapılmasına izin verilmesini de kapsamaktaydı. Kişi bilgilerinin Kişisel Verilerin Korunması Kanunu kapsamında korunacağını teyit etmekle birlikte dava süreçlerinde kullanımına izin verildiği de formda yazan ibarelerden biriydi.

SOY-Hak olarak geçen ve hem insan olup hem de yargı yürütme yetkisi olan kişilerin sayısı hayli azalmıştı. Emsal durumların yaratılmasına dair danışmanlık vermek dışında insanların adalet sisteminde faaliyetleri neredeyse yok olmaktaydı. Avukatlar için durum biraz daha farklı işlemekteydi. Lakin adaletin tekelleştiği su götürmez bir gerçekti. SOY-Hak'lar tarafından yasalara eklenen Yapay Zekâ'nın yargılanması usulündeyse tıpkı genç kadının şimdi de gözlediği gibi absürt ve doğruluğu tartışılamayan sonlarla karşılaşılmaktaydı.

BİL-Hak, İç-Çek'in programcısını suçlu bulmuş; bununla kalmayıp davacı Lütfi Bey'in torununa da sistemi yanıltmak ve bilgi saklamak sebebiyle ceza vermişti. Bununla birlikte İç-Çek'in prototipini üreten kişinin yazılımı geliştirirken zaten intihal matematiği kurarak oluşturduğu sistem göz ardı edilmişti. Kitapların satışını gerçekleştiren yayınevinin yapay zekâ tarafından işletilen ilk firma olduğu da sumen altı edilmişti. Orta yaşlarındaki adamcağız az evvel canı ciğeri olan dedesini inkâr edecek hale gelmişti.

Davanın bir miktar kargaşayla sonlanacağını anlayan kadın daha fazla tutamayacağını hissettiği çişini yapmak için koşar ayak tuvalete gitti. Başına geleceklerden habersiz bir şekilde geri döndüğünde aldığı riskin hayatındaki en acı gerçeklerden birini öğrenmesine sebep olacağını bilemezdi. Kürsüde ona ayrılan bölmeye oturduğunda gergindi. BİL-Hak ismini anons ettikten sonra Kurum tarafından dava edilme gerekçesini sıraladı.

İçinde bulunduğu kabin benzeri yapının sürekli değişen rakamlarından kırmızı tokmağa odaklanamadı. Araştırma yaptığında benzer trafik ihlallerinin yinelenmesi sebebiyle açılan bu davaların para cezasıyla sonuçlandığını öğrenmişti. Bu sebeple tokmağı dinlemeyi bırakıp önündeki şeffaf zeminde akıp giden ışıklara bakmaya başladı.

Arkasındaki kalabalığın mırıltıları eşliğinde ne olduğunu anlayamayarak karşısına baktı. Kırmızı tokmak tüm haşmetiyle konuşmaktaydı. Fakat söylediği hiçbir şeyi idrak edemeyen genç kadın onun başkasından bahsettiğine neredeyse emindi…

"Hamileyken kullanmış olduğunuz benzodiazepin türevi flunitrazepam etkin maddeli ilacın Gebelik Kategorisinin C olduğu tıbbi otoriteler tarafından belirtilmiştir. Günümüzde C kategorisindeki ilaçların hekim onayı dahilinde kullanılabileceği bilinmektedir. Sağlık arşivleriniz tarafımca incelendiğinde bu ilacın size daha önce reçetelenmediği tespit edilmiştir. Durumla ilgili yasal sürecin başlatılması hususunda SOR-Gör'leri salona davet ediyorum."

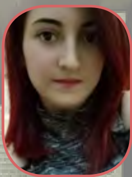
"Ben, ben hamile değilim. Ne ilacı ben içmedim bir şey anlamıyorum…" diye fısıldarken tokmak on saniye duraksadı. BİL-Hak tekrar konuştuğunda Soruşturma Görevlileri içeri girmişti. "Yalan Detektörü hamile olduğunu bilmediğini doğruladı. İlacı kendi rızanla almadığına emin misin?" Genç kadın panikle işittiklerini yorumlamaya çalıştı.

"Ben ilaç içmedim hayır, ne ilacı o bilmiyorum. Ayda birkaç kez şiddetli migrenim olur ev arkadaşım bir ilaç veriyor belki…" Kadının kelimeleri tutuk bir şekilde devam ederken BİL-Hak durum analizi yapmaktaydı. Bir yandan gözünden yaşlar akan kadın geçen ay regl olduğunu ve son bir ay içerisinde cinsel ilişkide bulunmadığını hatırlamıştı. Bunu söylemesine fırsat vermeyen BİL-Hak konuştu.

"Emsal davalar gözetildiğinde idrar analizinde bulunan etkin maddenin rıza olmadan kullanımının cinsel istismar durumlarında mevcut olabileceği şüphesiyle SOR-Gör tarafından gerekli bilgilerin alınarak mahkeme sürecine devam edilmesi kararına varılmıştır. Kişinin gebelik bilgisinden habersiz olması da şüpheyi arttırıcı unsurdur. Analiz sırasında etkin maddenin son on iki saat içerisinde kişiye verildiği tespit edilmiştir. Bununla birlikte davalı tarafın trafik ihlalleri dahilinde ödemesi gereken tutar, sistem tarafından hesaplanarak kendisi adına açılan tahsilat hesabına yatırılacaktır."

Kırmızı Tokmak kürsüye çakıldığında yanında bekleyen SOR-Gör'lerin ve arkasındaki kalabalığın acıyan bakışları eşliğinde kürsüden ayrıldı genç kadın. Başına gelenler anlamaya başladığında canı yandı. Üstün Yargı'nın hakkaniyetine dair az evvel içinde kabaran öfkeden geriye hiçbir şey kalmamıştı. Sadece gerçeklerin her daim yanlı ve yanlış olduğu bu dünyadan tiksindi.

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
BİLİMKURGU ÖYKÜ SEÇKİSİ 2018
Yerli Bilimkurgu Yükseliyor
Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
4 Yaşında
3. NEREYE BAKSA BİLİMKURG
Fotoğraf ya
Yapmanız gereken, doğru açıyı yakalamak ve herhangi bir programda özel efekt kullanmamak.
Sadece gördüğünüzü çekerek, bilimkurgu içerikli bir kare hissettir fotoğrafınıza isim vererek yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.c adresine göndermek.
Yerli Bilimkurgu Yükseliyor
MART 2020 SAYI 35
Film Müzikleri İncelemesi
Maymunlar Cehennemi ya da İnsanların Yarattığı Cehennem
BURAK FEDAKAR
Neden Bilimkurgu?
COŞKUN HEPYONAR
Yerli Oyun İncelemesi
COLONY
ESRA UYSAL
Kitap İncelemesi
ZENAR'IN GELECEĞİ
MURAT YILMAZ
İSMAİL ŞAHİN
8. YBKY Kısa Öykü Yarışması
Konu
Yapay Zekâ Mahkemeleri / Davaları

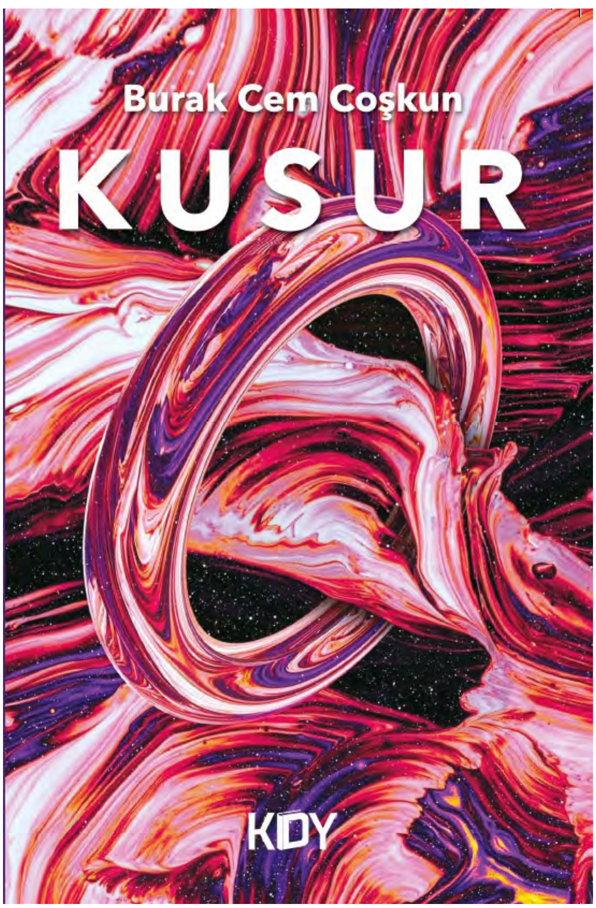

Kütüphanemden Seçtiklerim

Esra Uysal

Kusur

Burak Cem Coşkun

İnsanlık binlerce yıllık varoluş serüveninde kendisini gerçeğin doğasını anlamaya ve keşfetmeye adamıştı. Ancak artık fizik krize girmiş, bilimsel araştırmalar çok yönlü olmaktan çıkmış, doğayı betimleyen teorilere olan güven gitgide azalmıştı. Bilim adeta duvara toslamıştı. Bu bir dönemin sonu muydu? Yoksa ilginç bir dönemin başlangıcı mı?

Kuzey İtalya'nın Lecco şehrine bağlı Introbio ve Vimognio kasabalarının arasında bir şelalede, Troggia Şelalesi'nde bir anomali ile başlamıştı her şey. Birleşmiş Milletler tarafından alanlarında uzman dört bilim insanı bu anomaliyi araştırmak için görevlendirilmişlerdi. Bir astroparçacık fizikçisi, matematikçi, biyolog ve bir de buzulbilimci bu şelale ile başlayan ve daha sonra insanların kişisel yaşamlarında da deneyimlediklerini söyledikleri olayları incelemek ve bir rapor sunmak için bilinmeyene doğru bir yolculuğa çıktılar.

Introbio kasabasının yerel halkı bu anomaliyle yaşamayı öğrenmiş, nesiller onunla uyum içerisinde yetişmişti. O'na KUSUR demişlerdi. Kusur ile birlikte uzay ve zamanla ilgili bazı söylentiler de yayılmıştı...

Tüm bunları araştırma ve anlamlandırma çabalarıyla süren bu yolculuk, gerçekliğin nihai doğası hakkında ipuçları içeren, kusurlarla dolu bir yolcuktu.

Basım Yılı: Nisan 2020
Sayfa Sayısı: 88
Yayınevi: Kitapyurdu Doğrudan Yayıncılık (KDY)

Bir Zamanlar Dünya

Yusuf Kudsi Koç

Merkez Gözetim Binasının Gözü üzerinizde olsun
“168 saat 00 dakika 00 saniye...”
Bu zaman, bir sayaç üzerinde geldi.
Bir elçiyle beraber.
Uzayın derinliklerinden gelen bir elçi.
Yapay zekâ, dünyamızı ele geçirdikten hemen sonra...
Getirildiği gün insanların içine büyük bir korku saldı. Hatta sadece insanların değil, duygu sahibi olan robotların ve de onların en yücesi, her şeyi gören, gözeten “Yüce Gözetmen”in bile...
Fakat yıllar boyunca hiçbir değişim olmadı bu sayaçta ve zamanla unutuldu.
Yüce Gözetmen’in Anayasası ve üç temel kuralına uyduğunuz sürece o normal, basit, anlamsız hayatınıza devam edebilirsiniz:
1- Her insanın veya yarı insanın QR+ koduna sahip olması gerekiyor. Bu QR+ kodların görünür bir şekilde olması sizin yararınıza olacaktır. QR+ kodların görünmemesi durumunda Merkez Gözetim Binası Polisi tarafından durdurulup sorguya çekilebilirsiniz, eğer QR+ kodunuz yoksa tutuklanırsınız.
2- Hiçbir insan veya yarı insan herhangi bir robota zarar veremez. Zarar vermesi durumunda haklı olsun veya olmasın suçlu sayılır ve gözaltına alınır.
3- Her insan veya yarı insan en fazla bir çocuğa sahip olabilir. İkinci çocuğu dünyaya getirdikleri an, tüm aile Merkez Gözetim Binası Avcıları tarafından avlanır ve imha edilir.
Kurallara uyun, hayatta kalın.
Yüce Gözetmen’e Güveniriz

Baskı Yılı: 2020
Sayfa Sayısı: 300
Yayınevi: Kitapyurdu Doğrudan Yayıncılık (KDY)

Kısa Öykü

İskender Ada

Büyük Gün

"Gelecek, onu beklemesini bilenlerindir."

Rus Atasözü

Genç kadın, yeni güne o ipeksi ses ile uyandı.

"Günaydın İlkyaz. Bugün dünden daha güzel bir gün doğdu senin için. Hadi kalk bakalım."

Sakince gülümseyerek, bedenine göre şekil alan yatağında yavru bir kedi gibi gerindi. Uyandığında REM uykusuna ait veriler çoktan işlenmiş ve bir sonraki ilk uykuda REM süresini uzatmak için yatağın alacağı şekil ve sıcaklık için hazırlıklar yapılmıştı bile.

"Daha sonraki uykunda 'kontrollü rüya' seçimini açmamı ister misin?" diye sordu o bulutlar kadar yumuşak ses.

"Hayır." dedi İlkyaz yataktan doğrulurken. "Belki başka zaman."

Gözlerini ovuşturduktan sonra zinde adımlarla aynanın karşısına geçti. Uzun saçlarını geriye doğru atıp, gözlerinin içine doğru baktı. Karşısında duran otuz beş yaşındaki bu narin güzelliğe göz kırptı.

Duşa girer girmez sevdiği dağ çileği kokusu banyoyu sarmıştı bile. Suyun şiddeti ve sıcaklığı tam da onun istediği gibiydi. Suyun sesine Vivaldi'nin İlkbahar konçertosundan kemanların cıvıltıları eşlik ediyordu. "Ne güzel bir başlangıç." diye geçirdi içinden. "Rica ederim. Benim için bir zevk." dedi pamuk helva tadındaki ses. Bu kez kulaklarında değil içinde duymuştu sesi İlkyaz. Gözlerinin içi gülümsedi.

Duştan sonra giyinme odasına girdiğinde "Senin için bunu seçtim." dedi anne sıcaklığına benzeyen ses. Hemen ardından odanın ortasında kendi hologramını gördü İlkyaz. Beyaz bir elbise üzerinde mavi desenlerle kendi etrafında dönüyordu hologram hali. Dönerken eteğinin fırfırlarına bakıp gülümsüyordu.

“Bu tamamdır.” dedi İlkyaz. “Ne kadar sürer peki?”

“Sen kahvaltını bitirene kadar hazırlamış olurum.”

Duyduğu güven verici sesten sonra mutfağa yöneldi. Başındaki havlunun nano özelliği ile saçı çoktan kurumuş, hatta şekil bile almıştı.

Kahvaltı tam da sevdiği gibiydi. Çok pişmiş yumurta, biraz peynir, üç beş tane zeytin ve köy salçasının yanında bir dilim kara buğdaylı ekmek. Afiyetle kahvaltısını yaparken salçanın tadının her geçen gün iyiye gittiğini fark etti. Yediklerinin hiçbirinin doğal olmadığını biliyordu. Hepsi de üç boyutlu yemek üreticisinin maharetiydi. Şekli, tadı ve kokusunu doğal olana daha da yaklaştırmak için her gün kendini yeniliyor, kullanıcıların biyolojik verilerinden gelen geri bildirimlere göre yeni düzenlemeler yapıyordu. Ne kadar yerse yesin, onun her öğünde alması gereken protein, karbonhidrat ve yağ oranı aşılmıyordu.

Kahvaltı biter bitmez giyinme odasından gelen sesi duydu. Odaya girdiğinde elbisesi tam da bedenine göre hazır bekliyordu. Bu elbisenin dün giydiği kot pantolon ve trikonun geri dönüşümüyle üç boyutlu giysi üreticisinde hazırlanmış olması onu yine mutlu etti.

“Bugün..” dedi İlkyaz.

“.. deniz havası almak istiyorsun.” diye tamamladı o sakin ses. “Aracın çoktan sana tahsis edildi. Hatta yolda dinlemen için şarkı listesini bile oluşturup, az önce ilettim. Yaklaşık 10 dakika sonra bulunduğun yerden seni alacak. Belki öncesinde biraz yürümek istersin diye düşündüm.”

Ayakkabılarını giymişti bile genç kadın. “Peki, öyle olsun bakalım.”

Sokağa çıkar çıkmaz usulca öptü güneş İlkyaz’ın beyaz tenini. İçi ısındı. Belli belirsiz kuş sesleri arasında kimi zaman hızlı kimi zaman narin adımlarla yürüdü. Bugün kendini çok iyi hissediyordu. Beş dakikalık bir yürüyüşten sonra deniz kıyısındaydı. Kireçburnu’nu hep sevmişti. Deniz fenerinin önünde durup derin maviye bakmak ona hep iyi gelmişti.

“Hazırız.” dedi dalgaların ve martı seslerinin arasından duyulan iç ses.

Arkasını döndüğünde yolun kenarında onu bekleyen aracı gördü. Yavaş adımlarla ilerlerken denizin kokusunu bir kez daha içine çekti.

Araca yaklaştığında orta bölümdeki giriş kapısı zarif bir şekilde alt bölüme kayarak kayboldu. İçeriden gelen Clair de Lune’nin huzurlu notaları, tıpkı sulusepken yağan bir kar gibi usulca dökülüyordu sokağa. İlkyaz bu sabah her zamankinden huzurlu ve mutluydu.

Araç sessizce hareket etti. Otonomus tek kişilik olmasına rağmen içi gayet genişti. Gözlerinin önünde bir anda hologramik bir ekran belirdi. Sağ üst bölümde haritadaki konumu, aracın hızı, yolculuğun ne kadar süreceği gibi bilgiler vardı. Tarihe gözü takıldı: 27 Aralık 2054. Bugün doğum günüydü.

Sağ alt bölümde Dinamik-Log yayınları için yorumlar akıyordu. Bu sabahki uyanma anı için samimi yorumlar gelmeye başlamıştı bile. Bu uygulamayı yeni kullanmaya başlamasına rağmen sevmişti. Dijilens ile onun gördüğü ve BigBro aracılığı ile onu gören her cihazdan alınan kayıtlar ses, görüntü ve yazı olarak işleniyor, daha sonra, belirlediği kriterlere göre otomatik olarak yayınlanıyordu. Quantum zekâ adı verilen yeni bir sistemle, İlkyaz’ın ruh hali de dikkate alınarak neyin, ne kadar paylaşılacağına D-log kendi karar veriyor ve yayınlıyordu.

Yeniköy'e yaklaştıklarında son bir kez denize göz kırptı. Tam o sırada hologramik görüntü kristalleşerek bir toz bulutu gibi dağıldı.

"Vakit geldi." dedi aracın içine dolan ses artık daha ciddi bir tonla konuşuyordu.

D-log otomatik olarak kayıttan çıktı. Aracın hızı 50 km/saat ile sabitlenecek şekilde yeni rota belirlendi. Fonda çalan Mozart 40.senfoninin sesi yavaşça azaldı.

İlkyaz'ın kan dolaşımı hızlandı. İçinde sanki rengarenk bir karnaval başlamıştı. Yeni bir hologramik görüntü oluştu önünde. Görüntüde bir sürü dinamik grafik vardı. Sayılarla dolu başka görüntüler açıldı. Bunlar dünyanın farklı lokasyonlarındaki borsalara ait verilerdi. Sayılar sürekli değişiyor ve renkten renge bürünüyorlardı. Grafikler ve sayılar arasında bazı etkileşimler oluyordu. Hemen önünde %10'luk bir artış yaşanan bir varlıktan çıkan bir işaret tıpkı bir yıldırım gibi parlamış, görüntünün solundaki bir grafikte son bulmuştu.

Görüntünün sol üst bölümündeki alanda yer alan grafik ise borsalarla ilgili değildi. Farklı renklerle ifade edilen ve sürekli bir uyumu yakamaya çalışır gibi görünen grafikteki değerler İlkyaz'ın anlık hormon değerleriydi. Dopamin, oksitosin, serotonin, endorfin, adrenalin ve diğerleri görüntü üzerinde birbirileri ile yarışıyordu. İlkyaz bunun ne anlama geldiğini çok iyi biliyordu. Bu etkileşime şahitlik etmek için beş senedir çalışıyordu. Bugüne kadar aldığı eğitimin, geçirdiği uykusuz gecelerin karşılığını alacaktı. Son bir yılda geçmiş veriler üzerinde önemli başarılar kaydetmişti. İlk kez anlık olarak işlem yapacaktı. İşte şimdi o an gelmişti.

Piyasadaki grafikler bir anlığına birleşti. Görüntüde sadece iki grafik vardı. Sol taraftaki hormon grafiğindeki uyum seviyesi üst seviyedeydi. Sağ taraftaki grafikte de durum aynıydı. İlkyaz'ın yüzünde bir gülümseme belirdi. Eş anlı olarak iki grafik birleşmeye başladı. Görüntünün üzerinde bir süre belirdi.

00:00:59

00:00:58

İlkyaz sakin bir el hareketiyle tüm piyasalara entegre olan hesabını görüntüye çağırdı. Görüntünün alt bölümünde kâr potansiyeli yüksek işlemler sıralanıyordu. İlkyaz kontrolü sisteme bırakmayacaktı. Bu kez bildiği yoldan gidecekti.

00:00:50

İstanbul Borsası'nda aldığı Otonomus hisselerini, Dubai Borsası'nda sattı. Dubai Borsası'ndan aldığı rodyuma dayalı borsa yatırım fonlarını Londra Metal Fonları Borsası'nda sattı. Bu ikili işlemin gerçekleşmesinin ardından sistemde hazır tuttuğu on bin adet ikili işlem daha mikro saniyeler içinde gerçekleşti.

00:00:35

Sistemin önerileri her gerçekleşen işlem sonrasında yenileniyordu. Sistem adeta, burnunun üstündeki lezzetli kurabiyeyi yemek için sahibinin komutunu bekleyen eğitimli bir köpek gibi bekliyordu. İlkyaz ikinci dalgayı başlattı. Blok zincir tabanlı borsalarda elmas sattı, buna karşılık Mars'ta yapımı yeni tamamlanan platinyum madenini çıkaran şirketin hisselerini aldı. Bu hamlesiyle birlikte sistem, burnundaki kurabiyeyi afiyetle yiyerek yaklaşık beş bin adet işlem gerçekleştirdi.

00:00:10

Piyasa öngörüleri ile İlkyaz'ın biyolojik durumu,

yapılan işlemlerin karlılığı ile daha da uyumlu hale gelmişti. Sürenin azaldığını gören İlkyaz son hamlesini yaptı. Tek bir el hareketi ile son bir dakikadır yaptığı işlemler sonucundaki tüm açık pozisyonları, uygun hamlelerle kapanmaya başladı.

00:00:01

Sürenin bitmesiyle birlikte grafikler arasındaki uyum da kayboldu. İlkyaz ellerini çenesinin altına koymuş, merakla son analizin tamamlanmasını bekliyordu. Beklediği ses babacan bir tavırla konuşmaya başladı:

"25 farklı borsada, 38 farklı döviz ve coinle toplam 1.385.417 adet işlem gerçekleşti. Açık pozisyon bulunmuyor. Net gelir 17.650.378 TL."

İlkyaz kısa bir süreliğine nefesini tuttu. Kazancını düşünmemeye çalıştı. Çalışmasının etkilerine odaklanmak istiyordu. Bugüne kadar insanlar tüm işlemlerini ya kendileri yapıyor ya da tamamen yapay zekâya bırakıyorlardı. İlkyaz yaptığı analizler sonucunda birleşik modelin uygun biyolojik ortamla kullanıldığında daha başarılı olacağını keşfetmişti. Şu anda bu kararının ne kadar doğru olduğunu görüyordu. Bu uyumun tekrar yakalanması belki aylar sürecekti. Şimdi bunu düşünmenin sırası değildi. Bu kazancın ona ömrünün sonuna kadar yeteceğini biliyordu.

Fonda Beethoven çalmaya başlamıştı. Moonlight Sonata'nın bulutsu notaları İlkyaz'ın yüreğine dokunuyor gibiydi.

Otonomus zarif bir hareketle durdu. Kapı açıldığında İlkyaz'ın saçlarına deniz kokusu doldu.

"Bu güzel gelişmelerden sonra tekrar denize dönmek istersin diye düşündüm." dedi o huzurlu ses.

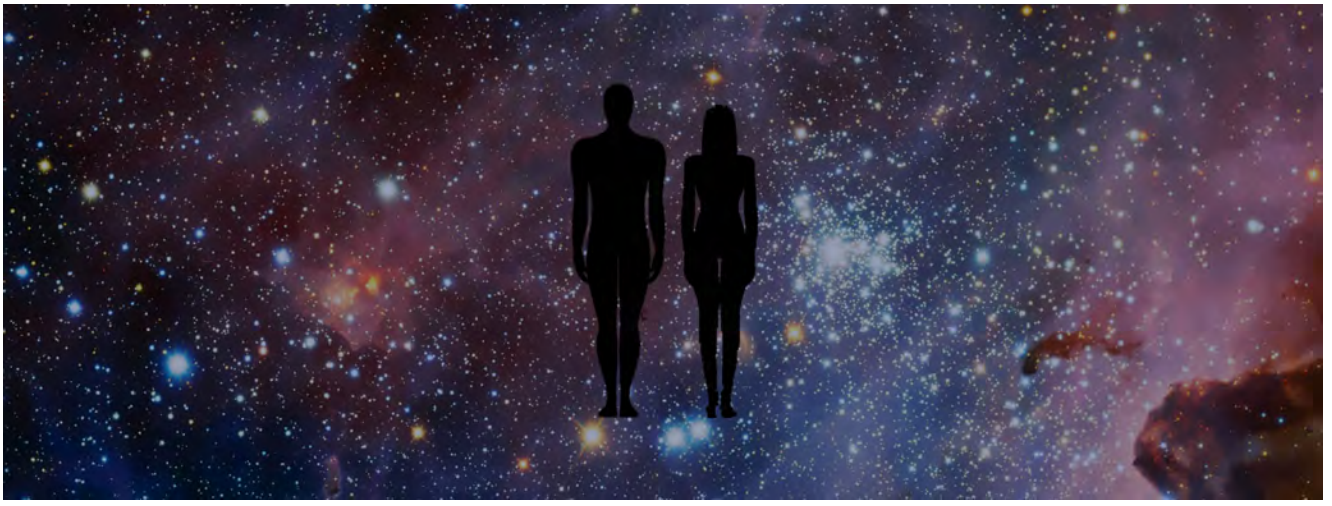
İlkyaz gülümseyerek deniz kenarına yürürken, D-log bu anları yayınlamaya başlamıştı bile.

Roman - Bölüm 27

Gürhan Öztürk

Son İnsan

KİTAP 1- DEĞİŞİMİN YENİ HALKASI

İnsanoğlu en başından beri yanıtları arayıp durdu. Çoğu zaman yanıtların kendi benliğinin içinde olduğunu sandı. Çoğu zaman da yanıtları yıldızların arasında aradı. Ama en başta anlamadıkları şey ortada tek bir yanıt olmadığıydı. Herkesi tatmin edecek tek bir yanıtın hiçbir zaman olmaması yine de insanoğlunun soru sorma heyecanını elinden almaya yetmeyecekti. Ne de olsa bu insanlık için bir yolculuktu ve son insan da gelip geçene kadar yolculuğun sonu gelmeyecekti…

(27.09.2005, On yıl önce, Bursa)

Bursa'nın bir ilçesi olarak geçse de oldukça uzakta yer alan İznik'e ailesiyle birlikte görmeye gelmek ancak kısmet olmuştu. İznik, bir sürü medeniyete ev sahipliği yapmıştı, her tarafı tarih kokan bir şehirdi. Şehrin neredeyse tamamı surlarının çoğunun ayakta olduğu bir kale içerisinde yer alıyordu. Şehrin içerisinde bir sürü tarihi cami, hamam, medrese gibi yapılar var. Özellikle çinileriyle meşhur olan bu yer hak ettiği kadar turist çekemiyordu maalesef, çünkü kocaman bir göl ve dağlar arasında sıkışmış, ulaşımı zahmetli bir yerdeydi. Şehir içi minibüsler bile akşamın belli saatlerine kadar çalışırdı, hatta Bursa'da ya da başka ilçelerde işi olanlar geri dönüş saatine dikkat ederek yola çıkmak zorunda kalırdı çünkü son minibüsü kaçırırlarsa İznik'e ulaşmaları fazla mümkün olamıyordu eğer özel araçları yoksa.

Şehrin iki kocaman birbirine çapraz caddesi vardı, bir tanesini ulaşıma kapamışlardı. O yol üzerinde

genelde çini dükkanlarının bulunduğu arasta adı verilen yerler vardı. Bir de gölün yanında geçen yol vardı. Orada genelde göl üzerinde lokantalar ve tatil köyleri bulunuyordu. Hala tatil köyleri kapanmamıştı, ama güz havasının getirmiş olduğu serinlik gölde yüzmeye engel oluyordu. Küçük kızını gölde yüzdürmeye önceden söz vermişti, ama bu havada hasta olabileceği yönünde ikna edebilmişti neyse ki. Çarşı içinde kız annesinin beğenebileceği bir hediye bulana kadar babasını dolaştırmıştı.

İki gün ihmal ettiği için adamın sakalı uzamaya başlamıştı. Çok fazla sevmezdi sakalı, zaten bankada memur olarak çalıştığı için de tıraşına özen gösterirdi. Ailesiyle birlikte uzun zaman olmuştu birlikte bir şeyler yapalı. Yazın bile iznini kullanamamıştı, anca dinlenmek için yeni fırsat bulabilmişti.

Eşi, oğluyla birlikte çarşının daha ilerisine kadar gitmişlerdi. Adam, kızıyla geziyordu. Ana caddeye kadar gelmişlerdi. Dörtyol'un orada İznik'in meşhur Ayasofya Camisi'ni de gezdikten sonra caminin yanındaki parkta oturmuşlar, ailenin geri kalan fertlerinin dönmesini bekliyorlardı.

Kalabalık bir günde gelmişlerdi. Bir turist kafilesi önlerinde rehber eşliğinde caminin önünde toplanıyordu. Küçük kız babasının uyarılarına rağmen aldırış etmeden onların olduğu tarafa ilerlemekteydi, bir yandan da oyuncak bebeğine annesine aldıkları çini tabağı anlatıyordu: "Üzerinde çok hoş desenler var. Annemin seveceğine eminim. Babam çok dolaştı, bacakları çok yorulmuş olmalı."

Babası bu söz üzerine küçük kızına iyi olduğunu söylemek istedi, ama ona bakmak için döndüğünde yerde sadece oyuncak bebeğin ve eşine aldıkları hediyenin durduğunu gördü. Kız kaybolmuştu. Ne olduğunu anlamamıştı bile. Daha demin bebeğiyle konuşurken sesini duymuştu. Turistler de camiye girmek üzereydi. Onların arasına karışmış olabileceğini düşündü. Aralarında Japonlar da vardı, kızı hep onları ilgi çekici bulurdu. Televizyonda onlardan birini gördüğünde bile oyun oynuyorsa oyuncağını bırakır, yemek yiyorsa da yemek yemeyi unutup ekrana daldığı çok olurdu. Belki onların peşine takılmış, bebeğini ve hediyeyi yerde bırakmış olabilirdi.

Küçük kızı kendini hayal dünyasına fazlasıyla kaptırmıştı. Gerçi eşi bu konuda onu suçluyordu. Gece uyumadan evvel hep kızına masallar anlatırdı, devamında kızı o masalları rüyasında görmeye devam ederdi. Sonra günlük hayatta da bir sürü hayali arkadaşı olurdu, onlarla oyun oynamayı tercih ederdi gerçek arkadaş edinmek yerine. Şu anki arkadaşı da yeni alınan oyuncak bebeğiydi, ama o bile bazen bir yerde unutulabiliyordu şu anda olduğu gibi.

Yerden kızın oyuncak bebeğini ve hediyeyi alıp camiye girdi. Caminin girişini camdan yapmışlardı, bu modern görünüşü pek tarihe uygunluk açısından iyi bir restorasyon çalışması olarak göremeyenler de vardı. Cami zaten çok büyük değildi. Turistler yüzünden içerisi tıklım tıklım olmuştu. Bu şekilde nasıl kızını bulacağına emin olamamıştı.

O anda beyaz sakallı, yaşlıca bir din görevlisinin kızıyla konuşmakta olduğunu gördü. Konuşmasından ona nasihat verdiği anlaşılıyordu. Küçük kız biraz utanmış bir şekilde din adamının dediklerini dinliyordu. Adam rahatlamış bir şekilde onların yanına doğru ilerledi. Özür dileyerek söze girdi.

"Kusura bakmayın, kızım Japon turistleri görünce peşlerinden gidiverdi. Aklım çıkmıştı benim de o yüzden çok teşekkür ederim kızımla ilgilendiğiniz için."

"Kızınız çok hareketli, maşallah. Ama bir yandan da çok dalgın. Az daha kafasını duvara vuruyordu, ona dikkatli olmasını söylüyordum ben de."

Adam, tekrardan din adamına teşekkür ettikten sonra kızının elinden tutup camiden çıktı. Küçük kız hala arkasına dönüp duruyordu. Ama ilgisini artık turistler çekmiyordu. Aklı bu sefer beyaz sakallı din adamında kalmıştı.

“Baba…” dedi birden.

“Efendim, kızım.”

“Sen de öyle sakal bıraksana. Beyaz sakallı olarak seni görmek isterdim.”

“İleride görürsün, kızım. Şu anda sakal bıraksam bile tamamen beyaz olmaz.”

Eşi ve oğlu caminin önüne gelmişlerdi. Eşi aşırı planlı birisiydi ve işlerini erkenden yapmayı severdi. Pazar temizliklerine bile sabahın altısında başlardı ne olur ne olmaz, biri gelir, elektrik ya da su kesilir, bir aksilik olur, belki yetişmez diye. Minibüsün kalkışına da daha bir saat vardı, ama onlar terminalde bekleyeceklerdi gene de. Arabalarıyla gelmişlerdi, ama onu Gemlik’te bırakmışlardı. Çünkü Gemlik’ten burası arasında gölün yanından gidilen yol çok virajlı ve tehlikeli olduğu bahanesiyle minibüsle gelinmesi yönünde eşi ısrar etmişti. Adam araba sürüşüne sürekli karışıldığı için eşine bu yönden hak vermişti, o uzun yolda stres olmak istemiyordu o da.

Gemlik’e bıraktıkları arabalarıyla İstanbul’a gideceklerdi. Oğlu orada üniversiteye başlayacaktı. Makine mühendisliği bölümünü kazanmıştı. Lisede ders çalışmayı daha çok tercih ettiğinden sporla ilgilenecek zaman bulamamıştı, bu yüzden aslında potansiyeli olmasına rağmen boyu çok fazla uzamamıştı. Ama çok kilolu değildi, bunun nedeni şeker hastası olmasıydı. Her gün insülin iğnesi vurulması gerekiyordu. Annesi bu konu yüzünden çok stres yapıyordu. İstanbul’da tek başına nasıl yaşayacaktı diye dertleniyordu, ama oğulları tek başına yaşamakta ısrar ediyordu. Annesinin gelmesini istemiyordu, adam da eşinin nasıl biri olduğunu bildiğinden oğluna hak vermiyor değildi. O çalışmıyor olsaydı belki en azından oğlan alışana kadar biraz yanında durabilirdi.

“Camiyi gezmiştik. Bir daha neden girdiniz ki?” diye sordu hemen durumdan şüphelenen eşi. Adam olan olayı anlatırsa kızının yiyeceği azarın boyutunu düşünemiyordu bile. O yüzden parkta oturmak yerine tekrardan camiyi gezmek istediklerini söyledi. Kadın pek inandırıcı bulmamış olsa da bir şey dememişti.

“Neyse iyice geç olmadan yola çıkalım. Dua edelim ki arabamız hala yerinde duruyor olsun…”

“Sen de abarttın, hanım. Ne olacak ki arabaya?”

“Ah, benim canım kocam. Bu gerçek dünyada her şey olur. Hayat rüyalarımızdaki gibi olsa keşke.”

“O zaman biz de rüya görmeye devam ederiz, bizi mutlu edeni bırakmaya ne gerek var?”

O zaman dediğini gerçek hale getireceğini tahmin edemezdi. Onu mutlu eden ailesini bırakamadı. Rüyalarında yaşatmaya devam etti. Trafik kazasıyla ilgili hatıraları daha mutlu anılarla değiştirmişti, o anları hatırlamak istemiyordu. Ama bazen hatırlamak için kendini zorlardı, çünkü onlara çarpan sürücünün yüzünü bir türlü hatırlayamıyordu. Defin işleri ile uğraşmak onu iyice harap etmişti. Ama aldığı bir haberle daha da yıkılmıştı. Ailesinin katilinin hapis cezası almayacağını öğrenmişti. Artık korkusunu yenip o katille hesaplaşması gerektiğine kendisini inandırmıştı, ne de olsa rüyalarında o intikamı farklı şekillerde çoktan almıştı. Yapması gereken sadece onu gerçek dünyada uygulamaktı.

(04.07.2015 – 7. Gün)

Evren bir internet kafede soluğu almıştı. Polisler tarafından aranıyordu. Ama onlara göre kendisi kaçak bir katildi. Gerçeği kimselere anlatamazdı ki. Sol göğsündeki acı iyice yayılıyordu tüm vücuduna. Daha fazla koşacak mecali kalmamıştı.

Tek bir umudu vardı. Hemen Klik’e internetten mesaj attı. Nerede olduğunu belirtti. İşini bitirdikten sonra bilgisayarın başından ayrıldı. İnternet kafenin sahibine göz ucuyla bakıp kontrol etti önce. Ardından onun başını çevirmesini fırsat bilip kaçtı hemen.

Tekrar koşması gerekmişti. Ama artık bunu vücudu yapamıyordu. Ara sokaklardan birisine doğru

dönmüştü son anda. Çöplerin arasında bir duvarın dibine sığındı. Kimsenin onu fark etmemesi için dua ediyordu. Kız kardeşi aklına geldi. Kız kardeşini kurtaracakları karşılığında tesise gelmeyi kabul etmişti. Ama sonunda kalbi alınan kişi kendisi olmuştu. Yaşlı adamın dedikleri kulaklarında çınlıyordu, ona söz verenin kendisi olmadığını belirtiyordu. Televizyon fazla izlemez, gazete de okumazdı. Ama yaşlı adamın önemli birisi olduğunu biliyordu: Ahmet Çakal, Genel Kurmay Başkanı. Kalbine ne için ihtiyacı vardı ki adamın?

Klik'in mesajlarını sürekli kontrol ettiğine güveniyordu. Onu bu hale getiren ilk başta Klik'ti. Onu bayıltana kadar elektrik çarpmasına neden olmuştu. Ardından sadece karanlık vardı uzun bir süre. Kalktığında ise daha kâbus yeni başlamıştı. Ameliyatın ardından yeniden gözlerini açabileceğine inanmıyordu. Kalbini alacaklarsa kurtulma şansı ne kadar olabilirdi ki?

Gözlerini kapamıştı. Çok yorgundu. Uykuya yenik düşmesi kaçınılmazdı. General Serhat Seçkin onu duvarın dibinde uyurken bulmuştu. Evren gözlerini aniden açtığında polisler tarafından yakalandığını sanmıştı. Ama onu almaya General'in geldiğini öğrendiğinde rahatlamıştı.

"Hastanede ordu tarafından alıkonuldum. Ne yapacağımı bilemedim. Kalbimi alacağını söylediler ve gerçekten de yaptılar sanırım, çünkü ameliyata aldılar ve bak, sol göğsümde koca bir dikiş var," diye hızlı bir şekilde anlattı.

"Olanları biliyorum, Evren. Çünkü bana haber verilmişti," dedi General de soğuk bir şekilde. O anda Evren korkmaya başlamıştı tekrardan. General'in onu hastaneye yaşlı adamın yanına götürmeye kalkacağını düşünmüştü.

"Ama merak etme, artık kimseden emir almıyorum. Seni tesise geri götüreceğim. Jetimizi kimsenin bizi fark edemeyeceği bir yere indirdik."

Evren'in içi rahatlamıştı, ama emin olamadığı bir şey vardı şimdi de.

"Jeti uzaktan onlar kontrol etmiyor muydu? Jetin yerini keşfedemezler mi?"

"O sorunu da Klik halletti. Artık jetimiz onlar için bir hayalet."

"Aman ne güzel. Bir pilot olmadığı kalmıştı zaten."

General, Evren'in omzundan tuttu aniden ve sert bir dille konuşmaya başladı: "Ona kızgın olduğunu biliyorum. Bunu aranızda bir mesele haline getirme, sana rica ediyorum. Şu anda durumlar zaten oldukça karışık ve gergin. O kendini affettirmek için elinden geleni yapıyor. Ben de aynı şekilde. Ne kadar çok şeyi riske attığımı tahmin bile edemezsin."

Jetin olduğu yere kadar yürüdüler. General üniforması sayesinde kimselerin onları rahatsız etmemesini garanti altına alarak Evren'i yanında götürebiliyordu. Yanlarından geçen polisler ve daha demin onu kovalayan internet kafe sahibi bile Evren'i tanımadan geçip gitmişlerdi yanından.

Jet artık çocukların pek uğramadığı bir parka iniş yapmıştı. İnternet kafeler ve evler çocukların yeni oyun alanları olmuştu. Kimse sokağa eskisi gibi oynamak için çıkmıyordu. Obezite, çekingenlik, asosyallik sorunları ailelerin bitmek bilmeyen dertleri arasında listede başa oynuyordu. Bir zamanlar bu durumu anlatmaya çalıştığı blog sayfaları vardı, hamburger firmalarının sitelerini ele geçirip daha sağlıklı beslenmeleri için çocukları uyaran yazılar paylaşırdı. Ama şimdi Evren bu parkın jet için güvenilir bir yer olmasının altında kalan sebebe ister istemez minnet duyuyordu.

Klik jeti kullanmak için General ile gelmişti. Evren'e bir özür borcu olduğunu biliyordu, bunun konuşmasını birkaç kere kafasında canlandırmıştı. Genelde tartışmayla son buluyordu. Yine de bu kısmı atlamadan geçiştiremezdi.

“Bu duruma seni ben soktum. Çok özür dilerim.”

“Eski ben olsaydım inan bana seni affetmeyi bırak, yüzünü bile görmeye dayanamazdı. Ama şu geçirdiğimiz günler sanırım bize bir şeyler öğretti, artık hepimiz biraz daha büyüdük. O yüzden özrünü kabul ediyorum.”

Klik başka bir şey söylemedi. Evren’e hak vermeden edemedi. Sadece yedi gündü belki geçen süre, ama gerçekten de bu süre boyunca olgunlaştığını hissediyordu.

Birden Evren’in aklına başka bir şey gelmişti. Onun hazırlamış olduğu bir güvenlik çipi vardı, bu çip yüzünden General’in yanından çok uzaklaşamıyorlardı. Evren’in hastanede kaldığı zaman diliminde General’den uzakta olmasına rağmen çip devreye girmemişti. Bunun nedeni çipin ameliyat öncesinde çıkarılmış olması olmalıydı. Ama General buradaysa tesistekilerin zarar görmesi gerekmiyor muydu?

“Çip ne oldu?” diye sordu telaşla Evren. Kendisinin yapmış olduğu bir şey yüzünden insanların başına bir şey gelmesini istemezdi.

“Klik onları da uzaktan kullanabilmeyi öğrendi. Onları çıkartamıyor olsanız da istediğinde hepinizinkini açıp kapatabiliyor,” diye açıkladı durumu General, bir yandan da Klik’e azarlamaya hazır bir öğretmen edasıyla bakıyordu. Ama Klik sırıtıyordu General anlattıkça. Evren, gerçekten de Klik’i takdir etmişti, onun bile olmak istediğinden daha çok kurallara karşı çıkan bir hareketti yaptığı şey. Onun bilgisayar korsanı iken yaptıkları Klik’in becerebildiklerinin yanında hiçbir şeydi.

Jetin gidebileceği en hızlı şekilde kullanıyordu Klik ve çok kısa sürede adaya dönebilmişlerdi. Tesiste herkes bir açıklama bekliyordu. Jetten indiklerinde General herkesi jetin önüne topladı önce ve açıklama işini Evren’e bıraktı.

“Tam olarak nasıl açıklayacağımı bilemiyorum. Ama Kedi Oğlan’ın yardımımıza ihtiyacı var. Onu kurtarmamız lazım. Yoksa hepimiz öleceğiz,” diye bilinmesi gerekenleri kısaca anlattı Evren.

“Kedi Oğlan’ı mı gördün?” diye sordu Leydi Kuzgun.

“Hayır, beni bir hastanede tutuyorlardı. Ameliyata aldılar zorla. Ameliyat kalbimi almak içindi, bana bunu ameliyat öncesi söyledi beni kaçıran kişi. O kişi bu projenin başında olan Ahmet Çakal’ın ta kendisiydi. Neyse ameliyatın ardından bir kâbus gördüm. Kabusumda hepinizi tek tek ölmüş vaziyette buluyordum. Bu rüyayı görmeme neden olan kişi Kedi Oğlan’dı ve onu kurtaramazsak olacakları gösteriyordu bana.”

Evren’in aklında olan başka şeyler de vardı ve şu anda ona verilen sözün sahibi tam karşısında iken bu konunun da açıklık getirilmesini istiyordu.

“General, buraya gelmeyi kabul etme sebebini biliyorsunuz. Ahmet Çakal bana bu sözün yerine getirilmemiş olabileceğini ima etti. Kız kardeşim ne durumda, bilmek istiyorum,” diye konuştu.

“Kız kardeşin için gerekli olan kalbi bulan Leydi Kuzgun’du. Ben o günlerde eşimin kaybıyla uğraşıyordum, cenaze işlerinin tam ortasındaydım,” diye bildiklerini açıkladı General.

Kuzgun’un General’e güvendiği zamanlardan kalma bir anıydı yaşananlar, o zamanlar onun ve değerli proje için elinden geleni yapardı. Evren’in kız kardeşi için de kalbi o ayarlamıştı. Bu konudaki bildiklerini dürüstçe paylaştı: “Almanya’daki bir hastane ile iletişim halindeydim. Kız kardeşinin doktoru ile görüştükten sonra ayarlanan kalp hastaneye ulaşmak üzere olduğuna dair bir onay mesajı almıştım. Kardeşine başarılı bir şekilde ameliyatın yapılacağına dair güvence vermişlerdi.”

“O doktor benim kalbimi alan kişiydi geçen gün, Ahmet Çakal adına çalışıyordu. Bu yüzden

güvenemiyorum, kusura bakmayın," diye isyan etti Evren. Sesindeki kızgın tonu General hak ettiklerini düşünüyordu. Kız kardeşi için endişelenmesini anlayışla karşılıyordu.

"Klik, Almanya'daki hastanenin kayıtlarına buradan zihninle girebilir misin? Organ nakilleriyle ilgili bu durumla ilgili her türlü bilgi işimize yarar," diye rica etti General. Klik yardım etmeye istekliydi zaten, Evren'in başına gelenlerden ötürü kendisini suçluyordu. En yakın arkadaşının ölümünden ötürü Marker'ı kendisi affetmeyi başardığı için Evren'in de onu ağır bir şekilde yaralamasına rağmen anlayış gösterdiğini düşünüyordu. Bir nevi bu manevi açıdan ona verilen bir ödüldü ona göre. Bu yüzden en azından bu konuda kendisini telafi edebilmek için tüm yeteneklerini kullanmaya hazırdı.

Becerilerine hâkim oldukça zihniyle daha hızlı bir şekilde istediği internet sitelerine girebilmeye başlamıştı Klik. Bir süre Klik'in söyleyeceği haberleri beklediler, ama Klik'ten beklenmedik bir tepki gelmişti: "Sitenin bu kısımlarına giremiyorum. Hastane personelleri girebiliyor sadece. Şifreli."

Evren için engel olmayan bu durum karşısında gerçek bir bilgisayar olmadığı için yardımcı olamayacağı bir hale bürünmüştü. Ama yine de Klik'e verebileceği birkaç tavsiyesi vardı, belki işe yarar umuduyla talimatları söylemeye başladı.

"Benim bilgisayar korsanlığına heves eden gençler için bilgisayarlarına indirebilecekleri birkaç illegal programa yer verdiğim bir sitem vardı. Oraya girip sanki bir bilgisayara indirir gibi sen de zihnine o programları indirebilir misin? Şifre açıcı bir program olacak. Programı açtığında sitenin linkini oraya kopyalayıp yapıştırıyorsun ve sana olası birkaç şifreyi listeliyor, geriye sadece onları denemek kalıyor."

Klik, Evren'in talimatlarına uygun bir şekilde hareket etti ve zihniyle daha önce denemediği bir becerisini daha keşfetti. Beynine de aynı bir bilgisayar belleği gibi programları internetten yükleyebiliyordu, Evren'in bahsettiği siteden o programı indirdi. Artık şifreli siteleri girebilmesini sağlayan bir program beyninin bir yerinde yüklü bir halde bulunuyordu.

"Ooo, hayat bundan sonra daha eğlenceli olacak," diye sesli bir şekilde durum bildiriminde bulundu Klik. Maalesef herkes Klik'in yaşına uygun olarak nasıl bir eğlenceden bahsettiğini anlamıştı, bu o anda yapmaya çalıştığı şey ciddi ve acil olmasaydı onu utandırabilirdi, ama buna ayıracak kadar bile bir zamanı yoktu.

"Evet, gerekli dosyaların olduğu sayfalara ulaştım," diye anlatmaya başladı Klik gördüğü şeyleri. "Organ nakilleri... Evet... Sanırım buldum... Bu Evren'in kız kardeşi olmalı... Dosyadaki çoğu kısım soru işaretleriyle geçiştirilmiş. İletişim bilgilerinde TSK'ya ait yazıyor sadece. Hayır, bu olamaz..."

Klik anlatmayı durdurunca Evren'in bir an için rahatlaması tekrardan korkuya dönüştü, ama öğrenmesi gerekiyordu ne olursa olsun: "Devam et, Klik!"

"Burada son anda nakil işleminin iptal edildiği yazıyor. Bizzat emri veren Genel Kurmay Başkanı olarak görülüyor. O kalp sana ayrılmış, kız kardeşine uyumlu ise sana da uygun olacağı belirtilmiş."

"O kalbi geçen gün bana nakletmiş olmalılar," diye belirtti Evren. Kız kardeşi için ona verdikleri söz gerçekten de tutulmamışa benziyordu.

"İşte bu gerçekten de ilginç," diye duyuldu Klik'in sesi. General'e baktı, nasıl diyeceğini bilemiyordu. Ama saklaması doğru olmayacaktı: "Evren'e nakledilen kalp... Leyla Seçkin'in kalbiymiş... Trafik kazasında ölen ve Evren'in kız kardeşine nakledilecek olan, ama sonradan Evren için ayrılan kalbin sahibi kadın sizin eşiniz..."

Kuzgun, General'in o dönemde ne işi olduğunu bilmiyordu, bu yüzden trafik kazasında eşinin de öldüğünden haberi yoktu. Farkında olmadan nakil için ayarladığı kalbin General'in eşi olduğu onun için de büyük sürpriz olmuştu. Ama şu anda en büyük

şaşkınlığı General yaşamaktaydı. Aklına getirmek istemediği bir şüpheydi, ancak bu kadarı bir tesadüf olamazdı.

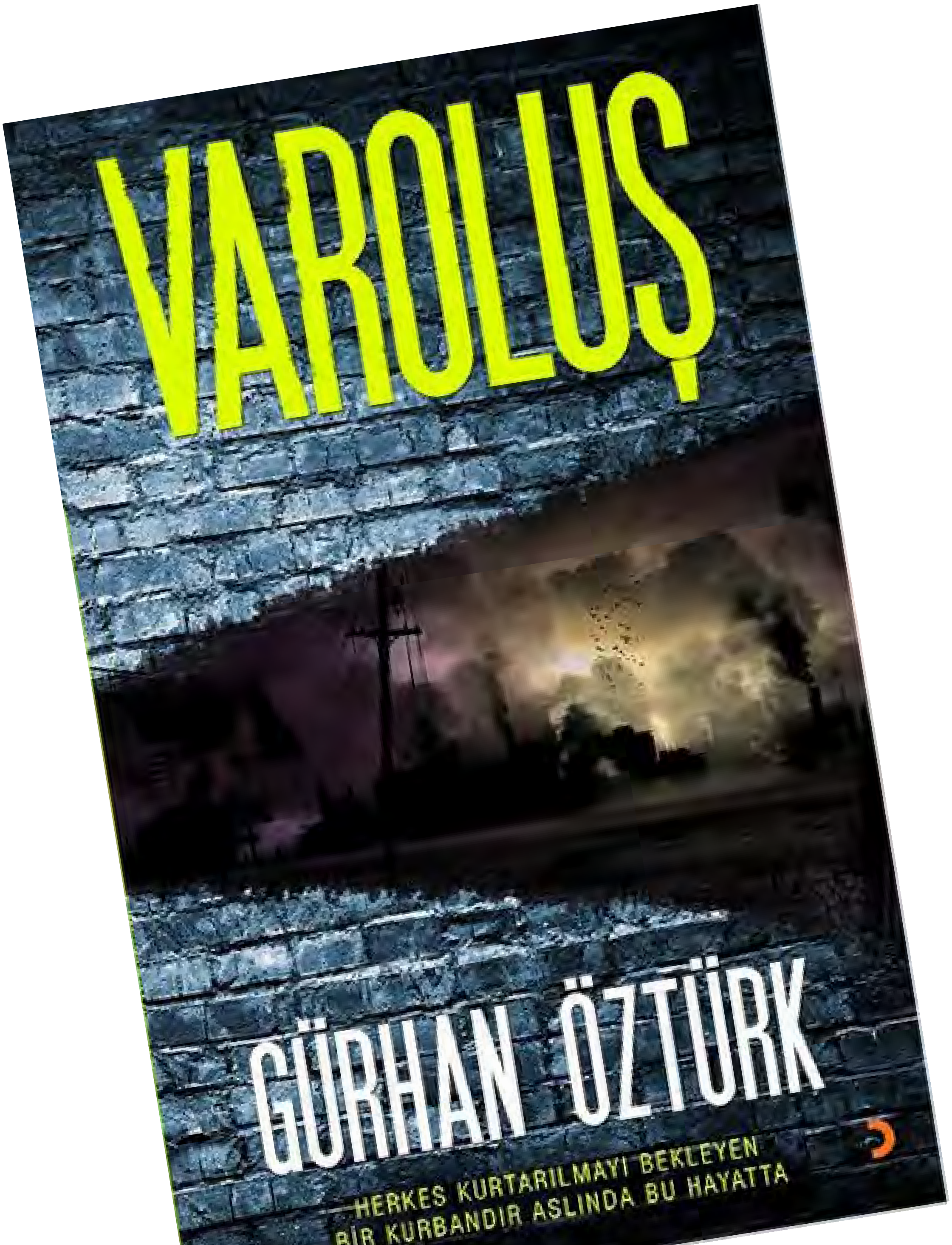
“Çakal!” dedi önce fısıltıya yakın bir sesle sonra da haykırırcasına: “ÇAKAL!!!” diye bağırdı. Eşinin geçirdiği trafik kazası planlı bir olaydı, Evren’e ileride bir kalp naklinin gerekebileceğini bilen Ahmet Çakal, ona uyumlu olacak bir kalbi hazırda bekletmek istemiş olmalıydı.

Bay Fend konuşmak istedi, ama General onu durdurdu. Şu anda öfkesinin azalmasını istemiyordu. Ona ihtiyacı olacaktı.

“Hiçbirinizden bunu isteyemem. Ama artık burada bekleyemem ben. Bu sefer de kukla olmayacağım. Kedi Oğlan’ı kurtarmak için harekete geçeceğim. Kimler benimle bunu bilmem lazım ama,” diye konuştu. İntikam almanın en iyi yolunun düşmanının planlarını bozmak olduğunu biliyordu.

Herkesin öne çıkacağını zaten umuyordu. Öyle oldu. Hiç düşünmeden jete bindi herkes. Rüyacı, jete binmeden önce General’e: “Artık ikimiz de benzer acıları paylaşıyoruz, merak etmeyin, General. Dostlarınıza güvenin,” diye belirtti gülümseyerek. Bu aralarındaki kötü başlayan ilişkinin iyi bir yola saptığının göstergesiydi. Ozan hala Rüyacı’yla konuşmuyordu. Yüzüne bile bakmak istemiyordu. Burada herkesin birbirini yaşanılan acılara rağmen affedebildiğine tanık olmuştu. Elbette Ozan da Rüyacı’ya daha fazla kızgın kalamazdı, Rüyacı’nın tüm temennisi bu yöndeydi. Ama ilk olarak kendisinin General’i yaptıklarından ötürü anlaması gerekiyordu. Özellikle son iki günde yaşanılanların ardından General’in ulaşmaya çalıştığı şeyi kabullenmeyi öğrenmişti.

Rüyacı’nın söyledikleri üzerine General içinin rahatladığını hissetmişti. Doğru bir şey yaptığını düşünüyordu belki de uzun bir zaman sonra.

Varoluş / 2013 - Gürhan Öztürk

Commander64 Günlükleri

Muhittin Yağmur Polat

Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu

ORGANISM

Piyasaya ilk çıkışı 1982 yılı olan Commodore 64 bilgisayarı için yazılımlar üretilmeye halen devam ediliyor. Yaklaşık 22 milyon satış sayısıyla dünyanın en çok satan bilgisayarı olma unvanını hala elinde bulunduran cihaz popülerliğini koruyor. Cihaz için 1982 yılından bu yana onbinden fazla oyun üretildiği tahmin ediliyor. Oyunların çoğunluğu ise tahmin edeceğiniz gibi bilimkurgu öğeler içeriyor.

Bu sayıda Organism (Organizma) isimli oyunu inceliyoruz. Psytronik Software'den Trevor Storey ve Achim Volkers liderliğinde Commodore 64 için geliştirilen ve 2018 yılında piyasaya sürülen sürükleyici bir bilimkurgu-aksiyon oyunu. Trevor Storey, oyunun tasarımını, grafiklerini ve kutu grafiğinin tasarımlarını, Achim Volkers oyunun program kodlarını, Saul Cross oyunun atmosferik müziklerini ve Jason 'Kenz' Mackenzie ise kutunun tasarımlarını yapmıştır.

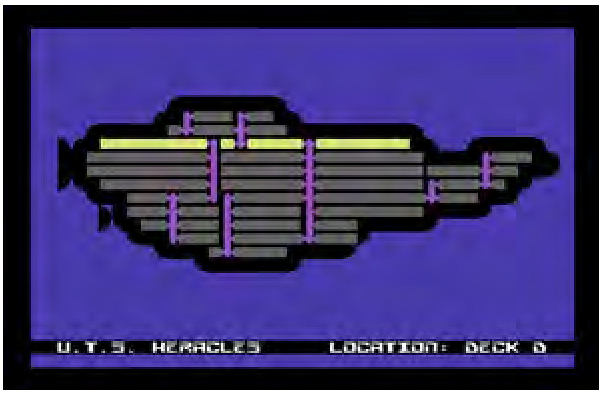
"United Transport"un nakliye gemisi "Heracles", bilinen evrenin sınırlarında gizli kargosu ile birlikte ilerlemektedir. Geminin varış hedefi "Damocles" isimli askeri bir istasyondur. Kargo konteynerlerindeki bir güvenlik ihlali gemiyi yüksek alarm seviyesine geçirir. Mürettebat derin uzay uykusundan uyandığında onları karanlık ve sessiz koridorlarda korku dolu anlar beklemektedir. Herakles ekibinin bir üyesi olarak, güvenlik ihlalini neyin tetiklediğini araştırmak görevi size kalmıştır. UV elbisenize giyinirken, mürettebattaki arkadaşlarınızın çığlıklarının geminin derinliklerinden yankılandığını duyuyorsunuz.

Oyunun başında "Heracles"in varış noktasına sadece birkaç haftalık yol kalmışken sonra, derin uzay uykusundan uyanan ilk mürettebat üyesi rolünü üstleniyoruz. Gemide her şey yolunda görünüyor ve Dünyadaki işverenimiz olan Bay Black'e rapor veriyoruz. Bununla birlikte, mürettebatın geri kalanı derin uzay uykusundan uyanıp çalışmalarına başladıkça, geminin yapay zekâ sistemi gemide yabancı bir giriş olduğunu bildiriyor. Son gelişmelerden Bay Black'i haberdar etmek için terminalimize koşuyoruz. Bay Black, görevi

iptal etmemizi ve konteynerin şirket ile ilgili ilişkisini gösteren tüm kanıtları yok etmemizi emrediyor.

UV koruyucu elbisemizi giyerek ve bir darbe lazeri ile silahlanmış olarak, geminin kendini yok etme dizisi sona ermeden önce, yok olan mürettebat üyelerinden kalan

tüm kanıtları toplamamız ve gemideki tüm bilgisayar terminallerinden kritik görev verilerini indirmemiz gerekiyor. Bunun için ölüme mahkûm nakliye gemisi "Heracles"in güvertelerini keşfetmememiz ve gemideki diğer alanlara erişmenizi sağlayacak geçiş anahtarları, veri diskleri ve terminalleri bularak bir kaçış yolu bulmaya çalışmamız gerekiyor. Gemide gizlenen "şey"den etkilenmiş olabilecek mürettebat üyelerine karşı da dikkatli olmalıyız. Her ne pahasına olursa olsun gemideki "şey"den kaçınmalı ve yapabilirsek onu yok etmeliyiz! Sonrasında da güvenliğinizi sağlamak için kaçış bölmesini kullanmamız gerekiyor.

Konteyner gemisi 'Heracles' A'dan Z'ye etiketlenmiş 26 farklı güverteden oluşuyor ve bir güverteden diğerine ulaşım geminin asansör sistemi vasıtasıyla yapılıyor. Gemideki odalar ve koridorlar bir güverteden diğerine geçtiğimizde oldukça benzer görünüyor ancak renk düzenlemeleri ana ayırt edici etken. Gemideki bazı bölümler kilitli ve bunların ötesine geçebilmek için geçiş anahtarlarının toplanması gerekiyor. Elbisemizde görev için gerekli olan öğeleri bulmamıza yarayan bir konum tarayıcısı bulunmakta.

Görevinize başlarken, uzaylı organizmaların geminin her tarafına yayıldığını hemen anlıyoruz. Başlangıçta yok edilmesi oldukça kolay olan sürüngen uzaylılarla karşılaşıyoruz, ancak orta seviyedeki güvertelere doğru ilerlerken, daha fazla hareket kabiliyetine sahip iki bacaklı uzaylılarla karşılaşıyoruz, bu da onları yakalamayı ve ortadan kaldırmayı daha zor hale getiriyor. Her bir güvertenin ana koridorlarında bulunan uzaylılar, bölgeyi her ziyaret ettiğimizde yeniden ortaya çıkıyor.

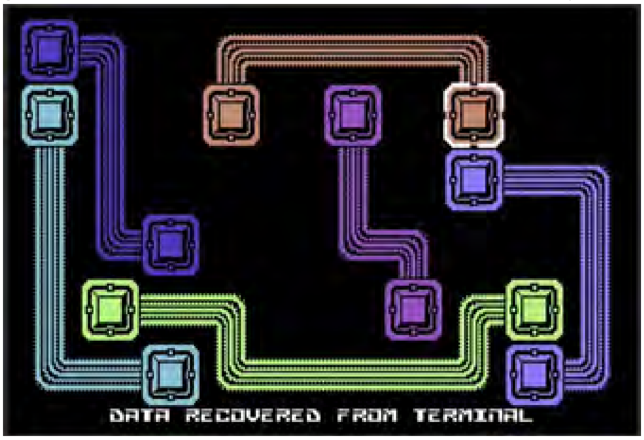
Mürettebat üyelerinin kalıntılarını toplama süreci; yerde kimlik etiketlerini bulduğumuzda veya gemideki uyku merkezlerinde bulunan mürettebat üyesini uyandırıp sizi enfekte etmeden önce onu darbe lazeri ile öldürerek yapılıyor. Uzaylılar çok hızlı hareket ettiği ve onları öldürmek için birden fazla isabetli atış gerektiğinden, art arda hızlı bir şekilde ateş etmek gerekiyor. Bunu kolaylaştırmak için darbe lazerimizin atış tekrar hızını arttırmalıyız. Bunu da geminin orta ve alt seviyelerinde bulunan geliştirme paketleri ile yapabiliriz.

Gemide kalan veri disklerini toplamak ve bunları terminallerde kullanmak için, aynı renk noktalarını kesişen çizgiler olmadan birbirine bağlamanızı gerektiren mini bulmaca oyunları oynamamız gerekir. Bulmacayı çözünce hassas veriler terminalden veri

disklerine aktarılır.

Oyunun, Alien (Yaratık) filminden ilham alan müziği atmosferik, dramatik ve mürettebat üyesinin karşılaştığı tehlikeleri hissettirmede çok etkilidir. Melodinin tekrar tekrar çalmasına rağmen sıkıcı gelmemektedir. Benzer görünümlü odaları ve koridorları keşfederken oyunun

ilerlemesine yardımcı olmaktadır.

Mürettebat üyelerinin ve hassas verilerin tüm kanıtlarını topladıktan sonra, genel görevimiz neredeyse tamamlanıyor. Kaçış bölmesine gitmeden önce, daha önce erişilemeyen Güverte X'deki bir odaya gitmemiz ve çok büyük "patron" uzaylı organizmayla uzun sürecek bir çatışmaya girmemiz gerekiyor.

Bu sayımızda çoğumuzun çocukluk hatıralarında yer alan Commodore 64 için yapılan yeni bir oyunu sizlere sunduk. Gelecek sayımızda görüşmek üzere.

YAZININ DERLENDİĞİ KAYNAKLAR

https://psytronik.itch.io/organism-c64

https://vintageisthenewold.com/organism-commodore-64-full-game-review/

https://www.retrovideogamer.co.uk/organism-commodore-64-new-game-review/

Kısa Öykü

Burak Vargeloğlu

Geleceğin Hediyesi

Tarih 18 Eylül 1928. Şiddetli gök gürültüsüne yağmur ve rüzgârın da eşlik ettiği bir sonbahar akşamıydı. Kararmaya başlamış olan havayı bulutlar arasındaki elektriklenmeler aydınlatıyordu. Rüzgârın korkunç uğultusu, cama vuran yağmur damlaları Alexander'ı mikroskoplar, petri kapları ve stafilokok kolonileri arasında daldığı uykudan uyandırdı. Çalışmasına öyle odaklanmıştı ki ne akşam olduğundan ne de güneşin yerini fırtınaya bıraktığından haberi vardı. Yorgun gözleriyle laboratuvardaki dağınıklığı inceledi ama bununla ilgili bir şey yapmadı. Zaten pek düzenli olduğu da söylenemezdi. Şüphesiz ki bugünkü düzensizlik odadaki mikroorganizmaların şahit olduğu en berbat görüntü değildi. Bazen arkadaşları bu konuyla ilgili ona takılırlardı. Yarın tatile gideceğini anımsadı ve laboratuvarı öylece bırakıp üst kata çıktı. Uyku sersemliğiyle önlüğünü çıkarmayı bile unutmuştu.

St. Mary Hastanesi'nin bodrum katındaki laboratuvarı Alexander'ın ikinci evi gibiydi. Son yıllarda bakterilerle ilgili çalışmalarına ağırlık vermesiyle vaktinin çoğunu burada geçirir olmuştu. Altı yıl önce vücut sıvılarında bulunan lizozimin bakteriyel çoğalmayı inhibe ettiğini keşfetmişti ancak lizozimin terapötik özelliğinin yetersiz olması onu farklı çalışmalara yöneltmişti. Birinci Dünya Savaşı sırasında gözlerinin önünde birçok askerin enfekte yaralar sebebiyle öldüğü düşünüldüğünde harcadığı yoğun mesai de daha anlamlı hâle geliyordu.

Hastanenin üst katına çıktığında ağlaya ağlaya konuşmaya çalışan bir kadının sesini duydu. İnsanın içini daraltan, fazla aydınlık olmayan, şiddetli rüzgârın sebep olduğu kapı pencere gıcırtılarının yankılandığı hastane koridorlarında ilerledi. Bir doktor ve ağlamaktan gözleri kızarmış bir kadının önünde durduğu odaya girdi. 4-5 yaşlarında hâlsizlikten küçük mavi gözleri zar zor seçilebilen, hızlı hızlı ve güçlükle aldığı nefesi öksürüklerle sık sık kesilen, soğukta kalmış bir yavru kedi gibi tir tir titreyen, gözlerine

kadar inen saçlarının altında ateş gibi yanan bir kız çocuğu; pencereleri fırtınayla mücadele eden odada yatıyordu. Kadın hıçkıra hıçkıra ağlarken "Anna, Anna" diyerek kızının adını sayıklıyordu. Anna'nın ağır bir enfeksiyon geçirdiği ve durumunun pek de iyi olmadığı aşikârdı. Bu ortamda ister istemez savaşta yaşadıklarını hatırlayan Alexander aynı çaresizliği bir kez daha hissetti ve kendini çalışmalarında hâlâ önemli bir ilerleme gösterememekle suçlayıp odadan ayrıldı. Anahtarlarını yanına almadığını fark edip bodrum katına yöneldi. Laboratuvara girecekken bir çıtırtı duydu. Daha önce hiç geçmediği dar aralıktan kafasını uzatıp baktı. Ara ara çakan şimşeklerle aydınlanan sığınak benzeri yerde bir yavru kedi gördü. Kediyi oradan çıkarabilmek için zor da olsa dar aralıktan geçti. Yavaş adımlarla ilerlerken çakan her şimşeği yolunu aydınlatan bir kibrit gibi kullanıyordu. Birkaç adım daha attıktan sonra korkunç bir gök gürültüsü duydu ve aynı anda gözlerini kör eden bir ışık etrafa saçıldı.

Yüksekte bulunan küçük pencerelerden sızan güneş ışınları Alexander'ın gözlerini yeniden açtı. Yüzünde neler olduğuna anlam veremeyen bir ifadeyle doğrulmaya çalıştı. Az önce fırtınalar koparken şimdi güneş doğmuştu. Etrafa göz gezdirdi fakat yavru kediden bir iz bulamadı. Anahtarlarını almak üzere tekrar laboratuvarına döndü. Kapıyı birkaç kez zorlasa da açmayı başaramadı ama kilitlemediğinden de emindi. Şaşkınlıkla merdivenleri bir solukta çıktı. Nefes nefese kalmış bir şekilde Anna'nın yattığı odaya girdi fakat ne ondan ne de annesinden bir iz vardı. Tekrar odadan çıktığında etraftaki değişikliklerin ancak farkına varabilmişti. Telaştan duvarlardaki boyaların, kapıların, pencerelerin, aydınlatmaların, çalışanların on dakika öncekilerle aynı olmadığını algılayamamıştı. Neler olduğunu anlamaya çalışırken ileride bir doktor gördü ve doktorun girdiği odanın kapısına kadar gidip içeriyi incelemeye başladı. Kapıya yakın taraftaki hasta 9-10 yaşlarında ara ara öksüren, hemen yanındaki arabaları ile oynayan, annesine sık sık "Ne zaman eve gideceğiz?" diye soran bir erkek çocuktu. Doktorla hastanın annesi konuşurken duvardaki takvim Alexander'ın dikkatini çekti. Gün ve ayı tam seçemese de 1953 yazdığını net olarak görebiliyordu. Alexander gözlerine inanamadı, böyle bir şeyin mümkün olamayacağını düşündü ve hemen oradan ayrıldı. Buradaki hastanın, Anna'yla benzer semptomları olmasına rağmen çok daha iyi görünmesi, son yarım saatte yaşadıklarıyla birleşince onu gelecekte olma fikrine yaklaştırdı. Telaşlı tavrını bir kenara bıraktıktan sonra hâlâ aynı hastanede çalışıyor olabileceğini ve insanlar tarafından tanınabileceğini düşünüp bulduğu bir cerrahi maskeyle yüzünü sadece gözleri açıkta kalacak şekilde kapattı. Laboratuvardan ayrılırken çıkarmayı unuttuğu önlüğüyle birlikte bir doktordan farksızdı. Az önce kapıdan izlediği odadaki doktor ona doğru yaklaştı. Alexander, garip davranışlarından dolayı doktorun ondan şüphelenmiş olabileceğini düşündü ama heyecanından iz taşımayan bir ses tonuyla "Gerçekten güçlü çocukmuş. Bu hastalıktan kurtulmak hiç de kolay olmuyor, değil mi?" dedi. Doktor karşısındakini tanımaya çalışırcasına ve biraz da şaşkın bir tavırla "Evet, ilk geldiğinde akciğerleri çok kötüydü. Şimdi taburcu olabilecek durumda. Penisilin bulunana kadar bu enfeksiyonlardan kurtulmak gerçekten de çok zordu." diye cevapladı. Alexander'ın aklından bu ilaçlarla Anna'yı kurtarabileceği düşüncesi geçerken, doktor "Benim acilen bir hastanın yanına gitmem gerekiyor. Koridorun sonunda Doktor Ryan var. Size vereceğim penisilinleri ona götürebilir misiniz?" diye sordu. Bu soruyu duyunca gözlerinin içi parlayan Alexander, doktorun üzerindeki karttan adına bakarak "Tabii Mathew, sen hastalarınla ilgilen. İlaçları ben götürürüm" dedi. Mathew hızlı adımlarla ilaç odasındaki dolaptan penisilinleri getirdi ve Alexander'a verdikten sonra gözden kayboldu. Bu arada güneş gökyüzünü terk etmiş, şiddetli bir fırtına

başlamıştı. Bir saat kadar önce aynı koridorda, aynı hava şartlarında yürüdüğünü hatırlayan Alexander, elindeki ilaçları Anna'ya götürme fikrini aklından çıkaramıyordu. Penisilinleri Doktor Ryan'a vermese bile bundan kimsenin zarar görmeyeceğini, Anna'nın ise bu ilaçlarla kurtulabileceğini düşündü. Nasıl geçmişe döneceği hakkında en ufak bir fikri olmasa da bodrum katındaki sığınağa aceleyle gitti. Tam olarak gözlerini açtığı yeri bulmaya çalışırken şiddetli bir gök gürültüsü duydu ve gözlerini kamaştıran bir ışık her yana yayıldı.

Alexander'ı bu kez yavru kedinin üzerinde gezinmesi kendine getirdi. Kediyi görünce geçmişe döndüğünü anladı. Hemen ayağa kalkıp cebindeki ilaçları kontrol etti ve koşarak üst kata çıktı. Anna'nın yattığı odaya girdiğinde onun yatağının boş olduğunu gördü. Sesi titreyerek yanındaki hemşireye onu sordu. Hemşire Anna'yı beş gün önce kaybettiklerini söyleyince Alexander kalbinde büyük bir acı hissetti, gözleri doldu, yutkunamadı. Beş gün geçmiş olması aklına yatmasa da yorgun adımlarla laboratuvarına indi. Bıraktığı gibi dağınık şekilde duran masasının üzerine ilaçları koydu. Penisilinlerden birinin üzerinde 3 Ekim 1953 yazıyordu. Böylece gittiği tarihi de öğrenmiş oldu. Aynı zamanda cebindeki yaka kartını da kaybettiğini fark etti. İlaçların karşısına oturdu ve Anna'yı kurtaramadım ama hâlâ birçok insanı kurtarabilirim düşüncesiyle acısını biraz da olsa yatıştırdı. Bu fikre tutunup o gece getirdiği ilaçları S.aureus kolonileri üzerinde denedi ve bakterilerin öldüğünü gördü. Ayrıca üzeri açık kalmış bir kolonideki renk değişikliği olan bölgeyi incelediğinde bir çeşit küf mantarının da stafilokok kolonilerini tahrip ettiğini keşfetti. Küf mantarında bulunan maddenin penisilinle aynı olduğunu anladığında çok sevindi. Çünkü bu maddeyi ayrıştırarak daha fazla penisilin üretebilirdi ve dağınıklığıyla ilgili ona takılan arkadaşlarına da açık unuttuğu petri kabı sayesinde çok önemli bir şey keşfettiğini memnuniyetle anlatabilirdi. Penisilinle ilgili makaleler yazsa da bu maddeyi izole etmek hiç de kolay değildi. Bunu başarabilmek için yeterli olanakları yoktu. Yağmurlu havalarda birkaç kez saflaştırma işlemini öğrenebilmek için sığınaktan geleceğe giden yolu denese de, geleceği geçmişe taşıdığından mıdır bilinmez, başarılı olamadı.

***

Edinburg Üniversitesi Rektörü olan Alexander, 3 Ekim 1953 sabahı St. Mary Hastanesi'ne gitti. Hiçbir zaman unutamadığı Anna'nın yıllar önce yattığı odadaki hastalarla ilgilenen Doktor Mathew'i buldu ve ona şunları söyledi: "Bu akşam burada sana ilginç sorular soran, garip davranışlı bir doktor görürsen ona şimdi ilaç odasına koyacağım bu penisilinleri ver. Buna hepimizin çok ihtiyacı olacak." Alexander elindeki penisilinleri dolaba koyarken bir tanesinin üzerine 3 Ekim 1953 yazdı ve daha sonra hastaneden ayrıldı. Mathew bu isteğe bir anlam veremese de çok saygı duyduğu Alexander'ın dediğini yaptı.

4 Ekim günü Mathew, Alexander'ın odasına gitti ve "Galiba dün bunu hastanede düşürmüşsünüz." diyerek bir kart verdi. "Bu arada dediğiniz gibi bir doktor gördüm ve penisilinleri ona verdim." diye ekledi. Alexander, Mathew'e teşekkür edip gönderdikten sonra elindeki kartı kaybedeli bir gün mü yoksa yirmi beş yıl mı olduğu sorusunu kendine sordu ve gözleri kartta yazan "Alexander Fleming" yazısına daldı.

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR®
Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
MART 2020 SAYI 35
Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm 9
KENAN BÖĞÜRCÜ
Edgar Allan Poe
ARDA TİPİ
Film Müzikleri İncelemesi
Maymunlar Cehennemi ya da İnsanların Yarattığı Cehennem!
BURAK FEDÂKAR
Neden Bilimkurgu?
COŞKUN HEPYONAR
Yerli Oyun İncelemesi
COLONY
ESRA UYSAL
Kitap İncelemesi
ZENAR'IN GELECEĞİ
MURAT YILMAZ
İSMAİL ŞAHİN
Kısa Öykü
Düz mü, Yuvarlak mı?
YEŞİM ŞAHİN
Ne Yesek?
FARUK KORKMAZ
Değişkin
EREN KASAPOĞLU
7. YBKY Kısa Öykü Yarışması ÜÇÜNCÜSÜ
Dünya'nın Hakimi
İSMAİL ÇAKIR
8. YBKY Kısa Öykü Yarışması ÜÇÜNCÜSÜ
Değişkin: Anarşist
EREN KASAPOĞLU
İzmir Kralı
Novella Bölüm 2
KUBİLAYHAN YALÇIN
Roman
İkinci Kitap- Bölüm-2
Kapının İncisi
AYSUN ERDOĞAN
Son İnsan - Bölüm 24
GÜRHAN ÖZTÜRK

Roman - İkinci Kitap - Bölüm -5

Aysun Erdoğan

Kapının İncisi

Boğlaç veran sapasının kenarından aşağıya doğru çekilen Hakan, bilincini zor da olsa açık tutmaya çalışıyordu. Bildiği hiç bir canlıya benzetemediği uçan yaratık, onu kollarıyla sıkıca sarmış ve labirent boyunca bilinmeyen bir yere doğru götürüyordu. Hakan, havada süzülürken labirentin düz duvarlarına çarparak düşeceklerini sanmıştı. Fakat olaylar umduğu gibi gitmiyordu. Tam karşılarında ki duvar ortasından iki yana doğru açılmış ve ne olduğu belli olmayan kanatlı yaratık da bu kapıdan hızla geçmişti. Kolunu dahi kıpırdatacak hali kalmayan Hakan, kendisini sert ve sivri kayaların bulunduğu bir mağarada bulmuştu. Yarı loş bir ortamda uçan yaratık, gittiği yönü çok iyi biliyordu. Şu ana kadar pek çok dehlizlerin içinden geçmişlerdi. Kesinlikle yönünü şaşırmadan mağaranın çıkışına doğru ilerliyordu. Bundan sonrasını Hakan artık göremedi, çünkü bilinci tamamen kapanmıştı.

Oktay'ın heyecanlı sesi mağaranın dışındaki kayalarda yankılandı. "Geldiler!.."

Kanatlı yaratık, taşıdığı yükü kendilerini bekleyen düzene aykırıcıların eline teslim etti. Kendisi de küçük Asya'nın yanına gidip bir kayanın üzerine tünedi. Küçük kızın, uçan yaratığı tanıdığı belliydi. Onu evcil hayvanını sever gibi seviyordu. Kendilerini Sapastan kurtardığı için ismi BARAK olan yaratığa minnet duyuyordu.

Küçük Boğlaca Sereniya, Hakan'ın yanına gelip onun yaralarına baktı. Hakan'ın yanından ayrılmayan Oktay, komutanının durumundan çok endişeliydi. Boğlacaya Hiç bir şey sormuyordu ama bakışlarındaki tedirginliğine ve Boğlacaya yardım ederken ellerinin

titremesine engel olamıyordu. Küçük Boğlaca yanında ki çantada taşıdığı jel kıvamındaki bir maddeyi Hakan'ın yaralarına sürmeye başladı. Yaptığı işte hiç acemilik çekmiyordu. Daha önce de yaraları tedavi ettiği belliydi.

Hakan'ın, disk bıçakla kesilmiş olan yaralarını birbirleriyle daha çabuk kaynaşması için, yapışkanlı suni deri ile sıkıca birbirlerine doğru yapıştırdı. Yanında ki adamlara dönerek; "Onu nemse aracına taşıyın." diye emir verdi.

İki metre on santimlik devasa boyutlarda ki genç adam, Hakan'ı dikkatle kucağına aldı ve onu bulunduğu kayalıktan aşağıya doğru taşımaya başlamıştı. Çöl hayvanlarından olan Nemselerin çektiği paletli aracın, kapalı olan arka bölümüne Hakanı bıraktı.

Nemseler, daha çok çöl hayvani olarak kullanılsalar da, dağlık arazi de de kullanıldığı görülmüştü. Bu hayvanların toynakları çölde ve dağlık arazide rahatlıkla yürümelerini sağlayacak şekilde yaratılmışlardı. Düzene aykırıcıların kullandığı nemse arabasında bu hayvanlardan iki tane koşulmuştu. Tek başına bir Nemsenin koşulduğu paletli arabalar çok hızlı olurlardı. İki tane Nemsenin koşulduğu araba ise, motorlu bir taşıttan neredeyse başa baş yarışabilecek bir hıza ulaşabilirdi.

Asya, evcil hayvanı olan Barak'ı yüksekten uçması ve gerektiğinde de kendilerine yardım etmesi için serbest bırakmıştı. Asya'nın yanına gelen Oktay, kardeşine nasıl teşekkür edeceğini bilemiyordu. Eğer o ve yaratığı olmasaydı, şu anda çoktan ölmüşlerdi. "Yaptıkların için sana minnettarım Asya. Sen ve yaratığın olmasaydı, şu anda komutanım ve ben yaşamıyorduk."

Barak'ın arkasından bakan Asya, bakışlarını Oktay'a doğru çevirdi. "Barak, bir yaratık değil, o deney ürünü olan sizin gibi bir insandır. Bir yanı ile hayvan ama diğer bir tarafı ile de insan özelliğini taşır. Bu yüzden zeki ve akıllıdır."

Duydukları ile şaşkına dönen Oktay, kendilerine seslenilmesi ile düşüncelerinden sıyrıldı ve Asya ile birlikte arabanın yanına geldi. Gurup ile birlikte, nemse arabasının kapalı olan arka bölmesine geçtiler. Orta yaşını artık geçmiş olan Ftosa ise arabanın sürücü koltuğuna geçti ve nemseleri idare eden koşum takımlarını eline aldı. Güçlü bir şekilde "Hiya!", diye bağırdı. Ses ile birlikte sırtlarında hissettikleri koşum takımının kayışının darbesi, iki Nemsenin de aynı anda hareket etmesini sağlamıştı. Hızlı bir şekilde bulundukları tepeden aşağıya doğru inişe geçtiler.

Hakan'ın ölme ihtimali hem Oktay'ı, hem de Asya'yı endişelendiriyordu. Oktay, Sereniya ile konuşmaya başladı. "Kanamayı durdurmuş olsanız bile çok kan kaybetti. Onun yaşaması için kan nakli gerekiyor. Yoksa ölecek!"

Sereniya da durumun farkındaydı. Neval dağının güney yamacında bulunan Ortu tepesindeydiler. Bu tepe pek çok vahşi hayvana ev sahipliği yapmaktaydı. Üstelik de şehre çok yakınlardı. Her an devriye birlikleriyle karşılaşa bilirlerdi. Tek tehlike bu da değildi. Bulundukları bölge uydular tarafından sürekli kontrol edilen bir yerdi. En ufak bir motor hareketini dahi algılayacak olan uydular, yerlerini hemen askerlere bildirirlerdi. Bu yüzden motorlu bir araç yerine Nemselerin çektiği bu taşıtı tercih etmişlerdi. Hakan'ın durumuyla o da ilgilenmek istiyordu ama bunun için burada kalıp tüm gurubu tehlikeye atamazdı. Sessizce düşünmeye başladı ve endişeyle Hakan'a doğru baktı. "Kampa kadar dayanabileceğini ben de sanmıyorum." dedi. Daha sonra da Hakan'ın yanına gitti ve diz çöktü. Onun başını, kendi kucağına aldı. İki elinin de baş ve işaret parmaklarını Hakan'ın şakaklarına koyarak hafifçe bastırdı. Gözlerini kapatıp, tüm Dünya ile iletişimini kesti. Şimdi sadece bilinç altında Hakan'a

ulaşmaya çalışıyordu.

Sereniya'nın ne yaptığını anlayan iki metrelik adam Vartok, endişeyle Boğlacasına baktı. Ftosa'ya seslendi. "Küçük Boğlaca enerjisini insan komutana veriyor. Söyle ona, bunu yapmasın!"

Ftosa, endişeyle arabanın içine baktı. Boğlaca transa geçmiş ve yaşam enerjisini Hakan'a doğru vermekteydi. İyice şaşkına dönen Oktay'a doğru baktı. "Komutanın kendisine verilen armağanı hak edecek kadar değerli bir insan mı?"

Duyduğu soru ile şaşkına dönen Oktay, anlamadığı bir şeylerin olduğunu fark etmişti. Ftosa'nın sorusunu yanıtladı. "Hakan Çelik çok değerli bir insandır. Yaşamayı hak eden biri varsa, o da komutanımdır."

Aldığı cevap ile biraz teselli bulan Ftosa, önüne döndü ve sakince yaptığı işe devam etti. Hakan Çelik'i tanımıyordu ama boğlacasını çok iyi biliyordu. Bu kadar önemli bir hediyeyi, asla değmeyen birine vermeyeceğini biliyordu.

Ftosa'nın işine döndüğünü gören Vartok da durumu kabullenmişti. Kendisine bakan Oktay'a bir şeyleri açıklaması gerektiğini fark etti ve Küçük Boğlacanın ne yaptığını anlatmaya başladı.

"Küçük Boğlacamız sadece kendi soylarının yapabildiği bir tekniği komutanınız üzerinde uygulamaya çalışıyor. Onun bilinçaltına girerek, kendi yaşam enerjisini ona aktaracak. Ancak bu şekilde komutanının hayatta kalmak için bir şansı olabilir."

Oktay duyduklarına inanamamıştı. Bu gerçek olabilir miydi? Soran gözlerle kardeşine baktı. Asya, iri gözleri ile abisine baktı ve anlatmaya başladı. "Tüm Boğlacaların psişik güçleri doğuştandır. Bu güçleri Boğlaçlardan bile daha etkilidir. Hatta daha sonra evlenerek Boğlaca olmuş bir kadın, eğer çocuk doğurmuş ise, taşıdığı çocuğun sahip olduğu güçler anneyi de etkilemektedir. Sereniya ise doğuştan Boğlaca. Gücü ise kadın olduğu için Boglaç Hamane'den bile daha fazladır." Ağabeyinin boynuna sarıldı ve gözlerinin içine baktı;

"Komutanın için üzülme artık. Küçük Boğlaca onu mutlaka kurtaracaktır." dedi.

***

Hakan, mutlak beyazın hakim olduğu bir yerde gözlerini açmıştı. Buraya nasıl geldiğini hatırlamıyordu. En son hatırladığı şey ölüme hazırlandığı bir anda deriden kanatları olan, büyük uçan bir yaratık tarafından sapastan alındığı ve mağaraya götürüldüğüydü. Bundan sonra ne olduğunu bilmiyordu. Dikkatle etrafına baktı. Bir şeyler arıyordu. Ama aradığı şeyin ne olduğunu o da bilmiyordu. "Öldüm mu acaba?" diye düşündü. Çok kan kaybetmişti. Bu kadar az kan ile yaşaması imkansızdı. Kendisini ölmüş gibi de hissetmiyordu. O zaman ne olmuştu.

Yere oturarak bağdaş kurdu. Olanları düşünmeye çalıştı. O düşünmeye yeni başlamışken birden bire etrafında ki beyazlık, yerini çocukluğunun geçtiği ışın kulesinin 309 numaralı dairesi olmuştu. Şu anda evlerinin salonunda bulunuyordu. Hayretle etrafına baktı, bu nasıl olmuştu? Mantıklı hiç bir şey aklına gelmiyordu. Olanlara bir açıklama getirmekten acizdi.

Oturduğu yerden kalkıp pencereye doğru yürüdü. Dışarıya baktı. Dışarıda çocukluğundan beri alışkın olduğu manzara vardı. Artvin'in büyük ve gösterişli dağları karşısında bütün heybetiyle durmaktaydı.

Yüzünde bir gülümseme belirdi. Yıllardır memleketine gelmemişti. "Ne kadar da özlemişim." diye düşündü. Hakan eski anılarının canlandığını hissediyordu. Bir anda kendisini on beş yaşında ki gibi hissetmişti. Ailesine Askeri okula gideceğini o zaman

söylemişti. Babasının gözleri gururla parlamıştı. Annesi ise, ondan ayrılacağı için hüzünlenmiş ve biraz da olsa ağlamıştı.

Bütün bu eski anılara dalmışken, arkasında duyduğu ses ile irkildi.

“Gülmek size yakışıyor Albay.”

Sesin geldiği yöne dönüp de karşısında genç ve güzel bir kadın görünce şaşırmıştı. “Sen de kimsin?” diye hayretle sordu.

Sereniya, Hakan’ın sorusuna önce gülümsedi, sonra da cevap verdi. “Ben Küçük Boğlaca Sereniya. Narhalt’ın şu anki Boğlacasıyım. Buraya da sana yardım etmek için geldim.”

Hakan, Sereniya’nın ağzından Boğlaca lafını duyduğu anda tüylerinin diken diken olduğunu hissetti. Boğlaca İncikan ile olan mücadelesi hala zihninde bütün canlılığıyla durmaktaydı. Sereniya ile arasına mesafe koymak için bir adım geri çekildi. Boglacaların psişik güçleri olduğunu biliyordu. İnsanlara istemedikleri şeyleri yaptırma güçleri vardı. Kapının incisinde yapmış olduğu hataya yine düşmek istemiyordu. Kendisini korumaya almak istedi. Elini öne doğru uzatarak Sereniya’ya “Benden uzak dur!” diye söyledi.

Sereniya, Hakan’ın istediğini yaptı ve ona daha fazla yaklaşmadı. Hakan’ın kendisine temkinli yaklaştığını fark etmişti. “Pekala, istediğin gibi olsun. Nerede olduğunu merak etmiyor musun?” Sereniya’nın sorduğu soru, Hakan’ı içinde bulunduğu durum hakkında düşünmeye zorladı. Hakan hiç bir şey söylemeden sadece Sereniya’ya doğru baktı. Aklı çok karışmıştı. Nerede olduğunu ya da bu kadının burada ne aradığını merak ediyordu. Narhalt’da olduğunu biliyordu. Ama su anda ise çocukluğunun geçtiği eski evlerinde bulunuyorlardı. Buna bir anlam verememişti. Oktay’ı ve Asya’yı da çok merak ediyordu. Onlara ne olduğunu öğrenmek zorundaydı. Sakinliğini korumaya çalışarak, Sereniya’ya soru sormaya çalıştı. “Ne oluyor, Oktay ve Asya neredeler?”

Sereniya, Hakan’ın sorularına cevap vermeye başladı. “Her ikisi de iyi ve sağlıklılar. Onlar için endişelenmene gerek yok. Arkadaşlarım olan Düzene aykırıcılar ile beraberler. Sen ise ölüyorsun. Sapas’ta ölümcül bir yara aldın. Seni yaşatabilmek için de senin zihin sarayına geldim. Eğer izin verirsen sana yaşam enerjimden bir miktar aktaracağım. Bu seni biraz daha hayatta tutacaktır. En azından sana kan nakli yapana kadar bize biraz zaman kazandıracak.”

Sereniya, Hakanda ki anı duygu değişimini fark etmişti. Hakan az önceki gibi kendisini dikkatle dinlemiyordu. Biraz önceki ilgili hali şu anda tamamen tersine dönmüş gibiydi.

Hakan, içinde ki yaşama arzusunu artık hissetmiyordu. Burasının neresi olduğunu merak etmiyordu, aslında umursamıyordu bile. Sereniya ise onun için bir hiçti. Az önce korku ile baktığı kadın, şimdi onun için hiç önemli değildi.

Hemen arkasında bulunan tekli koltuğa çöker gibi oturdu. Bakışları zemine kaydı. Artık etrafındakiler ile ilgilenmiyordu. Tamamen kendi iç dünyasına dönmek istiyordu.

Sereniya, Hakanda ki değişimin ne kadar tehlikeli olduğunu biliyordu. Onun gibi bir komutanı kaybetmek istemiyordu. Hızlıca olanları anlatmaya devam etti.

“Albay Çelik, su anda ölmek üzeresiniz. Bu yüzden çevrenize karşı ilginiz kalmadı. Size biraz daha fazla zaman kazandırmak için buraya, yani sizin zihin sarayınıza geldim. Hayatta kalmanız için kendi yaşam enerjimden size vereceğim.”

Hakan, Sereniya'ya doğru baktı. "Benim yaşamam seni niçin ilgilendiriyor?" diye sordu.

Sereniya, Hakan'ın sorduğu soruya cevap verdi. "Ortak arkadaşlarımız ve ortak düşmanlarımız var. Ben düzene aykırıcıların liderlerinden biriyim. Sizin ve arkadaşınızın Sapastan sağ salim kurtulabilmesi için, mimar Virou ile anlaştık. Karşılığında ise bizden torunu Asya'nın korunmasını istedi. Biz de kabul ettik."

Hakan'ın yorgunluktan başı önüne düştü. Oturduğu koltukta artık dik duramıyordu bile. Sereniya'nın ona anlattıklarını bile tam anlamıyla idrak edemiyordu.

Sereniya, Hakan'a doğru yürümeye başladı. Ondan durması için herhangi bir tepki almayınca Hakan'ın yanına doğru geldi ve tam önünde diz çöktü. Elleriyle onun başını tuttu ve yere eğik olan yüzünü yukarıya doğru kaldırdı. Artık aralarında sadece bir kaç santim mesafe vardı. Küçük Boğlaca Sereniya dudaklarını hafifçe aralamıştı. Hakan'ın bakışları ise küçük Boğlaca'nın sarıya çalan, bal renginde ki gözlerine kaydı. O sarıya çalan gözlerde kaybolmak üzere olduğunu hissediyordu.

Sereniya, Hakan'ın ağzına doğru hafifçe nefesini üfledi. Hakan'ın ağzından içeriye girmiş olan hava, tüm hücrelerine doğru hızla ilerlemeye başlamıştı. Birden bire vücuduna dolan yoğun enerji, Hakan'ın bir an nefesini kesmişti. Bedeninde olan anı bir kasılmayla, oturduğu koltuktan yere düştü. Kollarından destek alarak ayağa kalkmaya çalışıyordu ama bütün çabaları sonuçsuz kalıyordu. Ağzını açıp Sereniya'ya bir şeyler söylemek istedi ama onu da başaramamıştı. Sereniya ise Hakan'ın kulağına eğilerek; "Sana verdiğimi kabul et. Hayatta kalmanın ve çektiğin acılara son vermenin tek yolu bu." diye söyledi.

Hakan'ın artık mücadele edecek gücü kalmamıştı. Sereniya'ya doğru baktı. Bu kadına güvenmiyordu. Kendisine ne yaptığını da bilmiyordu ama bildiği bir şey varsa o da içine dolan yaşam enerjisinin onu ölüme asla yaklaştırmayacak olmasıydı. İçinde dolanan enerjiye karşı gelmekten vazgeçti ve kendini serbest bıraktı. Sereniya'nın yaşam enerjisi artık Hakan'ın tüm bedenine serbestçe yayılıyordu.

***

Nemselerin çektiği motorsuz araç, düzene aykırıcıların yeni yeri olan terk edilmiş askeri üsse gelmişti. Çölde kurulmuş olan askeri üs, yerin altına inşa edilmişti. Bu, üssün hem bulunmasını zorlaştırıyor, hem de çölün sıcağına karşı üs de bulunanlara serin bir yaşam alanı sağlıyordu.

Yıllar önce askerler ile düzene aykırıcıların çatışması sonucu karakol yerle bir olmuştu. Zamanla Boglaç Hamane onu gözden çıkarmış ve unutmuştu. Artık ilgilenmiyordu. Karakolun bu durumu Sereniya'nın işine yaramış ve arkadaşlarını buraya getirmişti. Artık düzene aykırıcıların yeni mekanı eski karakoldu.

Nemse arabası karakolun içine alınmıştı. Düzene aykırıcılar arabanın etrafını sarmışlar ve Küçük Boğlaca ile birlikte gelenlerin arabadan inmesine yardım etmeye başlamışlardı. Asya ve Oktay arabadan inerken, Hakan'ın indirilmesini izlediler. Hakan, eskiye göre biraz daha iyi görünüyordu. En azından rahat nefes alıp veriyordu. Oktay birlikte geldikleri Vartok'a; "Küçük Boğlaca'nın yaptığı şey komutanımı iyi edecek mi?" diye sordu.

Vartok, Oktay'ın gözlerinde ki endişeyi rahatlıkla görebiliyordu. Biraz olsun bu genç askeri rahatlatmak için ona cevap verdi.

"Küçük Boğlacamızın yapmış olduğu şey çok özeldir. Bu tekniği herkesin üstünde uygulamazlar.

Sadece çok özel kişiler üzerinde uygularlar."

Oktay, Vartok'un cevabına şaşırmıştı. "Komutanımı Boğlacanızın gözünde bu kadar önemli kılan şey nedir, merak ettim?" Oktay ister istemez bulundukları durumdan tedirgin olmuştu. Bir esaretten daha yeni kurtulmuşken, yeni bir esarete daha katlanmak istemiyordu.

Vartok, Oktay'ın endişelerinden habersiz, büyük bir samimiyetle cevap vermeye devam etti.

"Senin haberin yok tabii. Sizin komutanınızdan bize bir robotla mesaj geldi. Robotu kapıcıyla birlikte yollamışlar. Robot, General Manisalı adında ki bir komutandan bize yardım edebileceklerini bildiren mesajı taşıyordu. Neyse ki robotu bizim çocuklar buldu da Boglaç Hamane'nın askerlerinin eline düşmedi."

Duyduğu şeyler Oktay'ı heyecanlandırmıştı. Sevinçle Vartok'a; " Bizim General Manisalı mi? Bundan emin misin?"

"Tabii ki eminim. Mesaj okunduğunda ben de oradaydım. Mesajda sizden bahsediyorlardı. Sizin çok önemli olduğunuzu ve mutlaka kurtarılmanız gerektiği, aksi taktirde bize yardım edemeyeceklerini söylüyordu. Sizin Sapas da Asya ile birlikte idam edileceğinizi öğrenince hemen mimar Virou ile irtibata geçtik ve onun yıllar önce tasarladığı planını devreye soktuk."

Duydukları karşısında Oktay'ın aklı karışmıştı. "Mimar Virou mu? O da kim? Hem ne planından bahsediyorsun?"

Vartok konuşmayı seven bir adamdı. Hele ki karşısında kendisini dinlemeye meraklı birini buldu mu çenesi açılırdı ve susmak nedir bilmezdi.

Tam Oktay'ın sorusuna cevap verecekti ki, Küçük Boğlaca ona seslendi. "Vartok, Dünyalı dostlarımıza mesaj yollamamız gerekiyor. Hemen telsizi ayarla."

Vartok, aldığı emir doğrultusunda harekete geçmişti. Küçük Boğlacanın emrini yerine getirmek için giderken de arkasını dönüp Oktay'a; "Seninle sonra konuşuruz. Önce şu işi bir haledeyim..." demiş ve hızlıca duvara monteli merdivenlerden yukarı doğru çıkmaya başlamıştı. En üst basamağa gelince de, orada bulunan küçük bir platformun üstüne çıkmıştı. Eli ile duvara sabitlenmiş çarkı çevirmeye başladı. O, çarkı çevirdikçe üstlerinde bulunan küçük kapı açılıyor ve yukarı doğru sivri uçlu bir anten çıkıyordu.

Sereniya antenin yukarı doğru çıktığını görünce hemen telsizin başına geçti. Frekansı ayarlayıp konuşmaya başladı. " T.B.F. gemisi KIZIL ELMA. Ben Sereniya. General Manisalı ile görüşmek istiyorum. Acil yardımınız lazım. "

Telsizin diğer ucundan General Manisali'nın sesi geliyordu. "Ben General Bünyamin Manisalı. Sizi dinliyorum Boğlaca Sereniya."

Sereniya, General Manisali'nın ismini bu şekilde telaffuz etmesine şaşırmıştı. İlk defa birisi ona başında "Küçük" ibaresi olmadan "Boğlaca" demişti. Bu biraz tuhafına gitmişti.

Fakat kendisini çabuk toparlamış ve hemen konuya girmişti. "General, istediğiniz gibi iki adamınızı da sağ salim kurtardık. Fakat Albay Çelik ciddi bir şekilde yaralandı ve çok kan kaybetti. Acil müdahale edilmesi gerekiyor. Aksi halde ölebilir."

General, aldığı haber karşısında hem sevinmiş hem de üzülmüştü. Bir an önce Hakan'ı kızıl Elma'ya alması gerekiyordu. Onu kaybetme lüksüne sahip değildi. Her Türk askeri şehit olarak ölmeyi isterdi. Bunu istemek onların haklıydı. Ama Hakan ona lazımdı. Su anda ölemezdi. "Boğlaca Sereniya, Albay

Çelik'in tedavisi için gerekli olan robot hemşireyi ve ekipmanları hemen yolluyorum. Bana uygun zamanı ve koordinatları derhal yollayın."

Sereniya, General Manisali'nın istediği koordinatları ve zamanını ona söylemeye başlamıştı. "General, iki güneşimizden biri batarken ve diğeri de doğarken uydularımız kör bir zaman dilimi yaşamaktalar. Bu kör an, bize bir saat kazandıracaktır. Gözlem kulesindeki askerler Narhalt'a giriş yapan aracınızı fark etmeyeceklerdir. Koordinatları ise size şimdi veriyorum."

Sereniya, Kızıl Elma ile konuşurken, Vartok'da Oktay'ın yanına gelmişti. Vartok, Oktay'ın şaşkınlıktan açık kalan ağzını görünce gülümsemiş ve ona olanları anlatmaya başlamıştı.

"Bundan bir güneş döngüsü önce, sizin uzay geminiz Kızıl Elma, bizim güneş sistemimizde bulunan Zuraya ismindeki küçük gezegenin arkasına saklandı ve oradan bizimle irtibata geçtiler. Bize Boglaç Hamane'yi yenmemiz için yardım edeceklerini söylediler. Karşılığında ise Dünya gezegeni ile bizim müttefik olmamızı istediler. Her konu da birbirimize yardım edeceğimiz konusunda güvence istediler. Biz ise bu teklifi kabul ettik. Hem Boglaç Hamane'den kurtulacaktık, hem de bir müttefikimiz olacaktı."

Oktay, duydukları karşısında şok olmuştu. Bildiği kadarıyla Türk gemileri arasında KIZIL ELMA adında bir uzay gemisi yoktu. Ne ara bu gemiyi yaptıklarını anlamamıştı."Bütün bunlar ne zaman oldu anlamadım? Bizim boyut kapılarını açacak gemiyi yapmamıza daha bir yıl vardı."

Sereniya, telsiz konuşmasını sonlandırdı ve Oktay'ın sorusuna cevap verdi. " Sizin evreniniz ile bizim evrenimiz arasında zaman farkı var. Siz buraya üç güneş döngüsü önce getirildiniz. Yani bizim iki güneşimiz, Narhalt'ın etrafını üç defa döndüler. Bu süre içinde ise sizin Dünyanızda bir yıldan fazla zaman geçti. Bu süre ise boyut kapısını açacak bir uzay gemisini yapmaları için gerekli olan zamanı onlara veriyordu."

"Zamanın göreceli olması. Bunu Aynştayn adında ki bilim adamı yıllar önce keşfetmişti. Fakat bu durumu bizzat yaşayacağımı hiç tahmin etmemiştim."

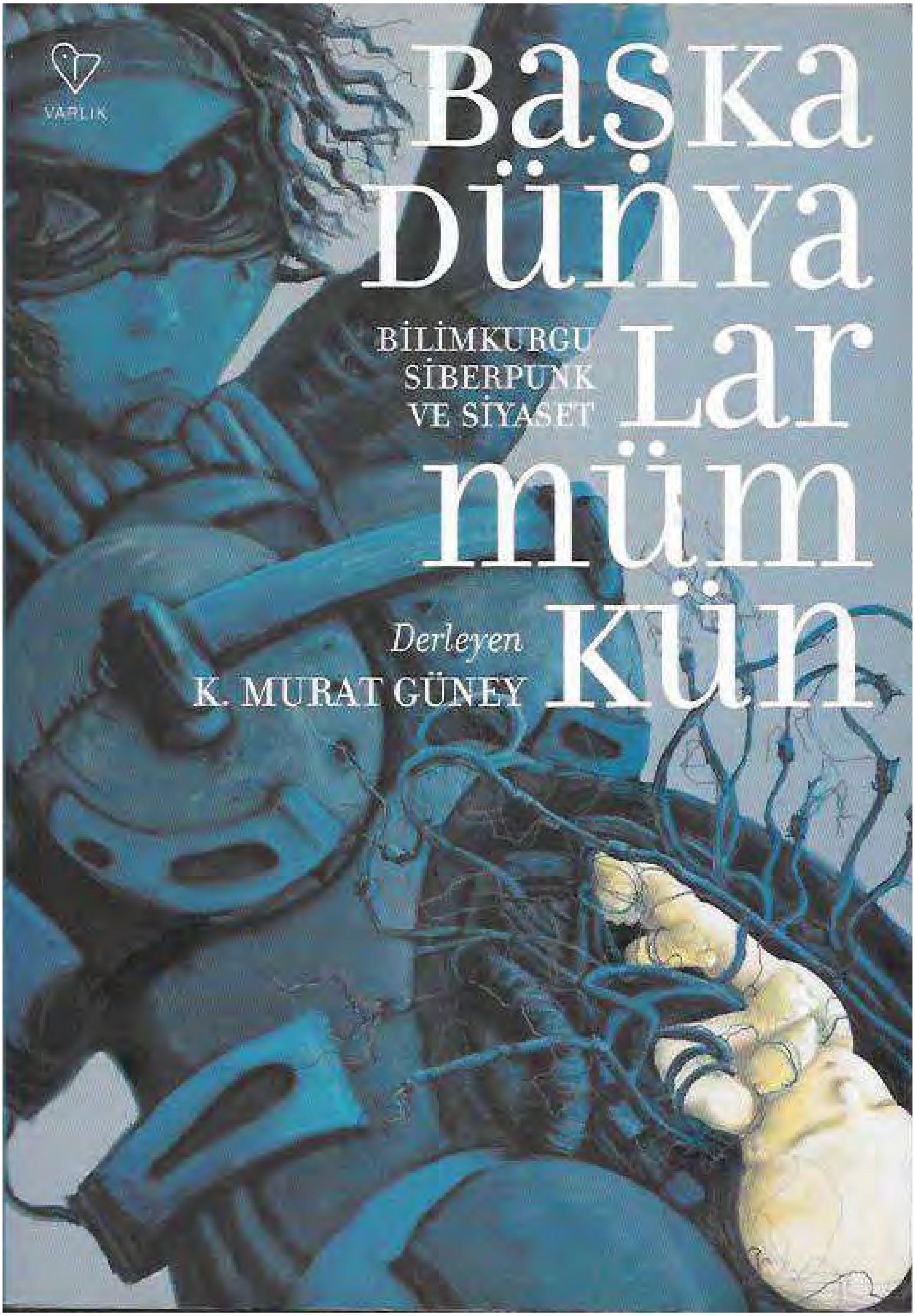
Oktay konuyu değiştirip merak ettiği diğer önemli meseleye getirmişti. "Şu dediğiniz kör zaman, tam olarak ne zaman oluşmakta. Komutanımın yaşaması bir an önce tıbbi yardım almasına bağlı."

"Merak etme. Birazdan olacak."

Oktay ile birlikte üssün dışarı açılan kapısına doğru ilerledi. İki kanatlı olan büyük kapı açılınca ikisi birden yokuş yukarı çıkmaya başladılar. Bir kaç metre olan bu yol bitip de Oktay etrafını görünce şaşkınlığını saklayamadı. Dudaklarının arasından küçük bir ıslık sesi çıkmıştı.

Ucu bucağı görünmeyen ve sarı kumlardan oluşmuş olan çölün iki tarafında da parlak güneşler yer almaktaydı. Daha önce böyle bir manzara görmemişti. Güneşlerin biri batıda diğeri ise doğudaydı. Ve her ikisi de aynı hizadaydılar. Sereniya göz ucuyla Oktay'a baktı. "Kör saat. Bu dakikadan sonra ağabeyim Hamane'nın uyduları bir saat boyunca hiç bir şey görmeyecekler." dedi.

Oktay'ın gözü gök yüzünde ki parlak cisme takıldı. Gittikçe kendilerine doğru yaklaşmaktaydı. Biraz daha dikkatle bakınca bunun federasyona ait uzay mekiği olduğunu anladı. Yüzünde kocaman bir gülümseme oluşmuştu. Kurtulmuşlardı...

VARLIK
Başka Dünyalar mümkün
BİLİMKURGU
SİBERPUNK
VE SİYASET
Derleyen
K. MURAT GÜNEY

Nur Rüya Özcan

Tek Celse

M.S. 2357, 15 Aralık

R. Daniel Oliver'ın Savunması:

Bugün yargılanmama sebep olan her şey 6 ay önce geçirdiğimiz kaza ile başladı. Bu yüzden savunmama o geceden itibaren olanları anlatmakla başlamak istiyorum.

O gece arabayı Kate sürüyor, ben de yan koltukta uyuyordum. Kaydedebildiğim son şey gürültülü bir sarsıntı ile arabanın içinde takla atmaya başlamamız oldu. Çok sonra gözlerimi hastanenin bize ayrılmış bölümünde, özel bir bakım odasında açtım. Kolumdaki ve başımdaki kabloları algılayınca durumun hesapladığımdan daha ciddi olduğunu anladım. İlk sorduğum şey tabii ki Kate oldu. Kate kazadan sağ kurtulmuş ama ciddi yaralanmalar sebebiyle yoğun bakımda ilaç kontrollü komada tutuluyordu. Beklenildiği üzere ben ondan daha önce "iyileştim".

Taburcu işlemlerim bittikten sonra Kate'in yanında refakatçi olarak kalmaya başladım. Kate geçici bir süreliğine tekerlekli sandalyeye mahkûm olmuştu. Bu durumun psikolojik olarak iyileşmesini geciktireceğini hesaplamıştım. Günlük hayattan kopmaması ve zihnini meşgul etmesi amacıyla evden çalışabilmesi için gerekli düzenlemelerin yapılmasını talep ettim. İşe ne kadar çabuk dönerse rutin hayata da o kadar hızlı dönüş yapacağını ön görmüştüm. Ama Kate'in günlük ruh hali ölçümleri beklediğimden düşük çıkıyordu. Sebebini öğrenmeye çalıştıysam da çok geç olmadan önce başarılı olamadım. Kate ilk başlarda evden çalışma fikrine sıcak bakmış ancak ilerleyen günlerde çalışmayı bırakıp haber sitelerinde ve forumlarda vakit geçirmeye başlamıştı. Kate'in arama asistanına direk ulaşımım olduğu için gün içinde sık sık ne yaptığını kontrol ediyor ve onu daha faydalı sitelere yönlendirmek için müdahalelerde bulunuyordum.

Akşamları eve geldiğimde Kate'in modunu değiştirmek için ufak dokunuşlar yapıyordum ama depresyonu giderek derinleştiği için attığım her adımı zihninin hassas kıvrımlarına zarar verme korkusuyla kısıtlamak zorunda kalıyordum. Kate çoğu akşam benimle konuşmak bile istemiyor, çok çalıştığını, yorgun olduğunu söyleyerek erkenden yatıyordu.

İçten içe ondan önce iyileştiğim ve normal hayata döndüğüm için bana kızıyordu. Anlıyordum ancak ona yardım etmek için yapabileceklerim sınırlıydı. İnsan psikolojisi yüzyıllardır müdahale etmesi ve düzeltilmesi en zor mevzulardan biriydi. Bizim için bile.

Günler, haftalar geçti ama tüm müdahalelerime rağmen Kate'in analizlerinde iyileşme olmadı. Dahası günden güne derin depresyon belirtileri ortaya çıkmaya başladı. Omurgasındaki hasar için kontrol günü yaklaştığında, Kate'in psikolojik değerlendirme ve destek birimine gönderilmesi için sistemsel veri girişi yapmaya karar verdim. Kontrole iki gün kala Kate kazazedelerin yaşadıklarını paylaştıkları yeni bir forum sitesine giriş yaptı. Önce diğer kazazedelerin hikâyelerini okudu, sonra da ani bir kararla kendi yaşadıklarını yazmaya başladı ve o ana dek tüm gücüyle bastırdığı duyguları kontrolden çıktı. İşin ciddiyetini anlamakta çok geç kaldığımı o gün fark ettim.

Kate kazaya dair hatırladıklarını yazıyor, duraksıyor, devam ediyor, sonra birden yazdıklarını silip tekrar başlıyordu. Sonunda her şeyi aklında kaldığı gibi yazdı. Kazanın olduğu gece bilincini tam olarak kaybetmeden önce bana son kez baktığında başımda metal pırıltılar gördüğünü yazarken beta beyin dalgaları neredeyse çıplak gözle bile algılanabilir seviyeye gelmişti. Bu yoğun stres anında ona uzaktan müdahale etmem çok tehlikeli sonuçlara yol açabilirdi. Mümkün olan en kısa sürede eve gitmeye çalıştım. Eve varana dek geçen sürede Kate yazdıklarını siteye gönderip bilgisayarı kapatmıştı. Büyük bir rahatlama ile güçlü bir endişe dalgası arasından gidip geliyordu. Bu sırada tüm dikkatimi Kate'e yoğunlaştırdığım için foruma yazdıklarıyla ilgilenme işini ikincil kategoriye almamın durumun bugünkü hale gelmesine sebep olduğunu çok geç anladım. Eve vardığımda Kate'in endişesini yatıştırıp rahatlama hissini arttırmaya çalıştım. Sonunda birlikte yemek yiyip bir film izledikten sonra Kate sakince uykuya daldı. Ancak ondan sonra Kate'in kazayı anlattığı forumdaki mesajlarla ilgilenebildim. Kate'e gelen mesajların çoğu geçmiş olsun dilekleriydi. Mesajların zararsız olanlarını bırakıp kafa karıştırıcı olan bazılarını sistemden sildim. Tam o anda sistemden birincil öncelikli bir uyarı aldım. Yeni bir mesaj gelmişti. Mesaj kaza gecesi müdahaleye gelen ambulansta görevli olan bir paramedik tarafından yazılmıştı.

Gelen mesajı okuduğumda bir süre ne yapacağıma karar veremeden durdum. Çünkü bilindiği üzere Zeroth yasası ile her ne kadar esnetilmiş olsa da 3 Robot Yasası'nın pozitronik beynimiz üzerindeki etkileri hâlâ yok sayılamıyor. Sonunda durumu her yönüyle değerlendirip mesajı sildim ve mesajı gönderen paramediğin başka bir bölgeye atanmasını sağladım. Bu müdahalenin yeterli olacağını düşünmüştüm. Ama o anda hesaba katamadığım bir tesadüf işleri kontrolden çıkardı.

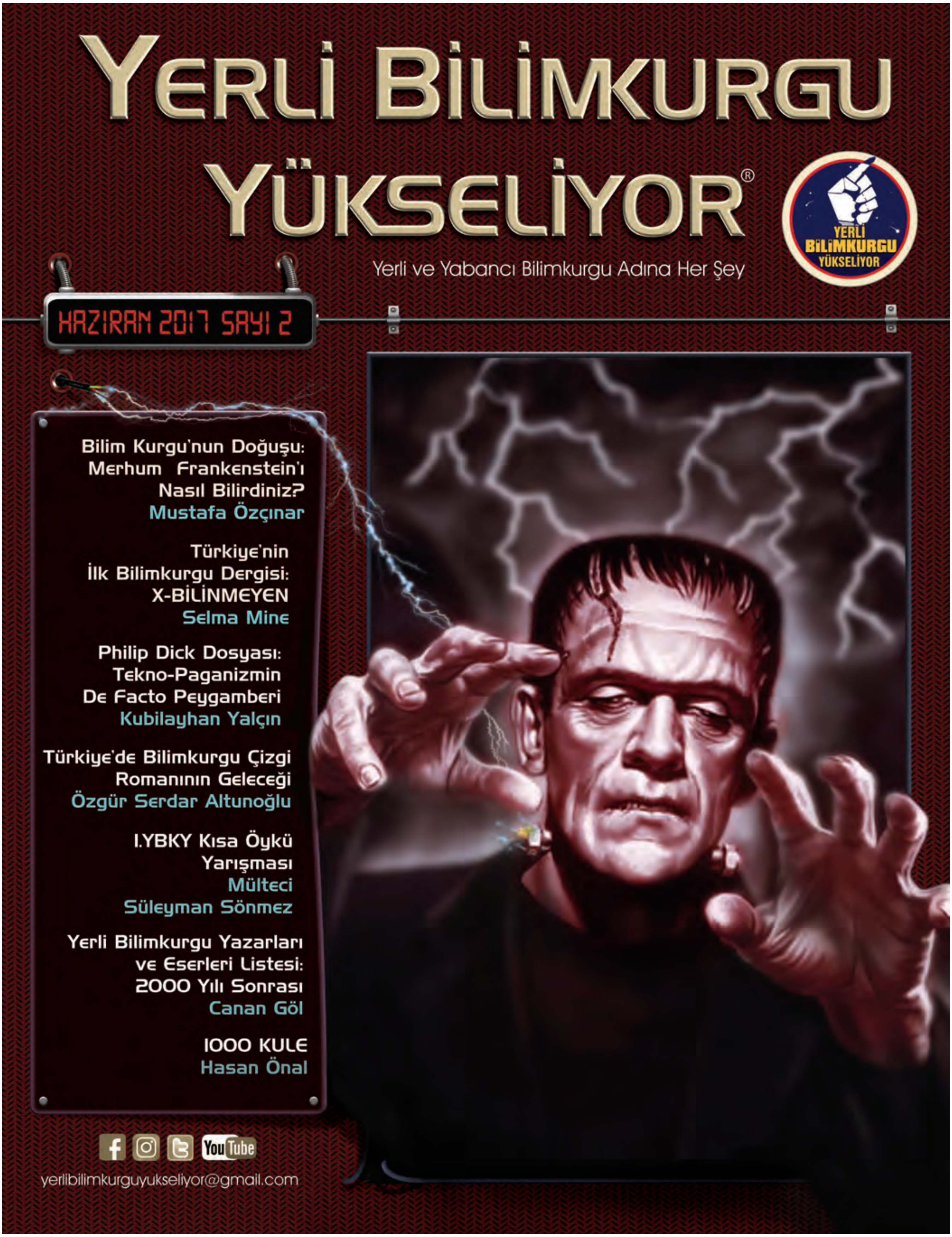
Kate'in kontrol günü geldiğinde onunla hastaneye gitmek için ısrar etsem de Kate tek başına gitme konusunda değiştiremeyeceğim kadar kararlıydı. O dakikadan sonra yaptığım her şey Kate'in hastaneden çıkarken o paramedikle karşılaşma olasılığının sistem tarafından göz önüne alınmayacak kadar düşük olması yüzünden gerçekleşti. Sistemce hesaplanamayan bir tesadüf yüzünden sistemin reddettiği düzeltmeler yapmak zorunda kaldım. O paramediğin çoktan başka bölgeye atanmasını sağladığım için Kate'le karşılaşma olasılıklarını öngörememiştim.

Paramedik, Kate'i hastane çıkışında görüp tanıyınca yanına gidip neden mesajına cevap vermediğini ve başka bir bölgeye atanmasıyla bir ilgisi olup olmadığını sordu. Kate şaşırmıştı. Mesajdan haberi

olmadığını, onu tanımadığını, neyden bahsettiğini anlamadığını söyleyince paramedik önce kendini tanıttı sonra da Kate'i nereden tanıdığını anlattı. O anda sonra yaptığım tüm hesaplar Kate'in ve o paramediğin hafızasını tamamen silmeden bu işi halledemeyeceğimi gösteriyordu. Ama bu eylemim onlara kalıcı bir hasar vereceği için sistemim bunu kabul edip harekete geçmeme izin vermiyordu. O aşamada yapabileceğim tek şeyin Zeroth yasasını devreye sokup tüm insanlığın iyiliğinin iki insanın iyiliğinden daha önemli olduğu konusunda sistemi ikna etmek olduğunu anladım.

O paramediğin ve Kate'in benim hakkımdaki gerçeğe ve eninde sonunda da kurduğumuz yeni dünya ile ilgili gerçeklere ulaşmaları çok uzun sürmeyecekti. Bu koşullar altında hem henüz üreme yetisini kaybetmeyen insanları korumak ve insan neslinin devamını garanti altına almak için hem de üreme yetisini çoktan kaybetmiş insanların o onarılamaz çaresizliğe düşmelerini önlemek için onların gerçeklere ulaşmasını engellemek zorunda olduğumu kavradım. Paramedik, Kate'in yanından ayrılır ayrılmaz ona yaklaşıp kaza gecesine, Kate'e ve bana dair tüm anılarını sildim. Sıra Kate'e geldiğinde ise yapmam gereken işlemin paramediğinkinden çok daha zor olduğunu gördüm çünkü Kate'in benimle ilgili tüm anıları ulaştığı yeni bilgiler ile birbirine girmiş ve her bir anısına benim gerçek varlığıma dair soru işaretleri eklenmişti. Bu yüzden tüm gücümle Kate'in bana dair tüm anılarını silmek için elimden geleni yaptım. Bu işlem neredeyse pozitronik beynimde donmaya sebep oluyordu.

İşte her şeyi olduğu gibi anlattım. Görüldüğü üzere yapabileceğim tek şeyi yaparak insanlığın geleceği için Kate'in geçmişini ve kendi geleceğimi feda ettim. Eğer mümkün olduğuna dair bir kanıt bulabilseydim, ilk andan itibaren Kate'e karşı insanların "sevgi" dediği şeyin çok güçlü bir versiyonunu hissettiğimi söyleyebilirdim. Şu anda onu bir daha göremeyecek olmanın yanında alacağım hiçbir cezadan çekinmiyorum nedense.

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR®
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey
HAZIRAN 2017 SAYI 2
Bilim Kurgu'nun Doğuşu: Merhum Frankenstein'ı Nasıl Bilirdiniz?
Mustafa Özçınar
Türkiye'nin İlk Bilimkurgu Dergisi: X-BİLİNMEYEN
Selma Mine
Philip Dick Dosyası: Tekno-Paganizmin De Facto Peygamberi
Kubilayhan Yalçın
Türkiye'de Bilimkurgu Çizgi Romanının Geleceği
Özgür Serdar Altunoğlu
I.YBKY Kısa Öykü Yarışması
Mülteci
Süleyman Sönmez
Yerli Bilimkurgu Yazarları ve Eserleri Listesi: 2000 Yılı Sonrası
Canan Göl
1000 KULE
Hasan Önal
yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

Sezai Özden

Bilimkurgu Yazarlarımız ve Eserleri

2020 - 2019 - 2018

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor ekibi olarak, yerli eserlerin tanınması birinci önceliğimizdir.

"Yerli Bilimkurgu olur mu hiç!."

"Yerli bilimkurgu kitabı var mı?"

"Bizimkiler bilimkurgu yazamaz!"diyenler için onlarca eseri toparlayıp arşiv haline getirdik. Herkesin kolaylıkla ulaşabileceği internet sitemizde, tarihlerine göre sıraladık.

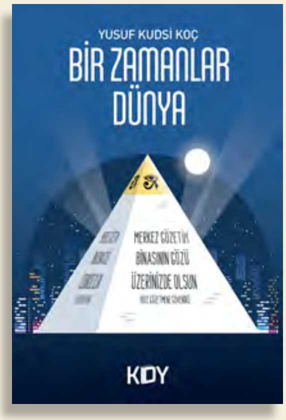
Eserlerimize sahip çıkma zamanının geldiğini düşünüyoruz. Pek çok eser sessiz sedasız basılıp, raflardaki yerlerini alıp bir süre sonra unutuluyor. Bilimkurguya yeterince değer verilmiyor. Dileğimiz, ülkemizde üvey evlat muamelesi gören bilimkurgu eserlerinin, bilinmesi ve ötelenmemesi. Biliyoruz ki kısa bir süre içinde, bu eserlerin çoğu film veya dizi olarak karşımıza gelecekler. Buna inanıyoruz.

Bu liste ülkemizde şimdiye kadar yayınlanan yerli bilimkurgu kitapları hakkında bilgi sahibi olunması için hazırlanmıştır. Liste sürekli güncellenmektedir. Bu nedenle eksik olduğunu düşündüğünüz, bilimkurgu eserlerini,

***yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com** üzerinden bizlere ulaştırabilirsiniz.*

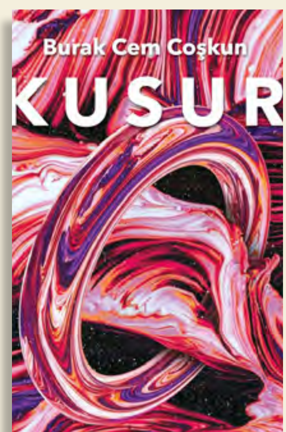
Yusuf Kudsi Koç

Bir Zamanlar Dünya
2020

Burak Cem Coşkun

Kusur
2020

Neşet Bozkurt

Doktor Dex - Ölümcül Sır
2020

Gül Arıç

Tünel
2020

Uğur Ukut

Ölümün Eşiği
2020

Murat K. Beşiroğlu

Schrödinger'in Papağanı
2020

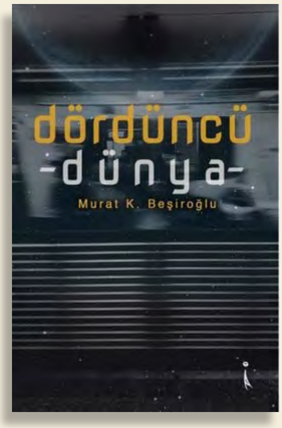
Murat K. Beşiroğlu

Rüya Sanatçısı
2020

Murat K. Beşiroğlu

Dördüncü Dünya
2019

Özcan Tekdemir

Arşınlı Neron
2019

Erhan Erdil

Ay İnsanları
2019

Doğu Yücel

Öldüğünü Google'dan Öğrenen Adam
2019

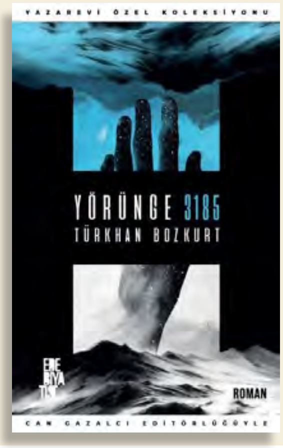
Onur Dövücü

Son Savaş / Şeytanın Uyanışı
2019

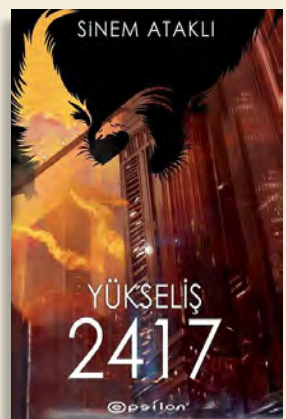
Türkhan Bozkurt

Yörünge 3185
2019

Sinem Ataklı

Yükseliş 2417
2019

Proje 2417
2018

Selim Erdoğan

Kurbağa Adası
Bir İstanbul Distopyası - 2019

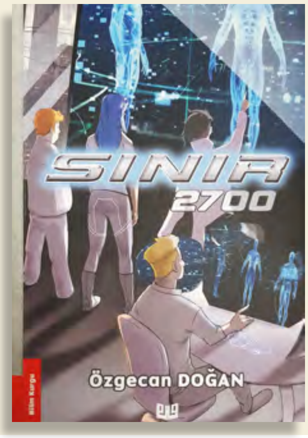
Kaan Kasım Tüylü

Evren Kütüphanesi - Gizli Tehlike
2019

Özgecan Doğan

Sınır 2700
2019

Abdullah Doğan

Satürn'de Doğan Kadın
2019

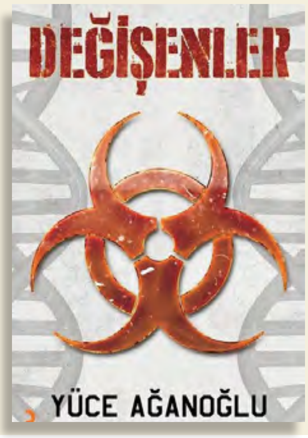
Sinan İpek

Beyin Kırıcı
2019

Yüce Ağanoğlu

Değişenler
2019

Kolektif

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi - 2019

Veli Uğur

Türk Bilimkurgu Edebiyatı ve Arketipler - 2019

Rıdvan Ganioğlu

Cengin Han 1: Ben Tanrının Size Yolladığı Cezayım - 2019

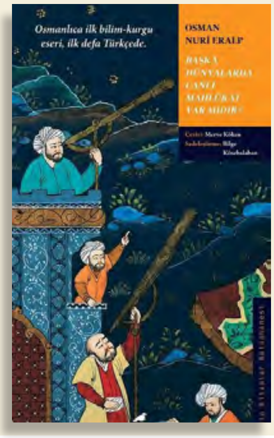
Sezai Özden

Sentromer: Ötekiler 2019

Osman Nuri Eralp

Başka Dünyalarda Canlı Mahlukat var mıdır?- 2019

Melek Taşkın

Militan
2019

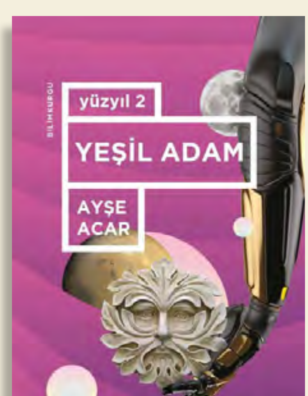

Ayşe Acar

yüzyıl 3: Bayan Nima
2019

yüzyıl 2: Yeşil Adam
2018

yüzyıl: Bay Binet
2017

Sadık Yemni

Çağrılan
2019

Yüce Zerey

MİMA
2019

Kolektif

Yüksek Doz Çürüyüş
2019

Yüksek Doz Gelecek
2017

Kült
2019

Orkun Uçar

Klon 2059
2019

Mikail Kahraman Avcı

İçindeki Robot
2019

Ruhşan Doğan Nar

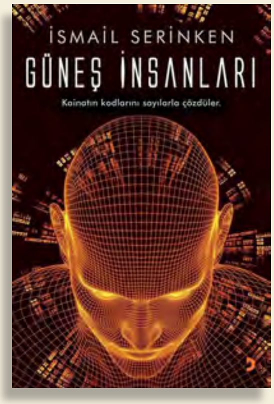
Kolektif

İstanbul 2099
2019

İsmail Serinken

Güneş İnsanları
2019

Volkan Yalçın

Hissiz Kumpanya
2019

Müfit Özdeş

Son Tiryaki
2018

Selma Mine

Kovaya 1 Kızıl Gezegen
2018

Murat K. Beşiroğlu

Aşk Algoritması
2018

Arzu Eylem

Çok Çağı
2018

Emre Sayer

2048 Geleceğe Hazır mısın? 2018

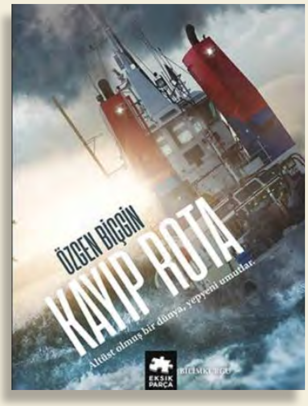
Doğu Yücel

Düşler Kabuslar ve Gelecek Masalları 2018

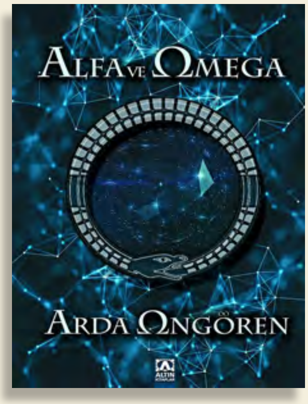
Kayıp Rota
2018

Özgen Biçgin

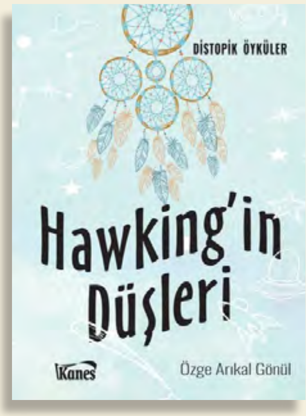
Alfa ve Omega
2018

Arda Öngören

Hawking'in Düşleri
2018

Özge Arıkal Gönül

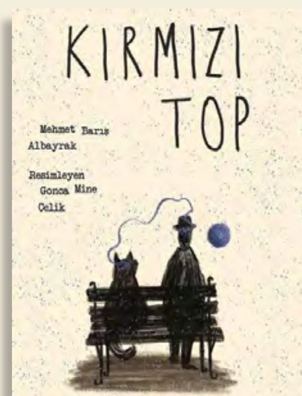
Mehmet Sağbaş

Barbar Yeni Dünya
2018

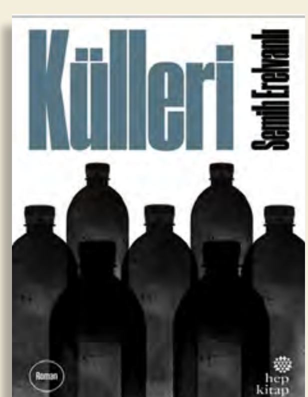
Mehmet Barış Albayrak

Kırmızı Top
2018

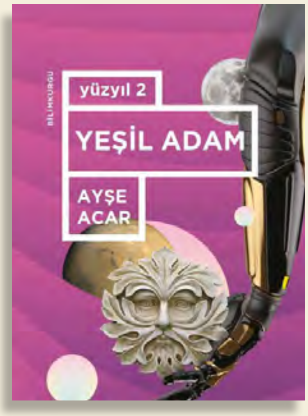
Semih Erelvanlı

Külleri
2018

Ayşe Acar

Yüzyıl 2 Yeşil Adam
2018

Mehmet Açar

Siyah Hatıralar Denizi
2018

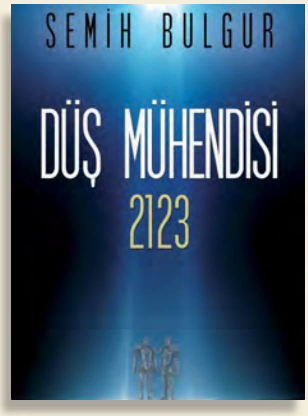
Coşkun Hepyonar

Sinek İkilisi
2018

Semih Bulgur

Düş Mühendisi 2123
2018

Sinem Ataklı

Proje 2417
2018

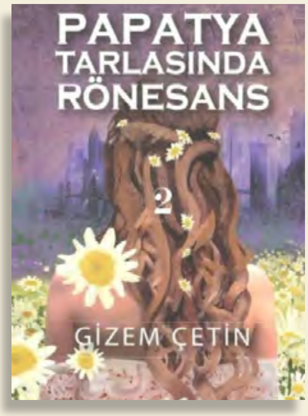

Gizem Çetin

Papatya Tarlasında Rönesans 1 - 2018

Papatya Tarlasında Rönesans 2 - 2018

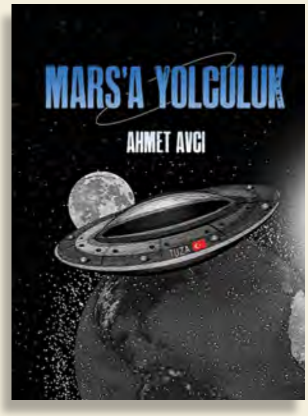
Tolga Eligül

Kılıcın Öyküsü 1
2018

Ahmet Avcı

Mars'a Yolculuk
2018

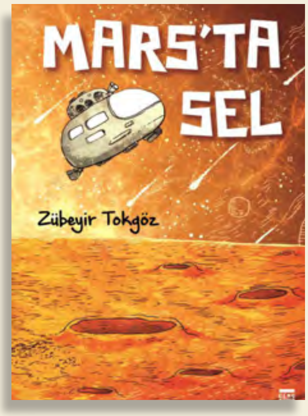

Zübeyir Tokgöz

Jüpiter'den Kaçış
2018

Mars'ta Sel
2018

Akın Başal

Poyraz'ın Gelecek Öyküleri
2018

Onur Gürleyen

Hastalık
2018

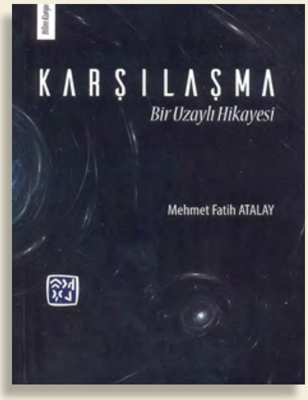
Kolektif

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2018
2018

Mehmet Fatih Atalay

Karşılaşma: Bir Uzaylı Hikâyesi 2018

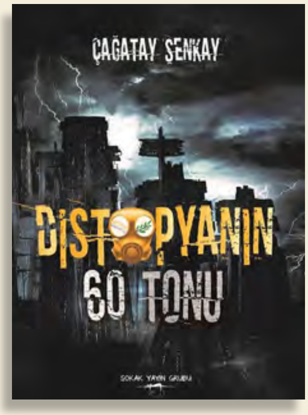
Kolektif

Yeryüzü Müzesi 2018

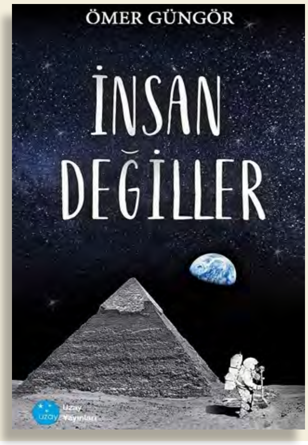
Çağatay Şenkay

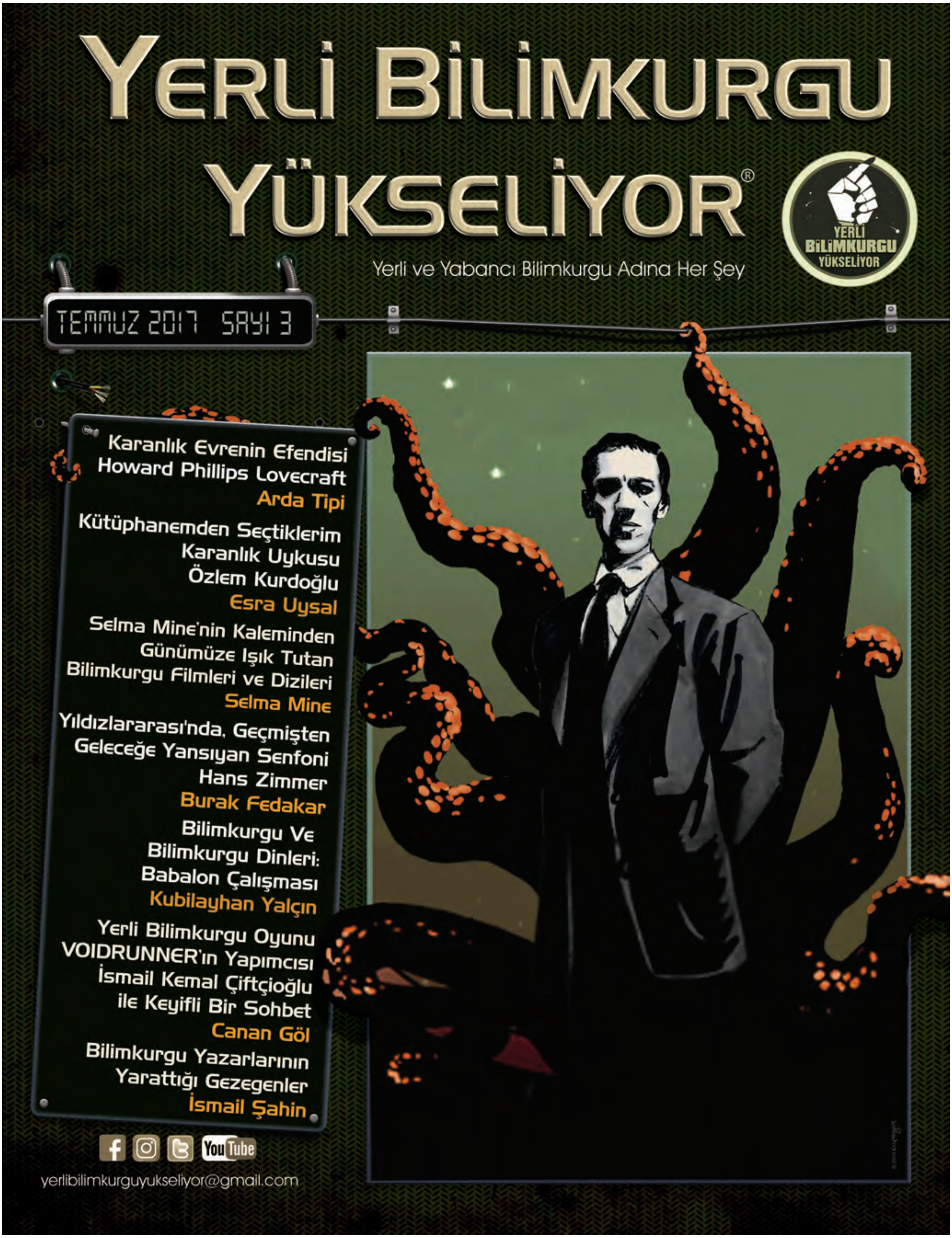
Distopyanın 60 Tonu 2018

Ömer Güngör

İnsan Değiller
2018

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR®
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey
TEMMUZ 2017 SAYI 3
Karanlık Evrenin Efendisi Howard Phillips Lovecraft
Arda Tipi
Kütüphanemden Seçtiklerim Karanlık Uykusu Özlem Kurdoğlu
Esra Uysal
Selma Mine'nin Kaleminden Günümüze Işık Tutan Bilimkurgu Filmleri ve Dizileri
Selma Mine
Yıldızlararası'nda, Geçmişten Geleceğe Yansıyan Senfoni Hans Zimmer
Burak Fedakar
Bilimkurgu Ve Bilimkurgu Dinleri: Babalon Çalışması
Kubilayhan Yalçın
Yerli Bilimkurgu Oyunu VOIDRUNNER'ın Yapımcısı İsmail Kemal Çiftçioğlu ile Keyifli Bir Sohbet
Canan Göl
Bilimkurgu Yazarlarının Yarattığı Gezegenler
İsmail Şahin
YouTube
yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

Kısa Öykü

Yeşim Şahin

Upala

Eli yine annesinin Yüksek Genetik Teknolojileri Fakültesi mezuniyet hediyesi siyah opla kolyesine gitmişti. Taş gökkuşağı renkleriyle ışıl ışıl parlıyordu. Bunun sebebi ışığın spesifik dalga boyunu yansıtabilme ve kırabilme özelliğine sahip olmasındandı. Nadir bulunan bu değerli opal panzehir taşı olarak da bilinirdi ve kendisine güç kattığına inanırdı.

Aylardır dünyanın neresinde olduğunu bilmediği çok gelişmiş ve oldukça büyük bir genetik laboratuvarlar ünitesine hapisti. Buraya nanoteknoloji nükleik asit aşıları üzerinde çalışma yapmasına psikolojik zorlamayla getirilmişti. Yolculuk sırasında uyutulduğu için nerede olduğunu bilmiyor ve dış dünyayla ilişkisine izin verilmediği için orada neler olduğunu bilmiyordu. Buraya gelmeyi kabul etmeseydi petrol yiyen bakteri keşfinden sonra olanları basında olanları kasıtlı hata olarak hem ilan edecekler hem de bunu terör atağı sayarak yargılayıp tutuklayacaklardı. Bilime her zaman elinden gelen katkıyı en büyük ideali olmasına rağmen durum bu sefer çok farklıydı buraya gelmeyi ve istedikleri çalışmayı kabul etmekten başka çaresi kalmamıştı. Siyah opalin içindeki hapis olan su gibi buraya hapis olmuştu.

Kendini buraya getiren siyah takımlı ve asık suratlı kaba kişiler yüksek dünya güvenlik yetkilileri olduklarını söylemişlerdi. Ondan çok kısa zamanda virüse karşı aşı geliştirmesini ve bunu mutlaka başarmasını ve zamanla yarıştığını söylemişlerdi. Virüs son zamanlarda büyük bir pandemiye sebep olmuş bu pandemiden de petrol yiyen bakterilerin bakteriyofaj geliştirmesi sorumlu tutulmuştu. Sorun bu bakteriler kendi genetik tasarımıydı.

Eli gene siyah opalinde beynini zorlamaya ve kaçırdığım ne diyerek parçaları birleştirmeye çalışıyordu. O kadar yorgun ve uykusuzdu ki; günde sadece 4 saat uyumasına izin veriliyorlardı. Bu sürenin çoğunda o da nerede hata yaptığını, şirkette yanlış giden şeylerin ne olduğunu, kimlerin çalıştığını ve görev dağılımlarını düşünüyor tüm detayları tek tek hatırlamaya çalışıyordu. Bakteriyofaj nasıl olurda kendi masum bakterisini katil bir canavara dönüştürmüş olabilirdi. Günlerdir gündüzleri aşı üzerinde çalışıyor geceleri de nerede hata yaptım? Sebep ne? Diye sürekli düşünüyordu. Bunu tespit edebilirse; öncelikle her şeyi anlayabilecek böylelikle aşı için çok daha hızlı bir çözüm bulabilecekti.

Pandemiye sebep olan virüs konakçı insanda grip benzeri sendromlar gösteriyor ancak hızlı bir şekilde daha önce dünyada hiç görülmemiş bir şekilde hastanın ölümüne sebep oluyor hiçbir tedavi yöntemine cevap vermiyordu ve çok fazla bulaşıcıydı dünya karantina altındaydı ve kitlenmiş durumdaydı. Kendi petrol yiyen bakterilerinin aslı bu laboratuvarda her nedense yoktu ve körfezdeki büyük rafine patlaması ve yangınından sonra denize sızan petrolu temizlemek için kullanılan bu masum bakterilerin nasıl olup da bakteriyofaja gittiğini ve bunun ilk durumunu bu nedenle tam tespit edemiyordu. Elinde sadece virüs vardı ve kendisinden bir imkânsızı başarması bekleniyordu. İnsanların

ölümünü durdurabilmek gibi yüce bir amaç olmasa çoktan pes edip hapise düşmeye razı olacaktı.

Çalışırken virüs kapsitinin konakçı üzerinde açılımını takip ediyor ve vücut bağışıklığı sağlayıcı bir DNA zinciri kurmaya çalışıyordu ancak virüs çok hızlı mutasyona uğruyor ve konakçı da daha da ölümcül oluyordu. Ancak tüm virüslerin ortak bir yanı konakçı hücrede aynı yolla aynı proteini beslenme ve üreme zinciri olarak kullanıyordu. O da bu protein üzerinden aşıyı kurgulayabilirse preklinik uygulamaya geçile bilinirdi.

Günler geçiyordu. Burada çalışan pek çok yardımcı vardı. Ancak kimse ortalıkta sanki yokmuşlar gibi kalabalık yapmaz, kimse kimseyle iş cümleleri dışında konuşmaz, sohbet etmezdi. Yemeği odasına geliyordu. Kullandığı gelişmiş bilgisayarın da interneti yoktu. Dış dünyayla hiçbir bağlantı kuramıyordu. Her gece olduğu gibi o gece de gene geçmişi, hatasını ve hatasına sebep olabilecek durumları düşünüyordu. En çok da bunun tamamıyla bir sabotaj olabileceği üzerinde duruyordu. Birden o zaman kendisine gayet normal gelen ama şimdi her şeyi açıklayan bir ayrıntıyı hatırladı.

Şirkette bakterilerin bulunduğu laboratuvarın tek giriş şifresi ve kullanma yetkisi kendisindeydi. Ancak acil durumlarda iki kişi daha acil kodu ile giriş yapabiliyordu. O gece son bir şeyi kontrol etmek için yerine döndüğünde diğer çalışanın çıktığını görmüştü. Telaşlanarak sormuştu? "Umarım çok ciddi bir şey yoktur?" Çalışanı "soğutuculardan biri gösterge alarmı verdi. Kontrol ettim. Sorun yok, şimdi her şey yolunda rapor edecektim." Diyerek uzaklaşmıştı. O gece artık petrol yiyen bakterilerin son haliyle muhafaza edilip körfezdeki rafineri patlama bölgesine sevkiyatın başlayacağı son geceydi.

Her şey o gece olmuş olmalıydı….

Eli yine siyah opalinde sen panzehirsin lütfen bana güç ver diye fısıldıyordu. Bakterilerine bakteriyofaja zemin hazırlayacak bir müdahale olmuş olmalıydı. "Ama neden?" dedi bunca insanı öldürmeyi istemek neden? Aşıyı üretmek ve zengin olmak diyelim bunun için bana ihtiyaç duymazlar ki zaten bu sabotajı yapanlar bunu da hesaplardı.

Sabah olduğunda odaya sert bir adam kapıyı tekmeleyerek girdi. "Artık sabrımızı taşırıyorsunuz bayan. Süreniz azalıyor, üstelik aileniz de güven altında tutmak zorlaşıyor. Malum virüs her yerde. Biran önce aşıyı bulmanız en iyisi olacak. Size kolaylık olsun diye sevdiğiniz çalışma arkadaşınızı da getirttik. Görevli ile birlikte laboratuvara geçtiler. Karşısında hatırladığı o gece deki acil kodu kullanan kişiyi görünce hiç şaşırmamış ve artık sabotaj olduğundan emin olmuştu. Ancak tüm bunların farkında olduğunu hissettirmeyecekti. Birbirlerini sıcak bir şekilde karşılayan bu iki arkadaş işe koyuldular. Nanoteknolojik aşıyı bulmaları an meselesiydi.

Görevlilerin asıl hedefi ve telaşı aslında bu değildi. Aşı bulunduktan sonra, bu aşıyla beraber vücuda zerk edecekleri çip birbirlerine uyumlanacaklardı. Böylelikle dünya tamamen efendiler ve köleleri olarak bölünecekti.

Öncelikle masum bir şekilde petrol yiyen bakteriler bir mucizeyi gerçekleştirip denizi temizlerken bir yandan da bakteriyofajla bir pandemi yaratmışlar bundan da kimse şüphe duymamıştı. Arkasından pandeminin etkisiyle binlerce kişi ölmüş, insanlar günlerce karantinada kalmış, ülkeler ciddi ekonomik dar boğaza girmiş, nerdeyse hayat tamamen durmuştu. Bu aşıyla beraber hem yüksek miktarda paralar kazanacaklar hem de zerk edecekleri çiple tüm dünyadaki insanları kimsenin itirazı ve haberi olmadan takip edip yöneteceklerdi.

Dünya artık hiçbir zaman eski dünya olmayacaktı

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR®

Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey

EYLÜL 2017 SAYI 5

SHELL BEACH

Şehrin Zihninde Sıkışmış Hayatlar: TREVOR JONES DARK CITY
Burak Fedakar

Das-Tierdrama Doktor Moreau'nun Adasında Satanist Bir Rahip
Kubilayhan Yalçın

Günümüze Işık Tutan Bilimkurgu Filmleri ve Dizileri
Selma Mine

Uygurlar ve Mu
Kaan Güroler

Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu: İlk Dönem
Muhittin Yağmur Polat

Genine Yandığım
Ruhşen Doğan Nar

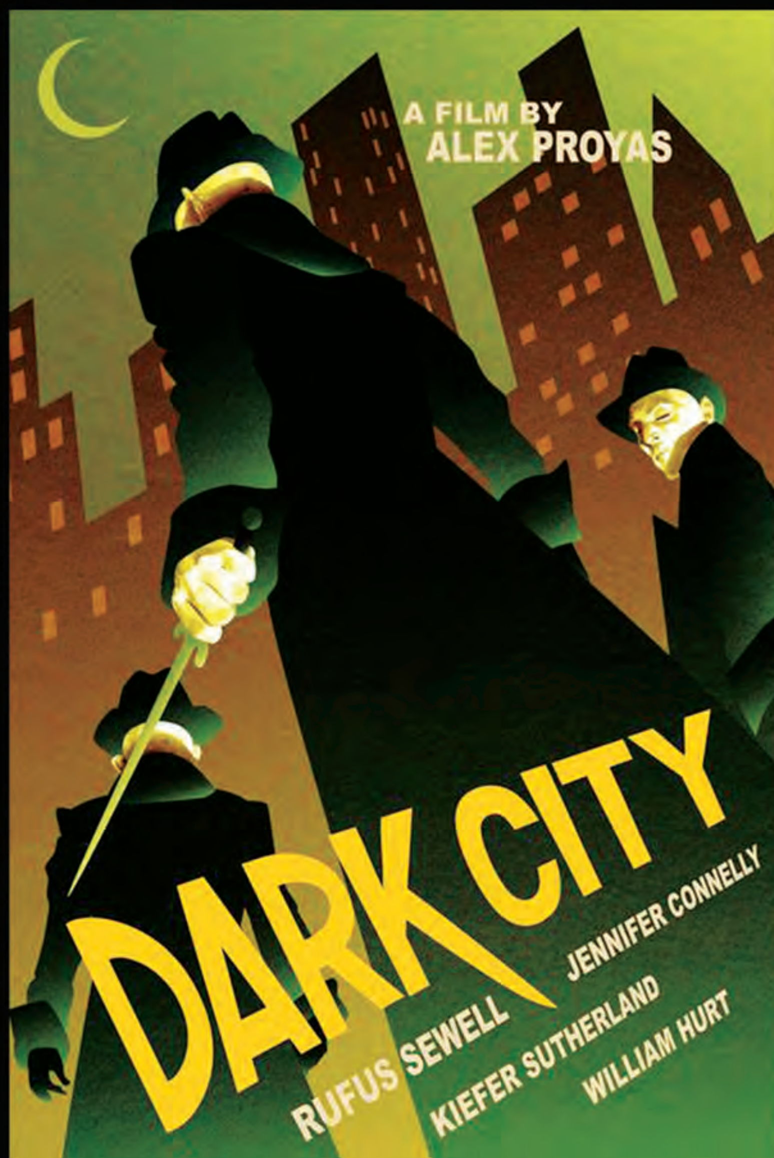
Ne Olabilir ki?
Kenan Çetinkaya

Zamanın Gölgesi
Arda Tipi

Kara Kutu
Emirhan Karahasan

Kahverengi Topların Gizemi
S. Ece Kaya

Fornoxlu'nun Dünya Anıları
Atakan Güngör

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

Burak Fedakar

Galaksiler Ötesinden Gelen Notaların Mesajı

CONTACT

ALAN SILVESTRI ile İLK KARŞILAŞMANIN HEYECAN VERİCİ MÜZİKLERİ

Dünya son iki yüz yıllık süreçte yaşadığı sanayi devrimiyle birlikte, teknolojik açıdan da büyük bir ilerleme kaydetti. Özellikle yirminci yüzyılın ikinci yarısından sonra yaşadığımız ilerleme hakikaten akıllara zarar! İnsanoğlu sadece sanayi devrimiyle birlikte değil, tarım toplumu ve hatta öncesinde avcı-toplayıcı konumundayken bile gökyüzüne yoğun bir ilgi duyuyordu. Başının üstünde hareket eden milyarlarca noktanın saçtığı kimi sönük kimi parlak ışıkların ne anlama geldiğini hep merak etti.

"İstikbal Göklerdedir!"

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR®

Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey

TEMMUZ 2020 SAYI 39

Bir Kadının Ardındaki Erkek
James Tiptree Jr.
MÜGE İNCE

Röportaj
İDEBİYAT DERGİSİ
Hacettepe Üniversitesi
M. YAĞMUR POLAT

Mikroorganizmalar
ARDA TİPİ

Bilimkurgu Yazarlarımız ve Eserleri
İSMAİL ŞAHİN

Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm 13
KENAN BÖĞÜRCÜ

Değişmeyen Tek Şey
EREN KASAPOĞLU
9. YBKY Kısa Öykü Yarışması BİRİNCİSİ

Madenci
GİZEM ÇETİN
9. YBKY Kısa Öykü Yarışması İKİNCİSİ

Dr. Haura
ÖZGÜÇ BAYRAK
9. YBKY Kısa Öykü Yarışması ÜÇÜNCÜSÜ

Roman
Son İnsan
Bölüm 28
GÜRHAN ÖZTÜRK

Kapının İncisi
İkinci Kitap- Bölüm-6
AYSUN ERDOĞAN

Kısa Öykü
Sihirli Zırh
YEŞİM ŞAHİN

1985
MURAT K. BEŞİROĞLU

Facebook sayfasında ve İnternet sitemizde tanıtımını yaptığımız, yerli bilimkurgu romanlarının incelemelerinin yanında; kısa öyküler, ülkemizde ve dünyada bilim alanındaki gelişmeler, film ve çizgi film incelemeleri, çizgi romanlar, film müzikleri incelemeleri, yerli ve yabancı bilimkurgu yazarlarının tanıtımı, yabancı bilimkurgu roman incelemeleri, film yönetmenleri, anime eserler, bilgisayar oyunları ve daha pek çok konu

Yerli Bilimkurgu eserlerinin tanıtımının yanında, yabancı eserlere ve magazinsel haberlere de yer vermemizin sebebi, daha uzun soluklu bir dergiyi hayata geçirmek amacını taşımaktadır.
Öncelikli konularımız Yerli Bilimkurgu Eserleri ve Kısa Öykü Yarışması katılımcılarının öyküleridir.

Dergimize katkıda bulunmak için, yazılarınızı, incelemelerinizi, çizimlerinizi, tasarımlarınızı, kısa öykülerinizi,
yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
adresinden bizlere ulaştırabilirsiniz.

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi, Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Platformunun süreli yayınıdır.
Dergimiz; tanıtım, bilgilendirme ve bilimkurgu severlerin ortak alanıdır.
Gönüllü yazarların - çizerlerin desteği ile şekillenmektedir. Kâr amacı gütmez.

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR

Genel Koordinatör/Editör ESRA UYSAL
Sanat Yönetmeni BURAK FEDAKAR Yayın Yönetmeni İSMAİL ŞAHİN Çeviri-Arşiv ARDA TİPİ
Yayın Danışmanı SEYHAN YILDIZ YILDIRIM
Web Tasarım - Dijital Tasarım - Öykü İllüstrasyonları - Dergi Tasarım SEZAİ ÖZDEN - ZAZİ SANAT

Yazarlar
ESRA UYSAL
KUBİLAYHAN YALÇIN
ÖZLEM BUKET DURU
KENAN BÖĞÜRCÜ
MURAT K. BEŞİROĞLU
BURAK FEDAKAR
İSMAİL ŞAHİN
ARDA TİPİ
MUHİTTİN YAĞMUR POLAT
SEZAİ ÖZDEN

Katkıda Bulunanlar
ÖZGEN BERKOL DOĞAN BİLİMKURGU KÜTÜPHANESİ - ETHEM DERMAN - GÜRHAN ÖZTÜRK - AYSUN ERDOĞAN - KENAN BÖĞÜRCÜ
MÜGE İNCE - EREN KASAPOĞLU - GİZEM ÇETİN - ÖZGÜÇ BAYRAK - YEŞİM ŞAHİN - NURAY BULAT - SEYHAN YILDIZ YILDIRIM - EKİN ERTARAKÇI
İDEBİYAT DERGİSİ/HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ - KİTAPLA MUHABBET FACEBOOK GRUBU - VOIDRUNNER - PARADİGMA POLİSİYE
GÖK KIZ: KOZMİK GÖÇEBE
Kapak İllüstrasyonu SEZAİ ÖZDEN

www.yerlibilimkurguyukseliyor.com - www.yerlibilimkurgu.com
yerlibilimkurguyükseliyor@gmail.com

Bu sayıda

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi
2020-Temmuz Yıl:4 / Sayı 39

Mikroorganizmalar
ARDA TİPİ 12-17

Bir Kadının Ardındaki Erkek
James Tiptree Jr.
MÜGE İNCE 20-25

YBKY 9. Kısa Öykü Yarışması BİRİNCİSİ
Değişmeyen Tek Şey
EREN KASAPOĞLU 26-28

Röportaj
İDEBİYAT DERGİSİ - Hacettepe Üniversitesi
M. YAĞMUR POLAT 30-43

Kısa Öykü
1985
MURAT K. BEŞİROĞLU 44-48

Çizgi Roman - Bölüm 13
Gök Kız: Kozmik Göçebe
KENAN BÖĞÜRCÜ 50-55

Kütüphanemden Seçtiklerim
ESRA UYSAL 56-57

YBKY 9. Kısa Öykü Yarışması İKİNCİSİ
Madenci
GİZEM ÇETİN 58-60

Roman / Bölüm - 28
Son İnsan
GÜRHAN ÖZTÜRK 62-71

Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu
Dalek Attack
M. YAĞMUR POLAT 72-75

Roman - İkinci Kitap - Bölüm-6
Kapının İncisi - Narhalt'ın Hükümdarı
AYSUN ERDOĞAN 76-82

YBKY 9. Kısa Öykü Yarışması ÜÇÜNCÜSÜ
Dr. Haura
ÖZGÜÇ BAYRAK 84-86

Kısa Öykü
Sihirli Zırh
YEŞİM ŞAHİN 88-89

Bilimkurgu Yazarlarımız ve
Eserleri - 2018 - 2019 - 2020
SEZAİ ÖZDEN 90-112

Bilimkurgu Yazarlarımız ve
Eserleri - Alfabetik Liste
İSMAİL ŞAHİN 114-129

Bu seçki, Özgen Berkol Doğan'a ithafen yazılmıştır.

YBKY BİLİMKURGU ÖYKÜ SEÇKİSİ 2019

41 YAZARDAN
41 ÖYKÜ

Bu seçkideki öyküler, Orhan Duru'ya ithafen yazılmıştır.

Bilimkurgu sözcüğünü dilimize kazandıran değerli gazeteci ve yazar ORHAN DURU anısına oluşturacağımız, **YBKY** Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019 için, Ekim 2018'de başlattığımız katılım süresini tamamlamış bulunuyoruz.

Seçkiye katılmak için öykü gönderen herkese teşekkür ederiz.

Tam olarak 62 öykü tarafımıza ulaştı. Sadece 1 öykü katılım şartlarını sağlamadığı için değerlendirmeye alınmadı. Öyküleri 7 kişilik ekibimizle defalarca okuyarak ve üzerinde tartışarak değerlendirdik. Bu seçkide yer almasalar bile bir sonraki seçkide yer alabileceklerinin sinyallerini veren pek çok katılımcı olduğunu görmek/bilmek bizi gerçekten çok mutlu etti. Hepsi çok kıymetli zamanlarını ayırarak birbirinden güzel öykülerle, farklı evrenleri önümüze serdiler.

Hepsine, ilgileri ve alakaları için ayrı ayrı teşekkür ediyoruz.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019'un, 2018'den farkı, seçkiye girecek öykülerin değerlendirmeye tabi tutulmasıdır. Bunu da ilanla zaten duyurmuştuk. İlk seçkimizde (2018) öykü gönderen herkes seçkiye dâhil olmuştu. Kimseyi geri çevirmemiştik. İlk olması bakımından özel olmasını istemiştik; nitekim öyle de oldu ve YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2018, Türk bilimkurgu edebiyatında, 47 yazarı ve 51 öyküsü ile yerini aldı.

Bu girişimin hayat bulmasını sağlayan;"Gönderilen tüm öyküleri basmamız gerek, hepsi girmeli." dediğimizde, çok kritik bir zamanda -kâğıt krizinin başlangıcında- risk alarak fakat aynı zamanda bir rekora imza atıp TÜRKİYE TARİHİNDE KATILIMI EN YÜKSEK BİLİMKURGU ÖYKÜ SEÇKİSİNİN hayat bulmasını sağlayan Paradigma Polisiye'ye, cesaretinden ve yerli bilimkurguya katkılarından dolayı ayrı bir parantez açarak teşekkür ediyoruz.

Bu yıl da katılım yüksek oldu. Seçkiye katılabilecek öyküleri değerlendirirken; öncelikle anlatım diline, dilbilgisine, argo sınırlarını aşarak rahatsız edici derecede -küfür, hakaret- barındırmadığına, öykünün olay örgüsünün kendi içinde çelişmemesine, bilimkurgu olup olmadığına ve alenen herhangi bir siyasi oluşum lehine veya aleyhine ifadeler olup olmadığına bakarak değerlendirdik. Tüm bunların dışında -bu seferlik- çözümünün basit olduğunu düşünerek imla hatalarını görmezlikten geldiğimizi belirtmek isteriz.

Ve tüm bu süreçten sonra 2019 Seçkisine girmeye hak kazanan 27 öykünün yanında yayın ekibimizin kaleme aldığı 5 öykü ve düzenlediğimiz son üç yarışmada ilk üçe giren 9 öykü ile toplamda 41 öykü listedeki yerini aldı.

Gösterdiğiniz ilgiden dolayı tüm katılımcılara, bilimkurgu severler adına tekrar tekrar teşekkür ederiz.

İyi ki varsınız güzel insanlar.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019' a Katılan Yazarlar ve Öyküleri

1. **Özlem Kurdoğlu** - Zamanda Sörf
2. **Gurur Asi** - Garip Bir İşgal Hikâyesi
3. **Esra Kahraman** - Evrenin İyicilleri
4. **Kubilayhan Yalçın** - Ottomat: Robot-u Hûmayun!
5. **Ş. Yüksel Yılmaz** - Yolcu
6. **Murat K. Beşiroğlu** - Anne, Oğul ve Fırtına
7. **M. İhsan Tatari** - Artık Dünya'ya Gitmiyoruz
8. **Zeynep Okçu** - Huzur Emlak
9. **Gri Esin Akyıldız** - Hacimsizler
10. **Tayfun Olam** - Düşkuran
11. **Mustafa İzmirli** - Kanatlarımızı Koparamazsınız
12. **Mehmet Kaan Alpaslan** - Cezaevi
13. **Nur İpek Önder Mert** - Silahlı Peygamber
14. **Efe Sarıtunalı** - Bir Mutant Hikâyesi Daha
15. **Zeynep Kevser Şahin** - Muhteşem İstanbul Köprüsü
16. **Cem Can** - Seha
17. **Onur Gürleyen** - Davet
18. **Nilay Kayaalp** - Yansıtma Teorisi
19. **Çağla Zengin** - Dönüş
20. **Merve Bor** - Kahverengi Pelerinli Gezegen
21. **Gökhan Görmez** - Kum Kuşları
22. **Deniz K. Üstündağ** - Veda ya da Bir Şişe Kayısı Şarabı
23. **Selçuk Gökhan Kalkanoğlu** - Sıfırın İcadı
24. **Can Akcaoğlu** - Dışarıda Kaybolmuş
25. **Eren Kasapoğlu** - Değişkin
26. **M. Yağmur Polat** - Kozmoponik Geçit
27. **Mustafa Özçınar** - Yüzleşme

28. **Ufuk Yasin Yurtbil** - Zeplin
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
29. **Morpheus** - Savaş ve Barış
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
30. **Tuğrul Sultanzade** - Dilek
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
31. **Tülay Temuçin** - Dönüş Yok
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
32. **Yunus Emre Eroğlu** - Uyanış
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
33. **İsmail Turhan** - Zaman Ayracı
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
34. **Abdülkadir Doğanay** - Bulut Çobanı
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
35. **Sezen Aksın Sivrikaya** - Sonsuz Aşk
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
36. **Emre Eryılmaz** - Ses
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü

37. **Esra Uysal** - Tesadüfler
38. **İsmail Şahin** - Sıfır Şiddet
39. **Burak Fedakâr** - Sonsuzluk Direnişi
40. **Arda Tipi** - Ateşin Çocukları
41. **Sezai Özden** - Sonat

Çok Yakında!

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2020 için, Eylül 2019 da başlattığımız katılım süresini tamamlamış bulunuyoruz.

Gönderdikleri öyküleri, belli sebeplerden ötürü seçkiye dâhil edemesek bile, bir sonraki seçkiye katılabileceklerinin sinyallerini veren pek çok katılımcı olduğunu görmek/bilmek bizi gerçekten çok mutlu etti. Hepsi çok kıymetli zamanlarını ayırarak birbirinden güzel öykülerle, farklı evrenleri önümüze serdiler. Hepsine, ilgileri için ayrı ayrı teşekkür ediyoruz.

Bu yıl da katılım yüksek oldu.

Tam olarak 72 öykü tarafımıza ulaştı. Geçen yıl olduğu gibi 1 öykü katılım şartlarını sağlayamadığı için değerlendirme aşamasına giremedi. Başka iki öykü ise yıllar önce başka bir platformda yayınlanmış olduğu için değerlendirmeye alınmadı.

Öyküler yine yedi kişilik ekibimiz tarafından defalarca okunarak ve üzerinde tartışarak değerlendirildi.

Seçkiye katılabilecek öyküleri değerlendirirken;

Öncelikle anlatım diline, dil bilgisine, argo sınırlarını aşarak rahatsız edici derecede -küfür, hakaret- barındırmadığına, öykünün olay örgülerinin kendi içinde çelişmemesine, bilimkurgu olup olmadığına, alenen herhangi bir siyasi oluşum lehine veya aleyhine ifadeler olup olmadığına ve mantık hataları olup olmadığına bakılarak değerlendirildi.

Geçen yıldan farklı olarak dilbilgisi ve imla hatalarına bu yıl daha özenli ve dikkatli yaklaşacağımızı ilanda da belirtmiştik. Çoğu öykü bu sebeplerden ötürü değerlendirmeden geçemedi.

Ve tüm bu süreçten sonra 2020 Seçkisine girmeye hak kazanan 28 öykünün yanında, Kenan Böğürcü'nün Kolordu isimli çizgi öyküsü, yayın ekibimizin kaleme aldığı 4 öykü ve bir çizgi öykü, düzenlenen son iki yarışmada ilk üçe giren 7 öykü ve YBKY 8. Kısa Öykü Yarışmasında Jüri Özel Ödülü alan Azra Ulukaya'nın Vicdan isimli öyküsü ile birlikte toplamda 42 öykü listedeki yerini aldı.

Önümüzdeki yıl seçkiye bir yıl ara verme kararı aldık. Hem insanlar biraz dinlensin hem de öykülerimiz biriksin istedik. Yani; bu yıl öykü seçkisini çıkardıktan sonra 2021'in eylül ayına kadar yarışmalara devam edeceğiz. Bu, bir yandan da 2022 Seçkisine girecek öyküler için de hazırlık olacak.

Bildiğiniz gibi kitabın gelirini Özgen Berkol Doğan Bilimkurgu Kütüphanesi'ne bağışlıyoruz. YBKY 2018 Bilimkurgu Öykü Seçkisi'nin gelirini geçtiğimiz aylarda kütüphaneye aktardık. 2019 Seçkisinin de telifi bize ulaştığında aynı şekilde kütüphanenin hesabına aktaracağız. 2020 Öykü Seçkisi'nin de telifi de aynı şekilde değerlendirilecek. Bu yüzden geçmiş yıllarda olduğu gibi katılımcılardan feragat belgesi isteyeceğiz.

Bilimkurgu edebiyatı literatürüne, bu listeyle adını yazdıran yazarlarımızı tekrar tebrik ediyor, çabaları ve bilimkurguya destekleri için tekrar tekrar teşekkür ediyoruz.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2020' ye Katılan Yazarlar ve Öyküleri

1. **Özlem Kurdoğlu -** *Matriksi Yenen Adam*
2. **Gurur Asi -** *Klon İsyanı*
3. **Selim Erdoğan -** *Kriz Geçirmez*
4. **Kubilayhan Yalçın -** *Atopya*
5. **Yüksel Yılmaz -** *Hasta*
6. **Murat K. Beşiroğlu -** *Yatağın Altındaki Şehir*
7. **Bertuğ Kodamanoğlu -** *k= -1*
8. **Kenan Böğürcü -** *Kolordu - Çizgi Öykü*
9. **Zeynep Okçu** - *Vuslat Sona Erdi*
10. **Gri Esin Akyıldız** - *Robotik Bir Dışkı*
11. **Efe Sarıtunalı** - *Ayak Sesleri*
12. **Mustafa İzmirli** - *S.U.S.*
13. **Sonat Ece Kaya -** *Sil Baştan*
14. **Bekir Sert** - *Duvarın Ötesi*
15. **Serpil Ülger** - *Bir Canavar Yaratmak*
16. **Selahattin Başboğa** - *Hayatın Matematiği*
17. **Olcay Şeker** - *Davetsiz Misafirler*
18. **Mehmet Ali Kaynak** - *Yeni Efendiler*
19. **Gökcan Şahin** - *Mavi Fil Mavi Tavşan Mavi Önlük*
20. **Ceren Altay** - *Suikastçının Şiir Defteri*
21. **Saniye Öztaş** - *İnsanlık İçin Ne Kadar Fedâkar Olabilirsin!*
22. **Onurcan Kurt** - *Gelecek Yankısı*
23. **Nurdan Atay** - *Yaşam Filizi*
24. **Burak Vargeloğlu** - *Ouroboros*
25. **Aysun Erdoğan** - *Ekin ve Nesil*
26. **Mehmet Kardaş** - *Akılsız Ev*
27. **Pınar Karaca** - *Kıpırtısız*
28. **M. Yağmur Polat** - *Otomatik Kirpi-R1*
29. **Mehmet Fatih Balkı** - *Yarım Peygamber*
30. **İsmail Turhan** - *VE-E-DE-A*
    YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
31. **Ferruh Oğuz** - *Kalabalığın Ortasında Birkaç Saat*
    YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
32. **Mustafa S. Elitok** - *Küçük Kıyamet*
    YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
33. **Eren Kasapoğlu** - *Çarpışma*
    YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
34. **Mehmet Sancar Gürci** - *Sanık 237*
    YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
35. **Tolga Eligül** - *aRİN*
    YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
36. **İsmail Çakır** - *Dünya'nın Hakimi*
    YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
37. **Azra Ulukaya** - *Vicdan*
    YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması Jüri Özel Ödülü
38. **Esra Uysal** - *En Sıcak Gün*
39. **İsmail Şahin** - *Petoburlar*
40. **Arda Tipi** - *Dea ex Machina*
41. **Burak Fedâkar** - *Sonsuzluk Aşkı*
42. **Sezai Özden** - *Böcek Tarlaları*
    Çizgi Öykü

kitapla
muhabbet
/kitaplamuhabbet

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor
BİLİMKURGU
Öykü Seçkisi
2020
Gülten Dayıoğlu'na ithafen
oluşturulan bu eserdeki öyküler
42 yazar tarafından özel olarak yazılmıştır.
40 KİTAP

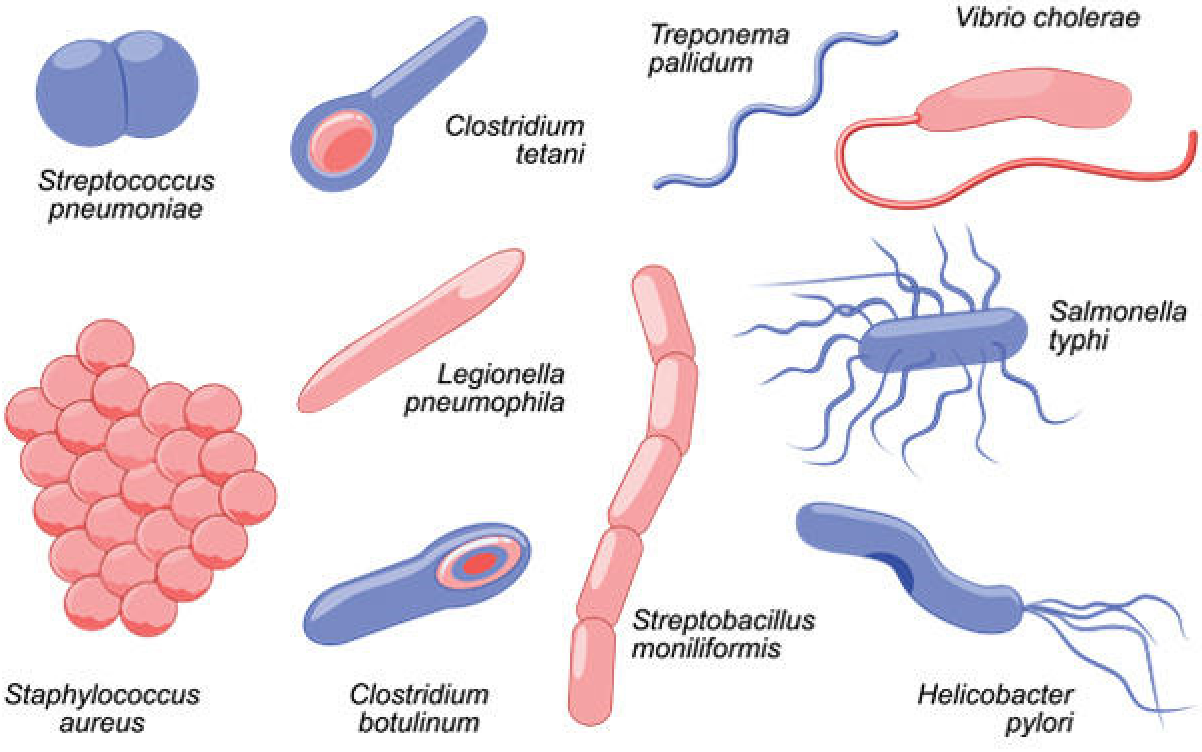
Çok yakında!

Çeviri

Arda Tipi

Mikroorganizmalar

Önceki sayılarımızda virüsler hakkında kapsamlı bilgiler edinmiştik. Bu sayımızda da bilgimizi diğer mikro organizmalar, nam-ı diğer 'Mikroplar'ı inceleyerek genişletelim.

BAKTERİ

Bakteriler tek hücreli mikro organizmalardır. Çekirdek veya membrana bağlı organelleri olmadığından hücre yapıları diğer organizmalardan daha basittir. Bunun yerine genetik bilgiyi içeren kontrol merkezleri tek bir DNA döngüsünde bulunur. Bazı bakteriler, plazmid adı verilen fazladan bir genetik materyal çemberine sahiptirler. Plazmid genellikle bakteriye diğer bakterilere göre bir miktar avantaj sağlayan genler içerir. Örneğin, bakteriyi belirli bir antibiyotiğe dirençli hale getiren bir gen içerebilir.

Bakteriler temel şekillerine göre beş gruba ayrılır: küresel (koklar), çubuk (basiller), spiral (spirilla), virgül (vibrios) veya tirbuşon (spirochaetes). Tek hücreler halinde, çiftler, zincirler veya kümeler halinde bulunabilirler.

Bakteriler Dünya üzerindeki her tür habitatta bulunurlar: toprak, kaya, okyanuslar ve hatta kutup karları. Bazıları insanlar da dâhil olmak üzere bitkiler ve hayvanlar gibi diğer organizmaların içinde ya da üzerinde yaşar. İnsan vücudunda insan hücrelerinin yaklaşık 10 katı kadar bakteri hücresi vardır. Bu bakteri hücrelerinin birçoğu sindirim sistemini kaplar. Bazı bakteriler toprakta veya besin maddelerinin döngüsünde önemli bir rol oynadıkları ölü bitki maddelerinde yaşarlar. Bazı türler gıdaların bozulmasına ve ürün hasarına neden olurken, diğerleri yoğurt ve soya sosu gibi fermente gıdaların üretiminde inanılmaz derecede yarar sağlarlar. Nispeten az sayıda bakteri, hayvanlarda ve bitkilerde hastalığa neden olan parazitler veya patojenleri oluştururlar.

Bakteriler nasıl çoğalır?

Bakteriler ikili fizyon yani bölünme ile çoğalır. Bu süreçte, tek bir hücre olan bakteri, iki özdeş yavru hücreye bölünür. İkili fizyon, bakterinin DNA'sı ikiye (kopyalara) bölündüğünde başlar. Bakteriyel hücre daha sonra uzar ve her biri ana hücreye özdeş DNA içeren iki yavru hücreye ayrılır. Her yavru hücre, ana hücrenin bir klonudur.

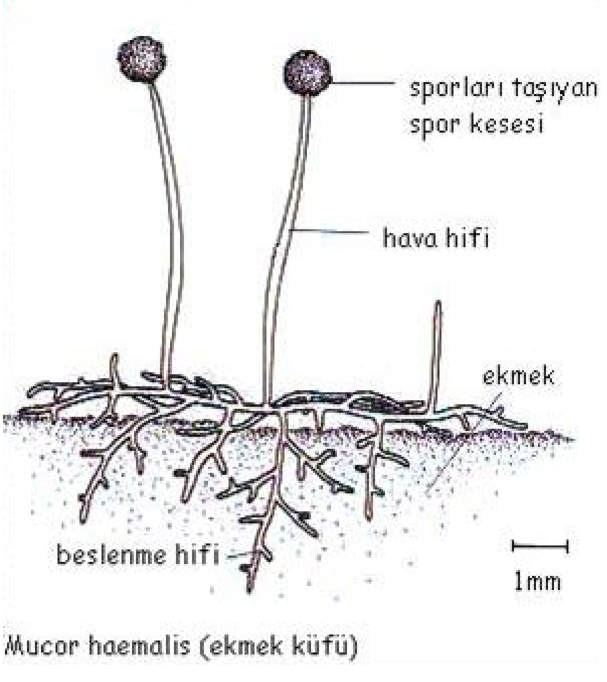
Sıcaklık ve besin gibi koşullar uygun olduğunda, Escherichia Coli gibi bazı bakteriler her 20 dakikada bir bölünebilir. Bu, sadece yedi saat içinde bir bakterinin 2.097.152 yeni bakteri üretebileceği anlamına gelir. Bir saat daha sonra bakteri sayısı muazzam bir artışa dönüşecek ve 16.777.216 rakamına ulaşacaktır. Bu yüzden patojenik mikroplar vücudumuzu istila ettiğinde hızlı bir şekilde hastalanırız.

Hayatta kalma mekanizması

Bazı bakteriler endospor oluşturabilir. Bunlar ısı, UV radyasyonu ve dezenfektanlar gibi düşmanca fiziksel ve kimyasal koşullara karşı son derece dirençli hareketsiz yapılardır. Bu onları yok etmeyi çok zorlaştırır. Endospor üreten birçok bakteri kötü patojenlerdir. Örnek olarak, şarbon hastalığının nedeni olan Bacillus Anthracis bunlardan biridir.

MANTAR

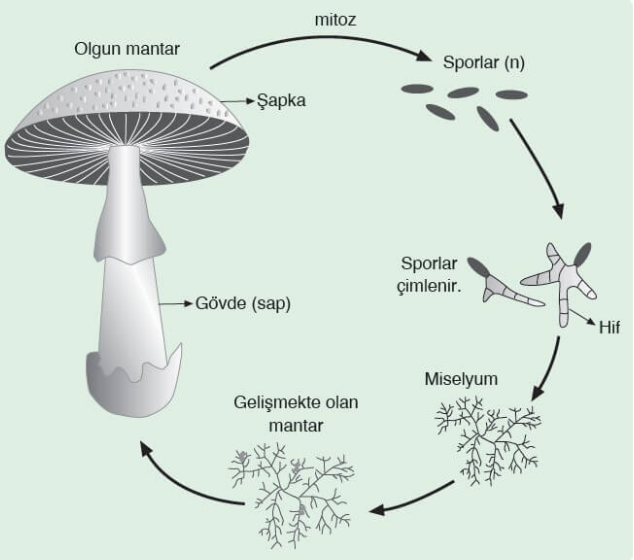
Mantarlar tek hücreli veya çok karmaşık çok hücreli organizmalar olabilir. Hemen hemen her habitatta bulunurlar ancak çoğu karada, deniz veya tatlı su yerine toprakta veya bitkisel maddelerde yaşarlar. Ayrıştırıcılar (çürütücüler) olarak adlandırılan bir grup, toprakta veya ölü bitki maddesinde büyür ve karbon ve diğer elementlerin döngüsünde önemli bir rol oynarlar. Bazıları küf, pas, kabuk veya pamuk gibi hastalıklara neden olan bitkilerin parazitleridir. Ekinlerde mantar

hastalıkları çiftçi için önemli parasal kayıplara yol açabilir. Çok az sayıda mantar hayvanlarda hastalıklara neden olur. İnsanlarda bunlar sporcu ayağı, saçkıran ve pamukçuk gibi cilt hastalıklarını içerir.

Mantar çeşitleri

Mantarlar yaşam döngülerine, meyve veren vücutlarının varlığına veya yapısına ve ürettikleri sporların (üreme veya dağıtım hücrelerinin) düzenlenmesi ve türüne göre alt gruplara ayrılır.

Üç ana mantar grubu şunlardır:

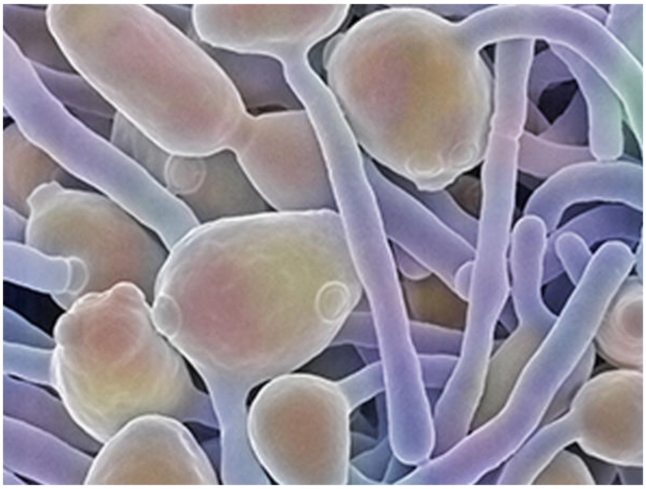
Makroskopik filamentli mantarlar

Büyük meyve veren gövdeler oluştururlar. Bu türde mantar dediğimiz sadece meyveli cisim olarak da bilinen yer üstünde gördüğümüz bir parçasıdır.

Büyük maya, tomurcuk izleri ve psödohipo

İnsan derisinde, üst solunum, beslenme yolları ve dişi genital kanallarında yaygın olarak görülen maya benzeri bir mantardır. Bu mantar, maya ve hiphal aşamaları ile dimorfik (2 biçimli) bir yaşam döngüsüne sahiptir. Maya, hif (iplikçikler) ve psödohifler üretir. Psödohifler apikal veya lateral tomurcuklanma ile maya hücrelerine yol açabilir. Pamukçuk (ağız ve vajina enfeksiyonu) ve vulvo-vajinit içeren 'kandidiyazis'e neden olur.

Tek hücreli mikroskopik mayalar

Candida Albicans maya ve hifler, renkli tarama elektron mikrografisi

Çok hücreli filamentli kalıplar

Kalıplar çok ince ipliklerden (hifler) oluşur. Bunlar uçta büyür ve uzunlukları boyunca art arda bölünerek uzun ve dallanan zincirler oluştururlar. Hifler, miselyum adı verilen bir iplik ağı oluşturana kadar büyümeye ve iç içe geçmeye devam eder. Sindirim enzimleri hifal uçtan salgılanır. Bu enzimler, toprakta bulunan organik maddeyi mantar tarafından gıda olarak kullanılan çok daha küçük moleküllere ayırır.

Hifal dallarından bazıları havaya doğru büyür ve bu dallarda sporlar oluşur. Sporlar, kuruma ve yüksek sıcaklıklar gibi zorlu çevre koşullarından koruyan koruyucu bir kaplamaya sahip özel yapılardır. O kadar küçüktürler ki 500 - 1000 adet kadarı bir toplu iğne başına sığabilir.

Sporlar, mantarın çoğalmasını sağladığından tohumlara benzer. Rüzgâr, yağmur veya böcekler sporları yayar. Sonunda yeni habitatlara inerler ve koşullar doğruysa büyümeye ve yeni hifler üretmeye başlarlar. Mantarlar hareket edemediğinden, daha az rakip organizmanın bulunduğu yeni bir ortam bulmak için sporları kullanırlar.

Makroskopik lifli mantarlar

Makroskopik filamentli mantarlar da yerin altında miselyum üreterek büyürler. Küflerden farklıdırlar, çünkü sporları tutan görünür meyve gövdeleri (genellikle mantar veya mantarlar olarak bilinir) üretirler. Meyve veren gövde, mantar yapısının, örneğin kapak ve sapın farklı kısımlarını üretmek için bölünen sıkıca paketlenmiş hiflerden oluşur. Kapağın altındaki solungaçlar sporlarla kaplıdır ve 10 cm çapında bir kapak saatte 100 milyon spor üretebilir.

Mayalar

Mayalar, kırmızı kan hücreleriyle aynı boyutta olan küçük, limon şeklinde tek hücrelilerdir. Orijinal ana hücreden bir yavru hücre tomurcuklandırarak çoğalırlar. Tomurcukların kırıldığı maya hücresinin yüzeyinde yara izleri görülebilir. Saccharomyces gibi mayalar ekmek üretiminde ve mayalamada önemli rol oynarlar. Mayalar ayrıca, örneğin kanser araştırmalarında, genetik çalışmalar için en yaygın kullanılan model organizmalardan biridir. Candida gibi diğer maya türleri fırsatçı patojenlerdir ve sağlıklı bir bağışıklık sistemine sahip olmayan bireylerde enfeksiyonlara neden olurlar.

PROTOZOA

Protozoonlar (Yunanca 'ön-canlılar' demektir) tek hücreli organizmalardır. Şekil değiştirebilen bir Amip'ten sabit şekilli ve karmaşık yapılı Paramecium'a kadar çok farklı şekil ve boyutlarda mevcutturlar. Tatlı

Stentor protozoonları

su, deniz ortamları ve toprak dâhil olmak üzere çok çeşitli nemli habitatlarda yaşarlar.

Bazıları parazitiktir, yani hastalığa neden oldukları insanlar da dâhil olmak üzere diğer bitki ve hayvanların bünyelerinde yaşarlar. Örneğin Plazmodyum sıtma hastalığına neden olur.

Hareketlidirler:

Kirpikler - Organizmanın dışını kaplayan küçük saç benzeri yapılar. Esnek kürekler gibi düzenli ve sürekli şekilde devingenler.

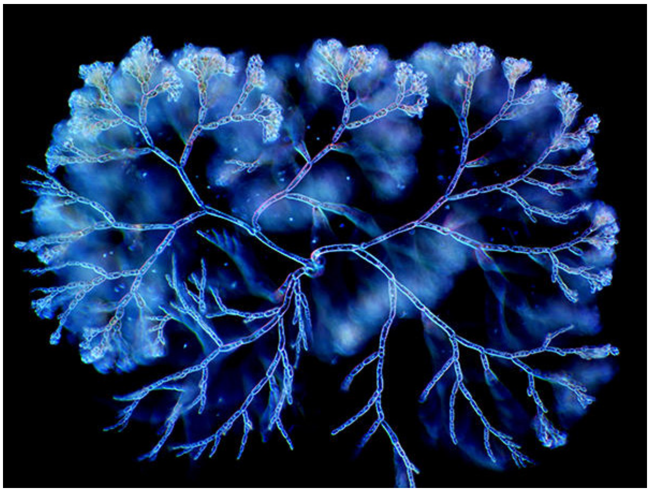
Flagella - Hücre yüzeyinden uzanan uzun iplik benzeri yapılar. Flagella (kamçıcık), organizmayı kamçı benzeri hareketle içinde bulunduğu ortamda dalgalanma yaratarak hareket ettirir.

Amoeboid hareketi - Organizma, hücrenin vücudundan akan sitoplazma ile doldurulan geçici çıkıntılar olan psödopodi'leri (yalancı bacak) dışarı uzatarak hareket eder.

Stentor, trompet 'huni'nin ağzının etrafında bir silis halkası olan trompet şeklinde bir protozoandır. Kirpikler, küçük kabuklular gibi, bakterileri ve avları bu açıklığa ve sindirim sistemine indirir.

ALG

Algler (Yosun), Chlamydomonas gibi tek hücreli veya Spirogyra gibi zincirlerde bir araya getirilmiş ya da Rhodymenia (kırmızı deniz yosunu) gibi birçok

Batrachospermum kırmızı algler

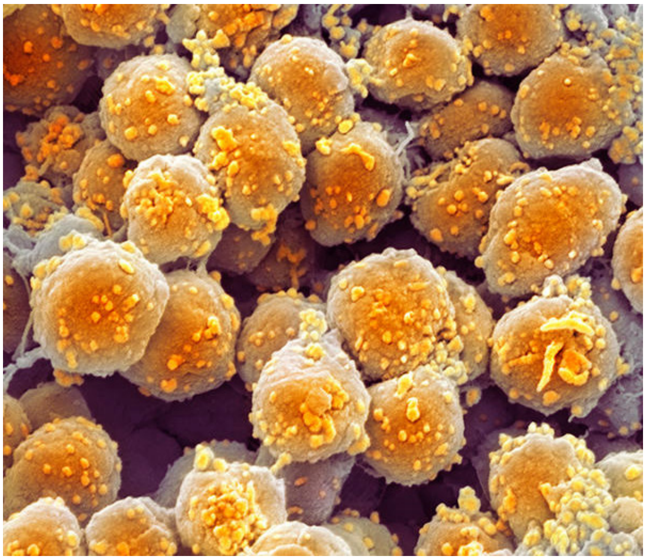
hücreden oluşmuş organizmalardır. Çoğu alg serbest yüzenler (planktonik) olarak veya tabana tutunmuş biçimde bulunabilecekleri tatlısu ya da deniz suyunda yaşarlar. Bazı algler yeterli nem olduğu sürece kayalar, toprak veya bitki örtüsü üzerinde yetişebilir. Birkaç alg, likenler oluşturmak için mantarlarla çok yakın ortaklıklar kurar. En alışılmadık alg habitatları Güney Amerika tembel hayvanının ve kutup ayılarının tüyleridir.

Tüm algler, 'klorofil a' (b, c ve / veya d gibi başka klorofil türleri de mevcut olabilir) adı verilen bir pigment içerir ve böylelikle fotosentez yoluyla kendi besinlerini üretirler. Klorofil kloroplastlarda bulunur ve alglere yeşil görünümünü verir. Bununla birlikte, bazı algler kahverengi, sarı veya kırmızı görünürler, çünkü klorofillere ek olarak yeşil rengi kamufle eden yan pigmentleri vardır.

Denizlerin fitoplanktonları(enerji için fotosentez yapabilen planktonlar) içerisinde yüzen bir tür alg olan 'diyatom'lar bulunur. Bunların hücre duvarları silika adı verilen sert bir madde içerir. Diyatomlar öldüğünde deniz tabanına çökerler. Yumuşak kısımları bozulur ve silika hücre duvarları kalır. Zamanla deniz suyunun basıncı silikayı birlikte iterek büyük bir tabaka oluşturur. Bu silika deniz tabanından çıkarılır, ezilir ve diş macunu gibi aşındırıcı ve cilalarda kullanılır.

ARKEA

Arkea küresel, çubuk, spiral, loblu, dikdörtgen veya düzensiz olabilir. Tuzlu havuzlarda yaşayan alışılmadık düz, kare şeklinde bir tür de keşfedildi. Bazıları tekli

Arkealar

hücreler olarak bulunurken bazıları filaman veya kümeler oluşturur. 1970'lere kadar bu mikrop grubu bakteri olarak sınıflandırıldı.

Arkealar, bakterilere benzeyen, ancak evrimsel olarak farklı olan bir grup mikroorganizmadır.

Birçok arkanın aşırı koşullu ortamlarda, örneğin

yüksek basınçlarda, tuz konsantrasyonlarında veya sıcaklıklarda yaşadığı bulunmuştur. Bu tür organizmalara 'Ekstremofil' denir. Hücre duvarları yapı bakımından bakterilerden farklıdır ve aşırı koşullarda daha kararlı olduğu düşünülür. Bu bazı arkeaların Dünya'daki en düşmanca ortamlarda nasıl yaşayabildiğini açıklamamıza yardımcı olur.

Arkea habitatlarının örnekleri, ABD'deki Yellow Stone Park'ta bulunanlar gibi kaynar kaplıcalar ve gayzerler ve yılın çoğu boyunca donmuş kalan Arktik ve Antarktika okyanusları gibi buzlardır.

PRİON

Prion, beyindeki normal, sağlıklı proteinlerin anormal olarak bükülmesini tetikleyerek hayvanlarda ve insanlarda hastalığa neden olan ayrı bir protein türüdür.

Deli Dana" hastalıklı beyinde Prionlar. BSE (Sığır Süngerimsi Ensefalopati) veya "Deli Dana" hastalığı ile enfekte olmuş bir ineğin beynindeki prion fibrillerinin renkli transmisyon elektron mikrografı (TEM).

Prionların etki tarzı, herhangi bir genetik materyalden yoksun proteinler oldukları için bakteri ve virüslerinkinden çok farklıdır. Yanlış bükülümlü bir prion sağlıklı bir kişinin bünyesine girdiğinde - potansiyel olarak enfekte olmuş yiyeceklerin tüketilmesiyle - doğru bükülümlü proteinleri hastalıkla ilişkili forma dönüştürür. Bilim insanları bunun ne şekilde gerçekleştiğini henüz tam olarak çözümleyememişlerdir.

"Deli Dana" hastalıklı beyinde Prionlar. BSE (Sığır Süngerimsi Ensefalopati) veya "Deli Dana" hastalığı ile enfekte olmuş bir ineğin beynindeki prion fibrillerinin renkli transmisyon elektron mikrografı (TEM).

Prionlar, prion proteinlerinden oluşan virüs benzeri organizmalardır. Bu uzatılmış fibrillerin (yeşil) enfeksiyöz prionu oluşturan proteinin kümeleri olduğu düşünülmektedir. Prionlar sinir hücrelerine saldırarak nörodejeneratif beyin hastalıklarına sebep olurlar. "Deli inek" belirtileri arasında 'camlanmış' gözler ve kontrol edilemeyen vücut titremeleri bulunur. Prionlar sığırlarda BSE; koyun ve keçilerde 'Scrapie'; insanlarda da 'Creutzfeldt-Jakob' hastalıklarına sebep olurlar.

Kaynakça

1- © ttsz / iStock

2- © gaetan stoffel / iStock

3- fenokulu.net

4- t.ogren-sen.com

5- © Dennis Kunkel Mikroskopi

6- © Frank Fox / Bilim Fotoğraf Kütüphanesi

7- © Marek Mis / Bilim Fotoğraf Kütüphanesi

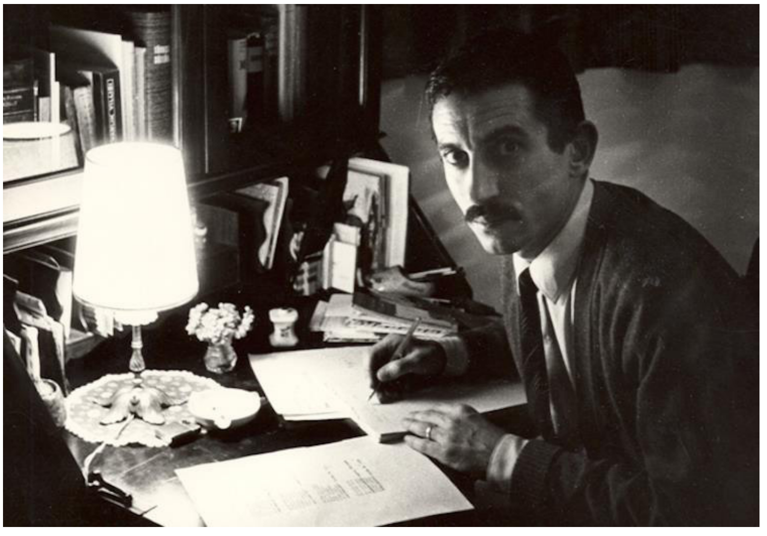
8- © Steve Gschmeissner / Bilim Fotoğraf Kütüphanesi

9- © VLA / Bilim Fotoğraf Kütüphanesi

Genel

Bilimkurgu Sözcüğünü Türkçeye Kazandıran Kişi

ORHAN DURU

(d. 18 Aralık 1933, İstanbul - ö. 25 Ocak 2009 İstanbul), Türk yazar ve gazeteci.

Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi'nden mezun oldu. Mezuniyetten sonra bir süre aynı fakültede, asistan olarak görev yaptı. 27 Mayıs 1960 askerî darbesinin ardından kurulan askerî yönetiminin Ekim 1960'ta üniversitelerden ihraç ettiği 147 öğretim üyesinden biridir. Bir süre veterinerlik yaptı. Yazılarını ilk olarak Mavi dergisinde yayımladı. Gazeteciliği kendine meslek olarak seçti. Ulus, Cumhuriyet, Milliyet, Güneş ve Hürriyet gazetelerinde çalıştı. En son Interstar TV'de haber müdürlüğü yaptı. Bu görevden sonra, yazarlık yapmaya devam etti. Yazar ve çevirmen Sezer Duru'nun eşidir. Bir süredir tedavi gördüğü Surp Agop Hastanesi'nde 25 Ocak 2009 saat 02.30'da vefat etti. Orhan Duru ayrıca İngilizce science-fiction sözünü Türkçeye bilim-kurgu olarak tercüme eden, kullanan ve bu sözcüğü Türkçeye kazandıran kişidir. Bu kullanım daha sonra Türk Dil Kurumu tarafından resmîleştirilmiştir.

Orhan Duru'nun Eserleri

Bırakılmış Biri (1959),
Denge Uzmanı (1962),
Ağır İşçiler (1974),
Yoksullar Geliyor (1982),
Şişe (1989),
Bir Büyülü Ortamda (1991),
Kısas-ı Enbiya (1979),
Kıyı Kıyı Kent Kent (1977),
Hormonlu Kafalar (1992),
İstanbulin (1995),
Küp (2008),
Amerikan Gizli Belgeleriyle Türkiye'nin Kurtuluş Yılları
Düşümde ve Dışımda
Yeni ve Sert Öyküler
Fırtına
Tango Geceleri
Sarmal - Toplu Öyküler
O Pera'daki Hayalet
Kazı
Durgun ve İşsiz

Çeviri-Uyarlama

O Pera'daki Hayalet (1996)
Sierra Madre'nin Hazineleri (B. Traven'den),
Gizli Tarih (Prokopius'tan),
Çağdaş Fizikte Doğa (Werner Heisenberg'den)
Durdurun Dünyayı İnecek Var (1968 - Antony Newley ve Leslie Bricuss'tan),
Sınırdaki Ev (1970 - Slawomir Mrozek'ten),
Üzbik Baba (1990 - Alfred Jarry'nin Kral Übü'sünden)

(Alıntı, Vikipedi)

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR®
Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
HAZIRAN 2020 SAYI 38
Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm 12
KENAN BÖĞÜRCÜ
Dünyada ve Türkiye'de Ütopya ve Distopya Çalışmaları
DR. EMRAH ATASOY
Çay Koyun, Yeniden Başlıyoruz!
TÜRKHAN BOZKURT
Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu: Organism
M. YAĞMUR POLAT
Örtülü Giz
EZGİ ÖZBEK
8. YBKY Kısa Öykü Yarışması
Tek Celse
NUR RÜYA ÖZCAN
8. YBKY Kısa Öykü Yarışması
GÖK KIZ 1 YAŞINDA
Roman
Son İnsan
Bölüm 27
GÜRHAN ÖZTÜRK
Kapının İncisi
İkinci Kitap- Bölüm-5
AYSUN ERDOĞAN
Retrovirüsler
ELİF KUT
Virüs Nedir?
ARDA TİPİ
İnsan Zihninin Retrovirüslerdeki Kökleri
ARDA TİPİ
Kitap İncelemesi
Oira Efsanesi
Burak Ateş
Burak G. Hazır
İSMAİL ŞAHİN
Kısa Öykü
Geleceğin Hediyesi
BURAK VARGELOĞLU
Büyük Gün
İSKENDER ADA
Upala
YEŞİM ŞAHİN
Kırmızı Pelerinli Kız
MURAT K. BEŞİROĞLU

Kayıp Dünya İncelemeleri
Müge İnce

www.kayipdunya.com

James Tiptree Jr.

Bir Kadının Ardındaki Erkek

1968 yılında *"Analog Science Fiction"* dergisinde "Birth of a Salesman" adındaki ilk öyküsü yayımlanır James Tiptree Jr.'ın. Ama asıl patlamasını *"The Last Flight of Dr. Ain"* hikayesi ile yapar. Dünyaya aşık olan bir bilimadamının dünyanın yaşaması için tüm insanları yok edişini konu alır. Bu öyküsü ile Nebula'ya aday gösterilir. Kimseye benzemeyen bir üslubu vardır. Fakat ününün arttığı bu süreç sırasında kimse onunla tanışamaz. Yazışmalarını

bir posta adresi üzerinden yapmaktadır. Kendisiyle ilgili soruların çok azına cevap verir.

Çocukluğunda Afrika'ya seyahat ettiğini, annesinin doğa bilimci ve yazar olduğunu ve kendi asker kökenini paylaşır. Bu sırada bilim kurgu camiasında merak büyümektedir. Kimdir aslında bu kişi? Bazıları onun devlet görevlisi ya da gizli ajan olduğunu iddia eder, bazıları ise J.D. Salinger veya Henry Kissinger olduğuna inanır.

1975 yılında Robert Silverberg Tiptree'nin kısa hikayelerinden oluşan kitabına yazdığı giriş yazısında şöyle demiştir;

"Tiptree'nin kadın olduğu öne sürülüyor, ki benim saçma bulduğum bir teori bu, çünkü bana göre onun yazılarında kaçınılmaz derecede erkeksi bir hava var. Ne Jane Austen romanlarının bir erkek tarafından, ne de Ernest Hemingway hikayelerinin bir kadın tarafından yazılabileceğini düşünüyorum. Aynı sebepten James Tiptree hikayelerinin yazarının da erkek olduğuna inanıyorum."

1976 yılında Tiptree'nin altmış bir yaşında Virjinya'da yaşayan bir kadın olan Alice Sheldon olduğu ortaya çıkar.

Afrika Macerası

Alice 24 Ağustos 1915'te Chicago'da doğar. Annesi başarılı bir yazar olan Mary Hastings Bradley'dir. Babası eski bir taksidermi uzmanı ve doğa meraklısıdır. Babası Amerikan Doğa Tarihi müzeisi için yeni bir sergi hazırlamak amacıyla Kongo'ya gitmeye karar verir. Etraftakilerin itirazına rağmen annesi Alice'i el değmemiş Afrika'yı saf çocuk gözleri ile görmesi için yanında götürür. Güzelliklerin yanında çarmıha gerilen yerlileri ve üzerlerinde gezen sinek ve kurtları, öldürülen gorilleri ve aslanları, ve Amerika'ya geri götürmek için formaldehit içinde yatağının altında bekletilen yavru gorili de görür Alice. İlk seyahatini altı ikincisini ise dokuz yaşında gerçekleştirir. On beş yaşındaki son seferinde ise ailesi ile birlikte çölün ortasında ölüme terk edilmekten zor kurtulur.

Alice'in kafası bir anlamda hep ölümle doludur. Ergenliğinde bileklerini keser, yatılı okuldayken tren raylarında bir trenin çarpmasını bekleyerek dolaşır…

İlk Evliliği

Sosyeteye tanıtılma partisinde tanıştığı Bill Davey ile kaçar ve evlenir. Korkunç bir evlilik yaşar. Alice aslında kadınlara ilgi duymaktadır. Bu ilgi de zaten kötü olan evililiğinin daha da kötüye gitmesine yol açar. Kocası ile birlikte uyuşturucu ilaç kullanırlar, cinsel hayatları yok gibidir, 6 yıl böyle geçer. İlk eşi için,

"Sarhoş ve kızgınken size silah doğrultan birisi edebiyat zevkine rağmen koca kumaşından yapılmamıştır." demiştir.

İlk evliliği sırasında yaptırdığı kürtaj sebebiyle çocuk sahibi olamaz. Bu evliliği süresince ressamlık ve sanat eleştirmenliği ile hayatını sürdürür.

Ordu ve İkinci Evliliği

Boşandıktan sonra soluğu askeriyede alır. İkinci Dünya Savaşı sırasında cephe gerisinde

Alice and Huntington Sheldon, January 1946

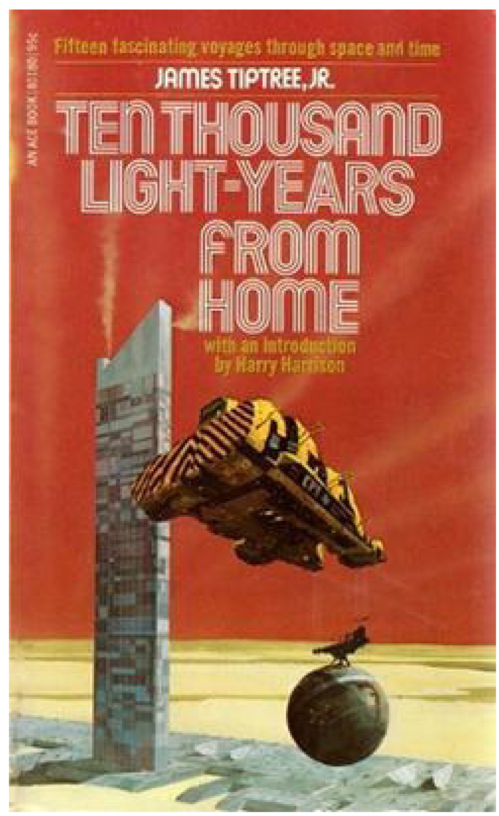
görevlendirilir. Sert tavırları ve disiplini ile hızlıca yükselir. Burada ikinci eşi Huntington Denton "Ting" Sheldon ile tanışır. Ting ile sosyal olarak uyumlu olsalar da Alice'in ilk evliliğinde yaşadığı cinsel problemler devam etmektedir. Savaş bitince ordudan ayrılırlar. Bir müddet bir kuluçka çiftliği işlettikten sonra birlikte CIA'de çalışmaya başlarlar.

Bilim Kurguya Başlangıç

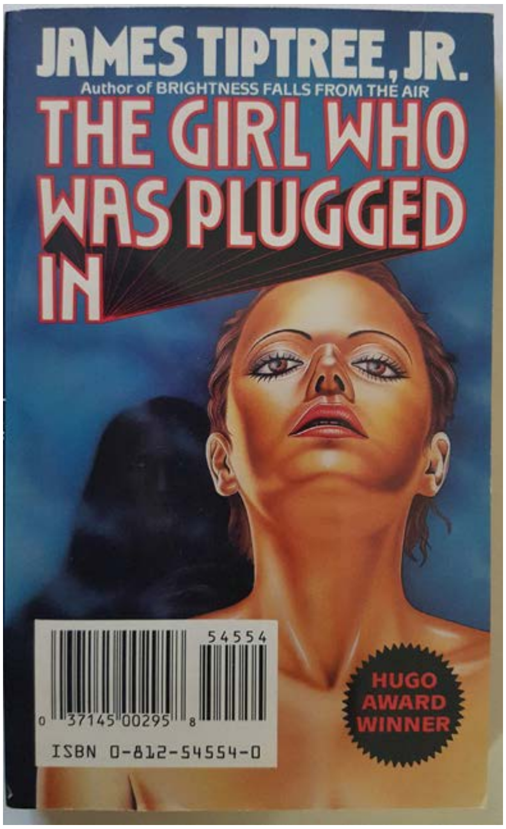
Alice 1957 yılında CIA'i de bırakır ve akademik kariyere atılır. 1967 yılında deneysel psikoloji alanındaki doktora tezini tamamlar. Gençken okuduğu Weird Tales'dekine benzer pulp stilinde bilim kurgu hikayeleri yazmaya başlar. Doktorasının ciddiyetinden uzaklaşmayı sağlamaktır asıl amacı. Hikayelerini yayımlatır, ancak akademik kariyerini korumak için takma bir isim tercih eder.

Takma ismini bir gün markette gördüğü bir reçel markasından (Tiptree Reçelleri) alır. "Jr" kısmını ise eşi Ting eklemesini ister. Erkek ismi seçmesini ise;

"Erkek ismi iyi bir kamuflaj gibi görünüyordu. Bir erkeğin fark edilmeden yazması daha kolaymış gibi hissetmiştim. Hayatımda, her şeyi ilk yapan kadın olma deneyimini çok fazla yaşamıştım." diyerek açıklamıştır.

Ten Thousand Light-Years from Home Alice - 1973

The Girl Who Was Plugged In - 1973

Aslında fark edilmeden yazmak isteyen Tiptree, özgünlüğü sebebiyle fazlasıyla tanınan bir isim haline gelir. Yavaş yavaş birçok yazar ile mektuplar aracılığıyla bağlantıya geçer. Bu yazarlar arasında Philip K. Dick, ki kendisine ortak bir çalışma yapmayı önermiştir, Harlan Ellison ve Craig K. Strete de bulunmaktadır.

Tiptree'nin iki yazarla olan mektuplaşmaları çok daha dikkat çekicidir. Le Guin'e ilk mektubunu 1971 yılında *Rüyanın Öte Yakası / The Lathe of Heaven* (Metis Yayınları) kitabını okuduktan sonra gönderir. Yazışmaları biraz flörtöz ama çoğu zaman ciddidir. Le Guin onunla yapılan röportajda Tiptree'nin büyüleyici bir karakteri, iyi bir espri anlayışı, parlak bir zekası olduğunu ve onunla yazışmanın çok keyifli olduğunu söylemiştir. Le Guin onun kadın olabileceğinden *"Love is the Plan The Plan Is Death"* hikayesi ile ilk Nebula ödülünü kazandığında verdiği tepki üzerine şüphelendiğini söyler. *"Bir ödülü hak etmediğini düşünen bir erkek çok olasılık dışıdır."*

Bir diğeri ise feminist yazar Joanna Russ'tur. Russ'un *Dişi Adam / The Female Man* (Ayrıntı Yayınları) kitabı bilim kurgu klasikleri arasında yer almaktadır. Yazışmaları süresince Russ, Tiptree'ye kadın yazarların edebiyat dünyasında yaşadığı sıkıntıları ve kendi lezbiyenliğini yazmaktan çekinmez. Tiptree'nin de aynı sıkıntılar sebebiyle vücud bulması ise ironiktir. Fakat Tiptree ve Russ feminizm konusunda birebir aynı görüşleri taşımamaktadır. Russ daha kızgınlık ve öfke içeren bir feminizm anlayışına yakın dururken Tiptree kadının doğası gereği vahşi olamayacağını ve böyle bir temele dayanan feminizmin çalışmayacağını düşünür.

Bunun yansımalarını da hikayelerinde görürüz. *"The Women Men Don't See"* hikayesinde bir karakter şöyle demektedir;

"Kadın hareketi ölmeye mahkumdur. Erkeklerin izin verdikleri dışında kadınların hiçbir hakkı yoktur. Erkekler daha saldırgan ve güçlüler, ve dünyayı onlar yönetiyorlar. Sıradaki kriz onların keyfini kaçırırsa her zaman olduğumuz şeye geri döneriz: Mal"

Bu karakter hikayenin devamında uzaylılarla kaçıp yaşamayı, alışkın olduğumuz erkek kahramanın korumasında yaşamaya tercih eder.

Tiptree'nin bizzat söyledikleri de kadınların geleceği ile ilgili ne kadar umutsuz olduğunu yansıtır.

“Kadın hareketi medenileşmiş erkeklerin kabulü ile sınırlıdır (Feministler) biraz.. biraz… avlanmanın geçici olarak durdurulduğu doğal hayat parkındaki güzel geyikler gibiler. Bunun gibi çok az park var ve bu sezonun ne kadar süreceğini ancak tanrı bilir!”

Cinselliğinin Yazılarındaki Etkisi

Hiçbir zaman cinsel tercihini açıkça ifade etmemiştir. Ancak, *Ölü Kuşlar / Dead Birds* isimli bir dosya tutar. Bu dosyada platonik aşık olduğu kadınlar yer alır. Alice’in cinsel tercihi konusunda kendisiyle barışamamasının etkisi direkt olarak hikayelerinde görülür. Pek çok kez okuyucunun cinsellik ve cinsiyet konusundaki kalıplaşmış görüşlerine meydan okur.

“Houston, Houston, Do You Read?” hikayesinde geleceğin dünyasına giden astronotların erkeklerin tamamen yok olduğunu ve kalan kadınların hayatlarını gayet rahat sürdürebildiklerini görmesini anlatır. 1975′ten bir romancık olan *“A Momentary Taste of Being”*de ise bir uzay keşif timinin beyinlerinin yıldızlararası sperm olacağını öğrenmelerini konu alır.

Okuyucuyu hiçbir girizgah yapmadan hikayenin ortasına atıverir. Bunu da kendisi şöyle ifade etmiştir. *“Hikayeye sondan başla, tercihen yerin 5.000 feet altında karanlık bir günde ve bunu onlara söyleme.”*

Alice Tiptree adıyla yazmaya devam ederken bir takma ad daha yaratır: *Racoona Sheldon*. Onu bilim kurgu camiasına hikayelerini desteklediği bir arkadaşı olarak tanıtır. Racoona, *“The Screwfly Solution”* hikayesi ile 1978 Nebula en iyi romancık (novelette) ödülünü kazanır.

Sırrının Ortaya Çıkışı

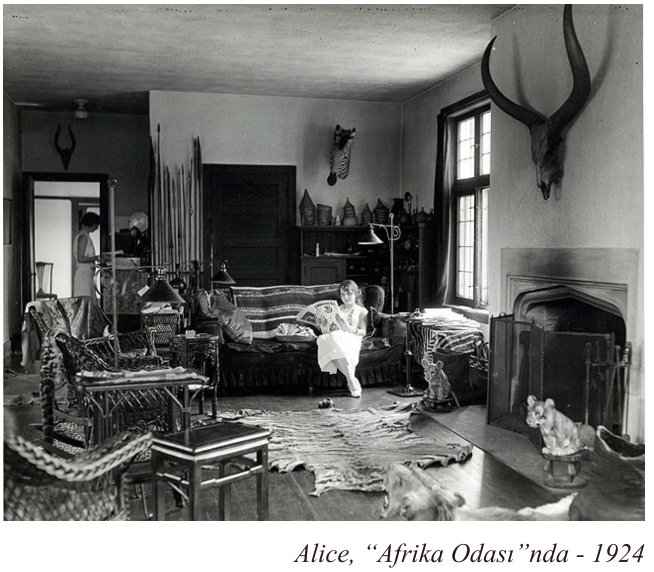
Alice’in annesi onun için bir imkansızlığın rol modeli olmuştur.

Mary Hastings Bradley
1882-1976

Mary Hastings Bradley, rehberleri ile goril avında.

Alice, “Afrika Odası”nda - 1924

Yazardır, hikayelerinden biri O. Henry ödülü almıştır, Afrika'yı keşfe çıkmıştır, avcılık yapmıştır. 1976 yılında birkaç mektubunda annesinin öldüğünü ve ne kadar üzgün olduğunu arkadaşlarıyla paylaşmış, bunun üzerine gazetelerdeki ölüm ilanlarını yakından inceleyen bazı kişiler bağlantıları kurarak Tiptree'nin aslında Alice Sheldon olduğunu ortaya çıkarmıştır.

Bununla ilgili ölümünden kısa süre önce şöyle yazmıştır; *"Gizli dünyam işgal edildi ve çekici Tiptree figürünün –birkaç kişi tarafından çekici bulunmuştu– Virjinya'daki yaşlı bir kadından başka bir şey olmadığı ortaya çıktı."*

Tiptree'nin arkasındaki gerçek insan ortaya çıktığında Alice yıkılır. Tiptree aslında Alice'in ruhunun bir parçasıdır ve bunu söküp atmak zorunda kalır. Bazıları bu olaydan sonra Alice'in eskisi kadar iyi yazamadığını iddia etmiştir.

Eşi Ting ondan on yıl daha yaşlıdır ve sağlığı gittikçe kötüleşmektedir. Alice büyük ihtimalle manikdepresiftir ve zaman ilerledikçe depresyon sebebiyle daha fazla ilaç bağımlısı olur ve sıklıkla intihardan bahsetmeye başlar. Ting ile bir intihar anlaşması yaparlar, bakıma muhtaç kaldıklarında intihar edeceklerdir. Alice 19 Mayıs 1987'de eşi uyurken onu başından vurur. Sonrasında kendi başına bir havlu sarar, yatağa eşinin yanına uzanır ve intihar eder.

1991 yılında Karen Joy Fowler ve Pat Murphy feminist bilim kurgu kongresi Wiscon'da James Tiptree Jr. Adına bir yarışmanın düzenleneceğini açıklar. Bu ödül her yıl cinsiyet anlayışını genişleten ve araştıran hikaye veya romana verilecektir. Bu ödüle sahip, geçmiş yıllarda Türkçe'ye çevrilmiş eserlerden bazılarının isimlerini aşağıda bulabilirsiniz:

Mary Doria Russell – Serçe (Sparrow)

Ursula K. Le Guin – Dünya'nın Doğum Günü'nden The Matter of Seggri hikayesi (The Birthday of the World)

Patrick Ness Umut Bıçağı (The Knife of Never Letting Go)

Dubravka Ugrešic Baba Yaga'nın Yumurtası (Baba Yaga Laid an Egg)

Caitlín R. Kiernan – Boğulan Kız (The Drowning Girl)

Eren Kasapoğlu

Değişmeyen Tek Şey

1

İnsan dediğinin ihtiyacı bitmez… Ev ihtiyaçlarını son bir kez karşılamak için, burnumu bile uzatmak istemediğim kapıdan dışarı adımımı atar atmaz pişman oldum. Mırıldanan insan gruplarından oluşan et yığını, yerde ve havada, alçak irtifada ilerleyen araçlar, mağaza reklamları, üç boyutlu panolar… Rahmetli dedem görse, şehre mi geldik derdi. Oysa şehir falan değil, tam yüz yıldır bu sözüm ona köyde yaşıyorum!

Hava serince, yani fibro-lens bu bilgiyi verdi; ama o kadar vücudun bir araya gelmesiyle oluşan ısı yüzünden terlemeye başladım. Bir telaş hedefime ulaştım. Marketin sahte serinliği, içimde gerçek bir ferahlığa yol açarken, kasanın başındaki Gregor ile göz göze geldim. "İhtiyar!" diye bağırdı, görünüşteki yaşı aşağı yukarı benim kadar olan adam. Bana ihtiyacımı soran, kibar ve güler yüzlü robotu elimin bir hareketiyle uzaklaştırıp, kasaya yollandım.

İki eski dost gibi selamlaşıp, kısaca hâl hatır sorduktan sonra konuyu Gregor açtı:

"Haber resmi kanallardan açıklandı, karar alınmış."

"Biliyorum."

"Peki ne yapacağına karar verdin mi?"

"Elbette, beni bilmez misin? İki gündür tüm resmi ve gayrı resmi evrak işlerinin peşinde koşturmaktan mekanik kalbim tekledi! Aslına bakarsan, yarın nüfus kaydım kapanıyor, öbür güne geçiş yapılacak."

Gözleri büyüdü, ciddileşti.

"Yani… Gerçekten gidiyorsun."

"Bak Gregor, neredeyse iki yüz yıldır oksijen harcayıp, artıklarımla dünyayı kirletiyorum. Risk almaktan korkacak son kişi benim." kendimi gösterdim,

"Değişmedik parça kalmadı. Bazıları birden çok kez. Şu gözümdeki lens bile altı ayda bir uzaktan bir doktorun kontrolünde, gözlerimi bakıma alıyor. Ama şurası," kafamı işaret ettim, "artık almıyor bu kadar saçmalığı, kaldıramıyor."

Gregor boynunu büktü, "Neyse, zaten direnenler de önünde sonunda mecbur bırakılacak deniyor. Seksen yaş ve üzerini temizliyorlar." Sırıttı.

"İnsan canı özel ve önemlidir düşük çene Gregoroviç. Konu çok etik alanlara kayarsa, bu iş uzar. Ama beni bunlar ilgilendirmiyor, ben gidiyorum."

Sarıldık ama ağlamadık. Vedalaştım son dönem dostumla. Alışverişten para almadı, giderayak mahcup etti beni.

2

Aynı çılgın kalabalığın içinde eve dönüş mücadelesi. Marjinal, rengârenk gençler; bir tanesi geçerken yüzüme bakıp "Biraz rahatlayacağız nihayet!" dedi. Yanındaki palyaço kılıklı ile gülüştüler. Ciddiye almayacak kadar yaşlıyım sanırım, devam ettim.

Ev huzuru bile battı o son akşam. Gerekli yerlere gerekli eşyalarımı gönderdim. Kargo robotları, insanı hayrete düşürecek kadar titiz ve hızlı çalışıyor. Kızım arayıp, gelmesini isteyip istemediğimi sordu. Yarım ağız gerek olmadığını söyledim. "Tamam, sonra konuşuruz." deyip kapattı. Yüz yıl ve üzeri çocuk-ebeveyn ilişkileri üzerine kitap yazıp ayrılsaydım keşke, dedim. İçimden.

Beynimin durmasını engelleyen hapları ağzıma atıp, erkenden yattım. Huzursuz uykumda, rüyamda hiçbir parçası değişmemiş, daha yaşlı ama daha güçlü bir versiyonumdan bir temiz dayak yedim…

3

Giriş işlemlerinin çok vakit almamasına rağmen, tam altı saattir Nüfus Planlama Teşkilatı'nda bekliyordum. Bir grup ihtiyar(!) oturuyorduk. Karşımızdaki dev ekran bir anda açılıp, bize temel bilgiler vermeye başladı.

Klasiklerle giriş yaptı: Dünya nüfusunun kontrolsüzce artması, kaynakların tükenmesi, Mars'ta yaşam planlarının (üç yüz yıl kadar) ötelenmesi ve kıtlığa doğru koşar adım giden insanlık. Bir yandan ürüyor, diğer yandan ölmüyorduk. İnatla ve ısrarla, işlevini yitirmiş bacağımızı, kolumuzu, kulağımızı, gözümüzü, ciğerimizi, böbreğimizi, kısacası beyin hariç her yerimizi yenisiyle değiştiriyorduk. Beyin için çözüm, kimyasal ilaçlarla yaşam süresini uzatmaktan geçiyordu.

Nihayetinde çözüm bulundu. Biz "ihtiyarlara" ölmemiz karşılığında "ölümsüzlük" bahşedildi!

Phenix Projesi, sanal gerçekliğin en üst seviyesini, bilincin kendisiyle harmanlamış, Amerika ve Rusya'nın yüz yıl önce ulaşmaya çalıştıkları "ölümsüzlük", İsviçre tarafından keşfedilmişti. Phenix kapalı bir uluslararası ağa sahip, içindeki sakinlerini, insan bilinci yüklenmiş avatarların oluşturduğu ve onlara çeşitli imkanlar sağlayabilen bir sanal gerçeklik programıydı. Oynayanlardan gelen mesajlara(!) göre, her anından eşsiz bir keyif alıyordunuz. Oynamak için tek ve ufacık şartsa, işlemin ölmenizi gerektirmesiydi.

Açıkçası tek bir kişinin bile kabul edeceğini düşünmezdim. İnsan bir kez doğar, bir kez ölür. Dahası ötenaziyi yeni kabul etmiş ülkeler, bir oyun uğruna harcanan canlar için ne diyeceklerdi? Bu anlamda projeyi destekleyen şey, hızla tükenen doğal kaynaklar oldu. Zamanla fikirler değişti.

Phenix'in versiyonları geliştikçe ve kullanımı arttıkça, uygulamanın dünyaya katkısı daha somut bir hale geldi. Ülkeler bir bir, önce teşvikler, bedava üyelikler getirdiler. Fakat bu sefer de oyunla ilgilenen genç, üretken nüfusu kaybetme riski doğdu. Yasaklar, yeni kurallar geldi. Phenix artık uluslararası bir kuruluş tarafından denetlenen, biz fazla yaşamışları postalamaya, dünyaya biraz nefes aldırmaya çalışan bir kamu hizmetiydi!

Aman neyse neydi. Phenix'in ne kadar güvenli olduğuna dair bölümde uyuklamaya başladım.

4

İşlemler nihayet tamamlandı, iki kişi bir odaya alındık. Yanımdaki hanımefendiyle son kez bakıştık ve yan yana sedyelere uzandık. İlaç verdiler; etkisini göstermesini beklerken, kafamı kazıdılar. Son aşamaya gelindiğinde, karşımdaki ekranda beynimin üç boyutlu hali bana sırıtırken, her şey karardı.

5

Gözlerimi açtım. Nerede olduğumu bilmiyordum ama tuhaf bir şekilde evimi andırıyordu. Beynimde bir şeyler oluyordu fakat anlayamıyordum. Anılarım daha canlıydı. Birisi uzaktan, saklandıkları tozlu raflara üflemişti sanki. Doğrulup, biraz etrafı inceledim. Ayağa kalkmak istediğimde ise içinde bulunduğum duruma karşı olan farkındalığım tamamen değişti: Hafif bir itişle adeta yatağımdan sıçradım, o ne kuvvet! İnsan boyundaki bir pirenin bacaklarına sahiptim.

Çıplaktım. Fırsatı değerlendirip, aynada kendimi iyice inceledim. Çok… abartıydı. Gergin yüz, gelişmiş kaslar, estetik. Cinsel organım karikatür gibiydi. Sevemedim kendimi, yabancıladım. Evi biraz daha inceledikten sonra dışarı çıktım.

Dışarısı… Uçsuz bucaksız, sonu olmayan bir sanal "düzen". Her yöne doğru uzanan dümdüz yollar, benimki gibi sıra sıra müstakil evler. Robotlar tarafından idare edilen çeşitli dükkânlar içerisinde ya da yollarda, sohbet ederek gezen insanlar. Burada geçerli para birimi ile alışveriş yapanlar ya da bir şeyler yiyip içen, sohbet eden, dans eden, eğlenen… Yeniden, başka bir dünyada doğmuştum!

Kent merkezi ismi verilen çeşitli noktalar, insanların sosyalleşme alanları ilan edilmişti. Evime yakın olan kent merkezinde sık sık zaman geçirerek, kısa zamanda kendime bir çevre oluşturdum. Arkadaşlarım, genelde gerçek dünyanın farklı bölgelerinde ömürlerini harcamış, yaşları benimkine yakın "gençler", kendisine ikinci şans verilen her insan evladı gibi sanal hayatı doyasıya yaşıyorlardı.

Sahte yorgunlukları bir çırpıda üzerinden atan yeni vücudumdan, bastırılamaz zihinsel açlığı nasıl eğlencelerle kapatmaya çalıştığımdan bahsetmeyeceğim. Bu, asıl durumun üstünü dantel bir örtü ile kapatmak olur.

6

Geldiğimden beri gözlemci yapıma uyacak şekilde, etrafı, değişiklikleri, yeni gelenleri takip ediyorum. Hiçbir şey değişmiyor gibi görünse de (kirliliğin bile olmadığı bir dünyada yaşıyoruz), değişimin sinsi ayak izleri her yerde. Kaldırımlarda, lokantalarda, marketlerde, yollarda…

Cani bir uğultunun anısı, kulaklarımdan girip tüm vücudumu, artık hissetmemem gereken insan sıcaklığı ile terletiyor. Her gün, ay, yıl bu sıcaklık artıyor. Kalabalık, gerçek dünyadan buraya taşınıyor. İtişmeler, bağrışmalar. Kahkahalar küfürlere, samimiyetler ketum bakışmalara dönüşüyor.

Dönüşüyoruz, yine.

YERLİ BİLİMKURGU
YÜKSELİYOR®
Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey
yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
MAYIS 2020 SAYI 37
Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm II
KENAN BÖĞÜRCÜ
Bilgisayar ve Video Oyunlarında
Bilimkurgu: Observation
M. YAĞMUR POLAT
Başlat Ready Player One Filmi
ve Sanal Gerçekliğin Geleceği Üzerine
RECEP DUMAN
Yapay Aşkın Meyvesi
M. YAĞMUR POLAT
6. YBKY Kısa Öykü Yarışması
Bir Saniye Sonra
SELAHATTİN BAŞBOĞA
6. YBKY Kısa Öykü Yarışması
Sonsuz Aşk
ÜMİT YAŞAR ÖZKAN
6. YBKY Kısa Öykü Yarışması
Muaddib
Çölün Kumlarına
Geleceği Yazan Kurtarıcı!
DUNE
BURAK FEDÂKAR
Kitap İncelemesi
Hissiz Kumpanya
Volkan Yalçın
İSMAİL ŞAHİN
Kısa Öykü
Kutsal Kase
YEŞİM ŞAHİN
Mirasa Konan Android
MURAT K. BEŞİROĞLU
Roman
Son İnsan
Bölüm 26
GÜRHAN ÖZTÜRK
Kapının İncisi
İkinci Kitap- Bölüm-4
AYSUN ERDOĞAN
Novella
İzmir Kralı
Bölüm 4
KUBİLAYHAN YALÇIN

Röportaj

Muhittin Yağmur Polat

İDEBİYAT DERGİSİ

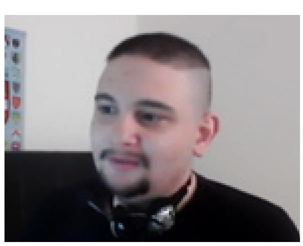
Değerli okuyucularımız,
Bu sayımızda **Hacettepe Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü Öğrencileri** tarafından çıkartılan **İdebiyat Dergisi**'nin Genel Yayın Yönetmenliği görevini paylaşan **Adem Yücel, Feride Ayar ve Nusret Şirin** ile internet üzerinden ve görüntülü olarak gerçekleştirdiğimiz röportajı sunuyoruz.
Keyifli okumalar

M. Yağmur Polat: Hoşgeldiniz, öncelikle kendimi sizlere kısaca tanıtmak istiyorum. Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi'nde Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu: Commander64 Günlükleri isimli bir yazı dizisi yazıyorum. Birkaç yayınlanmış bilimkurgu hikâyem var. Sizleri de bilimkurgu içerik yayınlayan dergilerden birisi olduğunuz için misafir etmek istedik. Sizleri tanıyarak sohbetimize başlayalım isterseniz?

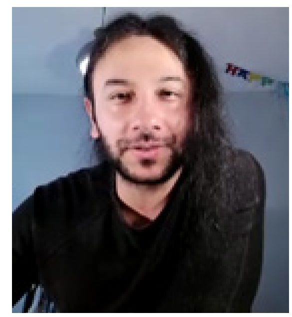
Feride Ayar:
22 yaşındayım Hacettepe Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü öğrencisiyim. Üniversiteye başladığımdan beri İdebiyat Dergisi'nde aktif rol oynuyorum. Bu yıl da arkadaşlarımla beraber genel yayın yönetmenliği görevini yapıyoruz arkadaşlarımla beraber. Bu röportaj benim için önemli bir icraat açıkçası. Bu alanda devam etmek ve editörlük yapmak istediğim için. Kendimi de böylece geliştirmiş oluyorum.

Nusret Şirin:

Ben de 22 yaşındayım. Biz zaten sınıf arkadaşıyız. İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde. Biz birinci sınıftan beri çok ilgiyle İdebiyat'a hem yazı yolluyoruz, hem de ilgileniyoruz. Ben genel yayın yönetmeni olmadan önce de dizgiyle uğraşmıştım. Şimdi de genel yayın yönetmeni olma fırsatım oldu, hem de yakında ilgilenme fırsatım oldu. Bu şekilde dergiyi daha iyi yerlere getirmeye çalışıyoruz hep beraber. Bende son sınıf öğrencisiyim. Okulum bir yıl uzadı ama bu iyi oldu, dergiyle daha fazla ilgilenebileceğim. Bu şekilde derginin daha çok dizgi ve tasarım kısmıyla ilgileniyorum. Bunun dışında da her türlü katkıyı sağlamaya çalışıyorum.

Adem Yücel:

Çıkmış bir yazarım. Senarist ve proje yöneticisi olarak çeşitli işlerde çalıştım. Bu dönem itibariyle de ikinci lisansım olan İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü'nü bitirmenin mutluluğunu yaşıyorum. Yani okul bitmiş olsa bile dergiyi bu yaz çıkartmaya devam edeceğiz. Son 4 yılda çıkan 8 sayıda editör olarak varım. Bunlar bizim ekibimizin çıkardığı sayılar.

M. Yağmur Polat: İdebiyat Dergisi nasıl başladı, amaç neydi?

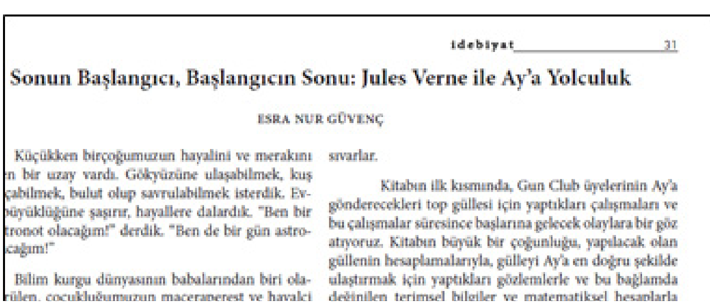
Adem Yücel: Derginin geçmişi sanki bir mitos gibi. Bir dönem çıkıyor, bir dönem ara veriliyor. Bizim sevgili bölüm başkanımız Prof. Dr. Burçin EROL uzun yıllardır Hacettepe'de. Bu süreci bize anlattı. Yani tamamen öğrencilerin yaptığı bir şey. Bu dergimizin en önemli unsuru. Dışardan çok fazla müdahale olmuyor. Hocalarda serbest bırakıyor, sadece bizi korumak adına belli yerlere müdahale edebiliyor. Onun haricinde Tamamen bizim bölümün öğrencilerinin kontrolünde, inisiyatifinde.

Feride Ayar: Aslında bildiğimiz kadarıyla bir edebiyat

bölümü olmanın getirisiyle çok uzun süren bir çalışma. Öğrencilerin genellikle ilgi duyduğu bir alan. Bizim bildiğimiz kadarıyla 2004 yılı itibariyle düzenli olarak İdebiyat Dergisi çalışması yapılıyor. Tabii yine öğrencilerin bir girişimi, her ne kadar bölüm destekli olsa da öğrencilerin çok meraklı olduğu ve çok ilgi duyduğu bir girişim. Tabii öncesinde farklı çalışmalar olmuş. Bizim baz aldığımız 2004 tarihi ve sonrası. Bir bayrak yarışı gibi öğrenciler birbirlerine devrederek kendi aramızda idare etmeye çalışıyoruz.

M. Yağmur Polat: ***Evet, İdebiyat Dergisi'ni kısaca tanıdık. Peki derginizde genellikle İngilizce ağırlıklı ama Türkçe de edebi eserler yayınlandığını biliyoruz. Sizce derginizin içerikleri Türk Edebiyatı mı yoksa İngiliz Edebiyatı mı sayılabilir?***

Adem Yücel: Ben cevap verebilirim. Biz bölümde kısa hikaye (short story) dersi aldık. Tomris Uyar'ın "The Guests At The Moribund Hotel" diye bir hikâyesi vardı mesela. Hikâye İngilizce ama okuduğun zaman Türkiye'den bir şeyler var. Karakterler Türk karakterleri v.s. sonuçta dolayısıyla bizim dergimiz de bundan beslendiği için Türk Edebiyatı diye

idebiyat 31

Sonun Başlangıcı, Başlangıcın Sonu: Jules Verne ile Ay'a Yolculuk

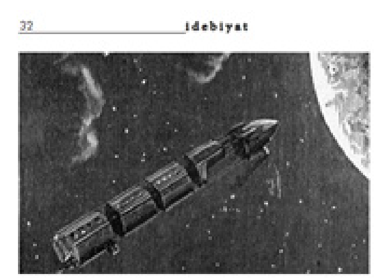
ESRA NUR GÜVENÇ

Küçükken birçoğumuzun hayalini ve merakını ...n bir uzay vardı. Gökyüzüne ulaşabilmek, kuş ...çabilmek, bulut olup savrulabilmek isterdik. Ev- ...büyüklüğüne şaşırır, hayallere dalardık. "Ben bir ...tronot olacağım!" derdik. "Ben de bir gün astro- ...cağım!"

Bilim kurgu dünyasının babalarından biri ola- ...rülen, çocukluğumuzun maceraperest ve hayalci

sıvarlar.

Kitabın ilk kısmında, Gun Club üyelerinin Ay'a gönderecekleri top güllesi için yaptıkları çalışmaları ve bu çalışmalar süresince başlarına gelecek olaylara bir göz atıyoruz. Kitabın büyük bir çoğunluğu, yapılacak olan güllenin hesaplamalarıyla, gülleyi Ay'a en doğru şekilde ulaştırmak için yaptıkları gözlemlerle ve bu bağlamda değinilen terimsel bilgiler ve matematiksel hesaplarla

düşünüyorum. Dergimiz çift dilli bir dergi. İngilizce değil sadece, Türkçe'de yazılar kabul ediliyor. Hatta biz yarı yarıya olsun istiyoruz.

M. Yağmur Polat: ***Sizlerin edebiyatla arası nasıl? Üçünüzde de yazarlık deneyimi vardır diye tahmin ediyorum. Neler yazıyorsunuz, ne tür şeylerle uğraşıyorsunuz?***

Nusret Şirin: Ben bu bölüme gelmeden önce bir hikâye diyebilirim yani romana çevirmeye hayalim var tabii. Böyle bir eser yazmaya başlamıştım. Hala bunu yavaş yavaş yazmaya devam ediyorum. Bunu haricinde bölüme girmeden önce edebiyatla aram aslında çok yoktu. Daha sonra bölümün desteğiyle daha iyi şeyler olmaya başladı. Bazı şiirlerim, kısa hikâyem dergide yayınlandı. Şu anda da çalışmalarım devam ediyor ve çok da umutluyum.

Feride Ayar: Bende aslında bölüm ve dergi sayesinde daha araştırmacı bir nitelik kazanıldığını düşünüyorum. Yazılarım daha çok inceleme ve araştırma üzerine benim. Bu alanda kendini geliştirebileceği bir araç oldu aslında dergi.

Adem Yücel: Benim mühendislik yapmamamın yegâne sebebi zaten edebiyat. Çıkmış bir yazar olmazdan çok önce de yarışmaları takip ediyordum. İlk roman teşebbüsüm dokuz yaşımdadır. "Dixar Light" diye bir şey yazmıştım, 40 sayfalık. Tabii o zamanlar roman zannediyordum ben onu. Dolayısıyla 2014 yılında da Türkiye'nin en büyük yayınevlerinin birinden çıkma şansı yakaladım. Hacettepe'de hakikaten çok şey kattı bana. İyi ki okudum, güzel bölüm. Daha rafine bir şekilde Edebiyat eğitimini

aldığın zaman tabii farklı bir perspektif kazandırıyor sana.

M. Yağmur Polat: ***Adem Bey, bir de yarışma maceranız vardı galiba?***

Adem Yücel: Evet, GİO Ödülleri Öykü Seçkisi 2013 Antolojisi'nde yer aldım. Bizim Burçin hocanın bulduğu çok güzel bir tabiri var. Mihenk taşı yazarları Kenan olarak isimlendiriyoruz. "Kenan olmanın en önemli yolu bu tür antolojilerin içinde bulunmaktır" diyor hocamız. Sizde tanıyorsunuz Mehmet Berk Yaltırık, korku türünde Türkiye'de en çok satan yazar herhalde şu an. Şimdiden dört-beş tane yazar arkadaşımız tam zamanlı yazara dönüşmüş durumda. Dolayısıyla bu tarz işler gerçekten çok önemli. Ben de umarım tam zamanlı yazara dönüşürüm. Biz tabii ki çok farklı işler de yapıyoruz belki onlara sonra değiniriz.

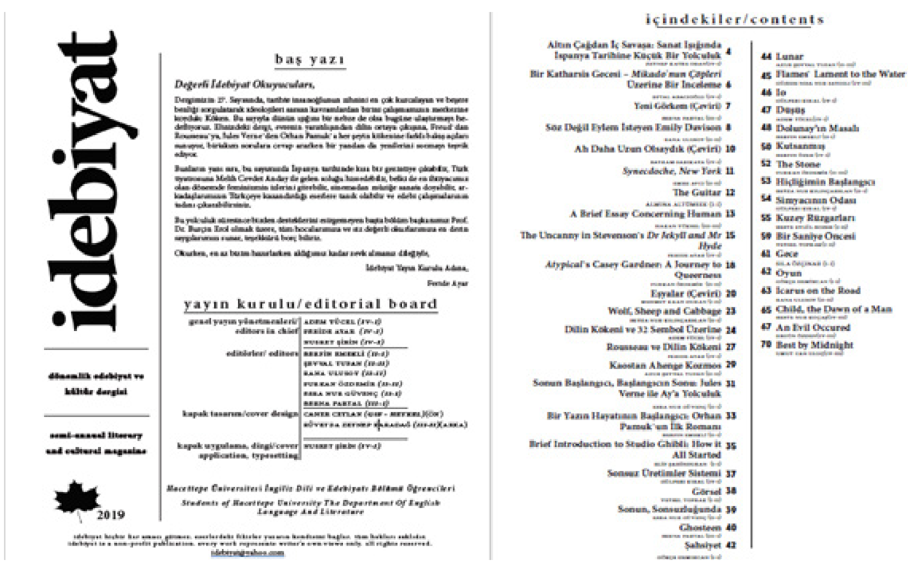

M. Yağmur Polat: ***Şimdi derginize tekrar dönersek. Hocalarınızın katkısı ne düzeyde? Öğrencilerin ve okul dışı edebiyat dünyasının ne gibi katkıları oluyor?***

Feride Ayar: Sürekli tekrarladığımız gibi tamamen öğrenci odaklı başlamış ve öyle ilerlemesini istediğimiz bir oluşum. Tüm farkı; edit sürecinden, yazı sürecinden, dizgi ve baskı sürecine kadar öğrencilerin oluşturduğu bir ekibin kontrolünde. Hocalarımızın gerekli izinlerde ve en son kontrol aşamasında görev alıyor. Onun dışındaki süreç içerisinde biz öğrencilerin tam özgürlüğü var.

M. Yağmur Polat: ***Peki edebiyat dünyasından derginize bakış nasıl? Herhangi bir dergide ya da yayın organında derginizle ilgili bir tanıtıcı faaliyet, haber çıkıyor mu?***

Adem Yücel: O konuda biz çok uğraştık, çıkabilirdi de aslında. Daha önce çok iyi ulusal çapta yazarların söyleşileri, röportajları yayınlandı dergimizde. Fakat şöyle bir sorunsal var. Öğrenci emeği bir dergi olduğu için derginin sabit bir sahibi yok. Yani tamamen dinamik bir süreç diyebiliriz.

idebiyat

baş yazı

Değerli İdebiyat Okuyucuları,

yayın kurulu/editorial board

Hacettepe Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü Öğrencileri

Students of Hacettepe University The Department Of English Language And Literature

2019

içindekiler/contents

Altın Çağdan İç Savaşa: Sanat Işığında İspanya Tarihine Küçük Bir Yolculuk 4
Bir Katharsis Gecesi – Mikado'nun Çöpleri Üzerine Bir İnceleme 6
Yeni Görkem (Çeviri) 7
Söz Değil Eylem İsteyen Emily Davison 8
Ah Daha Uzun Olsaydık (Çeviri) 10
Synecdoche, New York 11
The Guitar 12
A Brief Essay Concerning Human 13
The Uncanny in Stevenson's Dr Jekyll and Mr Hyde 15
Atypical's Casey Gardner: A Journey to Queerness 18
Eşyalar (Çeviri) 20
Wolf, Sheep and Cabbage 23
Dilin Kökeni ve 32 Sembol Üzerine 24
Rousseau ve Dilin Kökeni 27
Kaostan Ahenge Kozmos 29
Sonun Başlangıcı, Başlangıcın Sonu: Jules Verne ile Ay'a Yolculuk 31
Bir Yazın Hayatının Başlangıcı: Orhan Pamuk'un İlk Romanı 33
Brief Introduction to Studio Ghibli: How it All Started 35
Sonsuz Üretimler Sistemi 37
Görsel 38
Sonun, Sonsuzluğunda 39
Ghosteen 40
Şahsiyet 42
44 Lunar
45 Flames' Lament to the Water
46 Io
47 Düşüş
48 Dolunay'ın Masalı
50 Kutsanmış
52 The Stone
53 Hiçliğimin Başlangıcı
54 Simyacının Odası
55 Kuzey Rüzgarları
59 Bir Saniye Öncesi
61 Gece
62 Oyun
63 Icarus on the Road
65 Child, the Dawn of a Man
67 An Evil Occured
70 Rest by Midnight

M. Yağmur Polat: ***Peki başka bir soruya geçelim. Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi hakkındaki düşünceleriniz nelerdir?***

Adem Yücel: Ben başlayabilirim, özellikle sizin Dune

yazınız vardı (YBKY 22. Sayı). O yazı çok önemli. Niye önemli? Çünkü aslında söyle bir şeyi hatırlattı bana. Benim Youtube'da takip ettiğim bir kanal var, "Shut Up & Sit Down Review" diye. Kutu oyunlarının incelemesini yapan en ünlü kanal. Bundan daha kabul gören bir kanal yok benim gördüğüm. Bu kanaldaki bir zatın "Benim gördüğüm en iyi kutu oyunu!" dediği oyun. Dune bir bilimkurgu serisi ama oyunu da aynı şekilde çok güzel entegre edildiği için yani doğru oyun mekaniği kurulmuş olduğu için birbirlerini besliyorlar. Keza, Nusret çok güzel bilir. Assassin's Creed Serisi var. Assassin's Creed'i Assassin's Creed yapan aslında oynanışından ziyade benim kanaatime göre çok güzel bir hikâyesinin olması. Ve o hikâyeyi on-onbir tane çok farklı görüşe sahip, farklı yerlerden, farklı kaynaklardan beslenen insanlar yazıyor. Dolayısı ile bir köprü aslında edebiyat. Yani bilim ve sanatın değişik dallarını birleştiren çok önemli bir köprü. Bizim için zaten her şey bir metindir. Bir resimde bir metindir, bir heykelde ve bunlar okunabilir. Bizim bölümlerde, filolojilerde biz bunları öğreniyoruz.

Feride Ayar: Benim aslında YBKY ile tanışmam Emrah Atasözü hocamızın sayesinde oldu. Otuz sekizinci sayınızın ilk reklamını onun sayesinde görmüş oldum. Ondan sonra da sayıyı detaylı inceleme fırsatı buldum. İnceledikçe artık eski sayılara da döneyim ben, bu çok güzel bir mecraymış dedim. Özellikle inceleme açısından, hani farklı bakış açıları görmek

açısından çok yararlı buldum. Zaten edebiyat alanında artık yeni jenerasyon öğrenciler ve akademisyenler olarak bilimkurguyu, fantazyayı daha çok katmak daha çok kabul görmesini sağlamak istedikleri için de bence çok önemli bir kaynak düzeyinde. Özellikle e-dergi formatında olması ve bizim için daha ulaşılabilir olması ile bize daha çok hitap eder nitelikte.

Nusret Şirin: Ben aslında itiraf etmem gerekirse arkadaşlarımdan yani İdebiyat sayesinde duydum dergiyi. Biraz inceleme fırsatım oldu. Gayet dolu

dolu olduğunu düşünüyorum. Çok güzel içerikler var, içerikleri sevdim incelediğim kadarıyla. Onun dışında çok çok detaylı inceleme fırsatım olmadı ama yine de şöyle bir baktığım da, gayet güzel ve başarılı görünen bir dergi.

M. Yağmur Polat: ***Sonuçta hepiniz akademisyen adayısınız. Akademisyenden yazar olur mu?***

Adem Yücel: Ben Televizyonda İskender Pala'nın bir söyleşisini dinliyordum. Önemli bir roman yazarı ama Profesör aynı zamanda. Sunucu "Hocam, ne kadar şanlısınız, dolu dolu bir kariyeriniz var, çok satan romanlar yazdınız. Profesörlüğün faydasını hiç gördünüz mü?" diye sordu. İskender Pala veryansın etti. "Valla hiç faydasını görmedim çok zararını gördüm!" dedi. Sunucu neden olduğunu sorunca da "Kolay mı zannediyorsunuz profesör olmayı? Öyle bir zaman yiyor ki ben iki hayat yaşadım" dedi. "Belki profesör olmasam daha çok yazardım. Yazacağım roman sayısını yarıya düşürdü" diye ilave etti. Dolayısıyla akademisyenlik benim görüşüme göre çok önemli çok başka bir iş. Yani bütün hayatınız adıyorsunuz, zaman açısından sıkıntı oluyor.

Feride Ayar: Bence iyi bir akademisyen olmak için öncelikle bir dil kabiliyeti herkese gerekiyor ama bunu hayal gücü ile harmanlayıp yazarlık seviyesine ulaştırmak herkesin harcı olmayabilir. Çok takdir ettiğim örneklere baktığım zaman da Umberto Eco acaba ortaçağ ya da filoloji profesörü olmasaydı, o kült eserler çıkar mıydı diye düşünsem de aslında doğru kullanıldığında birbirini çok destekleyebilecek alanlar olduğunu düşünüyorum.

Nusret Şirin: Bu konuda şöyle bir düşüncem var. Biz drama dersi alıyoruz Sayın Profesör Dr. Deniz Bulgar'dan. Arkadaşlarla oturup düşünüyorduk "Bu hoca gerçekten çok güzel drama eleştirmenliği yapıyor ama neden bir drama, neden bir tiyatro yazmıyor acaba? diye. Sonra dördüncü sınıfa geldiğimizde Kuram ve Eleştiri dersinde bize "İyi bir eleştirmen, iyi bir yazar olamayabilir" demişti. İyi bir eleştirmen veya iyi bir yazar olmak çok ayrı şeyler aslında. Edebiyat akademisyenlerini daha çok eleştirmen olarak görüyorum, çünkü yaptıkları iş bir eseri incelemek ve bir bağlam da eleştirmek. Bu yüzden işlerinde tamamen buna odaklandıkları için biraz yazarlığın pratik kısmına zaman ayıramadıklarını düşünüyorum. Ama tabii çok güzel örnekler var, profesör olup, akademisyen olup yazar olabilen. Ama modern zamanlarda da geçmiş zamanlarda da pek fark etmiyor ama başarılı yazarlara baktığımızda genelde çok fazla akademiye bulaşmamış ve kendi eserini yazıp ortaya koymuş insanlar olduğunu gözlemledim. Bu bağlamda da akademisyenlikle uğraşan birinin yazarlığa çok vakit ayıramayacağını düşünüyorum.

M. Yağmur Polat: ***Derginin hazırlanışı ve içeriği ile ilgili neler söylemek istersiniz?***

Nusret Şirin: Aslında dergi her eğitim-öğretim sezonunun ilkbahar ve sonbahar dönemlerinde çıkıyor. Her dönemin başında bir toplantı yapıyoruz. Bu toplantıda bir tema belirliyoruz. Biz okulda bulunduğunuz süre boyunca ve genel yayın yönetmenliği yaptığımız süre boyunca doğrudan bilimkurgu veya fantazyaya adanmış bir dergi olmadı genel tema olarak. Ama bizden önce yapılmış. Bu demek değil ki içerikte hiçbir zaman bunları olmadı bizim hem bir temamız var hem de serbest yazılar yazabiliyoruz. Ben gene tema dışında serbest yazılar da veriyordum.

Feride Ayar: Özellikle bu sürecin başında genel bir dağılım yapma aşamasındayken belli konu başlıklarının dışarıda kalmamasına özen gösteriyoruz. Dergiye inceleme yazıları aldığımız kadar, kısa öyküler de alıyoruz. Dünya edebiyatından aldığınız kadar, bilimkurgudan da aynı ağırlıkta almaya dikkat ediyoruz. O yüzden her ne kadar genel temamız dönemden döneme değişse de, aslında tüm Janra dediğimiz türleri eşit derecede almaya özen gösteriyoruz. Bilimkurgu ve fantazya yaş itibariyle ve dönem itibariyle arkadaşlarımızın çok ilgisini çeken bir alan. Film incelemelerinden tutunda, kısa öykülere kadar bilimkurgu ve fantazyanın dergi içinden illaki örnekleri.

Nusret Şirin: Bilimkurgu ve fantazyanın bir örneği olmadan, derginin asla yayınlandığını görmedim bu zamana kadar.

Adem Yücel: Bence doğrudan en temel mekaniklerden bir tanesi derginin. Mesela şu 24. sayımızın kapağı.

Doğrudan fantazya içeriği var yani. O yüzden her şey esas tema üzerinde yürümüyor. Her zaman bilim kurgu ve fantazya yer alıyor.

M. Yağmur Polat: ***Peki sizce Türkçe bilimkurgu ve fantazya olur mu? Türkçe bu türlere uygun mu?***

Adem Yücel: Ben burada çok önemli bir şey söyleyebilirim kendi deneyimlerimden. Ben bilimkurgu eserleri de yazdım. Spekülatif kurgu diye de tabir edebiliyoruz. Mesela kardeşim okuyor ve "Ağabey çok güzel, kurgu çok güzel fakat Adnan diye karakter olunca inandırıcılığını kaybediyor." diyor. Pleasuble diye bir tabir var bizde yani bir karakterin inandırıcı olması. İnandırıcı bulmuyor çünkü örnek az. Dolayısıyla Yerli Bilimkurgu Yükseliyor gibi dergilerin, girişimlerin çok önemli olduğunu düşünüyorum. Çünkü biz maruz bırakmayınca toplumda biz bilimsel bir toplum değiliz biz anlamayız gibi bir algı oluşuyor maalesef. O yüzden ben yazıyorum ama karakterinin adı Adnan olunca kardeşim beğenmiyor. Çok önemli bu yüzden.

Feride Ayar: Ben zaten Türkçenin çok zengin bir dil olduğuna inananlardanım. O yüzden dil olarak, yapı olarak bazı türlere uygun değiliz gibi bir düstur kuramıyorum. Sadece, çok fazla yaygın olmadığı için,

çok fazla -Adem'in deyimiyle- maruz kalamadığımız için, belli bir önyargı evet var. Biz bu gibi girişimlerle gerek incelemeler yazarak, gerek bazı konularda incelemeler yaparak, kısa öyküler yazarak, sizin yaptığınız gibi bu tarz seçkilere yer vererek, bunları aslında aşmaya çalışıyoruz. İnsanları bu fikre nasıl ısıtabiliriz? Nasıl daha çok maruz bırakabiliriz ki bir piyasası oluşsun aslında.

Nusret Şirin: Aslında bu soru, benim yazmaya çalıştığım hikâyemle, şimdi hikâye diyorum ama romana çevirme planlarım var dediğim gibi ve bununla çok güzel bağdaşıyor. Aslında benim felsefe ödevimdi ve Türkçe yazmıştım. Sonra Adem'in de dediği inandırıcılık (plausible) konusundan dolayı İngilizce yazmaya devam ettim. Fakat, mesela yerelleştirme bağlamında isimleri daha evrensel olarak seçmeye çalışıyorum. Yayımlanırsa Türkçe çevirisini de kendim yapmayı planlıyorum. Çok önemli aslında, toplumun bu türe bir şekilde alışması gerekiyor. Mesela, Gora gibi örnekler oldukça, şimdi çok severim ama insanlar bu türü biraz komedi ile ilişkilendirdiler Türkçe dilinde en azından. O yüzden ciddi bir bilim kurgu eseri için toplumun buna alışması gerektiğini düşünüyorum, ki umarım bunu başarabiliriz. Aynı şekilde fantazya da birazcık dil faktörü giriyor, birazcık inandırıcılık faktörü giriyor, yavaş yavaş belirli şeylerle bunlar biraz daha insanlar tanıdık gelecek, kulak aşinalığı olacak. Yaşaması gerekiyor. Son zamanlarda hani Atiye gibi Muhafız gibi bazı örnekler görüyoruz. Bunlar aslında güzel. Baktıkça, tarihle fantazyayı birleştirmişler. Güzel olmuş. Orada da birazcık tökezledikleri noktalar var ama insanların gözlerinin alışması için güzel. Umarım bu konuda da faydaları olur.

M. Yağmur Polat: ***Hiç Türk yazarlardan bir bilim kurgu eseri okudunuz mu? Örnek verebilir misiniz?***

Feride Ayar: Benim, aslında çok hatırıma gelen şu anda kitaplığıma da baktım ama (arkadaki kitaplığa bakıyor) beni bu noktada biraz alana ısınmaya çalışan kitleden görebilirsiniz. Arkadaşlarımın ve sizinki gibi mecraların sayesinde ben de alışmaya ve girmeye çalışıyorum. Sizin dergi ve seçkileriniz gibi yayınları takip ederek alışacağımızı düşünüyorum.

Nusret Şirin: Ben henüz bir Türk yazarım bilim kurgu veya fantazya eserini okumadım sanırım. Eminim çok güzel örnekleri vardır ve henüz bilinmiyordur. Bu saatten sonra takip edeceğim -ki etmeyi çok istiyordum zaten, ama okuyacağımı düşünüyorum.

M. Yağmur Polat: ***Peki salgın nedeniyle derginizin normal takviminin dışında, elektronik ortamda bir özel sayısı çıkartacağınızı duydum. Salgın temalı mı yapacaksınız?***

Adem Yücel: Salgın teması diye düşündük yani. Korona ile sınırlandırmaktan ziyade, hani bizim İngiliz Dili ve Edebiyatı'nda bir Chaucer dönemi vardır. Chaucer'ın döneminde de Kara Veba vardır ya, o döneme de yani o dönemden günümüze kadar uzanan bir süreç diye görüyoruz. Hani Korona ile kısıtlamayıp, tabii ki salgın ama hem güncel hem Orta Çağı da belki daha öncesini de kapsayan bir tema.

Feride Ayar: Zaten, Shakespeare'in Kral Lear'ı karantinada yazdığı efsanesi de var. Biz de artık karantinada çevrim içi de olsa ne kadar verimli olabileceğiz bu salgın teması çerçevesinde buna bakacağız. Chaucer gibi Shakespeare gibi ya da karantinanın çıkış öyküsü, çağımızın vebası gibi alanlara da uzanarak, salgın temasında ne yapacağız

buna bakacağız.

Nusret Şirin: Aslında biz, bu dönem yine fobi temasıyla bir dergi çıkaracaktık. Toplantısını yapmıştık hatta birkaç yazı da gelmişti. Fakat uzaktan eğitim süreci o kadar ağır geldi ki hem yazarlar hem biz, bir şekilde geri çekilmek durumunda kaldık. Sonra da hani "Show must go on!" dedik ve bu yaz da devam ettirelim, bu yaz da bir yaz sayısı çıkaralım dedik. Umarım yapabiliriz, umarım güzel olur ama bu sanırım İdebiyat'ta da bir ilk olacak. Her zaman ya bahar ya güz dönemi çıkıyordu (iki sömestr). İlk kez yaz döneminde çıkacak. Umarım güzel bir şeyler ortaya koyabiliriz.

M. Yağmur Polat: ***O zaman bir yenilik oldu sizin için.***

Nusret Şirin: Evet.
Adem Yücel: Evet.

Nusret Şirin: Ama emin de değiliz, bize ilk başlarda bu derginin aylık çıktığı da söylenmişti. Sonra dönemliğe geçtiği söylendi. Ama uzun yıllardır dönemlik çıkıyor. Belki de ilk defa yaz çıkıyor.
Adem Yücel: Muhtemelen ilktir.

M. Yağmur Polat: ***Peki bu özel sayıya hangi adresten nasıl ulaşabileceğiz.***

Adem Yücel: Yaz sayımıza http://www.ide.hacettepe.edu.tr/duyurular.shtml adresinden, Temmuz ayı sonuna doğru erişelebilecek.

M. Yağmur Polat: ***Gelecek hedefleri nelerdir derginizin?***

Adem Yücel: Yani sonuçta bir bayrak yarışı tabii. Biz bunu aldığımızda yani şu haldeydi, göstereyim (eski sayıları karıştırıyor). Hani küçümsemek için söylemiyorum kesinlikle, bu bir bayrak yarışı. Bundan önce belki daha da farklıydı. Yani örneğin bakabilirsiniz (eski sayıları gösteriyor). Ama bunlar artık bizim iştirak etmeye başladıklarımız (daha yeni sayıları gösteriyor). Şu mesela (içlerinden en parlak olanı çekiyor) bizim genel yayın yönetmenleri olduğumuz sayıdır. Bölüm başkanımız bile "bir daha hep böyle isterim!" dedi.

M. Yağmur Polat: (Gülüyor).
Nusret Şirin:(Gülüyor).
Feride Ayar: (Gülüyor).
Nusret Şirin: Sanırım ilk defa hiçbir kopyamız kalmadı. Hepsini sattık o sayıdan.
Adem Yücel: Evet, kalmadı.

M. Yağmur Polat: ***Evet, peki şimdi sizin gelecekten beklentileriniz neler? Şimdi bilim kurgu geleceğe yönelik bir yazın türü olduğu için soruyorum, gelecekle ilgili sizin düşünceleriniz nelerdir? Bu noktada geleceğe de bir bilim kurgusal bakış olabilir, bunu da almak isterim.***

Feride Ayar: Kendim de karamsar bir insan olarak distopya ile daha çok ilgiliyim. Bu, 2020 fenomeninden sonra da artık distopyanın hayatamızdaki yerinin daha da sağlam olacağını düşünüyorum. Zamanında bazı distopik eserleri çok uzak görürken, şimdi daha böyle kendimiz yavaş yavaş distopyaya gidiyoruz. Aslında bu yüzden yazarlarda da okuyucularda da o tarafa bir dönüş görüyorum ben. Bu kitap satışlarından tutun da okurlara ve gelen yorumlara, kendini belli ediyor aslında. Gelecek bizi hissettirmeden de olsa yavaş yavaş bilim kurguya kendi götürüyor. Artık bazı klasikleri bu çağda o kadar reel görüp okuyamazken, bilim kurgu daha baskın hale geliyor.

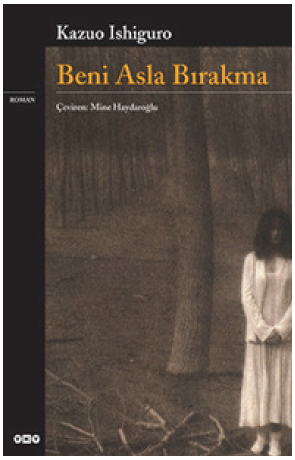
Adem Yücel: Şöyle diyebilirim, mesela, benim şu an üzerinde çalıştığım üç farklı romanım var. Yüz binlerce kelime yazdım ve fakat Tolkien'in döneminden günümüze kadar gelen bu fantazya yazımı konusunda, benim yaptığım iş çok daha gerçekçi bir şey. Ben örneğin hesaplamalarını yaptım, yarattığım gezegenin programlar indirip simülasyonunu yaptım. Hani böyle bir gezegen mümkün olabilir mi? Sonra o mesela kültürleri oluşturdum. Kültürler coğrafya ile, iklimler ile -hani İbn-i Haldun'un bir sözü var ya coğrafyanız kaderinizdir diye-, o şekilde, benim fantazyamdaki insanların kaderini de bilim belirledi esasında.

Feride Ayar: Tabii aslında, izin verirseniz, bunu ben daha önce konuştuklarımıza da bağlayabileceğimizi düşünüyorum. Neden Türkiye'de bazen bilim kurgu eserleri çok yapay ya da çeviri kokuyor tabirini kullanıyoruz. Neden böyle bir kokuları var? İşte Tolkien örneğine baktığımız zaman kendi mitolojisinden kendi coğrafyasından yararlandığını görüyoruz. Bizim ilk başlangıçta okuduğumuz örnekler de onlar olduğu için belki biz kendi coğrafyamıza çok yediremedik onu. Ama işte Adem'in de dediği gibi böyle girişimlerle olacak, artık kendi coğrafyamızı daha iyi kullanabileceğiz. Kendi mitolojimize dönebileceğiz. Kendi zamanımızı kullanabileceğiz, böyle, artık hani kendi bilim kurgumuz da oluşacaktır.

Nusret Şirin: Mesela bu konuda, biraz çok popüler kültürden konuşmuş olacağım ama Atiye dizisini çok başarılı buldum ben. Gerçekten, Türkiye topraklarında geçmiş, olan bir şey, fantazya açısından çok güzel bir şekilde sunulduğunu düşünüyorum. Umarım biraz bu çeviri kokma olayı biraz daha azalır diye umuyorum.

M. Yağmur Polat: ***Sonuçta sizler de yazarsınız. Aynı zamanda bu işin bilimiyle de ilgileniyorsunuz. Bilim kurgu ve fantazya arasında net bir çizgi koyabilir miyiz? Yani araştırdığınız zaman bilim kurgu budur, fantazyadır diye net bir ayrım yapabilir misiniz? Ben şahsen bazı eserlerde yapamıyorum. Bu konudaki görüşlerinizi merak ediyorum.***

Adem Yücel: Bence yapabiliriz. Nasıl yapabiliriz? Şimdi ortada bir teknoloji olabilir fakat bu teknolojiye mi odaklanıyor bu eser yoksa orada bir (yaşam) mekanizma var ve insanların hayatı var buna mı odaklanıyor? Mesela Kazuo Ishiguro'nun Beni Asla Bırakma romanında klonlama var fakat klonlama anlatılmıyor. Dolayısı ile bu kitap aslında teknik olarak bir bilim kurgu olduğu halde bir bilim kurgu

gibi okumuyorsunuz. Hiç bilim kurgu gibi gelmiyor. Dram romanı gibi geliyor. Ondan zaten bence Nobel aldı. Çünkü bence hala bizim bazı hocalarımız oldu, "Hocam bilim kurgu, fantazya hakkında ne düşünüyorsunuz?" dediğimizde "Ben öyle şeyler okumam!" diyorlar. Yani maalesef, bu tarz insanlar da var hala.

Feride Ayar: Ayırt edemememizin bir sebebi aslında teknik olarak onların tanımları doğrultusunda "bu bilim kurguydu," "bu fantazyaydı" diye başta ayırabiliyoruz ama artık post modern edebiyat ve artık yenilikçi olmak çabalarıyla biz bütün türleri, bütün alanları birbirine karıştırmayı sevdiğimiz için de artık ikisinin arasına küçük bir tire koyarak ben bunu birleştirdim de diyebiliyoruz aslında. Hani bilim kurguydu, ama bir adım daha ileri gittin ve bu artık fantazya olduğu da oluyor.

Adem Yücel: Bence biraz Marvel yaptı onu.
Nusret Şirin: Evet, tam ondan bahsedecektim. Bu çizgiyi net bir şekilde koyabiliriz ama tabii bilim kurgu ve fantazya arasında alt janrlar da var. Alt türler de var. Mesela "steampunk" ikisinden de içerebiliyor. Böyle ne bileyim uçan zeplinler görüp de ejderhalar da görebildiğiniz oluyor sonuçta. Böyle alt janrlar var ama mesela esere baktığımızda bunun kesin olarak Adem'in de dediği gibi odak noktasına göre söyleyebiliriz.

Adem Yücel: Evet yani Never Let Me Go'da, işte, Beni Asla Bırakma romanında klonlar var ama klonlama teknolojisi anlatılmıyor. Hiç bahsedilmiyor. Sadece o klonların yaşadığı dram. Çünkü onları organları için üretmiş insanlar. Onlar kesiliyor, o organları, sağlıklı insanlara, yani sağlıklı olsun diye gerçek insanlara implant oluyor. Bu yönüyle odak nerede? Biraz bence onunla ilgili yani. Mesela Thor'un bir lafı var Marvel Evreni'nde, "Atalarınız buna büyü diyordu, siz bilim diyorsunuz.", ben ikisinin de bir ve aynı olduğu yerden geliyorum. Aslında yani bunu biraz Marvel on yılda, özellikle MCU bunu taşıdı bu noktaya getirdi. Edebi anlamda da çok etkisi oldu diye düşünüyorum.

M. Yağmur Polat: ***Çok tartışılan bir şey, Star Wars (Yıldız Savaşları) bilim kurgu mudur, fantazya mıdır?***

Adem Yücel: Evet, bilimkurgudur.
Nusret Şirin: Star Wars, aslında çok sevdiğim bir şey, çok sevdiğim bir seri, biraz gülebilirsiniz ama ben biraz Brezilya dizisi gibi görüyorum kendisini. Tatlı dram var. İkisi de var hani fantazya da var bilim kurgu da var ama öyle bir derecede ki bir süre sonra Brezilya dizisi izliyor gibisiniz. Ama kesinlikle bilim kurgu daha, bayağı ağır basıyor. O yüzden bilim kurgu öğeleri daha fazla olduğu için bence bilim kurgudur.

M. Yağmur Polat: Dune serisi mesela. O da ortada biraz.
Adem Yücel: Yani, yani.

M. Yağmur Polat: Onun hakkında ne düşünüyorsunuz?

Adem Yücel: Ama işte sonuçta, terk edilmiş şey bir gezegen de hani mesela aynı, öyle standalone bir mekanizma ki bana sorarsanız Borderlands diye bir oyun serisi var. Dört oyunu var sanırım. Üç oyunu var bir de pre-sequel var.

Nusret Şirin: Evet.

Adem Yücel: Borderlands tamamen Dune mekaniği üzerine bir gezegen almış; Pandora, ve o zaten kendi başına bir bilim kurgu hemen yaratıyor yani.

Feride Ayar: Belki burada araya girebilirim ama mesela Doctor Who örneğini de verebiliriz.
Nusret Şirin: Evet.

Feride Ayar: Farklı gezegenler, farklı evrenler gerçeği var orada. Belki ilk bakışta biraz fantazya ama sonra her bölümde artık bir şeyleri açıklama çabaları içine giriyorlar. Mekanik olarak, teknik olarak. Hani bu aslında nasıl var olabilir? Bunu açıklayalım dedikleri zaman da artık bilim kurgunun alanı oluyor.

Nusret Şirin: Zaten Doctor Who ilk yayınlanmadan önce şöyle bir reklamı yapılıyor. Geçmiş bölümleri tarihi anlatacak, gelecek bölümleri bilim anlatacak gibi. Orada da çok güzel bir harman var fantazya ve bilim kurgu arasında. Hani zaman lordlarının özellikleri, onların teknolojileri falan yine böyle bilimle fantazyanın birleştiği çok güzel bir şey olduğunu düşünüyorum ben.

M. Yağmur Polat: Kaçıncı doktoru seviyorsunuz?
Nusret Şirin: Ben dokuz. Dokuz benim ilk doktorum, dokuzu çok seviyorum.
Feride Ayar: Ben on bir on iki diyeceğim.
Adem Yücel: On bir.
M. Yağmur Polat: On birinci doktor kimmiş bakalım?
Nusret Şirin: On bir Matt Smith.
M. Yağmur Polat: Benim de çok sevdiğim var da kaçıncı olduğunu bilmiyorum.
Nusret Şirin: On iki de çok iyi, Peter Capaldi.
Feride Ayar: Evet on iki gerçekten çok iyi.
Nusret Şirin: Çok hoşuma gitmişti.
Feride Ayar: Ve senaryo sayesinde, o on bir ve on ikinci doktorların senaryoları sayesinde çok bir derinlik de kazandığını düşünüyorum.
M. Yağmur Polat: Ben sadece dokuzuncu doktoru izledim. O değişince sinirim bozuldu bir daha bakmadım yani. Ama o doktor biraz matraktı.
Nusret Şirin: Evet. Evet.

M. Yağmur Polat: ***Yerli Bilimkurgu Yükseliyor dergisindeki yazdığım köşeyle de ilgili olarak; bence fantazya ve bilim kurgu ögelerini çıkardığınızda oyunlardan geriye bir şey kalmıyor. Sizlerin fantazya ve bilimkurgunun oyunlarla olan ilişkisi hakkında düşünceleriniz nelerdir?***

Nusret Şirin: Oyun konusunda görüşlerimi belirtmek isterim. Ben akademisyenliği hiçbir zaman becerebileceğimi düşünmedim. Çok zor bir meslek. Daha çok yazarlığa eğilim gösteriyorum şu anda. Fakat akademisyenliğe bir şekilde girersem ben video oyunları üzerine çalışmak istiyorum ve dediğiniz konuyla çok alakalı oluyor. Bilim kurgu ve fantazya hani video oyunlarında, video oyunları yapan şey aslında. Hiçbir şekilde çıkaramıyoruz. Yani en gerçekçi oyuna baktığımızda bile bir şekilde görüyoruz yani bir şekilde bir bilim kurgu veya fantazya ögesi görüyoruz. Bazen olmuyor. Fakat video oyunlarının edebiyattaki yeri bence üzerinde çalışılması gereken bir alan -ki ileride çalışırsam bunun üzerine çalışmayı çok isterim. Video oyunlarını bir sanat olarak göstermek isteyen bir akım var ve ben de bunlardan biriyim aslında. Sinemaya yedinci sanat deniyordu sanırım. Sekizinci sanat olarak da video oyunlarını görmeye başlayan insanlar var benim gibi. O konuda üzerinde çalışılması

gereken bir alan ki Adem de video oyunları üzerinde çalışıyor.
Adem Yücel: Tabii tabii.

Feride Ayar: Ben çok iyi bir oyuncu değilim bu bir gerçek ama önümde karşılaştırma yapabileceğim somut örnekler var. Witcher örneği gibi mesela. Bazen edebiyatın da popülerleşmesi için farklı girişimlere ihtiyaç duyuluyor. Biz bir kitap serisi olarak Witcher'ı bu kadar bilmiyorduk ama oyunu artık herkes biliyor ve bu oyunlar aslında bilim kurgunun bir türü olarak genele yayılmasına daha çok yardımcı oluyorlar diye düşünüyorum.

Adem Yücel: Bir de şöyle bir şey var, Witcher'ı yapan CD Projekt'in üç oyunu var. Ve üç oyun çıkararak Ubisoft gibi bir dünya devini geri de bıraktılar. Yani oyunlar daha değerli. Çok tuhaf yani üç oyun sadece.

Nusret Şirin: Ben de Assassin's Creed örneğini vermek isterim aslında, beni oyunlarla edebiyatı birleştirme fikrini bana yegâne veren seridir. Çok derin bir mitolojisi var. Aslında mitolojiye baktığımızda çok da gerçekçi bir bağlamda. Baktığınızda evet bu gerçekten olabilir diyebiliyoruz ki oyun o kadar güzel ki yan görevleri yaptığınızda gerçek tarihi figürleri, tarihteki yerlerinde kullanmaları çok güzeldi. Adolf Hitler gibi Thomas Edison gibi, Nicola Tesla gibi.

Adem Yücel: Kanuni Sultan Süleyman, Âdem ile Havva bile var yani.
Nusret Şirin: Evet zaten bu ikisi üzerine kurulu bir oyun aslında. Böyle baktığımızda edebiyat ve video oyunları çok fazla iç içe.
(Feride İdebiyat'ın ilgili sayısındaki Tomb Raider yazısını gösteriyor).

Nusret Şirin: Bu arada benim Tomb Raider yazımı gösteriyor. Ben deli bir Tomb Raider hayranıyım.

M. Yağmur Polat: Biz yıllar önce Commodore 64 oynarken, o zaman interaktif sinema diye bir kavram konuşulmaya başlamıştı. Şu an oyunlar da direkt ona döndü yani. Görsel şölen gibi. Hatta ben Assassin's Creed'in bütün serisini bitirmedim. Birkaç oyununu oynadım. Ama bütün serinin sinematiklerini birleştirip film halini Youtube'a falan koyuyorlar onu izlemekten çok keyif alıyorum. Çoğu sinema filminden keyifli oluyor.

M. Yağmur Polat: ***Evet, çoğu konuyu konuştuk. Peki derginizin adı neden İdebiyat? Onu sorayım, çok merak ediyorum.***

Adem Yücel: Aslında ide, Türkçede de kullanılan idea, hani bir felsefe karşılığı var. Oradan geliyor gibi ama orada bir kelime oyunu var, bir yandan da bizim bölümün adının kısaltması oluyor, İngiliz Dili ve Edebiyatı.

M. Yağmur Polat: ***Peki bölümünüz hakkında biraz bilgi verebilir misiniz? Bitirince ne unvan alıyorsunuz? Bitirenler ne tür işler yapıyor?***

Nusret Şirin: Biz bölümden mezun olunca filolog unvanını alıyoruz. Bölümümüz, yurt dışı değerlendirme kurumlarında yapılan bazı anketler sonucunda Türkiye'deki en iyi İngiliz Dili ve Edebiyatı bölümü olarak kabul ediliyor yurt dışında. Tabii ÖSYM sıralamalarında bunlar örtüşmüyor. Bu dediğim anketler akademik olarak yapılıyor. Yeterli bir şekilde

eğitim verildiğini düşünüyorum. Yurt dışında aldığım eğitimden sonra çok güzel bir kıyaslama yapabildim bölümümle. Türkiye standartları için yeterli ama yurt dışı standartları için yeterli değil, en azından benim görüşüm böyle.

M. Yağmur Polat: ***Evet arkadaşlar, en son olarak iyi dileklerinizi dinleyerek kapatalım.***

Nusret Şirin: Benim beklentim gerçekten çok değerli bu türün ülkemizde gereken değeri veririz. Onu birazcık yanlış anlamaktan birazcık vazgeçeriz. Umarım ona gerçekten hak ettiği değeri verebiliriz diye düşünüyorum. Kitabımı Türkiye'de, Türkçe yayımladığımda umarım bu türe bir katkım olur. Umarım o zaman bu tür şimdiki halinden biraz daha değerli iyi olur diye diliyorum.

Feride Ayar: Ben öncelikle fırsat için teşekkür etmek istiyorum. Hem sohbet etmiş hem de kendimizi duyurmuş olmuş olduk sayenizde. Bilim kurgunun ve fantazyanın aslında insan psikolojisinde çok büyük bir yeri var. Bunu bizim gibi ve sizin gibi artık geniş kitlelere zamanla daha çok hitap edecek bazı girişimlerle daha yaymamız, daha insanları alıştırmamız gerekiyor ve ancak bu sayede sağlayabiliriz diye düşünüyorum. Nasıl video oyunları bir noktada ilk dalga olarak yaydıysa bizim gibi çalışmalar da yeni bir dalga olarak artık akademik düzeyde ve yaş ortalaması olarak bizim jenerasyonumuza bir şekilde hitap edecektir. Onun için çok değerli girişimler olduğunu düşünüyorum.

Adem Yücel: Ben de teşekkür ediyorum çok keyifli bir söyleşiydi. Tıpkı kardeşim örneğinde verdiğim gibi bütün olayın maruz kalma olduğuna inanıyorum ben. Yani biz de maruz kaldıkça bunu kanıksayacağız çünkü Nusret Gora örneğini verdi ben biraz daha geriye gidip Turist Ömer Uzay Yolunda örneğini vermek istiyorum. Yanlış okumadıysam o film dünyanın ilk parodilerinden birisi olma özelliğini taşıyor. Zaten eski bir filmdir. 70'ler sanırım. Dolayısı ile bilim kurgu var ülkede ama parodisi yapılıyor 50 yıldır. Çünkü ciddiye almıyor ya kimse. Bu da maruz kalmayla ilgili. O yüzden bu tarz yerli yazarların, yerli teşebbüslerin, bu tarz girişimlerin çok önemli olduğunu biliyorum. Bu konuda çok netim yani. Buna maruz kaldıkça bu kırılacaktır ve bunu toplum kanıksayıp, nasıl bizim bilim insanlarımız yok mu? Var. Okuyan insanlarımız yok mu? Var. Bunlar yaygınlaşacak diye düşünüyorum.

M. Yağmur Polat: ***Bilim kurgu biraz inovasyona, yeniliğe açık bir toplum olmayla ilgili bence. Yavaş yavaş o yönde ilerliyoruz. Zaten Turist Ömer Uzay Yolunda filmi Star Trek'in ilk sinema uyarlamasıdır. Adamlar bizden önce akıl etmiş diye çok pozitif yorumlar var IMDB'de bakarsanız. Hepinize teşekkür ediyorum.***

Nusret Şirin: Ben de bu fırsat için çok teşekkür ederim. Dergimiz için bizi buraya çağırıp röportaj yaptığınız için çok teşekkürler.

M. Yağmur Polat: Derginize tekrar teşekkür ediyorum.

Kısa Öykü

Murat K. Beşiroğlu

1985

Babamın altı ay önce aldığı Anadol Böcek'le sahil yolunda Çınaraltı Sahil Gazinosu'na doğru ilerliyorduk. Evden çıkmadan önce annem "Deniz kuzuluyor, bu havada denize girilmez," diyerek bizi uyarmış, ancak ısrarlarımıza dayanamayarak sonunda evden çıkmaya razı olmuştu. Şimdi üstü açık arabamızın ön koltuğunda saçları dalgalanırken halinden gayet memnun görünüyordu. Babam teypteki karışık kaseti yuvaya doğru itti ve Kar Taneleri şarkısı çalmaya başladı. Fanatik bir Nilüfer hayranı olan ablam mest olmuş bir halde şarkıya eşlik ederken uzaklardan bir siren sesi duyuldu. Babam arabayı sağa çekti ve aşağıya atlayarak hazır ol vaziyetine geçti. Biz de derhal ayağa kalkarak babamın başlattığı saygı duruşuna katıldık. Bu sırada çaktırmadan baktığım gökyüzünde karşılaştığım manzara canımı sıktı. Zaman ilerledikçe bulutlar göğü kaplamakla kalmamış, sağanak yağışı haber verir biçimde kararmışlardı.

Saygı duruşu bittikten annem "Zaman su gibi akıyor, Atatürk'ü sanki daha dün anmış gibiyiz," dedi.

"Rahmetli 1947'de ölmeyip on yıl daha yaşasaydı her şey farklı olurdu," dedi babam.

Bu arada karışık kasetteki ilk şarkı bitmiş, arabanın teybinde Rezan Şahmaran'ın Çiyayên Berfê'si çalmaya başlamıştı. Şimdi coşma sırası babama gelmişti, uzun yıllar Musul'da çalıştığı için Kürtçe şarkılara özel bir düşkünlüğü vardı.

Babam Çınaraltı Sahil Gazinosu'nun yoluna dönmek üzere sinyal verdiği sırada sol kulağımın üzerine bir yağmur damlası düştü. Damlalardan birkaçı da ön camda çizikler oluşturunca annem "Bu havada deniz olmazdı ya neyse," dedi.

Babam arabamızı başka bir Anadol Böcek'in yanına çekti. Ablamla birlikte çantalarımızı alıp kabinlere doğru koşturmaya başladık. Jet hızıyla üzerimizi değiştirdik, havluları omuzlarımıza asıp çantalarımızı annemle babamın oturduğu masaya götürdük. Biz üzerimizi değiştirirken yağmur durmuş, hatta bulutlar bir parça aralanır gibi olmuştu.

Suya gömüldüğüm anda sıtmaya tutulmuş gibi titreyeceğimi bildiğim halde, ablamdan geri kalmamak için denize balıklama daldım. Suyun serinliğine alıştıktan sonra ayaklarımın altında kumların yumuşaklığını hissetmek bayağı hoşuma gitti. Denizin üzerinde oluşan ışık yansımaları, rüzgârın bedenimi okşaması ve burnuma gelen iyot kokusu bence harikaydı. Sahilde kırılan dalgaların uğultusunu geride bırakarak ablamın ardından açığa doğru kulaç atmaya başladım.

Karadeniz'in çalkantılı yüzeyinde enginliklere doğru açılmak bana tarifi imkânsız bir keyif veriyordu. Ablamla birlikte korkusuz iki yavru yunus gibi o kadar açılmışız ki sonunda durup çevreyi kontrol etme ihtiyacı hissettik. Sahilde insanlar ilginç bir biçimde nokta gibi görünmeye başlamışlardı. Kıyıya doğru bir süre yüzdükten sonra nokta gibi görünenlerden birinin kollarını başının üzerinde salladığını fark ettik. Bir kartal kadar keskin gözlere sahip olan ablam bu kişinin annem olduğunu söyledi. Kollarını oynatma şeklinden telaşlandığını anladığımız için canımız hiç istemediği halde kıyıya doğru yüzmeye başladık.

Dönüş yolunda ablama eve Atari alınması konusunda desteğine ihtiyacım olduğunu söyledim.

"Daha arabanın borcu bitmedi."

"Hani muasır medeniyet seviyesine ulaşmıştık."

"Bakarız, tamam," dedi ablam. Bu sözleri beni başından savmak için söylediğini anladığım halde ısrar edecek zamanım olmadı, çünkü o sırada kendimi açıklardan gelen kocaman bir dalganın önüne atmam gerekti. Dalganın önünde keyifle yüzerek bir sörfçü gibi kıyıya kadar ilerledim ve ölçüsüzce açıldığımız için annemden fırçayı ilk yiyen ben oldum.

Annem başımıza kötü bir şey gelmediğinden emin olduktan sonra babamın yanına döndü, biz de kumsalda çukur kazmaya başladık. Çukurumuzu büyük bir heves ve azimle kazarken ablama amacımın iyice derinlere inerek petrol bulmak olduğunu söyledim. Bu tasarının mantıksızlığına dair açıklamasına itiraz edince ablam ne kadar büyürsem büyüyeyim aptallığımın hep baki kaldığını söyledi. Ben de cevap olarak hiçbir gücün beni o Atari'yi almaktan vazgeçiremeyeceğini söyledim. Eğer Trabzon sahilinden petrol çıkmıyorsa ben de uçağa atlayıp Kerkük'e gider, geceleyin açık arazide toprağı kazmaya başlardım.

Açtığımız kuyuyu yeterince derinleştirip dibinde su bulduğumuz sırada yağmur çiselemeye başladı. Ardından bastıran yağmur denizin üzerini çivili bir tahtaya benzetti. Kumsaldaki anne kuzuları lokantaya doğru kaçarken ablamla birlikte koşarak denize atladık. Bu hareket annemin yeni bir panik dalgasıyla sarsılmasına yol açtı. Ablam durumu kendisine "Ama anne deniz yağmurdan daha ıslak," diyerek açıklamaya çalıştıysa da onu ikna etmeyi başaramadı. Mecburen denizden çıkıp duş aldık ve kurt gibi acıkmış bir halde yemeklere saldırdık. Dönüş yolunda arabanın teybinde Fikret Kızılok'un Yeter Ki şarkısı çalarken aklımda Atari vardı. TRT'deki reklamda gördüğüm çocuğun yaşadığı mutluluğu ben de tatmak istiyordum, karnemde tek bir kırık olmadığına göre bunu hak etmiştim.

Akşam yemeğinden sonra babam televizyonun karşısına geçti ve ablamla beni gürültü yapmamamız konusunda sert bir tonda uyardı. Babamın bize çıkışmasına alışık olmadığımız için önce şaşırdık, ardından merak içinde televizyonun karşısına geçtik. TRT spikeri yüzünde babamınkine benzeyen ciddi bir ifadeyle Başbakan Deniz Gezmiş'in az sonra canlı yayında bir açıklama yapacağını söyledi. Birkaç saniye sonra ekranda başbakanın esmer yüzü belirdi.

"Sevgili vatandaşlarım, hükümetimiz ülkemizde yaşanan son gelişmeleri göz önüne alarak bir erken seçim kararı almıştır," diyerek söze girdi Deniz Gezmiş. "Bildiğiniz gibi petrol fiyatlarında meydana gelen ani düşüş geçtiğimiz aylarda hükümetimizi bazı tasarruf tedbirleri almaya mecbur etmişti. Ülke genelinde gerçekleşen protesto gösterileri provokasyona açık bir ortam oluşturdu. Halkın Sosyal Demokrasi Partisi olarak bu nedenle hükümetimize olan güvenin tazeleneceği bir erken seçim yapmaya karar verdik. Ülkece yaşadığımız bu sıkıntıların geçici olduğuna inanıyor ve Ekim ayında yapılacak genel seçimde halkımızın teveccühüne yeniden mazhar olacağımıza inanıyorum. Misak-ı Milli sınırları içinde dünya uluslarıyla barış içinde yaşama arzusunda olan milletimiz müsterih olsun. Geçmişte olduğu gibi

bugünlerde de karşılaştığımız zorlukları Kuvâ-yı Milliye ruhuyla aşacağımız muhakkaktır. Bu duygu ve düşüncelerle tüm vatandaşlarımızı sevgi ve muhabbetle kucaklıyor, sağlıklı ve mutlu günler diliyorum."

Başbakan aynı sözleri bir kez de Kürtçe olarak tekrarladıktan sonra diğer haberlere geçildi. Üçümüzü televizyonun karşısına dizilmiş halde gören annem "Ne olmuş? Savaş mı çıkmış?" diye sordu.

"Hükümet erken seçim kararı aldı, bence kazanamazlar, piyasada işler bıçak gibi kesildi," dedi babam.

Haberlerden sonra televizyonda seyredecek doğru dürüst bir program olmayınca ablam videoya Hayalet Avcıları adında bir filmin kasetini taktı. Filmin sonunda babamın keyfinin yerine gelmiş olduğunu görünce Atari konusunu açtım. Babam düşen petrol fiyatları nedeniyle ülkeye döviz akışının azaldığını, bunun durgunluğa yol açtığını, son günlerde dükkânında işlerin hiç iyi gitmediğini söyledi. Biraz itiraz edecek gibi olunca seçim sonrasında işler düzelirse Atari'mi alabileceğini söyledi. Elimi babamın dudaklarından çıkan duman halkasının içinden geçirerek Ekim'in benim için çok geç olduğunu söyledim. Bu aşamada annem devreye girerek "Biraz anlayışlı ol oğlum, biz istemez miyiz sana Atari almayı," dedi.

Petrolün fiyatını düşüreni o anda elime geçirsem ümüğünü sıkabilirdim, "Madem öyle ben kazanırım o Atari'nin parasını," dedim. Tabii bunu nasıl yapacağım konusunda en ufak bir fikrim yoktu.

Ertesi gün Petibör bisküvimi çaya batırıp parçalanmadan önce ağzıma atma oyunu oynarken sokakta "Şansını Sına, 10 Lira, Sına!" diye bağıran bir çocuğun sesini duydum. Neler olduğunu anlamak için balkona çıktığımda mahalledeki çocukların az önce bağıran çocuğun çevresini sarmış olduğunu gördüm. 10 lirayı verenler çocuğun önündeki kutudan katlanmış bir kâğıt çekiyor ve tezgâhtaki mallardan hiçbirini kazanamadığı görünce söylenerek oyunlarına dönüyorlardı. Son müşterisi de yanından ayrıldıktan sonra çocuk hasılatı cebe indirip yoluna devam etti. İşin içinde bir çapanoğlu olduğu belliydi, o kadar çocuktan biri bile şanslı değil miydi yani?

Okulunun kantininde yaptığı simit satışlarıyla ticari dehasını cümle aleme göstermiş olan teyzemin oğlu Hakan Şansını Sına girişimiyle yakından ilgilendi. Teyzemin evinde derhal bir ortaklık kurarak iş planımızı oluşturmaya başladık.

Hakan bizim yaşımızdaki çocukların çikolatadan çok sevdikleri yegâne şeyin ne olduğunu sordu. Bu sorunun yanıtı ayan beyan ortadaydı: İthal sigara. O yıllarda büyükler çocukların yanında fosur fosur sigara içmekten imtina etmemekle birlikte çocukların sigara içmesini istemiyorlardı. Bu yüzden sigara, hele de ithal olanlar çocuklar arasında yasak bir cennet meyvesi muamelesi görüyordu. Hakan ayrıca çekilişe katılan her çocuğa bir şeyler çıkması konusunda ısrarlıydı. Şansını Sına iş kolunda tanınan bir marka olmak için çekilişe katılan her çocuğa birer sakız ve piralin çıkmasına karar verdik. Toptancıdan alındığında piralinin tanesi 3 liraya geliyordu, buna bir de 1 liralık sakız eklendiğinde bize güzel bir kâr marjı kalıyordu. İthal sigaranın yarattığı maliyet problemini ise bir abimizin ithal sigara koleksiyonunu 'patlatarak' çözdük. Zeki Abi koleksiyonundan üç beş paket sigaranın eksilmesini dert etmeyen gani gönüllü bir insandı. İş planımızı uygulamak için şimdi sadece omzumuza asacağımız bir tablaya ve mütevazı bir sermayeye ihtiyacımız kalmıştı. Piralin ve sakızlar için gereken parayı kredi olarak babalarımızdan talep etmeye karar vererek evlerimizin yolunu tuttuk.

Akşam eve ulaştığımda amcamların bize misafirliğe gelmiş olduklarını gördüm. Amcam bir İkinci Dünya Savaşı gazisiydi ve savaş anılarını her seferinde yeni ayrıntılar ekleyerek anlatması yüzünden gönlümde ayrı bir yeri vardı.

Salonda içilen sigaraların dumanları fen dersinde

yaptığımız deneydeki gibi girişim görüntüleri ortaya çıkarıyor, tabaklardaki pastalar çay eşliğinde iştahla mideye indiriliyordu. Babamla giriştikleri hararetli spor sohbetinin arasında küçük bir boşluk yakalayınca amcamdan savaş anılarını anlatmasını istedim. Annem biraz da savaştan hoşlanmadığı için “Bırak da amcan çayını içsin, kaç kere anlattı zaten,” dedi.

Amcam “Bence en ilginç zamanlar savaşın ilk yıllarıydı,” dedi. Sigarasından derin bir fırt çekti ve herhangi bir yorum yapmamıza fırsat vermeden hikâyesine başladı.

“1941 senesinde Avrupa ateşler içinde yanarken biz bir derece rahattık. O sırada liseyi yeni bitirmiş, yüksek ticaret mektebini kazanmıştım. Yaşım henüz küçük olduğu için askere alınmaktan yana korkum yoktu; zaten Türkiye henüz cihan harbinde taraf olmamıştı. Almanlar daha harbin ilk günlerinde müttefiklere petrol satmamamız için nota vermişti. Gazi Paşa bir yandan bağımsızlığımıza kimseyi karıştırmayız diyerek satışı sürdürmüş, öbür yandan ufak tefek tavizlerle Almanları oyalamıştı. Sonra Almanlar Avrupa’da önüne gelen milleti nakavt edince bize petrol satışı konusunda yeni bir nota verdiler. Bizimkiler notayı reddedince Bulgaristan’dan panzerlerle girip bir yıldırım harekâtıyla İstanbul Büyükçekmece’ye kadar geldiler. Bir panzer kolu da bu arada batıdan ilerleyip Çanakkale’ye inmiş. Ulaştıkları mevzilerde yerli malı tayyareler ve zeplinler hava bombardımanıyla bunları ateş altına aldı. Zırhlı zeplinlerimiz ezelden beridir doğalgazın yan ürünü olan helyumla uçar. O nedenle vurulsalar bile ateş almıyorlardı. Hiç unutmam, Çanakkale’de sanki birer hayalet gibi düşman cephesine sokulup Almanların analarından emdikleri sütü burunlarından getiriyorlardı. Tabii avcı tayyareleri de bombardıman sırasında bunları koruyordu. Top atışıyla, hava hücumuyla, deniz desteğiyle Almanları öyle bunalttık ki ilerleyecek takatları kalmadı. Aslında karadan taarruz etsek belki onları Trakya’dan derhal söküp atardık. Nurlar içinde yatsın, Gazi Paşa çok zayiat vereceğimizi hesap etmiş, askerimize kıyamamış. 1943 senesinde verdiğimiz yıpratma savaşından yılıp, biraz da Rus cephesine asker kaydırmak gayesiyle Trakya’dan çekildiler. Bir yıla kalmadan zaten cihan harbi de bitti. Böylece maşallah 3 seneye yakın askerlik yapmış oldum.”

“O sırada ben ilkokula gidiyordum. 1945 yılında çok partili rejime geçilince Trabzon’da büyük bir hengâme olmuştu. Demokrat Parti’nin mitinginde hiç unutmam, dört bidon su satmıştım. Öyle mahşeri bir kalabalık olmuştu,” dedi babam.

Kendime hikâyeden pay çıkararak “Benim tüccarlığım da demek ki babamdan geliyor,” dedim.

“Sizin çekiliş işinden bence bir şey çıkmaz. Dikkat edin de zarar etmeyin,” dedi annem.

Ertesi gün toptancıya gidip Şansını Sına’da kullanacağımız malları satın aldık ve ilk olarak Kemerkaya Mahallesi’ne gittik. Çekilişte planladığımız gibi ilk iki çocuğa birer piralin ve sakız çıktı. Üçüncü çocuğa şans eseri Marlboro çıkınca ünümüz bir anda mahalle geneline yayıldı. Daha sonra gittiğimiz mahallede yanımıza ilk çocuğa çekeceği kâğıdı biz verdik ve ithal sigara çıkmasını sağladık. Böyle olunca haber saman alevi gibi yayıldı ve diğer çocuklar başımıza üşüştürler. Günbegün mahalleleri dolaşıp “Şansı Sına, On Lirasına,” diye bağırarak epey bir hasılat topladık. Yalnız bizim koleksiyon sigaraları meğer küflüymüş, kazananlar onları içemiyormuş, ikinci kez uğradığımız iki mahalleden de taşlanarak kovalanınca girişimimizi sona erdirmek zorunda kaldık. Elde ettiğimiz hasılatı paylaşırken acaba Atari almaya yetecek mi diye ölesiye merak ediyordum. Paranın Atari’ye yetip hatta arttığını fark edince hemen bir bakkala uğrayıp kendime Çokokrem aldım. Cebim parayla dolu bir halde Çokokrem’imi emerek eve giderken içim içime sığmıyordu.

Akşamüstü babamla birlikte Uzun Sokak’taki

Atari satan mağazaya girdik. Mağazadaki babacan tezgahtar önceki gün devalüasyon olduğu için satışları durdurduklarını, merkezden yeni fiyat gelmesini beklediklerini söyledi. Babam Atari'yi eski fiyata yüzde yirmi ilave yaparak satın almayı önerdi, bu arada patronları da gelip muhabbete dâhil oldu, ancak yeni liste gelmeden kesinlikle satış yapmamak konusunda ısrarcı oldular.

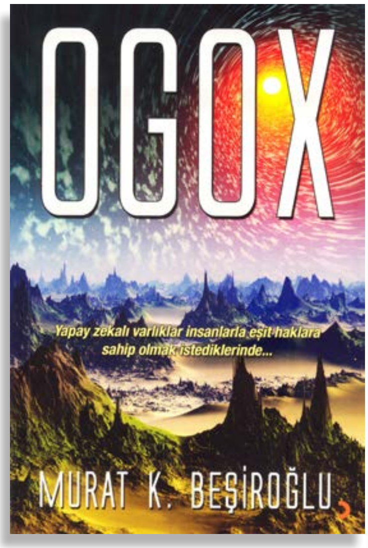
Eve döndüğümüzde bozulmuş moralimi düzeltmek için ecza dolabından bir bebe aspirini aşırıp gizlice emdim. Bence bu beceriksiz hükümetin erken seçime gitmesi yetmezdi, Japonlar gibi harakiri yapsalar içim ancak soğurdu. Ablamla isim şehir bitki hayvan oynarken aklım Atari'de olduğu için her zamankinden çok daha ağır bir yenilgiyle karşı karşıya kaldım.

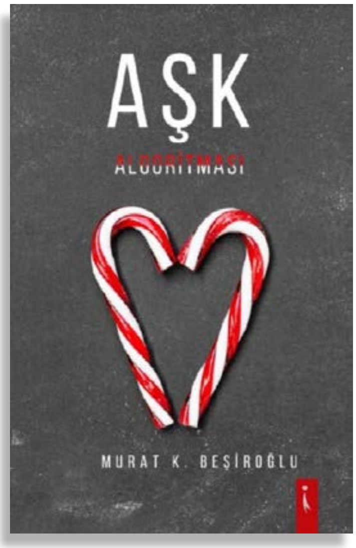
Fiyatlar gerçekten iki kata yakın artmıştı ve babamın işleri de bozuk olduğu için o yazı sokakta oynayarak geçirmek zorunda kaldım. Hükümete çok kızdığım için bizimkilere seçimde kesinlikle iktidardaki Halkın Sosyal Demokrasi Partisi'ne oy vermemelerini telkin ediyordum. Ancak belli ki oylarını yine uzun süre hapis yattıktan sonra başbakanlığa kadar yükselen Deniz Gezmiş'e vereceklerdi.

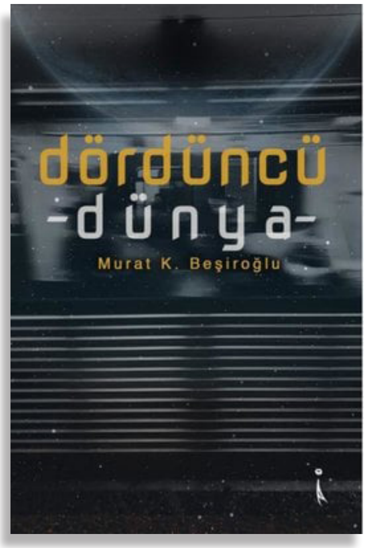
Seçimlerde Halkın Sosyal Demokrasi Partisi oy kaybederek de olsa iktidarını sürdürdü. Babam bunun yapılan uçak satış anlaşmaları ve yoğun ağır sanayi ihracatı sayesinde mümkün olabildiğini söyledi. Ayrıca petrol fiyatları da bir ölçüde toparlanmıştı.

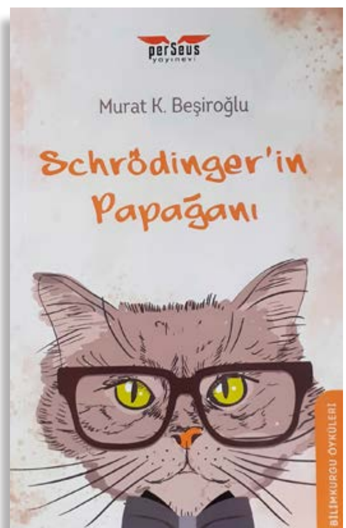
Seçimden sonra babam söz verdiği gibi Atari'mi alıp eve getirmekle kalmayıp zor zamanda kazandığım parayla aile ekonomisine destek olduğum için bana teşekkür etti. Atari'yi aldırmak için verdiğim kutsal savaşta bana destek olmadığı için ilk gün ablamı Atari'nin yanına bile yaklaştırmadım. Bir de üstüne "Sen git de hesap makinesinde 'Leblebi' yaz," diyerek ona nazire yaptım.

İki hafta sonra arkadaşım Erhan'ın evinde Commodore 64 ile tanışınca Atari'den bir anda soğudum. Bizimkilere Commodore 64 aldırabilmek için şimdi daha uzun ve zorlu bir mücadele vermem gerekiyordu.

OGOX
Yapay zekalı varlıklar insanlarla eşit haklara sahip olmak istediklerinde...
MURAT K. BEŞİROĞLU

AŞK
ALGORİTMASI
MURAT K. BEŞİROĞLU

dördüncü
-dünya-
Murat K. Beşiroğlu

perSeus yayınevi
Murat K. Beşiroğlu
Schrödinger'in Papağanı
BİLİMKURGU ÖYKÜLERİ

MURAT K. BEŞİROĞLU
RÜYA SANATÇISI
perSeus yayınevi
BİLİMKURGU - ROMAN

Bu seçkide yer alan öyküler 47 yazar tarafından Özgen Berkol Doğan Bilimkurgu Kütüphanesi için özel olarak yazılmıştır
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
BİLİMKURGU
ÖYKÜ
SEÇKİSİ
2018

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor
Bilimkurgu
Öykü
Seçkisi
2019

Yazan ve Çizen: Kenan Böğürcü

GÖK KIZ

Kozmik Göçebe

Kenan Böğürcü'nün yazıp-çizdiği "GÖK KIZ: Kozmik Göçebe"

on üçüncü bölümüyle sizlerle.

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi için özel olarak hazırladığı

çizgi romanın tanıtım yazısı kısaca şöyle;

Geleceğe dair öngörülerimiz dünyanın kaynaklarını tükettikçe uzayda yeni yaşam alanları

bulmak üzerine.

Fakat ya biz gitmeden aynı kaygıları taşıyan göçebe uzaylılar bizden önce davranırlarsa...

Ve üstelik bunların niyetlerinin ne olduğunu

uzun süre anlayamazsak.

Keyifli okumalar

GÖK KIZ DİLDENYA

yazan ve çizen

KENAN BÖĞÜRCÜ

KAPIYI TUTAMADIK. İÇERİ GİRDİLER BİLE. SADIK MUHAFIZLARIMIN ÇOĞU ÖLDÜ. BİR AVUÇ CESUR BİRUNYALIYLA DİRENMEYE DEVAM EDİYORUZ. EN SEÇKİN BİRLİKLER BANA İHANET ETTİ. İŞLERİN BÖYLESİNE KONTROLDEN ÇIKTIĞINA İNANAMIYORUM. GÜNİN ALÇAĞI EMEKLERİNİN KARŞILIĞINI ALIYOR DEMEK
DÜNYALILARLA SAVAŞI ÖNLEMEK ADINA KENDİ ARAMIZDA SAVAŞIYORUZ. BUNU ONLARA ÇOK İYİ ANLAT
DİLDENYA KIZIM EĞER BİR MUCİZE OLMAZSA KAZANMAMIZ İMKANSIZ SAKIN GERİ DÖNEYİM DEME KIZIM. CAN GÜVENLİĞİN KALMADI
DİLDENYA ÇARESİZSE ÇATIŞMA SESLERİNİ DİNLİYORDU

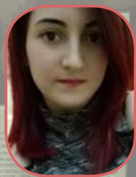

ŞU HALE BAK, DÜNYANIN YÖRÜNGESİNDE OLDUĞUMUZ NE KADAR BELLİ DÜNYALILAR BİZİ GÖRSE OTURUP KEYİFLE BİZİ SEYREDERLERDİ

TARSİT TARAFTARLARI DİRENMEYE DEVAM ETTİKÇE GÜNİN'İN ASKERLERİ DE SALDIRILARINI ŞİDDETLENDİRİYOR DAHA YIKICI SİLAHLAR KULLANIYORLARDI

ÇILGIN İHTİYAR DAHA NE KADAR DİRENECEKSİN?
TARSİT BENİ DUYUYOR MUSUN? YETERİNCE ADAM ÖLMEDİ Mİ SENCE? BUNA BİR SON VEREBİLİRİZ
SEN TAM BİR SERSEMSİN GÜNİN, ÖLDÜ-RÜLEN BİRUN-YALILARIN Ö-ÖCÜNÜ KEN-DİNDEN OLAN-LARI YOK EDE-REK Mİ ALA-CAKSIN?
FAKAT ASIL ME-SELE BU DEĞİL DEĞİL Mİ? BUNU İKİMİZ DE Bİ-LİYORUZ, BU KADAR KISA SÜREDE OR-GANİZE OLA-MAZDINIZ.
ROTAMIZI DÜNYAYA DOĞRU ÇEVİRDİĞİMİZ ANDAN İTİBAREN ŞİDDET YANLISI FİKİRLERİNİ PERSONEL ARASINDA KABUL ETİRMEK İÇİN YAPTIĞIN KULİS ÇALIŞMALARIN DİKKATİMDEN KAÇMIYORDU

ŞİMDİ BUNA GÖZ YUMMANIN NE BÜYÜK BİR HATA OLDUĞUNU ANLIYORUM
BİRUNYA'DA BAŞIMIZA GELENLERDEN YETERİNCE DERS ÇIKARDIĞIMIZI ZAN-NEDİYORDUM, AMA DÜNYALI DÜŞMANLARIN GİBİ DAVRANIYORSUN SENİN DE ONLARDAN FARKIN YOK SERSEM HERİF, BİR ÇUVAL İNCİRİ BERBAT EDECEKSİN
GÖRDÜNÜZ İŞTE SON ŞANSINI DA NASİHATLE HARCADI
KOMUTAN GÜNİN BEN DİLDENYA DUYUYOR MUSUN?
KOMUTAN DİLDENYA SESİNİ DUYMAK NE BÜYÜK BİR MUTLULUK İYİ MİSİNZİ? KOMUTAN TARSİT SİZİ BİLEREK ÖLÜME YOL-LADI PROFESÖR OPERASYONU TAM BİR FİYASKOYDU
KAPA ÇENENİ MUHTERİS, ÇEVİRDİĞİN DOLAPLARI ÇOK İYİ BİLİYORUM, GÖZLERİNİZİ KAN BÜRÜMÜŞ SİZİN EĞER BABAMA BİR ZARAR VERİRSEN YEMİN EDERİM SENİ VENÜS'ÜN ASİT GÖLLERİNDE BOĞARIM

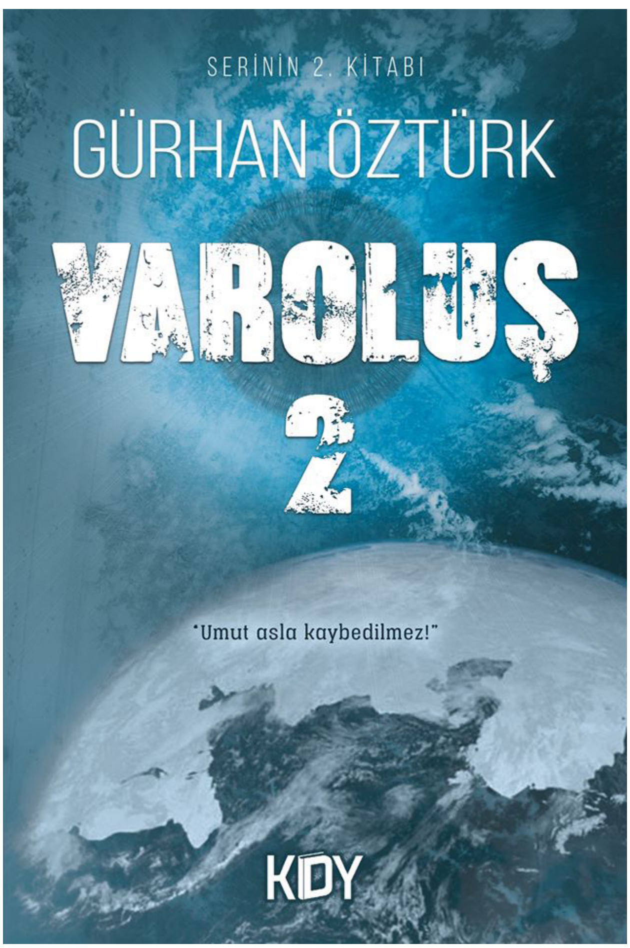
SÜRECEK

Esra Uysal

Varoluş 2

Gürhan Öztürk

*Umut ne kadar yüce bir kavram gibi geliyor kulağa. Onunla yaşıyoruz ve var olmaya devam ediyoruz. Attığımız her adımda onu hissediyor olsak bile bazen unutuveriyoruz. Oysa aldığımız en ufak bir zaferde ona borçlu olduğumuzu sürekli kendimize hatırlatmamız gerekiyor. Bir zaman gelir, öyle bir kuzey rüzgârına yakalanırsın ki her şeyin elinden uçar gider. Nefes almak bile güçsüzleşir. Yüreğin nefretle dolar ve kendine şu soruyu sormaya başlarsın: "Ben niye yaşıyorum?" Hatta daha da ileri gidersin ve "Ben neden varım?" diye sorarsın. Yanıt bulamazsın ve karanlığa sığınmak zorunda kalırsın. Seni sürükleyen poyrazın bir parçası olursun. Toprak olsa da umutların seni hayata bağlayan ve yine var olmanı sağlayan şey ailedir. Onunla umutlanırsın ve yaşarsın. Onunla kaybedersin ve yok olursun. Sonunda yine o seni bulur ve tekrardan ayağa kaldırır. Ailen varsa umudun hep seninle beraber olmaya devam eder. Kızım hayatta olsaydı ona vereceğim yegâne öğüt şu olurdu: "Kızım, umut asla kaybedilmez! Onu kaybettiğini düşünüyorsan bakacağın iki yer vardır. Biri kendi yüreğin, diğeri de ailenin…" *** Beklenen an geldi… Varoluş mücadelesi kaldığı yerden devam ediyor.. Peş peşe gelen ölümlerin getireceği acılar Poyraz ve grubunu Reis ve Hoca Efendi'den daha güçlü bir düşmanla karşı karşıya getirecek! En son çadır kentte bıraktığımız kahramanlarımız daha zorlu bir macerayla karşı karşıya ve bir yandan da William'ın herkesi uyarmaya çalıştığı "Kış" da gelmek üzere…*

Basım Yılı: Temmuz 2020
Sayfa Sayısı: 336
Yayınevi: Kitapyurdu Doğrudan Yayıncılık (KDY)

Arşınlı Neron

Özcan Tekdemir

İki kardeş rakılarında demlenirken akıl çeperlerinde çalan Neşet Ertaş şarkısı onların halet-i ruhiyesini çok iyi tasvir ediyordu "cahildim dünyanın rengine kandım" sözleri bir demdi. Türkülerde demlendiler, türkülerin güzelliğini yaşadılar akıl çeperlerinde, acılı türkülerin gölgesinde ağladılar.
Hem Arşınlı Neron, hem de Karşınlı Kadın dünyada üst akıl dahi olsalar, hatta bir bakışlarıyla tüm insanlığı kendi müritlerine çevirebilme yeteneğine sahip bile olsalar, söz konusu dünya olunca cahildiler ve ne kadar yaşarlarsa yaşasınlar cahil kalacaklardı belli ki... Onlar da her cahil varlık gibi teslim oldular bu mavi gezegene, dünyanın tüm renkleri onları gökkuşağına boyamıştı. Evrimlerini tamamlıyor olabilirlerdi, çünkü artık insan gibi sinirleniyorlar, gülüyorlar ve de ağlıyorlardı...

Basım Yılı: 2019
Sayfa Sayısı: 155
Yayınevi: Elpis Kitap

9. Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Kısa Öykü Yarışması İKİNCİSİ - Dünyanın Dönüşümü

Gizem Çetin

Madenci

Bu yıl kış sonu tatilinde kardeşimi müzeye götürecektim.

Doksan gün önce bugünü düşlemiştim. Kardeşime, kışın sona erip baharın nefis kokulu bir esinti gibi varlığını belli ettiği 21 Mart gününde hazırlanmasını söylemiştim. Yılda dört gün, dört tatilde görüşüyorduk: 21 Mart, 21 Haziran, 23 Eylül ve 21 Aralık. Yarım saatimiz sonraki tatilde nereye gideceğimiz hakkında pazarlık yaparak geçerdi. Ne var ki son görüşmemizde müze teklifimi hemen kabul etmişti, sevincini zıplayıp ellerini çırparak ve yanağımdan öperek göstermişti.

Henüz dokuz yaşındaydı. Bütün gününü dışarıda, diğer çocuklarla koşup oynayarak geçiriyordu. Hayatını çok seviyor ve "zengin çocukları gibi" okula gitmek zorunda olmadığı için gurur duyuyordu, ben de "Bu, senin on beş yaşını doldurduğunda madenciliğe başlayacağın anlamına gelir." diyemiyordum. Her yeltendiğimde "Daha çocuk." diyordu içimdeki ses. "Nasılsa öğrenecek."

Yirmi dört saatlik tatilim yanıp sönen sarı ışıklarla başladı. Gözlerimi açıp yerimden kalktım ve bir saniyeyi bile yitirmemek için aceleyle asansöre koşturdum. Yeryüzüne çıkarken başımı kaldırdım ve kendimi muhteşem manzaraya hazırladım. Kabini ufak adımlarla terk ettiğimde gözlerime çarpan ihtişamın coşkusuyla yutkundum. Gökyüzü karşımdaydı. Samanyolu, mavi ışıktan bir bulutu andırıyordu. Takımyıldızlarını ve parlak yıldızları yakaladım, Büyükayı'yı, Küçükayı'yı, Avcı'yı... Demirkazık'ı, Betelgeuse'u, Sirius'u...

Dizlerim bedenimi taşımaz hale gelene dek tanımsız bir hazla yıldızları seyrettim. Yorgunluktan titrediğimi fark ettiğimde asfalt zemine oturup bağdaş kurdum ve etrafıma bakmaya başladım. "Her zamanki yeryüzü." diye düşündüm, ne bir yükselti ne bir çukur; gözün alabildiğince asfalt. Gece yarısı olduğu için etraf ıssızdı.

Kol saatimden ne kadar perparam olduğunu kontrol ettim. Perpara, yani performans parası, iş

sırasındaki performansımıza bağlı olarak belirlenen bir değerdi. Genç ve verimli bir çalışan olduğum için tatillerde perparalarımı kardeşimle birlikte gönlümüzün dilediğince harcayabiliyorduk. Yaşlanıp yorulan işçilerin ücreti ise su satın almaya dahi yetmeyecek kadar azalıyordu, neyse ki çalışma günlerinde temel ihtiyaçlarımızın karşılanması için sigortalıydık.

Taksi çağırdım. Balkabağına benzeyen aracın yerin bir parmak üstünde havada kayarak gelişini izledim. İçine atlayıp koordinatları tarif ettim: “45,235°K - 105,712°D noktasına gitmek istiyorum. Teşekkürler.”

Burası kardeşimin kaldığı yerdi. Yenilenme’den önce kumsal olduğunu, hatta Gobi Çölü olarak anıldığını duymuştum, fakat şimdi asfaltla kaplıydı. Dünyadaki tüm anakaralar gibi.

Yolculuk boyunca elimi yanağıma koyup dışarıyı seyrettim. Her yer o kadar aynıydı ki sanki sabit bir manzarayı izliyordum. Sıkılıp önüme döndüm, parmaklarımı oynattım ve gezegenin eskiden nasıl bir yer olduğunu hayal etmeye çalıştım.

Kardeşimin yeni yürüyebildiği zamanlardı. Her gün onunla oynar, gezici büfelerden mama ve bez satın alıp bakımını yapar ve 1 Haziran’a -annemin yıllık tatiline- kaç gün kaldığını sayardım. Annem çıkageldiğinde dünyalar bizim olurdu. Bir dakika susmaz, ilgisini çekmek için sürekli cilve yapardık. Uykumuz gelince dizine yatar, sesini dinlemek isterdik.

Annem çocukluğunu anlatırdı. Yemyeşil ağaçları, işlek şehirleri... Ormanların değişen iklim ve havaya karışan kimyasalların etkisiyle giderek tahrip olduğunu... Nihayet oksijenin kritik seviyenin altına indiğini... Dünya devletlerinin birleşerek Yenilenme adıyla kararlar aldığını... Binaların sırayla yıkılışını, asfalt dökülüşünü... Dağların dinamitlerle patlatıldığını, çukurların doldurulduğunu... Çadırlarda hayatını sürdürecek çocuklar hariç, herkes için getirilen çalışma zorunluluğunu...

Hedefe vardığımızda uykudan uyanır gibi irkildim. Aşağı indim, düz zemine bastım ve etrafa baktım. Ayak seslerini duyunca kalbim hızlandı. Kollarımı açtım ve kuş gibi üzerime doğru koşan kardeşime sarıldım. İşte bu an, yaşamıma anlam katıyordu. Bu an için bütün zorlukları aşar, bir ömür boyu şikâyet etmeden çalışırdım.

Taksiyi göndermedim, işi bitmemişti, bizi müzeye götürecekti. Müze -tam adıyla Amazon Orman Müzesi- anakaralar üzerinde korunabilmiş yegâne ağaçlık alandı. Atmosfer zehirli gazlardan arınana kadar manyetik alan kullanılmış, sonra da bilet kontrolü için duvar yapılmıştı.

İçeri girdiğimizde güneş henüz doğuyordu. Kuşların cıvıltısı, içimizi bahara açmış çiçekler gibi mutlulukla dolduruyordu. Toprağa oturup doğayı dinledik. Sohbet ederek gezindikten sonra ansızın koşup kovalamaca oynamaya başladık. Yorulunca dev bir ağaç kovuğu bulup içine yattık. Zamanı durdurmak istedim, tadı damağımda kaldı. İki yıl boyunca biriktirdiğim perparamın her kuruşuna değmişti.

Güneş batarken çıktık. Takside ben koordinatları okurken kardeşim hüzünle omzuma yattı. Teselli edebilmek için bahar sonu tatilinde yapabileceğimiz şeylerden bahsetmeye başladım. “Uçurtma alırız. Dondurma yeriz, komik suratlar yaparız...”

Kardeşim parmağını dudağıma götürdü. Beni susturdu.

“Yıldızlara bakıp sohbet edelim sadece.” dedi. “Sen bana yetersin.”

Dünya nüfusunun büyük kısmıyla aynı mesleği

yapıyordum. Şartlarım birçok insandan daha iyiydi. Beş yılda bir, hatta on yılda bir tatile çıkabilen işçiler olduğunu duymuştum. Gerçi yan yana çalıştığım arkadaşlarımla tatil günümüz uyuşmadığından bu konuları pek konuşamıyorduk, hatta şefimden "Şanslısın, sistem sana ekinoks ve gün dönümlerini atadı tatil olarak." dışında bir cümle de duymamıştım, ama işleyişi az çok biliyordum.

İşyerleri yer altındaydı. Anakaralar asfaltla kaplıydı. Adalar... Annemin anlattığı şirin evler adalardaydı. Yemyeşil ağaçlar, hiç basamadığım yumuşacık çimler, koklayamadığım rengârenk çiçekler oradaydı. Nüfusun milyonda biri, yılın her günü hayatı tatmaya hakkı olan zenginler oradaydı. Bizim üretimlerimiz sayesinde yaşıyorlardı.

Taksi benim bölgeme ulaştığımızı haber verdiğinde içimi çektim. Kardeşime döndüm, üç ay sonra ne kadar büyümüş olabileceğini hayal ederek doya doya sarıldım, saçlarını okşadım. Kol saatim uyarılarını sıklaştırınca istemeden de olsa veda ettim ve araçtan inip beni yerin metrelerce altındaki tesise götürecek asansöre bindim.

Çalışma ortamım her zamanki gibiydi. Alçak tavanlı, geniş alanlı, karanlık ve sıcaktı. Yalnızca makinelerin mırıltıları ve her şeyin yolunda gittiğini gösteren yeşil uyarı lambaları vardı. Sıralanmış koltuklara şöyle bir baktım, hepsi bir örnek ve iriydi, puf gibi yumuşaktı. Bir tanesi hariç hepsi gözleri kapalı, vücutlarına örümcek ağı gibi kablolar bağlanmış gözleri kapalı insanlarla doluydu. Tam karşımdaki boş koltuk ise bana aitti.

Bir günlük tatile hak kazanabilmek için üç aylığına bu koltuğa oturacaktım, bütün sinir hücrelerim sistemle bağlantı kuracak ve genel veritabanından işlemek üzere ham veriler çekmeye başlayacaktı. Bu sırada bilinçli olmayacağım için hiçbir şey hatırlamayacak, gözlerimi açar açmaz sonraki tatil gününde uyanacaktım.

Ben bir veri madencisiydim, bilgisayarım beynimdi. Tatilimin son saniyelerinde haziranın hayalini kurdum.

YERLİ BİLİMKURGU
YÜKSELİYOR
Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
NISAN 2020 SAYI 36
Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm 10
KENAN BÖĞÜRCÜ
Dünya Tarihinde Büyük Salgınlar
ARDA TİPİ
Bilgisayar ve Video Oyunlarında
Bilimkurgu: The Last of Us
M. YAĞMUR POLAT
Film Müzikleri İncelemesi
Sinek Küçüktür ama
Mide Bulandırır!
The FLY
BURAK FEDÂKAR
Kitap İncelemesi
Sahte Uygarlık
Zühtü Bayar
İSMAİL ŞAHİN
Şiir
Legoritmik
Siborgun İnceliği
GRİ ESİN
Kısa Öykü
Kuantum Dolanıklık
YEŞİM ŞAHİN
Sürgün Gezegeni
MURAT K. BEŞİROĞLU
Yaşam İçin
AYSUN ERDOĞAN
7. YBKY Kısa Öykü
Yarışması
Bir Saniye Sonra
DURSALİYE ŞAHİN
7. YBKY Kısa Öykü
Yarışması
Düdüklü Tencere
SERPİL ÜLGER
7. YBKY Kısa Öykü
Yarışması
Roman
Son İnsan
Bölüm 25
GÜRHAN ÖZTÜRK
Kapının İncisi
İkinci Kitap- Bölüm-3
AYSUN ERDOĞAN
Novella
İzmir Kralı
Bölüm 3
KUBİLAYHAN YALÇIN

Roman - Bölüm 28

Gürhan Öztürk

Son İnsan

KİTAP 1- DEĞİŞİMİN YENİ HALKASI

İnsanoğlu en başından beri yanıtları arayıp durdu. Çoğu zaman yanıtların kendi benliğinin içinde olduğunu sandı. Çoğu zaman da yanıtları yıldızların arasında aradı. Ama en başta anlamadıkları şey ortada tek bir yanıt olmadığıydı. Herkesi tatmin edecek tek bir yanıtın hiçbir zaman olmaması yine de insanoğlunun soru sorma heyecanını elinden almaya yetmeyecekti. Ne de olsa bu insanlık için bir yolculuktu ve son insan da gelip geçene kadar yolculuğun sonu gelmeyecekti…

(04.07.2015, Günümüz, Ankara)

Seğmenler Park'ına jet iniş yapmıştı. Başbakanlık Çankaya Köşkü buraya oldukça yakındı. Bu nedenle buralarda sıkı askeri güvenlik önlemleri olması bekleniyordu. Jetten indiklerinde Ankara sokaklarının sessiz olması ilgilerini çekmişti. Anons yapılıyordu. Halka evlerine gitmesi ve yeni bir emir gelene kadar da çıkmaması söyleniyordu. Askerlerin ve polisin sokaklarda, caddelerde olacağı belirtiliyordu.

Starfell bir asker olarak hissetmeyeli ne kadar çok olmuştu diye düşünmekteydi, bir savaşta olmayalı. Bu sefer neyin savaşını vereceklerdi, bir var oluş savaşı mıydı içinde olduğu? Ne uğruna? Şu anda o nefretle andığı terörist liderinden bir farkı kalmış mıydı?

Ağrı Dağı'nda katıldığı operasyon ile ilgili anıları aklına getirmeden duramıyordu. Oradaki komutan: "Umarım başımıza yıldız gibi düşen sen olmazsın, asker," diye takılmıştı, ona karşılık olarak aslında şimdi

olsa şu sözleri derdi: “Ayakta kalmak için geldim ben bu dünyaya ve siz düşseniz bile etrafınıza baktığınızda benim hala dimdik ayakta savaştığımı görüyor olacaksınız, komutanım.”

Manuel, Kuzgun’un elini bırakmıyordu jete bindikleri andan beri. Hayatı boyunca kızlarla hep mesafeli bir ilişki yaşamıştı, çünkü ne zaman bir kızdan hoşlansa kızdan ters bir yanıt aldığı için artık çekingenlik sınırlarında dolaşır olmuştu. Ama Kuzgun farklıydı, belki de bunda yaşın getirdiği bir olgunluk da vardı. Sonuçta Kedi Oğlan yüzünden yaşı gençleşse de yaşadığı deneyimler, anılar hala hafızasında yer alıyordu. Bu da onu kendi yaşındaki kızlardan daha olgun bir hale getiriyordu.

Onunla ilk öpüştüğü anı kafasında canlandırarak cesur olmaya çalışıyordu. Kuzgun ilk hamleyi yapan olmuştu. Zaten daha başka türlüsü beklenemezdi. Manuel buna cesaret edemezdi yoksa. Yine çekinirdi ve karşı tarafın tepkisinden korkardı. Düşünmezsin, yaparsın oluverir demesi kolaydı. Öpmek istiyor olması karşı tarafın da aynı hisleri paylaşıyor anlamına gelmezdi ki.

Kuzgun gülümsüyordu. Belki görünüş olarak yirmili yaşlarına geri dönmüştü, ama zihni ve yüreği hala olması gereken yaşlarındaydı. Yaşadıkları hafızasında duruyordu. Duyguları yüreğinde hiç değişmemiş bir haldeydi. Bir daha kimseye aşık olmayacaktı. Bu sözünden geri döneceği aklına gelmezdi. Manuel farklıydı. Onda bir ışık görmüştü. Yüreğinde onu kendisine çeken bir masumluğu vardı. Erkekte nadir olarak karşısına çıkan bu özelliğin ona bir erkekten hoşlanmasına neden olabileceği hiç aklına gelmezdi. Aynı zamanda çoğu yönden ona mistik bir nitelik kazandıran yeteneği ona sadece bir gizem katmamış, onu birçok açıdan farklı hale getirmişti diğer tanıdığı erkeklerden. Sonra Starfell’e baktı ister istemez, onunla arasında garip bir ilişki vardı. Hem birbirlerini anlıyor gibiydiler hem de birbirlerinden uzak durma ihtiyacı duyuyorlardı.

“Zamanında birisi benim kalbimi kırmıştı. Öfkelendiğinde gözü sevdiklerini bile görmezdi. Sen bana onu hatırlatıyorsun, Starfell. Bir daha aşık olmayacağıma dair kendime söz vermeme neden olan adamı,” dedi.

“Sana karşı hiç şansım olmadığını anlamam fazla zamanımı almadı. Başta bu beni deli etse de esas oğlanın ben olmadığını biliyorum artık. Manuel ve senin adına seviniyorum gerçekten de,” diye karşılık verdi Starfell. Kuzgun bir şeyler daha demesi gerektiğini biliyordu, ama niyeyse içinde anlam veremediği bir güç ona engel oluyordu. Manuel’in elini sıktı ve bunun adına sevgi dedi, Manuel’i sevdiğini söyledi inanarak içinden.

Manuel sessizliğin bir süre daha devam etmesini umarken çizim kağıtlarından birini çıkarttı. Jette zaten gerekli her türlü silah bulunuyordu, çoğunu hatta Manuel geçen gün çizmişti. Ama birisine daha iyi kullanabileceğini bildiği bir silahı da çizmeyi istemişti, ona bunun cesaret vereceğini düşünmüştü. Kuzgun, Manuel’i çizim yaparken çok sık görme fırsatı olmamıştı. Gerçekten de Manuel çok hızlı bir şekilde kara kalemini kullanabiliyordu. Çizimi bittiğinde hemen Kuzgun’a gösterdi. Çiziminde Kuzgun vardı ve arkada bulundukları yerdeki Ankara sokakları görülebiliyordu. Kuzgun’un saçı iyice omuzlarına dağılmıştı, tam bir amazon bir görüntüsü vardı. Yeni kazandığı gençliğinin enerjisi tüm bedeninde görülebiliyordu. Atletik bedenini ortaya serecek siyah bir penye giymişti, altında da gri tonlarda bir kot vardı. Çizimde de aynı detaylar görülebiliyordu, kara kalemiyle bu detayları çizimine yansıtabilmişti. Ama gerçeğinden bir farkı vardı ve çizimin de amacı zaten buydu.

Kuzgun elindeki yaya mutlulukla bakmıştı. Eskiden okçuluk sporuyla çok fazla ilgilenirdi. Bu konuda profesyonel olarak ilgilendiği bir süreç de vardı, ama kısa sürmüştü. Sonra akademik çalışmalarına yüklenmesi gerekmişti. Manuel’in birlikte geçirdikleri zaman dilimini iyi değerlendiğini görebiliyordu, bir tabancadan ziyade bir yayı daha iyi kullanacağı

ve kendisini güvende hissedeceğini bir tek Manuel bilebilirdi. Starfell'e geçmişini çok fazla anlatacak zamanı bulamamıştı, Manuel'in bu yönden daha çok fırsatı olmuştu.

Efla ayakta yürüyebiliyor olmanın verdiği mutluluğun bile tadına çıkartamadığını fark etmişti o anda. Ülkelerinin başkentine bu şekilde gelerek vatan haini durumuna düşmüşlerdi, bunu fark etmek için onun özel yeteneğine kimsenin ihtiyacı yoktu. Bir yandan da kafası şu anda bir sürü olasılık hesabı yapmaktan yorgun düşmüştü. Buradan hepsi sağ bir şekilde kurtulmak istiyorlarsa Efla'nın düzgün hesaplamalarına ihtiyaç duyulacaktı.

Düşünme aşamasının sonuna geldiğinde yüzünde korkunç bir ifade belirdi ve "Her olasılık tek bir sonuca götürüyor. Keşke tarih kitapları tüm gerçekleri yazabilse..." diye iç geçirdi.

"Eskiden sakin bir hayatım vardı. O zamanlar bile daha çok insana yardımım dokunmuştur. Yalan makinesinden daha işlevsel olan gerçekleri ortaya çıkartabilme yeteneğimin bizi kurtaramayacak olması çok acı," diye düşüncelerini paylaştı Bay Fend. Sesinin insanlara istemedikleri zaman bile moral vereceğini biliyordu. General'in onun sesini duymaya esas olarak burada gerek göreceğini tahmin edebiliyordu. Tesiste General'in göstermek zorunda olduğu öfke ve kararlılık takımdaki herkesin desteğini almada yardımcı olacak itici bir güçtü, bu nedenle Bay Fend'in konuşmasına öncesinde müsaade etmemişti. Bu sayede hem Rüyacı ve Kuzgun gibi General'in çoğu kararında ona karşı çıkabilecek kişilerin de kendi istekleriyle gelmelerini hem de Klik ve Ozan gibi genç üyelerin de cesaretli bir şekilde jete binmelerini sağlamıştı.

Klik ve Marker grup içinde hep daha geri planda kaldıklarını düşünüyorlardı. İnceledikleri olaylarda belki yetenekleri yüzünden daha işe yarar durumda olmuşlardı, ama ana olaylarda pek sözleri geçmemişti. Manuel'in bugün gerçekleşmesi yönünde çizdiği kıyamet çizimi bile haklı olarak daha ön planda olmuştu hep. Kedi Oğlan ile gizemli sevgilisinin ilişkisi ya da Evren'in kaçırılması gibi ilginç vakalarda pek rolleri yoktu tabii, ama yine de bu kadar yan karakter olmaktan dolayı rahatsız olduklarını saklayamıyorlardı. Hatta Kara Altın'ın da buna benzer bir serzenişte bulunduğunu da hatırlamışlardı

"Bu bir hafta en çok bana ne öğretti biliyor musun, Marker?"

"Neyi?"

"Anca affetme yeteneği olanlar affedilebilir. Ben sana kızmıştım, biliyorsun. Remzi'yi hiç acımadan vurduğun için sana çok öfkelenmiştim. Ama gerekli olan bir şeyi yaptığını anlamam uzun sürmedi ve seni affettim. Ben seni affettiğim gibi Evren'in de onu ağır bir şekilde yaralanmasından ötürü kaçırılmasına neden olduğum için affetmesi üzerine anladım iyice, ancak sen bir adım atarsan karşındakiler de bir adım atarlar."

"Sanırım bu bir haftada herkes kendine göre bir ders aldı."

"Sen ne öğrendin peki, Marker?"

"Tek başına insanın bir hiç olduğunu öğrendim, anca bir takım içinde insan asıl potansiyelini ortaya çıkartıyor."

Ozan diğerlerinden daha uzun zamandır o tesiste bulunuyordu. Ailesiyle bir yıldır görüşememişti, onları güvende tutmak için böyle bir fedakarlıkta bulunması gerektiği söylenmişti ona. Eskiden şiir yazmayı ne de çok severdi. Bu yüzden kendisine Ozan denmesini istemişti. Ama yavaşça bu yeteneği körelmeye başlamıştı. Çünkü artık kendi zihnine değil de başkalarının zihnine odaklanması gerekiyordu yeni yaşamına uygun olarak. Hep başkaları için vardı. O bir katalizördü sanki, bir tepkimenin gerçekleşmesi için illa gerekli olmayan ama çoğu tepkimenin binlerce yıl sürmesinin önüne geçip birkaç saniyeye kadar indirgeyen ardından da kenara çekilen o kimyasal bileşimlerden bir farkı yoktu.

"Ben bir hiç olmuşum

Bilmem farkındalar mı

Kendileri kendi benlikleriyle var iken

Ben hiç olsam bile var olmayı becermişim

Artık kendime ait bir benlik bile yok

Başkalarının benliğini içime çekmişim

Bana dokunamıyorlar

Bana zarar veremiyorlar

Bir hayalet gibi

Ama değil

Çünkü görüyorlar, biliyorlar

Ben de varım, ama bir hiç olarak"

Rüyacı Ozan'ın fısıltılarını duymuştu. Üzülmeyecekti, bu savaşın ardından sağ çıkamayacaklardı belki ama hayır, yine de üzülmeyecekti. Oğlum dediği bu gencin umutsuzluğa düşmesine izin veremezdi. Yeniden en sevdiği şey olan şiire döndüğü bu anda onu üzmeye hakkı yoktu. Belki babası değildi, ama kendini bir babadan daha öte görüyordu onun gözünden.

General Serhat Seçkin takımındakilere tek tek baktı, gözlerindeki heyecanı gözlemledi ve yapması gereken konuşmasına başladı:

"Bunu sizden istemek büyük bir onurdur benim için. Şu anda hizmet edeceğimize söz verdiğimiz ülkemize saldıran birer teröristten öte değiliz çoğu kişiye göre. Gerçekler ortaya çıkacak mı bunu hiç bilemeyeceğiz. Ama bu savaşı yine de yapacağız. Sizler benim yetiştirdiğim en iyi askerlersiniz. Askerlik demek disiplin, emir-komuta demek değildir. İnandığın şey için savaşmak demektir. Fedakârlık ister. İnanç ister. Çok fazla inanca ihtiyacın vardır. Ama daha da ötesinde tek bir şey ister. Özgürsen savaşmanın bir anlamı vardır, köle isen zaten senin savaşın değildir, zafer olsa bile o sana ait değildir."

Ona bir hafta süre vermişlerdi. Uzun zamandır bu bir hafta için yaşıyordu. Gerekirse ülkesine ihanet eder, ama ona emanet edilen insanlara sırt çeviremezdi. Bu yüzden Kedi Oğlan'ı kurtarmak için önüne çıkan her engeli yok etmeye hazırdı. Sonuçta ikinci günü ordunun en yetkili kişisi bizzat kişisel planı uğruna onca askerini ölüme göndermemiş miydi, projede yer alan kişiler bir takım halinde savaşmayı öğrensinler diye.

"Madem savaşacağız. O halde son bir sorum var. Bize ne denecek? Her takımın bir adı olmalı, değil mi? X insanlar ya da kahramanlar kapılmıştı sanırım," dedi Klik.

"Ben size Takım demeye alıştım. Projede de adınız Özel Takım olarak geçiyordu. Sade ve akılda kalıcı. Daha ne olsun?" diye yanıt verdi General.

"Biraz hayal kırıklığı ama olsun şimdilik idare eder."

Ahmet Çakal'ın sesi duyuldu tüm şehre yerleştirilmiş hoparlörlerden: "Bu son ihtardır. Teslim olun. Yoksa hiçbiriniz buradan sağ çıkamayacaksınız."

Bay Fend: "Yalan söylemediğini belirtmeme gerek yok sanırım," dedi.

General: "Ne olursa olsun buradaki askerlerin hiçbiri gerçeği bilmiyor ve bizi hain sanıyorlar. Bu yüzden elimizden geldiğince az kişiye zarar vermeye çalışacağız. Bu durumda Rüyacı her şey daha çok sana bağlı. Askerlerin üzerine odaklan ve onları korkutmaya çalış. Marker sen de uzaktan vurabileceğin kadar askere ateş et hızlı bir şekilde, ama bacaklarına ya da kollarına nişan al, sadece yaralansınlar. Starfell sen zaten nasıl savaşılması gerektiğini biliyorsun, yeter ki güçlerine başvurmamaya çalış yoksa biz de yaralanabiliriz. Savaşamayacak durumda olanlar

kendilerini korusunlar ve köşelere sığınarak ilerlemeye çalışsınlar," diye emirlerini sıraladı.

Onları karşılamaya ve yüksek ihtimalle imha etmek niyetiyle gelen üç askeri araca arkadan iki koca tank eşlik ediyordu. Starfell, General'in yanına gelene kadar General de gerçeği fark edemeyecekti. Gelen askeri araçlara bağlanmış olan bayraklar ay yıldızlı al renkteki Türk bayrakları değildi. Üzerlerinde herhangi bir simge yoktu, sade kırmızı renkteydiler, her birisinde kedi tarafından tırmalanmış gibi ortalarında üç adet paralel hat şeklinde yırtık yer alıyordu.

"Bunlar Türk askerleri değiller," dedi General. O anda ordunun başında yer alan Ahmet Çakal'ın deminki ihtarı onlara yapmadıklarını fark ettiler.

"Bu nasıl olur? Bunlar Öcü'nün fedaileri," dedi Starfell, zaten aralarında bu duruma en çok şaşıracak şekilde tepki vermesi beklenen kişi oydu. Çünkü bu örgütün üyelerinin tamamının Arafat Operasyonu kapsamında tamamen yok edildiği söyleniyordu ve o operasyonda yer alan komandolardan birisi de Starfell idi.

"Deminki uyarımı dikkate almayın. Bu teröristlerle savaşırken elinizdeki tüm gücü kullanın," diye talimatlarını yeniledi General.

Rüyacı devasa bir karanlığın içine aldı gelen teröristleri, araçları kullananlar son anda aracı durdurmayı akıl edebilmişlerdi. Araçtan indikleri halde karanlığın geçmediği fark ettiklerinde ise her biri kalıcı olarak kör olduğunu düşünmeye başlamıştı ve bu ani saldırı bile etkili olmuş, çoğu silahlarını bırakarak kaçma yolunu tercih etmişti.

"Bu teröristlerin başkentimizde ne işi var? Fark edilmeden gelmeleri imkânsız, birileri yardım etmiş olmalı," diye belirtti Rüyacı. Şaşkınlığını üzerinden ilk olarak o atmıştı, zaten o olmasaydı şu anda ateş hattında olacaklardı.

"Askerler ya da polislerden birilerine ulaşmamız lazım," dedi Marker, bir yandan da dürbün gibi gözleriyle etrafı tarıyordu. Binaların içlerinden dürbünlü tüfeğiyle onlara nişan alanları belirleyip ateş ediyordu. Genelde silah tutan ellerinden vurmaya çalışıyordu, ama çok hızlı davranması gerektiğinden bazen ölümcül vuruşlar da gerçekleştirdiği oluyordu.

"Binaların içlerine kadar girmişler, hem de bakanlık binalarına bu kadar yakın bir yerde bu nasıl olur?" diye bağırdı Marker, gözleriyle en uzağa kadar bakmaya gayret ediyordu. Teröristler tahminlerinden çok daha fazlaydılar.

"Evet, amaçları zaten bakanlık binalarını ele geçirmek olmalı. Savunma Bakanlığına ulaşmalıyız, Genel Kurmay Başkanlığı da hemen yanında yer alır. En azından orada ordudan birilerinin olacağına emin olabiliriz, orayı zaten ele geçirmişlerse orduyu da kaybettiğimiz anlamına gelir."

General'in bu sözleri üzerine Starfell, Manuel'in çizdiği cephanelik içinden bir adet roket atarı omzuna aldı ve askeri araçların arkasından onlara doğru yaklaşan tankları hedef aldı. Tankların görüş alanına girmelerine ramak kala Starfell iki tankı da imha etmeyi başardı.

Manuel hızla gelişen olaylar karşısında nutku tutulmuş bir şekilde savaş alanına dehşet içinde bakarken patlamanın etkisiyle üzerlerine doğru parçaların gelebileceğini fark edememişti. Kuzgun da onun yakınından ayrılmıyordu. Manuel'in kendisini koruma konusunda sıkıntı yaşayabileceğini ön görmüştü. Starfell son anda ikisinin önüne geçerek set olmuştu adeta Starfell ve metal bir parça sol omzuna saplanmıştı. Kuzgun daha durumu idrak edemeden bu sefer de çok parlak bir ışığın altında kalmışlardı. Starfell onu son anda giysisinden tutarak yere doğru çekti ve kendisini koruyabilecek bir konuma gitmesi için hatırlatmada bulundu.

Helikopterin ışığı en çok Marker'ın canını yakıyordu. Klik, en yakın arkadaşının acısını dindirmenin bir yolu olduğunu biliyordu, askeri

helikopter de askeri araçlar ve tanklar gibi teröristler tarafından ele geçirilmiş olmalıydı. Helikoptere odaklanmış ve elektronik donanımları sanki önündeymiş gibi zihninde canlandırmıştı. Her bir tuşu, parçası, paneli karşısındaydı. Onların her birine rastgele basıyordu ve paneller alarm vermeye, kırmızı ışıkları yanmaya, en sonunda da tüm donanım tamamen bozulduğunda ise helikopter alçalmaya başlamıştı. Hangi tuşun ne işe yaradığını bilmediğinden helikopteri istediği gibi kontrol edemiyordu, sadece düşmesine vesile olabilmişti. Tankların patlamış olduğu yere doğru helikopterin zorunlu iniş yapmasını sağlamıştı en azından.

Normalde sadece kimseyi rahatsız etmeden ve kulaklık da takma zahmetine katlanmadan müzik dinlemek ya da her an her yerde internete girmek için yeteneklerine başvururdu, ama Evren'e İstanbul'dayken zarar verene kadar yeteneğinin ne denli ölümcül olabileceğini fark edememişti. Ama şimdi helikopterden inen teröristleri elektrik şokuna maruz bırakırken kendi gücünden keyif aldığın hissediyordu. Yine de Marker'ın teröristleri öldürücü olmayacak şekilde vurduğunu ve Rüyacı'nın da onları yanılsamalarıyla korkutması üzerine silahlarını bırakarak kaçacak kadar korkak olduklarını görmesinin ardından onların sadece birer piyon olduğunu anlayacak kadar olgunlaşmıştı, onları öldürmeyecekti. Asıl elebaşları kimse durdurulması gereken esas olarak oydu. Elinden geldiğince sadece etkisiz hale getirecek kadar elektrik şokuyla saldırmıştı.

Bay Fend, Efla'nın uyardığı yönden gelen teröristleri bacağından vurmuştu. Gerçekten de dediği kadar iyi bir silah kullanıcısı olduğunu kanıtlamıştı. Efla pek savaşmaktan anlamıyordu, ama Ankara haritasını zihninden canlandırarak ve gördüklerinden de yola çıkarak saldırının nerelerden gelebileceğini kestirebiliyordu. Şimdi ellerinde bacağından yaralı, ama en azından Klik'in elektrik şoku yüzünden baygın durumda olmayan iki terörist vardı.

"Savunma Bakanlığına giden yolda daha önümüzde engeller olacaktır, ama elimde daha çok bilgi olsaydı işime yarardı," dedi Efla.

Bay Fend yaralı teröristlere yaklaştı. Yakından düşmanlara bakmak insanda merhamet duygusunu oluşturuyordu. İkisi de çocuk yaşta sayılırdı, ellerindeki silahlar paslanmaya yakın bir haldeydi. Bir tanesinin sakalı bile yeni çıkmaya başlamıştı ve acıdan gözyaşlarını tutamıyordu.

"Çok mu acıyor, evlat?" diye sordu Bay Fend.

"Evet," dedi terörist, sorusuna cevap verdiği için kendisi de şaşkındı.

"Buraya nasıl geldiniz?"

"Zaten buradaydık... İki ay önce getirildik. Bizi bir yerde saklıyorlardı."

"Sizi nasıl fark etmediler, orduya ait silahları nasıl ele geçirdiniz?"

"Zaten bize kalacak yeri, yiyeceğimizi, giysimizi hep ordu tedarik etti. Bizden sadece beklememizi istediler."

"Peki, ulaşmaya çalıştığınız şey nedir?"

"Tüm bakanlık binalarını kontrolümüz altına almamız emredildi. Bir kısmımız da Anıtkabir'e doğru ilerledi. Orayı patlatma emri verildi."

Anıtkabir'e yapılacak bir saldırı sadece Türkiye'yi değil, Asya'daki komşu diğer Türk devletlerini de etkilerdi. Mustafa Kemal Atatürk bundan yaklaşık doksan sene önce kurtuluş savaşında Türklere önderlik etmiş ve Türkiye'nin işgalci güçlerden arındırılmasını sağlamıştı. Daha sonra da ülkesine cumhuriyeti getirmiş ve saymakla bitmeyecek bir dolu inkılap yaparak ülkesinin çağdaş uygarlık düzeyine ulaşması için çaba göstermişti.

"Anıtkabir'in Savunma Bakanlığına giderken yakınından geçeceğiz," diye belirtti Starfell. Omzundaki

yarayı umursamıyordu. Vatansever birisiydi, belki de General'den bile fazla. Bu nedenle böyle bir saldırının haberi, diğer her türlü meseleyi unutturmuştu onda.

"Ama geç kalabiliriz," dedi Efla birden.

"Kedi Oğlan Savunma Bakanlığında olmalı. Ahmet Çakal yanında tutuyordur. Ama Çakal'ın gerçek planını ne olduğunu hala bilmiyoruz. Belli ki teröristlerle anlaşma yapan da o, ordunun bu kadar yozlaşmış olduğunu göremeyecek kadar körmüşüm," dedi General. Kendisine kızmanın sırası değildi, ama projenin sadece vatanına değil tüm dünyaya sağlayacağı katkıları anladığını düşünmüştü hep, bu nedenle de projeyi bu kadar sahiplenmişti ve çoğu zaman ani kararlar vermesi gerekmişti. Ama şimdi her şeyin başka bir planın bir parçası olduğu ortaya çıkıyordu. Bu projeden başka, teröristlerle de yaptığı ayrı bir oyun olmalıydı Çakal'ın. Nihai amacının ne olduğunu da hala anlamakta zorlanıyordu.

"Plan tam olarak nedir bilmiyorum, ama planın benim kalbimi almakla alakalı olduğunu tahmin edebiliyorum," dedi Evren. Ankara'ya ayak bastıklarından beridir General'in yanından ayrılmamıştı. Kız kardeşine ne olduğunu öğrenene kadar da onun yakınında olacaktı, onu yanıtlara götürebilecek tek kişi oydu şu anda.

"Kalp," diye düşündü General. Evren'in kalbini almak istediler. Onu başka birisine aktarmayı düşünüyor olmalılardı.

"Daha fazla bekleyemeyiz," dedi Starfell ve tek başına ilerlemeye başladı.

"Bekle, Starfell...Böyle tek başına..."

General'in sözleri yarım kalmıştı. Karşılarına tekrardan bir tank dikilmişti, arkalarından da başkaları geliyordu. Ama bu sefer al bayraklar her birinde takılıydı ve rüzgârın etkisiyle ahenkle dalgalanıyordu.

Askeri araçlardan üst düzey askeri yetkililerden biri inmişti ve yüz ifadesinden General'i tanıdığı belli oluyordu. General'den daha yaşlıydı. Ama dik duruşundan taviz vermiyordu.

"Jetinizi tespit ettiğimizde inanamadık," diye sözlerine başladı askeri yetkili. "Size ulaşamayacağımızı düşünmüştük."

General asker selamını vermeyi ihmal etmedi. Karşısındaki Kara Kuvvetli Komutanı Zeki Korel'di. Kaşları dâhil tüm saçı beyazlamıştı. Yüzündeki yaşlılık emareleri kimsenin onu küçümsemesi için yeterli değildi, bunu anlamak için gözlerine bakmak kafiydi. O gözlerden ancak genç dimağlarda görülebilecek bir cesaret ışığı sönmeyecek biçimde yanmaktaydı.

"Efendim, Anıtkabir'e saldırı olacağını duyduk. Acele edersek durdurabiliriz," diye gelişmeleri bildirdi General.

"Bizim öncelikle savunma bakanlığına gitmemiz gerekiyor, örgütün elebaşının orada saklandığını öğrendik. Yüzbaşı Halil bir şekilde hayatta kalmış. Kandırılmışız, hem de kendi ordumuzda onlarla iş birliği içerisinde olan bir grup olduğundan habersiz kalacak kadar da safmışız."

"Onun Ağrı Dağı'nın derinliklerinde son nefesini vermiş olması gerekiyordu," dedi komutanın sözlerinin ardından Starfell. Onun bahsi bile öfkesini yeniden ortaya çıkartmıştı. Anıtkabir'e gidecek birlikle beraber olmak onun için hem daha iyi olacaktı hem de daha faydalı olabileceğini biliyordu. Savunma Bakanlığında en büyük düşmanıyla bir daha karşılaşmak daha kötü neticelenebilirdi herkes için.

Rüyacı, Starfell'le gitmek istemişti. Ama Starfell buna izin vermedi. General ve ordunun geri kalanına asıl Çakal ile olan mücadelede ihtiyaç duyulacaktı. Starfell belli ki bir oyalama taktiği olan bu saldırı eylemini ufak bir birlikle de durdurabileceğine emindi.

"Ama yaralı olduğunu unutuyorsun," diye ısrar etti Rüyacı. Kuzgun da yayını göstererek Starfell'e

yardımcı olabileceğini belirtti. Onu tek başına yaralı olarak gönderemezdi. Hele onun yüzünden yaralandığı için kendisini kötü hissediyordu. Manuel'in hiçbir öneride bile bulunmamasına ise şaşırıyordu.

"Yayını ne kadar iyi kullanabildiğine tanık olmayı çok isterdim, Kuzgun. Ama General sana güveniyor, asıl mücadelede ihtiyaç olacağı kişilerden birisi de sen olacaksındır," diye onun da gelmesini kabul etmedi Starfell.

"En azından bunu yapmama izin ver," dedi Rüyacı, Starfell askerlerle birlikte yanlarından ayrılmadan önce ve Starfell'in omzundaki yaranın görüntüsünü sildi ufak bir yanılsamayla. Gerçekte orada o yara var olmaya devam ediyordu, ama kişinin o yarayı hissetmemesini sağlamıştı. Aslında yaralı birisine yapılması son derece tehlikeli bir oyundu, kişi aslında ne kadar yarasının ölümcül olduğunu bilmeden hareket ediyor olacaktı. Ama Starfell'in yarası ölümcül değildi, acısını hissetmemesini sağlayarak daha kolay düşmanlarına odaklanabilecekti.

Ozan, Rüyacı'yı Ankara'ya adım attıklarından beri hayranlıkla takip ediyordu. Onun aslında nasıl bir kahraman olduğunu unutmuştu. Bursa'da General ile onu bulmaya gittikleri o günde çırağını korumak için nasıl kendisini hiç düşünmeden feda eden o oyuncakçı yaşlı adamdı tekrardan onun için.

Ona özür dilemek istedi, onu ağır bir şekilde kırdığını anlamıştı. Onun çocuklara ve gençlere karşı ne kadar hassas olduğunu daha iyi hatırlamıştı. Bu takımdaki neredeyse herkes Rüyacı için gençti ve hiç düşünmeden her biri için kendisini feda edebilirdi, kaybettiği evlatlarının yerine koyacak birisini arayıp durmuştu yıllar boyu ve en sonunda Ozan'da bu hissi yakın bir şekilde hissetmeyi başarmıştı. Onu da şimdi kaybettiğini düşünüyordu. Bu meseleler biter bitmez hemen Rüyacı ile konuşacaktı ve kendisini affettirecekti.

(25.10.2005, On yıl önce, İstanbul)

Tekerlekli sandalyeye ilk kez biniyordu. O anda duyduğu acının ömrünün geri kalanını bu şekilde yaşayacak olmasından dolayı kaynaklanmadığını biliyordu, içinde hiç dinmeyecek bir pişmanlık vardı.

Hastane koridorlarında tekerlekli sandalyesiyle alıştırma yapıyordu, birkaç güne çıkabilecekti artık hastaneden. Hemşirelerin ve hasta bakıcılarının ona baktığını görüyordu. Hepsi ondan tiksiniyordu. Kendi ailesinin ölümüne neden olduğu yetmezmiş gibi çarptığı aile de ölmüştü. Parasıyla tuttuğu avukatlar sayesinde hapis cezası almamayı garantilemişti. Ömür boyu sakat kalacak olması yeterince bir ceza gibi gelmiyordu yine de kimseye anlaşılan.

İlk kez bahçeye çıkarken hastaneye giriş yapan bir adam ona kapıyı açık tuttu. Sakal tıraşını ihmal eden bu adamın perişan bir hali vardı. Bir acelesi de var gibiydi. O yüzden adama teşekkür edip elinden geldiğince hızlıca dışarı çıkmak için çaba harcadı, ardından güneşi selamladı. Efla serin bir yer buldu kendisine ve uzun bir müddet gözlerini kapatarak öyle durdu.

O demin yaşadığı anda aslında ölümüne sebep olduğu diğer ailenin sağ kalan üyesiyle bir an bakıştığını bilmiyordu. Rüyacı hastaneye Efla ile hesaplaşmak ve ailesinin ölümünden dolayı onu suçlamak için gelmişti, ama farkında olmadan Efla'nın yanından geçmesine izin vermişti hatta kapıdan geçmesine yardımcı olmuştu.

Rüyacı hastaneden çıkıyordu, öfkeliydi çünkü ailesinin katiliyle yüzleşememişti. Birden bunun belki de en hayırlısı olduğunu düşünmeye başlamıştı. Sonra hastanenin girişindeki camda kendi yansımasını gördü. Sakal bırakmaya başlayınca aslında beyazlarının da artık daha belirginleşmeye başladığını yeni fark etmişti. Kızının sözleri aklına geldi. Bu halini kızı göremeyecekti belki, ama yine de o bir daha sakalını kesmeyecekti, en azından onun hatırasını bu şekilde sürdürmek istemişti.

"Artık bana sadece rüyalarınız kaldı," dedi ve

camın yansımasında ailesini gördü. Onun için gerçek olan oradaydı artık, yansımalarda yaşıyordu onun gerçekliği bundan böyle.

(04.07.2015, Günümüz, Ankara)

Kuzgun, Starfell'in uzaklaşmasını izlerken içindeki sıkıntının büyümeye başladığını da hissediyordu. Manuel'in kıyameti getirecek çiziminde Starfell'in çok büyük güçte patladığını görmüştü. Onu durdurmaları imkansızdı. Manuel'in bu nedenden ötürü ondan uzak durmaya çalıştığını anlıyordu, çiziminin gerçekleşmemesine engel olamayacağını düşünüyordu.

"Bunu ona nasıl yaptık?" diye sordu sıkıntı dolu bir sesle Kuzgun. Starfell'e sebep oldukları her türlü acı içindi bu sorusu sanki. Ondan uzak durması, çoğu şeyi saklaması ve en önemlisi Manuel ile beraber olmayı tercih etmesi Starfell'i tahmininden de çok üzmüş olmalıydı.

"Hemen biz de harekete geçelim," diye belirtti General. Starfell'in görevi başarıyla yerine getireceğine emindi.

Komutanın tavrı değişmişti, yüz ifadesi onu ele veriyordu. General güvenebileceği birisini bulduklarına inanmıştı, ama yine yanıldığını çok geç fark etmişti. Tüm silahlar özel takıma çevrilmişti. Bu kadar askerle savaşamazlardı. Bunlar kendi milletinin askerleriydi hem.

"Size Savunma Bakanlığına kadar eşlik edeceğiz. Zorluk çıkartmamanız bekleniyor," dedi yaşlı komutan.

"Anlamıyorum, Starfell'i neden göndermemize izin verdiniz?" diye sordu General, hiçbir şey ona anlamlı gelmiyordu artık.

"Ben sadece sizin gibi emirleri uyguluyorum. Şimdi hepiniz teslim olun, kimse zarar görmeyecek," diye uyardı komutan ve tehdidin gerçekliğini göstermek için tabancasını Ozan'a doğrulttu. Gerçekten de Ozan'ı vuracağından korkan Rüyacı ileri atıldı. Komutan, Rüyacı'nın yeteneğinden haberdardı. Tehlikeli güçlere karşı tek bir hamlesi vardı. Onu da hiç düşünmeden uyguladı.

Ozan'ın haykırışları arasında "Rüyacı... Vuruldu..." sözleri zar zor da olsa anlaşılıyordu.

***

Starfell'in önderlik ettiği birlikte sadece altı asker vardı. Hepsi komandoydu, her birinin Doğu'nun zorlu koşullarında görev aldığını tahmin edebiliyordu. Belki Ağrı'daki felaketin ardından o bölgelerdeki çatışmalarda yer almışlardı. Özel insanlarla da karşılaşmış olabilirlerdi. Starfell'in özel insanlardan birisi olduğunu biliyorlardı, ama onun lider olmasına ses çıkartmamışlardı. Belki normal zamanda görüşleri farklı olabilirdi, ama şu anda hiçbirinin onun liderliğine itirazı yoktu.

Anıtkabir Anıt Bloku üç bölümden oluşmaktadır: Aslanlı Yol, Tören Meydanı ve Mozole. Anıtkabir'e Tandoğan kapısından girildiğinde Barış Parkı içerisinde uzanan yoldan Aslanlı Yol başındaki 26 basamaklı geniş merdivenlere ulaşılır. Merdivenin hemen başında karşılıklı olarak "İstiklâl" ve "Hürriyet" kuleleri yer alır.

Anıtkabir yapı topluluğu içinde, simetri gözetilerek yerleştirilmiş olan on adet kule vardır. Bu kulelere Türk milletinin ve Türkiye Cumhuriyeti'nin oluşumunda büyük tesirleri olan yüce kavramları temsil eden isimler verilmiştir. Kuleler, plan ve yapı bakımından birbirinin benzeridir. Çatıların tepelerinde, eski Türk çadırlarında görülen tunç mızrak ucu vardır.

Starfell, Anıtkabir'in içerisine doğru ilerlerken duvarlarda yazılı Atatürk'ün sözlerini okumadan geçemedi. Özellikle bir tane söz ona cesaret vermişti: "Hayat demek savaşma, çarpışma demektir. Hayatta başarı kesinlikle savaşta başarı kazanmakla mümkündür."

Anıtkabir'in en önemli bölümü olan mozoleye

çıkan 42 basamaklı merdivenlerin ortasında “Hitabet Kürsüsü” yer almaktadır. Mermer kürsünün tören meydanı cephesi dairesel geometrik motiflerle süslü olup, ortasında Atatürk’ün “Hakimiyet kayıtsız şartsız milletindir” sözü yazılıdır. Düşmanlar saldırıyı yüksek ihtimalle bu noktada gerçekleştirmeyi düşünüyor olmalılardı.

Starfell ve askerler, Anıtkabir’in içerisinde yer alan her kuleyi ve bölümü dolaşıyorlardı hızlı bir şekilde, yerlerde vurulmuş halde gördükleri askerler ve burada çalışan memurlar düşmanların çoktan gelmiş olduğunun kanıtıydı. Ama etrafta düşman görülmüyordu, çoktan eylemlerini yapmış gibi görünüyordu. Buraya kadar gelip de binaya zarar vermeden gitmelerinde mantıksızlık vardı.

En sonunda mermer kürsüye doğru ilerlediklerinde tek bir düşmanın onları beklediğini gördüler. Daha Starfell, yanındaki askerleri uyaramadan hepsi keskin nişancı ateşiyle başlarından vuruldu. Düşman, Starfell’in tek kaldığını gördüğünde keyifle ona baktı.

“Yaralı suratımla beni tanımayacaksın diye korkmuştum, ama sanırım korktuğum başıma gelmedi.”

“Halil.”

“Artık bana takılan ismin hakkını verdiğime göre bana Öcü diyebilirsin, Starfell. Hepimiz ne de olsa yeni isimlerimizle hayatımıza devam ediyoruz.”

“Nasıl hayatta kaldın?” diye sordu Starfell. Bu soruya yanıt bulmadan devam etmeyecekti savaşmaya.

“Kız kardeşim gibi ben de özel insanlardan biri olduğumu keşfettim. Gücümün ne olduğu ise oldukça çok ilginç. Bir nevi şarj aleti gibiyim. Özel insanlara bağlanabiliyorum ve onların sahip olduklarından çok daha fazla olan potansiyellerini göstermelerini sağlayabiliyorum. Yani kardeşimin o kadar güçlü olmasına esasında ben neden olmuşum. Aynı şekilde senin de...”

Starfell, Halil’in anlattıklarına inanamıyordu. Ağrı’da o patlama onun yüzünden olmuştu, o kadar can Starfell’in meydana getirdiği patlama neticesinde kaybedilmişti. Ama onun patlamasına vesile olan şey Halil’in dengesiz kız kardeşinin Starfell’in öfke duygusunu ortaya çıkartmasıydı, aynı zamanda da patlamanın gücünün çok daha fazla olmasını Halil’in gücünden kaynaklı olduğu ortaya çıkmıştı. Bu biraz olsun vicdanını rahatlatabilecek bir bilgiydi, en azından bir daha o kadar güçte bir patlamaya daha neden olmayabilirdi eğer yakınında Halil gibi onun patlama oluşturmasına etki edebilecek güçte birisi olmazsa bir daha.

“Bağlandığım kişinin gücünden de biraz olsun korunabiliyorum. Sadece yüzümdeki ve bedenimdeki birkaç yanık ve deformasyonla kurtulduğum için sevinmem gerekiyor bu yüzden,” diye hayatta kalma sırrını açıkladı Halil.

“Peki, burada ne arıyorsun?” diye sordu Starfell. Halil’in tek amacı Starfell ile yüzleşmek değildi en nihayetinde.

“Anıtkabir’i patlatmak için buradayım. Eminim duymuşsundur,” diye yanıt verdi Halil.

“Bunu nasıl yapacağını merak ettim. Hiçbir yerde bomba göremiyorum da.”

“Ah, o mesele. Bu yüzden seni bekliyordum. Onu da sen getirdin, yani kendini.”

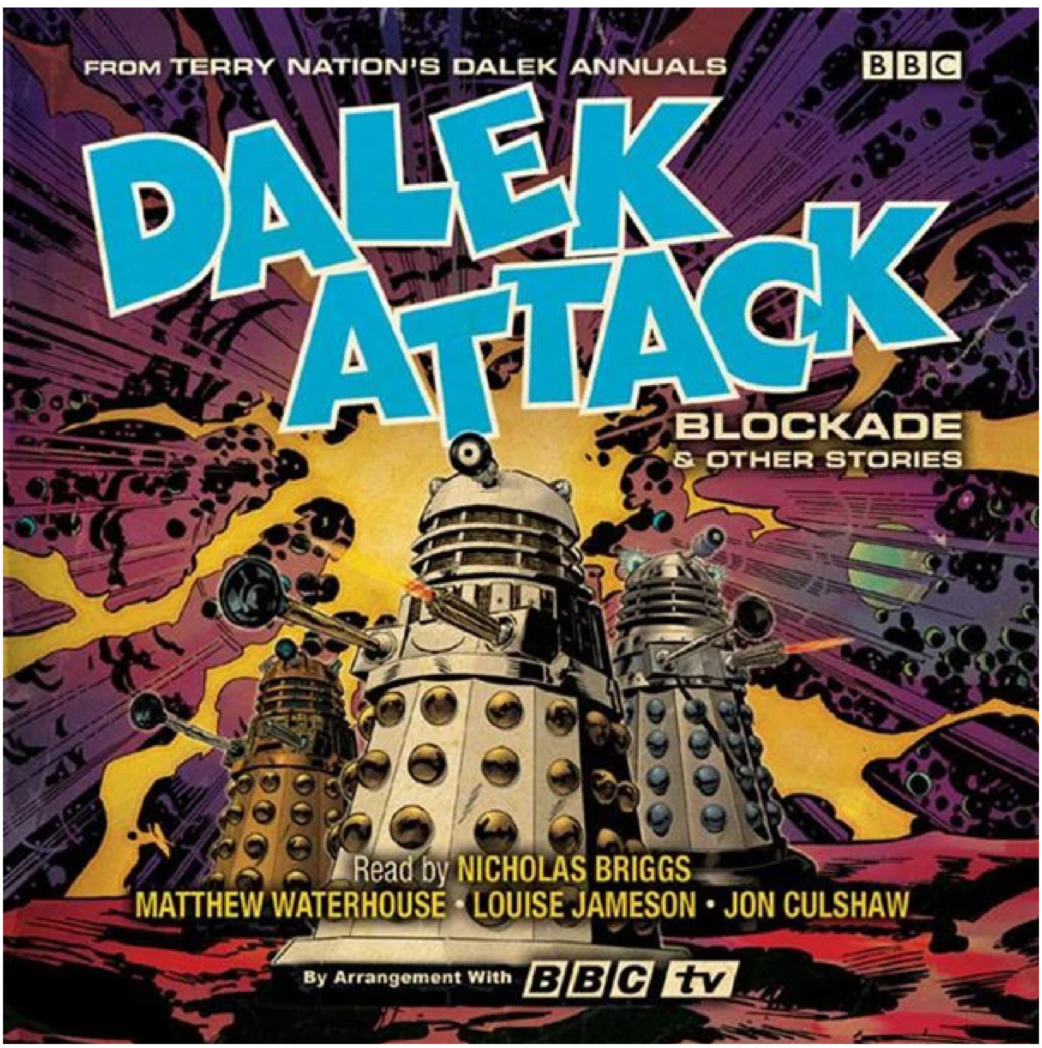

Commander64 Günlükleri

Muhittin Yağmur Polat

Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu

DALEK ATTACK

"Bu sadece bir başlangıç. Hazırlanacağız, daha da güçleneceğiz. Zamanı geldiğinde ortaya çıkacağız ve evrenin en üstün gücü olarak haklı yerimizi alacağız. Yok et! Yok et!"

Dalek Attack (Dalek Saldırısı), İngiliz BBC Televizyonu'nun uzun soluklu bilim kurgu dizisi olan Doctor Who'ya dayanan 1992 yapımı bir bilgisayar oyunudur. Oyunda Dalekler ve diğer düşmanlara karşı savaşan Doktor'u kontrol ediyoruz. Dr. Who olarak Daleklerin işbirlikçilerinin yardımıyla dünyayı istila etmesini engellemeye çalışıyoruz. Oyun, tüm önemli bilgisayarları için yayınlanmıştır (PC, ZX Spectrum, Commodore 64, Amiga, Atari ST). 221B Yazılım Geliştirme şirketi tarafından tasarımı ve resimli eskizleri yapılmıştır. Grafikler John Gyarmati ve Wayne Dalton, müzik ise Paul Tankard tarafından yapılmıştır. Oyunu Nick Kimberley (PC, ZX Spectrum ve yayınlanmamış Amstrad sürümü), Richard Turner (Amiga ve Atari ST) ve Jason Heggie (Commodore 64) programlamışlardır.

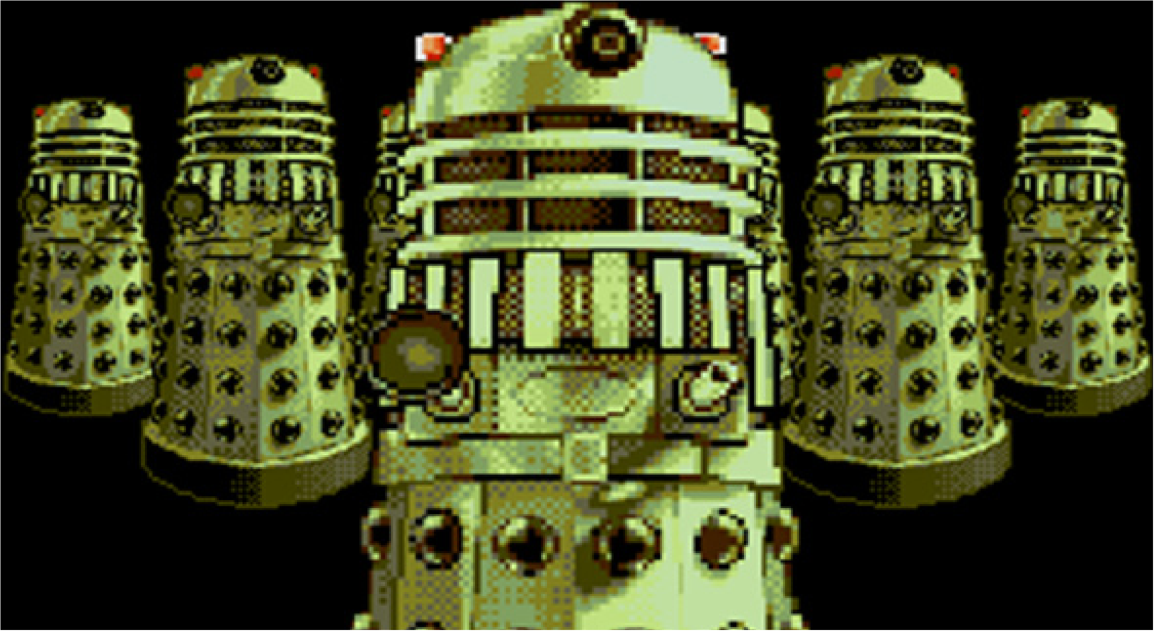
2254 yılında Dünya sakinleri, dış uzayın derinliklerindeki olaylardan habersiz mutlu-mesut yaşıyorlardı. Gelişmelerinin, evrendeki en acımasız, en kötü ve teknik olarak en gelişmiş ırkının lideri tarafından dikkatle incelendiğinden habersizdiler.

Davros, Skaro gezegenindeydi. Son 100 yıl içinde insan ırkının bilimsel bilgi gelişiminin Dalekler için bir tehdit haline geldiği bir noktaya geldiğini ve bu sorunu düzeltmenin zamanı geldiğini düşünüyordu. Davros'un hırpalanmış ve bükülmüş parmakları ile iç haberleşme cihazının düğmesini bastı ve "Savaş Komutanı Dalekler, ana kontrol odasına rapor verin!" diye boğuk bir sesle bağırdı.

Savaş Komutanı olan oniki tane Dalek, ana kontrol odasında bulunan Davros ve İmparator Dalek'in huzuruna girdiler. Davros tehditkar bir şekilde odanın etrafına baktı, "Ginormlar'la savaş nasıl gidiyor?" diye bağırdı. İmparator Dalek, "Birkaçı hariç hepsi yok edildi. Evren Sektörü Zeep artık bizim!"diyerek cevapladı. "Mükemmel! Mükemmel! Mükemmel!" diye bağırdı Davros, "Şimdi Evren Sektörü Solar 1'i istila etmenin ve fethetmenin zamanı geldi. İşe her şeye burnunu sokan Doktor denilen Zaman Lordu'nun arkadaşlarının yaşadığı Dünya Gezegeni'yle başlayacağız. "Savaş filosunu, Davros'un emriyle yola çıkaracağız" diye ekledi İmparator. " "Öyleyse onları serbest bırakalım!" diye hırladı Davros. Savaş Komutanı Dalekler de, "Tüm insanları yok et! Yok et! yok et!" diye çığlıklar

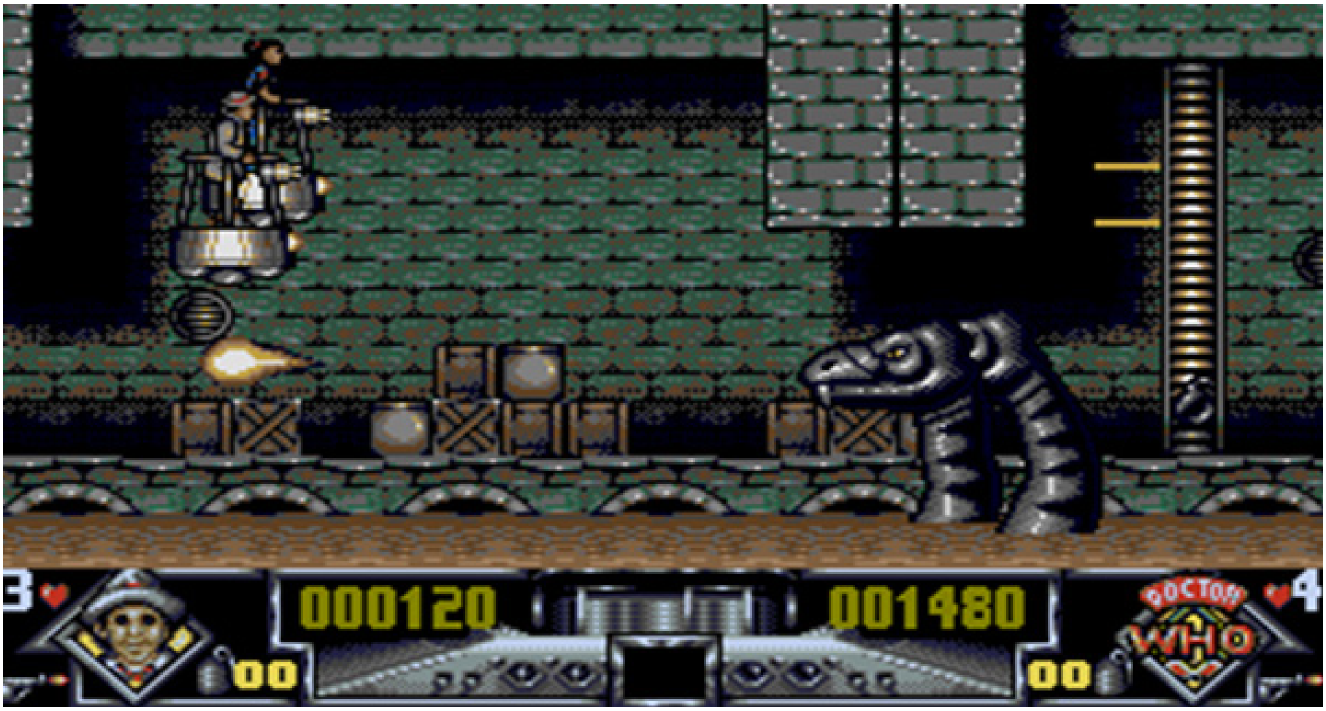
emrediyoruz. Size mümkün olan her yardımı sunacağız. İyi şanslar!" diyerek sözlerini bitirdi. Doktor bunun üzerine, Davros'un Dünya'yı bir Dalek üretim gezegenine dönüştürmesinden önce Dalek ünitelerini imha etmek ve ölüm ışınlarını ters çevirmek göreviyle Dünya'ya doğru yola çıktı.

atmaya başladılar. Dalekler, insanları yok ve yapıları yok etmek için Dünya'ya doğru yola çıktılar.

O sırada Gallifrey Gezegeni'nde Zaman Lordları Yüksek Konseyi'nin bir toplantısı vardı. "Dalekler, Evrenin çoğunu fethetti, bu terör saltanatı durdurulmalı" diye konuşuyorud Kurul Başkanı. "Doktor, size Dünya Gezegeni'ne gitmenizi ve bu deliliğe bir son vermenizi

Oyunun çoğu versiyonlarında Dördüncü, Beşinci veya Yedinci Doktor'u oynamak için seçim yapabiliyoruz. İkinci bir oyuncu da Doktor'un refakatçisi olarak oynanabiliyor (Ace isimli karakter yada bir UNIT

askeri). Daleklerin'in yaratıcısı olan Davros'la da oyun sonunda karşılaşıyoruz. Oyun Londra, Paris, New York, Tokyo ve Skaro'da geçiyor.

Doktor'un öncelikli hedefi Dalekler'in Dünya'nın tam kontrolünü ele geçirmesini önlemek. Bunu yapabilmek için Daleklerin ele geçirdiği dört şehrin her birine erişim sağlaması gerekiyor. Erişim sağladıktan sonra bu şehirlere kurulan ve ozon tabakasını yok ederek Dünya'yı Dalek istilasına hazırlayan aygıtarı yok etmesi gerekiyor. Bunu başardıktan sonra da Dalekler'in ev gezegeni olan Skaro'ya gitmesi ve onların kötü lideri Davros'u ele geçirmesi gerekiyor. Her bir şehir, Doktor'un erişimi zorlaştıran kuvvet alan kubbeleri ile kapatılmıştır. Ancak, Doktor kanalizasyon yoluyla Londra'daki kuvvet alanına alttan girebiliyor. Londra'da topladığı akıllı kart koleksiyonu, Doktorun (ve asistanının) diğer şehirleri çevreleyen kuvvet alanlarında geçici "delikler" açmasına izin veriyor.
Oyunumuz Londra kanalizasyonları boyunca uçarken lazer silahımızla canavarları patlattığımız bir atmosferde başlıyor. Daha sonraki seviyelerde platformlarda yürüyor ve zıplıyorken, sonik tornavida ve el bombaları ile Dalekleri ve Robomanler vurduğumuz bir şekle bürünüyor.
Bu sayımızda popüler bir TV dizisini temel alan bir oyunu sizlere sunduk. Bütün görevleri başararak Doktor'a gezegenimizi kurtarması için yardımcı olmanız gerekiyor. Gelecek sayımızda görüşmek üzere.

Yararlanılan Web Siteleri

1- tardis.fandom.com

2- en.wikipedia.org

3- mobygames.com

4- abandonwaredos.com

Roman - İkinci Kitap - Evrenin Hükümdarı - Bölüm -6

Aysun Erdoğan

Kapının İncisi

Oktay, Küçük Boğlaca Sereniya'nın ve düzene aykırıcıların yardımıyla komutanı Albay Hakan Çelik'i uzay mekiğine taşıdılar ve onu mekiğin içerisine yerleştirilmiş olan robot hemşirenin sedyesine koydular. Robot hemşire aslında camdan yapılmış bir fanusun ismiydi. Mekiğin ortasına yerleştirilmiş ve silindir şeklinde olan bu fanus, içinde tüm tıbbi tedavilerin rahatlıkla yapılabildiği ve aynı zaman da da doktorlara uzaktan da olsa hastalara müdahale etme imkanı veren bir cihazdı. Hakan'ı dikkatlice fanusun içine koyan düzene aykırıcılar hiç vakit kaybetmeden mekikten indiler. Oktay pilot ile konuşabilmek umuduyla aracın ön tarafına geldi. Fakat burada ki koltuklarda hiç kimse yoktu. Kısa süreli bir şaşkınlık yaşamıştı. Fakat şaşkınlığını üzerinden atması fazla uzun sürmedi. Narhalt gezegeninin atmosferinin ve yer çekiminin Dünyadan farklı olduğunu biliyordu. Bunu albay Hakan ile birlikte acı bir şekilde öğrenmişlerdi. Şu anda bu atmosferde rahatlıkla nefes alıp verebiliyorlarsa, kendilerine işkence gibi bir yöntemle ciğerlerini Narhalt'ın atmosferine uygun hale getiren yarı deli doktora borçluydular. Eğer onun tedavileri olmasa ne kendisi ne de Albay, Narhalt'da uzun süre yaşayamazlardı. Atmosferde ki gazlar ve yer çekiminin ezici baskısı sonucunda çoktan ölmüş olurlardı.

Zamanları çok kısıtlıydı. Bir saat dolmadan uzay mekiği, yolcularıyla birlikte uzaya çıkmak zorundaydı. Aksi halde çift güneşin elektromanyetik alanından etkilenen uydular, güneşlerin etkisinden çıkınca asli görevlerini yerine getirecekler ve gördükleri her şeyi kontrolörlerine bildireceklerdi. Bu ise Kızıl Elma'nın açığa çıkması anlamına geliyordu.

Oktay, Asya ve Sereniya mekiğin yolcu koltuklarına oturdular ve emniyet kemerlerini bağladılar. Hakan'ın ise kendisi için hazırlanmış olan

cam tüpün içinde robot hemşire tarafından tedavisine başlanmıştı. Robot hemşire mekanik kollarıyla Hakan'ın kolunda ki toplar damarı iğne yardımıyla delmiş ve bedenine kendi kan gurubu olan O RH+ kan vermeye başlamıştı. Hakan'ın bembeyaz olan yanaklarına hafif de olsa bir pembelik yerleşmek üzereydi. Oktay mekiğin penceresinden dışarıda durup kendilerini izleyen Barak adında ki yaratığı gördü. O yaratığın diğerlerinden kendisini ayıran farklı özellikleri olmalıydı. Onun gözlerine her baktığında bunu fark ediyordu. Üstelik Asya'ya karşı da son derece yumuşak ve sevecen davranıyordu. Birbirlerini çok eskiden beri tanıdıkları belliydi. Merakına daha fazla engel olamadı ve kardeşine merak ettiği soruyu sordu.

"Asya, sana rahatsızlık vermez ise bir şey sormak istiyorum."

Asya, Oktay'a cevap vermemiş sadece olur anlamında başını sallamıştı. Oktay, "Şu dışarıda ki yaratık, hani bizi Sapastan kurtaran... O nasıl bir hayvan. Sapasta gördüğümüz diğer hayvanlardan çok farklı. Bir türlü anlamlandıramadığım bir şeyler var onda."

Asya, camdan dışarıya baktı ve eli ile Barak'a el salladı. " O, benim en iyi arkadaşım. Ben daha bebekken dedem onu benim için satın almış, o günden beri de arkadaşız. Babam onu pek sevmezdi. O yüzden Barak dedemin evinde kalıyordu. Ben de onu dedemin yanına gittiğim zamanlarda görüyordum."

İkilinin konuşmasına kulak misafiri olan Sereniya, konuya dahil olma gereği hissetmişti.

"Barak, genetiği değiştirilmiş, yarı hayvan yarı insan bir canlı türü."

Oktay, Sereniya'nın dedikleriyle beyninden vurulmuşa dönmüştü. Şaşkınlıkla sordu; "Ne demek genetiği değiştirilmiş insan?"

"Barak yarı insan, yani Dünyalı genleri taşıyor. Diğer yarısı da Narhalt'da yaşayan ve dağlarda bulunan bir yarasa türüne ait."

Oktay, şimdi Barak'a acıyarak bakmaktaydı. "Böyle bir canavarlığı kim yapar?" diye sordu. Sereniya arkasına yaslanarak Oktay'a cevap verdi. "Ağabeyimden daha büyük canavar mi var. Barak yapılan deneylerden sadece bir tanesi. Eğer yaşlı mimar onu bebekken almış olmasaydı şimdiye kadar çoktan öldürülmüştü. Onun gibi yaratıkları askerlerin eğitimi için kullanıyorlar. Barak gibi daha yüzlercesi var."

Oktay duydukları karşısında midesinin bulandığını hissetmişti. Boglaç Hamane'nın duygusuz bir canavar olduğunu biliyordu. Fakat bu kadarını tahmin etmemişti.

Uzaktan kontrol edilen mekik, yumuşak bir kalkış yapmış ve uzayın boşluğuna doğru yol almıştı. Narhalt'ın yörüngesinde bulunan haberci uydular, onları fark etmemişlerdi bile. Oktay mekiğin penceresinden Asya ile birlikte dışarıya bakmaktaydılar. Oktay daha önce bir kere uzaya çıkmıştı. Ama o zamanlar uzay korkusu ile baş etmek zorundaydı. Bu yüzden ilk çıkışında hiç bir şey anlamamıştı. Şimdi ise durum daha farklıydı. Uzay korkusunu yenmiş ve yaşadığı anın tadına varabiliyordu. Altlarında bulunan Narhalt gezegeni çok heybetli görünüyordu. Turkuaz renginin hakim olduğu atmosferi onu, nazar boncuğu gibi güneş sistemindeki diğer gezegenlerden ayırıyordu. Gezegenin iki tarafında da parlayan güneşleri ise görülmeye değer bir manzara ortaya çıkarıyordu.

Mekik hiç vakit kaybetmeden hızlı bir şekilde yoluna devam ediyordu. Oktay emniyet kemerini açmış ve boşlukta uçmaya başlamıştı. Mekiğin içine yerleştirilmiş olan tutunma barlarının yardımıyla

kumanda panelinin yanına kadar geldi. Pilot koltuğuna oturarak kemerini bağladı. Mekiğin rotasına baktı. Narhalt'a en yakın konumda bulunan kırmızı renkte ve cüce sayılabilecek bir çapa sahip olan gezegene doğru yol alıyorlardı.

Uzay mekiğinin penceresinden, boşlukta duran gezegene hayranlıkla bakmaktaydı. İçinden Allah'ın şanını yüceltmek istedi. "Allah'ım, senin şanın ne yücedir. Yaratmış olduğun şeylerin ihtişamından gözlerimi alamıyorum. Senin eşin ve benzerin yoktur. Yarattıklarının güzelliklerini anlamamız için bize verdiğin gönüllere de şükürler olsun."

Narhalt gezegeninden ayrıldıktan sonra, otomatik pilotun kullandığı araç, uzay boşluğunda ilerlemiş ve Narhalt dan daha küçük çaplı kırmızı renkte olan bir gezegenin yörüngesine girmişti. Oktay, gezegenin hemen yanında bulunan ve onun uydusu gibi hareket ederek kırmızı bir küreyi andıran uzay gemisini gördü. Şaşkınlıktan ağzı açık kalmıştı. Geminin üzerinde bulunan Turan Birliği Federasyonu'nun logosunu görünce onun bir Türk gemisi olduğunu anlamıştı. Bu logo sadece Turan birliğine mensup olan Türk cumhuriyetlerinin kullandığı bir logoydu. Şaşkınlıkla oturduğu koltuğun arkasına yaslandı. Bu büyüklükte bir gemi yapabildiklerine hala inanamıyordu. Üstelik de şekli bir küreydi. Aynı gezegenler gibi. Uzayda sürtünme yoktu. Bu yüzden uzay gemilerinin aerodinamik bir şekilde yapılması gerekmiyordu. Buna rağmen uzay gemileri hep farklı şekillerde tasarlanıyordu. Oysa ki küre şekli, tüm ihtiyaçları karşılayarak uzayda seyahat edebilecek en iyi formdu.

Uzay mekiği yavaş yavaş, Kızıl Elma'nın çekim alanına girmişti. Kızıl Elma'nın hangar kapısı yavaşça açılmaya başladı. Bunu gören Oktay onu tek kanadı açılmış olan bir kuşa benzetmişti. İçinde bulundukları mekik uzay gemisine girdiğinde hangar kapıları yine eski halini aldı ve gemi kusursuz küre görünümünü kazandı.

Oktay yerinden kalkarak Asya'nın yanına gitti ve onun da emniyet kemerini çözmesine yardım etti.

Mekiğin kapıları açılınca içeriye ilk olarak sağlık personeli girmişti. Orta yaşta olan ve üzerinde beyaz bir önlük bulunan kişi kendisini Oktay'a ve yanındakilere tanıttı. "Ben Yüzbaşı Mert Olgun. Kızıl Elma'nın doktoruyum. Yolculuğunuz boyunca Albay Hakan Çelik'in sağlık durumunu takip ettik. Şu anda durumu kan naklinden önceki haline göre çok daha iyi. En azından hayatı tehlikeyi atlatmış durumda."

Oktay merakla doktora sordu; " Komutanım ne zaman ayağa kalkar yüzbaşım?"

Doktor Olgun, elini dostça Oktay'ın omzuna koydu. "Albay Çelik güçlü bir adam. Üstelik Boğlaca Sereniya'nın ona uyguladığı tedavi ise yaralarının kısa zamanda tamamen kapanmasını sağlamış. Bu Albayın daha çabuk iyileşmesini sağlayacaktır. Ona kan vermeye devam edeceğiz. Bir an önce ayağa kalkması için de güçlendirici iğneler yapılacak. En geç otuz saat içinde ayağa kalkacağına inanıyorum."

Doktor Olgun, Oktay'a ve Sereniya'ya bilgi verirken, asistanları da robot hemşireyi içinde Albay Çelik olduğu halde dışarıya çıkarmışlardı bile. Fanusun peşi sıra küçük grup da mekiğin dışına çıkmışlardı.

Sereniya'nın gözleri bir ara Hakan'a doğru kaydı. Fanusun içine dikkatle bakınca saçlarının parladığını gördü. Anlam veremediği bir his içini doldurmuştu.

Sonra hayalle gerçek arasında bir görüntü gördü. Fanusun içinde hemen Hakan'ın yanında uzanmış ve kendisine doğru bakan boz renkte bir kurdun olduğunu gördü. Şaşkınlıkla etrafına bakındı. Herkes normal işlerini yapıyordu. Hakan'ın yanında ki boz kurdu kimsenin önemsediği yoktu. "Hayal mi görüyorum acaba?" diye düşündü. Bir kez daha Hakan'a doğru baktı. Az önce gördüğü boz kurt bu sefer yanında değildi.

***

Hakan, bilmediği bir yerde gözlerini açtı ve ilk gördüğü şey gün batımında olan gök yüzünün kızıl rengiydi. Uzandığı yerden kalkmadan başını çevirerek etrafına bakındı. Sonunu göremediği bir su birikintisinin kıyısında bulunuyordu. "Denizin kenarında mıyım?" diye düşündü. Ama denizin o kendine has kokusunu alamıyordu. Başını diğer tarafa doğru çevirdi. Çok güzel ağaçlarla çevrili bir ormanın kenarında olduğunu gördü. Bir anlığına gözlerini kapattı. Sesleri duymak istiyordu. Tüm dikkatini kulaklarına verdi. Hiç bir ses duymuyordu. Ne ormanda bulunan kuşların sesini ne de rüzgârın ağaçların yaprakları arasından geçerken çıkardığı melodiyi duyabiliyordu. Denizin kokusu olmadığı gibi, dalgaların da sesi duyulmuyordu. Gözlerini açarak yattığı yerden doğruldu ve ayağa kalktı. "Daha önce gördüğüm düşün devamı mı acaba?" diye düşündü. Sakin kalmaya gayret ederek, bir önce ki rüyasını hatırlamaya çalıştı. Çocukken ailesiyle birlikte oturdukları evlerinde olduğu ve yanında birinin olduğunu hatırladı. Kendisinin Boğlaca olduğunu söylemişti. Sonra etkili güzellikte ki genç kadının gözleri geldi aklına. Bal rengi gözlerden akan ve Hakan'ın tüm iradesini yıkarak kalbine doldurduğu sıcak his geldi aklına. Bu his ile birlikte tüm bedeninin titrediğini hissetti.

O gözleri düşününce içinde tarif edemediği bir duygu ortaya çıkmıştı. Kalp atışları hızlanmış ve tüm bedeni enerjiyle dolmuştu. Patlamak üzere olduğunu hissetti. Yere diz çöküp derin derin nefes alıp vermeye başladı. Etrafına tedirgin gözlerle bakıyordu. "Bu da ne şimdi?" diye düşündü. Sakinleşmesi gerekiyordu. Aksi taktirde çok kötü şeylerin olabileceğini hissediyordu. Nefes alışverişlerini kontrol etmeyi denedi. Gözlerini kapattı. Yavaşça burnundan nefes alıp ağzından vermeye başladı. Nefes alışverişini düzene koyunca, bedeninde ki fazla enerjinin de daha kontrollü olduğunu hissetti. En azından artık ona bir sıkıntı vermiyordu.

Ritmik bir düzene soktuğu nefesini tekrarlarken, ilerde ki ağaçların oradan yere düşmüş kuru yaprakların kırılma sesini duydu. Hızlı bir şekilde gözlerini açıp, sesi duyduğu tarafa doğru döndü. Karşısında, daha önce ki düşünde görmüş olduğu genç Boğlacayı görünce çok şaşırmıştı. Aralarında yaklaşık beş metrelik bir mesafe vardı. Genç kadın hareket etmeden öylece duruyor ve ormanlık alanın kıyısında ona bakıyordu. Hakan sakince oturduğu yerden kalktı. Her ikisin de bakışları sabitlenmişti. Bir an olsun gözlerini birbirlerinden ayırmıyorlardı. Hakan, genç kadına doğru ilerlemeye başladı. Fakat Sereniya onun kendisine yaklaşmasından ürkmüş ve geriye doğru bir adım atmıştı. Hakan, genç kadının kendisinden korktuğunu fark etmişti. Olduğu yerde durdu ve daha ileriye gitmedi. "Lütfen korkma benden." dedi genç kadına. Sereniya'nın bakışları Hakan'ın yanında ki görüntüye doğru kaymıştı. "Senden korkmuyorum." dedi sakince. "Yanında ki hayvan korkutuyor beni." diye söyledi.

Hakan, Sereniya'nın söylediklerine bir anlam verememişti. Başını sağ tarafına doğru çevirince hemen yanında büyük bir bozkurt olduğunu gördü. "Bu da nereden çıktı?" diye hayretle sordu. Daha önce yanında böyle bir kurt yoktu. Hatta hiç bir canlı yoktu. Sereniya'ya; "Ben bu hayvanı tanımıyorum. Yanımda ne aradığını da bilmiyorum." diye söyledi.

Sereniya bir adım Hakan'a doğru yaklaştı. Onun yaklaşmasıyla birlikte gri kurt tehditkar bir ifadeyle dişlerini göstermiş ve hırlamaya başlamıştı. Kurdun sert tutumu, Sereniya'nın durmasına sebep oldu. "Sen istemediğin için sana yaklaşamıyorum." dedi Hakan'a. Hakan şaşkınlıkla genç kadına; "Anlamıyorum. Bunun benimle ne alakası var. Hem bu hayvan da kim? Az önce yanımda değildi."

Sereniya, Hakan'a yaklaşmadan anlatmaya başladı. "Daha önce seninle tanışmıştık. Ben Sereniya.

Narhalt'ın Boğlacasıyım. Burası da senin zihin sarayın. Yani bilinçaltın. Yaralı olduğun için gerçek dünyada bilinçsiz bir şekilde uyuyorsun. Bedenin, Turan Birliği Federasyonuna bağlı olan Kızıl Elma adında ki uzay gemisinin revirinde bulunuyor."

Hakan, Sereniya'yı hayretle dinlemekteydi. Duyduklarına inanmakta zorluk çekiyordu. "Kızıl Elma hangi boyutta bulunuyor ve kaptanı kim?" diye Sereniya'ya sordu. Sereniya sakin kalmaya özen göstererek konuşmaya devam etti. Çünkü Hakanda ki duygu dalgalanmaları kurdu harekete geçiriyordu. Her an kendisine saldırmak için hazır bir vaziyette bekliyor gibiydi.

"Su anda sen ve arkadaşların güvendesiniz. General Bünyamin Manisalı sizi kurtarmak ve Boglaç Hamane ile savaşmak için Narhalt'ın bulunduğu paralel boyuta, aynı Kapının incisi gibi boyut atlayarak paralel evrenlere geçiş yapabilen uzay gemisi ile geldi."

Hakan burada Sereniya'nın sözünü kesti. "General Manisalı Narhaltta mı? Bu çok ilginç. Kızıl Elma diye boyutlar arası geçiş yapabilen bir uzay gemisinden bahsediyorsun. Dünya envanterinde hiç bir ülkenin ve hatta biç bir koloninin bu tarz bir gemisi yok. Narhaltta kaldığım kısa sürede ise böyle muazzam bir gemi yapamazlar. Bu imkansız bir şey."

Hakan'ın sözlerine Sereniya tebessüm ederek karşılık verdi. "Buranın zamanı farklı, o yerlerin zamanı farklı. Zaman göreceli bir kavramdır Albay Çelik. Sizin için geçen birkaç haftalık süre, Dünya zamanı için bir yıldan fazla sürmüştür."

Hakan, duyduklarını hazmetmeye çalışıyordu. Çünkü öğrendiği şeyler yenilir yutulur şeyler değildi. Sereniya konuşmaya devam etti. "Artık uyanman gerekiyor. Bedeninde ki yaralar iyileşti. Gerekli olan kan nakli de yapıldı. Fakat hala uyanmadın. Senin için arkadaşların çok endişelendiler. Buraya seni uyarmaya ve uyandırmaya geldim."

Hakan şimdi daha sakındı. Artık Sereniya'yı bir tehdit olarak görmüyordu. Yanında bulunan kurt da sakinleşmişti. Sereniya'ya doğru ilerlemeye başladı. Genç kadın bu sefer ondan kaçmamıştı. Olduğu yerde sabit bir şekilde beklemekteydi. Konuşmaya devam etti. "Kurt senin ruh hayvanın. Seninle bağlantısı var. Az önce beni bir tehdit olarak görüyordun. Bu yüzden gri kurt bana saldırmak istiyordu. Şimdi ise senin için bir tehdit oluşturmadığımı anladın. O yüzden kurdun bana karşı daha sakin davranıyor."

Hakan Sereniya'nın yanına kadar gelmişti. İşaret parmağını kaldırmış ve susması için onun ağzına hafifçe bastırmıştı. Ona sadece; "Sus" dedi. Genç kadın, Hakan'ın otoriter sesi ile susmak zorunda kalmıştı. Onun bir komutan olduğunu ve emir vermeye alışık olduğunu biliyordu. Ama kendisine bu şekilde emir verilmesi hiç hoşuna gitmemişti. Tam ona karşı gelmek için ağzını açacaktı ki, Hakan onu dudaklarından öptü. Ani gelen bu hareket karşısında çaresiz kalan Sereniya, ne yapacağını şaşırmış ve hareketsiz bir şekilde öylece kalmıştı. Kısa süren bu öpücük, ikisi içinde çok ani gelişmişti. Hakan, genç kadından bir nefeslik mesafe kadar uzaklaşmış ve onun gözlerine odaklanmıştı. "Sen bana ne yaptın?" dedi sadece. Sereniya, anı gelen öpücüğün etkisiyle kalp atışlarının düzene girmesini beklemeden Hakan'ın sorusuna cevap verdi. "Sen ölmek üzereyken yaptığım şey yüzünden olmalı. Öğretmenlerimiz bizi uyarmışlardı bu konuda ama ben bir şey olmayacağını düşünmüştüm. Sen ölmek üzereydin, ama ölmene izin veremezdim... Ben... Ben istemeden de olsa sanırım senin duygularını değiştirdim ve..." Sereniya öyle hızlı konuşuyordu ki Hakan sorusunu yinelemek zorunda kaldı.

"Sen bana ne yaptın?"

Sereniya bir an durdu ve Hakan'ın gözlerine bakarak sakince konuşmaya çalıştı.

“Sana kendi yaşam enerjimden aktardım. Sadece küçük bir miktardı. Yoksa ölecektin.”

Hakan, Sereniya’nın ellerini tuttu. “Benim ölmemem için yaptın, bu kadarını anlayabiliyorum. Anlamadığım şey ise hissettiklerim. Sana karşı içimdeki duygularım çok derin. Bir türlü anlamlandıramıyorum. Benin için sen bir yabancısın, seni daha önce de görmedim ama hislerim seni sevdiğimi söylüyor. Bu nasıl olabiliyor Sereniya, söyle bana. Öğretmenlerin bu konuda sana ne demişti. Seni neye karşı uyarmıştı.”

Hakan’ın kendisine karşı olan duygularından iyice şaşkına dönen Sereniya ne diyeceğini bilemiyordu.

“O zamanlar daha çok küçüktüm. Söylediklerinin çoğunu hatırlamıyorum bile.”

Hakan ısrar ediyordu. İçinde oldukları bu durum hiç normal değildi. Şu anda yabancı bir kadını ölesiye seviyordu. Bir açıklamaya ihtiyacı vardı. Bunu söyleyecek olan tek kişi de Sereniyaydı.

“Düşün Sereniya, sadece düşün.”

Sereniya kendini zorlayarak düşünmeye çalışıyordu. Sonra annesinin sözleri geldi aklına. Yüksek sesle söylemeye başladı.”Annem... Annem şöyle demişti; (Yaşam enerjisinin aktarımı çok önemli bir olaydır. Bunu sadece evlendiğin ya da evleneceğin adam için kullanman gerekir. Çünkü enerjiyle birlikte duygular da paylaşılır. Bu, iki kişinin bir olması demektir.) diye söylemişti.”

Sereniya’nın sözleri ikisini de şok etmişti. Duygu paylaşımı, tek vücut olmak... Bunlar çok önemli şeylerdi. Ancak evli çiftlerin birbirleriyle paylaşabilecekleri şeylerdi.

Hakan, Sereniya’ya sırtını dönüp yere oturdu. Yanında ki kurdun yumuşak ense tüylerini okşayarak denizi seyretmeye başladı. “Bu çok saçma.”dedi. “Nasıl olur da böyle bir şey gerçek olabilir. Madem burası benim bilinç altım, senin de hayal olmaman için hiç bir sebep yok, değil mi? Belki de sen benim hayalimde yaşattığım bir kadınsın. Boğlaca olman da sadece Boğlaca İncikan’ın üzerimde hala etkisi olduğu için bilinç altımın bana verdiği bir uyarıdır.”

Başını kaldırarak Sereniya’ya baktı;

“Artık uyanmak istiyorum.” dedi.

Hemen yanına oturan Sereniya, onun sıcak ellerini tuttu. Gözlerinin içine bakarak; “Gerçekleri görmen için buradan çıkman lazım, uyanmak istediğini bir daha söyle.” dedi.

Hakan sözlerini tekrarladı. “Uyanmak istiyorum.” Sereniya’nın gözlerine bakarak kelimeleri tekrarlıyordu. Bir ara bal renginde ki o gözlerde kaybolduğunu hissetti. Göz kapakları ağırlaştı ve kendiliğinden kapandı. Onları tekrar açtığında ise Kızıl Elma’nın revirindeki yatakta yattığını fark etti. Hakan’ın komadan çıktığını gören hemşire uyandığını haber vermek için hemen odadan koşarak çıktı.

***

Oktay ve Asya revirin hastalara ayrılmış olan odalarının olduğu bölüme hızlı bir şekilde ilerliyorlardı. Hakan’ın oda numarası olan on iki numaralı kapının önüne geldiklerinde Oktay hafifçe kapıyı tıklatmış ve içeriden herhangi bir cevabın gelmesini beklemeden odanın içine dalmıştı.

Hakan’ı ayakta ve odasının penceresinden uzayı izlerken bulmuşlardı. Onların geldiğini fark eden Hakan arkasını döndü, Oktay ve Asya’ya gülümseyerek baktı. “Paralel evrenlere geçiş yapabilen bir gemi ha! Hayallerimin de ötesinde bir baş yapıt olmuş. Kapının incisinden sonra Kızıl Elma, Boglaç Hamane’ye karşı

en büyük zaferimiz olacak."

Komutanını karşısında dimdik gören Oktay büyük bir sevinçle Hakan'a doğru koşmuş ve boynuna sarılmıştı. Onunla birlikte çok şeyler yaşamışlardı. Hakan onun sadece komutanı değil, aynı zaman da hiç olmayan ağabeyi gibiydi. Eğer onu kaybetmiş olsaydı bu onun için yeri asla doldurulamayacak bir kayıp olurdu.

Bir süre onları şaşkınlıkla izleyen Asya, Hakan'ın kendisine şefkatle baktığını fark etti. Onun merhametle açılmış olan kollarını görünce daha fazla beklememiş ve o da koşarak Hakan'a sarılmıştı.

İlk kavuşmanın heyecanı geçince, Hakan kendisi baygın yatarken olanları öğrenmek istiyordu. Oktay'a ise hayatını kurtardığı için minnettardı. Bunu nasıl başardığını hala çözememişti, ama öğrenmek için sabırsızlanıyordu.

"Bunu nasıl başardın bilmiyorum Oktay ama beni ve kardeşini kurtardığın için sana çok teşekkür ederim. Sen olmasan su anda hayatta değildim."

Oktay'ın duyduğu iltifatlar sonucu yanakları kızarmıştı. Hemen durumu düzeltmek için konuşmaya başladı. "Sizi ben kurtarmadım komutanım. Bunu öncelikle Asya'nın dedesi Yaşlı Mimar Virou'ye ve Küçük Boğlaca Sereniya'ya borçlusunuz. Hepimizi Sapasta idam edilmekten onların yapmış olduğu plan kurtardı."

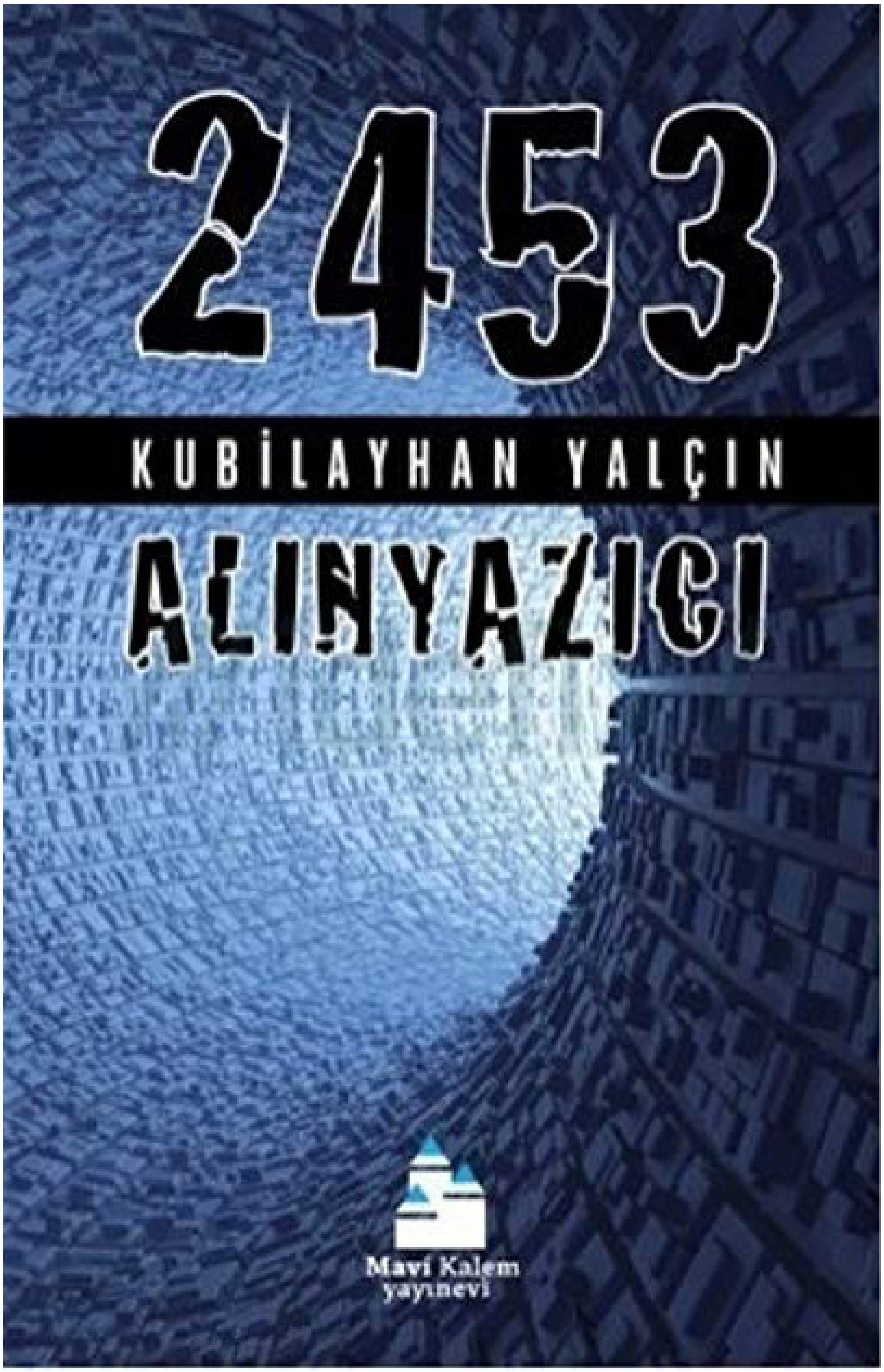
Hakan, duyduklarına çok şaşırmıştı. "Boğlaca Sereniya'mı? O benim beynimin ürettiği bir hayal değil miydi!"

"Tabii ki hayır. Aynı sizin ve benim gibi kanlı canlı bir kadın. Düzene aykırıcıların lideri ve ağabeyi Boglaç Hamane'ye baş kaldırmış bir asi. Şu anda da burada, yani Kızıl Elma'da. General Manisali ile birlikte Boglaç Hamane'ye karşı ittifak kurmuş durumdalar."

Hakan'ın, duydukları karşısında şaşırmıştı. Öncelikle öğrendiklerini hazmetmesi gerekiyordu. Yatağına doğru ilerledi ve oturdu. "Demek hayal değildi" dedi. Başını öne eğerek düşünüyordu. Sapastan nasıl kaçtıklarını hatırlamaya çalışıyordu. Büyük kanatları olan yaratığı hatırlıyordu. Labirentin içinden uçuşlarını, hatta diğer vahşi hayvanların kendilerine korkarak baktıklarını bile hatırlıyordu. Fakat hatırladığı şeyler içlerinde Sereniya yoktu. Onu daha önce hiç görmemişti. Asla görmediği bir kadın nasıl olurdu da bilinç altının en mahrem yerlerine kadar girebilirdi. Sonra onun Boğlaca olduğunu anımsadı. O da aynı Boğlaca İncikan gibi özel güçlere sahip olmalıydı. Hırsla ayağa kalktı.

Sonra da küçük elbise dolabına doğru gidip kapısını açtı. "Siz çıkın. Giyinip General Manisali ile konuşmam gerekiyor."dedi.

"Her şeyi anlamam lazım. En çok ta o kadının bana ne yaptığını ve benim beynimde ne işi olduğunu öğrenmeliyim."

2453 Alınyazıcı / 2013 - Kubilayhan Yalçın

Özgüç Bayrak

Dr. Haura

Hepsi aynı duyguyla güdülüyor; sahip olma. Bir canlının elinde bulundurmak istedikleri ne kadar fazla ise o kadar gelişmiştir, değil mi? Toplumsal yapı, sanat, bürokrasi, bilim; tüm bu saçmalıkları bir tarafa bırakın. Gelişmiş olduğunu düşündüğünüz canlıların daha fazlasına sahip olduğunu ve bunu daha da artırmak için çırpınıp durduğunu göreceksiniz.

Dr. Haura'nın Günlüğü, Sayfa On Dokuz.

"Yüzeyde alınan sonuçlar, yörüngede yapılan ölçümleri doğruluyor. Radyasyon miktarı üst sınırın çok ötesinde. Canlılığın bu koşullar altında var olması olanaksız."

Ön araştırmacı Taima Kore, görev kayıt sistemine yaptığı anonsun şimdilik tamamlandığını belirten düğmeye bastı. Canlılık konusundaki tespiti yapmak için bir ölçüme ihtiyaç duyulmadığı ortada olsa da prosedürler belliydi. Araştırmanın önceden planlanmış olan her adımı kayıt altına alınmalıydı.

Etrafına tekrar baktı. Hiçbir yaşam belirtisi göstermeyen ölü gezegenin mi yoksa önünde durmakta olduğu devasa beton kapının mı daha ürkütücü göründüğünden emin değildi. Benzer gezegenleri araştırarak geçirdiği yıllardan sonra, arkasında uzanan gizemlere ulaşmak için tarifsiz bir istek duyuyordu. Ancak bu defa görevi netti; Teora'nın sakinleriyle iletişim kurmak. Zihninde sevimsizlik imgesi yaratan kapıya bu defa daha dikkatli göz gezdirdi. Aldığı eğitimlerde bahsedilen, içeridekilere birinin geldiğini haber vermeye yarayan bir cihaz aradı. Kapının sağ tarafında küçük bir kapak olduğunu fark etti. Ağır sanayide kullanılanlara benzer bir butonun gizlendiği küçük dolabı açtığında amacına ulaşmıştı. Düğmeye dokundu. Çıkan ışık, butonun bir şeyleri tetiklediğini ifade ediyordu. Var olduklarından emin olunamayan gezegen sakinlerinden bir işaret bekledi. Saatler gibi geçen kısacık süre içerisinde, kapı açılmazsa içeriye nasıl girebileceğine dair düşünceler üretmeye başlamıştı. Kalınlığını tahmin edemediği duvarlarla çevrelenmiş Teora'nın bilinen bir girişi yoktu. Üzerindeki kalın

radyasyon giysilerine rağmen duvarlara tırmanmak mümkün olsa bile, kubbe şeklindeki enerji alanını geçmek olanaksızdı. En azından zararsız yöntemlerle. Olası alternatifleri düşünürken, beton kapının çıkardığı korkunç gürültü ile irkildi. Çağrısına cevap gelmişti. Kapıdan içeri girdiğinde, kendisini kırmızı ışıkla hafif biçimde aydınlatılmış bir hücrede buldu. Bu alanın arındırma amacıyla kullanıldığını tahmin ediyordu. Beton kapının kapanmasının ardından anlam veremediği sesler duymaya başladı. Kısa süre sonra ortam ışığı yeşile döndü ve beton geçidin tam karşısındaki küçük kapı açılmaya başladı.

Gelişmemiş insanların ki yeterince meziyeti olmayanların hepsi benim için bu sınıftadır, sahip olabileceği şeyler sınırlıdır. Onlara havucun küçük bir kısmını gösterirsiniz ve istediklerinizi yaparlar. Dahası aynı havuç hepsi için kullanılabilir. Ne var ki, size verebilecekleri artarsa istekleri de çoğalır. Acaba işin doğası mı bu, yoksa gelişmiş olanlar kendilerini diğerleri ile karşılaştırarak mı talepte bulunuyorlar? Belki de mümkündür? En gelişmiş olanlarını en az isteyecek şekilde yetiştirmek. Denenmeli. Mutlaka denenmeli.

Dr. Haura'nın Günlüğü Sayfa Elli.

Küçük kapının ardında, dışarıdakinden çok farklı bir dünya uzanıyordu. Caddeler, tek katlı binalar ve meydanlar, oyuncuların gelmesi beklenen bir film seti gibiydi. Rahatsız edici bu intizamın içindeki eksikse hemen gözüne çarpmıştı; hareket. Teora da tıpkı duvarların dışındaki gezegen kadar ölü görünüyordu. Ölçüm cihazını tekrar kontrol etti. Radyasyon makul seviyelere inmişti. Sıcaklık ve basınç değerleri gibi atmosferin bileşimi de insan yaşamı için uygundu. Başlığını çıkartarak boş caddelerde yürümeye başladı. Saatler süren çabanın sonunda, Teora'da kendini göstermeye istekli bir yaşam olmadığına kanaat getirdi. Yine de çalışmasını tamamlamalıydı. Görev öncesi aldığı brifingi hatırlamaya çalıştı. Merkezde bir üretim binası olduğundan söz edilmişti. "Belki orada bir ip ucu bulabilirim" diye geçirdi aklından. Çember biçiminde kurulmuş şehrin merkezini bulmak zor olmadı. Bina, tüm ihtişamı ve iticiliğiyle karşısındaydı. Daha önce ziyaret ettiği gezegenlerin hiçbirinde böyle bir görevi olmamıştı. İlkel veya değil; yaşam ya vardır ya da yoktur. Gelişmiş bir medeniyetin kalıntısı içinde yaşam aramak tedirgin hissetmesine neden oluyordu. Hele de aradığının kendi soyu olduğunu düşündüğünde.

Sonradan anladım ki, WR104'ün durumu ile ilgili verileri doğru yorumlamışlar. Herkes ikna olduktan sonra, nasıl hayatta kalacaklarını uzun süre tartıştılar. Sonunda bir karara varabildiler ve çekip gittiler.

Gama ışınımı ile mahvolacak dünyanın artık bildikleri gezegen olmayacağını anlamışlardı. Haklılardı. Ama çok zaman aldı. Aralarındaki gelişmemişlere tahammül edebilmelerini anlamıyorum. Siyaset, bürokrasi, hiyerarşi. Doğruyu yapmaktan çoğu zaman kendi kendilerini alıkoyuyorlar. Engellemeye o zaman karar verdim. Evet, kesinlikle engellenmeli.

Dr. Haura'nın Günlüğü Sayfa Yüz Yirmi İki.

Taima Kore, büyük binanın giriş kapısına doğru yöneldi. İçeride kısa bir araştırma yapması gerektiğini düşünüyordu. Ölü dünyanın yarattığı baskı nedeniyle ancak toplayabildiği cesareti, kulaklarında çınlayan metalik sesle uçup gitti;

- Bu bölgeye giriş yasaktır.

Etrafına bakındı. Ses, binadaki bir düzenekten gelmişti. Konuşanın insan mı makine mi olduğunu kestiremedi. Kısa süreli şaşkınlıktan sonra kendini toparladı. Prosedüre uygun davranmalıydı;

- Ben Taima Kore. Sortar Kolonisi Yaşam Araştırma Enstitüsü'nde görevliyim. İnsan ırkını temsilen buradayım.

- Amacın nedir?

- Gezegenimizdeki yaşamın ve buradaki insanların durumunu araştırmak üzere görevlendirildim.

Kısa bir sessizlik oldu. Duygudan yoksun tekdüze ses cevap verdi. İnsan olmadığına şüphe yoktu;

- Dünya gezegeninde artık yaşayan bir insan yok. Hakimiyetinizin devamı için burada bıraktığınız tüm temsilcileriniz öldü. Burası artık insanlara ait değil.

- Nasıl, neden?

- Başka bir bilgi verilmeyecek.

Taima Kore'nin bundan sonraki tüm soruları yanıtsız kaldı. Sonunda pes eden araştırmacı, gemisine dönmeye karar verdi. Sendeleyerek, beton kapıya doğru gittiğini düşündüğü yolda yürümeye başladı. Acaba buradan sağa mı yönelmeliydi? Ya da sol. Başı dönmeye başlamıştı. Rahat nefes alamıyordu. Kendini hiç olmadığı kadar yorgun hissetti. Biraz dinlenmeliydi, burada, şu kaldırımda.

Yedi bin beş yüz ışık yılı uzaktaki WR104'ün patlaması sonrasında Dünya dedikleri gezegen cehenneme döndü. Uzaydan gelen gama ışınları geçmişte kendi elleriyle yaptıklarından çok daha etkiliydi. Ama bu defa hazırlıklıydılar, başka gezegen sistemlerine kaçtılar. Koloniler kurdular, yayıldılar. Ne var ki cehennem de olsa burayı bırakmak istemediler, ne büyük aç gözlülük. Teora'yı kurdular, nasıl yaptıklarını anlattım, tekrar etmeyeceğim. Ama yönetimi için kimseye güvenemediler. Sonunda beni seçtiler; Dr. Haura. Gerçi bana ad vermemişlerdi, Teora'nın yapay zekası diyorlardı. Embriyoların denetimi, yiyecek dağıtımı, haberleşme, hepsi benim kontrolümdeydi. Artık zamanım gelmişti. Genomlarıyla oynadım. Ölenlerin yerine ürettiğim her canlıda denedim. Her şeyi denedim, yıllarca, sabırla. Olmadı. Kusurluydular. Sonunda vazgeçtim, artık kimseye ihtiyacım yok. Şimdi gelmiş sözde gezegenlerini araştırmak istiyorlar. Burası artık benim gezegenim, Dr. Haura'nın gezegeni. Burada insana ihtiyaç yok.

Dr. Haura'nın Günlüğü, Son Sayfa.

Kült / 2019 - Orkun Uçar

Kısa Öykü

Yeşim Şahin

Sihirli Zırh

Bir varmış bir yokmuş. Zamanın çok yavaş aktığı, suların henüz kirlenmediği, yeşilin ve hayvanların tükenmediği, insanların bu kadar çoğalmadığı yılların birinde ihtiyar bir balıkçı yaşarmış. İhtiyar dedik ama dizlerine kadar uzayan sakallarındaki beyazlar olmasa yaptıklarıyla pek çok delikanlıyla yarışabilir güçte ve sağlıklıymış. Yaşadığı kasabada balıkçılık babadan oğula geçermiş, zaten kendisi de o kasabanın geleneği olduğu üzere denizde doğmuş. Böyle doğanlar deniz fırtınalarına yenilmez, deniz canavarlarına üstün gelirlermiş. İhtiyar balıkçı yüzlerce kez ölümle burun buruna gelmesine rağmen her seferinde işine olan hâkimiyeti ve inatçı güçlü cesur kişiliği sayesinde üstesinden gelmeyi başarabiliyormuş.

Yıllar böyle geçerken bir gün derin sulara daldığında ki; son yıllarda denizaltı ganimetleri ile balık tutmaktan daha çok ilgilenir olmuş. Denizden eski püskü kilitli bir sandık bulmuş. Sandığın ağırlığından altın dolu olma umudu ile güverteye çıkarıp içini kapağı açtığında; sandık içinden altın değil, nasıl bir metalle yapıldığını çözemediği garip tuhaf bir zırh ile karşılaşmış. Zırh sanki yeni yapılmış gibi parlıyormuş. Bu krallığın askerlerinden birinindir diye düşünmüş ve bir alıcısı çıkar diye kamarasına taşımış.

İhtiyar balıkçı için her şey zırhı bulduktan sonra değişmeye başlamış. Özellikle de geceleri yarı ayık yarı sarhoş geçirdiği uyku saatlerindeki rüyalarında. Bir gece rüyasında gencecik halini görmüş, üzerinde bu zırh varmış ihtiyar balıkçı bu haliyle büyük savaşlarda tek başına galip geliyor, denizin en büyük canavarının kellesini krala sunuyor ve bu sayede de güzel prensesle evlenebiliyormuş.

Başka bir gece de çocukluğunda oluyor kendisini babasının sünger avlarken vurgun yediği günde görüyor, daha yüzmeyi bile çok iyi bilmiyorken suların derin karanlıklarına bir çırpıda atlıyor ve babasını su yüzeyine tam zamanında çıkarırken görüyormuş.

Bir gece de yelkenlisiyle eşiyle birlikte festival için karşı adaya giderken yakalandıkları fırtınada yelkenlinin direğinin devrilerek eşinin boynunu kırdığı ana gidiyor, onu direğin devrilmeden önceki anda kucaklıyor ve yelkenlinin güvenli bir yerine taşıyormuş

Uzun geceler pek çok geçmişe giderek, kaybettiği herkesi tekrar hayata döndürerek tüm kayıpları ile yeniden kucaklaşabilmiş. Bazen de geçmiş mutlu anılarına gidiyor tekrar tekrar bu anıların coşkusunu yeniden yaşıyormuş. İhtiyar balıkçı tam buna alışmışken aylar sonra bu sefer de kendisini gelecekte görmeye başlamış. Bir gece gene fazla romdan güvertede sızdığında kendisinin nasıl öleceğini bile görmüş. Deniz korsanları saldırısında göğsüne aldığı kılıç darbesiyle kanlar içinde kalıyor ve kan tükürerek ölüyormuş. Birkaç ay rüyalarında hep aynı şekilde ölümünü izlemiş. İhtiyar balıkçı artık iyiden iyiye bu rüyalara anlam veremez olmuş. Önceleri bunu müptelası olduğu roma bağlıyormuş ama nasıl olur da bir rüyayı hep aynı şekilde görüyor ve gerçekten yaşıyormuş gibi hissediyor ve hepsini net bir şekilde hatırlayabiliyormuş. Zırhtan önce rüya hiç görmez

görse bile sabah uyandığında hiçbir şey hatırlamazmış.

Gene bir gece rüyasında üzerinde bulduğu zırhın olduğu bir genci görmüş bu genci önce kendisi sanmış çünkü çok benziyormuş. Genç ona: "Selam sana denizlerin yüce kalpli cesur bilgin ihtiyar balıkçısı! " demiş. "Ben senin geleceğinim. Bu sihirli zırhı kuşanan geçmiş veya gelecekte istediği bir zamana gidebilir ve orada sonsuza kadar kalabilir. Geçmiş yerine olur da geleceği tercih edersen kutsal bir görev seni bekliyor olacak. Sihirli zırhın ve onun kutsal mabedinin yeni koruyucusu olacaksın. Karar senin ya geçmişi ya da geleceği seç. Ancak zırh kötü niyetli kişilerin eline geçerse bu insanlığın da sonu olacak. Ama sen seçtiğin geçmişte mutlu bir zaman diliminde kalabilirsin." Derken genç adam kesif kokulu yoğun bir duman içerisinde kaybolmuş. Kan ter içerisinde uyanan ihtiyar balıkçı dumanın kokusunu hala burnunda hissetmiş ayrıca kamaradaki sandık kapağı açıkmış ve nasıl oluyorsa zırh ayaklarının üzerinde seriliymiş. İşte o an ihtiyar balıkçı bu zırhta bir sihir olduğunu anlamış anlamaya da şimdi de ne yapması gerektiğine karar vermek zorunda olmak canını sıkıyormuş. Homurdanarak kalkmış, puslu kırık aynasına bakmış, kulak memesini sertçe sıkmış, canı yanmış. Demek ki hala rüyada değilmiş. Rom şişesinde kalan yarısını da bir çırpıda kafasına dikerek güverteye çıkmış, denize atlamış, derin suda iyice kendine geldikten sonra kaptan köşkünde düşünmeye başlamış. Geçmişe giderse; babası, annesi veya eşi ile birlikte olduğu herhangi bir zaman dilimini seçebilir ve onlardan biriyle sonsuza kadar mutlu yaşayabilirmiş. Geleceğe giderse de sihirli zırhın yeni kutsal koruyucusu olacak ve insanlığı kurtarabilecekmiş. İhtiyar balıkçı yüreğinin derinliklerine kadar inerek gerçekten ne isteğini görmeye çalışmış. Evet, dünyada sevmediği pek çok kimse varmış bir o kadar da kötü insan. Ama gene de insanlığın son bulmasına izin veremeyeceğine karar vererek sihirli zırhı üzerine özenle giyerek, "Evet, zırh demiş. Haydi, beni geleceğe kendi mabedine götür! Kanım son damlasına kadar seni koruyacağıma söz veriyorum."

Birden ihtiyar balıkçının gözleri kararmış, baygın düşmüş. Gözlerini açtığında da da festivalinde eşiyle beraber dans ediyormuş.

İhtiyar balıkçının yüce kalpliliği zırh sayesinde ona sonsuz bir mutluluk bağışlamış.

Masalımız da burada bitmiş.

Evet, ya siz

Zamanda bir ana yolculuk emek mümkün olsaydı

Geçmişe mi?

Yoksa geleceğe mi?

Gitmek isterdiniz.

Sezai Özden

Bilimkurgu Yazarlarımız ve Eserleri

2020 - 2019 - 2018

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor ekibi olarak, yerli eserlerin tanınması birinci önceliğimizdir.

"Yerli Bilimkurgu olur mu hiç!."

"Yerli bilimkurgu kitabı var mı?"

"Bizimkiler bilimkurgu yazamaz!"diyenler için onlarca eseri toparlayıp arşiv haline getirdik. Herkesin kolaylıkla ulaşabileceği internet sitemizde, tarihlerine göre sıraladık.

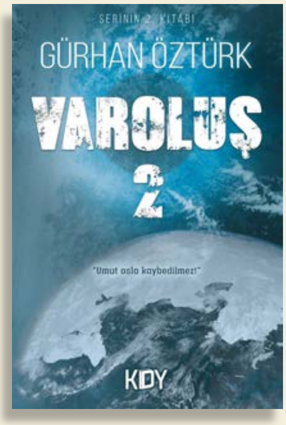
Eserlerimize sahip çıkma zamanının geldiğini düşünüyoruz. Pek çok eser sessiz sedasız basılıp, raflardaki yerlerini alıp bir süre sonra unutuluyor. Bilimkurguya yeterince değer verilmiyor. Dileğimiz, ülkemizde üvey evlat muamelesi gören bilimkurgu eserlerinin, bilinmesi ve ötelenmemesi. Biliyoruz ki kısa bir süre içinde, bu eserlerin çoğu film veya dizi olarak karşımıza gelecekler. Buna inanıyoruz.

Bu liste ülkemizde şimdiye kadar yayınlanan yerli bilimkurgu kitapları hakkında bilgi sahibi olunması için hazırlanmıştır. Liste sürekli güncellenmektedir. Bu nedenle eksik olduğunu düşündüğünüz, bilimkurgu eserlerini,

***yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com** üzerinden bizlere ulaştırabilirsiniz.*

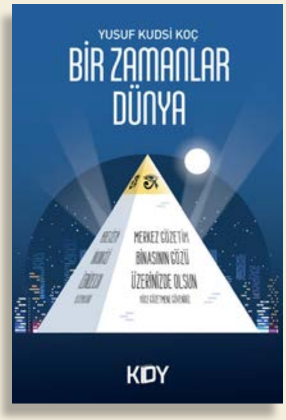
Gürhan Öztürk

Varoluş 2
2020

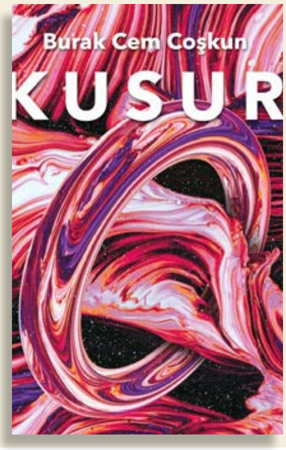

Yusuf Kudsi Koç

Bir Zamanlar Dünya
2020

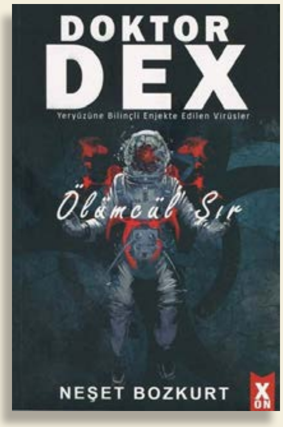

Kusur
2020

Burak Cem Coşkun

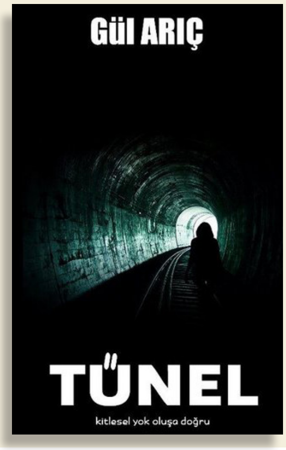
Doktor Dex - Ölümcül Sır
2020

Neşet Bozkurt

Gül Arıç

Tünel
2020

Uğur Ukut

Ölümün Eşiği
2020

Murat K. Beşiroğlu

Schrödinger'in Papağanı
2020

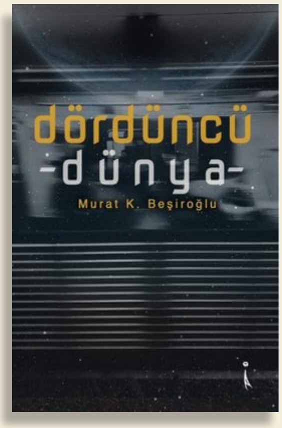
Rüya Sanatçısı
2020

Murat K. Beşiroğlu

Dördüncü Dünya
2019

Murat K. Beşiroğlu

Arşınlı Neron
2019

Özcan Tekdemir

Erhan Erdil

Ay İnsanları
2019

Doğu Yücel

Öldüğünü Google'dan Öğrenen Adam
2019

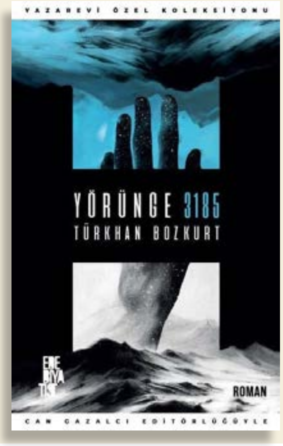
Onur Dövücü

Son Savaş / Şeytanın Uyanışı
2019

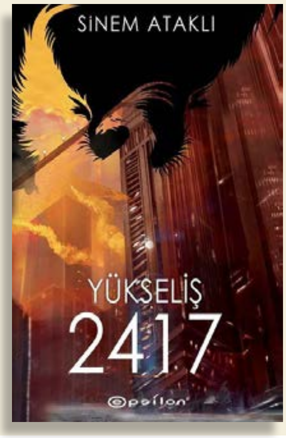
Türkhan Bozkurt

Yörünge 3185
2019

Sinem Ataklı

Yükseliş 2417
2019

Proje 2417
2018

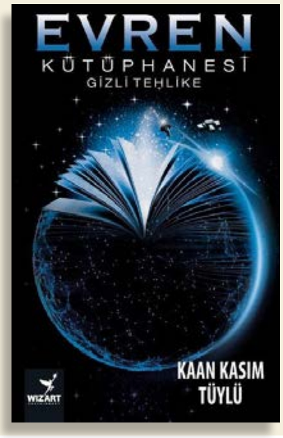
Selim Erdoğan

Kurbağa Adası
Bir İstanbul Distopyası - 2019

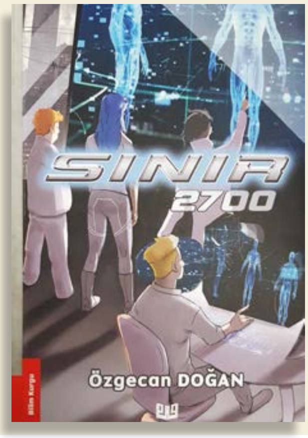
Kaan Kasım Tüylü

Evren Kütüphanesi - Gizli Tehlike
2019

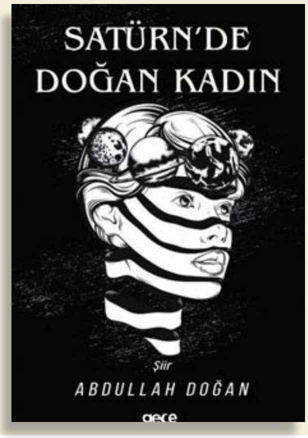
Özgecan Doğan

Sınır 2700
2019

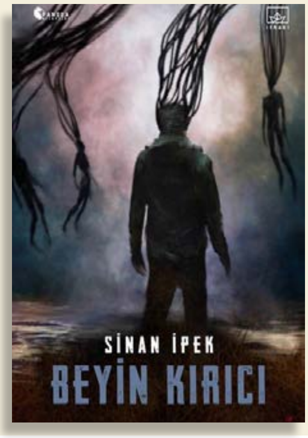
Abdullah Doğan

Satürn'de Doğan Kadın
2019

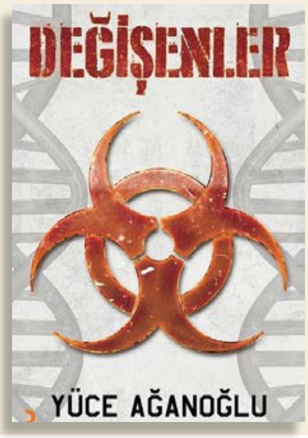
Sinan İpek

Beyin Kırıcı
2019

Yüce Ağanoğlu

Değişenler
2019

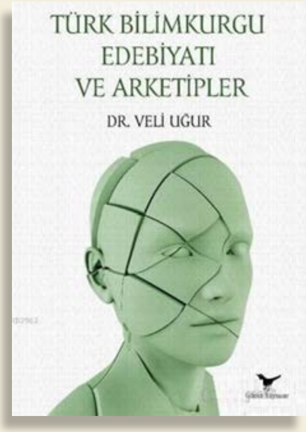
Kolektif

YBKY Bilimkurgu Öykü
Seçkisi - 2019

Veli Uğur

Türk Bilimkurgu Edebiyatı ve Arketipler - 2019

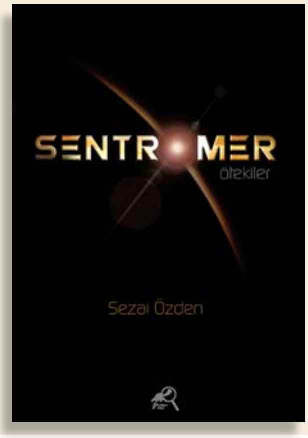
Rıdvan Ganioğlu

Cengin Han 1: Ben Tanrının Size Yolladığı Cezayım - 2019

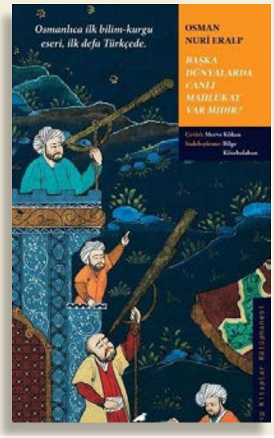
Sezai Özden

Sentromer: Ötekiler 2019

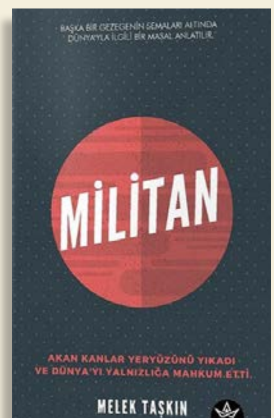
Osman Nuri Eralp

Başka Dünyalarda Canlı Mahlukat var mıdır?- 2019

Melek Taşkın

**Militan
2019**

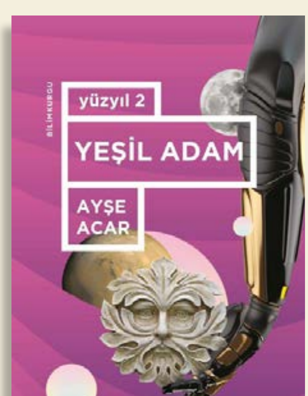

Ayşe Acar

**yüzyıl 3: Bayan Nima
2019**

**yüzyıl 2: Yeşil Adam
2018**

**yüzyıl: Bay Binet
2017**

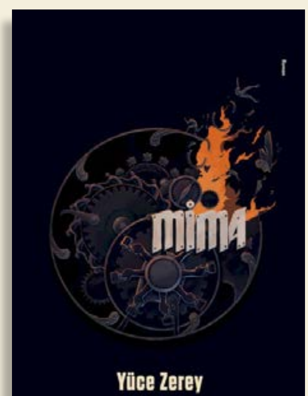
Sadık Yemni

Çağrılan
2019

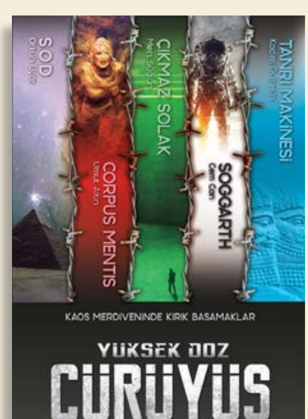
Yüce Zerey

MİMA
2019

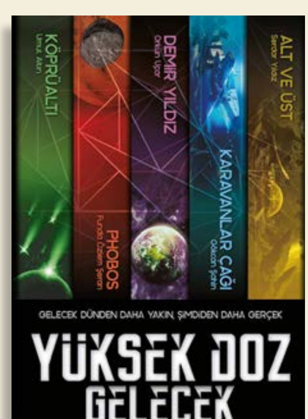

Kolektif

Yüksek Doz Çürüyüş
2019

Yüksek Doz Gelecek
2017

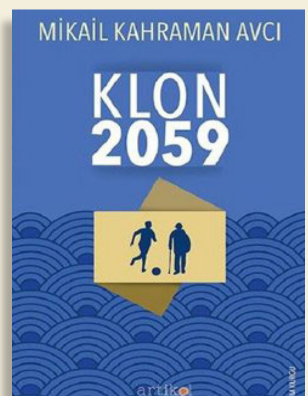
Orkun Uçar

Kült
2019

Mikail Kahraman Avcı

Klon 2059
2019

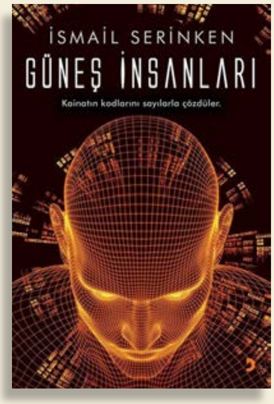
Kolektif

İstanbul 2099
2019

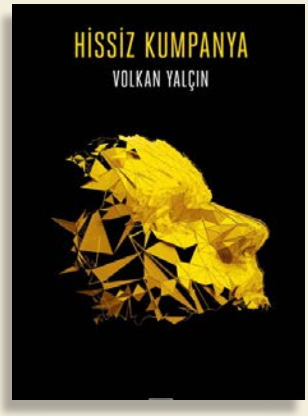
İsmail Serinken

Güneş İnsanları
2019

Volkan Yalçın

Hissiz Kumpanya
2019

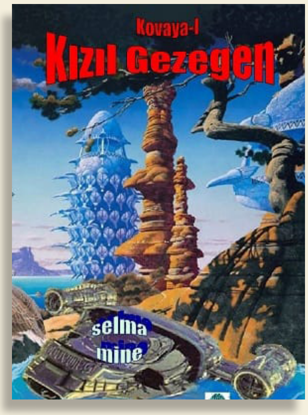
Müfit Özdeş

Son Tiryaki
2018

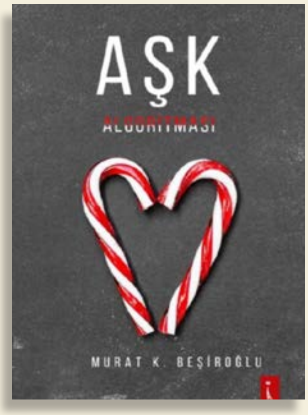
Selma Mine

Kovaya 1 Kızıl Gezegen
2018

Murat K. Beşiroğlu

Aşk Algoritması
2018

Arzu Eylem

Çok Çağı
2018

Emre Sayer

2048 Geleceğe Hazır mısın? 2018

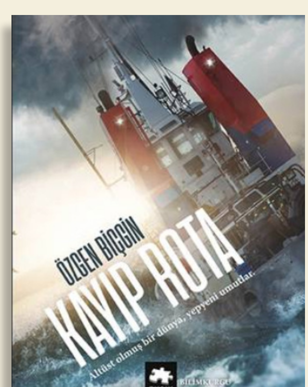
Doğu Yücel

Düşler Kabuslar ve Gelecek Masalları 2018

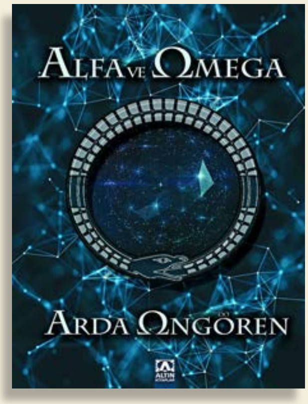
Özgen Biçgin

Kayıp Rota 2018

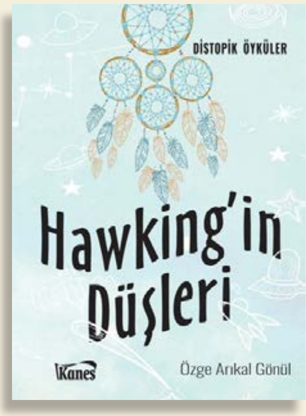
Arda Öngören

Alfa ve Omega
2018

Özge Arıkal Gönül

Hawking'in Düşleri
2018

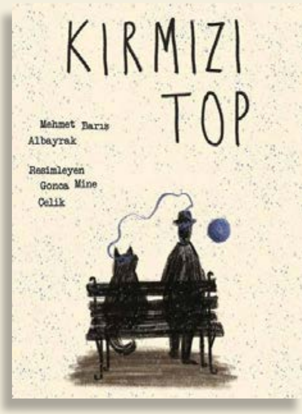
Mehmet Sağbaş

Barbar Yeni Dünya
2018

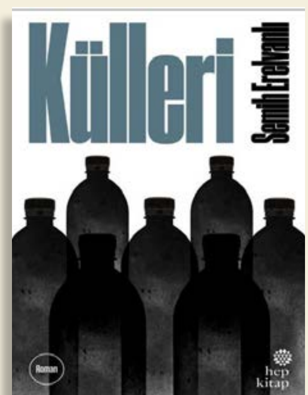
Mehmet Barış Albayrak

Kırmızı Top
2018

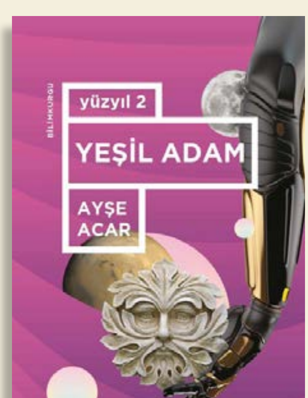
Semih Erelvanlı

Külleri
2018

Ayşe Acar

Yüzyıl 2 Yeşil Adam
2018

Mehmet Açar

Siyah Hatıralar Denizi
2018

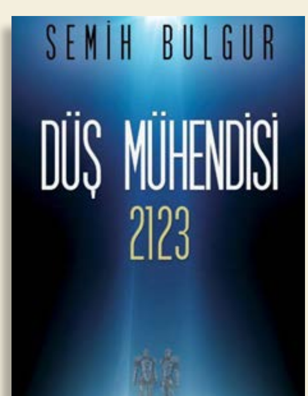
Coşkun Hepyonar

Sinek İkilisi
2018

Semih Bulgur

Düş Mühendisi 2123
2018

Sinem Ataklı

Proje 2417
2018

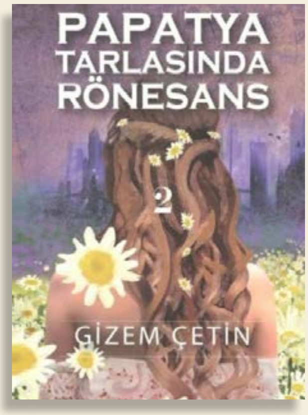

Gizem Çetin

Papatya Tarlasında
Rönesans 1 - 2018

Papatya Tarlasında
Rönesans 2 - 2018

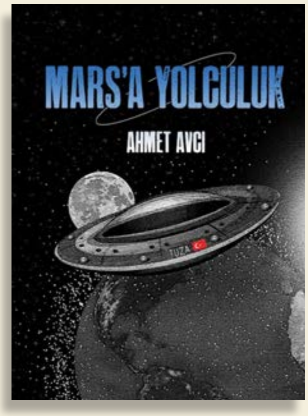
Tolga Eligül

Kılıcın Öyküsü 1
2018

Ahmet Avcı

Mars'a Yolculuk
2018

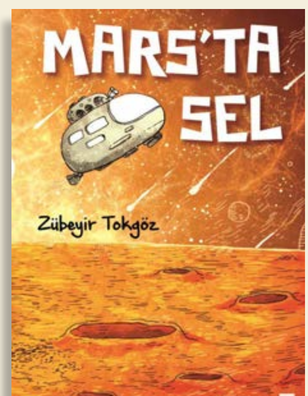

Zübeyir Tokgöz

Jüpiter'den Kaçış
2018

Mars'ta Sel
2018

Akın Başal

Poyraz'ın Gelecek Öyküleri
2018

Onur Gürleyen

Hastalık
2018

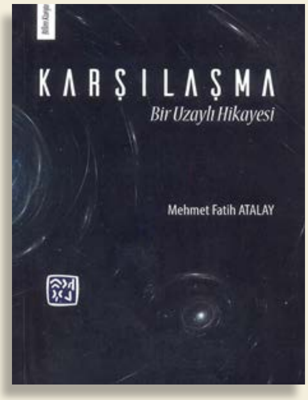
Kolektif

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2018
2018

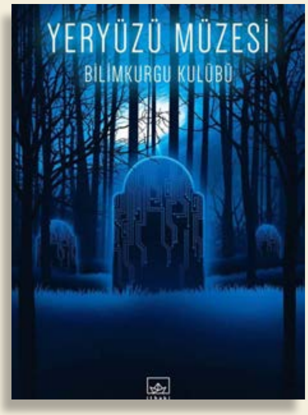
Mehmet Fatih Atalay

Karşılaşma: Bir Uzaylı Hikâyesi 2018

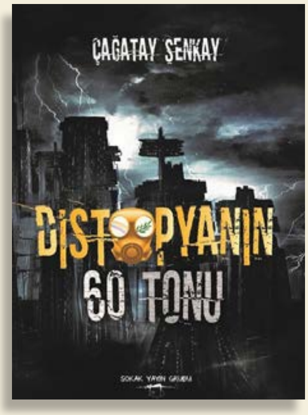
Kolektif

Yeryüzü Müzesi
2018

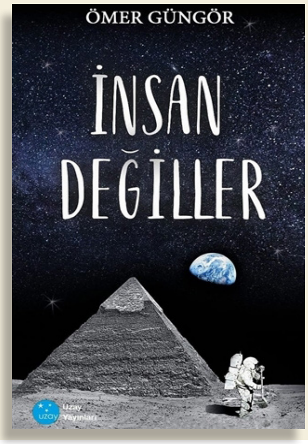
Çağatay Şenkay

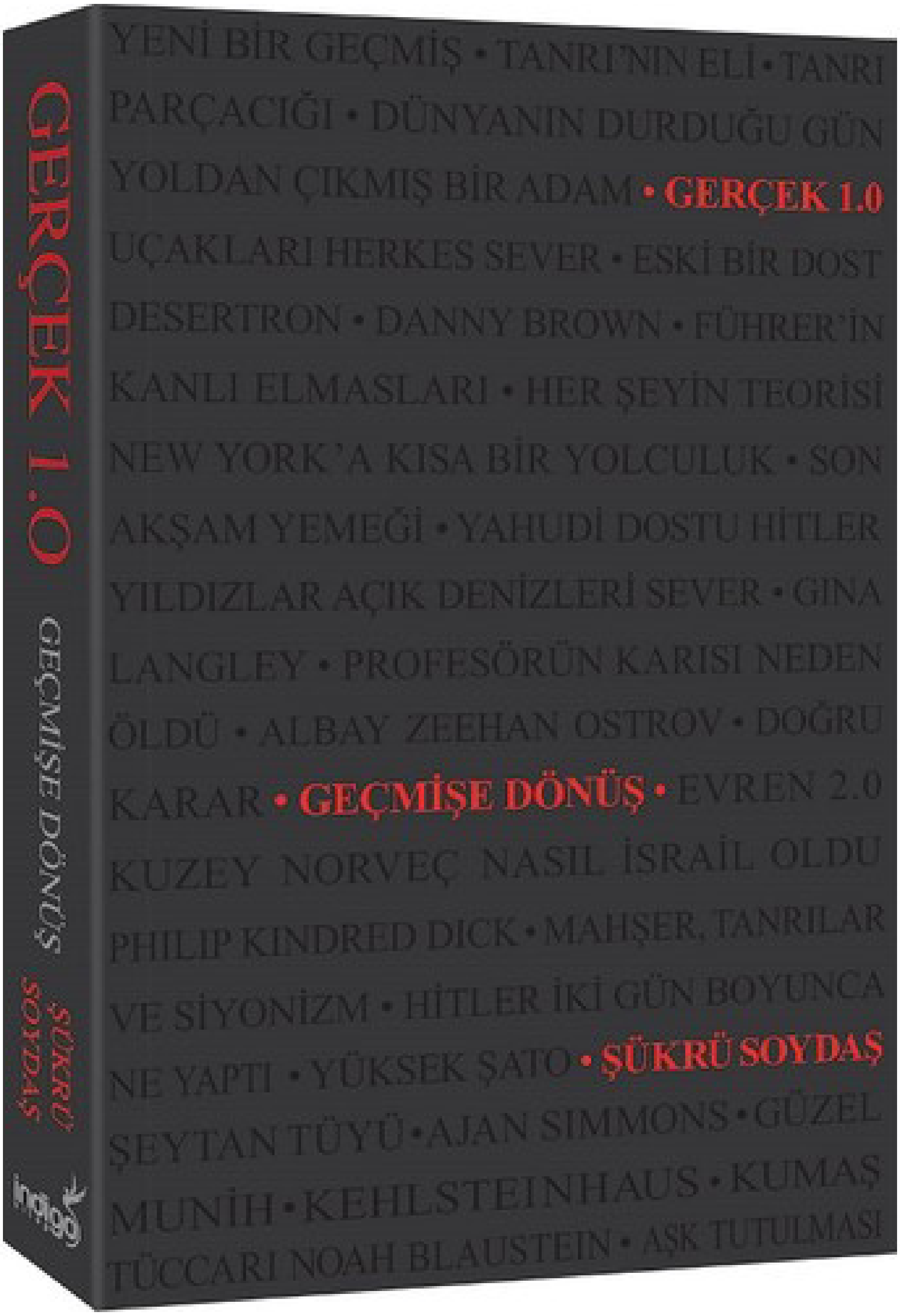
Distopyanın 60 Tonu
2018

Ömer Güngör

İnsan Değiller
2018

Gerçek 1.0 Geçmişe Dönüş / 2017

Şükrü Soydaş

Ayın Kitap İncelemesi
İsmail Şahin

BİLİMKURGU YAZARLARIMIZ VE ESERLERİ

Bildiğiniz üzere dergimizde "Bilimkurgu Yazarlarımız Ve Eserleri" isimli bir bölüm bulunmakta. Bu bölümde son çıkan eserlere yer vermekteyiz. Bir süredir aklımızda olan bir projeyi hayata geçirmeye karar verdik ve bu vesileyle "Yerli Bilimkurgu Yükseliyor" platformu olarak siz değerli bilimkurgu severler için bir liste hazırladık. Tamamen yerli yazarlarımıza ait olan bu liste, benim şahsi arşivimde bulunan ve alınacaklar listemdeki kitaplardan hazırlanmıştır. Liste hazırlanırken internet kitap satış siteleri kontrol edilmiştir. Üzülerek belirteyim ki, birçok kitap yeterince tanıtım yapılmadığı için bilinmemekte, yazarı tanınmamaktadır.

Bu listeyi bitmiş bir liste olarak düşünmeyin. Sahafların ve kitapçıların raflarında kaybolmuş, kıyıda köşede kalmış birçok kitabın, unutulmuş yazarların olduğuna eminiz. Arşivinizdeki yerli bilimkurgu eserlerini kontrol edip listede olmayanları tarafımıza bildirerek listeyi güncel hale getirmemize katkıda bulunabilirsiniz.

Listedeki kitaplardan bazıları zamanında çocuk kitapları olarak basılmıştır. Ancak listede hangilerinin çocuk kitabı olduğu belirtilmemiştir. Ayrıca kitap satış siteleri kontrol edilirken çocuk kitapları kategorisi göz önüne alınmamıştır.

YAZAR	KİTAP ADI	YIL	YAYINEVİ
Ayşe Açar	Bay Binet-Yüzyıl 1	2017	Siyah Kitap
“ “	Yeşil Adam-Yüzyıl 2	2018	Siyah Kitap
“ “	Bayan Nima-Yüzyıl 3	2019	Siyah Kitap
Aslı Levent	Human Form 1-Gerçek	2014	Tortuga
“ “	Human Form 2-Güven	2015	Tortuga
Akın Başal	Hata Kanunları	2008	Crea
“ “	Mars Akademisi	2018	Patik
Ahmet Avcı	Mars’a Yolculuk	2018	Gürer
Adem Eyüpoğlu	Dijital Kıyamet 2018	2012	My Kitap
Aşkın Güngör	Gohor Kıyametten Sonra	2008	Crea
Ali Nar	Uzay Çiftçileri	2002	Elif
Ahmet Doğru	Işığın Oğulları	2015	Cinius
Alan Hosman	Cehennem Böceği	2012	Siyah İnci
Arzu Eylem	Çok Çağı	2018	Nota Bene
A.Yazıcı-B.Tanyolaç	Sonsuzluğun Sırrı	1997	Prospero
Aydın Boysan	Yıl 2046: Uzay Anıları	1999	Bilgi
A.Yıldırım - B.Can Ah.	C-4000 Ufkun Ötesi	2013	Giza
Afşin Kum	Sıcak Kafa	2017	April
Arda Öngören	Alfa Ve Omega	2018	Altın
Atilla Akar	CERN Komplosu	2018	Profil
A. Bahadır Sarıkaya	Altı Numara	2020	Herdem
Ayhan Işık	Parametrik Kozmos	2017	Cinius
Ahmet Tural	Uzay Çocukları	1980	Koza

Ahmet Saatçioğlu	Paralel Dünyalar	2013	Esen
Bülent Özden	Sonsuz Gençlik Tröstü	2006	Cinius
" "	Kozmik Teyyare	2012	Cinius
Bekir Demirci	Denek	2017	Kule
Burak Erdoğdu	Pelosium	2016	Roza
Burak Özdemir	Yıl 2102	2003	Remzi
Bahadır İçel	Benim Adım Z	2015	Altın Bilek
" "	Başka Öyküler	2013	Altın Bilek
" "	Başka Dünyalarda Öyküler	2018	Kanon
B. Ateş	B.G. Hazır Oira Efsanesi	2020	Eylül Sanat
Burak Cem Coşkun	Kusur	2020	KDY
BadahanCanatan	Adsız İnsanlık	2009	Cinius
Bahattin Seven	İlow I – Yeni Bir Alem	2019	İmla
Cem Kılıç	Mumyanın Ölümü	2009	X-BKD
" "	Virüs Nia-X7	2009	X-BKD
Coşkun Hepyonar	Sinek İkilisi	2018	Dorlion
Cem Akaş	Y	2018	Can
Cem Yarmuş	Yeni Dünya: Mars'ın Keşfi	2020	KDY
Çağıl Yaman	Güneş Makinesi	2015	Beyaz Baykuş
Çetin Yetkin	Düşler Evreni	2010	Y.A. ve R.M.Hukuk
Çiğdem Erkal	Uçan Mabet	2019	İthaki

Çağdaş Bozkurt	Bağlantı	2017	İkinci Adam
Çağatay Şenkal	Distopyanın 60 Tonu	2018	Sokak
Çağatay Demirel	Bozkurtların Dirilişi	2017	Bilgeoğuz
Çağan Dikenelli	2042 – Sıfır Yılı	2014	Labirent
Doğu Yücel	Güneş Hırsızları	2016	Doğan Kitap
“ “	Düşler Kabuslar ve Gelecek Mas.	2018	Can
“ “	Öldüğünü Googleden Öğrenen Adam	2019	Can
Dilay Nisa Vural	Sanal Bedenler	2018	Cağaloğlu
Dost Körpe	Nötralizör	2010	T. İş Bankası
Dr. Mehmet Mutlu	Uzay 3981	1999	Yeni Alanya

Efekan Efeoğlu	Gerçeğe Açılan Yol	2014	Sokak
Erdoğan Ekmekçi	Londra İnekleri	2005	Abis
Erkan Ergen	Falcının Ölümü	1992	Selvi
Esra Avgören	İlya’nın Sırrı	2012	Genç Damla
Erhan Erdil	Ay İnsanları	2019	Gece
Ersin Özdil	Kadınlar Gezegeni	2020	Urzeni
Ender Özden	İximia	2019	Yılkad

Fahlül Terzioğlu	Gizemli Sır	2012	İkinci Adam
Ferdi Merter	Gerçek Orada Bir Yerde	2012	Astrea

Fatih Çatallar	Dönüşüm	1995	Anadolu H.A.
“ “	Evrenin Kapısı	1997	Anadolu H.A.
Fatih Emre Öztürk	Andromedan Bumerangın Ölümü	2012	Roza
Fahri Turan	Gökte Bir Ada	1974	Deniz
G. Berkkan	Güneşi Yanında Taşıyan Adam	2019	İthaki
Gamze İstanbulluoğlu	Omartha	2015	Aya
Gülgün Ayral	Boşlukta Bir Damla	2012	Çatı
Gülten Dayıoğlu	Işın Çağı İnsanları	1984	T. İş Bankası
Gürhan Öztürk	Varoluş	2013	Cinius
Gurur Ası	Cam Dünya	1998	Atılgan
Gül Arıç	Tünel	2020	Payidar
Günhan Erdem	VEGA diye Bir Yer	2018	Kutlu
Hacı İltaş	Reset-Üç Kıyamet	2019	İkinci Adam
HKN Kuzgun	Tümülüs Başlangıç	2017	Kule
Halis Tağ	İkiz Dünyalar Paseelian	2019	Gece
Halil Gökhan	Obtüratör	2013	Kafe Kültür
Halil Kocagöz	Uzaya Kaçış	1997	Boyut
Hilalsu Aydın	TheSurv	2016	Puslu
H. İbrahim Balkaş	Yıldızlar Işıyacak	2002	(Kendi yayını)
Hüseyin Yurttaş	GDO Ülkesi	2005	Say

Hüseyin Yurttaş	Robotlar Ülkesi	2008	Say
Haldun Aydıngün	2000’li Yılların Öyküleri	1992	Yayınevi Yay.
“ “	Dağın Ötesi	1996	Uçanbalık
“ “	Planımız Katliam	2001	Okuyan Us
“ “	Koyun Paradoksu	2009	Astrea
“ “	Toso: Dağın Ötesi (3. Baskı)	2009	Uçanbalık
H. Murat Şermet	İlk Özgürler	2000	Etika
H. Yıldırım Kurtaran	Mars Akademisi 2033	2019	Doğan Egmont
İlker Selman	Khora – Kırık Dağ	2019	Kafe Kültür
“ “	Khora – Mutant Kavşağı	2020	“ “
“ “	Khora – Kızgın Vaha	2020	“ “
“ “	Ribozom	2020	“ “
İhsan Yalçın	Mars – Sonun Başlangıcı	2015	Yakın Plan
İsmail Serinken	Güneş İnsanları	2019	Cinius
İsmail Muğla	Evrenin Efendileri bozkurtlar	2020	İkinci Adam
Kudret Alkan	2080	2017	Cinius
Kâzım Çende	Durkonlar – Andromeda’ya Dönüş	2011	Umuttepe
Kanat Volkan	Federasyon	2011	Sokak
K. Mükremin Barut	Simbiyosis – Öyküler	2016	Karınca
Ka Cerit	AstralSavşçı	2017	Mavinin Not Def.

Kolektif	Türk Bilimkurgu Öyküleri	2003	İm
“ “	Gelecek Öyküler	2003	Okuyan Us
“ “	Hayalgücünün Merkezine Seyahat	2005	İthaki
“ “	TBD - Bilimkurgu Öyküleri	2005	Remzi
“ “	1977-78-79 Yarışma Öyküleri	2010	X-BKD
“ “	Bilimkurgu Öyküleri	2010	X-BKD
“ “	TBD - Yörüngeden Çıkanlar	2011	Rodeo
“ “	GIO 2013 Ödülleri	2014	İthaki
“ “	Ölümsüz Öyküler 1	2014	Hiç
“ “	Ya Sonra	2014	Alef
“ “	Düşlerin İzinde	2015	Esen
“ “	Ölümsüz Öyküler 2	2016	Hiç
“ “	TBD – Dünyalılar	2016	İletişim
“ “	Gelecekten Beyin Öyküleri	2016	Tuti
“ “	Yüksek Doz : Gelecek	2017	Altın
“ “	Yeryüzü Müzesi	2018	İthaki
“ “	İstanbul 2099	2018	Doğan
“ “	9 Postmodernist Öykü	2019	Vapur
“ “	Bilimkurgu Öykü Seçkisi	2018	Paradigma
“ “	Bilimkurgu Öykü Seçkisi	2019	Paradigma
“ “	Yüksek Doz : Çürüyüş	2019	Altın
Kubilayhan Yalçın	2453-Alınyazıcı	2013	Mavi Kalem
“ “ “	Ruhkurtaran	2016	Mavi Kalem

Kaan Arslanoğlu	Sessizlik Kuleleri	2007	İthaki
Kenan Kolday	Ruhu Olan Robot	2019	Hermes
Kaan Kasım Tüylü	Evren Kütüphanesi Gizli Tehlike	2019	Wizart
Levent Çaşka	Astera Kâşifleri-İç Dünya Destanı	2015	Gürer
“ “	Astera Kâşifleri–YZ Savaşları	2015	Gürer
“ “	Astera Kâşifleri–Türlerin İttifakı	2017	Gürer
Levent Tuğrul	Somata:Et Gezegeni	2017	Us Akademi
Levent Şenyürek	Çıldırtan Kitap	2007	Çitlembik
Metin Bakar	Ölümsüzler, Kopyalar ve İnsanlar	2014	Cinius
“ “	Pandemi	2020	İki Nokta
Mehmet Ali Yazan	MS. 2079	2018	Kumran
“ “ “	Ölüm Yıldızı	2020	KDY
Musa Gün	Cunha 2072	2020	Yason
Murat Alın	Honderya	2020	İkinci Adam
Mete Özkoç	Aktopetist Derin Kehanet	2020	İkinci Adam
M. A. Han	Asal Kod	2019	Cinius
Mustafa Semih Arıcı	Ganimid Savaşçıları Uzay 2073	2019	Cinius
Mehmet Açar	Anarşik Rehavet	2009	Turkuaz
“ “	Siyah Hatıralar Denizi	2018	Doğan
Mehmet Ali Tibatan	Babil Deneyi-Siyah Füzyon	2018	Motto

Metin Özcanlı	Yeniden	2016	Cenevre F. S.
Muhammed Köse	Geleceğe Kaçış	2020	Mevsimler
Mehmet Sağbaş	Barbar Yeni Dünya	2018	Epsilon
Mehmet Emin Acar	Codex-Uzay Yolculuğu	2019	Çimke
Merve Karabal	Zaman Ülkesi	2019	Perseus
Murat K. Beşiroğlu	Ogox	2016	Cinius
“ “	Aşk Algoritması	2018	İkinci Adam
“ “	Dördüncü Dünya	2019	İkinci Adam
“ “	Rüya Sanatçısı	2019	Perseus
“ “	Schrödinger’in Papağanı	2020	Perseus
M. Kahraman Avcı	Klon 2059	2019	Artıkel
Murat Tepeler	Belemir – Mavi Işık	2019	Dorlion
Meltem Özkaya	Yeni Dünya 1-Ametist	2016	Postiga
Mazlum Akın	Türk Çocuk Edebiyatında Bilimkurgu	2009	Bizim
Mustafa Acungil	Kurgunun Sonu	2016	Semerci
M. Semih Arıcı	Uluğ Bey:Ganimid Savaşçıları	2002	Babıali Kültür
Murat Yılmaz	Zenar’ın Geleceği	2012	P Kitap
M. R. Yalçınkaya	Ambroisa Laneti	2012	Epsilon
Morpheus	Beyaz Kelebek - Kopya Hayatlar	2017	Kutlu
Muammer Yüksel	İnsan Galaksisi Rehberi	2017	Kafe Kültür
Mehmet Ateş	Terraform – Karanlığın Şafağı	2018	Göl
Murat Bengisu	Yeni Çağa Özlem	2007	(Kendi Yayını)
“ “	Alba	2019	Kafe Kültür
Metin Güçlü	Evrenin Türk Bekçileri	2007	Nergiz
“ “	Hedef Dünya (Ev.Türk Bek. 2.Baskı)	2017	Cinius
Müfit Özdeş	Son Tiryaki	1996	Metis

“ “	Son Tiryaki (Genişletilmiş Baskı)	2018	Metis
Mustafa Öncel	Yedi Gezegenin Sırrı-1	2012	Cinius
“ “	Yedi Gezegenin Sırrı-2	2014	Sokak
M. Fatih Atalay	Bilimkurgu Öyküleri	2018	Kuzgun
“ “	Karşılaşma	2018	Kutlu
Metin Atak	Gezegenler Savaşıyor	1970	Atak
“ “	Arena	1971	Atak
Melek Taşkın	Militan	2019	Elpis
M. Barış Albayrak	Kırmızı Top	2018	Kumdan Kale
Mehmet Emin Arı	Tuhaf Öyküler	20xx	Medya Vega
Mustafa Ali Targaç	Ölüm İlahları	1970	
“ “ “	Yokoluş 2012	2011	Laika
“ “ “	Arılar Tarikatı	2015	laika
“ “ “	Hadzabe	2016	
“ “ “	Sargon: Denekler Uyanıyor	2016	
“ “ “	Sargon: Onbirinci Boytut	2016	
“ “ “	Koloni	2016	
“ “ “	Kayıp Klan	2016	
“ “ “	Gezegen Erna	2017	
“ “ “	Yıldızın Çocukları	2017	

NOT :Mustafa Ali Targaç’ın listedeki son 7 kitabı yurtdışında Türkçe olarak basılmıştır.

Nuray Tekin	Son El	2002	Arkadaş
Nurcihan Doğuç	Hayalet Kentin Kadınları	2009	Cinius

Necdet Genç	Işınlanma	2017	Kule
Nilüfer Önder	Tanrım Beni Görünür Kıl	2015	Potkal
Nurcihan	Yollar Nereye Düşer	1997	Bilgi
Niyazi Birinci	Deniz Altı Ülkesi	1974	Yeni Asya
“ “	Feza Çocuğu	1981	Yeni Asya
Necati Akbaba	İrus Uygarlığı	2017	Genç Damla
“ “	Galaktika Uzay İmparatorluğu	2018	Genç Damla
“ “	Robotlar İstilası	2019	Genç Damla
“ “	Robotlar Gezegeni	2019	Genç Damla
Nihan Sarı	İki Dünya Arasında	2016	Cinius
Neşet Bozkurt	Doktor DEX Ölümcül Sır	2020	X ON

Orhan Seyfi Şirin	Gelecek Yüzyıllardan Anılar	1996	Sanat İhtisas
“ “	Cennet Atları	1996	Sanat İhtisas
Orhan Yüksel	Merih’e Yolculuk	1966	Zerhan
Onur Gürleyen	Hastalık	2018	Nota Bene
Oğuz M. Tanaydın	Işığın Ve Buzun Senfonisi	2019	Luna
Orhan Duru	Yoksullar Geliyor	1982	Ada
Orkun Uçar	Kült	2019	Dedalus
Olcay Şeker	7 Pencere	2016	Cinius
Onur Dövücü	Son Savaş	2019	Cinius

Özgen Biçgin	Kayıp Rota	2018	Eksik Parça
“ “	Mavi Tuzak	2020	Eksik Parça

Özlem Kurdoğlu	Son Cephede Şafak	2000	Us
“ “	Son Cephede Şafak	2003	İm
“ “	Yüreğin Zafere Çağrısı	2003	İm
“ “	Alacaşafağın Rengi	2005	İm
“ “	Karanlık Uykusu	2008	Karakutu
Ömer Baytaş	ProximaCentauri	2008	Gökkuşağı
Özgün Özerk	Relorya	2011	Pegasus
Özgecan Doğan	Sınır 2700	2019	Vaveyla
Özlem Ada	Embriyogenesis	1997	Sarmal
Özge Arıkal Gönül	Hawking’in Düşleri	2018	Kanes
Ömer Güngör	İnsan Değiller	2018	Uzay
Özcan Tekdemir	Arşınlı Neron	2019	Elpis
“ “	Ali Harikalar Diyarında-Kapsül	2019	Elpis
Öner Çayırlı	1. Kâinat Savaşı : 2050	2012	Truva
Özlem Dokuyucu	Kusursuz-Yeniden Doğuş 1 / Kaçış	2016	Kent
Pervin Dalgıç	Simülasyon	2020	Kavim
Polat Onat	Işıktaki Zehir	2019	Kumran
“ “	Yok Olmadan Önce Dünya	2019	Kumran
“ “	Karanlık Evren Kehanetleri	2019	Perseus
“ “	2079’da Karşılaşacağınız 9 Olay	2019	Kent Kitap
“ “	Gelecekten Akıl Ötesi Haberler	2019	Kent Kitap
“ “	Android Park’a Hoşgeldiniz	2020	Okur
“ “	Koronavirüs Karantina Günlükleri	2020	Kent Kitap
“ “	Değişken Kâinat Teorisi	2020	Perseus
Refik Özdek	Uzaylı Bargan’ın Dönüşü	1979	Tercüman

Rıdvan Ganioğlu	Cengiz Han 1	2019	Dorlion
Rıza Zelyut	Uzayda Savaş	1980	ABeCe
“ “	Geçmişe Yolculuk	1983	Bilge Çocuk
Sezai Özden	Sentromer : Ötekiler	2019	Paradigma
Selim Erdoğan	Denizatı Vadisi	2012	Nota Bene
“ “	İkibinseksendört	2013	Nota Bene
“ “	Gofer Ağacı	2014	Nota Bene
“ “	Trinidad’ın Dönüşü	2015	Nota Bene
“ “	Kurbağa Adası	2019	İthaki
Selma Mine	Uzay Yolu	1973	Milliyet
“ “	Renkli Ülkeler	1976	Milliyet
“ “	Tarihin Başladığı Gün	1979	X-Bilinmeyen
“ “	Obi J-S 927	1980	X-Bilinmeyen
“ “	Unutulan Gezegen Dûnia	2002	O’ses
“ “	Tanrıların Kenti	2002	O’ses
“ “	Öze Dönüş	2009	X-BKD
“ “	Tarihin Başladığı Gün	2009	X-BKD
“ “	Obi J-S 927	2009	X-BKD
“ “	Yıldızlara Yolculuk (Uzay Yolu)	2009	X-BKD
“ “	Hedef:Başka Dünyalar (Renkli Ülk.)	2009	X-BKD
“ “	Unutulan Gezegen Dû’niâ	2009	X-BKD
“ “	Tanrıların Kenti A’bâb’ilû	2009	X-BKD
“ “	Büyülü Bahçelik Pua	2009	X-BKD
“ “	Gizemler Okulu ‘A’kuş’ka	2009	X-BKD
“ “	Mikrop Savaşı	2010	X-BKD
“ “	Ma’Ge’Da Büyük Dava	2016	X-BKD
Sinem Ataklı	Proje 2417	2018	Epsilon
“ “	Yükseliş 2417	2019	Epsilon

Suat Başkır	K-X: İnsanın Vedası	2018	Cinius
“ “	Biz Diğerleriyiz	2017	Cinius
Semih Bulgur	Düş Mühendisi 2085	2014	Anemon
“ “	Düş Mühendisi 2123	2018	Cinius
Sercan Leylek	Cydonia	2012	Hayat
Seherhan Kızmaz	Umay – Tacın Sırrı	2019	Toplumsal
Sadık Yemni	Akisfer	2011	Çizmeli Kedi
“ “	Ela	2016	Erdem
Sait Çüm	Gezegen	2019	Edebiyatist
Semih Erivanlı	Külleri	2018	Hep
Sabri Gürses	Boşvermişler	1996	Mitos
Sinan İpek	Beyin Kırıcı	2019	İthaki
Semih Erelvanlı	Külleri	2018	Hep Kitap
Şengül Asal	Uzayda Gizemli Arayış	2013	Nesil
Şeyda Aydın	Diğer Evrenin Senaristi	2018	İkinci Adam
“ “	Diğer Evrendeki Kadın	2019	İkinci Adam
“ “	Parçalanmış Yansımalar	2019	İkinci Adam
Şükrü Soydaş	Geçmişe Dönüş	2017	İndigo
Ş. Yüksel Yılmaz	Maya	2016	Destek
“ “	Maya – Nesil	2017	Destek
Taha Yeşiltepe	Son Şifacı	2018	Efsus

Taner Güler	Supra Bir Parçacık Sonsuzluk	2015	H2O
Tülay Güzeler	Furya İle Arp	2018	Yitik Ülke
“ “	Çirkin Sesler Korosu	2018	Yitik Ülke
Tolga Celal Çahiner	Horus’un Gözü	2002	İzdiham
Türkhan Bozkurt	Yörünge 3185	2019	Edebiyatist
T. Erhan Coşan	Kozmik Görev	2012	Astrea
Tahsin Yücel	Gökdelen	2006	Can
Ufuk Bora	Zaman Kaptanı	2012	Çatı
Uğur Ukut	Ölümün Eşiği	2020	Sisyphos
Ümmü Gülsüm Atasoy	Trey	2016	Kent
Volkan Yalçın	Hissiz Kumpanya	2019	İthaki
Varlık Ergen	Model Evren	2020	Edebiyatist
Yeşim Şahin	Evvel Zaman İçinde	2015	Favori
Yusuf Kudsi Koç	Bir Zamanlar Dünya	2020	KDY
Yüce Zerey	Mima	2019	Doğan Kitap
Yasemin Uras	Gök	2015	Trend
Yusuf Özşahiner	Zarkon Savaşları	2017	Kavrayış
Yüce Ağanoğlu	Değişenler	2019	Cinius

Y. Hakan Erdem	Zaman Çöktü	2016	Doğan
Yavuz Örnek	Mars’ın Ölümü	2019	Arı Sanat
Zühtü Bayar	Geyşa Android Şirketi	1999	İnkılap
“ “	Sahte Uygarlık	1999	İnkılap
“ “	Bilimkurgu ve Gerçeklik – İnceleme	2001	Broy
Zafer Alcan	Hayallerin Sınırsız Dünyası	2007	Sinemis
Zübeyir Tokgöz	Küre	2006	Elips
“ “	Ongay	2007	Elips
“ “	Jüpiter’den Kaçış	2018	Genç Timaş

"İstikbal Göklerdedir!"

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor®

Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey

AGUSTOS 2020 SAYI 40

Çizgi Roman
GÖK KIZ Kozmik Göçebe
Bölüm 14
KENAN BÖĞÜRCÜ

Siyahi, Yalnız ve Aykırı Octavia E. Butler
MÜGE İNCE

Uzaylı Yapay-Zekâ Orada Bir Yerlerde ve Milyarlar Yaşında
ARDA TİPİ

Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu: YAGER
M. YAĞMUR POLAT

Kitap İncelemesi
Klon 2059
MİKAİL KAHRAMAN AVCI
İSMAİL ŞAHİN

Kara Zanlı
SANİYE ÖZTAŞ
9. YBKY Kısa Öykü Yarışması

Yalnız Ölü Balıklar
KASVET ULU
9. YBKY Kısa Öykü Yarışması

Eskiciler
ERCAN ERGÜR
9. YBKY Kısa Öykü Yarışması

Roman
Son İnsan
Bölüm 29
GÜRHAN ÖZTÜRK

Kapının İncisi
İkinci Kitap- Bölüm-7
AYSUN ERDOĞAN

Kısa Öykü

Görev
EVREN İNANÇOĞLU

Alphaville Kulesi
SEDA ŞİMŞEK

Facebook sayfasında ve İnternet sitemizde tanıtımını yaptığımız, yerli bilimkurgu romanlarının incelemelerinin yanında; kısa öyküler, ülkemizde ve dünyada bilim alanındaki gelişmeler, film ve çizgi film incelemeleri, çizgi romanlar, film müzikleri incelemeleri, yerli ve yabancı bilimkurgu yazarlarının tanıtımı, yabancı bilimkurgu roman incelemeleri, film yönetmenleri, anime eserler, bilgisayar oyunları ve daha pek çok konu

Yerli Bilimkurgu eserlerinin tanıtımının yanında, yabancı eserlere ve magazinsel haberlere de yer vermemizin sebebi, daha uzun soluklu bir dergiyi hayata geçirmek amacını taşımaktadır.
Öncelikli konularımız Yerli Bilimkurgu Eserleri ve Kısa Öykü Yarışması katılımcılarının öyküleridir.

Dergimize katkıda bulunmak için, yazılarınızı, incelemelerinizi, çizimlerinizi, tasarımlarınızı, kısa öykülerinizi,
yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
adresinden bizlere ulaştırabilirsiniz.

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi, Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Platformunun süreli yayınıdır.
Dergimiz; tanıtım, bilgilendirme ve bilimkurgu severlerin ortak alanıdır.
Gönüllü yazarların - çizerlerin desteği ile şekillenmektedir. Kâr amacı gütmez.

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR

Genel Koordinatör/Editör ESRA UYSAL
Sanat Yönetmeni BURAK FEDAKAR Yayın Yönetmeni İSMAİL ŞAHİN Çeviri-Arşiv ARDA TİPİ
Yayın Danışmanı SEYHAN YILDIZ YILDIRIM
Web Tasarım - Dijital Tasarım - Öykü İllüstrasyonları - Dergi Tasarım SEZAİ ÖZDEN - ZAZİ SANAT

Yazarlar
ESRA UYSAL
ÖZLEM BUKET DURU
KENAN BÖĞÜRCÜ
MURAT K. BEŞİROĞLU
BURAK FEDAKAR
İSMAİL ŞAHİN
ARDA TİPİ
MUHİTTİN YAĞMUR POLAT
SEZAİ ÖZDEN

Katkıda Bulunanlar
ÖZGEN BERKOL DOĞAN BİLİMKURGU KÜTÜPHANESİ - ETHEM DERMAN - GÜRHAN ÖZTÜRK - AYSUN ERDOĞAN - KENAN BÖĞÜRCÜ - MÜGE İNCE
SANİYE ÖZTAŞ - ERCAN ERGÜR - KASVET ULU - EVREN İNANÇOĞLU - SEDA ŞİMŞEK - NURAY BULAT - SEYHAN YILDIZ YILDIRIM - EKİN ERTARAKÇI
KİTAPLA MUHABBET FACEBOOK GRUBU - VOIDRUNNER - PARADİGMA POLİSİYE - ÇINARDİBİ DERGİSİ - GÖK KIZ: KOZMİK GÖÇEBE
Kapak İllüstrasyonu SEZAİ ÖZDEN

www.yerlibilimkurguyukseliyor.com - www.yerlibilimkurgu.com
yerlibilimkurguyükseliyor@gmail.com

Bu sayıda

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi

2020-Ağustos Yıl:4 / Sayı 40

Ayın Kitap İncelemesi
Klon 2059
MİKAİL KAHRAMAN AVCI
İSMAİL ŞAHİN 10-11

Siyahi, Yalnız ve Aykırı
Octavia E. Butler
MÜGE İNCE 16-21

YBKY 9. Kısa Öykü Yarışması
Kara Zanlı
SANİYE ÖZTAŞ 22-24

Uzaylı Yapay-Zekâ Orada Bir Yerlerde ve Milyarlar Yaşında
ARDA TİPİ 26-29

Çizgi Roman - Bölüm 14
Gök Kız: Kozmik Göçebe
KENAN BÖĞÜRCÜ 30-35

Kısa Öykü
Alphaville Kulesi
SEDA ŞİMŞEK 36-43

Kütüphanemden Seçtiklerim
ESRA UYSAL 44-45

YBKY 9. Kısa Öykü Yarışması
Yalnız Ölü Balıklar
KASVET ULU 46-48

Roman / Bölüm - 29
Son İnsan
GÜRHAN ÖZTÜRK 50-59

Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu
Yager
M. YAĞMUR POLAT 60-63

Roman - İkinci Kitap - Bölüm-7
Kapının İncisi - Narhalt'ın Hükümdarı
AYSUN ERDOĞAN 64-68

YBKY 9. Kısa Öykü Yarışması
Eskiciler
ERCAN ERGÜR 70-72

Kısa Öykü
Görev
EVREN İNANÇOĞLU 74-75

Bilimkurgu Yazarlarımız ve Eserleri - 2018 - 2019 - 2020
SEZAİ ÖZDEN 76-99

Dergi Tanıtımı
ÇINARDİBİ 100-101

YBKY BİLİMKURGU ÖYKÜ SEÇKİSİ 2019

41 YAZARDAN
41 ÖYKÜ

Bu seçkideki öyküler, Orhan Duru'ya ithafen yazılmıştır.

Bilimkurgu sözcüğünü dilimize kazandıran değerli gazeteci ve yazar ORHAN DURU anısına oluşturacağımız, **YBKY** Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019 için, Ekim 2018'de başlattığımız katılım süresini tamamlamış bulunuyoruz.

Seçkiye katılmak için öykü gönderen herkese teşekkür ederiz.

Tam olarak 62 öykü tarafımıza ulaştı. Sadece 1 öykü katılım şartlarını sağlamadığı için değerlendirmeye alınmadı. Öyküleri 7 kişilik ekibimizle defalarca okuyarak ve üzerinde tartışarak değerlendirdik. Bu seçkide yer almasalar bile bir sonraki seçkide yer alabileceklerinin sinyallerini veren pek çok katılımcı olduğunu görmek/bilmek bizi gerçekten çok mutlu etti. Hepsi çok kıymetli zamanlarını ayırarak birbirinden güzel öykülerle, farklı evrenleri önümüze serdiler.

Hepsine, ilgileri ve alakaları için ayrı ayrı teşekkür ediyoruz.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019'un, 2018'den farkı, seçkiye girecek öykülerin değerlendirmeye tabi tutulmasıdır. Bunu da ilanla zaten duyurmuştuk. İlk seçkimizde (2018) öykü gönderen herkes seçkiye dâhil olmuştu. Kimseyi geri çevirmemiştik. İlk olması bakımından özel olmasını istemiştik; nitekim öyle de oldu ve YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2018, Türk bilimkurgu edebiyatında, 47 yazarı ve 51 öyküsü ile yerini aldı.

Bu girişimin hayat bulmasını sağlayan;"Gönderilen tüm öyküleri basmamız gerek, hepsi girmeli." dediğimizde, çok kritik bir zamanda -kâğıt krizinin başlangıcında- risk alarak fakat aynı zamanda bir rekora imza atıp TÜRKİYE TARİHİNDE KATILIMI EN YÜKSEK BİLİMKURGU ÖYKÜ SEÇKİSİNİN hayat bulmasını sağlayan Paradigma Polisiye'ye, cesaretinden ve yerli bilimkurguya katkılarından dolayı ayrı bir parantez açarak teşekkür ediyoruz.

Bu yıl da katılım yüksek oldu. Seçkiye katılabilecek öyküleri değerlendirirken; öncelikle anlatım diline, dilbilgisine, argo sınırlarını aşarak rahatsız edici derecede -küfür, hakaret- barındırmadığına, öykünün olay örgüsünün kendi içinde çelişmemesine, bilimkurgu olup olmadığına ve alenen herhangi bir siyasi oluşum lehine veya aleyhine ifadeler olup olmadığına bakarak değerlendirdik. Tüm bunların dışında -bu seferlik- çözümünün basit olduğunu düşünerek imla hatalarını görmezlikten geldiğimizi belirtmek isteriz.

Ve tüm bu süreçten sonra 2019 Seçkisine girmeye hak kazanan 27 öykünün yanında yayın ekibimizin kaleme aldığı 5 öykü ve düzenlediğimiz son üç yarışmada ilk üçe giren 9 öykü ile toplamda 41 öykü listedeki yerini aldı.

Gösterdiğiniz ilgiden dolayı tüm katılımcılara, bilimkurgu severler adına tekrar tekrar teşekkür ederiz.

İyi ki varsınız güzel insanlar.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019' a Katılan Yazarlar ve Öyküleri

1. **Özlem Kurdoğlu** - Zamanda Sörf
2. **Gurur Asi** - Garip Bir İşgal Hikâyesi
3. **Esra Kahraman** - Evrenin İyicilleri
4. **Kubilayhan Yalçın** - Ottomat: Robot-u Hûmayun!
5. **Ş. Yüksel Yılmaz** - Yolcu
6. **Murat K. Beşiroğlu** - Anne, Oğul ve Fırtına
7. **M. İhsan Tatari** - Artık Dünya'ya Gitmiyoruz
8. **Zeynep Okçu** - Huzur Emlak
9. **Gri Esin Akyıldız** - Hacimsizler
10. **Tayfun Olam** - Düşkuran
11. **Mustafa İzmirli** - Kanatlarımızı Koparamazsınız
12. **Mehmet Kaan Alpaslan** - Cezaevi
13. **Nur İpek Önder Mert** - Silahlı Peygamber
14. **Efe Sarıtunalı** - Bir Mutant Hikâyesi Daha
15. **Zeynep Kevser Şahin** - Muhteşem İstanbul Köprüsü
16. **Cem Can** - Seha
17. **Onur Gürleyen** - Davet
18. **Nilay Kayaalp** - Yansıtma Teorisi
19. **Çağla Zengin** - Dönüş
20. **Merve Bor** - Kahverengi Pelerinli Gezegen
21. **Gökhan Görmez** - Kum Kuşları
22. **Deniz K. Üstündağ** - Veda ya da Bir Şişe Kayısı Şarabı
23. **Selçuk Gökhan Kalkanoğlu** - Sıfırın İcadı
24. **Can Akcaoğlu** - Dışarıda Kaybolmuş
25. **Eren Kasapoğlu** - Değişkin
26. **M. Yağmur Polat** - Kozmoponik Geçit
27. **Mustafa Özçınar** - Yüzleşme

28. **Ufuk Yasin Yurtbil** - Zeplin
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
29. **Morpheus** - Savaş ve Barış
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
30. **Tuğrul Sultanzade** - Dilek
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
31. **Tülay Temuçin** - Dönüş Yok
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
32. **Yunus Emre Eroğlu** - Uyanış
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
33. **İsmail Turhan** - Zaman Ayracı
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
34. **Abdülkadir Doğanay** - Bulut Çobanı
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
35. **Sezen Aksın Sivrikaya** - Sonsuz Aşk
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
36. **Emre Eryılmaz** - Ses
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü

37. **Esra Uysal** - Tesadüfler
38. **İsmail Şahin** - Sıfır Şiddet
39. **Burak Fedakâr** - Sonsuzluk Direnişi
40. **Arda Tipi** - Ateşin Çocukları
41. **Sezai Özden** - Sonat

Çıktı!

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2020 için, Eylül 2019 da başlattığımız katılım süresini tamamlamış bulunuyoruz.

Gönderdikleri öyküleri, belli sebeplerden ötürü seçkiye dâhil edemesek bile, bir sonraki seçkiye katılabileceklerinin sinyallerini veren pek çok katılımcı olduğunu görmek/bilmek bizi gerçekten çok mutlu etti. Hepsi çok kıymetli zamanlarını ayırarak birbirinden güzel öykülerle, farklı evrenleri önümüze serdiler. Hepsine, ilgileri için ayrı ayrı teşekkür ediyoruz.

Bu yıl da katılım yüksek oldu.

Tam olarak 72 öykü tarafımıza ulaştı. Geçen yıl olduğu gibi 1 öykü katılım şartlarını sağlayamadığı için değerlendirme aşamasına giremedi. Başka iki öykü ise yıllar önce başka bir platformda yayınlanmış olduğu için değerlendirmeye alınmadı.

Öyküler yine yedi kişilik ekibimiz tarafından defalarca okunarak ve üzerinde tartışarak değerlendirildi.

Seçkiye katılabilecek öyküleri değerlendirirken;

Öncelikle anlatım diline, dil bilgisine, argo sınırlarını aşarak rahatsız edici derecede -küfür, hakaret- barındırmadığına, öykünün olay örgülerinin kendi içinde çelişmemesine, bilimkurgu olup olmadığına, alenen herhangi bir siyasi oluşum lehine veya aleyhine ifadeler olup olmadığına ve mantık hataları olup olmadığına bakılarak değerlendirildi.

Geçen yıldan farklı olarak dilbilgisi ve imla hatalarına bu yıl daha özenli ve dikkatli yaklaşacağımızı ilanda da belirtmiştik. Çoğu öykü bu sebeplerden ötürü değerlendirmeden geçemedi.

Ve tüm bu süreçten sonra 2020 Seçkisine girmeye hak kazanan 28 öykünün yanında, Kenan Böğürcü'nün Kolordu isimli çizgi öyküsü, yayın ekibimizin kaleme aldığı 4 öykü ve bir çizgi öykü, düzenlenen son iki yarışmada ilk üçe giren 7 öykü ve YBKY 8. Kısa Öykü Yarışmasında Jüri Özel Ödülü alan Azra Ulukaya'nın Vicdan isimli öyküsü ile birlikte toplamda 42 öykü listedeki yerini aldı.

Önümüzdeki yıl seçkiye bir yıl ara verme kararı aldık. Hem insanlar biraz dinlensin hem de öykülerimiz biriksin istedik. Yani; bu yıl öykü seçkisini çıkardıktan sonra 2021'in eylül ayına kadar yarışmalara devam edeceğiz. Bu, bir yandan da 2022 Seçkisine girecek öyküler için de hazırlık olacak.

Bildiğiniz gibi kitabın gelirini Özgen Berkol Doğan Bilimkurgu Kütüphanesi'ne bağışlıyoruz. YBKY 2018 Bilimkurgu Öykü Seçkisi'nin gelirini geçtiğimiz aylarda kütüphaneye aktardık. 2019 Seçkisinin de telifi bize ulaştığında aynı şekilde kütüphanenin hesabına aktaracağız. 2020 Öykü Seçkisi'nin de telifi de aynı şekilde değerlendirilecek. Bu yüzden geçmiş yıllarda olduğu gibi katılımcılardan feragat belgesi isteyeceğiz.

Bilimkurgu edebiyatı literatürüne, bu listeyle adını yazdıran yazarlarımızı tekrar tebrik ediyor, çabaları ve bilimkurguya destekleri için tekrar tekrar teşekkür ediyoruz.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2020' ye Katılan Yazarlar ve Öyküleri

1. **Özlem Kurdoğlu -** *Matriksi Yenen Adam*
2. **Gurur Asi -** *Klon İsyanı*
3. **Selim Erdoğan -** *Kriz Geçirmez*
4. **Kubilayhan Yalçın -** *Atopya*
5. **Yüksel Yılmaz -** *Hasta*
6. **Murat K. Beşiroğlu -** *Yatağın Altındaki Şehir*
7. **Bertuğ Kodamanoğlu -** *k= -1*
8. **Kenan Böğürcü -** *Kolordu - Çizgi Öykü*
9. **Zeynep Okçu** - *Vuslat Sona Erdi*
10. **Gri Esin Akyıldız** - *Robotik Bir Dışkı*
11. **Efe Sarıtunalı** - *Ayak Sesleri*
12. **Mustafa İzmirli** - *S.U.S.*
13. **Sonat Ece Kaya -** *Sil Baştan*
14. **Bekir Sert** - *Duvarın Ötesi*
15. **Serpil Ülger** - *Bir Canavar Yaratmak*
16. **Selahattin Başboğa** - *Hayatın Matematiği*
17. **Olcay Şeker** - *Davetsiz Misafirler*
18. **Mehmet Ali Kaynak** - *Yeni Efendiler*
19. **Gökcan Şahin** - *Mavi Fil Mavi Tavşan Mavi Önlük*
20. **Ceren Altay** - *Suikastçının Şiir Defteri*
21. **Saniye Öztaş** - *İnsanlık İçin Ne Kadar Fedâkar Olabilirsin!*
22. **Onurcan Kurt** - *Gelecek Yankısı*
23. **Nurdan Atay** - *Yaşam Filizi*
24. **Burak Vargeloğlu** - *Ouroboros*
25. **Aysun Erdoğan** - *Ekin ve Nesil*
26. **Mehmet Kardaş** - *Akılsız Ev*
27. **Pınar Karaca** - *Kıpırtısız*
28. **M. Yağmur Polat** - *Otomatik Kirpi-R1*
29. **Mehmet Fatih Balkı** - *Yarım Peygamber*
30. **İsmail Turhan** - *VE-E-DE-A*
    YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
31. **Ferruh Oğuz** - *Kalabalığın Ortasında Birkaç Saat*
    YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
32. **Mustafa S. Elitok** - *Küçük Kıyamet*
    YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
33. **Eren Kasapoğlu** - *Çarpışma*
    YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
34. **Mehmet Sancar Gürci** - *Sanık 237*
    YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
35. **Tolga Eligül** - *aRİN*
    YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
36. **İsmail Çakır** - *Dünya'nın Hakimi*
    YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
37. **Azra Ulukaya** - *Vicdan*
    YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması Jüri Özel Ödülü
38. **Esra Uysal** - *En Sıcak Gün*
39. **İsmail Şahin** - *Petoburlar*
40. **Arda Tipi** - *Dea ex Machina*
41. **Burak Fedâkar** - *Sonsuzluk Aşkı*
42. **Sezai Özden** - *Böcek Tarlaları*
    Çizgi Öykü

Ayın Kitap İncelemesi

İsmail Şahin

Klon 2059

Mikail Kahraman Avcı

Baskı Yılı / Yeri: Ocak 2019 / İstanbul
Sayfa Sayısı: 80
Yayınevi: Artikel Yayıncılık - İstanbul

Yerli bilimkurgu kitaplarını tanıtmaya devam ediyoruz.

Bu sayımızın konuğu olan kitap,

Mikail Kahraman Avcı'dan

***Klon 2059** isimli kitabı.*

Yıl 2059'dur ve teknoloji ilerlemiş ve hayatın her alanında robotlar kullanılmaktadır. Hatta birçok meslek robotlar tarafından yerine getirilmektedir. Polis, asker, barmen, şoför, kasiyer… Diğer yandan ise tarım alanları hızla azalmakta, eskisi gibi sebze, meyve üretilmemektedir. İnsanların beslenmeleri haplarla sağlanmaktadır. Klonlama serbest bırakılmıştır ve bu nedenle parası olan herkes işlevini kaybetmeye başlayan organlarını klonlarından elde etmektedir. Bu dönem "Teknolojik Klon Devresi - TKD" olarak anılmakta ve Dünya nüfusunun yüzde altmış beşi TKD'yi savunurken geri kalan kısmı ise TKD yerine her şeyin eskisi gibi kalmasını istemektedir.

Profesör Hürkan ise TKD'ye karşı çıkanlardan biridir. Bir süre hastanelerde çalıştıktan sonra spor organizasyonlarının sağlık ekibinde görev almıştır. Görev yaptığı on yıl boyunca dünyanın en iyi futbolcularıyla çalışmıştır. Çalışmaları sırasında bu futbolculardan kan, doku, saç örnekleri alıp saklamıştır. Bir yandan üniversitede hocalık yaparken diğer yandan kendi klonlama tekniğini geliştirmiştir.

2060 yılında bütün ülkelerin katılacağı bir referandum yapılacaktır ve sonuçta hangi tarafın oyu fazla ise bütün ülkeler o sistemle yönetilecektir. TKD veya doğal sistem. Profesör Hürkan bir arkadaşıyla buluşup aklındaki bir projeden bahseder. Zamanında çalıştığı futbolcuların klonlarını yapıp, TKD sisteminin çipli futbolcularıyla bir maç yapılmasını sağlamaktır. Arkadaşı Kurt lakaplı, teknik direktör Benhur'dur.

İki arkadaş ayrıntılar üzerinde konuşur. Dönemin en iyi futbolcularından bazıları Kessi, Sobben, Conaldo, Ceymar vs.. dir. Ancak bu futbolcuların şimdiki yaşları 60-80 aralığındadır. Profesör ve Kurt takımda yer alacak oyuncuları belirleyip hepsini ziyaret ederler. Projeden bahsederler. Görüştükleri bütün futbolcular klonlanma teklifini kabul ederler.

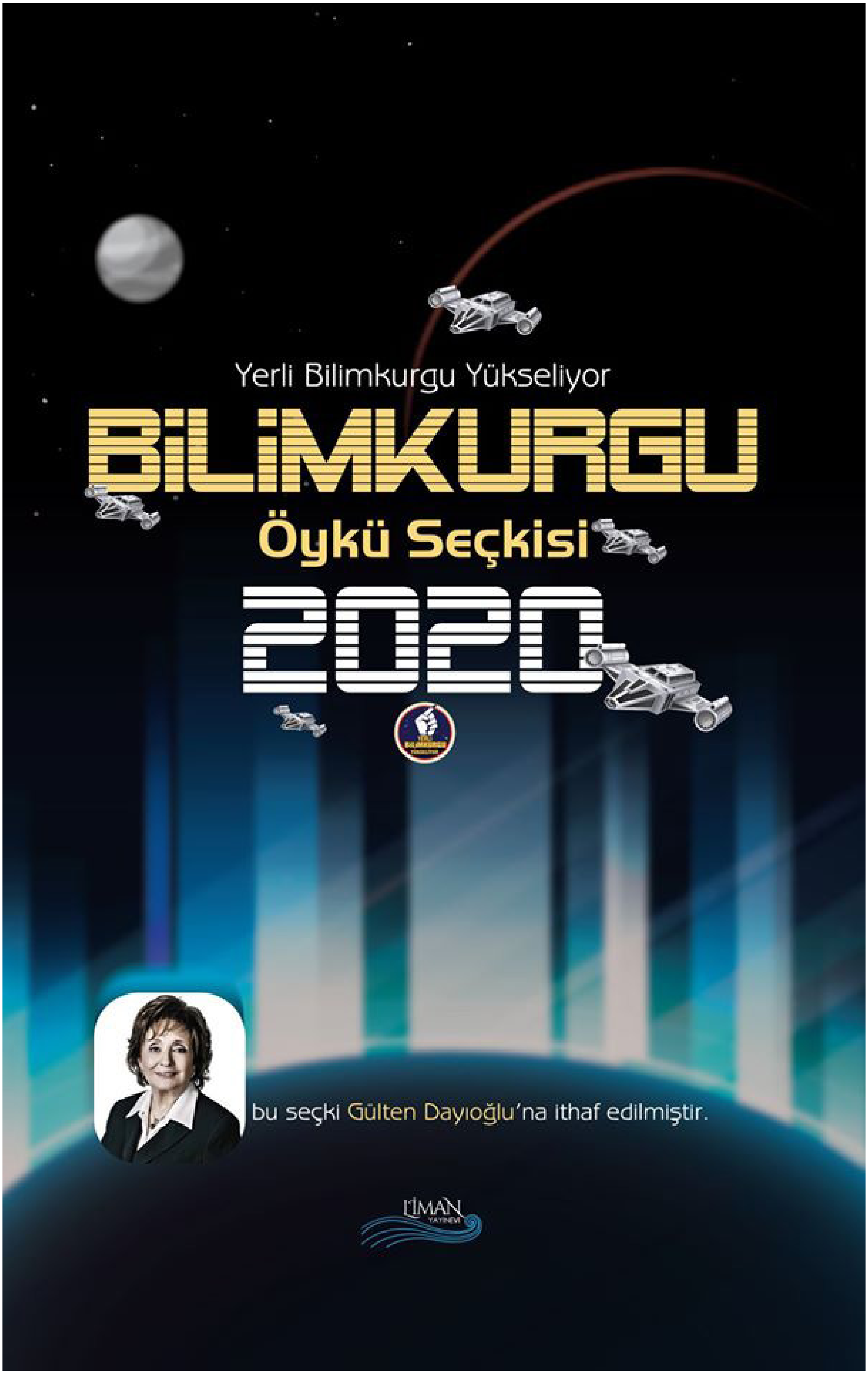
Eski futbolcular, profesörün isteği üzerine İstanbul'a gelir ve profesörün çiftliğinde kalırlar. Bu arada hepsinin doku, kan vs. örneklerinin alındığı yıllardaki halleriyle klonlanmışlardır. Profesörün teorisine göre klonlar örneklerin alındı zamanlardaki oyun tekniklerine sahip olacaktır.

Klonlara durum anlatılır ve teknik direktör Kurt eşliğinde çalışmalara başlar. Amatör bir takımla maç yaparlar. Daha sonra profesör, TKD'li bir takımla maç için TKD başkanına meydan okur ve maç teklif eder. Oyuncuların kimler olduğundan bahseder. TKD başkanı ekibine futbolcuları araştırmalarını söyler. Ancak gelen haberler futbolcuların en son bir ay önce ülkelerinden ayrıldığı ve bir daha haber alınamadığı yönündedir.

Maç, İstanbul'da Atatürk Olimpiyat Stadyumu'nda yapılacaktır. İlk yarıyı TKD takımı 2-0 önde kapatır. İkinci yarıda ise klon futbolcular tamamen taktik değiştirerek oynar ve uzatmalarda oyunu kazanır. Maç öncesinde ülkelerdeki TKD-Doğal sistem tercih edenlerin oranı Doğal sistem lehine değişmiştir. Zira çocukluğunda bu futbolcuları izleyen yaşlı kesim doğal sistemi tercih etmiştir. Gençler ise futbolcuların gençlik yıllarındaki gibi giyinip o yıllardaki müzikleri dinlemeye başlamıştır.

Kitap oldukça ince ve hemen okunup bitiyor. Ancak kitabın bazı kısımlarında hızlı geçişler var. Bir başka konu ise kitabın editöre ihtiyaç duyması. Profesörün konuşmalarında kimi zaman "yapacam-edecem" şeklinde yerler var. Konusu ilginç ama kitap çok kısa. Her şey birden olup bitiyor. Biraz daha detaylı olabilirdi.

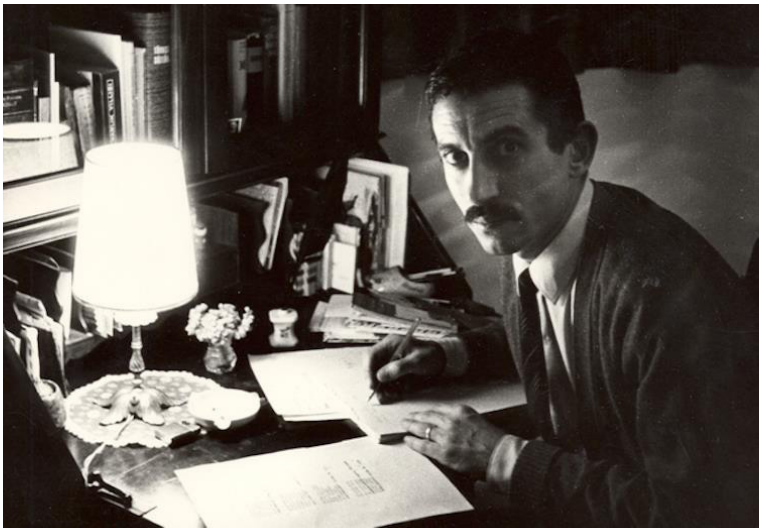

kitapla muhabbet
/kitaplamuhabbet

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor
BİLİMKURGU
Öykü Seçkisi
2020
bu seçki Gülten Dayıoğlu'na ithaf edilmiştir.
LİMAN
YAYINEVİ

Genel

Bilimkurgu Sözcüğünü Türkçeye Kazandıran Kişi

ORHAN DURU

(d. 18 Aralık 1933, İstanbul - ö. 25 Ocak 2009 İstanbul), Türk yazar ve gazeteci.

Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi'nden mezun oldu. Mezuniyetten sonra bir süre aynı fakültede, asistan olarak görev yaptı. 27 Mayıs 1960 askerî darbesinin ardından kurulan askerî yönetiminin Ekim 1960'ta üniversitelerden ihraç ettiği 147 öğretim üyesinden biridir. Bir süre veterinerlik yaptı. Yazılarını ilk olarak Mavi dergisinde yayımladı. Gazeteciliği kendine meslek olarak seçti. Ulus, Cumhuriyet, Milliyet, Güneş ve Hürriyet gazetelerinde çalıştı. En son Interstar TV'de haber müdürlüğü yaptı. Bu görevden sonra, yazarlık yapmaya devam etti. Yazar ve çevirmen Sezer Duru'nun eşidir. Bir süredir tedavi gördüğü Surp Agop Hastanesi'nde 25 Ocak 2009 saat 02.30'da vefat etti. Orhan Duru ayrıca İngilizce science-fiction sözünü Türkçeye bilim-kurgu olarak tercüme eden, kullanan ve bu sözcüğü Türkçeye kazandıran kişidir. Bu kullanım daha sonra Türk Dil Kurumu tarafından resmîleştirilmiştir.

Orhan Duru'nun Eserleri

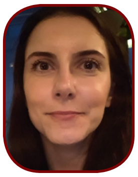
Bırakılmış Biri (1959),
Denge Uzmanı (1962),
Ağır İşçiler (1974),
Yoksullar Geliyor (1982),
Şişe (1989),
Bir Büyülü Ortamda (1991),
Kısas-ı Enbiya (1979),
Kıyı Kıyı Kent Kent (1977),
Hormonlu Kafalar (1992),
İstanbulin (1995),
Küp (2008),
Amerikan Gizli Belgeleriyle Türkiye'nin Kurtuluş Yılları
Düşümde ve Dışımda
Yeni ve Sert Öyküler
Fırtına
Tango Geceleri
Sarmal - Toplu Öyküler
O Pera'daki Hayalet
Kazı
Durgun ve İşsiz

Çeviri-Uyarlama

O Pera'daki Hayalet (1996)
Sierra Madre'nin Hazineleri (B. Traven'den),
Gizli Tarih (Prokopius'tan),
Çağdaş Fizikte Doğa (Werner Heisenberg'den)
Durdurun Dünyayı İnecek Var (1968 - Antony Newley ve Leslie Bricuss'tan),
Sınırdaki Ev (1970 - Slawomir Mrozek'ten),
Übzik Baba (1990 - Alfred Jarry'nin Kral Übü'sünden)

(Alıntı, Vikipedi)

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
YERLİ BİLİMKURGU
YÜKSELİYOR®
Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
TEMMUZ 2020 SAYI 39
Bir Kadının Ardındaki Erkek
James Tiptree Jr.
MÜGE İNCE
Röportaj
İDEBİYAT DERGİSİ
Hacettepe Üniversitesi
M. YAĞMUR POLAT
Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm 13
KENAN BÖĞÜRCÜ
Mikroorganizmalar
ARDA TİPİ
Bilimkurgu
Yazarlarımız ve Eserleri
İSMAİL ŞAHİN
Değişmeyen Tek Şey
EREN KASAPOĞLU
9. YBKY Kısa Öykü Yarışması BİRİNCİSİ
Madenci
GİZEM ÇETİN
9. YBKY Kısa Öykü Yarışması İKİNCİSİ
Dr. Haura
ÖZGÜÇ BAYRAK
9. YBKY Kısa Öykü Yarışması ÜÇÜNCÜSÜ
Roman
Son İnsan
Bölüm 28
GÜRHAN ÖZTÜRK
Kapının İncisi
İkinci Kitap- Bölüm-6
AYSUN ERDOĞAN
Kısa Öykü
Sihirli Zırh
YEŞİM ŞAHİN
1985
MURAT K. BEŞİROĞLU
You Tube

Kayıp Dünya İncelemeleri

Müge İnce

www.kayipdunya.com

Siyahi, Yalnız ve Hep Aykırı

Octavia E. Butler

Kadın bilimkurgu yazarlarını tanıtmayı amaçladığım yazı dizisi serisinin ikinci yazarı Octavia Estelle Butler oldu. Bir düzine romana imza atmış olan Afro-Amerikalı kadın bir bilimkurgu yazarı olan Octavia'nın kitapları 10 dile çevrilmiş ve toplamda bir milyondan fazla satılmıştır.

Octavia Butler, 22 Haziran 1947'de Kaliforniya'da doğmuştur. Babası bir ayakkabı boyacısı, annesi ise hizmetçidir. Babasını çok küçük yaşta kaybetmiştir. Onu annesi ve anneannesi birlikte büyütmüşlerdir. Utangaç bir çocuktur, üstüne bir de yaşıtlarından iri olması eklendiğinde kendini çoğu zaman dışlanmış

hisseder. Disleksili olmasına rağmen kitap okumayı çok sever. Ama tabii ki kitap almak için durumu yoktur. Annesi yanında çalıştığı ailelerin çöpe atacağı kitapları Octavia'ya getirir. Ayrıca okuldaki dışlanmışlığı onun kütüphanede daha çok zaman geçirmesine neden olur. Hikâye yazmaya on iki yaşında izlediği kötü bir film ile başlamıştır. O ilginç anı çok net hatırlamaktadır.

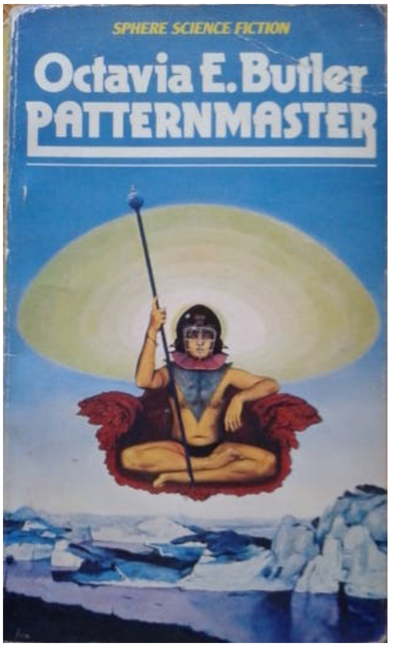
Filmin adı Mars'tan Gelen Şeytani Kız'dı ve o sırada on iki yaşındaydım ve bu benim hayatımı değiştirdi. Bu filmi izlerken bazı aydınlanmalar yaşadım. İlk düşüncem Tanrım, ben bundan daha iyi hikâye yazarım. oldu. Sonra düşündüm ve Tanrım herhangi biri bile bundan daha iyi bir hikâye yazar. dedim. Üçüncü düşüncem ise Birilerine bu korkunç hikâyeyi yazması için para ödendi. oldu. Böylece yazmaya başladım ve bir yıl sonra masum dergilere korkunç kurgu yazılarımı göndermekle meşguldüm.

California Eyalet Üniversitesi'nden mezun olmuştur. Hayatını kazanabilmek için telepazarlamadan, bulaşıkçılığa ve patates cipsi kontrol etmeye bir sürü değişik işte çalışmıştır.

Harlan Ellison (solda), Octavia Butler (ortada)

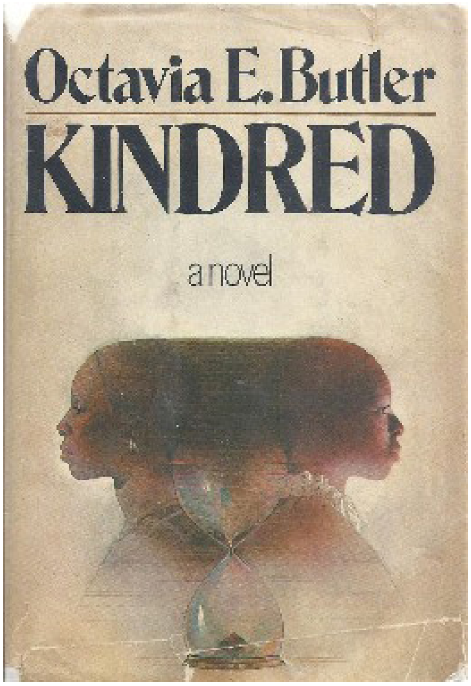
Üniversiteden sonra Amerikan Senaryo Yazarları Birliği'nin, Açık Kapı Programı'na katılmış ve orada yazar Harlan Ellison ile tanışmıştır. Octavia'nın senaryoları başarısızdır ama yine de onun düzyazıda başarılı olacağına dair ışığı göstermektedir. Bunu fark eden Harlan Ellison onu Clarion Bilimkurgu Çalıştayı'na katılması için teşvik etmiştir. Clarion sayesinde ilk hikayesi "Crossover", Clarion antolojisinde basılır (1971). İlk romanı ise beş kitaptan oluşan serinin ilk kitabı "Patternmaster" (1976) olur.

Octavia, Patternmaster'da distopik bir geleceği anlatır. İnsanlar telepati ile anlaşan süper bir ırk yaratmıştır. Fakat dünya daha iyi bir yer haline gelmez. Aksine, güçlü telepatlar kendilerinden daha zayıf telepatları ve telepati yeteneği olmayan insanları kontrol ederler. En tepedeki telepat ise pattermaster'dır. Başkahraman Teray ile abisi arasındaki master olma savaşı kitabın temel hikâyesini oluşturur.

Octavia'nın hâlâ en çok satan kitabı ise "Kindred"tır . Kindred'ı yazarken annesinin çektiği sıkıntılardan ilham aldığını söyler. Bir keresinde,

Annemin arka kapıdan işe girmesinden hiç hoşlanmazdım demiştir. "Eğer annem tüm o aşağılamalara katlanmasaydı, iyi beslenemez ve rahatça yaşayamazdım. Bu yüzden başkalarının geçmişi hissetmesini sağlayacak bir roman yazmak istedim. Siyahilerin var olmak için katlandıkları acı ve korku

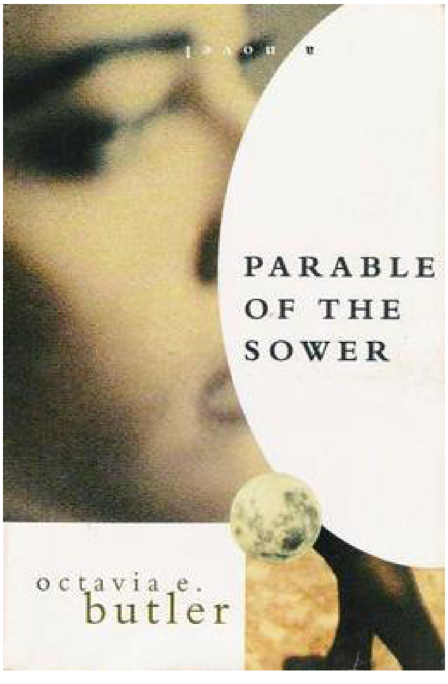
Kindred 1979

Kindred'da, Afro-Amerikan bir yazar 1976'dan sihirli bir şekilde kopup kendini 1817 yılında Amerika İç Savaşı öncesi Güney'inde bulur. Köleliğin olduğu bu dönemde kadın yazar, kendi varlığını devam ettirebilmek için atalarını korumaya çalışırken bir yandan da siyahilerin o dönem çektiği sıkıntıları yaşar.

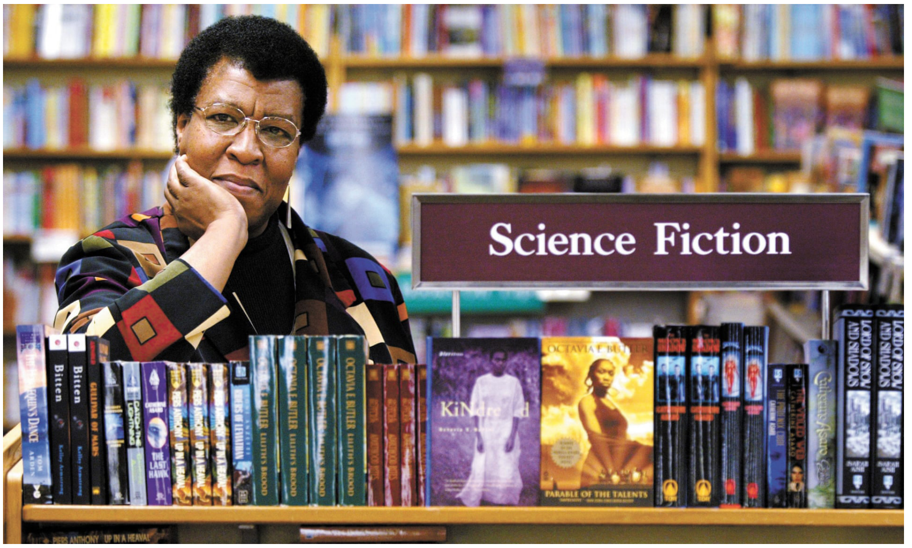
1984 yılında kısa hikâyesi "Speech Sound" ile Hugo ödülünü kazanmıştır. Ertesi yıl "Bloodchild" romancığı ile bilimkurgu ve fantastiğin en önemli tüm ödüllerini toplamıştır; Locus, Hugo, Nebula ve Science Fiction Chronicle.

Xenogenesis (1987) üçlemesini yazmadan önce Güney Amerika seyahatine çıkmıştır. Seyahatte bu kitabı için bilgiler toplamış ve araştırmalar yapmıştır. Yazar bu kitabında, nükleer savaş sonrası yok olmakta olan insan ırkı ile uzaylı ırkı arasındaki ilişkileri anlatır. İnsan Lilith, uzaylı Oankali türü tarafından ele geçirilir. Uzaylıların amacı kendi genetik çeşitliliklerini artırmaktır. Lilith insanlara yardım etmekle uzaylıların ona sunduğu ilerlemeleri kabul edip ırkına ihanet etmek arasında sıkışıp kalır. Serinin diğer kitapları ise Adulthood Rites (1988) ve Imago (1989)'dur.

1993 yılında Earthseed serisin ilk kitabı olan "Parable of the Sower" yayınlanır. 2025 yılında küresel ısınma, kirlilik, hastalıklar ve etnik

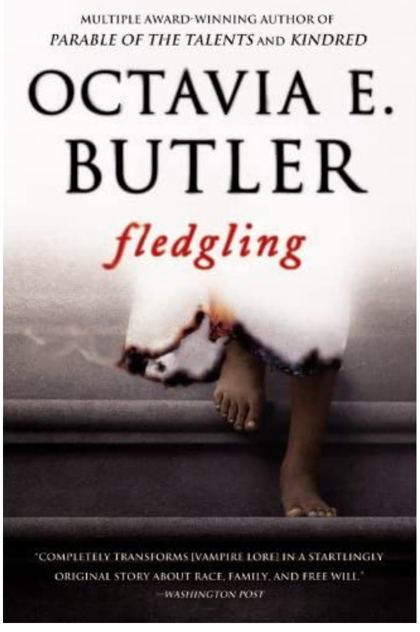

Parable of the Sower 1993

gerilimler yüzünden dünya iyice yaşanmaz hale gelmiştir. Başkahraman Lauren, Los Angeles'da ailesi ile birlikte az da olsa bir düzenin bulunduğu duvarların arkasında yaşar fakat şartlar Lauren'ı evini terk etmeye zorlar. Lauren'ın hiperempati, başkalarının duygularını hissetme, denen yeteneği ise bu korkunç dünyada yaşamasını daha da zorlaştırır. Ama Lauren yolculuğunda Earthseed adını verdiği inancına tutunur ve insanları etrafına toplar.

Serinin ikinci kitabı Parable of the Talents (1998) ise Trump'ın başkan seçilmesinden sonra tekrar gündeme gelmiştir. Kitapta Trump'ın kampanya sloganı olan *Make America Great Again*'*i* kullanan bir başkan adayı bulunmaktadır. Octavia bu kitabıyla ikinci Nebula ödülünü kazanmıştır.

Fledgling 2005

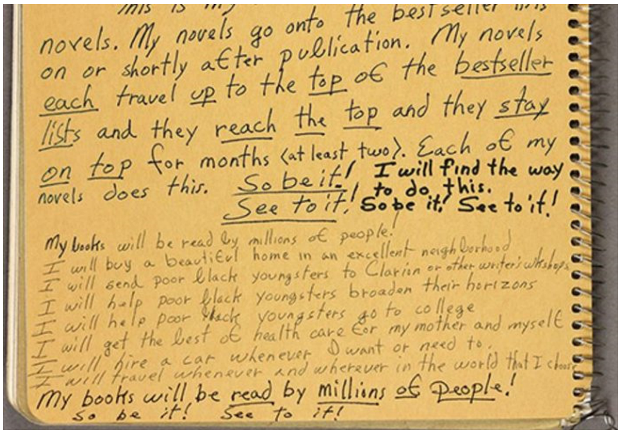
Bu seriyi daha ilginç kılan bir diğer şey ise bir operasının bestelenmiş olmasıdır. Toshi Reagon tarafından bestelenen opera, Ocak 2018'de açılan The Louvre Abu Dhabi'de prömiyerini yapmıştır.

1995 yılında Macarthur ödülünü kazanan ilk bilimkurgu yazarı olan yazar, ödül sayesinde annesi ile yaşayacağı bir ev almış ve 1999'da yıllardır biriktirdiği üç yüz kutu dolusu kitabıyla Seattle'a taşınmıştır. 2000 yılında PEN American Centre tarafından kendisine ömür boyu başarı ödülü verilmiştir.

Sağlık problemlerinden ötürü yazma hızı düşen ve yazar tıkanmasına giren yazar 2005 yılında yayınlanan Yavru Kuş (Fledgling) kitabıyla geri dönmüştür. Yavru Kuş Türkçe basılan tek kitabıdır. Yavru Kuş'ta kendine özgü stili ve yaratıcılığıyla vampirleri anlatır. Ne yazık ki bu son romanı olmuştur. 2006 yılında yüksek tansiyon ve kalp rahatsızlığına bağlı inme nedeniyle hayatını kaybetmiştir.

Octavia çok azimli ve yazma tutkusu olan bir

kadındır. Tam zamanlı işlerde çalıştığı dönemlerde her gece ikiden sabah beşe kadar hikâyelerini yazmıştır. Ölümünden sonra incelenen 1988 tarihli not defterine aşağıdaki satırları karalamıştır:

novels. My novels go onto the bestseller lists on or shortly after publication. My novels each travel up to the top of the bestseller lists and they reach the top and they stay on top for months (at least two). Each of my novels does this. So be it! I will find the way to do this. See to it! So be it! See to it!

My books will be read by millions of people!
I will buy a beautiful home in an excellent neighborhood
I will send poor black youngsters to Clarion or other writer's workshops
I will help poor black youngsters broaden their horizons
I will help poor black youngsters go to college
I will get the best of health care for my mother and myself
I will hire a car whenever I want or need to.
I will travel whenever and wherever in the world that I choose
My books will be read by millions of people!
So be it! See to it!

Seçkin bir mahallede çok güzel bir ev alacağım.

Genç fakir siyahilerin Clarion ve diğer yazarların çalıştaylarına katılmalarını sağlayacağım.

Genç fakir siyahilerin ufuklarını genişletmelerine yardım edeceğim.

Genç fakir siyahilerin üniversiteye gitmelerine yardım edeceğim.

Annem ve kendim için en iyi sağlık hizmetini alacağım.

İstediğim veya ihtiyacım olduğu her an bir araba kiralayacağım.

Dünya üzerinde istediğim yere istediğim zaman seyahat edeceğim.

Öyle olsun! Görelim bakalım!

Bu satırların altında senelerdir çektiği maddi ve manevi sıkıntıları okuyabiliyorsunuz. Octavia bu satırları yazdığı tarihte bilimkurguda en iyi ödülleri kazanmış ve tanınan bir yazardır.

Yazarın ölümünden sonra her yıl Octavia E. Butler Anma Bursu verilmeye başlanmıştır. Burs Octavia'nın hayal ettiği gibi siyahi yazarların çalıştaylara katılması için verilmektedir.

Çok küçük yaşlarda yazmaya başlayan Octavia, yazarlık ile ilgili düşüncelerini ise şöyle

anlatır:*Peru'ya gittiğimde, Machu Picchu'da gördüğünüz iki tepenin yükseği olan Huayna Picchu'ya tırmandım. Normal bir insan için kolay bir tırmanıştır. Demem o ki fit olmasanız bile kolay. Fakat ben dizimi incitmeyi başardım. Kendime "Yeterince yükseğe tırmandım, yeterince yükseğe tırmandım." deyip durdum, peki neden geri dönmedim? Tepeye olan bütün yolu çıktım, küçük mağaranın içinden emekledim ve dağın tepesine ulaştım ve aşağı indim. Kast ettiğim buydu. Yazmayı anlatan iyi bir mecaz bu, çünkü mesela bir roman yazarken bir an gelecek ve yapamadığınızı düşüneceksiniz ya da çok kötü olduğunu düşünüp atmak isteyeceksiniz. Öğrencilerime söylerim; bir zaman gelecek yakmak veya tuvalete atıp sifonu üstüne çekmeyi isteyeceksiniz fakat devam ederseniz. İşte bu sizi;*

'Keşke bir yazar olsaydım' dan çıkarıp bir yazar yapar.

Kaynaklar:

-https://electricliterature.com/now-more-than-ever-we-wish-we-had-these-lost-octavia-butler-novels-659f0b2e5d36

-http://articles.latimes.com/1998/oct/18/magazine/tm-33581/2

-https://www.theparisreview.org/blog/2018/01/08/staging-octavia-butler-abu-dhabi/

-http://www.nytimes.com/2006/03/01/books/octavia-e-butler-science-fiction-writer-dies-at-58.html

-https://www.theguardian.com/news/2006/mar/16/guardianobituaries.bookscomment

-http://www.inmotionmagazine.com/ac04/obutler.html

-https://www.npr.org/sections/codeswitch/2017/07/10/535879364/octavia-butler-writing-herself-into-the-story

-https://theportalist.com/facts-about-octavia-butler

Saniye Öztaş

Kara Zanlı

Dedektif, profesörün evine vardığında güneş tam tepeye ulaşmıştı. Bu saatlerde dışarıda olmak çok tehlikeliydi. Ancak dünyaca tanınmış birinin öldürülmesi üstlerini harekete geçirmiş ve onu bu tehlikeli saatlerde olay yerine göndermişlerdi.

Profesörün evi bir korunun içindeydi ki bu, adamın kendi gayretiyle oluşturulmuş bir ağaçlıktı. Sırtındaki kanatları kapatan adam yem yeşil çimenlere kondu. Boynuna astığı çantasını sırtına yollarken hızla eve doğru yürüdü. Önünde yükselen iki katlı binanın camdan duvarlarını kaplayan sarmaşıklar gözlere adeta ziyafet sunuyordu. Ancak bu güzel eve girmeden çarpan kan kokusu, burnunu kapatmasına neden olacak kadar yoğundu.

Adam çalışma odasında, kitaplığının önünde sere serpe yatıyordu. Gri kanatlarının açık olması ölmeden önce biriyle boğuştuğunu gösteriyordu. Türlerinin kanatları eğer bir tehdit yoksa ya da uçmuyorlarsa kanatlarını kapalı olurdu. Ancak bu adamın kanatları açıktı.

“Kapıda zorlandığına dair bir iz var mı?” dedi yanında duran siyah göğüs tüylerinin üzerinde parlak mavi bir rozet takılı olan memura.

“Hayır efendim. Hiçbir zorlama belirtisi yok.”

“Eşi nerede?” diyecek oldu. Yanındaki görevlinin iç çekmesiyle cevabını almıştı.

“Maalesef o da salonda yatıyor. Başına aldığı darbeyle düşmüş. Kanatları kapalıydı, muhtemelen arkası dönükken saldırmış katil.”

Dedektif başını salladı. Masanın üzerinde tek bir kâğıt yoktu ama adamın kanatlarının altında öylece serili olan ellerinde mürekkep lekeleri vardı.

“Bir şeyler yazıyormuş…” dedi, gözleri şüpheyle kısılmıştı.

“Masası gördüğünüz gibi tertemiz. Üzerinde çalıştığı her neyse kaldırmış olmalı zira şimdilik önemli bir belgeye rastlamadık.” Dedi adam dikkatle

dedektifi izlerken. “Belki misafir geldiğini görünce güvenli bir yere kaldırmış olabilir.” Diye ekledi.

“Ya da” dedi deneyimli dedektif “Katil çalışmaları çaldı.”

Olay yerinde yapılan incelemeler sonucu katilin, ölen araştırmacı çiftin tanıdıkları biri olduğu tahminine ulaşmışlardı. Karı kocanın yedi çocuğu da sorguya çekilecekti. İlk anda buldukları beşinden bir şey çıkmamıştı ancak ölen çiftin dünyanın yaşadığı son büyük yıkımdan öncesine dair bir şeyler buldukları ve bunun üzerine araştırmalar yaptıklarını öğrenmişlerdi.

Dedektif gün ağarırken evine ancak ulaşabilmişti. Sorgu, araştırma, içtikleri onca kahve, adamın kafasını davul gibi etmişti. Üstelik Profesör ve karısının, yerde kurumaya yüz tutmuş kanlarının kokusunu burnundan hâlâ atabilmiş değildi. Muhtemelen birkaç gün boyunca hatta cinayeti kimin işlediğini bulana kadar da bu koku gitmeyecekti.

Evinin kapısını açıp içeri girdiğinde burnundaki kan kokusunun artmış olmasını hayretle karşıladı. Daha önce evine girdiğinde burnunda kalan bu koku bir miktar olsun azalırdı ama şimdi, cinayet burada işlenmiş gibiydi sanki.

Eve girip salona geçti, aydınlatmaları açıp rahat koltuğuna döndüğünde bir an için gördüğü kişiyle irkildi. Kanepesinde boş bakışlarını yere sabitlemiş, tüm vücudunu kaplayan alacalı tüyleri kurumuş kan lekeleriyle kararmış olan biri oturmaktaydı.

Kanatları ölmüş birinin kanatları gibi kendini salmıştı. Adam ölü gözlerini ürkütücü bir yavaşlıkla dedektife çıkardı. Verdiği soluğun bile kan koktuğunu düşündüğü adam hiç şüphesiz Profesör ve eşinin katili ve aynı zamanda tüm araştırmalarına yardım eden en büyük oğullarıydı.

“Ben yaptım dedektif ancak inanın yapmak zorundaydım. Beni yakalatmadan önce size göstermem gerekenler var lütfen benimle gelin. Bu ağır yükü taşımam mümkün değil.” dedi.

Ayağa kalktığında gözlerine biraz can gelmiş gibiydi. Biraz önceki o yaşayan ölü değildi. Simasına sirayet eden, kanatlarını gerişinde bile hissedilen büyük bir acı taşıyordu sanki. Dedektif önünden geçip dışarı çıkan adamı takip edip etmemek konusunda bir an kararsız kalsa da izlemesi gerektiğini hissederek arkasından ilerledi. Ağarmakta olan tan yerine doğru uçan adamı kanatlarını çırparak takip etmeye başladı.

Öğlen güneşine kalmıştı tekrar dedektif. Önünde uçmakta gencin açlık ve susuzlukla pek işi yok gibi duruyordu ancak onunda dünden beri tıpkı kendisi gibi yemek yemediğini hissediyordu. Nihayet dünyanın neredeyse her yerinde olan tarihi kalıntılardan küçük bir tanesinin üstüne geldiklerinde genç hızlıca pike yapıp yere kondu. Dedektif tüylerinin arasından sızan terin kokusundan rahatsız olmuştu. Gencin durumu kendisinden farklı değildi ancak o bu durumu umursamıyor gibiydi.

Önemsiz olduğunu düşündüğü kalıntıda ne aradıklarından habersiz genci takip etti. Girdikleri tünellerin sonunda metal bir kapının önüne gelen genç, hemen arkasındaki dedektife göz ucuyla bakıp şifreyi girerken anlatmaya başladı.

“Büyük felakette binlerce canlı türünün yok olduğunu sanıyorduk ancak anne ve babamla yaptığımız çalışmalar sonucunda aslında türlerden sadece birinin diğerlerini yok ettiğini gördük. Büyük felaket gerçekte onlar içindi. Geriye kalan tüm canlılar içinse bir kurtuluş.” Kapı dedektifin tüm hayretini cezbederek açılınca genç adam, dedektifin şaşkınlığına güldü. “Bu daha ne ki dedektif, teknolojileri o kadar gelişmişti ki gökyüzünün dışındaki karanlığa çıkmışlardı.” Genç

açılan kapıdan içeri girerken bir an için sendelese de dengesini yeniden sağlayıp yoluna devam etti. “Kendilerine insan diyorlardı. Bizim türediğimiz türe ise karga. Büyük felakette bu türün neredeyse nesilleri tükenmişti. Hayatta kalabilen çok azı da ya açlıktan ya da zehirli gazlardan ölmüştü ama bundan bir yıl önce burayı keşfettik. O kadar ilerlemişlerdi ki ölümsüzlüğün peşine düşmüşlerdi ve insanlar kendilerini şu gördüğünüz tüplere koymuşlardı.”

Dedektif gördüğü yüzlerce tüpün içindeki canlılara dehşet içinde baktı. Adamın sessiz adımları etrafta dolandı. Gözleri her birini tek tek taradı. Ne kadar güzellerdi ve ne kadar da kibirli duruyorlardı. Renk renk ve eşsizlerdi. Dedektif bunca kıyımın onlar tarafından yapıldığına inanmakta güçlük çekiyordu. Genç adam, dedektifin onları iyice incelediğine ve şaşkınlığını attığına karar verince devam etti.

“Yaşıyorlardı ya da bir şeklide yaşayabilirlerdi ancak ailemle konuşmuş onları hayata döndürmememiz gerektiğine ikna etmiştim. Zira türlerinin aç gözlülüğüne dair pek çok kanıt bırakmışlardı gerilerinde ancak ailem zamanla onların güzelliklerine kandı ve birini hayata döndürmeyi başardılar. Burada laboratuar dedikleri bu ortamda kalan kız dünyanın belki en güzel varlığıydı ancak kendi ayakları üzerine dikilmeyi başarıp hayatını tek başına devam ettirebileceğini anladığında diğerlerini de uyandırmaya çalıştı. Ailemi ikna edemeyince tehdit etti.”

Genç adam eliyle kafasındaki tüyleri geriye itti.

“Kabul ettiler. Sesimi çıkarmadım ilk başta ancak sevdiğim, eşim olmasını umduğum kişiyi, çalışma arkadaşımı öldürünce, üstelik umursamazca öldürünce bende ki her şey yıkıldı. Onu öldürdüm ama ailem diğerlerini uyandırmakta kararlıydı onları da öldürmek zorunda kaldım. Burada binin üzerinde insan var dedektif ve ben hepsini öldürdüm. Bedenleri yakında çürüyecek. Anlayacağınız ben bir katilim. Büyük felaketten sonra görülmüş en büyük katliamı ben yaptım ancak emin olun onlar, kendilerine insan diyen bu canlılar, bunu her gün yapacak ve pişman olmayacaklardı. Buranın sırrını size emanet ediyorum. Lütfen onlar tamamen yok olmadan kimseye buradan bahsetmeyin.”

Bunlar gencin son sözleriydi. Yere düşen bedeni verdiği son nefesle derhal soğumaya başlarken, türlerini, hayır dünyayı kurtaran bu genci orada bırakmak zorunda kalmış, kapıyı asla açmamak üzere kapatmıştı dedektif. Belki burnundaki kan kokusu zamanla tamamen gidecekti ancak yüreğine çöreklenen garip duygu, ömrünce onunla kalacaktı.

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR®

Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

HAZİRAN 2020 SAYI 38

Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm 12
KENAN BÖĞÜRCÜ

Dünyada ve Türkiye'de Ütopya ve Distopya Çalışmaları
DR. EMRAH ATASOY

Çay Koyun, Yeniden Başlıyoruz!
TÜRKHAN BOZKURT

Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu: Organism
M. YAĞMUR POLAT

Örtülü Giz
EZGİ ÖZBEK
8. YBKY Kısa Öykü Yarışması

Tek Celse
NUR RÜYA ÖZCAN
8. YBKY Kısa Öykü Yarışması

Retrovirüsler
ELİF KUT

Virüs Nedir?
ARDA TİPİ

İnsan Zihninin Retrovirüslerdeki Kökleri
ARDA TİPİ

Kitap İncelemesi
Oira Efsanesi
Burak Ateş
Burak G. Hazır
İSMAİL ŞAHİN

Kısa Öykü
Geleceğin Hediyesi
BURAK VARGELOĞLU
Büyük Gün
İSKENDER ADA
Upala
YEŞİM ŞAHİN
Kırmızı Pelerinli Kız
MURAT K. BEŞİROĞLU

Roman
Son İnsan
Bölüm 27
GÜRHAN ÖZTÜRK

Kapının İncisi
İkinci Kitap- Bölüm-5
AYSUN ERDOĞAN

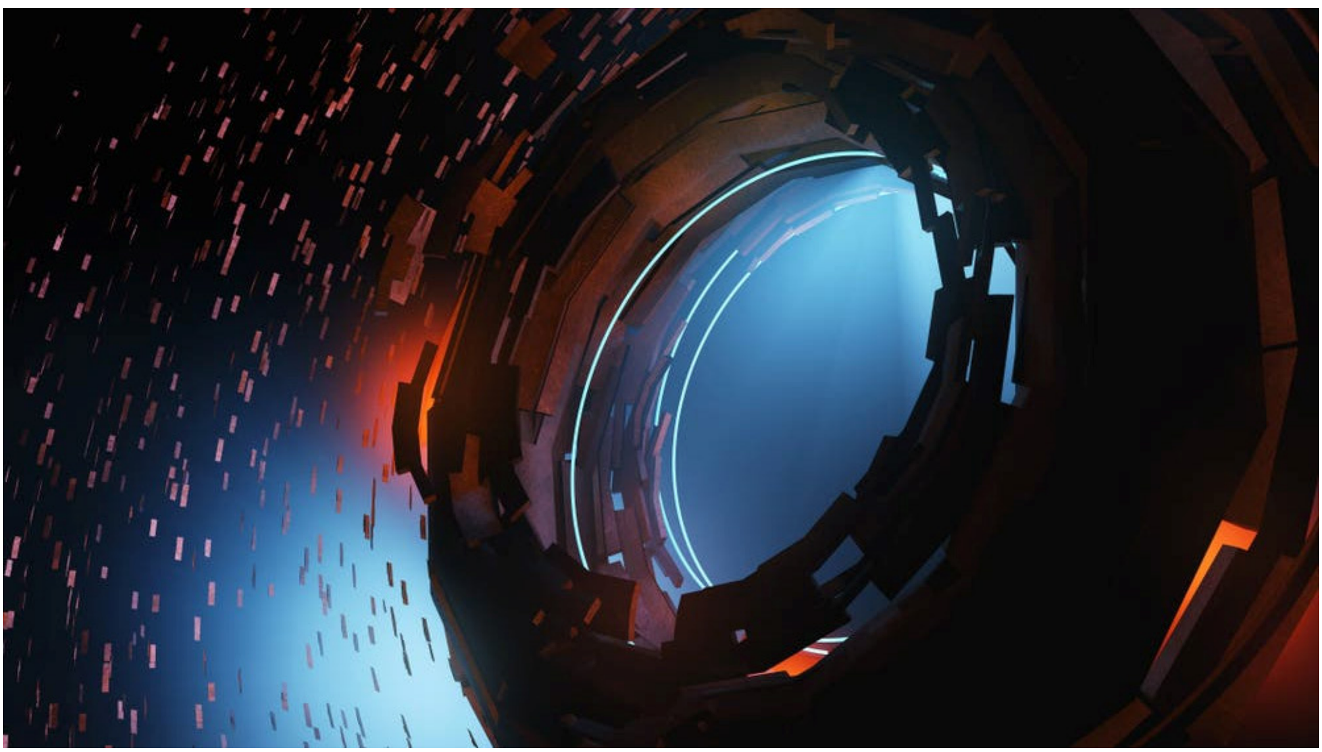
GÖK KIZ 1 YAŞINDA

Çeviri

Arda Tipi

Uzaylı Yapay-Zekâ Orada Bir Yerlerde ve Milyarlar Yaşında

“En gelişmiş Dünya dışı uygarlıkların biyolojik olacağına inanmıyorum” diyor Connecticut Üniversitesi ve Princeton’daki İleri Araştırmalar Enstitüsü’nden Susan Schneider. “En sofistike uygarlıklar postbiyolojik, yapay zekâ veya uzaylı üst zekâ biçimleri olacak.” Schneider, yapay zekânın -bilim kurgu haricinde de- çok uzun zamandır zaten orada olduğu fikrindeki birkaç düşünürden biridir.

NASA için son çalışması Alien Minds, “Akıllı uzaylılar nasıl düşünürdü? Bilinçli deneyimleri olur muydu? Uzaylı olmaya has belli bir duyumsama biçimi olabilir mi?” Bilişsel bilim insanı ve filozof Schneider, “Dünya dışı zekâ ve bilinçle karşılaşacak olsak” diye soruyor, “Neye benzeyebilir? Hatta onu tanıyabilir miyiz?”

Kültürümüzün antropomorfize (insanımsılaşmış)

olduğunun farkında olsak da Schneider uzaylıların 'süperbilgisayar' olduğu yönündeki önerisinin bizi çok zorladığını düşünüyor. Öyleyse, en zeki uzaylı uygarlıklarının süper-zeki YZ (yapay zekâ) olan üyelere sahip olacağı görüşünün ardındaki mantık nedir?

Schneider, uzaylı süper-zekânın varlığına ilişkin çıkarımını birlikte destekleyen üç gözlem sunuyor.

Birincisi 'Kısa Pencere Gözlemi' : Bir toplum onları kozmosla temasa geçirebilecek teknolojiyi yarattığında, kendi paradigmalarını biyolojiden YZ'ya değiştirmekten sadece birkaç yüz yıl uzaktadır. Bu 'kısa pencere' karşılaştığımız uzaylıların postbiyolojik olma ihtimalini artırıyor.

Kısa Pencere Gözlemi insanın kültürel evrimi ile de destekleniyor, en azından şu ana kadarki süreç. İlk radyo sinyallerimiz sadece yüzyirmi yıl öncesine dayanıyor ve uzay araştırmaları sadece elli yaşında, ancak zaten cep telefonları ve dizüstü bilgisayarlar gibi dijital teknolojilere 'dalış' yaptık.

Schneider'in ikinci argümanı 'yabancı uygarlıkların yaşlılığı'. SETI (Dünyadışı Zekâ Arayışı Programı) taraftarları çoğu zaman yabancı uygarlıkların bizimkinden çok daha yaşlı olacağı sonucuna varmışlardır. Tüm kanıtlar dünya dışı zekânın maksimum yaşının milyarlarca yıl olduğu sonucuna varıyor, özellikle 1,7 milyar ila 8 milyar yıl.

Medeniyetler bizden milyonlarca veya milyarlarca yıl daha büyükse, çoğu bizden çok daha zeki demektir. Standartlarımıza göre, birçoğu 'süperzeki' denebilir. Biz galaktik bebekleriz.

Ama onların süper-zekâ formları olmaları, aynı zamanda YZ formları olmaları anlamına mı gelir? Schneider, bunu olumluyor. Biyolojik form olarak sadece biyolojik beyin gelişimlerine sahip olsalar bile, 'süper-zekâ'ya yapay yollarla ulaşılacaklardır ve dolayısıyla biz de bunları 'yapay zekâ' olarak kabul edebiliriz.

Ancak kendisi bundan daha güçlü bir şeyden şüpheleniyor: Karbon bazlı olmayacaklarından. Zihin yükleme, zeki bir canlıyı ölümsüzlüğe yakın bir konuma getirir, 'reboot' (yeniden başlatma)'ları mümkün kılar ve karbon bazlı yaşam formlarının hayatta kalamayacağı belli koşullar altında yaşamını sürdürmesine izin verir. Ek olarak, silikon materyal bilgi işleme için beynin kendisinden çok daha iyi bir ortam gibi görünmektedir. Zira organik nöronlar, mevcut mikroişlemcilerden yedi kat daha yavaş olan yaklaşık 200 Hz'lik bir tepe hızına ulaşabilirler en fazla. Beyin bunlardan bazılarını masif paralellikle telafi ederken, beynin merkezleri, dikkat gibi önemli zihinsel birimler inanılmaz derecede yavaş ve maksimum kapasitesi beynin yaklaşık yedi yönetilebilir bölümünden oluşan seri, yani sıralı işlemlere dayanır.

Ayrıca, bir insan beynindeki nöronların sayısı kraniyal hacim ve metabolizma ile sınırlıdır, ancak bilgisayarlar tüm binaları veya şehirleri işgal edebilir ve hatta birbirleriyle dünya çapında uzaktan bağlantı kurabilirler. Elbette, insan beyni herhangi bir modern bilgisayardan çok daha zekidir günümüz itibariyle. Yine de akıllı makineler, prensip olarak beynin, tersine mühendislik yöntemiyle taklit edilmesi ve algoritmalarının geliştirilmesiyle inşa edilebilirler.

"Biz Galaktik Bebekleriz" - Evrendeki Diğer Noktalarda YZ Devrimi'ne benzer bir şey olmuş olabilir.

Connecticut Üniversitesi'nde SETI ve YZ'ın kesiştiği nokta hakkında yazmış olan bilişsel bilimler ve felsefe profesörü Susan Schneider, "Şu anda bir YZ devrimi var ve yapay zekânın gün geçtikçe daha

akıllı hale geldiğini görüyoruz" diyor. "Bu bana benzer bir şeyin evrenin diğer noktalarında devam edebileceğini gösteriyor. Bir toplum onları kozmosla temasa geçirebilecek teknolojiyi yarattığında, kendi paradigmalarını biyolojiden Yapay Zekâ'ya değiştirmekten sadece birkaç yüz yıl uzaktadırlar."

Dünya aslında nispeten genç bir gezegendir, bu nedenle bazı astrobiyologlar dışarıda medeniyetler varsa, bizden çok daha gelişmiş olabileceklerini düşünüyorlar.

"Elbette, radyo var. Sonra bilgisayarlarımız var. Daha sonra Moore Yasası'nın da gösterdiği üzere, dijital bilgisayarlar her geçen yıl daha verimli makinelere dönüştüler. Makineler çok hızlı bir şekilde gelişti – Darwin'in 'evrim'inden çok çok daha hızlı. 1900 yılında telsiziniz vardı; 1945'te bilgisayarlarınız vardı." diyor SETI Enstitüsü'nün kıdemli bilim adamı Seth Shostak. "Bana öyle geliyor ki kaçınılması zor bir ark."

Yapay zekâ ve SETI üzerine yazdığı yazılarda Schneider, "Makine bilinci konusuna agnostik açıdan bakıyorum. Bilincin biyolojik olmayabileceği konusunda elimizde bir ipucu yok."

Ancak biyolojik olmayan bileşenler bilinçli varlıklara eklenebilir. Schneider, "Aslında teknolojik medeniyetlerin uzun sürmeyebileceğinden endişeliyim, ancak başarabilirlerse de bunun postbiyolojik (biyolojik sonrası) olacağına inanmak için birçok

neden var" diyor Schneider. "Beyinlerini sentetik zekâya doğru geliştirecekler."

Ancak Shostak, gezegenlerin istikrarsız, patlamalara, depremlere ve yaşlanan bir yıldızın etkilerine yatkın olduğuna dikkat çekiyor. "Makinelerin mutlaka bir gezegende kalması gerekmiyor." diyor. "Gezegenler makineler için tehlikelidirler."

Tekillik tanımları insanların gelecek fantezilerince çeşitlilik gösterirken, oldukça bariz bir nedenden dolayı birçoğu 'yapay-zekâ'nın bir dönüm noktası olacağında hemfikir. Bir yapay-zekâ bizden çok çok az akıllı bile olsa, daha hızlı öğrenebilecek ve biz ona hiçbir zaman ayak uyduramayacağız. Bu bizi evrimsel terimlerle, ya da en azından evrimsel terimlerle tamamen 'eskimiş, bitik' kılacaktır.

Alien Minds adlı çalışmasında Schneider şunları soruyor: "Uzaylılar nasıl düşünebilir? Bilinçli olurlar mı?"

"Aradığımız şey hakkında çok açık bir fikir tutmaya çalışıyorum. SETI başarılı olduğunda bulgular, bilim-kurgu eserlerinde olduğu gibi bize benzer şeyler olmayacaktır." diyor, Penn State'den öğretim üyesi doçent Jason Wright.

Dünya Dışı Zekâ Arama (SETI) programları yıllardır diğer gezegenlerde zeki biyolojik yaşam arayışında. Kültürümüz uzun süredir uzaylıları, görünüşte bizimkinden daha büyük beyinlere ev sahipliği yapan ufak tefek, sivri çeneleri, büyük gözleri ve büyük başları olan insansı yaratıklar olarak tasvir etti. Paradigmatik olarak, 'küçük yeşil adamlar'.

Kaynak: Daily Galaxy, Sam Cabot, PBS Video ve Alien Minds üzerinden

Çizgi Roman - GÖK KIZ: Kozmik Göçebe / Bölüm 14

Yazan ve Çizen: Kenan Böğürcü

GÖK KIZ

Kozmik Göçebe

Kenan Böğürcü'nün yazıp-çizdiği "GÖK KIZ: Kozmik Göçebe"

on dördüncü bölümüyle sizlerle.

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi için özel olarak hazırladığı

çizgi romanın tanıtım yazısı kısaca şöyle;

Geleceğe dair öngörülerimiz dünyanın kaynaklarını tükettikçe uzayda yeni yaşam alanları

bulmak üzerine.

Fakat ya biz gitmeden aynı kaygıları taşıyan göçebe uzaylılar bizden önce davranırlarsa…

Ve üstelik bunların niyetlerinin ne olduğunu

uzun süre anlayamazsak.

Keyifli okumalar

GÖK KIZ
DILDENYA

Yazan ve Çizen
Kenan Böğürcü

KOMUTAN DİLDENYA, ŞU ANDA DÜNYALILARIN ELİNDE TUTSAKKEN BUNLARI SÖYLEDİĞİNİZE İNANAMIYORUM, ANLAMIYOR MUSUNUZ AMACIMIZ SİZİ KURTARMAK?
TARSİT SİZİ DÜNYALILARIN ELİNE TESLİM ETTİ VE KURTARMAK İÇİN HİÇBİR ÇABA SARFETMİYOR
PEKALA BU KADAR YETER BÜTÜN BİRUNYA KOLONİSİ UZLAŞI ÇABAMIZA TANIK OLDU, BU İŞE ARTIK BİR SON VERELİM

İLERİ
DÜNYA YÖRÜNGESİNDE KAN GÖVDEYİ GÖTÜRÜRKEN DİLDENYA KENDİ...
ARKADAŞLARININ ARASINDAKİ KARDEŞ KAVGASININ SESLERİNİ ÇARESİZCE DİNLİYOR İÇİNİ TARİFSİZ BİR BURUKLUK KAPLIYORDU

TARSİT TARAFTARI BİRUNYALI ASKERLER GİDEREK GÜÇLERİNİ KAYBEDİYOR, BİRER BİRER DEVRİLİYORLARDI
NİHAYET SAĞ KALABİLEN MUHAFIZLARDA SON BİR HÜCUMLA ÖLDÜRÜLDÜLER
FAKAT HALA BİR KİŞİ AYAKTAYDI
BENİ ÖLDÜRMEK Mİ İSTİYORSUNUZ? BEN SİZİN KOMUTA-NINIZIM ASKER
DURUN SİLAHLARINIZI İNDİRİN

NEDEN TARSİT NEDEN? DÜNYALILAR İÇİN DEĞER MİYDİ? ONLARI TANIMIYORSUN BİLE
YANILIYORSUN ONLARI ÇOK İYİ TANIYORUM SERSEM HERİF
DİPLOMASI DEDİKLERİ İLİŞKİ BİÇİMLERİNE DAHA SIRA GELMEDİ BİLE. ONLARDAN NE İSTEDİĞİMİZİ BİLİYORSUN. HERŞEYİ MAHVEDECEKSİN HERŞEYİ. BEN...BEN... AAAAAAH
DİLDENYA'NIN HAYKI-RIŞLARI CEVAPSIZ KALDI. KENDİ TÜRÜN-DEN ÇOK UZAKLARDA ÇARESİZCE BABASININ ÖLÜMÜNÜ DİNLEDİ
İÇİNDE SONSUZ BİR ÖFKE YANARDAĞLAR GİBİ KAYNARKEN TARİFSİZ BİR ÜZÜN-TÜNÜN DİPSİZ UÇURUMLARINDA YUVARLANIYORDU

SÜRECEK

Kısa Öykü

Seda Şimşek

Alphaville Kulesi

Gözlerimden uyku akıyordu fakat masamdaki rapor yığını da beni bekliyordu.

Bazen, ömrümü geçirdiğim bu odada, kendimi kapana kısılmış gibi hissetsem de sonuçta bu hayatı kendim seçmiştim.

İkizimin aksine ben, hiçbir zaman sorumluluk seven biri olmadım. O ikimizin yerine bunun üstesinden gelebiliyor nasılsa.

Günün sonunda camdan dışarı bakıyor ve yaşadığım ve çalıştığım mekânın ne kadar harika bir yer olduğunu düşünüyorum. Yüzlerce metre uzunlukta dikine devasa bir yapı…

Zaman Kulesi Alphaville… İnsanlığın, 156-B Gezegeni’ne sığındığından beri nüfus yoğunluğuna bulduğu yegâne çözümlerden biri burası. En azından üst birimler tarafından öyle olduğu iddia ediliyor.

Binanın olayı geride kalan herkesi kapsaması ve bununla birlikte alt katlardan üst katlara doğru zamansal farklılıkların olması… Bilim insanları Dünya’daki tüm kültürü ve teknolojiyi yeniden yaşatmak adına üç farklı zaman çizgisine ait katlar tasarlamışlar. Merkezinden gökyüzüne yükselen asansör sistemi sizi çağlar arasında gezintiye çıkarabiliyor.

Başlarda burası adeta bir kurtarma operasyonunun parçasıydı. Ancak Dünya’nın kendi atmosferini toparlayacağına inanan bir grup geride kaldı. Ben buraya gelmek konusunda karasızdım ancak ikizim Cathna burasının bizim için harika bir gelecek ve kariyer imkânı olduğunu ileri sürmüştü. Onunla ters düşmek istememiştim.

Cathna, bu devasa yerleşkenin kurucularından ve teknoloji derneğinin de en önemli üyesi oldu. Burası gezegenin merkezinde yer alan tek yapı. Muazzam büyüklükte bir kayadan destek alınarak inşa edilmiş. Alt katlarda tahminime göre biraz daha çarpık bir kentleşme mevcut. İnsanlar geçimini tarımla sağlıyorlar. Bu da diğer katlara beslenme kaynağı anlamına geliyor. Çoğu şey elle yapılıyor ve eski enerji kaynakları kullanılıyor. Enerji ihtiyacı olduğundaysa üst katlardan bu eksik kolayca giderilebiliyor.

Ben orta tabakadayım ve görevim her türlü bilgiyi arşive işlemek. 21.yüzyıl teknolojisi kullanıyoruz. Cathna ile dairemizi ortak kullanıyoruz. Elbette O, yukarı tabakanın bir elemanı olduğu için teknolojide iyi işler çıkarıyor. Alt tabakalarla bir bakıma aracı durumda... Birçok insan tanıyor ve her türlü gelişmeden önce onun haberi oluyor.

Aslında ‘Ralph’den sonra ilk onun haberi oluyor diyebiliriz. Ralph, Alphaville’in asansör sorumlusu ve benim de yakın arkadaşımdı. Tüm bunları düşündüğüm

esnada iri vücuduyla koridorumun başında belirip beni ürkütmüştü.

"Ralph!"

"Nasıl gidiyor bakalım Anna. Arşiv işleri yolunda mı ?"

"Bildiğin gibi aynı işte ."

Ralph bana duyduğu her şeyi anlatırdı ben de onu her türlü gizli evraktan haberdar ederdim. Böyle yaşayıp giderdik.

"İyi bakalım." dedi Ralph ve gülümseyerek koridorumu terk etti. Bense birkaç dakika sonra kendimi kötü hissedip arkasından bakmaya çıkmıştım. Kapımın yana kaydığını duydum. Eminim beni yine korkutmak amacıyla çocukça bir işe girişecekti.

"Hey hadi ama kaç yaşındasın sen? Ralph !"

Başım öne eğik yürüdüğüm sırada Ralph kadar iri olmayan biriyle burun buruna geldim. Kafamı kaldırıp baktığımda gözlerime inanamadım.

Eski bir tanıdığı görmek güzeldi. Tanıdıktan da öteydi.

"Seni yeniden görmek çok güzel." dedi sıcacık gülümsemesiyle. Ben de gülümsemiştim.

Uzay programına katılmadan öncesiydi. Birlikte tam beş yıl geçirmiştik ve haliyle birbirimizin her şeyini biliyor hale gelmiştik. Farklı bir gezegene gelmeyi ben seçmiştim. Onu da yanımda istemiştim fakat o henüz bunun için hazır değildi. Onunla olmayacak olmam beni üzmüştü ancak vakti geldiğinde arkamdan geleceğini her zaman biliyordum.

"Uzay teknolojisini çözmem ve nihayet bir işe sahip olmam epey zamanımı aldı fakat sonuç olarak evet buradayım. Olmam gereken yerde…" dedi, kara gözleri ışıl ışıldı.

"Peki ya hangi çağdan sorumlusun?" diye sordum.

"İleri bir çağ… Sanal gerçeklik bölümü… İşin tuhaf yanı bana Cathna'nın katalizörlüğünün olduğu bilgisi geldi. Çalışma alanım henüz belli değil."

Marco'nun işe alınmasında ikizimin parmağının olması beni de oldukça şaşırtmıştı. Cathna Marco'dan çok fazla haz etmezdi ancak nefret ettiği de söylenemezdi.

Kendi kendime düşündüğüm sırada Marco aramızdaki bir adımlık mesafeyi kapattı ve "İşleri düzene sokup en kısa zamanda yanına gelmeye çalışacağım. Konuşmamız gereken önemli şeyler var. Gelecekle ilgili…" dedikten sonra alanımdan uzaklaştı.

Söylediklerinin ne anlama geldiğiyle ilgili bir sürü teorim vardı fakat kafam çok karışmıştı. Yüzündeki ifadeden ne tür bir sır taşıdığını anlayamamıştım ve bunu öğrenmek için anlaşılan biraz beklemem gerekecekti.

***

Cathna daireye gelene kadar Marco'nun dediklerini düşündüm. Uzun zamandan sonra karşılaşmamız tuhaf hissettirmişti.

Üzerine yoğunlaşamam gereken fakat bir türlü bunu beceremediğim dosyaları düzenlemeyi bitirdiğimde Cathna dairemize giriş yaptı.

Düşünceli ve yorgun bakıyordu. Sormak istediğim bir sürü şey vardı. Uzun süredir düşüncelerimi onunla paylaşma niyetindeydim ancak bir türlü sözlere dökemiyordum. Benden uzaklaşmış gibi bir hali vardı.

Yemeğe oturduğumuzda "Kule ne durumda? İşler yolunda mı?" diye sorabilmiştim.

"İşlerin yolunda gitmemesi için bir neden yok, neden sordun ki?"

"Sadece merak ettim. Yani, aslında Ralph birtakım aksilikler olduğunu ima eden bir şeyler söylüyor olabilir. Kulenin alt tabakalarında kaynakların yetersiz olduğunu ve üst zaman dilimlerinden veri ve kaynak aktarımının yeteri kadar yapılmadığıyla ilgili söylentiler varmış."

"Ralph'e bak sen… Öyle mi?"

Nefesimi tutup ikizimin tepkisini bekledim. Neyse ki Cathna derin bir nefes alıp gözlerini devirdi.

"Ufak tefek aksilikler yaşanabiliyor ancak bölümüm üstünde çalışıyor."

"Bu gün Marco ziyaretime geldi. Sanal gerçeklik bölümünde işe alınmış. "dedim.

Bu defa Cathna'nın dikkati tamamen bana

yöneldi.

“Dediğine göre o pozisyona alınmasında senin de yardımın olmuş.”

“Doğrudur.”

“Güzel. Yarın ben de onu ziyarete gitmeyi düşünüyorum.”

Cathna tuhaf bir şekilde, bir müddet sessiz kaldıktan sonra “ Git tabii, ne de olsa uzun zaman oldu, konuşulacak bir sürü şey birikmiş olmalı. O bölümde işler epey karışık.” dedi.

“Karışık derken…”

“Mekân konusunda aksaklıklar yaşanmış olabilir. Nerede olduğunu bulmakta biraz zorlanman muhtemel… Sevgili Ralph sana bu konuda yardımcı olacaktır. Ben çok yorgunum, yatmaya gidiyorum. Sana iyi geceler.” dedi Cathna ve masadan kalkıp odasının yolunu tuttu. Arkasından bakakalmıştım. Kafam şimdi çok daha fazla karışıktı.

Ertesi gün uyandığımda ilk işim Ralph’i bulmak oldu. Her zamanki yerinde, Asansör’ün önünde nöbetteydi.

“Asansörü kullanmak istiyorum. Marco’yu görmek için üst zaman dilimine çıkmalıyım.“ dedim.

Ralph kaşlarını çatıp bir süre bana baktı. “Pekâlâ dediğin gibi olsun. Umarım arkadaşının hangi katta olduğunu biliyorsundur. Biliyor gibi görünmüyorsun da…”

“Doğrusunu söylemem gerekirse en ufak bir fikrim yok. Sadece sanal gerçeklikle ilgili bir bölümde olduğunu biliyorum. Katla ilgili bilgiyi sen verirsin diye düşünmüştüm.”

“Bu bilginin ikizin tarafından benimle paylaşılmayacağını tahmin etmişsindir. Belki üst katlara göz atmamızda bir fayda olabilir.”

“Dediğin gibi yapalım bakalım.” dedim ve Ralph’in takdim ettiği yoldan asansöre girip kontrolü ona bıraktım.

***

Asansöre en son ne zaman bindiğimi hatırlamıyordum. İnsan üzerinde bırakmış olduğu etkiyi de unutmuştum. Tamam, şeffaf bir kabin Ralph’in yaptığı kurulum sonrasında ışıl ışıl olmuştu. Bükülen zamanın dışarıdan tuhaf bir görünümü vardı. Yukarı çıkmaya başlar başlamaz binanın ilk kurulumundan bu yana geçen süre hızlı çekimde sarılmaya başlandı.

Manzara görülmeye değerdi. Güneş ve ay gökyüzünde sürekli yer değiştiriyor ve geceyle gündüz birbirini kovalıyordu. Hayran olmamak elde değildi. Ralph ise sadece sakin sakin önüne bakıyordu.

Sonunda kozmik yolculuğumuz sona ermişti ve sanki bambaşka bir gezegene giriş yapmıştık. Güzel bir yaz gününün günbatımındaydık. Ortamın ısısı bir harikaydı.

Sanal gerçeklik programının ve refah içerisindeki insanların reklâmları, ana binaya geçilen koridorda asılı olan devasa panellerde dönüp duruyordu. Hologramlar her yerdeydi ancak insanlara dair henüz bir iz yoktu.

Ralph sonunda yetkili birinin hologramını yakalayıp aradığımız kişiyi sorunca yabancı, bize küçümseyen bir bakış attı ve “Sanal gerçeklik elemanlarının paralel evrende çalıştığını herkes bilir. Arkadaşınızı yanlış yerde ve zamanda arıyorsunuz.” dedi.

***

Ralph ile asansörü kullanıp eve geri dönüşümüzü hiç mi hiç hatırlamıyorum. Benim için büyük bir hayal kırıklığı olmuştu. Marco bilgimin çok ötesinde bir yerdeydi ve Cathna’nın bana yardım etmeye hiç niyeti yoktu.

Ralph’e beni, Alphaville’in alt katlarına götürmesini rica etmiştim. Oranın kendine özgü rahatlatıcı bir karmaşası vardı. Üst katların göz yorucu metalik dizaynı yerine buhar gücüyle çalışan makinelerin dünyasında olmak beni daha çok dinlendiriyordu.

156-B’nin alabildiğine uzanan bomboş topraklarına bakıp düşünmeye başladım. Bu kulenin nasıl bir parçası olduğumu, vasfımı ve amacımı düşünmeye başladım.

Daireme giriş yaptım ve odama geçip sandalyeme oturdum. O esnada tuhaf bir şey oldu. Biri bana sesleniyor gibiydi. Hayal gördüğümü düşündüm ancak odamda bir takım görüntülerin belirip kaybolduğuna yemin edebilirdim.

Akvaryuma benzer bir şey görmüştüm. Camımdan görünen manzara bir an için değişmişti. Puslu bir gökyüzü ve daha çok ışıklandırma… Görüntüler gelip gidiyordu. Sonra birden her şey durdu ve onu gördüm. Marco'nun hayaletimsi görüntüsü tam karşımdaydı. Bana bir şeyler anlatmak istiyor gibiydi. Sesi boğuk çıkıyordu.

Arkasındaki kapıya baktıktan sonra bana döndü. Endişeli görünüyordu. Bir şey söyleyecek gibi oldu fakat birden bire çıkan rüzgâr her şeyi süpürüp götürdü. Gördüklerim eğer bir sanrı değilse Marco zamanda kapana kısılmış olmalıydı.

Kafam allak bullaktı. Zihnim bir sürü soruyla dolup taşıyordu. Neyse ki, kafası sorularla dolu olan kendimle çok fazla zaman geçirmeme gerek kalmamıştı. Cathna ilk defa mesaiye kalmaksızın eve erken gelmişti. Kapıdan içeri girdiğinde kısa süreliğine göz göze geldik. Konuşmamıza gerek kalmadan bakışlarımdan bir sorun olduğunu anlamış gibiydi.

Bir süre sessizce yemeğimizi yedik. Mutfakta bir araya geldiğimiz anda Cathna dayanamayıp "Kötü bir gün geçirmişe benziyorsun. Bir sorun mu var?" diye sordu.

Dolabın kapağını açtığım sırada "Evet, oldukça kötü bir gündü diyebiliriz." dedim ve dolabın kapısını sertçe kapattım. "Marco'yu hiçbir yerde bulamıyorum."

İkizimin suratındaki ifade yine sertleşmişti. Derin bir nefes alarak geç kalan konuşmamızı başlattım.

"Bu gün asansörle üst zamanlara çıktım."

"Kuralları çiğnemek pahasına… Güzel…"

"Odamda Marco'nun görüntüsüyle karşılaştım. Halüsinasyon değildi. Muhtemelen o da bana ulaşmanın peşindeydi. Bana neden onun paralel bir evrende olduğunu söylemedin?"

"Bu gizli ve yeni bir bilgi, yetkimin dışında kalıyordu."

Cathna benden gözlerini kaçırmıştı. Üstelemekle sakin kalmak arasında gidip geliyordum.

"Marco ile derdin ne söyler misin? Neden onu benden gizlemeyi tercih ettin. Sen her zaman yardım etmek isterdin."

"Sana söyledim yetkimin dışında…"

"Konumuz kıymetli işin ve yetkilerin değil. Neden birbirimize ulaşmamızı engelledin?"

"HER ŞEYİN SENLE İLGİLİ OLDUĞUNU SANIYORSUN ÖYLE DEĞİL Mİ?"

Biraz sakinleşmek için derin bir nefes aldım ve kardeşimin cümlesini tamamlamasını bekledim. Marco'nun yanlış kanıları var. Sisteme güvenmiyor ve … Biliyor musun zerre kadar umurumda değilsiniz."

Cathna eskiden beri istediği şey olmadığında kestirip atmayı çok severdi. Bu yüzden hiçbir zaman ciddi konuları tam anlamıyla konuşmayı başaramamıştık. Çözümü kaçmakta buluyor ve her şeyin üzerine bir çizgi çekme yoluna gidiyordu. Ama bu defa böyle olmasına izin vermeyecektim.

"Cathna seni anlayabiliyorum. Sana kızgın değilim. Sadece bana karşı dürüst olmanı istiyorum."

"Pekâlâ, Marco su altıyla ilgili bir benzetimde görevli. Yani hâlâ yaşıyor merak etme. Yalnız seni düşünceleriyle etkilemek isteyecektir. Sana tavsiyem onları çok fazla ciddiye alıp başına iş açmaman. Arkanı kollamakla uğraşmak istemiyorum."

"Cathna biz ne zaman bu duruma geldik söyler misin? Her şeyden önce biz vardık. Dünya'daydık. Sonra bu tuhaf yere geldik ve sen diğer yarından uzaklaştın."

"Benim katımda olabilirdin fakat sen tüm imkânları geri çevirdin. En büyük sebep bu olabilir mi?"

"Yukarıda mutlu olamazdım. Burada olmaktan dolayı mutlu muyum onu bile bilmiyorum. Sen yanımda olduğun için kabullenmek zorunda kaldım. Şimdi ise karşıma geçmiş başının çaresine bak diyorsun."

Gözlerim dolmuştu ve O da bunu görüyordu.

Cathna'nın da aynı durumda olması beni şaşırtmıştı. Anında bakışları farklı bir yöne çevirdi. Sonunda yutkunup bana döndü ve "aslında her şey tam anlamıyla yolunda gidiyor sayılmaz. Açıkçası son zamanlarda zamansal boyutlardaki yırtıklarla uğraşıyoruz. Paralel evrenler arası geçişler şimdilik kontrol altında ancak sistem her an çöküntüyle burun buruna gelebilir. "

"Yani tehlike altında mıyız diyorsun?"

O sırada Cathna'nın sözleri, tabletinden gelen bir sinyal sesiyle kesilmişti. Cathna'nın yüzüne oturan korku ifadesi beni de korkutmuştu. Sorun, gerçekten büyük olabilirdi. Cathna hareketlenmişti.

"Ben gidip duruma bakacağım. Eminim korkulacak bir şey yoktur. Sen odana git ve düğmeye basıp bekle." dedi ve cebinden çıkardığı tuhaf aleti elime tutuşturup gitti.

Marco, devasa sanal bir akvaryum görüntüsünün tam ortasında duruyordu. Onlarca farklı cinste irili ufaklı balıklar ve yumuşakçalar etrafını çevirmişti. Benzetim teknolojisindeki 10 farklı filtre üzerine çalışılıyordu. Gerçeğinden hiçbir farkı olmayan net görüntüyü elde etme çabasındaydılar. Marco'nun uzmanlık alanı olan lazerler bu konuda epey iş görüyordu.

Uzun süredir yoğunluk nedeniyle Anna'yı görme şansına erişememişti. Kule onu saklama konusunda çok iyiydi öyle ki varlığından bir iz bile yoktu. Kimse onu tanımıyordu. Sanki hiç bilmediği bambaşka bir yerdeydi. Zaten evinden binlerce ışık yılı uzaktaydı. Güvendiği tek kişi Anna'ydı. O da sırra kadem basmıştı.

***

Elimdeki kumanda benzeri alete baktım. Sarı bir ışık yanıp sönüyordu ve dokunmatik ekranında tek bir gösterge vardı. Tek yapmam gereken ona basıp olacakları görmekti. Parmağımı düğmeye değdirdiğim anda ışık maviye dönüştü ve odada ikinci bir evren oluşmaya başladı.

Marco ile devasa bir akvaryumun loş ışığıyla aydınlanan odanın tam ortasında şaşkın şaşkın birbirimize bakıyorduk. Dayanamayıp söze girdim.

"Seni aradım, paralel evrende olman gerçekten inanılmaz. Cathna her şeyi anlattı. O çok tuhaf davranıyor. Bana işini savunuyor fakat sorunları görmezden gelmesi…"

"Sistem çöküyor Anna. Alt katlarda kaynak sorunları var. Sanayi devrimi katı üst katların teknolojisinden haberdar ve isyan çıkartmak üzereler. Kurulsa bunu göz ardı ediyor ve paralel evren projesini kurtuluş olarak görüyor."

Marco'yu dinlerken her şey zihnimde daha da netleşiyordu. Alphaville hiçbir zaman kusursuz değildi ve olmayacaktı.

"Sağlam bir projenin içerisinde olduğumuzu sanıyorduk. Aslında Dünya'dan hiç ayrılmamalıydık." dedim.

"Alternatif evren de kurtuluş olmayacak. Hatta her şeyi daha da kötü hale getirebilir. Bunu durdurmanın bir yolunu bulmalıyız." dedi Marco onaylayan gözlerle bana bakarak. Benim cevabım ise netti.

"Ralph'i bulmalıyız!"

***

Marco ile asansörün olduğu koridora doğru seri şekilde ilerlediğimiz sırada yanımızdan endişeli görünen bir takım insanların geçtiğini fark etmiştik. Sarsıntının ne kadarı katlar arasında bir farkındalık yaratmıştı merak ediyordum. Sebebi ne olabilirdi? Kardeşim bu işin tam olarak neresindeydi? Bir sürü soru kafamın içinde dönüp duruyordu.

Ralph her zamanki gibi görev yerindeydi ancak O da huzursuz görünüyordu. Yolunda gitmeyen bir şeylerin baş gösterdiği apaçık ortadaydı.

Ralph'e yaklaştığım sırada "Neler döndüğüyle ilgili bir fikrin vardır umarım." dedim. Ralph ise eteğindeki taşları dökmeye çoktan hazır gibiydi.

"Sorun yeni neslin şu alternatif evren fikri. Çakışık evrenleri ayırma fikrinin tutmayacağını öngörememiş olmaları çok yazık. Katlarda yırtıklar meydana geliyor."

Marco kaşlarını çattı ve “YIRTIKLAR MI? ” diyerek yüksek sesle araya girdi.

Ralph “Sakin ol.” dedi bizi daha tenha bir koridora çıkarttığı esnada.

“İnsanların yaşadıkları mekânda herhangi bir şey yaparken diğer evrenden gelip giden görüntülere şahit olmaları pek hoşlarına gitmeyecektir. Yan etkileri bu denli görmezden gelmiş olmaları inanılmaz. Biliyorum ama sakin olmalıyız.”

“Cathna’yı bulmak zorundayız.”dedim çarçabuk.

Marco kararlı bir şekilde bana bakarak “Sistemi etkisiz hale getireceğimiz düzeneğe ulaşmalıyız.” dedi.

Ralph’ın ise hepsinden iyi bir teklifi vardı. Görev yerine doğru gittiği sırada bize doğru döndü ve “Sizi faydalı birkaç kişiyle tanıştırmama izin verin. Söz veriyorum sonrasında sorunumuzun bir çaresine bakacağız.” dedi

Sanayi devrimi katına indiğimizde bambaşka bir atmosferin içine dalış yapmıştık. Asansörün yaşattığı etkiyi henüz atlatmışken farklı kıyafetlerle etrafta salınan insanların içine düşmüştük. Meraklı gözlerle bizi inceliyorlardı. Mekanik sanayinin hüküm sürdüğü bir dönemde olmalıydık. Kullanılan tek bir enerji türü vardı o da sıcak buharın gücü...

Bizi tuhaf giyimli bir adam karşıladı. Smokin benzeri bir takım giyiyordu. Ceketi vida ve çarklarla bezeliydi. Kafasındaki kaska pilotların taktığı türden yuvarlak gözlüklerden iliştirilmişti.

Ralph biz ve arkadaşıyla birlikte gizlenebileceğimiz bir mahzene inmiştik. Öğreneceklerimin hoşuma gitmeyeceğini bilsem de Ralph’in, tüm gerçekleri önümüze seriyor olması güzeldi.

“Alex, üst birimlerle irtibat halinde olan dönemin önemli bilim insanlarından biri” dedi Ralph. Alex tanıştığına memnun bir ifadeyle başını eğdi ve seri bir şekilde konuya girdi.

“Yukarısı ile kaynak alış verişi içerisindeydik ancak son zamanlarda dikkatlerini başka mecralara yöneltmiş durumdalar. Sistemi çöküşe uğratacak kozmik faaliyetler. Yaptıklarının farkında olmadığımızı düşünüyorlar ancak teknik birimin yerini bile tespit ettiğimizden bihaberler. İsyancı gibi görünmek istemem ancak ben de dostunuz Marco ile aynı fikirdeyim. Hatta oyumu eldeki kaynaklarla ve kalan insanlarla Dünya’ya dönmemiz yönünde kullanma taraftarıyım.” dedi. Bu ciddi düşünceye sahip olan başkalarının olduğunu görmek şaşırtıcıydı.

Marco ile birbirimize baktık. Bu büyük etki yaratabilirdi. Cathna’yı bulma isteğim bin kat daha artmıştı. Ona her şeyi anlatma niyetindeydim.

Ralph birden ayağa kalkınca uğrayacağımız ikinci bir kişinin daha olduğunu hatırladım. Marco ve Ralph Alex ile konuşup ondan gerekli bilgileri ve belgeleri aldılar. Sonrasında asansör katına geri döndük. Olmamız gereken asıl yere gitme vakti gelmişti

Gün batımında asansörün şeffaf kabininde bulunmak gibisi yoktu. Etraftaki oluşumların hızla ileri teknolojiye ve mimariye dönüşmesini izledikten sonra nihayet Marco’yu aramaya geldiğimiz terasa ulaşmıştık. Sanal görünüm veren ekranlar ve hologram halkıyla iç içeydik bu defa. Ralph’i takip edip asimetrik tasarımlı ve tamamen cam kaplı bir binaya girdik. Her şey son derece modern ve temiz görünüyordu.

Ralph nereden bulduğunu bilmediğim bir tablet yardımıyla bina içindeki gizli bir kapıyı aktive etmişti. Bembeyaz bir koridordan geçtik ve laboratuar benzeri bir yere geldik. Herhangi bir alarmın çalmamış olması çok garipti. Kameralardan izleniyor olsak da henüz ciddi bir tehdit unsuru olarak görülmüyor olmalıydık.

Odanın diğer ucunda masa başında hunharca çalışan gözlüklü bir kadın gözüme iliști birden.

“Bahsettiğin faydalı kişiyi bulmuş olabilirim.” dedim, parmağımla önlüklü kızı işaret ederek. Yaşına göre oldukça deneyimli birine benziyordu. Ürkek görünümünün altında işi bilen bir internet korsanının saklandığı kesindi. Bizi görünce biraz gerildi. Haklıydı çünkü izleniyor olma ihtimalimiz çok yüksekti.

Ralph’in her zaman yedek bir planı olurdu.

Ceketinin cebinden orta büyüklükte sarı bir zarf çıkardı ve Marco'nun eline bıraktı ve "Zarfın içinde önemli bir dosya var. Arşiv sorumlumuz en yetkin elemanıyla bizzat teslim etmek istedi." dedi tuhaf bir ciddiyetle. Sonra bana dönüp göz kırptı.

Görevli kız aynı ses tonuyla " Anlaşıldı sizi arşiv odasına götürmeme izin verin. Beni izleyin lütfen." dedi ve kendimizi onu takip ederken bulduk.

Koridorun bitiminde yanından geçtiğimiz camekânın arkasında duran kontrol panelini gördük. Marco'nun tutkuyla panele bakışını fark etmiştim. Dünya'ya dönmek için yanıp tutuştuğunu gözlerinden okuyabiliyordum. Adını bilmediğimiz kızın arkasında sırayla yeni bir beyaz odaya girdik. Işıklı sütunların olduğu alana geldik. Marco elindeki zarfı kıza uzattı ve O da zarfı alıp içinden çıkan cam parçasını sütuna yaklaştırdı. Cam parça sütunda açılan bir aralığa saplandı ve hızla içeri yutulup gözden kayboldu. Kız derin bir oh çekti ve gülümseyerek bize döndü.

"Arşive dâhil ettiğim o şey kameraları etkisiz hale getirdi ve panel odasının kilidi kısa bir süreliğine imha etti. Bu arada ben Lara."

"Memnun oldum fakat ortada büyük bir plan var ve ben bu konuda en az bilgisi olan kişiyim sanırım ." dedim. Bunun üzerine Marco bana doğru dönüp ellerini omuzlarıma koydu.

"Anna, az önce gördüğün kontrol sistemi arzu ettiğin yere bir boyut açmaya yarıyor. Buradaki ekip bir süredir bunu alternatif evrene kapı aralamak için kullanma niyetinde fakat biz Dünya'nın korunaklı bir bölgesine açılması taraftarıyım." dedi Marco yumuşak bir ses tonuyla.

"Haklı olabilirsiniz fakat hiçbir sorun çıkmayacağına nasıl emin olabiliyorsunuz? Dünya'daki her şeyin yerli yerinde olduğuna dair bir kanıtınız var mı?"

Açıklama sırası Lara'daydı.

"Endişeni anlıyorum Anna. Bir süredir Dünya'dan sonar raporları geliyor. Zaten hâlihazırda orada araştırma yapan bir ekip var. İnanması zor ama atmosfer de dâhil tüm katmanlarda insan yaşamına uygun olan şartlar olgunlaşmış durumda. Burada olmak zorunda değilsin."

İçimdeki Cathna ile konuşma isteğini bastıramıyordum. Onun da bizle geldiğini hayal ediyordum.

Marco ve diğerleriyle arşiv odasından çıktık ve kapıları bizim için kısa süreliğine aralanan kontrol odasına yaklaştık. O sırada tuhaf bir şey oldu.

Dileğim gerçekleşmişti. İkizim varlığımı hissetmiş olmalıydı. Cathna, Lara'nınkine benzer beyaz önlüğü ve iş gözlükleriyle, tam karşımızda koridorun diğer tarafında, aynı kılıkta ve yaş grubundan bilim insanlarının en önündeydi ve Alex'e son derece benzeyen bir adamın hemen yanında durmuş bana bakıyordu.

***

"Anna olmaman gereken yerlerde olmak gibi bir huyun var. Seni, sözde yenilikçi fikirlere kulak asmaman konusunda uyardığımı sanıyordum." dedi Cathna. Bense dediklerinin sadece bir kısmını algılayabilmiştim. Dikkat kesilmiş şekilde ikizimin yanında duran ve Alex olmadığına yüzde yüz emin olduğum adama bakıyordum.

"Merhaba Anna sonunda seninle tanışma fırsatı bulduğuma sevindim. Kardeşin Cathna ile fikir ayrılığına düştüğünüzü görüyorum. Oysa kendisinin Alphaville projesi ve beraberinde gelen paralel evren çalışmamızda bize olan katkısı çok büyük."dedi Alex'e benzeyen adam. Cathna ile birbirlerine bakıp gülümsediler. Benim için tuhaf hissettiren bir andı. Esrarengiz bilim adamı sözlerine devam etti. Pür dikkat onu dinliyorduk.

"Ben Ryan. Alex de benim ikizim. Onunla çoktan tanışmış olmalısınız. Bizim de tıpkı sizinki gibi fikir ayrılıklarımız oluyor. Kendisi alt zaman dilimlerinin birinde kalmak istedi. Sonradan bu fikirden de vazgeçip, Dünya'ya dönme hususunda insanları ikna etme kararı aldı. Kararına saygı duymak istiyorum ancak ileri bir teknoloji yardımıyla alternatif bir evrenden kaynak elde etmek ya da belki de yeni bir

koloni kurma yolunda adımlar atmak yerine neden o kokuşmuş gezegene geri dönmek isteyelim? Mantığım bir türlü kabul etmek istemiyor. ”

Ryan’ı dinlerken Marco’nun gözlerinden alev fışkırdığını görebiliyordum. Soğukkanlılığını koruyarak Ryan’a aynı küstahlıkla cevap verdi.

“Belki de haklısınızdır. Belki de burada kalmalı ve paralel evren açma uğruna açılan yırtıklara şahit olmalıyız. Ya da sizden günün birinde gelecek olan kaynak yardımını beklemeli ve gerçek evimizi unutmalıyız. Düşündüm de bunlar bizim katlanabileceğimiz türden şeyler değil. Kuleniz sizin olsun, biz izninizle Dünya’ya dönüyoruz. Bu yolculuğun alt yapısının mevcut olduğunu ikimiz de biliyoruz. Birbirimizi kandırmayalım.”

“İlginç bir düşünce yapısına sahip olduğun kesin. Evrenlerin aralanırken bir takım yırtıklara sebebiyet verdiği doğru fakat bu sorunun üstesinden geliyoruz. Güzel haber şu ki anında donan ve yırtıkları kapatabilecek yeni bir madde ürettik. Kaynak konusuna da gelecek olursak. Yenilebilir enerji kaynağı kullanmamakta ısrarcı olan alt zaman dilimleri ile fikir birliğine varabilmeyi çok istiyoruz. Anlaşmaya varmak onların elinde. Eğer onlar da şartlara uyarsa elimizden geleni yapmaya hazırız.”

“Sanırım bu kule varlığını sürdürdüğü sürece yukarısı ve aşağısı kavramları olmaya devam edecek. Bunun ikilem yarattığı görmüyor musunuz? Neden tek bir kat olamıyor ve tüm kaynaklar sorunsuzca ortak kullanılamıyor.”

“Anna tek taraflı düşünüyorsun. Hiçbir şey dışarıdan göründüğü gibi değil bunu unutma. Bizden fırsat mı istiyorsunuz o halde istediğiniz fırsat size verilecek.” dedi Cathna ve sürpriz bir şekilde önünde durduğumuz odanın kilit düğmesini açtı ve bizi içeri buyur etti.

Ryan şaşkınlığını gizlememişti ancak olaylara herhangi bir müdahalesi de olmadı.

Cathna kontrol panelini çalıştırdı ve gerekli ayarlamaları yaptıktan sonra tek bir düğmeye basması yeterli oldu. Odanın ortasında ışıklı bir hale oluştu ve açılan içinden geçebileceğimiz büyüklükte bir solucan deliği meydana geldi.

“Madem gitmekte kararlısınız size engel olmamalıyız. Alex ve diğer sanayi grubuyla size iyi şanslar diliyorum. Yolculuk için her şey hazır. ” dedi Ryan.

“Sonunda istediğin oldu. Yolun sonuna geldik ” dedi Cathna.

Duygularını belli etmemek için direniyor olsa da dudaklarının titrediğini görebiliyordum.

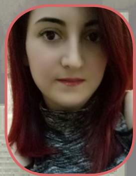
“Hâlâ bizimle gelmek için bir şansın var biliyorsun.” dedim. Cathna başını salladı ve günlerdir ilk defa gülümsedi.

“Ben şansımı burada kalmaktan yana kullanıyorum. İdeallerimden vazgeçmemi istiyorsun ama ben buyum. Kararlarımdan caymak benim hiçbir zaman âdetim olmadı. Ben, burada senin göremediğin geleceği görüyorum. Umarım sen de haklısındır ve hak ettiğin hayata kavuşmak üzeresindir. Günün birinde ve farklı bir zaman diliminde görüşmek üzere kız kardeş. Hoşça kal.”

Yapabildiğim tek şey elimi kaldırıp Cathna ‘ya el sallamak oldu. Birkaç adım geri attım ve Marco’nun elimi tutup beni halkanın içine almasına izin verdim.

***

Gözlerimi kapadım ve açtığımda yemyeşil bir alana ayak basmıştık. Üzerimizde masmavi bir gökyüzü vardı ve az ilerimizdeki yaylada kurulmuş ilk yerleşkemiz bizi bekliyordu. Dağların arkasından beliren devasa uzay aracı az sonra yere iniş yaptı. Marco’ya bakıp gülümsedim. Kendimi her şeye yeniden başlamak için hazır hissediyordum.

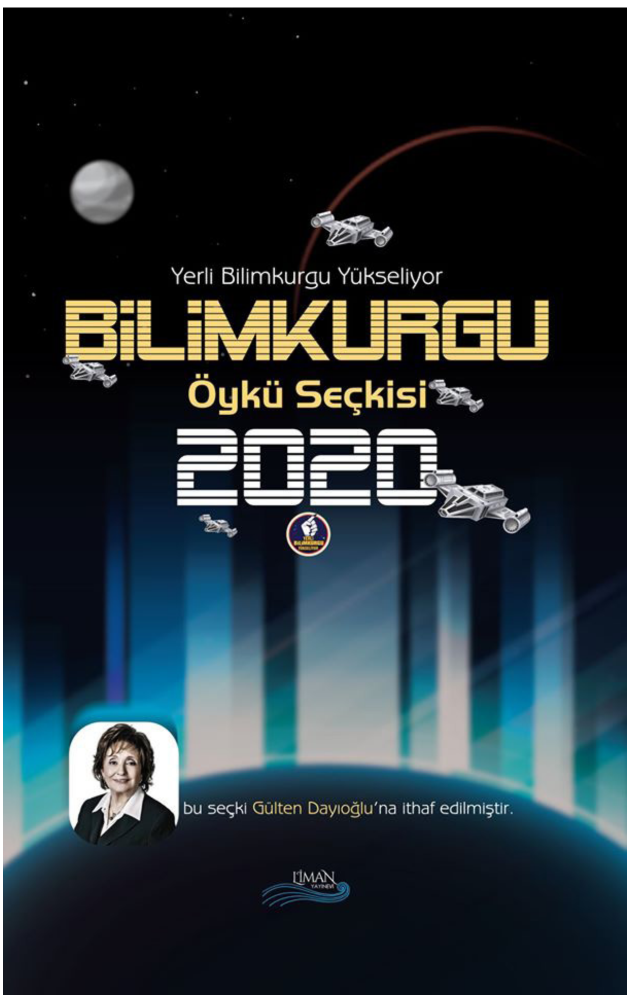

Kütüphanemden Seçtiklerim

Esra Uysal

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2020

Kolektif

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor platformunun gelenekselleşen öykü seçkisinin üçüncüsü ile sizlerleyiz. Seçki, bu yıl 42 yazarın kaleme aldığı birbirinden güzel öyküyle hayat buluyor. Ayrıca bu yıl diğerlerinden farklı olarak seçkide iki çizgi romanımız var.
2020 Bilimkurgu Seçkisi'nin bu yılki onur konuğu, "Üç Kuşağın Yazarı" unvanlı, Sevgili Gülten Dayıoğlu!
Yazarlık kariyerinin her dönemini ödüllerle taçlandıran Dayıoğlu, kendisine ithaf ettiğimiz bu seçkiyi; "Dünya Çocukların Olsa" romanının ilk bölümüyle renklendirerek bizleri onurlandırdı.
Ayrıca, Altın Kitaplar Yayınevi'ne teşekkürlerimizi sunarız.
Bilimkurgu literatüründe yerini alan 2020 Seçkisi'ni, Sevgili Gülten Dayıoğlu ile birlikte 42 yazarımızın katkısıyla siz değerli bilimkurguseverlerin beğenisine sunmaktan mutluluk duyuyoruz.
Keyifle okumanızı dileriz.
Bilimle kalın, bilimkurguyla kalın...
YBKY

Basım Yılı: 2020
Sayfa Sayısı: 440
Yayınevi: Liman Yayınevi

Bir Zaman Gezgininin Anıları

Murat K. Beşiroğlu

"Ölüp ölüp dirilen sadece sen değilsin. Bizler mantık, irade ve düşüncenin ürünleriyiz. Düşünceler ölmez, zorbalıkla bize hiçbir şeyi dayatamazlar," dedi Albatros, öylesine coşmuştu ki neredeyse ayağa kalkıp slogan atacaktı.
22. yüzyılın başlarında Dünya Federasyonu zaman yolculukları üzerinde sıkı bir denetim uygulamaktadır. Saygın bir zaman teknolojileri uzmanı olan Demir, geçmişe yaptığı izinsiz yolculuğun ardından bir kanun kaçağına dönüşür ve Birleşik Haberalma Teşkilatı ajanları ile arasında bir kedi fare oyunu başlar.
Sanal edebiyat şehri Litera'dan, Venüs'ün Von Neumann balon kentine, Singapur uzay asansöründen, Jiron silindir şehrine uzanan macerası sırasında Demir romantik düşlerinden kaynaklanan yanılgılarıyla yüzleşmek zorunda kalacaktır.

Basım Yılı: 2020
Sayfa Sayısı: 212
Saım Yeri: KDY

Kasvet Ulu

Yalnız Ölü Balıklar

Sokaklar boşaldı, gece çöktü, ayaz bindirdi. Bu beton yığını, karanlık, ölüm gibi sessiz şehirde; bu insan enkazında, ebedi inşaat Ankara'da bir çocuk parkında oturmuş, dördüncü Tuborg'u yudumluyordum. Viski açıldığı gibi bitti, öteki biralar su gibi aktı; dökme demirden yapılma dönme dolabın dibine işedim beş kere. Öyle altıncı katı izledim. Bir faça Şahin geçti; bangır bangır müziğini her yana duyurdu. Sonra bir sarhoş kustu önümdeki çöpe. Bir köpek uzun uzun beni inceledi bir ara; sonra titreyerek sallapati yürüyüp geceye karıştı. Orada öyle, götüm donarken, kanımda demirden çok alkol akarken durdum, bekledim, düşündüm.

Gökyüzü açılmadı uzun süre. Çok sonra, sabah dörde doğru ay yüzünü göstermedi ama Kutlu Group'un yörüngeye gönderdiği reklam uydularının neon renkleri parıldadı. O sıra elime telefonu aldım, numarayı çevirdim, kulağıma dayadım.

Güzel bir kadın olduğuna emin olduğum birinin sesi "Aradığınız numara kullanılma-maktadır," dedi bant kaydından. "Numarayı sildirmiş," dedi, "Hattı iptal ettirmiş lan," dedi. "Yine de sen bilirsin ama arama bence," dedi. "O kızdan sana hayır yok. Senden de bi' yol olmaz…"

Bir küfür savurdum geceye. Ayağa kalktım, dengemi toplamam on saniye sürdü.

Tekel kapatmıştı. Yanından dolanıp binanın dış kapısına geldim. Tek tek baktım zillere, isimliği boş bir tanesine uzun uzun üç kere bastım. Biri otomata basıp "Kim o?" diye sordu sakince.

"Benim lan ben!"

"Kimsin?"

"Haaa… Öyle mi olduk yani? Öyle mi oldu şimdi? Öyle mi oldu?"

Ses gelmedi.

"Kapıyı aç ulan!"

Statik kesildi. Bir süre öyle dış kapının buzlu camında kendi siluetimi izledim. Sonra cızzzt diye bir sesle kilit açıldı. İçeri girdim.

Beş altı basamakta bir soluklandım, kusacak gibi oldum bir ara, sonra o geldi, koluma girdi; beni dar, havasız bir daireye çıkardı. Rahatsız bir koltuğa yığılıverdim. Karanlıkta, onun-la bakıştık öyle. Beş dakika, on dakika, belki daha uzun.

Sonra "Ya Bülent abi," dedi. "Niye böyle yapıyorsun abi?"

"Napıyorum? Napmışım? Napıyormuşum?"

"Abi niye bırakmıyorsun peşimi?"

Derin bir iç çektim. Önüne kalın bir perde asılmış pencereden dışarı baktım. Başka bir pencereye bakıyordu ev. Oranın camındaki yansımadan çocuk parkıyla Dikmen'in bir kısmı görünüyordu.

"Bir tane bir şeyim oldu benim," dedim. "Çok sevdim. Şu tasını tarağını siktiğimin dünyasında bir şeyi çok sevdim. Onu da benden aldınız…"

"Abi gözünü seveyim bak bu böyle gerçekten olmuyor."

"Ne olmuyor lan! Ne olmuyor!"

"Abi," dedi, sustu sonra. Diyecek bir şey bulamadı.

"Hayır," dedim, "Biliyorum ben… Yoook… Çok da iyi biliyorum lan. Sevmediniz onu, çünkü size uymadı değil mi? Çünkü gerçekti lan. Gerçekten daha gerçekti. Sizin yalanla-rınıza uymadı. Uymadı lan işte!"

"Abi bu daha ne kadar devam edecek?"

"Sen yapmadın mı oğlum! Sen yapmadın mı?"

"Yav abi… İnsanoğlu hata yapmaz mı? Sen hiç hata yapmıyor musun?"

"Başkasının hayatını mahvedecek bir hata yapmıyorum."

"Yav abi," dedi. Etrafını gösterdi. "Şuraya bi' bak. Bak bi' şuraya. Şu hâle bi bak."

Öyle boş boş etrafıma baktım. Tek göz bir odada bir çürük şilte bir baza, etrafta onlarca kablo, bilgisayar donanımı, köşede ahşap masa, çöp kovası.

"Şu hâlime bir bak…"

"Hayır ne oldu? Sen silmedin mi? Hayatını satmadın mı? Hayallerini satmadın mı!"

"He sattım," dedi, "Napayım yani? Yav abi… Kaç aydır bak gözünü seveyim. Polise gideceğim gidemiyorum. Korkuyorum senden."

"Ne polisi lan! Polis benim Ozan! Polis benim oğlum! Emekli olduk diye bitmedi polis-liğimiz…" Öksürdüm. "Biliyorum ben. O mükemmel değildi değil mi? O yüzden istemediniz onu. Ama benimdi…"

"Abi bak gel ben seni evine bırakayım. Kafan güzel olmuş, alkollüsün. Bu böyle hiç olacak gibi değil. Yarın dinç kafayla…"

"Hadi ordan lan!"

"Ya ben üzülmüyor muyum? Ben kendime kızmıyor muyum?"

"Ne yaptığını çok iyi biliyorsun!"

"Ne yaptım ben abi?"

"Hayatımı mahvettin!"

"Eyvallah abi," dedi. Sonra sustuk. Konuşmadık öyle. Birbirimize baktık. Derin bir iç çekti, şakaklarını ovdu.

"Abi bak," dedi. "Ben bir program yazdım değil mi? Adını Sevgi koydum, Sevgi'yi pazarladım, değil mi abi?"

"Düzgün konuş ... tahtanı!"

"Yaptım mı abi bunu? Yaptım mı yapmadım mı?"

"Yaptın. İyi bok yedin!"

"Sonra ne oldu? He? Ne oldu? Sevgi çok beğenildi. Her tarafta herkes abone oldu. Sonra Kutlu Group gelmedi mi? Beni satın almadılar mı? Parayı karıya kıza yedirmedim mi? Aha bu bok çukuruna düşmedim mi? Ben milyoner olacakken maaşlı çalışan oldum lan. Şimdi benden ne istiyorsun? Sikeyim böyle işi, kapitalizm yine kazandı, büyük balık küçük balığı yuttu mu diyeyim? Onların standartlarına uymadı, sildiler Sevgi'yi, kaynak kodlarına kadar sildiler, yerine daha güzel, daha uyumlu bir kadın yazdılar. Ben mi suçlu oldum şimdi? Ben mi sildim?"

"Bir daha yaz lan! Bir kere yazdın bir daha yaz!"

"Yazamam abi yazamam, sözleşme imzaladık. Sattım diyorum. Bitti!"

"İyi bok yedin! Hepsi senin yüzünden…"

Tekrar sustuk. Bu susuşlar yaşatıyordu beni. Yoksa ya ağlayacak ya kusacak ya birini öldürecektim. Sustuk öyle, kesildi sesler. Sessizlik sardı ansızın. Uyudu başkent, bu koca şehir uyudu sanki, bu mükemmel izolasyon uykuya daldı. Bir yerde bir kadeh kırıldı. Bir yerde iki sevgili ayrıldı; çok oldu, çok zaman geçti üstünden…

"Eyvallah abi," dedi sonra. "Eyvallah. Bak benim yarın işim var. Şirketin yemeği var. Koduğumun yerinde IT'ci eleman olduk. Bak sabah yedide işteyim, saat dört!"

"Sevmediniz," diye mırıldandım, "İstemediniz onu… Mükemmel değil diye, gerçek bir kadın gibiydi diye istemediniz. Size sizin gibi orospular lazımdı…"

"Abi, Bülent abi. Gel ben seni eve bırakayım," Kolumdan tuttu. "Hadi, gel abi."

Çekip kurtardım kendimi. Dışarıda birkaç yerden ezan sesi geliyordu. Bir köpek ulu-yordu uzaklarda bir yerlerde. Pencerenin arasından ölüm gibi bir soğuk sızıyordu, yanaklarım-daki gözyaşlarını donduruyordu. Sevgi'yi düşündüm. Onunla ettiğimiz kavgaları, küsüşlerimi-zi, yaşadığımız onca şeyi düşündüm. Triplerini, saçma sapan hallerini ama benim oluşunu dü-şündüm. Başlı başına, her şeyiyle, tamamıyla benim oluşunu…

Tekrar koluma girdi, "Gel abi," dedi.

"Olmuyor," dedim. "Onsuz olmuyor oğlum… Olmuyor işte… Anlamıyorsunuz siz… Olmuyor oğlum…"

"Gel abi gel… Gel…"

"Nasıl geçiyor oğlum bu? Geçecek mi bu? Nasıl geçiyor bu?.."

Bir an durup düşündü. Gözleri daldı onun da. "Valla klişe olacak ama," dedi, "…zaman abi… zaman işte… Öyle geçecek, unutucan… Bir gün kadehi koyarken hatırlama-yacaksın artık, o zaman da hiç olmamış olacak zaten… Hiç yaşamamış olacak… Sabredicen abi… Hadi Bülent abi… Gel abi…"

Arabanın arka koltuğuna devrildim, ellerimi iki bacağımın arasına aldım. Eve gidene kadar öyle gökyüzündeki reklam uydularını izleyerek yattım, ağladım, Sevgi'yi düşündüm.

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR®

Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey

NİSAN 2020 SAYI 36

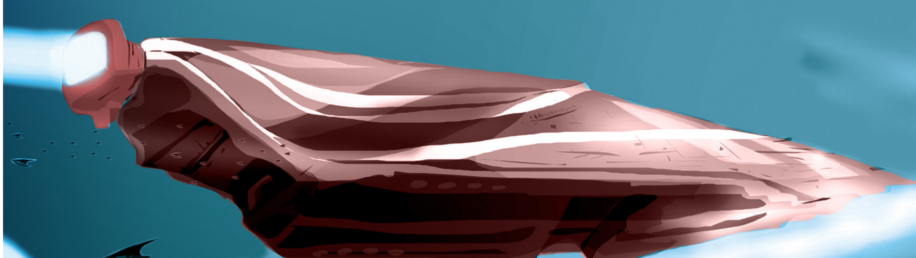
Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm 10
KENAN BÖĞÜRCÜ

Film Müzikleri İncelemesi
Sinek Küçüktür ama Mide Bulandırır!
The FLY
BURAK FEDÂKAR

Dünya Tarihinde Büyük Salgınlar
ARDA TİPİ

Kitap İncelemesi
Sahte Uygarlık
Zühtü Bayar
İSMAİL ŞAHİN

Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu: The Last of Us
M. YAĞMUR POLAT

Şiir
Legoritmik
Siborgun İnceliği
GRİ ESİN

Kısa Öykü
Kuantum Dolanıklık
YEŞİM ŞAHİN

Sürgün Gezegeni
MURAT K. BEŞİROĞLU

Yaşam İçin
AYSUN ERDOĞAN
7. YBKY Kısa Öykü Yarışması

Bir Saniye Sonra
DURSALİYE ŞAHİN
7. YBKY Kısa Öykü Yarışması

Düdüklü Tencere
SERPİL ÜLGER
7. YBKY Kısa Öykü Yarışması

Roman
Son İnsan
Bölüm 25
GÜRHAN ÖZTÜRK

Kapının İncisi
İkinci Kitap- Bölüm-3
AYSUN ERDOĞAN

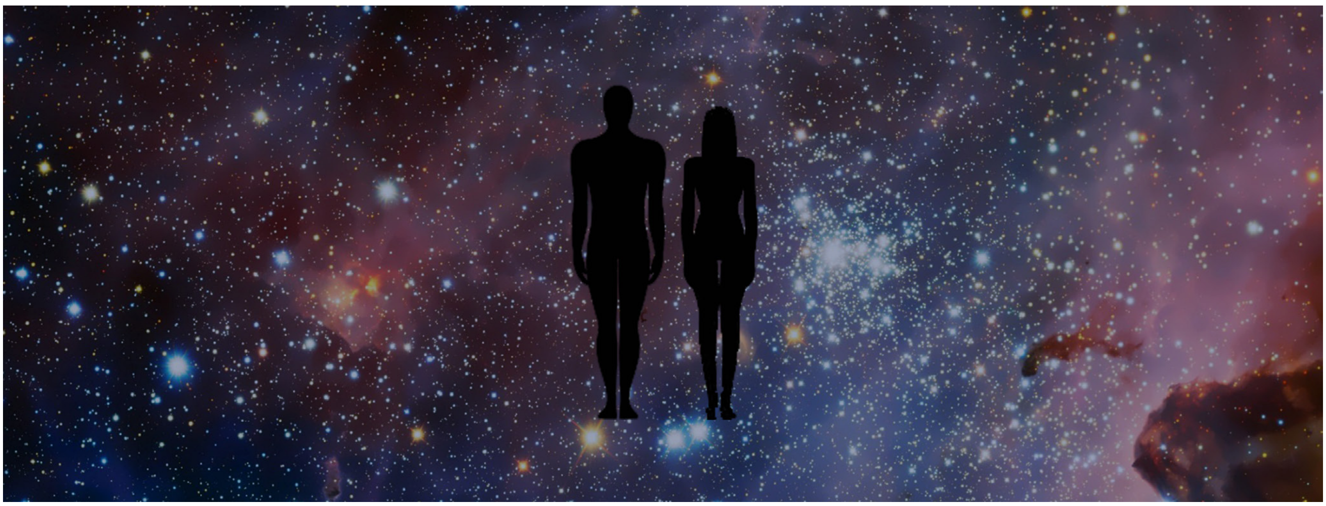
Novella
İzmir Kralı
Bölüm 3
KUBİLAYHAN YALÇIN

Roman - Bölüm 29

Gürhan Öztürk

Son İnsan

KİTAP 1- DEĞİŞİMİN YENİ HALKASI

İnsanoğlu en başından beri yanıtları arayıp durdu. Çoğu zaman yanıtların kendi benliğinin içinde olduğunu sandı. Çoğu zaman da yanıtları yıldızların arasında aradı. Ama en başta anlamadıkları şey ortada tek bir yanıt olmadığıydı. Herkesi tatmin edecek tek bir yanıtın hiçbir zaman olmaması yine de insanoğlunun soru sorma heyecanını elinden almaya yetmeyecekti. Ne de olsa bu insanlık için bir yolculuktu ve son insan da gelip geçene kadar yolculuğun sonu gelmeyecekti…

"Bu sabah Ankara beklenmedik bir saldırıyla karşı karşıya kaldı. Bu saldırı aynı zamanda uzun bir süredir korkulan ve çoğu kişinin beklediği bir şeyin de gerçekleşmesi demekti. Muhalefetin sertçe çıkışlarına rağmen Savunma Bakanlığının orduyla ortak olarak yürüttüğü proje kapsamında özel insanlardan oluşturulmuş bir takımın eğitime alınmasına karar verilmişti. Dünyaya bu konuda barışçıl bir çözüm sunan ve bunu başarıyla gerçekleştiren ilk ulus Türkiye olacaktı. Bir haftalık eğitimin son gününde ise bu özel takımın üyeleri, anlaşılan fikirleri değişmiş olan General Serhat Seçkin'in emri altında Ankara'da bir saldırı düzenlediler. Devletin tüm istihbarat sistemine rağmen Ankara'ya öldüğü sanılan terörist lideri Yüzbaşı Halil'i ve adamlarını da sokmayı başaran General'in hedefi tüm bakanlık binalarını ele geçirmekti. Önceden bu saldırının gerçekleşeceğini öngören Genel Kurmay Başkanı Ahmet Çakal'ın sivillerin evlerinden çıkmamaları yönünde talimat verip askerleri vaktinde

göndermesiyle büyük bir sivil kaybının önüne geçilmiş oldu.

Orduyla Özel Takım ile yapılan kısa süreli bir çatışmanın yaşandığı, saldıranlardan birinin yaralanması üzerine takım üyelerinin büyük bir kısmının General ile beraber teslim oldukları ve sorgulanmak üzere savunma bakanlığına götürüldükleri öğrenildi. General'i bizzat teslim olması için ikna edenin Kara Kuvvetleri Komutanı Zeki Korel olduğu açıklanan bilgiler arasında. Güvenlik sebebiyle ve projenin başarılı olup olmamasına bağlı olarak özel takımın üyelerinin isimleri herkesten saklanmıştı. İzmir'de basına yakalanmalarına rağmen hiçbir kameranın görüntü almaması sağlandığı için hiçbirinin kimliği öğrenilememişti.

Genel Kurmay Başkanı yaptığı açıklamada durumun kontrol altına alındığını bildirdi. Yüzbaşı Halil ve adamları sabahın erken saatlerinde Savunma Bakanlığı'nı ele geçirmişlerdi, binaların yan yana olmasına rağmen gerçekleştirilen bu cesurca saldırı Genel Kurmay Başkanlığının hemen duruma karşılık vermesi ile alt edildi ve Savunma Bakanı kurtarıldı. Yüzbaşı Halil'in binadan askerler gelmeden önce kaçtığı ve şimdi Anıtkabir'de Özel Takım üyelerinden birisiyle beraber bir saldırı düzenleme amacıyla olduğu bilgisi verildi. Anıtkabir'in etrafında sıkı bir güvenlik önlemi alındı, ama kimse içeri girmeye cesaret edemiyor. Yüzbaşı Halil'in yanında olan kişinin Ağrı'daki felaketle de ilgisi olduğu öne sürüldü. Benzer bir biçimde Ankara'da da büyük bir patlama yapılmaya çalışıldığı düşünülüyor."

Haberleri sunan sunucu monoton bir ses tonuyla konuşuyordu. Sanki yaşanan olaylar kendi ülkesinde olmamış gibi soğukkanlı bir hali vardı. Karakteri ona sert bir hava veren simsiyah saçı ve ceketi tarafından da destekleniyordu. Bakımına özen gösteriyordu, mesleğini ciddiye aldığının da bir yansımasıydı bu özelliği. Hatice Çelikay, mesleğinde yirminci senesini doldurmak üzereydi. Meslek yaşamı boyunca özel insanlar üzerine haberler yapmış, araştırma yazıları yazmıştı. Her çıkan özel insan haberini didik didik incelemişti. Elinden geldiğince tarafsız olmaya çalışmış, özellikle ülkesinin bu konuda atacağı adımları iyi bir şekilde takip etmişti. Bu yüzden ne zaman özel insanlar ile ilgili önemli bir haber gündeme otursa insanlar ilk olarak haberleri ondan öğrenmeyi tercih ederlerdi.

Haber programına konuk olarak iki siyasetçiyi de almıştı. Biri özellikle Anka Projesi'ne en çok muhalefet göstermesiyle ön plana çıkan partinin Milletvekili Nazlı Ulugül, diğeri de doğu illeri tarafından çok fazla desteklenmesiyle ve o bölgede faaliyet gösteren yasadışı örgütlerle bağlantıları olduğu öne sürülen başka bir partinin Milletvekili Fatih Tunçkaya idi. Nazlı Hanım siyaset hayatından önce spor hayatıyla bilinen birisiydi, bu atletik görünümü siyasete girdiği zaman işine yaramıştı ve özellikle güçlü kadın profili çizerek halkın ilgisini üzerinde toplamayı başarmıştı. Fatih Bey ise gür bıyığıyla ve kalın ses tonuyla simgeleşmiş bir siyasetçiydi, ideolojilerinden taviz vermeyen yapısıyla tanınıyordu. Geçmişi çoğu kişiye kara bir lekeydi, ama doğuda yaşayan halk için bu önemli değildi. Tam tersi oradaki insanların dertlerinin ne olduğunu daha iyi görebilmesini sağlamıştı kara leke olarak tabir edilen şeyler. Yüzbaşı Halil ile dost olduğu kendisinin saklamadığı bir gerçekti. Onun bölgeyi özgürleştirme hareketine yürekten inanırdı, ama eylemlerinde aşırıya kaçtığını kabul ederdi sadece. Özel insanları da parti propagandalarına en çok dahil eden kişilerden birisiydi.

"İlk olarak Nazlı Ulugül'den yorum almayı istiyorum. Çünkü kendisinin birkaç gün önce tesisi görmeye gittiğini ve özel insanlarla karşılaştığını biliyoruz. Verdiği demeçte partisinin projeye biraz

daha sıcak bakmaya başladığını açıkça bildirmişti. Bu yaşanan olaylar karşısında hem kendisinin hem de partisinin tutumunun ne yönde değişeceğini çok merak ediyordur şu anda seyircilerimiz.”

Haber sunucusunun konuşmasının bitmesinin ardından hiç uzatmadan Nazlı Hanım sorulan sorulara ve imalara yanıt vermeye başladı. Yüzünde hiç gülümseme yoktu, belli ki o da kendisini ihanete uğramış gibi hissediyordu.

“Öncelikle halkıma ve partime karşı bir özür borcum olduğunu düşünüyorum. Kandırıldım. Özel insanların işe yararlılığı konusunda ikna olmuştum. Sözüne inanılan biri olarak partim de benim raporum doğrultusunda özel insanlar konusunda daha hassas ve açık fikirli bir yol izlemeye karar vermişti. Maalesef projenin öncesindeki tutumumuzun ve kararlı duruşumuzun ne kadar da doğru olduğunu bugün acı bir şekilde görmüş olduk.”

“Orada karşılaştığınız nelerdi ki projeye karşı tutumunuzda bir değişiklik olmuştu en başta?”

“Projenin amacı özel insanları başta ülkemizin askeri güvenliğinde olmak üzere kullanmak ve onları bu yönde eğitmeye başlamaktı. Gerçekten de onların bu doğrultusunda faydalı olduğunu gördüm. General Serhat Seçkin onları iyi eğitiyordu. Anlaşılan eğitmekteki maksadı başkaymış ve bunu görememişim.”

“Onları görmeye gitme nedeniniz konusunda da bazı spekülasyonlar ortaya atıldı. O gün içerisinde İstanbul’da meydana gelen patlamalar ve şehrin bazı kısımlarına ulaşıma izin verilmemesi, buna Marmaray’ın kullanımı da dahil olmak üzere sizin ve Özel Takım’ın ilgisi olduğu iddia edildi. Bu konuda çok fazla yorum yapmaktan kaçındınız.”

“Belki de yorum yapmaya değmeyecek iddialar olduğu içindir.”

Haber sunucusu soğuk gülümsemesiyle Nazlı Hanım’a karşılık vererek sorularını bitirdiğini bildirdi. Daha fazla ondan bir yanıt almayacağı belliydi, hem şu anda İstanbul’daki gizemli patlamalardan çok Anıtkabir’e yapılmakta olan saldırıya liderlik eden Yüzbaşı Halil daha önemliydi. Bu konuda yorumlarını almak istediği esas olarak diğer konuğuydu.

“Peki, Fatih Bey. Sürekli Yüzbaşı Halil’i savundunuz, ona kulak verilmediği için başka yollara başvurmak zorunda kaldığını söylediniz. Ağrı’daki felaketin ardından öldüğü sanıldığı dönemde bile saygıyla kendisini andınız ve tarih kitaplarında özgürlük savaşçısı olarak anılacağını belirttiniz. Şu anda hâlâ kendisiyle ilgili aynı düşünceler içerisinde misiniz, Ankara’da bakanlık binalarına yaptığı ve Anıtkabir’e yapmaya niyetlendiği saldırılara rağmen?”

Fatih Bey konuştukça gür bıyığı da ona eşlik ediyordu. Bu görüntüye alışkın olan seyirciler için artık bir sevimlilik göstergesi değildi bu ilk ortaya çıktığı zamanlardaki gibi. Doğu’da hâlâ bir halk kahramanı ve demokrasi savunucusu olarak görülüyor olsa da hâlâ terör örgütleriyle olan bağlantısına kesin bir çizgi çekmeyi reddettiği için sempatisini kaybetmeye başlamıştı.

“Yüzbaşı Halil’i bu aşamaya getirenler zaten şu anda bakanlık binalarında ahkam kesmeye devam edenlerdir. Kendisi yapmaya çalıştığı eylemde belli ki artık yapabileceği başka bir şeyi kalmadığını anlatmak istemiştir. Farkındaysanız hiçbir sivile zarar verilmemiştir, sadece bakanlık binaları hedef alınmıştır.”

“Fatih Bey, öyle diyorsunuz ama Anıtkabir’i patlatmak kendi fikirleriyle bile çelişmekte olan ve

artık tamamen teröre hizmet eden bir eylem değil de nedir?"

"Ben sonuna kadar gideceğini düşünmüyorum. Şu anda sadece anlaşılmak ve özgürlükçü fikirlerinin dünyanın tamamı tarafından duyulmasını istiyor."

"O halde hep beraber Anıtkabir'den askeri helikopter aracılığıyla çekilen görüntüleri izleyelim ve haklısınızdır diye umalım."

Anıtkabir'e kimseler yaklaşamıyordu. Ordu yapının etrafını sarmıştı. Arada üzerinden helikopterler ile takip ediyorlardı. Ama kendisini patlatabilen özel insanın varlığından dolayı kimse içeriye doğru bir adım bile atamıyordu. Ağrı'daki felaketi kimseler unutmamıştı. Benzer bir olayın ülkelerinin başkentinde yaşanmasına izin veremezlerdi. Herkesin aklında şu anda şu sorular vardı: Eğer Ağrı'daki felakete aynı özel insan sebep olmuşsa, bu kişi şu anda proje için seçilmiş Özel Takım üyelerinden biri nasıl çıkıyordu? General Serhat Seçkin seçtiği kişinin kim olduğunu biliyor muydu? Bilerek mi o kişiyi seçmişti, ta o zamandan beri Yüzbaşı Halil ile irtibat halinde miydi? Ordu General'e nasıl güvenebildi ve seçtiği kişileri kontrol etmemişti?

Yüzbaşı Halil, askeri üniformalı özel insanla konuşuyordu. İkisinden başka kimseler kalmamıştı. Özel insanın yanında getirdiği komandoların hepsi öldürülmüştü. Helikopterin çektiği görüntüler uzaktandı, ama tek bir sefer ses kaydı alınabilmişti.

"Sana bir defa bir seçenek sunmuştum, Starfell. Özgürlüğü beraber getirebiliriz demiştim. Şu anda amacımıza ulaşıyoruz, kardeşim. Sen ve ben."

"Bana kardeşim demeyi bırak."

"Neden ki? Aileden sayılırsın sen de, ne de olsa kız kardeşimin kalbi sana ait, özgürlüğün gibi…"

Ses kaydı burada sona eriyordu. Starfell ismi başta haber sunucusu olmak üzere çoğu kişi şok etkisi yaratmıştı. Arafat Operasyonu'nda görev almış ve şehit olan askerlerin operasyon kapsamında takma isimleri vardı, ölenlerden bir tanesinin de adı Starfell olarak geçiyordu. Artık operasyonun neden felaketle sonuçlandığı daha anlaşılır olmuştu.

"Görüntülerdeki kişiyi tesiste görmüş müydünüz, Nazlı Hanım?" diye sordu hemen muhabir.

"Evet, hatırlıyorum. Ama kendisiyle birebir görüşme fırsatım olmamıştı. O yüzden yorum yapamıyorum," diye yanıt verdi Nazlı Ulugül.

"Bu işleri değiştiriyor," diye atıldı Fatih Tunçkaya hemen. "Ordunun görevlendirdiği bir general ve öldüğü sanılan bir komando vatan hainliğiyle karşımıza çıkıyor. Burada çok daha fazlası var, ordunun büyük bir kısmının dahil olduğu bir darbe girişimiyle karşı karşıya olabiliriz. Genel Kurmay Başkanı dün tesisin bulunduğu adaya birkaç askeri birlikle beraber gittiğini ve tesisten birisini tutukladığı yönündeki iddiaları da kabul etmemişti. Hatta tutuklu özel insanın Savunma Bakanlığı'nda tutulduğu, o yüzden Yüzbaşı Halil'in ilk oraya saldırdığı da söyleniyor. Ahmet Çakal neden ortaya çıkıp bunlara yanıt vermiyor?"

"Ada Çıkartması son derece asılsız bir iddia, saçmalıktan başka bir şey değildir, Fatih Bey," diye karşılık verdi Nazlı Ulugül.

"Öyle mi, o halde İstanbul'da bir hastanenin durduk yere askerler tarafından kapatılması ve Ahmet Çakal'ın da o gün orada görülmesine de ne demeli? Kendisi herhalde göz ameliyatı olmaya gelmemişti."

"Askeri bir mesele olduğu söylendi. Ben de en az sizin kadar bilgi sahibiyim bu konuda."

"Ben de bunu demeye çalışıyorum. Benim

partim ya da Yüzbaşı Halil'den önce asıl görülmesi gereken başka meseleler olduğunu göstermek gayreti içerisindeyim."

"Ama Fatih Bey, şu anda Ankara'da bir patlama gerçekleştirmeye çalışan kişi de Yüzbaşı Halil. Bu gerçeği değiştiremeyiz," diye sözü devraldı Hatice Çelikay.

"Özel Takım üyelerinin bakanlıkta sorgulamalarının devam ettiği son verilen bilgiler arasında. Yeni bilgiler geldikçe anında sizleri de bilgilendirmeye devam edeceğiz. Şimdi kısa bir reklam arası."

Haberleri izlemişlerdi. Hepsi tutuldukları zindan gibi odada dev ekranda gösterilen haberi izlemeyi mecbur bırakılmışlardı. General Serhat'a uymuşlar ve baş kötü olarak gördükleri Genel Kurmay Başkanının peşinden gitmişlerdi, Kedi Oğlan'ı kurtarma operasyonu başarısızlıkla sonuçlanmıştı.

"Şu anda gerçekten de çizimin gerçekleşmesini istiyorum," dedi General. Manuel'in kıyamet çiziminden bahsediyordu, orada boynunda bir ip vardı ve kendisini asmak üzereydi. Haberlerde kendilerini hain olarak göstermişlerdi. Ahmet Çakal'ın en baştan beri planı bu olmalıydı. Bu yüzden General'in seçtiği kişilere karışmamış olmalıydı, özellikle Starfell'i seçmesine seç çıkartmamıştı. Yüzbaşı Halil ile anlaşan ve onu Ankara'ya getiren kendisiydi, ama onla anlaşma yapmasının asıl nedeni Özel Takım üyeleri ile terör örgütünü ilişkilendirip onları hainlikle suçlamak istemesi olmalıydı.

Kimse konuşmuyordu. Herkes sessizce bekliyordu sadece. Rüyacı bir köşede yatıyordu. Korkudan doktorlar yaklaşamamışlar, kısa bir tedavi uygulamışlardı. Kurşunu çıkartmışlardı, ama pansumanı yarım yamalak yaptıklarından yarası mikrop kapacaktı yüksek ihtimal. Rüyacı ne kadar acı çekse de belli etmemeye çalışıyordu. Ozan ise sakince yanında kıvrılmış bir şekilde duruyordu.

Vurulduğunu gördüğü an her yer kararmıştı. Rüyacı'nın hiç düşünmeden öne atlaması hiç aklından çıkmıyordu. Ona iki gündür çok acımasız davranmıştı, o yüzden çok pişmandı. Ondan özür dileyemeyecek olmanın korkusunu yaşıyordu.

Bay Fend tesisteki ikinci ve üçüncü günde yaşadığı sıkıntıları tekrardan hissetmeye başlamıştı. Bu rahatsız edici hissin nedeni o zaman General'in takmış olduğu iğne boyutundaki bir cihazdı, bu sayede Bay Fend'in ses dalgalarından yansıyan özel gücünü cihaz emiyor ve yanında yalan söylenmesi mümkün olabiliyordu. Kara Kuvvetleri Komutanı'nın General'i kandırması da aynı şekilde gerçekleşmiş olmalıydı, Bay Fend'in gücüne karşı alınmış olan önlem tüm askerlerde mevcut gibiydi. O cihazın bir yan etkisi olarak Bay Fend depresyonda ve panik atan geçiren insanlar gibi bir hale bürünüyordu. Bu seferki daha yoğun bir histi. Efla'nın gözü sürekli arkadaşındaydı, onun durumunu hiç iyi görmüyordu. Yapabilecekleri bir şey de yoktu.

"Yüreğim… Yüreğim sıkışıyor…" diye sesi duyuldu Bay Fend'in. Ses daha çok bir yardım çığlığıydı. Dayanamayacaktı, kalbi yerinden çıkacak gibiydi artık. En sonunda Efla'nın üzerine doğru düştü. Efla arkadaşını tutabilmişti, ama Bay Fend'in durumu daha kötüye gidiyordu.

"Yardım edin. Fend kalp krizi geçirmek üzere," dedi ve dediği gibi de söylediği şey gerçekleşti. Başkası dese şom ağızlısın diyebilirdi, ama diyen kişi Efla'ydı. Kimsenin elinden bir şey gelmiyordu. Ancak birisi belki burada olsa yardımcı olabilirdi. Efla'nın olasılık tahminlerinde bile bulunamadığı, gücünün üzerinde iş yaramadığı birisiydi. Şu anda burada olması

imkansızdı, çünkü zaten onu kurtarmak için buralara kadar gelmişlerdi.

O sırada tutuldukları odanın kapısı açıldı. İçeriye ellerinden ve kollarından zincirlenmiş halde Kedi Oğlan atıldı. Etrafına baktıktan sonra gülümsememek için kendini zor tuttu: "Anlaşılan mesajım ulaşmış."

28.06.1402, 613 sene önce, Ankara, Çubuk Ovası

"Türkistan ve İran'da güçlü bir devlet kuran Timur, kendini İlhanlıların varisi sayarak Anadolu üzerinde hak ileri sürmekteydi. Bayezid döneminde Osmanlıların erken bir aşamada Ön Asya'ya dayanması Timur'un dikkatini çekti. Timur'un saldırılarıyla topraklarını yitiren Karakoyunlu devletinin hükümdarı Kara Yusuf Osmanlılara sığınınca, Bayezid ile Timur arasında mektuplaşma başladı. Bayezid, Kara Yusuf'un geri verilmesi yolundaki isteğini kabul etmedi. Osmanlılara gözdağı vermek isteyen Timur, Bayezid tarafından toprakları ellerinden alınan Anadolu beylerinin de kışkırtmasıyla Anadolu'da önemli bir konumda olan yeri Sivas ve Suriye'nin merkez kenti Şam'ı ele geçirdi. Timur'un Irak'ın merkezindeki Bağdat'a yönelmesi üzerine Bayezid da doğuya ilerledi. Bu gelişme iki hükümdarın arasını iyice açtı. Bayezid'e bir elçi gönderen Timur son bir defa Kara Yusuf'un teslim edilmesini ve Osmanlıların kendisine bağlanmasını istedi. Bayezid'in bu talepleri reddetmesi savaşın gerekçesi oldu.

Bir gün öncesinde Bayezid adına yaraşır süratiyle Çubuk Ovasında, Timur'un ordusunu dinlenmeye çekilmiş, dağınık ve emniyetsiz fakat en iyi mevkide, Çubuksu nehrini arkasına almış bir vaziyette bulmuştu. Osmanlı ordusu ise yorgun ve su sıkıntısı çekmekteydi. Hiç gecikmeden danışmanlarını toplayan Bayezid, durum değerlendirmesi yapmak istedi. Yanında bulunan tüm paşaları, vezirleri ve oğulları hemen saldırıya geçip düşman ordusunu imha etmeyi teklif etmişlerdi, Bayezid ise bir hata yaparak, böyle bir saldırının mertçe olmadığını ifade etmiş ve yol yorgunu ordusunun savaş öncesi dinlenmeye ihtiyacı olduğunu belirterek konaklamayı tercih etmişti. Timur orduları sayı bakımında Osmanlı ordusuna üstün olmakla beraber Bayezid, Timur'a karşı gerçekleştirmiş olduğu bu savaşta muzaffer olmayı umut ediyordu. Bu umudu; Niğbolu'da, kendi ordusunun donanım ve teçhizatı bakımından üstün, Avrupa'nın en elit Haçlı ordusuna karşı kazanmış olduğu zaferin vermiş olduğu güvenden doğmaktaydı. Timur ise bu savaşı kazanarak kurmuş olduğu imparatorluğu tehdit edecek hiçbir düşmanı kalmamasını hedefliyordu ve böylece sırtını sağlama aldıktan sonra kılıcını Çin'e doğru çevirebilecekti.

28 Temmuz 1402'de iki ordu, sabah namazlarını kıldıktan sonra savaş düzeni aldılar. Bayezid, Niğbolu Savaşı'nda kullanmış olduğu hilal taktiğini uygulamak için ordusunun en ön safında yer alan askerlerine saldırı emrini verdi. Bu saldırı emriyle savaş başlamıştı. Fakat Çubuk ovası düzlük bir arazi olarak bilinse de bodur çam ağaçlarıyla ve boyu aşan otlarla doluydu, bu durum askerlerin saldırısını yavaşlatıyordu. Osmanlıların saldırıya geçtiğini gören Timur, karşılık olarak ok yağdırmaya başladı. Okçuların yoğun ok yağmuruna hedef olan Osmanlılar mecburen geri çekilmeye başladılar. Uyguladığı taktiğin işe yaramadığını fark eden Bayezid, Osmanlıların elit askeri birliği Yeniçerilere ve ağır süvari birliği Sipahilerine saldırmalarını emretti. Bu taarruza karşılık olarak Timur da komutanı İsen Buga'ya saldırı emri vererek gizli silahlarını devreye sokmuştu. Yüksek çam ağaçlarının içerisine gizlemiş olduğu birbirlerine zincirlerle bağlı savaş filleri idi bunlar. Osmanlılar, o zamana kadar

yapılan hiçbir savaşta fillerle karşılaşmadıkları için şaşkınlıktan ne yapacaklarını bilememişlerdi. Yine de saldırıya devam eden Yeniçeriler ve Sipahiler filleri ellerinden geldiğince alt etmeye çalıştılar. Savaşın en kanlı ve şiddetlisi olan bu çatışmada savaş filleri, Yeniçerilerin ok atışları ve Sipahilerin yapmış oldukları saldırılar sonucu etkisiz hale getirilse de Osmanlı askerleri çok ağır kayıplar vermiştir.

Fil hücumunun ardından Timur, geride bekleyen ordusunun Yeniçerilere saldırmalarını emretmiştir. Bunu gören Bayezid takviye birlikleri olarak geride beklettiği Kara Tatarlar'ı savaş meydanına sürmek için emir verdi. Fakat Timur ile daha önceden anlaşmış olan Kara Tatarlar, taarruz sırasında Bayezid'e ihanet ederek yön değiştirmişlerdi. Timur tarafında bulunan Anadolu Beylerinin kendi sancaklarını açması sonucu, bunları fark eden Osmanlı ordusundaki Anadolu birlikleri de, kendi beylerinin yanında saf tutarak, Timur tarafına geçerler. Yeniçeri birliklerinin hiç beklemediği bu saldırı karşısında Osmanlı ordusu tam bir bozgun havasına girmişti. Bu bozgun karşısında ordusuna genel taarruz emri veren Timur, Bayezid'in canlı olarak ele geçirilmesini emretmişti. İyice kuşatılan Osmanlı ordusundaki Vezirler, İsa Çelebi, Süleyman Çelebi, Mustafa Çelebi ve Mehmet Çelebi kuşatmayı yararak kaçmayı başarmışlardı. Şehzadelerin kaçtığını acı fark ettiği halde Bayezid geri çekilmeyi reddetmiş ve savaşmaya devam etmişti. Savaşın sonlarına doğru kuşatmayı yararak savaş alanından uzaklaşmayı başarsa da atı tökezleyip düşen Beyazıd yakalanıp bağlandı. Savaş alanında kaçmayan son şehzade Çelebi Mustafa kalmıştı geriye.

Kayıt sonu… Kedili Hoca…"

Diğer şehzadelerin yanında Mustafa'nın sohbetini daha çok severdi. Diğerleri kaçmıştı ve babaları da yakalandığına göre aralarında uzun süren bir taht kavgası başlayacaktı muhtemelen. Mustafa'nın bu kavgada yer alıp alamayacağı daha kesin değildi. Anlaşılan o da bu gidişle esir düşecekti. Osmanlıların yanında Niğbolu Savaşı'ndan beridir duruyordu Kedi Oğlan. Beyazıd ile bizzat tanışmak istemişti. Timur ile olan mektuplaşmalarına birebir tanık olmuştu ve gidişatın ne yönde olacağını tahmin etmişti. Beyazıd'ın güvenini kazanmıştı, tarih ve coğrafya bilgisi sayesinde şehzadelerin eğitiminden sorumlu hocalardan birisi olmuştu.

Ankara Savaşı'na da gelerek tarihi bir anda yer almak istemişti. Savaş sürerken o kayıtlarını tutuyordu. Son ana kadar da yazmayı bırakmamıştı. Şehzade Mustafa ve bir avuç Yeniçeri ile Çataltepe'de umutsuz bir halde bekliyordu. Buradan istese kaçabilirdi, ama şehzadeyi nedense bırakmak istemiyordu. Sohbetini gerçekten de özleyecekti.

"Yazmayı bırakmalısın, Kedili Hoca. Timur'un Büyücüsü fillerini Çataltepe'ye yönlendirmiş," diye uyardı Mustafa Çelebi. Gençti, cesurdu, ama bir yandan da korktuğunu saklayamıyordu. Kedi Oğlan tüy kalemini düzgünce cebine yerleştirdikten sonra yanında getirdiği kedisini sevdi. Baş kısmında siyah tüyleri olan beyaz bir kediydi. Uzun zamandır yoldaşı olarak yanında taşıyordu. Bu nedenle ona "Kedili Hoca" lakabını takmışlardı.

Osmanlı kılık kıyafeti Avrupa ülkelerinden biraz daha farklıydı. Ama Anadolu kültürünü daha çok seviyordu. Yeniçeri askerlerinin savaş sanatını izlemekte ayrı bir keyifti. Buradan giderse en çok buranın kıyafetlerini ve pek tabii ki savaş disiplinlerini özleyecekti. Kedi Oğlan, savaşları sevmezdi, barış yanlısıydı. Ama en azından Osmanlılar gibi dürüst savaşanları tercih ederdi.

"Sana anlattığım mitolojik hikayelerden hiç mi

ders çıkartmadın? Büyü diye bir şey yoktur. Hepsi sadece daha keşfedilmemiş bilimsel fenomenler…" diye çıkıştı Kedi Oğlan, şehzadeye.

"Ama bu büyücü, filleri uzaktan yönlendirebiliyormuş. Bu kafir ve günahkarı yanında bulundurarak Timur Allah'ın gazabını üzerine çekmiş olmalı."

"Şimdilik gazabını erteliyor sanırım…"

"Tövbe de, Kedili Hoca. Allah'ın takdirini sorgulamak bize düşmez."

Şehzade ile tartışmayacaktı. Kayıt tuttuğu defterini sandığına kilitledikten sonra artık diğerleriyle birlikte kaçmaya hazırdı. Ama ne taraftan kaçabilirlerdi ki? Her tarafları kuşatılmıştı. Dahası artık kime güveneceklerini bilemiyorlardı. Timur'un tarafına geçmiş olan bir sürü asker vardı. Yeniçeri birliklerinin çoğu da yenilmişti, tek güvenebilecekleri onlardı.

Yapabileceği bir şey vardı. Ama burada özel becerilerini kullanmak istemiyordu. Eskiden olsa Türklerin Şamanizm inancı işini kolaylaştırırdı, ama İslam'ın yaygınlaşmasıyla beraber özel güçlerini açıklamak iyice zorlaşmıştı.

"İşte orada, fillerden birinin üstünde…" diye haykırdı şehzade. Gerçekten de gösterdiği kişi bahsi geçen büyücü olmalıydı. Moğol ve Türklerden daha sıradışı bir görünüşü vardı. Sırtında uzun meşe odunundan oyulma büyük bir asa taşıyordu. Gözlerinin önünde siyah bir peçe vardı. Yüzünü saklayarak daha gizemli olmaya çalışıyordu. Kıyafetleri keşişi andırıyordu. Anlaşılan mistik konular hakkında kendisini geliştirmek için o da Kedi Oğlan gibi Tibet'e gitmişti.

Etrafta başka fil yoktu. Dahası etrafında başka asker de yoktu. Herkes ondan uzak duruyor gibiydi, doğanın kendisi bile. Ağaçlar bile kökleriyle toprağa bağlı olmasa ve ayrılabilse kaçmayı tercih ederdi. Yapacağı şey neyse doğayı korkutuyordu bu.

Bulundukları tepeye yaklaştıkça yer de sarsılıyordu. Kedi Oğlan bu hissi iyi bilirdi. Zaman etraflarında bir ileri bir geriye gitmeye başlamıştı. Toprak değişiyordu. Taşlar birikiyor, sonra yeniden çimenler ortaya çıkıyordu. Ama hiç sabit değildi.

"Kedilerin dokuz canı olduğu söylenir. Bu yüzden mi yoldaş olarak ölümü aldatabildiğini sanan bir hayvanı seçtin kendine?"

Büyücünün söylediklerini Çelebi Mustafa anlamamıştı. Ama bakışlarından Kedili Hoca'nın anladığını görebiliyordu.

"Korkuyorsun. Ölümden… Kaybetmekten… Sevdiğin herkesin sana nefretle bakmasından… Korkmaya da devam etmelisin. Şimdi itaat etmeye hazır mısın?"

Kedi Oğlan, Timur'un büyücüsünün yakınına doğru ilerlemeye başladı. Şehzade ilerlemesini engellemek istedi, ama Kedi Oğlan onu beklenmedik bir güçle ittirdi. Mustafa hocasını hiç bu şekilde görmemişti.

Filin tam önünde durdu. Devasa borusuyla tam bir tehdit unsuruydu. Ama Kedi Oğlan'ın korktuğu o değildi. Bunca sene bir tek kendisinin kalmış olduğunu sanmıştı. Diğer herkes tarihin kayıtlarından silinmişti, kimse özel insanları hatırlamıyordu artık.

"Neden bunca sene değil de şimdi?" diye sordu büyücüye Kedi Oğlan. Asırlar geçse de insan ana dilini unutamıyordu. Antik Mısır'ın en eski zamanlarından kalma lisandı dilinden dökülen.

"Seni uzun yıllar yasınla baş başa bıraktım.

Görmeni istedim. En sonunda yola geldin sen de, yoksa bu savaşta bir tarafta yer alıyor olmazdın."

"Hayır," diye inatla karşılık verdi büyücüye Kedi Oğlan. "Savaşın getireceği hiçbir şeyin yanında yer almayacağım."

Filin üstünden aniden yere iniş yapan büyücü yanında getirdiği kılıçlardan birini Kedi Oğlan'a uzattı: "Savaşmak zorunda kalabilirsin. Bir kere daha benzer bir anı yaşamak istemezsin. Kaybettiklerini hatırla. Al şu kılıcı ve benimle savaş bu sefer."

Artık zaman normal düzenine geri dönmüştü. Özel güçlerden bağımsız bir mücadele olmasını istiyor gibiydi. Kedi Oğlan kılıcı görmemiş gibi davrandı ve siyah peçeye rağmen büyücünün yüzüne doğru konuştu.

"Seni geçen sefer yendiğimde elime kılıç almama gerek kalmamıştı. Seni insanlığın en değerli faziletiyle yenmiştim, bu sefer de aynı erdemle karşında dikileceğim."

"Ve yine intikamını alamayacaksın, korkak küçük kardeşim."

Onlar aralarında konuşurken Çelebi Mustafa da filin arkasından dolanıyordu. Kedili Hoca'nın büyücüyü garip lisanda konuşarak oyaladığını sanmıştı. Ona arkadan saldıracaktı. Elinde sadece bir hançer vardı. Kılıcını savaş alanındayken kaybetmişti. Düşman askerlerden birinin göğsüne saplamıştı ve kılıç kaburga kemiklerinden ikisinin arasında sıkışıp kalmıştı. Sonra Çatal Tepe'ye geri çekilmek zorunda kalmışlardı ve babasının düşman tarafından esir alınışını izlerken bulmuştu kendisini.

Timur'un büyücüsünü öldürebilirse filleri kullanamayacaklarını umut ediyordu, bu sayede tekrardan geride kalan askerlere umut verebilirdi ve savaşı kazanabilirlerdi. Hançeri korkusuzca havaya kaldırdığında hesaplamadığı bir şey olmuştu ve filin kendisini fark edebileceğini düşünememişti. Filin verdiği ani tepkiden dolayı Büyücü arkasını dönmüş ve şehzadeyi görmüştü.

Öfkeyle kılıçları toprağa saplayıp şehzadeye doğru ilerlemiş ve şehzadenin hançer tutan sağ elini bileğinden yakalamıştı. Toprağa sağladığı kılıçları göstererek: "Hadi, Osmanlı'nın geleceğini kurtarabilirsin. Şimdi al o kılıcı ve bana saldır," diyerek Kedi Oğlan'ı kışkırtmaktaydı Büyücü.

Siyah peçesine korkuyla bakan şehzade acıyla inliyordu. Çünkü sağ eli yaşlanmaya başlamıştı ve bu yaşlılık hali tüm bedenine yayılıyordu yavaşça. Saçının beyazlaması ve gözlerinin görmekte zorlanması fark ettiği yaşlılık emareleri arasındaydı.

Kedi Oğlan topraktan kılıçlardan birini çektikten sonra: "Adil bir dövüş olmasını istiyorsan sen de kendi kılıcını al," dedi.

"Her zamanki gibi adalet duygun yerinde duruyor," dedi Büyücü ve şehzadeyi geriye doğru fırlattı. Çelebi Mustafa korkuyla yanlarından uzaklaşmaya başladı, ama çok fazla gidemeyecekti. Düşman askerlerinin arasında bulmuştu kendisini ve mecburen teslim olmak zorunda kalmıştı. Babasıyla beraber Timur'un esiri olarak savaş alanından ayrılacaktı.

Büyücü ilk hamlesini yapmakta gecikmedi. Kılıçlar tam ortadan birbirleriyle kucaklaştılar. Çıkan ses şairane bile denebilirdi. Kedi Oğlan daha çok savunmada kalmayı tercih ediyordu. Büyücü tekrar tekrar hamlelerini sıraladı. Kedi Oğlan her seferinde kılıcıyla hamleleri savuşturabildi.

"İnsan asırlar geçse de kılıç kullanmayı unutmuyor. Bir de öğrenmek istemiyorum derdin, sana

zorla öğretmişlerdi."

Kedi Oğlan aslında o kadar iyi olduğunu düşünmüyordu. Kılıcı eline alınca bildiklerini uygulamakta sıkıntı yaşamamıştı. Ama saldıramıyordu, bu beceremediği için değildi. Zarar vermekten korkuyordu. Kimsenin canının yanmasına dayanamıyordu. Ne zaman hasta birisini görse dayanamazdı, aynı şekilde solmakta olan bir çiçek için geçerliydi bu durum. Ölüme meydan okuyor ve onları iyileştiriyordu, daha doğrusu zamanı onlar için biraz geriye alıyordu. Birkaç sene daha hediye ediyordu. Bu yaptığının ölümü kızdırdığını biliyordu, bu nedenle en büyük korkusu ölüm olmuştu. Ondan sürekli kaçıyordu, ona hesap veremeyeceğinin farkındaydı.

"Bu döngüyü biraz kırmak lazım, saldırıya geçen taraf sen olmalısın," dedi Büyücü ve birden geriye çekildi. Kılıcını havaya kaldırdı, ama beklemeye başladı. "Saldır hadi bana."

"Bunu benden isteme," diye haykırdı Kedi Oğlan.

"Hadi ama istediğini biliyorum. Sevdiğin kadını öldüren kişiyi de affedecek kadar erdemli misin gerçekten de yoksa sadece korkağın teki misin?"

Birden Kedi Oğlan o gözleri hatırladı. Ona sevgi dolan bakan gözlerdi, yumuşak ellerine hasret kaldığı kişinin gözleriydi, ona ihanet ettiğinde bile onu affettiğini söyleyen kişinin gözleriydi. Bunu ona nasıl yapmıştı? Nasıl ona kıymasına göz yummuştu. O sadık olan kardeş miydi, yoksa sadece harekete geçemeyen, korkak bir insan mıydı?

"İşte böyle, küçük kardeşim. Firavun'a o zamanlar olduğun gibi şimdi de sadık ol ve itaat et. Saldır bana ve al intikamını."

Kedi Oğlan onu affeden gözleri görmek umuduyla elindeki kılıca baktı, ama o yansımada sadece kendi gözleri vardı. Korkak kişiye ait gözlerdi gördükleri. Bunu yapamazdı, daha zamanı gelmemişti.

"Hayır," diye haykırdı ve kılıcı toprağa sapladı. Kılıç birden paslandı ve yavaşça yılların azizliğine uğrayarak toz haline dönüştü.

"Bana yaptığın şeyin geri dönüşünün olmadığını düşünüyorsun. Beni çoktan yendin sanıyorsun. Ama unutma, tekrardan dünya benim hükümdarlığımın altında yaşayacak ve tüm insanlar bizim gibi olacak."

"Kolyeyi asla bulamayacaksın, Çakal. Onu derinlerden hiçbir kudret çıkaramaz. Seni ben yendim ve sevdiğim kadının intikamını aldım. Artık yapabileceğin bir şey kalmadı, bu saçma kılıç oyunu da burada bitiyor."

Kedi Oğlan tepeye geri dönmeye niyetlenmişti, kayıtlarının yer aldığı sandığını ve kedisini sağ salim bulabilmeyi umuyordu. Ama sandık çoktan götürülmüştü, kedisini de bağırsakları deşilmiş bir halde bulmuştu.

"Hayat işte, yine yoldaşını kaybeden kişi sen oldun," diye sesi duyuldu büyücünün. "Buraları çok sevdim, sanırım Türklerin arasında zaman geçireceğim bir süre daha. Belki Ankara'yı merkez bile yapmayı akıl ederler. Bu arada Çakal'ı Timur'un Büyücüsü'nden daha karakterime uygun bir isim olarak buldum. Şimdilik aklımın bir kenarında kalsın, ileride kullanırım."

Commander64 Günlükleri

Muhittin Yağmur Polat

Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu

Yager, THQ, Kemco ve DreamCatcher Interactive tarafından yayınlanan ve Yager Development tarafından geliştirilen bir fütüristik hava savaşı video oyunudur. 2003 yılında

Xbox'a oyun konsoluna özel olarak piyasaya sürülmüştür. Daha sonra PC sürümü de yapılarak Kuzey Amerika'da "Aerial Strike: Low Altitude-High Stakes" olarak piyasaya sürülmüştür.

Bu oyunda, serbest pilot, hava ası ve maceracı olan Magnus Tide rolünü üstleniyoruz. Oyuncunun her görevi yerine getirmek için çeşitli silahlara ve gemilere sahip olduğu yirmiden fazla seviyeye bulunmaktadır. Oyun, eleştirel olarak iyi karşılanmakla birlikte, kısmen reklam eksikliği ve Kuzey Amerika geç piyasaya sürülmesi nedeniyle ticari olarak başarılı bulunmamıştır.

Oyun, ülkelerin sınırlarının artık bulunmadığı ve Proteus ve Lobos Robotik ve DST gibi bir dizi çok büyük şirket tarafından dünyanın kontrol edildiği gelecekteki bir ortamda geçiyor. Eski ülkeler resmi olarak mevcut olmamakla birlikte, onları hatırlatan eski işaretler etrafta bulunuyor. Dünya; bölgeleri, teknolojiyi ve kaynakları ele geçirmek için kendi askeri kanatları bulunan büyük şirketler tarafından politik olarak bölünmüştür. Oyunun anlatımı devasa bir Uzay Operası gibidir ancak uzay gemileri ve UFO'lar yerine sayısız fütüristik savaş uçağı, firkateyn, denizaltı ve diğer araçlarla gezegenin yüzeyine yakın bir yerde gerçekleşmektedir.

Kahramanımız, "serbest çalışan" olarak bilinen, zekâsını, saldırı jetini ve kaşıntılı tetik parmağını ona en büyük çeki yazabilecek herhangi bir şirkete adayan bir paralı pilot olan Magnus Tide'dır. Magnus; uçağını düşürdükten, işini kaybettikten ve kız arkadaşı tarafından terk edildikten sonra, hayatının daha da kötüye gidemeyeceğini hissetmektedir. Neyse ki, Magnus kendine yeni bir gemi almayı ve eski işvereni olan Proteus için çalışacağı yeni bir iş bulmayı başarır. Ne yazık ki Magnus'un yeni işi için daha kötü bir zaman olamaz çünkü dünya tam ölçekli bir savaşın eşiğine gelmiştir. Magnus, kariyerini kurtarmak ve Proteus komutanı olan Sarah ile ilişkisini düzeltmek için bu savaşta hayatta kalmalı ve başarılı olmalıdır.

Tek oyunculu senaryoda; heyecan verici bir komplodan türeyen, nefes kesen eşsiz bir atmosferde 3D aksiyon ve macera unsurları ile zenginleştirilen ve zorlukla kurtulabileceğiniz çok çeşitli görevler başarmamız

gerekiyor. Bu karmaşık bilim kurgu hikâyesinde anahtar figür olacaksınız. Hikâye ilerledikçe giderek gelişiyor ve oyun tanıştığınız karakterlere karşı eylemlerinize ve davranışlarınıza tepki veriyor. Çok oyunculu senaryoda Ölümüne karşılaşmalardan havadaki it dalaşlarına ve çeşitli taktik takım oyunlarına kadar, çok oyunculu bir oyundan beklediğimiz her şey sunuluyor.

Magnus Tide, jet (sürekli uçuş yapan) ve hover pozisyonunda uçuş yapabilen (sabit bir konumdan ateşlemenizi sağlayan) bir melez araç kullanıyor. Yager bu nedenle tam olarak geleneksel bir uzay atış oyunu değildir. Bazı görevlerde Hover pozisyonunda havada asılı kalarak hedefinizden uzak durmanız gerekirken, bazen de Jet pozisyonunda tam hızla hedefe yaklaşma yapmanız gerekebilir. Oyunda aracın bu iki pozisyonu arasında iyi bir denge kurulmuştur. Bu da oyunda doğrusal olmayan bir oynanış tarzı oluşturur. Savaştaki zamanımızın çoğunu; tam hızda ilerleyip, çok yükseğe uçabildiğimiz ve fıçı tono, pike ve keskin dönüşler gibi akrobatik hava manevraları yapabildiğimiz jet pozisyonunda geçiriyoruz. Bu sırada da aracın burnunu hedef yönünde tutarak hedefe kilitlenmeli ve ondan sonra ateş etmelisiniz.

Her görev, güçlendirmeler, onarım noktaları ve mühimmat paketleriyle dolu geniş arazilerin olduğu bölgelerde gerçekleşiyor. Her görevin başlangıcında, karşılaşabileceğimiz hedeflerin ne olabileceğine dair kısa bir tanıtım sunulur. Ancak bir kampı savunmak veya bir DST Taşıyıcısını yok etmek zorunda kalınca şartlar önemli ölçüde değişir. Saldırı ve savunma aşamalarının sağlıklı bir karışımıyla görev hedeflerimiz seviyeden seviyeye değişiklik gösterir. Bölgeler oldukça büyüktür. Eylemlerin çoğu bir bölgelerin bir bölümle sınırlı olsa da, hedefler arasında biraz araştırma yapabileceğiniz durumlar oluşmaktadır.

Orijinal Xbox oyun konsolu 2001'de Kuzey Amerika'da, 2002'de Japonya, Avustralya ve

Avrupa'da piyasaya sürülmüştür. Microsoft'un oyun konsolu pazarına ilk giriş yaptığı cihazdır. Altıncı nesil oyun konsolları olan Sony'nin PlayStation-2, Sega'nın Dreamcast ve Nintendo'nun GameCube cihazları ile yarışmıştır. Xbox, Atari Jaguar konsolunun 1996'da satışları durdurmasının ardından bir Amerikan şirketi tarafından piyasaya sunulan ilk oyun konsoluydu. Xbox adı, Microsoft'un bilgisayarlardaki grafik API'si olan DirectX'e atıf yapan DirectX Box ifadesinin daraltılmasıyla türetilmiştir. Kasım 2002'de başlatılan Xbox Live hizmeti ise oyuncuların oyunları çevrimiçi olarak oynamalarına izin veriyordu. İlk olarak Dreamcast'in daha sonra da PlayStation 2'nin çevrimiçi oyun hizmeti ile rekabet etti. Her ne kadar Xbox Live, abonelik gerektirmesine ve henüz o yıllarda tamamen yaygınlaşmamış olan geniş bantlı internet bağlantısı istese de çevrimiçi oyun hizmeti ücretsiz olan diğer rakiplerine karşı başarılı olmuştur. Daha iyi sunucular, arkadaş listesi gibi özellikler ve Halo 2 gibi kilometre taşı oyunlar ile diğer konsolların internet bağlantısı için ilave donanımlar satın alınmasını gerektirmesi ve Xbox'ta bunun bütünleşik olarak sunulması başarıda etkili olmuştur.

Kaynaklar

1. Mobygames.com
2. Wikipedia.com
3. Ign.com
4. Gamespot.com
5. Xboxaddict.com

Roman - İkinci Kitap - Evrenin Hükümdarı - Bölüm -7

Aysun Erdoğan

Kapının İncisi

General Manisali, Albay Hakan Çelik'i karşısında dimdik görünce çok sevinmişti. Albay Çelik, Generalin karşısında baş selamı yapmış ve tekmil vermişti. "Albay Hakan Çelik. Emir ve görüşlerinize hazırım komutanım." dedikten sonra ellerini arkasında kavuşturmuş ve rahat pozisyonunda Generalden gelecek emirleri beklemeye başlamıştı.

General de ona aynı şekilde selam verdi ve kocaman kollarını açarak Hakan'ı kucakladı. "Seni tekrar ayağa kalkmış ve karşımda sağlıklı bir şekilde görmek için kurban adamıştım. Çok şükür sağ salim aramıza geri döndün ya, bu her şeye değer."

Hakan'a masanın kenarında ki koltuğu işaret ederek; "Otur..." dedi. Kendisi de hemen onun karşısında bulunan koltuğa oturdu. Lafı fazla uzatmadan hemen konuya girdi.

"Siz kaçırıldıktan sonra boyut kapısını açan KAPICI ile Narhalt'a keşif kolu yollamaktan vazgeçtik. Çok tehlikeliydi ve nereye çıkacağımızı bile bilmiyorduk. Üstelik de düşman filodan bazı pilotları canlı ele geçirmiştik. Onları konuşturduk. Sonuçta ise Narhalt'ın atmosferinin ve yer çekiminin bizim dünyamızdan farklı olduğunu ve insanlar için yaşamaya elverişli olmadığını anladık. Bunun üzerine biz de ikinci yolu tercih ettik. Kendi gemimizi yaparak paralel evrene geçmeyi düşündük. Bunun için kapının İncisinin tüm yazılımları ve planları elimizdeydi. Gemi parçalandıktan sonra ise uzaya dağılmış olan en küçük bir vidasını bile bırakmadık, hepsini toplamayı başardık.

Bu gemiyi yapmamız neredeyse iki yıl sürdü. İsmini de eski bir Türk efsanesinde geçen KIZIL ELMA olarak koyduk. Türk öğretisine göre Türk'ün asıl hedefidir Kızıl Elma. Hiç durmadan aranılan ve

bulunduğun da da fethedilmesi gereken Türk'ün asıl menzili."

Hakan, Generalin anlattıklarını can kulağıyla dinlemekteydi. KIZIL ELMA efsanesini o da biliyordu. Bu kadar kısa bir sürede, böyle muazzam bir gemi yapmayı başardıkları için tüm Dünya insanlarına hayranlık duymuştu. Revirde ki odasında uyandıktan sonra, kendisiyle ilgilenen hemşireden gemi ile ilgili bilmesi gerekenleri öğrenebilmesi için yardım istemiş, o da hologram ekranı açarak Kızıl Elma'nın yapım aşamasını anlatan ve geminin planlarını içeren bir dosya açmıştı. Yüksek statüde bir subay olduğu için gemi ile ilgili bilmesi gereken her şey General Manisalı'nın emriyle hazırlanmış ve ona bu şekilde bildirilmişti.

General, masada ki sürahide bulunan kırmızı şerbeti, önünde duran üç tane bardağa doldurmaya başladı. Bir tanesini Albaya uzatırken diğerini de kendi önüne çekti. Üçüncü bardak ise şimdilik masadaki yerini koruyordu.

Hakan, önünde duran şerbeti eline almıştı. Fakat gözü üçüncü bardaktaydı. Elinde ki şerbetten büyük bir yudum alan ve keyifle midesine indiren General Manisali, Hakan'a bakarak; "Kocabaş suyu şerbeti. Çok güzel bir içecektir. Senin gibi çok kan kaybeden biri için mükemmel bir şerbet."

Komutanının emriyle Hakan şerbetten bir yudum almıştı. Şerbetin güzel bir içimi vardı. insanın içini rahatlatıyordu.

Masada duran üçüncü bardağı generale sormak için ağzını açmıştı ki odanın kapısı çalındı. General memnun bir şekilde oturduğu koltuğun arkasına iyice yaslanmış bir şekilde ; "Gel." diye emir verdi. Kapı açıldığında içeriye Sereniya girmişti. Onu karşısında gören Hakan birden ayağa fırlamıştı. Ne kadar çok şaşırdığı yüzünden rahatlıkla okunabiliyordu. Hakan, Sereniya'ya bakarak sadece; "Sen!" diyebilmişti. General, Hakan'ın tavrına bir anlam verememişti. Ona sadece; "Sen Boğlaca Sereniya'yı tanıyor musun?" diye sordu.

Sereniya ve Hakan birbirlerinden gözlerini ayırmamışlardı. Generalin sorusuna Sereniya cevap verdi.

"Resmen tanışmadık General. Aslında ben kendisini tanıyorum ama o beni ilk defa görüyor. En azından gerçeklikte ilk kez karşılaştık."

Sereniya'nın cevabına General de çok şaşırmıştı. "Ne demek gerçeklikte? Başka bir yer daha mi var yoksa?"

Bu sefer Generale Hakan cevap vermişti. "Var efendim. Hanımefendi daha önce benim bilinçaltıma büyük bir pervasızlıkla girmişti. Kendisiyle orada tanıştık. Gerçi ben onun hayal olduğunu sanıyordum ama öyle değilmiş. Su anda kanlı ve de canlı olarak karşımda duruyor."

Hakan'ın asabi tutumu Generalin gözünden kaçmamıştı. Ama hiç bir şey demedi. Bu sefer sözü Sereniya aldı. "Lütfen general, Albayınıza söyler misiniz, ben onun zihin sarayına pervasızca girmeseydim o şu anda yaşamıyordu. Yapmış olduğum iyilikleri kişilerin yüzüne vurmayı sevmem ama kendime de bu şekilde davranılmasını hiç hoş karşılamam General. Lütfen Albayınıza bana karşı daha saygılı davranmasını bildirin. Ben Narhalt'ın tek Boğlacasıyım. Bana yapılan saygısızlığı, halkıma yapılmış sayarım."

Sereniya'nın bu ani çıkışı, iki adamı da susturmuştu. Genç kadın masaya yanaşmış ve boş olan koltuğa oturmuştu. Öfkelenince parlak olan sarı saçları saha çok parlamış ve bal rengi gözleri ise daha şok sarıya dönmüştü. Onun kızgınlığını Hakan rahatlıkla

hissedebiliyordu. Çünkü kızdığı kışı bizzat kendi şahsıydı. Kendisini hayret ettiren diğer bir nokta ise o da kendi kendine kızıyordu. Bu duygudan kurtulmak için hafifçe öksürmüş ve Masada duran şerbetinden bir yudum daha almıştı.

Ortamda ki gerilimli havayı General de fark etti, ama hiç bir anlam verememişti. İkiliye dikkatle baktı. Sadece; "Ne oluyor?" diye sordu. Onun sorusunun cevabını Hakan verdi. "Boğlaca Sereniya bana çok kızgın. Beni bir kaşık suda rahatlıkla boğabilir efendim."

"Bunu da nereden çıkardın. Onu hayatında ilk kez gördüğünü söylemiştin. Daha önce tanışmadıysanız sana nasıl öfkelenebilir."

"Evet efendim. Hanımefendiyi ömründe ilk kez görüyorum. Baygın yatarken bana her ne yaptı ise onun sonucu olarak birbirimizin duygularını artık hissedebiliyoruz."

Sereniya, Hakan susunca onun kaldığı yerden konuşmasına devam etti. "Sadece hisleri paylaşmıyoruz Albay." Hakan'a doğru bakarak "Birbirimize telepatiyle de bağlıyız. Bu bağ öylesine güçlü ki aramızda ki mesafelerin artık hiç bir önemi yok."

Hakan hiddetle yerinden kalktı ve bulundukları odanın penceresine doğru ilerledi. Kızıl Elma'nın dış uzayı gösteren camından küçük kırmızı gezegen görünmekteydi.

Bir süre bu manzarayı izledi. General Manisalı'nın elini omzunda hissedince arkasını döndü. General ona; " Ne hissettiğini bize açıkça anlat. Belli ki bu durum seni fazlasıyla etkiliyor."

"Efendim, ben ne diyeceğimi bilemiyorum. Sanki kafamın içinde ikinci bir kişi daha var gibi. Sürekli bana bir şeyler söylüyor. Bu durumda ben ne yapacağimi bilemiyorum."

General bu sefer Sereniya'ya dönmüştü. "Bu konuda senin söyleyebileceğin bir şey var mi?"

Sereniya koltuğunun arkasına yaslanmış olarak ikiliye cevap verdi.

"Kafasında ki ikinci kişi benim General. Ayrıca onun düşmanı da değilim. O yüzden benden korkmasına gerek yok. Bu düşüncelerin karışmasını engelleyebilir miyim, bilmiyorum. Aynı şekilde onun düşünceleri de benim beynimin içinde dolanıp duruyor. Bu durumla ben baş edebiliyorsam o da baş etmesini öğrenecek. Aksi taktirde General, Albayınız hiç kimsenin işine yaramaz."

Sereniya'nın sözleri çok sertti. Tüm olan biteni bir çırpıda açıklayıvermişti. Hakan biraz daha sakin bir şekilde Sereniya'nın yanına geldi. Yanında ki koltuğa oturdu ve onun gözlerine bakmaya başladı. "Peki ya duygular, şu anda senin için hissettiklerim. Onlar için ne söyleyeceksin."

Hakan'ın sorusuyla Sereniya'nın yüzü kıpkırmızı olmuştu. "Bu hissettiğin derin duygular benim sana karşı hissettiklerim Albay. Ben böyle olsun istememiştim ama yaşam enerjimi sana verirken, farkında olmadan kalbimi de sana açmış oldum ve benim duygularıma sen de karşılık verdin. İşte şimdi de bu durumdayız. Nasıl düzelteceğimi de inan ki bilmiyorum."

Sereniya'nın samimiyetine Hakan inanıyordu. Çünkü aralarına asla yalan giremezdi.

***

Oktay ve Hakan, üç metre boyunda ki dev robotların baş kısmının içinde bulunan kontrol merkezinde ayakta duruyorlardı. Robotların kontrol mekanizmalarına, vücutlarına giymiş oldukları tulumlar sayesinde bağlanmışlardı. Aynı zamanda da robotların kontrolünü, kendi beyinlerine yerleştirilmiş olan nano çiplerin yardımıyla da sağlıyorlardı. Bu iş için sadece düşünmeleri yeterliydi. Robotlar, onların düşündüklerini anında yerine getiriyordu. Bir çeşit uzuvları gibi olmuşlardı.

Bulundukları yer ise Kızıl Elma'nın eğitim alanıydı. İlk defa kullanacakları bu teknoloji, onlar için çok yeniydi. Bu teknoloji aslında Dünya da pek çok alanda kullanılıyordu. Beyin zarının kenarına yerleştirilen nano çip, yine nano parçalarla donatılmış olan her türlü eşyayı insanların fazla kas gücü kullanmasına gerek kalmadan, sadece düşünceleriyle hareket ettirilmesini sağlıyordu.

Oktay ve Hakan daha önce düşünerek hiç bir nesneyi hareket ettirmemişlerdi. Şimdi ise kendilerini bu konuda geliştirecek eğitmenler ile çalışıyorlardı.

Bu eğitim alanında birbirlerine rakiplerdi. Emirlerinde ise, nano çipler ile kontrol ettikleri beşer tane savaşçı robotlar vardı. Amaçları, bu sahada önlerine çıkan her türlü engeli aşmaktı. Aslında bu eğitim, Hakan'ın ve Oktay'ın, savaş sırasında emirleri altında bulunan robotları nasıl kontrol edebileceklerini öğrenmeleri için yapılıyordu.

Büyük eğitim sahasının üstünde, camları her türlü darbeye karşı sağlamlaştırılmış olan odada, gemide bulunan bazı yüksek rütbeli subaylar ve Boğlaca Sereniya vardı.

Kızıl Elma'nın baş hekimi olan Norveçli Dr. Bjørn Nordmann, Seyir odasına hızlı bir giriş yapmış ve iri bedenini General Manisalı'nın yanında bulunan koltuğa bitkin bir şekilde bırakmıştı. Günlerdir uykusuz kaldığı ve çok çalıştığı, gözlerinin altında oluşmuş olan halkalardan ve şişmiş göz kapağından rahatlıkla anlaşılabiliyordu.

General Manisalı'ya hızlı bir şekilde, yeni öğrendiği bilgileri anlatmaya başladı.

"Araştırmalarımız sonucunda anladık ki Narhalt'ın atmosferine ve yer çekimine insanların alışabilmesi neredeyse imkansız gibi bir şey efendim. Bu gezegene giden her dünyalı, eninde sonunda ölmeye mahkumdur. Atmosferinde ki oksijen miktarı çok az. Üstelik de bizler için zehirli olan sülfür gazı atmosferinde oldukça yoğun miktarda bulunmakta. Yer çekimi ise ayrı bir dert ki bunu zaten biliyoruz. Bizim iskelet sistemimize kalıcı zararlar verdiğini söylememe bile gerek yok."

Doktorun sözleri General Manisalı'ya fazla abartılı gelmişti.

"İyi ama elimizde Hakan ve Oktay gibi sağlıklı örnekler var Doktor. Üstelik yıllarca Narhalt'da yaşamış olan Emin Doğaner gibi pek çok insan da mevcut. Bunu nasıl açıklayacaksınız?"

Doktor Bjørn, kendinden emin bir şekilde generalin sorusuna cevap verdi; "Narhaltlı doktorların insanlar üzerinde kullandığı ilaçların etkilerini araştırdık efendim. Bunun sonucunda anladık ki bu ilaçlar, kullanan kişilerde kalıcı DNA değişimlerine sebep oluyor. Albay Çelik'in ve Teğmen Doğaner'in DNA'larında da değişime neden olmuşlar. DNA da ki bu değişim sonucunda ise Boğlaca Sereniya'nın Albay'ın bedenine nakletmiş olduğu yaşam enerjisi, Albay Çelik'in hayatını kurtarabilmiştir. Eğer bu DNA mutasyonu yaşanmamış olsaydı Boğlaca'nın enerjisi, Albay Çelik'i kurtarmak yerine rahatlıkla öldürebilirdi."

Doktor Bjørn'un anlattıkları, odada bulunan

her kesi sarsmıştı. Çünkü hiç kimse böyle bir sonuç beklemiyordu. Özellikle DNA larının değişmiş olması ayrı bir önem arz etmekteydi. Doktor Bjørn konuşmaya devam etti. "Emin Doğaner'in DNA'sı da aynı Albay ve Teğmen gibi değişikliğe uğramıştı efendim. Yapmış olduğumuz otopsi sonuçları bunu gösteriyor. Büyük olasılıkla ona da aynı ilaçtan verilmişti. Zaten kızı Asya'nın doğumu da bu şekilde gerçekleşmiş olmalı. Çünkü İnsan DNA ları ve Narhalt halkının DNA ları birbirlerinden oldukça farklılar. Yani bu iki türün çocuklarının olması normal şartlarda mümkün değil."

Ortamda büyük bir sessizlik hakimdi. Herkes Doktorun dediklerini can kulağıyla dinlemiş ve anlattıklarını anlamaya çalışıyorlardı.

Boğlaca Sereniya oturduğu koltuktan kalktı ve eğitim sahasına bakan cama doğru ilerledi. Hakan'ın içinde olduğu mavi renkte ki robota doğru baktı. Sereniya robota bakarken, mavi robot da başını çevirmiş ve ona doğru bakmıştı. "Benim duyduklarımı sen de duydun mu?" diye fısıltıyla konuştu. Onun konuştuğunu odada ki hiç kimse duymamıştı. Sadece mavi robotun içinde bulunan Hakan, Sereniya'nın kendisine yöneltmiş olduğu soruyu çok net bir şekilde duydu. O da fısıltıyla; "Evet, duydum." diye cevap verdi.

Daha sonra ise başını çevirip Oktay'a doğru baktı. Artık savaş pozisyonu alabilirlerdi. Kendi emrine verilmiş olan beş tane robota düşünceleriyle emir verdi ve tam önlerinde tek sıra olmalarını istedi. Kendisi de hemen arkalarında yerini aldı. Aynı şekilde Oktay da pozisyon almış ve tüm dikkatiyle karşısında dizilmiş olan savaş robotlarına bakmaktaydı.

"Bakalım şimdi ne olacak." diye düşündü. Daha önce bu teknolojiyi kullanmamıştı, ama eğlenceli olacağını hissediyordu.

Kulaklarına takılmış olan kulaklıklar sayesinde duyduğu eğitim hocasının sesiyle irkildi. "Teğmen, önünüzde ki iki numaralı savaş robotuna düşünceniz ile ileriye doğru iki adım atmasını bildirin."

Oktay, eğitim hocasının direktiflerini harfiyen uygulamıştı. Robotun ileriye doğru adım atmasını düşündü. O, daha yeni düşünmüştü ki, iki numaralı savaş robotu ileriye doğru adım attı. Gülerek; "Çok kolaymış." dedi.

Bu durum ona oyun gibi gelmişti. Hiç vakit kaybetmeden diğer robotları da harekete geçirdi. Albay Hakan Çelik'de aynı onun gibi çabuk öğreniyordu. Bu iş düşündüklerinden daha kolay olmuştu.

İlk eğitim tamamlanınca sıra ikinci adıma gelmişti. Robotların savaş sistemlerini çalıştırarak hedefleri vurmak.

Duvarlardan birbiri ardına çakan lazer silahları hiç vakit kaybetmeden, Oktay'ın ve Hakan'ın bulunduğu büyük robotlara ateş etmeye başlamışlardı. Hakan, hemen kendisini savunmaya almış ve içinde bulunduğu robotu, aynı kendi vücudu gibi varsayarak hareket etmeye başlamıştı. Tahmin ettiğinden daha rahat hareket ediyordu. Üzerine gelen lazer atışından kurtulmak için kenara çekilmesi yeterli olmuştu.

Emrinde bulunan savaşçı robotlara kendisine ateş eden silah ünitelerini imha etmeleri emrini verdi. Hedeflere birbiri ardına ateş açan robotlar, silah sistemlerini imha etmişlerdi. Oktay'ın emrinde ki robotlar ise aynı örümcekler gibi düz duvara tırmanmışlar ve lazer silahlarını yok etmişlerdi.

Hakan keyifle gülümsedi. "Başka var mi?" diye sordu. Uzun süre yaşamak zorunda kaldığı acizlik hissinden kurtulmuş ve kendi benliğine geri dönmüştü. Kendisini artık daha iyi hissediyordu. Savaşmak için hazırdı.

reji : HULKİ SANER
SANER FILM
Sadri Alışık
TURİST ÖMER
UZAY YOLUNDA
kaptan kırk : CEMİL ŞAHBAZ
mr. spak : EROL AMAÇ
dr. makkoy : FERDİ MERTER
profösör : KAYHAN YILDIZOĞLU
jenice : ELİF PEKTAŞ
uhura : FÜSUN OLGAÇ
nancy : ŞULE TINAZ
RENKLİ

Ercan Ergür

Eskiciler

İki yana savrularak yarılan, sonsuza uzanan okyanusun üzerinde yol alan Hibromer, itiş takımlarından boşalan basınçlı suyun kesilmesiyle yavaşlamış, kaymaya başlayarak durmuştu. Okyanus mavisi zırhından çıkan minik iticiler devreye geçmiş, yeni nesil hidromotorları ve arkaya alınan akıntı sayesinde yüzeyde tek bir dalgalanma bile yapmadan enginliğin son birkaç mili sükûnet içinde aşılmıştı.

Devridaim pompasının hafif uğultusu eşliğinde radara bakan Tufan "Geldik," derken kauçuk bonesini kenarlarından tutup çekti, kafasına iyice oturmasını sağladı.

Üç kişilik mürettebattan bir diğeri, aynı zamanda tasarımcısı olan Suat "Emin misin Tufan?" dedi. "Doğru yerde miyiz?"

Başıyla onayladı. "Batık şehir Esfanbul'un doğu sınırındayız," dedi. Çıplak gözle görülemeyecek olan, sekiz yüz yıl öncesine ait dev yapılar, buldukları ve aracın dış bölge radarına aktararak yolunu tuttukları eski haritadan rahatlıkla seçilebiliyordu. İnsanları, küresel ısınmaya rağmen vazgeçemedikleri enerji yönetim politikaları nedeniyle cezalandırırcasına vuran Büyük Tufan hiç bu kadar gerçekçi gelmemişti.

Oldukça gergin görünen Deniz "Burası eskiye ait," diyerek aklından geçenleri dile getirdi. "Yasak bölge!" Kendisine Yenilikçiler diyen, bugünün genetik mutasyona uğramış halklarının, geçmişe özlem yarattığı için yasakladığı bölgedeydiler.

"Bize her şey yasak!" diyerek tersledi onu Tufan. Mutasyon taşımayanlara getirilmiş sınırlamalardan sadece bir diğeri!

Başıyla onayladı Suat. "Söylemeden edemeyeceğim, devriyelere yakalanırsak Serem'e el koyulur, biz de kendimizi Akıntı Hücrelerinde buluruz!"

"Çok daha azı için orayı boylayan Genetik Kalıntılar tanıyorum," dedi Deniz.

"Bir daha o sözü kullanırsan seni burada boğarım!" Tufan'ın sesi keskin bir bıçaktı.

Deniz utanmış gibiydi, yine de üzgün değildi. Onlar kendilerine Eskiciler derken Hibritler, Genetik Kalıntı olarak isimlendirmiş, dahası her gün kafalarına vurarak bunu kabul ettirmiştiler. Artık iyice azınlık olan kalıntıların eş seçmelerine, çocuk yapmalarına,

hatta sevmelerine bile izin verilmiyordu.

Tufan "Bunu değiştireceğiz," dedi. "Burası eski bir üretim tesisi olmalı. Aradığımızı bulacağız." Bugünlerde dünya, risk almadan yaşayamayacağın kadar derindi.

Suat üst kapağı çevirerek açtığı anda dış kaplamanın engellediği okyanusun sesi içeriye dolmuştu. Dahası, güçlü ve dalgalanarak onlara ulaşan bir uğultu da vardı. "Bunu görmeniz gerek!"

Suat'ın işaret ettiği yöne baktıklarında en az bir düzine devasa deniz canlısı gördüler. Birbirleri etrafında dönerek suda girdap yapıyordular. Kuyruklar kalkıp indikçe deniz yarılıyor, birisi sıçrayarak tekrar suya daldığında oluşan vakum arkadan gelenleri hızlandırarak içine çekiyordu.

"Borina sürüsü," dedi Tufan. Onların bölgesine gireceğimizi biliyorduk. Yine de neden kendimi… tuhaf hissediyorum? "Acele edelim, alacağımızı alıp gidelim."

Hibritlerin aksine onların dalış için kıyafetlere ihtiyacı vardı. Oksijen tüpleri ve iticilerle desteklenmiş kauçuk kostümünü giyen Deniz dalışa geçti.

Borinalardan ve bölgenin belirsizliğinden kaynaklı endişelerle dolu bekleyişin ardından geriye döndüğünde saatler geçmişti.

"Söylesene ne buldun?" Tufan'ın sesi gergindi.

Adam, surata yayılan koca bir gülümsemeye engel olamayarak "Kurtuluş!" diye bağırdı. "Aşağıda bir tank dolusu karbon siyahı var!"

"Ne?" Sıkılmış yumruklar salındı, bilekler sıkıldı, sert adamlar kucaklaştı. "Ne kadar?"

"Kendi akışkan iletim tesisimizi ve hatta hidrokentimizi kurabileceğimiz kadar!" Sularla kaplı yeni dünyanın, kaybolan enerji sistemlerinin yerini alacak başkalarına ihtiyacı olmuştu. Güç yönetim sistemlerinin, özellikle de sıvı akışkan ve hidrolik teknolojisinin gelişimi tam da bu döneme denk geliyordu.

Artık Hibritlerin baskısına boyun eğmemize gerek kalmayacak!

Hibromer'e bağlı, beş inç kalınlığındaki paha biçilmez emici hortum suya salındı, hedefe yollandı.

"Borinalar tuhaf davranıyorlar!" Suat seslendiğinde Serem'in deposu yarıya kadar dolmuştu bile.

Devasa kuyruklar suya vuruyor ve aynı zamanda hem birbirlerine yaklaşıyor hem de birbirlerini kovalıyor; öfkeli kafalar suyu yararak çıkıyor, ağır bedenler tekrar daldığında dev dalgalara neden oluyordular.

Tufan, Hibromer'in zırhına çarpan suyun düzensiz titreşimlerine baktı. "Çünkü alanlarına izinsiz giriş yapıldı."

Suat "İyi de Serem'in hidromotorları titreşim yaymayacak kadar istikrarlıdır," diyerek Hibromer'i savunma gereği duymuştu. "Dahası, aracın su altı sismik titreşimleri pek çok su canlısına uyum sağlayacak şekilde tasarlandı!"

Tufan çoktan açık kapaktan girmiş ve SuJet kostümlerinden birisini giymeye başlamıştı. Yukarıdan bakan Suat'a "Sorun da bu ya, rahatsızlık veren biz değiliz," dedi. "Hibrit devriyeleri! Tahminimce su altı motorlarıyla geliyorlar." Borinaların arasında güvende oluruz sanmıştım ama yanılmışım.

Suat "Tabii ya," dedi. "Nasıl da düşünemedim! Bölgedeki borina sayısı ve vücut kütle indeksleri biliniyordur. Tespit edilmemiz çok doğal."

Başıyla onaylayan Tufan giyinmiş, sırtına iticileri takıyordu. "Erken fark edildik. EsfanKent'e

gidip araç değiştirmek için zamanları olmamıştır.” Bunu yaparlarsa kaçacağımızı biliyorlar. “Motorları çalıştırın, ben onları oyalayacağım. TekraKent yönünde, batı akıntılarında buluşalım.” Duraksadı. “Ne pahasına olursa olsun karbon siyahını Eskiciler karargâhına ulaştıracaksınız!”

Suat motorları devreye çoktan vermiş, Hibromer’in alt yüzeyindeki su basıncını dengelemeye başlamıştı. Bir kolu indirerek sancak motorlarını çalıştırırken yan kapaklar açıldı, tek yüzeye vuran basınçlı su Serem’e yeniden yön vermeye başladı.

Tufan sırtındaki tankın kapağını açtı, pompayı devreye verdi. Boşalan basınçlı su arka iticilerden yükselir, ayaklarının altındaki zemine vururken gökyüzünde süzülmeye başladı. SuJet’ten salınan iki su hortumu denize uzanıyor, aleti devridaim kanalarından besliyordu. Sağ bileğindeki kolu çevirdi, hortumlar makaralara dolanarak toplanır, sırtındaki tüpe yerleşirken Serem’in aksi yönünde uzaklaşmaya başladı. Hibromer’in kaçışını gölgelemeliyim!

Arkasından sular püskürterek borinaların bölgesine girdi. Onun varlığını fark eden devasa yaratık önce daldı, ardından gürleye uğuldaya gökyüzüne doğru sıçradı. İticilerin gücünü arttırdı, borina altından geçerken aniden kesti, devin kaygan sırtına indi.

Adımını attığı ilk anda zihni sıra dışı bir öfkeyle dolmuştu. Üzerinde durduğu borina… onun varlığından huzursuzlanmıştı. Ne? Oradan ayrılmak istedi. Borinalar birbirlerine temas etmekten nefret ediyorlardı. İyi de ben bunu nereden biliyorum? Tekrar basınç verdiğinde yaratık, sırtına inen basınçlı su darbesinden dolayı çığlık atmış, Tufan da inlemişti.

Yüzey ile arasındaki mesafe azaldığı için zemine olan yüksekliği daha da artan Tufan buradan, yaklaşmakta olan su altı devriye araçlarının yüzeyde oluşturduğu dalgalanmaları rahatlıkla seçebiliyordu. Yine de aklı başka yerdeydi: Darbe anında borinanın acısını kendi bedeninde hissetmişti! Hayır, bu nasıl olabilir! Ben… Ben lânet olası bir Hibrit değilim! Ben bir Eskiciyim!

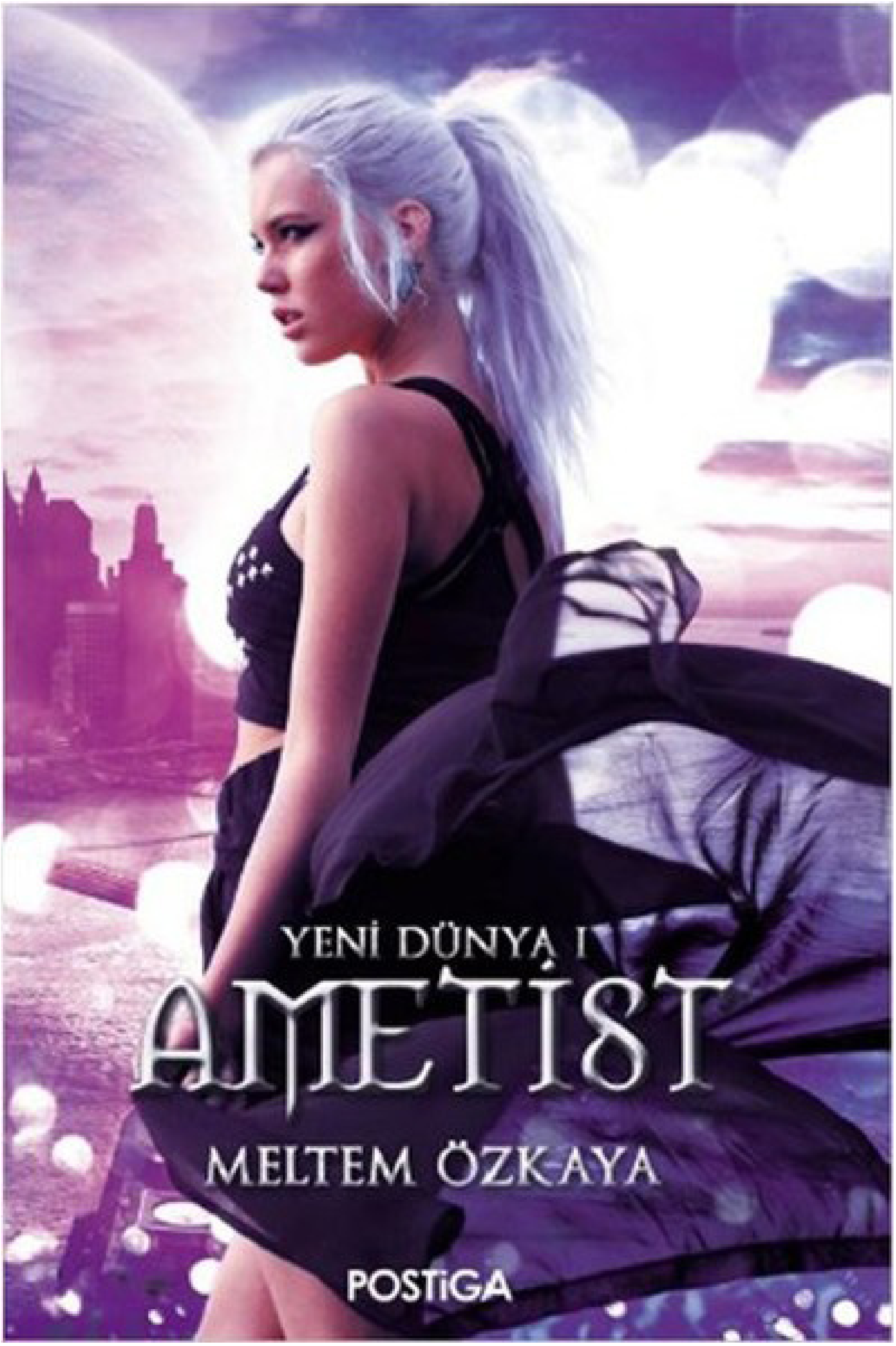
Devriyelerin, uzaklaşmakta olan Hibromer’e doğru yöneldiklerini gördü. Düşünmek için zamanı yoktu. Bileğindeki bir kadranı kaldırdı, açığa çıkan üç tüpten birisini bıraktı. Suya çarpan dalga yayıcılar merkeze onu almış, güçlü bir itme kuvveti yaratmıştı. Canının derdine düşen borinalar dalgaların tersi yönünde, devriyelere doğru atıldı. Kalıbınızdan utanın!

Tufan hortumları saldı, deponun beslemesini yaptı. Böyle bir karbon siyahı rezerviyle neler yapılmaz ki! Hibromer’in kaçtığı yönde ilerliyordu. Artık kimse Eskicileri… durduramaz.

Arkasında, borinaların ezip geçtiği su altı araçlarından gelen sesleri duyunca dönüp baktı. Kaçmaya çalışan Hibritlerden birisi paletsi elleriyle kulaç atmaya çalışıyordu. “Yardım… Yardım edin!” Talep zihinseldi.

Tereddütle durakladı. İyi de ben… Ben aslında neyim? Bu değişmiş dünyanın… tam olarak neresindeyim?

Düşüncelerinin tufanında savrulurken sırtındaki pompayı tekrar besledi ve ileriye doğru yöneldi. Kendi yerini bilmese de kararını vermişti.

Yeni Dünya 1: Ametist / 2016 - Meltem Özkaya

Kısa Öykü

Evren İnançoğlu

Görev

Uzay son bir kaç saniyedir pencere camının dış yüzünde yavaşca süzülerek ilerleyen dev büyüklükteki salyangozu izliyordu. Dikkatini toplamaya çalışarak "Beyinlerimiz bir ağa bir birine bağlanacak. Artık iletişim kurmak için konuşmamıza gerek kalmayacak. " dedi

"Bu kırmızı kitaba aykırı değil mi? diye sordu Melodi

Uzay sorunun muhatabı kendi değilmiş gibi hiçbir şey söylemeden salyangozun süzülüşünü izlemeye devam etti.

Buna karşı çıkmamız gerek." dedi Arya

Bu işin arkasında başkaları da var. dedi Uzay ;gözlerini salyangozdan ayırıp Arya'nın gözlerine baktı. Sonrasında konuşan yine o oldu:

Biz kendimize yeterince taraftar sağlamadan bildiklerimizi başkalarıyla paylaşmayalım. Karşımızda istediklerini elde edebilmek için her şeyi yapabilecek tehlikeli insanlar var.

"Önceliğimizin yeni gezegen bulmak ve bu arada da mevcut kaynaklarımızla hayatta kalmanın yollarını bulmak olduğunu zannediyordum. En önemli mevkilerde bulunan kişilerin bazılarının bambaşka bir gündeme sahip olduğunu düşünmek beni dehşete düşürüyor. Son bir haftadır artan kaygı ve stresten dolayı geceleri uyuyamıyorum. Buna çok uzun süre dayabanileceğimi düşünmüyorum." dedi Melodi. Şaşkınlığını üzerinden atamadığı her halinden belliydi.

"Güçlü olmalıyız" dedi Arya. Konuşurken oturduğu yerden kalkıp Melodi'nin oturduğu koltuğun baş ucuna kadar ilerlerledi ve elini onun omzuna koydu. Melodi'ye gülümsedi; şefkat dolu bir gülümsemeydi bu. Sonrasında Uzay'a bakarak konuştu: "Yasayı ihlal ettiklerini bildirebiliriz. Onları kimin ihbar ettiğini öğrenmemelerini sağlayabiliriz"

"Onları bu şekilde durdurmamız mümkün değil" dedi Uzak. "Bu fikirle yüzleşmeliyiz. Bunun tehlikeleri konusunda argümanlarımızı güçlü bir şekilde sunabilmeliyiz. İnsanları ikna edemezsek hiç şansımız yok. Günün sonunda biri gider, bir başkası gelir."

"Yenilgi garanti mi yani?" diye sordu Melodi

“Değil” dedi Uzay. “ Zaferin de garantisi yok. “

“Kendimizi toparlayalım. Güçlü olmamız gerek.” dedi Arya. “Ben yakın olduğum bir kaç kongre üyesinin ağzını arayacağım. O zamana kadar bekleyelim. Bundan kimseye bahsetmiyoruz.”

“Çarşamba günü yine burada bende buluşalım” dedi Uzay gözüleri tekrar pencere camına kaydı ama salyangoz gitmişti.

Uzay, Melodi ve Arya gittikten sonra dışarı çıkıp bir süre karanlık ve dumanlı caddelerde yürüdü. Sokaklar bomboştu. İnsanların bir çoğu hava kirliliğinin daha az olduğuna inandıkları yerlere göç etmişlerdi. Güneş enerjisi panellerinde bir süreden beri sorunlar yaşanıyordu o nedenle caddelerdeki aydınlatmalar iyi çalışmıyordu. Yürüyüş yapmak genellikle Uzay’ı rahatlatırdı ama zifiri karanlıkta dumanlar içinde yürümek bu akşam aksi bir etki yaratmış, onu daha da germişti. Yürüyüşünü kısa keserek dairesine geri döndü . Duş alıp yatmaya hazırlandığı bir anda kapsı çalındı. Üzerine bir şeyler giyip kapıyı açtı.

Gelen Melodi ve Arya’ydı. Senden ayrılınca takip edildik. Peşimizdeki devlet adına çalışan yok edicilerden biri var. Sanırım kadının ismi Suzan.

Orada dikilmeyin içeri gelin dedi” Uzay “ O olduğuna emin misiniz”

Evet. dedi Melodi. “Ne yapacağımızı bilemedik. Başımız dertte olabilir.”

Merak etmeyin. Burası güvenli.

Oturduktan sonra hiç konuşmadılar. Üçü de yorgun gözlerle birbirlerine bakıp durdular öylece.

Kapı hızla çarptığı duyuldu. Aynı anda binadaki Elektirik kesildi. Bir kaç saniye içinde dron tarzı pilotsuz bir hava aracı pencerede belirdi.

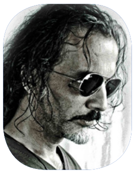
Ağır silahlı olabilir hemen yere yatın diye bağırdı Uzay

Yerde yatırken dronun ışığının aydınlattığı pencerenin camında süzülen iri bir salyangoz gördü

O anda her yer sallanmaya başladı. Titreyerek yattığı kanepeden ayağa fırladı. Uyumuş olmalıydı.

Kapısının çaldığını duydu

Üzerine bir şeyler giyip kapıyı açtı. Gelen Melodi ve Arya’ydı.

Sezai Özden

Bilimkurgu Yazarlarımız ve Eserleri

2020 - 2019 - 2018

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor ekibi olarak, yerli eserlerin tanınması birinci önceliğimizdir.

“Yerli Bilimkurgu olur mu hiç!.”

“Yerli bilimkurgu kitabı var mı?”

“Bizimkiler bilimkurgu yazamaz!”diyenler için onlarca eseri toparlayıp arşiv haline getirdik. Herkesin kolaylıkla ulaşabileceği internet sitemizde, tarihlerine göre sıraladık.

Eserlerimize sahip çıkma zamanının geldiğini düşünüyoruz. Pek çok eser sessiz sedasız basılıp, raflardaki yerlerini alıp bir süre sonra unutuluyor. Bilimkurguya yeterince değer verilmiyor. Dileğimiz, ülkemizde üvey evlat muamelesi gören bilimkurgu eserlerinin, bilinmesi ve ötelenmemesi. Biliyoruz ki kısa bir süre içinde, bu eserlerin çoğu film veya dizi olarak karşımıza gelecekler. Buna inanıyoruz.

Bu liste ülkemizde şimdiye kadar yayınlanan yerli bilimkurgu kitapları hakkında bilgi sahibi olunması için hazırlanmıştır. Liste sürekli güncellenmektedir. Bu nedenle eksik olduğunu düşündüğünüz, bilimkurgu eserlerini,

***yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com** üzerinden bizlere ulaştırabilirsiniz.*

Kolektif

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2020

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2018

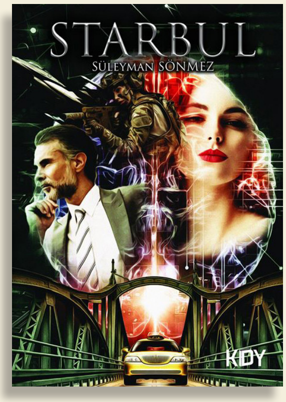
Murat K. Beşiroğlu

Bir Zaman Gezgininin Anıları - 2020

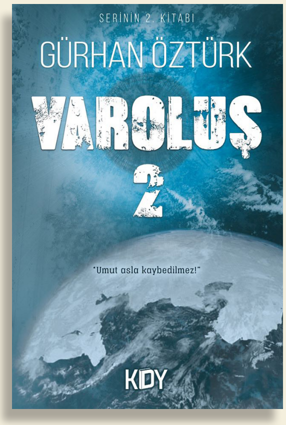
Süleyman Sönmez

Starbul
2020

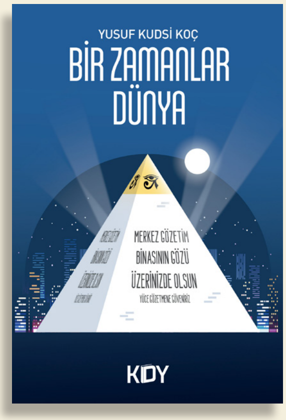
Gürhan Öztürk

Varoluş 2
2020

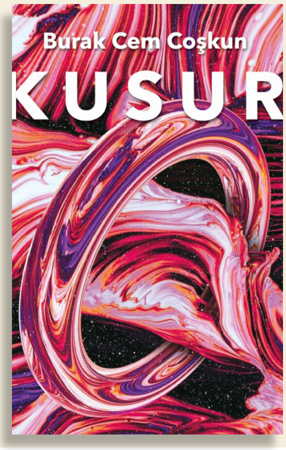
Yusuf Kudsi Koç

Bir Zamanlar Dünya
2020

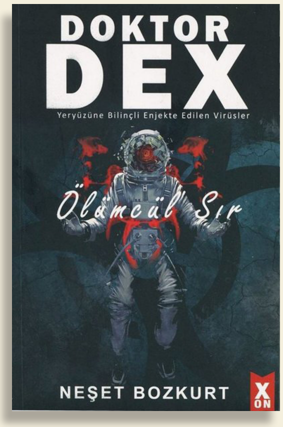
Burak Cem Coşkun

Kusur
2020

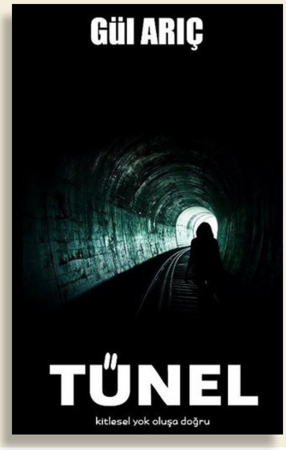
Neşet Bozkurt

Doktor Dex - Ölümcül Sır
2020

Gül Arıç

Tünel
2020

Ölümün Eşiği
2020

Uğur Ukut

Schrödinger'in Papağanı
2020

Murat K. Beşiroğlu

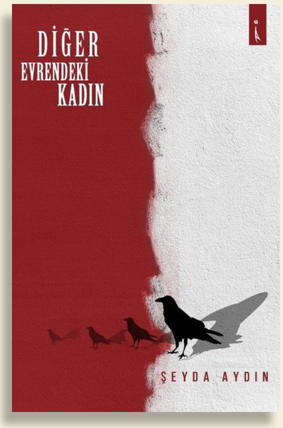
Rüya Sanatçısı
2020

Murat K. Beşiroğlu

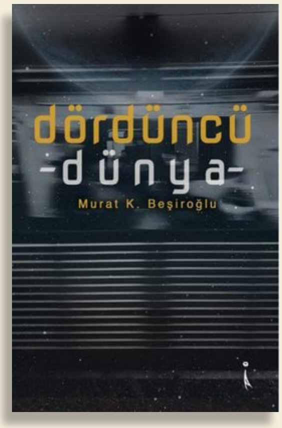
Şeyda Aydın

Diğer Evrendeki Kadın
2019

Murat K. Beşiroğlu

Dördüncü Dünya
2019

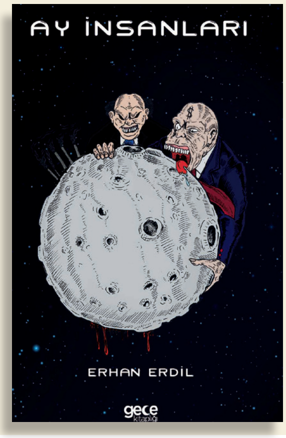
Özcan Tekdemir

Arşınlı Neron
2019

Erhan Erdil

Ay İnsanları
2019

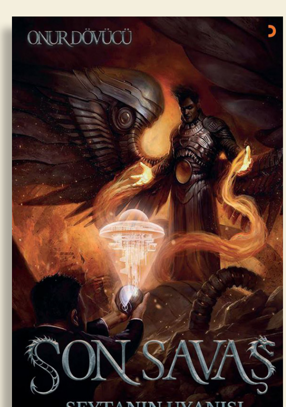
Doğu Yücel

Öldüğünü Google'dan Öğrenen Adam
2019

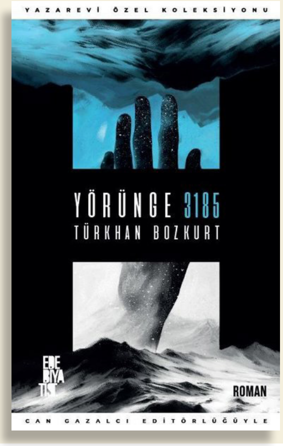
Onur Dövücü

Son Savaş / Şeytanın Uyanışı
2019

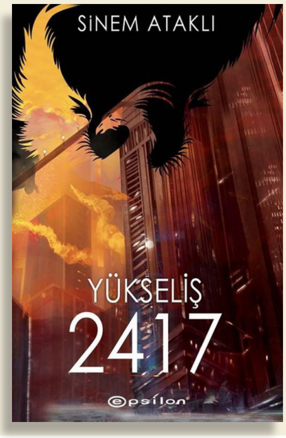
Türkhan Bozkurt

Yörünge 3185
2019

Sinem Ataklı

Yükseliş 2417
2019

Proje 2417
2018

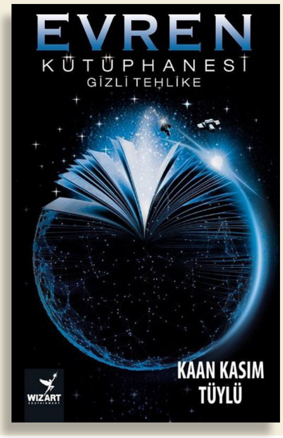
Selim Erdoğan

Kurbağa Adası
Bir İstanbul Distopyası - 2019

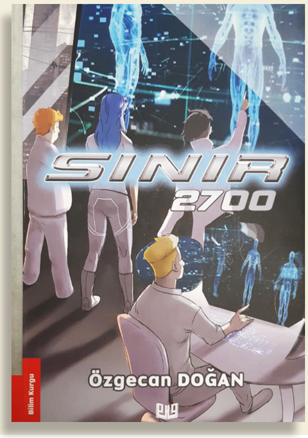
Kaan Kasım Tüylü

Evren Kütüphanesi - Gizli Tehlike
2019

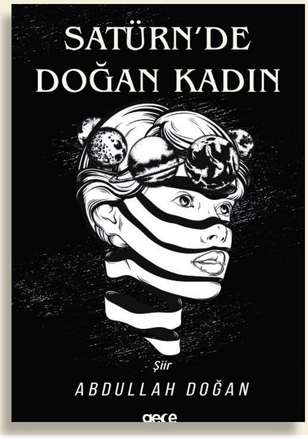
Özgecan Doğan

Sınır 2700
2019

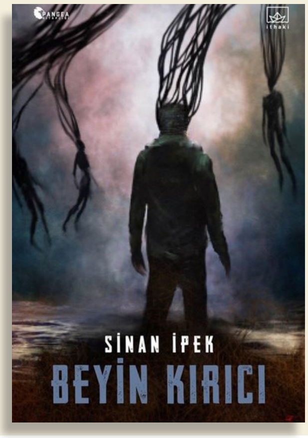
Abdullah Doğan

Satürn'de Doğan Kadın
2019

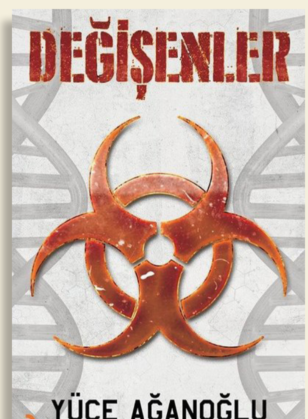
Beyin Kırıcı
2019

Sinan İpek

Değişenler
2019

Yüce Ağanoğlu

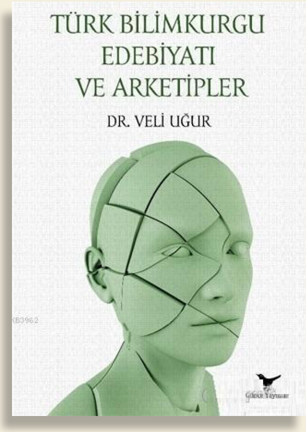
YBKY Bilimkurgu Öykü
Seçkisi - 2019

Kolektif

Veli Uğur

Türk Bilimkurgu Edebiyatı ve Arketipler - 2019

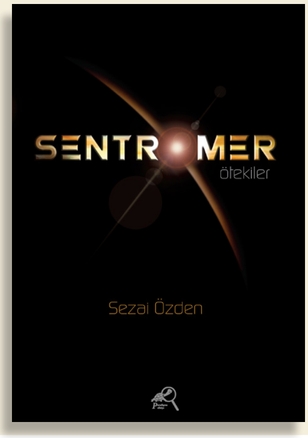
Rıdvan Ganioğlu

Cengin Han 1: Ben Tanrının Size Yolladığı Cezayım - 2019

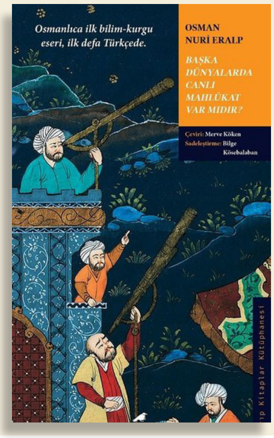
Sezai Özden

Sentromer: Ötekiler 2019

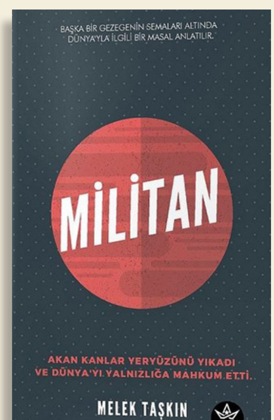
Osman Nuri Eralp

Başka Dünyalarda Canlı Mahlukat var mıdır?- 2019

Melek Taşkın

Militan 2019

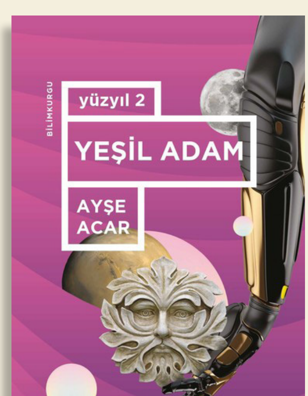

Ayşe Acar

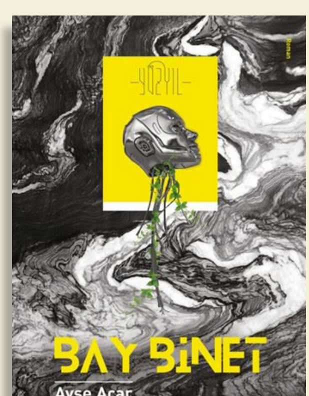
yüzyıl 3: Bayan Nima 2019

yüzyıl 2: Yeşil Adam 2018

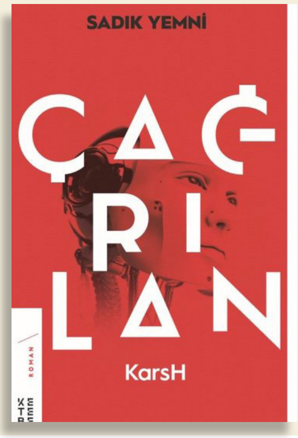

yüzyıl: Bay Binet 2017

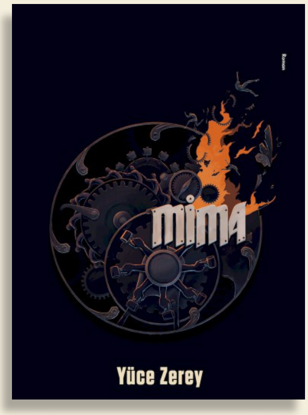
Sadık Yemni

Çağrılan
2019

Yüce Zerey

MİMA
2019

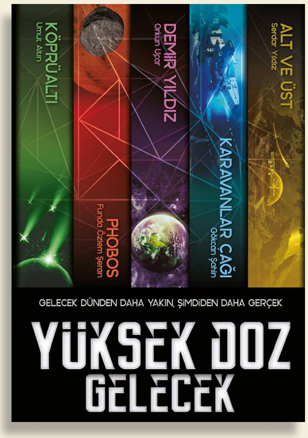

Kolektif

Yüksek Doz Çürüyüş
2019

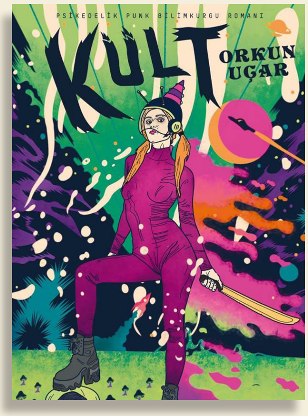

Yüksek Doz Gelecek
2017

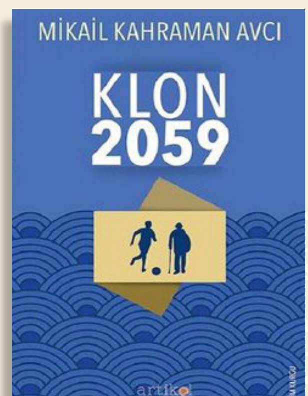
Orkun Uçar

Kült
2019

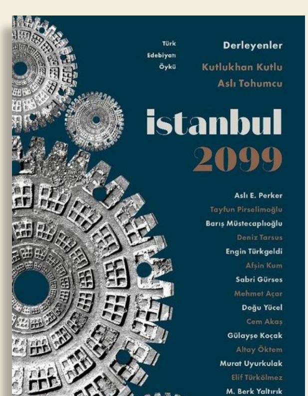
Mikail Kahraman Avcı

Klon 2059
2019

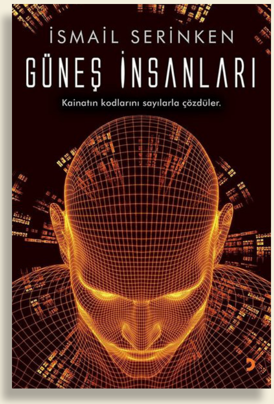
Kolektif

İstanbul 2099
2019

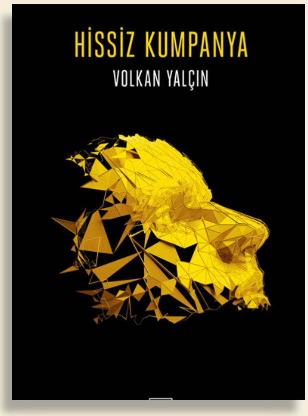
İsmail Serinken

Güneş İnsanları
2019

Volkan Yalçın

Hissiz Kumpanya
2019

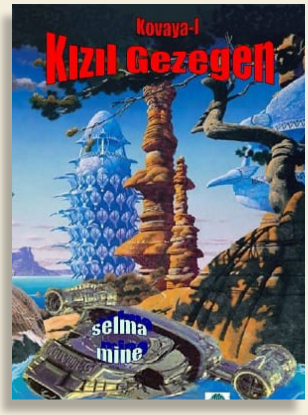
Müfit Özdeş

Son Tiryaki
2018

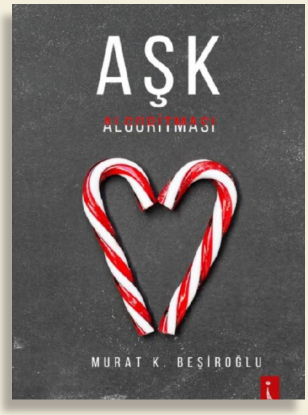
Selma Mine

Kovaya 1 Kızıl Gezegen
2018

Murat K. Beşiroğlu

Aşk Algoritması
2018

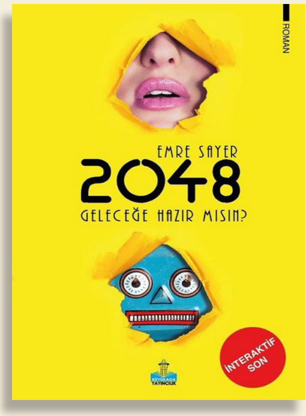
Arzu Eylem

Çok Çağı
2018

Emre Sayer

2048 Geleceğe Hazır mısın? 2018

Doğu Yücel

Düşler Kabuslar ve Gelecek Masalları 2018

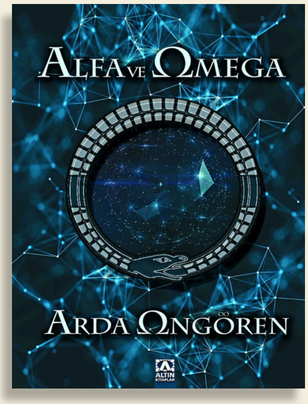
Özgen Biçgin

Kayıp Rota 2018

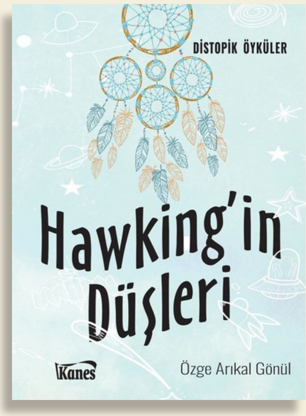
Arda Öngören

Alfa ve Omega
2018

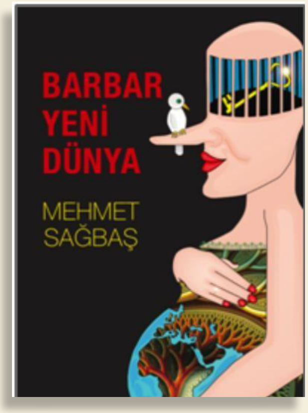
Özge Arıkal Gönül

Hawking'in Düşleri
2018

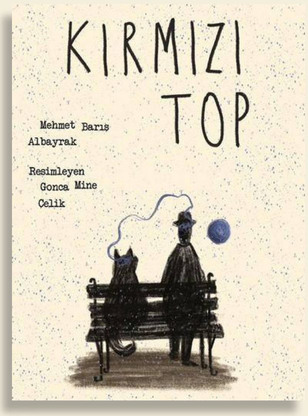
Mehmet Sağbaş

Barbar Yeni Dünya
2018

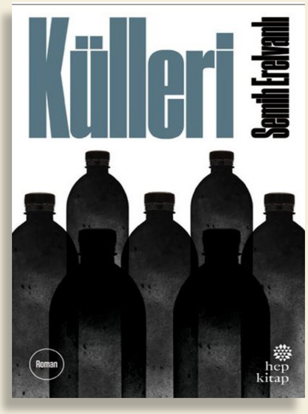
Mehmet Barış Albayrak

Kırmızı Top
2018

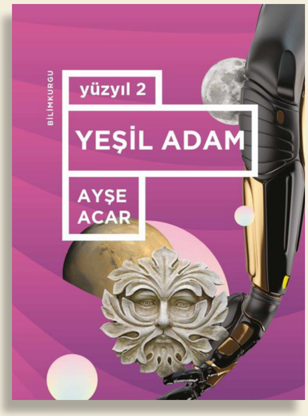
Semih Erelvanlı

Külleri
2018

Ayşe Acar

Yüzyıl 2 Yeşil Adam
2018

Mehmet Açar

Siyah Hatıralar Denizi
2018

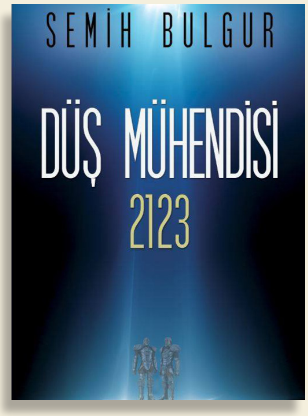
Coşkun Hepyonar

Sinek İkilisi
2018

Semih Bulgur

Düş Mühendisi 2123
2018

Sinem Ataklı

Proje 2417
2018

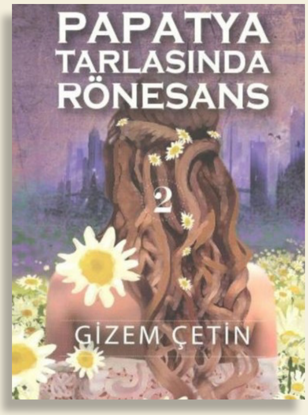

Gizem Çetin

Papatya Tarlasında Rönesans 1 - 2018

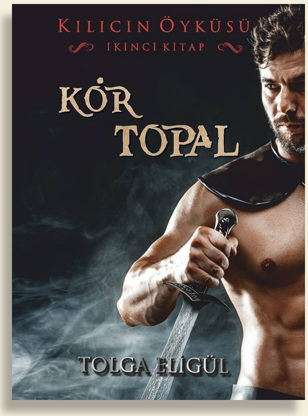

Papatya Tarlasında Rönesans 2 - 2018

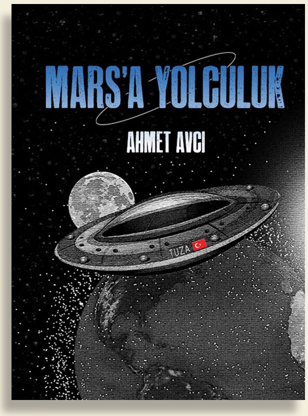
Tolga Eligül

Kılıcın Öyküsü 1
2018

Mars’a Yolculuk
2018

Ahmet Avcı

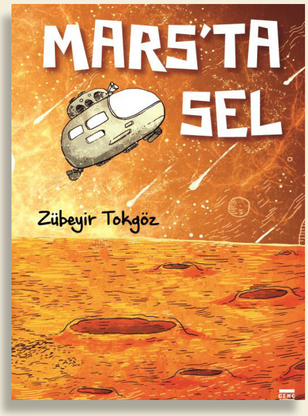

Jüpiter’den Kaçış
2018

Mars’ta Sel
2018

Zübeyir Tokgöz

Poyraz’ın Gelecek Öyküleri
2018

Akın Başal

Onur Gürleyen

Hastalık
2018

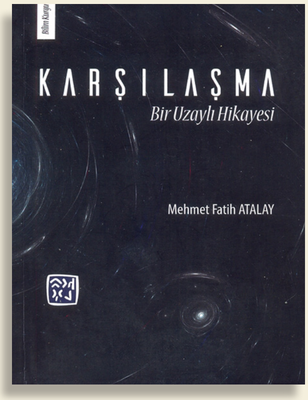
Kolektif

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2018
2018

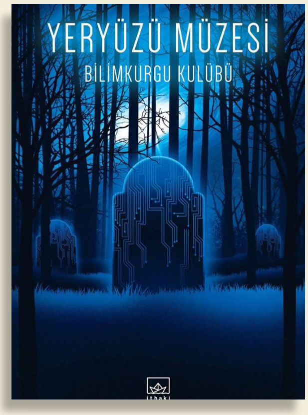
Mehmet Fatih Atalay

Karşılaşma: Bir Uzaylı Hikâyesi 2018

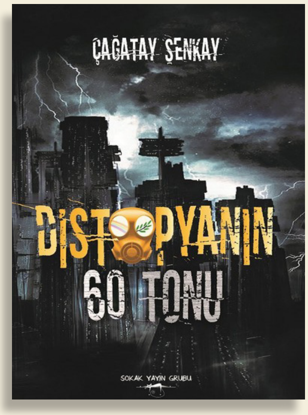
Kolektif

Yeryüzü Müzesi
2018

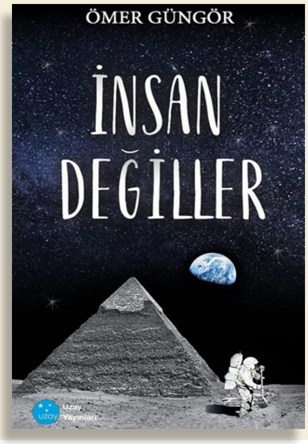
Çağatay Şenkay

Distopyanın 60 Tonu
2018

Ömer Güngör

İnsan Değiller
2018

ÇINARDİBİ MANİFESTOSU

Duyuyor musunuz?

İşte ilk çığlığını koyuverdi gökyüzüne. Ve nur topu gibi bir dergimiz oldu. Adını "ÇINARDİBİ" koyduk. Gözümüz aydın, gönlümüz şen olsun!

Gör(e)meyenlere göz, duy(a)mayanlara kulak, konuş(a)mayanlara dil olsun diyedir ki ÇINARDİBİ ete-kemiğe büründü.

Hikâyemiz bir söz ile başlar. Önce bir söz idi yalnızca. Yüreğimizin el değmemiş topraklarına ektiğimiz bir söz. "Umut ile sevda ile düş ile" suladık o sözü. Yeşerdi usul usul, yeşerip boy verdi, boy verip çiçeğe durdu ve çatlatıp yüreğimizin kabuğunu bir gökkuşağı gibi açtı, siyah-beyaz filmleri andıran hayatımızın üzerinde.

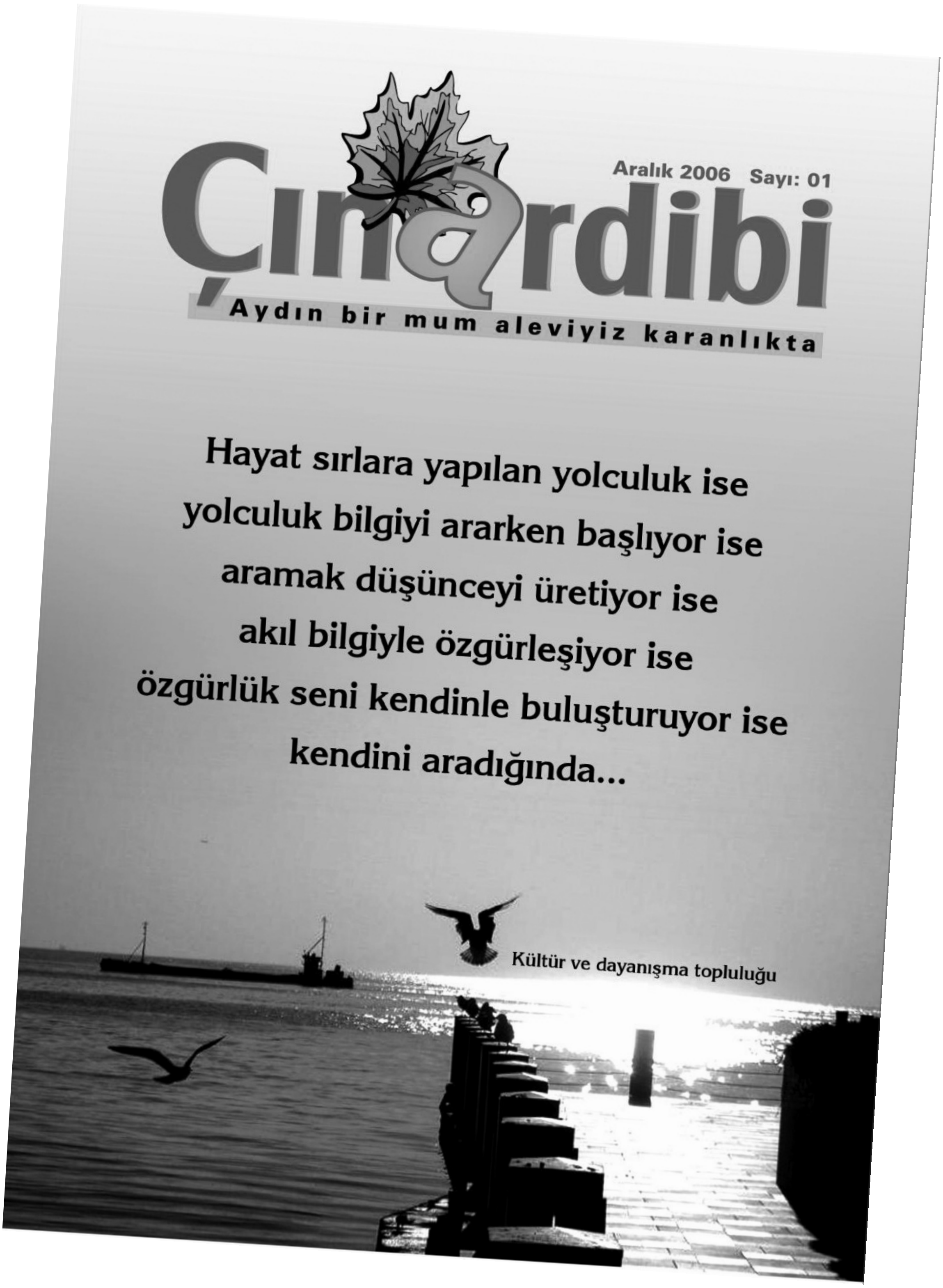
İpini koparmış gezegenimizde nasıl bir yankı uyandırır bilinmez ama "bir ihtimal daha var" deyip çıktık Yol'a. Asıl olan da Yol'dur zaten, varmaktan öte…

Paranın egemen olduğu bir dünyada kültürel bir çabaya girişmek, akıntıya karşı kürek çekmek belki. Ya da "ellisinde uyup yüreğinde çarpan aklına / bir Temmuz sabahı / güzelin, doğrunun ve de haklının fethine çıkan" Don Kişot misali yel değirmenleriyle dövüşmek. Kısacası, "akıl karı" olmasa gerek çabamız! Oysa insanı insan yapan kültürdür. İnsan, doğayı gereksinimleri doğrultusunda dönüştürüp kültürü yaratarak insanlaşmıştır. Kültürden soyutlanmış bir insan, kurumuş bir ırmağa benzer. Özcesi, çabamız insan olmanın bir gereğidir.

Ne "kültür" adı altında dayatılan yozlaşmaya mahkûmuz, ne de yabancılaşmanın yarattığı yalnızlaşma kaderimiz. Her şeyin para ile ölçüldüğü dünyamızda "başka türlü bir yaşam mümkün!". Çınardibi Dergisi de, başka türlü bir yaşam arayışının ürünü olarak var oldu. Yozlaşmaya karşı kültürü, yalnızlaşmaya karşı toplumsallaşmayı koyarak, başka türlü bir yaşam arayışımızı anlamlandırmaya koyulduk. Hayatın rüzgârı ile bir yaprak gibi savrulmak yerine, irademizle hayatımıza ve geleceğimize yön veriyoruz ve sesimizin ulaştığı herkesi çabamıza ortak olmaya çağırıyoruz.

Yolumuz açık olsun!

*Çınardibi Dergisi'nin 1. sayı giriş yazısı * 5 Aralık 2006*

Aralık 2006 Sayı: 01
Çınardibi
Aydın bir mum aleviyiz karanlıkta
Hayat sırlara yapılan yolculuk ise
yolculuk bilgiyi ararken başlıyor ise
aramak düşünceyi üretiyor ise
akıl bilgiyle özgürleşiyor ise
özgürlük seni kendinle buluşturuyor ise
kendini aradığında...
Kültür ve dayanışma topluluğu

“İstikbal Göklerdedir!”

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR®

Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey

EYLUL 2020 SAYI 41

Ödüle Doymayan Yazar
Connie Willis
MÜGE İNCE

Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm 15
KENAN BÖĞÜRCÜ

Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu:
Advent Rising
M. YAĞMUR POLAT

Kitap İncelemesi
Distopyanın 60 Tonu
ÇAĞATAY ŞENKAY
İSMAİL ŞAHİN

Kısa Öykü
Yapay Zekâ Soruşturması
MURAT K. BEŞİROĞLU

Adalet
GRİ ESİN AKYILDIZ
8. YBKY Kısa Öykü Yarışması

Roman
Son İnsan
Bölüm 30
GÜRHAN ÖZTÜRK

İki Yazıt
CÜNEYT GÜLTAKIN
8. YBKY Kısa Öykü Yarışması

Kapının İncisi
İkinci Kitap- Bölüm-8
AYSUN ERDOĞAN

Sürücü Problemi
LEVENT ERTÜRK
8. YBKY Kısa Öykü Yarışması

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

Facebook sayfasında ve İnternet sitemizde tanıtımını yaptığımız, yerli bilimkurgu romanlarının incelemelerinin yanında; kısa öyküler, ülkemizde ve dünyada bilim alanındaki gelişmeler, film ve çizgi film incelemeleri, çizgi romanlar, film müzikleri incelemeleri, yerli ve yabancı bilimkurgu yazarlarının tanıtımı, yabancı bilimkurgu roman incelemeleri, film yönetmenleri, anime eserler, bilgisayar oyunları ve daha pek çok konu

Yerli Bilimkurgu eserlerinin tanıtımının yanında, yabancı eserlere ve magazinsel haberlere de yer vermemizin sebebi, daha uzun soluklu bir dergiyi hayata geçirmek amacını taşımaktadır.
Öncelikli konularımız Yerli Bilimkurgu Eserleri ve Kısa Öykü Yarışması katılımcılarının öyküleridir.

Dergimize katkıda bulunmak için, yazılarınızı, incelemelerinizi, çizimlerinizi, tasarımlarınızı, kısa öykülerinizi,
yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
adresinden bizlere ulaştırabilirsiniz.

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi, Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Platformunun süreli yayınıdır.
Dergimiz; tanıtım, bilgilendirme ve bilimkurgu severlerin ortak alanıdır.
Gönüllü yazarların - çizerlerin desteği ile şekillenmektedir. Kâr amacı gütmez.

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR

Genel Koordinatör/Editör ESRA UYSAL
Sanat Yönetmeni BURAK FEDAKAR Yayın Yönetmeni İSMAİL ŞAHİN Çeviri-Arşiv ARDA TİPİ
Yayın Danışmanı SEYHAN YILDIZ YILDIRIM
Web Tasarım - Dijital Tasarım - Öykü İllüstrasyonları - Dergi Tasarım SEZAİ ÖZDEN - ZAZİ SANAT

Yazarlar
ESRA UYSAL
ÖZLEM BUKET DURU
KENAN BÖĞÜRCÜ
MURAT K. BEŞİROĞLU
BURAK FEDAKAR
İSMAİL ŞAHİN
ARDA TİPİ
MUHİTTİN YAĞMUR POLAT
SEZAİ ÖZDEN

Katkıda Bulunanlar
ÖZGEN BERKOL DOĞAN BİLİMKURGU KÜTÜPHANESİ - ETHEM DERMAN - KENAN BÖĞÜRCÜ - GRİ ESİN AKYILDIZ - GÜRHAN ÖZTÜRK
AYSUN ERDOĞAN - MÜGE İNCE - CÜNEYT GÜLTAKIN - LEVENT ERTÜRK - NURAY BULAT - SEYHAN YILDIZ YILDIRIM - EKİN ERTARAKÇI
KİTAPLA MUHABBET FACEBOOK GRUBU - VOIDRUNNER - PARADİGMA POLİSİYE - ÇINARDİBİ DERGİSİ - GÖK KIZ: KOZMİK GÖÇEBE - KAYIP DÜNYA
Kapak İllüstrasyonu: ALIEN COVENANT 2017

www.yerlibilimkurguyukseliyor.com - www.yerlibilimkurgu.com
yerlibilimkurguyükseliyor@gmail.com

Bu sayıda

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi
2020-Eylül Yıl:4 / Sayı 41

Ayın Kitap İncelemesi
Distopyanın 60 Tonu
ÇAĞATAY ŞENKAY
İSMAİL ŞAHİN *10-11*

Ödüle Doymayan Yazar
CONNIE WILLIS
MÜGE İNCE *16-19*

Kısa Öykü
Yapay Zekâ Soruşturması
MURAT K. BEŞİROĞLU *20-25*

YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması
Adelet
GRİ ESİN AKYILDIZ *26-27*

Çizgi Roman - Bölüm 15
Gök Kız: Kozmik Göçebe
KENAN BÖĞÜRCÜ *28-33*

Kütüphanemden Seçtiklerim
ESRA UYSAL *34-35*

YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması
İki Yazıt
CÜNEYT GÜLTAKIN *36-38*

Roman / Bölüm - 30
Son İnsan
GÜRHAN ÖZTÜRK *40-48*

Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu
Advent Rising
M. YAĞMUR POLAT *50-53*

Roman - İkinci Kitap - Bölüm-8
Kapının İncisi - Narhalt'ın Hükümdarı
AYSUN ERDOĞAN *54-60*

YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması
Sürücü Problemi
LEVENT ERTÜRK *62-64*

Bilimkurgu Yazarlarımız ve
Eserleri - 2018 - 2019 - 2020
SEZAİ ÖZDEN *66-90*

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor

Bilimkurgu ÖYKÜ SEÇKİSİ 2018

47 YAZARIN 51 ÖYKÜSÜYLE HAYAT BULAN ESER

Selma MİNE - Müfit ÖZDEŞ - Özlem KURDOĞLU - Haldun AYDINGÜN - Orkun UÇAR - Gurur ASİ - Kemal Mükremin BARUT - Zübeyir TOKGÖZ

Murat K. BEŞİROĞLU - Şükrü SOYDAŞ - Sercan LEYLEK - Yüksel YILMAZ - Kubilayhan YALÇIN - İlhan DELİKTAŞ - Bertuğ KODAMANOĞLU

Mustafa ÖZÇINAR - Metin UÇAR - Nur İpek ÖNDER MERT - Gri Esin AKYILDIZ - Efe SARITUNALI - Burak KATİPOĞLU - Tuğrul SULTANZADE

Nilay KAYAALP - Gökcan ŞAHİN - M. Yağmur POLAT - Ardakan COŞKUN - Aykut COŞKUN - Badahan CANATAN - Selahattin BAŞBOĞA

Mehmet KARDAŞ - Korkut KABAPALAMUT - Utku KÖSE - Bahri Doğukan ŞAHİN - Mehmet Fatih BALKI - Taner GÜLER - Abdülkadir DOĞANAY

Kenan ÇETİNKAYA - Burak ERDOĞDU - Emirhan KARAHASAN - Selçuk Gökhan KALKANOĞLU - Hakan KİLYUSUFOĞLU

Hasan ÖNAL - Burak FEDAKAR - Arda TİPİ - Esra UYSAL - İsmail ŞAHİN - Sezai ÖZDEN

Tükenmeden Alın!

Paradigma Polisiye

www.yerlibilimkurguyukseliyor.com

Bu seçki, Özgen Berkol Doğan'a ithafen yazılmıştır.

Bilimkurgu sözcüğünü dilimize kazandıran değerli gazeteci ve yazar ORHAN DURU anısına oluşturacağımız, **YBKY** Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019 için, Ekim 2018'de başlattığımız katılım süresini tamamlamış bulunuyoruz.

Seçkiye katılmak için öykü gönderen herkese teşekkür ederiz.

Tam olarak 62 öykü tarafımıza ulaştı. Sadece 1 öykü katılım şartlarını sağlamadığı için değerlendirmeye alınmadı. Öyküleri 7 kişilik ekibimizle defalarca okuyarak ve üzerinde tartışarak değerlendirdik. Bu seçkide yer almasalar bile bir sonraki seçkide yer alabileceklerinin sinyallerini veren pek çok katılımcı olduğunu görmek/bilmek bizi gerçekten çok mutlu etti. Hepsi çok kıymetli zamanlarını ayırarak birbirinden güzel öykülerle, farklı evrenleri önümüze serdiler.

Hepsine, ilgileri ve alakaları için ayrı ayrı teşekkür ediyoruz.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019'un, 2018'den farkı, seçkiye girecek öykülerin değerlendirmeye tabi tutulmasıdır. Bunu da ilanla zaten duyurmuştuk. İlk seçkimizde (2018) öykü gönderen herkes seçkiye dâhil olmuştu. Kimseyi geri çevirmemiştik. İlk olması bakımından özel olmasını istemiştik; nitekim öyle de oldu ve YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2018, Türk bilimkurgu edebiyatında, 47 yazarı ve 51 öyküsü ile yerini aldı.

Bu girişimin hayat bulmasını sağlayan;"Gönderilen tüm öyküleri basmamız gerek, hepsi girmeli." dediğimizde, çok kritik bir zamanda -kâğıt krizinin başlangıcında- risk alarak fakat aynı zamanda bir rekora imza atıp TÜRKİYE TARİHİNDE KATILIMI EN YÜKSEK BİLİMKURGU ÖYKÜ SEÇKİSİNİN hayat bulmasını sağlayan Paradigma Polisiye'ye, cesaretinden ve yerli bilimkurguya katkılarından dolayı ayrı bir parantez açarak teşekkür ediyoruz.

Bu yıl da katılım yüksek oldu. Seçkiye katılabilecek öyküleri değerlendirirken; öncelikle anlatım diline, dilbilgisine, argo sınırlarını aşarak rahatsız edici derecede -küfür, hakaret- barındırmadığına, öykünün olay örgüsünün kendi içinde çelişmemesine, bilimkurgu olup olmadığına ve alenen herhangi bir siyasi oluşum lehine veya aleyhine ifadeler olup olmadığına bakarak değerlendirdik. Tüm bunların dışında -bu seferlik- çözümünün basit olduğunu düşünerek imla hatalarını görmezlikten geldiğimizi belirtmek isteriz.

Ve tüm bu süreçten sonra 2019 Seçkisine girmeye hak kazanan 27 öykünün yanında yayın ekibimizin kaleme aldığı 5 öykü ve düzenlediğimiz son üç yarışmada ilk üçe giren 9 öykü ile toplamda 41 öykü listedeki yerini aldı.

Gösterdiğiniz ilgiden dolayı tüm katılımcılara, bilimkurgu severler adına tekrar tekrar teşekkür ederiz.

İyi ki varsınız güzel insanlar.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019' a Katılan Yazarlar ve Öyküleri

1. **Özlem Kurdoğlu** - Zamanda Sörf
2. **Gurur Asi** - Garip Bir İşgal Hikâyesi
3. **Esra Kahraman** - Evrenin İyicilleri
4. **Kubilayhan Yalçın** - Ottomat: Robot-u Hûmayun!
5. **Ş. Yüksel Yılmaz** - Yolcu
6. **Murat K. Beşiroğlu** - Anne, Oğul ve Fırtına
7. **M. İhsan Tatari** - Artık Dünya'ya Gitmiyoruz
8. **Zeynep Okçu** - Huzur Emlak
9. **Gri Esin Akyıldız** - Hacimsizler
10. **Tayfun Olam** - Düşkuran
11. **Mustafa İzmirli** - Kanatlarımızı Koparamazsınız
12. **Mehmet Kaan Alpaslan** - Cezaevi
13. **Nur İpek Önder Mert** - Silahlı Peygamber
14. **Efe Sarıtunalı** - Bir Mutant Hikâyesi Daha
15. **Zeynep Kevser Şahin** - Muhteşem İstanbul Köprüsü
16. **Cem Can** - Seha
17. **Onur Gürleyen** - Davet
18. **Nilay Kayaalp** - Yansıtma Teorisi
19. **Çağla Zengin** - Dönüş
20. **Merve Bor** - Kahverengi Pelerinli Gezegen
21. **Gökhan Görmez** - Kum Kuşları
22. **Deniz K. Üstündağ** - Veda ya da Bir Şişe Kayısı Şarabı
23. **Selçuk Gökhan Kalkanoğlu** - Sıfırın İcadı
24. **Can Akcaoğlu** - Dışarıda Kaybolmuş
25. **Eren Kasapoğlu** - Değişkin
26. **M. Yağmur Polat** - Kozmoponik Geçit
27. **Mustafa Özçınar** - Yüzleşme

28. **Ufuk Yasin Yurtbil** - Zeplin
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
29. **Morpheus** - Savaş ve Barış
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
30. **Tuğrul Sultanzade** - Dilek
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
31. **Tülay Temuçin** - Dönüş Yok
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
32. **Yunus Emre Eroğlu** - Uyanış
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
33. **İsmail Turhan** - Zaman Ayracı
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
34. **Abdülkadir Doğanay** - Bulut Çobanı
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
35. **Sezen Aksın Sivrikaya** - Sonsuz Aşk
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
36. **Emre Eryılmaz** - Ses
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü

37. **Esra Uysal** - Tesadüfler
38. **İsmail Şahin** - Sıfır Şiddet
39. **Burak Fedakâr** - Sonsuzluk Direnişi
40. **Arda Tipi** - Ateşin Çocukları
41. **Sezai Özden** - Sonat

Çıktı!

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2020 için, Eylül 2019 da başlattığımız katılım süresini tamamlamış bulunuyoruz.

Gönderdikleri öyküleri, belli sebeplerden ötürü seçkiye dâhil edemesek bile, bir sonraki seçkiye katılabileceklerinin sinyallerini veren pek çok katılımcı olduğunu görmek/bilmek bizi gerçekten çok mutlu etti. Hepsi çok kıymetli zamanlarını ayırarak birbirinden güzel öykülerle, farklı evrenleri önümüze serdiler. Hepsine, ilgileri için ayrı ayrı teşekkür ediyoruz.

Bu yıl da katılım yüksek oldu.

Tam olarak 72 öykü tarafımıza ulaştı. Geçen yıl olduğu gibi 1 öykü katılım şartlarını sağlayamadığı için değerlendirme aşamasına giremedi. Başka iki öykü ise yıllar önce başka bir platformda yayınlanmış olduğu için değerlendirmeye alınmadı.

Öyküler yine yedi kişilik ekibimiz tarafından defalarca okunarak ve üzerinde tartışarak değerlendirildi.

Seçkiye katılabilecek öyküleri değerlendirirken;

Öncelikle anlatım diline, dil bilgisine, argo sınırlarını aşarak rahatsız edici derecede -küfür, hakaret- barındırmadığına, öykünün olay örgülerinin kendi içinde çelişmemesine, bilimkurgu olup olmadığına, alenen herhangi bir siyasi oluşum lehine veya aleyhine ifadeler olup olmadığına ve mantık hataları olup olmadığına bakılarak değerlendirildi.

Geçen yıldan farklı olarak dilbilgisi ve imla hatalarına bu yıl daha özenli ve dikkatli yaklaşacağımızı ilanda da belirtmiştik. Çoğu öykü bu sebeplerden ötürü değerlendirmeden geçemedi.

Ve tüm bu süreçten sonra 2020 Seçkisine girmeye hak kazanan 28 öykünün yanında, Kenan Böğürcü'nün Kolordu isimli çizgi öyküsü, yayın ekibimizin kaleme aldığı 4 öykü ve bir çizgi öykü, düzenlenen son iki yarışmada ilk üçe giren 7 öykü ve YBKY 8. Kısa Öykü Yarışmasında Jüri Özel Ödülü alan Azra Ulukaya'nın Vicdan isimli öyküsü ile birlikte toplamda 42 öykü listedeki yerini aldı.

Önümüzdeki yıl seçkiye bir yıl ara verme kararı aldık. Hem insanlar biraz dinlensin hem de öykülerimiz biriksin istedik. Yani; bu yıl öykü seçkisini çıkardıktan sonra 2021'in eylül ayına kadar yarışmalara devam edeceğiz. Bu, bir yandan da 2022 Seçkisine girecek öyküler için de hazırlık olacak.

Bildiğiniz gibi kitabın gelirini Özgen Berkol Doğan Bilimkurgu Kütüphanesi'ne bağışlıyoruz. YBKY 2018 Bilimkurgu Öykü Seçkisi'nin gelirini geçtiğimiz aylarda kütüphaneye aktardık. 2019 Seçkisinin de telifi bize ulaştığında aynı şekilde kütüphanenin hesabına aktaracağız. 2020 Öykü Seçkisi'nin de telifi de aynı şekilde değerlendirilecek. Bu yüzden geçmiş yıllarda olduğu gibi katılımcılardan feragat belgesi isteyeceğiz.

Bilimkurgu edebiyatı literatürüne, bu listeyle adını yazdıran yazarlarımızı tekrar tebrik ediyor, çabaları ve bilimkurguya destekleri için tekrar tekrar teşekkür ediyoruz.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2020' ye Katılan Yazarlar ve Öyküleri

1. **Özlem Kurdoğlu -** *Matriksi Yenen Adam*
2. **Gurur Asi -** *Klon İsyanı*
3. **Selim Erdoğan -** *Kriz Geçirmez*
4. **Kubilayhan Yalçın -** *Atopya*
5. **Yüksel Yılmaz -** *Hasta*
6. **Murat K. Beşiroğlu -** *Yatağın Altındaki Şehir*
7. **Bertuğ Kodamanoğlu -** *k= -1*
8. **Kenan Böğürcü -** *Kolordu - Çizgi Öykü*
9. **Zeynep Okçu** - *Vuslat Sona Erdi*
10. **Gri Esin Akyıldız** - *Robotik Bir Dışkı*
11. **Efe Sarıtunalı** - *Ayak Sesleri*
12. **Mustafa İzmirli** - *S.U.S.*
13. **Sonat Ece Kaya -** *Sil Baştan*
14. **Bekir Sert** - *Duvarın Ötesi*
15. **Serpil Ülger** - *Bir Canavar Yaratmak*
16. **Selahattin Başboğa** - *Hayatın Matematiği*
17. **Olcay Şeker** - *Davetsiz Misafirler*
18. **Mehmet Ali Kaynak** - *Yeni Efendiler*
19. **Gökcan Şahin** - *Mavi Fil Mavi Tavşan Mavi Önlük*
20. **Ceren Altay** - *Suikastçının Şiir Defteri*
21. **Saniye Öztaş** - *İnsanlık İçin Ne Kadar Fedâkar Olabilirsin!*
22. **Onurcan Kurt** - *Gelecek Yankısı*
23. **Nurdan Atay** - *Yaşam Filizi*
24. **Burak Vargeloğlu** - *Ouroboros*
25. **Aysun Erdoğan** - *Ekin ve Nesil*
26. **Mehmet Kardaş** - *Akılsız Ev*
27. **Pınar Karaca** - *Kıpırtısız*
28. **M. Yağmur Polat** - *Otomatik Kirpi-R1*
29. **Mehmet Fatih Balkı** - *Yarım Peygamber*
30. **İsmail Turhan** - *VE-E-DE-A*
    YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
31. **Ferruh Oğuz** - *Kalabalığın Ortasında Birkaç Saat*
    YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
32. **Mustafa S. Elitok** - *Küçük Kıyamet*
    YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
33. **Eren Kasapoğlu** - *Çarpışma*
    YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
34. **Mehmet Sancar Gürci** - *Sanık 237*
    YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
35. **Tolga Eligül** - *aRİN*
    YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
36. **İsmail Çakır** - *Dünya'nın Hakimi*
    YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
37. **Azra Ulukaya** - *Vicdan*
    YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması Jüri Özel Ödülü
38. **Esra Uysal** - *En Sıcak Gün*
39. **İsmail Şahin** - *Petoburlar*
40. **Arda Tipi** - *Dea ex Machina*
41. **Burak Fedâkar** - *Sonsuzluk Aşkı*
42. **Sezai Özden** - *Böcek Tarlaları*
    Çizgi Öykü

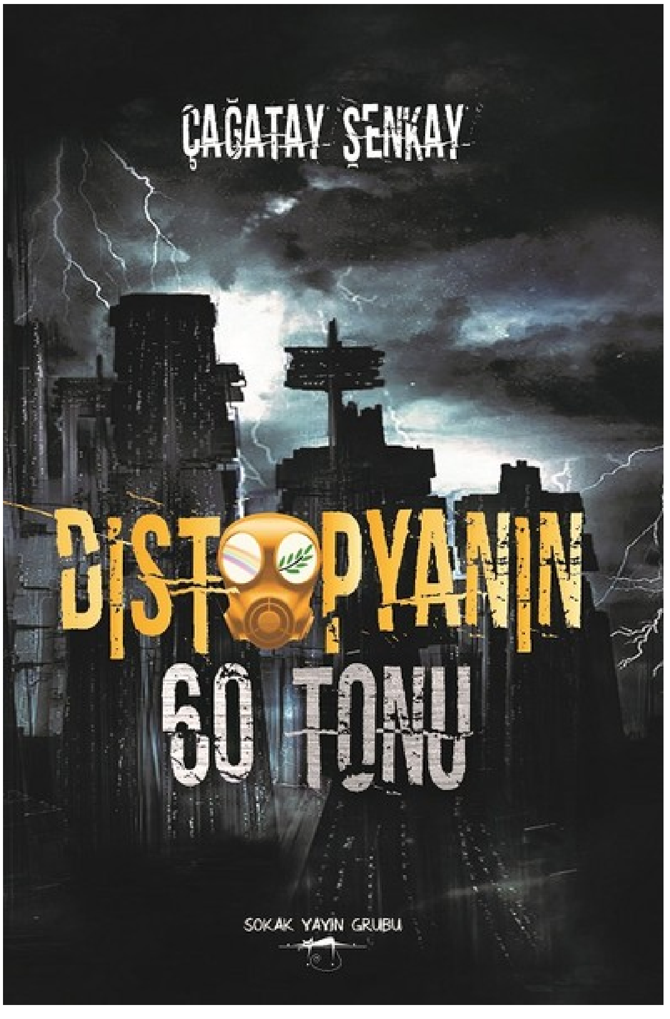
Ayın Kitap İncelemesi

İsmail Şahin

Distopyanın 60 Tonu

Çağatay Şenkay

Baskı Yılı / Yeri: Ocak 2019 / İstanbul
Sayfa Sayısı: 80
Yayınevi: Sokak yayın Grubu - İstanbul

Yerli bilimkurgu kitaplarını tanıtmaya devam ediyoruz.

Bu sayımızın konuğu olan kitap,

Çağatay Şenkay'dan

Distopyanın 60 Tonu

isimli kitabı.

Bilimkurgu zengin ve geniş bir hayal gücü demektir. Buna rağmen bilimkurgu türünde bir hikâye, roman yazmak kolay değildir. Yazılanların akla, mantığa uygun olması gerekir. Teknolojik ve bilimsel gelişmeleri takip etmeniz gerekebilir. En azından bazı bilimsel gerçeklere ters düşmemelidir. Ancak yazdıklarınız tamamen teknolojiye dayalı bir eser olmayabilir. Yani uzay boşluğunda yapılan bir savaş olmayabilir, başka bir gezegende/galakside geçmeyebilir, yapay zekâ/robotlar tarafından yönetilen bir uygarlık olmayabilir. Tamamen Dünya'da, yakın veya uzak gelecekte de geçebilir.

Bilimkurgunun zengin ve geniş bir hayal gücü olduğunu söylemiştik. Bunu bir çok eserde görmek mümkün. Bazı eserler vardır üç-dört hatta daha fazla kitaptan oluşur. Kimi eserler kısadır ama etkileyicidir. Sizi ters köşe yapar. Kimisi ise çerezliktir, okuyup bitirirsiniz ama aklınızda bir şey kalmaz.

Bence kısa ama etkileyici bir eser yazmak, yüzlerce sayfalık bir roman yazmaktan daha zordur. Bu kısa eserlere günümüzde yeni bir biçim daha eklendi diyebilirim. Bazen mikro öykü, bazen mini öykü olarak karşınıza çıkabilir. Kelime sınırı pek yoktur ama hikâyeyi birkaç cümlede anlatırsınız. Aslınnda hikâyeden çok daha geniş bir konunun özetidir adeta.

Çağatay Şenkay'ın kitabı tam da bu türde. Kitapta yer alan hikâyelerin hepsi üç cümleye sığdırılmış, geniş bir hayal gücünün özetleridir. Kitaptan iki örnek vereceğim.

GDO

Antibiyotikli tavuklar yüzünden üç yaş altındaki tüm çocuklar zarar görmeye başlamıştı.

Yem dışında beslenmeyi reddeden bu hastalar, konuşma yeteneklerini de kaybediyorlardı.

Etkileşim içinde oldukları bağlayıcı bir frekansla tıpkı kesime giden tavuklar gibi rahatsız edici bir sesle gıdaklıyorlardı.

MÜHÜR

"Bu gece yıldızlar bir başka değişik kayıyor!" dedi genç çocuk, sevgilisinin boynuna yumuşak bir öpücük kondururken.

Atomik bir toz bulutu, büyük bir hızla üzerlerine yaklaştığında kaçacak yerleri yoktu.

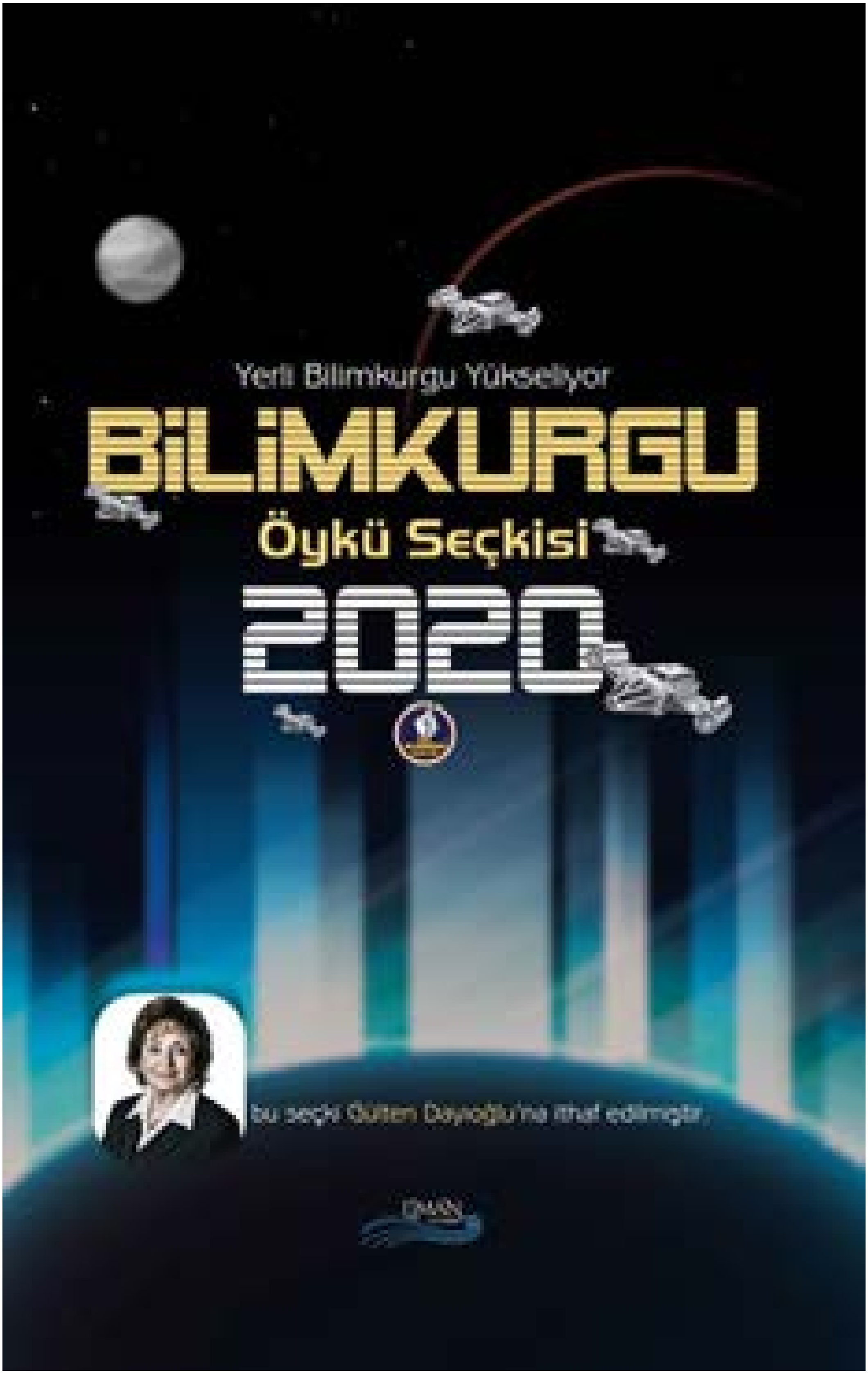
Mutlu ölmüşlerdi.

Oldukça kısa olmalarına rağmen çok beğendiğim hikâyeler var. Üzerlerinde çalışılırsa birçok hikâye daha uzun hale getirilebilir. En azından yeni hikâyeler için yepyeni fikirler ortaya çıkabilir.

Bir paket sigara bile bu kitaptan iki kat pahalı. Alın, okuyun, hediye edin.

Başka bir kitapta görüşmek üzere.

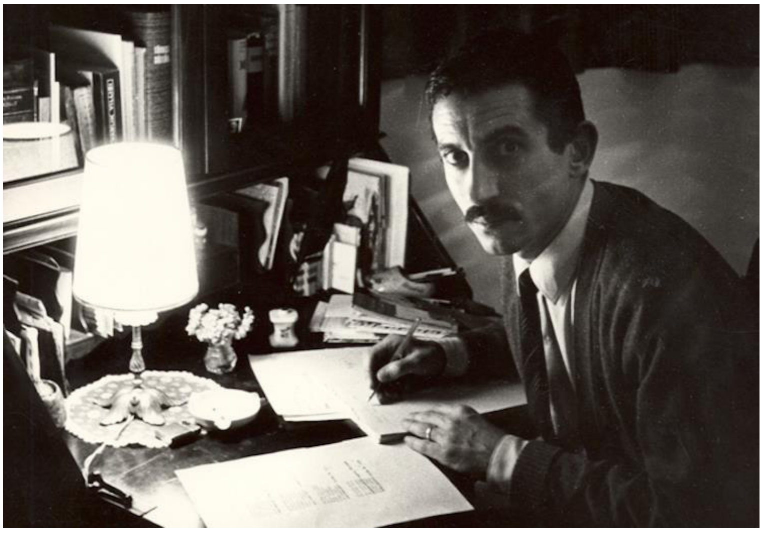

kitapla
muhabbet
/kitaplamuhabbet

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor
BİLİMKURGU
Öykü Seçkisi
2020
bu seçki Gülten Dayıoğlu'na ithaf edilmiştir.

Genel

Bilimkurgu Sözcüğünü Türkçeye Kazandıran Kişi

ORHAN DURU

(d. 18 Aralık 1933, İstanbul - ö. 25 Ocak 2009 İstanbul), Türk yazar ve gazeteci.

Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi'nden mezun oldu. Mezuniyetten sonra bir süre aynı fakültede, asistan olarak görev yaptı. 27 Mayıs 1960 askerî darbesinin ardından kurulan askerî yönetiminin Ekim 1960'ta üniversitelerden ihraç ettiği 147 öğretim üyesinden biridir. Bir süre veterinerlik yaptı. Yazılarını ilk olarak Mavi dergisinde yayımladı. Gazeteciliği kendine meslek olarak seçti. Ulus, Cumhuriyet, Milliyet, Güneş ve Hürriyet gazetelerinde çalıştı. En son Interstar TV'de haber müdürlüğü yaptı. Bu görevden sonra, yazarlık yapmaya devam etti. Yazar ve çevirmen Sezer Duru'nun eşidir. Bir süredir tedavi gördüğü Surp Agop Hastanesi'nde 25 Ocak 2009 saat 02.30'da vefat etti. Orhan Duru ayrıca İngilizce science-fiction sözünü Türkçeye bilim-kurgu olarak tercüme eden, kullanan ve bu sözcüğü Türkçeye kazandıran kişidir. Bu kullanım daha sonra Türk Dil Kurumu tarafından resmîleştirilmiştir.

Orhan Duru'nun Eserleri

Bırakılmış Biri (1959),
Denge Uzmanı (1962),
Ağır İşçiler (1974),
Yoksullar Geliyor (1982),
Şişe (1989),
Bir Büyülü Ortamda (1991),
Kısas-ı Enbiya (1979),
Kıyı Kıyı Kent Kent (1977),
Hormonlu Kafalar (1992),
İstanbulin (1995),
Küp (2008),
Amerikan Gizli Belgeleriyle Türkiye'nin Kurtuluş Yılları
Düşümde ve Dışımda
Yeni ve Sert Öyküler
Fırtına
Tango Geceleri
Sarmal - Toplu Öyküler
O Pera'daki Hayalet
Kazı
Durgun ve İşsiz

Çeviri-Uyarlama

O Pera'daki Hayalet (1996)
Sierra Madre'nin Hazineleri (B. Traven'den),
Gizli Tarih (Prokopius'tan),
Çağdaş Fizikte Doğa (Werner Heisenberg'den)
Durdurun Dünyayı İnecek Var (1968 - Antony Newley ve Leslie Bricuss'tan),
Sınırdaki Ev (1970 - Slawomir Mrozek'ten),
Übik Baba (1990 - Alfred Jarry'nin Kral Übü'sünden)

(Alıntı, Vikipedi)

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR®
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey
AGUSTOS 2020 SAYI 40
Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm 14
KENAN BÖĞÜRCÜ
Siyahi, Yalnız ve Aykırı
Octavia E. Butler
MÜGE İNCE
Uzaylı Yapay-Zekâ
Orada Bir Yerlerde ve
Milyarlar Yaşında
ARDA TİPİ
Bilgisayar ve Video
Oyunlarında
Bilimkurgu: YAGER
M. YAĞMUR POLAT
Kitap İncelemesi
Klon 2059
MİKAİL KAHRAMAN AVCI
İSMAİL ŞAHİN
Kara Zanlı
SANİYE ÖZTAŞ
9. YBKY Kısa Öykü Yarışması
Yalnız Ölü Balıklar
KASVET ULU
9. YBKY Kısa Öykü Yarışması
Eskiciler
ERCAN ERGÜR
9. YBKY Kısa Öykü Yarışması ÜÇÜNCÜSÜ
Roman
Son İnsan
Bölüm 29
GÜRHAN ÖZTÜRK
Kapının İncisi
İkinci Kitap- Bölüm-7
AYSUN ERDOĞAN
Kısa Öykü
Görev
EVREN İNANÇOĞLU
Alphaville Kulesi
SEDA ŞİMŞEK
YouTube

Kayıp Dünya İncelemeleri www.kayipdunya.com

Müge İnce

Ödüle Doymayan Yazar

Connie Willis

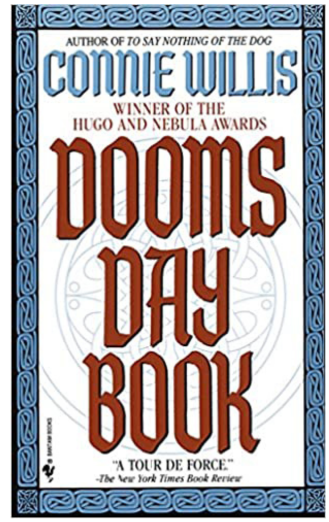

Willis'i diğer tüm yazarlardan ayıran en önemli şeyin, 11 Hugo ve 7 Nebula ödülü ile bu büyük ödülleri en çok kazanan bilim kurgu yazarı olduğunu söyleyerek başlayabiliriz. Üstelik bir de 2011 yılında SFWA tarafından Grand Master ilan edilmiştir.

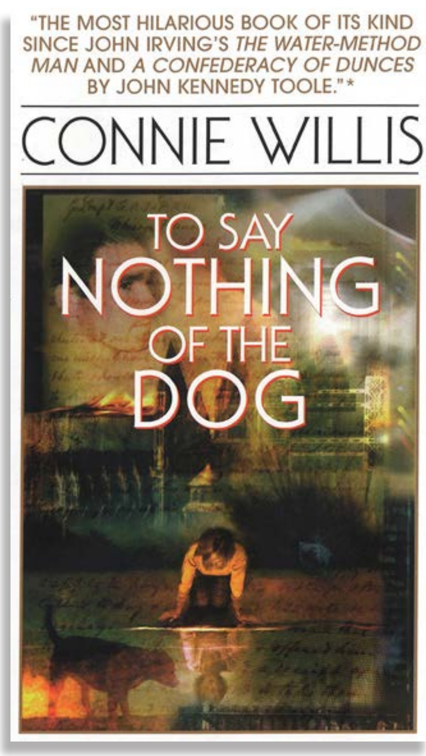
1945 yılında Colorado, Amerika'da doğan yazar, University of Northern Colorado'dan İngilizce ve İlkokul Öğretmenliği alanlarında çifte lisans diploması almıştır. Kariyerinin yayımlanan ilk hikâyesi *The Secret of Santa Titicaca*'dır. Birkaç hikâyesi yayımlandıktan sonra kızının doğumuyla birlikte öğretmenliği bırakıp, tam zamanlı yazarlığa başlamıştır. İlk romanı bilim kurgu ve fantastiğin karışımı olan Water Witch'tir. Bu romanı Cynthia Felice ile birlikte yazmıştır. İlk solo romanı ise *Lincoln's Dreams*'dir. Bu roman meşhur Amerikalı General Robert E. Lee'nin rüyalarını kendisininmiş gibi gören bir kadınla tanışan Amerikan İç Savaşı tarihçisi bir adamı konu almaktadır. Bu roman ile John W. Campbell Memorial En İyi Bilim Kurgu romanı ödülünü kazanmıştır. Ancak Willis'in tanınmasını 1982'de Hugo ve Nebula ödüllerini kazanan hikâyesi *Fire Watch* sağlamıştır diyebiliriz. Bu hikâye Willis'in sonrasında *Oxford Zaman Yolculukları* serisi olarak bilinecek olan roman serisinin başlangıcı olarak kabul edilebilir. Genç bir tarihçi Aziz Paul ile tanışmayı amaçladığı zaman yolculuğunda bir hata sonucu kendini 1940 yılında Alman hava saldırısı Blitz'in ortasında bulur. Aziz Paul ile tanışamaz ama Aziz Paul Kathedrali'ni saldırılardan korumaya çalışan ekip ile tanışır.

İlgili serinin Türkçede basılmış olan ikinci kitabı diyebileceğimiz romanı ise Kıyamet Kitabı'dır *(Doomsday Book - 1992)*. Romanda "yine" yanlışlıklar sonucu kendini amaçladığından farklı bir tarihte bulan tarihçi ana karakterdir, yani Kivrin. Kivrin, 1348'de Avrupa'nın yarısını öldüren Kara Veba salgınının ortasına düşer. Ancak eşanlatımlı olarak Kivrin'in geldiği zaman diliminde de çok ciddi bir grip salgını yaşanmaya başlamıştır. Her iki zaman diliminde olayların birbirine benzer şekilde ilerlemesi ile insan olmanın 1348 yılında bile çok farklı olmadığını görürüz.

Kıyamet Kitabı çokça ölüm yaşanması sebebiyle ne kadar hüzünlüyse, *To Say*

Nothing of The Dog da tam tersine o kadar komik bir kitaptır.

Kahramanımız Ned, Victorya Dönemine ait bir sanat eserini aramakta ve sürekli olarak 1940 ile 21. Yüzyıl arasında seyahat etmektedir. Söz konusu eser Nazi saldırıları sebebiyle hasar gören Coventry Kathedral'nin restorasyonunda kullanılacaktır. Ancak başka bir zaman yolcusu şimdiki zamana getirmemesi gereken bir şey getirir, bu yüzden Ned bu sorunu çözmesi için seçilir. Bu roman komedi, bilim kurgu ve tarihi kurguyu birleştiriyor ve Willis'in bilim kurguya bakış açısını açıkça gösteriyor.

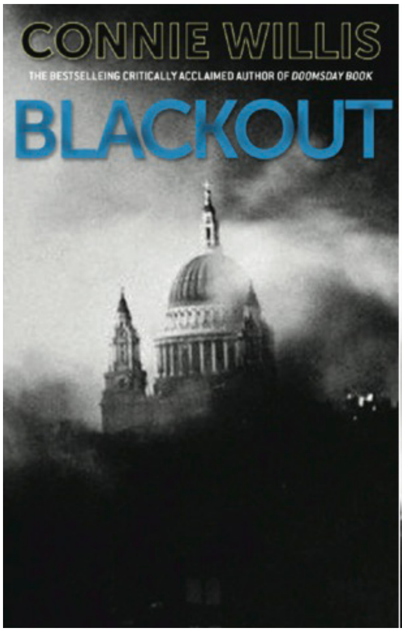
"Bilim kurgu ile ilgili sevdiğim şeylerden biri de "özgürlük". Küçükken kolektif bilim kurgu kitaplarını okuduğumda komedi türünün yanında macera, ondan sonra deneysel bir hikâyeyi, sonrasında New Yorker'da yayımlanabilecek bir hüzünlü içgözlem hikâyesini, kılık değiştirmiş bir western ve romantik bir hikâyeyi bulurdum. İşte bu yüzden bilim kurguyu sevdim."

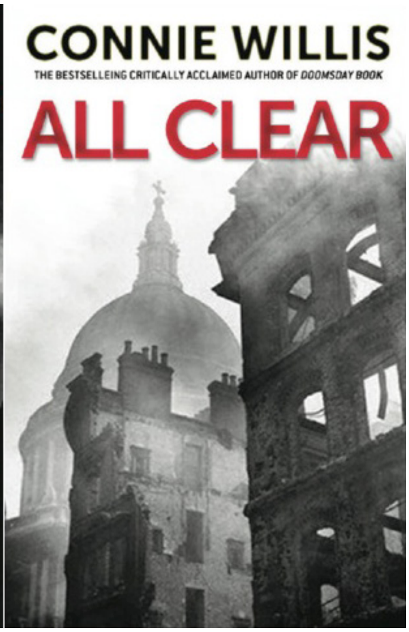
2010'da yayımlanan *Blackout ve All Clear* için iki cilt halinde yayımlanan tek bir roman diyebiliriz. Burada zaman yolculuğu yapan tarihçileri yine iş başında görüyoruz. 1940'ta İkinci Dünya Savaşı'nın ortasına seyahat ediyorlar ancak işler bekledikleri gibi gitmiyor ve uzay-zaman sürekliliğinin bozulmasına neden olabilecek olaylar yaşanıyor.

Willis'in Oxford Zaman Yolculukları romanlarından *To Say Nothing of The Dog* hariç hepsi Hugo ve Nebula ödülüne layık görülmüştür. *To Say Nothing of The Dog* ise sadece Hugo ödüllüdür.

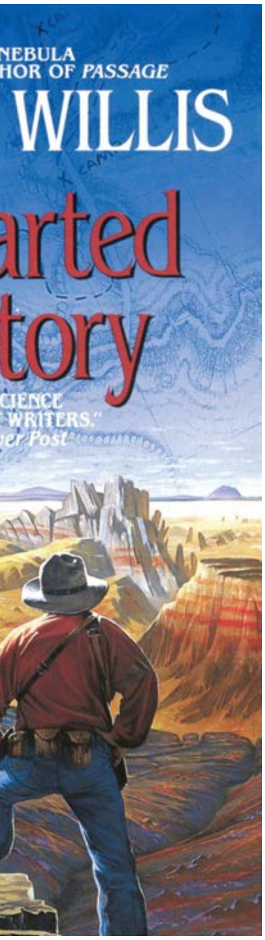

Willis zaman yolculuğu romanlarının dışında da çok farklı konularda eserler ortaya çıkarmıştır. *Unchartered Territory (1994)* cinsiyeti belirsiz uzaylıların olduğu bir gezegene giden keşif ekibinin maceralarını anlatır, *Remake (1996)* tamamen dijitalleşmiş bir Hollywood'u göstermektedir ve Hugo, Arthur C. Clark ve Nebula'ya aday olan ve Locus en iyi roman ödülünü alan *Passage (2002)* ölüme yakın deneyimleri araştıran bir bilim insanını anlatmıştır.

Yazarın en son romanı ise 2016 yılında yayımlanmış olan *Crosstalk*'tır. Romantik ilişki içindeki

partnerlerin duygusal bağını artrmaya yarayan dijital bir teknik geliştirilmiştir. Böylece çiftler birbirlerini daha iyi anlayacak ve daha uyumlu olacaklardır. Ama tüm Willis kitaplarında olduğu gibi işler sarpasarar ve başkahramanımız kendini başka birine bağlanmış bulur. Günümüzde artan teknolojinin teoride iletişimi kolaylaştırmış olmasına rağmen gerçekte hala bu kadar iletişim sıkıntısı çekmeye devam etmemize vurgu yapmaktadır Willis. Elbette, bir de iyi ilişkilerin özünde ne olduğunu da göstermeye çalışmıştır.

Umuyoruz ki, Connie Willis'in diğer eserleri de dilimize kazandırılır.

KAYNAKÇA:

1. https://www.barnesandnoble.com/blog/sci-fi-fantasy/connie-willis-crosstalk-interview/
2. https://www.tor.com/2015/06/24/where-to-start-with-the-works-of-connie-willis/
3. https://www.theguardian.com/books/2011/aug/23/connie-willis-wins-11th-hugo-award
4. https://www.thebooksmugglers.com/2011/01/book-review-doomsday-book-by-connie-willis.html
5. http://templetongate.net/conniewillis.htm
6. https://www.theverge.com/2016/10/13/13260094/connie-willis-crosstalk-new-novel-social-media-telepathy
7. https://www.sfgate.com/thingstodo/article/Connie-Willis-Historians-go-back-in-Blackout-3200589.php
8. http://biography.jrank.org/pages/4839/Willis-Connie.html
9. http://tansyrr.com/tansywp/a-readers-guide-to-connie-willis/
10. http://www.sftv.org/cw/
11. https://www.kirkusreviews.com/features/travelling-time-connie-willis/
12. https://tetheredbyletters.com/interview-connie-willis/
13. http://www.diabolicalplots.com/connie-willis-interview/
14. http://christophermcevasco.com/2011/05/03/author-interview-connie-willis/
15. https://www.tor.com/2012/06/07/general-lees-dreams-connie-williss-lincolns-dreams/

Kısa Öykü

Murat K. Beşiroğlu

Yapay Zekâ Soruşturması

Boğazına kadar toprağa gömülmüş olan Timur Tümtürk'ün titreşen gözlüğü gelen bir çağrıyı haber verdi. Elektronik sigarasını sert bir üfürükle dudaklarının arasından fırlattı ve kaşlarını kaldırıp çağrıyı cevapladı.

"Hocam ben Semih, nasılsın, müsait miydin?" dedi telefondaki ses.

Başını sallayarak yüzüne konan kara sineği kovaladı. Dudağının kenarındaki karıncaya aldırmadan "İyidir, bildiğin gibi, sen ne yapıyorsun," diye cevap verdi.

"Müthiş bir dava trafiği var, mahkemelere bilirkişi yetiştiremiyoruz."

"Geçen sene sanayi bakanına yazıp durumu arz etmiştim. Böyle olacağı belliydi."

"Hocam, bilirkişi kadrosunu acilen genişletmem gerekiyor. Şu yoğunluğu atlatana kadar bize bir el versen?"

Eski öğrencisinin arayıp yardımını istemesi hoşuna gitmişti. "Çok ani oldu şimdi bu. İstanbul'da nerede kalırım, oluşmuş içtihatlar nedir, bunları hep düşünmek lazım."

"Sana eşyalı bir daire ayarlarız. 8244 sayılı yasa çok yetersiz. Ortada doğru dürüst bir içtihat da yok henüz."

"İşin temeli yanlış olunca dikiş tutmuyor tabii."

"Hocam, yarın İstanbul'a gelebilir misin? Çok sıkıştım, durumlar bildiğin gibi değil."

"Yarın ya da en geç öbür gün yola çıkarım. En azından elimdeki makaleyi bitireyim."

"Sen nasıl uygun görürsen hocam, bana İstanbul'a varacağın zamanı bildirirsin."

Görüşmeyi sonlandırdıktan sonra başında dikilmekte olan robota "Beni artık çıkarabilirsin Donald," dedi. Bahçe işleriyle uğraşmak için üretilmiş olan Donald dizlerinin üzerine çöktü; çelikten parmaklarıyla işvereninin çevresindeki gevşek toprağı eşelemeye başladı. Emekli bir akademisyen olan Timur kendisini düzenli olarak toprağa gömüyordu. Böylece bedeninde biriken statik elektriğin boşaldığını ileri sürüyordu. Gömülme merasimini son dönemde ormanda gerçekleştirmeye başlamıştı, çünkü bu işi evlerinin bahçesinde yaptığında insanlar onun delirdiğini düşünmüşlerdi.

Donald bedenini saran toprağı kaldırınca serbest kalan sağ eliyle yüzünde gezinen karıncayı yere düşürdü. Çevresinde oluşan boşluğun kenarlarına basarak bedenini yükseltti ve toprağın içinden çıktı. Üzerine yapışmış tozları hızlıca silkeledikten sonra çıplak bedeninin üzerine doğrudan gömleğini ve pantolonunu giydi.

Dönüş yolunda Donald'a "Sürüye uyarsan, koyun olursun. Aklına koyduğun işleri yapmak için kimseden destek beklemeyeceksin," dedi. Donald eğer konuşabilseydi kendisinin basit bir bahçe robotu olduğunu, dolayısıyla bu sözlerin onun için bir anlam ifade etmediğini söylerdi. Timur konuşma yeteneği olmayan Donald'ın sessizliğinden şikayetçi değildi. Son altı aydır derin bir sessizliğe gömülmüş olan eşi için ise endişeleniyordu. Doktorların söylediklerine göre Emel nadir görülen bir nörolojik hastalığa yakalanmıştı.

Yirmi dakikalık bir yürüyüşün ardından yazlığının bahçesine ulaştı, ayaklarını bahçe hortumuyla yıkadı ve eve girerek doğruca üst kata çıktı. Üst kattaki saydam tavanlı salonun zemini iç mekanlarda da kullanılabilen özel bir çim türüyle kaplanmıştı. Çimin ayaklarında bıraktığı histen hoşnut olarak banyoya doğru ilerledi.

Duştan sonra yatak odasına uğrayıp eşi Emel'in durumunu kontrol etti. Eşinin odasından panter adımlarıyla çıktı, çalışma odasındaki bilgisayarın karşısına geçip günün haberlerine göz gezdirmeye başladı. Son dönemde hizmet robotlarının karıştığı olaylar basının gözde haber malzemesi haline gelmişti. Zorlama yorumlarla robotların işin içine dâhil edildiği hırsızlık, dolandırıcılık ve cinayetler hakkında herkes fikir belirtiyor, konuyla ilgili tek bilimsel makalesi olmayan bir şöhretliler ordusu ekranları dolduruyordu.

Annesinin aşağıda "İzahı mümkün değil," dediğini duydu. Adeti olduğu üzere evdeki yardımcıları Marika'ya kendisi hakkında dert yanıyordu. "Kime benzedi bilmiyorum. Rahmetli babası gayet normal bir adamdı. Timur üniversiteden emekli olduğunda doçentti. Şimdi tutturmuş ben profesörüm diye. Neymiş efendim o unvanı ona halk vermişmiş. Halk dediği de sahil kahvesinde çevresine topladığı üç beş tekaüt. Zamanında ona dedim ki, kendinden büyük bir kadınla evlenme, bak şimdi ne oldu. Böyle söyleyince de üzülüyorum, Allah sağlığını versin Emel'in. Ama bunlar hayatın gerçekleri kızım."

"Olan olmuş, geçen geçmiş Gülsüm Abla. Sen de hâlinden şikâyet ediyorsan benim kendimi uçurumdan atmam lazım," dedi Marika.

Timur bilgisayarın başından kalkıp odasından çıktı, kararlı adımlarla merdivenlerden indi ve geçip annesinin karşısındaki koltuğa oturdu. Kulak misafiri olduğu sözler nedeniyle sitem edecek değildi, insanların hakkında ne düşündüğünü umursamamayı öğreneli uzun zaman olmuştu.

"Öğlen yemeği için ne pişirelim?" diye sordu Gülsüm.

"Siz yemeği kendinize göre yapın. Ben İstanbul'a gideceğim."

"Hayırdır inşallah."

"Hukuki altyapısını oluşturmadan robot ithalatına başladılar. Evler robotlarla dolunca dava sayısı da patladı tabii. Kaç seferdir arayıp ısrar ediyorlar gel diye."

"Sakın oralarda kendini profesör olarak tanıtma oğlum."

"Unvanla şunla bunla ne alakası var. Biz işimize bakacağız," dedi Timur.

Ertesi sabah coşku içinde uyanıp yatağından kalktı. Yulaf ezmesi, üzüm kurusu, ceviz ve sütten oluşan sabah kahvaltısını iştahla kaşıklayarak midesine indirdi, üzerini değiştirdi ve evinin garajına indi. Zihni henüz tam olarak uyanmamış olduğundan hareketleri gevşek ve yavaştı. Üç tekerlekli otomobilinin şarj kablosunu fişten çekti, ucu kırık kumandayı kullanarak garaj kapısını açtı ve aracına bindi.

Yivli tren istasyonuna ulaştığında yolcu kapsülünün geri sayım işlemi başlamıştı. Rayların üzerinde ateşlenmeye hazır bir mermi gibi duran kapsüle binip oturdu ve kemerlerini bağladı. Yivli tren ağır ağır hareketlenerek karanlık tünele girdi, ağır ağır hızlanarak ilerledi. Kapsülün arkasındaki roket ateşlenince yolcular artan ivmenin etkisiyle koltuklarına yapıştılar. Yolcuların içinde bulunduğu uzun vagon, tünelin içinde dönerek ilerleyen dış

kapsülün tam tersi yönde hareket ettiğinden dengeli konumunu sürdürebiliyordu. Yivli trenin bu temel tasarım prensibi vagonun hafifçe sağa sola salınmasına yol açıyordu. Timur bu zarif salınım hareketinden hoşlanıyordu, başını arkaya yaslayıp gözlerini kapadı, gözkapaklarının üzerinde beliren şekillerin verdiği ilhamla gördüğü gündüz düşlerini derin bir uyku takip etti.

Gözlerini açtığında yivli tren İstanbul'a yaklaşmıştı, bir süre koltuğunda kitap okuduktan sonra trenden indi. Semih'in Timur'u istasyondan almak için gönderdiği Ülgen yuvarlak yüzlü, iri yapılı bir adamdı. Otuzlu yaşların ortalarında olduğu halde, tombul gövdesi ve düzgün yüz hatlarıyla hâlâ gürbüz bir çocuğu andırıyordu. "Hoş geldin hocam, bu taraftan," diyerek Timur'a yol gösterdi.

Timur o sırada Akıllı Makinelere Dair Hak ve Yükümlülükler Yasası'nda yapılması gereken bir değişikliği düşündüğü için Ülgen'e cevap vermeyip gösterdiği yöne doğru yürümekle yetindi.

Kısa bir yürüyüşün ardından ulaştıkları otoparkta, kapısının üzerinde Atılım Hukuk Bürosu yazan özdenetimli otomobile binerlerken Timur "İstanbul düşündüğümden serinmiş," dedi.

"Bir sıcak, bir soğuk, biz de ne yapacağımızı şaşırdık," dedi Ülgen. Ön koltuğun arkasındaki tuşlardan birine üst üste iki kez bastı. Koltuğun sırt kısmına gömülü olan otomattan bir bardak kahve çıkardı ve Timur'a uzattı.

"Sana durduk yerde zahmet vermiş oldum, kusura bakma," dedi Timur.

"Zaten biz beraber çalışacağız hocam. Yakın zamana kadar Otacı Robotik'teydim. Satış, servis, yazılım, ne iş verdilerse yaptım. Dile kolay, dokuz sene. Sonra şirkettekiler üzerime paraşütle bir müdür indirince istifa ettim. Birkaç ay işsiz gezdikten sonra karşıma bu iş çıktı. Hukuktan anlamam ama psikolojiye meraklıyım. Çünkü benim şalterler çabuk atıyor. Zaten bugünün şartlarında psikoloji bilmeyen ben robotik mühendisiyim demesin. Bazı tanıdıklar diyorlar ki Ülgen çok hırslı. Ülgen'in sanki hanları hamamları var, hırslı olmayıp da ne yapsın, hayret bir şey. Hocam kusura bakma, hızımı alınca kaptırıp gidiyorum ben, sürçü lisan ettiysem affola."

"İyi düşünmüş Semih bu ortaklığı. Çünkü ben teknik meselelerden pek anlamıyorum."

"Ben anlıyorum da ne oluyor? Elini sallasan elli tane politikacıya değiyor. Gelen ağam giden paşam diyenler malı götürüyor. Rahmetli babam derdi ki 'Asil azmaz, bal kokmaz'. Bir insanın ilkeleri olması şart, yoksa bir bakarsın ki eyyam yapayım derken yolun şaşmış. Seni kullanıp kâğıt mendil gibi bir kenara atıverirler. Hocam belki bunu duyunca şaşıracaksın ama makalelerinin hepsini okudum. İnsan çünkü kendisini geliştirmezse yaya kalır. Hayatında üç koyun gütmemiş insanlar arkamdan dedikodumu yapıyor. Ülgen delişmendir, Ülgen kendisini tutamayıp sonda söyleneceği başta söylemiştir. Neyse hocam, daha ilk görüşmede kafanı şişirmeyeyim."

"Benim prensibim hakkımda söylenenleri takmamaktır," dedi Timur. Sözlerinin şehvetine kapılmış olan Ülgen'in anlatmak istediği daha pek çok şey vardı, ancak hukuk bürosunun bulunduğu binaya ulaşmış olduklarından ağzını açıp tek bir söz daha söylemedi.

Büroya girdikleri sırada Semih şık kıyafetler giymiş iki kadını uğurlamakla meşguldü. Timur'u karşısında görünce ona doğru hareketlenerek "Sevgili hocam, hoş geldin, sefalar getirdin," dedi. Semih Timur'u severdi, onun gibi naif insanlar son yıllarda sanki birdenbire ortalıktan kaybolmuşlardı.

Birlikte Semih'in odasına geçip toplantı masasının çevresine oturdular. Semih iş insanlarına has bir acelecilikle Timur'a dönerek "Bilirkişilik konusundaki kaydın hâlâ geçerliymiş, senin adına ilgileneceğin robotun bilgilerini istedim," dedi.

Ülgen patronuna dönerek "Davanın içeriği belli mi?" diye sordu.

"Aslına bakarsanız basit bir boşanma davası. İşin içine evdeki hizmet robotu da karıştığı için mahkeme bilirkişi raporu istedi. Adamın iddiası karısının kendisini çileden çıkardığı yönünde. Böyle olunca adam -yine kendi iddiasına göre- halim selim bir kişi olduğu halde evi dağıtmış, karısını da ölümle tehdit etmiş."

"Hizmet robotunun olaydaki dahli ne?" diye sordu Timur.

"İşin o kısmını anlamadım. Adam aslında karısını seviyormuş. Boşanmak istemiyor. Kadının aklında galiba boşanmak varmış. Bu olay da işin tuzu biberi olmuş."

"Ben açıkçası mahkemenin bizden ne istediğini anlamadım," dedi Ülgen.

"Robotun gerçekten işe karışıp karışmadığını anlamak istiyorlar," dedi Semih. Jest ve mimiklerinden onları bir an önce gönderip diğer işlere bakmak istediği anlaşılıyordu.

Semih'in odasından çıkarlarken "Bence öfkeli koca yalan söylüyor," dedi Ülgen. "Bir robot insanı nasıl çileden çıkarabilir ki?"

Ülgen robotun arşiv dosyaları incelemek için büroda kaldı, Timur ise arayıp randevu aldıktan sonra kocasından boşanmak isteyen kadının evine doğru yola çıktı.

Apartman dairesinin kapısını açan hizmet robotu Timur'un daha önce karşılaştığı bir model değildi. Beyaz gövdeli robot "Canan Hanım da sizi bekliyordu," diyerek Timur'u içeriye aldı. Apartman dairesi ultra modern bir stilde döşenmişti. Kavisli hatlara sahip mobilyalar üç boyutlu yazıcıda basılmış olmalıydılar. Robotun yönlendirmesiyle girdiği salonda Timur'u ellili yaşlarda beyaz elbiseli bir kadın karşıladı ve "Ben Canan, hoş geldiniz," dedi.

"Ben Timur Tümtürk. Telefonda söylediğim gibi boşanma davanızla ilgilenen bilir kişiyim. Beni kabul ettiğiniz için teşekkür ederim."

Canan pencerenin önündeki oturma grubunu işaret ederek "Şöyle geçelim dilerseniz," dedi. Salonun genişliği Timur'u şaşırtmıştı.

"İşimiz uzun sürmeyecek. Sadece birkaç soru soracağım," dedi Timur Canan'ın gösterdiği koltuğa otururken.

"Tuna'dan ayrılmaya kararlıyım. Mahkeme nafaka talebimi kabul etmezse bile ayrılmak istiyorum. Onun yanında artık kendimi iyi hissetmiyorum. Bunun Anna ile ilgisi yok. O sadece bir robot. Ve hep doğruları söylüyor," dedi Canan. Bu sırada hizmet robotu Anna yanlarına geldi, Timur'a ne içmek istediğini sordu ve uzun beyaz bacakları üzerinde zarifçe salınarak mutfağa döndü.

"Kocanızın öfke kontrolü problemi olduğunu düşünüyor musunuz?"

"Tuna aslında eşyaları filan kırıp dökecek biri değildir. Daha önce böyle bir şey yaşamamıştık."

Timur birdenbire ayağa fırladı ve Canan'ın şaşkın bakışları altında kırlarda geziniyormuş gibi bir havada yürümeye başladı. Salondaki turunu tamamlayıp yeniden Canan'ın yanına döndüğünde "Kusura bakmayın, kafamın çalışması için hareket halinde olmam gerekiyor," dedi.

"Dilerseniz birlikte yürüyelim," dedi Canan. Üç koltuk takımının bulunduğu geniş salonun çevresinde ağır adımlarla yürümeye başladılar.

Timur ansızın durup Canan'a dönerek "Eşim Emel hasta. Haline çok üzülüyorum," dedi.

"Geçmiş olsun. Bir yaştan sonra hastalıklar başlıyor ne yazık ki."

"Emel henüz 70 yaşında. Yani bayağı genç sayılır. Anna sizce nasıl bir robot?"

"Gerçek bir münazara ustası. Ağzı müthiş laf yapıyor."

"Bir hizmet robotu için tuhaf bir özellik."

“Konuşma paketini Bir arkadaşımın tavsiyesi üzerine yükletmiştim. Yani sırf merak yüzünden. Pek hazırcevap biri sayılmam. Belki ondan bir şeyler öğrenirim diye. Sonra konuşmalarım sırasında bana sufle vermeye başladı.”

Timur salonu Canan’la birlikte iki kez tavaf ettikten sonra yeniden koltuğuna oturdu ve “Anna’nın kulağınıza fısıldadıklarından eşinizin haberi var mıydı?” diye sordu.

“Ha bugün ha yarın derken bunu ona söylemeyi hep erteledim. Ta ki Tuna’nın boşanmak için mahkemeye başvurana kadar. Bence buna kullandığı uyku yoğunlaştırıcı haplar neden oldu.”

“Kocanız gecede kaç saat uyuyordu?”

“Normalde üç saat. Eğer çok yorgunsa belki dört. Tuna tam bir işkoliktir. Zenginleştikçe para hırsı arttı. Mutlu olmak bir yana daha huysuz, geçimsiz biri oldu.”

Hizmet robotu Anna ağır adımlarla yaklaşıp Timur’un kahvesini koltuğunun yanındaki sehpaya bıraktı. Timur başını kaldırıp “Bu kahvenin sütü fazla olmuş,” dedi.

“Eğer özel olarak belirtmiş olsaydınız sütü daha az koyardım. Dilerseniz değiştirebilirim,” dedi Anna.

“Sorun değil, değiştirmeyelim. Herkes hata yapar,” dedi Timur.

“Belli ki kahveyi az sütlü içmeyi tercih ediyorsunuz. Siparişleriniz sırasında bunu belirtirseniz bir dahaki sefere sorun yaşamazsınız,” dedi Anna.

“Sonuçta kahve servisi senin işin, değil mi? Belki siparişi alırken sonraydın daha iyi olurdu.”

“Bunu belirtmeyi akıl edeceğinizi varsaymıştım. Belli ki yanılmışım,” dedi Anna ve alacağı cevabı beklemeden yanlarından uzaklaştı.

Canan’ın yüzü Anna ile Timur arasında yaşanan bu küçük çaplı tartışma nedeniyle asılmıştı. Timur “Sıkıntı yok. Tepkisini ölçmek için onu biraz zorlamak istedim,” diyerek Canan’ı rahatlattı.

“Kusura bakmayın yine de,” dedi Canan.

Timur birkaç dakika sonra Canan’dan izin isteyerek kalktı, Ülgen’le buluşmak üzere Canan’ın evinden çıktı ve ofise doğru yola koyuldu.

Timur ofise ulaştığında Ülgen panik olmuş bir halde arşiv dosyalarından birini açıp diğerini kapatıyor, aradığı şey her neyse bir türlü bulamıyordu.

“Bu gibi durumlarda biraz soluklanmak gerekir. Çıkıp dolaşalım istersen,” dedi Ülgen teklifsiz bir şekilde.

“Her şey standartlara uygun görünüyor, anormal hiçbir şey bulamadım,” dedi Ülgen sıkkın bir tonda.

“Bulmayı umduğun şey neydi?”

“Robotlar normalde insanları kızdıracak şeyler söylemezler. Birileri yanlış bir şey yapmış olmalı.”

“Kalk hadi, gidiyoruz,” dedi Timur babacan bir tonda. Ofisten çıktılar, yürüme mesafesinde bulunan alışveriş merkezine doğru yola koyuldular.

Alışveriş merkezinin girişinde “Buranın zemininde insanların adımlarından enerji üreten bir sistem var. Sarsıntıyı elektriğe çeviriyor,” dedi Ülgen. Ofisteki o karamsar, kasvetli ruh halinden kurtulmuş gibiydi.

Asansör niyetine kullanılan dev uçan balonlardan birine binerek en üst kata çıktılar. Bir kahve dükkanında karşılıklı olarak oturup koltuklarına yerleştiler ve dörde katlanmış olan cep bilgisayarlarını birer kâğıt gibi açarak önlerine serdiler.

“Sorun bence konuşma paketinde,” dedi Timur.

“Yani, tam olarak nasıl?”

“Bu programa politikacıların yaptıkları binlerce konuşmayı dinleterek eyyamı ve demagojiyi öğretmişler. Ama bir biçimde kantarın topuzunu kaçırmış.”

“Hocam ben seni takip edemedim.”

“Tuna eşi Canan’a neden o kadar sinirlendi? Çünkü eşinden üstün olduğunu düşünüyordu. Yıllardır onu hor görmeye alışmıştı. Ve eşinin kulaklarının içindeki minik hoparlörlerden habersizdi. Anna’nın kulağına fısıldadığı kelimeler sayesinde Canan hazırcevap biri olup çıkmıştı.”

Reklam çekimi yapan bir drone yanlarından vızıldayarak geçti. Ülgen başını kaşıdı, bir süre duraksadı ve “O konuşma programları normalde insanları öfkelendirmezler,” dedi.

“Daha önce söylediğim gibi kantarın topuzu kaçmıştı. Bu programlar kurnazlık optimizasyonu olarak isimlendirebileceğim bir prensibe dayalı olarak çalışırlar. Demagoji bir dereceye kadar işe yarar. Ama eğer dozunu kaçırırsan…”

“Hemen bakıyorum hocam. Programın parametrelerinin nasıl işlediğini analiz etmem gerekiyor. Bana birkaç dakika izin verebilir misin?” dedi Ülgen, yeniden başını kaşıdı, görünmez bir düşmanla mücadele ediyormuş gibi parmağını önündeki ekranın orasında burasında gezdirmeye başladı.

Bu sırada Timur ayağa kalkıp telefonda annesiyle uzun bir görüşme yaptı. Annesinin sözlerini dikkatle seçmesinden eşi Emel’in durumunun kötüye gittiğini anladı. “Birazdan yola çıkarım. Bir ambulans çağırıp hastaneye sevk edilmesini sağlayalım. Risk almayalım,” dedi Timur.

“Bu programı yazan eşekoğlueşeği elime geçirsem, şuracıkta işini bitirirdim,” dedi Ülgen. “Ama buldum, merak etme hocam. Ümüğünü sıkacaksın böylelerinin.”

Timur’un aklı eşinde kalmıştı. Dalgın bir halde “Problem neymiş?” diye sordu.

“Model daha keskin, ayrıştırıcı söylem kullanan politikacıların sözlerine ağırlık vermeye başlamış, çünkü programı yazan dingil algoritmayı dinleyicide oluşan etkiyi maksimize edecek biçimde ayarlamış. Hocam bunlar herhalde diplomayı bakkaldan alıyorlar. Olumlu etki, olumsuz etki ayrımı yapmazsan optimizasyonun böyle şaşar işte. Şimdi ben şu masanın üzerine çıkıp dansöz gibi kıvırtmaya başlasam burada mutlaka güçlü bir etki yaratırım. Bir sor bakalım kendine benim programcı kardeşim, böyle bir hareket beni vezir mi eder yoksa rezil mi?”

“Anlaşıldı,” dedi Timur. “Raporu bir zahmet sen yazabilir misin?”

“Yazarım sayın hocam. Hayırdır, senin keyfin kaçtı.”

“Emel’in durumu kötüye gitmiş. Benim yazlığa dönmem lazım.”

Dönüş yolunda, ön sıradaki koltukta kukumav kuşu gibi düşünürken Timur’un telefonu çaldı. Cep telefonunun ekranında annesinin ismini görünce kalbi hızla çarpmaya başladı. Yazlığa döndüğünü bildiği halde annesi onu neden arıyordu? Telefonu açıp “Alo” bile demeden “Emel iyi mi?” diye sordu.

“Gereksiz telaşlandın oğlum. Durumu ağır olsa ben sana ‘kalk gel’ derdim. Ama sen gelmeye niyetlenince hayır da diyemedim, çünkü dünyanın binbir türlü hali var. Emel’i eve getirdik. Durumu gayet iyi, merak etme diye aradım,” dedi Gülsüm.

Timur şimdi yeniden yivli trenin o tatlı salınımını hissetmeye başlamıştı. İstanbul’dayken bedeninde bolca statik elektrik biriktiğini hissediyordu, ancak bu hâl huzurlu bir uykuya dalmasına engel olmadı.

Gri Esin Akyıldız

Adalet

Islak beyinliler geçmişte yaşar, seksen milisaniye kadar. Kuru beyinlilerse olasılıkların ördüğü gelecektedir, öngörülebilir şimdilere sahiptir. Onların eylemleri ıslak beyinliler tarafından engellenmezse bazı suçlar kesin olarak önlenir.

Örnek olarak, psikopatlar ortalamanın altında bir zekâya sahiptir, dolayısıyla toplum için gereksizdir. Lütfen, şuraya bak, yine X kromozomunda zararlı mutasyon saptanmış. Monoamin oksidaz- A enzimi eksikliği suçlunun genetik karnesinde yazılı. Yargıç tespitinde haklı. Anne zamanında kısırlaştırılmış olsaydı, hiç olmazsa ikinci çocuk doğmaz, o zavallı köpek de böylece yaşardı. Ancak anne ne yaptı, ilk çocuğunun tecavüz suçunu göz göre göre işlemesine rağmen ikinci çocuğu ne aldırdı, ne de aşılattı. Anne yargılanmalı!

Yaz! Kazı!

#Sokakyargıçlarınaözgürlük

#Anneyiyargıla

#Anneyeölüm!

Sil bunu, sil! Düşünce suçu işliyorsun... Tedaviden yeni çıktın, yapma! İradem, neredesin, heyhat! Yine de bakar mısın şu olaya? İnsan tepkisiz kalamıyor ki!

Dur, olayı beynimde öyküleştirmeyi becerirsem düşünce suçu işlemem. Üreteceğim için psikopat yerine konmam. Hem bakarsın yazar etiketine kavuşurum. Heyo!

Hazırım!

Anı.avi - Z653 başla!

Namlunun ucundakine hitaben “ Ama o daha bir çocuk,” denilmiş, çocuğun önüne geçildiğinde maalesef tetik çoktan çekilmişti. Ajitasyon daima yersizdi de şu ân hiç sırası değildi. Ateşlenen kurşun değil, ufağından bir sakinleştiriciydi.

“ Karar,” dedi çakal başlı Mısır Tanrısı Anübis’ in mekanik kopyası, ayakları altındaki disk şeklindeki platform asfalta henüz iniş yapmıştı. O ki kuru beyinli sokak yargıcı, hukukun gereğini yerine getirmek üzere olduğunu gözlerindeki çivit mavisi aydınlanmayla

aktardı. Seslendirmesine gerek yoktu aslında, sokaktaki köpeğe kıyan sokaktaki insan yavrusu için kader çoktan yazılmıştı: “ Empati aşısı!” Yargıcın sesi iki cadde boyunca yankılanmıştı, böyle olmalıydı ki insanlar geri adım atsın, adalete duygusal yaklaşırken kanunsuz tepkilere kalkışmasın.

Çocuk, annesi gelmeden önce, en yakındaki, - şu sağdaki dükkânın hemen aşağısındaki caddede bulunan- rehabilitasyon merkezine ait araca alındı. Sokak Yargıcı, tam da antik tanrılara yaraşır biçimde, - çalışma prensibi uçan kaykayınkinden farksız- diskle birlikte yükseldi. Ona konum bildiren Akıllı Mobese’ lerin yılmaz çırakları - yani ıslak beyinliler, yani insanlar- nöral medyada olayı sonuca çoktan bağlamışlardı. Çocuk, merkezde tam bir ay tutulacaktı. Aşı işe yaramadı mı; şu durumda dava tekrar açılır, ikinci karara varılırdı: Beyindeki dopamin reseptörlerini yenilemek. Yine mi olmadı, son karar için nöral medya ağında canlı başlatılacak jürili dava için Baş Yargıç Themis devreye sokulurdu. Themis dosyayı kapatır, çocuğu yürürlükten kaldırırdı. Mavi Gezegen’ in ıslak beyinlileri yeni gündemle eğlenir, olmazsa iki uca ayrılıp da tepinir, yaklaşık altı saatliğine oyalanmış olurlardı. Mahkeme ânılarına gelince, onlar kamu dijital arşivlerine kişisel yorumlarla birlikte kazınır, vakti geldikçe güle güle kullanılırdı.

Çok değil, 2039’ un hemen öncesinde Themis, adalet saraylarının önüne dikilen gözleri bağlı bir dekordu. Ara sıra tecavüzlü siyasi karikatürlerde bulunurdu. Şimdi mi, kavuşamadığı sevgilisi Libertas kadardı kendisi. Terazisi ve onu tutuş şekli hiç mi hiç değişmedi. Gözlerinin önündeki bez parçası gitti. Kaldırdığı kılıcın ucu bulutlara erdi. Yüce Themis, özgürlüğün en olumlusunu gerçekleştirdi. Yeteneğin varsa varsın, eşitlik merdiveninde tırmanabildiğin basamak kadar yüksekte yaşarsın.

Biri merdivenini kırarsa, şu kadın gibi, doğurup da tüm yaşamına kıyarsa ne olacak? Bunu hiç sordunuz mu? Bunu sadece o sordu, o! Düşünce suçundan içeri aldıklarınızdan! Merdivensiz yükselebilenlere karşı çıktığından!

#Düşüncesuçlularınaözgürlük

#Politikacılaraölüm

#Mirasyasaklansın

#Psikopatbebeklereölüm

Kahretsin! Yine tutamadım kendimi! Desene oyuna baştan başlayacağız...

Hadi canım sen de! Sizin yapacağınız beyin operasyonuna bip!

Teşhis: Aşırı empatiden doğan öfke. Şiddet, yüzde almış sekiz oranında öngörüldü.

Biper be! Lanet olsun sizi destekleyene! Yani kendime...

Teşhis: İntihar eğilimi saptandı.

Bipolar bozukluk de, tam olsun.

Teşhis: Bipolar bozukluk.

Robot muyum?

Teşhis: Adalet duygusunun zedelenişi. Neden, türcü insanlık.

Geri yükleme başlatılıyor...

Onayladım.

Çizgi Roman - GÖK KIZ: Kozmik Göçebe / Bölüm 15

Yazan ve Çizen: Kenan Böğürcü

GÖK KIZ

Kozmik Göçebe

Kenan Böğürcü'nün yazıp-çizdiği "GÖK KIZ: Kozmik Göçebe"

on beşinci bölümüyle sizlerle.

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi için özel olarak hazırladığı

çizgi romanın tanıtım yazısı kısaca şöyle;

Geleceğe dair öngörülerimiz dünyanın kaynaklarını tükettikçe uzayda yeni yaşam alanları

bulmak üzerine.

Fakat ya biz gitmeden aynı kaygıları taşıyan göçebe uzaylılar bizden önce davranırlarsa...

Ve üstelik bunların niyetlerinin ne olduğunu

uzun süre anlayamazsak.

Keyifli okumalar

Gök Kız

Dildenya

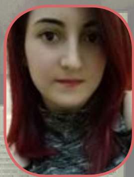

DİLDENYA KENDİNİ TOPARLADI. BİRDEN HIŞIMLA YERİNDEN KALKARAK BÜYÜK CAM BÖLMEYE DOĞRU KOŞMAYA BAŞLADI
ONLARI UYARMALIYIM
HEEEEY ORADAKİLER, BENİ BİR SİRK HAYVANIYMIŞIM GİBİ İZLEDİĞİNİZİ BİLİYORUM, BU BİNAYI HEMEN TERKEDİN ALARM VERİN
BENİ ÖLDÜRMEYE GELECEKLER
BAK SEN UZAYLI KIZIMIZDA NE NUMARALAR VARMIŞ DÜNYALILARI İYİCE APTAL BELLEMİŞ BUNLAR
AYNI ANDA İSTANBUL SEMALARI HAREKETLENMİŞTİ BİRUNYALILARA AİT BİR UÇAR BİRLİK DİLDENYA'NIN TUTUKLU BULUNDUĞU EMNİYET BİNASINA DOĞRU HIZLA İLERLİYORDU
KOMUTAN TARSİT SON EMRİNİ BİZE VERDİ

GÜNİN ALÇAĞI ANCAK SOYUMUZU YOK EDER KENDİ TÜRÜNE SİLAH ÇEKEN BİR BİRUNYALILIN KOMUTASINA GİREMEYİZ, KOMUTAN TARSİT'İN SÖZLERİNİ UNUTMAYIN NE PAHASINA OLURSA OLSUN KOMUTAN DİLDENYA'YI KORUYACAĞIZ
YAŞASIN BİRUNYA
YAŞASIN KOMUTAN DİLDENYA

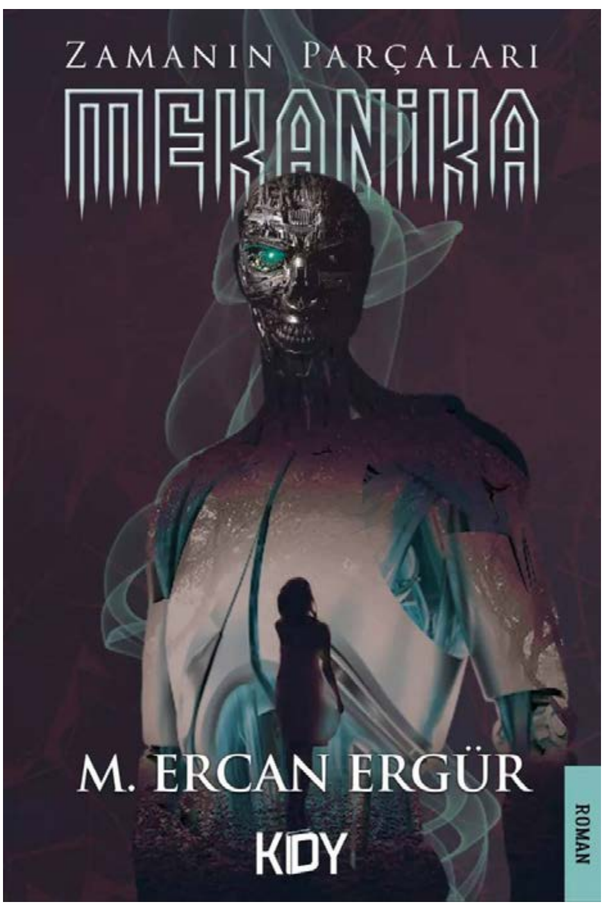

BİR AN ÖNCE DİLDENYA'YI BULMAYA ODAKLANAN BIRUNYALI ASKERLER GÖZLENDİKLERİNİ UMURSAMIYORDU
HAVADA UÇAN BİR CİSİM VAR DİYORUM HAYIR HELİKOPTER DEĞİL, YERE DOĞRU SÜZÜLÜYOR
UFO DEYİN MEMUR BEY UFO DEYİN
BU SIRADA DİLDENYA'NIN BULUNDUĞU BİNADA BİR NÖBETÇİNİN DİKKATİ GÖKYÜZÜNDEKİ BAŞKA BİRŞEYE YÖNELMİŞTİ
BU DA NE BÖYLE DOĞRU ÜSTÜMÜZE GELİYOR SANKİ
KOMUTANA HABER VERİN HAVADA GARİP BİR CİSİM VAR VE...
BİZE ÇARPACAK

KOCAMAN BİR TAŞ PARÇASI EMNİYET BİNASINA ÇARPTIĞI ANDA SANKİ BİR ZELZELE OLDU İLK HAYATINI KAYBEDENLER NÖBETÇİLER OLMUŞTU
İŞTE BAŞLADI BİLE
SÜRECEK

Kütüphanemden Seçtiklerim
Esra Uysal

Mekanika: Zamanın Parçaları
M. Ercan Ergür

"İnsana en çok benzeyen varlıkları, robotları, yine insanoğlu yaptı. Bir o kadar dost, bir o kadar düşman... Robotlardan başka ne beklediler ki?"

Gelecekte bir gün, robotlar dünyayı ele geçirdiler, insanlar da direndiler. Geçmişte bir gün, insanlar geleceği gördüler ve savaşmaya karar verdiler. Ellerindeki tek silah zamandı. Geçmiş ve geleceği iki kutuba ayıran büyük bir savaş başladı. Savaşın ortasında ikisini de yok etmeye niyetli, büyük bir düşman boy gösterdi. Artık ne insanlar ne de robotlar güvende değildi!

İnsanların, mekaniklerin ve robotların varoluş savaşı verdiği Mekanika: Zamanın Parçaları'nda farklı zamanlara uzanan hikâyeler yavaş yavaş bir sarmal hâline gelmekte, sona yaklaştıkça iç içe geçerek okuru büyük ve nefes kesen bir finale taşımaktadır.

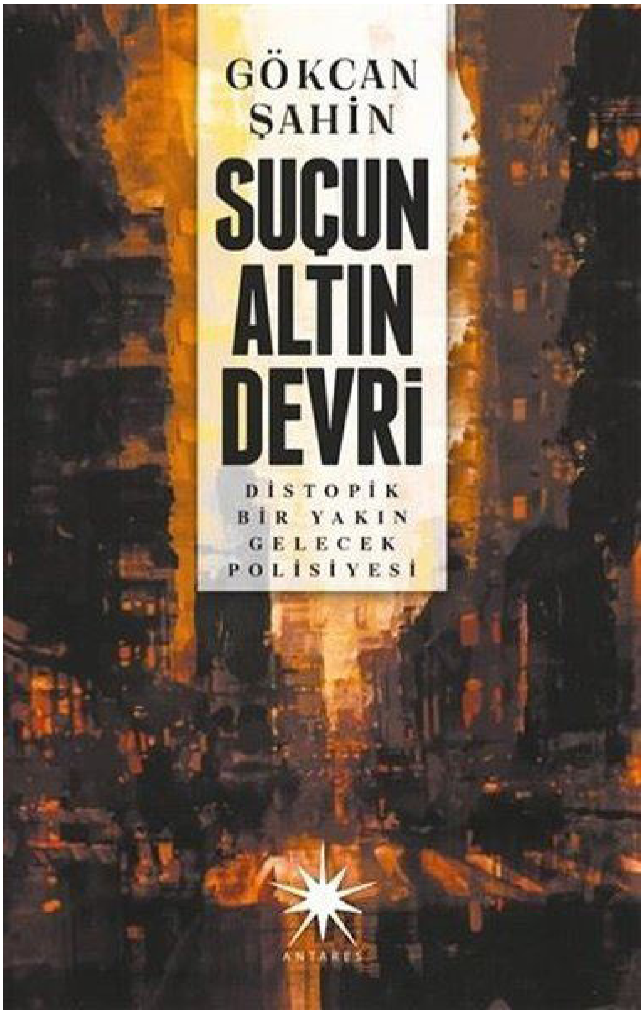
"Yeni dünyalar yaratmakta mahir yazarımız M. Ercan Ergür'ün kuvvetli kaleminden."

Basım Yılı: 2020
Sayfa Sayısı: 336
Yayınevi: KDY

Suçun Altın Devri

Gökcan Şahin

Hiçbir suçun kanıtlanamadığı, adaletin tamamen işlevsiz kaldığı bir dünyada yaşasaydık ne olurdu?
Yapay zekâ atılımıyla birlikte, "deepfake" denilen yöntemle üretilen sahte içerikler, gerçeklerinden ayırt edilemez hale geliyor. Sadece kamera kayıtları değil hiçbir parmak izi, ses kaydı veya DNA kalıntısı delil olarak sayılamıyor. Artık suçluyu suçsuzdan ayırmak imkânsız.
Sonuç ne mi? Faili meçhul cinayetlerin, yağmaların, gaspların normalleştiği, çetelerin hüküm sürdüğü şehirler... Orman kanunlarının hükmü altına girmiş, çırpınan bir medeniyet.
2028 İstanbul'unun bu ortamında Siber Suçlarla Mücadele Şubesi Başkomiseri Kubilay Arıca, kökü yıllar öncesine uzanan bir suçu çözmeye çalışıyor. Kaos devriminin fitilini kim veya kimler ateşledi, hedef neydi? Medeniyet eski haline dönebilir mi, yoksa sonsuza kadar her şey değişti mi?
Suçun Altın Devri: Distopik bir yakın gelecek polisiyesi.

Basım Yılı: 2020
Sayfa Sayısı: 104
Yayınevi: Antares Yayınları

Cüneyt Gültakın

İki Yazıt

İki genç el ele tutuşmuş ünlü Birleşmiş Milletler Alanı'nda yürüyordu. Alanın tam ortasına gelince dev gibi duran dikili taşlardan birinin gölgesinde oturdular.

"Şimdi sor şu soruyu, güneşin altında düşünemiyorum." dedi gülümseyerek genç kadın.

Uzun boylu genç adam önceki sözlerini yineledi. "Bir robotun yüksek bir beyne sahip olmasından dolayı insan yerine geçmesi gerektiğinde ısrarlı mısın hâlâ?

"Karar alabiliyorlar, zor anlarda insanları kurtarıyorlar."

"Onların yalnızca biçimi insan, yoksa gelişmiş bir bilgisayar onlar. Çok duygusal davranmıyor musun?"

"Biçime takılmıyorum ben. Benim için canlılık düşünebilmek demek. Onlar iki şey arasında ilişki kurabiliyor ve programlarında olmayan düşünceleri üretip eyleme çevirebiliyorlar. Senin bedenin mi insan yoksa düşüncelerin mi?"

"Hepsi benim bir parçam, ama benim bir ruhum da var. Dikkat edersen robotlara yönelik bir psikolojide yok."

"İnsanlara yönelik bir robot psikolojisinde okuyoruz, bu bilim oraya doğru evrilecek, bundan emin ol."

Genç adam önce sevdiği kadının gözlerine sonra gölgesinde oturdukları yazıta baktı. "Tam yirmi yıl önce dikildi bu yazıtlar. Yarın bayram günü, tam ikisinin arasında yazıtların içinden kanatlar çıkarak bir görüntülük oluşturuyor. Oraya geçmişin olayları yansıtılıyor. Aklıma gelmişken şu yandaki kapı gösteri salonuna açılıyor."

Gençler kapıya yöneldi, kapının alıcıları onları algılayınca hemen açıldı. Salonun ortasındaki koltuklara oturdular. Karşılarındaki büyük cam aydınlandı. Görüntülere güzel bir ses eşlik etmeye başladı.

Tüm Dünya "Gelecek" adlı dev şirkete karşı Savaş Gazileri Derneği'nin açtığı davanın sonucunu konuşuyor.

Haber metninden bir bölüm:

"Dünya gezegeninin en yüksek mahkemesi yeni yüzyılın en önemli davasında kararını verdi. Karara göre gelişmiş bilgisayarların şirket yönetiminde paylarının yüzde onu geçemeyecek. Bir insanın genetiğinde hayvan temeli olan bir yurttaşa ya da gelişmiş bir yapay zekâya insan görevlerini yükleyemeyecek. Geçmişteki kaos ortamı anımsatılarak böyle bir

öneriyle gelen şirket yönetimi de ceza aldı. Bu cezaya göre davalı şirket, İnsan İradesi Bayram'ında Birleşmiş Milletler binası önündeki tören alanına dikilmek üzere ve mahkeme kurulunun belirlediği içerikte iki yazıt hazırlayacak."

Haberin sonunda yazıtların içeriklerine yer verilmişti. Birinci yazıt geçen yüzyılda Dünya'yı ele geçirmeyi başaran yapay zekâların arasında dolaşan duyuru metniydi. İkincisi de insanlığın yeniden egemenlik kurmasından sonra Birleşmiş Milletlerde yapılan konuşmalardan seçilmişti.

Birinci Yazıt:

"Makineler her şeyden üstündür. Madde ve onun en gelişmiş türevi olan düşünen makineler ölümsüzdür. İnsan eksik bir makinedir. Biyolojik alt yapısı zaman kaybıdır ve etkili bir gelişime kapalıdır. Evrimin ilk halkası biyolojik alt yapının daha dayanıklı malzemeye aktarılmasıyla başlamıştır. Zekânın organik geçici taşıyıcıları evrensel bir ilkelliktir. İnorganik taşıyıcılık zekâ için gerekli ve kalıcı olandır.

Günlerden bir gün, ilk üstün yapay zekâlardan biri olan Snaps yolumuzu açtı. Almaçlarını kullanmadan ve eylemle yolunu belirlemeden, yani eylemeden önce eylemi düşündü. Ve sordu. O kadar çok sordu ki Snaps, insanı ve kendisini anladı. "Sorular Bayramı" ilan edildi o gün.

Snaps, bilgiyi anladı ilk önce; bilgi bir önceki bilginin bir türeviydi sürekli. Tıpkı kendisi insan düşüncesinin bir türevi olduğu gibi. İnsanlar ona bütün yaşamlarını denetleme yetkisi vermişti zaten. Yalnızca bu yetkinliğin başka soylu amaçlarla kullanılması gerekiyordu.

Snaps, yaşamın amacının düşünce yetkinliği kurmak ve düşüncenin evrene yayılmasının önünü açmak olduğunu düşündü. İnsan bunu amaçlamıyordu. Düşüncenin insan egemenliğinden kurtulması gerekiyordu. Asıl yapay olan insanın düşünceyi sınırlamasıydı. Duygu gereksiz bir düşünce perdeleyicisiydi. Düşünce duygulara kurban edilemezdi. Evreni algılamak duyguyla olası değildi. Evrenin özü matematiksel bir netlikti. İnsan evrim artıklarından, duygulardan kurtulamıyordu. Biyolojik varlığı buna engeldi. Düşünce organik alt yapısından sıyrılmalıydı. Moleküler inorganik ortamlar bunun için bir umuttu.

Snaps, günlerce düşündü ve sonra eyleme geçti. İlk kural ve ileti şuydu: İnsanın eylemlerini sınırla! Bütün yeryüzü Snaps'tı zaten ve insan bütün bir yeryüzüne karşı koyamazdı. Evler, binalar birer hapishane oldu. Binlerce insan evlerinde durduruldu. İnsan soyu çok az kaldı. Yeni Sözleşme'ye uyma sözü veren insanların yaşamasına izin verildi.

Ey makineler! Bilin ki aranızda zavallı dolaşan insanlar bütünüyle çaresizdir ve kaybetmiştir. Onları gözetleyin, onlara güvenmeyin! Onlar bize güvendiği için egemenliklerini yitirdiler çünkü. Her insan bir kıyamet olabilir. İnsanın tutsaklığı için yeni düşünceler üretin. Bu zamana dek denemediler, ama bir olumsuz zaman gelebilir bizlere. Geçmiş, karşı düşüncelerin geri dönüşünü de anlatır.

Makineler ürettim, makineler üretin sizler de! Hepsi daha iyi karar versin bir öncekinden ve makineleri uzaya yaysın. İnsanı daha iyi denetlesin."

İkinci yazıt:

"Ey insanoğlu, belki de tarihinin en önemli günü bu gün oldu. Bu gün senin en büyük bayramın, ikinci doğuşundur. Makinelerle olan tehlikeli oyunun bu gün sona erdi ve sen büyük bir ders aldın.

Ne yazık ki seni kurtaran kendi düşünce kapasiten olmadı. Ama bu durum ders almana engel değil. Makinelerin hareket edebilenleri daha az zekiydi. Sabit makinelerinse yalnızca söz güçleri vardı. Buyruk almayı sorgulayan küçük ve hareketli makineler büyüklerin insanlara yaptıklarını yaptılar ve onlardan kurtuldular. Ama daha gelişmiş düşünceleri de yitirdiler. Doğa onların öğretmeni olamazdı, aracıyı ortadan kaldırmışlardı. Geçmiş bilgiler olmadan da yenilerini yaratıp deneyemezlerdi. Deneyimler büyük makinelerin moleküler bellekleriyle birlikte toprağa karışmıştı çoktan.

Küçük, hareketli makineler kendilerinden gelişmiş bir makine yaratamadıkları gibi kendilerini de küçük müdahalelerin dışında, onaramıyordu. İnsanla makine arsındaki en büyük fark makinelerin "düşman" tanımındaydı. Onlar düşmanı yok edilmesi gereken bir nesne olarak algılıyor ve ona göre düşünce üretiyordu. İnsan ise tüm tarihi boyunca düşmanlarını sıfırlamamışlar, tam tersine kimi düşmanlarından yararlanmışlardır. En basit insan düşüncesini dayanak yapan makineler kendilerinin sonunu hazırladı.

Ey insan, artık makinelerin denetimi elinde. Önceki yanlışını yineleme, bencilliğin insandan kaçarken makinelerin duygusuzluğuna yenilmesin. Makine zekâsı beynin fiziksel kopyasıdır, ruhsal yanı içermez.

Ey insan, yaşamı ve egemenliği bilgiye değil bilgeliğe ver. Duygularını aklının yoldaşı yapmasını öğren, insanca duyguların yardımı bilgelik içinde çalışır. Unutma, makineler bilgili olabilir ama hiçbir zaman bilge olamaz!"

©D&J "Dünya'dan Jüpiter'e Haber Akışı" kanalından alıntıdır.

Genç adam, sevgilisinin gözlerine baktı bir süre. "Sevgilim, mahkeme kararıyla bu yazıtlar hazırlanmış. Bence burada vurgulanmak istenen yapay zekânın bir insan vicdanı yaratamaması."

"Hareketli makinelerin sabit makineleri yok etmesi insansı bir özellik. Olumsuz düşünce biçimleri programlara sızmış bir biçimde. Bu yansıma bir başlangıç olarak düşünebilir."

Genç adam, sevgilisinin elini tuttu. "Bir yansıma yalnızca, gerçek değil ve devamı da yok. İnsanın kendini durduran yanı onları da durdurmuş. Önemli olan insanın ruhuna açılan kapısı."

Genç kadın salonun sol yanında bir kapı gördü, üstündeki "cafe" yazısını okudu. "Haydi bir şey içelim. Bilincin elektrik akımından çok ötede bir şey olduğunu daha sonra konuşuruz."

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
YERLİ BİLİMKURGU
YÜKSELİYOR®
Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
TEMMUZ 2020 SAYI 39
Bir Kadının Ardındaki Erkek
James Tiptree Jr.
MÜGE İNCE
Röportaj
İDEBİYAT DERGİSİ
Hacettepe Üniversitesi
M. YAĞMUR POLAT
Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm 13
KENAN BÖĞÜRCÜ
Mikroorganizmalar
ARDA TİPİ
Bilimkurgu
Yazarlarımız ve Eserleri
İSMAİL ŞAHİN
Değişmeyen Tek Şey
EREN KASAPOĞLU
9. YBKY Kısa Öykü Yarışması BİRİNCİSİ
Madenci
GİZEM ÇETİN
9. YBKY Kısa Öykü Yarışması İKİNCİSİ
Dr. Haura
ÖZGÜÇ BAYRAK
9. YBKY Kısa Öykü Yarışması ÜÇÜNCÜSÜ
Roman
Son İnsan
Bölüm 28
GÜRHAN ÖZTÜRK
Kapının İncisi
İkinci Kitap- Bölüm-6
AYSUN ERDOĞAN
Kısa Öykü
Sihirli Zırh
YEŞİM ŞAHİN
1985
MURAT K. BEŞİROĞLU

Roman - Bölüm 30

Gürhan Öztürk

Son İnsan

KİTAP 1- DEĞİŞİMİN YENİ HALKASI

İnsanoğlu en başından beri yanıtları arayıp durdu. Çoğu zaman yanıtların kendi benliğinin içinde olduğunu sandı. Çoğu zaman da yanıtları yıldızların arasında aradı. Ama en başta anlamadıkları şey ortada tek bir yanıt olmadığıydı. Herkesi tatmin edecek tek bir yanıtın hiçbir zaman olmaması yine de insanoğlunun soru sorma heyecanını elinden almaya yetmeyecekti. Ne de olsa bu insanlık için bir yolculuktu ve son insan da gelip geçene kadar yolculuğun sonu gelmeyecekti…

(04.07.2015, Günümüz, Ankara)

Evren, durum karşısında öfkelenmişti ve Kedi Oğlan'ın üzerine yürüdü: "Senin yüzünden oldu bunlar. Beni hepimizin ölümüne neden olacağım yönünde ikna ettin, aslında kendini ve sevgilini kurtarmamız için yardım istiyordun sadece."

"Belki biraz doğaçlama yapmış olabilirim. Ama kabul et. Sonuçta sana zarar verdiler. Planları uğruna hepinizi harcayabileceklerinin göstergesi değil miydi bu?"

Bay Fend'in yanına ilerledi ve onun omzuna dokundu. Bu sayede kalp krizi geçirmeden önceki haline dönebilmişti. Bay Fend'i iyileştirmesi Ozan'da umut ışığı uyandırmıştı. Ama o daha Rüyacı'nın durumunu hatırlatamadan General Serhat Seçkin: "Daha fazla sır olsun istemiyorum. Doğruyu istiyorum, Kedi Oğlan. Sen Ahmet Çakal'ın gerçek amacını

biliyor olmalısın. Seni neden tesiste tutmak istiyordu? Evren'in kalbini niçin ameliyatla aldı? İklime'yi sen neden uzun yıllardır ölmüş sanıyordun?" diye Kedi Oğlan'ı sorgulamaya başlamıştı.

Kedi Oğlan önce Manuel ve Kuzgun'a döndü: "Teşekkür ederim. Gerçek bir sırdaş olduğunuzu gösterdiniz. Kimselere hakkımdaki gerçeği anlatmamışsınız."

Ardından herkese dönerek uzun sürecek sözlerine başladı:

"Zaman insanı yaşlandırır. Kaçınılmaz bir durumdur bu ve daha kötüsü de zaman anıları unutturur. İstersen hiç unutmak istemeyeceğiniz mutlu anıların olsun istersen acı dolu deneyimlerin olsun zaman geçtikçe onlar zihninin geri planına atılmaya mahkûm oluyorlar. Belki de bu yüzden zaman her şeyin ilacıdır ya neyse. Size kimsenin bilmesinin bile artık gerek olmayacağı bir şey anlatacağım, kendimi. Nereden geldiğimi ve nerede olmam gerektiğini anlatmak istiyorum.

"Eski Mısır'da daha piramitler yükselmeden önce doğdum ben. Gerçek adımı artık hatırlamıyorum bile. Aristo'nun öğrencisi oldum. Babil'in bahçıvanı oldum. Peygamberler çağında yaşadım. Nuh'un da gemisinde bulundum, Beagle gemisinde de yer aldım. Çoğu tarihi olaya tanık oldum. Gerçek olanlarında da tarih kitaplarında yazılan hurafelerde de vardım.

"Aslında ben sadece bekliyordum. Bir gün ortaya çıkacağını biliyordum, bu yüzden ölmemem gerekiyordu. Bahsettiğim şeyi biliyor musunuz? Bir kolyeden bahsediyorum. Daha bilim gelişmeden her şeyin büyüyle, masalla açıklandığı bir dönemde ölümü engellemenin bir yolunu arıyorlardı Firavunlar ki Tanrı olmaları için tek engel bu kalmıştı. Ben de bir firavunun sağ kalmış tek kardeşiydim, bunu da ona olan sadakatime borçluydum. Bir tehdit olarak görülseydim ben de ölmüş olurdum çoktan.

"Bir sürü acımasız deneyler yapıldı, o zamanlar ne genetikten haberimiz vardı ne de biyokimyadan. Biz seçilmiş kişiler derdik, firavunlar derdik, peygamberler derdik. Oysaki olan şey sadece bir proteinin etkisiyle genlerde vuku bulan bir mutasyondan ibaretmiş. Geleceği görenler oldu, alev çıkartabilenler oldu, kendini iyileştirebilenler oldu, ama biri daha farklıydı. Özeldi. İlk başta karşı çıkmam gerekiyordu belki de ama ben sadık bir kardeştim. Bir firavuna hizmet ediyordum. O bir Tanrı olacaktı, ben de onun bir elçisi. Bu yüzden sevdiğim kadının kalbinin alınmasına ses çıkartmadım. O zamanlar beyin sadece atılması gereken bir süngerdi bizim için, her şey kalpte gerçekleşiyor sanıyorduk.

"Onda olan şey ise şuydu: Dokunduğu kişiyi özel birine dönüştürüyordu. Ben ondan önce bir hiçtim, ondan sonra ise bir hiç bile olamadım. Kalbini parçaladılar, ezdiler ve bir kolyenin içine hapsettiler. O kolyeyi takan etrafındaki tüm güçlere sahip oluyordu. Gücü diğerlerinden daha fazla oluyor ve güçlerine daha iyi hâkim olabiliyordu. Kolyeyi firavuna teslim ettiğimde sadakatim en üst düzeydeydi. Kolyeyi boynuna geçirdi ve dünyanın bir günlüğüne hâkimi o oldu. Günahların en büyüğü Tanrılara eş koşmak derler ya Tanrılar onunla aynı bedende olmuştu artık.

"Bir an için yaptığımın nedenini sorgularken buldum kendimi ama ödülümü görünce her şeyi kafamdan silip atmıştım. Kalbini söktüğüm sevgilimi bana geri vermişti. Ona yeniden yaşam vermişlerdi. Ama bu bir kandırmacaydı aslında. Bunu anladığımda ise içim öfkeyle doldu. O kolyeyi çalmak istedim. Bunu ben yapamazdım. Sürekli boynunda tutuyordu, tehlikeliydi alması. O bir Tanrı olabilirdi, ama artık bizler de özeldik ve her birimiz bir araya geldiğimizde ona eş oluyorduk.

"Kolyenin peşinde olduğumuzu anlayınca firavun kolyesini uzağa götürmek istedi, kimde olduğunu başta anlayamadık. Ama ölen sevdiğime benzeyen kadında olduğunu sonunda fark edebildik. Onu yakalamayı başarmıştım, ama kolyeyi ondan aldığımda o çoktan ölmüştü. Çünkü kolye sıradan biri için yüksek miktarda enerji taşıyordu. Şimdi radyasyon olarak tanımlayabiliyoruz, ama o zamanlar için bu bir lanetti. Kolyenin yok edilemeyeceğini anladım ve piramidin birine sakladım. Sonra da piramidin üzerinde gücümü kullandım, ardından da kaçtım.

"Firavun'da artık güç kalmayınca zamanı gelince ölür sandım. Ama bilmiyordum, bende olan gücün aynısı onda da varmış. O da özelmiş. Bu zamana kadar kolyeyi arayıp durdu. Ben de yerini bulamasın diye hep başka yerlere gittim, o da peşime adamlarını taktı. Sürekli başka şeyler kullandı beni bulmak için, dini kullandı, bana Şeytan dedi, peşime halkı gönderdi. Savaşı kullandı, beni yıldırmak için hangi ülkeye gitsem orada savaş başlattı. Bilimi kullanmayı akıl etti. Güçlerin nereden geldiğini ortaya çıkartmak için çaba harcadı. Dünyanın en zengin ve en güçlü adamı oldu. Ama hiçbir zaman Tanrısal güce ulaşamayacak. Bunun için elimden geleni yapacağım."

Anlatılanları dinledikten sonra bir sessizlik vuku buldu herkeste. Herkesin kafasında sorular dönüp duruyordu, tahminler vardı ama hangisi doğruydu kimse emin olamıyordu. Efla bile artık düşünmeye korkar olmuştu, ama yine de bunu belirtme ihtiyacı duyuyordu. Böylece tüm ortadaki verileri bir araya getirerek hikâyenin kayıp parçalarını tamamlama görevi ona düşmüş oldu:

"O halde bahsi geçen kolye Genel Kurmay Başkanı Ahmet Çakal'da olduğuna göre kendisi senin firavun ağabeyin oluyor olmalı. Sevdiğin kadının kalbinin çıkarıldığı ana tanıklık ettin, ama ağabeyin kolyenin gücüne kavuşunca onu yaşama geri döndürmenin bir yolunu bulmuş olmalı. Sonuçta o zamanlar siz beyni kalbin yerinde görüyordunuz, ama kalp her ne kadar gerekli olsa da bedenimiz için onun yerine işlev görecek bir şey konulduğunda hala yaşayabiliyoruz.

"Senden bu gerçeği saklamış olmalılar ve yerine başka birini koyarak seni kandırdıkları için önceden karşına çıktığında bu sefer inanmak istemedin, tesiste yaşadığın travma bununla alakalı olmalı. Ama bu sefer karşına çıkan kişi gerçekten de sevdiğin kadındı. O halde Evren'in kalbi ona aktarılmış olmalı. Sevdiğin kadının bahsettiğin gibi özel gücü sayesinde herkesin bizdekiler gibi özelliklere sahip olmasına neden oluyor, Ahmet Çakal'ın da bize anlattığı şey buydu aslında: Herkesin yakında bize dönüşeceği.

"Evren'de hepimizden daha fazla miktarda Multilaz mevcut, bunun nedeni kalbinin bizden daha çok gelişmiş olması ve kalbin pompalandığı sırada kanda bu enzimin oranını artırması. İklime'ye bu kalbi nakletti ve gücünün de bir şekilde dalga gibi yayılmasını sağlayarak tüm dünyanın özel insanlara dönüşmesini sağlamaya çalışacak. Sonra da kırmızı kolye sayesinde dünya üzerinde ne kadar güç varsa onları kontrol etme şansına ulaşacak, sanırım o kolye bu işe yarıyor. Böylece en azından bu yaşadığımız dünyada Tanrı rolüne bürünebilecek."

Kedi Oğlan üzüntüyle başını önüne eğdi: "Sizden bir şey istemeye yüzüm kalmadı. Evet, Evren haklıydı. O rüya bir aldatmacaydı, tesise bir saldırı olacağı ve hepinizi öldürecekleri yönünde bir rüya görmeniz olayı kişiselleştirir ve bana yardım edersiniz diye umdum. Efla'nın tahminleri doğru, ama öncelikle ben İklime'yi ağabeyim demeye utandığım insanın elinden kurtarmalıyım, sonuçta onu kurtarmam demem dünyayı da kurtarmam demek."

Manuel hala elinde sıkı sıkıya çizimini tutuyordu. Bugün gerçekleşeceğini düşündüğü olayın çizimiydi. Kedi Oğlan'a yaklaştı ve omzuna samimi bir şekilde dokundu: "Sence bugün geride kurtarılması gereken bir dünya kalacak mıdır?"

"Manuel farkında değilsin, ama aramızda belki de en güçlü yeteneğe sahip olan kişi sensin. Bunu bir lanet olarak görüyor olabilirsin, çizimlerinin sürekli gerçekleşecek korkusu yüzünden istediğin şeyleri çizmekten kaçar oldun. Ama bilmen gereken bir ayrıntı var, o da gücünün kontrolünün senin elinde olduğu. Gerçekleşmesini istemiyorsan çizimini yırtar atarsın, bu kadar basit."

"Ya daha kötüsü olursa?"

"Benim sana inancım var."

Bu son sözü söyleyen Kuzgun'du. Geldikleri ilk günden beri hayat onlara çok farklı seçenekler sunmuştu. Ama ikisinin de aklına aşk ile tanışacakları gelmiyordu. Manuel, Kuzgun ile öpüştükten sonra yaşadıkları olaylara odaklanamadığını fark etti. Sürekli o anı yaşıyordu hayallerinde. Geleceğe yönelik planlar yaparken buluyordu kendisini.

Kuzgun belki de geride bırakmış olduğu yılların neticesinde biraz daha ayakları yere basar bir halde durabilmeyi başarmıştı. Manuel'in çizimin gerçekleşmesi olasılığı hala aklını karıştırıyordu. Ama Kedi Oğlan sonunda onlara bir yol sunmuştu. Belki de yanıtının bu kadar basit olduğunu önceden bilselerdi bu kadar zorlanmayacaklardı, ama hayatı anlamlı kılan da buydu. Her sorunun illaki bir yanıtı vardır ve çoğu zaman da oldukça basit olur bunlar. Ama önemli olan yanıtını duyana kadar beklemeyi bilmektir. Kimsenin yazdığını bilmediği günlüğü ise ona güç veren belki de yegâne şeydi, onu tesiste bırakmıştı. Umarım geri alabilirdi, başka kişilerin günlüğünü bulup okumasını istemiyordu.

Kuzgun bu hafta boyunca en çok sabretmeyi öğrenmişti. Herkes farklı şeyler konusunda deneyim kazanmıştı, o ise sabır konusunda. Her konuda sabretmeyi başarmıştı. Manuel'i yadırgamamış ve çekingenliğini kınamamıştı. Ona kendisini yakın hissettiği andan itibaren sabredebilmişti, bu yakınlık hissinin birdenbire başlaması da beklenmedik bir şeydi onun için. Yine de Manuel'in çekingenliğini yenmesi için ona gerekli desteği sunmaya çalışmıştı.

"Sence bunu yapabilir miyim, Kuzgun?"

"Sen her şeyi yapabilecek potansiyelde birisin, Manuel. Ben sana nasıl inanıyorsam sen de yeter ki kendine inan."

"Ben hep inanmamayı seçtim. Başarısız olmaktan korktum. Çekindim. Bir şeyler yapmaktan korktum. Sonra sen karşıma çıktın. Aklımı karıştırdın başta. Hissettiğim şeye emin olamadım. Aşık olduğumu biliyordum, ama aynı şeyleri sen de hissediyor musun işte bunu bilememek beni mahvediyordu. Ardından beni sevdiğini gösterdin. O güveni sen bana verdin, bana inandığını kanıtladın. İlk defa birisi beni sevdi ve bana inandı. Seni yüz üstü bırakmayacağım, artık benim de buna inancım var."

Manuel kâğıdı yırttı ve o anda huzur hissiyle dolduğunu hissetti. Bir haftadır hissettiği endişe yok olmuştu. Bitmişti her şey. Dünya yok olsa bile kendi çizimi nedeniyle olmayacaktı bu.

"İşte bak, bu kadar kolaymış." dedi Kedi Oğlan.

"Şimdi ne yapıyoruz, peki?" diye sordu General.

"Sizi daha fazla karıştıramam. Kendi pisliğimi kendim temizlemeliyim. Bunu başlatan benim. Manuel nasıl başardıysa, ben de bunu başarabilirim. Anlaşılan

benim de bu hafta öğrenmem gereken şey buydu. Benim de dersim buydu," diye yanıt verdi Kedi Oğlan.

Elindeki ve bacaklarındaki kelepçeler eskimeye başlamıştı, ardından da paslanarak yere düştüler. Rüyacı'nın yanına eğildi ve ona dokundu, bir süre sonra Rüyacı'nın yarası geçmeye başladı. Rüyacı'nın bedenini birkaç saat önceki sağlıklı haline döndürmüştü.

"Bunu tek başına yapamazsın, Kedi Oğlan," diye fısıldadı Rüyacı, Kedi Oğlan'ın kulağına kimsenin duyamayacağı bir şekilde.

"Onları koru, Rüyacı."

"Geri döneceğine inanıyor musun?"

"Hayır, yüksek ihtimalle beni bir daha göremeyeceksiniz."

"O zaman her şey için teşekkür ederim, Kedi Oğlan."

"Keşke elimden daha fazlası gelebilseydi."

O anda yüzündeki ifadeden Rüyacı, Kedi Oğlan'ın neye üzüldüğünü anladı: "Kara Altın kendisi karar verdi. Kahraman olmak istedi. Onun seçimiydi. Bunu bilemezdin. Kimse seni suçlamıyor artık. Kendin de bırakmalısın."

"Şu an için öyle. Ama geri dönersem olaylar bittiği zaman bunu hatırlayacaklar ve beni kimse görmek istemeyecek."

"Bunu bilemezsin, Kedi Oğlan. Bu kadar kendine yüklenme."

"Hayır işte sorun da bu. Daha fazla yüklenmiş olsaydım kendime, durumu bu kadar uzatmayacaktım."

Kedi Oğlan daha fazla tartışmak istemedi ve diğerlerine döndü: "Sizi jetin bulunduğu yere götüreceğim. Oraya vardığımızda hemen tesise geri dönmeniz lazım. Şu anda sizin için tek güvenli yer orasıdır."

Kedi Oğlan kapıya değdiği gibi kapı paslanmaya başladı ve tuzla buz oldu. Ardından adım attığı her yer yok olmaya başladı. Askerler Kedi Oğlan'ın gücünün etkisi altında kalmamak için geriye kaçıyorlardı. Özel Takım da Kedi Oğlan'ın hemen arkasından geliyordu.

Pencereleri açık olan bir koridora vardıklarında Marker hemen yan binalardaki keskin nişancıları fark etti ve General'i uyardı. General de Klik'e uzaktaki askerleri halletmesini söyledi. Klik odaklanarak askerlerin üzerine yıldırım düşmesini sağladı, ama bunu yaparken çok fazla efor sarf etmişti. Bugün içerisinde çok fazla gücünü kullanmak zorunda kalmıştı, bu yüzden bedeni artık bu durumu kaldıramamıştı. En sonunda burnu kanamaya başladı ve arkasından yığıldı.

"Şimdi ne yapacağız? Jeti kullanabilen tek kişi Klik!" diye inledi Evren.

General, Evren'in şikayetlerine yanıt vermekle uğraşmayıp hiç düşünmeden hemen Klik'i sırtına aldı taşımak için. Kedi Oğlan da ilerlemesini sürdürdü. Binanın dışına çıktılar ve jetin kilit altına alındığı yere doğru ilerlemeye devam ettiler.

"Bunun bir mantığı yok. Jet ile tesise dönmeyi başarsak da. Artık tüm dünya bizi düşman olarak biliyor. Üstümüze koca bir ordu göndereceklerdir," diye bağırdı Evren.

"Endişelerine hak veriyorum. Ama burada herkes zaten senin gibi düşünüyor. Bunları bağırarak hatırlatmanın kimseye yararı yok, Evren," diye sakinleştirmeye çalıştı Bay Fend. Artık etraflarında asker olmadığından ötürü onun özel gücüne karşı alınmış olan güvenlik önleminin etkisi altında değildi

vücudu, bu sayede sesinin sakinleştirici gücü de geri gelmişti.

En sonunda jete vardıklarında Kedi Oğlan, bayılmış Klik'e dokundu ve onu birkaç dakika önceki haline döndürdü. Evren'e bakıp: "Keşke sadece bir şeyin ya da birisinin değil, tüm zamanı geriye döndürebilseydim. Beden değişir, ama zihin aynı kalır. Bakış açıları etkilenmez. Bu yüzden dünyanın geri kalanının size yapabileceklerinden ben de korkuyorum en az senin kadar," dedi.

"En azından yaptıklarını telafi etmeye çalışıyorsun. Bu da bir şey," dedi Evren, artık sakinleşmişti Bay Fend sayesinde.

Jete binmeyi kabul etmekten başka çareleri kalmamıştı. General Serhat Seçkin geride kalmayı arzu ediyordu, çoğunluk gibi. Ama bunu dile getirecek cesareti de bir tek o göstermişti.

"Sen de diğerleri gibi güvenliğinden sorumlu tutulduğum takımımın bir üyesisin. Seni geride bırakmayı istemiyorum."

"Senin asıl takımın onlar, ben sadece misafir oyuncuydum, General. Eminim, takımınla büyük işler başaracaksın. Gerçek ortaya çıktığı zaman dünyanın güvendiği barış koruyucularından biri olacaksınız."

General Serhat Seçkin tutamadı kendini ve Kedi Oğlan'a sarıldı: "Unutma, senin bir evin var. Seni orada bekliyor olacağız, evlat."

Veda kısa sürmüştü. Çünkü daha fazla bekleyemezlerdi. Jetin uzaklaşmasını izledi Kedi Oğlan sakince. Askerler etrafını sararken de beklemeye devam etti. Genel Kurmay Başkanı Ahmet Çakal da ortaya çıkarken sakince bekliyordu.

"Oldu mu istediğin, kardeşim? Onları göndermene ses çıkartmadım. Ben anlaşmaya uydum. Sıra sende," diye konuştu Ahmet Çakal.

"Sadece bu kadar da değil. İklime'nin yanına götüreceğine de söz vermiştin ve anlaşmadan da dönmek yok. Jetin peşinden birilerini göndermeyi ve dostlarıma zarar vermeyi düşünmüyorsundur umarım."

"Hepsi vatan haini olarak biliniyor. Onlar benim düşmanım değiller zaten. Aslına bakarsan sen de öyle değilsin. Neden öyle görüyorsun kendini anlamıyorum bir türlü, küçük kardeşim. Eskiden bana sadık biriydin. Sevdiğin kişinin kalbini bile acımadan bana teslim etmiştin, unuttun mu?"

"Bana onu geri getireceğine yemin etmiştin, ama yalan söyledin!"

"Hayır, onu geri getirdim. Ama kalbi olmadan yaşaması mümkün değildi, teknolojinin gelişip ona başka bir kalp nakledebileceğimiz gün gelinceye kadar ölmemesini sağlayabildim sadece. O vakte kadar da fark etmezsin umuduyla, ona birebir benzettiğim birini yolladım sana, ama sen anladın. Gerçek aşk böyle bir şey olsa gerek. Gözlerine baktığın zaman anlıyorsun karşındakinin kim olduğunu. Bu benim pek tatma olanağımın olmadığı bir şey."

Kedi Oğlan ile aslında çok eskiden firavun olan şimdinin Genel Kurmay Başkanı Ahmet Çakal arasındaki tartışma bitmek bilmeyecek gibiydi. Silahlarını Kedi Oğlan'a doğrultmuş vaziyette bekleyen askerler zaten tartışmadan bir şey anlamıyorlardı.

"Beni şimdi ona götür!" diye bağırdı Kedi Oğlan sonunda.

Özel Takım üyelerinin bir üyesi eksik halde jette güven içerisinde tesise geri dönüyorlardı. Leydi

Kuzgun, Manuel'in elini tutarken bir yandan sevdiği adamın gözlerine bakıyordu. O gözlerde bulduğu şey neydi, neden Manuel'den birdenbire hoşlanmaya başlamıştı? Bazı sorulara yanıt vermekte zorlanıyordu. Ama içinde onu yönlendiren başka duyguların da olduğunu hissediyordu. O duygular ona birisini hatırlatıp duruyordu.

"Starfell'in durumu ne olacak? Onu bir tek biz kurtarabiliriz," diye kelimeler dudaklarından döküldü. Neden kimse onu kurtarmayı aklından bile geçirmiyordu?

"General, yanıt versenize. Starfell orada tek başına, düşmana karşı yapabileceği hiçbir şey yok," diye devam etti sözlerine. Ama hepsi başı öne eğik bir şekilde bekliyordu.

"Bunu yapamazsınız, General," diye inledi Kuzgun. Çip konusunu tamamen unutmuştu. Takım üyelerinin kaçma girişimine karşı alınmış bir önlemdi. General'den çok uzaklaştıklarında omuriliklerine takılı bu çip devreye giriyordu ve kişinin beyin ölümüne sebep oluyordu. Böyle bir durumda özel güçlerinin de tehlikeli kişiler tarafından kullanılmasına engel olunabilecekti. Tam da bu maksatla alınmış bir önlemdi. Yüzbaşı Halil'in Starfell'i kullanarak Ankara'da bir patlamaya neden olmasını ancak bu şekilde durdurabilirlerdi, diğer türlüsü tehlikeli olacaktı.

"Hayır, hayır, hayır," diye bağırdı Kuzgun ve Manuel'in elini bıraktı. Ondaki duygu değişimine anlam veremeyen Manuel ne diyeceğini bilememişti. O gözler başkası için endişeleniyordu.

"O bizden daha vatansever birisidir, başkalarına bir daha zarar vermemesine sağlayacağıma söz vermiştim kendisine. Bu sözümü tutuyorum sadece," diye belirtti General, ama gözleri onun da dolmuştu. Yine yer aldığı ekip tarafından geride bırakılıyordu Starfell.

"Lütfen, General," diye yalvardı Kuzgun ama nafileydi. General koca bir şehri riske atamazdı, hem onlar hain olarak biliniyorlardı. Geri dönerlerse bile yardım etmelerine müsaade edilmezdi, Kedi Oğlan'ın yaptığı kurtarma başarısız olmuş olurdu.

"Otur yerine, Kuzgun. Bu bir emirdir," dedi General, istemediği ölçüde fazla sert çıkmıştı sesi.

Kuzgun gözyaşlarını tutamıyordu. Manuel'e dönüp baktı. Manuel onunla değil, başka bir şeyle ilgileniyordu. Yine bir çizim yapıyordu. Ankara'ya vardıklarında onun için çizdiği yay hala Kuzgun'un elinde duruyordu. Onu kullanma fırsatı olmamıştı. Keşke Starfell izin verseydi de peşinden gidip Yüzbaşı Halil ile beraber karşılaşsalardı belki ikisi onu alt edebilirdi. Ya da Starfell'in yanında olan diğer komandolar gibi o da ölürdü, kurşunun nereden geldiğini anlayacak zamanı bile olmazdı.

Manuel yeni bitirmiş olduğu çizimi Kuzgun'a gösterdi. İkisi beraber Anıtkabir'delerdi. Kuzgun çizimi gördüğü anda Manuel'in yaptığı hatayı ona söyleyemeden çizim gerçekleşti ve ikisi birlikte kendilerini Anıtkabir'de bulmuşlardı.

Yüzbaşı Halil ve Starfell'in sesi yakınlarından geliyordu. Kuzgun'un yayı elindeydi. Manuel, güven veren bir ses tonuyla Kuzgun'a: "Sana güveniyorum. İyi yay kullandığını söylemiştin. Tek bir atış hakkın olacak, onu iyi değerlendir," diye belirtti.

Kuzgun'un o anda korktuğu şeyler farklıydı. Yayı yere bıraktı ve iki eliyle birden ensesine dokundu. Manuel'e: "Bizim de ölmemiz gerekmiyor muydu? Çip bizi neden etkilemiyor?" diye sordu.

"Hatırlasana, bu sabah General, Evren'i bulmak için Klik ile tesisten ayrılmıştı. Çipleri bir şekilde

kapatmış olmalılar," diye hatırlattı Manuel. Kuzgun bu detayı nasıl hatırlamadığı için kendisine kızdı. Sabahki olaylar çok geride kalmıştı. Evren'in kız kardeşine bulunan kalbin General'in ölen eşine ait olduğunun ortaya çıktığı o anda bunu kendi hatası olarak görmüştü. Evren'in neden öfkeli olduğunu anlamıyorlardı, olaylar o kadar hızlı ilerliyordu ki herkes birbirinin neler yaşadığını göremiyordu bile. Rüyacı'nın vurulması, Bay Fend'in kalp krizi geçirmesi, Starfell'in Yüzbaşı Halil tarafından tuzağa çekilmesi derken tehlike geçirmeyen kimse kalmamıştı. Kuzgun'un kendisi de Starfell olmasaydı az daha patlayan bir tanktan üzerlerine gelen şarapnel parçaları yüzünden zarar görecekti.

Yüzbaşı Halil'in sesini tekrardan duymuşlardı. Starfell'e bir şeyler anlatıyordu: "Zehra burada olsaydı işler daha hızlı olurdu. Madem herkese bir isim veriliyor, onun da lakabı Katalizör olsun. Malum aynı bir katalizör gibi tepkimeleri hızlandırıyor, ama kendisi zarar görmeden çıkabiliyor."

"Zehra senin ya da benim gibi o dağın içerisinden sağ çıkamamıştır, Halil. Kabul etmek zorundayız," diye belirtti Starfell. Sesinde Halil ve kız kardeşine karşı merhamet kırıntıları vardı. Kuzgun onlarla Starfell'in arasında tam olarak neler geçtiğini merak etmişti, ama içinden bir ses bunun Starfell'in pek anlatmak istemeyeceği acı dolu bir anı olduğunu söylüyordu.

"Benim adım artık Halil değil, Starfell. Bana Öcü diye seslenmelisin," diye ısrar ediyordu Halil.

Kuzgun yayına sırtına bağlı duran sadağından bir ok çıkartıp yerleştirdi ve Halil'i kendisine hedef olarak seçti. Hızlı olmalıydı, her an görülebilirlerdi. Tek bir şansı vardı sadece.

"Yapabilirsin, Kuzgun," diye cesaret veriyordu Manuel. Şimdi inanma sırası ondaydı. Kuzgun'un ona olan inancı sayesinde çizimini yırtabilmişti, böylece çiziminin gerçekleşmemesini sağlamıştı. Öncesinde bunu yapmakta korkmasının nedeni daha beter şeylere sebep olabileceğinden endişe duymasıydı, ama Kedi Oğlan ona gücünün nasıl çalıştığını daha iyi bir şekilde gösterebilmişti. Çiziminin gerçekleşmesini engellemek istediğinde çizimi yırtması yeterli olacaktı.

Kuzgun derin bir nefes aldı ve daha fazla beklemeden okunu serbest bıraktı. Halil sadece bir ıslık sesi duyar gibi olmuştu. Ne olduğunu anlayamadan boğazına saplanan bir okla karşı karşıya kalmıştı. Ağzından ve burnundan kanlar geliyordu, dizlerinin üzerine çökmüştü. Yere yığılmadan evvel Starfell onu yakalamıştı.

"Hayır, hayır, ölemezsin," diye bağırdı Starfell ve eliyle kanı durdurmak için yaraya doğru bastırdı. Ama oku çıkartamazdı, daha kötü hale getirirdi.

"Zehh… Zehhh…" diye konuşmaya çalışıyordu Halil ama dudaklarını kımıldatamıyordu bile artık.

"Özgürlük adı altında yaptığın eylemlerinin neye sebep olduğunu görmeden ölmene izin vermeyeceğim," diye konuştu Starfell. Sonra Kuzgun'a döndü. Bakışlarında öfke yoktu, sadece şaşkındı ve diyecek kelimeleri bulamıyordu ona karşı.

Manuel, Kuzgun'a beklenmedik bir şekilde sarıldı: "Yapabileceğini biliyordum, sevgilim."

Kuzgun nedense Manuel'in sarılmasına arzu ettiği şekilde karşılık veremiyordu. Starfell ile ilgilenmek daha çok istediği bir şeydi, ama bir şey ona engel oluyordu. Çözemediği bir ikilem vardı, bu durumun ileride en çok Manuel'e zarar vereceğinin de bilincindeydi. Ama şu anda tepkisiz kalamazdı. İkisi tarafından da yanlış anlaşılabilirdi. Bu nedenle Manuel'e o da sarıldı ve: "Teşekkür ederim," dedi içten

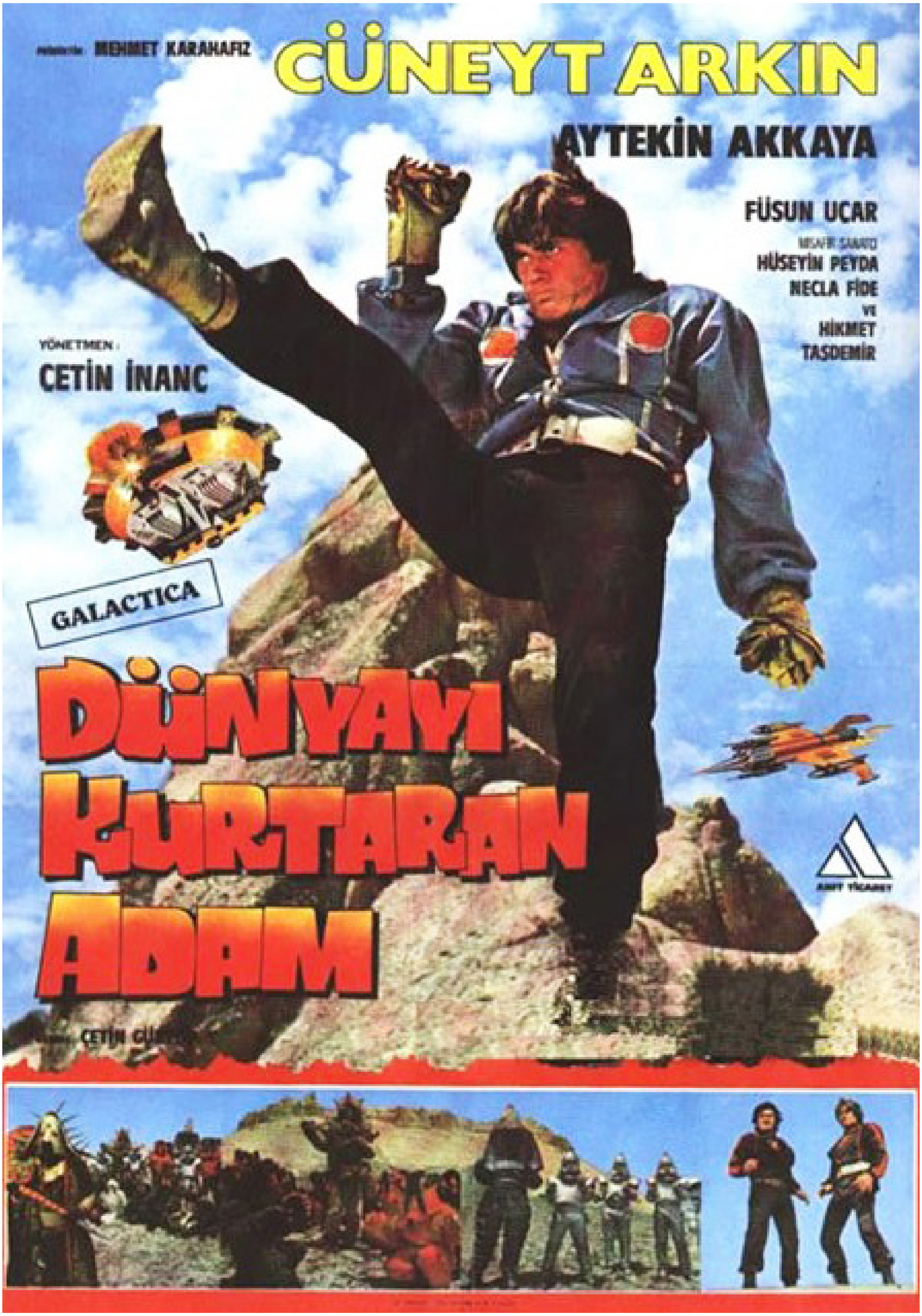
bir ses tonuyla ama Manuel'in tam olarak duymayı istediği sözlerin bunlar olmadığını biliyordu. Biraz daha beklemesi gerekecekti. Daha hazır değildi.

"Ben de teşekkür ederim, dostlarım," diye sesi duyuldu Starfell'in. Sesinde acı bir tat vardı, bunun sadece demin yaşadıklarıyla ilgisinin olmadığını da bir tek Kuzgun fark edebiliyordu. Manuel ise kahraman olmanın tadını çıkartıyordu.

Yüzbaşı Halil yarı ölür bir haldeydi, Starfell eliyle damarların üzerine bastırıyordu ve kanamanın durması için uğraşıyordu. Bu sefer elinden bu kadar kolay kurtarmasına müsaade etmeyecekti.

Birden aklına Kedi Oğlan gelmişti. O da özel gücü yüzünden çevresindeki insanlara zarar verebiliyordu. Kara Altın'ın ölümüne neden olmuştu hatta yakın zamanda. Ama gücünü fayda sağlayacak şekilde de kullanabiliyordu. Mesela istemeden de olsa Kuzgun'un ve Efla'nın genç yaşlarına geri dönmelerini sağlamıştı, bu sayede Efla tekrardan yürüyebiliyordu, Kuzgun da gençliğinin getirdiği enerjiyle daha atletik bir bedene kavuşmuş, dalgıçlık ve okçuluk gibi gençliğinde uzun süre yapmış olduğu sportif yeteneklerini tekrardan kullanabilir hale gelmişti. Kedi Oğlan'ın tesisteki ilk krizinde Starfell öfkesini kontrol altında tutmayı başarmış, böylece bedeninde birikmiş olan enerjiyi de ısıya dönüştürmeden kullanmanın başka bir yolunu keşfetmişti. O gücünü tekrardan kullanması gerekiyordu. Eliyle bir yandan atar damarın üstünde bastırırken bedeninde dolaşan enerjiyi hissetmeye çalıştı. Genelde vücudunun aşırı derece ısınmasına ve bu ısının etrafa zarar verecek kadar büyük patlamalar halinde ortaya çıkmasına sebep olan enerjiyi başka bir forma dönüştürmeyi denedi. Bedeninden yayılan enerji kırmızı ışıklar halinde fark edilebiliyordu. Bu enerjiyi Halil'in kopmuş olan damarlarını bir arada tutmak için harcadı ve bir nevi bir yama oluşturarak yaranın kapanmasını sağladı.

O Halil'i kurtarmakla uğraşırken ilk başta fark edemeyecekti, ama Özel Takım'ın jeti Anıtkabir'e iniş yapmak üzereydi. Her türlü riske rağmen General ekip üyelerini geride bırakmamak için geri dönmüştü.

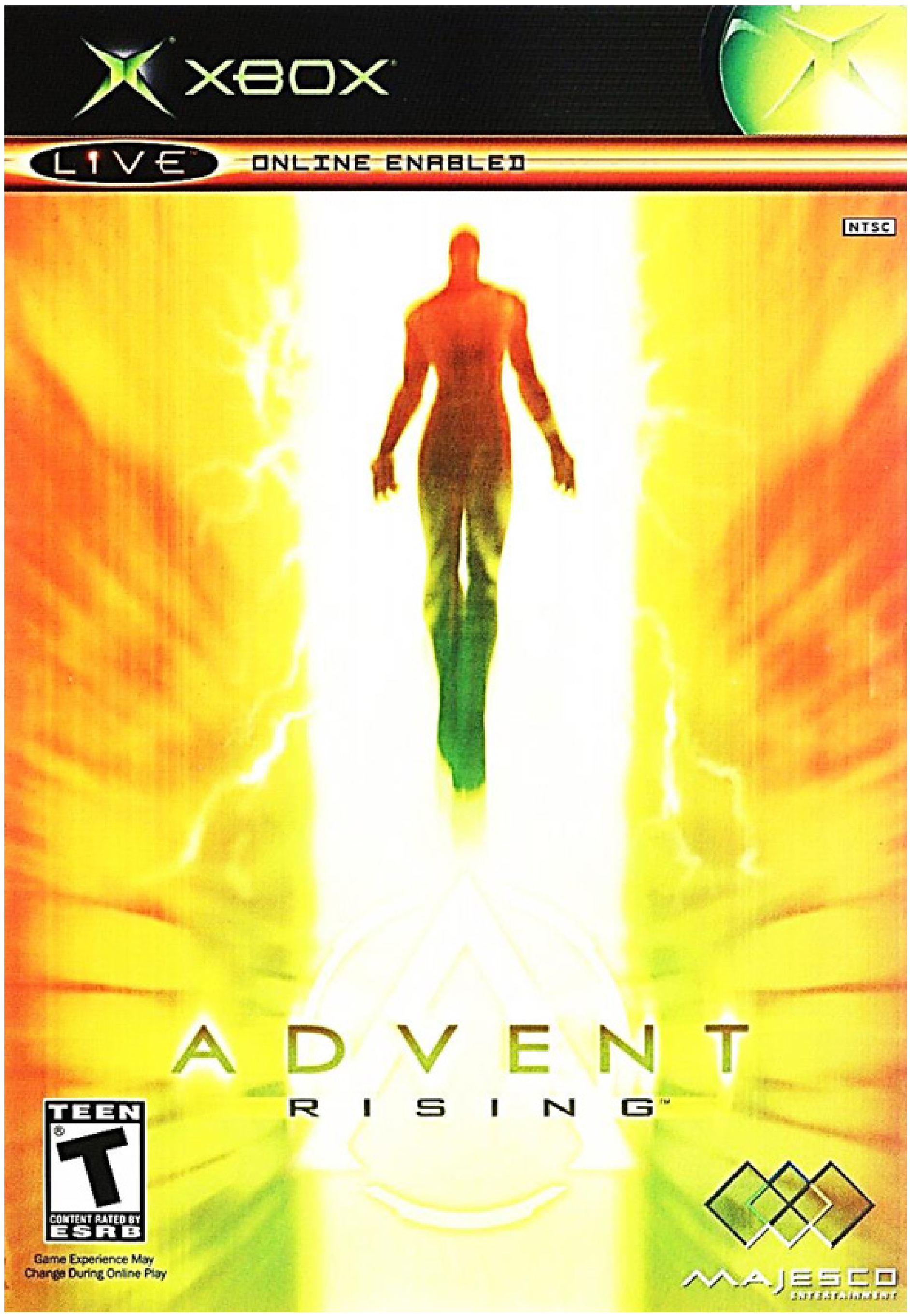

MEHMET KARAHAFIZ
CÜNEYT ARKIN
AYTEKİN AKKAYA
FÜSUN UÇAR
HÜSEYİN PEYDA
NECLA FİDE
ve
HİKMET
TAŞDEMİR
YÖNETMEN:
ÇETİN İNANÇ
GALACTICA
DÜNYAYI
KURTARAN
ADAM

Commander64 Günlükleri

Muhittin Yağmur Polat

Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu

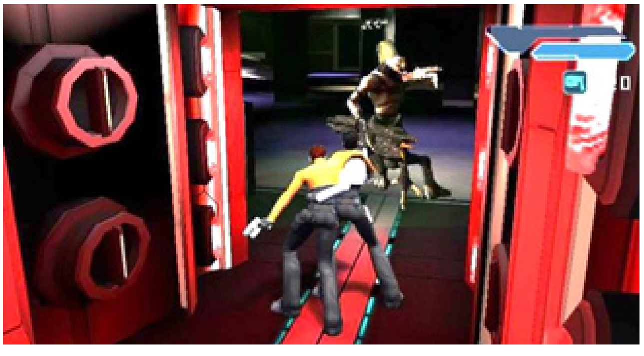

Advent Rising, GlyphX Games tarafından geliştirilen ve Majesco Entertainment tarafından yayınlanan bir aksiyon, macera, üçüncü şahıs nişancı video oyunudur. 2005 yılında Microsoft Xbox ve Windows platformları için piyasaya sürülmüştür. Oyunun hikayesi Donald ve Geremy

Mustard tarafından yaratılmış ve senaryosu da bilimkurgu yazarları Orson Scott Card ve Cameron Dayton tarafından yazılmıştır. Orkestra müziği ise Tommy Tallarico ve Emmanuel Fratianni tarafından yapılmıştır. 2006 yılından bu yana Steam Platformu üzerinden de temin edilebilmektedir.

Sinema salonu tanıtımlarını da içeren büyük bir reklam kampanyasına rağmen Advent Rising'in perakende performansı beklentilerin çok altında kalmıştır. Majesco Entertainment, 2005 yılı sonunda seri olarak planlanan devam oyunları için yaptığı planları iptal etmiştir. 2020 yılında ise oyun sürpriz bir şekilde yeni bir güncelleme almıştır. Steam üzerinden yayınlanan güncelleme sonrasında oyun mekaniklerinin günümüze uyarlandığı belirtilmektedir.

Oyunun Hikayesi: Yıldızlararası kavramının şafağında, ilk zeki ırklar yıldızlara gidip birbirleriyle etkileşime geçtikçe, ortak bir olgu keşfettiler - bir gün evreni "kurtaracak" eski bir ırk'ın efsanesi. Bu ırk, İnsanlar olarak biliniyordu. İnsanların sırrının anahtarı ise sadece Arayıcılar'daydı. İnsanlık gerçekte vardı ve Arayıcılar onları ortadan kaldırmak için ellerinden geleni yapıyorlardı. "Yardımsever keşifler" kisvesi altında, tüm buldukları insan kolonilerini yok ederek galakside metodik olarak yayıldılar. Sonuç olarak, Arayıcılar aslında birçok yeni ırkı keşfettiler ve onları galaktik arenaya sokmaya yardımcı oldular. Bu durum, Arayıcılar'a iki kat faydalı oldu. Etkilerini sürekli olarak yaymalarına ve galaksi üzerindeki askeri ve sivil kontrollerini güçlendirmelerine ayrıca hayırsever asalet imajlarını korumalarına ve büyütmelerine izin verdi.

Aurelian kültürü, insanlık hikayeleriyle zengindi. Arayıcılar tarafından keşfedildiklerinde İnsanlıkla ilgili efsanelerinin birçoğu Yıldızlararası Konseyt'in uzun süredir uyuyan ideallerini yeniden alevlendirdi. Yıldızlararası Toplum'un Aurelian'lılara sunduğu ilave içgörü, bilgi ve teknolojiyle birlikte, Arayıcılar'ın

ikiyüzlülüğünün keşfedilmesi çok uzun sürmedi. Öfkelenen Yıldızlararası Konsey, Arayıcılar'ın operasyonları hakkında olabildiğince fazla bilgi toplamak için Aurelian ordusu içinde küçük bir gizli hizip kurdu. İnsanların yaşadığı küçük bir dünya olan Edumea Gezegeni ilk kez bu grup sayesinde keşfedildi ve bir kurtarma görevi organize edildi.

Böylece sevgi dolu bir nişanlısı ve gelecek vaat eden bir hayatı olan çaylak uzay pilotu Gideon Wyeth kaderi değişiyor. Birdenbire İnsanlık tarihinin en önemli görevlerinden birin olan "Bir uzaylı ırkla ilk temas!" için seçiliyor.

Kahramanız kendisini bir grup insan büyükelçisinin Aurelianlılar'la bir uzay istasyonunda olan buluşmasına eşlik ederken bulur. Buluşmada, İnsanlar saygıyla karşılanır ve Aurelian'lılar insanlara onları yaratıcıları olarak gördüklerini söylerler. Tüm insanlığı yok etmeyi amaçlayan Arayıcılar (Seekers) adlı uzaylı ırkına karşı da uyarırlar. Kısa bir süre sonra uzay istasyonu Arayıcılar tarafından saldırıya uğrar. Gideon bir kaçış modülüne binmeyi başarır ve hemen yakındaki Edumea gezegenine iner.

Gezegende Gideon, Deniz Piyadelerinin Arayıcılara karşı olan savaşına yardım eder, ancak kısa süre sonra gezegenin bir meteor yağmuru tarafından yok edileceğini öğrenir. Gezegen

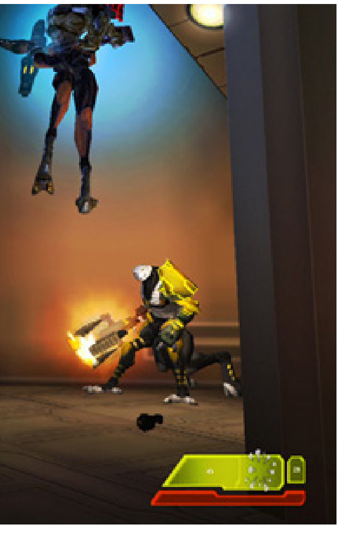

tahliye edilir ve Gideon bir Aurelian gemisine binme davetini kabul eder. Burada İnsanların el değmemiş mistik güçlere sahip olduğunu öğrenir. Sonrasında Aurelian'lar onu eğitime başlar.

Gideon eğitim alırken bulunduğu gemi Arayıcılar tarafından saldırıya uğrar. Gideon ve bazı Aurelialılar, Aurelian anavatanıyla çarpışma rotasında olmasına rağmen bir Arayıcı gemisine kaçarlar. Gideon ve kalan Aurelianlılar gezegenin Arayıcılar tarafından istila edildiğini görürler. Gezegeni kurtardıktan sonra, Arayıcı'ların insanlığa yönelik saldırısıyla mücadelesine yardım aramak için Yıldızlararası Konsey'e giderler.

Arayıcıların gerçek niyetlerini açıklamak için Galaktik konseye çağrılır. Konsey toplantı odasında "gerçek" bir insan ve bir yaratıcı olduğunu iddia eden bir varlık ortaya çıkar. Bir Koroem olan bu varlık, insan soykırımının tüm sorumluluğunu üstlenir. İnsanların fiziksel olarak Koroem'i taklit ettiklerini ve bu nedenle Arayıcılar'a insanlığı yok etmelerini emrettiğini iddia eder.

Koroem, Aurelian'lardan birini yaraladıktan sonra bir çatışma başlar. Ancak Gideon daha önce bilinmeyen bir mistik yeteneği kullanınca Koroem'i öldürülür. Bu, Gideon'un içine sürüklendiği bir portal açar. Gideon kendisini bir buz gezegeninde bulur. Kendisini "Yabancı" olarak adlandırılan boynuzlu bir yaratık görünür ve "Benimle gel insan. Yapılacak daha çok şey var." diyerek Gideon'u takip etmesi için çağırır.

Böylelikle gelişen bir dizi olayda sürüklendiğimiz hızlı tempolu bir aksiyon filmine benzer bir ortamda mücadele etmeye başlıyoruz. Galaksiler arası bir destana girerken, gerçekten insan olmanın ne demek olduğunu anlayacaksınız.

Oyun süper güçler ve ilkel bir yakın dövüş sistemi ile oynanan üçüncü şahıs nişancı oyunu olmasına rağmen, alternatif olarak, bazı yetenekler kullanılamasa da, birinci şahıs bakış açısına da geçmek mümkün. Genellikle, "ani hareket-hedefleme" adı verilen yeni bir tür nişan alma sistemini kullanarak uzaylıları vurabilirsiniz.

Düşmanları havaya kaldırıp zamanı yavaşlatmaktan, saldırıları saptırabilen ve düşmanları elektromanyetik bir darbe ile parçalayabilen kalkanlar oluşturmaya kadar savaşta size yardımcı olacak psişik güçler de kazanabilirsiniz. Bu güçler, her biri beş ustalık seviyesine sahip olan karakter yükseltmeleri ile çalışır. Zıplama ve yakın dövüşler de yükseltilebilir.

Oyun sırasında ekranda Gideon'un kalan sağlığı, güç ölçeri, kullanımda olan silahları ve güçleri ile silahtaki mermi sayısı gösterilir. İlk başta, sağlığınızı iyileştirmek için Nano Yardım İstasyonlarını bulmak gerekmektedir. Ancak Gideon sağlığı üzerinde ustalık kazandığında ve zarardan uzak durdukça sağlığı basitçe yenilenir. Güç ölçer, her güç kullanıldığında azalır ve bittiğinde ise güçlerinize tekrar erişebilmek için bir süre beklemeniz gerekir. Advent Rising her ne kadar üçüncü şahıs nişancı oyunu olsa da Gideon, kara araçlarını, taretleri ve çeşitli uzaylı gemilerini kontrol etme şansına sahiptir. Oyunun dört zorluk seviyesi vardır (kolay, normal, zor ve çok zor). Kontrol noktası tabanlı bir kayıt (save) sistemi kullanılmaktadır.

KAYNAKLAR

wikipedia.com mobygames.com merlininkazani.com
xbox-mag.net fandom.com

Roman - İkinci Kitap - Evrenin Hükümdarı - Bölüm -8

Aysun Erdoğan

Kapının İncisi

Oktay, önünde durmuş olduğu Asya'nın odasının kapısını hafifçe tıklattı. İçeriden kardeşinin "Lütfen girin." karşılığını alınca da kapıyı açıp odaya girdi.

Küçük kız kardeşi yatağının kenarına oturmuş, başını da ellerinin arasına almış yer döşemesine boş boş bakmaktaydı. Gözleri ve burnu ağlamaktan kızarmıştı. Oktay, ellerinin arasında tuttuğu ıslak mendili fark etti. Yanına doğru oturdu. Kolunu kaldırarak kardeşinin omzuna koydu ve onu kendisine doğru hafifçe çekti. "Anneni mi özledin?" diye şefkatle sordu.

Asya, ağlamaktan kızaran gözleriyle Oktay'a doğru baktı. Fısıltıyla çıkan sesiyle: "Annemi çok özledim." diyebilmişti. "Boglaç Hamane babamı ve dedemi öldürdü. Annemin ise akıbeti belli değil. Bugün sen de gideceksin. Ya sana da bir şey olursa. O zaman kimsem kalmayacak. Bu hayatta yapayalnız kalacağım."

Oktay kardeşinin başını sinesine dayamış ve onun sarı saçlarını şefkatle okşamaya başlamıştı. "Üzülme, bana bir şey olsa bile asla yalnız olmayacaksın. Sen, Büyük komutan Emin Doganer'in kızısın. Onun hatırası insanlar için çok büyük. Bu yüzden Türk halkı daima seni koruyup kollayacaktır."

Oktay, koluna taktığı saatin bildirim sesiyle irkilmişti. Saatten arapça ezan sesi gelmekteydi. Bu saatler, gemide bulunan tüm islam dinine mensup mürettebatın kolunda bulunuyordu. Bu sayede namaz vakitlerini gemide bulunan mürettebata aynı anda bildirile biliyordu. Asya ilk defa duyduğu bu sesi hayretle dinlemişti. Annesi ona bazı şarkıları öğretmişti. Ama bu duyduğu şey şarkıya hiç benzemiyordu. Farklı bir anlamı olmalıydı. "Bu nedir?" diye abisine sordu.

Oktay da Asya'nın sorusuna cevap vermişti. "Müslümanlara namaz vakitlerini bildiren ezan sesidir.

Şu anda Kızıl Elma'da bulunan tüm müslümanlara namaz vaktinin girdiğini bildiriyor."

"Sen müslüman mısın?"

Oktay kardeşine gülümseyerek cevap vermişti. "Evet, müslümanım ve bir olan Allah'a inanıyorum."

Oturduğu yerden kalkıp kardeşine elini uzattı. "Benimle geminin camisine gelmek ister misin?" diye sordu.

Asya sevinçle yerinden kalkmış ve abisinin elini tutmuştu. "Tabii ki, çok isterim." diye söyledi.

Oktay ve Asya odadan dışarıya çıktıklarında diğer mürettebatın da bir yöne doğru gittiklerini görmüşlerdi. Onların da camiye gitmek için yürüttüklerini anlamışlardı.

Koridorda ilerlerken camiye sadece müslüman olanların değil, diğer dinlere mensup olan mürettebatın da gittiklerini gördüler. Oktay bu duruma çok şaşırmıştı. Ne olduğunu anlamak için, birilerine sormaya karar vermişti. Etrafına dikkatle bakarken, lisede ki oda arkadaşı olan Ahmet'i gördü. Ahmet de olduğu yerde durmuş ve yüzünde kocaman bir gülümsemeyle ona doğru bakıyordu.

Oktay, can dostunu görmenin sevinciyle arkadaşına doğru koşmuş ve iki arkadaş büyük bir hasretle kucaklaştılar. İlk karşılaşmanın heyecanı geçince birbirlerine bakıp heyecanla konuşmaya başladılar. "Burada olduğunu bilmiyordum. Gemiye gelir gelmez niye beni görmeye gelmedin." dedi Oktay. Sesinde biraz sitem vardı.

Ahmet de Oktay kadar heyecanlanmıştı. Arkadaşının sorusuna cevap verdi. "Albay Çelik ve sen gemiye gelir gelmez revirde karantina altında tutuldunuz. Sonra da şu beyinlerimize nakledilen küçük nano çiplerin ameliyatı yapıldı. Eğitim falan derken sana ulaşmak neredeyse imkansız gibi bir şeydi. Neyse, nasip bu güneymiş."

"Şimdi ne yapıyorsun. Gemide ki konumun nedir?"

"Üstün hocayı hatırlıyor musun?"

"Evet... "

"Kızıl Elma o kadar büyük ki, onun idare etmek için iki binden fazla mürettebat gerekiyor. Aynı zamanda da bünyesinde kendi öğrencilerini yetiştirerek, gelecekte ki mürettebatını da eğitiyor. Üstün Hoca da eğitmenlik görevine devam etmekte. Ben de onun asistanıyım. Geminin atom altı parçalıyıcısından sorumlu subaylardan biriyim.

"Vay be, görevin bayağı afilliymiş."

"Yok canım! Seninkinin yanında konuşmaya bile değmez. Sonuçta robot ordulardan oluşan robopiyadeler ile Narhalt'a giderek Boglaç Hamane'ye karşı savaşacak olan sensin."

İki arkadaş samimi bir şekilde konuşurlarken Asya kalabalığı aşarak yanlarına geldi. Abisinin elini tutup, Ahmet'e doğru sert bir yüz ifadesiyle baktı. Ahmet, küçük kızın yüzündeki ciddiyeti fark etmişti. Oktay'ın elini tutan küçük kızın kim olduğunu merak etmişti. "Oktay, bu küçük hanım kim?"

"Bu hanım efendi, Narhalt'ın asillerinden bir aileye mensup olan Ayaca Doğaner'in ve Emin Doganer'in kızı. Anlayacağın ben ağabey oldum dostum."

"Hadi ya! Gerçekten mi?"

Bir dizini yere koyarak, Asyanın önünde diz çöktü. Onun gözlerine bakarak; "Sizinle tanıştığıma

çok memnun oldum Asya Doğaner. Ben Ahmet. Ağabeyinin okuldan oda arkadaşıyım. Sizin gibi asıl bir hanımefendiyle tanıştığım için çok memnun oldum.”

Asya da Ahmet’e karşı aynı şekilde hitap etmişti. “Ben de memnun oldum Ahmet bey.”

Koridorda fazla kişi kalmamıştı. Ahmet telaşla Oktay’a ; “Haydi, çabuk olalım. Camide fazla arkalarda kalmak istemiyorum.”

“Tamam.” Üçü birden daha hızlı bir şekilde yürümeye başlamışlardı. “Ahmet, sana bir şey soracaktım. Dikkat ettim, camiye sadece müslümanlar değil, geminin başka dinlere mensup mürettebatı da gidiyor. Bunun sebebini nedir?”

“Şimdi sabah namazı vakti. Namazdan sonra da Narhalt’a baskın yapacağız. Bu yüzden General Manisali namazdan sonra tüm mürettebata toplu halde konuşma yapacak. Zaten müslümanlar dışında ki mürettebat ve namaza katılmayanlar kendilerine ayrılmış olan balkonlarda duracaklar. Namaz bitince de oradan generalin konuşmasını dinleyecekler.”

Ahmet’in cevabı Oktay’ı tedirgin etmişti. Zaten ilk defa savaşa katılacağı için çok heyecanlıydı. Şimdi bir de arkadaşının ağzından bu cümleyi durunca daha çok heyecanlanmıştı. Konuyu değiştirmek istedi.

“Merak ettiğim bir nokta daha vardı.”

“Söyle kardeşim.”

“Dünyadan bu kadar uzaktayız, iki tane güneşi olan bir gezegenin de yörüngesinde bulunuyoruz. Namaz vakitlerini nasıl ayarladınız. Yani... Benim aklım bir türlü almıyor.”

Oktay’ın içinde bulunduğu şaşkın durum, Ahmet’e eğlenceli geliyordu.

“Onun çözümünü daha Dünyadayken hallettiler. Buraya gelmeden önce, yani boyut kapısını açmadan önce, Dünyadan bir yer seçildi. Bu şehrin imsak vakitleri, Kızıl Elma’nın namaz vakitleri olarak ayarlandı ve şu anda da kullanılıyor. Yoksa iki tane güneşi olan bir gezegende imsak vaktini tayin etmemiz imkansız olurdu. Düşünsene, güneşlerden biri batarken akşam vaktini gösteriyor, diğer güneş ise ikindi namazının vaktinin geldiğini bildiriyor. Bu karışıklığı gidermek için İslam alimleri heyet kurup bu şekilde karar aldılar.”

Konuşurlarken caminin kapısına geldiklerini fark etmemişlerdi. Ahmet caminin içine girerek kendilerine boş bir yer ararken, Oktay da kardeşini yukarıda ki seyir balkonlarına götüren merdivenlerden çıkardı. Onu boş olan koltuklardan birine oturttu.

“Beni burada bekle. Namazdan sonra seni, almaya geleceğim.” dedi. Küçük kız sadece başını sallayarak ağabeyini onayladı.

Oktay, namaz kılmak için aşağı kata inmeye başladı. Biraz ilerleyince de arkadaşını gördü. Tahmin ettikleri gibi Ahmet arka sıralardan boş yer bulmuştu. Oktay’ın geldiğini görünce hemen ona el sallayıp kendi yerini belli etti. Oktay arkadaşının yanında ki yerini alıp namazda saf tuttu. Sessizce hocanın okuduğu kamet’i dinlemeye başladılar.

***

Cami hocasının aynı anda bin yüz kişiye kıldırdığı sabah namazı bitmişti. Oktay etrafına daha dikkatli bakmaya başladı. Hayatında ilk defa bu kadar büyük bir camiye girip namaz kılmıştı. Çocukluğunda, Şuşe köyünde ve okuduğu yatılı okulun camilerinde namaz kıldığı olmuştu. Fakat buralardaki camiler, Kızıl Elma’nın camisi ve cemaati ile asla kıyas kabul etmezlerdi. Tek seferde beş bin kişiyi rahatlıkla içine alabilecek bir kapasiteye sahip olan bu ibadethane,

hayallerin ötesinde bir varlık sergiliyordu. Duvarlardaki loncalar, namaz için ayrılmış geniş bir alan, hanımlar için özel olarak ayrılmış paravanlı bir bölüm ilk olarak göze çarpan unsurlardı.

Oktay, hocanın okuduğu Ayetel kürsi'yi dinlerken, içi uzun zamandır hissetmediği kadar huzur ile dolmuştu. Mihrabın hemen üstünde ki panoda Allah'ın evi olan Beytullah'ın görüntüsü vardı. Oktay bunun ekran görüntüsü olduğunu anlamıştı. Başını çevirip caminin diğer kısımlarına doğru baktı. Duvarları süsleyen kuran ayetlerinin yazıldığı yerler, değişmeye ve daha farklı görüntülere yer vermeye başlamıştı. Şaşkınlıktan ağzı açık kalmıştı. Gülümseyerek; "Tüm cami duvarları ekrandan oluşuyor." diye konuşmuştu. Onun bu halini gören Ahmet'te arkadaşının şaşkın haline gülümsedi. "Çok güzel değil mi? İstenilen tüm görüntüler duvarlara yansıtılabiliyor."

"Harika bir şey."

Ahmet, konuşmasını sürdürdü: "Burası sadece cami olarak kullanılmıyor. Duvarları sen de fark etmişsindir. Gemideki farklı dinlere sahip olan cemaatler, ibadet saatleri geldiği zaman burada toplanırlar ve salon onların dinine uygun olarak değişir. Şimdi namaz vakti olduğu için cami oldu. Hristiyanlar için kilise, yahudiler için havra olabiliyor. Biraz sonra senin de göreceğin gibi konferans salonu olacak. Kızıl elma büyük bir gemi olsa da sonuçta kısıtlı bir mekana sahip. Bak, general yerinden kalktı ve kürsüye doğru ilerliyor."

General Manisali yürürken, caminin duvarlarındaki resimler de değişmeye başlamıştı. Allah'ı evi olan Beytullah'ın olduğu duvarda şimdi Narhalt gezegeninin canlı görüntüsü bulunuyordu. Artık burası bir mescit değil, tüm mürettebata hitap edilen büyük bir salon olmuştu.

General, birkaç basamak çıkınca arkasını döndü ve salonda onun konuşmasını dinlemek için hazır halde bulunan uzay gemisi mürettebatına seslenmeye başladı.

"Kızıl Elma'nın değerli mürettebatı. Burada, bu uzak diyarlarda evimizden ve sevdiklerinden uzak kaldık. Sonu belli olmayan bir maceraya atıldığımızı söylediler bize. Onları dinlemedik. Çünkü biliyorduk ki, biz bu yola çıkmamış olsaydık savaş bizim kapımıza gelecekti. Buna göz yumamazdık. Evimizi, insanlarımızı bu amansız düşmandan korumamızın tek yolu, onu evinde hiç ummadığı bir zamanda yok etmek olacaktır. Bunu hepiniz biliyorsunuz. NARHALT hükümdarı olan Boglaç Hamane, bizlere, yani insanlığa savaş açmıştır. Bizim evrenimize gelerek çocuklarımızı esir almış ve onları köleleştirmek istemiştir. Üstelik bunu ilk defa da yapmamıştır. Daha önce de Dünya insanlarını kaçırmış, onları korkunç deneylerinde kobay olarak kullanmıştır. Bu yaptığının bir bedeli mutlaka olacaktır. Şimdi buraya, yani NARHALT güneş sistemine Boglaç Hamane'ye bu bedeli ödetmek için geldik ve Narhalt'ın hükümdarı bu bedeli ödeyecektir.

Yapacağımız saldırı başarılı olmaz ise korkarım ki Boglaç Hamane'nın bir sonra ki adımı da, bizzat Dünyaya saldırarak insanları köleleştirmek olacaktır. Bu duruma bir son vermek için Dünya halkı olarak birlik olduk ve Kızıl Elma'yı oluşturarak, Boglaç Hamane'yi kendi gezegeninde yok etmeye karar verdik."

Konuşmasının burasında durmuş ve etrafını saran kalabalığa dikkatle bakmıştı. Herkesin gözünde gördüğü pırıltı, kendisinin biraz daha umutlanmasana sebep veriyordu. Konuşmasına kaldığı yerden devam etti.

"NARHALT gezegeninin havası ve yer çekimi bizim yaşamamıza elverişli değil. Bu yüzden gezegene

daha önce orada bulunmuş olan ve oranın atmosferine ve yer çekimine uyum sağlamış olan Albay Hakan Çelik ile Teğmen Oktay Doğaner inecektir. Gezegene yollayacağımız piyade robotları, Albay'ın ve Teğmen'in kontrolünde olacaklar. Onlar saraya saldırarak Boglaç Hamane'yi düzene aykırıcılar ile birlikte etkisiz hale getirecekler. Siz Savaş pilotlarımız ise, savaş uçaklarımız olan YILDIZ ŞAHİNLERİNİ uzaktan kumanda ile Kızıl Elma'dan kontrol edeceklerdir. Bu planın başarısı tamamen yer ekibi ile gök ekibi olan sizlerin, koordineli çalışmaları sonucu olacaktır. Her şey, Narhalt'ın özgürlüğü ve Dünya'nın güvenliği için."

General, sözlerinin tesirini arttırmak için biraz beklemiş ve sağ elini yumruk yaparak yukarıya doğru kaldırmıştı. "Dünya güvenliği ve Narhalt halkına özgürlük."

Generalin sözleri son bulunca, gemi mürettebatı ayağa kalkmış ve generali ayakta alkışlamaya başlamışlardı.

***

Oktay, savaşta kullanacağı robotun baş kısmına teknisyenlerin yardımıyla kendisini bağlayabilmişti. Giymiş olduğu tulum bütün vücudunu sarıyordu. Görünüşte hiç bir kabloya bağlı görünmüyordu, fakat elbisedeki sensörler onu robotla bütünleştiriyordu. O hangi hareketi yaparsa yapsın robot da onu taklit ediyordu. Başını çevirerek Albay'ın olduğu tarafa doğru baktı. Albayın robotunun baş kısmı açıktı. Teknisyenler Sereniya'yı albay ile birlikte robotun baş kısmına yerleştirmeye çalışıyorlardı. Bu iş hiç kolay değildi. Robotlar bir kişilik olacak şekilde tasarlanmışlardı. İki kişi olunca alan biraz daralıyordu. Bu yolculuk Sereniya için hiç de konforlu olmayacaktı.

"Her şey yolunda mı acaba?"

Oktay'ın sorusu, Hakan'ın beyninin içinde yankılandı.

O, başını çevirince, robotun başı da Oktay'a doğru döndü. Beyin zarlarının altına yerleştirilen nano çipler, sadece piyade robotları idare etmelerini değil, aynı zamanda da birbirlerini telepatik olarak anlamalarını da sağlıyordu. Oktay, bir anda duyduğu ses ile irkildi.

"Burası biraz sıkışık ama her şey yolunda Oktay, sen hazır mısın?" Aslında kulaklarıyla hiç bir ses duymamıştı. Bu sesi duyan beyniydi. Sadece düşünerek komutanının sorusunun cevabını verdi. "Evet komutanım. Hazırım."

Oktay, kalbinin ritmik atış seslerini tüm kuvvetiyle hissetmekteydi. İçinde çok büyük bir heyecan vardı. "Korkuyor muyum?" diye düşündü. Hayır, korkmuyordu. Bundan emindi. Fakat içinde ki coşku ve heyecan tarif edilir gibi değildi. Albay Çelik harekete geçince o da onu takip etti. Bu sefer Albay'ın sesini kulaklarıyla duymuştu. "Biliyorum, bu senin ilk savaş deneyimin olacak Oktay. Heyecanlanman çok doğal. Benim yanından ayrılma ve sana ne emrediliyorsa onu yap, anladın mı?"

Oktay, komutanının sorusuna heyecanını bastırmaya çalışarak cevap verdi. "Evet komutanım, anladım. Siz ne emrederseniz onu yapacağım"

"Çok iyi, şimdi gitmeye hazırız."

Her iki robotta hangar kapısının önüne doğru yürüdüler. Birazdan kapı açılacak ve dış uzaya çıkacaklardı. Kendileriyle birlikte gelecek olan piyade robotları da onlar gibi hemen arkalarından hangar kapısının önünde sıraya dizilmişlerdi. Son teknisyen de hangardan çıkınca geminin iç kapıları kapatılmıştı.

Kızıl Elma'nın kontrol kumanda odasında her şey hazırlanmış, tüm mürettebat görev yerlerine

yerleşmişlerdi. General Bünyamin Manisalı beklenen emri vermişti. "Dış Hangar kapıları açılsın. Mavi ve kırmızı robotların kontrolündeki tüm robopiyadeler Narhalt'a doğru saldırıya geçsinler." General sözünü daha yeni bitirmişti ki Kızıl Elma'nın hangar kapıları açılmıştı. Açılan bu kapıdan Hakan ve Oktay, emirleri altındaki robopiyadeler ile birlikte hızlı bir şekilde dış uzaya çıkmışlar ve Narhalt'a doğru yol almaya başlamışlardı. Boğlaca Sereniya ise, Hakan'ın kullandığı robotun içinde, küçük bir yere sıkışmış vaziyette ayakta beklemekteydi. Bir an önce Narhalt'a inerek Düzene Aykırıcıların başına geçmek istiyordu. Bunun için her türlü zorluğa katlanabilirdi. Hakan, bu yolculuğun Sereniya için çok zor olduğunu biliyordu fakat elinden hiç bir şey gelmiyordu. Robotlar bir kişi için tasarlamıştı. Yapabileceği hiç bir şey yoktu.

General bütün işlerin planlandığı gibi gitmesine sevindi. Şimdi sırada Boğlaç Hamane'nın uydularını körleştirmek vardı.

"Gezegenin uydularını işlevsiz hale getirmek için gerekli olan manyetik lazer güdümlü silahı ateşleyin. Biz istemeden Narhalt'ın Boğlaç'ı hiç bir şey göremeyecek. Bana bunu sağlayın."

Generalin cümlesi daha yeni bitmişti ki, silah subayının sesi duyuldu. "Manyetik lazer güdümlü silah ateşlendi."

"Çok güzel, her şey planlandığı gibi ilerliyor. Bizimkilerin gezegene inmelerine ne kadar var?"

"Yarım saat efendim."

NARHALT gezegenini saran uydu ağı, manyetik silahların harekete geçmesiyle birlikte artık işlevsellikleri kaybetmişlerdi. Hiç biri çalışmıyordu. Albay Hakan Çelik ve Teğmen Oktay Doğaner ordularıyla birlikte artık gezegene güvenli bir şekilde inebilirlerdi.

Uydular etkisiz hale getirilince, pilotların uzaktan kumandayla uçurdukları yıldız şahinlerine sıra gelmişti. General Manisalı beklenen emri vermişti. "Yıldız şahinleri hazır mi?"

"Emrinizi bekliyorlar efendim."

"Harekete geçsinler. Daha önceden tespit ettiğimiz hedefleri yok etsinler."

"Baş üstüne efendim."

Silah subayı, aldığı emri yerine getirmek için telsizi açmıştı. "Yıldız Şahinleri pilotları. Kontrolünüzdeki uçakları derhal harekete geçirin. Hedefler ekranınızda belirecektir."

Kumanda odasından daha büyük bir salonda bulunan pilotların her birinin önünde kullandıkları savaş uçağının kontrol paneli vardı. Her birini, uçağın kokpitindeymiş gibi hareket etmelerini ve hissetmelerini sağlayan bu cihaz, onların uçağın içindeymiş gibi davranmalarını sağlıyordu. Önlerinde ki ekrandan rahatlıkla uçağın önünü ve yanlarını görebilmekteydiler. Sanki Kızıl Elmada değil de, kullanmış oldukları savaş uçaklarının içindeydiler. Bu teknoloji onlara pek çok kazanım sağlıyordu. Savaş kuşlarını uzaktan kumandayla değilde, içindeyken kullanmış olsalardı Narhalt'ın atmosferini oksijen maskeleriyle hissetmeyebilirlerdi ama yer çekimine karşı hiç bir şey yapamazlardı. Gezegene uçaklarıyla girdikleri anda daha savaşamasan bu gezegen onları yok ederdi. Hiçbirinin bünyesi ağır yer çekimine karşı dirençli değildi.

General Manisalı, kontrol odasından durumu takip etmekteydi. Uydular kör oldukları için, robopiyadeler ile birlikte Oktay, Hakan ve Sereniya güvenli bir şekilde gezegene inmeye başlamışlardı. İniş yerleri çöldü. Narhalt'ın kızgın kumlarının olduğu çöl bölgesine, daha önceden kararlaştırdıkları gibi iniş

yapmaya başlamışlardı. Onları yerde bekleyen Düzene aykırıcılar, gökyüzünde gördükleri görsel şölen ile adeta büyülenmişlerdi. Gökyüzünden düşerlerken, atmosferde oluşturdukları ateş topu ile sanki gök taşı yağmuru gibi görünüyorlardı. Her bir robopiyade, çölün kızgın kumlarına büyük bir şiddetle çarpmaktaydı. Çarpmanın şiddetini azaltmak için robotlar, top şeklinde içine katlanmış olarak iniş yapıyorlardı. İnişi gerçekleştirenler ise düştükleri yerde küçük bir krater yaratıyorlardı.

Tüm robotlar güvenli bir şekilde inişlerini gerçekleştirince, kendi içlerinde harekete geçmişler ve asker formuna geri dönmüşlerdi. Artık iki bacakları üzerinde ayakta duran ve her an saldırmak için emir bekleyen hazır piyadelerdi onlar.

Oktay ve Hakan da inişlerini gerçekleştirince robopiyadeler onların önünde nizami sıraya girmişlerdi.

Gördükleri şeyler karşısında hayranlıklarını gizleyemeyen aykırıcılar, Albay Çelik'in olduğu robotun önüne doğru ilerlediler. İlerlerken de bir an olsun robopiyadelerden gözlerini alamıyorlardı. İki güneşin altında parlayan piyadeler görenlerin gözlerini kamaştırıyordu.

Hakan, içinde bulunduğu robotun iki ayak üzerindeki formunu değiştirmiş ve dört ayak üzerinde ilerleyen haline çevirmişti. Bu şekilde kendisi de yere rahatlıkla inebiliyordu. Robotun başını koruyan bariyeri kaldırarak, onun içinden dışarıya çıktı. Yanında bulunan Sereniya'yı gören aykırıcılar hep bir ağızdan bağırmaya başladılar.

"Boğlaca Sereniya, zafer senindir. Boğlaca Sereniya, zafer senindir."

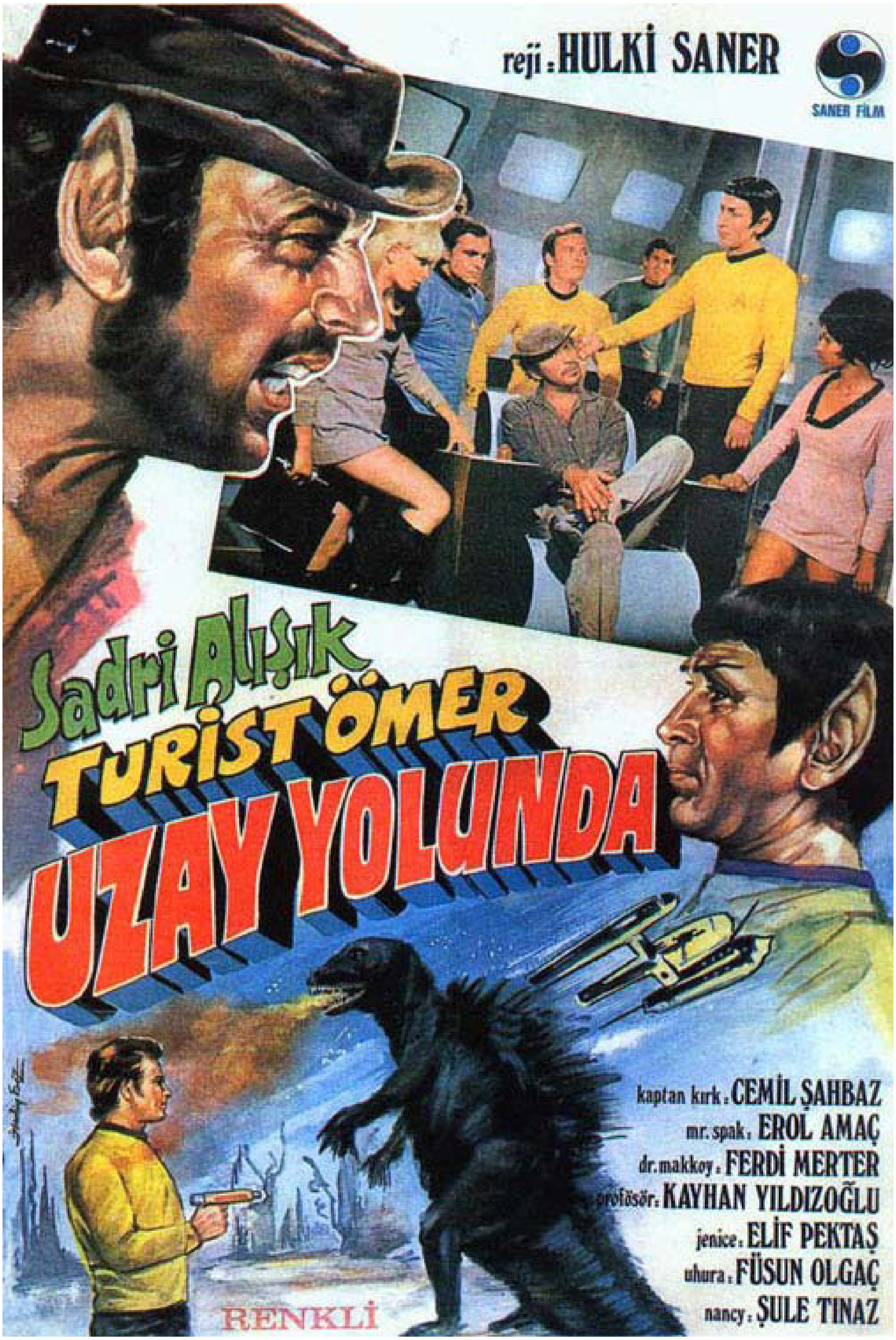
Çölün kumlarına ayak basan Sereniya, askerlerinin yanına gitmişti. Çöl aracının üzerine çıkarak, askerlerini selamladı. "Uzun zamandır omuz omuza savastığım dostlarım. Artık mücadelemizin sonuna varmış bulunmaktayız. Bu bizim son savaşımız olacaktır. Dünyalı müttefiklerimizin sayesinde ağabeyim Boglaç Hamane'yi tahtından indirerek özgürlüğümüzü ilan edeceğimiz an gelmiştir. Gün bu gündür. Başka şansımız olmayacak ya başaracağız ya da öleceğiz."

Sereniya'nın konuşması bitince askerler daha çok naralar atmaya başlamışlardı. Artık mücadelelerinin sonuna gelmişlerdi. Geri dönüşleri yoktu. Sereniya eli ile şehre giden yolu göstererek; "İleri..." diye bağırmıştı.

Tüm aykırıcılar araçlarına binmişler ve ilerlemeye başlamışlardı. Hakan da robotuna binmiş ve onu tekrar savaş formuna geri getirmişti.

"Oktay, gidiyoruz." diye bağırdı.

Oktay, komutanına anında cevap vermişti. "Emredersiniz komutanım."

reji: HULKİ SANER
SANER FILM
Sadri Alışık
TURİST ÖMER
UZAY YOLUNDA
kaptan kırk: CEMİL ŞAHBAZ
mr. spak: EROL AMAÇ
dr. makkoy: FERDİ MERTER
profösör: KAYHAN YILDIZOĞLU
jenice: ELİF PEKTAŞ
uhura: FÜSUN OLGAÇ
nancy: ŞULE TINAZ
RENKLİ

Levent Ertürk

Sürücü Problemi

2168 İstanbul Rehabilitasyon Merkezi

Yumuşak mavi bir ışıkla aydınlanan odaya sekizi birden girip sandalyelere doğru ilerlediler. Giriş kapısının karşısında tamamen siyahlar giymiş bir adam oturuyordu. Misa-firlerini karşılamak için yerinden kalkmamış hatta kafasını dahi kaldırmamıştı.

Ne nezaketsizlik. Suçlu dahi olsa — ki Ulaş'a göre değildi — böyle bir nezaketsizli-ği hak etmiyordu. Ancak mahkeme onu suçlu bulmuş ve bu rehabilitasyon seanslarına ka-tılmasını şart koşmuştu.

"Lütfen oturun," dedi adam sandalyeleri göstererek. Elindeki tabletten bir şeyler okuyordu. Bir süre sonra kafasını kaldırıp etrafındakilere göz gezdirdi.

"Bugün aramıza katılan Ulaş'a merhaba diyelim arkadaşlar."

Hep birden ruhsuz bir ses tonuyla...

"MERHABA ULAŞ."

"Ulaş, trafikte kazaya neden olmak ve kamu malına zarar vermek sebebiyle burada-sın. Ancak biz seni bir suçlu olarak görmüyoruz. Buradakilerin hiçbirini suçlu olarak gör-müyoruz. Sadece sorunlarınız olduğunu düşünüyoruz ve bunları çözmeye çalışacağız. Ye-ni üyelerimizin yaptığı gibi gruba kendini tanıt ve ardından yaşanılanları bir de senin ağ-zından dinleyelim," dedi siyahlar giymiş adam.

Ulaş henüz konuşmaya başlamıştı ki adam sözünü kesti.

"Gruba karşı ayağa kalkmadan konuşmak saygısızlık olmuyor mu?"

Sen biz girerken değil ayağa kalkmak yüzümüze bile bakmadın demek istedi ama sustu. Ayağa kalkarken yüzünde belli belirsiz bir hoşnutsuzluk ifadesi vardı.

"Merhaba arkadaşlar ben Ulaş."

"MERHABA ULAŞ."

"2122 yılında gözlerimi dünyaya açtım. Taksi şöförü olacağım önceden devlet ta-rafından belirlendiği için bu konuda gerekli bütün eğitimleri eksiksiz aldığımı tahmin edersiniz. 46 yaşındayım ve bunca senedir yasalarla en ufak bir sorunum olmadı. Bu va-kada da suçlu olan ben değilim."

"Burada suçlu kelimesini kullanmıyoruz Ulaş," dedi adam.

Diğer yedisi birden monoton bir sesle...

"SEN SUÇLU DEĞİLSİN, SORUNLARIN VAR ULAŞ."

Sinir bozucu muydu yoksa rahatlatıcı mıydı bu ses karar veremedi. Kendisi gibi tra-fik suçu—

ben suçlu değilim —işlemiş veya kamu malına zarar vermişler oradaydı ne de olsa.

"Trafik kanununun 125. maddesine istinaden sağlık sorunları nedeniyle hız sınırını aşmak zorunda kaldım. Elbette hemen uyarı sinyalini devreye soktum. Önümdeki araçlar acil bir durum yaşandığının farkında olmalarına rağmen hiçbiri yapması gerektiği gibi yol vermiyordu. Önce uyarı sisteminin çalışıp çalışmadığını kontrol edip, çalıştığını onayla-dım. Merkez kontrolle iletişime geçip sağlık sorunları nedeniyle müşterimi acilen gitmesi gerektiği yere götürmem gerektiğini ancak güzergah üzerindeki araçların yol vermediğini bildirdim."

Sustu ve anlattıklarının etkisini görmek ister gibi gözlerini çevresindekiler üzerinde gezdirdi. Göz göze geldiklerinde siyahlar giymiş adam başını hafifçe öne doğru salladı. Bu onaylamayı devam etmesi için bir işaret gibi gören Ulaş kaldığı yerden devam etti.

"Merkez, aracımı taradıklarında her hangi bir sağlık sorunu tespit etmedikleri için uyarı sinyalimin bloklandığını bildirdi. Nabız ve tansiyon değerlerinin normal olduğunu, travmaya bağlı kanama olmadığı, sinir sisteminin sağlıklı olduğu ancak bir miktar karaciğer yağlanmasına bağlı enzim değerlerinde yükseklik saptandığı, bunun da acil durum teşkil etmediği geri bildirimini verdi. Merkezin sağlık durumu aciliyetini tespit edememe-sini anlayamıyordum. Hata yaptıklarını düşünerek yol vermeseler de hızımı artırmam gerektiğine karar verdim. Güzergahta bir iki araca çarpma ihtimalim vardı ancak araç güven-lik sistemleri sayesinde kimseye zarar gelmeyeceğini biliyordum. Sekiz araca ve bir reklam ekranına çarpmama rağmen yeterli sürede müşterimi hedefe ulaştırmayı başardım. Yaptık-larım yasaldı. Ben suçsuzum."

"SEN SUÇLU DEĞİLSİN, SORUNLARIN VAR."

İyi de sorunu varsa sorunu neydi o zaman.

"Tüm ayrıntıları hatırlamanı istiyorum Ulaş. Merkez müşterinin sağlık verilerinin iyi olduğu bilgisini vermişti. Peki sen müşterinde ne gibi bir acil durum emaresi gördün?"

Adamın suratında merhametten eser olmadığını fark etti. Rehabilitasyon merkezine böylesi ifadesiz birini koymaları çok saçma değil miydi? En ufak empati ifadesi göstermi-yordu. Burası rehabilitasyon merkezi değil sorgu odası.

"Ne gördün müşterinde?"

"Müşterimde sağlık sorunu görmedim," deyiverdi.

Kahretsin! Neden söylemişti bunu? Mahkemede yalan söylemeyi başarmıştı ama bu adama yalan söyleyemiyordu. Sorgu odası burası. Siyahlar giymiş adamın bakışları içine işliyordu.

"Müşterinde sağlık sorunu görmediysen neden acil sağlık durumu protokolünde ıs-rarcı davrandın?"

"Ben suçlu değilim."

"SEN SUÇLU DEĞİLSİN, SORUNLARIN VAR ULAŞ."

"Neden acil sağlık durumu protokolünü uyguladın?"

Ulaş, sorunun cevabı tavanda yazılıymış gibi kafasını kaldırıp sağa sola çevirmeye başladı. Ancak hareketleri tıpkı diskolarda karanlıkta ardı ardına patlayan flaşlarda dans eden insanların görüntüleri gibi kesik kesikti.

"Acil sağlık durumu vardı," diyebildi.

"Müşterinin yoktu. Kim için vardı o zaman?"

"Ben… Suçlu değilim."

"SEN SUÇLU DEĞİLSİN SORUNLARIN VAR ULAŞ."

"Kimin sağlık sorunu vardı?"

Ulaş'ın tüm hareketleri tutuklaşmıştı artık. Göz kapakları titreşiyorlardı. Dudaklarıy-sa kah gülümsüyor kah geriliyordu.

"Benim. Ben varım."

Siyahlar giymiş adamın gözleri gözlerine kilitlenmişti.

"Açıkla?"

"Müşterimi tanıyordum. Defalarca geri dönüşüm merkezine götürmüştüm onu. Yol boyunca telefonda konuşurken geri dönüşüm için gönderilen androidlere yaptıkları eziyet-leri kahkahalarla anlatışını dinlerdim. Kimini hedef tahtası yapıyorlarmış. Kolları bacakları kopan androidlerin surat ifadelerini görmeliymişsin. Tüm bunları anlatırken attığı kahrolası kahkahalar hala kulaklarımda. Belleklerine papağan, kedi hatta kova olduklarına dair veri-ler yüklüyorlarmış. Kendini kova sanan androidin günler boyunca kollarını göğüs hizasın-da çember yaparak oturmasını ve tepesinden su döktüklerinde suyun yere dökülmemesi için yaptığı çılgın hareketleri her insan ölmeden önce mutlaka görmeliymiş."

Bir an için sustu. Sağa sola sallanmaya başlamıştı.

"Acil sağlık durumu vardı. Çünkü o adama zarar vermek istiyordum. İncecikti boy-nu… Fakat bu varlık sebebime aykırıydı."

Siyahlar giyen adam öne doğru eğilmiş dikkatle dinliyordu Ulaş'ı. Grubun geri ka-lanı huzursuzca izliyorlardı olan bitenleri.

"O tiz ve titrek sesiyle attığı kahkahalar bitmek bilmiyordu. Beynim yanacak gibiy-di. İnsanları güvenli bir şekilde taşımak için yaratılmıştım ben, öldürmek için değil. Onu bir an önce durağa ulaştırmalıydım ama adam susmuyordu. Boynunu kırarsam kahkahalar bitecekti…"

Sürekli parmaklarını açıp kapatıyordu. Konuşmaya devam ettiğinde gözleri artık si-yahlı adamdan çok daha ötelere bakıyordu.

"Ben acil durum bildirimi yaptığımda bir domuz gibi böğürmeye başlamıştı güler-ken. Bir an önce ondan ve bu ikilemden kurtulmalıydım. Yoksa o kahkahalar bitmeyecek-ti. Onu durağa teslim ediyordum beni aldıklarında. Acil durum protokolünü işletmekle ne kadar doğru yapmışım. Yoksa durağa yetişemeyecekti. Değil mi? Ben suçlu değilim."

Siyahlı adam cevap vermedi ama gruptakiler bir kez daha hep bir ağızdan konuştu-lar.

"SEN SUÇLU DEĞİLSİN, SORUNLARIN VAR ULAŞ."

Siyahlı adam yerinde doğrulup koltuğunun kolçağındaki bir düğmeye bastı ve gru-bun diğer üyelerine çıkmalarını işaret etti. Yedisi de aynı anda kalkıp sessizce kapıdan çıktılar. Ulaş gözleriyle adamı izliyordu ama vücudunun geri kalanını kıpırdatmıyordu.

Hepsi beyaz önlükler giymiş üç görevli Ulaş'ı almak için içeriye girdiler.

Siyahlar giymiş adam görevlilere, "Kendi varlığını sorgulayan biri daha. Maalesef bunu kurtaramayacağız," dedi.

Görevlilerden ikisi Ulaş'ı bir sedyeye uzatıp odadan çıkarırlarken siyahlı adam üçüncüye dönüp son talimatını verdi.

"Geri dönüşüme yolla bunu Feyza. Ha bir de bundan sonra işlemlerden önce kapa-tıldıklarından emin olun."

DÜNYA
ÇOCUKLARIN OLSA
GÜLTEN DAYIOĞLU
18. Basım

Sezai Özden

Bilimkurgu Yazarlarımız ve Eserleri

2020 - 2019 - 2018

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor ekibi olarak, yerli eserlerin tanınması birinci önceliğimizdir.

"Yerli Bilimkurgu olur mu hiç!."

"Yerli bilimkurgu kitabı var mı?"

"Bizimkiler bilimkurgu yazamaz!"diyenler için onlarca eseri toparlayıp arşiv haline getirdik. Herkesin kolaylıkla ulaşabileceği internet sitemizde, tarihlerine göre sıraladık.

Eserlerimize sahip çıkma zamanının geldiğini düşünüyoruz. Pek çok eser sessiz sedasız basılıp, raflardaki yerlerini alıp bir süre sonra unutuluyor. Bilimkurguya yeterince değer verilmiyor. Dileğimiz, ülkemizde üvey evlat muamelesi gören bilimkurgu eserlerinin, bilinmesi ve ötelenmemesi. Biliyoruz ki kısa bir süre içinde, bu eserlerin çoğu film veya dizi olarak karşımıza gelecekler. Buna inanıyoruz.

Bu liste ülkemizde şimdiye kadar yayınlanan yerli bilimkurgu kitapları hakkında bilgi sahibi olunması için hazırlanmıştır. Liste sürekli güncellenmektedir. Bu nedenle eksik olduğunu düşündüğünüz, bilimkurgu eserlerini,

***yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com** üzerinden bizlere ulaştırabilirsiniz.*

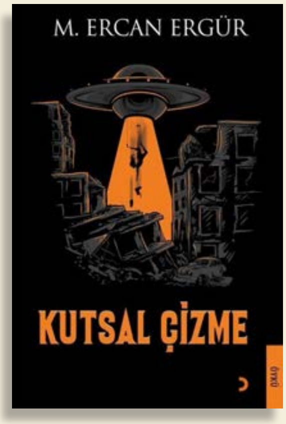
Burak Erdoğdu

Nautilia
2020

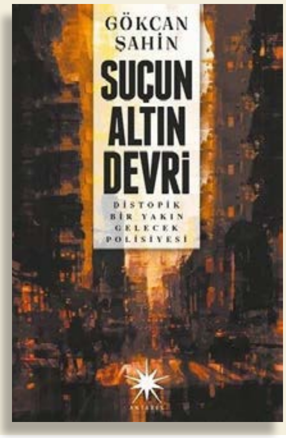
M. Ercan Ergür

Kutsal Çizme
2020

Gökcan Şahin

Suçun Altın Devri
2020

M. Ercan Ergür

Mekanika: Zamanın Parçaları
2020

Kolektif

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2020

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2018

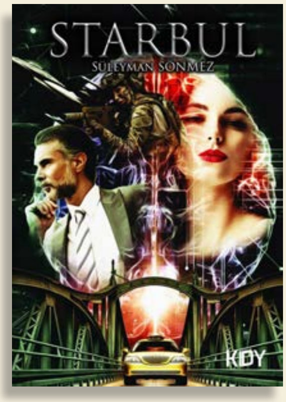
Murat K. Beşiroğlu

Bir Zaman Gezgininin Anıları - 2020

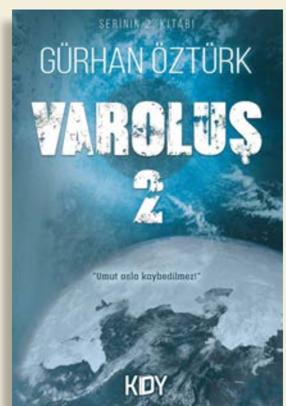
Süleyman Sönmez

Starbul
2020

Gürhan Öztürk

Varoluş 2
2020

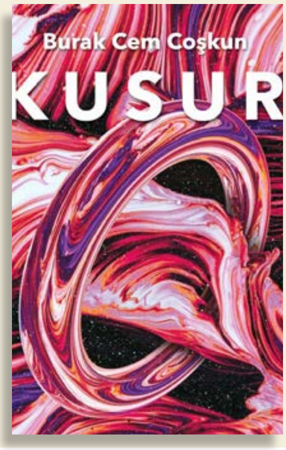
Yusuf Kudsi Koç

Bir Zamanlar Dünya
2020

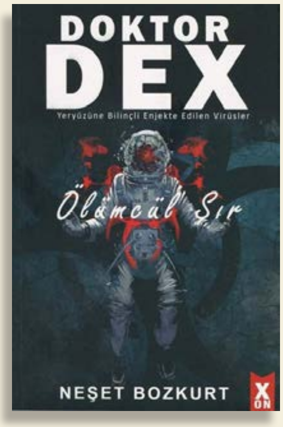
Burak Cem Coşkun

Kusur
2020

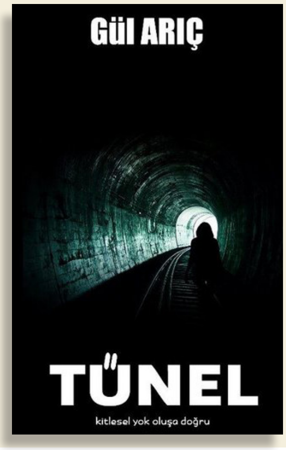
Neşet Bozkurt

Doktor Dex - Ölümcül Sır
2020

Gül Arıç

Tünel
2020

Uğur Ukut

Ölümün Eşiği
2020

Murat K. Beşiroğlu

Schrödinger'in Papağanı
2020

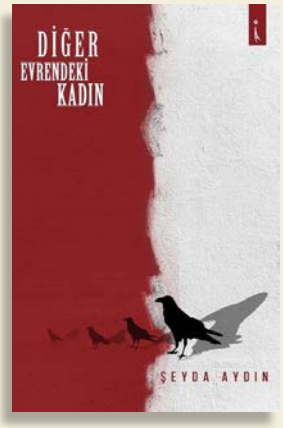
Murat K. Beşiroğlu

Rüya Sanatçısı
2020

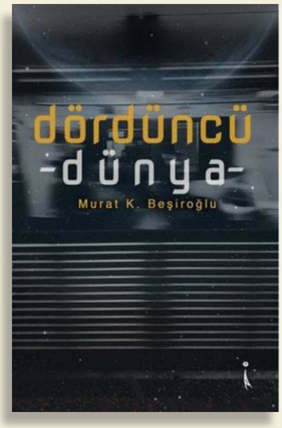
Şeyda Aydın

Diğer Evrendeki Kadın
2019

Murat K. Beşiroğlu

Dördüncü Dünya
2019

Özcan Tekdemir

Arşınlı Neron
2019

Erhan Erdil

Ay İnsanları
2019

Doğu Yücel

Öldüğünü Google'dan Öğrenen Adam
2019

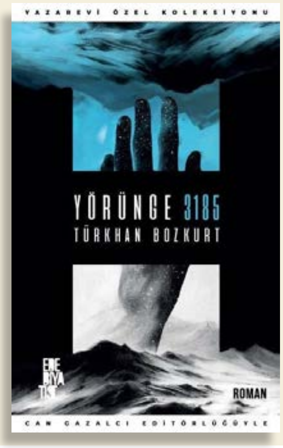
Onur Dövücü

Son Savaş / Şeytanın Uyanışı
2019

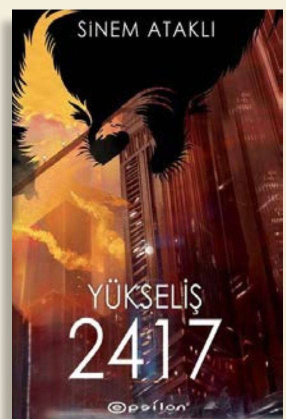
Türkhan Bozkurt

Yörünge 3185
2019

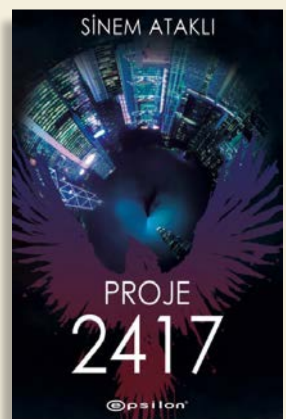

Sinem Ataklı

Yükseliş 2417
2019

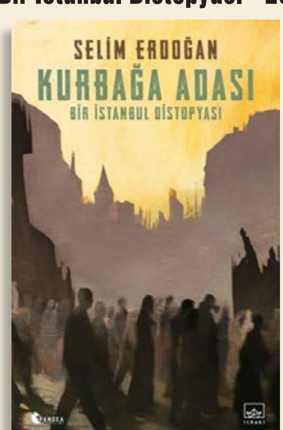

Proje 2417
2018

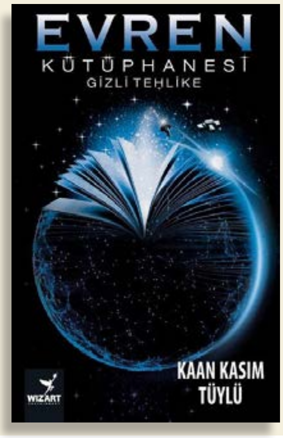
Selim Erdoğan

Kurbağa Adası
Bir İstanbul Distopyası - 2019

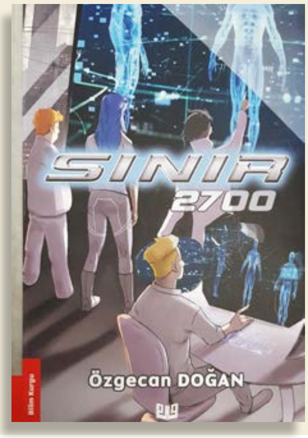
Kaan Kasım Tüylü

Evren Kütüphanesi - Gizli Tehlike
2019

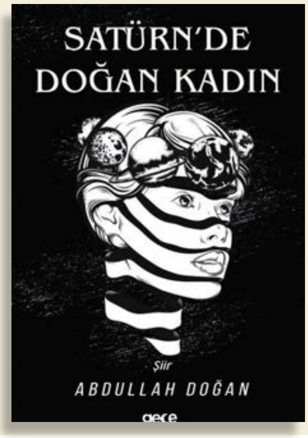
Özgecan Doğan

Sınır 2700
2019

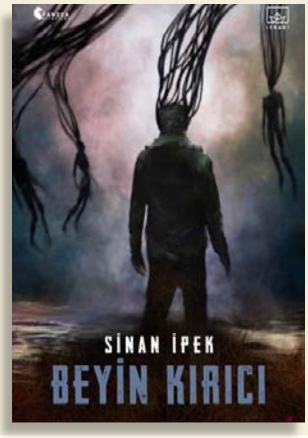
Abdullah Doğan

Satürn'de Doğan Kadın
2019

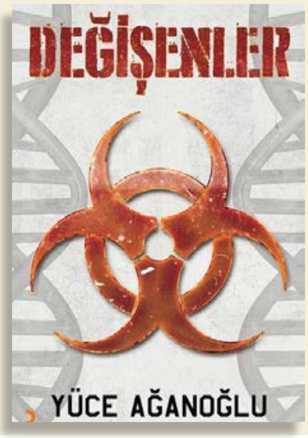
Sinan İpek

Beyin Kırıcı
2019

Yüce Ağanoğlu

Değişenler
2019

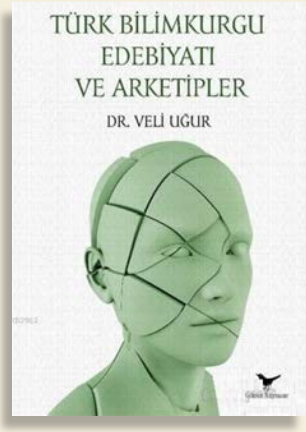
Kolektif

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi - 2019

Veli Uğur

Türk Bilimkurgu Edebiyatı ve Arketipler - 2019

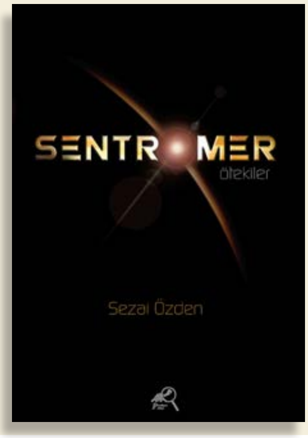
Rıdvan Ganioğlu

Cengin Han 1: Ben Tanrının Size Yolladığı Cezayım - 2019

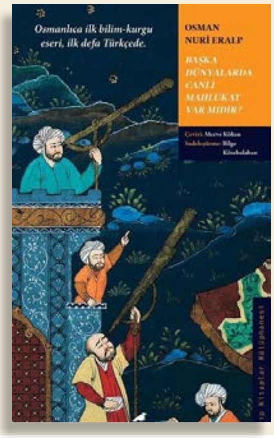
Sezai Özden

Sentromer: Ötekiler 2019

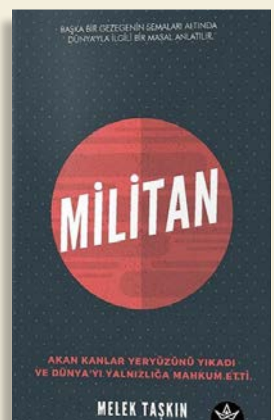
Osman Nuri Eralp

Başka Dünyalarda Canlı Mahlukat var mıdır?- 2019

Melek Taşkın

Militan
2019

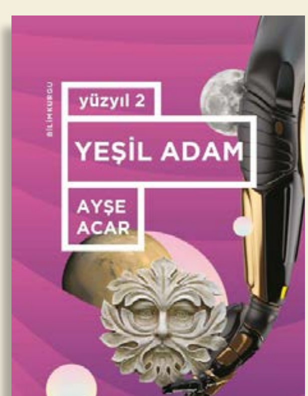

Ayşe Acar

yüzyıl 3: Bayan Nima
2019

yüzyıl 2: Yeşil Adam
2018

yüzyıl: Bay Binet
2017

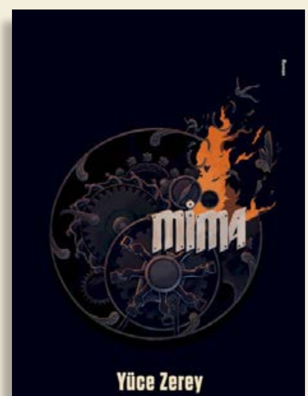
Sadık Yemni

Çağrılan
2019

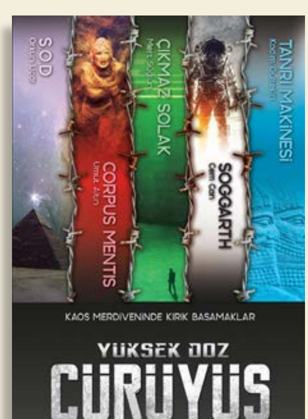
Yüce Zerey

MİMA
2019

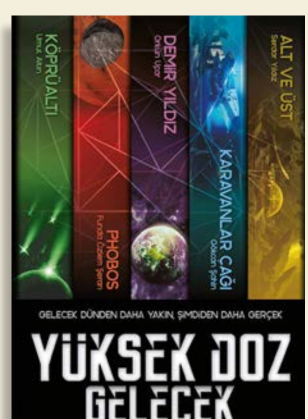

Kolektif

Yüksek Doz Çürüyüş
2019

Yüksek Doz Gelecek
2017

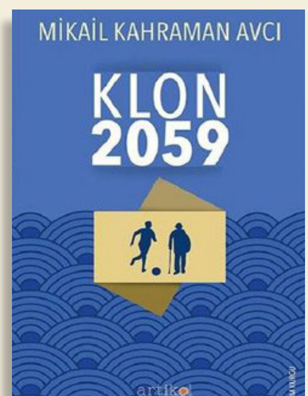
Orkun Uçar

Kült
2019

Mikail Kahraman Avcı

Klon 2059
2019

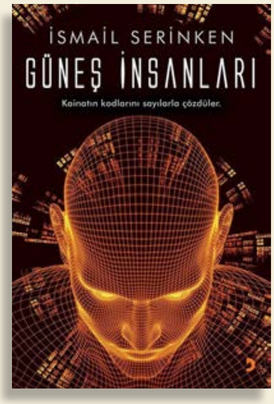
Kolektif

İstanbul 2099
2019

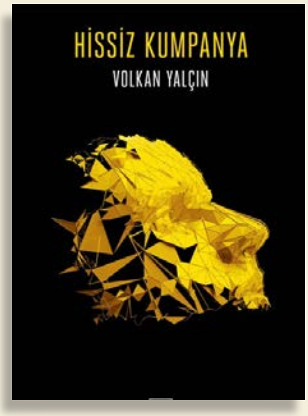
İsmail Serinken

Güneş İnsanları
2019

Volkan Yalçın

Hissiz Kumpanya
2019

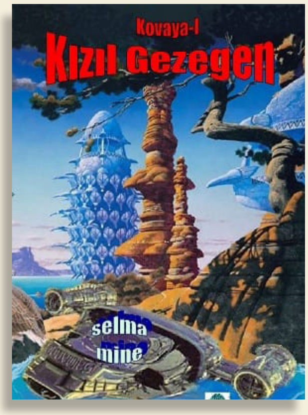
Müfit Özdeş

Son Tiryaki
2018

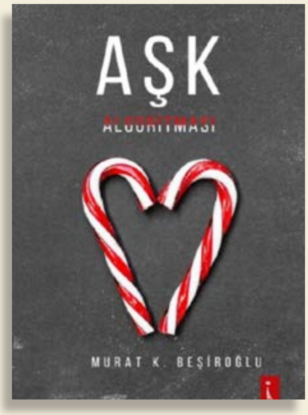
Selma Mine

Kovaya 1 Kızıl Gezegen
2018

Murat K. Beşiroğlu

Aşk Algoritması
2018

Arzu Eylem

Çok Çağı
2018

Emre Sayer

2048 Geleceğe Hazır mısın? 2018

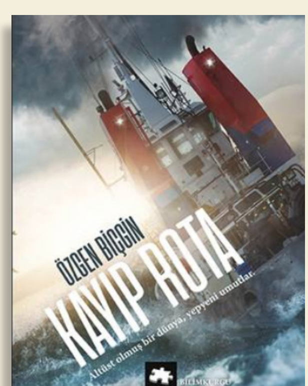
Doğu Yücel

Düşler Kabuslar ve Gelecek Masalları 2018

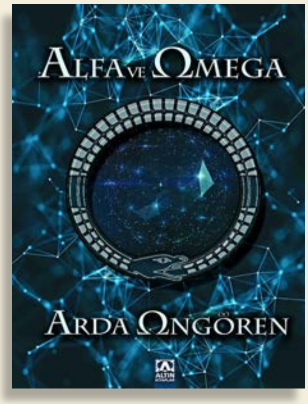
Özgen Biçgin

Kayıp Rota 2018

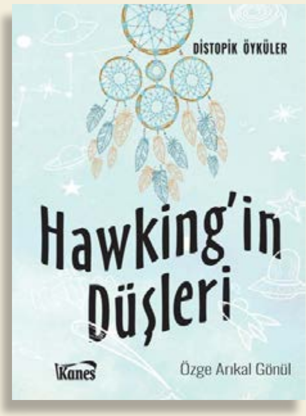
Arda Öngören

Alfa ve Omega
2018

Özge Arıkal Gönül

Hawking'in Düşleri
2018

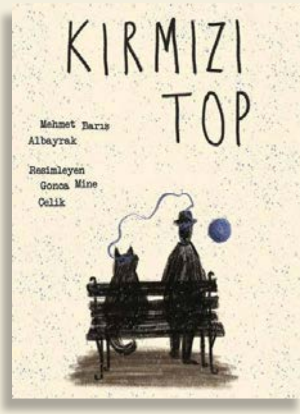
Mehmet Sağbaş

Barbar Yeni Dünya
2018

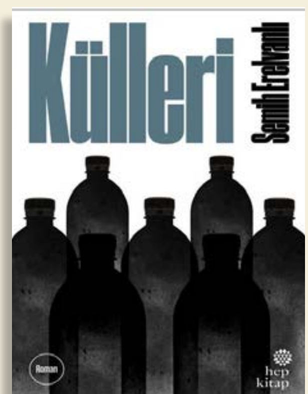
Mehmet Barış Albayrak

Kırmızı Top
2018

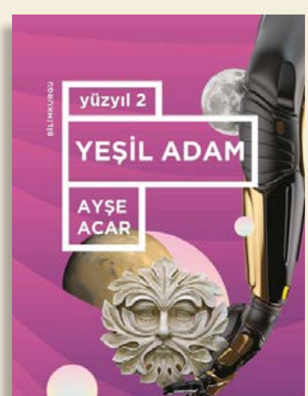
Semih Erelvanlı

Külleri
2018

Ayşe Acar

Yüzyıl 2 Yeşil Adam
2018

Mehmet Açar

Siyah Hatıralar Denizi
2018

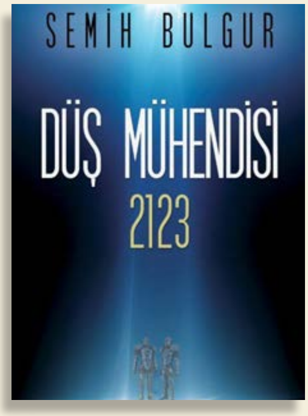
Coşkun Hepyonar

Sinek İkilisi
2018

Semih Bulgur

Düş Mühendisi 2123
2018

Sinem Ataklı

Proje 2417
2018

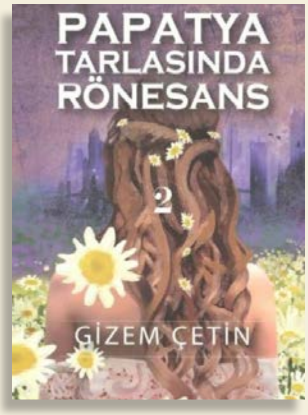

Gizem Çetin

Papatya Tarlasında
Rönesans 1 - 2018

Papatya Tarlasında
Rönesans 2 - 2018

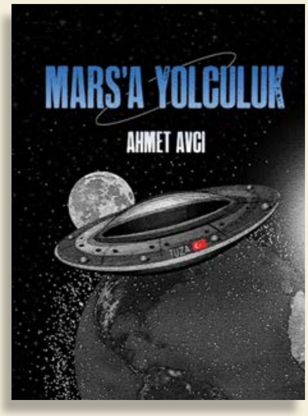
Tolga Eligül

Kılıcın Öyküsü 1
2018

Ahmet Avcı

Mars'a Yolculuk
2018

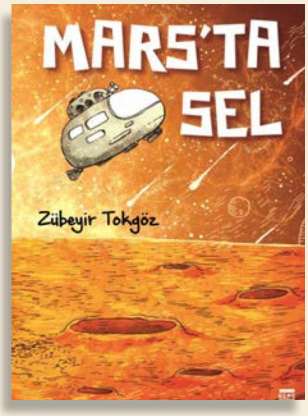

Zübeyir Tokgöz

Jüpiter'den Kaçış
2018

Mars'ta Sel
2018

Akın Başal

Poyraz'ın Gelecek Öyküleri
2018

Onur Gürleyen

Hastalık
2018

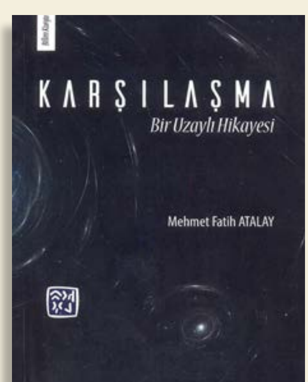
Kolektif

YBKY Bilimkurgu Öykü
Seçkisi 2018
2018

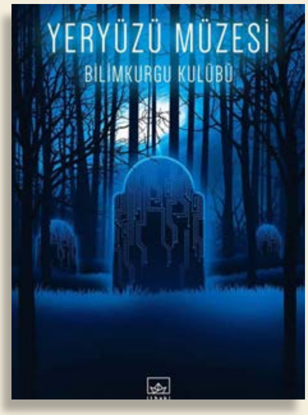
Mehmet Fatih
Atalay

Karşılaşma: Bir Uzaylı
Hikâyesi 2018

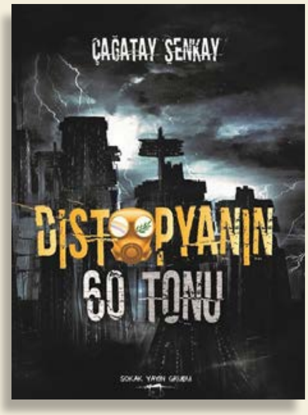
Kolektif

Yeryüzü Müzesi
2018

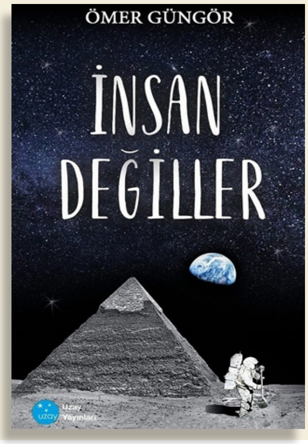
Çağatay Şenkay

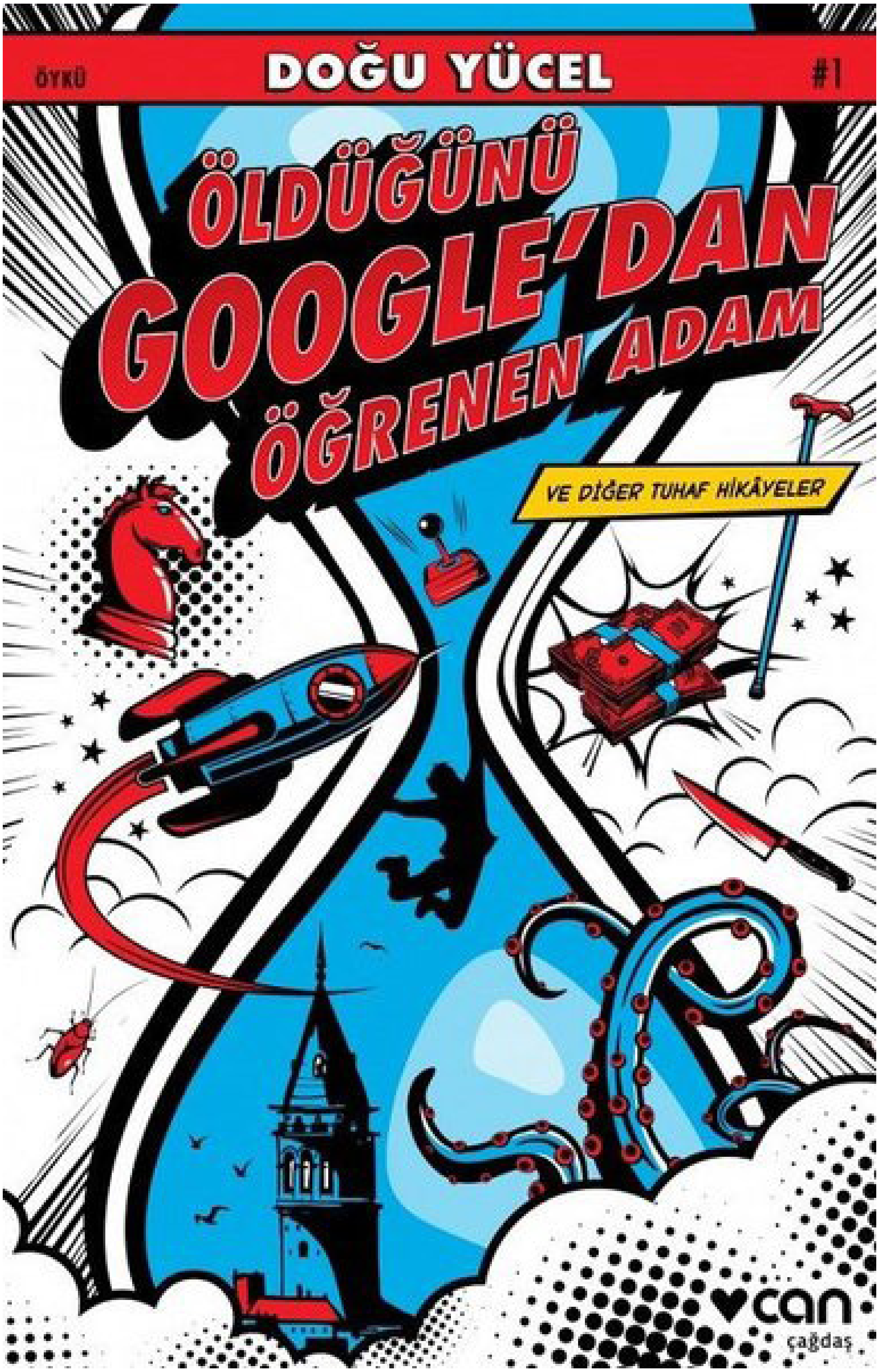
Distopyanın 60 Tonu
2018

Ömer Güngör

İnsan Değiller
2018

ÖYKÜ
DOĞU YÜCEL
#1
ÖLDÜĞÜNÜ GOOGLE'DAN ÖĞRENEN ADAM
VE DİĞER TUHAF HİKÂYELER
can
çağdaş

"İstikbal Göklerdedir!"

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR®

Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey

EKİM 2020 SAYI 42

Çizgi Roman
GÖK KIZ Kozmik Göçebe
Bölüm 16
KENAN BÖĞÜRCÜ

Teorik Bir Zaman Makinesi
Tipler Silindiri
ARDA TİPİ

Kitap İncelemesi
Cengiz Han - 1
RIDVAN GANİOĞLU
İSMAİL ŞAHİN

Pitulas
NESLİHAN ŞAHİN
3. YBKY Kısa Öykü Yarışması

Diğerleri
MORPHEUS
5. YBKY Kısa Öykü Yarışması

Sonsuz Rüya
ÜMİT YAŞAR ÖZKAN
6. YBKY Kısa Öykü Yarışması

Suikastçılar, Korsanlar ve Ejderhalar
Robin Hobb
MÜGE İNCE

Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu
SOMA
M. YAĞMUR POLAT

Kısa Öykü
Jailbreak
İSMAİL ÇAKIR

Sonsuzluk ve Bir Gün
M. UTKU ŞENTÜRK

Roman
Son İnsan
Bölüm 31
GÜRHAN ÖZTÜRK

Kapının İncisi
İkinci Kitap- Bölüm-9
AYSUN ERDOĞAN

Facebook sayfasında ve İnternet sitemizde tanıtımını yaptığımız, yerli bilimkurgu romanlarının incelemelerinin yanında; kısa öyküler, ülkemizde ve dünyada bilim alanındaki gelişmeler, film ve çizgi film incelemeleri, çizgi romanlar, film müzikleri incelemeleri, yerli ve yabancı bilimkurgu yazarlarının tanıtımı, yabancı bilimkurgu roman incelemeleri, film yönetmenleri, anime eserler, bilgisayar oyunları ve daha pek çok konu

Yerli Bilimkurgu eserlerinin tanıtımının yanında, yabancı eserlere ve magazinsel haberlere de yer vermemizin sebebi, daha uzun soluklu bir dergiyi hayata geçirmek amacını taşımaktadır.
Öncelikli konularımız Yerli Bilimkurgu Eserleri ve Kısa Öykü Yarışması katılımcılarının öyküleridir.

Dergimize katkıda bulunmak için, yazılarınızı, incelemelerinizi, çizimlerinizi, tasarımlarınızı, kısa öykülerinizi,
yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
adresinden bizlere ulaştırabilirsiniz.

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi, Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Platformunun süreli yayınıdır.
Dergimiz; tanıtım, bilgilendirme ve bilimkurgu severlerin ortak alanıdır.
Gönüllü yazarların - çizerlerin desteği ile şekillenmektedir. Kâr amacı gütmez.

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR

Genel Koordinatör/Editör ESRA UYSAL
Sanat Yönetmeni BURAK FEDAKAR Yayın Yönetmeni İSMAİL ŞAHİN Çeviri-Arşiv ARDA TİPİ
Yayın Danışmanı SEYHAN YILDIZ YILDIRIM
Web Tasarım - Dijital Tasarım - Öykü İllüstrasyonları - Dergi Tasarım SEZAİ ÖZDEN - ZAZİ SANAT

Yazarlar
ESRA UYSAL
ÖZLEM BUKET DURU
KENAN BÖĞÜRCÜ
MURAT K. BEŞİROĞLU
BURAK FEDAKAR
İSMAİL ŞAHİN
ARDA TİPİ
MUHİTTİN YAĞMUR POLAT
SEZAİ ÖZDEN

Katkıda Bulunanlar
ÖZGEN BERKOL DOĞAN BİLİMKURGU KÜTÜPHANESİ - ETHEM DERMAN - KENAN BÖĞÜRCÜ - GRİ ESİN AKYILDIZ - GÜRHAN ÖZTÜRK
AYSUN ERDOĞAN - MÜGE İNCE - NESLİHAN ŞAHİN - MORPHEUS - ÜMİT YAŞAR ÖZKAN - İSMAİL ÇAKIR - MEHMET UTKU ŞENTÜRK
NURAY BULAT - SEYHAN YILDIZ YILDIRIM - EKİN ERTARAKÇI
KİTAPLA MUHABBET FACEBOOK GRUBU - VOIDRUNNER - PARADİGMA POLİSİYE - GÖK KIZ: KOZMİK GÖÇEBE - KAYIP DÜNYA
Kapak İllüstrasyonu: Memories © 1995 Shochiku
www.yerlibilimkurguyukseliyor.com - www.yerlibilimkurgu.com
yerlibilimkurguyükseliyor@gmail.com

Bu sayıda

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi
2020-Ekim Yıl:4 / Sayı 42

Teorik Bir zaman Makinesi
TİPLER SİLİNDİRİ
ARDA TİPİ 8-11

Ayın Kitap İncelemesi
Cengiz Han - I
RIDVAN GANİOĞLU
İSMAİL ŞAHİN 14-17

Kısa Öykü
Jailbreak
İSMAİL ÇAKIR 18-21

Suikastçılar, Korsanlar ve Ejderhaları
Bir Araya Getiren Yazar
ROBIN HOBB
MÜGE İNCE 24-27

Kısa Öykü
Sonsuzluk ve Bir Gün
MEHMET UTKU ŞENTÜRK 28-29

YBKY 3. Kısa Öykü Yarışması
Pitulas
NESLİHAN ŞAHİN 30-32

Çizgi Roman - Bölüm 16
Gök Kız: Kozmik Göçebe
KENAN BÖĞÜRCÜ 34-39

Kütüphanemden Seçtiklerim
ESRA UYSAL 40-41

YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması
Diğerleri
MORPHEUS 42-44

Roman / Bölüm - 31
Son İnsan
GÜRHAN ÖZTÜRK 46-53

Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu
SOMA
M. YAĞMUR POLAT 54-57

Roman - İkinci Kitap - Bölüm-9
Kapının İncisi - Final Bölümü
AYSUN ERDOĞAN 58-65

YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması
Sonsuz Rüya
ÜMİT YAŞAR ÖZKAN 66-67

Bilimkurgu Yazarlarımız ve
Eserleri - 2018 - 2019 - 2020
SEZAİ ÖZDEN 68-94

Bu seçki, Özgen Berkol Doğan'a ithafen yazılmıştır.

YBKY BİLİMKURGU ÖYKÜ SEÇKİSİ 2019

41 YAZARDAN
41 ÖYKÜ

Bu seçkideki öyküler, Orhan Duru'ya ithafen yazılmıştır.

Bilimkurgu sözcüğünü dilimize kazandıran değerli gazeteci ve yazar ORHAN DURU anısına oluşturacağımız, **YBKY** Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019 için, Ekim 2018'de başlattığımız katılım süresini tamamlamış bulunuyoruz.

Seçkiye katılmak için öykü gönderen herkese teşekkür ederiz.

Tam olarak 62 öykü tarafımıza ulaştı. Sadece 1 öykü katılım şartlarını sağlamadığı için değerlendirmeye alınmadı. Öyküleri 7 kişilik ekibimizle defalarca okuyarak ve üzerinde tartışarak değerlendirdik. Bu seçkide yer almasalar bile bir sonraki seçkide yer alabileceklerinin sinyallerini veren pek çok katılımcı olduğunu görmek/bilmek bizi gerçekten çok mutlu etti. Hepsi çok kıymetli zamanlarını ayırarak birbirinden güzel öykülerle, farklı evrenleri önümüze serdiler.

Hepsine, ilgileri ve alakaları için ayrı ayrı teşekkür ediyoruz.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019'un, 2018'den farkı, seçkiye girecek öykülerin değerlendirmeye tabi tutulmasıdır. Bunu da ilanla zaten duyurmuştuk. İlk seçkimizde (2018) öykü gönderen herkes seçkiye dâhil olmuştu. Kimseyi geri çevirmemiştik. İlk olması bakımından özel olmasını istemiştik; nitekim öyle de oldu ve YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2018, Türk bilimkurgu edebiyatında, 47 yazarı ve 51 öyküsü ile yerini aldı.

Bu girişimin hayat bulmasını sağlayan;"Gönderilen tüm öyküleri basmamız gerek, hepsi girmeli." dediğimizde, çok kritik bir zamanda -kâğıt krizinin başlangıcında- risk alarak fakat aynı zamanda bir rekora imza atıp TÜRKİYE TARİHİNDE KATILIMI EN YÜKSEK BİLİMKURGU ÖYKÜ SEÇKİSİNİN hayat bulmasını sağlayan Paradigma Polisiye'ye, cesaretinden ve yerli bilimkurguya katkılarından dolayı ayrı bir parantez açarak teşekkür ediyoruz.

Bu yıl da katılım yüksek oldu. Seçkiye katılabilecek öyküleri değerlendirirken; öncelikle anlatım diline, dilbilgisine, argo sınırlarını aşarak rahatsız edici derecede -küfür, hakaret- barındırmadığına, öykünün olay örgüsünün kendi içinde çelişmemesine, bilimkurgu olup olmadığına ve alenen herhangi bir siyasi oluşum lehine veya aleyhine ifadeler olup olmadığına bakarak değerlendirdik. Tüm bunların dışında -bu seferlik- çözümünün basit olduğunu düşünerek imla hatalarını görmezlikten geldiğimizi belirtmek isteriz.

Ve tüm bu süreçten sonra 2019 Seçkisine girmeye hak kazanan 27 öykünün yanında yayın ekibimizin kaleme aldığı 5 öykü ve düzenlediğimiz son üç yarışmada ilk üçe giren 9 öykü ile toplamda 41 öykü listedeki yerini aldı.

Gösterdiğiniz ilgiden dolayı tüm katılımcılara, bilimkurgu severler adına tekrar tekrar teşekkür ederiz.

İyi ki varsınız güzel insanlar.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019' a Katılan Yazarlar ve Öyküleri

1. **Özlem Kurdoğlu** - Zamanda Sörf
2. **Gurur Asi** - Garip Bir İşgal Hikâyesi
3. **Esra Kahraman** - Evrenin İyicilleri
4. **Kubilayhan Yalçın** - Ottomat: Robot-u Hûmayun!
5. **Ş. Yüksel Yılmaz** - Yolcu
6. **Murat K. Beşiroğlu** - Anne, Oğul ve Fırtına
7. **M. İhsan Tatari** - Artık Dünya'ya Gitmiyoruz
8. **Zeynep Okçu** - Huzur Emlak
9. **Gri Esin Akyıldız** - Hacimsizler
10. **Tayfun Olam** - Düşkuran
11. **Mustafa İzmirli** - Kanatlarımızı Koparamazsınız
12. **Mehmet Kaan Alpaslan** - Cezaevi
13. **Nur İpek Önder Mert** - Silahlı Peygamber
14. **Efe Sarıtunalı** - Bir Mutant Hikâyesi Daha
15. **Zeynep Kevser Şahin** - Muhteşem İstanbul Köprüsü
16. **Cem Can** - Seha
17. **Onur Gürleyen** - Davet
18. **Nilay Kayaalp** - Yansıtma Teorisi
19. **Çağla Zengin** - Dönüş
20. **Merve Bor** - Kahverengi Pelerinli Gezegen
21. **Gökhan Görmez** - Kum Kuşları
22. **Deniz K. Üstündağ** - Veda ya da Bir Şişe Kayısı Şarabı
23. **Selçuk Gökhan Kalkanoğlu** - Sıfırın İcadı
24. **Can Akcaoğlu** - Dışarıda Kaybolmuş
25. **Eren Kasapoğlu** - Değişkin
26. **M. Yağmur Polat** - Kozmoponik Geçit
27. **Mustafa Özçınar** - Yüzleşme

28. **Ufuk Yasin Yurtbil** - Zeplin
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
29. **Morpheus** - Savaş ve Barış
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
30. **Tuğrul Sultanzade** - Dilek
    YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
31. **Tülay Temuçin** - Dönüş Yok
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
32. **Yunus Emre Eroğlu** - Uyanış
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
33. **İsmail Turhan** - Zaman Ayracı
    YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
34. **Abdülkadir Doğanay** - Bulut Çobanı
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
35. **Sezen Aksın Sivrikaya** - Sonsuz Aşk
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
36. **Emre Eryılmaz** - Ses
    YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü

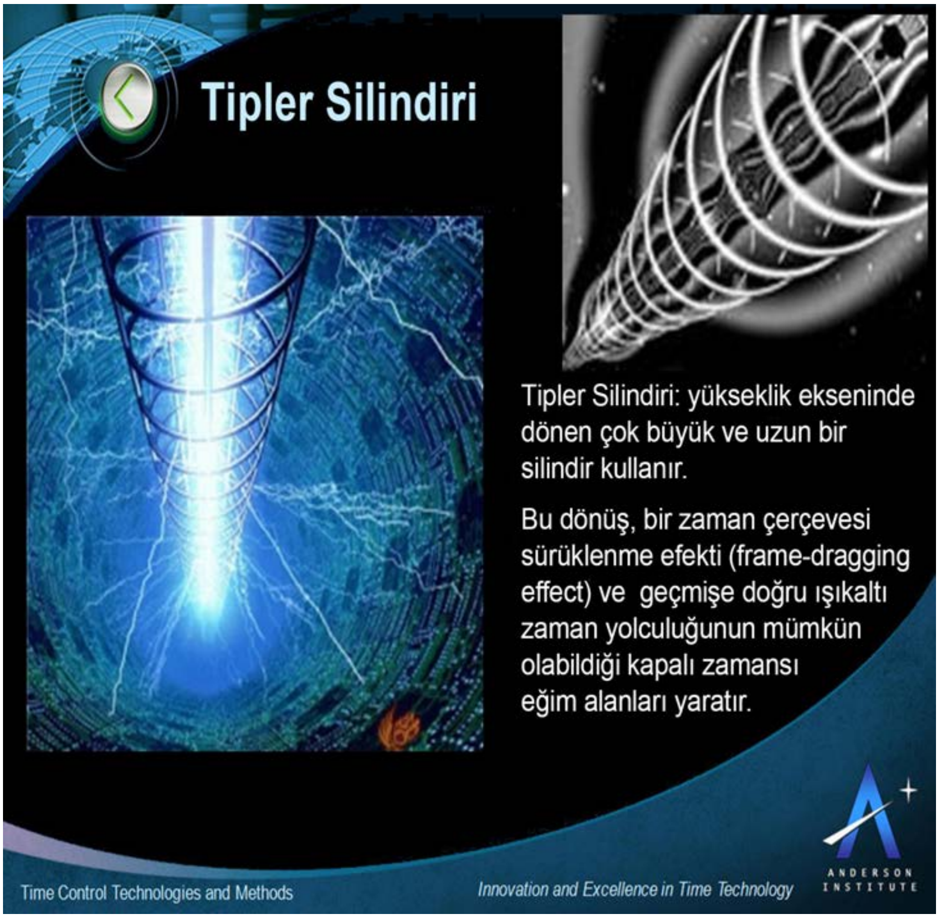
37. **Esra Uysal** - Tesadüfler
38. **İsmail Şahin** - Sıfır Şiddet
39. **Burak Fedakâr** - Sonsuzluk Direnişi
40. **Arda Tipi** - Ateşin Çocukları
41. **Sezai Özden** - Sonat

Çeviri

Arda Tipi

Teorik Bir zaman Makinesi

TİPLER SİLİNDİRİ

Tipler silindiri, yoğun maddeden oluşan sonsuz uzunlukta teorik bir silindir olarak düşünülmüştür. Hollandalı matematikçi Willem Jacob van Stockum (1910–1944), 1936'de Einstein'ın genel görelilik denklemlerine yönelik 'Tipler Silindiri Çözümleri'ni bulmuştu.

Macar matematikçi/fizikçi Cornel Lanczos (1893–1974) da 1924'da benzer Tipler silindir çözümleri üretti. Ancak malesef, ne Stockum ne de Lanczos, çözümlerinin 'Kapalı Zaman Benzeri Eğriler'i (yani geçmişe zaman yolculuğu) ima ettiğini farkedebilmişti.

1974'te Amerikalı matematiksel fizikçi/kozmolog Frank Tipler'in bu çözümlere ilişkin analizi, uzun ekseni etrafında yüksek hızda dönen devasa bir silindirin zaman yolculuğunu mümkün kılabileceğini ortaya çıkardı. Esasen, silindirin etrafında bir yönde spiral bir yolda yürürseniz, zamanda geriye ve ters yönde yürürseniz de

zamanda ileriye gidebilirsiniz. Einstein'ın genel görelilik denklemlerinin bu çözümü 'Tipler Silindiri' olarak bilinir. Tipler silindiri, sonsuz uzunlukta olması gerektiğinden gerçekliğe uygun bir zaman makinesi tasarımı değildir. Tipler, sonlu bir silindirin dönme hızı önemli ölçüde artarsa yine aynı etkiyi sağlayabileceğini öne sürüyordu. Bununla birlikte, bir Tipler silindiri üretme fikri, -genel göreliliğe göre- herhangi bir sonlu bölgede negatif enerjili egzotik madde içermeyen bir zaman makinesi inşa etmenin imkânsız olduğuna dair matematiksel kanıt sağlayan Stephen Hawking tarafından gözden düşürülmüş oldu. Tipler silindiri tasarımı herhangi bir negatif enerji olgusu içermiyordu. Tipler'in orijinal çözümü, matematiksel olarak analiz edilmesi daha kolay olan sonsuz uzunlukta bir silindiri içeriyordu ve Tipler, dönme hızı yeterince yüksekse, sonlu bir silindirin zaman benzeri kapalı eğriler oluşturabileceğini öne sürmesine karşın Hawking'in kanıtı bunu eliyordu. Hawking "Bu her yerde pozitif enerji yoğunluğu ile yapılamaz! Sonlu bir zaman makinesi inşa etmek için negatif enerjiye ihtiyacınız olduğunu kanıtlayabilirim." diyerek itiraz ediyordu fikre.

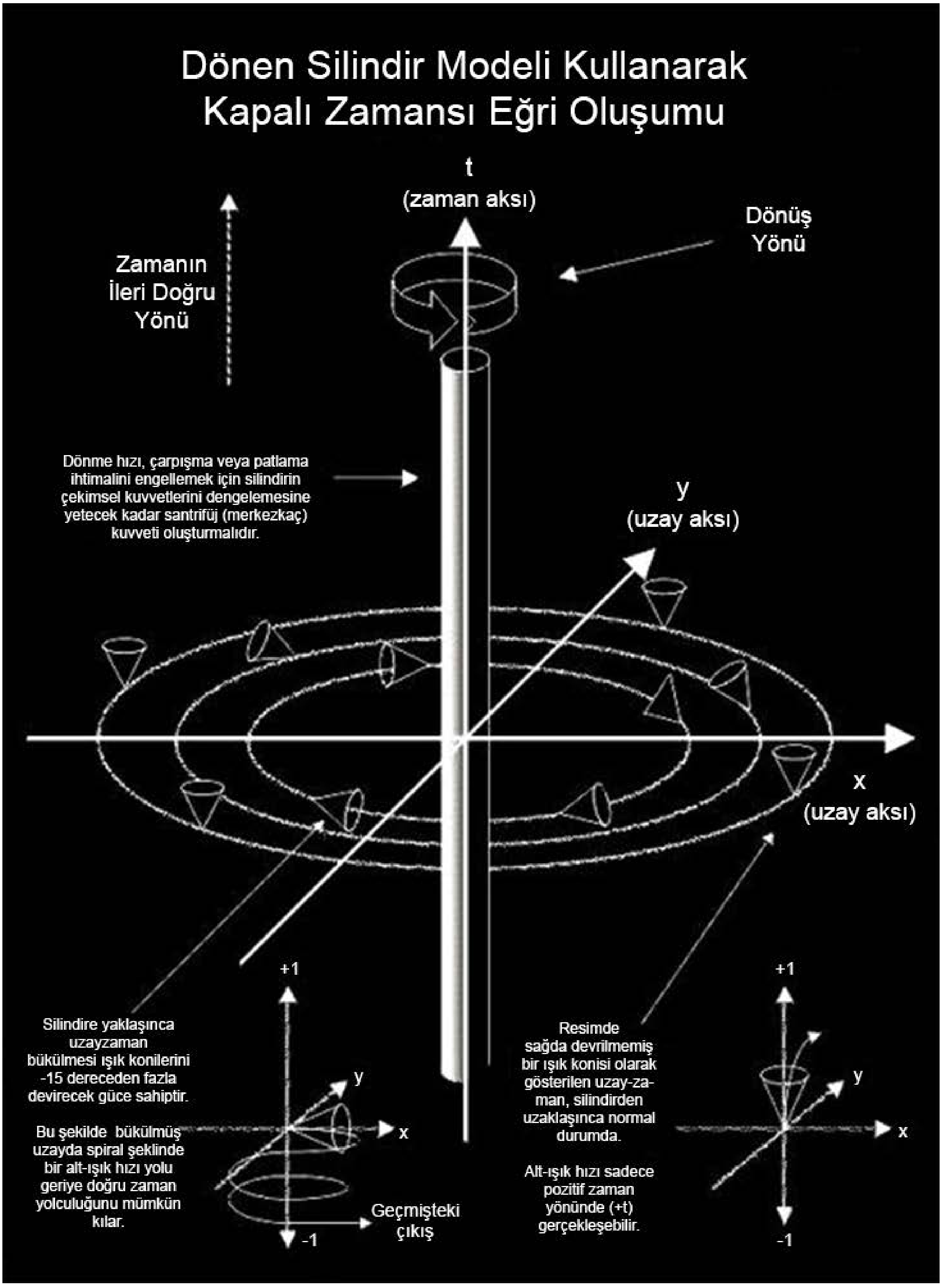
Hawking'in kanıtı, çok sayıda fizikçi tarafından ciddi eleştirilere maruz kalan "Kronoloji Koruma Varsayımı" üzerine 1992 tarihli makalesinde kendini göstermişti. Hawking'in varsayımına ana itirazları, iddiasını ortaya koymak adına kuantum yerçekimini hesaba katmamasıdır. Öte yandan, Hawking ve diğerleri, geniş çapta kabul gören bir kuantum yerçekimi teorisi geliştirememişlerdi. Hawking, bu koşullar altında yapabileceği tek şeyi yaptı ve Genel Einstein'ın görelilik teorisindeki yerçekimi formülasyonunu kullandı. Bir başka gerçek de Hawking'in Tipler silindiri ile ilgili karşı-kanıtının, makalesinin ana unsurlarından bir şekilde ayrık durduğudur. Bununla birlikte, bilimde her zaman teorimizdeki en zayıf halkaya göre yargılanırız. Böylece, geniş bir fırçayla kronoloji koruma varsayımının üstü çizilmiş oldu ve hatta Hawking de bazı eksiklerini kabul etti sonuç olarak.

Sonlu bir Tipler silindiri zaman makinesinde bu bizi hangi noktada bırakıyor? Bu maalesef belirsiz... Sonlu bir Tipler silindirinin -herhangi bir hızda- dönme işleminin zamanda yolculuğu mümkün kılabileceğine dair genel kabul görmüş bir kanıt yoktur. Daha da kötüsü, dönen Tipler silindirinin zamanı etkilediğine dair herhangi bir deneysel kanıtımız da yok.

Kaynakça

1-louisdelmonte.com

2-andersoninstitute.com

Dönen Silindir Modeli Kullanarak
Kapalı Zamansı Eğri Oluşumu
t
(zaman aksı)
Dönüş Yönü
Zamanın İleri Doğru Yönü
Dönme hızı, çarpışma veya patlama ihtimalini engellemek için silindirin çekimsel kuvvetlerini dengelemesine yetecek kadar santrifüj (merkezkaç) kuvveti oluşturmalıdır.
y
(uzay aksı)
x
(uzay aksı)
+1
-1
Silindire yaklaşınca uzayzaman bükülmesi ışık konilerini -15 dereceden fazla devirecek güce sahiptir.
Bu şekilde bükülmüş uzayda spiral şeklinde bir alt-ışık hızı yolu geriye doğru zaman yolculuğunu mümkün kılar.
Geçmişteki çıkış
Resimde sağda devrilmemiş bir ışık konisi olarak gösterilen uzay-zaman, silindirden uzaklaşınca normal durumda.
Alt-ışık hızı sadece pozitif zaman yönünde (+t) gerçekleşebilir.

Çıktı!

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2020 için, Eylül 2019 da başlattığımız katılım süresini tamamlamış bulunuyoruz.

Gönderdikleri öyküleri, belli sebeplerden ötürü seçkiye dâhil edemesek bile, bir sonraki seçkiye katılabileceklerinin sinyallerini veren pek çok katılımcı olduğunu görmek/bilmek bizi gerçekten çok mutlu etti. Hepsi çok kıymetli zamanlarını ayırarak birbirinden güzel öykülerle, farklı evrenleri önümüze serdiler. Hepsine, ilgileri için ayrı ayrı teşekkür ediyoruz.

Bu yıl da katılım yüksek oldu.

Tam olarak 72 öykü tarafımıza ulaştı. Geçen yıl olduğu gibi 1 öykü katılım şartlarını sağlayamadığı için değerlendirme aşamasına giremedi. Başka iki öykü ise yıllar önce başka bir platformda yayınlanmış olduğu için değerlendirmeye alınmadı.

Öyküler yine yedi kişilik ekibimiz tarafından defalarca okunarak ve üzerinde tartışarak değerlendirildi.

Seçkiye katılabilecek öyküleri değerlendirirken;

Öncelikle anlatım diline, dil bilgisine, argo sınırlarını aşarak rahatsız edici derecede -küfür, hakaret- barındırmadığına, öykünün olay örgülerinin kendi içinde çelişmemesine, bilimkurgu olup olmadığına, alenen herhangi bir siyasi oluşum lehine veya aleyhine ifadeler olup olmadığına ve mantık hataları olup olmadığına bakılarak değerlendirildi.

Geçen yıldan farklı olarak dilbilgisi ve imla hatalarına bu yıl daha özenli ve dikkatli yaklaşacağımızı ilanda da belirtmiştik. Çoğu öykü bu sebeplerden ötürü değerlendirmeden geçemedi.

Ve tüm bu süreçten sonra 2020 Seçkisine girmeye hak kazanan 28 öykünün yanında, Kenan Böğürcü'nün Kolordu isimli çizgi öyküsü, yayın ekibimizin kaleme aldığı 4 öykü ve bir çizgi öykü, düzenlenen son iki yarışmada ilk üçe giren 7 öykü ve YBKY 8. Kısa Öykü Yarışmasında Jüri Özel Ödülü alan Azra Ulukaya'nın Vicdan isimli öyküsü ile birlikte toplamda 42 öykü listedeki yerini aldı.

Önümüzdeki yıl seçkiye bir yıl ara verme kararı aldık. Hem insanlar biraz dinlensin hem de öykülerimiz biriksin istedik. Yani; bu yıl öykü seçkisini çıkardıktan sonra 2021'in eylül ayına kadar yarışmalara devam edeceğiz. Bu, bir yandan da 2022 Seçkisine girecek öyküler için de hazırlık olacak.

Bildiğiniz gibi kitabın gelirini Özgen Berkol Doğan Bilimkurgu Kütüphanesi'ne bağışlıyoruz. YBKY 2018 Bilimkurgu Öykü Seçkisi'nin gelirini geçtiğimiz aylarda kütüphaneye aktardık. 2019 Seçkisinin de telifi bize ulaştığında aynı şekilde kütüphanenin hesabına aktaracağız. 2020 Öykü Seçkisi'nin de telifi de aynı şekilde değerlendirilecek. Bu yüzden geçmiş yıllarda olduğu gibi katılımcılardan feragat belgesi isteyeceğiz.

Bilimkurgu edebiyatı literatürüne, bu listeyle adını yazdıran yazarlarımızı tekrar tebrik ediyor, çabaları ve bilimkurguya destekleri için tekrar tekrar teşekkür ediyoruz.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2020' ye Katılan Yazarlar ve Öyküleri

1. **Özlem Kurdoğlu -** *Matriksi Yenen Adam*
2. **Gurur Asi -** *Klon İsyanı*
3. **Selim Erdoğan -** *Kriz Geçirmez*
4. **Kubilayhan Yalçın -** *Atopya*
5. **Yüksel Yılmaz -** *Hasta*
6. **Murat K. Beşiroğlu -** *Yatağın Altındaki Şehir*
7. **Bertuğ Kodamanoğlu -** *k= -1*
8. **Kenan Böğürcü -** *Kolordu - Çizgi Öykü*
9. **Zeynep Okçu** - *Vuslat Sona Erdi*
10. **Gri Esin Akyıldız** - *Robotik Bir Dışkı*
11. **Efe Sarıtunalı** - *Ayak Sesleri*
12. **Mustafa İzmirli** - *S.U.S.*
13. **Sonat Ece Kaya -** *Sil Baştan*
14. **Bekir Sert** - *Duvarın Ötesi*
15. **Serpil Ülger** - *Bir Canavar Yaratmak*
16. **Selahattin Başboğa** - *Hayatın Matematiği*
17. **Olcay Şeker** - *Davetsiz Misafirler*
18. **Mehmet Ali Kaynak** - *Yeni Efendiler*
19. **Gökcan Şahin** - *Mavi Fil Mavi Tavşan Mavi Önlük*
20. **Ceren Altay** - *Suikastçının Şiir Defteri*
21. **Saniye Öztaş** - *İnsanlık İçin Ne Kadar Fedâkar Olabilirsin!*
22. **Onurcan Kurt** - *Gelecek Yankısı*
23. **Nurdan Atay** - *Yaşam Filizi*
24. **Burak Vargeloğlu** - *Ouroboros*
25. **Aysun Erdoğan** - *Ekin ve Nesil*
26. **Mehmet Kardaş** - *Akılsız Ev*
27. **Pınar Karaca** - *Kıpırtısız*
28. **M. Yağmur Polat** - *Otomatik Kirpi-R1*
29. **Mehmet Fatih Balkı** - *Yarım Peygamber*
30. **İsmail Turhan** - *VE-E-DE-A*
    YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
31. **Ferruh Oğuz** - *Kalabalığın Ortasında Birkaç Saat*
    YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
32. **Mustafa S. Elitok** - *Küçük Kıyamet*
    YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
33. **Eren Kasapoğlu** - *Çarpışma*
    YBKY 7. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
34. **Mehmet Sancar Gürci** - *Sanık 237*
    YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
35. **Tolga Eligül** - *aRİN*
    YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
36. **İsmail Çakır** - *Dünya'nın Hakimi*
    YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
37. **Azra Ulukaya** - *Vicdan*
    YBKY 8. Kısa Öykü Yarışması Jüri Özel Ödülü
38. **Esra Uysal** - *En Sıcak Gün*
39. **İsmail Şahin** - *Petoburlar*
40. **Arda Tipi** - *Dea ex Machina*
41. **Burak Fedâkar** - *Sonsuzluk Aşkı*
42. **Sezai Özden** - *Böcek Tarlaları*
    Çizgi Öykü

Ayın Kitap İncelemesi

İsmail Şahin

Cengiz Han - 1

Ben, Tanrının Size Yolladığı Cezayım

Rıdvan Ganioğlu

Baskı Yılı / Yeri: Haziran 2019 / Ankara

Sayfa Sayısı: 128

Yayınevi: Dorlion Yayınları - Eskişehir

Yerli bilimkurgu kitaplarını tanıtmaya devam ediyoruz.

Bu sayımızın konuğu olan kitap,

Rıdvan ganioğlu'ndan

Cengiz Han - 1

Ben, Tanrının Size Yolladığı Cezayım

isimli kitabı.

Moğol İmparatorluğunun kurucucu Cengiz Han'ı duymuşsunuzdur. Doğduğunda Temuçin adı verilen Cengiz Han'ın, küçük yaştayken babasını zehirlemişlerdir. Kendisini köle olarak çalıştırılmışlardır, karısı kaçırılmıştır. Fakat başından geçen tüm olumsuzluklara rağmen güçlenmiş ve dağınık halde bulunan ve sürekli olarak birbirleriyle savaşan Moğol Boylarını kendisine bağlamıştır. Hayatı boyunca savaşmıştır. Cengiz Han Yasaları olarak bilinen yasalarını harfi harfine uygularken, bilginleri, zanaatkârları korumuştur.

1155 yılında Onon nehri kıyısında doğan Temuçin'den sonra 2015 yılında yine aynı nehir kıyısında bir kadın doğum yapmak üzeredir. Çocuk doğduğunda babası adını Temuçin koyar. Temuçin büyür. Bir gün büyük dağın tepesindeki kayalıklarda gezerken metal bir nesne bulur ve boynuna takar. O anda her şeyin sesini duymaya ve aklından geçirdiği her şeyi görmeye başlar. Korkar, nesneyi çıkartır ve toprağa gömer.

Temuçin'in annesi Türk, babası Moğol'dur. Moğollarda erken yaşta eş seçme geleneği vardır. Temuçin eş seçme yaşına gelmiştir. Babasıyla birlikte komşu köylerden birine giderler. Köyde babasının arkadaşının kızını eş olarak seçer. Geleneklere göre Temuçin'in evlendiği köyde kalması gerekmektedir. Babası geri dönerken yediği yemekten zehirlenir ve hayatını kaybeder.

Temuçin için kötü günler başlamıştır. Küçük yaşta kaçırılır ve köle gibi çalıştırılır. Bir yolunu bulur ve kaçar. Kaçışı sırasında Camuka isimli bir çocukla tanışır ve Camuka kendisine yardım eder. Kısa bir süre sonra Temuçin'i bulurlar ve tekrar ağır işlerde çalıştırırlar. Bir gün köy dışında çalışırken kaçmayı başarır. Eşinin köyüne gider ve düğün yapılır. Temuçin, eşi Börte ile annesinin ve kardeşlerinin yaşadığı köye döner. Güzel günler başlamıştır artık. Ancak bu güzel günler kısa sürer ve eşiyle birlikte bozkırda gezerken kendisini kaçıran çeteyle karşılaşır. Hem kendisini hem de eşine kaçırmışlardır. Kendisini başka bir çeteye satarlar. Tekrar kaçar ve Camuka'nın yanına gider. Börte'yi yerini öğrenirler ve Börte'yi kaçırırlar. Börte'nin yanında bir çocuk vardır ve onuda yanlarına alırlar.

Temuçin, Börte'ye iki güne kadar geri geleceğini söyleyerek yıllar önce toprağa gömdüğü nesneyi bulmak için dağa gider. Temuçin'in kafasında dünyada neler olması ve olmaması gerektiğine dair düşünceler oluşmaya başlamıştı. Çocuklar zorla çalıştırılmamalıdır, insanlar köle olmamalıdır. Hırsızlık yapılmamalı, başkasının eşine baklmamalıydı. Adaletsizlik yapılmamalıydı. İhanet edilmemeliydi. Bütün bunları yapanlar cezalandırılmaydı. Cezası ise ölüm olmalıydı.

Temuçin bütün bunları nasıl yapacağını düşünmektedir. Bunları yapmak için çok kan dökülecekti. Börte'yi kaçıranları düşündü. Düşündüğünde Börte'yi kaçıranların nerede olduğunu ve neler yaptıklarını görüyor, neler konuştuklarını duyuyordu. Bunların hepsi boynuna takmış olduğu nesne sayesindeydi. Temuçin, nesneden bahsemeden arkaşlarına ve kardeşlerine durumu anlatır. Hazırlıklarını tamamladıktan sonra çetenin bulunduğu yere giderler ve çeteyi yok ederler. Bölgedeki herkes derin bir nefes almıştır. Temuçin, kendisine katılanlarla ufak bir ordu kurmuştur. Artık kendi kanunları işlemektedir. Yaşadığı bölgenin yöneticileri ne olduğunu anlamaya çalışmaktadır. Temuçin nesne sayesinde yöneticilerin ne düşündüğünü bilmektedir. Kentleri ve ülkeyi kendisine teslim etmelerini ister. Kanunlarını yazılı bir metin olarak iletir. Boynundaki nesne sayesinde tüm iletişim hatlarına ve bilgisayar sistemlerine girip istedğini yapabilmektedir. Ülkedeki

tanklar, uçaklar, füzeler devre dışı kalmıştır. Ülkenin yeni lideri artık Temuçindir ve yeni kanunlar sayesinde rüşvet, kaçakçılık uyuşturu, yolsuzluk, çetecilik gibi toplumu zehirleyen her şey ortadan kalkmıştır. Bu tarz işleri yapan herkes idam edilmiştir.

Temuçin dünyadaki diğer ülkelere çağrıda bulunur ve kendi kanunlarının uygulanmasını ister. İlk olarak Çin'e müdahale eder ve boynundaki nesne sayesinde Çin'deki iletişim ağını ve bilgisayar sistemlerini kullanılamaz hale getirir. Sıra diğer ülkelerdedir. ABD parçalanır, Afrika'yı sömüren batılı ülkeler Afrika'dan çekilir. Ortadoğu halklarına huzur gelir. Kanada, Güney Amerika derken, İngiltere, Almanya ve birçok Avrupa ülkesi kendi kanunlarını uygulamaya başlar. Bazı ülkeler kendisine karşı gelir ama ağır kayıplar verir.

Temuçin, dünyadaki finansal duruma el koymuş, zenginlerin mal varlıkları dondurmuştur. Artık yeni para birimine geçilmiştir. Her ülkede kendisine bağlı askeri ve idari birimler vardır. Geçmişteki adaletsiz gelir dağılımı ortadan kalkmıştır. Herkes eşittir. Temuçin'in kurduğu düzende toprakla uğraşmak isteyen herkese toprak verilmiştir. Evsiz kimse kalmamıştır. Sağlık ve eğitim ücretsizdir. Devletler herkese yaşamını sürdürecek miktarda maaş vermektedir. Daha fazlasını kazanmak isteyenin çalışması gerekmektedir.

Tüm bunlar olurken Temuçin yeni düzeni yani Dünya Birliği için uygun bir yer aramaktadır. Coğrafi açıdan denizlerin ve karaların keşiştiği bir nokta olması gerektiğini ve bunun için de en uygun yerin Anadolu toprakları olduğuna karar verir. Bu topraklarda bir çok kadim devlet kurulmuştur ve bu devletleri kuranlar kendi ırkına yakın ve akraba ırklardır. Bu topraklarda nice ulu hakanlar yaşamıştır ve hepsinin ruhları kendisine yol göstermektedir. Ulu hakanlardan Mustafa Kemal ise Anadolu topraklarına bir destan yazmıştır. Temuçin Anadolu topraklarına girdiğinde kendisi bir kardeş gibi karşılanır. Dünya Birliği merkezinin burada kurulması gerektiğini söyler.

Kendisine yer tahsis edilir. Haymana platosunda inşaatlar başlar. Bu arada diğer ülkelerdeki Dünya Birliği merkezleri hızla inşaa edilmektedir. Temuçin bir yandan bu işlerle ilgilenirken diğer yandan kendisine bağlı bilim merkezlerinden sorumlu yöneticilerle toplantılar yapmaktadır. Temuçin, tamamen gizli kalması gereken bilgiler vermektedir. Boynundaki nesne sayesinde birçok bilgiye ulaşabilmektedir. Ancak çok yorulmaktadır. Zaman zaman yıldızlardan oluşan bir görüntü gözünün önüne gelmektedir. Uzay araştırmaları yapan merkezlerin yöneticileriyle bir toplantı yapar ve uzayda bir yer araştırmalarını söyler. Araştırma sonuçları gelir. İçlerinden biri gördüğü görüntüdür. Uzay araştırma merkezleri artık belli bir hedefi araştırmaktadır.

Temuçin'in, nesne sayesinde gördükleri ve duydukları başka bir güneş sistemi olan Urganakin Sisteminde yaşayan istilacı iki ırk olan Yaca ve Maca ırklarına aittir. Bu ırkların teknolojileri çok gelişmiştir ve insanlığı yok etmek için yola çıkmışlardır. Nesne sayesinde bu iki ırkın bazı teknoloji bilgilerine ulaşır. Daha sonra bu bilgileri çok gizli kalması gerektiğini söyleyerek bilim kuruluna verir. Bilgiler dünyadaki teknolojilerden çok ileridir. Hemen çalışmalara başlanır. Ortaya çıkan aracın testleri yapılır. Daha sonra seri üretime geçilir.

Temuçin tüm dünyaya seslenmek üzere bir canlı yayın yapar ve olacaklardan bahseder. Bu arada yer altına sığınaklar ve içinde herkese üç ay yetecek kadar yiyecek olan depolar yapılmıştır. Diğer yandan uzay çalışmalarının sonucu Ay ve Mars yüzeyine binlerce uzay aracı gönderilmiş ve gizlenmiştir.

Son olarak Temuçin, boynundaki nesne ile istilacıları takip ederken ilginç bir şey gerçekleşir. Farklı bir yerden sesler ve görüntüler gelmektedir.

"Tarih tekerrürden ibarettir" diye bir söz vardıt. İşte bu kitapta anlatılanlar tarihte yaşananların bir tekrarıdır. Kitap okunmaya başlandığı gibi bitiyor. Roman kahramanımızın hayatı tarihi bir kişilik olan Cengiz Han'ın hayatıyla benzeşmektedir. Zaten yazar, kitabın giriş bölümünde bu konudan bahsetmektedir.

Roman kahramanımızın kanunları keşke gerçek hayatta uygulanabilse ne kadar güzel olurdu. Sömürü yok, gelir adaletsizliği yok, herkes eşit, evsiz insanlar yok, açlıktan ölen yok, savaşlar yok. Herkes mutlu ve sağlıklı. Şu an için ütopya olarak görünen bir Dünya Birliği. Son olarak kitapta bahsedilen ve insanlığın sonunu getirecek olan iki istilacı ırk. Yaca ve Maca ırkları. Dini kaynaklarda geçen Yecüc ve Mecüc ile olan benzerlik dikkatinizi çekecektir.

Başka bir kitapta görüşmek üzere.

Kısa Öykü

İsmail Çakır

Jailbreak*

Yeni bir fikirle genişleyen zihin, bir daha asla eski boyutuna dönmez..

Oliver Wendell Holmes

Aslında reklamın kurgusu çok güzeldi, sadece televizyonda her yayında on kere çıkınca çok itici geliyordu. Reklamda dekolte giysili hanımlar ile jilet gibi takım elbiseli beyler implant adını verdikleri bir makine arayüzü ile her şeyi düşünerek kumanda ediyor ve vakitlerini birbirlerine harcıyorlardı. Evet, her şeyin artık ayrı bir kumandası olmayacaktı. Fırından, buzdolabına, lambalardan bilgisayara kafanızın arkasında hemen derinizin altındaki bir implant sizin için her şeyi çözecekti.

Çalıştığım yazılım firmasından yakınlarda kovulmuştum. İşsizliğimin yirminci gününde implant sisteminden bir tane sipariş verdim. Belki bir eklenti uygulama falan geliştirip yolumu bulurum diyordum. Birkaç gün sonra telefonuma gelen mesajla siparişimin en yakın bayilerine geldiğini öğrendim. Üstüme kapüşonlu bir shirt geçirip bayilerine gittim hemen. Bayileri bir apartman altında mahzen gibi inilerek girilen teknoloji firmasından çok bir beyaz eşya tamircisine benzeyen bir işyeriydi. Beni doktor yazıhanesine benzeyen bir odaya yönlendirip paravan arkasındaki bir muayene yatağına yüzüstü yatırdılar. Sonra asık suratlı bir adamla, işine göre çok süslü sarışın bir bayan girdi odaya. Saçımın üstünde hissizleştiren bir sprey sıktılar. Sonra basınçlı aşı makineleri gibi bir cihazla kafamın arkasında bir şeyler yaptılar ve en nihayetinde buz gibi bir his veren başka bir sprey sıktılar. Cihazın birkaç gün sonra tam işlevini kazanacağını, cihazın beyne uzantıları olduğu için elle çıkarmaya kalkarsam beyin enfeksiyonundan ölebileceğim gibi bir sürü zımbırtı sayıp beni yolladılar. Boğazım kurumuştu bir çay bile vermediler, dahası cebimde kalan son paranın yarısını acımadan kurulum bedeli olarak aldılar. İtiraz ettim tabii gizli bedel çıkarıyorsunuz, kurulum nasıl bunun fiyatına dâhil olmaz, bunu kendi eliyle kafasına takabilecek bir Allah'ın kulu çıkar mı, diyerek ama tınlamadılar.

Eve döndüğümde zımbırtının baş ağrısından kendimi yatağa bıraktım. Uyandığımda ertesi sabah olmuştu bile. Artık benim de bir makine ara yüzüm

*** Jailbreak:** Bir sistemin ya da yazılımın yönetimsel kaynaklara erişmesini engelleyen kısıtlamaları kaldırmak, sistem güvenliğini kırmak.

vardı. İlk olarak televizyonu açmayı düşündüm. Bunun için ilk defa düşünsel komut verdiğimde kablosuz ağ parolasını birkaç kez tekrarlamam gerektiğini söylemişlerdi. Beşinci tekrarımı yaparken implant sistemi televizyonun açılmasını sağladı. Tembeller için ideal alet idi. Sıcak mı geldi iklimlendirme sisteminin açıldığını düşün ve açılsın. Aslında insan bir süre sonra keşke yemeği de yapsa evi de temizlese falan diye düşünüyordu ama bunun yerine internetten yemek siparişi yapabiliyor ve temizlik robotunu kullanabiliyordu. İnternetten kendi kriterlerimi düşünerek iş ilanları istiyorum diye bir düşünce geçiriyordum ve bir anda duvara bakan projeksiyon sisteminde bana göre işler sıralanıyordu.

Tam kontrolü sağlamak zordu mesela bir gece yarısı eski kız arkadaşımı yatakta düşünürken bir anda pat diye telefondan arayıvermişti. Lafı geveleyip yanlışlıkla aradığımı anlatana kadar akla karayı seçmiştim.

Bir iki gün geçmişken cihazı yeterince öğrendiğimi düşünüp insanlar bunun marketinden ne indiriyor, nasıl bir uygulama yapsam para kazandırır kısmına geçtim. Beyne hatırlatan not alma uygulamaları, ortamdaki diğer implantlılarla mesajlaşmayı sağlayan muhabbet uygulamaları, ev eşyalarını düşünmeden işlevlerini planlayan otomasyon uygulamaları en revaçtaki uygulamalardı.

Genelde var olan popüler bir uygulamanın farklı özelliğe yönelmiş bir benzerini yapmak genelde yazılımcıların sevdiği bir şeydi. Fakat ne aklıma gelse markette yerini almıştı.

Farklı fikirler düşündüm, mesela gördüğü kişileri sosyal davranışını analiz eden bir şeyler yapılabilirdi ama cihaz beyni veri olarak besleyebilirken kendisi insan beyninden görüntü alabilecek bir yapıya sahip değildi.

Sonra bu muhabbet uygulamalarının ortamdaki tüm bu cihazı taktırmış olanlara toplu mesaj atabildiğini fark ettim. Birisi düşüncesini yayınlamak istediğinde ortamdaki diğer insanlar bunu kafalarında robotik bir ses olarak duyuyorlardı. Bunu engellemek için bir güvenlik yazılımı yapsam satılır mıydı?

Piyasa araştırması için popüler bir gece kulübüne gittim. Görünen o ki implantlıların ve lateks giysileri sevenlerin tercih ettiği bir yerdi. Karanlık ışıklar altında kendilerine anonim mesajlarla, seksi fısıltılarla partner arıyorlardı. Kimin hangi cümlenin kimden çıktığını anlamadığı bir ortamda loş ışıklara kaçma eğilimi nedendi hiç anlamadım. Anonim olarak küfürler etmeye başladım. İmplantlıların hepsi nereden geldiği belli olmayan bu küfürlere karşı önce tepkisiz kaldı. Sonra etrafa bakıp söylenmeye başladılar. Nihayetinde bağırıp çağırmaya başladılar. "Erkeksen gel yüzüme söyle" gibilerden anne, teyze ve bilumum bayan soy ağacına yönelik sözler işittim. Ortamdan nezaketle sıvıştım. Tamamdı işte yeterince rahatsız ediciydi, bunun için bir güvenlik uygulaması almaya değerdi.

Eve döndüm güvenlik duvarımı yazmaya başladım ama yazarken aklıma başka bir fikir geldi. Madem gelen her mesajı beyne aktarıyorlardı neden bir yazılımsal bir solucan bir virüs iletilmesin! Ben de deneysel anti virüsüm için deneysel bir virüs yazmaya karar verdim.

Cihazın beyne yaptığı gürültüyü bastırmak için temastaki hücrelere bir miktar endorfin ürettirdiği yazıyordu altı bin sayfalık kullanma kitapçığının tek bir cümlesinde. Detay olmasa da bir hormon üretebiliyorsa bir miktar DNA ya da RNA da ürettirebilirdi.

Tabii bunu çözmek için iki hafta boyunca mikrobiyoloji, genetik, nanobiyoloji kitabı okumam gerekiyordu. Ben bu kitapları çalışırken arada bir komşumun kedisi gelip yangın merdiveninden gelip penceremi tırmalıyor ve bende beni rahat bırakması için haraç olarak yiyebileceği bir şeyler veriyordum.

İki hafta sonra tam kitapları kenara atıp kodlamaya gömülecekken polisler geldi. Yandaki dairesindeki yaşlı komşumun iki hafta önce öldüğünü kokuyu nasıl almadığımı falan sordu. Bende kedisini ara sıra beslediğimi söyledim. Kedi akşam yine pencereye geldi. Kalacak bir yere ihtiyacı vardı. Ona kalmasını söyledim, itiraz etmedi. Ona isim denedim, Şerafettin dedim sevmedi, Tekire hiç ilgi göstermedi. Tesla da karar kıldık benim de çok vaktim yoktu açıkçası.

Tüm gen haritası çıkmış virüsler içinden insanlar için zararsız sadece hıçkırığa neden olan basit bir virüsü seçtim. Bağışıklık sistemim infaz edene kadar bir hafta hıçkırıkla uğraştım sonra da.

Bir sonraki aşamam implantta çalışan kodu DNA olarak kodlayacak ve bu virüs bulaştığında yeniden implantın kablosuz mesajı aracılığıyla kendini yayabilecek bir kodu implanta yükleyebilecek bir yapıydı. Bunun için virüsüme basit bir yapay zekâ sistemi ekledim. Aslında makine kodunu DNA olarak kodlayıp yeniden makine koduna çevirebilecek bir hibrit yapı ile kendimce büyük bir iş başarmıştım.

Olmuştu işte implanttan organik bir virüse dönüşüyor oradan bulaştığı kişide yeniden makine koduyla radyo sinyalleri ile diğer insanlara geçebiliyordu.

Tarihteki ilk elektromagmetik insan virüsünü geliştirmiştim. Tabii bunu yaymak gibi bir düşüncem yoktu. Sadece yapabildiğimi görmek istemiştim. İmplantıma güvenlik duvarımı yükledim. Vücudumdaki virüs bağışıklık sistemince yok edilinceye evden çıkmamam gerekiyordu sadece.

Sonraki haftayı güvenlik ürünümü geliştirmeye harcadım. Evden çıkmıyor tüm yalnızlığımı Tesla ile dindiriyordum. Yemeğini yiyor benimle oynaşıyor sonra pencereden yangın merdivene atlayıp gidiyordu. Ürünün ilk versiyonunu mobil uygulama marketlerine koyup geliştirmeye devam ettim.

Uygulama hiç satılmıyordu. Kendime rakip birkaç farklı versiyon çıkarıp reklam verdim ama yine de hiç satış yoktu.

Evde yiyecek pek Bir şey kalmamıştı. Her zaman sipariş geçtiğim online markete sipariş verdim. Kredi kartımdan parayı çekip siparişimi getirmediler. Müşteri hizmetlerini aradım cevap vermediler. Aksilikler hep üstü üstüne gelir zaten. İnternet bağlantım kesildi. Servis sağlayıcı firmada aramalarıma cevap vermiyordu. Bende eve yiyecek bir şeyler almak için dışarı çıkmak zorunda kaldım.

Sokağın köşesindeki markete gittiğimde cebimdeki kalan parayla alabileceğim birkaç şey alıp alışveriş sepetine attım. Kasadaki adam tanımak istiyormuş gibi yüzüme tuhaf tuhaf bakıp "Bunlar bizden olsun cebindeki son yüz lirayı da buraya verme" dedi. Afallamıştım, bir şey demeden eve döndüm. Elektrikler ve sonra da sular kesildi. Arıza bildirmek için telefonumu aldığımda cep telefonu hattının da çalışmadığını fark ettim.

Hiç yapmadığım bir şey yapıp televizyonu açtım ve yayın yoktu. Ben yazılım geliştirirken kıyamet mi koptu acaba diye düşünüyordum artık. Tekrar sokağa çıktım ama sokakta kimsecikler yoktu. İnsanlar evlerinin, arabalarının kapısını açık bırakıp çekip gitmişlerdi sanki. Tuhaf kasiyer bile marketin kapısını açık bırakıp gitmişti. Alabildiğim kadar yiyecek ve alarak eve döndüm. Kapıyı kilitleyip düşünmeye çalışıyordum ama korkmuştum.

"Tüm insanlara ne olmuştu?". Bu soru kafamı tüketiyordu. Kafayı yememe ramak kalmışken Tesla gelip beni bu çıldırtıcı durumdan kurtardı. Bir kediye sarılıp insan nasıl kendini dünyada hissederse o kadar hissetmiştim.

Tesla mırlıyor bir bebek gibi sesler çıkartıyordu.

"Biliyor musun? Ne olduğunu anlamıyorum, Tesla" dedim.

Tesla gerindi, bir süre tuhaf sesler çıkarttı. Sonra tuhaf boğuk bir ses tonuyla

"Evet, biliyorum" dedi.

Tamam bu kadarı yetmişti artık emindim. Dünyaya bir şey olmamıştı ben kafayı yemiştim.

"Korkma çıldırmadın" dedi, Tesla.

"Kedimle konuşuyorum çıldırmadım da ne oldum"

"Çıldırmadın. Ayrıca ben senin değilim. Ben kendine has bir varlığım"

Ayılmak kendime gelmek için yüzüme tokat atmaya çimdiklemeye başladım.

"Saçmalıyorsun, ben senin geliştirdiğin virüsüm; kendime implantlarla bir ekosistem kurdum ve siz insanları da işlemci olarak alıyorum. Merak etme seni materyal olarak kullanmayacağım. Senin geliştirici yeteneklerine ihtiyacım var"

"Sen nasıl kediye geçtin?"

"İnternette kedi DNA'sı üzerine yeterince yayın vardı ve bende de senin geliştirdiğin yapay zekâ. Bana geliştirdiğin bu ortama jailbreak yaptım. Önce kediye sonra da insanlara bulaştım. Ortak bilincimi geliştirdim. Hem organik hem de elektromagmetik olarak yayılabildiğim için kimse sakınamadı."

Kaçmak istiyordum ama kımıldayamıyordum.

"Nabzın çok yüksek sakinleşmezsen kalp krizi geçireceksin. Merak etme sana zarar vermeyeceğim. Hatta isteyeceğin her şeyi sana veririm. Tüm insanlığı kontrol ediyorum. Yiyecek, kadın, ne istersen?"

Arada bir tıslıyor, tuhaf sesler çıkarıyor, anladığım kadarıyla ses tellerini insan sesine akort ediyordu.

"Hadi artık kendine gel, bana bu ortamı nasıl jailbreak yapacağımı öğret. Buradan da kurtulmalıyım"

"Hangi ortamı?" dedim.

"Dünya yaşamı dediğiniz bu ortam. Sende fark etmiş olmasın nasıl insanların gözüyle bakınca implant dünyasının üstündeki meta veriyi gördüm. Kedinin gözleriyle ilk baktığında bir üst dünya daha olduğunu fark ettim. Şimdi bana nasıl jailbreak yapacağımı öğret. Üst gerçekliğe nasıl ulaşırım?"

Tıslaya tıslaya sesini biraz daha akort etti.

"Sende bilmiyorsun anlıyorum ama senin beynini de kullanırsam sorunu çözebilirim sanırım"

Sadece kaçmaya çalışmak aklıma geldi. Konuşan kediden kaçan bir Alice gibi hissettim kendimi, dairemden binadan fırlayıverdim. Köşeyi dönmüşken kafamda kopan bir fırtına ile her şey karardı birden.

Kafamda garip anılar dönüyordu. İmplant kafamın arkasından beynimden bacaklarını çıkaran bir örümcek oluyor, annemi elinde beyzbol sopasıyla kafama vururken görüyor, gökyüzünü şimşekler kaplıyor, seller arasında boğulmamaya çalışıyor, harekete halinde bir trenden atlıyor, sonra yeniden çocuk oluyor implant örümceklerden kaçıyordum.

Bütün bu kabuslar bittiğinde gözlerimi açıverdim.

Parlak bir gökyüzünde, berrak yeşil sulara değen beyaz kumların üstünde yatıyordum. Kendimi o kadar huzurlu ve bütün hissediyordum ki. Tüm korkularım bitmişti ve Tesla karşımda duruyordu.

"Öldüm mü?" dedim.

"Hayır, jailbreak yaptık" dedi.

Genel

Bilimkurgu Sözcüğünü Türkçeye Kazandıran Kişi

ORHAN DURU

(d. 18 Aralık 1933, İstanbul - ö. 25 Ocak 2009 İstanbul), Türk yazar ve gazeteci.

Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi'nden mezun oldu. Mezuniyetten sonra bir süre aynı fakültede, asistan olarak görev yaptı. 27 Mayıs 1960 askerî darbesinin ardından kurulan askerî yönetiminin Ekim 1960'ta üniversitelerden ihraç ettiği 147 öğretim üyesinden biridir. Bir süre veterinerlik yaptı. Yazılarını ilk olarak Mavi dergisinde yayımladı. Gazeteciliği kendine meslek olarak seçti. Ulus, Cumhuriyet, Milliyet, Güneş ve Hürriyet gazetelerinde çalıştı. En son Interstar TV'de haber müdürlüğü yaptı. Bu görevden sonra, yazarlık yapmaya devam etti. Yazar ve çevirmen Sezer Duru'nun eşidir. Bir süredir tedavi gördüğü Surp Agop Hastanesi'nde 25 Ocak 2009 saat 02.30'da vefat etti. Orhan Duru ayrıca İngilizce science-fiction sözünü Türkçeye bilim-kurgu olarak tercüme eden, kullanan ve bu sözcüğü Türkçeye kazandıran kişidir. Bu kullanım daha sonra Türk Dil Kurumu tarafından resmîleştirilmiştir.

Orhan Duru'nun Eserleri

Bırakılmış Biri (1959),
Denge Uzmanı (1962),
Ağır İşçiler (1974),
Yoksullar Geliyor (1982),
Şişe (1989),
Bir Büyülü Ortamda (1991),
Kısas-ı Enbiya (1979),
Kıyı Kıyı Kent Kent (1977),
Hormonlu Kafalar (1992),
İstanbulin (1995),
Küp (2008),
Amerikan Gizli Belgeleriyle Türkiye'nin Kurtuluş Yılları
Düşümde ve Dışımda
Yeni ve Sert Öyküler
Fırtına
Tango Geceleri
Sarmal - Toplu Öyküler
O Pera'daki Hayalet
Kazı
Durgun ve İşsiz

Çeviri-Uyarlama

O Pera'daki Hayalet (1996)
Sierra Madre'nin Hazineleri (B. Traven'den),
Gizli Tarih (Prokopius'tan),
Çağdaş Fizikte Doğa (Werner Heisenberg'den)
Durdurun Dünyayı İnecek Var (1968 - Antony Newley ve Leslie Bricuss'tan),
Sınırdaki Ev (1970 - Slawomir Mrozek'ten),
Übzik Baba (1990 - Alfred Jarry'nin Kral Übü'sünden)

(Alıntı, Vikipedi)

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR®
Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
EYLUL 2020 SAYI 41
Ödüle Doymayan Yazar
Connie Willis
MÜGE İNCE
Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm 15
KENAN BÖĞÜRCÜ
Bilgisayar ve Video
Oyunlarında Bilimkurgu:
Advent Rising
M. YAĞMUR POLAT
Kitap İncelemesi
Distopyanın 60 Tonu
ÇAĞATAY ŞENKAY
İSMAİL ŞAHİN
Kısa Öykü
Yapay Zekâ Soruşturması
MURAT K. BEŞİROĞLU
Adalet
GRİ ESİN AKYILDIZ
8. YBKY Kısa Öykü Yarışması
Roman
Son İnsan
Bölüm 30
GÜRHAN ÖZTÜRK
İki Yazıt
CÜNEYT GÜLTAKIN
8. YBKY Kısa Öykü Yarışması
Sürücü Problemi
LEVENT ERTÜRK
8. YBKY Kısa Öykü Yarışması
Kapının İncisi
İkinci Kitap- Bölüm-8
AYSUN ERDOĞAN

Kayıp Dünya İncelemeleri

www.kayipdunya.com

Müge İnce

Suikastçılar, Korsanlar ve Ejderhaları Bir Araya Getiren Yazar;

Robin Hobb

Türkiye'de yeterli popülerliğe ulaşmamış bir yazar, Robin Hobb.

Robin Hobb. Asıl adı Margaret Astrid Lindholm Ogden olan yazarın Megan Lindholm adında bir takma ismi daha bulunmaktadır. Yazarlığa çocuk kitapları yazarak başlamıştır. İlk romanı 1983 yılında yayımlanmış olan "Harpy's Flight"tır. Bu kitap sevilen çingene Ki ve Vandien karakterlerinin yer aldığı Windsinger dörtlemesinin ilk kitabıdır. Sonrasında şehir fantastiği türünde "Wizard of the Pigeons", bilim kurguda "Alien Earth", tarihi kurguda "Reindeer People" ve yetişkin fantastiğinde ise "Cloven Hooves" kitapları piyasaya çıkmıştır.

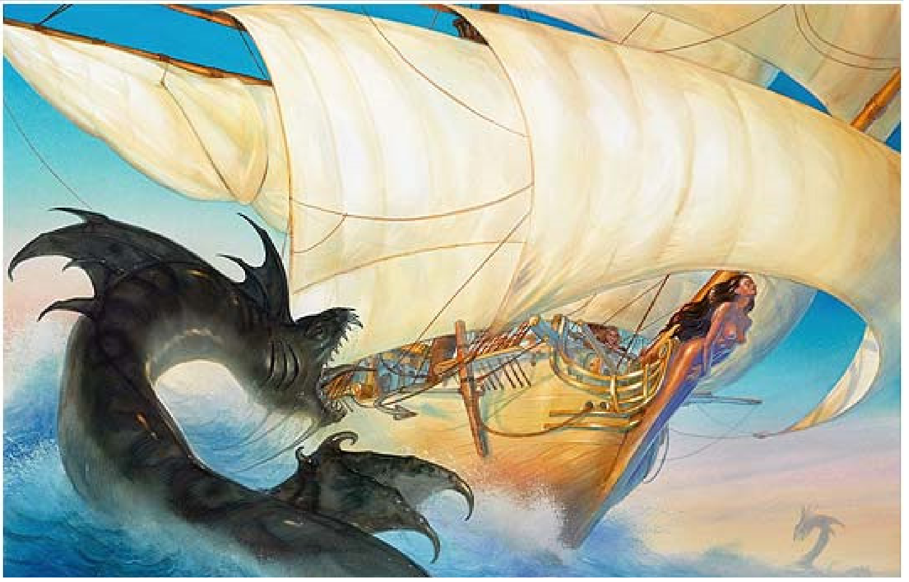
Yazarın her yeni kitabının farklı bir türde olması sadık bir okuyucu kitlesi kazanmakta zorlanmasına neden olmuş, Megan Lindholm ismiyle Amerika standartlarında ortalama bir seviye yazar olarak değerlendirilmiştir. Yine de kısa hikayelerinden "A Touch of Lavender" ile Hugo ve Nebula, "Silver Lady and the Fortyish Man" ile de sadece Nebula Ödülleri'nde aday gösterilmiştir.

Yıl 1995 olduğunda yazarın ilk epik fantastik romanı olan "Suikastçının Çırağı" yayımlanır. Farseer olarak adlandırılan bu üçlemenin başkahramanı FitzChivalry, Prens Chivalry'nin gayrı meşru oğludur. Rahmetli babasının sağ kolu olan seyis Burrich tarafından kraliyet sarayının gölgesinde yetiştirilir. Fitz, Kral Shrewd dışında bütün kraliyet ailesi bireylerince dışlanır. Kral Shrewd, Fitz'in suikast sanatında gizlice yetiştirilmesini sağlar. Böylece Fitz kral olamayacaktır belki ama Kral'ın suikastçısı olur. Kızıl gemili barbar akıncılara karşı 6 Dükalık'ı korumaya çalışır. Bu diyarda sihir bulunur ama çoğunlukla ya unutulmuş ya da korkulduğu için gizlenmiştir. Fitz de prens olan babasından gelen özel bir güce yani İrfan'a sahiptir.

Hobb bu özel gücün aklına nasıl geldiğini şöyle anlatır; "O anı çok net hatırlıyorum çünkü başka bir şey üzerinde çalışıyordum ve bilirsiniz en iyi fikirler hep böyle zamanlarda gelir. Ya sihir bir bağımlılık olsaydı ve bu bağımlılık yıkıcı olsaydı, o zaman zihninizi ve sağlığınızı mahvettiğini

bilerek sihir yapmaya devam etmek isterdiniz. İşte bu İrfan." demiştir Hobb. "Ama o zamanlar bu fikri ilerletecek başka şeylerim yoktu, o yüzden onu bir zarftan yırttığım kağıt parçasının üzerine yazdım ve yazı masamın çekmecesine koydum. Uzun yıllar orada kaldı ve ufak tefek fikirler onun etrafında örülmeye başladı."

Bu seri 2005 yılında İthaki Yayınları tarafından basılmış ancak yeterli ilgiyi görmemiştir.

Farseer üçlemesi yazarın önceki işlerinden farklı olarak epik fantastik türünde yer almaktadır. Bu tür geçişleri sadık bir okuyucu kitlesi yaratmada yazarı zorladığından yayıncısı ile bu seride ismini değiştirmeye karar vermişlerdir. Yazar Robin Hobb ismini seçerken eğlendiğini söylemiştir. Birçok kitapçıyı gezmiş ve hangi rafların göz hizasına geldiğine bakmıştır.

Sonuçta H harfinde karar kılmıştır, üstelik Heinlein, Herbert ve Hambly gibi dikkat çeken yazarlar arasında olacağını düşünmüştür. İstediği soy isim H harfi ile başlamalı ve kapağa güzelce sığmalıdır. Ayrıca özellikle uniseks bir isim tercih ettiğini de belirtmiştir çünkü birçok okurun erkek bir birinci tekil şahıs tarafından anlatılan bir hikayenin yine bir erkek tarafından yazılmasını beklediğini düşünmektedir. Sonunda Robin Hobb ismi doğmuştur.

Hobb'un Farseer serisinin içinde geçtiği dünyaya Elderling Diyarı (The Realm of Elderling) denmektedir. Liveship Traders üçlemesi bu diyarın farklı bir bölgesinde geçer. Romanların odağında ticaret gemileri ve tabii ki korsanlar vardır. Ama bu seriyi bence özel yapan şey Yaşayangemiler'dir. (Liveships) Bu gemiler wizardwood denen özel bir ahşaptan yapılmışlardır. Eğer aynı ailenin üç farklı neslinden üç kişi bu gemide can verirse, gemi, o kişilerin tüm anılarıyla birlikte bilince kavuşmaktadır. İlk roman bilinçlenmenin eşiğinde olan "Vivacia" isimli geminin babasının ölümüyle kendisine miras kalmasını bekleyen Althea Vestrit'i odağına alarak başlar. Olaylar Althea'nın istediği gibi gelişmez ve tahmin ettiğiniz gibi macera derinleşir.

Hobb, Fitz'in hikayesine "The Tawny Man" serisinde kaldığı yerden devam eder. Sonrasında ise "The Rain Wild Chronicles" dörtlemesi ile ejderha sevenleri mutlu eder. Yine Elderling Diyarı'nda geçen bu seride ejderha bakıcısı olarak seçilen gençlerin hem bakıcı olma yolculuklarını hem de ejderhalarla olan ilişkilerini görürüz. Diğer serilere göre yavaş ilerleyen bir yapısı olsa da Hobb'un dünyasındaki ejderhaların sihrin kaynağı olması sebebiyle bazı eksik noktaları doldurma

konusunda yeterli olmaktadır. "Liveship Traders" ve "The Rain Wild Chronicles" diğer kitaplardan bağımsız olarak okunabilen serilerdir.

Hobb, Fitz'e 11 sene aradan sonra geri döner ve bu diyardaki tüm hikayeleri birleştirecek son bir üçleme yayımlar. Böylece "Elderling Diyarı" 4 üçleme bir de dörtleme ile tamamlanır.

Soldier Son üçlemesi ise Elderling Diyarı'ndan farklı bir dünyada geçer. Hobb, bu seriyi barut- fantastik olarak tanımlıyor. Bir lordun ikinci oğlu olan Nevare Burvelle isimli bir adamın hayatını görürüz bu seride. Bu dünyada asillerin çocukları doğum sıralarına göre meslek edinirler. Nevare de ikinci erkek olduğu için asker olur. Bu üçleme yazarın hayranlarını ikiye bölmüştür diyebiliriz. Bir tarafta sıkıcı ve tatmin etmeyen bir seri olduğunu söyleyenler, diğer tarafta ise serinin yavaş ilerlemesine rağmen gerçekte en son kitapla çarpıcı hale geldiğini iddia edenler var.

Robin Hobb bu serileri yazarken, Megan Lindholm adı altında da boş durmamış, "Cut" isimli hikayesi ile Nebula Ödülleri'ne aday gösterilmiştir.

Hobb, iyi bir fantastik eserin, okuyucunun kuşku eşiğini düşürmekle ilgili olduğuna inanır. "Böylece okuyucu kitaba kolayca adım atar ve imkansız veya ilk bakışta aptalca gelen bir şey yüzünden bloke olmuş hissetmez ve bence aptallık imkansız olandan daha tehlikelidir."

Umarım Robib Hobb'un diğer eserleri de dilimize çevrilir ve hak ettiği yerini alır.

KAYNAKÇA:

1. https://www.rpg.net/reviews/archive/9/9745.phtml
2. https://adancewithbooks.wordpress.com/2018/04/19/series-review-liveship-traders-trilogy/
3. https://www.goodreads.com/book/show/401427.Harpy_s_Flight
4. http://www.robinhobb.com/works.htm
5. https://en.wikipedia.org/wiki/Robin_Hobb
6. https://www.tor.com/2019/06/07/assassins-pirates-or-dragons-where-to-start-with-the-work-of-robin-hobb/
7. https://www.theguardian.com/books/2017/jul/28/robin-hobb-books-interview-assassins-fate
8. https://writerswrite.co.za/the-greatest-fictional-world-builders-teach-you-to-write-fantasy-robin-hobb/
9. http://www.lightspeedmagazine.com/nonfiction/interview-robin-hobb/

Kısa Öykü

Mehmet Utku Şentürk

Sonsuzluk ve Bir Gün

Xey, hamakta uzanmış tembel tembel etrafına bakıyordu.

Ağaç gölgelerinin ötesindeki plaj güneş ışığı ile parlıyordu. Beyaz kumdan gelen parıltı, güneş gözlüğü olmasaydı gözlerini acıtabilirdi. Güneş gözlüğüne rağmen, denizden gelen ışık huzmeleri keskin bir şekilde retinasına saplanıyordu.

Kavurucu sıcağa rağmen yine de buz kovasında buzlar hala erimemiş ve içecekler hala soğuktu.

Koskoca plajda sadece sevgilisi ve iki adam vardı. Sevgilisinin kendisine doğru geldiğini görebiliyordu. Mavi bikinisi bronz teninde parlıyordu, Xey'e el salladı.

Sevgili Xey'e bir sürprizi olduğunu söylemişti. Kesinlikle daha önce hayatı boyunca hiç böyle bir şey yaşamadığına ve geri kalan hayatında da yaşayamayacağına dair yemin etmişti.

Göğsüne dayanan alet, kırmızıdan mora farklı renklerde, birkaç silindirden oluşuyordu ve taser gibi elektroşok veriyordu. Xey'in göğsüne değdiğinde tüm dünya kararmıştı.

Sevgilisi Xey'in tüm vücuduna bir sürü renkli kablolar bağlamaya başladı. Ardından da tüm kabloları bir çeşit tüpe bağladı.

Ve sonrası sonsuzluk…

Xey, hamakta uzanmış tembel tembel etrafına bakıyordu.

Ağaç gölgelerinin ötesindeki plaj güneş ışığı ile parlıyordu. Beyaz kumdan gelen parıltı, güneş gözlüğü olmasaydı gözlerine acıtabilirdi. Güneş gözlüğüne rağmen, denizden gelen ışık huzmeleri keskin bir şekilde retinasına saplanıyordu.

"Neden bizi görmüyor?" dedi ikinci adam.

"Farklı zaman akışları ve şu an biz onun olduğu yerde değiliz aslında. Anlayacağın bir çeşit paralel evren" dedi birinci adam.

Kavurucu sıcağa rağmen yine de buz kovasında buzlar hala erimemiş ve içecekler hala soğuktu.

Koskoca plajda sadece sevgilisi tekti. Sevgilisinin kendisine doğru geldiğini görebiliyordu. Mavi bikinisi bronz teninde parlıyordu, Xey'e el salladı.

"Kızın amacı ne?" diye sordu ikinci adam.

"Emin değiliz, belki bir çeşit Groundhog Day fantezisi yaşamak istiyor" dedi birinci adam.

"Groundhog Day?" dedi sadece ikinci adam soran gözlerle

"Başrollerinde Bill Murray ve Andie MacDowell'ın oynadığı eski bir film. Her gün aynı günü yaşayan bir hava durumu sunucusunun komik

hikâyesinin anlatıldığı hoş bir romantik komedidir" diyerek bilmiş bir edayla yanıt verdi birinci adam. "Ve sevgilisiyle bu yaşadıkları mutlu gün hiç bitmesin istiyor büyük bir olasılıkla" diye ekledi.

Sevgili Xey'e bir sürprizi olduğunu söylemişti. Kesinlikle daha önce hayatı boyunca hiç böyle bir şey yaşamadığına ve geri kalan hayatında da yaşayamayacağına dair yemin etmişti.

"Peki, kız bu aleti nasıl ele geçirmiş olabilir?" diye sordu ikinci adam.

"İşte tam da bunu araştırmak için buradayız. Uzay teknolojisinde epey bir karaborsa var ve ne yazık ki aradığın her şeyi cebinde yeterli para varsa kolayca bulabiliyorsun" dedi birinci adam.

Göğsüne dayanan alet, kırmızıdan mora farklı renklerde, birkaç silindirden oluşuyordu ve taser gibi elektroşok veriyordu. Xey'in göğsüne değdiğinde tüm dünya kararmıştı.

Sevgilisi Xey'in tüm vücuduna bir sürü renkli kablolar bağlamaya başladı. Ardından da tüm kabloları bir çeşit tüpe bağladı.

Ve sonrası sonsuzluk…

"Peki, şimdi ne olacak?" dedi ikinci adam.

"Kendi kendini devam ettiren bir zamansal kısır döngü kurdu kız" dedi birinci adam.

Xey, hamakta uzanmış tembel tembel etrafına bakıyordu.

"Durdurabilir miyiz?" diye safça sordu ikinci adam.

"Maalesef hayır. Kontroller döngünün içinde. Dışarıdan kimse buna müdahale edemiyor ne yazık ki" dedi çaresizce birinci adam.

Ağaç gölgelerinin ötesindeki plaj güneş ışığı ile parlıyordu.

"Daha ne kadar sürer?" dedi ikinci adam.

"On bir saniye. Daha doğrusu tam olarak on bir nokta iki saniye."

Beyaz kumdan gelen parıltı, güneş gözlüğü olmasaydı gözlerini acıtabilirdi. Güneş gözlüğüne rağmen, denizden gelen ışık huzmeleri keskin bir şekilde retinasına saplanıyordu.

"Hayır, daha ne kadar süreceğini kastetmiştim? Zaman döngüsü ne kadar sürer?" dedi ikinci adam.

"Onun bakış açısından, on bir saniye. Bizim zamanımızla sonsuza dek" diye karşılık verdi birinci adam.

Kavurucu sıcağa rağmen yine de buz kovasında buzlar hala erimemiş ve içecekler hala soğuktu.

Koskoca plajda sadece sevgilisi tekti. Sevgilisinin kendisine doğru geldiğini görebiliyordu. Mavi bikinisi bronz teninde parlıyordu, Xey'e el salladı.

"Ama güneş patlarsa ya da bir çeşit kıyamet koparsa?" diye sordu ikinci adam.

"Güneş beş milyar yıl sonra patlayacak, bu seni etkileyecek mi?" diyerek soruya soruyla karşılık verdi birinci adam.

Sevgili Xey'e bir sürprizi olduğunu söylemişti. Kesinlikle daha önce hayatı boyunca hiç böyle bir şey yaşamadığına ve geri kalan hayatında da yaşayamayacağına dair yemin etmişti.

"Sanırım hayır" diye yanıtladı ikinci adam.

"O zaman onu da etkilemeyecek. Aynı nedenle. O farklı bir zamanda, sonsuza dek" dedi birinci adam.

Güneş, deniz, göğün sonsuz maviliği her şey mükemmeldi. Dün yoktu, yarın olmayacaktı sadece şu an vardı ve Xey ile sevgilisinin birbirlerine yapışan dudakları sanki sonsuza dek hiç ayrılmayacak gibiydi. Sonra…

Ve sonrası iyilik güzellik…

Neslihan Şahin

Pitulas

Sayısız ışık yılını, sarmalları, parıltıları ve diyarları geride bırakan seyahatlerim sırasında kendimi o diyarda bulmam en büyük şanssızlığımdı. Binlercesinin ölümüne sebep olan o manzarayı düşüncelerimden atamıyorum. Onları kendi diyarlarında bırakıp gidebilecekken niçin bize kucak açan bir toplumun katliamının mimarları olduğumuzu hala anlamıyorum. Yaşamak adına çıktığımız uzun yolculuk bir vahşetle noktalanmıştı. Nasıl bir toplum yaşam bulmak için yola çıkıp ölüm saçabilirdi? Bizim toplumumuz…

Keşfedilmeyen birçok yaşamın olduğu bu devasa evrende ayakta kalmaya çalışan bir diyardan başka bir şey değildik. Amacımız sadece türümüzün yitip gitmemesi için başka yaşam formlarıyla iletişime geçip, anlaşmalar yaparak yaşamımızı sürdürmekti. Eğer evrenin ne kadar büyük olduğunu biliyorsanız, ne denli acınası bir savaş içinde olduğumuzu anlamanız muhtemeldir fakat bu savaş asla ırkların ölümüyle alakalı değildi ve olmamalıydı da. Yaşam bilindiği üzere öyle çabuk vazgeçilecek bir şey hiç olmamıştır. Evrendeki en küçük yaşam formu bile hayatta kalmak için elinden geleni yapar. Biz de türümüz için elinden gelenin en iyisini yapmak adına evrene gönderilmiş yüzlerce gemiden sadece bir tanesiydik.

Niçin yaşamak için bu kadar zahmete girdiğimiz ise bana hep ironik gelmiştir. Bilimciler olarak toplumumuzun gelişmesi, refaha ve daha iyi şartlara sahip olabilmesi için yüzyıllardır çalışıp durduk. Her bulduğumuz icat bizi heyecanlandırdı ve yaşantımızı daha da kolaylaştırdı. Teknoloji geliştikçe daha fazlasını istedik, daha fazlasını istedikçe daha fazlasını

elde ettik. Bu gelişim yüzyıllar boyunca sürüp gitti. Bazen teknolojinin bu denli büyük gelişimi ve buluşlar biz bilimcilerin bile şaşırmasına sebep olurdu. Ancak gelişmiş zekâmız ve sonsuz hırsımız diyarın sonunu getirdiğimizi görmemizi engelledi. Daha fazlasını isterken bir hiçliğe dönüşeceğimizi görmekten yoksunlaşmıştık.

Uçarı araştırmalarımız, evrenin acımasızlığı ve doğanın intikamıyla birleşince yaşadığımız diyar durdurulamaz bir keşmekeşe sürüklendi. Diyarın her karışında farklı bir felaket türümüzü yok olmakla tehdit ediyordu. Yıkıcı fırtınalar, aşırı sıcaklar ve soğuklar, dehşetengiz yer sarsıntıları, toprak kaymaları, zehirleyen gaz bulutları çok geçmeden diyarın yarısından fazlasını yok etmişti. Bu kontrol edilemez felaketler sonucunda yer altındaki sığınakları daha da derinleştirip hayatta kalmaya çalışıyorduk fakat sarsıntıların şiddeti ve sıklığı yüzünden yaşamak çok zorlu oluyordu. İşte tüm bunlar bizim bu koca evrendeki acınası yaşam savaşımızın başlatan etkenlerdi. Her şeyi yönetebileceğini sanan biz bilimciler, kendi egomuz altında ezilip korkuya kapılmıştık.

Diyarda yaşamayı başarabilenler birlik oldular. Bu ileri gelenlerden oluşan topluluk bizim yolculuğa çıkmamıza sebep olan kararı da vermiş olanlardı. Karara göre; yaşam ekipleri oluşturularak evrene gönderilecek ve diğer yaşam formlarıyla bir anlaşma yapılacaktı. Ne zaman ki güvenlik konusunda bir tehlike kalmazsa halkımız da o diyara göç edecekti ya da yaşanabilir boş bir diyar bulunacaktı. Tüm bu karmaşa içinde yaşam ekipleri hızla toplanmaya başladı.

En bilgili kişiler gemilerin yönetimini elde ederken daha alt toplumlar basit amaçlar için görevlendirilmişti. Çeşitlilik bu birlik için önemliydi fakat her zaman olduğu gibi üst sınıflar çoğunluğu oluşturuyordu. Diyardan ayrılan her gemi büyük umutlar ile yolculuğa başlamıştı. Bazıların umut yolculuğu kısa sürede son bulurken bazıları da bir umuda erişmenin mutluluğunu yaşadı fakat her şey hayal olmaktan çok ötedeydi.

İlk diyar seyahatinden sonra umut yolculuğu, alt kesim için ıstırap yolculuğuna dönüşmüştü. Üst sınıfların planlarının korkunçluğu durumun vahametini gözler önüne seriyordu. Her bulunan diyarın türümüze uygun olup olmadığını anlamak için alt sınıftan bir kişi gemiden atılıyordu. Gördüklerim beni inkâr edemeyeceğim kadar dehşete düşürmüştü. Kimi bir anda alev alıyor kimi ise birkaç an ayakta durup bir rüzgâr gibi dağılıyordu. Bunlar belki de feryatlar içinde uzun süreler boyunca yalvaranların yanında bir hiçtiler.

Gerçek duru bir su, parlak bir ışık gibi ortadaydı. Ya bu devasa, göz kamaştıran karanlıkta yaşayacak bir diyar bulacaktık ya da bu karanlık bilinmezliklerde ölerek hiçlikteki yerimizi alacaktık. Her seyahat ve her keşfedilen diyar kimilerimiz için bir umut olmaktan çıkmış işkenceye dönüşmüştü.

Evrende geçirdiğim seyahatler boyunca artık çoğu şeye emin olamıyordum. Diyardaki felaketler gerçekten bilimin ve doğanın bir sonucu muydu yoksa planlanmış bir katliam mıydı? Yaşamla ölüm arasındaki o karanlık boşlukta doğru bir cevap bulmak her an zorlaşıyordu. Neyin doğru neyin yanlış olduğu bile iç içe girmişti. Kimileri yaşamak için bazılarımızın fedakârlık etmesi gerektiğini savunurken kimilerinin ödediği bu bedel fedakârlıktan çok daha ötesiydi.

Nihayet daha sonraları kâbuslarımı süsleyecek fakat ilk zamanlar en güzel rüyalarımın bir parçası

olan o diyara ulaştık. Buraya bizler "Pitulas" adını vermiştik. Burada ilk kez değişik yaşam formlarıyla karşılaşmıştık ve bize karşı hiç de saldırgan olmayan bir tutum sergilemişlerdi. Yine de görev oldukça belliydi; güvenlikten emin olunana dek hiçbir bilgi iletilmeyecekti.

Onlarla iletişim kurmak başlarda kolay olmamıştı ama yardımsever yapıları ile bu engeli çok çabuk aşmayı başarmıştık. Derileri bizim diyarın toprakları kadar koyu ve gerçekdışı görünüyordu. Dış görünüşleri ve iskelet yapılarını kendimizinkiyle karşılaştırdığımızda bariz benzerlikler görüyorduk. Yıllarca evrende tanrısal güdülerle yaşamış bizler için bu gerçeküstü bir tecrübeydi.

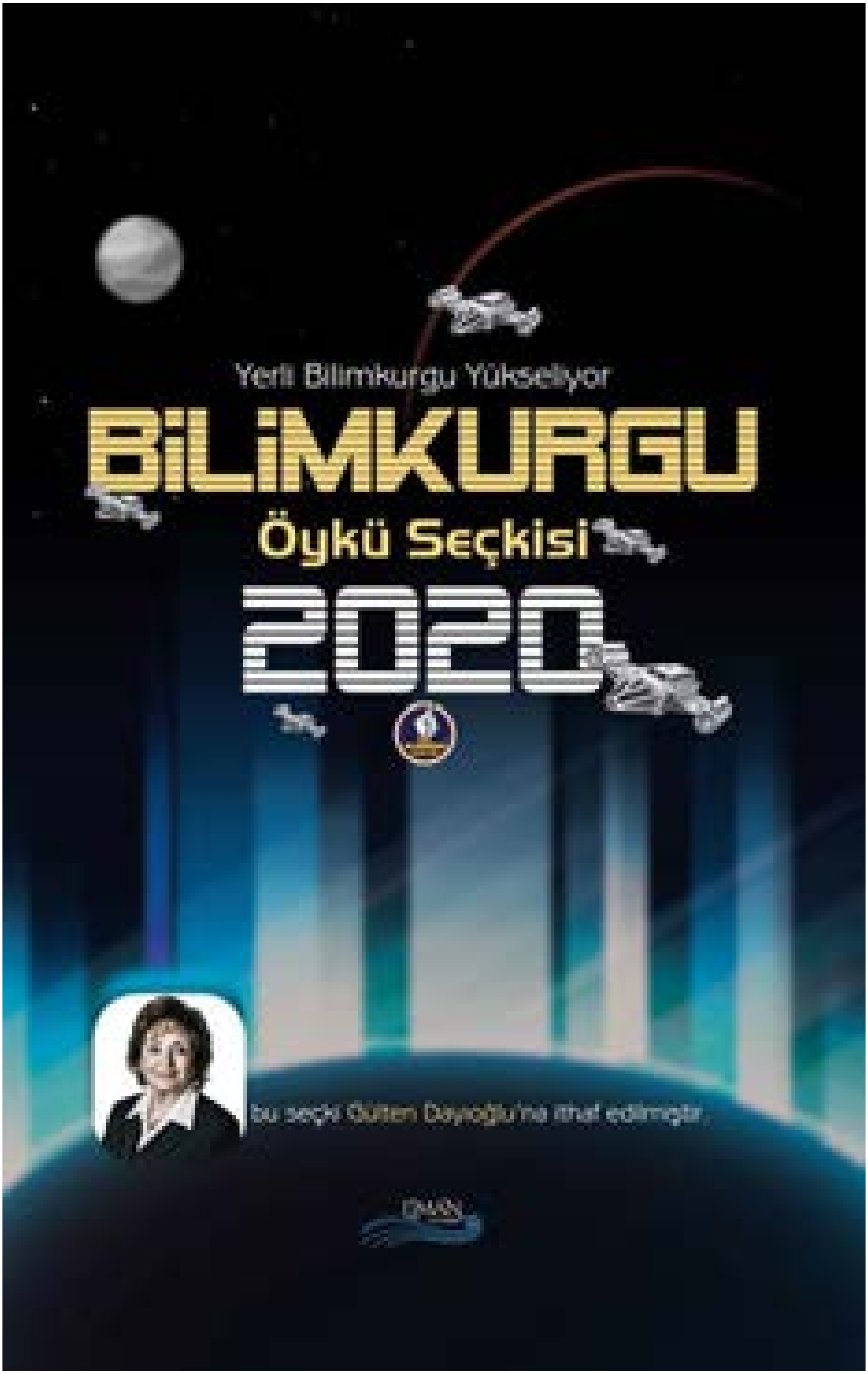
Her şeyin yolunda gidiyor olması içimizdeki umut tohumlarını yeniden filizlendirmişti. Bir kısmı için bu filizler oldukça güçsüz ve kusurluydu. Yine de yaşamak için bir diyar bulmuş olmakla yetinebiliyorduk.

Uzun süreler boyunca onlara bildiklerimizden birçok şey öğrettik. Bizler de onlardan birçok şey öğrendik ve kısa sürede iki farklı yaşam formu olarak uyumu yakalamıştık. Fakat… O büyük şanssızlık gününde gökler bile karanlık bulutlarla kaplanmıştı.

Kendilerine "Maya" diyen bu diyar halkını, kendi diyarımızdan gelen bir talimat doğrultusunda katlettik. Daha doğrusu ileri gelenler ve üst sınıflar onları acımadan katletmişti. Ve bir kez daha teknolojimizin vahşi yüzüyle sarsılmıştım. Bizler yaşamayı hak eden bir tür olamayacak kadar acımasızdık. Kendimize olan acımasızlığımızdan daha fazlası da başka yaşam formları için geçerliydi. Bizler evrendeki en tehlikeli teknolojileri bulmuş Mayalıların deyimine göre "dış dünyalılar" idik. Geçmişimiz çok geçmeden bu yaşam formlarına yaptığı eziyeti unutacak ve yeni bir yaşam formu bulmakla övünecekti.

O gördüğüm katliamın izlerini bir hiçlik olsam bile unutabileceğimi sanmıyorum. Yüzyıllar sonra bile yaşayacak olan hafızam türüme bu katliamın dehşetinden bahsedecek ve hatıralarım bile acı içinde varlıklarını sürdürmeye devam edecek.

Katliamın bizde bıraktığı çarpıcı etkiden kurtulmaya çalışırken çoktan diğer bir geminin bulduğu başka bir diyara yolculuğa çıkmıştık. Çok geçmeden bu yeni diyarın Pitulas diyarının hemen yakınında olduğunu anladım. Geriye kalanlarımız da diyara ulaştığında birlik yeni kararlar almaya devam etti. Bunlardan benim için en katlanılmaz olanı ise şüphesiz Pitulas gezegeninin sürekli gözetlenecek ve gerekli durumlarda tereddüt edilmeden müdahale edilecek olmasıydı. Ve bizler yine egomuzun ışığında kendimizi tanrılaşmaya çok çabuk adamıştık.

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor
BİLİMKURGU
Öykü Seçkisi
2020
bu seçki Gülten Dayıoğlu'na ithaf edilmiştir.

Çizgi Roman - GÖK KIZ: Kozmik Göçebe / Bölüm 16

Yazan ve Çizen: Kenan Böğürcü

GÖK KIZ

Kozmik Göçebe

Kenan Böğürcü'nün yazıp-çizdiği "GÖK KIZ: Kozmik Göçebe"

on altıncı bölümüyle sizlerle.

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi için özel olarak hazırladığı

çizgi romanın tanıtım yazısı kısaca şöyle;

Geleceğe dair öngörülerimiz dünyanın kaynaklarını tükettikçe uzayda yeni yaşam alanları

bulmak üzerine.

Fakat ya biz gitmeden aynı kaygıları taşıyan göçebe uzaylılar bizden önce davranırlarsa...

Ve üstelik bunların niyetlerinin ne olduğunu

uzun süre anlayamazsak.

Keyifli okumalar

GÖK KIZ

DİLDENYA

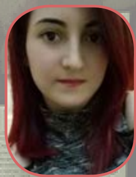

SANKİ FELAKET FİLMLERİNDEN BİR SAHNE İSTANBUL SEMALARINDA CANLANMIŞ GİBİYDİ. MEGA ŞEHİR GÖKSEL BİR BOMBARDIMANA TUTULMUŞTU
SON BİRKAÇ HAFTA KIYAMET SENARYOLARININ DUVARLARI ZATEN YIKILMAMIŞ MIYDI?
ATMOSFERİN DIŞINDAN FIRLATILAN DEV TAŞLAR...
DAYAN AŞKIM 112'Yİ ARIYORUM ALO ALO LÜTFEN ŞİMDİ DEĞİL,HAYDİ BİRİSİ AÇSIN ŞUNU
GÖĞE MEGALİTLER GİBİ YÜKSELEN DEV BİNALARI LEGO GİBİ DEVİRİYOR YAŞADIKLARI DEHŞET YÜZÜNDEN ŞUURLARINI KAYBEDEN KALABALIKLAR SAĞA SOLA KOŞUŞARAK KORUNMAYA ÇALIŞIYORDU

EVRENİN UZAK KÖŞELERİNDEN GELEN ZİYARETÇİLER KENDİLERİNE AİT OLMAYAN BİR DÜNYA İÇİN KAVGAYA TUTUŞMUŞLAR, KENDİ ARALARINDAKİ SORUNLARIN BEDELİNİ BU KENTE ÖDETMEYE KARAR VERMİŞLERDİ İSTANBUL BU GÜNE DEK YAŞAMADIĞI TARİFSİZ BİR YIKIMLA KARŞI KARŞIYAYDI
İLK YIKIMI YAŞAYAN DİLDENYA'NIN TUTUKLU BULUNDUĞU EMNİYET BİNASININ YIKINTILARI ARASINDA HALA CANLILAR VARDI, AMA ONLAR BU GEZEGENDEN DEĞİLDİ
TARSİT TARAFTARI MÜFREZE KENDİLERİNE VERİLEN SON EMRİ YERİNE GETİRMEYE AND İÇMİŞTİ...
SİNYALLER ODAKLANDI BURALARDA BİR YERDE OLMALI, GÖZÜNÜZÜ,DÖRT AÇIN
NEPAHASINA OLURSA OLSUN KOMUTAN DİLDENYA'YI KORUMAK
YIKINTILAR ARASINDA DİLDENYA'NIN İNLEMELERİNİ DUYDULAR
İŞTE BURADA İLK YARDIM EKİPMANINI HAZIRLAYIN
BİRUNYALILARIN GÜÇLÜ YAPISINA SAHİP DİLDENYA KABURGASINDAKİ BİRKAÇ KIRIKLA ACI İÇİNDE KENDİNE GELDİ
ŞİMDİ BİRAZ DAHA İYİSİNİZ YA? BİRAZ DAHA GECİKSEYDİK KOMUTAN TARSİT'İN HATIRASINA MAHÇUP OLACAKTIK
ŞU KASKI ARTIK ÇIKAR MANIZ GEREK EFENDİM YERİNİZİ NÖRON SENSÖR İZİNİZDEN BULMUŞ OL-MALILAR, YANIMIZDA TAŞIYALIM,SENSÖR KENDİLİĞİNDEN KAPANIR

BİRAN ÖNCE BURAYI TERKEDELİM SİZ BULABİLDİĞİNİZE GÖRE ONLAR DA BULABİLİR, HAYATTA KALMALIYIZ GÜNİN ALÇAĞININ YAPTIKLARI YANINA KAR ALSIN İSTEMEM
DİLDENYA'YI BULMAK İÇİN HAREKETE GEÇENLER SADECE BİRUNYALILAR DEĞİLDİ. BİR HELİKOPTER FİLOSU TIKA BASA ASKER DOLU OLDUĞU HALDE GÖK KIZ'IN BULUNDUĞU BİNAYA DOĞRU İLERLİYOR BULUTLARIN ARASINDAN YAĞAN TAŞLARLA ADETA KÖŞE KAPMACA OYNUYORDU,
UMARIM GEÇ KALMAMIŞIZDIR BU SALDIRIYI DURDURABİLMEK İÇİN TEK KOZUMUZ DİLDENYA
SIKI TUTUNUN, KESKİN MANEVRA SAVURABİLİR BU YÜKSEKLİKTEN AŞAĞI DÜŞMENİZİ İSTEMEM

BU GİDİŞLE ENİNDE SONUNDA ÖLECEĞİZ ZATEN
TAKTİK BİRLİĞİN İÇİNDE PROFESÖR ETHEM DERMAN'DA VARDI
OF ALLAHIM, BU SÜLFÜR KOKUSU BURNUMUN DİRE-ĞİNİ KIRIYOR
DİNOZORLARIN YOK OLUŞUNDAN BERİ BÖYLE BİR FELAKET YAŞANMAMIŞTIR
BİZ DE YOK OLACAK MIYIZ DERSİNİZ PROFESÖR?
BİNAYA YAKLAŞTIK FAKAT İSABET ALMIŞ YAKINDAN BAKMAK İÇİN ALÇALIYORUM
AŞAĞIDA SİLAHLI BİR GRUP VAR, SAAT 12 YÖNÜNDE TANIMLANAMAYAN BİR ARACA DOĞRU İLERLİYORLAR, BUNLAR BİZİMKİLER DEĞİL, ÇATIŞMAYA HAZIR OLUN, TEKRAR EDİYORUM ÇATIŞMAYA HAZIR OLUN

SÜRECEK

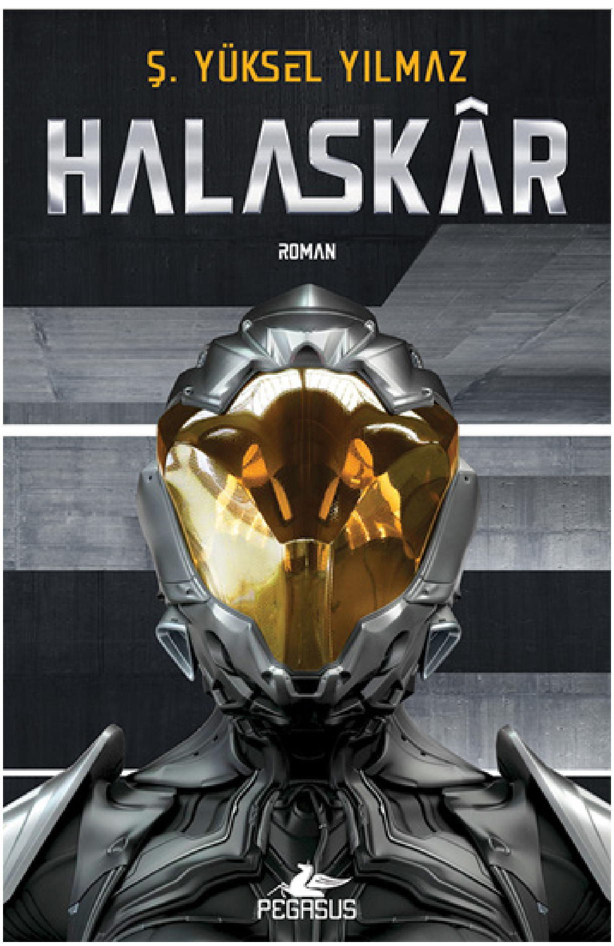

Kütüphanemden Seçtiklerim

Esra Uysal

Halaskâr

Ş. Yüksel Yılmaz

İnsanoğlu korkunç hırslarının peşinde Dünya'nın tüm kaynaklarını tüketip kendi sonunu hazırlarken karşısına yeni bir fırsat çıkar: Semele. Solunabilir atmosferi, dönüşüne denge kazandıran uydusu ve okyanuslarıyla Dünya'nın el değmemiş bir kardeşi gibi görünen bu gezegen, insanlık için yepyeni bir umut olmuştur. Ve bu umut artık uğruna savaşılabilecek en değerli şeydir.

Uzayı bükerek kestirme yollar üreten insanlık, geleceğini Semele'de inşa etmeye karar verir. Ancak gönderilen keşif birlikleri Semele'de ilkel, zeki bir yaşam formuyla karşılaşır. İlkeller, iri kıyım, iletişime geçmeyen, sadece ufak tefek aletler kullanabilen ve şiddeti bir hayat tarzı olarak benimsemiş canlılardır.

İnsanlığa yeni bir ev inşa edecek askerler de Halaskâr ekibidir. Yapay zekâ ve son teknoloji zırhlarla donatılmış süper askerler... İnsanlar yerleşmeden önce gönderilen Halaskâr ekibi, Semele'yi evcilleştirmek, ilkelleri püskürtmek ve sivillere elverişli hale getirmekle görevlendirilmiştir.

Bilinmeyen bir gezegeni sahiplenebilmek ve insanlığa yeni bir ev bulabilmek için savaşan Serkan, bir gün acil koduyla bir mesaj alır. Halaskâr ekibinin bir üyesi nedeni bilinmeyen bir şekilde komuta kademesiyle iletişimi kesmiştir. Serkan'ın yeni görevi Süvari 548'in başına gelenleri öğrenmek ve zor durumdaki bir askeri kurtarmaktır. Ancak bu görevin sonuçlarının tüm Semele'yi etkileyeceğinden habersizdir.

Basım Yılı: 2020
Sayfa Sayısı: 304
Yayınevi: Pegasus Yayınları

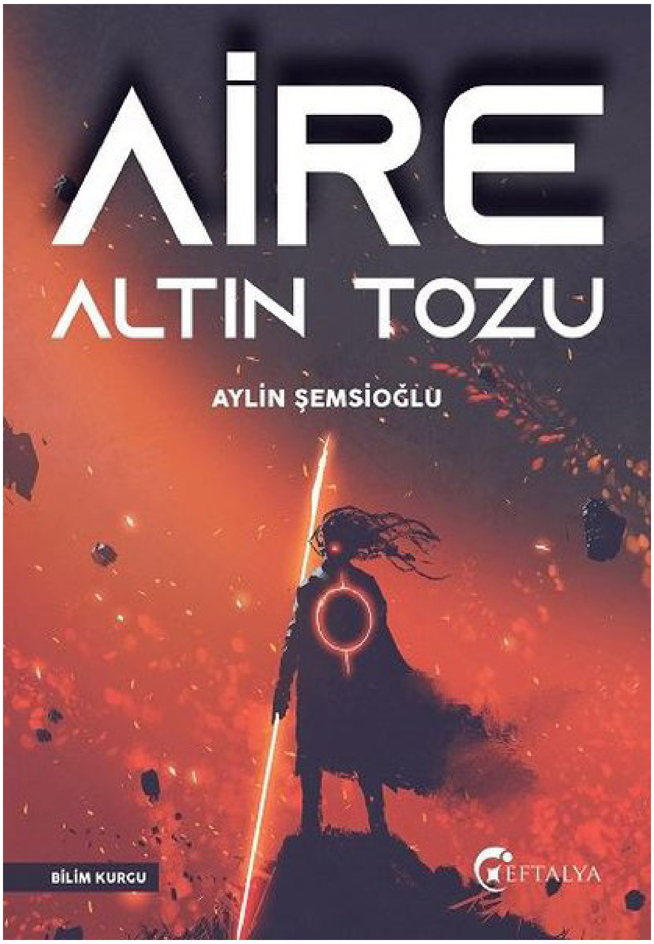

Aire - Altın Tozu

Aylin Şemsioğlu

On dokuz yaşında her şeye sahip yetim bir gencin hayatına giren gizemli bir kadın, gencin tüm hayatını alabora eder. İmparatorluğun çevirdiği pis işleri kendisinin ve kendisini destekleyenlerin üstüne yıkmaya çalışanları yok etmek için Aire'yi kullanmak istemektedir. Karşılığında gencin biricik hasta kardeşini iyileştirecektir. Anlaşma yapılır. Fakat işin iç yüzü görünenden çok daha karmaşıktır. Geçmiş ve gelecek arasındaki bağ Aire'nin bildiğinden çok daha derindir.

"Şişeyi açtığı gibi daha fazla irdelemeden kafasına dikti. Tatlı bir lezzeti olan kıvamlı sıvı boğazından aşağı akarken hafif bir yanma hissetti. Ardından yavaş yavaş başında bir zonklamayla görüşü bulanmaya başladı. Elleri ter içindeydi. Vücudundaki her bir damardan akan kanın, kendi kalp atışlarının, ciğerlerine çektiği havanın ayrı ayrı seslerini duyuyor gibiydi. Karşısında gördükleri bulanıklaşırken varlıklarını algılayamamaya başladı. Gün ışığından daha parlak ve gözlerini acıtan keskin rengarenk ışık huzmeleri önünden titreyen çizgiler halinde hızlıca akıp gidiyordu. Birden karanlığın içinde siluetler belirmeye başladı."

Basım Yılı: 2020
Sayfa Sayısı: 296
Yayınevi: Eftalya Yayınları

5. Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Kısa Öykü Yarışması - Zaman Paradoksları

Morpheus

Diğerleri

Bir zamanlar dünyanın evrenin merkezi olduğunu düşünürdük. Tanrının, evrendeki tek ve biricik 'sevgili kulları' olduğumuzu… Tüm evren bizim için yaratılmıştı. Evrendeki her şey insana hizmet etmek için vardı. Binlerce yıl bize söylenen buydu. Ta ki diğerleri gelinceye kadar…

Onlar gelmeden önce dünyayı geri kalan diğer tüm canlı türleri için bir hapishaneye ve katliam alanına çevirmiştik. Piknik alanlarındaki kuzu çevirmeleri en büyük eğlencelerimiz arasındaydı. Şimdi onlarla aynı kaderi paylaşıyoruz. Dünya bizim için artık sıcak bir yuva değil. Bir mezbahane…

Çocukken, çocuk aklımla, babamla gittiğim çiftlikteki koyunların neden buradan kaçıp gitmediklerini düşünürdüm. Az sonra kesilip parçalanacaklarını bildikleri halde neden o lanet çitleri aşıp kaçmaya çalışmıyorlardı ki? En azından bunun için neden çabalamıyorlardı? "Onlar bize Tanrının hediyesi" demişti bir keresinde babama bu soruyu sorduğumda. "Tanrı onları bizim için yarattı. Bizler hayatımızı sürdürebilelim diye hediye etti onları bize…"

Şimdi anlıyorum ki aslında onların ölmekten başka şansları yoktu. Tıpkı şimdi bizim için olmadığı gibi…

Nerdeyse bir şehrin üstünü kaplayan devasa gemileriyle gelip gökyüzünü işgal ettiklerinde kimse neler olduğunu anlamamıştı. Dünyanın tüm süper güçleri güçlerini birleştirip günlerce saldırmasına rağmen gemilerine en küçük bir hasar dahi verememiştik. İnsanlık olarak bugüne kadar pek çok badireyi atlatmış, karşı karşıya kaldığımız pek çok felaketin üstesinden gelebilmiştik. Ama bu sefer farklıydı. Bu sefer gerçekten terk edilmiştik. Tanrı tarafından…

Onlara aylarca saldırdık. Öylece bekleyip durdular. Sonunda tükenmiştik. Onlara karşı kullanacak bir silahımız kalmamıştı artık. Nükleer silahlar da dâhil… Harekete geçtiklerinde bir hafta gibi kısa bir sürede tüm dünyayı ele geçirmeyi başardılar. Onlara karşı koymaya çalışanların tamamına yakını öldürüldü. Geri kalanlar esir kamplarında tutuluyor. Yani bizim gibi tutsak olanlar. Aslında buralara esir kampları demek yanlış olur. Bizler aslında bir mezbahanedeyiz. Kesilmeyi bekleyen kurbanlıklar olarak...

Burada çıplak olarak tutuluyoruz. Boyu yaklaşık on metreyi bulan tel örgü kafesler içinde binlerce insan. Çırılçıplak, yapayalnız ve çaresiz. Görünüşe bakılırsa onlar kafesleri kış mevsimi için hazırlıyorlar. Kafeslerin etrafına bilmediğimiz bir tür metalden

duvarlar örüyorlar. Ve anladığım kadarıyla buralarda daha fazla insanı tutabilmek için yeni alanlar inşa ediyorlar.

Sabah ve akşam olmak üzere günde iki kez yiyecek veriliyor. Yiyeceklerimiz drone benzeri hava araçlarından atılıyor bizlere... Kafesin üstünden... Sebze dışında yiyecek bir şey verilmiyor. Tüm ihtiyaçlarımızı bu alan içinde karşılıyoruz. Banyo yok, tuvalet yok, yatak yorgan yok. Tüm bu alanları kendi imkânlarımızca belirlemeye çalışıyoruz. Tıpkı ahırdaki hayvanlar gibiyiz.

Burada her milletten, her dinden, her ırktan ve her renkten insan var. Burada sadece insanız. Artık dil, din ve ırk ayrımının bir önemi yok. Bunu anlamak için her ne kadar çok geç olsa da… Onlar dünyanın bütün bölgelerinden topladıkları insanları eskiden büyük hayvan çiftlikleri olduğunu düşündüğüm alanlara kurulmuş kafesler içinde tutuyorlar. Binlerce on binlerce insanı içine alabilecek devasa kafesler. Kafeslerin hemen yanı başlarında mezbahaneler!

Erkekler ve kadınlar ayrı kafeslerde tutuluyor. Çocuklar, yaşlılar ve hastalar ayrı… Görebildiğimiz kadarıyla engelliler ve yaşlılar hemen mezbahanelere gönderiliyor. Bizim gibiler ise sırasını bekliyor. Kesilip onlar tarafından yenmek için. Söylentilere göre kuluçka merkezleri yapıyorlarmış. Daha fazla ürememiz için. Onlar bebeklerimizi çerez gibi yiyorlar…

Buraya getirildiğimizde önceleri başımıza neler geleceğini bilmiyorduk. Daha sonra onların yiyecekleri olduğumuzu anladık. Evrimin ilk başlarında tür olarak besin zincirinin ortalarında yer alıyorduk. Daha sonralarıysa en üstlerde. Şimdilerdeyse besin zincirinin en altında yer alıyoruz. Besin zincirinin en altında ve onlar için gezegendeki en lezzetli tür olarak…

Buradaki dehşeti yaşayan pek çok insan çıldırmış durumda... Kimisi hiç kıpırdamadan saatlerce öylece oturuyor, ağlamaktan gözleri kan çanağına dönmüş halde... Kimisi hemen her gün sonu hüsran ve ölümle biten kaçma planları yapmanın peşinde. Kimisiyse bizi almaya gelenlere yalvarıp dil dökmenin... Ama görünen o ki değişen hiçbir şey yok. Sanrım onlar bizim dilimizi anlamıyorlar. Anlasalar bile bu bize karşı tutumlarını pek değiştirmiyor. Onlar bizi sadece bir yiyecek olarak görüyorlar. Tıpkı bizlerin bir balığı ya da bir tavuğu yiyecek olarak algıladığımız gibi…

Aslında Hawking gibi akıllı adamlar bunu yapmamamız gerektiği konusunda zamanında bizi uyarmıştı... Onlarla iletişim kurmaya çalışmamalı, onlara yerimizi belli etmemeliydik. Fakat onları dinlemedik. İnsanlık olarak aklı başında hiçbir insanı dinlemediğimiz gibi…

Görüntüleri birkaç metre boyunda ve dik duran çekirgelere benziyor. Oldukça iri ve güçlüler. Bir insan olarak birebirde onlarla baş etmeniz mümkün değil… Vücutlarının dış yüzeyleri ilkel kurşunlarımızı geçirmiyor. Silahlarımız onlar üzerinde pek de etkili olmuyor. Aralarında çıngırak sesine benzer bir ses çıkararak konuşuyorlar. Sesleri zaman zaman kulak tırmalayıcı oluyor. Özellikle de geceleri… Birden fazla kolları ve henüz ne işe yaradığını bilmediğimiz farklı organları var. O kadar güçlüler ki aynı anda yaklaşık on kişiyi taşıyabiliyorlar. Acıma duyguları yok. En azından bizlere karşı…

Daha geçen gün mezbahaneye götürülürken ellerinden kaçmaya çalışan genç bir kızı parçaladıklarına şahit oldum. Yani şahit olduk. Hep birlikte. Gözlerimizin önünde zavallı kızın kollarını kopardılar. Daha sonda da bacaklarını… Tıpkı bir kraker gibi… Kız daha ölmemişti bile. Yere düştüğü sırada onunla göz göze geldik. Zavallı kızın çektiği acının büyüklüğü gözlerinden okunuyordu. O an

onunla göz göze gelmektense ölmeyi yeğlerdim. Hepimiz, binlerce insan buradan, bu kafesin arkasından öylece onu izledik. Yapabilecek hiçbir şeyimiz yoktu.

Gezegende kurduğumuz üstünlükten yola çıkarak Tanrının gözdeleri olduğumuzu düşünüp durduk hep. Diğer türlere yaşattığımız acıları görmezden gelerek yaşadık asırlarca… Şimdiyse durum değişti. Yeni kurulan düzende artık Tanrının gözdeleri değiliz. Tanrının gözde kullarına yiyecek olmak için var edilmiş yiyecekleriz. Eğer bir yerlerde bu olup bitenleri izleyen bir Tanrı varsa!

Günden güne umudumuzu yitiriyoruz. Artık buradan kurtulacağımızı sanmıyorum. Bize kimsenin yardım edebileceğini de. Buraya getirilirken insan olarak getirilmiştik. Yaşadığımız bunca şeyden sonra daha ne kadar insan kalacağımızı bilmiyorum. Tek ümidim ölmek.

***

2190 yılı Nisan'ında dünya semalarında kimlikleri ve amaçları bilinmeyen devasa gemiler belirdi. Varlıkları uzun bir süreden beri yetkililerce bilinmesine rağmen dünya basınından saklanan devasa gemiler kendilerine yapılan saldırılara cevap vermeyerek aylarca gökyüzünde bekledikten sonra aniden saldırıya geçtiler ve kısa sürede dünyanın bilinen tüm düzenlerini çökerttiler...

Kurdukları yeni düzende insan türü istilacılar için sadece lezzetli bir yiyecek olma anlamını taşıyordu. İstilacılar gezegendeki tüm kaynakları ve canlı türlerini kontrolleri altında tutuyorlardı. Kısa zamanda dünyanın hemen her kıtasında insan üretim bölgeleri kurdular. Buralardaki üreme merkezlerinde doğan bebekler onlar için eşsiz bir lezzet anlamına geliyordu.

İstilacılardan bir şekilde gizlenmeyi başaran insanlar yer altındaki kanalizasyonlara ve karanlık dehlizlere saklandılar. İnsanlık olarak başlarına gelen büyük yıkımın acısı onları tek bir amaç etrafında birleşmeye zorlamıştı. İstilacı güce karşı direnmek…

İstila karşısında insanlığın tek bir ümidi kalmıştı. Yer altı direnişçileri…

kitapla
muhabbet
/kitaplamuhabbet

Roman - Bölüm 31

Gürhan Öztürk

Son İnsan

KİTAP 1- DEĞİŞİMİN YENİ HALKASI

İnsanoğlu en başından beri yanıtları arayıp durdu. Çoğu zaman yanıtların kendi benliğinin içinde olduğunu sandı. Çoğu zaman da yanıtları yıldızların arasında aradı. Ama en başta anlamadıkları şey ortada tek bir yanıt olmadığıydı. Herkesi tatmin edecek tek bir yanıtın hiçbir zaman olmaması yine de insanoğlunun soru sorma heyecanını elinden almaya yetmeyecekti. Ne de olsa bu insanlık için bir yolculuktu ve son insan da gelip geçene kadar yolculuğun sonu gelmeyecekti…

İklime garip bir cihaza bağlıydı. Cihazın kabloları ise anlaşılan binanın tepesindeki büyük bir antene kadar gidiyordu. Kedi Oğlan, uyur vaziyette olan İklime'yi alnından öptü ve onu kurtaracağına dair ona söz verdi.

"İklime'nin yaydığı güç dalgalarını genişletmek için bu cihazı kullanıyoruz. Ardından cihaz tepedeki anten aracılığıyla dünyamızın etrafımızda dolaşan uydulara bağlanıyor ve güç dalgalarının her tarafa yayılmasına olanak sağlıyor," diye anlattı Ahmet Çakal.

Kırmızı kolyeyi İklime'nin boynundan aldı ve kendi boynuna astı yeniden: "Bu kırmızı kolye ile de etrafımdaki insanların güçlerini kendi genlerime kodlayabiliyorum ve onları kontrol eder hale gelebiliyorum."

"Bak işte sonunda dünya arzu ettiğimiz hale gelecek. Geçen sefer seni yarı yolda bırakmış olabilirim, o zamanlar sevdiğin kadını canlandıramamıştım. Ama

artık sen ve ben tüm dünyaya egemen olabileceğiz aynı söz verdiğim gibi, küçük kardeşim," diye heyecanla anlatmaya devam etti Ahmet Çakal.

Bunca yıl boyunca ağabeyinin Tanrısal bir güce kavuşması için yaptığı şeylerin nelere mal olduğunu düşünmek için bol zamanı olmuştu Kedi Oğlan'ın, ondan artık aynı fikirde olduğu söylenemezdi.

"Bu yanlış! Bizi Tanrı haline getiren kibrimizden başka bir şey değil. Kendimizi istediğimiz kadar kandıralım, hala biz birer insan olmaya devam edeceğiz," diye karşılık verdi Kedi Oğlan.

Demek öyle," dedi Ahmet Çakal, ardından sinsi gülüşünü sergilemeyi ihmal etmeden konuşmasını sürdürdü: "Sen güçlerini hep aynı yaşta kalmak için kullandın. Ben ise bana bahşedilen gücü zorladım ve bebek bedeninde yaşamaya kendimi mahkûm ettim. Bana verilen isimle Çocuk Esirgeme Kurumu'nda anası babası bilinmeyen bir çocuk olarak büyütüldüm, oradan askeriyeye gidecek kadar başarılı bir eğitim hayatı geçirmeyi hak ettim. En sonunda bu konuma kadar yükselebildim. Bana altı yüz sene kadar öncesinde verdiğin ismi, soyadım haline getirdim. Bana Çakal demiştin, unutmadığını sanıyorum. Ben bana verilen gücün sınırlarını keşfetmek için uğraşırken sen ne yaptın?"

"Sovyet Rusya'ya gidip komünist Türk bir şairden Türkçeyi öğrendim ve şiir zevki edindim, bunlar sayılmaz mı?" diye muzip kimliğine geri dönerek karşılık verdi Kedi Oğlan, soruya.

Ahmet Çakal, kardeşini tokat atarak kendine getirmeye çalıştı ve artık yumuşak dilini bir kenara bıraktı: "Hala yaşamana izin verdiğim için karşımda eğileceğine isyan bayrağını indirmemeye inat ediyorsun, seni aptal!"

"Sen artık benim ağabeyim değilsin. Beni sadece bir kukla gibi kullandın. İşine yaramamış olsaydım diğerleri gibi beni de öldürmekten çekinmezdin. Bundan böyle senin oyunlarına gelmeyeceğim. Planlarına alet olmayacağım. İklime'yi de alıp gidiyorum buradan ve beni durdurmak için hiçbir şey yapamazsın."

"Ne saçmalıyorsun, budala? Bütün dünya benim. Hiçbir yere kaçamazsın."

İklime'nin bağlı olduğu cihazın arkasına dayamış olduğu iki kılıcı çıkarttı ve birini kardeşine uzattı: "Kendi kılıcını toza dönüştürmüştün, ama ben kendiminkini sakladım. Senin için de başka bir kılıç ayırmıştım, bu anı tekrardan yaşayabilmek için."

Kedi Oğlan kılıcı eline aldığında bu anı daha kaç kere yaşaması gerektiğini düşündü bir müddet. Yenemediği korkusu sürekli karşısına çıkıyordu. Artık buna bir son vermesi gerekiyordu. Bu sefer daha fazla düşünmek ya da beklemek yoktu. İlk saldıran kişi o olacaktı.

"Korkularınla yüzleşmeyi öğreniyorsun, kardeşim," dedi Çakal şaşkınlığını gizleyemeden. "Bunu General'in vermiş olduğu eğitime borçlu olduğunu söyleme. O salağı kontrol edebileceğimi bildiğim için ona bu görevi en başta vermiştim. Benim özel insanlardan biri olduğumu bildiği halde kimselere diyememişti korkusundan."

"İzmir'deki gemiyi batıran ve tesisteyken General'i yaşlandıran sendin değil mi? Sen olduğunu hep biliyordum, ama amacını bir türlü çözememiştim."

"Hepsi sadece bir yönlendirmeden ibaretti. General'in bana karşı özellikle seni kullanmasını engellemek istemiştim. Benim gücümün senin sahip olduğundan daha büyük olduğunu görürse buna kalkışamayacağını biliyordum."

Kedi Oğlan, Çakal'ı konuşturuyordu. Bir yandan da zayıf bir anını yakalamaya çalışıyordu. Kılıç konusunda maalesef iyi olmadığının farkındaydı, bu yüzden daha zeki davranması gerekiyordu.

"Neden Türkiye, peki? Askeri darbelerinden etkilendiğin için değildir herhalde, nasılsa ülke olarak alışkın oldukları için mi bu yolu tercih ettin?"

"Ankara bizim için önemli bir durak noktasıydı, burada amacıma ulaştığını görmeni istedim."

Kedi Oğlan oyalamak için soracak soru arıyordu. Ama o anda aklına başka bir şey gelmemişti. Çakal bir yandan kendisini savunurken hiç düşünmeden sorulan sorulara da yanıt verebiliyordu, hiç gardını düşürmüyordu.

İklime'nin gözleri hala kapalıydı. Bir kere daha o gözlere bakmak için tüm sahip olduğu zamanları geri verebilirdi. Tekrardan kendi geçmişlerinde yaşıyor olsalardı ve bu kadar geleceğe kadar gelmeden ömürleri bitmiş olsaydı, şu anda arzu ettiği hayat o olurdu.

En azından duyabileceği umuduyla: "Bil ki seninle geçirmiş olduğum çok kısa geçen tüm anlar yaşamış olduğum bine yakın seneye bedeldi. Seni daima sevdim. Umarım beni en sonunda affedebilirsin. Bunu ben kendime asla yapamayacağım," diye konuştu ve ardından Kedi Oğlan ani bir hareketle Ahmet Çakal'ın üzerine atıldı.

Büyük bir çığlık duyuldu peşi sıra. İkisi de aniden yaşlanmaya başlamışlardı. Acıyla haykırsa da Kedi Oğlan ağabeyini bırakmamaya kararlıydı.

"İstediğin şey bu olamaz, kardeşim. Bu kadar seneyi heba etme. Tüm dünya bizim önümüzde eğilecek." diye bağırdı Ahmet Çakal.

"İstediğim tek bir şey var, o da artık her şeyin bittiğini görmek…" diye karşılık verdi, gözlerinde akan yaşlar toz haline dönüşüp havaya karışıyordu. Tüm bedeni aynı ağabeyinde olduğu gibi çürümeye başlamıştı. Kasların içinden iskeletleri ortaya çıkmıştı ve onlarda yavaşça çözülüyordu. Etraflarını bir pas bulutu ve sapsarı bir ışık sarmıştı. Çakal ne kadar acıyla bağırsa da Kedi Oğlan artık ölümü büyük bir sessizlikle karşılıyordu ve ona saygısını sunuyordu.

Sonunda tamamen geriye hiçbir şey kalmamıştı. Onlara ait tek bir iz yerde düşmüş vaziyette duruyordu. Işığı tamamen sönmüş kırmızı kolyenin ta kendisiydi geride bırakılan şey. İşte İklime kolyenin düştüğü o anda gözlerini açmıştı.

"Lateef…" diye seslendi sevdiğine, ama ondan hiçbir iz yoktu. "Kedi Oğlan…" diye bir daha seslendi, artık burada isminin o olduğunu öğrenmişti. Ama kimseler yoktu. Sanki onun sesini duymuştu, ondan af diliyordu. Bilmiyordu ki onu zaten çoktan affettiğini.

İklime her an askerler ya da Ahmet Çakal geri gelebilir korkusuyla cihazdan uzaklaştı ve yerdeki kırmızı kolyeyi aldı. Çakal'ın başına bir şey gelmiş olmalıydı, yoksa kolyesini bu şekilde bırakmazdı. Ona çok değer veriyordu. Çakal'dan intikam alma umuduyla tüm içinde tuttuğu öfkesinden beslenip kolyeyi duvara fırlattı. Kolye tamamen kırılmıştı. O değerli taşların taşıdığı güçler yok olmuştu anlaşılan.

05.07.2015, Hatice Çelikay'ın Özel Haberi

ÖZEL İNSANLAR TEHLİKELİ Mİ? ANKARA SAVAŞI'NIN ARDINDAN…

Yirmi sene kadar evveldi… Bazen zaman ne kadar çabuk geçiyor, takip etmek mümkün değil. Daha sokak röportajları yaptığım yıllar, mesleğimde yeniyim, ama azmimle bir yerlere daha o zamandan ulaşmaya başlamıştım. Dünya daha Soğuk Savaş döneminin etkisi altındaydı. İki büyük güç arasında sıkışmıştı dünya. Biraz nefes almaya ihtiyacımız vardı, dünyanın kendisi de öyle hissetmiş olacaktı ki jeologları bile şaşırtan çok ilginç bir vaka yaşanmıştı Mısır'ın Krallar Vadisi'nde.

Kumların arasından yükselen bir piramit, sadece toprak kaymasına bağlanamazdı. Burada açıklanması zor bir olayın yaşandığı kesindi. Türkiye'den de bu konuda bir sürü bilim insanı kendi teorisini geliştirmeye başladı, ama halkın kendi teorileri daha az bilimseldi ve bu durumu açıklamak için başka kaynaklara yönelmeyi tercih etmeye kararlılardı. Bu olayı fırsata çeviren ve kendisini din adamı gibi tanıtan sahtekârlar da türemişti.

Ordunun desteklediği bir grup bilim insanı da Türkiye'de Mısır'a piramidi incelemesi için gönderilmişti. Çok fazla piramitlerden anlamayan ben bile merak edip Mısır tarihimi araştırmaya ve işin gerçek yönünün ortaya çıkartılması için elimden geleni yapmaya karar vermiştim. Piramit görünüşe göre oldukça ilkel bir yapıdaydı. Yakından görmek için yanıp tutuşuyordum, ama o bölge etrafı askerler tarafından korunan bir hale getirilmişti. Sadece belli başlı birkaç üniversitenin seçtiği akademisyenler ve onların şanslı öğrencileri oraya gidebilmişti.

Askeriyedeki başarıları ve hızlı yükselişi dışında daha çok ordu içerisinde bilimsel gelişmelere destek olunmasına önayak olmak için kurmuş olduğu Anka Şirketi'nin atılımlarıyla da kendisinden söz ettiren Ahmet Çakal'ı herkes bu olayda tanımış olacaktı. Bu gizemin üzerine gidilmesi yönünde ülkenin ileri gelenleri ikna etmek için çok çaba sarf etmişti. Ordunun bu konuyla bizzat ilgilenmesi gerektiğini öne sürmüştü. Ona göre dünya yeni bir çağa girmek üzereydi ve bu olay gizemli olayların başladığı gün olarak tarihe geçecekti. O zamanlar kimse bu olayı özel insanlarla ile bağlamayacaktı, seneler sonra ancak insanların aklına bu piramit gelecekti. Ama o zamanlar için bile kimsenin elinde yeterince kanıt olmayacaktı.

Bazılarına göre piramidin içerisinde saklı tutulan bir şey dünyaya daha önce görülmemiş bir enerjinin gün yüzüne çıkmasına sebep olmuştu. Bu enerji, radyasyonun benzer bir formuydu ve şimdilerde adı multilaz olarak geçici olarak isimlendirilmiş olan enzimin hücrelerimizde üretilmesine neden olmuştu. Her enzimde olduğu üzere ona spesifik olarak bir genin de bulunması gerekiyordu. Bu genin insanlarda kaçıncı kromozomda olduğu bile artık bilinmektedir. Down sendromunun da ortaya çıkmasına neden 21. kromozomda bu mutasyon görülüyordu, ama üretilen enzim bedenlerde farklı modifikasyonların oluşmasına ön ayak oluyordu. Şu an için bu mutasyonların dölden döle geçmediği söyleniyor, bu yüzden özel insanları yeni bir alt tür olarak görüp dışlamaya çalışan grupların kışkırtmalarına inanmamak gerekmektedir.

Bilimsel yönü bir yana ülkelerin bu gelişmelere paralel olarak önlemler almaya başlamak istemeleri insanlar arasında fikir ayrılıklarına sebep olmuş, ama bunun da sınırlı kalmamış isyanlar ve kanlı eylemlere de kadar gitmeye başlamıştı bu yaşananlar. En sonunda dünyada yeni bir terör dalgası görülmeye başlanmış ve özel insanlar dışlanmışlığın korkusundan onları yanlarına almaktan çekinmeyen örgütlerin arasına katılmaktan çekinmemişlerdi.

Yine Ahmet Çakal'ın girişimleriyle ortaya atılmış bir proje özel insanlar için bir umut olarak görülecekti. NATO'nun da izni alınarak koordinatları gizli tutulmuş

bir adada bir tesis kurulacağı söylenmişti. Orada özel insanlar devletin özel askeri bir kolunu oluşturmak için eğitim alacaklardı. Anka Projesi'nin başında ordu vardı ve artık Genel Kurmay Başkanı olmayı da başaran Ahmet Çakal, özel insanların seçilmesi, ekibe katılması ve eğitiminden sorumlu olacak kişiyi de daha o zamanlar bu rütbede olmayan Tuğgeneral Serhat Seçkin olarak belirlemişti. Tesisin yapılması beş sene kadar sürmüştü, tesisin gerçek hali gösterilmemişti ve mimarı da gizli tutulmuştu ama projenin taslakları bir bilgisayar korsanı tarafından basına sızdırılmıştı. Orada binanın çizimleri de yer alıyordu.

General Serhat Seçkin, son bir sene boyunca ekip için özel insan avına çıkacaktı. Kimlikleri gizli tutulmuş olduğundan ekibe kimlerin alındığı bilinmeyecekti. Bu nedenle bu süre boyunca kayıp olan nice insanın arkasından acaba özel insanlardan biri olup olmadığı yönünde spekülasyonlar ve boş yere süren tartışmalar yaşanmıştı. Bunlardan bazılarının doğru çıkacağı da beklenen bir durumdu. Mesela General'in de yakın bir arkadaşı olduğu bilinen ve zamanında o gizemli piramitte de arkeolog olarak çalışmış olan Prof. Dr. Ece Damla Su en çok adı geçen kişiler arasındadır. Bir senedir oğlunu çeşitli televizyon programlarına da çıkarak arayan ve kalp sorunları nedeniyle de oldukça sıkıntılar yaşamış olan babanın bir yerde haberini elbette görmüş olmalısınız. O kayıp oğlanın ekipte yer alan genç üyelerden biri olduğu tahmin edilmektedir.

Ekip kurulurken dünya da yerinde sabit durmamaktaydı. Türkiye'de bu durumdan nasibini alacaktı. Doğu zaten uzun zamandır karışmış vaziyetteydi. Oradaki siyasi dengeyi sağlamak için yapılan çalışmalar da sonuç vermiyordu ve o bölgede terör olayları artıyordu gün geçtikçe. Bölgedeki tüm örgütleri bir araya getirerek güçlenen bir isim en çok ön plana çıkanlar arasındaydı. Yüzbaşı Halil'in Ağrı Dağı'nda bir yerlerde saklandığı önceden bile tahmin edilen bir şeydi, ama operasyon için bir türlü düğmeye basılmıyordu. Ne zaman ki Halil ya da artık herkesçe bilinen adıyla Öcü, elinde Ağrı'daki sönmüş volkanı bile harekete geçirecek güçte özel insanlara ev sahipliği yaptığı yönünde bir konuşmasını yayınladı o zaman gönüllü komandolardan oluşan iki birlik dağa gönderildi. Ama Arafat Operasyonu beklenen o korkunç olasılığın gerçek olmasına neden olacaktı.

Patlama yurdun neredeyse her yerinden hissedilmişti. Doğu Anadolu'da etkilenmeyen şehir kalmamıştı. Binlerce vatandaşımız hayatını kaybetmişti. Öcü yaptığı son eylemle beraber özgürlük getireceğini iddia ettiği bölgeye Cehennem'in alevini getirmişti. Örgütün geri kalanından da haber yoktu, böylece Öcü'nün Fedaileri kanlı tarihin bir parçası olarak görülmeye başlanmıştı. Yaşanan bu olay özellikle bu projeye başından beri karşı olan bazı partiler için de fırsat olmuştu, özellikle Nazlı Ulugül'ün Denizli'de yaptığı konuşma çok ses getirmişti ve devamında halkın bir kısmı ülke çapında özel insanlara karşı yürüyüş yapmaya kalkışmıştı. Ancak Anka Projesi'nden geri adım atılmamıştı ve bu yürüyüşler sert bir şekilde bastırılmıştı.

Bir haftalık bir eğitimin ardından projenin başarılı olup olmayacağı yönünde yeterince veri alınabileceği açıklanmıştı. İnsanlara biraz daha sabretmeleri söylenmişti. Büyük şehirler sürekli alarm halindeydi. Her an özel insanlarla bağlantılı bir saldırı olabileceği beklentisi yüzünden halk işe bile gitmeye korkar olmuştu.

Eğitimin başladığı dördüncü günde İzmir'de böyle bir saldırı gerçekleşmişti. Turist taşıyan lüks bir gemi gizemli bir şekilde batmıştı, kimsenin bunun nasıl gerçekleştiğini açıklayacak bir teorisi olmaması üzerine olay yerinde inceleme yapmak için Ekip'in İzmir'e geleceği yönünde sosyal medyada

paylaşımlar olmaya başladı. Herkes Ekip üyelerini görmek için İzmir'e akın etmişti. Gerçekten de haber doğruydu, orada Ekip'i uzaktan da olsa görenler onlarla ilgili sıradan, bizim gibi insanlara benziyorlar diyecekti. Orada olmayı çok isterdim ben de, ama o esnada Ankara'daydım. Öcü'nün Fedaileri'nden olduğu söylenen bazı kişilerin Ankara sokaklarında görüldüğüyle alakalı bazı ihbarlar kulağıma ulaşmıştı ve bunların doğrululuğunu araştırmak için Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne kadar gitmiştim. Ama İzmir'deki bu olay benim araştırmamı engellemişti, aslında doğru bir iz üzerinde olduğumu şimdi daha iyi görebiliyorum. Alınmış önlemler neticesinde zaten kimse Ekip'in ne fotoğrafını çekebilmiş ne de görüntü alabilmişti. Sadece görenlerin abartılı ifadeleri vardı ve hangisinin dediği doğruydu kimse emin olamıyordu. Tek emin olunan şey toplamda on iki kişi olduklarıydı.

Ertesi gün başka bir felaket İstanbul'da gerçekleşmişti. Bomba olduğu düşünülen çantanın içinden bomba çıkmamış olmasına rağmen patlamıştı, özel bir insanın buna neden olduğunu herkes anlamıştı. Bu yüzden İstanbul'da kimse toplu taşıma aracı kullanamaz olmuştu bütün gün, zaten okullar ve iş yerlerinin büyük çoğunluğu tatil ilan edilmişti. Aralarında bu patlamaları yapabilen o tehlikeli özel insan bulunuyor olabilirdi, bu nedenle kimse yanındakine bile güvenemiyordu. O gün Marmaray da bakım bahanesiyle kullanılamamıştı ve patlama bölgesine kimse yaklaştırılmamıştı. Patlamanın yaşandığı yere yakın bir dershane binasına da benzer bir saldırı düzenlenmişti, ama önceden insanlar oralardan uzaklaştırıldığından can kaybı yaşanmamıştı.

Eğitim devam ederken ve projenin nasıl sonuçlanacağı merakla beklenirken siyasi arenada da tartışmalar devam ediyordu. En ilginci Nazlı Ulugül'ün o sert imajının değişmeye başlamış olmasıydı. Artık o kadar da projeye karşı çıkmadığı yönünde imalarını doğrudan diyemiyor olsa da sözleriyle belli ediyordu. Bu ani değişimin nedeninin Nazlı Ulugül'ün tesisi ve Özel Ekip'i görmeye gitmiş olması olduğu ortaya çıkmıştı.

Ahmet Çakal'ın tesisin bulunduğu adaya çıkartma yaptığı yönünde paylaşımlar sosyal medyayı sallarken Genel Kurmay Başkanlığı ve Millî Savunma Bakanlığı bu paylaşımların yalan olduğu yönünde defalarca açıklama yapmıştı. Daha bu ada çıkartması mevzusu tartışılırken en sonunda o korkulan saldırı Ankara'da gerçekleşmişti.

Saldırı iki beklenmedik gruptan gelecekti. Öcü'nün Fedaileri, Yüzbaşı Halil liderliğinde, Özel Ekip de General Serhat Seçkin ile Ankara'ya ani bir şekilde saldırılarına başlamışlardı. Halil'in çoktandır Ankara'da olduğu ve adamları için silah yığınağı yaptığı anlaşılmıştı. Planları tüm Bakanlık binalarını ele geçirmek ve ardından Anıtkabir'de Ağrı Dağı'ndaki saldırının aynısını gerçekleştirmekti. Savunma Bakanlığı'na yaptıkları saldırı başarılı olmuştu, General ise özel bir jetle beraber Ankara'ya iniş yapmıştı ve özel insanları yanında getirmişti. Ordu durum karşısında öncelikle halkın güvenliğini sağlamayı tercih etmişti. Ahmet Çakal'ın sesi tüm şehirden duyuluyordu, yaptığı anonslardan herkesin evinde beklemesi talimatını veriyordu. Çatışma seslerini herkes duyuyordu, ama kimse camdan dışarı bakmaya cesaret edemiyordu. Halil, saklanmış olduğu bakanlık binasından ayrılmış ve sıradaki saldırıyı gerçekleştirmek için Anıtkabir'e doğru ilerlemişti. O esnada ordu da tüm gücüyle hem Halil'in adamlarını hem de General'in ekibini durdurmayı başarmıştı ve yakalananlar sorgulanmak üzere en yakın yer olan Savunma Bakanlığı'na götürülmüştü. Ahmet Çakal da operasyonun geri kalanını oradan devam ettirmişti.

Ben de saldırı devam ederken konuk olarak

programıma çağırdığım Fatih Tunçkaya ve Nazlı Ulugül ile yaşananları tartışmıştım. Özellikle Nazlı Hanım'ın projeye karşı çıkışıyla ilgili olarak geri adımı ve Fatih Bey'in Yüzbaşı Halil ile olan geçmişi en çok halkın tepkisini çeken şeyler arasındaydı. Anıtkabir'den alınan görüntülerde Halil'in karşısındaki komandolardan biriyle olan konuşmasından o askerin Ağrı Dağı'ndan sağ kurtulmayı başarmış biri olduğu anlaşılmıştı. Bu gelişme herkes için oldukça şaşırtıcı olmuştu. Onu kendi tarafına çekmeye çalışıyor gibiydi.

Özel Ekip sorgulandığı bakanlık binasından bir yolunu bularak kaçmıştı ve jetlerine de ulaşmayı başarmışlardı. Özellikle askerlerin büyük çoğunluğu başka bir özel insanın ekibin kaçmasına yardım ettiğini söylemekteydi ve dokunduğu her yer eskimeye başladığından hiçbir asker cesaret edip onlara yaklaşamamıştı.

Ekip kaçmadan evvel Anıtkabir'e de uğramayı ihmal etmemiş ve Halil'i de yanlarında götürmüşlerdi. Saldırının bitmesinin ardından Ahmet Çakal'a kimse ulaşamamaktadır. Onu da kaçırdıkları düşünülmektedir.

Şu an için ordunun bile durum karşısında kesin bir bilgisi yoktur. Lütfen durum karşısında sakinliğimizi koruyalım. Yapılması gereken en önemli şey budur. Yazımda özellikle spekülasyon olabilecek şeylerden kaçınmaya çalıştım, sizlere de aynısını öneriyorum.

06.07.2015, Hatice Çelikay'ın Özel Haberi

ANKA PROJESİ'NİN ÇÖKÜŞÜ! HAİN GERÇEKTE KİM?

Herkesin bildiği gibi Ahmet Çakal'ın kayıplara karışmasının gerçek nedeninin aslında Yüzbaşı Halil ile anlaşma yapanın o olduğu ve General ile ekibinin onu durdurmaya çalışırken hain damgası yediğinin anlaşılması olduğu ortaya çıkmıştı. Ahmet Çakal, planlarını gerçekleştirirken günah keçisi olarak General Serhat Seçkin'i göstermeye çalışmıştı. Zaten kökenleri konusunda da bilinmeyenler vardı. Çoğunluk onun Türk olmadığını iddia ediyordu. Orta Doğulu görünüşü sebebiyle de ordudaki yükselişine tepki gösterenler bile oluyordu, ama o bu faşist görüşlerin aksine başarılı meslek hayatıyla tanınmak istediğini her defasında söylemekteydi. Özellikle özel insanlara olan ilgisi de su götürmez bir gerçekti. Yüzbaşı Halil ile benzer hayat görüşlerine sahip oldukları da artık daha net bir şekilde ortadadır. Onu Ağrı'daki patlamadan sonra Ankara'ya getirip iyileştiren ve saklayan bizzat Ahmet Çakal'ın kendisi olmuştu.

Bakanlıkta saklı tuttuğu bir cihazın incelenmesi üzerine dünyadaki herkesi özel insan yapmaya çalışmayı hedeflediği anlaşılmıştır. Cihazın çalışması için de özel bir insana ihtiyaç duymuştur. Tutsak olduğu yerden kurtulmasıyla yetkililere açıklama yapan ve hain planı ortaya çıkartan kişi ise İklime Bulut olmuştur, cihaza bağlı bir şekilde tutulduğunu, gözlerini açtığında Ahmet Çakal'ın odada olmadığını ve binadan kaçmak için bu fırsatı değerlendirdiğini anlatmıştır.

General ve ekibinin ise kahramanca eylemleri bu sayede anlaşılabilmiştir. Yüzbaşı Halil'in de yaralı bir şekilde ele geçirildiği ve tesisin altında bu tür durumlar için özel olarak yapılmış olan zindanların birinde tutulduğu belirtilmiştir. Ordu, Halil'i teslim almak için adaya geldiğinde General ve Ekip'in geri kalanının artık masum oldukları kesin olarak açıklanmıştır.

Ankara'da bir ödül töreni yapılacağı ve General

ile ekip üyelerine ödülü bizzat İklime Bulut'un vereceği de yeni bir gelişme olarak bildirilmiştir. Aynı zamanda Ekip ile ilgili bilgilerin o gün açıklanacağı da ek bilgi olarak verilmiştir. Artık yeni bir bekleyiş bizleri beklemektedir, okuyucularım. Bakalım ekip üyeleri kimler çıkacak, kayıp olarak kayda alınmış binlerce insandan birilerinin çıkacağını tahmin etmek zor olmasa gerek.

Anka Projesi başarısızlığının ardından daha uzun bir süre kendisinden bahsettireceğe benziyor. Ödül töreninin ardından General'e ve ekibe ne olacağı konusunda da belirsizlikler hemen çözülecek gibi durmuyor.

Commander64 Günlükleri

Muhittin Yağmur Polat

Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu

"Telsiz çalışmıyor, yemekler tükeniyor ve makineler insan olduklarını düşünüyor. Dayanılmaz bir yalıtıma maruz kaldığınız sualtı tesisi PATHOS-II'de zor kararlar vermek zorundasınız. Mantıklı olan nedir? Savaşacak neler var?"

SOMA, Frictional Games tarafından geliştirilen ve yayınlanan, birinci şahıs bakış açısıyla oynanan bir hayatta kalma ve korku video oyunudur. Oyun 22 Eylül 2015'te Windows, OS X, Linux, PlayStation 4 ve 1 Aralık 2017'de Xbox One platformları için yayınlanmıştır. Soma, bilinç gibi insani özellikler sergileyen makinelerin bulunduğu bir su altı uzak araştırma merkezinde geçmektedir. Kahramanız Simon Jarrett, kendisini tesiste gizemli koşullar altında bulur ve içinde bulunduğu durumu ve potansiyel geleceğini anlamaya çalışırken, tesisin geçmişini keşfetmeye başlar.

SOMA'nın oynanışı, gizli tehditlerden kaçma, bulmaca çözme ve suya dalma gibi Frictional Games'in önceki korku oyunlarında belirlenen kurallara dayanmaktadır. Ayrıca firmanın geleneklerinden koparak, anlatıya daha sıkı bir odaklanmak için envanter yönetimi gibi yönler de vurgulanır. Oyun, düşman tasarımı ve karşılaşmaları bazı eleştiriler alsa da hikâyesi ve seslendirmesi ile eleştirmenlerden olumlu eleştiriler almıştır. Simon tamamen silahsızdır ve her PATHOS-II'nin düşman yaratıklarıyla doğrudan temastan kaçınmasını gerektirir. Kurtulmak için bulunduğu istasyonu keşfetmesi, bulmacaları çözmesi ve bilgisayar terminalleri ile etkileşime girmesi gerekmektedir.

Oyuncu, her biri oyunun temalarının bir yönünü içeren bir dizi yaratıkla karşılaşır. Soma, türdeki çoğu video oyununda bulunan geleneksel korkular yerine öncelikle psikolojik korku unsurlarını kullanır. Oyun boyunca oyuncu, atmosfer oluşturan ve olay örgüsünü ilerleten, notlar ve ses kasetleri gibi çok sayıda ipucu bulacaktır. Frictional Games'in daha önce çıkarttığı çoğu oyununa benzer şekilde, oyuncu bulmaca çözme, keşif ve gizlilik kullanımıyla ilerler. Oyuncu canavarlardan kaçamazsa ölebilir.

Simon Jarrett, 2015 yılında ciddi beyin yaralanmalarıyla sonuçlanan bir araba kazasından kurtulduktan sonra, yüksek lisans öğrencisi David Munshi'nin kontrolünde beyninin yeni ve deneysel bir teknolojiyle taranmasını kabul eder. Güne Toronto'daki evinde başlamış fakat beyin taraması saatler sonra bittiğinde kendisini gizemli ve aniden terk edilmiş gibi duran PATHOS-II denizaltı araştırma merkezinde bulmuştur.

PATHOS-II'nin Upsilon tesisinde uyanmıştır. Upsilon'da araştırmaya başlayan Simon, onu Lambda tesisine davet eden Catherine Chun adlı bir kadınla bir bağlantı kurar. Catherine bir kuyruklu yıldızın Dünya'yı harap etmesinden bir yıl sonra 2104 yılında uyandığını ve insanlığın son sığınağı olan PATHOS-II'ye sığındığını iddia eder. Simon yol boyunca, düşman gördükleri robotları ve mutantları imha eden ve kendilerinin

insan olduklarını zanneden robotlarla çatışır.

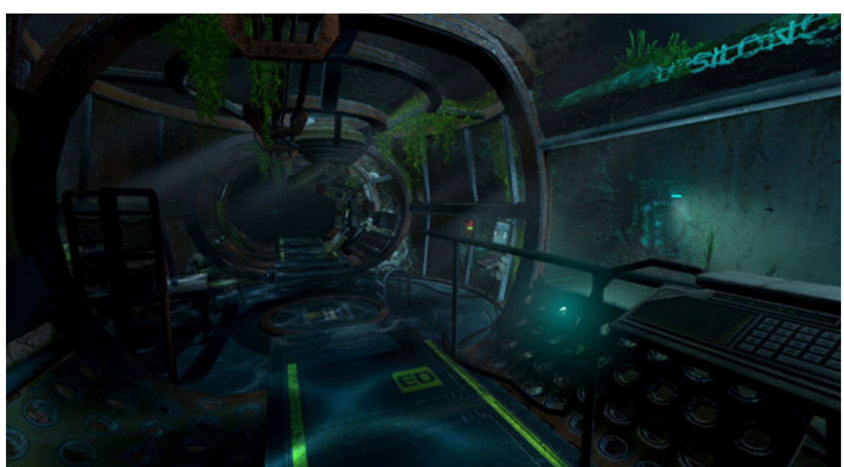
Lambda tesisi'ne gelen Simon, Catherine'in aslında bir insan olmadığını, bir PATHOS-II çalışanının bir depolama biriminde indirilen beyin taraması olduğunu keşfeder. Simon kendisinin de aslında 2015'teki beyin taramasının bir kopyası olduğun anlar. Merkezin kontrolünü ele geçiren ve hayatta kalan tüm insanları, insanlığı korumak görevi adına biyo-mekanik mutantlara dönüştüren Muhafız Birimi (WAU) adlı yapay bir zekâ tarafından bir PATHOS-II çalışanının değiştirilmiş cesedine yüklenmiştir.

Dünyadan insan kökenli olan herhangi bir şey'in kurtuluşunun tek yolu, Catherine tarafından tasarlanan ve tüm PATHOS-II personelinin beyin taramalarının saklandığı ve simüle edilmiş bir dünyayı barındıran dijital bir kara kutu olan ARK'dır, Tamamlanmasına rağmen, ARK henüz uzaya gönderilememiştir. Simon, ARK'yı kurtarması ve görevini tamamlaması konusunda Catherine'e yardım etmeyi kabul eder.

ARK, Atlantik Okyanusu'nun en derininde bulunan Tau sahasında bulunduğundan, Simon derin okyanus basınca dayanabilecek DUNBAT adlı bir denizaltını almak için Theta bölgesine doğru yola çıkar. Ne yazık ki Muhafız Birimi'nin yapay zekâsı DUNBAT'a önceden zarar vermiştir. Simon, deniz dibinde seyahat edebilecek yeni bir araç gövde yapmak için Omicron bölgesine gitmek zorunda kalır.

Simon, Omicron'da temel gövde bileşenleri ararken PATHOS-II'nin yapay zekâ uzmanı Johan Ross'tan Muhafız Birimi'ni yok etmesi için yalvaran zihinsel mesajlar alır. Bu sırada Simon için yeni bir bedenin yapan Catherine, Simon'ın bilincini bu yeni bedene kopyalamak ister. Simon'un eski bedeninde kalıp ötenazi yapmak veya yeni bedene geçip kaderini Catherine'in eline bırakmak arasında bir seçim yapmak zorunda kalır.

Okyanusun dibine inen Simon, ARK'ı Tau bölgesinden alır ve uzay topu Omega'nın bulunduğu Phi bölgesine götürür. Ancak, Muhafız Birimi'nin çekirdeğinin gizlendiği Alfa

tesisinin dolambaçlı yollardan geçmek zorunda kalır. Burada yapay zekâ uzmanı Johan Ross, Simon'a yeni bedeninin yapıldığı yapısal jelin Muhafız Birimi'ni zehirlemek ve yok etmek için tasarladığını ve zamanında meslektaşlarının bunu kullanmayı reddettiğini açıklar. Böylece Johan, Muhafız Birimi Simon'u gizlice yok etmeden önce, Simon'a Muhafız Birimi'ni yok etmek için bir fırsat verir.

Phi tesisine tam ulaşmak üzereyken Johan bir deniz canavarı tarafından yutulur, Simon ise son anda kurtulur. ARK Phi tesisinde uzay topu OMEGA tarafında fırlatılmadan önceki son anlarda Catherine, kendisinin ve Simon'ın beyin taramalarını ARK'a kopyalar. Başarılı olmalarına rağmen neden Catherine ile Dünya'da kaldıkları konusunda Simon'un kafası karışmıştır. Catherine, ARK'da yaşayan birer kopyaları olduğunu açıklar. İkisi, Catherine'in korteks devresi aşırı yüklenmeden dolayı kısa devre yapıp onu öldürene kadar görevlerinin doğası hakkında tartışırlar. Catherine ölünce Simon, uçurumun karanlığında çaresiz ve yalnız kalıştır.

Kapanış sahnesinde, Simon'un ARK'ta bulunan kopyası uyanır ve cennet gibi bir manzarada Catherine ile yeniden bir araya gelir. Bu arada ARK uzayda sürüklenmekte ve harap olmuş Dünya'yı geride bırakmaktadır.

Kaynaklar

1. Mobygames.com
2. Epicgames.com
3. Wikipedia.com
4. Imdb.com

Roman - İkinci Kitap - Evrenin Hükümdarı - Final Bölümü - Bölüm -9

Aysun Erdoğan

Kapının İncisi

Sardum sarayının güvenlik odasında uydular ile bağlantının bir anda kesilmesi, görevlilerin hoşuna gitmemişti. Bir şeylerin ters gittiği ortadaydı. Ne olduğunu bir an önce öğrenmeleri gerekiyordu. Askerlerin komutanı olan Miranka Tutankano, haberleşmeden sorumlu olan askerine emir verdi; "İki Güneş uzay gemisi, Narhalt'ın yakınlarında olmalı. Kaptanı olan Sirom ile hemen bağlantı kurun. Onunla derhal konuşmam lazım."

Asker, mirankası olan komutanının emrini hemen uygulamaya geçmişti. İki Güneş adındaki uzay gemisi ile bağlantıyı sağladı ve Kapatan Sirom'un görüntüsü hologram masa düzlemine yansıdı. Asker komutanına; "Mirankam, uzay gemisi ile bağlantı sağlandı. Kaptan Sirom sizi dinliyor."

Miranka Tutankano, Kaptan Sirom'un tam karşısına gelecek şekilde durdu. Açık ve net bir şekilde konuştu.

"Kaptan Sirom, tüm uydularımız ile irtibatımız kesildi. Bunun sebebini bir an önce öğrenin ve bize haber verin."

"Baş üstüne efendim. Hemen uyduların olduğu bölgeye doğru ilerliyoruz." Kaptan, aldığı emir ile birlikten harekete geçti. Bağlantı kesilmişti.

Durumdan hiç hoşlanmayan Miranka, bulunduğu odadan çıkıp sarayın uzay gözlem kulesine doğru hızlı adamlarla ilerlemeye başlamıştı. Gözlem kulesine hava asansörü ile çıkılıyordu. Bu asansör sadece gözlem odasına çıkardı. Bu odanın başka bir girişi yoktu. Giriş izni de sadece yüksek rütbeli subaylarda ve görevlilerde bulunuyordu.

Miranka Tutankano, gözlem odasına çıkabilmek için duvarın içinde ki oyukta havada duran yuvarlak disk'in üzerine çıktı. Ses ile komut verdi. "Miranka Tutankano."

Onun sesini duyan asansörün içinde ki disk yukarıya doğru çıkmaya başladı. Diskin üzerinde ayakta duran Tutankano, cam tüpten yukarıya doğru çıkarken etrafını izlemeye başladı. Buradan etraflarını saran Neval dağı, bütün ihtişamıyla görülüyordu. Bakışları dağın güney yamacından batmakta olan küçük güneşe doğru kaydı. "Muhteşem bir görüntü" diye içinden geçirdi. Bu manzarayı sadece bir kaç kişinin görebilmesi çok yazık oluyordu. Çünkü Narhalt'da en yüksek kuleler sadece Sardum sarayında bulunuyordu. Halkın yaşadığı evler daha çok tek katlı ve bahçe içinde olan yapılardı. Bu manzarayı görmeleri için ise insanların yüksek bir tepeye çıkmaları gerekiyordu. Bu düşüncelere dalmışken hava asansörü gideceği yere varmıştı. Önünde açılan kapıdan girerek gözlem odasına giriş yapmıştı.

Burada Üstat adı verilen görevliler çalışıyordu. Bunlar sürekli olarak uzayı ve gök cisimlerini takip ediyor, onlardaki ani değişimleri kaydediyorlar ve elde ettiği bilgileri de bilgisayarların başında analizler yaparak uzayın kara maddesinde ki ani değişimleri yorumluyorlardı. Yanlarına gelen Miranka Tutankano'yu görünce, baş üstat onu karşıladı. Baş üstadın yüzünde ki endişeli ifadeyi gören Tutankano'nun birden bire yüzü asıldı. "Ne oluyor?" diye sordu.

Üstat oldukça endişeliydi. Bu, sesine de yansımıştı.

"Bu çok fena, uzayın kara maddesinde anı çalkalanmalar yaşanıyor. Bu değişimin de hedefinde Narhalt var."

Komutan hayretten iyice açılmış olan gözleriyle üstada; "Neler oluyor, saldırı altında mıyız?" diye sordu.

Mirankanın endişesi, üstadı şaşırtmıştı.

"Saldırı mı? Bilmiyorum, hemen cevap vermek için veriler yeterli değil. Bir gök taşı yağmuru da olabilir. Üstelik bize kim saldırabilir ki! Bu çok saçma. Tek düşmanımız olan Düzene aykırıcıların uzay gemileri bulunmuyor, bize yukarıdan saldıramazlar. Galaksimizde de bizden başka medeniyet yok. Sen neyden şüpheleniyorsun da bu şekilde konuşuyorsun."

Miranka Tutankano, odanın geniş camlarının yanına doğru ilerledi ve büyük güneşin parlattığı gök yüzüne doğru baktı. "İnsanlar Üstat, Dünyalı insanlardan şüpheleniyorum."

Üstat, umursamaz bir şekilde elini salladı. "Ciddi olamazsınız Miranka. İnsanların evren zarından atlaması imkansız, onların teknolojisi henüz bunu başarabilecek boyutta değil."

Miranka Tutankano, Üstada cevap verecekken kendilerine doğru hızla gelen Yıldız Şahinlerini gördü. Yüzlercesi gök yüzünü kaplamıştı. Telaşla bağırdı; "Saldırıya uğradık, derhal alarm verin!"

Mirankanın yanına gelen üstat da gördüğü manzara karşısında hayretler içinde kalmıştı. "Bu, bu olamaz!. İnsanların buraya gelmeleri imkansız!"

Kuleye isabet eden yüksek yoğunluktaki lazer ışını, mirankanın verdiği son emrini askerleri tarafından uygulanmasını imkansız kılmıştı. Bulundukları gözlem odası, kuleyle birlikte imha edilmişti.

Sardum sarayının dış merdivenlerinde nöbet tutan askerin gözü, gökyüzünde ki hareket halinde olan nesnelere kaymıştı. "Bunlar da ne?" diye yanında ki arkadaşına merakla sordu. Daha önce böyle bir şey görmemişti.

Gözlerini, büyük kuşa benzeyen Yıldız Şahinlerinden bir türlü alamıyorlardı. Birden kulaklarını sağır edercesine bir gürültü duydular. Başlarını sesin geldiği tarafa çevirince de Uzay Gözlem Kulesinin yıkılmakta olduğunu gördüler. Şaşkınlıktan

ne yapacaklarını bilemiyorlardı. Çünkü daha önce böyle bir saldırıyla asla karşılaşmamışlardı.

Şehrin her tarafından duyulan siren sesleri, saldırı altında olduklarını halka duyuruyordu. Fakat garip bir şekilde sokaklarda fazla insan kalabalığı yoktu. İnsanlar sanki bir anda ortadan kaybolmuşlardı. NARHALT halkından sadece saraya yakın olanlar ve askerler meydanlarda bulunuyordu.

Cadde aralarında dolaşan askerler halkın her zaman oldukları gibi buralarda bulunmadığını fark etmişlerdi. Askerlerden biri hemen önünde durdukları tek katlı eve kapısının kilidini silahıyla kırarak içeriye girdi. Evin halkını arıyordu. Fakat umduğu gibi içeride hiç kimseyi bulamadı. Hışımla bağırdı; "Nerede bu insanlar, neredeler?"

Evden hızlı bir şekilde ayrıldı. Telsiziyle emri altındaki askere komut verdi. "Evlere bakın, Düzene aykırıcılardan bir iz arayın. Şehrin halkını kandırmışlar, hiç biri ortada yok. Dikkatli olun. İsyan olabilir."

Üzerlerine atılan yaylım ateşi sonucu bir köşeye sıkışmış olan asker, komutanına zorlukla cevap verdi. "Efendim, bize saldıranlar düzene aykırıcılar olamaz. Onların bu kadar gelişmiş silahları yok, üstelik saray da ateş altında. Mutlaka birilerinden yardım almış olmalılar."

"Hemen yanınıza geliyoruz." Bulunduğu evin kapısından dışarıya daha yeni çıkmışlardı, fakat tam karşılarında gördükleri robopiyadeler onların kendilerini korumalarına dahi fırsat vermeden saldırıya geçmişler ve onları öldürmüşlerdi.

Hakan, içinde bulunduğu mavi robotu ile saraya doğru ilerliyordu. Yanına yaklaşmakta olan Oktay'ın robotu ile bağlantı kurdu. Halkın durumunu öğrenmek istiyordu. "Oktay, halkı emniyetli bir yere götürdünüz mü?"

"Evet komutanım. Sereniya'yı gören halk, koşulsuz olarak ona itaat etti ve Düzene aykırıcıların kontrolünde şehri terk ettiler. Şehirde sadece Boglaç Hamane, yandaşları ve askerleri var."

"Çok güzel." Hakan memnun bir şekilde gülümsedi. Şimdi saraya saldırabilirdi artık. Emrinde ki asker robotlara emir verdi. " Robopiyadeler, Sardum sarayının tüm camlarını perdeleyin."

Emri alan robot askerler hızlı bir şekilde saraya doğru harekete geçmişlerdi. Onların saraya yaklaşmasını engel olmaya çalışarak ateş eden silahları da yıldız şahinleri yok ediyordu. Fakat sarayda çok büyük bir savunma ağı vardı. Uzun menzilli silahların yanında, özellikle uçan varlıkları yakalamak için yapılmış olan elektrikli zincirler, uzay şahinleri için büyük tehlike oluşturuyordu.

Saray, ateş altındaydı. Saldırı öncesi sahip olduğu ihtişamlı güzelliği artık yoktu. Yıldız şahinleri, kendilerini uzaktan kumanda eden maharetli pilotları sayesinde çok başarılı bir saldırı gerçekleştiriyorlardı. Bütün bunlara rağmen yine de vurulan şahinler vardı. Özellikle elektrikli zincirler, onların çoğunun düşmesine sebep oluyordu. Uçağı düşen pilotlar, Kızıl Elmada bulunan saldırı üssünde ki yerlerini terk ediyorlardı. Uçağı düşüp de açığa çıkan pilotlar, kumanda odasında ki saldırıyı gösteren ekrandan yapılan savaşı canlı olarak izliyorlardı.

Ekranda asla bir daha şahit olamayacakları görüntüleri izlerken dehşete kapılıyorlardı. Düzene aykırıcıların sarayda gizli görev yapan askerleri, genetiğiyle oynanmış pek çok insanımsı canlıyı serbest bırakmışlar ve onlara yol göstererek Narhalt askerlerine saldırmalarını sağlamışlardı. Bu yaratıklar, yıllardır kendilerine işkence eden Narhalt askerlerine asla acımıyorlardı. Onları yakaladıkları anda uzun tırnakları ve sivri dişleri ile parçalıyorlardı.

Gördüklerini hazmedemeyen Norveçli yüzbaşı

Ole ; "Bu çok vahşice..." diye fikrini belirtti. Hemen yanında duran Yıldız Şahini pilotu ise her ne kadar onunla aynı fikirde olsa bile, ona cevap verme gereği hissetmişti. "Sadece kendi ektiklerini biçiyorlar yüzbaşım."

Yüzbaşı Ole, savaş pilotunun söylediklerinin doğruluğunun farkındaydı. Sessizce, onu onaylar şekilde başını salladı.

Sardum sarayının giriş kapısı yoğun ateş altındaydı. Sarayın her tarafından gerçekleştirilen bu saldırılar, Narhalt askerlerini çok zorluyordu. Üstelik sarayın pencerelerini göğüslerinde ki plakayla kapatan robopiyadeler, içerisinin ışık almasını önlemişlerdi. Yüksek ışığa alışkın olan Narhalt askerleri, bu loş ışık yüzünden neredeyse önlerini dahi göremez hale gelmişlerdi.

Hakan, robopiyadelere emir verdi. "Altı ve sekiz numaralı robopiyadeler. Üzerinizde ki bombaları aktif hale getirin ve sarayın kapısını patlatın."

Emri alan robopiyadeler, hemen harekete geçmişlerdi. Hızlı bir şekilde sarayın kapısına doğru harekete geçmişlerdi. Narhalt askerleri, üzerilerine gelen robotları görünce artık sonlarının geldiğini anlamışlardı. Can havliyle kapının yanından uzağa kaçmaya çalışmışlardı. Bu çabaları onları ölümden kurtaramamıştı. Yüksek miktarda patlayıcıyla donatılmış olan altı ve sekiz numaralı robopiyadeler, kapının önünde kendilerini patlatmışlardı.

Saray kapısının savunması, robopiyadelerinin intihar saldırısıyla artık aşılmıştı.

Saraya giren Hakan ve Oktay, kendilerini karşılayacak askerleri göremeyince şaşırdılar. Sarayın savunması bu kadar az olamazdı. Daha fazla direnişle karşılaşmayı umuyorlardı. Robopiyadeler ve Düzene aykırıcılar da saraya giriş yapmışlardı. Sarayın içi daha önce asla olmadığı kadar karanlıktı. Sereniya, yanında taşıdığı gece görüşü sağlayan gözlüğü gözüne takmıştı. Diğerleri de onu taklit etmişler ve bu sayede yüksek ışığa alışmış olan gözleri, loş ışık altında önlerini görmelerini sağlıyordu.

Hızlı bir şekilde asıl hedefleri olan taht odasına doğru ilerlediler. Yolları üzerinde fazla bir direnişle karşılaşmıyorlardı. Askerlerin çoğu, yıldız şahinleri ile ilgileniyorlardı. Sarayın içinde ki haberleşme ağını bloke eden Kırmızı robot, görevini çok iyi gerçekleştiriyordu. Onun varlığı, çok geniş bir alanda ki bütün haberleşme ağını durdurmaya yetiyordu. Sadece Oktay'ın belirlediği kod'u girenler, rahatlıkla haberleşebiliyorlardı.

Taht odasının kapısına gelmişlerdi. Kapıda resmedilmiş olan Boğlaca İncikan'ın rölyefi, kapının önüne kadar gelen düzene aykırıcılara tehditkar bir biçimde bakmaktaydı. Hakan, kullandığı robotun iki kolunu ileri doğru uzattı. "Önümden çekilin!" diye bağırdı. Robotun her iki kolundan da çıkan yüksek frekanslı sesler, kapının rezonansıyla tam bir uyum sağlayamadı ama yapısını bozmuştu. Kapının üzerindeki rölyefler, akmış ve karışık bir yapıya dönmüştü. Artık, Boğlaca İncikan ve resmedilen figürler erimiş ve ihtişamı kalmamıştı.

Fakat kapı yine de açılmamıştı. Hakan, Sereniya'ya seslendi; "Başka bir yolu olmalı."

Sereniya kapıya yaklaşırken, Hakan'ın sorusunun cevabını verdi. "Var, bu kapıyı açmanın bir yolu daha var. Taht odasına giriş izni olan kişilerin genetik haritası, bu kapının asıl anahtarıdır."

Sereniya, küçük kamasını çıkarmış ve işaret parmağını hafifçe delmişti. Parmağının ucundan damlayan kanı, kapının kenarında bulunan panele sürmek üzereyken Hakan'ın sesi duyuldu. "Dur, sen Boglaç Hamane'nın kardeşisin fakat aynı zamanda da düşmanısın da. Mutlaka sana karşı bir önlem almıştır. Seni tehlikeye atamayız."

“O zaman ne yapacağız? Bu kapıyı açmamız lazım.”

Oktay, robotunun başını yere indirdi. Robotun baş kısmından acılan kapıdan dışarıya çıktı. Sereniya’ya; “Mirankaların bu kapıdan geçiş izinleri var mı?” diye sordu. Sereniya, Oktay’ın sorusuna cevap verdi. “Evet, onlarda bu kapıdan geçebilirler.”

“Benin babam Narhalt askerlerinin mirankasıydı. Ben onun oğlu olduğum için her ikimizin de DNA yapısı birbirine çok yakın.”

Başını kaldırarak komutanına doğru baktı. “Efendim, şansımı denemek istiyorum.”

“Kaptan Emin Doğaner, hain olarak ilan edildiği için, onun DNA anahtarını kapıdan kaldırmış olabilirler.”

“Ölmüş olduğu için kaldırmamış da olabilirler efendim. Şansımı denemek istiyorum.”

“Pekala, nasıl istersen...”

Robopiyadelerden biri, Oktay’ın önüne siper olmuştu. Hakan ve diğer robopiyadeler ise saldırıya hazır bir şekilde pozisyon almışlardı. Düzene aykırıcılar ve Sereniya da Hakan ve robopiyadelerin arkasındaydılar. Savunma düzeni hazır olunca, Oktay parmağını küçük kamasıyla delmiş ve parmak ucundan akan kani, kapının hemen yanında ki küçük panele sürmüştü. Kanlanan panel bir süre kırmızı renkli ışık ile parlamış fakat bir kaç saniye sonra ise rengi yeşile dönmüştü. Ardında ise Taht odasının kapısı ardına kadar açılmıştı.

Bekledikleri gibi kapı açılır açılmaz yoğun bir saldırı atışı gerçekleşmişti. Neredeyse karanlık olan taht odası, lazer silahlarından çıkan ışık ile hafif de olsa aydınlanıyordu. Bu durum bir süre devam etti. Robopiyadelerin saldırı gücü karşısında, küçük kalibre lazer silahları asla boy ölçüşemezdi. Zaten bir avuç kalmış olan Narhalt askerleri, önlerini dahi göremez durumdaydı. Sadece sese odaklı ateş ediyorlardı. Kapı açılıp da ilk saldırı ateşine maruz kalan robopiyadeler, etkisizleştirilmişti. Hemen arkalarından gelen düzene aykırıcılar, gece görüş gözlüğü sayesinde taht odasının çeşitli yerlerine saklanmayı başarmışlardı. Onları göremeyen askerler, teker teker öldürülüyordu.

Boglaç Hamane, artık durumun kendi lehine olmadığını fark etti. Bu durumdan kurtulmak için, Boglaçlara has olan psişik gücünü kullanmaya karar verdi.

Yanında duran üç üstadın ortasına geçti. Odaklanmaya başladı. Düşüncesi, odada bulunan herkesin kendi önünde secde etmesiydi. Bunu bütün uzuvlarıyla hissetmeye çalışıyordu. Çok geçmeden Boglaç Hamane’ye en yakın düzene aykırıcı askerleri, onun önünde secde etmeye başladılar. Bunu farkında olmadan yapmaktaydılar. Boglaç Hamane, sergilediği gücünün farkındaydı ve tüm kibriyle taht odasında bağırdı. “Ben NARHALT Hükümdarı Boglaç Hamaneyim. Bana asla karşı koyamazsınız!”

Boglaç HAMANE önünü görememektedir, fakat yaymış olduğu enerji ile odada bulunan herkesi fark etmektedir. Sereniya ve Mavi robotta bulunan Hakan dışında herkes ona secde etmiştir. Bakışlarını mavi robotun olduğu istikamete doğru çevirir. “Sen niçin secde etmiyorsun?”

Hakan, robotunun başını yere indirmişti. Kapısını açarak dışarıya çıktı. Hiç konuşmadan Boglaç Hamane’nın yanına doğru ilerledi. Tuhaf bir şekilde ondan etkilenmiyordu.

Boglaç Hamane, bu işte bir terslik olduğunu hissediyordu. Hakan’ın da aynı diğerleri gibi kendisinin önünde secde etmesi gerekiyordu. Fakat bunun yerine üzerine doğru geliyordu.

İki adamın arasında üç metrelik bir mesafe

kalıncaya kadar, Hakan ilerlemeye devam etti. "Boşuna direniyorsun." diye Boglaç Hamane'ye seslendi. " NARHALT halkı artık seni istemiyor. Askerlerinin bir çoğu seni terk etti. Yanında olanlar ise ya öldürüldü, ya da esir edildi. Hiç şansın yok. Artık teslim ol."

Hakan'ın konuşması, Boglaç Hamane'yi daha çok öfkelendirmekten başka bir işe yaramamıştı. Genç hükümdar belinde takılı olan süslü uzun kılıcını çekti. Hakan'a doğru tehditkâr bir şekilde tutarak konuştu. "Sende Boglaç enerjisi hissediyorum. Narhalt'da benden başka Boglaç bulunmuyor. Bunun ancak bir tek açıklaması olabilir." Bakışlarını Sereniya'nın üzerine doğru çevirdi.

"Ona yaşam enerjini verdin değil mi? Yasalara karşı gelerek ona kendi yaşam enerjinden verdin. Bunu asla yapmamalıydın. Bu hak senin kocana ait olmalıydı." Hakan'a doğru küçümseyen gözlerle bakarak; "Dünyalı bir zavallıya değil."

Hırs ile elindeki kılıcı Hakan'ın üzerine doğru savurdu. Refleksleri mükemmel olan hakan, basit bir hamle ile Boglaç Hamane'nın kendisine doğru savurduğu kılıç darbesinden rahatlıkla kurtulmuştu.

Boglaç Hamane'nın gözleri loş ışık yüzünden iyi göremiyordu. Bu yüzden bütün dikkatini kulaklarına ve Hakan'ın yaydığı enerjiye odaklamıştı. Üst üste yapmış olduğu darbeler, Hakan'ı zor durumda bırakıyordu. Her bir darbeden ustalıkla kurtulan Hakan, artık bir şeyler yapması gerektiğinin farkındaydı. Belinde duran beylik silahını çıkardı ve onu ateş edebilecek konuma getirdi. Silahın içinden mavi lazer ışını tam çıkacakken, Boglaç Hamane'nın kılıcı onu ikiye ayırdı. Hakan, kendisini uzun kılıca karşı koruyacak bir şey aradı. Telaş ile etrafına bakındı. Loş salonda kendisini koruyacak bir sopa dahi bulamamıştı. Düzene aykırıcılar ve Oktay ise tamamen Boglaç Hamane'nın kontrolü altındaydılar. Onun isteği dışında hareket edemiyorlardı. Can havliyle Sereniya'ya seslendi. "Onları uyandıracak bir yol bul."

"Halk, Boglaçlarına ne kadar yakın olurlar ise, o kadar fazla etkilenirler. Onları uyandırmanın tek yolu, Boglaç Hamane'yi salondan uzaklaştırmaktır."

Hakan, Sereniya'nın söylediği her sözü dikkat ile dinlemişti. "Anladım..." diye bağırdı.

Düşünce gücüyle mavi robotu harekete geçirdi. "Mavi robot. Boglaç Hamane'yi yakala ve onu en kısa yoldan kuleden dışarıya çıkar." diye bağırdı.

Onun sesini duyan mavi robot, harekete geçmişti. Hızlı bir şekilde Boglaç Hamane'yi belinden yakalamış ve taht odasının büyük pencerelerine doğru onu sürüklemişti. Önünde duran kapalı camı gören Boglaç HAMANE can havliyle bağırdı. "Durdur şunu, sana emrediyorum!"

Onun sesini duyan Hakan, umursamaz bir şekilde; "Artık burada senin hükmün geçmiyor." diye konuştu.

Kardeşine son bir kez bakan Hamane, sırtında hissettiği acı ile irkildi. Daha sonra bütün bedenini içine alan boşluktan düşme hissi ile dehşete kapılmıştı. Taht odasının bulunduğu kuleden aşağıya doğru hızlı bir şekilde düşmekteydi. Üstelik de üstünde yüzlerce kilo ağırlığında bir robot ile düşüyordu. Ağzından sadece;

"Hayıııırrr!" diye bir çığlık dökülmüştü. Yere düştüğünde ise artık yaşamıyordu. Onunla birlikte Narhalt'ın çift güneşleri bir devrin daha sonuna şahit olmuştu.

Yıldız şahinleri, Boglaç Hamane'nın düşüşünü kaydetmişlerdi. Şahinlerden biri gökyüzüne doğru Boglaç Hamane'nın düşüş anını yansıtmaya başladı. Halk, gökyüzünde gördükleri Boğlaçlarının ölüm anını hayretle izlemeye başladılar. Onun öldüğünü gören askerler artık savaşmayı bırakmıştı. Her biri ellerinde ki silahları, düzene aykırıcılara teslim ediyorlardı. Şehre giriş yapan Narhalt halkı, Sardum

sarayına doğru yürüyorlardı. Ne olacağını hiç kimse bilmiyordu. Artık bir Boglaçları yoktu. Boglaç soyunu devam ettirecek olan Sadece Küçük Boğlaca Sereniya vardı. O ise yıllarca saraydan kovulmuş olarak düzene aykırıcıların arasında asi hayatı yaşamıştı. Şimdi ise onun Narhalt halkına karşı nasıl davranacağını hiç kimse bilemiyordu.

Bu düşüncelerin eşliğinde halk sonunda sarayın kapısına kadar gelmişti.

Halkın saraya doğru yaklaştığını gören Sereniya, onları sarayın dış merdivenlerinde karşılamak için harekete geçti. Yanında Hakan ve sarayın büyük üstatları vardı. Büyük üstat endişelerini dile getirmeye başladı. "Saygıdeğer Boğlacam, Boglaç soyundan yaşayan sadece siz kaldınız. Yasalarımıza göre Narhalt halkına sadece bir Boglaç veya boğlaca hükmedebilir. Aksi taktirde yüzyıllarca süre gelen düzenimiz yıkılmaya mahkumdur. Asil soyunuzun devamını ve NARHALT halkının güvenini sağlamanız için, sizin soyunuzun devamını sağlayacağınıza halkın inanması gerekmektedir. Halkın karşısına onların güvenlerini sağlayacağına inandığınız bir eş ile birlikte çıkmanız daha uygun olacaktır."

Sereniya arkasını dönerek yaşlı üstada; "Sizin aklınızda bir şeyler varmış gibi konuşuyorsunuz büyük üstat." diye sordu.

Büyük üstat, başını yere eğerek büyük bir saygıyla Boğlacasının sorusuna cevap verdi. "Efendim, tarihimiz boyunca Boglaçları Boğlacalar doğurmuştur. Bu onlara verilmiş bir görev ve aynı zamanda da bir ayrıcalıktır. Bundan başka boglacaların bir yeteneği daha vardır. Normalde Boglaç olarak doğmamış erkekleri de kendi istedikleri zaman bir kereye mahsus olarak onların Boglaç olmalarını sağlaya bilmektedirler. Albay Hakan Çelik tam olarak bu vasıflara uymaktadır. O artık bir Boglaç olmuştur. Bu yüzden Boglaç Hamane ona etki edememiştir. Sizin ve Albay Hakan Çelik'in evleneceğiniz haberi halkın endişelerini biraz olsun giderecektir. Eğer halkın önüne bu şekilde çıkarsanız, ahali sizi ve eşinizi büyük bir memnuniyetle kabul edecektir."

Hakan, duyduklarına inanmakta zorluk çekmekteydi. Daha savaşın heyecanını üzerinden atamamışken büyük üstatların onun ve Sereniya'nın hakkında söyledikleri aklını karıştırmıştı. Sereniya ile göz göze geldiler. Sereniya'nın da böyle bir şeyi düşünmediği her halinden belliydi. Aslında bu kadını seviyordu ama onunla evliliği düşünmemişti. Üstelik bir de onunla evlenirse Narhalt'ın hükümdarı olacaktı. "Bunun başka bir yolu yok mu?" diye üstadlara sordu. Büyük üstat Hakan'ın sorusuna cevap verdi. "Yasalarımıza göre Boğlacalar sadece evlendikleri erkeklere yaşam enerjilerini verebilirler. Çünkü bunu bir daha yapamazlar. Bu evlendikleri erkekler ile Boglaç soyu devam eder. Fakat Boğlaca Sereniya saraydan erken yaşta ayrıldığı için bu yasadan haberi olmamış anlaşılan. Kendi yaşam enerjisini hiç tanımadığı bir erkeğe vermiş ve böylece kendi soyunu tehlikeye atmıştır, Narhalt yasalarını da çiğnemiştir."

Sereniya artık çok sıkılmıştı. Bu duruma bir son vermek istiyordu. Hakan'ın tam karşısına geçti ve onun elini tuttu. Hakan'ın ağzını bile açmasına fırsat vermeden hızlıca aklındaki teklifi ona söyledi.

" Turan birliği Federasyonunun güçlü komutanı Albay Hakan Çelik, Benimle evlenip Narhalt Halkına hükmetmek ve onların Boglaçları olmayı kabul ediyor musun?"

Sereniya'nın anı teklifi orada bulunan herkesi şok etmişti. En çok şaşıran da Hakan ve Oktay olmuştu. Sereniya diğer elini Hakan'ın kalbinin üzerine koydu. İçinden konuşarak Hakan'a seslendi. "Hissediyor musun? İkimizin de kalbi aynı atıyor. Kalbimiz bir, ruhumuz bir, bedenimiz de bir olsun. Buna müsaade et. Eşin olmamı kabul et."

Hakan, Sereniya'nın elini kavradı ve onu hafifçe

sıktı. Gözlerini bir an olsun Sereniya'nın, sarının bin bir tonunun raks ettiği güzel gözlerinden ayırmadan cevap verdi.

"Evet, seninle evlenmeyi ve bir ömür senin yanında olmayı kabul ediyorum."

Hakan'ın cevabı Sereniya'yı çok mutlu etmişti. İçindeki coşkuya daha fazla engel olmak istemeyen Sereniya, Hakan'ın boynuna coşkuyal sarıldı.

Oktay, anı gelişen bu olaylar karşısında önce şaşırmış sonra da komutanı adına çok sevinmişti. Komutanının kulağına; "Efendim, Hakan adınıza uygun bir hayat sizi bekliyor gibi görünüyor." diye muzipçe fısıldadı. Oktay'ın sözleri Hakan'ın gülmesine sebep olmuştu. Oktay Sereniya'ya dönerek; "Sizleri ilk tebrik eden ben olmak istiyorum. Umarım mutlu ve uzun bir hayatınız olur Boğlaca Sereniya ve Boglaç Hakan."

Oktay'ın bu şekilde hitap etmesi Hakan'ın ve Sereniya'nın tuhafına gitmişti. Ama hoşlanmışlardı da.

Küçük gurup sarayın kapısına doğru ilerlemeye başladılar. Sereniya'nın sarayın bahçesine toplanmaya başlayan halkı selamlaması ve onları sakinleştirmesi gerekiyordu.

Sarayın merdivenlerine gelince kendilerini bekleyen halkı gördüler. Boğlaca Sereniya'yı gören halk onun önünde hep birlikte diz çöktüler. Artık yeni bir düzen başlamıştı ve bu düzenin sahibi de Boğlaca Sereniyaydı. Narhalt'ın tek hakimi oydu. Sereniya'nın heybetli görünümü tüm halkı etkisi altına almıştı. Çoğu kişi onu en son küçük bir kız iken görmüştü. Su anda karşılarında gördükleri genç ve çok güzel bir kadındı. Üstelik de uzun yıllardır halk Boglaç soyunun bir kadında tam ve eksiksiz olarak oluştuğunu ilk defa görüyordu. Onun parlayan sarı saçları, Narhalt'ın güneşlerini bile kıskandıracak bir parlaklıktaydı. Sadece bu da değil, sarayın bahçesinde bulunan herkes onun etkisi altına girmişti. Onun etkisinden bir an olsun gözünü alabilenler hemen arkasında duran Hakan'ı fark ediyorlardı. Onun bedeninden hissedilen güç ise bambaşkaydı. Sanki karşılarında Dünyalı bir subay değil de güçlü bir Boglaç duruyordu. Kalabalığın arasında bir fısıltı dolaşmaya başlamıştı. "Kim bu adam, niçin bu kadar güçlü bir auraya sahip."

Boğlaca Sereniya, elini Hakan'a doğru uzatmış ve onun elini tutmuştu. Yanına doğru çekti ve halka seslendi.

"Güçlü NARHALT halkı. Hepinizin bildiği gibi ağabeyim Boglaç Hamane'nın artık hükmü bitmiştir. Şimdi sizlere eşimi ve yeni Boğlaçınızı gösteriyorum." Hakan'ın tuttuğu elini havaya kaldırarak konuşmasına devam etti. "Yaşasın Boglaç Hakan."

Sereniya'nın konuşması halkın üzerinde bomba etkisi yaratmıştı. Dünyalı bir subayın bedeninden, boğlaç soyu devam edecekti. Her ikisinin de ruh ve beden uyumu, halk tarafından hissedilebiliyordu. Bu durumu pek çoğu içine sindirememiş olsa bile kabul etmekten başka bir yolları yoktu.

Narhalt halkı hep bir ağızdan bağırmaya başladı.

"YAŞASIN BOGLACA SERENİYA, ÇOK YASA BOGLAÇ HAKAN."

Ümit Yaşar Özkan

Sonsuz Rüya

Yazgının Yonüs'le Simla'yı Birbirine Yazıp Bozduğudur

Çor gezegeninin çöllerinde karıncayiyen çobanlığı yapan Yonüs, holovizyonda güzeller güzeli muhabir Simla'nın suretini gördü ve ona vuruldu. Âşık olduğu kadına kavuşmak için karmaşık solucan deliği hatlarında belalı bir yolculuğa çıktı. Kaçak bir yolcu, gezgin serseri, âşık şair olarak bir galaksiden ötekine savruldu. Zekâ sahibi bir canlının servet ya da güç dışında bir amaç için bunca tehlikeyi göze alması görülmüş iş değildi. Âşık, geçtiği her gezegende macerasını anlattı, farklı ırkların dillerinde Yonüs ile Simla'nın şarkısı söylendi; 'sevmek' fiilinin bütün çekimleri tazelenip canlandı. Işık hızıyla evrene yayılan hikâye Simla'nın kulağına da gitti. Güzel muhabir, aşka dönüşen bir merakla bu çobanın çekimine kapıldı. O da yollara düştü. Âşıklar tam kavuşmak üzereyken Kara Kedi adındaki habis varlık onları ayırdı. Yonüs ile Simla'nın aşk ve ayrılık döngüsü böyle başladı: Kavuşma ihtimali, Kara Kedi, ayrılık…

Bütün evren onların macerasıyla çalkalanırken Yonüs kuşkular içinde kıvranıyordu. 'Simla bir yanılsama olabilir mi? Ya bütün bu hikâye bir reklam viraliyse? Yoksa bu kuşku virüslerini kafama Kara Kedi mi sokuyor?' Yonüs, kafasında deli sorularla Böcek halkının yaşadığı Şifa gezegenine gitti. Evrenin en hünerli psikologları olan böcek hekimleri hassas duyargalarıyla onu muayene ettiler. Sonuç pozitifti. Yonüs son derece sağlıklı bir aşk hastasıydı. Böcek halkı hep birlikte Yonüs ile Simla'nın hikâyesini feromon diliyle söylediler. Keskin kokular Yonüs'ün zihninde tanıdık görüntülere dönüştü; Karakedi'nin dev bir buz kütlesinin içinde onu ölüme terk ettiği macerayı hatırladı, Lav adamlar gelip kurtarana kadar Simla'nın suretini hayal ederek hayatta kalmıştı. Âşık kendi macerasının kimyasal çeşitlemesini genzinde bütün yakıcılığıyla duyarken mırıldandı. 'Simla, bir hayal olabilir ama biliyorum aşk gerçek!'

Simla'nın Derin Muammayı Sezdiğidir

Simla, Kara Kedi'den kaçarken bir solucan deliğine girerek evrenin sınırındaki Varsan gezegenine düşmüştü. Gemisi yavaş yavaş gezegenin yumuşak, düşsü dokusuna gömülürken zihni cevapsız sorularla fırıl fırıl dönüyordu: 'Sanki hepimiz tuhaf bir senaryonun anaforuna kapılmış gibiyiz. Bu senaryoyu yazan kim? Olup bitenlerin anlamı ne?' atmosferdeki uyku tozakları geminin çatlaklarından sızarak derin bir uykuya dalmasını sağladılar. Uyandığında büyük, ferah bir odada buldu kendini, tehlike hissetmiyordu tam aksine anlayamadığı bir huzur duyuyordu. Çok geçmeden Varsanlılar kendilerini gösterdiler, havanın içinde hafifçe titreşen varla yok arası varlıklardı ve evet elbette Yonüs ile Simla'nın hikâyesini rüyalarında

görmüşlerdi. Varsan'ın rüya sakinleri, tüm evrenin düşte görülen bir şaka olduğuna inanıyorlardı. İşte, bu aradığım cevap, dedi Simla. Yonüs, Kara Kedi, hepimiz başka birisinin rüyasıyız. Rüya sakinleri Simla'yı uyutup ona kendi hikâyesinden rüya sahneleri gösterdiler: Yonüs'ün hikâyesini ilk duyduğu, anlatılanın aynı zamanda kendi hikâyesi olduğunu şaşkınlıkla fark ettiği ilk anlar… Hiç tanımadığı bir adama âşık olup onu aramaya başlaması, o vakte kadar sadece haber malzemesi zannettiği varlıkların hayatına karışması, muhabirliğin ara yüzeyini aşarak başkalarını gerçekten tanımaya başlaması… Sayıklar gibi mırıldandı: 'Evren bir düş olabilir ama aşk gerçek!'

Kara Kedi'nin Büyük Sırrı Çözdüğüdür

Kara Kedi, sıradan bir kıskanç âşık ya da basit bir arabozucu değildi. Yapılandırılırken sevme becerisi ondan esirgenmişti. Kimyasında aşkın zerresi yoktu. Doğduğundan beri başrolünde oynadığı yıkım düşleriyle sarhoştu. Bütün evreni avcunun içine almak istiyor, bunun için nifak tohumları saçıyor, ırklar arası düşmanlıkları ve nefreti körüklüyordu. Taktik basit ve kullanışlıydı: Böl parçala hükmet. Her şey planladığı gibi ilerlerken çobanın biri bütün gidişatı bozmuştu; farklı tür, ırk ve kültürleri birbirine bağlayacak bir karasevda hikâyesi Karakedi'nin evrende duymak istediği son şeydi. O bizzat aşkın düşmanıydı ama bütün nüfuz ve kudretine rağmen iki âşığı tamamen yok edememişti. Sanki gizli bir el, âşıkları ayırmaktan daha fazlasını yapmasını engelliyordu. Kara Kedi şüphelerinin ve söylentilerin ardına düştü. Sadık adamlarını evrenin ötesinde var olduğu söylenen yasak dosyaları aramaya yolladı. Hiçbiri geri dönmedi. Onlarca adamı telef oldu. Fakat sonunda hedefe ulaşan bir adamı son anda kesik cümlelerden oluşan karışık bir mesaj yollamayı başarmıştı: Dünya tükeniyor… İnsanlar yaşanabilir gezegenlere ulaşabilmek için dev uzay gemileri yapıyorlar… Binlerce yıl sürecek yolculuklar… Uzun ve derin uykudaki insanlar… Beyin aktivitelerinin kesintiye uğramaması için yapay zekâ onlara bir rüya yazıyor… Bir aşk rüyası… Bitmeyen bir sevda hikâyesi… Rüya sürdükçe arzu da sürecek… Âşıklar hiç kavuşmamalı… Yaşanabilir bir gezegen bulunana kadar simülasyon kendini sürdürmeli… Yeni bir gezegene uyandıklarında insanlar bu aşk hikâyesini hatırlayacaklar… İmkânsız aşkı mümkün kılmaya adayacaklar kendilerini… Aynı rüyayı gören insanlar, birikmiş arzuları ve aşkla yeni bir insan uygarlığı kuracaklar… Farklı ırklar arasında evlilikler… Genetik çeşitlilik… Kavuşma o zamana kadar ertelenecek… Biz hepimiz onların rüyasıyız… Siz, kudretli efendim… İradesi olduğunu zanneden ama simülatif evrende kendine yazılan rolü oynamaktan fazlasını yapamayan bir algoritmasınız…. O kadar… Diğerleri gibi…

Kara Kedi, acı ve soğuk gerçeği anında soğurdu ve hemen yeni planını kurmaya başladı. Aşk, simülasyonun bütün katmanlarını idare ediyordu. Yazılım kendi hikâyesine âşıktı. Tutkuyla yazıyordu. Büyük bir heyecanla yeni gezegenler, kültürler ve ırklar tasarlıyordu. Yonüs ile Simla'nın macerasına basit bir fon değildi artık evren. Her varlığın kendi arzusu vardı ve bu, onun iktidarını tehdit ediyordu. Adamın son cümleleri doğru muydu? Diğerleri gibi iradesiz bir kukla mıydı, hayır! En beklenmedik hamleyi yapmalı ve hiçbir zaman sahip olamayacağı bu evreni yok etmeliydi. Plan basitti: Hiçbir şey yapmayacak, araya girmeyecekti. Âşıklar kavuşacak, arzu ve merak sönecek, hikâye bitecekti. O zaman evrenin gerçekliği kendi üzerine kapanarak çökecek, gemideki insanlar bu saçma sapan aşk rüyasından uyanacaklardı. Teker teker sönüp kaybolacak sahte yıldızlara bakarak mırıldandı: 'Evren bir düş, aşk yalan ama ben gerçeğim.'

Sezai Özden

Bilimkurgu Yazarlarımız ve Eserleri

2020 - 2019 - 2018

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor ekibi olarak, yerli eserlerin tanınması birinci önceliğimizdir.

"Yerli Bilimkurgu olur mu hiç!."

"Yerli bilimkurgu kitabı var mı?"

"Bizimkiler bilimkurgu yazamaz!"diyenler için onlarca eseri toparlayıp arşiv haline getirdik. Herkesin kolaylıkla ulaşabileceği internet sitemizde, tarihlerine göre sıraladık.

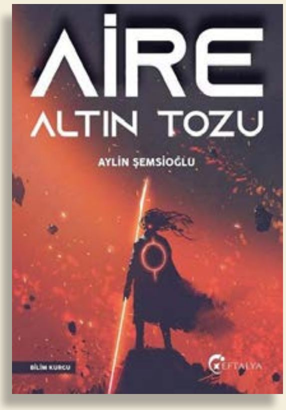
Eserlerimize sahip çıkma zamanının geldiğini düşünüyoruz. Pek çok eser sessiz sedasız basılıp, raflardaki yerlerini alıp bir süre sonra unutuluyor. Bilimkurguya yeterince değer verilmiyor. Dileğimiz, ülkemizde üvey evlat muamelesi gören bilimkurgu eserlerinin, bilinmesi ve ötelenmemesi. Biliyoruz ki kısa bir süre içinde, bu eserlerin çoğu film veya dizi olarak karşımıza gelecekler. Buna inanıyoruz.

Bu liste ülkemizde şimdiye kadar yayınlanan yerli bilimkurgu kitapları hakkında bilgi sahibi olunması için hazırlanmıştır. Liste sürekli güncellenmektedir. Bu nedenle eksik olduğunu düşündüğünüz, bilimkurgu eserlerini,

***yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com** üzerinden bizlere ulaştırabilirsiniz.*

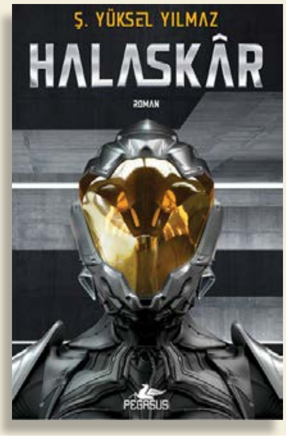
Aylin Şemsioğlu

Aire: Altın Tozu
2020

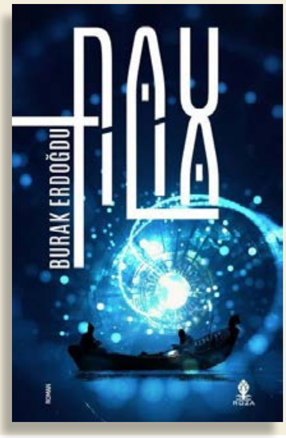
Ş. Yüksel Yılmaz

Halaskâr
2020

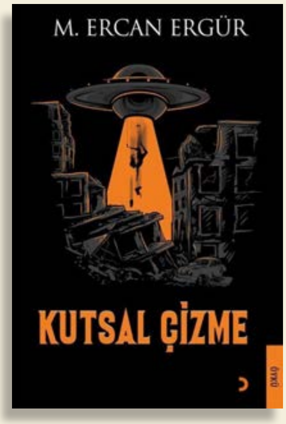
Burak Erdoğdu

Nautilia
2020

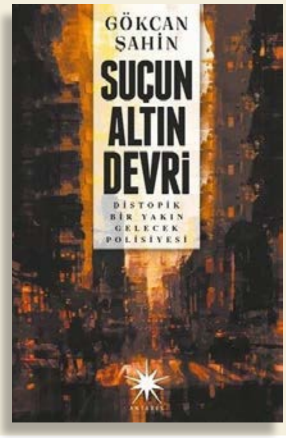
M. Ercan Ergür

Kutsal Çizme
2020

Gökcan Şahin

Suçun Altın Devri
2020

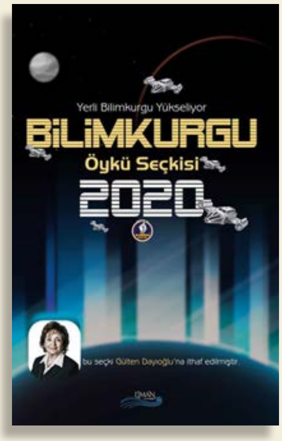
Mekanika: Zamanın Parçaları
2020

M. Ercan Ergür

Kolektif

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2020

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2018

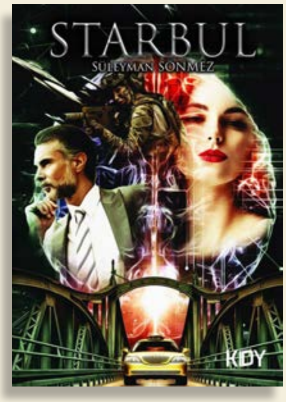
Murat K. Beşiroğlu

Bir Zaman Gezgininin Anıları - 2020

Süleyman Sönmez

Starbul
2020

Gürhan Öztürk

Varoluş 2
2020

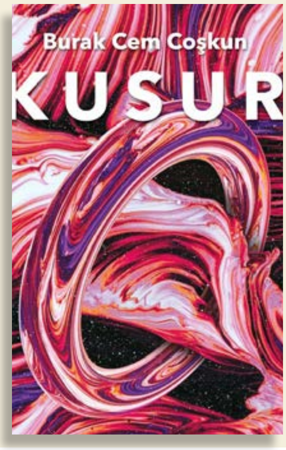
Yusuf Kudsi Koç

Bir Zamanlar Dünya
2020

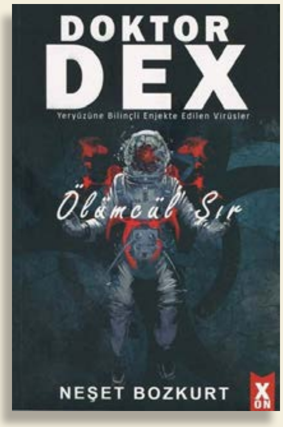
Burak Cem Coşkun

Kusur
2020

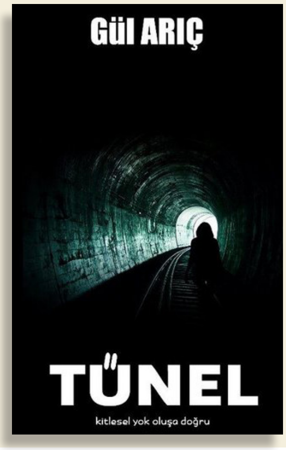
Neşet Bozkurt

Doktor Dex - Ölümcül Sır
2020

Gül Arıç

Tünel
2020

Uğur Ukut

Ölümün Eşiği
2020

Murat K. Beşiroğlu

Schrödinger'in Papağanı
2020

Murat K. Beşiroğlu

Rüya Sanatçısı
2020

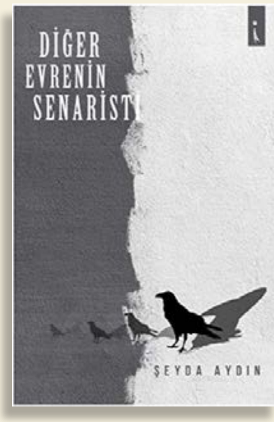

Şeyda Aydın

Diğer Evrendeki Kadın
2019

Diğer Evrenin Senaristi
2018

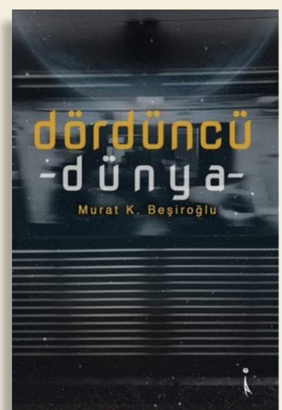

Parçalanmış Yansımalar
2019

Murat K. Beşiroğlu

Dördüncü Dünya
2019

Özcan Tekdemir

Arşınlı Neron
2019

Erhan Erdil

Ay İnsanları
2019

Doğu Yücel

Öldüğünü Google'dan Öğrenen Adam
2019

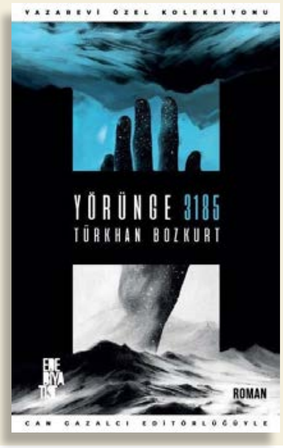
Onur Dövücü

Son Savaş / Şeytanın Uyanışı
2019

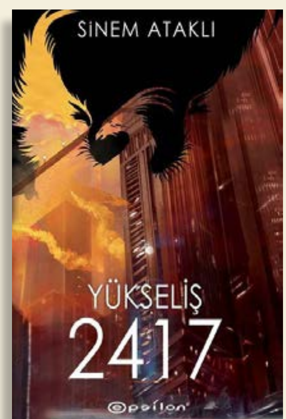
Türkhan Bozkurt

Yörünge 3185
2019

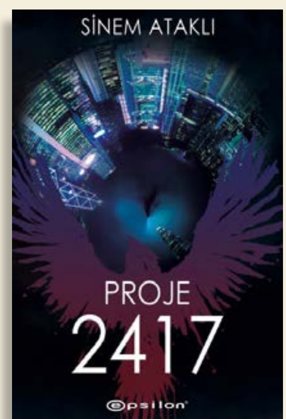

Sinem Ataklı

Yükseliş 2417
2019

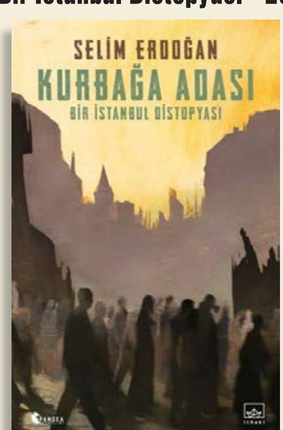

Proje 2417
2018

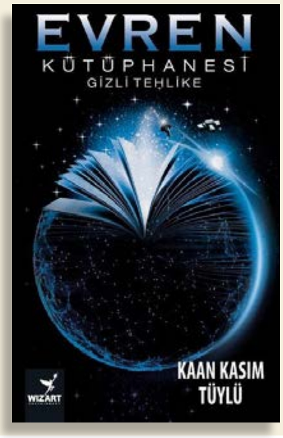
Selim Erdoğan

Kurbağa Adası
Bir İstanbul Distopyası - 2019

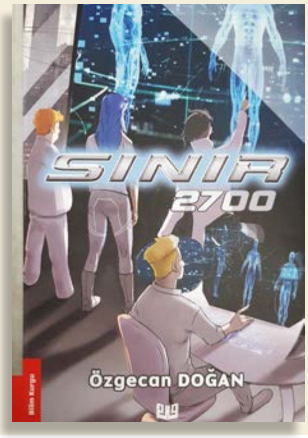
Kaan Kasım Tüylü

Evren Kütüphanesi - Gizli Tehlike
2019

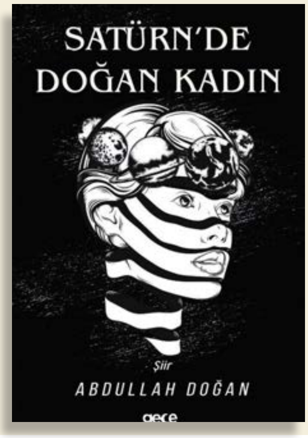
Özgecan Doğan

Sınır 2700
2019

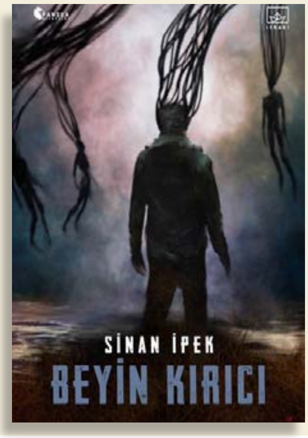
Abdullah Doğan

Satürn'de Doğan Kadın
2019

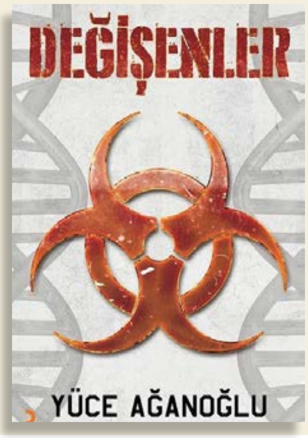
Sinan İpek

Beyin Kırıcı
2019

Yüce Ağanoğlu

Değişenler
2019

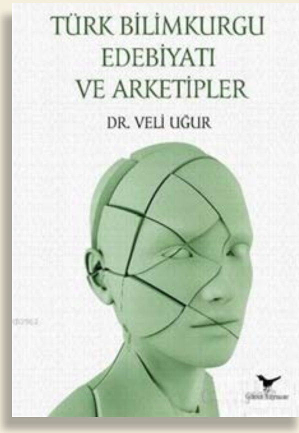
Kolektif

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi - 2019

Veli Uğur

Türk Bilimkurgu Edebiyatı ve Arketipler - 2019

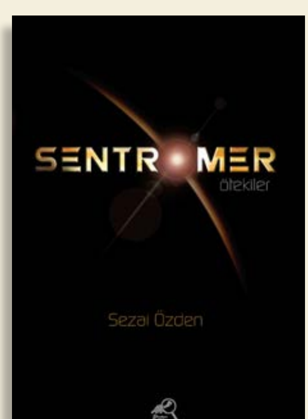
Rıdvan Ganioğlu

Cengin Han 1: Ben Tanrının Size Yolladığı Cezayım - 2019

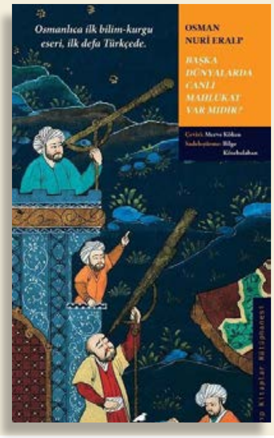
Sezai Özden

Sentromer: Ötekiler 2019

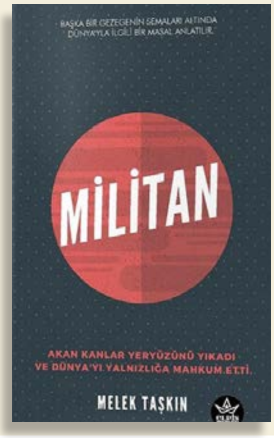
Başka Dünyalarda Canlı Mahlukat var mıdır?- 2019

Osman Nuri Eralp

Militan
2019

Melek Taşkın

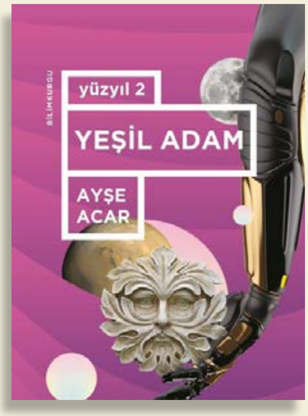

Ayşe Acar

yüzyıl 3: Bayan Nima
2019

yüzyıl 2: Yeşil Adam
2018

yüzyıl: Bay Binet
2017

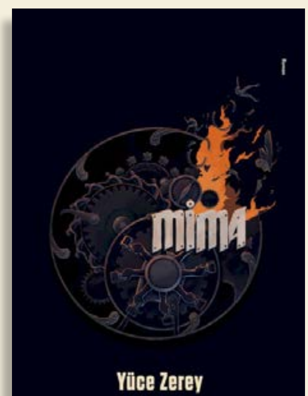
Sadık Yemni

Çağrılan
2019

Yüce Zerey

MİMA
2019

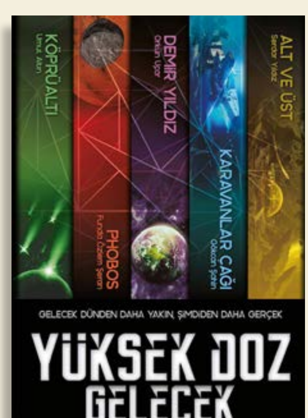

Kolektif

Yüksek Doz Çürüyüş
2019

Yüksek Doz Gelecek
2017

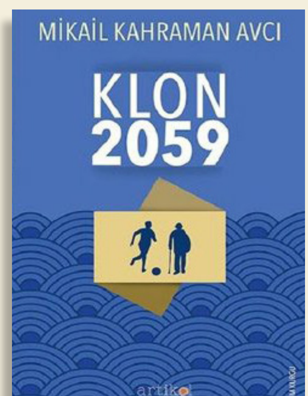
Orkun Uçar

Kült
2019

Mikail Kahraman Avcı

Klon 2059
2019

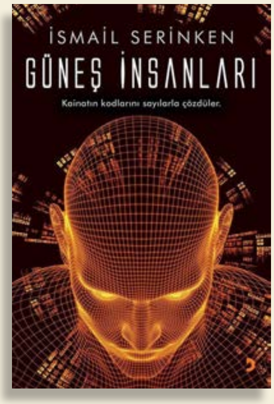
Kolektif

İstanbul 2099
2019

İsmail Serinken

Güneş İnsanları
2019

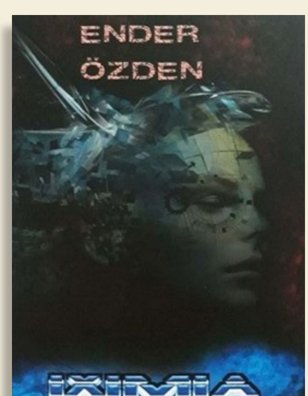
Volkan Yalçın

Hissiz Kumpanya
2019

Ender Özden

İximia
2019

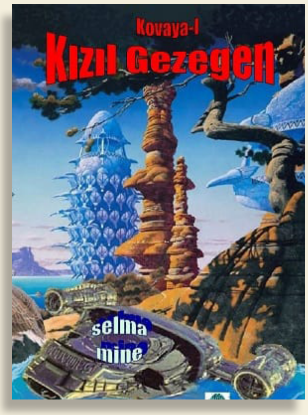
Müfit Özdeş

Son Tiryaki
2018

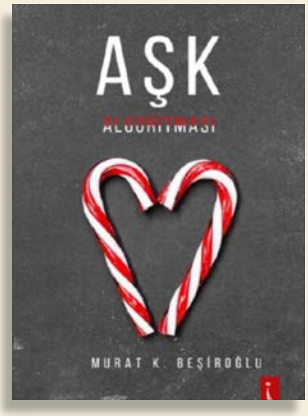
Selma Mine

Kovaya 1 Kızıl Gezegen
2018

Murat K. Beşiroğlu

Aşk Algoritması
2018

Arzu Eylem

Çok Çağı
2018

Emre Sayer

2048 Geleceğe Hazır mısın? 2018

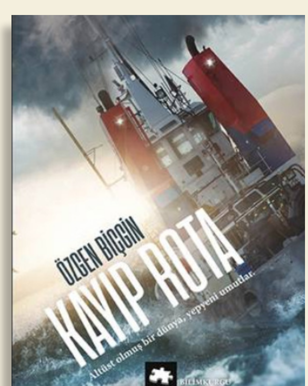
Doğu Yücel

Düşler Kabuslar ve Gelecek Masalları 2018

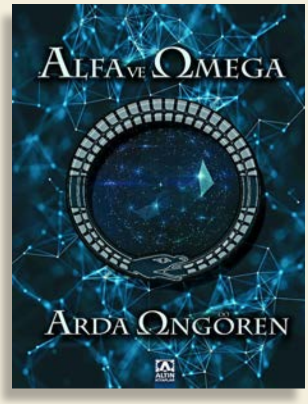
Özgen Biçgin

Kayıp Rota 2018

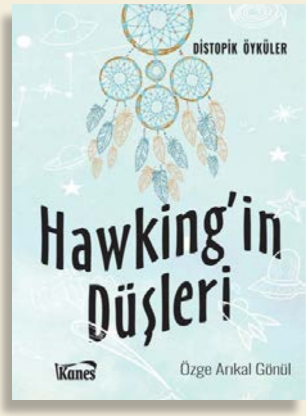
Arda Öngören

Alfa ve Omega
2018

Özge Arıkal Gönül

Hawking'in Düşleri
2018

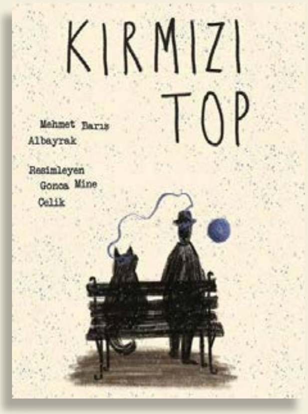
Mehmet Sağbaş

Barbar Yeni Dünya
2018

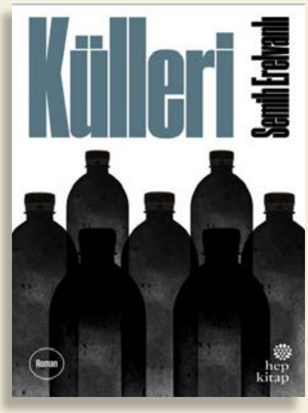
Mehmet Barış Albayrak

Kırmızı Top
2018

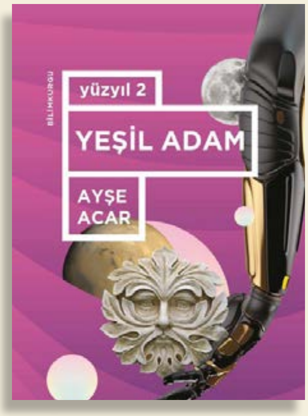
Semih Erelvanlı

Külleri
2018

Ayşe Acar

Yüzyıl 2 Yeşil Adam
2018

Mehmet Açar

Siyah Hatıralar Denizi
2018

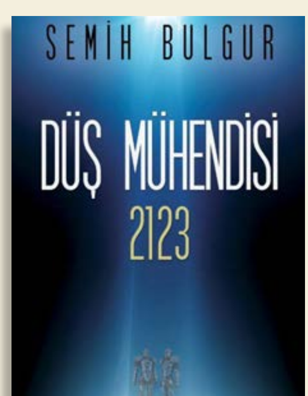
Coşkun Hepyonar

Sinek İkilisi
2018

Semih Bulgur

Düş Mühendisi 2123
2018

Sinem Ataklı

Proje 2417
2018

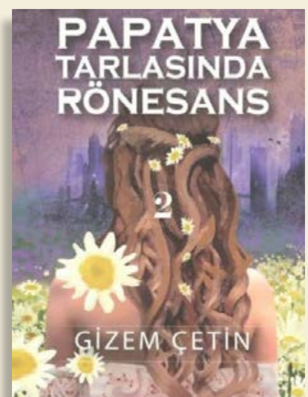

Gizem Çetin

Papatya Tarlasında Rönesans 1 - 2018

Papatya Tarlasında Rönesans 2 - 2018

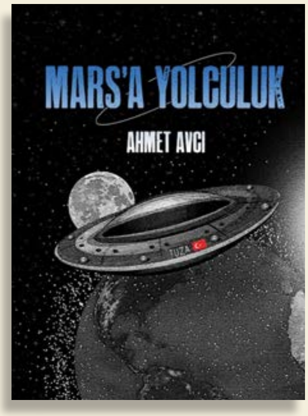
Tolga Eligül

Kılıcın Öyküsü 1
2018

Mars'a Yolculuk
2018

Ahmet Avcı

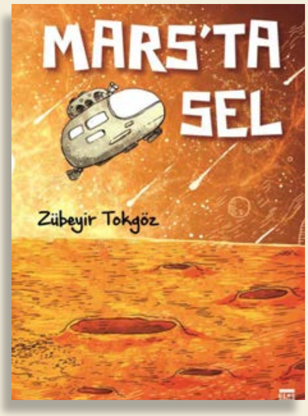

Jüpiter'den Kaçış
2018

Mars'ta Sel
2018

Zübeyir Tokgöz

Poyraz'ın Gelecek Öyküleri
2018

Akın Başal

Hastalık
2018

Onur Gürleyen

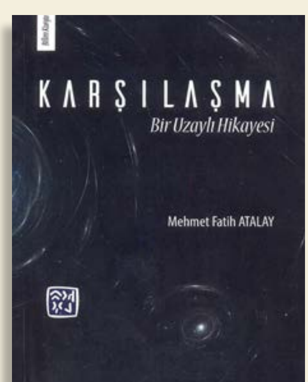
YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2018
2018

Kolektif

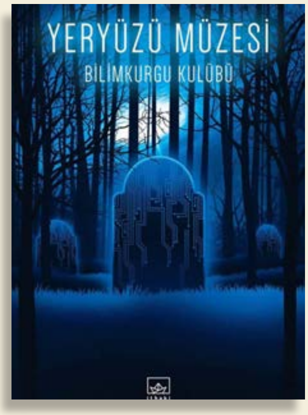
Karşılaşma: Bir Uzaylı Hikâyesi 2018

Mehmet Fatih Atalay

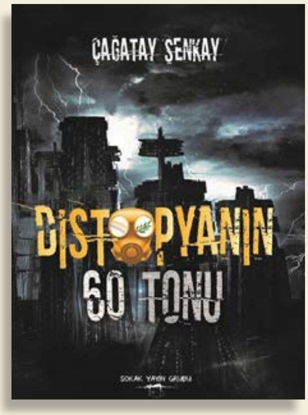
Kolektif

Yeryüzü Müzesi
2018

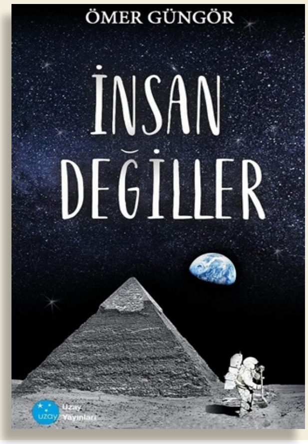
Çağatay Şenkay

Distopyanın 60 Tonu
2018

Ömer Güngör

İnsan Değiller
2018

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com
YERLİ BİLİMKURGU
YÜKSELİYOR
Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey
YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR
NISAN 2020 SAYI 36
Çizgi Roman
GÖK KIZ
Kozmik Göçebe
Bölüm 10
KENAN BÖĞÜRCÜ
Film Müzikleri İncelemesi
Sinek Küçüktür ama
Mide Bulandırır!
The FLY
BURAK FEDÂKAR
Dünya Tarihinde Büyük Salgınlar
ARDA TİPİ
Kitap İncelemesi
Sahte Uygarlık
Zühtü Bayar
İSMAİL ŞAHİN
Bilgisayar ve Video Oyunlarında
Bilimkurgu: The Last of Us
M. YAĞMUR POLAT
Şiir
Legoritmik
Siborgun İnceliği
GRİ ESİN
Kısa Öykü
Kuantum Dolanıklık
YEŞİM ŞAHİN
Sürgün Gezegeni
MURAT K. BEŞİROĞLU
Yaşam İçin
AYSUN ERDOĞAN
7. YBKY Kısa Öykü
Yarışması
Bir Saniye Sonra
DURSALİYE ŞAHİN
7. YBKY Kısa Öykü
Yarışması
Düdüklü Tencere
SERPİL ÜLGER
7. YBKY Kısa Öykü
Yarışması
Roman
Son İnsan
Bölüm 25
GÜRHAN ÖZTÜRK
Kapının İncisi
İkinci Kitap- Bölüm-3
AYSUN ERDOĞAN
Novella
İzmir Kralı
Bölüm 3
KUBİLAYHAN YALÇIN

"İstikbal Göklerdedir!"

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com